

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

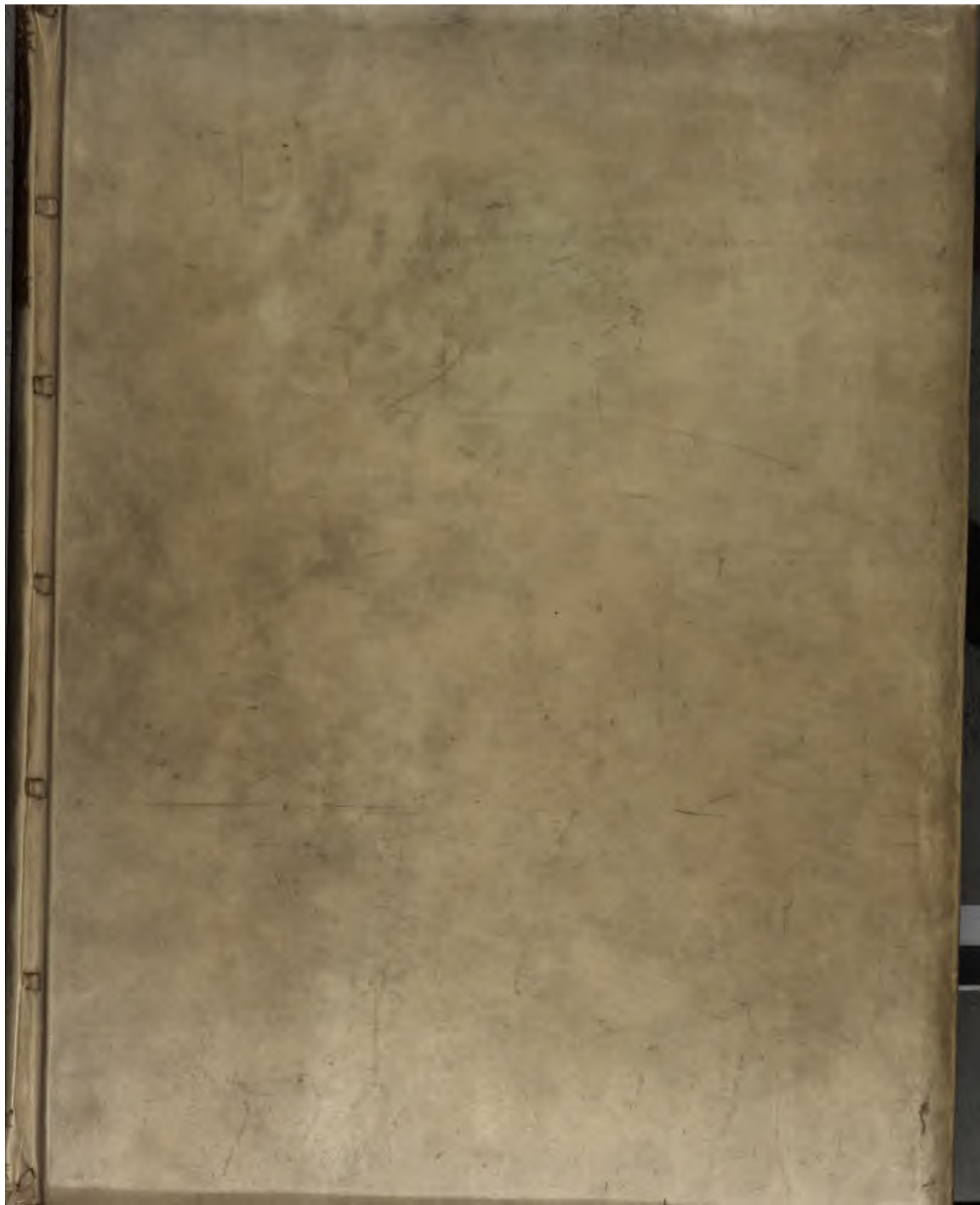
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

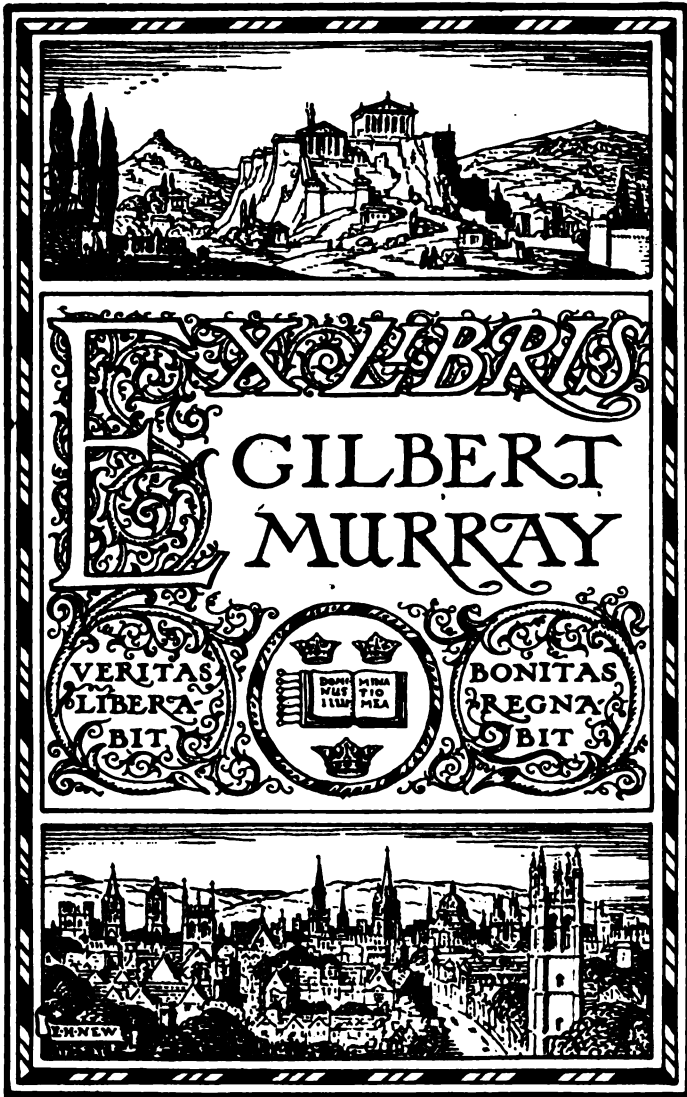
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

102c

Small white rectangular label at the bottom center of the page.

3033194010

5.6.24

5.624

et *Γυμναστικὸν* a Suida illi adscriptos Nostro esse tribuendos alibi ¹⁾ docui — *ἀδελφόπαιδα* Nervianum, cui filiam suam in matrimonium dedit; inde natus est Philostratus Junior, auctor libelli imaginum, quem conscribens *μητροπάτορος*, ut ipsius verbo utar, vestigia legit. Non igitur audiendus Suidas, quum eum dicit *ἀκουστικὴν καὶ γαμβρὸν τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου* h. e. Nostri.

A nepote revertamur ad avum. Is arti suae operam dedit in scholis Procli ²⁾ Antipatri ³⁾ et Hippodromi. ⁴⁾ Quem criticae magistrum habuerit, non constat; patrem suspicor, quem grammatica tractasse conjicias ex indice librorum apud Suidam. ⁵⁾ Videntur autem tirones, antequam in ipsam rhetoricam et sophisticam incumberent, criticis exercitationibus ad usum puri sermonis duci fuisse soliti, quibus etiam postea non abstinuisse credibile: ita Herodes ex Munatii et Theagenis lectionibus profecerat, ⁶⁾ Aristides ex Alexandri Cotyaeensis, ⁷⁾ ex paternis Pollux ⁸⁾ et Aspasius. ⁹⁾ In iis auctores optimi ¹⁰⁾ recitabantur et explicabantur quaestionibus propositis solutisque, ¹¹⁾ vocabulorum quoque inde capiebatur delectus, ut discipuli probato dicendi genere uti assuescerent. ¹²⁾ Rhetorum autem schola sic erat adornata: primum probationes et reprobationes ac ceterorum progymnasmatum exempla, quae magister conscripsisset, ediscebantur a pueris; ¹³⁾ tum ipsi periculum scriptionis faciebant magistro ordinem capitum, etiam digressiones et locos communes praecipiente. Eum in modum exercitatis progredi licebat ad totius orationis inventionem et compositionem, *στάσεων* norma adhibita. Haec omnia complectebatur *τὸ περὶ τῆς τέχνης ἀκριβές*, ¹⁴⁾ quo pertractato aliquis ad forum adspirare iudicalemque poterat experiri eloquentiam, quam artem facilem dicit Noster. ¹⁵⁾ Longe enim amplior ac nonnisi summo studio consequenda fuit ea, quae veterum praestantiam repraesentare conabatur exprimendis illustribus personis antiquis perfecta morum et affectuum imitatione, ¹⁶⁾ quam ut assequerentur, plurimum curae in *ἐρμηνείαν* conferebant, ¹⁷⁾ non illam, quae in scholis criticorum discebatur,

¹⁾ cf. Pr. Ner. et Praef. ad Gymn. ed. pec. X.

²⁾ 262, 27.

³⁾ 265, 7.

⁴⁾ 269, 19.

⁵⁾ cf. not. 4 superioris paginae.

⁶⁾ 243, 32.

⁷⁾ cf. collecta Lehrsio Quaest. epic. 8 — 16.

⁸⁾ 257, 29.

⁹⁾ 274, 17.

¹⁰⁾ οἱ ἐλλόγμοι. 251, 9.

¹¹⁾ Plura dabit Lehrs l. c. p. 14.

¹²⁾ Ante omnia oportebat sophistam pure loqui, εὖ διαλέγεσθαι, cf. 252, 22 et 238, 13, 15. Exemplum inerediti declamatoris vide 232, 17.

¹³⁾ Auctor hujus rationis est Theo., I, 168 ed. Walz. p. 27 sqq. ed. Finckh.

¹⁴⁾ 265, 6. Aristides praedicatur fuisse *τεχνικώτατος σοφιστῶν καὶ πολὺς ἐν θεωρήμασι* (254, 9), at ob hoc ipsum studium nunquam ad facultatem τοῦ σχεδιάζειν pervenisse; item Celer ὁ τεχνουργός impar μελέτη exhibetur 224, 13.

¹⁵⁾ 127, 15. Cohaerebat jurisprudentia, quam et Liban. parvi facit I, 214.

¹⁶⁾ Id erat ὑποκρίνεσθαι 221, 25, τὸ ἠθικόν, 246, 9, τὸ παθητικόν. 244, 12.

¹⁷⁾ cf. etiam Liban. III, 438.

ΦΛΑΟΥΙΟΥ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.

FLAVII PHILOSTRATI

QUAE SUPERSUNT

PHILOSTRATI JUNIORIS IMAGINES

CALLISTRATI DESCRIPTIONES

EDIDIT

C. L. KAYSER.

TURICI,

SUMTIBUS C. MEYERI ET ZELLERI.

MDCCCXLIV.

TYPIS ZÜRCHERI ET FURBERI.

si ipsum audis, revixerat populus. ¹⁾ In Gymnastico denique studebat saniozem hujus artis usum et rationem restituere, ut inde recrearentur vires adolescentium. ²⁾ Honesta certe consilia, nec minus eo laudabilia, quod enervatum saeculum egregii viri conatibus parum respondit!

Quando a Julia Domna Septimii Severi uxore in doctum illud rhetorum philosophorum et geometrarum receptus sit contubernium, ³⁾ accurate definiri nequit; hoc constat, in illius comitatu multas orbis terrarum partes obiisse, ut Syriam ⁴⁾ et Celticam. ⁵⁾ Quasi quadragesimum annum attigerat, cum ab Augusta Vitam Apollonii conscribere jussus est. Antipatri enim discipulus fuerit oportet ante annum CXC VII, quo ille ab imperatore Severo ad *προστασίαν τῶν ἐπιστολῶν* delectus necessario omisit scholas suas, absolvit autem illum librum jam defuncta Julia, h. e. post annum CCXVII, alioquin ei opus dedicasset, cujus conscriptionem ipsa postulaverat. ⁶⁾ Verisimile habeo, tali operi jam antea se parem et aptum amplissimae feminae probasse edendo Heroico, in quo, ni fallor, Caracallae gratiam aucupatus erat. ⁷⁾ Post Juliae obitum Romam non videtur reliquisse, certe ibi mortuus est senex imperatoris Philippi aetate, si fides Suidae.

Stilum hujus scriptoris bene adumbravit Photius cod. 241, (p. 231, ed. B.) his verbis: οὗτος δ' ὁ Φιλόστρατος ἀπαγγελία μὲν κέρχεται γλυκεία καὶ ποικιλιάτη καὶ λέξεσιν ἐμπροσθέναι φράσει τοιαύτη, συντάξεσι μέντοιγε τοιαύταις, οἷας οὐκ ἂν τις ἄλλος ἐς τὸ συγγράφειν τεταγμένος, δοκοῦσι γὰρ πως ἀσυνταξίαις μᾶλλον εἰκέναι ἢ συντάξεως ὁτιοῦν μετέχειν. οὗτος δ' ἴσμεν ὁ ἀνὴρ ὡς πολυμαθέστατος ὢν οὐκ ἂν διαμαρτίᾳ τοῦ ὀρθοῦ ἐἰς ταύτην ἐξηγέθη τὴν ἰδιότροπον τῶν συντάξεων καινοτομίαν, ἀλλ' αἴ τισι τῶν ἀρχαιοτέρων σπανιάκις ἴσως εἴρηται, τοῦτοις οἷτος εἰς κόρον ἀπεχρήσατο πεκαρρησιασμένην αὐτῶν τὴν χρῆσιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ οὐδὲ εἰς μάτην, ἀλλὰ τοῦ ἡδέος χάριν. Ἐχουσι γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν λόγων τὸ ἐπαγωγὸν καὶ ἐπαφροδίτου. Idem cod. 44. ἔστι δὲ τὴν φράσιν σαφῆς ἐπιχαρὶς τε καὶ ἀφοριστικὸς καὶ βρῦον γλυκύτητος καὶ τῷ ἀρχαισμῷ καὶ ταῖς καινοπρεπεστέραις τῶν συντάξεων ἐμφιλοτιμούμενος. Eae ἀσυνταξίαι efficiuntur laxitate quadam structurae aut brevitate aut novitate. Laxis constructionibus adsignamus ⁸⁾ nominativos pendentis, qui modo partitivi ⁹⁾ modo absoluti ¹⁰⁾ genitivi, modo aliorum casuum vicem sustinent, ¹¹⁾ modo indicem sequentium praemittunt; ¹²⁾ nominati-

¹⁾ 103, 22.

²⁾ Ait 16, 4: τοῦτοις ἐπόμενοι σοφίαν τὴν γυμναστικὴν ἐνδειξόμεθα καὶ τοὺς ἀθλητὰς ἐπιρρώσομεν καὶ ἀνηβήσει τὰ στάδια ὑπὸ τοῦ εὐ γυμνάζειν. Ibid. 4, 6, cf. disertam veteris athleticae laudem.

³⁾ 3, 2. 272, 13.

⁴⁾ Si huc referre licet 201, 3.

⁵⁾ 274, 3. Ipse de se affirmat, τῆς γῆς, ὀπόση ἐστίν, ἐκελεθὲν κλεισμένην. 173, 5.

⁶⁾ cf. Pr. V. Ap. V, 1.

⁷⁾ Prooem. Her. III.

⁸⁾ Ea potissimum exempla apponam. de quibus aut a librariis aut a VV. DD. dubitatum est.

⁹⁾ 402, 1.

¹⁰⁾ Hoc genus vehementer reprehenditur a Glyca ed. A. Jahn. p. 54 ad 382, 13; tractatur a Bentl. apud Jac. Praef. ad Imag. LL. sqq.

¹¹⁾ cf. 285, 29 eundem Glycam l. c. et correctionem codicum.

¹²⁾ 216, 11 est λόγων in μ, ν, et 391, 13 legitur ἐν γλαυκῷ δὲ τῷ τῆς θαλάττης ἀνθεὶ τὰ τῶν ἰχθύων χρῶ-

vum cum infinitivo pro accusativo positum; ¹⁾ infinitivum particulis *εἰ*, *ἐπεὶ*, *ὅτι*, *ὅτε*, aliis junctum; ²⁾ enuntiata explicativa particula *καὶ* prioribus annexa; ³⁾ homonyma per figuram *ἐν διὰ δυοῖν* composita; ⁴⁾ multaque alia, quibus gratae negligentiae species conciliatur orationi; e. c. conjungendorum in enumeratione sejunctio. ⁵⁾ Contraria est ei laxitati brevitatis paene aenigmatica, ut quum omisso verbo decurtatur enuntiatum ac nomen tantum ponitur cum particulis *ὡς*, *ὅτε*, *μή*, aliis. ⁶⁾ Nova ista sunt, si paucissima apud veteres scriptores exempla excipias et ipsa; praeterea tam multae *καινοπραξίας* species hic inveniuntur, ut aegre iis enarrandis modum ponas; itaque subsistam in frequentioribus aut abstrusioribus, cujus generis sunt diversi numeri ad idem subjectum relati; ⁷⁾ cum concretis abstracta diversis numeris composita; ⁸⁾ nominativi cum accusativis mixti; ⁹⁾ indicativus pro infinitivo insertus; ¹⁰⁾ substantivum usurpatum, ubi per constructionem nonnisi verbum expectatur; ¹¹⁾ transitus ex oratione recta in obliquam; ¹²⁾ modorum enallage; ¹³⁾ plurimorum denique vocabulorum simplicium et compositorum inusitata conformatio, notio, constructio, quae singula demonstrat Index I.¹⁴⁾ Noli tamen propterea contendere scriptorem vitiosa usum esse oratione, ¹⁵⁾ siquidem illa in tali auctore non vitia sunt, sed anomaliae de industria usurpatae, quo referemus etiam ionicae dialecti quaedam formae.¹⁶⁾ Ubi enim abstinet ab istis sophisticae orationis ¹⁷⁾ pigmentis, laudabilis ejus

ματα μέλανες μὲν οἱ ἄνω δοκοῦσιν, ἦτρον δὲ οἱ ἐφεξῆς κτλ. Ibi Heynius Op. V, 50 corrigebat *ἀνθεῖ*, Jacobsius inserebat *ἄθρει* post *ἄνθει*.

¹⁾ 217, 19 debebat quidam ὁ Πούφορ, cui centum alia ejusmodi exempla mutanda erant, ut quinque in una pagina 172. Ea anomalia est in quibusdam codd. sublata 24, 6 et ab Oleario 48, 22.

²⁾ 48, 13. Jac. scribebat *εἰ μὲν καὶ ἄλλαι ἐν τῷ ὄχθρῳ*. cf. 86, 26.

³⁾ 92, 25 *μετὰ γὰρ τὸ Νέρωνος βαλανεῖον καὶ ἃ ἐπ' αὐτῷ εἶπε* verba *καὶ* — *εἶπε* A. Jahnio Symbol. 125 valde erant de interpolatione suspecta. Idem non offendit in 252, 20, ubi ox. ex corr. sec. m. *αἰτίαν* habet pro *ἰδέαν*. In 77, 7 Jac. velit *τὸ διεῖρον τῶν δακτύλων καὶ μήπω διεσπῶς*, in 387, 16 frustra uncus apposuit. Librarii nonnulli peccavere 301, 7.

⁴⁾ cf. locum a me in priore V. S. editione perperam explicatum 270, 11, et 131, 24.

⁵⁾ Sic subducit se Noster correctioni, quam Geelius proposuit, 118, 2. cf. 208, 11. 256, 14.

⁶⁾ Vide tentata Jacobsio 121, 16. 430, 15.

⁷⁾ Talis est locus, quem solus π incorruptum servavit 73, 24.

⁸⁾ Ut 155, 2. Male igitur Ol. ibid. 5 reposuit: *ἔστι τε, ὃ βασιλεῦ, ψευδόσοφόν τε καὶ ἀγέρον*.

⁹⁾ Mira illa compositio 414, 10 vetat nos cum Jacobsio 427 *θύρας* corrigere.

¹⁰⁾ 144, 30. Wakefield, Silv. 4, p. 193 correxit *εἰπεῖν*. cf. ibi Boissonadi notam.

¹¹⁾ 27, 4. *καὶ μή αἰεὶ ἢ μάλιστα* (pro τὸ *μή αἰεὶ μαστίξεν*) σοφοῦ ἔμοιγε δοκεῖ ἰππέως, ibique vide Schol.

¹²⁾ Itaque non opus correctione 115, 22 *ἐπαντήσαμ*. cf. 168, 11. 273, 17.

¹³⁾ Qui 226, 2 *τυγχάνοι* mutant, videant, quid faciant altero loco 219, 4. Ejus rei ignorantia laborabat adhuc 392, 2.

¹⁴⁾ Ibi vocabula rhetorica significavi †; quibus apposui *, aut solus iis utitur Philostratus aut nova notione sive constructione, aut si quis alius in lexicis laudatur scriptor, inferioris aetatis est. Sic *βαναύσιος* habet Parisina ed. Thesauri Stephaniani solum ex Theod. Acroas., *καταλύω* = morior, ex Greg. Naz., *μισσηροφής* ex Suida, *μακροήμερος* ex Eustath.

¹⁵⁾ Wachleri haec, ut exemplo utar, sententia in Historia litterarum universali, ubi de Nostro agit.

¹⁶⁾ 9, 34. 33, 18. 252, 26

¹⁷⁾ Eam decent oxymora et paradoxologiae, quales vide 67, 15, 29. 68, 2. 70, 17. 88, 6. 110, 24. 136, 6. 156, 29, ne plura cumulem.

sermo est accurato verborum delectu elegantique compositione, ac quantum huic diligentiae tribuerit, ex multis locis V. S. apparet. ¹⁾ Ignosci poterat illi errori, dum in editionibus innumera exempla oblitteratae non solum proprietatis, sed puritatis quoque inveniebantur nondum ex praeclaris codicibus correctis. ²⁾ Scriptores primarios bene noverat ³⁾ et ita in succum et sanguinem, quod ajunt, verterat, ut suus tamen maneret, ac, quod ipse de Dione praedicat, *προσηγγεῖν τὸ ἑαυτοῦ ἴδιον* recte dicatur. Ex oratoribus amabat Critiam, Isocratem, Demosthenem, magisque etiam hoc Aeschinem, ⁴⁾ ex historicis Herodotum, Thucydidem, Xenophontem, minus Ephorum et Theopompum; ⁵⁾ philosophos praeter Platonem parum videtur curavisse; ex poetis maxime tractabat Homerum, Hesiodum, Archilochum, ⁶⁾ Theognidem, Sapphonem, Anacreontem, Pindarum, Euripidem praeter ceteros tragicos, Aristophanem, Menandrum; inter Alexandrinos praecipue Theocritum et Apollonium Rhodium; recentiores scriptores, ut elegiacos poetas ⁷⁾ et *ἑμοτέχνους* cognitos ei fuisse vel ex argumento et aetatis propinquitate intelligitur.

Philostratum primus ex bibliothecarum latebris protraxit Aldus, cui minime licet exprobrare, quod non optimos exploravit codices, sed lectu facillimos; iniquo autem casu factum, ut in omnibus hujus scriptoris operibus corruptissimis libris uteretur. Sequentibus illum editoribus relinquebatur addere, quae necessario omiserat tot veterum auctorum sospitator. Morellii in hoc genere merita exposuimus Pr. V. Ap. p. XIV, ad cetera opera non multum contulit, passim autem foedis mendis textum ab Aldo et Junta satis accurate expressum inquinavit. Post Morellium complures VV. DD. exstiterunt, qui meliora meditarentur, Salmasius, ⁸⁾ Graevius, ⁹⁾ Mühlis ¹⁰⁾ et, cujus consilium exitu caruisse magnopere dolemus, R. Bentleius. ¹¹⁾ Ante illos jam J. Kimedoncius, ¹²⁾ praecocis ingenii puer et Elias Putschius ¹³⁾ idem moliti erant. Tandem

¹⁾ Vide laudes Hippiae 210, 12. Critiae 213, 17. Isocratis 214, 19. Isaei 218, 12. Dionysii 223, 7. Lolliani 225, 21. Marci 226, 5. Herodis 243, 33. Procli 263, 24. Antipatri 265, 12. Philisci 272, 29. Aspasii 275, 2; reprehensiones Poli 210, 25. Philagri 251, 15. Adriani 257, 4. Vari 271, 18.

²⁾ Singulae complura praebent paginae.

³⁾ Locos, quibus utitur, indicavi in Notis; ubi eos adhibuerit, docet Index III.

⁴⁾ Quod quidem ex tota Aeschini vita (215, 4) concluderim.

⁵⁾ cf. 214, 23.

⁶⁾ 271, 11 Archilochus vocatur *πνεῦμα σοφιστῶν*.

⁷⁾ cf. Pr. Epp. III.

⁸⁾ Salmasius apparatus certe editionis congestit adjutus a Grutero. Multas notas margini Morellianae adscriptas praecipue in V. S. Bentleius in suum exemplar transtulit. cf. Praef. V. S. ed. pecul. XI.

⁹⁾ De Graevio vide Fabric. V, 556.

¹⁰⁾ De Mühlis ibid.

¹¹⁾ Bentleii merita in Philostratum indicavimus Pr. V. A. XV. Cur consilium edendi scriptoris missum fecerit, edocemur litteris ejus ad Graevium editis nuper a C. Burneio, ac Tr. Friedemann. p. 91.

¹²⁾ Obiit a. 1597 septemdecim annos natus. Mortem luget Gruterus ad Utenhovium, cf. Theophylactus Simoc. ed. a Boissonado XXXIII. — Notas nonnullas ejus ad Epistolas edidi ex cod. Harlejano. cf. Pr. Epp. IV, V.

¹³⁾ Putschium cogitasse de editione Philostrati intelligitur ex G. Jungermanni epistola, in qua haec inveniuntur: »De Philostrati editione an cogitatis? scribe, nam hic plura auxilia. Habeo enim apud me a Grutero Philostrati Icones, *Ἡρωικά, Βίος σοφιστῶν*, item Philostrati Junioris *ἐκόντας*, omnia olim edita Venetiis Graece in 8vo. Habeo denique doctissimi juvenis Kimedoncii versionem horum librorum, ut et Philostrati epistolas ex MSS. Palatinis auctiores, et in omnia haec notas copiosas Kimedoncii, quas morte praeventus edere non potuit.«

contigit Oleario absolvere opus abs tam multis frustra inceptum. Quomodo negotium suum administraverit, ex singulis proemiis cognoscitur: pessimus fuit criticus, non contemnendus exegeta, si ipsius essent, quae aliunde fluxisse probabilis est suspicio. ¹⁾ Primus in haec capita, quibus vulgo utimur, digessit V. Ap. V. S. et Heroic. qua opera evoluturis hunc scriptorem melius consuluit quam lecturis, saepissime enim conjunxit separanda, dividit conjuncta, idque aliquoties tam inscite, ut constructio violetur et intercidatur nexus sententiae. ²⁾ Porro si reputes orthographiam crebro neglectam et interpunctionem singulis in versibus vitiosam, vel recognituro tantum affatim laboris relictum intelliges.

Philostratus Junior suo jure avum comitatur; ceteros scriptores huic volumini inclusos minus propter similitudinem aliquam argumenti et stili, quam quia inveteratam conjunctionem solvere nolui, retineo. Quid de singulis statuendum duxerim, satis est significatum in Proemiis V. Ap. et Callistrati.

¹⁾ cf. Jac. Praef. ad Im. XLVII, 24.

²⁾ cf. 58, 6. 62, 7. 69, 18. 83, 31. 86, 23. 108, 31. 119, 19. 131, 12. 132, 20. 144, 17, 33. 146, 3. 147, 35. 151, 17. 167, 8. 171, 10, 14. 203, 27. 204, 4. 206, 18, 25. 207, 6, 12, 23. 208, 15. 209, 27. 212, 25. 214, 16. 215, 21. 223, 17. 229, 29. 230, 17. 231, 23. 233, 20. 234, 1, 20. 237, 7, 20. 239, 15. 240, 1. 243, 18. 247, 14. 249, 30. 251, 15. 252, 26. 257, 28. 264, 8. 272, 28. 275, 11. 294, 24. 308, 4. 310, 14. 311, 22. 312, 11. 314, 4. 315, 11. 318, 4, 15. 319, 25. 321, 17. 322, 1, 11. 328, 1. 329, 14. 330, 19.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΤΑ ΕΣ ΤΟΝ

ΤΥΑΝΕΑ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ.

PROOEMIUM.

Apollonium Tyanensem et philosophum fuisse et magum¹⁾ Origenes adversus Celsum (VI, 41, p. 302) ex libro Moeragenis refert,²⁾ neque ipsius Philostrati narratio, quamvis rejiciat auctorem Moeragenem, aliud prodit: audimus enim (22, 20) egisse eum biennium apud Bardanem regem Parthorum, quo toto tempore esset cum magis, quos nonnisi ἐν παρόδῳ adire decreverat (10, 26), Indos autem, quorum maxime expetierat disciplinam, non amplius quatuor menses frequentasse (63, 8), sed ab iis quoque non pauca magica accepisse exercenda postea apud Graecos (cf. Euseb. adv. Hierocl. 435.) cujus generis est extinctio pestis Ephesios vexantis (68, 6), Achillis ex inferis evocatio (70, 18), empusa convicta (75, 7), thesaurus Pandoraae auxilio inventus (128, 10). Similia Nostro praeterita alibi commemorantur.³⁾ Effectus igitur et disciplina magicae artis in Apollonio patet, verum

¹⁾ Magus habetur ab Appulejo, Apol. p. 156. Luciano Alex. §. 5. Dione Cass. LXXVII, 18. Euseb. adv. Hierocl. 432, Cyrillo adv. Jul. III, 88. Joan. Chrysostomo de laud. St. Pauli Apost. Homil. IV, 493. Augustino epp. 49, 102, 138. Pseudoambrosio de trinitate p. 340, aliis. Neutrum decernit Hieronymus ad Paullinum ep. 53, quum ait: Apollonius sive ille magus, ut vulgus loquitur, sive philosophus, ut Pythagorici tradunt, etc. Eusebius adv. Hierocl. narrat sua adhuc aetate inveniri περιέργους μηχανάς τῆ τοῦ ἀνδρός ἀνακειμένης προσηγορίας (464).

²⁾ Origenis verba sunt: περὶ μαγείας φησὶν, ὅτι ὁ βουλόμενος ἐξετάσαι, πότερόν ποτε καὶ φιλόσοφοι ἀλωτοὶ εἶσιν αὐτῇ ἢ μὴ, ἀναγνώτω τὰ γεγραμμένα Μοιραγένηι τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως μάγου καὶ φιλοσόφου ἀπομνημονεύοντος, (scilicet ἀπομνημονεύοντι) ἐν οἷς ὁ μὴ Χριστιανός, ἀλλὰ φιλόσοφος ἐφησεν ἀλῶναι ὑπὸ τῆς ἐν Ἀπολλωνίῳ μαγείας οὐκ ἀγενεῖς τινὰς φιλοσόφους, ὡς πρὸς γόητα αὐτὸν εἰσελθόντας, ἐν οἷς, οἶμαι, καὶ περὶ Εὐφράτου (adde τοῦ) πάνυ διηγῆσάτο καὶ τινος Ἐπικουρείου. Deinde demonstrare conatur, Christianos οὔτε μαγεία οὔτε δαιμονίους ἀλωτοὺς esse.

³⁾ Vide Malalam. p. 263, 266. ed. Dind. Mich. Glyc. Ann. 445. ed. B. Theod. Metoch. Hist. Rom. 86. ed. Meurs. Cedren. I, 431 seq. 278 et 346. Ibi legimus: ἐπὶ τούτου (Claudium dicit) καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς ἦν φιλόσοφος Πυθαγόρειος στοιχειωματικός. οὗτος ἐν Βυζαντίῳ ἐλθὼν παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἐστοιχειώσεν ὄφεις μὲν καὶ σκορπίους μὴ πλήσειν, κώνωπας μὴδὲ παρῆναι, ἵππους μὴ καταφρονῶσθαι, μήτε μὴν ἀγριαίνεσθαι κατ' ἀλλήλων ἢ καὶ κατὰ τινος. Ex eo loco ductum videtur scholion in codicibus Vratislaviensi et Vaticano 1016, in principio libri positum: τοῦ βίου Ἀπολλωνίου θαυμαστοῦ φιλοσόφου τοῦ Τυανέως [βιβλία η']. ἦν δὲ ὁ Φιλόστρατος οὗτος ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀυγούστου Καίσαρος, Ἰουλιάνδος τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ὑπογραφεὺς ὢν, ὡς αὐτὸς παραδηλοῖ ἐν τῷ παρόντι ὑπομνήματι. ἀλλὰ καὶ ὁ θαυμαστὸς Ἀπολλώνιος ὀλίγω πρότερον ἐγένετο Φιλοστράτου ἐπὶ τῆς βασιλείας Ῥωμαίων. περὶ τοῦ ἀνδρός τούτου εἶδον ἐγὼ γεγραμμένον ἐν τινι βιβλίῳ, ὡς ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ ἐστοιχειώσεν τοὺς ἐν αὐτῇ ὑπάρχοντας ὄφεις, ὥστε μὴ βλάπτειν, ὅτε δάκωσι τοὺς ἀνθρώπους. Adde Pseudojustinum, Quaest. 24. εἰ θεὸς ἐστὶ δημιουργὸς καὶ δεσπότης τῆς κτίσεως, πῶς τὰ Ἀπολλωνίου τελέσματα ἐν τοῖς μέρεσι τῆς κτίσεως δύνανται; καὶ γὰρ θαλάττης ὄρμας καὶ ἀνέμων φορὰς καὶ μῶν καὶ θηρίων ἐπιδρομὰς, ὡς ὀρᾶμεν, καλύουσι. Respondetur praeter alia: ἐν ἅσασι τοῖς ἀποτελέσμασιν ἐδείχθη τῆς τῶν ἐπιτηδίων ὑλῶν παραλήψεως συνεργούσης αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ τελουμένου ἐκπλήρωσιν, ὁ δὲ σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς κατὰ τὴν θείαν αὐτοῦ ἀφεντίαν ποιῶν τὰ θαύματα οὐδαμῶς ἐδείχθη ὕλης. Peculiarem dissertationem de Apollonii imaginibus telesticis scripsit L. Mosheimius.

inspiratus fuisse divinitus perhibetur¹⁾ ad illa miracula patrandi (84, 29; 90, 5) et ad tantam vim pervenisse vita castissima et sanctissima (112, 3) neque, ut magi, quaestum artis²⁾ fecisse (155, 13), unde tamquam praesens numen cultum fuisse a multis tradit Philostratus (157, 17).

Philosophiam profitebatur Pythagoream, cui plurima theurgiae novitiae inventa illa aetate affingebantur, ut deorum heroumque cognitio et congressio (1, 8), rerum futurarum praesensio (112, 12), phantasmatum convictio (ibid.) et quae alia habent mirifica libri Jamblichi et Porphyrii de vita Pythagorae. Ea omnia Apollonius in suam rem ita convertisse dicitur, ut Pythagoram etiam superaret (2, 4)³⁾. Accesserunt, unde persona Tyanensis philosophi etiam magis extolleretur, quae de redemptore nostro inter Christianos tradebantur. Primusne ea Philostratus adhibuerit, quod statuerunt olim D. Huetius,⁴⁾ G. Naudeus,⁵⁾ G. Nicholls,⁶⁾ R. Jenking,⁷⁾ et nostra aetate vir clarissimus F. Ch. Baur,⁸⁾ an paullatim illinc adjecta sint fabulis Apollonianis et translata in magum aequalium populariumque studiis,⁹⁾ difficile est dijudicatu,¹⁰⁾ cum ceteri auctores ejus historiae interierint, ex quibus praecipue Moeragenis¹¹⁾ jactura dolenda est. Ipse enim Noster haud dubie sua haec opera Juliae Domnae, Caracallae, et Alexandri quoque Severi quaesivit gratiam, in

¹⁾ Nonnulla, quae Apollonius effecit, daemonis auxilio tribuuntur etiam ab Eusebio sic disputante p. 456: ἐπιστήσαι δ' ἄξιον δι' ὅλης τῆς πραγματείας, ὡς ὅτι, κἄν ἀληθεύειν δοθῆ τῷ συγγραφεὶ τὰ παράδοξα, συνεργεῖα δαιμόνος ἕκαστον αὐτῷ διαπεπρωχθῆαι τούτων σαφῶς δεικνύται. τό τε γὰρ τοῦ λοιμοῦ προαισθῆσθαι ἰσως μὲν οὐδὲ περιέργων (ita scr. pro οὐκ ἀπερίεργων) δόξειεν, εἰ, καθὼς αὐτός, ἀπὸ λεπτοτάτης καὶ καθαρῆς διαίτης κατεῖληπτο, ὡς αὐτός ἔφησεν, ἰσως δὲ καὶ αὐτὸ ἐξ ὁμίλιας δαιμόνος αὐτῷ προμεινῆντο. Inde defenderis Philostratum a crimine inconstantiae, quod ei exprobravit Tennemann Gesch. d. Philos. V, 202. magica tribuentem Apollonio a magi tamen appellatione vindicasse.

²⁾ Apollonium minime abhorruisse a colligenda stipe conclusit Brucker Hist. Crit. Phil. II, 143. ex 168, 2.

³⁾ cf. Jambl. V. Pyth. c. 18. cum V. A. 68, 9 et 165, 13. Locum 2, 4. respicit Syncellus p. 334.

⁴⁾ In Demonstratione Evang. Prop. IX. §. 147. c. 2.

⁵⁾ Apologie pour les grands person. soupçon. de Magie p. 238.

⁶⁾ Conf. with a Theist. p. III. p. 203.

⁷⁾ In notis ad vitam Apoll. ex Gallicis Tillemontii Anglice factam.

⁸⁾ „Apollonius und Christus, oder das Verhältniss des Pythagoreismus zum Christenthum. Ein Beitrag zur Religionsgeschichte der ersten Jahrhunderte nach Christus. Von Dr. F. Ch. Baur, ordentl. Professor der evang. Theologie an der Universität Tübingen. Abgedruckt aus der Tübinger Zeitschrift für Theologie. Jahrgang 1832.“ Vide ibi p. 104, 124 sqq. 142 sqq.

⁹⁾ Cujus generis videntur esse narrationes de sanatione τῶν δαιμονιζομένων, 72, 26; 75, 7. conferendae cum Joseph. Archaeol. VIII, 2, 3. Ev. Matth. VIII, 28. Marc. V, 1. Luc. VIII, 26.

¹⁰⁾ Exstiterunt etiam VV. DD. qui plane negarent, Philostratum in conscribendo hoc libro cogitasse de Jesu. Vide Meiners Geschichte des Ursprungs, Fortgangs und Verfalls der Wissenschaften etc. I, 258. Neander Allgem. Gesch. der christl. Rel. I, 272. At similitudo adeo in omnes partes vitae Apollonii diffusa est, ut fortuitam habere vix liceat, quamvis Neandro assentiantur H. Ritter Gesch. der Philosophie IV, 495. et v. Bohlen, das alte Indien I, 72. Vide exempla collecta a Huetio l. c. Baur l. c. et Bruckero l. c. II, 143.

¹¹⁾ Moeragenes, qui de Apollonio opus quatuor voluminibus constans conscripsit, eo ipso gravis testis habendus est, quod a Philostrato repudiatur, quia multa non recte intellexerit, πολλὰ ἀγνοήσας (3, 7.) Minoris momenti videtur Maximi Aegiensis libellus fuisse, laudatus 7, 7.

quibus illa ab ipso postulavit hujus libri scriptionem (3, 4), filius Apollonio ἡρώων¹⁾ con-
diderat (Dio Cass. LXXVII, 18), Alexander denique in larario suo²⁾ Apollonium, Chri-
stum, Abraham et Orpheum habebat, quippe quos antistites religionis Solaris esse arbi-
traretur, gentiliciae imperatoribus ex Asia oriundis. Fautoribus illis si placere volebat,
ad ipsorum scilicet voluntatem historia erat accommodanda.

De libris, quos Apollonius ipse edidit, Eudocia haec habet: *συνέταξε τελετὰς*³⁾ ἢ *περὶ
θυσιαῶν* (cf. 60, 20), *διαθήκην* (3, 6), *χρησμούς* (an *μαντεῖαν ἀστέραν*, de qua agitur 60,
19?), *ἐπιστολάς*,⁴⁾ *Πυθαγόρου βίον*⁵⁾ καὶ ἄλλα πολλά. Omisit laudare hymnum in *Μνημοσύνην*
(8, 13). Epistolae, quae hodie ejus nomine feruntur, ipsius esse non possunt, desunt
enim tantum non omnia, quorum ut illic perscriptorum meminit Philostratus, aut si quid
simile praebent, prolatum est tam jejune, frigide, inepte, ut elegantissimi sophistae laude
plane indignae videantur.⁶⁾ Quae insertae leguntur huic vitae, oratione et argumento
produunt ingenium ipsius scriptoris, cui pro consilio operis talia fingere licebat. Itaque eas
tantum epistolas Apollonio recte tribui dixeris, quae tamquam cognitae lectoribus citantur
(ut 4, 12, 150, 19). Adversus fictionis crimen callide Noster se communit iis, quae
scripsit 146, 34 et 169, 20.

¹⁾ Factum id esse ante absolutum hunc librum moneo propter ea, quae dicit Baur l. c. 131. Jam D. Huetius
ait in notis mstis: „Hos videtur libros scripsisse Philostratus, ut gratum faceret Caracallae, a quo honores scie-
bat Apollonio exhibitos.“ Matre et filio defunctis nondum ad umbilicum pervenerat opus, neque Heliogabali ae-
tate prodiisse credibile, qui se peti facile potuisset suspicari iis, quae narrantur 161, 7 sqq. cf. Lamprid. c. 8.

²⁾ Lamprid. Alex. 29. cf. Boettiger Kunstmyth. I, 21. Baur l. c. 127 sqq. Apollonio certe Sol summus est
deus, cujus favor eum prosequitur, dum totum orbem terrarum peragratur (18, 3), quem Indorum Brachmanum
exemplo quotidie statim invocatur horis (50, 17), ex quo non vitam solum, sed mentis quoque lucem ducit (112,
32). Vide Baur l. c. 215.

³⁾ Ejus libri fragmentum servavit Euseb. Praep. Ev. p. 150. b. ἀδελφὰ δὲ τούτῳ (Porphyrio) καὶ συγγενῇ περὶ
τοῦ πρώτου καὶ μεγάλου θεοῦ ἐν τῷ περὶ θυσιαῶν. ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀδόμενος αὐτὸς ἐκείνος ὁ Τυανεύς Ἀπολ-
λωνίου τοιαύτῃ γράφειν λέγεται. „οὕτως τοίνυν μάλιστα ἄν τις, οἶμαι, τὴν προσήκουσαν ἐπιμέλειαν ποιοῖτο τοῦ θείου
τογγάνου τε αὐτόθεν ἢ αὐτὸς τε καὶ εὐμενοῦς αὐτοῦ παρ' ὀντιναοῦν μόνος ἀνθρώπων, εἰ θεῶν μὲν, ὃν δὴ πρώτον ἔφα-
μεν, ἐνὶ τε ὄντι (adde καὶ) κερωρισμένῳ πάντων, μεθ' ὃν γνωρίζεσθαι τοὺς λοεποῦς ἀναγκαῖον, μὴ θῶσι τι τὴν ἀρ-
χὴν μήτε ἀνάπτοι πῦρ μήτε καθόλου τι τῶν αἰσθητῶν ἐπονομάζοι — δεῖται γὰρ οὐθενὸς οὐδὲ παρὰ τῶν κρείττωνων ἡμεῖς
ἡμεῖς, οὐδ' ἔστιν, ὃ τὴν ἀρχὴν ἀνίησι γῆ φυτόν ἢ τρέφει ζῴον ἢ ἀήρ, ὃ μὴ πρὸς αὐτόν γέ τι μίασμα — μόνῳ δὲ
ζῴῳ πρὸς αὐτόν αἰετὸν κρείττονι λόγῳ, λέγω δὲ τῷ μὴ διὰ στόματος ἰόντι καὶ παρὰ τοῦ καλλίστου τῶν ὄντων διὰ
τοῦ καλλίστου, τῶν ἐν ἡμῖν αἰτοίῃ τάγαθα. νοῦς δὲ ἔστιν οὗτος ὄργανον μὴ δέόμενος.“ Argumentum pluribus tracta-
tum est nuper a V. Cl. Thilo in Commentatione ad Synes. hymn. 2. vs. 22—24. de triplici silentio philosopho my-
stico divino Halis 1843. p. 11.

⁴⁾ Epistolas citat Porphyrius fragm. de Styge p. 285 ed. Holst. agens de aqua probationis apud Brachmanes
obvia his verbis: οἶμαι δὲ τούτου καὶ Ἀπολλωνίου τὸν Τυανέα μεμνησθαι τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐν σπηλαίῳ λέγω γράφων
γὰρ τοῖς Βραχμάσις ὄρκον τινα ὁμνῆσαι „οὐ μὰ τὸ Ταυτάλειον ὕδωρ, οὐ με ἐμνήσατε,“ quae in collectione vulgari
desiderantur.

⁵⁾ A Suida quidem et Eudocia Apollonius Tyanensis de vita Pythagorae peculiari libro egisse dicitur, sed
ignorat eum Philostratus, Porphyrius autem et Jamblichus simpliciter Apollonium testem laudant aut ad verbum
excerpunt. Tyanensem illum esse minime consequitur, recteque videtur Wyttenbachius Bibl. Cr. Vol. II. p. VIII.
p. 120. nostro abjudicasse excerpta apud Jamblichum.

⁶⁾ cf. Baur l. c. 102 sq.

Haud majore auctoritate Damidis censendus liber est, τὰ ἐκφρατνίσματα inscriptus, quem aliquis ex illius posteris tradidisse dicitur Juliae Domnae (3, 1), etsi fieri potuerit, ut tales de Apollonio commentarii tum circumferrentur. Collecta ex Ctesiae Indicis aliorumque libris ejus generis Damidi feruntur accepta, totusque hic liber fluxisse perhibetur ex ejus viri ephemeridibus. At iter Apollonii in tribus primis libris tam praepostere descriptum est, ut nequeat de vero fonte cogitari. Vide enim: Antiochia profectus venit Ninum (11, 3), inde accedit ad Zeugma (11, 25) remensus videlicet paene totam inter Antiochiam et Ninum viam, Zeugmate autem egressus Ctesiphontem prius attingit quam Babylonem (12, 13), denique, ut taceam de interjectis, a Brachmanibus ad mare tendit ἐν δεξιᾷ μὲν τὸν Γάγγην ἔχων, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὸν Ἔφρασον (63, 14)! Babylonem et Ninum urbes jam pridem excisas hospitium praebuisse Apollonio²⁾ hic legimus (11, 2 et 18, 31). Bene quidem monet Baur l. c. 117. Babylonem, magorum sedem, fingi hic superstitem, ut Apollonius eorum consuetudine uti possit, at Damidis liber haec serio narrantis quo loco erit habendus? Nec in describendis temporibus accuratior est scriptor: Apollonius dicitur illud iter suscepisse homo valde juvenis, qua deceat aetate ὑπερόριον αἰρεσθαι (10, 26). Atqui ille jam praesidi Ciliciae, qui cum Archelao saevitiam Tiberii expertus est A. U. 770 fata imminetia vaticinatus (7, 4), Babylone autem cum Bardane, de quo agit Tacitus (A. XI, 10), versatus, non ante quadragesimum aetatis annum illuc abiit. Neque ante Neronis imperium Romam venit, quippe cujus scelera et furores apti viderentur ad exornandam hanc vitam. Eadem de causa sub Domitiano iterum illuc accedit senex annosissimus, quem Damis etiamnum comitatur duce non junior, idemque etiam postea in summa senectute nuntius missus ad Nervam (171, 21).

Satis liquet ex omnibus, quae indicavi, non historiam esse habendam, quae in Philostrati libro legimus, sed fabularem narrationem,³⁾ eo consilio compositam, ut uno exemplo ostenderetur sapientiae Indicae atque Pythagoricae excellentia, qua insignis Apollonius multa et in regenda natura rerum et in moribus saeculi emendandis effecisset admirabilia.⁴⁾ Suberat tacita comparatio cum auctore fidei nostrae. Ea in opera cum pleaque affingenda essent personae Apollonii, non potuit hic liber effugere severas Christianorum censuras, qui cupide monstrarent repugnantias et mendacia commissa scriptori parum cauto, praesertim postquam Hierocles⁵⁾ efferenda vita Apolloniana adversus Chri-

¹⁾ cf. Baur l. c. 115.

²⁾ Vide Hug Einleitung in das N. Test. I, 14. et quae ad defensionem Philostrati protulit Baur l. c. 117.

³⁾ Milesia fabula appellatur a Bruckero l. c. II, 110.

⁴⁾ Vide, quae collegit Baur l. c. 48 sqq.

⁵⁾ Aliquot fragmenta ex Hieroclis libro servavit Eusebius 429 sq. quorum partem ex Parisinis libris 174 (A) et 451 (B) huc transtuli: «ἐπὶ τῶν προγόνων ἡμῶν κατὰ τὴν Νέρωνος βασιλείαν Ἀπολλώνιος ἤμασεν ὁ Τυανεύς, ὃς ἐκ παιδὸς κομιδῇ νέου καὶ ἀφ' οὐπὲρ ἐν Αἰγαίς (Αἰγυαίς B, an Αἰγυαίς?) τῆς Κιλικίας ἱεράσατο τῷ φιλανθρωπῶ Ἀσκληπιῷ (τῷ Ἀσκ. A) πολλὰ καὶ θαυμαστά διεκράξατο, ὧν τὰ πλείω παρὲς ὀλίγων (παρὲς ἡμῶν vulgo) ποιήσομαι μνήμην.» εἶτα καταλέγει ἀπὸ πρώτου ἀρξάμενος τὰ παράδοξα, μεθ' ἃ καὶ ἐπιλέγει τὰ πάντα κατὰ λέξιν. » τίνος οὖν

stianos disputare coepit. Inde natus Eusebii contra Hieroclem libellus et quae postea Lactantius, Cyrillus, Joannes Chrysostomus,¹⁾ Isidorus Pelusiota²⁾ obiter dixerunt.

Erraverit autem, qui putet, ipsum sophistam vera habuisse³⁾ omnia, quae superstitione Cappadocum credibilia putaret: usus est his fabulis, ut librum redderet jucundiorum talium cupidus. Neque pauca excogitavit, quae etiam doctos⁴⁾ lectores operi suo conciliarent: ejus esse generis dixerim, quae Apollonius Dione coram et Euphrate suadet Vespasiano 99, 35), quae apud Gymnosophistas disserit (111, 6 et 118, 20), quae contra Demetrii sententiam disputat (135, 18), denique longam illam sui defensionem, quam in judicio erat habiturus, in qua quum Eusebius carpsit (460) divinationem philosophi, qui scilicet nescisset, non opus sibi fore apologia, minime intellexit, quid voluerit scriptor, qui ubique captat occasionem doctrinae et eloquentiae ostentandae, parum curans, potueritne Apol-

έντα τούτων έπεμνήσθη; έν' έξή συγκρίνειν (συγκρίναι B) τήν ήμετέραν άκριβή και βεβαίαν έω' ένάστω κρίσειν και τήν τών Χριστιανών κοινότητα, έπερ ήμεις μόν τόν τά (τά addit B) τιαύτα πεποιηότα σό θεόν, άλλα θεοίς κεχαρισμένον άνδρα ήγούμεθα, οι δε δι' όλίγας τερατείαις τινάς τόν 'Ιησούν θεόν άναγορεύουσιν. α τούτοις (τούτω vulg.) έπιφέρει μεθ' έτερα φάσκων „κάκεινο λογισασθαι άξιον, ότι τά μόν του 'Ιησοϋ Πέτρος και Παύλος και τινες τούτων παρακλήσιοι κεκομπάκασιν άνθρωποι ψεύδται και άπαίδευτοι και γόητες, τά δε 'Απολλώνιον Μάξιμος ό Αγιεύς (Αλγιάτης B) και Δάμις ό φιλόσοφος ό συνδιατρέψας αυτόν και Φιλόστρατος ό 'Αθηναίος παιδεύσεως μόν έπι πλείστον ήμιοντες, τό δε άληθές τιμώντες δια φιλανθρωπίαν άνδρός γενναίου και θεοίς φίλου πράξεις μη βουλόμενοι λαθείν. α ταύτα ήήμασιν αυτοίς 'Ιεροκλεί τῶ τόν καθ' ήμῶν έπιγεγραφότι φιλαλήθη λόγον (φιλαλήθη vulgo deest) ελεηται. Contra Hieroclem etiam Lactant. Div. Inst. V, 3. disseruit.

¹⁾ Joh. Chrysostom. bis invenitur acerrime in Apollonium: adv. Judaeos V, 3 (p. 631) et quem locum supra laudavi, in laude St. Pauli Apost. Homil. IV (p. 493). Philostratum ipsum non nominat.

²⁾ Isidorus Pelusiota opp. p. 138 ed. Bill. καινοίς τινες λόγους τούς άνθρώπους ήπάτησαν τόν έν Τυάνας εισαγαγότες 'Απολλώνιον πολλαχόσε κολλά τελεσάμενον έπ' άσφαλεία φησι (scr. φασί) τής οικίσεως, άλλ' ούδέν έχουσι δείξει κατ' ένείνου γεγόμενον· ει γάρ, και λόγους φίλος του άνδρός άναγράψαντες και πάντα τά κατ' αυτόν άκριβόσαντες σόν αν τάς θρυλλουμένας παρέλιπον πράξεις; έχεις δε τόν Φιλόστρατον άκριβώς τά ένείνου εκθέμενον. και μάθανε, ως σαφή συνοφαντίαν μαγαγανιών έχθροί του άνδρός, ως εικός, κατασκευάσαν. Ipse Philostratus falso apud multos olim VV. DD. in suspicionem venit odii Christianae religionis, e. g. Huetium l. c. Bruckerum l. c. et scriptorem libri de miraculis quae Pythagorae, Apollonio Tyanensi, Francisco Assisio Dominico et Ignatio Lojolaee tribuuntur. Duaci 1734, qui se Phileleutherum Helvetium appellat. Hieroclis vero vestigiis institerunt C. Blount, qui duos primos libros VII. Ap. cum notis edidit Lond. 1680 et pseudonymus, qui scripsit: Gewisheit der Beweise des Apollinismus von Aemilius Lucinius Cotta Oberpriester bei dem Tempel des Jupiter Capitolinus zu Rom, aus dem Lateinischen übersetzt von dem Verfasser des Hierocles. Frankf. und Leipz. 1787. quem refutavit J. B. Lüderwald: Antihierocles oder Jesus Christus und Apollonius von Tyana in ihrer grossen Ungleichheit vorgestellt. Halle 1793. Plura de his libris dabit Baur l. c. 12 sqq. 16 sqq. Jam Hen. Morus in „Mysterio pietatis“ IV, 2, 4. demonstrare conatus erat, quam dissimilem Christo Apollonium existitisse ex ipsa Philostrati historia appareat.

³⁾ Vide F. Chr. Schlosser Univers. hist. Uebersicht der alten Welt III, 2, 206. sq.

⁴⁾ Iniquius judicat de his ornamentis Huet. l. c. p. 674. contra quem Baur diserte et intelligenter consilium scriptoris defendit l. c. 85 sqq. Adde Jacobsium in Praef. ad. V. G. 160: „Wir zweifeln nicht, dass Philostratus den Wünschen seiner kaiserlichen Beschützerin durch ein Werk Genüge gethan habe, in welchem eine grosse Mannichfaltigkeit des Stoffes mit Mannichfaltigkeit des Vortrages verbunden ist, Thatsachen mit philosophischen Betrachtungen, Beschreibung ferner Länder und fremder Geschöpfe mit der Schilderung wunderbarer Kunstwerke, Erzählung mit Gespräch und ausführlichen Reden auf eine ergötzliche Weise abwechseln, und Alles endlich durch ausgesuchten Schmuck des Vortrages, so wie er sich durch die sophistische Rhetorik der Zeit gebildet hatte, bekleidet ist.“

lonius ea dicere, quae eum dicentem facit;¹⁾ nec dubito, quin ex prioribus suis libris, maxime ex volumine *διαλέξεων*²⁾ multa derivaverit in hunc capitalem Apollonio tamquam *ὑποκριτῆ* suae sapientiae usus. Sophisticae certe artis egregium dedit in hoc libro specimen, cujus admirabilis est nec facile in aliorum ejus generis operibus invenienda varietas, amoenissime junctis inter se colloquiis, orationibus, dissertationibus, descriptionibus, quibus multiplicem materiam complectitur. Eximie pingit *ἦθη* et *πάθη*, Damidis sinceritatem, Nili studium, Euphratis invidiam, Domitiani fastum, exprimendo ea et tota descriptione et orationis conformatione vividissima.³⁾ In prioribus libri partibus Herodoti, in ultimis Thucydidis sibi proposuisse videtur exemplar, ita ut illius nativam in narrando simplicitatem et rerum copiam aemularetur, hujus vero subtilitatem et acumen in componendis antilogicis orationibus, non infelix in tanta saeculorum et ingeniorum discrimine imitator.

Liber ab ipso Philostrato inscriptus erat *τὰ ἐς τὸν Τυανέα Ἀπολλώνιον*, et hunc indicem optimus liber π, atque antiquissimus f habent. In Vitis Sophistarum 570 (74, 33 ed. nostrae) citat opus suum dicens *τοῦτο μὲν δὴ ὀπόσοις τρόποις ἀπιδανον, εἴρηται σαφῶς ἐν τοῖς ἐς Ἀπολλώνιον*, ubi omittitur quidem *Τυανέα* quippe lectum in superioribus.⁴⁾ Eandem inscriptionem auctor epitomae Vit. Soph. tuetur in brevi prooemio: *τούτου τοῦ Φιλοστράτου ἔοικεν εἶναι καὶ τὰ ἐς τὸν Τυανέα Ἀπολλώνιον*. Brevitatis gratia alii abierunt inde ab Eunapio ad vulgarem βλος *Ἀπολλωνίου*, in quibus etiam Suidas est s. v. *Φιλόστρατος*.

Lectores invenit multos, quod vel numerus codicum hodie superstitem docet. Primus, quem norimus, Hierocles⁵⁾ est, qui sub Diocletiano praeses Bithyniae ad Christianos *λόγον φιλαλήθη* composuit, cupiens eos ad deorum cultum reducere, ususque exemplo, quod supra Christum eveheret, Apollonii. Responderunt Eusebius et Lactantius⁶⁾ uno fere tempore. Eusebius refellens Hieroclem multos locos Vitae modo ad verbum transfert in suam disputationem, modo negligentius, unde minor fructus, quam in auctore tam antiquo exspectaveris, redundat in textum emendandum.⁷⁾

¹⁾ Vere hoc jam Ed. Müller conjecit de locis ad picturam et statuariam pertinentibus 34, 4 sq. 118, 20 sq. in libro egregio: *Geschichte und Theorie der Kunst bei den Alten*. II. p. 316.

²⁾ cf. quae ipse notavi in Praef. ad Vit. Soph. XXXII. n. 84. Quae *διάλεκτος* de natura et lege servata est ed. Ol. 912, repetitaque nuper a Boissonado in Praef. ad Epp. Philostr. argumento aliquatenus convenit cum iis, quae leguntur in V. Ap. 168, 17 sqq. Etiam Nero, dialogus olim Luciano tributus, quem nos assentientibus Viris clarissimis C. F. Hermanno et A. Westermanno inter Philostrata recensemus, compluribus locis quasi praeludia habet rerum hinc enarratarum, cf. 75, 3 cum Ner. § 4.

³⁾ Exempli gratia cf. 14, 4. 109, 6. 118, 21. 145, 36.

⁴⁾ *Ἐρασθῆναι τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ ἑτέροισ μὲν, ἐπιδήλως δὲ Ἀπολλωνίου φασὶ τὸν Τυανέα* (74, 27).

⁵⁾ Nolim quidquam affirmare de Porphyrio, qui in libro π. ἀποχ. p. 103. ed. Holst. fabulam hinc narratam p. 66, 5. refert, sed nonnullis mutatis, ut alium auctorem respici putem.

⁶⁾ Lactantius adversus Nostram disputat pluribus in Inst. Div. V, 3.

⁷⁾ Adhibui in verbis Philostratis duos codices aec. decimi ab E. Millero pro insigni, qua in me est, benignitate collatos. Par. 174 (A) et 451 (B). Ex Eusebio emendati sunt hi loci: 4, 16 et 17. 113, 17. 138, 9. 146, 24. 161, 2. Saepe elegantem sophistae orationem in vulgarem sermonem deprimit, cf. 72, 11.

Pergimus¹⁾ ad Eunapium,²⁾ et Hieronymum, alterum credulum Apolloniana divinitatis admiratorem, alterum hujus libri non iniquum³⁾ aestimatorem. (cf. Ep. ad Paulinum 53.) Ceteri enim patres flagrans odium Apollonii prae se ferunt, Cyrillus, Johannes Chrysostomus, Augustinus et Isidorus Pelusiota,⁴⁾ qui si non omnes indicant, hanc Vitam a se lectam esse, aegre tamen crediderim post censuram Eusebii mansisse iis ignotam. Respicitur haec opus etiam ab Aenea Gazaeo (Dial. p. 18 sq. ed. Boiss.) demonstrante falso tributum ab Apollonio et Philostrato dogma ἀναμνήσεως Brachmanibus. Epitomam Vitae tunc confectam fuisse a Nicomacho quodam ex verbis Sidonii Apollinaris⁵⁾ suspicor. Sexto saeculo lecta est ab Hesychio Illustrio,⁶⁾ deinde longo intervallo, quo hae litterae densissimis tenebris obrutae fuerunt, de hoc quoque scriptore nullum testem audias. Nono demum saeculo redit Vitae memoria resuscitata a Syncello (346 f. 655.) ac Photio,⁷⁾ qui hunc librum describit in cod. 44 et 241, multaue inde, maxime geographica et physica, excerpit. Proximus a Photio, quem quidem norimus, Suidas esse videtur lector Vitae, qui quasi viginti locos in lexicon transtulit, sequuntur eodem saeculo Cedrenus (431) Zonaras (Zων.), Eudocia; duodecimo Tzetzae,⁸⁾ tertiodecimo exeunte Rhacendyta,⁹⁾ et Epitomator V. S. quartodecimo Thomas¹⁰⁾ Magister (Θ). Recentioribus laudandis supersedeo.

Frequenti hac lectione tactum est, ut jam mature magna vitiorum varii generis seges progigneretur in plerisque codicibus, cujus rei pro exemplo est vetustissimus, Suidae temporibus exaratus, Laurentianus Pl. LXIX 33, (f.) Cum hoc principe consentiunt in lacunis,¹¹⁾ quos praeterea libros secundae (2) i. e. deteriori familiae assignavimus. Lacunarum autem multitudine edocemur, omnes ejus familiae codices ex uno fonte prodiisse, quamvis valde inter se differant lectione, diducitur enim haec secta in tria quasi agmina:

¹⁾ De Apollonio agunt praeterea Vopiscus (Aurel. 24), Themistius (VI, p. 72. ed. Pet.) et Ammianus Marcellinus (XXI, 14. XXIII, 6, 19), quos, etsi Philostratum non allegant, verisimile tamen cognitum habuisse.

²⁾ Ait Eunapius ed. Boiss. 3. » Φιλόστρατος μὲν ὁ Ἀθήμιος τοὺς τῶν ἀρίστων σοφιστῶν ἐξ ἐπιδρομῆς μετὰ χάριτος παρέκτυψε βίους, φιλοσόφων δὲ οὐδεὶς ἀκριβῶς ἀνέγραψεν· ἐν οἷς Ἀμμωνίος τε ἦν — Ἀπολλωνίος τε ὁ ἐκ Τυάτων οὐκέτι φιλόσοφος, ἀλλ' ἦν τι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέσον, τὴν γὰρ Πυθαγόρειον φιλοσοφίαν ζηλώσας πολὺ τὸ θειότερον καὶ ἐνεργὸν κατ' αὐτὴν ἐπεδείξατο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐς τοῦτον ὁ Ἀθήμιος ἐπετέλεσε (fo: ἀπετέλεσε) Φιλόστρατος βίον ἐπιγράφας Ἀπολλωνίου τὰ βιβλία δέον ἐπιδημίαν ἐς ἀνθρώπους θεοῦ καλεῖν.«

³⁾ Enarratis Apollonii itineribus addit: » invenit ille vir ubique, quod disceret et semper proficiens semper se melior fieret. Scripsit super hoc plenissime octo voluminibus Philostratus.«

⁴⁾ Eorum locos supra, not. 25 et 26 indicavimus.

⁵⁾ Locus est Epp. VIII, 3, quo ait, se Apollonii Pythagorici vitam ad Leonem, Eurici regis consiliarium mittere » non ut Nicomachus senior e Philostrati, sed ut Tascius Victorianus e Nicomachi schedis exscripsit.«

⁶⁾ ed. Meurs. p. 1. Ibi excerpta sunt quaedam ex 3, 14 sq.

⁷⁾ Posui in margine plenam J. Bekkeri varietatem, ut ex Suida Gaisfordii; siglarum igitur explicationem apud ipsos quaeret lector.

⁸⁾ Chil. 1, 60. Exeges. in Hom. II. p. 31. ed. Hm. al.

⁹⁾ Synopsis Rhet. apud Walz. III, 521.

¹⁰⁾ Thomam Magistrum codice Parisino usum esse consequitur ex 1, 11.

¹¹⁾ cf. 12, 30. 14, 12. 34, 25. 68, 28. 92, 34. 109, 18. 140, 21. Omissiones unius vocabuli plurimae sunt.

unum, quod Laurentianus (f) alterum quod Vratislaviensis (v), tertium quod Schellershemianus (s) codex ducit, de quibus nunc singillatim est agendum.

De Laurentiano¹⁾ haec sunt Bandinii verba: »Plut. LXIX. cod. 33 membranaceus, ms. in 4 majori, saeculi XI, vere insignis, cujus ultima pagina de novo suppleta est. Constat foliis scriptis 311.α Virtutem ejus libri maxime in eo positam dixerim, quod et integer est et a multis vitiis, quae ceteros hujus sectae codices insident, immunis. Propria hona paucissima habet,²⁾ cum meliore familia communia non plura quam quilibet alius. Fluxerunt inde Pal. 329 (ψ) et Laur. LXIX, 27 (fb.). Ille bombycinus est, in 4 scriptus, foliis constans 65, saeculi XIV, mancus tribus primis libris et quarto usque ad verba *ἐξαγράφει τὸν νεανίαν* (75, 21). Hoc usus Olearius³⁾ raro notavit lectiones a Zaccagnio suppeditatas, quas et ipse transscripsi, praeterea contentus fui speciminibus ex 111, 6—115, 14. Alter describitur a Bandinio: »Cod. chartac. ms. in 4 maj. saec. XIV, variis in locis madore ac temporis diurnitate corruptus, in cujus calce legitur: Ego Christophorus presbyter de Bondelmont de Florentia hunc emi librum apud Andron insulam maris Aegaei 1419 mensis Junii. Constat fol. scr. 75, ex quibus 67 efficiunt Vit. Ap.α Hujus praeter spec. ejusdem loci enotatum habeo benigna cura Francisci de Furia V. Cl. p. 76, 17 — 77, 8. Denique Lugdunensis, (1) de quo infra agam accuratius, in libro octavo plane consentit cum f.

Secundum genus continetur Vratislaviensi (v) et Vaticano 1016 (r), hunc ex speciminibus tantum ejusdem orationis, quae in ψ collata est, novi, illius integram collationem debeo Viro Summo, Jacobsio.⁴⁾ Ad consensum eorum perspicendum sufficit particulam indicatam utrobique contulisse et cognitio communis lacunae in libro octavo. Aliquot bonae lectiones, quibus f caret, aut communes cum familia praestantiore aut, qui multo minor numerus est,⁵⁾ alibi non inventae, hinc proferri potuerunt, sed plurima negligentiam et temeritatem librarii prae se ferunt;⁶⁾ inprimis frequens est in transpositionibus vocabulorum; nec desunt speciosae lectiones, sed si accuratius rem explores, inanes. Itaque non recte judicavit Ol. in Praef. X scribens: »Cl. V. Gottlob Kranzii humanitati debemus

¹⁾ Fr. de Furia hunc codicem G. J. Bekkeri in usum contulerat, parantis editionem Vitae. Roganti mihi Vir amicissimus collationem commodavit, antequam ipse de totius scriptoris editione cogitarem. Lectiones codicis passim adhibui in Notis ad Vitas Sophistarum.

²⁾ vid. 98, 24. 101, 4.

³⁾ Satis magnifice de his subsidiis loquitur in Praefatione, p. X: »In vita Apollonii insigni nobis adjumento fuere lectiones ex quatuor codicibus, quos Bibliotheca Vaticana hodie asservat, excerptae, quas debemus summae in has litteras promovendas propensione Viri illustris Laurentii Zaccagnii, laudatae bibliothecae praefecti dignissimi.« Palatini, Vaticani et Urbini varietatem enotavit Th. Heyse.

⁴⁾ Nonnulla supplevit a me rogatus V. Cl. C. E. Ch. Schneider, professor Vratislaviensis academiae.

⁵⁾ cf. 36, 16. 68, 4.

⁶⁾ cf. ex quarto libro 66, 25. 68, 18. 69, 11. 70, 2. 71, 4. 72, 15. 74, 19. 75, 22. 76, 14. 77, 20. 78, 7. 80, 24. 83, 9.

usum codicis bibliothecae Magdalenensis, chartacei quidem, sed quem *optimae notae* esse allegatae passim a nobis lectiones facile doctioribus probabunt. « Uterque liber saec. XV. scriptus est, Vat. 4 min.

Tertii agminis principem statuimus¹⁾ Schellershemianum (s). Multo magis a lectione cod. f abhorret, quam v, plerumque in pejus, quamvis non raro meliora servet;²⁾ vitiosa autem non tam correctoris, quod in v animadvertisse mihi videor, quam scribae culpa sunt commissa. Maxima pars, usque ad 148, 8 ab eodem librario est descripta, alter substitit in verbis 154, 35 *ὀπόσαι κ. ἀ. εἰσί*, tertius supplevit ultima ex optimo archetypo, quod jam p. 49, 32 — 53, 33 usurpatum est, atque passim in toto codice emendando. Integrum vidit Montefalconius,³⁾ hodie extrema Vitae Ap. inde a 167, 23 desiderantur, foliis barbara manu abscissis. Memorabilis eâ maxime causâ est, quod Aldina hinc est expressa, quamquam non ipso in partes vocato, sed ejus apographo, Laurentiano Pl. LXIX. 26 (fc.) de quo Bandinius haec scripsit: » In prima pagina antiqua manus adnotavit: translatus in Latinum per Alamannum Rinuccinum A. D. 1473. forte ex hoc eodem codice, qui nitidissimus est atque optimus cod. Gr. membr. in 4 min. Saec XV constat foliis scriptis 196. « Saepe discrepat a codice s, cujus rei causam in negligentia librarii sitam puta, tantum enim abest, ut optimus sit, ut vitiis alterius admodum auctis quae propriis bonis non compensantur, pessimus haberi debeat, qui non nisi propter nitorem scripturae ab Aldo delectus esse videatur, quem traderet typhothetis. Ejus libri collatione integra supersedere potui, quum praeter pauca quaedam typographi vitia aut mutata ab Aldi correctore⁴⁾ consentiat⁵⁾ cum lectione Aldinae (a), cumque, ubi a et s congruunt, de dissensu Laurentiani non sit cogitandum.⁶⁾ Similes his codicibus etiam Marciani 391 ^a et 392 ^b sunt, negligentissime exarati, quorum specimen in nota subjicio.

Hic demum locus est agendi de Lugdunensi 73 (1) olim Claromontano, Saec. XV.

¹⁾ Olim fuit monasterii S. Mariae, quod erat Florentiae, proprius, deinde nescio qua ratione in manus liberi baronis de Schellersheim pervenit, a quo acceptum Creuzer G. J. Bekkero excutiendum tradidit. Bekkeri collatio penes me est. Codex ipse nunc in Laurentiana servatur.

²⁾ In quarto libro haec inveni, 68, 14. 74, 17 et 30. 79, 22, 23 et 25.

³⁾ cf. Diarium Italicum p. 368. ubi legitur: »cod. bomb. saec. XIV, in quo vita Apollonii Tyanensis et alia ejusdem Philostrati.«

⁴⁾ Quae in s correctâ sunt secunda manu, in fc. partim recepta invenimus, partim omissa.

⁵⁾ cf. 32, 26. 81, 30.

⁶⁾ Intellexi hoc ex specimine ejusdem capituli, quod in aliis consului, et selectis locis, quos inspexit mea causa Fr. de Furia, vir illustrissimus.

⁷⁾ 111, 7. ἀνταιρεῖ. 8. νόμον. 10. ἡ φασί. μβ. 17. μέσα. ib. καὶ ὑπὸ. 24. ἦν ἀπασῶν. 26. προσκηρύττουσαι. 112, 9. καφετήσαντα. 13. ψεύδονται — ὑγιῶς τε καὶ om. μβ. 17. αὐτός. μβ. 24. ἐρωτῶντων. 113, 6. ἀπηλλάχθεν. μβ. 9. om. μὲν. ib. ὀκρίβαντας. 12. ψησαμένων. μβ. 18. ἠγάσθη. μβ. 24. ὀπόσης μβ. 25. καὶ θεραπεύειν. μβ. 27. τῶν ἀφ' οἷων. ib. καὶ οὐ. nec deest repetitio verborum ἐδράτο etc. 114, 1. καὶ ἔστιν. ib. ὦρα om. 2. μεταβαλόντας. 3. κίπανται. ib. διήλθε. 4. Θεοπεσίων om. μβ. Ubi nil adscripti, consentiunt. Collationem debeo benignitati professoris ling. Orient. Josephi Trevisanato.

chartaceo, 4. min. qui singularem in modum per septem priores libros fluctuat inter lectionem codicis f. aut v. et s. In primo libro magis cum f facit et sic in secundo ad pag. 33. Inde plerumque sequitur codicem s, p. 33 — 49. Ubi is expletur codicis melioris ope 49 — 53, 33, ad f redit, deinde a p. 55 — 65 modo huc, modo illuc inclinat. Eadem inconstantia animadvertitur in libris IV et V, nec tollitur in libris VI et VII, ita tamen, ut praevaleat numerus lectionum cum s congruentium. Octavus denique liber alia manu depictus ubique sequitur codicem f. Ea parte excepta non possum existimare de hoc codice aliter, nisi recensitum esse adhibitis duobus diversis secundae familiae mstis, quibus invicem librarius obsequeretur; nec vero praestantioris familiae libro caruisse videtur, cum in nullo hujus generis codice tot inveniantur alterius vestigia.²⁾

Photius (Φ) et Suidas (Σ) adhibuerunt libros secundae familiae, qui ex codicibus melioris passim emendati erant. Ac Photius ante oculos videtur habuisse membranas ad codicem v proxime accedentes,³⁾ Suidas autem complura cum solo s habet congrua.⁴⁾

Etiam Parisinus cod. 1696 (p), vulgo habitus optimus⁵⁾ ob vestutatem, undecimo enim saeculo scriptus est, forma maxima, aequae ac Photii et Suidae eclogae fluxisse videtur ex correcto libro ejusdem familiae, fortasse ex eo ipso, quem usurpaverat Photius.⁶⁾ Lacunae pleraeque inde sunt expletae et permultum verae lectionis réceptum, sed ubi archetypum careret correctionibus, librarius aut διορθωτής ingenio tentabat locos male habitos sanare, infeliciter et audacter saepius quam recte. Ex meliore recensione caret quasi tertia parte bonae lectionis, eaque vincitur ab altero Parisino, idque eo magis, quod praestantissima quaeque neglexit, ut ex illius libri comparatione patebit. Praeterea multis locis vitio affectus est solus, ubi ne secunda quidem familia abhorret a recto.⁹⁾ Attamen,

¹⁾ Librum ab humanissimo Geelio commodatum ipse excussi. In calce adjectae sunt epistolae Apollonii, quas ubi laudo in varietate lectionis ex hoc codice, signo λ. Etiam Mazarinaeum 87 (maz.) aliquoties laudavi ex schedis Boissonadi, cujus egregiae benevolentiae debeo collationem codicis p.

²⁾ Vide 6, 13, 7, 20, 8, 17 et 21, 15, 16, 18, 20, 26, 10, 65, 20, 71, 11, 73, 2, 79, 3 et 33, 81, 19, 112, 1 et 26, 113, 16, 116, 30.

³⁾ cf. 15, 22 et 26, 23, 10, 68, 4, 128, 16. Cum fam. 2da communia vide 45, 6 et 10, 46, 4, 73, 8, 87, 18, 105, 8, 123, 17, 193, 13. Ex Photio solo duxi lectiones 15, 24, 24, 11, 25, 14, 46, 18, 64, 1, 123, 2.

⁴⁾ Vide 1, 15 et 16, 2, 10 et 11, 106, 12. Nullam ex Suida lectionem recepi praeter 82, 13.

⁵⁾ Judicasse ita videtur Bastius (Catalogue d'une partie des livres de feu M. Bast) neque alia fuit Osanni V. cl. sententia in Auctario lexic. p. 90. Etiam Boissonadus passim hunc codicem laudat, nusquam alterum, 1801.

⁶⁾ Photius et p consentiunt in lectionibus fam. 2dae 47, 1, 73, 8, 87, 9, 15 et 22, 128, 15.

⁷⁾ Capitalia exempla haec sunt: 7, 2, 73, 26, 80, 23, 105, 8, 106, 9, 115, 11, 130, 17, 149, 26. et maxime 160, 13. Eo loco in f, fb, ψ, l est lacuna σοφός . . . . . νεύειν ἀνδρός. Explevit corrector codicis p, so-loeae scribens σοφός εἶην ἀνής, qua lectione Ol. in Urb. inventa nil praeter σοφός reliquit, delens veram, quae ex altero Parisino jam in s. fc, a, m transierat, σοφός γνώμην ἐρηγεύειν ἀνδρός.

⁸⁾ Bene emendata sunt haec: 12, 25, 15, 30, 29, 9, 39, 2, 57, 2, 112, 4, 136, 33, 142, 34. A prima manu veras lectiones solus habet 8, 10, 17, 25, 21, 9, 29, 14, 34, 10, 39, 6, 40, 17, 44, 2 et 11, 66, 16, 71, 22, 73, 5, 79, 10, 110, 4, 111, 17, 125, 29, 133, 12, 137, 10, 16, 19, 140, 34, 141, 3, 143, 14, 151, 3 et 6, 152, 8, 156, 7, 11, 159, 13, 169, 27, 170, 13, 171, 5, 172, 34.

⁹⁾ Exempla vide 55, 9, 58, 27, 70, 8, 76, 6, 94, 34, 96, 16, 107, 7.

quia propius ad praestantiorem sectam accedit, quam ad deteriore, illi attribuendum codicem duxi. Nuperrime codex simillimus a Millero meo in bibliotheca Escorialensi (e) inventus est. Vir singularis amicitiae collationem primi libri, quam ipse fecerat, mihi utendam concessit. Saeculo decimo scriptum videri indicat. In plerisque lectionibus cum p facit, sed correctiones ut 7, 2; 8, 24; 12, 25; 15, 21; 18, 10; 22, 1 desunt; pauca, quae p jam a prima manu habet, hinc ex emendatione sunt illata, 16, 30 et 33; alia, ut 13, 25 *πολεμήσασθαι*, 15, 21 *ἐκείνη*, 15, 31 *χαίρουσι δὴ* cum lectione codicis π consentiunt. Inde suspicor, librum esse antiquiorem, quam p, cujus διορθωτῆς nonnusquam ad librum secundae familiae rediit, cf. 15, 21; 22, 1. Qui postea Escorialensem inspiciet, maxime attendet ad locos 80, 24; 113, 14 et 160, 13; ex iis enim conditio codicis antiquissimi plane poterit perspicui. Primi libri varietatem nolui huic prooemio includere, alii loco reservavi. Ex Parisino, quem ignoravit Olearius, quamvis jam ao. 1685 Constantinopoli in illam sedem perlatus erat,¹⁾ descriptus est Urbinas 110 (u), quinto decimo saeculo a Michaele Apostole sive ejus librariis, chartaceus, 4to majori. Quae inde Ol. enotavit non neglexi, addidique p. 111 — 115 specimen, ex quo satis intelligetur, cur non plures ejus libri lectiones in margine ponendas curaverim. Negligenter enim scriptus est, neque quidquam confert ad emendationem, quod in Parisino non sit. Apostoles jam correcto est usus.²⁾ Fragmentum ejusdem recensiois inest etiam in Vaticano 956 (φ), chartaceo, saec. XV, 8vo. ab initio usque ad 14, 18 *ὁπότε μελετῶη*. Denique liber Marcianus ex bibliotheca monachii St. Michaelis translatus Cl. XI, 20 quem ex unius tantum paginae collatione cognitum habeo,³⁾ quantum quidem ex tam parvo specimine potuit intelligi, indidem derivatus est.

In hac conditione librorum crisis saepissime laboraret ἀπολαύς gravissimis, nisi unus servatus esset genuinae scripturae testis, Parisinus 1801, (π), bombycinus, fine saeculi XIV exaratus. Liber cum Σ Demosthenis et Γ Isocratis praestantia comparari potest, adeo multis locis aut lacunas explet⁴⁾ aut glossis reliquorum caret⁵⁾, aut sententiam scriptoris restituit⁶⁾ alibi obscuratam atque elegantiam ejus et dicendi puritatem,⁷⁾ ubi caeteri

¹⁾ cf. Villosis. in Notices et Extraits T. VIII. p. 3—31.

²⁾ cf. 115, 11. Interdum lectionem primae manus praetulit, ut 13, 12.

³⁾ Contulit hunc vir amicissimus Cobet p. 340. ed. Ol. Habet 159, 1. *ἀήθους*. 4. *αίτια* et *καὶ οὐκ*. 8. *γενόμενον*. 13. *μὲν γὰρ* ut solus p.

⁴⁾ Ut 2, 23. 20, 25. 56, 13 et 17. 60, 30. 66, 1. 77, 8. 85, 22. 96, 21. 97, 19. 114, 1. 128, 14 et 15. 152, 14. 167, 36.

⁵⁾ Ut 80, 23. 81, 27. 85, 23. 105, 26. 107, 19. 115, 2. 146, 11. 147, 16.

⁶⁾ Proponam ea maxime exempla, in quibus VV. DD. frustra laborarunt 7, 1. 77, 9. 81, 9. 92, 28. 93, 18. 105, 8. 114, 1. 130, 17. 148, 1. 156, 35. Aliis, quae hic reperiuntur, Bentleii, Jacobsii et Boissonadi conjecturae confirmantur, ut 19, 20. 20, 12. 43, 36. 80, 9. 113, 5. 117, 14. 139, 32. 145, 14. 159, 1. 137, 18.

⁷⁾ Longum sit, hoc judicium per omnia orationis genera persequi. Vide particulas *τε*, *γε*, *δὲ*, *δὴ*, recte usurpatis 7, 17. 15, 31. 22, 1. 40, 15. 42, 21. 51, 30. 58, 17. 61, 23. 78, 20 et 24. 89, 10. 102, 13. 111, 12 et 13. 113, 26. 114, 2 et 25. 115, 4. 129, 26. 141, 9. 152, 11.

soloeca et barbara offerunt. Non est integer, cum in medio folium interciderit et desint ultima inde a pag. 170, 32. Mirum autem, ut ille delituit et fefellit VV. DD. qui in V. Ap. aliquam operam collocarunt. Unus Morellius eum usurpaverat, satis quidem negligenter, qui mos fuit illius aetatis, ita tamen, ut bonarum lectionum non exiguum numerum aut in textum receperit aut margini adscripserit, aut, quod minimum est, in praefatione commemoraverit. Vide ejus verba Casaubonum laudantis: » e bibliotheca regia, cujus vigil chartophylax est, benigne nobis suppeditavit codices manu non valde prisca nec ita recenti, sed scita et fida satis exaratos, quorum unus VIII libros de Apollonii vita, ultimo tamen *μειούρω* continebat, alter Sophistarum vitas.« Quas lectiones in praefatione protulit, non superant primas duodecim paginas; usque ad p. 60 ed. suae omnes ceteras tanquam » minoris pretii « omittit, sic defungens labore plura describendi, acceperat autem codicem jam excusis aliquot plagulis. Paucissima deinde allevit margini secundi libri, paulo plura invenimus in tertio et quarto; in reliquis constantius agit et satis multa cum lectore communicat plerumque in margine adscripta. Inde explicabit lector siglam m. γρ. In universum octavam fere partem bonarum lectionum, quae quidem huic codici propria sit, excerpit. Paucula illa, in praefatione ab editore Gallico suppleta Ol. recepit, at quae in ceteris libris ille ad marginem notaverat, paene omnia neglexit, quae idem lectore non monito reddiderat contextui, pleraque habet, sed ignarus, unde eae correctiones essent ductae. Marginalia autem Morellii, ubi lectionem codicis in ordinem recepit, ex Aldina sunt; ubi retinet Aldinam, codicis repraesentant lectionem, add. γρ. Ea notarum ambiguitas Olearium Aldinae parum curiosum decepit, ut, ubi Aldinae scripturam margo habet, aliquoties Morellii codices, plurali scilicet numero, laudaverit,¹⁾ ac contra saepius narraverit, editiones priores aliquid habere, quod in solo π servatum Morellius reposuerat.²⁾ Sic ejus incuria, quamvis multis VV. DD. perspecta effecit, ut in antecessore etiam bona negligenterentur. Nulla enim in parte praestantior est Morelliana editio, quam in V. Ap. ubi egregio adjumento nititur, sed quum in ceteris Philostrati libris margo Morellianae vix quidquam habeat praeter conjecturas editoris maximam partem ineptas,³⁾ lectores eruditi videntur idem de notis in V. Ap. statuisse, neque voluisse accuratius in earum auctoritatem inquirere. Codicem vere regium cum pulvisculo excussit E. Millerus.

Praeter hos codices consului etiam excerpta in Pal. 129 (h) Darmstadino (d) et Laurentiano Pl. LXXIV, 12 (φ). Pal. ex codice melioris familiae ductus est, ceteri ex deteriore.

Editus hic liber est ab Aldo (1502), Morello (1608), Oleario (1709). Aldi editionem

¹⁾ Ut 106, 9

²⁾ Ut 113, 31.

³⁾ Sed his praefigitur *Is.* codicum lectiones sigla γρ. indicantur.

⁴⁾ Morellius et Olearius totum scriptorem complexi sunt uno volumine, Aldus separatim edidit Vitam Apollonii, separatimque cum Luciano cetera opera Philostrati praeter Epistolas, jam 1499 in Collectione emissas. Editionis Aldinae inscriptio est: „Φιλοστράτου εἰς τὸν Ἀπολλώνιον τοῦ Τρανέως βίον βιβλία ὀκτώ. Εὐσεβίου Καισαρείας τοῦ

satis illustravimus supra, neque de Morelliana quidquam amplius est quod moneamus, nisi sphalmata multo plura quam in Aldina esse, quorum pleraque praeterimus, ea tantum commemorantes, quae Olearius in suam editionem transire passus est. Olearius quam socorditer adhibuerit copias Morellianas, jam docuimus. Retinuit igitur formam Aldinae recensione, neque ex margine superioris editionis, neque ex varietate codd. u, q, ψ, v, r, multum profecit ad corrigenda scriptoris verba; eo promptior ad ingerendas suas conjecturas plerasque inanes et ineptas.¹⁾ Praeter codices etiam aliud ei subsidium suppetebat sane egregium: Bentleyi notae criticae,²⁾ quas ille in marginem Morellianae coniecerat. Divinum hujus viri ingenium eo maxime hic agnoscitur, quod compluribus locis solus incidit in emendationes codice π confirmatas; praeterea non paucis medicinam adhibuit, ubi omnes codd. vitio affecti sunt. conf. 16, 21, 17, 18. 50; 6. 72, 27, 143, 28. Eas correctiones bonus Olearius aut tacite suas fecit, aut silentio transiit. Minoris momenti Huetii³⁾ sunt notae, partim ad explicanda, partim ad emendanda verba pertinentes. Inde potiora saltem excerpsi. Denique praesto mihi fuere viri humanissimi Boissonadi animadversiones, quas e margine exemplaris sui ipse mea causa exscripserat. Publice commentati pauci sunt in vitam. Nostra aetate nemo melius Viro Summo, Jacobsio meruit de hoc libro emendando et illustrando. cf. Observationes in Aeliani Historiam Animalium et Philostrati Vitam Apollonii. Epistola ad Virum Clarissimum Jo. Gottlob Schneider Jenae 1804. Museum Rhenanum, 1828. p. 18 seqq. Allg. Schulzeitung 1831, 970; denique Notas ad Versionem germanam, quam edidit annis 1829—32, ne loquar de animadversionibus, quas passim inseruit libris suis. Nonnihil ex margine exemplaris ab ipso mihi commodati descriptum est. Deinde laudo »Henrici Arentii Hamakeri Lectiones Philostratas,« quarum primus tantum fasciculus prodit, »continens observationes in quatuor libros priores et excursum in librum quartum de vita Apollonii. Lugduni Batavorum MDCCCXVI.« libellum eleganter scriptum, in quo haud pauca solerter sunt inventa, et Georgii Josephi Bekkeri Specimen Variarum lectionum et observationum in Philostrati vitae Apollonii librum primum, quo vir praestantissimus doctrinam suam VV. DD. comprobavit. Accesserant huic specimini et Creuzeri nostri annotationes et scholia Graeca ex codice

---

Παμφίλου ἀντιρρητικὸς πρὸς τὰ Ἱεροκλέους Ἀπολλώνιον τὸν τυανέα τῷ σωτῆρι Χριστῷ παραβάλλοντος. Philostrati de Vita Apollonii Tyanei libri octo. Idem libri latini interprete Alemanno Rhinuccino florentino. Eusebius contra Hieroclem, qui Tyanensem Christo conferre conatus fuerit. Idem latinus interprete Zenobio Acciolo florentino ordinis praedicatorum. In fine vers. lat. legitur: »Venetis in aedibus Aldi mense februario. MDII.« Usus sum exemplari humanissime commodato ex bibliotheca regia Monacensi; quum autem comperissem ex S. F. G. Hoffmanni Lexico bibliogr. scriptorum Graecorum in exemplari bibl. Paulinae lectiones adscriptas esse, per litteras adii virum clarissimum Gersdorffum, ut eas describendas mihi curaret. Ipse descripsit vir egregius, recte monens, notas non varias lectiones esse, sed correctiones docti alicujus possessoris. Noverat eas jam Ol. cf. 46, 4.

¹⁾ Bonae sunt hae potissimum: 77, 8. ubi in nota posuit καὶ τὸ μήπω, 122, 2. 137, 25.

²⁾ Bentleyana ea mihi comparavi per benevolam operam viri doctissimi E. Otto et J. Grabham.

³⁾ Debeo eas benignitati E. Milleri.

s primum edita, quae nunc plurimis novis auxi ex codice f, unde pro lubitu hauserunt librarii codicum ψ , r, s, l. Scripta sunt a viro non tam docto quam pio et Apollonianarum praestigiarum osore;¹⁾ atque ut longe abeunt a praestantia Homericorum, Pindaricorum aliorumque ejus generis, ita non plane ad exilitatem glossematum descendunt.²⁾ Lectio scholiorum in f plerumque emendatior est, quam in l et s, quarum siglas adjeci, ubi idem haberent, quod f.

Ipse quae nollem silentio transire, quam brevissime potui, explicavi aut me continui in laudandis auctoribus. Olearii notas, quae repetitione digna videbantur, contracta apposui. Alia addent alii, mihi suffecit composuisse, quibus futuri exegetae sua adjicere possent.

¹⁾ Is secutus est lectiones cod. f, quae ubi vitiosae sunt, explicare aliqua ratione conatur. cf. 54, 3. 57, 2. et maxime 160, 10. Melior familia ei cognita erat, ut ex una animadversione ad 142, 31. liquet.

²⁾ Tales sunt notulae ex π excerptae.

Index codicum. (C).

Melior familia (1).

π . Parisinus 1801. p. Parisinus 1696. e. Escorialensis. u. Urbinas 110. ρ . Vaticanus 956. μ . Marcianus Cl. XI, 20.

Deterior familia (2).

f. Laurentianus LXIX, 33. fb. Laurentianus LXIX, 27. ψ . Palatinus 329. v. Vratislaviensis. r. Vaticanus 1016. s. Schellershemianus. fc. Laurentianus LXIX, 26. l. Lugdunensis 73. μ a. Marcianus 391. μ b. Marcianus 392.

Excerpta: h. Palatinus 129. d. Darmstadinus. ϕ . Laurentianus LXXIV, 12.

Epistolarum codices: Maz. Mazarinaeus 87. λ . Lugdunensis 73.

Ab aliis scriptoribus citata: E. Eusebio adversus Hieroclem. (A cod. Parisinus 174. B. Parisinus 451.) Φ . Photio. Σ . Suida. $Z\omega\nu$. Zonara. Θ . Thoma Magistro.

Index Editionum. (E.)

a. Aldina. (Lips. est exemplar in bibliotheca Lipsiensi asservatum). m. Morelliana o. Oleariana. Rh. versio latina Rhinuccini.

Conjecturae VV. DD.

B. Bentleius. Hu. Huetius. J. *) Jacobsius. Bo. Boissonadus. H. Hamacker. Salm. Salmasius.

*) Nomen interdum minus recte littera I significatum est, e. g. 39, 2.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΤΑ ΕΣ ΤΟΝ ΤΥΑΝΕΑ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ.

Α΄.

Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες τάδε ἐπ' αὐτῷ φασιν· ὡς Ἴων μὲν οὐπω εἶη, γένοιτο 1 1.
δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ Εὐφορβος, ἀναβιάη τε ἀποθανών, ἀποθάνοι δέ, ὡς ᾠδαὶ Ὀμήρου, ἐσθῆτά τε
τὴν ἀπὸ θνησειδίων παραιτοῖτο καὶ καθαρεῖν βρώσεως, ὀπόση ἐμψύχων, καὶ θῦσαι· μὴ γὰρ 2
αἰμάττειν τοὺς βωμούς, ἀλλὰ ἢ μελιττοῦτα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ τὸ ἐφρυνῆσαι, φοιτᾶν ταῦτα τοῖς 2
θεοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, γινώσκειν τε, ὡς ἀσπάζονται τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον ἢ τὰς 5
ἐκατόμβας καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ κανοῦ· ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς θεοῖς καὶ μανθάνειν παρ' αὐ-
τῶν, ὅπη τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι καὶ ὅπη ἄχθονται, περὶ τε φύσεως ἐκείθεν λέγειν· τοὺς μὲν
γὰρ ἄλλους τεκμαίρεσθαι τοῦ θείου καὶ δόξας ἀνομοίους ἀλλήλαις περὶ αὐτοῦ δοξάζειν, ἑαυτῷ δὲ
τὸν τε Ἀπόλλω ἦκειν ὁμολογοῦντα, ὡς αὐτὸς εἶη, ξυνεῖναι δὲ καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηναῖν 10
καὶ τὰς Μούσας καὶ θεοὺς ἑτέρους, ἃν τὰ εἶδη καὶ τὰ ὀνόματα οὐπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. 10
καὶ ὅ τι ἀποφῆναιτο ὁ Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὀμιλεῖται ἡγοῦντο καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ
Διὸς ἦκοντα, καὶ ἢ σιωπῇ δὲ ὑπὲρ τοῦ θείου σφίσιβ ἐπήσκητο· πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα
ἦκουσαν, ἃν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν μὴ πρῶτον μαθούσιν, ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴν καὶ τὸν
Ἀκραγαντίνον Ἐμπεδοκλέα βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην. τὸ γὰρ

χαίρει, ἐγὼ δ' ὕμιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός

15

καὶ

ἤδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κόρη τε κόρος τε

3

1. Σ. voc. Πυθαγόρας· περὶ τούτου φησὶ Φιλόστρατος· οἱ τὸν — τῶν Πυθαγόρου τρόπων σκευδόντα ἐπὶ τὸν
β
α
λόγον. ib. ἐπαινοῦντες Πυθαγόραν. 1, sic restituto ordine. ib. τάδ'. p. 2. Ἐφορβον. π. ib. ἀναβιάη τε. a, quae
utrumque habet ἐγγίσειν post παροχύτονα. ib. ἀποθάνοι δ'. Σ. 3. ἀποθνησειδίων. v. ib. καθαρεῖν. v. ib. καὶ
θῦσαι. C, a, m. θῦσαι. ΣΑ, V, ceteri καὶ τοῦ θῦσαι, ut o. Fo: καὶ θυσίας. 4. ἀλλ' ἢ. o. 5. γινώσκειν. C, B,
ΣΑ, V. γινώσκαι Σb, e, m. ib. τε C, B, ΣΑ, cett. δὲ. ib. τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον. 1, Σ. οἱ θεοὶ μᾶλλον τὰ το-
ιαῦτα. 2, E. 6. Σ. v. Ἐμπεδοκλῆς· τὸν Ἀκραγαντίνον Ἐμπεδοκλέα βαδίσαι φασὶ τὴν ὁδὸν Πυθαγόρου, ἣν καὶ Ἀπολ-
λωνίος ὁ Τυανεύς ἐξήλωσε. ξυνεῖναι γὰρ — ἐπαινοῦντος εἶη ἄν. ib. δὴ om. Σ. v. Ἐμπ. 7. ὅπη. a, m. ib. συνά-
φθονται. Σ. v. Πυθ. 8. ἀνομοίους C (ἀνομοίους v) E, Σ. v. Ἐμπ. ἀνομοίας. Σ. v. Πυθ. et Ἐμπ. V. ib. περὶ αὐ-
τῶν. v. ib. αὐτῷ δὲ. B. Ἀπολλωνίῳ δὲ. Σ. v. Ἐμπ. 9. ξυνεῖναι δὲ καὶ. π. ξυνεῖναι δ' αὐ καὶ. Σ. v. Πυθ. (praeter
A) et v. Ἐμπ. b, e, m, unde B, o. ξυνεῖναι δ' ἄν καὶ. p, 2, a, m; et Σ. v. Πυθ. A et v. Ἐμπ. praeter b, e, m.
ib. ὁμολογούσας Σ. v. Πυθ. V. ib. ὀμολ. Ἀθηναῖν τε καὶ Μούσας. Σ. v. Ἐμπ. 10. ἃν τὰ εἶδη. 1, Σ. ἃν καὶ τὰ
εἶδη. 2, E. 11. ἀποφῆναιτο Πυθ. Σ. v. Πυθ. A, V, b, e. ib. Θ. v. ὀμιλητής: ὀμ. ὁ μαθητής καὶ ὀμιλητικὸς.
Φιλόστρατος ἐν τῷ τοῦ Ἀπολλωνίου βίῳ· νόμον τοῦτο οἱ ὀμιλητικοὶ ἡγοῦντο καὶ — ἦκοντα. ib. ὀμιλητικοί. p, Θ. ὀμι-
ληταί. v. 12. σιωπῇ ὑπὲρ. Σ. v. Ἐμπ. 13. ὅτι δὲ καὶ Σ. v. Ἐμπ. b. ib. καὶ μὴν καὶ. π, 2, E. καὶ μὴν p, Σ.
14. φασὶν. f. 15. ἐγὼ δ' ὕμιν. Σ. v. Πυθ. A, V, e. ib. δ' ὕμιν. π, s, a, Σ. v. Πυθ. et Ἐμπ. praeter b, e. δ' ὕμιν
v. Σ. v. Ἐμπ. b, e. δὲ ὕμιν p. δ' ὕμιν. l, m, o. ib. ἄμβροτος. s ante corr. B, Σ. ἄμβροτος. π. ἄμβροτος. p, f.
ἄβροτος. v. 17. κόρη τε. π, f, v. κόρη τε p. l. κούρη τε s ex corr. et E, Σ.

καὶ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ βούς, ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενος θύσαι, τὰ Πυθαγόρου ἐπαινοῦντος εἶη ἄν.
 καὶ πλείω ἔτερα περὶ τῶν τὸν Πυθαγόρου τρόπον φιλοσοφησάντων ἰστοροῦσιν, ὃν οὐ προσήκει με
 11 νῦν ἀπιεσθαι σπεύδοντα ἐπὶ τὸν λόγον, ὃν ἀποτελέσαι προὔθεμην· ἀδελφὰ γὰρ τούτοις ἐπιτηθεύ-
 σαντα Ἀπολλώνιον καὶ θειότερον ἢ ὁ Πυθαγόρας τῇ σοφίᾳ προσελθόντα τυραννίδων τε ὑπερέραντα
 5 καὶ γενόμενον κατὰ χρόνους οὐτ' ἀρχαίους οὐτ' αὖ νέους οὕτω οἱ ἄνθρωποι γινώσκουσιν ἀπὸ τῆς
 ἀληθινῆς σοφίας, ἣν φιλοσόφως τε καὶ ὑγιῶς ἐπήσκησεν, ἀλλ' ὁ μὲν τό, ὁ δὲ τὸ ἐπαινεί τοῦ ἄν-
 δρός, οἱ δὲ, ἐπειδὴ μάγοις Βαβυλωνίων καὶ Ἰνδῶν Βραχμᾶσι καὶ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Γυμνοῖς συν-
 γένετο, μάγον ἡγοῦνται αὐτὸν καὶ διαβάλλουσιν ὡς βιαιῶς σοφόν, κακῶς γινώσκοντες· Ἐμπεδοκλῆς
 τε γὰρ καὶ Πυθαγόρας αὐτὸς καὶ Δημόκριτος ὁμιλήσαντες μάγοις καὶ πολλὰ δαιμόνια εἰπόντες
 4 10 οὕτω ὑπήχθησαν τῇ τέχνῃ, Πλάτων τε βαδίσας ἐς Αἴγυπτον καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖ προφητῶν τε καὶ
 ἱερέων ἐγκαταμίξας τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις καὶ καθάπερ ζωγράφος ἐσκιαγραφημένοις ἐπιβαλὼν χρώματα
 οὕτω μαγεύειν ἔδοξε καίτοι πλείστα ἀνθρώπων φθονηθεὶς ἐπὶ σοφίᾳ. οὐδὲ γὰρ τὸ προαισθῆσθαι
 πολλὰ καὶ προγινῶναι διαβάλλοι ἄν τὸν Ἀπολλώνιον ἐς τὴν σοφίαν ταύτην, ἣ διαβεβλήσεται γε
 καὶ Σωκράτης ἐφ' οἷς παρὰ τοῦ δαιμονίου προεγινώσκει καὶ Ἀναξαγόρας ἐφ' οἷς προὔλεγε· καίτοι
 15 τίς οὐκ οἶδε τὸν Ἀναξαγόραν Ὀλυμπίᾳ μὲν, ὁπότε ἦμιστα ὕοι, παρελθόντα ὑπὸ κωδῖω ἐς τὸ
 στάδιον ἐπὶ προρρήσει ὄμβρον οἰκίαν τε, ὡς πεσεῖται, προειπόντα μὴ ψεύσασθαι, πεσεῖν γάρ,
 νύκτα τε ὡς ἐξ ἡμέρας ἔσται καὶ ὡς λίθοι περὶ Αἰγὸς ποταμούς τοῦ οὐρανοῦ ἐκδοθήσονται, προ-
 αναφανήσαντα ἀληθεῦσαι; καὶ σοφία ταῦτα τοῦ Ἀναξαγόρου προστιθέντες ἀφαιροῦνται τὸν Ἀπολ-
 λώνιον τὸ κατὰ σοφίαν προεγινώσκειν καὶ φασιν, ὡς μάγῳ τέχνῃ ταῦτ' ἐπραττεν. δοκεῖ οὖν μοι
 20 μὴ περιμεῖν τὴν τῶν πολλῶν ἄνοιαν, ἀλλ' ἐξακριβῶσαι τὸν ἄνθρωπον τοῖς τε χρόνοις, καθ' οὓς εἰπέ-
 τι ἢ ἐπραξε, τοῖς τε τῆς σοφίας τρόποις, ὑφ' ὧν ἔψαυσε τοῦ δαιμόνιός τε καὶ θεῖος νομισθῆναι.
 ξυνέλεκται δὲ μοι τὰ μὲν ἐκ πόλεων, ὁπόσαι αὐτοῦ ἦσαν, τὰ δὲ ἐξ ἱερῶν, ὁπόσα ὑπ' αὐτοῦ ἐπα-
 νήχθη παραλελυμένα τοὺς θεσμούς ἤδη, τὰ δὲ ἐξ ὧν εἶπον ἕτεροι περὶ αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐκ τῶν ἐκεί-
 5 νου ἐπιστολῶν. ἐπέστελλε δὲ βασιλευσὶ σοφισταῖς φιλοσόφοις Ἡλείοις Δελφοῖς Ἰνδοῖς Αἰγυπτίοις ὑπὲρ
 25 θεῶν ὑπὲρ ἑθῶν ὑπὲρ ἡθῶν ὑπὲρ νόμων, παρ' οἷς ὅ τι ἂν πράττειτο, ἐπηνώρθου. τὰ δὲ ἀκριβέ-
 III στερα ὧδε συνελεξάμην· ἐγένετο Δάμις ἀνήρ οὐκ ἄσφοπος τὴν ἀρχαίαν ποτὲ οἰκῶν Νίνων· οὗτος τῷ
 Ἀπολλωνίῳ προσφιλοσοφῆσας ἀποδημίας τε αὐτοῦ ἀναγέγραφεν, ὧν κοινωθήσασιν καὶ αὐτὸς φησι,

1. πέμμα om. p. ib. θύσαι. p. ib. εἶη ἄρα f. 2. τῶν τὸν Π. τρόπον. C, B, o. τῶν Π. τρόπων. Σ. τῶν τοῦ Π. τρόπον. a. τῶν τοῦ Π. τρόπων. m. ib. φιλοσοφισάντων. v. ib. μὲν νῦν. v, o. 4. Ἀπολλωνίῳ. v. ib. Σ. v. Ἀπολλωνίῳ· Φιλόστρατος λέγει περὶ Ἀπολλωνίου, θειότερον — προσελθόντα, τυραννίδων τε — νέους· ὃν οὕτω — παρ' οἷς ὅ τι ἂν πράττει· τὰ δὲ ἀκριβέστερα παρὰ Δάμιδος ἀνηκόως. 6. φιλοσοφίας. Σ. ib. τὰνδρός. Σ. 7. γυμνός. v. ib. συνεγένετο. C. ξυνεγένετο. E. 8. ὡς μὴ σοφόν. Σ. 9. δαιμόνια. Σ. 10. ὑπ. τέχναις. ἘΑ. (463.) ib. Πλάτων δὲ s, Σ. ib. εἰς. E. 11. ζωγράφος. s ante corr. a, m. ib. ἐπιβάλλων. s, ΣΑ. ib. χρώματι. p. 12. πλείστα ἀνθρώπων. 1, Σ. πλείστα τῶν ἀ. 2, E. ib. αἰσθῆσθαι. Σ. 13. διαβάλλοι. 1, l, s, E. διαβάλλοι. f, v, ΣΑ. ib. εἰς τὴν. p. ib. Ἀπ. ἐφ' οἷς προὔλεγε. Σ. ib. ὡς ἢ οὕτω διαβ. καὶ Σωκρ. ΣΑ, b, e. ἢ διαβ. a, m. 14. ἐφ' οἷς προὔλεγε. καὶ Ἀναξαγόρας Ὀλυμπίᾳ, ὁπότε ἦμιστα ὕοι, προσελθόντα ὑπὸ κωδῖω ἐς τὸ στάδιον ἐπὶ προρρήσει ὄμβρον· καὶ ἄλλα τινὰ ὑπὲρ Ἀναξαγόρου προστιθέντες (sic A, al. προτιθ.) ἀφαιροῦνται — προεγινώσκειν. Σ. idem v. Ἀναξαγόρας· ὅτι Ἀ. ὁπότε ἢ. ὕ. προσελθόντων (m. προσελθόντων) ὕ. κ. ε. τ. σ. ε. κ. δ. λέγεται τοῦτο πεπραχέναι repetita v. κώδιον. ib. καίτοι τίς. π, o. καὶ τίς. p. 2, a, m, Φ, ubi καὶ τίς — ὄμβρον; (331, b, 3.) 15. Ὀλυμπίᾳ. l, E. 17. Αἰγὸς ποταμοῦ v, l, s, a, m. Αἰγὸς ποταμίου. r. 19. καὶ φασιν — ἐπραττεν om. Σ. καὶ φασιν. E. ib. τῇ μάγῳ τέχνῃ. Φ (331, b, 6). ib. ἐπραττεν. v. ἐπραττε. E. 20. περιμεῖν. v. ib. ἄνοιαν. π, o. ἄνοιαν. p, 2, a, m, Σ. ib. εἰπέ τι καὶ. Σ praeter A. 21. τοῖς τε σοφίᾳ. l, s, Σ praeter A, ubi τῆς τε σοφίας. ib. ὑφ' ὧν ἔψαυσε τοῦ θεῖός τε καὶ δαιμόνιος εἶναι. Φ (331, b, 5). 22. ἐπηνήχθη. a. 23. παραλελυμένα. f. παραλελυμένους. a, m. ib. πρὸς αὐτόν. Σ. ib. τὰ δὲ — ἐπιστολῶν. π, o. Desunt in p, 2, a, m, Σ, qui habet: ἢ αὐτὸς πρὸς ἄλλους ἔγραψεν. 25. ὑπὲρ ἑθῶν, ὑπὲρ ἡθῶν, ὑπὲρ νόμων. π. ὑπὲρ ἡθῶν, ὑπὲρ ἡθῶν, ὑπὲρ νόμων, sed mutato altero ἡθῶν in ἑθῶν. p. ὑπὲρ ἑθῶν, ὑπὲρ ἡθῶν, ὑπὲρ νόμων. l, s, a, m. ὑπὲρ ἑθῶν, ὑπὲρ ἡθῶν, ὑπὲρ νόμων. f, o. ὑπὲρ ἑθῶν, ὑπὲρ νόμων. v. ὑπὲρ ἡθῶν, ὑπὲρ νόμων. Σ. ib. παρ' οἷς C, a, m, Σ. παρ' οὓς. B, o. 26. συνελεξάμην. π. ξυνελεξάμην. l. ib. Σ. v. Δάμις· Δάμις ἀνήρ οὐκ ἄσφοπος — εἶπε. ib. ἀρχαίαν. v, l. ib. ποτὲ om. Σ. ib. Νίνων. p. ib. οὕτως. v. 27. ἀποδημίας τε αὐτοῦ. 1, l, E, Σ et s (ubi in mg. τοῦ αὐτοῦ.) ἀποδ. τῆς αὐτοῦ. f. ἀποδ. τῶν αὐτοῦ. v. ib. ἀνεγέγραφεν. v. ἀνέγραφεν. l. ib. ὡς κοιν. l. pr. m.

καὶ γνώμας καὶ λόγους καὶ ὁπόσα ἐς πρόγνωσιν εἶπε. καὶ προσήκων τις τῷ Δάμιδι τὰς δέλτους τῶν ὑπομνημάτων τούτων οὕτω γινωσκομένης ἐς γνώσιν ἤγαγεν Ἰουλίᾳ τῇ βασιλίδι. μετέχοντι δέ μοι τοῦ περὶ αὐτὴν κύκλου — καὶ γὰρ τοὺς ῥητορικοὺς πάντας λόγους ἐπῆνει καὶ ἠσπάζετο — μεταγράψαι τε προσέταξε τὰς διατριβὰς ταύτας καὶ τῆς ἀπαγγελίας αὐτῶν ἐπιμεληθῆναι, τῷ γὰρ Νινίῳ σαφῶς μὲν, οὐ μὴν δεξιῶς γε ἀπηγγέλλετο. ἐνέτυχον δὲ καὶ Μαξιμου τοῦ Αἰγυπτίου βιβλίῳ 5 ξυνηληφότι τὰ ἐν Αἰγυπτίῳ Ἀπολλωνίου πάντα, καὶ διαθῆναι δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ γεγράφεται, παρ' ὧν ὑπάρχει μαθεῖν, ὡς ὑποθειάζων τὴν φιλοσοφίαν ἐγένετο. οὐ γὰρ Μοιραγένηι γε προσεκτέον 6 βιβλία μὲν ξυνθέντι ἐς Ἀπολλώνιον τέτταρα, πολλὰ δὲ τῶν περὶ τὸν ἄνδρα ἀγνοήσαντι. ὡς μὲν οὖν ξυνήγαγον ταῦτα διεσπασμένα καὶ ὡς ἐπιμελήθη τῷ ξυνθεῖναι αὐτά, εἴρηκα, ἐχέτω δὲ ὁ λόγος τῷ τε ἀνδρὶ τιμῆν, ἐς ὃν ξυγγέγραπται, τοῖς τε φιλομαθεστέροις ὠφέλειαν· ἢ γὰρ ἂν μάθοιεν, 10 ἂ μῆκω γινωσκουσιν.

Ἀπολλωνίῳ τοίνυν πατρίς μὲν ἦν Τύανα πόλις Ἑλλάς ἐν τῷ Καππαδοκῶν ἔθνει, πατήρ δὲ 1V ὁμώνυμος, γένος ἀρχαῖον καὶ τῶν οἰκιστῶν ἀνημμένον, πλοῦτος ὑπὲρ τοὺς ἐκεῖ, τὸ δὲ ἔθνος βαθύ. κούση δὲ αὐτὸν τῇ μητρὶ φάσμα ἤλθεν Αἰγυπτίου δαίμονος ὁ Πρωτεύς ὁ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἐξαλλάττων· ἢ δὲ οὐδὲν δεῖσασα ἤρετο αὐτόν, τί ἀποκνήσοι· ὁ δὲ „ἐμέ“ εἶπε. „σὺ δὲ τίς;“ εἰπούσης 15 „Πρωτεύς“ ἔφη „ὁ Αἰγύπτιος θεός“. ὅστις μὲν δὴ τὴν σοφίαν ὁ Πρωτεύς ἐγένετο, τί ἂν ἐξηγοίμην τοῖς γε ἀκούουσι τῶν ποιητῶν, ὡς ποιῆλος τε ἦν καὶ ἄλλοτε ἄλλος καὶ κρείττων τοῦ ἀλῶναι, γινώσκειν τε ὡς ἐδόκει καὶ προγινώσκειν πάντα; καὶ μεμνησθῆναι χρὴ τοῦ Πρωτεύως, μάλιστα ἐκείδαν προῖων ὁ λόγος δεικνύη τὸν ἄνδρα πλείω μὲν ἢ ὁ Πρωτεύς προγόνοντα, πολλῶν δὲ ἀπόρων 20 καὶ ἀμυγῶν κρείττω γενόμενον ἐν αὐτῷ μάλιστα τῷ ἀπειλήφθαι. τεχθῆναι δὲ ἐν λειμῶνι λέγε- 7 ται, πρὸς ᾧ νῦν τὸ ἱερόν αὐτῷ ἐκπεπύνηται. καὶ μὴδὲ ὁ τρόπος ἀγνοεῖσθω, ὃν ἀπετέχθη· ἀγούση γὰρ τῇ μητρὶ τόκου ὄραν ὄναρ ἐγένετο βαδίσαι ἐς τὸν λειμῶνα καὶ ἄνθη κείραι, καὶ δῆτα ἀφικο- 7 μὲν αἱ μὲν δμῶαι προσεῖχον τοῖς ἄνθεσιν ἐσκεδασμένοι κατὰ τὸν λειμῶνα, αὐτὴ δὲ ἐς ὕπνον ἀκήθη κλιθεῖσα ἐν τῇ πόσῃ. κύκνοι τοίνυν, οὓς ὁ λειμῶν ἔβασκε, χορὸν ἐστήσαντο περὶ αὐτὴν κεύθουσιν, καὶ τὰς πτέρυγας, ὥσπερ εἰώθασιν, ἄραντες ἀθρόον ἤχησαν, καὶ γὰρ τι καὶ ζεφυ- 25 ρου ἦν ἐν τῷ λειμῶνι, ἢ δὲ ἐξέθορέ τε ὑπὸ τῆς ὀδῆς καὶ ἀπέτεκεν, ἱκανὴ δὲ πᾶσα ἐκπληξίς μαινεσθῆναι καὶ πρὸ τῆς ὄρας. οἱ δὲ ἐγγῶριοι φασιν, ὡς ὁμοῦ τε τίκτοιο καὶ σκηπτὸς ἐν τῇ γῇ πεσεῖσθαι δοκῶν ἐμμετεωρισθεῖ τῷ αἰθέρι καὶ ἀφανισθεῖ ἄνω, τό, οἶμαι, ἐκφανὲς καὶ ὑπὲρ πάντα 30 τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ τὸ ἀγχοῦ θεῶν καὶ ὁπόσα ὅδε ὁ ἀνήρ ἐγένετο, φαίνοντες οἱ θεοὶ καὶ προσημαίνοντες. ἔστι δὲ τι περὶ Τύανα ὕδαρ Ὀρκίου Διός, ὡς φασί, καλοῦσι δὲ αὐτὸ Ἀσβαμαῖον, οὗ 30 VI τῆ ἀναλίδου ψυχρά, παφλάζει δὲ, ὥσπερ ὁ θερμαινόμενος λέβης. τοῦτο εὐόχοις μὲν ἰλεῶν τε

1. ἐς λόγους εἶπεν. Σ b, e. ib. προσήκων τίς. a. πρ. τίς. m, o. 2. ὑπομνημάτων τούτων 1 (u, ρ). ὑπομνημάτων. 2, E. ib. γινωσκομένης. π. γινωσκομένης. 2, E. γινωσκομένων p, u, ρ. ib. μετέχοντι — ἠσπάζετο. Φ (331, b,

7). 3. γὰρ ῥητορικοὺς. p. 4. τὰς διατριβὰς. π, o. καὶ τὰς δ. p, 2, a, m. ib. ἀπαγγελίας. π. 5. Νίνω. C (praesens τ: τῷ γὰρ Δάμιδι εἰ v: τῷ γὰρ Δάμιδι τῷ γὰρ Νίνω) et a, m. ubi γρ. Δάμιδι. Νίνω. B, o. ib. οὐ μὴν δεξιῶς γε. 1. οὐ δεξιῶς δὲ. 2, E. ib. ἐνέτυχε. (supra positis ov.) p. ib. βιβλίῳ. v. 6. συνηληφότι. v. ξυνηληφότι μὲν Αἰγυπτίῳ. p. ib. παρ' ὧν — ἐγένετο. Φ (331, b, 9). 7. Μοιραγένηι γε. π, 2, a. orasum γε in p. M. τε. m, o. 8. ξυνθέντι. π, o. ξυνθέντι. p, 2, a, m. ib. δὲ περὶ. v. 9. ἐξήγαγον. v. ib. ἐπιμελήθη. a, m. ib. ἐχέτω ὁ λ. v. 10. ᾧ ξυγγ. p. ib. τοῖς δὲ φίλ. l, s, a, m, ubi ἴσ. τοῖς τε. ib. φιλομαθεῖσιν. p.

12. πατρίς τοίνυν. v. ib. τὰ Τύανα. v. ib. μῆρ. v. 13. γένος — ἀνημμένον. E. 440. ib. ἀνημμένον. p. 14. αὐτοῦ. B, o ex E. 435. sed ibi est κούση γὰρ — τῇ αὐτοῦ μητρὶ. ib. φ. θαλαττίου. E. 15. σὺ δὲ τίς. 1, E, E. σὺ δὲ δὴ τίς. 2. 16. θεός. om. E. ib. ὁ Πρωτεύς ἐγένετο. 1. ἐξέγενετο ὁ Πρ. 2, E. ib. ἐξηγοίμην; o. 17. τοῖς γε π, o, et p ex corr. τοῖς τε. 2, a, m. 18. πάντα; a. πάντα. m, o. 19. δεικνύει. s, E. ib. καὶ πλείω. v. ib. ἀπόρων τε καὶ. 1. ἀπόρων καὶ. 2, E. 20. λειμῶνι. v. 21. νῦν ἱερόν. o. ib. μὴ δὲ. p, s, a, m. 22. λειμῶνα. v. ib. ἀφικομένης. π. ἀφικομένη. p, 2, o. ἀφικομένη. a, m. 23. λειμῶνα. v. ib. εἰς ὕπνον. p. 24. κύκνοι τοίνυν — τῆς ὄρας. Φ (331, b, 10). ib. χορὸν ἐστήσαντες. Φ. 25. ζεφυρον. v. 27. οἱ δ' ἐγγ. p. 28. ἐμμετεωρισθεῖς. v. 29. τὸν ἀγχοῦ θεὸν. ρ. 30. ὄρκιον (supra positis ov.) π. ὄρκιον. p, 2, E. in p mg: περὶ τοῦ ἐν Τύανῳ ὄρκιον ὄρατος. 31. ὁ om. l. ib. ἰλεῶν. v.

καὶ ἡδὺ ὕδωρ, ἐπιόρκους δὲ παρὰ πόδας ἢ δίκην· ἀποσκήπτει γὰρ καὶ ἐς ὀφθαλμούς καὶ ἐς χεῖρας καὶ ἐς πόδας, καὶ ὑδέροις ἀλλίσκονται καὶ φθόαις, καὶ οὐδ' ἀπελθεῖν δυνατόν, ἀλλ' αὐτόθι ἔχονται καὶ ὀλοφύρονται πρὸς τῷ ὕδατι ὁμολογοῦντες ἃ ἐπιώρκησαν· οἱ μὲν δὲ ἐγγώριοί φασι παῖδα τοῦ Διὸς τὸν Ἀπολλώνιον γεγενῆσθαι, ὃ δ' ἀνήρ Ἀπολλωνίου ἑαυτὸν καλεῖ.

- VII 8 5 Προϊὼν δὲ ἐς ἡλικίαν, ἐν ἣ γράμματα, μνήμης τε ἰσχύρην ἐδήλου καὶ μελέτης κράτος, καὶ ἡ γλῶττα Ἀττικῶς εἶχεν, οὐδ' ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους, ὀφθαλμοὶ τε πάντες ἐς αὐτὸν ἐφέροντο, καὶ γὰρ περίβλεπτος ἦν τὴν ὄραν. γεγυότα δὲ αὐτὸν ἔτη τεσσαρεσκαίδεκα ἄγει ἐς Ταρσοὺς ὁ πατήρ παρ' Εὐθύδημον τὸν ἐκ Φοινίκης. ὁ δὲ Εὐθύδημος ἤγνων τε ἀγαθὸς ἦν καὶ ἐπαίδευε τοῦτον, ὁ δὲ τοῦ μὲν διδασκάλου εἶχετο, τὸ δὲ τῆς πόλεως ἦθος ἄτοπὸν τε ἠγρεῖτο καὶ οὐ χρηστὸν
- 10 ἐμφιλοσοφῆσαι, τρυφῆς τε γὰρ οὐδαμοῦ μᾶλλον ἄπτονται σκαπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες καὶ δεδάκασιν τῇ ὀδόνῃ μᾶλλον ἢ τῇ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι, ποταμὸς τε αὐτοὺς διαρρεῖ Κύνδος, ὃ παρακάθηνται, καθάπερ τῶν ὀρνίθων οἱ ὕγροι. τό τοι „παύσασθε μεθύοντες τῷ ὕδατι“ Ἀπολλωνίῳ πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐπιστολῇ εἴρηται. μεθίστησιν οὖν τὸν διδάσκαλον δεηθεὶς τοῦ πατρὸς ἐς Αἰγὰς τὰς πλησίον, ἐν αἷς ἡσυχία τε πρόσφορος τῷ φιλοσοφῆσοντι καὶ σπουδαῖ νεανικώτεραι καὶ ἱερὸν
- 15 Ἀσκληπιοῦ καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς αὐτὸς ἐπίδηλος τοῖς ἀνθρώποις. ἐνταῦθα ξυνεφιλοσόφουν μὲν αὐτῷ Πλατῶνιοι τε καὶ Χρυσίππειοι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ περιπάτου, διήκουε δὲ καὶ τῶν Ἐπικούρου λόγων, οὐδὲ γὰρ τοῦτους ἀπεισοῦδαζε, τοὺς δὲ γε Πυθαγορείους ἀρρήτων τινὶ σοφίᾳ ξυνέλαβε· διδάσκαλος μὲν γὰρ ἦν αὐτῷ τῶν Πυθαγόρου λόγων οὐ πάνυ σπουδαῖος, οὐδὲ ἐνεργῶ τῇ φιλοσοφίᾳ χρώμενος, γαστρὸς τε γὰρ ἦταν ἦν καὶ ἀφροδισίαν καὶ κατὰ τὸν Ἐπικούρου ἐσχημάτιστο· ἦν δὲ οὗτος Εὐ-
- 20 ξενος ὁ ἐξ Ἡρακλείας τοῦ Πόντου, τὰς δὲ Πυθαγόρου δόξας ἐβλῆνωσκεν, ὥσπερ οἱ ὀρνίθες ἃ μανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων, τὸ γὰρ „χαίρε“ καὶ τὸ „εὐ πράττε“ καὶ τὸ „Ζεὺς ἴλεως“ καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ὀρνίθες εὔχονται οὔτε εἰδότες ὅ τι λέγουσιν οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶτταν· ὁ δὲ, ὥσπερ οἱ νεοὶ τῶν ἀετῶν ἐν ἀκαλῷ μὲν τῷ περῶ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις αὐτοὺς μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν, ἐπειδὴν δὲ ἀλρεσθαι δυνή-
- 25 θῶσιν, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας ἄλλως τε καὶν λίχνους ἀσθωνταὶ καὶ κνίσης ἕνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένους, οὕτω καὶ ὁ Ἀπολλώνιος προσεῖχε τε τῷ Εὐξένῳ καὶς ἔτι καὶ ἠγρετο ὑπ' αὐτοῦ βαίνων

1. παραπόδας. s. ib. εἰς χ. καὶ εἰς πόδας. p. 3. ἐπιόρκησαν. v. ib. ἐπιχώριοι v. ἐγγώριοι φασι. p. 4. γεγενῆσθαι τὸν Ἀπ. l.

5. φησὶ γὰρ ὡς προϊὼν ἐς ἡλικίαν γράμματα τε καὶ μνήμης ἰσχύρην ἐδήλου καὶ μελέτης κράτος καὶ ἡ γλῶττα αὐτῷ Ἀττικῶς εἶχεν. E (436). 6. Σ. v. ἀπήχθη· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὴν γλῶτταν Ἀττικῶς εἶχεν, οὐδὲ ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους, ἐς Ταρσοὺς τῆς Κιλικίας ἀναστρεφόμενος. idem usque ad ἔθνος habet Zon. s. v. ib. ὀφθαλμοὶ δὲ πάντες ἐς (B πρὸς) αὐτὸν ἐφέροντο. Φ (331, b, 16). ὀφθαλμοὶ δὲ πάντων. Σ. v. Εὐθύδημος. — ἐπ' αὐτὸν. l. s. Σ. v. Εὐθύδημος· Εὐθύδημος διδάσκαλος Ἀπολλωνίου τοῦ Τρανέως, ἐκ Ταρσῶν τῆς Κιλικίας. ὁ γὰρ Ἀπ. προϊὼν εἰς ἡλικίαν, ἐν ἣ συγγράμματα, μνήμης — ἔτη (sic. A, cett. ἐτῶν) ἰδ' παρ' Εὐθύδημον ἄγει ἐς Ταρσοὺς τῆς Κιλικίας, ὅς τοῦτον ἐπαίδευεν. ὁ δὲ — ὀρνίθων οἱ ὕγροτατοι μεθύοντες τῷ ὕδατι. μεθίστησιν — ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ ἐπίδηλον — περιπάτου. οὐδὲ τῶν Ἐπικούρου λόγων ἀπεισοῦδαζε. διδάσκαλος δὲ ἦν αὐτῷ τῶν Πυθαγόρου λόγων Εὐξενος. ib. Εὐθύδημος. o. 9. τῆς χώρας. ΣV, b, e. ib. ἔθος. p. 10. οὐδαμοῦ om. f, v, s (ubi erasum). a, m. ib. Σ. v. σκαπτόλαι· σκαπτόλαι — μᾶλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθ. idem Σ. v. ὀδόνῃ, ubi omisit πάντες, et Φ. ubi deest in AB. μᾶλλον, et legitur πάντες ἢ σοφίᾳ Ἀθ. (331, b, 17). 11. αὐτοῖς. l. ib. Σ. v. Κύνδιον ῥέμα· ποταμὸς τε — διαρρεῖ, ὃ π. κ. τ. ὀρνίθων οἱ ὕγροτατοι μεθύοντες τῷ ὕδατι. 12. τῷ τοι l et s (ante corr. marg.) E. ib. παυσασθαι p. ante corr. 13. αἰγὰς. π. 14. φιλοσοφῆσαντι. E, Σ b, e. ib. καὶ σπουδαῖ νεανικώτεραι Σ. om. praeter A. 16. Πλατῶνιοι. l. ib. διήκουε. E. διήκουσε C, E. 17. Σ. v. ἀπεισοῦδαζε· οὐδὲ τῶν Ἐπικούρου λόγων ἀπεισοῦδαζεν Ἀπολλώνιος. Zon. v. ead. οὐδὲν — Ἀπολλώνιος. ib. τοὺς δὲ τε. a, m. ib. σοφίᾳ. E, B, o. φιλοσοφίᾳ. C, a, m. ib. ξυνελάμβανε. E. ib. διδάσκαλος μὲν ἦν. E. (438). 19. γαστρὸς τε ἦταν καὶ. E. ib. Σ. v. Εὐξενος· Εὐξενος οὐ πάνυ σπουδαῖος — ἐσχημάτιστο. τὰς δὲ — ἐπαύσατο ἀγαθῶν, ἀλλ' εἰς προάσκειον ἐν ὃ — πηγαί, τοῦτον ἀγαθῶν, ἔφη, σὺ μὲν ζῆθι τὸν — ζῆσομαι. ib. εὐξενος. v. 20. γνάμας. E. ib. οἱ om. l. 21. ἀπὸ τῶν. ΣV, b. ib. εὐ πράττε (sic) ΣA, (ceteri πράττειν,) E. 22. ἔχονται. v. 23. ἐρρυθμισμένοι. π. ib. Σ. v. μελετώμενοι· μελετώμενοι, διδασκόμενοι, ἐκμανθάνοντες, ὥσπερ οἱ νεοὶ — πετομένους. ib. ἀπλῶ ΣV. 24. αὐτοὺς. Σ. v. Εὐξενος. om. praeter A. ib. αὐτῶν πτῆσιν. Σ. ib. δύνωνται. Σ (in A. δύνανται). 25. ἄλλως καὶν. ΣV, b, e. ib. κνίσης. 1, Σ. κνίσης. 2, E. 26. καὶ αὐτὸς πρ. o. ib. προσεῖχε τῷ 1, Σ. προσεῖχε τε τῷ. 2, E.

ἐπὶ τοῦ λόγου, προσελθὼν δὲ ἐς ἔτος δέκατον καὶ ἕκτον ᾤρησεν ἐπὶ τὸν τοῦ Πυθαγόρου βίον, περὶ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τινος κρείττονος. οὐ μὴν τὸν γε Εὐξένον ἐπαύσατο ἀγαπῶν, ἀλλ' ἐξαιτήσας αὐτῷ προάστειον παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐν ᾧ κῆποι τε ἀπαλοὶ ἦσαν καὶ πηγαί, „σὺ μὲν ζῆθι τὸν σεαυτοῦ τρόπον“ ἔφη „ἐγὼ δὲ τὸν Πυθαγόρου ζήσομαι“. ἡγουμένου δὲ αὐτὸν τοῦ Εὐξένου μεγάλης διανοίας ἄπτεσθαι καὶ ἐρομένου, ὁπόθεν ἄρξοιτο „ὄθεν περ οἱ ἰατροί“, ἔφη „καὶ γὰρ ἐκεῖνοι καθαιρόντες τὰς γαστέρας τοὺς μὲν οὐδὲ νοσεῖν ἐῴσι, τοὺς δὲ λῶνται.“ καὶ εἰπὼν τοῦτο τὰς μὲν ἐμφύχους βρώσεις ὡς οὔτε καθαρὰς καὶ τὸν νοῦν παχυνούσας παρητήσατο, τραγήματα δὲ καὶ λάχανα ἐσιτέιτο, καθαρὰ εἶναι φάσκων, ὅποσα ἡ γῆ αὐτῇ δίδωσι, καὶ τὸν οἶνον καθαρὸν μὲν ἔφασκεν εἶναι πόμα ἐκ φυτοῦ οὕτως ἡμέρου τοῖς ἀνθρώποις ἦροντα, ἐναντιοῦσθαι δὲ τῇ τοῦ νοῦ συστάσει διαβολοῦντα τὸν ἐν τῇ ψυχῇ αἰθέρα. μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν τῆς γαστρὸς τοιαύτην γενόμενην ἀνυποδησίαν τε ποιεῖται κόσμημα καὶ λίνου ἐσθῆτα ἀμπόσχηται παρατησάμενος τὴν ἀπὸ τῶν ζώων, ἀνήκε τε τὴν κόμην καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἔξη. ἐκπεπληγμένων δὲ αὐτὸν τῶν περὶ τὸ ἱερόν καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ποτε πρὸς τὸν ἱερέα φήσαντος, ὡς χαίροι θεραπεύων τοὺς νοσοῦντας ὑπὸ Ἀπολλωνίῳ μάρτυρι, ξυνήεσαν ἐς τὰς Αἰγὰς ἐφ' ἱστορίᾳ Κιλικίᾳ τε αὐτοὶ καὶ οἱ πέριξ, ὃ τε Κιλικίος λόγος ποῖ τρέχεις; ἢ ἐπὶ τὸν ἔφηβον; ἐπ' ἐκείνῳ τε ἐλέγτο καὶ παρομιώδη τιμὴν ἔσχεν. 15

Ἄξιον δὲ μὴδὲ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ παρελθεῖν βίον γε ἀφηγουμένου ἀνδρός, ὃς καὶ τοῖς θεοῖς ἦν ἐν λόγῳ· μειράκιον γὰρ δὴ Ἀσσύριον παρὰ τὸν Ἀσκληπιὸν ἦκον ἐτρέφα νοσοῦν καὶ ἐν πότοις ἔξη, μᾶλλον δὲ ἀπέθνησκεν· ὑδέρω δὲ ἄρα εἶχετο καὶ μέθη χαίρων ἀνγμοῦ ἡμέλει. ἡμελεῖτο δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ διὰ ταῦτα καὶ οὐδὲ ὄναρ αὐτῷ ἐφοῖτα. ἐπιμεμομένῳ δὲ ταῦτα ἐπιστάς ὁ θεὸς „εἰ Ἀπολλωνίῳ“ ἔφη „διαλέγοιο, ῥάων ἔση“. προσελθὼν οὖν τῷ Ἀπολλωνίῳ „τί ἂν“ ἔφη „τῆς σῆς σοφίας ἐγὼ ἀπολαύσαιμι; κελεύει γάρ με ὁ Ἀσκληπιὸς συνεινᾶν σοι.“ „ὄ“ ἢ ὄ ὃς „ἔσται σοι πρὸς τὰ παρόντα πολλοῦ ἄξιον· ὑγιείας γὰρ που δέη;“ „νῆ Δί“ εἶπεν „ἦν γε ὁ Ἀσκληπιὸς ἐπαγγέλλεται μὲν, οὐ δίδωσι δέ.“ „εὐφήμει“, ἔφη „τοῖς γὰρ βουλομένοις δίδωσι, σὺ δὲ ἐναντία τῇ νόσῳ κρᾶττεῖς, τρυφῇ γὰρ διδοὺς ὀσοφαγίαν ἐπεσάγεις ὑγροῖς καὶ διεφθοροῖσι τοῖς σπλάγγχοις καὶ ὕδατι ἐπαντλεῖς πηλόν.“ ταυτὶ μὲν σαφέστερα, οἶμαι, τῆς Ἡρακλείτου σοφίας ἐρησιμώδει· ὁ μὲν γὰρ δεῖσθαι ἔφη τοῦ ποιήσοντος ἐξ ἐπομβρίας ἀνγμόν, ἐσελθόντος αὐτὸν τουτοῦ τοῦ πάθους, οὐκ εὐξίνετ' αὖτε που λέγων, οὐδὲ δηλα, ὁ δ' ἦγαγεν ἐς ὑγίειαν τὸ μειράκιον τὰ σοφὰ σαφῶς ἐρημνεύσας. ἰδὼν δὲ ἀθρόον ποτὲ ἐν τῷ βωμῷ αἶμα καὶ διακεκλιμένα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὰ ἱερὰ τεθυμένους τε βοῦς Αἰγυπτίους καὶ σὺς μεγάλους, καὶ τὰ μὲν δέροντας αὐτούς, τὰ δὲ κόπτοντας, χρυσίδας τε ἀνακειμένας δύο καὶ λίθους ἐν αὐταῖς τῶν ἰνδικωτάτων καὶ θανμασίαν, προσελθὼν τῷ ἱερεῖ „τί ταῦτα;“ ἔφη „λαμπρῶς γὰρ τις χαρίζεται τῷ θεῷ“. ὁ δὲ „θαυμάσῃ“ ἔφη „μᾶλλον, ὅτι μήτε ἱκετεύσας ποτὲ ἐνταῦθα μήτε διατρέψας, ὃν οἱ ἄλλοι χρόνον, μήτε ὑγιάντας πω παρὰ τοῦ θεοῦ, μηδ' ἄπερ αἰτήσων ἦλθεν ἔχων, χθὲς γὰρ δὴ ἀφιγμένῳ ἔοικεν, ὁ δ' οὕτως ἀφθόνως θύει. φησὶ δὲ πλείω μὲν θύειν, πλείω δὲ ἀναθήσειν, εἰ πρόσσοιτο αὐτὸν ὁ Ἀσκληπιός. ἔστι δὲ τῶν πλουσιωτάτων· κέκτηται

1. ὑπὸ τοῦ λόγου. 2, a, m. ib. προσελθὼν. l. ib. δέκατον καὶ ἕκτον. 1. ἕκτον καὶ δέκατον. 2, E. ις'. Σ. ib. τοῦ. om. l, Σ. ib. Πυθαγορείου. ΣV. 2. ὑπ' αὐτὸν. ΣV. ib. τὸν Εὐξένον. Σ. 3. αὐτῷ. π. ἐαυτῷ. p, 2, E. ib. προάστειον ἐν ᾧ κῆποι ἀπαλοὶ ἦσαν. Φ (331, b, 18). ib. καὶ πηγαί. om. ΣV. 4. τὸν σεαυτοῦ τρόπον ἔφη. 1. ἔφη τὸν σ. τρ. 2, E. ib. σεαυτὸν. l. 5. ἐρωμένου. v. ib. ὄθεν οἱ. p. 6. τοὺς μὲν om. p. ib. νοσοῦντας in mg. p. 1. αὐτῇ. 1, o. αὐτῷ. 2, a, m. ib. μὲν. om. v. 14. ξυνήεσαν. E. ib. εἰς. l. ib. ἐπιστορίαν. v. ib. Σ. v. ἔφηβος· Κιλικίος λόγος· ποῖ τρέχεις; ἢ ἐπὶ τὸν ἔφηβον; ἐπὶ Ἀπολλωνίῳ ἐλέγτο καὶ παρομιώδη τιμὴν ἔσχε. idem Φ (331, b, 19) ὃ τε Κιλικίος — Ἀπολλωνίῳ τε ἐλέγτο κ. π. τ. ἔσχε. 15. ἢ ἐπὶ. π, o. ἢ ἐπὶ. p, 2, a, m. ib. ἔφηβον. a, m. 16. μῆ δὲ. p, s. 17. γὰρ. om. l. ib. νοσῶν. v. 18. χαίρων. (supra posita o.) v. 19. Ἀσκληπιοῦ διός. v. 20. ῥάων. a. 21. σοφίας ἐγὼ. 1. ἐγὼ σοφίας. 2, E. ἐγὼ om. l. ib. κελεύει (sic) s. ib. ἢ ὄ ὃς. l. 22. Δία. p. 23. ἔφη. om. l. ib. ἐναντία. π. 24. σπλάγγχοις. v. 26. δεῖσθαι τοῦ. p. 27. ὄδ'. a, m. ib. ὑγίειαν. l. ib. σοφῶς. m, o. 29. μεγάλους, τὰ μὲν. l, s, a, m. ib. δαιρόντας. v. 31. λαμπρῶς. 1, f, v. λαμπρῶς l, s, E. 32. ὃν οἱ ἄλλοι. π, 2, E. ὃν ἄλλοι. p. ib. ὑγιάντας. p. ὑγιάντας. l. 33. ὄδ'. E. 34. πρόσσοιτο. π, l. πρόσσοιτο. E. πρόσσοιτο. p. f, v, s.

γοῦν ἐν Κιλικίᾳ βίον πλείω ἢ Κίλικες ὁμοῦ πάντες· ἵκετεύει δὲ τὸν θεὸν ἀποδοῦναι οἱ τὸν ἕτερον
 τῶν ὀφθαλμῶν ἐξεργηκότα.“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ὡσπερ γεγηρακῶς εἰώθει, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν
 γῆν στήσας „τί δὲ ὄνομα αὐτῶ“; ἤρετο. ἐπεὶ δὲ ἤκουσε „δοκεῖ μοι,“ ἔφη „ὦ ἱερεῦ, τὸν ἀνθρω-
 πον τοῦτον μὴ προσδέχεσθαι τῶ ἱερῶ, μιαιφός γάρ τις ἦκει καὶ κεχρημένος οὐκ ἐπὶ χρηστοῖς τῶ
 5 πάθει, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ πρὶν εὐρέσθαι τι παρὰ τοῦ θεοῦ πολυτελῶς θύειν οὐ θύοντός ἐστιν, ἀλλ’
 ἑαυτὸν παραιτουμένον σχετλίαν τε καὶ χαλεπῶν ἔργων.“ ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δ’ Ἀσκληπιὸς
 ἐπιστάς νύκτωρ τῶ ἱερεῖ „ἀπίτω“ ἔφη „ὁ δεῖνα τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, ἄξιός γάρ μηδὲ τὸν ἕτερον τῶν
 12 ὀφθαλμῶν ἔχειν.“ ἀναμανθάνων οὖν ὁ ἱερεὺς τὸν ἀνθρωπον, γυνῆ μὲν τῶ Κίλικι τούτῳ ἐγγόνει
 θυγατέρα ἔχουσα προτέρων γάμων, ὁ δὲ ἦρα τῆς κόρης καὶ ἀκολάστως εἶχε ξυνήν τε οὐδ’ ὡς λα-
 10 θεῖν· ἐπιστάσα γὰρ ἡ μήτηρ τῇ εὐνῇ τῆς μὲν ἄμφω, τοῦ δὲ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐξέκοψεν
 XI ἐναράξασα τὰς περόνας. τό γε μὴν θύοντας ἢ ἀνατιθέντας μὴ ὑπερβάλλειν τὸ μέτρον ὧδε αὐτῶ
 ἐφιλοσοφεῖτο· πλείονων γὰρ ποτε ξυνεληλυθότων ἐς τὸ ἱερὸν ἄρτι ἐξεληλαμένου τοῦ Κίλικος ἤρετο
 τὸν ἱερέα οὕτως· „ἄρα“ ἔφη „οἱ θεοὶ δίκαιοι“; „δικαιότατοι μὲν οὖν“ εἶπε. „τί δέ· ξυνετοί;“
 „καὶ τί“ ἔφη „ξυνετώτερον τοῦ θεοῦ;“ „τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἴσασι, ἢ ἄπειροι αὐτῶν εἰσι;“
 15 „καὶ μὴν τοῦτ’“ ἔφη „πλεονεκτοῦσι μάλιστα οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅτι οἱ μὲν ὑπ’ ἀσθενείας
 οὐδὲ τὰ ἑαυτῶν ἴσασι, τοῖς δὲ γινώσκων ὑπάρχει τὰ ἐκείνων τε καὶ τὰ αὐτῶν.“ „πάντα“ ἔφη
 „ἄριστα, ὦ ἱερεῦ, καὶ ἀληθέστατα. ἐπεὶ τοίνυν πάντα γινώσκουσι, δοκεῖ μοι τὸν ἦκοντα ἐς θεοῦ
 καὶ χρηστὰ ἑαυτῶ ξυνειδότα τοιάνδε εὐχὴν εὐχεσθαι· ὦ θεοί, δολητέ μοι τὰ ὀφειλόμενα· ὀφείλεται
 γὰρ πού, ὦ ἱερεῦ, τοῖς μὲν ὀσίοις τὰ ἀγαθὰ, τοῖς δὲ φαύλοις τὰναντία, καὶ οἱ θεοὶ οὖν εὖ ποι-
 20 οῦντες, ὃν μὲν ἂν ὑγῖα τε καὶ ἄτρωτον κακίας εὐρωσι, πέμπουσι δῆπου στεφανώσαντες οὐ χρυσοῖς
 στεφάνους, ἀλλ’ ἀγαθοῖς πᾶσιν, ὃν δ’ ἂν κατεστιγμένον ἴδωσι καὶ διεφθορότα, καταλείπουσι τῇ
 δίκῃ, τοσοῦτον αὐτοῖς ἐπιμηνύσαντες, ὅσον ἐτόλμησαν καὶ ἱερά ἐσφοιτᾶν μὴ καθαροὶ ὄντες.“ καὶ
 ἅμα ἐς τὸν Ἀσκληπιὸν βλέψας „φιλοσοφεῖς,“ ἔφη „ὦ Ἀσκληπιέ, τὴν ἄρρητόν τε καὶ σιγγρηγῆ
 σαντῶ φιλοσοφίαν μὴ συγχωρῶν τοῖς φαύλοις δεῦρο ἦκειν, μὴδ’ ἂν πάντα σοὶ τὰ ἀπὸ Ἰνδῶν καὶ
 13 25 Σαρδόνων ξυμφέρωσιν· οὐ γὰρ τιμῶντες τὸ θεῖον θύουσι ταῦτα καὶ ἀνάπτουσιν, ἀλλ’ ἀνούμενοι
 τὴν δίκην, ἣν οὐ συγχωρεῖτε αὐτοῖς δικαιότατοι ὄντες.“ πολλὰ τοιαῦτα ἐν τῶ ἱερῶ ἐφιλοσόφει
 XII ἐν ἐφήβῳ ἔτι. κάκεινα τῆς ἐν Αἰγαῖς διατριβῆς· Κίλικων ἦρχεν ὑβριστῆς ἀνθρωπος καὶ κακὸς τὰ
 ἐρωτικά· ἐς τοῦτον ἦλθε λόγος τῆς τοῦ Ἀπολλωνίου ὥρας, ὁ δὲ ἐρωτῶσθαι φράσας οἷς ἔπραττεν,
 ἐν Ταρσοῖς δὲ ἄρα ἀγορὰν ἤγεν, ἐξωρηθήθη ἐς τὰς Αἰγαῖς νοσεῖν τε ἑαυτὸν φήσας καὶ τοῦ Ἀσκλη-
 30 πιοῦ δεῖσθαι, καὶ προσελθὼν τῶ Ἀπολλωνίῳ βαδίζοντι ἰδίᾳ „σύστησόν με“ ἔφη· „τῶ θεῶ.“ ὁ δὲ
 ὑπολαβὼν „καὶ τί σοὶ δεῖ τοῦ συστήσοντος“, εἶπεν „εἰ χρηστὸς εἶ; τοὺς γὰρ σπουδαίους οἱ θεοὶ
 καὶ ἄνευ τῶν προξενούντων ἀσπάζονται.“ „ὅτι νῆ Δί“, ἔφη „Ἀπολλώνιε, σὲ μὲν ὁ θεὸς πεποιθῆται
 ξένον, ἐμὲ δὲ οὐπω“. „ἀλλὰ κάμου“ ἔφη „καλοκαγαθία προὔξενησεν, ἢ χρώμενος, ὡς δυνατὸν
 νέω, θεράπων τέ εἰμι τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ ἐταῖρος· εἰ δὲ καὶ σοὶ καλοκαγαθίας μέλει, χῶρει θαρρῶν
 35 παρὰ τὸν θεὸν καὶ εὐχου, ὅ τι ἐθέλεις.“ „νῆ Δί“, εἶπεν „ἦν σοὶ γε προτέρω εὐξομαι.“ „καὶ
 τί“ ἔφη „ἐμοὶ εὐξῆ;“ ὁ δ’ ἦ δ’ ὅς „εὐχεσθαι δεῖ τοῖς καλοῖς· εὐχόμεθα δὲ αὐτοῖς κοινωνεῖν τοῦ

1. τῶν ἕτερον. L. 3. τί δὲ ὄνομα. π. τί δὲ δὴ τὸ ὄνομα. p. τί δὲ δὴ ὄνομα. 2, E. ib. δοκεῖ, ἔφη. a, m. 4.
 προσέρχεσθαι. a, m. 5. πάθει. π. mg. πλούτῳ. ib. αὐτὸ δὲ πρὶν. p, a, m. 6. ὁ δὲ Ἀ. p. 7. αὐτοῦ. V. ib. μὴ
 δὲ. p, s, a. 8. ἐγγόνει. π. γεγόνει. p, 2, E. 9. ξυνεῖν. v. 11. τὰς περόνας. 1. ταῖς περόναις. 2, E. 13. οὕτως.
 1, l. οὕτως. v. οὕτως. f, s, E. ib. ἄρα. π, E. ἄρα. p, v. 16. ἑαυτῶν. C. αὐτῶν. E. ib. αὐτῶν. v. 17. μοι. om.
 l. 19. τὰ ἀγαθὰ. C. τὰγαθὰ. E. 20. ὃν μὲν ὑγ. 2, a, m. 22. ἐπιμηνύσαντες. v. 23. ἔφη. om. p. 24. ἀπὸ τῶν. E.
 ib. Ἰνδῶν. 1. Ἰνδῶν τε. 2, E. 25. Σαρδόνων. C, a, m. Σαρδιανῶν. B, Bo. ad Eunap. 448. Σάρδων ο. 26. συγχω-
 ρεῖται. v. ib. αὐτοῖς. 1. αὐτοῖ. 2, E. ib. πολλὰ. om. l. ib. ἐφιλοσόφει. ἐν ἐφ. p. sic distinct. 7. ἔτι (supra po-
 sitis ei.) f. ἔτει. v, s. 28. ἦλθεν. f. ib. τοῦ. om. 2, a, m. 29. ἐξωρηθήθη. v. ib. αὐτόν. l. 31. δοκεῖ. mg. δεῖ. π.
 ib. εἰ, εἶπεν. o. 32. Δία. p. 33. κάμῃ (supra positis οὔ). π. κάμῃ p, 2, E. ib. προὔξενισεν. v. 34. θεραπεύων
 (supra positis πων.) π. 35. Δία. p. ib. πρότερον. o. ib. εὐξομαι. m. 36. ὁ δ’ ὅς. a, m. ib. δεῖ. om. l.

κάλλους καὶ μὴ φθονεῖν τῆς ὄρας.“ ἔλεγε δὲ ταῦτα ὑποθρύπτων ἑαυτὸν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ὑγραίνων καὶ τί γὰρ οὐχ ἔλλττων τῶν οὕτως ἀσελγῶν τε καὶ ἐπιρρήτων; ὁ δὲ ταυρηδὸν ὑποβλέψας 14
 αὐτὸν „μαίνῃ“, ἔφη „ὦ κάθαγμα.“ τοῦ δ' οὐ μόνον πρὸς ὄργην ταῦτα ἀκούσαντος, ἀλλὰ καὶ
 ἀπειλήσαντος, ὡς ἀποκόφοι αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καταγελάσας ὁ Ἀπολλώνιος „ὦ ἡ δεῖνα ἡμέρα“
 ἀνεβόησε· τρίτη δὲ ἄρα ἦν ἀπ' ἐκεῖνης, ἐν ἣ δῆμοι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπέκτειναν τὸν ὑβριστὴν ἐκεῖ- 5
 νον, ὡς ξὺν Ἀρχελάῳ τῷ Καππαδοκίᾳ βασιλεῖ νεώτερα ἐπὶ Ῥωμαίους πράττοντα. Ταῦτα καὶ
 πολλὰ τοιαῦτα Μαξιμῷ τῷ Λίγυϊ ξυγγέγραπται, ἡξιώθη δὲ καὶ βασιλείων ἐπιστολῶν οὗτος εὐδοι-
 μῶν τὴν φωνήν.

Ἐπεὶ δὲ τεθνεῶτα τὸν πατέρα ἤκουσεν, ἔδραμεν ἐς τὰ Τύανα, κάκεινον μὲν ταῖς ἑαυτοῦ χειρ- XIII
 αῖν ἔθαψε πρὸς τῷ τῆς μητρὸς σήματι, ἐτεθνήκει δὲ κάκεινη οὐ πάλα, τὴν δὲ οὐσίαν λαμπρὰν 10
 οὐσαν διέλαχε πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἀκόλαστον τε καὶ φιλοπότην ὄντα. καὶ τῷ μὲν τρίτον τε καὶ εἰ-
 κοστὸν ἦν ἔτος καὶ ἡλικία οἷα μὴ ἐπιτροπεύεσθαι, ὁ δ' αὖ ἑκοσι γέγονει καὶ οἱ νόμοι αὐτὸν ὑπεῖ-
 χον τοῖς ἐπιτρόποις. διατρέψας οὖν ἐν Αἰγαῖς πάλιν καὶ τὸ ἱερὸν Λύκειόν τε ἀποφήνας καὶ Ἀκα-
 δημίαν, φιλοσοφίας γὰρ ἡγῶ πάσης ἐν αὐτῷ ἦν, ἐπανῆλθεν ἐς τὰ Τύανα ἀνὴρ ἤδη καὶ κύριος 15
 τῶν ἑαυτοῦ, εἰπόντος δὲ πρὸς αὐτὸν τινος, ὡς σωφρονίσει τὸν ἀδελφὸν προσήκοι αὐτῷ καὶ μεταβα-
 λειν τοῦ τρόπου, „τουτὶ μὲν θρασὺ“ ἔφη „δόξει, πρεσβύτερον γὰρ νέος πῶς ἂν σωφρονίζοιμι; 16
 ὡς δέ μοι δυνατόν, λάσομαι αὐτὸν τουτανὶ τῶν παθῶν.“ δίδωσι δὲ αὐτῷ τὴν ἡμίσειαν τῆς ἑαυ-
 τοῦ μοίρας, τὸν μὲν πλειόνων δεῖσθαι φήσας, ἑαυτὸν δὲ ὀλλῶν, ἐπιστάς δὲ αὐτὸν καὶ σοφῶς
 ὑπαγόμενος ἐς τὸ σωφρονίζοντι πειθεσθαι „ὁ μὲν πατήρ“ ἔφη „μεθέστηκεν, ὃς ἐπαίδευέ τε ἡμᾶς
 καὶ ἐνουθέτει, λοιπὸς δὲ σὺ ἐμοὶ καὶ σοὶ δῆπου ἐγώ· εἴτ' οὖν ἐγώ τι ἀμαρτάνοιμι, σύμβουλος 20
 γίγνου καὶ ἐγὼ τὰμά, εἴτ' αὐτὸς τι ἀμαρτάνοις, ἀνέχου διδάσκοντος.“ κάκεινον μὲν, ὡς περ οἱ
 καταφῶντες τοὺς θυσηλίους τε καὶ μὴ εὐαγῶγους τῶν ἵππων, ἐς παιδᾶ ἤγαγε καὶ μετερρῶθμισε
 τῶν ἀμαρτημάτων πολλῶν ὄντων, καὶ γὰρ κύβαν ἤττητο καὶ οἴνου καὶ ἐφ' ἐταίραις ἐκόμαζεν
 ἐκαιρούσης αὐτὸν κόμης, ἦν καὶ βαφαῖς ἤσκει, σοβῶν τε καὶ ἄνω βαινῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ πρὸς
 τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ εὐ εἶχεν, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἤδη συγγενεῖς ἐτράπετο καὶ τοὺς δεομένους σφῶν 25
 ἀνεκτέτατο τῇ λοιπῇ οὐσίᾳ μικρὰ ἑαυτῷ ὑπολιπόμενος, ὅτε δὴ τὸν μὲν Κλαζομένιον Ἀναξαγόραν
 ἀγέλαις τε καὶ μήλοις τὰ ἑαυτοῦ ἀνέντα προβάτοις ἔφη μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι, τὸν δὲ
 Θηβαῖον Κράτητα κατὰποντώσαντα τὴν οὐσίαν οὔτε ἀνθρώποις γενέσθαι ἐπιτήδειον οὔτε προβάτοις.
 εὐδοκμήσαντος δὲ τοῦ Πυθαγόρου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὃν ἔλεγε περὶ τοῦ μὴ δεῖν παρ' ἄλλην ἔναι γυ-
 ναῖκα ἢ τὴν ἑαυτοῦ, τουτὶ μὲν ἑτέροις ἔφη ὑπὸ Πυθαγόρου προειρησθαι, αὐτὸς δὲ μήτ' ἂν γῆμαι 30
 μήτ' ἂν ἐς ὀμιλίαν ἀφικέσθαι ποτὲ ἀφροδισίων, ὑπερβαλλόμενος καὶ τὸ τοῦ Σοφοκλέους· ὁ μὲν 16
 γὰρ λυττῶντα ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν ἐς γῆρας ἑλθῶν, ὁ δ' ὑπ' ἀφειγῆς τε καὶ σω-

2. τί γὰρ οὐχ ἔλλττων. π (sic). τί γὰρ οὐ λέγων. ρ, p. ex corr. u, o. τί γὰρ οὐκ ἔλάττων. 2, a, m. ib. ἐπιρ-
 ρήτων πραγμάτων. n. 4. ὦ. f, v. 5. ἦν ἄρα. 2, a, m. 7. καὶ πολλὰ τοιαῦτα. om. p. ib. ξυγγέγραπται. π. 9. τὰ
 om. l. ib. τοῖς. v. 10. ἔθαψεν. f. ib. τὸ. v. ib. τὴν δὲ — ἀδελφόν. Φ (331, b, 21). 12. οἱ μὴ. v. ib. ὅδ' E.
 ib. γέγονει. 1, s. ἐγεγόνει. E. ib. ὑπήχον. v. 14. φιλοσοφίας — ἦν. Φ (331, b, 22). ib. πάσης ἡγῶ. p, Φ. 15.
 ἑαυτοῦ. 1. αὐτοῦ. 2, a, m. αὐτοῦ. l, o. ib. τινος πρὸς αὐτὸν. 2, a, m. ib. προσήκοι. π, f, s. προσήκει. p, l, v, E.
 ἡ. αὐτῷ. 1 (u, ρ). αὐτὸν. 2, a, m. 17. δίδωσι δὲ (supra posita δὴ). π. δίδωσι δὲ. p, 2, E. 18. ἀφιστάς. p. 19. σωφρονίζοντι.
 v. ib. ἔκαιε. π. 20. λοιπός. π, l. λοιπὸν. p, f, v, s, E. λοιποὶ. conj. o. ex versione Rh. tu mihi relictus es. 21.
 τὰμά. π. ib. διδάσκοντα (supra posita ος). π. διδάσκοντα. p, 2, E. 22. μετερρῶθμισε. v. 23. κύβης. p. ib. ἵπ-
 πων. v. ib. ἐφ' αἰτέραις. v. 24. δὲ τὰ. p. δὲ πρὸς. l. 25. ἐτέτραπτο. l, s, a, m. 26. μικρὰ δὲ. p. ib. ὑπολει-
 πόμενος. p, l. 26. Σ. v. Ἀναξαγόρας· οὗτος Κλαζομένιος ἂν ἀγέλαις τε καὶ καμήλοις τὰ ἑαυτοῦ ἀνῆκε. περὶ τούτου
 ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τύανος, προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ Θηβαῖος Κράτης κατεπόντως τὴν
 οὐσίαν, οὔτε προβάτοις ποιήσας ἐπιτήδειον οὔτε ἀνθρώποις. idem v. Ἀπολλώνιος· ὅτι Ἀπολλώνιος οὗτος τάδε περὶ
 Ἀναξαγόρου ἔφη· καὶ γὰρ Κλαζομένιον ὄντα καὶ ἀγέλαις καὶ καμήλοις τὰ ἑαυτοῦ ἀναθέντα εἰπεῖν προβάτοις μᾶλλον ἢ
 ἀνθρώποις. 27. ἀγέλαις. π. ib. καὶ καμήλοις C, a, m, Σ. καὶ μήλοις. M. Casaub. ad Diog. II, 9.
 29. ἔλλων. p. 31. ὑπερβαλλόμενος. f, v, s, l. 32. γὰρ λυττῶντα. 1, o. γὰρ τὸν l. 2, a, m. ib. ἐς γῆρας ἑλθῶν.
 1. ἑλθῶν εἰς γῆρας. 2, E.

φροσύνης οὐδ' ἐν μειρακίῳ ἠτήθη τούτου, ἀλλὰ καὶ νέος ἂν καὶ τὸ σῶμα ἐρωμένως ἐκράτει τε καὶ λυττῶντος ἐδέσποζεν. ἀλλ' ὅμως σκυφαντοῦσί τινες ἐπὶ ἀφροδισίοις αὐτόν, ὡς διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρῆσάμενον καὶ διὰ τοῦτο ἀπειναντίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος, ὃς οὔτε ἐφοίτησέ ποτε ἐς Σκύθας οὔτε ἐς ἐρωτικά πάθη ἀπηρέχθη· οὐκ οὐκ οὐδὲ Εὐφράτης ποτὲ ἐσκυφάντησεν ἐπὶ ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα, καίτοι ψευδῆ γράμματα κατ' αὐτοῦ ξυνθεῖς, ὡς ἐν τοῖς περὶ Εὐφράτου λόγοις δειξόμεν, διεφέρετο δὲ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πρᾶττοντα ἐπέσσωπτεν οὗτος καὶ ἀπῆγε τοῦ χρηματίζεσθαι τε καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐς τοὺς αὐτῶν χρόνους ἀναβεβλήσθω μοι.

- XIV Ἐρομένου δὲ ποτε τὸν Ἀπολλώνιον τοῦ Εὐξένου, τί δῆτα οὐ ξυγγράφοι καίτοι γενναίως δο-
 10 ξάζων καὶ ἀπαγγελλὰ χρώμενος δοκίμῳ καὶ ἐγγεγμένῳ „ὄτι“ ἔφη „οὐκ ἔσιώπησα.“ καὶ ἐνθὲνδε ἀρξάμενος σιωπᾶν ᾤθηται δεῖν, καὶ τὴν μὲν φωνὴν κατεῖχεν, οἱ δ' ὀφθαλμοὶ καὶ ὁ νοῦς πλείστα μὲν ἀνεγίνωσκον, πλείστα δὲ ἐς μνήμην ἀνελέγοντο· τό τοι μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος καὶ
 17 ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην ἔρωτο, καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐς τὴν μνημοσύνην ἤθετο, ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραινέσθαι φησιν, αὐτόν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγῆρω τε καὶ ἀθάνατον παρὰ τῆς μνημοσύνης
 15 εἶναι. οὐ μὴν ἄχαρις τά γε ἐς ξυνουσίας ἦν παρ' ὃν ἐσιώπα χρόνον, ἀλλὰ πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τι ἐπεσημαίνον καὶ ἡ χεὶρ καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς νεῦμα, οὐδὲ ἀμειδῆς ἢ σκυθρακὸς ἐφαίνετο, τὸ γὰρ φιλέταιρον τε καὶ τὸ εὐμενὲς εἶχε. τοῦτον ἐπιπονώτατον αὐτῷ φησὶ γενέσθαι τὸν βίον ὄλων πέντε ἔτων ἀσκηθέντα, πολλὰ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἔχοντα μὴ εἰπεῖν, πολλὰ δὲ πρὸς ὄργην ἀκούσαντα μὴ ἀκοῦσαι, πολλοῖς δ' ἐπιπλήξαι προαχθέντα τέτραδι δὴ καρδίῃ τε καὶ γλωττα
 XV 20 πρὸς ἑαυτὸν φάναι, λόγων τε προσκυροσάντων αὐτῷ παρεῖναι τὰς ἐλέγξεις τότε. διέτριψέ τε τοὺς τῆς σιωπῆς χρόνους τὸν μὲν ἐν Παμφύλοις, τὸν δὲ ἐν Κιλικίᾳ, καὶ βαδίζων δι' οὕτω τρυφάντων ἔθνων οὐδαμοῦ ἐφθέρχετο, οὐδ' ὑπήχηθη γρύξαι. ὅποτε μὴν στασιαζούσῃ πόλει ἐντύχοι, πολλὰ δὲ ἐστασιαζὼν ὑπὲρ θεαμάτων οὐ σπουδαίων, παρελθὼν ἂν καὶ θεῖξας ἑαυτὸν καὶ τι καὶ μελλούσης ἐπιπλήξεως τῇ χειρὶ καὶ τῷ προσώπῳ ἐνδειξάμενος ἐξήρητ' ἂν ἀταξία πᾶσα καὶ ὥσπερ ἐν μυστη-
 25 ρίοις ἐσιώπων. καὶ τὸ μὲν τοὺς ὄρχιστῶν τε καὶ ἵππων ἕνεκα στασιαζέειν ὀρημότηας ἀνασχεῖν οὐκ ἔμεγα, οἱ γὰρ ὑπὲρ τοιούτων ἀτακτοῦντες, ἂν πρὸς ἄνδρα ἴδωσιν, ἐρυθριώσῃ τε καὶ αὐτῶν ἐπιλαμβάνονται καὶ ῥᾶστα δὴ ἐς νοῦν ἤκουσι, λιμῶ δὲ πεπιεσμένην πόλιν οὐ ῥᾶδιον εὐνήριον καὶ πι-
 18 θανῶ λόγῳ μεταδιδάξαι καὶ ὄργῃς παῦσαι. ἀλλ' Ἀπολλωνίῳ καὶ ἡ σιωπὴ πρὸς τοὺς οὕτω διακει-
 30 ταμῶ ἢ πόλις αὕτη, τρίτη τῶν ἐκεῖ — ὄρφοι δ' ὄνιοι καὶ τὰ ἐς βρωσὶν ἀναγκαῖα διέβροσκον

1. μειρακίῳ. f. ib. καὶ σῶμα. p. 2. ἐσπούδαζεν. l. pr. m. ib. Σ. v. ἀπειναντίσαι· Ἀπολλώνιον φησὶ τὸν Τυα-
 νεία ἀπειναντίσαι εἰς τὸ Σκυθῶν ἔθνος διαμαρτίᾳ ἐ. χρ. et Ζων. s. v. ἀπειναντίσαι εἰς τὸ τῶν Σκυθῶν ἔθνος. 3.
 ἀπειναντίσαντα. v. ποτε. p, f. ποτ'. E. 4. οὐκ οὐκ. v. ib. ἐπ' ἀφρ. l. 5. περὶ Εὐφράτου. π. πρὸς Εὐφράτην. p, 2,
 E. 6. πρὸς Ἀπολλώνιον. 2, a, m. ib. χρημάτων αὐτῶν. v. s. αὐτῶν. l. 9. ὅτι ἐρομένου — ἐσιώπησα. Φ (331,
 b, 23). ib. ἐρωμένου. v. ib. δὲ τόν. Φ. ib. γενναίως δοξάζων. om. Φ. 10. δοκίμῳ τε καὶ διεγγεγμένῳ. Φ. ib.
 οὐκ ἔφη. Φ. ib. ἐνθὲνδε. p. ἐνθεν δὴ. π, 2, E. 11. σιωπᾶν, ᾤθηται δεῖν. E. 12. Σ. v. Σιμωνίδης· οὗτος ὁ Σι-
 μονίδης μνημονικός τις ἦν, εἴπερ τις ἄλλος. τούτῳ δ' ἦν ἰσικῶς Ἀπολλώνιος ὁ Τ. (cf. ἀνελέγετο). ὃς τὴν μὲν — ἀνε-
 λέγετο. τό τε μνημονικὸν ἐ. γ. ἔρωτο ὑπὲρ τὸν Σ. καὶ ὕ. α. τ. ε. τ. μνημοσύνην (sic A, V, al. μνήμην) ἤθετο —
 εἶναι. Idem v. Ἀπολλώνιος· οὗτος ὁ Ἀ. ὁ Τ. διαμνημονητικός τις ἦν, εἴπερ τις ἄλλος, ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κα-
 τεῖχε, πλείστα δὲ ἀνελέγετο, καὶ τὸ μνημονικὸν ἐ. γ. ἐφρ. ὕ. τ. Σ. καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐστὶν εἰς μνημοσύνην, ὃν ἤθεν,
 ἐν ᾧ πάντα — ἀθάνατον ὑπὸ τῆς μνημοσύνης εἶναι. 13. ἤθετο. s. 15. παρὸν. v. 17. φιλέταιρον. 1, l. ad Athen.

αι ε
 144. φιλέταιρον. l. φιλαίτερον. f, v, s, E. ib. τε εἶχε καὶ τὸ εὐμενές. 2, a, m. ib. αὐτῷ. a, m. 18. ὄλον.
 p, 2 (praeter l), a, m. ib. γὰρ. om. a, m. 19. πολλοῖς δ'. π. πολλοῖς δὲ. E. 20. διέτριψε. 1, f, m, o.
 διέτριψε. l, v, s, a. ib. δ. δὲ. ρ, o. 21. τὸν μὲν. 1, l. τοὺς μὲν. 2, a, m. τὸ μὲν. o ex ρ, u, qui tamen videntur
 τὸν habere. ib. τὸ δὲ. o. τοὺς δὲ. s. ante corr. ib. δὲ οὕτω. a. ib. τρυφάντων. v. 21. ἐξήρητ' ἂν. p. e corr.
 rec. ib. ἀταξίαν πᾶσαν. p. e corr. rec. 25. ὄρχιστῶν. v. ib. ὀρημότηας v. 26. ὑπὲρ τῶν τοιούτων. v. περὶ τοι-
 οῦτων. p. ib. αὐτῶν. E. αὐτῶν. l. 27. εἰς νοῦν. l. ib. εὐθηρία. v. ib. οὐ ῥᾶστα. l. 28. Ἀπολλωνίου. p, ρ, r.
 29. ἤρει. s. ib. Ἀσποδον. a. ib. Εὐρυμέδοντα. (supra posita ι.) π. ib. ποταμῶν. (supra posita ω.) π. 30. καὶ
 λιμὸς ἦν, ὄρφοι δὲ — αὐτοῦς. Φ (331, b, 26).

αυτούς, τὸν γὰρ οἶτον οἱ θνητοὶ ξυγκλείσαντες εἶχον, ἴν' ἐκμαπλευθεῖη τῆς χώρας. ἀνηρέθιστο δὴ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα ἡλικία πᾶσα καὶ πυρὸς ἐπ' αὐτὸν ἤπτοντο καίτοι προσκυείμενον τοῖς βασιλείοις ἀνδριάσιν, οἳ καὶ τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ φοβερώτεροι ἦσαν τότε καὶ ἀσυλότεροι, Τιβερίου γε ὄντες, ἐφ' οὗ λέγεται τις ἀσεβῆσαι δόξαι τυπηθήσας τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον φέροντα δραχμὴν ἀργυρᾶν νενομισμένην ἐς Τιβέριον. προσελθὼν οὖν τῷ ἄρχοντι ἤρετο αὐτὸν τῇ χειρὶ, ὃ τι εἴη τοῦτο, τοῦ δὲ ἀδικεῖν μὲν οὐδὲν φήσαντος, ἀδικεῖσθαι δὲ μετὰ τοῦ δήμου, λόγου δ' εἰ μὴ τύχοι, ξυναπολεισθαι τῷ δήμῳ, μετεστράφη τε εἰς τοὺς περιεστηκότας ὁ Ἀπολλώνιος καὶ ἔνευσεν ὡς χρῆ ἀκοῦσαι, οἳ δὲ οὐ μόνον ἐσιώπησαν ὑπ' ἐκπλήξεως τῆς πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὸ πῦρ ἔθεντο ἐπὶ τῶν βωμῶν τῶν αὐτόθι. ἀναδαρρήσας οὖν ὁ ἄρχων „ὁ δεῖνα“ ἔφη „καὶ ὁ δεῖνα“ πλείους εἰπὼν „τοῦ λιμοῦ τοῦ καθεστηκότος αἰτιοί, τὸν γὰρ οἶτον ἀπολαβόντες φυλάττουσι κατ' ἄλλος ἄλλο τῆς χώρας.“ διακε-
 10
 λευομένων δὲ τῶν Ἀσπενδίων ἀλλήλοις ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς φοιτᾶν, ἀνένευσεν ὁ Ἀπολλώνιος μὴ πράττειν τοῦτο, μετακαλεῖν δὲ μᾶλλον τοὺς ἐν τῇ αἰτία καὶ παρ' ἐκόντων εὐρέσθαι τὸν οἶτον. ἀφικομένων δὲ μικροῦ μὲν ἐδέξασε καὶ φωνὴν ἐπ' αὐτούς ῥῆξαι, παθῶν τι πρὸς τὰ τῶν πολλῶν δάκρυα — καὶ γὰρ παιδία ξυνεργυρήκει καὶ γυναῖκα, καὶ ὠλοφύροντο οἱ γεγηρακότες, ὡς αὐτίκα δὴ
 19
 ἀποθανούμενοι λιμῷ — τιμῶν δὲ τὸ τῆς σιωπῆς δόγμα γράφει ἐς γραμματεῖον ἐπίπληξιν καὶ δι-
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

Ἐεφοίτησε καὶ Ἀντιοχεῖα τῇ μεγάλῃ πεπαυμένος τοῦ σιωπᾶν, καὶ παρήλθεν ἐς τὸ ἱερόν τοῦ Δαφναίου Ἀπόλλωνος, ᾧ περιάπτουσιν Ἀσσύριοι τὸν μῦθον τὸν Ἀρκάδα· τὴν γὰρ τοῦ Λάδωνος Δάφνης ἐκεῖ μεταφύσαι λέγουσι καὶ ποταμὸς αὐτοῖς ῥεῖ Λάδων, καὶ φυτὸν τιμᾶται παρ' αὐτοῖς Δάφνης, τοῦτο δὴ τὸ ἀντὶ τῆς παρθένου, κυπαρίτταν τε ὕψη ἀμήχανα περιέστηκε κύκλω τὸ ἱερόν καὶ πηγὰς ἐκδίδωσιν ὁ χώρος ἀφθόνοους τε καὶ ἡρεμούσας, αἷς τὸν Ἀπόλλω φασὶ ῥαίνεσθαι. ἐνταῦθα κυπαρίτταν τι ἔσρος ἢ γῆ ἀναδέδωκεν ἐπὶ Κυπαρίττω φασὶν ἐφήβῳ Ἀσσυρίῳ, καὶ πιστοῦται τὴν μεταβολὴν ἢ ὄρα τοῦ φυτοῦ. καὶ ἴσως νεανικώτερον ἄπτεσθαι δοκῶ τοῦ λόγου διαμυθολογῶν τὰ τοιαῦτα· ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ μυθολογίας ταῦτα. τί δέ μοι ὁ λόγος βούλεται; ὁ Ἀπολλώνιος ἰδὼν τὸ ἱερόν χαρίεν μὲν, σπουδῆν δ' ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν, ἀλλ' ἀνθρώπους ἡμιβαρβάρους καὶ ἀμούσους „Ἀπόλλον“, ἔφη „μετάβαλε τοὺς ἀφθόνοους ἐς δένδρα, ἵνα κἂν ὡς κυπαρίττοι ἡχῶσιν.“ τὰς δὲ πηγὰς ἐπισκεψάμενος, ὡς γαλήνην ἄγουσι καὶ κελαρῶζει σφῶν οὐδεμίαν, „ἡ ἀφανία“ εἶπεν „ἢ ἐνταῦθα οὐδὲ ταῖς πηγαῖς ξυγχαρῶει φθέργεσθαι.“ πρὸς δὲ τὸν Λάδωνα ἰδὼν „οὐχ ἢ θυγάτηρ“ ἔφη „σοὶ μίνη μετέβαλεν, ἀλλὰ καὶ σὺ τῷ δόξαι βάρβαρος ἐξ Ἑλληνός τε καὶ Ἀρκάδος.“ Ἐπεὶ δὲ ἔγνω διαλέγεσθαι, τὰ μὲν ὁμιλούμενα τῶν χωρίων καὶ ἀτακτοῦντα παρηγεῖτο φήσας οὐκ ἀνθρώπων ἑατῷ δεῖν, ἀλλ' ἀνδρῶν, τὰ δὲ σεμνότερα ἐσεφοίτα καὶ ᾤκει τῶν ἱερῶν τὰ μὴ κληιστά. ἡλίου μὲν δὴ ἀνίσχοντος ἐφ' ἑαυτοῦ τινα ἔπραττεν, ἃ μόνους ἐποίησε δῆλα τοῖς ἐτῶν τεττάρων σιωπᾶν γεγυ-
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

3. ἦσαν τότε καὶ ἀσ. π. τότε καὶ ἀσ. ἦσαν. p, 2, E. ib. τε ὄντες p. 4. ἀργυρᾶν. v, a. 7. ἐνένευσεν. π. 10. κατ' ἄλλο ἄλλος. o. 11. ἀνένευσεν. π, l. ἀνένευκεν. v. ἀνένευεν. p, f, s, E. 13. μικροῦ. p, q, u, o. μικρόν. π, 2, x, m. ib. παθόντι. E. παθάν τι p. ex corr. 15. γραμματίον. p. 16. ὄδε. om. π. ib. Ἀσπενδίων. om. Maz. 17. δικαία. ὑμεῖς. Maz. ib. αὐτὴν αὐτῶν ὑμῶν μόνων. 1. (q, u). αὐτὴν αὐτῶν (αὐτῶν l) μόνων. 2, a, m. αὐτῶν αὐτὴν μόνων. o. Fo: αὐτὴν ὑμῶν μόνων. 18. παύσαισθε. f, s. παύσαισθαι. v. ib. ἐν αὐτῇ. Maz. 21. δαφναίου. a. 22. μεταφύσαι. a. 24. Ἀπόλλωνα. p. 25. τε ἔσρος. E. ib. φησιν. p. 27. τὰ om. π. 28. σπουδῆν δ' ἐν α. π. σπουδῆν δὲ ἑαυτῷ. p. ib. ἀμούσους. h. 30. κελαρῶζει. l, v. 31. συγχαρῶει. f. ib. οὐχὶ θ. v. 32. ἐπεὶ δ'. π. 33. ἀμειλούμενα. a, m. 34. ἀλλ' ἀνδρῶν. π, l. 35. τοῖς ἐκ τῶν. 2, a. (τοῖς ἐκ τεττάρων. l.) ib. τεσσάρων. π, v. 36. ξυγχαρῶν. π.

- ἂν τοὺς ἱερέας ἐφιλοσόφει περὶ τῶν θεῶν καὶ διαφθοῦτο αὐτούς, εἴ που τῶν νομιζομένων ἐξαλλάττοιεν,
 εἰ δὲ βάββαρά τε καὶ ἰδιότροπα εἴη, διεμάνθανε τοὺς ἰδρυσάμενους αὐτὰ καὶ ἐφ' ὅτῳ ἰδρῦθη,
 πυθόμενός τε, ὅπῃ θεραπεύεται ταῦτα καὶ ὑποθέμενος, εἴ τι σοφώτερον τοῦ δρωμένου ἐν-
 θυμηθεῖη, μετῆι ἐπὶ τοὺς ὀμιλητὰς καὶ ἐκέλευεν ἐρωτᾶν, ἃ βούλονται. ἔφασκε γὰρ χρῆναι τοὺς
 5 οὕτω φιλοσοφούντας ἡοὺς μὲν ἀρχομένης ξυνεῖναι θεοῖς, προιούσης δὲ περὶ θεῶν, τὸν δὲ μετὰ
 ταῦτα καιρὸν ἀνθρωπείων περὶ τὰς ξηνοσύας ποιεῖσθαι. εἰπὼν δ' ἂν πρὸς τοὺς ἐταίρους, ὁπόσα
 ἠρώτων, καὶ ἰκανῶς τῆς τοιαύτης ξηνοσύας ἔχων ἐπὶ τὴν διάλεξιν ἀνίστατο λοιπὸν τὴν ἐς πάντας,
 οὐ πρὸ μεσημβρίας, ἀλλ' ὅποτε μάλιστα ἢ ἡμέρα ἐστήκοι. καὶ διαλεχθεὶς ἂν ὡς ἀπαρκεῖν ἔπειτο,
 ἡλιερετό τε καὶ τριψάμενος ἴει ἑαυτὸν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν γῆρας ἀνθρώπων καλῶν τὰ βαλανεῖα· τῆς
 21 10 γοῦν Ἀντιοχείας ἀποκλεισθείσης ἐς αὐτὰ ἐπὶ μεγάλοις ἀμαρτήμασιν „ἔδωκεν ὑμῖν“ ἔφη „ὁ βασιλεὺς
 κακοῖς οὖσι βιῶναι πλείονα ἔτη.“ Ἐφεσίων δὲ βουλομένων καταλιθῶσαι τὸν ἄρχοντα ἐπὶ τῷ μὴ
 ἐκφυροῦν τὰ βαλανεῖα „ὕμεις μὲν τὸν ἄρχοντα“ ἔφη „αἰτιάσθε, ἐπειδὴ πονηρῶς λούσθε, ἐγὼ δὲ
 xvii ὑμᾶς, ὅτι λούσθε.“ λόγων δὲ ἰδέαν ἐπήσκησεν οὐ διθυραμβώδη καὶ φλεγμαινύσαν ποιητικοῖς ὀνό-
 μασι, οὐδ' αὖ κατεγλωττισμένην καὶ ὑπερακτιλίζουσαν, ἀηδὲς γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν μετρίαν Ἀτθίδα
 15 ἠγγεῖτο, οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου, οὐδὲ διήγε τοὺς λόγους, οὐδὲ εἰρανεομένου τις ἤκουσεν ἢ περι-
 πατοῦντος ἐς τοὺς ἀκροαμένους, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος ὅτε διαλέγοιτο „οἶδα“ ἔλεγε καὶ „δοκεῖ
 22 μοι“ καὶ „ποιὸ φέρεσθε;“ καὶ „χρῆ εἰδέναι.“ καὶ αἱ δόξαι βραχεῖαι καὶ ἀδαμάντινοι κύρια
 τε ὀνόματα καὶ προσπεφυκῶτα τοῖς πράγμασι, καὶ τὰ λεγόμενα ἠγῶ εἶχεν, ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου θε-
 μιστευόμενα. ἐρομένου δὲ αὐτὸν τῶν στενολεχούτων τινός, ὅτου ἔνεκα οὐ ζητοῖη, „ὅτι“ ἔφη
 20 „μειράμιον ὦν ἐξήτησα, νῦν δὲ οὐ χρῆ ζητεῖν, ἀλλὰ διδάσκειν ἃ εὔρηκα.“ „πῶς οὖν, Ἀπολλώνιε,
 διαλέγεται ὁ σοφός;“ πάλιν ἐπερομένου αὐτὸν „ὡς νομοθέτης;“ ἔφη „δεῖ γὰρ τὸν νομοθέτην, ἃ
 πέπεικεν ἑαυτὸν, ταῦτα ἐπιτάγματα ἐς τοὺς πολλοὺς ποιεῖσθαι.“ ὥδε αὐτῷ τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐσπου-
 δάζετο καὶ ἐπέστρεφεν ἐς ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἀμυσοτάτους.
- xviii Μετὰ δὲ ταῦτα λογισμὸν ἑαυτῷ διδοὺς ἀποδημίας μελίζονος, ἐνθυμεῖται τὸ Ἰνδικὸν ἔθνος καὶ
 25 τοὺς ἐν αὐτῷ σοφοὺς, οἳ λέγονται Βραχμῶνές τε καὶ Ἰρμῆνιοι εἶναι, προσήκειν φήσας νέω ἀνδρὶ
 ἀποδημεῖν τε καὶ ὑπερορίῳ αἰρεσθαι. εὔρημα δὲ τοὺς μάγους ἐποιεῖτο, οἱ Βαβυλῶνα καὶ Σοῦσα
 οἰκοῦσι, καὶ γὰρ ἂν καὶ τὰ ἐκείνων διαμαθεῖν ὁδῶ χράμενος. καὶ πρὸς τοὺς ὀμιλητὰς ἐπὶ ὄντας
 ἀνέφηγε τὴν γνώμην. πειρωμένων δὲ αὐτῶν ξυμβουλεύειν ἕτερα, εἴ πῃ ἀφελχθεῖη τῆς ὀρμῆς ταύ-
 23 30 τῆς, „ἐγὼ μὲν θεοὺς“ ἔφη „συμβούλους πεποιήμαί καὶ τὰ δεδομένα εἶρηκα, ὑμῶν δὲ βάσανον
 ἐποιούμην, εἰ πρὸς ἅπερ ἐγὼ ἔρρωσθε· ἐπεὶ τοίνυν μαλακῶς ἔχετε, ὑμεῖς μὴ ὑγαινετε“ ἔφη „καὶ
 φιλοσοφεῖτε· ἐμοὶ δὲ βαδιστέα, οἱ σοφία τε καὶ δαίμων με ἄγει.“ ταῦτα εἰπὼν ἐξελατνεῖ τῆς Ἀν-

1. περὶ τῶν θεῶν. π, 2, E. πρὸ τῶν θυρῶν. p, u. παρὰ τῶν θυρῶν. ρ. ib. εἴ που τῶν νομιζομένων. π. εἴ πῃ
 τοῦ νομιζομένου. p, 2, E. (εἴ που τι νομιζομένου. l.) 2. ἰδρῦσθη. π. 4. μετὰ ταῦτα μετῆι. o. 5. μετὰ ταῦτα. π,
 γ. μεταταῦτα. E. 6. ὁπόσα. om. l. 7. διάστασιν. γ. 8. ὅποτε μάλιστα ἢ ἡμέρα ἐστ. 1. (u, ρ) o. ὅποτε ἡμέρα μάλιστα
 ἐστ. 2, a, m. (ἐστήκει. l.) 9. εἰς ὕδωρ. π. 12. ὑμεῖς μὲν ἔφη, τὸν ἄρχοντα. 2, a, m. (μὲν om. l.) ib. αἰτιάσθαι.
 γ. 13. Σ. γ. κατεγλωττισμένον· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λόγων — ἰδέαν — θεμιστευόμενα. Φ· ὅτι ὁ Ἀπολλώνιος — ἠγγεῖτο.
 (331, b, 29). ib. ἐπήσκει. Σ. (γ. διθυραμβός.) ἐπίσκει. ΣVC. ib. τὴν διθυραμβώδη. Σ. 14. κατεγλωττισμένην. s.
 ib. ὑπερακτιλίζουσαν. ΣB, E. ἀκτιλίζουσαν. Φ praeter AB. ib. Ἀτθίδα. l. 15. οὐδὲ — λόγους habet Σ. γ. λεπτο-
 λογία et γ. διάγειν idem usque ad ἤκουσε. ib. τίς. E. ib. ἤκουσε. π. ib. οὔτε περιπατοῦντος. Σ. 16. Σ. γ. ἀδάμας.
 ἀλλ' ὥσπερ εἰ ἑαυτῷ διελέγετο, οἶδα — ἀδαμάντιναι. 17. πῆ. l. ib. φέρεσθαι. γ. ib. Φ: καὶ αἱ δόξαι — θεμι-
 στευόμενα. (331, b, 33.) ib. καὶ δόξαι. Σ, o. ib. ἀδαμάντιναι. Σ. 18. Σ. γ. ἠγῶ et θεμιστεύσαντος: καὶ τα λεγόμε-
 να — θεμιστευόμενα. ib. εἶχον. ΣV γ. ἠγῶ. εἶχεν. ΣE. ib. σκήπτου. Φ praeter A, B. 19. αὐτῶν δὲ τῶν. f.
 ib. ζητή. γ. 20. Ἀπολλώνιος. p, γ. 22. πεποιήκεν. γ, l. 23. εἰς. E. 24. μετὰ — μελίζονος. h. ib. δίδωσι. h. ib.
 ἐνθυμεῖ ταυτὸ. m. 25. αὐτοῦ. γ. ib. Γερμῶνες. o. Fo: Σαρμῶνες. ib. προσήκει. a. 26. ὑπερορίων. γ. ib. Σ. γ. εὔ-
 ρημα· εὔρημα — οἰκοῦσιν. ib. δὲ τοὺς. π, Σ. δὲ καὶ τοὺς. p, 2, E. 27. τὰ ἐκείνων. p. τὰ κείνων. π, 2, E. 28.
 συμβουλεύειν. p. ib. εἴ πῃ. π. 30. ὑμεῖς δὲ. γ. 31. φιλοσοφεῖται. γ. ib. βαδιστέον. l. ib. δαίμωνες. γ. ib. ταῦτ'
 εἰπὼν. p.

καὶ γνώμας καὶ λόγους καὶ ὀπόσα ἐς πρόγνωσιν εἶπε. καὶ προσήκων τις τῷ Δάμιδι τὰς δέλτους τῶν ὑπομνημάτων τούτων οὕτω γινωσκομένης ἐς γνώσιν ἤγαγεν Ἰουλίᾳ τῇ βασιλίδι. μετέχοντι δέ μοι τοῦ περὶ αὐτὴν κύκλου — καὶ γὰρ τοὺς φητορικούς πάντας λόγους ἐπήνει καὶ ἡσπάζετο — μεταγράφαι τε προσέταξε τὰς διατριβὰς ταύτας καὶ τῆς ἀπαγγελίας αὐτῶν ἐπιμεληθῆναι, τῷ γὰρ Νινίῳ σαφῶς μὲν, οὐ μὴν δεξιῶς γε ἀπηγγέλλετο. ἐνέτυχον δὲ καὶ Μαξίμου τοῦ Αἰγίως βιβλίων 5 ξυνηληφότι τὰ ἐν Αἰγαίς Ἀπολλωνίου πάντα, καὶ διαθῆναι δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ γεγράφεται, παρ' ὧν ὑπάρχει μαθεῖν, ὡς ὑποδειάζων τὴν φιλοσοφίαν ἐγένετο. οὐ γὰρ Μοιραγένηι γε προσεκτίον 6 βιβλία μὲν ξυνθέντι ἐς Ἀπολλώνιον τέτταρα, πολλὰ δὲ τῶν περὶ τὸν ἄνδρα ἀγνοήσαντι. ὡς μὲν οὖν ξυνήγαγον ταῦτα διεσπασμένα καὶ ὡς ἐπεμελήθη τὸ ξυνθεῖναι αὐτά, εἰρηκα, ἐχέτω δὲ ὁ λόγος τῷ τε ἀνδρὶ τιμῆν, ἐς ὃν ξυγγέγραπται, τοῖς τε φιλομαθεστέροις ἀφέλειαν· ἢ γὰρ ἂν μάθοιεν, 10 ἂ μῆπω γινώσκουσιν.

Ἀπολλωνίῳ τοίνυν πατρίς μὲν ἦν Τύανα πόλις Ἑλλάδος ἐν τῷ Καππαδοκῶν ἔθνει, πατὴρ δὲ 14 ὁμώνυμος, γένος ἀρχαῖον καὶ τῶν οἰκιστῶν ἀνημμένον, πλοῦτος ὑπὲρ τοὺς ἐκεῖ, τὸ δὲ ἔθνος βαθύ. κνούση δὲ αὐτὸν τῇ μητρὶ φάσμα ἦλθεν Αἰγυπτίου δαιμονος ὁ Πρωτεύς ὁ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἐξαιλάτων· ἢ δὲ οὐδὲν δεῖσασα ἤρετο αὐτόν, τί ἀποκνήσοι· ὁ δὲ „ἐμέ“ εἶπε. „σὺ δὲ τίς;“ εἰπούσης 15 „Πρωτεύς“ ἔφη „ὁ Αἰγύπτιος θεός“. ὅστις μὲν δὴ τὴν σοφίαν ὁ Πρωτεύς ἐγένετο, τί ἂν ἐξηγοίμην τοῖς γε ἀκούουσι τῶν ποιητῶν, ὡς ποικίλος τε ἦν καὶ ἄλλοτε ἄλλος καὶ κρείττων τοῦ ἀλῶναι, γινώσκειν τε ὡς ἐδόκει καὶ προγινώσκειν πάντα; καὶ μεμνησθαι χροῖ τοῦ Πρωτέως, μάλιστα ἐπειδὴν προῖαν ὁ λόγος δεικνύη τὸν ἄνδρα πλείω μὲν ἢ ὁ Πρωτεύς προγνόντα, πολλῶν δὲ ἀπόρων 20 τε καὶ ἀμηγάνων κρείττω γενόμενον ἐν αὐτῷ μάλιστα τῷ ἀπειλήφθαι. τεχθῆναι δὲ ἐν λειμῶνι λέγε-ται, πρὸς ᾧ νῦν τὸ ἱερὸν αὐτῷ ἐκτεπύνηται. καὶ μηδὲ ὁ τρόπος ἀγνοεῖσθαι, ὃν ἀπετέχθη· ἀγούση γὰρ τῇ μητρὶ τόκου ὦραν ὄναρ ἐγένετο βαδίσαι ἐς τὸν λειμῶνα καὶ ἄνθη κείραι, καὶ δῆτα ἀφικο- 7 μένη αἰ μὲν δμῶαι προσεῖχον τοῖς ἀνθεσιν ἐσκεδασμένοι κατὰ τὸν λειμῶνα, αὐτὴ δὲ ἐς ὕπνον ἀπήχθη κλιθεῖσα ἐν τῇ πόα. κύκνοι τοίνυν, οὓς ὁ λειμῶν ἔβροκε, χορὸν ἐστήσαντο περὶ αὐτὴν καθεύδουσαν, καὶ τὰς πτέρυγας, ὥσπερ εἰώθασιν, ἄραντες ἀθρόον ἤχησαν, καὶ γὰρ τι καὶ ζεφύ- 25 ρου ἦν ἐν τῷ λειμῶνι, ἢ δὲ ἐξέθορέ τε ὑπὸ τῆς ὠδῆς καὶ ἀπέτεκεν, ἰκανὴ δὲ πᾶσα ἐκκληξίς μαεῦσασθαι καὶ πρὸ τῆς ὥρας. οἱ δὲ ἐγγώριοι φασιν, ὡς ὁμοῦ τε τίκτοιο καὶ σκηπτός ἐν τῇ γῆ πεσεῖσθαι δοκῶν ἐμμετεωρισθεῖη τῷ αἰθέρι καὶ ἀφανισθεῖη ἄνω, τό, οἶμαι, ἐκφανῆς καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ἐν τῇ γῆ καὶ τὸ ἀγχοῦ θεῶν καὶ ὀπόσα ὄδε ὁ ἀνὴρ ἐγένετο, φαίνοντες οἱ θεοὶ καὶ προσημαί- 30 νοντες. ἔστι δὲ τι περὶ Τύανα ὕδαρ Ὀρκίου Διός, ὡς φασι, καλοῦσι δὲ αὐτὸ Ἀσβαμαῖον, οὗ 30 VI κηγῆ ἀναδίδοται ψυχρά, παφλάζει δέ, ὥσπερ ὁ θερμαινόμενος λέβης. τοῦτο εὐόρκους μὲν Ἰλεῶν τε

1. ἐς λόγους εἶπεν. Σ b, e. ib. προσήκων τίς. a. πρ. τίς. m, o. 2. ὑπομνημάτων τούτων 1 (u, ρ). ὑπομνημάτων. 2, E. ib. γινωσκομένης. π. γινωσκομένης. 2, E. γινωσκομένων p, u, ρ. ib. μετέχοντι — ἡσπάζετο. Φ (331, b,

7). 3. γὰρ φητορικούς. p. 4. τὰς διατριβὰς. π, o. καὶ τὰς δ. p, 2, a, m. ib. ἀπαγγελίας. π. 5. Νίνω. C (praeter r: τῷ γὰρ Δάμιδι et v: τῷ γὰρ Δάμιδι τῷ γὰρ Νίνω) et a, m. ubi γρ. Δάμιδι. Νίνω. B, o. ib. οὐ μὴν δεξιῶς γε. 1. οὐ δεξιῶς δὲ. 2, E. ib. ἐνέτυχε. (supra positis ov.) p. ib. βιβλίων. v. 6. συνηληφότι. v. ξυνηληφότι μὲν Αἰγαίς. p. ib. παρ' ὧν — ἐγένετο. Φ (331, b, 9). 7. Μοιραγένηι γε. π, 2, a. erasum γε in p. M. τε. m, o. 8. ξυνθέντι. π, o. ξυνθέντι. p, 2, a, m. ib. δὲ περὶ. v. 9. ἐξήγαγον. v. ib. ἐπιμελήθη. a, m. ib. ἐχέτω ὁ λ. v. 10. ᾧ ξυγγ. p. ib. τοῖς δὲ φιλ. l, s, a, m, ubi ἴσ. τοῖς τε. ib. φιλομαθεῖσιν. p.

12. πατρίς τοίνυν. v. ib. τὰ Τύανα. v. ib. μῆρ. v. 13. γένος — ἀνημμένον. Έ. 440. ib. ἀνημμένον. p. 14. αὐτοῦ. B, o ex Έ. 435. sed ibi est κνούση γὰρ — τῇ αὐτοῦ μητρὶ. ib. φ. θαλαττίου. Έ. 15. σὺ δὲ τίς. 1, E, Έ. σὺ δὲ δὴ τίς. 2. 16. θεός. om. Έ. ib. ὁ Πρωτεύς ἐγένετο. 1. ἐξέγενετο ὁ Πρ. 2, E. ib. ἐξηγοίμην; o. 17. τοῖς γε π, o, et p ex corr. τοῖς τε. 2, a, m. 18. πάντα; a. πάντα. m, o. 19. δεικνύει. s, E. ib. καὶ πλείω. v. ib. ἀπόρων τε καὶ. 1. ἀπόρων καὶ. 2, E. 20. λειμῶνι. v. 21. νῦν ἱερὸν. a. ib. μὴ δὲ. p, s, a, m. 22. λειμῶνα. v. ib. ἀφικομένης. π. ἀφικομένη. p, 2, o. ἀφικομένη. a, m. 23. λειμῶνα. v. ib. εἰς ὕπνον. p. 24. κύκνοι τοίνυν — τῆς ὥρας. Φ (331, b, 10). ib. χορὸν στήσαντες. Φ. 25. ζεφύρον. v. 27. οἱ δ' ἐγχ. p. 28. ἐμμετεωρισθεῖς. v. 29. τὸν ἀγχοῦ θεόν. ρ. 30. ὄρκιον (supra positis ov.) π. ὄρκιον. p, 2, E. in p mg: περὶ τοῦ ἐν Τύανοις ὄρκιου ὕδατος. 31. ὁ om. l. ib. Ἰλεῶ. v.

καὶ ἡδὺ ὕδωρ, ἐπιόρκους δὲ παρὰ πόδας ἢ δίκη· ἀποσκήπτει γὰρ καὶ ἐς ὀφθαλμούς καὶ ἐς χεῖρας καὶ ἐς πόδας, καὶ ὕδρευσις ἀλλοκοῦται καὶ φθόαις, καὶ οὐδ' ἀπελθεῖν δυνατὸν, ἀλλ' αὐτόθι ἔχονται καὶ ὀλοφύρονται πρὸς τῷ ὕδατι ὁμολογοῦντες ἃ ἐπιώρκησαν· οἱ μὲν δὴ ἐγγώριοι φασὶ παῖδα τοῦ Διὸς τὸν Ἀπολλώνιον γερονέναι, ὁ δ' ἀνήρ Ἀπολλωνίου ἑαυτὸν καλεῖ.

- VII 8 5 Προϊὼν δὲ ἐς ἡλικίαν, ἐν ἣ γράμματα, μνήμης τε ἰσχὺν ἐδήλου καὶ μελέτης κράτος, καὶ ἡ γλῶττα Ἀττικῶς εἶχεν, οὐδ' ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους, ὀφθαλμοὶ τε πάντες ἐς αὐτὸν ἐφέροντο, καὶ γὰρ περίβλεπτος ἦν τὴν ὄραν. γερονότα δὲ αὐτὸν ἔτη τεσσαρεσκαίδεκα ἄγει ἐς Ταρσοὺς ὁ πατήρ παρ' Εὐθύδημον τὸν ἐκ Φοινίκης. ὁ δὲ Εὐθύδημος φήτωρ τε ἀγαθὸς ἦν καὶ ἐπαίδευε τοῦτον, ὁ δὲ τοῦ μὲν διδασκάλου εἶχετο, τὸ δὲ τῆς πόλεως ἦθος ἄτοπὸν τε ἡγεῖτο καὶ οὐ χρηστὸν 10 ἐμφιλοσοφῆσαι, τρυφῆς τε γὰρ οὐδαμοῦ μᾶλλον ἄπτονται σκαπτόλαι τε καὶ ὕβρισται πάντες καὶ δεδώκασιν τῇ ὀθόνη μᾶλλον ἢ τῇ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι, ποταμὸς τε αὐτοὺς διαρρεῖ Κύνθος, ᾧ παρακάθηται, καθάπερ τῶν ὀρνίθων οἱ ὑγροί. τό τοι „παύσασθε μεθύοντες τῷ ὕδατι“ Ἀπολλωνίῳ πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐπιστολῇ εἴρηται. μεθίστησιν οὖν τὸν διδάσκαλον δεηθεὶς τοῦ πατρὸς ἐς Αἰγὰς τὰς πλησίον, ἐν αἷς ἡσύχια τε πρόσφορος τῷ φιλοσοφῆσαντι καὶ σπουδαί νεανικώτεραι καὶ ἱερὸν 15 Ἀσκληπιοῦ καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς αὐτὸς ἐπίδηλος τοῖς ἀνθρώποις. ἐνταῦθα ξυνεφιλοσόφουν μὲν αὐτῷ Πλατωνεῖοι τε καὶ Χρυσίππειοι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ περιπάτου, διήκουε δὲ καὶ τῶν Ἐπικούρου λόγων, οὐδὲ γὰρ τούτους ἀπεσπούδαξε, τοὺς δὲ γε Πυθαγορείους ἀρρήτω τιμῇ σοφίᾳ ξυνέλαβε· διδάσκαλος μὲν γὰρ ἦν αὐτῷ τῶν Πυθαγόρου λόγων οὐ πᾶν σπουδαῖος, οὐδὲ ἐνεργῶ τῇ φιλοσοφίᾳ χρώμενος, γαστρός τε γὰρ ἦττων ἦν καὶ ἀφροδισίων καὶ κατὰ τὸν Ἐπίκουρον ἐσχημάτιστο· ἦν δὲ οὗτος Εὐ- 20 ξένος ὁ ἐξ Ἡρακλείας τοῦ Πόντου, τὰς δὲ Πυθαγόρου δόξας ἐγίνωσκεν, ὥσπερ οἱ ὀρνίθες ἃ μακρὰν οὐκ ἐπιπέττονται παρὰ τῶν ἀνθρώπων, τὸ γὰρ „χαῖρε“ καὶ τὸ „εὖ πράττε“ καὶ τὸ „Ζεὺς ἴλεως“ καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ὀρνίθες εὐχονται οὔτε εἰδότες ὅ τι λέγουσιν οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶτταν· ὁ δὲ, ὥσπερ οἱ νέοι τῶν αἰετῶν ἐν ἀκαλῷ μὲν τῷ πτερωῖ παραπέτονται τοῖς γεναμένοις αὐτοὺς μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν, ἐπειδὴν δὲ αἰρεσθαι δυνή- 25 θῶσιν, ὑπερπέτονται τοὺς γονεῖς ἄλλως τε καὶ λήκνους αἰσθάνονται καὶ κνίσσης ἕνεκα πρὸς τῇ γῆ πετομένους, οὕτω καὶ ὁ Ἀπολλώνιος προσεῖχε τε τῷ Εὐξένῳ παῖς ἔτι καὶ ἦγετο ὑπ' αὐτοῦ βαινῶν

1. παραπόδας. s. ib. εἰς χ. καὶ εἰς πόδας. p. 3. ἐπιώρκησαν. v. ib. ἐπιχώριοι v. ἐγγώριοι φασί. p. 4. γερονέναι τὸν Ἀπ. 1.

5. φασί γὰρ ὡς προῖων ἐς ἡλικίαν γράμματα τε καὶ μνήμης ἰσχὺν ἐδήλου καὶ μελέτης κράτος καὶ ἡ γλῶττα αὐτῷ Ἀττικῶς εἶχεν. E (436). 6. Σ. v. ἀπήχθη· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὴν γλῶτταν Ἀττικῶς εἶχεν, οὐδὲ ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους, ἐς Ταρσοὺς τῆς Κιλικίας ἀναστρεφόμενος. idem usque ad ἔθνος habet Zan. s. v. ib. ὀφθαλμοὶ δὲ πάντες ἐς (B πρὸς) αὐτὸν ἐφέροντο. Φ (331, b, 16). ὀφθαλμοὶ δὲ πάντων. Σ. v. Εὐθύδημος. — ἐπ' αὐτὸν. l. s. Σ. v. Εὐθύδημος· Εὐθύδημος διδάσκαλος Ἀπολλωνίου τοῦ Τρανέως, ἐκ Ταρσῶν τῆς Κιλικίας. ὁ γὰρ Ἀπ. προῖων ἐς ἡλικίαν, ἐν ἣ συγγράμματα, μνήμης — ἔτη (sic. A, cett. ἐτῶν) ἰδ' παρ' Εὐθύδημον ἄγει ἐς Ταρσοὺς τῆς Κιλικίας, ὅς τοῦτον ἐπαίδευεν. ὁ δὲ — ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι μεθύοντες τῷ ὕδατι. μεθίστησιν — ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ ἐπίδηλον — περιπάτου. οὐδὲ τῶν Ἐπικούρου λόγων ἀπεσπούδαξε. διδάσκαλος δὲ ἦν αὐτῷ τῶν Πυθαγόρου λόγων Εὐξένος. ib. Εὐθύδημος. o. 9. τῆς χώρας. ΣV, b, e. ib. ἔθος. p. 10. οὐδαμοῦ om. f, v, s (ubi erasum). a, m. ib. Σ. v. σκαπτόλαι· σκαπτόλαι — μᾶλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθ. idem Σ. v. ὀθόνη, ubi omisit πάντες, et Φ. ubi deest in AB. μᾶλλον, et legitur πάντες ἢ σοφίᾳ Ἀθ. (331, b, 17). 11. αὐτοῖς. l. ib. Σ. v. Κύνθιον δέμα· ποταμὸς τε — διαρρεῖ, ᾧ π. κ. τ. ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι μεθύοντες τῷ ὕδατι. 12. τῷ τοι l et s (ante corr. marg.) E. ib. παύσασθαι p. ante corr. 13. ἀγὰς. π. 14. φιλοσοφῆσαντι. E, Σ b, e. ib. καὶ σπουδαί νεανικώτεραι Σ. om. praeter A. 16. Πλατωνεῖοι. l. ib. διήκουε. E. διήκουσε C, E. 17. Σ. v. ἀπεσπούδαξε· οὐδὲ τῶν Ἐπικούρου λόγων ἀπεσπούδαξεν Ἀπολλώνιος. Zan. v. ead. οὐδὲν — Ἀπολλώνιος. ib. τοὺς δὲ τε. a, m. ib. σοφίᾳ. E, B, o. φιλοσοφίᾳ. C, a, m. ib. ξυνελάμβανε. E. ib. διδάσκαλος μὲν ἦν. E. (438). 19. γαστρός τε ἦττων καὶ. E. ib. Σ. v. Εὐξένος· Εὐξένος οὐ πᾶν σπουδαῖος — ἐσχημάτιστο. τὰς δὲ — ἐκαύσατο ἀγαθῶν, ἀλλ' εἰς προάσθειον ἐν ᾧ — πηγαί, τοῦτον ἀγαθῶν, ἔφη, σὸ μὲν ζῆθι τὸν — ζῆσομαι. ib. εὐξένος. v. 20. γνώμας. E. ib. οἱ om. l. 21. ἀπὸ τῶν. ΣV, b. ib. εὖ πράττε (sic) ΣA, (ceteri πράττειν,) E. 22. ἔχονται. v. 23. ἐρρυθμισμένοι. π. ib. Σ. v. μελετώμενοι· μελετώμενοι, διδασκόμενοι, ἐκμακρῶντες. ὥσπερ οἱ νέοι — πετομένους. ib. ἀπλῶ ΣV. 24. αὐτοὺς. Σ. v. Εὐξένος. om. praeter A. ib. αὐτῶν πτῆσιν. Σ. ib. δύνανται. Σ (in A. δύνανται). 25. ἄλλως καὶ. ΣV, b, e. ib. κνίσσης. 1, Σ. κνίσσης. 2, E. 26. καὶ αὐτὸς πε. o. ib. προσεῖχε τῷ. 1, Σ. προσεῖχε τε τῷ. 2, E.

ἐπὶ τοῦ λόγου, προελθὼν δὲ ἐς ἔτος δέκατον καὶ ἕκτον ᾤρησεν ἐπὶ τὸν τοῦ Πυθαγόρου βίον, περὶ οὗτος ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τινος κρείττονος. οὐ μὴν τὸν γε Εὐξένον ἐπαύσατο ἀγαπῶν, ἀλλ' ἐξαι-
 ἤσας αὐτῷ προάστειον παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐν ᾧ κῆποι τε ἀπαλοὶ ἦσαν καὶ πηγαί, „σὺ μὲν ζῆθι
 τὸν σεαυτοῦ τρόπον“ ἔφη „ἐγὼ δὲ τὸν Πυθαγόρου ζήσομαι“. ἡγουμένου δὲ αὐτὸν τοῦ Εὐξένου
 μεγάλης διανοίας ἄπτεσθαι καὶ ἐρομένου, ὁπόθεν ἄρξοιτο „ὄθεν περ οἱ ἱατροί“, ἔφη „καὶ γὰρ
 ἰαεῖνοι καθαιρόντες τὰς γαστέρας τοὺς μὲν οὐδὲ νοσεῖν ἐῶσι, τοὺς δὲ ἰώνται.“ καὶ εἰπὼν τοῦτο
 τὰς μὲν ἐμφύχους βρώσεις ὡς οὔτε καθαράς καὶ τὸν νοῦν παχυνούσας παρητήσατο, τραγήματα δὲ
 καὶ λάχανα ἐσιτεῖτο, καθαρά εἶναι φάσκων, ὁπόσα ἢ γῆ αὐτῇ δίδωσι, καὶ τὸν οἶνον καθαρὸν μὲν
 ἔφασκεν εἶναι πόμα ἐκ φυτοῦ οὕτως ἡμέρου τοῖς ἀνθρώποις ἦκοντα, ἐναντιοῦσθαι δὲ τῇ τοῦ νοῦ
 συστάσει διαδολῶντα τὸν ἐν τῇ ψυχῇ αἰθέρα. μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν τῆς γαστρὸς τοιαύτην γενό-
 μινην ἀνυποθησίαν τε ποιεῖται κόσμημα καὶ λίνου ἐσθῆτα ἀμπίσχηται παραιτησάμενος τὴν ἀπὸ τῶν
 ζώων, ἀνήκε τε τὴν κόμην καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἔζη. ἐκπεπληγμένων δὲ αὐτὸν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν καὶ
 τοῦ Ἀσκληπιοῦ ποτε πρὸς τὸν ἱερέα φήσαντος, ὡς χαίροι θεραπέων τοὺς νοσοῦντας ὑπὸ Ἀπολ-
 λωνίῳ μάρτυρι, ξυνήσαν ἐς τὰς Αἰγὰς ἐφ' ἱστορίᾳ Κιλικίης τε αὐτοὶ καὶ οἱ πέριξ, ὃ τε Κιλικίος
 λόγος ποῖ τρέχεις; ἢ ἐπὶ τὸν ἔφηβον; ἐπ' ἐκείνῳ τε ἐλέγετο καὶ παροιμιώδη τιμὴν ἔσχεν.
 Ἄξιον δὲ μὴδὲ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ παρελθεῖν βίον γε ἀφηροῦμενον ἀνδρὸς, ὃς καὶ τοῖς θεοῖς ἦν
 ἐν λόγῳ· μειράκιον γὰρ δὴ Ἀσύριον παρὰ τὸν Ἀσκληπιὸν ἦγον ἐτρύφα νοσοῦν καὶ ἐν πότοις ἔζη,
 μᾶλλον δὲ ἀπέθνησκεν· ὑδέρω δὲ ἄρα εἶχετο καὶ μέθη χαίρον ἀνχμοῦ ἡμέλει. ἡμελεῖτο δὲ ὑπὸ τοῦ
 Ἀσκληπιοῦ διὰ ταῦτα καὶ οὐδὲ ὄναρ αὐτῷ ἐφοῖτα. ἐπιμεφρομένῳ δὲ ταῦτα ἐπιστάς ὁ θεὸς „εἰ
 Ἀπολλωνίῳ“ ἔφη „διαλέγοιο, φάων ἔση“. προσελθὼν οὖν τῷ Ἀπολλωνίῳ „τί ἂν“ ἔφη „τῆς σῆς
 σοφίας ἐγὼ ἀπολαύσασμαι; κελεῦει γὰρ με ὁ Ἀσκληπιὸς συνεῖναι σοι.“ „ὄ“ ἢ ὄς „ἔσται σοι πρὸς
 τὰ παρόντα πολλοῦ ἄξιον· ὑγείας γὰρ που δέη;“ „νῆ Δί“ εἶπεν „ἦν γε ὁ Ἀσκληπιὸς ἐπαγγέλ-
 λεται μὲν, οὐ δίδωσι δέ.“ „εὐφήμει“, ἔφη „τοῖς γὰρ βουλομένοις δίδωσι, σὺ δὲ ἐναντία τῇ νόσῳ
 κρᾶττεῖς, τρυφή γὰρ διδοὺς ὀψοφαγίαν ἐπεσάγεις ὑγροῖς καὶ διεφθοροῖσι τοῖς σπλάγχνοις καὶ ὕδατι
 ἐπαντλεῖς πηλόν.“ ταυτὶ μὲν σαφέστερα, οἶμαι, τῆς Ἡρακλείτου σοφίας ἐχρησμάδει· ὁ μὲν γὰρ
 δεῖσθαι ἔφη τοῦ ποιήσοντος ἐξ ἐπομβρίας ἀνχμόν, ἐσελθόντος αὐτὸν τουτουῖ τοῦ πάθους, οὐκ εὐ-
 ξίνετ' αὖτε που λέγων, οὐδὲ δῆλα, ὁ δ' ἤγαγεν ἐς ὑγίαν τὸ μειράκιον τὰ σοφὰ σαφῶς ἐρμηνεύσας.
 ἰδὼν δὲ ἀθρόον ποτὲ ἐν τῷ βωμῷ αἶμα καὶ διακελμένα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὰ ἱερὰ τεθυμένους τε βοῦς
 Αἰγυπτίους καὶ σὺς μεγάλους, καὶ τὰ μὲν δέροντας αὐτούς, τὰ δὲ κόπτοντας, χρυσίδας τε ἀνακει-
 μένας δύο καὶ λίθους ἐν αὐταῖς τῶν ἰνδικωτάτων καὶ θαναμασίαν, προσελθὼν τῷ ἱερεῖ „τί ταῦτα;“
 ἔφη „λαμπρῶς γὰρ τις χαρίζεται τῷ θεῷ“. ὁ δὲ „θανυμάση“ ἔφη „μᾶλλον, ὅτι μήτε ἰκετεύσας
 ποτὲ ἐνταῦθα μήτε διατρίψας, ὃν οἱ ἄλλοι χρόνον, μήτε ὑγιάνας πω παρὰ τοῦ θεοῦ, μηδ' ἄπερ
 αἰτήσαν ἤλθεν ἔχων, χθὲς γὰρ δὴ ἀφιγμένῳ ἔοικεν, ὁ δ' οὕτως ἀφθόνως θύει. φησὶ δὲ πλείω μὲν
 θύσειν, πλείω δὲ ἀναθήσειν, εἰ πρόσσοιτο αὐτὸν ὁ Ἀσκληπιός. ἔστι δὲ τῶν πλουσιωτάτων· κέκτηται

1. ὑπὸ τοῦ λόγου. 2, a, m. ib. προσελθὼν. l. ib. δέκατον καὶ ἕκτον. 1. ἕκτον καὶ δέκατον. 2, E. ις'. Σ. ib. τοῦ. om. l, Σ. ib. Πυθαγορείου. ΣV. 2. ὑπ' αὐτὸν. ΣV. ib. τὸν Εὐξένον. Σ. 3. αὐτῷ. π. αὐτῷ. p, 2, E. ib. προάστειον ἐν ᾧ κῆποι ἀπαλοὶ ἦσαν. Φ (331, b, 18). ib. καὶ πηγαί. om. ΣV. 4. τὸν σεαυτοῦ τρόπον ἔφη. 1. ἔφη τὸν σ. τρ. 2, E. ib. σεαυτὸν. l. 5. ἐρωμένου. v. ib. ὄθεν οἱ. p. 6. τοὺς μὲν om. p. ib. νοσοῦντας in mg. p. 8. αὐτῇ. 1, o. αὐτῷ. 2, a, m. ib. μὲν. om. v. 14. ξυνήσαν. E. ib. εἰς. l. ib. ἐπιστορίαν. v. ib. Σ. v. ἔφηβος· Κιλικίος λόγος· ποῖ τρέχεις; ἢ ἐπὶ τὸν ἔφηβον; ἐπὶ Ἀπολλωνίῳ ἐλέγετο καὶ παροιμιώδη τιμὴν ἔσχε. idem Φ (331, b, 19) ὃ τε Κιλικίος — Ἀπολλωνίῳ τε ἐλέγετο κ. π. τ. ἔσχε. 15. ἢ ἐπὶ. π, o. ἢ ἐπὶ. p, 2, a, m. ib. ἔφηβον. a, m. 16. μὴ δὲ. p, s. 17. γὰρ. om. l. ib. νοσῶν. v. 18. χαίρων. (supra posita o.) v. 19. Ἀσκληπιοῦ διός. v. 20. φάων. a. 21. σοφίας ἐγὼ. 1. ἐγὼ σοφίας. 2, E. ἐγὼ om. l. ib. κελεῦει (sic) s. ib. ἢ ὄς. l. 22. Δία. p. 23. ἔφη. om. l. ib. ἐναντία. π. 24. σπλάγχνοις. v. 26. δεῖσθαι τοῦ. p. 27. ὄδ'. a, m. ib. ὑγίαν. l. ib. σοφῶς. m, o. 29. μεγάλους, τὰ μὲν. l, s, a, m. ib. δαίροντας. v. 31. λαμπρῶς. 1, f, v. λαμπρὸς l, s, E. 32. ὃν οἱ ἄλλοι. π, 2, E. ὃν ἄλλοι. p. ib. ὑγίαν. p. ὑγιάνας. l. 33. ὄδ'. E. 34. πρόσσοιτο. π, l. πρόσσοιτο. E. πρόσσοιτο. p, f, v, s.

τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐν τῇ ξένη κλαίοντες. ἐκπλαγείς δὲ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ ἐνυκνίου ξυμβαλλεται μὲν αὐτοῦ πῶς καὶ ὅπη εἶχε, διαταράττειν δὲ βουλόμενος τὸν Δάμιν, καὶ γὰρ τῶν εὐλαβεστέρων αὐτὸν ἐργνωσκίεν, ἀπαγγέλλει πρὸς αὐτὸν τὴν ὄψιν θεὸς πλασάμενος ὡς ἐπὶ πονηροῖς, οἷς εἶδεν, ὁ δὲ ἀνεβόησέ τε ὡς αὐτὸς ἰδὼν ταῦτα καὶ ἀπήγε τὸν Ἀπολλώνιον τοῦ πρόσω „μή πη“ ἔφη „καὶ ἡμεῖς ὥσπερ ἰχθύες ἐκπεσόντες τῶν ἡθῶν ἀπολώμεθα καὶ πολλὰ ἔλεινὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἴπωμεν, καὶ πού καὶ ἐς ἀμήχανον ἐμπεσόντες ἰκετεύσωμεν δυνάστην τινὰ ἢ βασιλεῖα, ὁ δὲ ἡμᾶς ἀτιμάσῃ, καθάπερ τοὺς ἰχθύς οἱ δελφίνες.“ γελᾶσας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος „σὺ μὲν οὐπω φιλοσοφεῖς,“ εἶπεν „εἰ δέδιδας ταῦτα, ἐγὼ δὲ οἷ τὸ ἐνύκνιον τείνει δηλώσω.“ Ἐρετριεῖς γὰρ τὴν Κισσίαν ταύτην χώραν οἰκοῦσιν οἱ ἐξ Εὐβοίας ποτὲ Δαρείω ἀναχθέντες ἔτη ταῦτα πεντακόσια, καὶ λέγονται, ὥσπερ ἢ ὄψις ἐφάνη, ἰχθύων πάθει περὶ τὴν ἄλωσιν χρήσασθαι· σαγηνευθῆναι γὰρ δὴ καὶ ἀλῶναι πάντας. εἰκοσιν οὖν οἱ θεοὶ κελεύειν με ἐς αὐτοὺς παρελθόντα ἐπιμεληθῆναι σφῶν, εἴ τι δυναίμην. ἴσως δὲ καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν Ἑλλήνων, οἵπερ ἔλαχον τὴν ἐνταῦθα μοῖραν, ἐπάγονται με ἐπ' ἀφελείᾳ τῆς γῆς· ἴωμεν οὖν ἐξαλλάξαντες τῆς ὁδοῦ περὶ μόνου ἐρωτῶντες τοῦ φρέατος, πρὸς ᾧ οἰκοῦσι.“ λέγεται δὲ τοῦτο κεκράσθαι μὲν ἀσφάλτου καὶ ἐλαίου καὶ ὕδατος, ἐκχέαντος δὲ τοῦ ἀνιμῆσαντος ἀποχωρεῖν ταῦτα καὶ ἀπ' ἀλλήλων κρίνεσθαι. παρελθεῖν μὲν δὴ ἐς τὴν Κισσίαν καὶ αὐτὸς ἀμολόγηκεν ἐν οἷς πρὸς τὸν Κλαζομένιον σοφιστὴν γράφει, χρηστὸς γὰρ οὕτω τι καὶ φιλότιμος ἦν, ὡς ἐπειδὴ Ἐρετριεῖας εἶδε, σοφιστοῦ τε ἀναμνησθῆναι καὶ γράφαι πρὸς αὐτὸν ἃ τε εἶδεν ἃ τε ὑπὲρ αὐτῶν ἔπραξεν· καὶ παρακελεύεται οἱ παρὰ τὴν ἐπιστολὴν πᾶσαν ἔλειν τοὺς Ἐρετριεῖας, καὶ ὁπότε μελετῶν τὸν περὶ αὐτῶν λόγον, μηδὲ τὸ κλάειν ἐπ' αὐτοῖς παρατεισθαι. ξυνοῦδὰ δὲ τούτοις καὶ ὁ Δάμις περὶ τῶν Ἐρετριέων ἀναγέγραφεν· οἰκοῦσι γὰρ ἐν τῇ Μηδικῇ, Βαβυλωνίῳ οὐ πολὺ ἀπέχοντες, ἡμέρας δρομικῶ ἀνδρὶ, ἢ χώρα δὲ ἀπολις, ἢ γὰρ Κισσία κῶμαι πᾶσα καὶ τι καὶ νομάδων ἐν αὐτῇ γένος μικρὰ τῶν ἵππων ἀποβαίνοντες. ἢ δὲ τῶν Ἐρετριέων οἰκεῖται μὲν τῶν ἄλλων μέση, περιβέβληται δὲ ποταμοῦ τάφρον, ἦν αὐτοὶ βαλέσθαι περὶ τῇ κόμῃ λέγονται τείχος αὐτῆν ποιούμενοι πρὸς τοὺς ἐν τῇ Κισσίᾳ βαρβάρους. ὑπομβρος δὲ ἀσφάλτω ἢ χώρα καὶ πικρὰ ἐμφυτεύσαι, βραχυβιώτατοί τε οἱ ἐκείνη ἀνθρώποι, τὸ γὰρ ἀσφαλτῶδες ποτὸν ἐς πολλὰ τῶν σπλάγγων ἱκάνει. τρέφει δ' αὐτοὺς λόφος ἐν ὀρίοις τῆς κόμης, ἐν ὑπεραίροντα τοῦ παρεφθορότος χωρίου σπειρούσι τε καὶ ἡγοῦνται γῆν. φασὶ δὲ ἀκοῦσαι τῶν ἐγγωρίων, ὡς ἐπτακόσιοι μὲν τῶν Ἐρετριέων πρὸς τοῖς ὄγδοήκοντα ἤλωσαν, οὗτι πού μάχιμοι πάντες, ἦν γὰρ τι καὶ θῆλυ ἐν αὐτοῖς γένος καὶ γεγηρακός, ἦν δ' οἰμαί, τι καὶ παιδία, τὸ γὰρ πολὺ τῆς Ἐρετριᾶς τὸν Καφηρέα ἀνέφυγε καὶ ὅ τι ἀρότατον τῆς Εὐβοίας. ἀνήχθησαν δὲ ἄνδρες μὲν ἀμφὶ τοὺς τετρακοσίους, γυναῖκα δὲ ἴσως δέκα, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπ' Ἰωνίας τε καὶ Λυδίας ἀρξάμενοι διεφθάρησαν ἐλαυνόμενοι ἄνω. λιθοτομίαν δὲ αὐτοῖς παρεχομένου τοῦ λόφου καὶ τινες καὶ λιθορυγῶδες εἰδότες τέχνας ἱερά τε ἰδελμαίντο Ἑλληνικὰ καὶ ἀγοράν, ὁπόσῃν εἰκὸς ἦν, βωμούς τε ἰδρῶσαντο Δαρείω μὲν δύο, Πέροξῃ δὲ ἓνα, Δαριδαίω δὲ πλείους. διετέλεσαν δὲ ἐς Δαριδαῖον ἔτη μετὰ τὴν ἄλωσιν ὅκτω καὶ ὄγδοήκοντα γράφοντες τὸν Ἑλλήνων τρόπον, καὶ οἱ τάφοι δὲ οἱ ἀρχαῖοι σφῶν „ὁ δεῖνα τοῦ δεινός“ γεγράφεται, καὶ τὰ γράμματα Ἑλλήνων μὲν, ἀλλ' οὐπω ταῦτα ἰδεῖν φασὶ. καὶ ναῦς ἐγκεχαραγμένας τοῖς τάφοις, ὡς ἕκαστος ἐν Εὐβοίᾳ ἔζη πορθ-

6. ἀμήχανον. 1. ἀμηχανίαν. 2, E. ib. ἰκετεύσωμεν. 1. ib. ἀτιμάσει. 1. 7. ἢ δέδιδας. m, o. 9. ἀνεχθέντες. a, m. 10. ὄψις ἐφάνη. 1 (u, φ). ὄψις. 2, a, m. ib. πάθει. (supra posita ei.) π. ib. ἀλ. δέξασθαι. v. 12. οἵπερ ἔλαχον. om. 2, a, m. αἵπερ ἔλαχον. o. ex u. φ. (?) 14. κεκράσθαι. 1, E. ib. μὲν. om. 1. ib. ἔλεον. 1. 15. μὲν ἐς. v. 16. ἐπειδὴν. o. ἐπειδὴ. om. 1. 17. Ἐρετριεῖας. om. a, m. ib. σοφιστοῦ ἀναμνησθῆναι. 2, a, m. ib. ἔπραξε. 1 (u, φ.) ἔγραψε. 2, E. 19. μὴ δὲ. a. ib. ξυνοῦδὰ. s. 20. οἰκοῦσι γὰρ Ἐρετριεῖς ἐν τῇ — ἀπέχοντες δρομικῶ ἀνδρὶ. Φ. (332, a, 4.) ib. Fo: ἡμέρας ὁδόν. 21. καὶ τοι. E. 22. τῆς ἄλλω. a. τῆς ἄλλης. m, o. 23. δὲ. om. v. ib. αὐτοῖ. f. ib. λέγεται 1 pr. m. 24. ἐν Κισσίᾳ. p. ib. βραχυβιώτατοί τε οἱ. C, praeter v. βρ. οἱ. a. καὶ βρ. οἱ. m. βρ. γε οἱ. v, o. 25. ἐκείνοι. v, o. 27. Ἐρετριέων. v. 28. οὔτε. v. ib. οὔτιπώ. a. ib. γένος γεγηρακός. p. 29. τι καὶ παιδία. 1. τινα καὶ π. 2, E. ib. Ἐρετριεῖας. 1. 33. Δαριδαῖω. 1. Δαρείω. v. Δαριδαίω. f, l, s, E. 34. τῶν Ἑλλήνων. π, l. ib. οἱ. om. 1. 35. τῆς δεινός. a. 36. ἴσ. τοιαῦτα. m. ib. γραφᾶς ἔγκ. o. ib. πορθμῶν ἢ πορφυρεῶν. uncis incl. o.

κάλλους καὶ μὴ φθονεῖν τῆς ὄρας.“ ἔλεγε δὲ ταῦτα ὑποθρύπτων ἑαυτὸν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ὑγραίνων καὶ τί γὰρ οὐχ ἔλιπτον τῶν οὕτως ἀσελγῶν τε καὶ ἐπιρρήτων; ὁ δὲ ταυρηδὸν ὑποβλέψας 14
 αὐτὸν „μαίνη“, ἔφη „ᾧ κάθαγμα.“ τοῦ δ' οὐ μόνον πρὸς ὄργην ταῦτα ἀκούσαντος, ἀλλὰ καὶ
 ἀπειλήσαντος, ὡς ἀποκόψοι αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καταγέλασας ὁ Ἀπολλώνιος „ᾧ ἡ δεῖνα ἡμέρα“
 ἀνεβόησε· τρίτη δὲ ἄρα ἦν ἀπ' ἐκείνης, ἐν ἣ δῆμοι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπέκτειναν τὸν ὑβριστὴν ἐκεῖ- 5
 νον, ὡς ξὺν Ἀρχελάῳ τῷ Καππαδοκίας βασιλεῖ νεώτερα ἐπὶ Ῥωμαίους πράττοντα. Ταῦτα καὶ
 πολλὰ τοιαῦτα Μαξιμῷ τῷ Αἰγυῖ ξυγγέγραπται, ἠξιώθη δὲ καὶ βασιλείων ἐπιστολῶν οὕτως εὐδοκι-
 μῶν τὴν φωνήν.

Ἐπεὶ δὲ τεθνεῶτα τὸν πατέρα ἤκουσεν, ἔδραμεν ἐς τὰ Τύανα, κάκεινον μὲν ταῖς ἑαυτοῦ χερ- XIII
 αῖν ἔθαψε πρὸς τῷ τῆς μητρὸς σήματι, ἐτεθνήκει δὲ κάκεινη οὐ πάλα, τὴν δὲ οὐσίαν λαμπρὰν 10
 οὖσαν διέλαχε πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἀκόλαστον τε καὶ φιλοπότην ὄντα. καὶ τῷ μὲν τρίτον τε καὶ εἰ-
 κοστὸν ἦν ἔτος καὶ ἡλικία οἷα μὴ ἐπιτροπεύεσθαι, ὁ δ' αὖ εἴκοσι γέγονει καὶ οἱ νόμοι αὐτὸν ὑπεῖ-
 χον τοῖς ἐπιτρόποις. διατροφῆς οὖν ἐν Αἰγυῖ πάλλιν καὶ τὸ ἱερὸν Λύκειόν τε ἀποφῆνας καὶ Ἀκα-
 θημίαν, φιλοσοφίας γὰρ ἠγῶ πάσης ἐν αὐτῷ ἦν, ἐπαῆλθεν ἐς τὰ Τύανα ἀνήρ ἤδη καὶ κύριος
 τῶν ἑαυτοῦ, εἰπόντος δὲ πρὸς αὐτὸν τινος, ὡς σωφρονίσαι τὸν ἀδελφὸν προσήκοι αὐτῷ καὶ μεταβα- 15
 λεῖν τοῦ τρόπου, „τουτὶ μὲν θρασὺ“ ἔφη „δόξει, πρεσβύτερον γὰρ νέος πῶς ἂν σωφρονίζοιμι; 15
 ὡς δέ μοι δυνατόν, λάσομαι αὐτὸν τουτῶν τῶν παθῶν.“ δίδωσι δὲ αὐτῷ τὴν ἡμίσειαν τῆς ἑαυ-
 τοῦ μοίρας, τὸν μὲν πλείονων δεῖσθαι φήσας, ἑαυτὸν δὲ ὀλίγων, ἐπιστάς δὲ αὐτὸν καὶ σοφῶς
 ὑπαγόμενος ἐς τὸ σωφρονίζοντι πείθεσθαι „ὁ μὲν πατήρ“ ἔφη „μεθίστημεν, ὅς ἐπαλδεύε τε ἡμᾶς
 καὶ ἐνουθέτει, λοιπὸς δὲ σὺ ἐμοὶ καὶ σοὶ δήπου ἐγώ· εἴτ' οὖν ἐγώ τι ἀμαρτάνοιμι, σύμβουλος 20
 γίγνου καὶ ἰὼ τάμά, εἴτ' αὐτὸς τι ἀμαρτάνοις, ἀνέχου διδάσκοντος.“ κάκεινον μὲν, ὥσπερ οἱ
 καταψῶντες τοὺς δυσήλους τε καὶ μὴ εὐαγῶγους τῶν ἵππων, ἐς κειθῶ ἤγαγε καὶ μετεφύθμισε
 τῶν ἀμαρτημάτων πολλῶν ὄντων, καὶ γὰρ κύβων ἦττητο καὶ οἴνου καὶ ἐφ' ἑταίραις ἐκώμαζεν
 ἐκαιρούσης αὐτὸν κόμης, ἣν καὶ βαφαῖς ἦσκε, σοβῶν τε καὶ ἄνω βαινῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ πρὸς 25
 τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ εὐ εἶχεν, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἤδη συγγενεῖς ἐτέραπετο καὶ τοὺς δεομένους σφῶν 25
 ἀνεκτέτατο τῇ λοιπῇ οὐσίᾳ μικρὰ ἑαυτῷ ὑπολιπόμενος, ὅτε δὴ τὸν μὲν Κλαζομένιον Ἀναξαγόραν
 ἀγέλαις τε καὶ μήλοισι τὰ ἑαυτοῦ ἀνέντα προβάτοις ἔφη μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι, τὸν δὲ
 Θηβαῖον Κράττηα κατὰποντάσαντα τὴν οὐσίαν οὔτε ἀνθρώποις γενέσθαι ἐπιτήδειον οὔτε προβάτοις.
 εὐδοκμήσαντος δὲ τοῦ Πυθαγόρου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὃν ἔλεγε περὶ τοῦ μὴ δεῖν παρ' ἄλλην ἵνα γυ-
 ναῖκα ἢ τὴν ἑαυτοῦ, τουτὶ μὲν ἑτέροις ἔφη ὑπὸ Πυθαγόρου προειρηθῆσαι, αὐτὸς δὲ μήτ' ἂν γῆμαι 30
 μήτ' ἂν ἐς ὀμίλιαν ἀφικέσθαι ποτὲ ἀφροδισίων, ὑπερβαλλόμενος καὶ τὸ τοῦ Σοφοκλέους· ὁ μὲν 16
 γὰρ λυττῶντα ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν ἐς γῆρας ἐλθῶν, ὁ δ' ὑπ' ἀρετῆς τε καὶ σω-

2. τί γὰρ οὐχ ἔλιπτον. π (sic). τί γὰρ οὐ λέγων. ρ, p. ex corr. u, o. τί γὰρ οὐχ ἔλάττων. 2, a, m. ib. ἐπιφ-
 ρήτων πραγμάτων. u. 4. ᾧ. f, v. 5. ἦν ἄρα. 2, a, m. 7. καὶ πολλὰ τοιαῦτα. om. p. ib. ξυγγέγραπται. π. 9. τὰ
 om. l. ib. τοῖς. v. 10. ἔθαψεν. f. ib. τὸ. v. ib. τὴν δὲ — ἀδελφόν. Φ (331, b, 21). 12. οἱ μὴ. v. ib. ὅδ' E.
 ib. γέγονει. 1, s. ἐγγέγονει. E. ib. ὑπέχον. v. 14. φιλοσοφίας — ἦν. Φ (331, b, 22). ib. πάσης ἠγῶ. p, Φ. 15.
 ἑαυτοῦ. 1. αὐτοῦ. 2, a, m. αὐτοῦ. l, o. ib. τινος πρὸς αὐτόν. 2, a, m. ib. προσήκοι. π, f, s. προσήκει. p, l, v, E.
 ib. αὐτῷ. 1 (u, ρ). αὐτόν. 2, a, m. 17. δίδωσι δὲ (supra posita δη). π. δίδωσι δὲ. p, 2, E. 18. ἀφιστάς. p. 19. σωφρονίζοντι.
 v. ib. ἔπαυε. π. 20. λοιπὸς. π, l. λοιπὸν. p, f, v, s, E. λοιποὶ. conj. o. ex versione Rb. tu mihi relictus es. 21.
 ἰ ἀμά. π. ib. διδάσκοντα (supra posita ος). π. διδάσκοντα. p, 2, E. 22. μετεφύθμισε. v. 23. κύβης. p. ib. ἦπ-
 ττο. v. ib. ἐφ' αἰτέραις. v. 24. δὲ τὰ. p. δὲ πρὸς. l. 25. ἐτέραπετο. l, s, a, m. 26. μικρὰ δὲ. p. ib. ὑπολει-
 πόμενος. p, l. 26. Σ. v. Ἀναξαγόρας· οὗτος Κλαζομένιος ὢν ἀγέλαις τε καὶ καμήλοισι τὰ ἑαυτοῦ ἀνῆκε. περὶ τούτου
 ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς, προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ Θηβαῖος Κράτης κατεπόντως τὴν
 οὐσίαν, οὔτε προβάτοις ποιήσας ἐπιτήδειον οὔτε ἀνθρώποις. idem v. Ἀπολλώνιος· ὅτι Ἀπολλώνιος οὗτος ταῖδε περὶ
 Ἀναξαγόρου ἔφη· καὶ γὰρ Κλαζομένιον ὄντα καὶ ἀγέλαις καὶ καμήλοισι τὰ ἑαυτοῦ ἀναθέντα εἰπεῖν προβάτοις μᾶλλον ἢ
 ἰ φ. ὁ δὲ — ἀνθρώποις. 27. ἀγέλαις. π. ib. καὶ καμήλοισι C, a, m, Σ. καὶ μήλοισι. M. Casaub. ad Diog. II, 9.
 28. ἄλλων. p. 31. ὑπερβαλλόμενος. f, v, s, l. 32. γὰρ λυττῶντα. 1, o. γὰρ τὸν λ. 2, a, m. ib. ἐς γῆρας ἐλθῶν.
 1. ἐλθῶν ἐς γῆρας. 2, E.

φροσύνης οὐδ' ἐν μειρακίῳ ἠττήθη τοῦτου, ἀλλὰ καὶ νέος ἂν καὶ τὸ σῶμα ἐρωμένος ἐκράτει τε καὶ λυτῶντος ἐδέσποζεν. ἀλλ' ὅμως σκοφαντοῦσί τινες ἐπὶ ἀφροδισίοις αὐτόν, ὡς διαμαρτία ἐρωτικῇ χρῆσάμενον καὶ διὰ τοῦτο ἀπειναντίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος, ὃς οὔτε ἐφοίτησέ ποτε ἐς Σκύθας οὔτε ἐς ἐρωτικά πάθη ἀπηρέχθη· οἴκουν οὐδὲ Εὐφράτης ποτὲ ἐσυκοφάντησεν ἐπὶ ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα, καίτοι ψευδῆ γράμματα κατ' αὐτοῦ ξυνηθείς, ὡς ἐν τοῖς περὶ Εὐφράτου λόγοις δεῖξομεν, διεφέρετο δὲ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πράττοντα ἐπέσκωπτεν οὗτος καὶ ἀπῆγε τοῦ χρηματίζεσθαι τε καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐς τοὺς αὐτῶν χρόνους ἀναβεβλήσθω μοι.

- XIV Ἐρομένου δὲ ποτε τὸν Ἀπολλώνιον τοῦ Εὐξένου, τί δῆτα οὐ ξυγγράφοι καίτοι γενναίως δο-
 10 ξάζων καὶ ἀπαγγελία χρώμενος δοκίμῳ καὶ ἐγγεγραμμένῳ „ὄτι“ ἔφη „οὐπω ἐσιώπησα.“ καὶ ἐνθὲνδε ἀρξάμενος σιωπᾶν ᾤθη δεῖν, καὶ τὴν μὲν φωνὴν κατεῖχεν, οἱ δ' ὀφθαλμοὶ καὶ ὁ νοῦς πλείστα μὲν ἀνεγίνωσκον, πλείστα δὲ ἐς μνήμην ἀνελέγοντο· τό τοι μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος καὶ
 17 ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην ἔρωτο, καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐς τὴν μνημοσύνην ἤδετο, ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραινέσθαι φησιν, αὐτόν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγῆρω τε καὶ ἀθάνατον παρὰ τῆς μνημοσύνης
 15 εἶναι. οὐ μὴν ἄχαρις τά γε ἐς ξυνοουσίας ἦν παρ' ὃν ἐσιώπα χρόνον, ἀλλὰ πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τι ἐπεσήμαινον καὶ ἡ χεὶρ καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς νεῦμα, οὐδὲ ἀμειδῆς ἢ σκυθρωπὸς ἐφαίνετο, τὸ γὰρ φιλέταιρον τε καὶ τὸ εὐμένες εἶχε. τοῦτον ἐπικουάτατον αὐτῷ φησι γενέσθαι τὸν βίον ὄλων πέντε ἐτῶν ἀσκηθέντα, πολλὰ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἔχοντα μὴ εἰπεῖν, πολλὰ δὲ πρὸς ὀργὴν ἀκούσαντα μὴ ἀκούσαι, πολλοῖς δ' ἐπιπλήξαι προαχθέντα τέτλαθι δὴ κραδίη τε καὶ γλῶττα
 XV 20 πρὸς ἑαυτὸν φάναι, λόγων τε προσκρουσάντων αὐτῷ παρεῖναι τὰς ἐλέγξεις τότε. διέτριψέ τε τοὺς τῆς σιωπῆς χρόνους τὸν μὲν ἐν Παμφύλοις, τὸν δὲ ἐν Κιλικίᾳ, καὶ βαδίζων δι' οὕτω τρυφόντων ἔθνων οὐδαμοῦ ἐφθέρεζατο, οὐδ' ὑπήχθη γούρῳ. ὁπότε μὴν στασιαζούσῃ πόλει ἐντύχοι, πολλὰ δὲ ἐστασίαζον ὑπὲρ θεαμάτων οὐ σπουδαίων, παρελθὼν ἂν καὶ δεῖξας ἑαυτὸν καὶ τι καὶ μελλούσης ἐπιπλήξεως τῇ χειρὶ καὶ τῷ προσώπῳ ἐνδειξάμενος ἐξήρητ' ἂν ἀταξία πᾶσα καὶ ὥσπερ ἐν μυστη-
 25 ρίοις ἐσιώπων. καὶ τὸ μὲν τοὺς ὀρχηστῶν τε καὶ ἵππων ἕνεκα στασιάζειν ὀρηκτότας ἀνασχεῖν οὐκ ἔμεγα, οἱ γὰρ ὑπὲρ τοιούτων ἀτακτοῦντες, ἂν πρὸς ἄνδρα ἴδωσιν, ἐρυθριῶσί τε καὶ αὐτῶν ἐπιλαμβάνονται καὶ ῥᾶστα δὴ ἐς νοῦν ἤκουσι, λιμῶ δὲ πεπιεσμένην πόλιν οὐ ῥάδιον εὐνήνῳ καὶ πι-
 18 θανῷ λόγῳ μεταδιδάξαι καὶ ὀργῆς παῦσαι. ἀλλ' Ἀπολλωνίῳ καὶ ἡ σιωπὴ πρὸς τοὺς οὕτω διακει-
 30 ταμῷ ἢ πόλις αὕτη, τρίτη τῶν ἐκεῖ — ὄροβοι δ' ἄνωιοι καὶ τὰ ἐς βρωσιν ἀναγκαῖα διέβροσκον

1. μειρακίῳ. f. ib. καὶ σῶμα. p. 2. ἐσκοπάζεν. l. pr. m. ib. Σ. v. ἀπειναντίσαι· Ἀπολλώνιον φησὶ τὸν Τυ-
 νεία ἀπειναντίσαι εἰς τὸ Σκυθῶν ἔθνος διαμαρτία ἐ. χρ. et Ζων. s. v. ἀπειναντίσαι εἰς τὸ τῶν Σκυθῶν ἔθνος. 3.
 ἀπειναντήσαντα. v. ποτε. p, f. ποτ'. E. 4. οὐκ οὐν. v. ib. ἐπ' ἀφρ. l. 5. περὶ Εὐφράτου. π. πρὸς Εὐφράτην. p, 2,
 E. 6. πρὸς Ἀπολλώνιον. 2, a, m. ib. χρημάτων αὐτῶν. v. s. αὐτῶν. l. 9. ὅτι ἐρομένου — ἐσιώπησα. Φ (331,
 b, 23). ib. ἐρωμένου. v. ib. δὲ τὸν. Φ. ib. γενναίως δοξάζων. om. Φ. 10. δοκίμῳ τε καὶ διεγγεγραμμένῳ. Φ. ib.
 οὐπω, ἔφη. Φ. ib. ἐνθὲνδε. p. ἐνθεν δὴ. π, 2, E. 11. σιωπᾶν, ᾤθη δεῖν. E. 12. Σ. v. Σιμωνίδης· οὗτος ὁ Σι-
 μονίδης μνημονικός τις ἦν, εἴπερ τις ἄλλος. τοῦτ' ἦν ἰσοκῶς Ἀπολλώνιος ὁ Τ. (cf. ἀνελέγετο). ὃς τὴν μὲν — ἀνε-
 λέγετο. τό τε μνημονικὸν ἐ. γ. ἔρωτο ὑπὲρ τῶν Σ. καὶ ὕ. α. τ. ε. τ. μνημοσύνην (sic A, V, al. μνήμην) ἤδετο —
 εἶναι. Idem v. Ἀπολλώνιος· οὗτος ὁ Α. ὁ Τ. διαμνημονητικός τις ἦν, εἴπερ τις ἄλλος, ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κα-
 τεῖχε, πλείστα δὲ ἀνελέγετο, καὶ τὸ μνημονικὸν ἐ. γ. ἐφρ ὕ. τ. Σ. καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐστὶν εἰς μνημοσύνην, ὃν ἤδεν,
 ἐν ᾧ πάντα — ἀθάνατον ὑπὸ τῆς μνημοσύνης εἶναι. 13. ἤδετο. s. 15. παρὸν. v. 17. φιλέταιρον. 1, I. ad Athen.

αι ε
 144. φιλέταιρον. l. φιλαίτερον. f, v, s, E. ib. τε εἶχε καὶ τὸ εὐμένες. 2, a, m. ib. αὐτῷ. a, m. 18. ὄλων.
 p, 2 (praeter l.) a, m. ib. γὰρ. om. a, m. 19. πολλοῖς δ'. π. πολλοῖς δὲ. E. 20. διέτριψε. 1, f, m, o.
 διέτριψε. l, v, s, a. ib. δ. δὲ. φ, o. 21. τὸν μὲν. 1, l. τοὺς μὲν. 2, a, m. τὸ μὲν. o ex φ, u, qui tamen viden-
 tur τὸν habere. ib. τὸ δὲ. o. τοὺς δὲ. s. ante corr. ib. δὲ οὕτω. a. ib. τρυφόντων. v. 21. ἐξήρητ' ἂν. p. e corr.
 rec. ib. ἀταξίαν πᾶσαν. p. e corr. rec. 25. ὀρχιστῶν. v. ib. ὀρηκτότας v. 26. ὑπὲρ τῶν τοιούτων. v. περὶ τοι-
 ούτων. p. ib. αὐτῶν. E. αὐτῶν. l. 27. εἰς νοῦν. l. ib. εὐθηνία. v. ib. οὐ ῥᾶστα. l. 28. Ἀπολλωνίου. p, φ, r.
 29. ἤρκει. s. ib. Ἀσποδον. a. ib. Εὐρυμέδοντα. (supra posita ε.) π. ib. ποταμῶν. (supra posita φ.) π. 30. καὶ
 λιμῶς ἦν, ὄροβοι δὲ — αὐτοῦς. Φ (331, b, 26).

αυτούς, τὸν γὰρ οἶτον οἱ δυνατοὶ ξυγκλείσαντες εἶχον, ἵν' ἐκκαπηλευθῆι τῆς χώρας. ἀνηρέθιστο δὲ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα ἡλικία πᾶσα καὶ πυρὸς ἐπ' αὐτὸν ἤπτοντο καίτοι προσκείμενον τοῖς βασιλείοις ἀνδριάσιν, οἳ καὶ τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ φοβερώτεροι ἦσαν τότε καὶ ἀσυλότεροι, Τιβερίου γε ὄντες, ἐφ' οὗ λέγεται τις ἀσεβῆσαι δόξαι τυπτήσας τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον φέροντα δραχμὴν ἀργυρᾶν νενομισμένην ἐς Τιβέριον. προσελθὼν οὖν τῷ ἄρχοντι ἤρετο αὐτὸν τῇ χειρὶ, ὃ τι εἴη τοῦτο, τοῦ δὲ ἀδικεῖν μὲν οὐδὲν φήσαντος, ἀδικεῖσθαι δὲ μετὰ τοῦ δήμου, λόγου δ' εἰ μὴ τύχοι, ξυναπολεισθαι τῷ δήμῳ, μετεστράφη τε εἰς τοὺς περιεστηκότας ὁ Ἀπολλώνιος καὶ ἔνευσεν ὡς χρῆ ἀκούσαι, οἳ δὲ οὐ μόνον ἐσιώπησαν ὑπ' ἐκπλήξεως τῆς πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὸ πῦρ ἔθεντο ἐπὶ τῶν βωμῶν τῶν αὐτόθι. ἀναδαρρήσας οὖν ὁ ἄρχων „ὁ δεῖνα“ ἔφη „καὶ ὁ δεῖνα“ πλειους εἰπὼν „τοῦ λιμοῦ τοῦ καθεστηκότος αἵτιοι, τὸν γὰρ οἶτον ἀπολαβόντες φυλάττουσι κατ' ἄλλος ἄλλο τῆς χώρας.“ διακε- 10 λευομένων δὲ τῶν Ἀσπενδίων ἀλλήλοις ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς φοιτᾶν, ἀνένευσεν ὁ Ἀπολλώνιος μὴ πράττειν τοῦτο, μετακαλεῖν δὲ μᾶλλον τοὺς ἐν τῇ αἰτία καὶ παρ' ἐκόντων εὐρέσθαι τὸν οἶτον. ἀφικομένων δὲ μικροῦ μὲν ἐδέησε καὶ φωνὴν ἐπ' αὐτούς ῥῆξαι, παθῶν τι πρὸς τὰ τῶν πολλῶν δάκρυα — καὶ γὰρ παιδία ξυνερρηγήκει καὶ γυναῖκα, καὶ ὠλοφύροντο οἱ γεγηρακότες, ὡς αὐτίκα δὲ 19 ἀποθανοῦμενοι λιμῷ — τιμῶν δὲ τὸ τῆς σιωπῆς δόγμα γράφει ἐς γραμματεῖον ἐπίπληξιν καὶ δίδασιν ἀναγνῶναι τῷ ἄρχοντι· ἡ δὲ ἐπίπληξις ὧδε εἶχεν· „Ἀπολλώνιος σιτοκαπήλοις Ἀσπενδίων. ἡ γῆ πάντων μήτηρ, δικαία γάρ, ὑμεῖς δὲ ἄδικοι ὄντες πεπολήσθε αὐτήν [αὐτῶν] ὑμῶν μόνων μητέρα, καὶ εἰ μὴ παύσεσθε, οὐκ ἐάσω ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς ἐστάναι.“ ταῦτα δεισάντες ἐπέπλησαν τὴν ἀγορᾶν οἶτου καὶ ἀνεβίω ἡ πόλις.

Ἐσπερίτησε καὶ Ἀντιοχεῖα τῇ μεγάλῃ πεπανμένος τοῦ σιωπᾶν, καὶ παρήλθεν ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ 20 Δαφναίου Ἀπόλλωνος, ᾧ περιάπτουσιν Ἀσσύριοι τὸν μῦθον τὸν Ἀρκάδα· τὴν γὰρ τοῦ Λάδωνος Δάφνην ἐκεῖ μεταφῦναι λέγουσι καὶ ποταμὸς αὐτοῖς φεῖ Λάδων, καὶ φυτὸν τιμάται παρ' αὐτοῖς δάφνης, τοῦτο δὲ τὸ ἀντὶ τῆς παρθένου, κυπαρίττων τε ὕψη ἀμύχανα περιέστηκε κύκλῳ τὸ ἱερὸν καὶ πηγὰς ἐκδίδωσιν ὁ χῶρος ἀφθόνουσ τε καὶ ἡμερούσας, αἷς τὸν Ἀπόλλω φασὶ θάλνεσθαι. ἐν- 25 ταῦθα κυπαρίττου τι ἔρνος ἡ γῆ ἀναδέδακεν ἐπὶ Κυπαρίττω φασὶν ἐφήβῳ Ἀσσυρίῳ, καὶ πιστοῦται τὴν μεταβολὴν ἡ ὄρα τοῦ φυτοῦ. καὶ ἴσως νεανικώτερον ἄπτεσθαι δοκῶ τοῦ λόγου διαμυθολογῶν τὰ τοιαῦτα· ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ μυθολογίας ταῦτα. τί δὲ μοι ὁ λόγος βούλεται; ὁ Ἀπολλώνιος ἰδὼν τὸ ἱερὸν χαρίεν μὲν, σπουδῆν δ' ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν, ἀλλ' ἀνθρώπους ἡμιβαρβάρους καὶ ἀμούσους „Ἀπολλων“, ἔφη „μετάβαλε τοὺς ἀφῶνους ἐς δένδρα, ἵνα κἂν ὡς κυπαρίττοι ἡγῶσιν.“ τὰς δὲ πηγὰς ἐπισκεψάμενος, ὡς γαλήνην ἄρουσι καὶ κελαρύξει σφῶν οὐδεμίαν, „ἡ ἀφῶνία“ εἶπεν „ἡ 30 ἐνταῦθα οὐδὲ ταῖς πηγαῖς ξυγχαρεῖ φθέργεσθαι.“ πρὸς δὲ τὸν Λάδωνα ἰδὼν „οὐχ ἡ θυγάτηρ“ ἔφη „σοὶ μίνη μετέβαλεν, ἀλλὰ καὶ σὺ τῷ δόξαι βάρβαρος ἐξ Ἑλληνός τε καὶ Ἀρκάδος.“ Ἐπεὶ δὲ ἤγνω διαλέγεσθαι, τὰ μὲν ὀμιλούμενα τῶν χωρίων καὶ ἀτακτοῦντα παρηγεῖτο φήσας οὐκ ἀνθρώπων ἑαυτῷ δεῖν, ἀλλ' ἀνδρῶν, τὰ δὲ σεμνότερα ἐσεφοῖτα καὶ ὦκει τῶν ἱερῶν τὰ μὴ κλημιστά. ἡλίου μὲν δὲ ἀνίσχοντος ἐφ' ἑαυτοῦ τινα ἔπραττεν, ἃ μόνους ἐπολεῖ δῆλα τοῖς ἐτῶν τεττάρων σιωπᾶν γεγυ- 35 μνασμένοις, τὸν δὲ μετὰ ταῦτα καιρὸν, εἰ μὲν Ἑλλὰς ἡ πόλις εἴη καὶ τὰ ἱερά γνώριμα, ξυγκαλῶν

3. ἦσαν τότε καὶ ἀσ. π. τότε καὶ ἀσ. ἦσαν. p, 2, E. ib. τε ὄντες p. 4. ἀργυρᾶν. v, a. 7. ἐνένευσεν. π. 10. κατ' ἄλλο ἄλλο. o. 11. ἀνένευσεν. π, l. ἀνένευκεν. v. ἀνένευεν. p, f, s, E. 13. μικροῦ. p, q, u, o. μικρὸν. π, 2, x, m. ib. παθόντι. E. παθῶν τι p. ex corr. 15. γραμματεῖον. p. 16. ὧδε. om. π. ib. Ἀσπενδίων. om. Maz. 17. δικαία. ὑμεῖς. Maz. ib. αὐτὴν αὐτῶν ὑμῶν μόνων. 1. (q, u) αὐτὴν αὐτῶν (αὐτῶν l) μόνων. 2, a, m. αὐτῶν αὐτὴν μόνων. o. Fo: αὐτὴν ὑμῶν μόνων. 18. παύσαισθε. f, s. παύσαισθαι. v. ib. ἐν αὐτῇ. Maz. 21. δαφναίου. a. 22. μεταφῦναι. a. 24. Ἀπόλλωνα. p. 25. τε ἔρνος. E. ib. φησιν. p. 27. τὰ om. π. 28. σπουδῆν δ' ἐν α. π. σπουδῆν δὲ ἑαυτῷ. p. ib. ἀμούσους. h. 30. κελαρύξει. l, v. 31. συγχαρεῖ. 1. ib. οὐχ ἡ. v. 32. ἐπέει δ'. π. 33. ἀμειλομένα. a, m. 34. ἀλλ' ἀνδρῶν. π, l. 35. τοῖς ἐκ τῶν. 2, a. (τοῖς ἐκ τεττάρων. l.) ib. τεσσάρων. π, v. 36. ξυγκαλῶν. π.

- ἂν τοὺς ἱερέας ἐφιλοσόφει περὶ τῶν θεῶν καὶ διαφθοῦτο αὐτούς, εἴ που τῶν νομιζομένων ἐξαλλάττοιεν,
 εἰ δὲ βάρβαρά τε καὶ ἰδιότροπα εἴη, διεμάνθανε τοὺς ἰδρυσάμενους αὐτὰ καὶ ἐφ' ὅτῳ ἰδρῦθη,
 πυθόμενός τε, ὅπῃ θεραπεύεται ταῦτα καὶ ὑποθέμενος, εἴ τι σοφώτερον τοῦ δραμένου ἐν-
 θυμηθεῖη, μετῆι ἐπὶ τοὺς ὁμιλητὰς καὶ ἐκέλευεν ἐρωτᾶν, ἃ βούλονται. ἔφασκε γὰρ χρῆναι τοὺς
 οὕτω φιλοσοφοῦντας ἡοῦς μὲν ἀρχομένης ξυνεῖναι θεοῖς, προιούσης δὲ περὶ θεῶν, τὸν δὲ μετὰ
 ταῦτα καιρὸν ἀνθρωπείων περὶ τὰς ξυνουσίας ποιεῖσθαι. εἰπὼν δ' ἂν πρὸς τοὺς ἐταίρους, ὁπόσα
 ἠρώτων, καὶ ἰκανῶς τῆς τοιαύτης ξυνουσίας ἔχων ἐπὶ τὴν διάλεξιν ἀνίστατο λοιπὸν τὴν ἐς πάντας,
 οὐ πρὸ μεσημβρίας, ἀλλ' ὅποτε μάλιστα ἢ ἡμέρα ἐστήκοι. καὶ διαλεχθεῖς ἂν ὡς ἀπαρκεῖν ὤετο,
 ἠλείφετό τε καὶ τριψάμενος ἴει ἑαυτὸν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν γῆρας ἀνθρώπων καλῶν τὰ βαλανεῖα· τῆς
 21 10 γοῦν Ἀντιοχείας ἀποκλεισθείσης ἐς αὐτὰ ἐπὶ μεγάλοις ἀμαρτήμασιν „ἔδωκεν ὑμῖν“ ἔφη „ὁ βασιλεὺς
 κακοῖς οὐσι βιῶναι πλείονα ἔτη.“ Ἐφεσίων δὲ βουλομένων καταλιθῶσαι τὸν ἄρχοντα ἐπὶ τῷ μὴ
 ἐκκυροῦν τὰ βαλανεῖα „ὕμεις μὲν τὸν ἄρχοντα“ ἔφη „αἰτιάσθε, ἐπειδὴ πονηρῶς λούσθε, ἐγὼ δὲ
 xvii ὑμᾶς, ὅτι λούσθε.“ λόγων δὲ ἰδέαν ἐπήσκησεν οὐ διθυραμβώδη καὶ φλεγμαινούσαν ποιητικοῖς ὀνό-
 μασι, οὐδ' αὖ κατεγλωτισμένην καὶ ὑπεραττικίζουσαν, ἀγδῆς γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν μετρίαν Ἀττιδί-
 15 ἠγεῖτο, οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου, οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους, οὐδὲ εἰρωνομένου τις ἤκουσεν ἢ περι-
 πατοῦντος ἐς τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος ὅτε διαλέγοιτο „οἶδα“ ἔλεγε καὶ „δοκεῖ
 22 μοι“ καὶ „ποι φέρεσθε;“ καὶ „χρῆ εἰδέναι.“ καὶ αἱ δόξαι βραχεῖαι καὶ ἀδαμάντινοι κύρια
 τε ὀνόματα καὶ προσπεφυκῶτα τοῖς πράγμασι, καὶ τὰ λεγόμενα ἠγῶ εἶχεν, ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου θε-
 μιστευόμενα. ἐρομένου δὲ αὐτὸν τῶν στενολεσχούντων τινός, ὅτου ἔνεκα οὐ ζητοίη, „ὅτι“ ἔφη
 20 „μειράμιον ἂν ἐξήτησα, νῦν δὲ οὐ χρῆ ζητεῖν, ἀλλὰ διδάσκειν ἃ εὔρηκα.“ „πῶς οὖν, Ἀπολλώνι-
 ε, διαλέξεται ὁ σοφός;“ πάλιν ἐπερομένου αὐτὸν „ὡς νομοθέτης;“ ἔφη „δεῖ γὰρ τὸν νομοθέτην, ἃ
 πέπεικεν ἑαυτὸν, ταῦτα ἐπιτάγματα ἐς τοὺς πολλοὺς ποιεῖσθαι.“ ὣδε αὐτῷ τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐσπου-
 δάζετο καὶ ἐπέστρεφεν ἐς ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἀμουσοτάτους.
- xviii Μετὰ δὲ ταῦτα λογισμὸν ἑαυτῷ διδούς ἀποδημίας μείζονος, ἐνθυμεῖται τὸ Ἰνδικὸν ἔθνος καὶ
 25 τοὺς ἐν αὐτῷ σοφούς, οἳ λέγονται Βραχμῶνες τε καὶ Γοριάνιοι εἶναι, προσήκειν φήσας νέῳ ἀνδρὶ
 ἀποδημεῖν τε καὶ ὑπερορίῳ αἰρεσθαι. εὔρημα δὲ τοὺς μάγους ἐποιεῖτο, οἱ Βαβυλῶνα καὶ Σούσα
 οἰκοῦσι, καὶ γὰρ ἂν καὶ τὰ ἐκείνων διαμαθεῖν ὁδῶ χρώμενος. καὶ πρὸς τοὺς ὁμιλητὰς ἐπὶ ὄντας
 ἀνέφηγε τὴν γνώμην. πειρωμένων δὲ αὐτῶν ξυμβουλεύειν ἕτερα, εἴ πῃ ἀφελχθεῖη τῆς ὁρμῆς ταύ-
 23 30 τῆς, „ἐγὼ μὲν θεοὺς“ ἔφη „συμβούλους πεποιήμαι καὶ τὰ δεδογμένα εἴρηκα, ὑμῶν δὲ βάσανον
 ἐποιούμην, εἰ πρὸς ἅπερ ἐγὼ ἔρρωσθε· ἐπεὶ τοίνυν μαλακῶς ἔχετε, ὑμεῖς μὴν ὑγαινετε“ ἔφη „καὶ
 φιλοσοφεῖτε· ἐμοὶ δὲ βαδιστέα, οἳ σοφία τε καὶ δαίμων με ἄγει.“ ταῦτα εἰπὼν ἐξελαύνει τῆς Ἀν-

1. περὶ τῶν θεῶν. π, 2, K. πρὸ τῶν θυῶν. p, u. παρὰ τῶν θυῶν. q. ib. εἴ που τῶν νομιζομένων. π. εἴ πῃ
 τοῦ νομιζομένου. p, 2, E. (εἴ που τι νομιζομένου. l.) 2. ἰδρῦσθη. π. 4. μετὰ ταῦτα μετῆι. o. 5. μετὰ ταῦτα. π,
 v. μεταταῦτα. E. 6. ὁπόσα. om. l. 7. διάστασιν. v. 8. ὅποτε μάλιστα ἢ ἡμέρα ἐστ. 1. (u, q) o. ὅποτε ἡμέρα μάλιστα
 ἐστ. 2, a, m. (ἐστήκει. l.) 9. εἰς ὕδωρ. π. 12. ὑμεῖς μὲν ἔφη, τὸν ἄρχοντα. 2, a, m. (μὲν om. l.) ib. αἰτιάσθαι.
 v. 13. Σ. v. κατεγλωτισμένον· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λόγων — ἰδέαν — θεμιστευόμενα. Φ· ὅτι ὁ Ἀπολλώνιος — ἠγεῖτο.
 (331, b, 29). ib. ἐπήσκει. Σ. (v. διθυραμβος.) ἐπίσκει. ΣVC. ib. τὴν διθυραμβώδη. Σ. 14. κατεγλωτισμένην. s.
 ib. ὑπερακοντίζουσαν. ΣB, E. ἀττικίζουσαν. Φ praeter AB. ib. Ἀττιδίδα. l. 15. οὐδὲ — λόγους habet Σ. v. λεπτο-
 λογία et v. διάγειν idem usque ad ἤκουσε. ib. τίς. E. ib. ἤκουσε. π. ib. οὔτε περιπατοῦντος. Σ. 16. Σ. v. ἀδάμας.
 ἀλλ' ὥσπερ εἰ ἑαυτῷ διελέγετο, οἶδα — ἀδαμάντιναι. 17. πῆ. l. ib. φέρεσθαι. v. ib. Φ· καὶ αἱ δόξαι — θεμι-
 στευόμενα. (331, b, 33.) ib. καὶ δόξαι. Σ, o. ib. ἀδαμάντιναι. Σ. 18. Σ. v. ἠγῶ et θεμιστεύσαντος· καὶ τα λεγό-
 μενα — θεμιστευόμενα. ib. εἶχον. ΣV v. ἠγῶ. εἶχεν. ΣE. ib. σκήπτου. Φ praeter A, B. 19. αὐτῶν δὲ τῶν. f.
 ib. ζητοῖ. v. 20. Ἀπολλώνιος. p, v. 22. πεποιήκεν. v, l. 23. εἰς. E. 24. μετὰ — μείζονος. h. ib. διδῶσι. h. ib.
 ἐνθυμεῖ ταυτὸ. m. 25. αὐτοῦ. v. ib. Γερμᾶνες. o. Fo: Σαρμᾶνες. ib. προσήκει. a. 26. ὑπερόριον. v. ib. Σ. v. εὔ-
 ρημα· εὔρημα — οἰκοῦσιν. ib. δὲ τοὺς. π, Σ. δὲ καὶ τοὺς. p, 2, E. 27. τὰ ἐκείνων. p. τὰ κείνων. π, 2, E. 28.
 συμβουλεύειν. p. ib. εἴ πῃ. π. 30. ὑμεῖς δὲ. v. 31. φιλοσοφεῖται. v. 4b. βαδιστέον. l. ib. δαίμωνες. v. ib. ταῦτ'
 εἰπὼν. p.

τιοχείας μετὰ δυοῖν θεραπεύοντων, οἵπερ αὐτῷ πατρικῶ ἦσθην, ὁ μὲν ἐς τάχος γράφω, ὁ δὲ ἐς κάλλος. καὶ ἀφικνεῖται ἐς τὴν ἀρχαίαν Νίνον, ἐν ἧ ἄγαλμα ἴδρυνται τρόπον βάρβαρον, ἔστι δὲ ἄρα Ἰῶ ἢ Ἰνάχου καὶ κέρατα τῶν κροτάφων ἐκκρούει μικρὰ καὶ οἶον μέλλοντα. ἐνταῦθα διατριβόντι καὶ πλείω ξυνιέντι περὶ τοῦ ἀγάλματος ἢ οἱ ἱερεῖς καὶ προφηταί, προσεφοίτησε Δάμις ὁ Νίνιος, ὃν καταρχὰς ἔφη ξυναποδημηθεῖσθαι οἱ καὶ ξυνέμπορον γενέσθαι τῆς σοφίας πάσης καὶ πολλὰ τοῦ ἀνδρός διασώσασθαι. ὃς ἀγασθεὶς αὐτὸν καὶ ζηλώσας τῆς ὁδοῦ „ἴωμεν,“ ἔφη „Ἀπολλώνιε, σὺ μὲν θεῷ ἐπόμενος, ἐγὼ δὲ σοί, καὶ γὰρ με καὶ πολλοῦ ἄξιον εὐροῖς ἄν· εἰ μὲν ἄλλο τι οὐκ οἶδα, τὸ δ' οὖν ἐς Βαβυλῶνα ἄγον, πόλεις τε, ὁπόσαι εἰσὶν, οἶδα ἀνελευθῶν οὐ πάλα καὶ κώμας, ἐν αἷς πολλὰ ἀγαθὰ, καὶ μὴν καὶ τὰς φωνὰς τῶν βαρβάρων, ὁπόσαι εἰσὶν, εἶσι δὲ ἄλλη μὲν Ἀρμενίαν, ἄλλη δὲ Μήδων τε καὶ Περσῶν, ἄλλη δὲ Καδουσίαν, μεταλαμβάνω δὲ πάσας.“ „ἐγὼ δὲ,“ εἶπεν „ὦ ἑταίρε, πασῶν ξυνλήμι, μαθῶν μηδεμίαν.“ θαναμάσαντος δὲ τοῦ Νινίου „μὴ θαναμάσης,“ εἶπεν „εἰ πάσας οἶδα φωνὰς ἀνθρώπων· οἶδα γὰρ δὴ καὶ ὅσα σιωπῶσιν ἀνθρώποι.“ ὁ μὲν δὴ Ἀσσύριος προσήγατο αὐτόν, ὡς ταῦτα ἤκουσε, καὶ ὥσπερ δαίμονα ἔβλεπε, συνῆν τε αὐτῷ ἐπιδιδούς τὴν σοφίαν καὶ ὃ τι μάθοι μνημονεύων. φωνὴ δὲ ἦν τῷ Ἀσσυρίῳ ξυμμέτρως πράττουσα, τὸ γὰρ λογοειδὲς οὐκ εἶχεν, ἅτε παιδευθεὶς ἐν βαρβάροις, διατριβὴν δὲ ἀναγράψαι καὶ συνουσίαν καὶ ὃ τι ἤκουσεν ἢ εἶδεν ἀνατυπῶσαι καὶ ὑπόμνημα τῶν τοιούτων ξυνθεῖναι σφόδρα ἱκανὸς ἦν καὶ ἐπετήθευε τοῦτο ἄριστα ἀνθρώπων. ἢ γοῦν δέλτος ἢ τῶν ἐκφατισμάτων τοιούτων τῷ Δάμιδι νοῦν εἶχεν· ὁ Δάμις ἐβούλετο μηδὲν τῶν Ἀπολλωνίου ἀγνοεῖσθαι, ἀλλ' εἴ τι καὶ παρεφθέρχεται ἢ εἶπεν, ἀναγεγράφθαι καὶ τοῦτο, καὶ ἄξιόν γε εἰπεῖν, ἃ καὶ πρὸς τὸν μεμψάμενον τὴν διατριβὴν ταύτην ἀπεφθέρχεται· διασύροντος γὰρ αὐτὸν ἀνθρώπου φραδύμου τε καὶ βασιάνου καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὀρθῶς ἀναγράφειν φήσαντος, ὁπόσαι γινώμαι τέ εἰσι καὶ δόξαι τοῦ ἀνδρός, ταυτὶ δὲ τὰ οὕτω μικρὰ ξυλληγόμενον παρακλήσιόν που τοῖς κισὶ πράττειν τοῖς σιτουμένοις τὰ ἐκπίπτοντα τῆς δαιτός, ὑπολαβῶν ὁ Δάμις „εἰ δαιτες“ ἔφη „θεῶν εἰσι καὶ σιτοῦνται θεοί, πάντως που καὶ θεραπεύοντες αὐτοῖς εἰσὶν, οἷς μέλει τοῦ μηδὲ τὰ πίπτοντα τῆς ἀμβροσίας ἀπόλλυσθαι.“ Τοιοῦδε μὲν ἑταίρου καὶ ἔραστοῦ ἔτυχεν, ὃ τὸ πολὺ τοῦ βίου συνεπορευθεῖ. παριόντας δὲ αὐτοὺς ἐς τὴν μέσσην τῶν ποταμῶν ὁ τελώνης ὁ ἐπιβεβλημένος τῷ Ζεύγματι πρὸς τὸ πινάκιον ἦγε καὶ ἠρώτα, ὃ τι ἀπάγοιεν, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „ἀπάγω“ ἔφη „σωφροσύνην δικαιοσύνην ἀρετὴν ἐγκράτειαν ἀνδρίαν ἄσκησιν,“ πολλὰ καὶ οὕτω ἀήλεα εἴρας ὀνόματα. ὁ δ' ἤδη βλέπων τὸ ἑαυτοῦ κέρδος ἀπογράψαι οὖν ἔφη τὰς δούλας. ὁ δὲ „οὐκ ἔξεστιν,“ εἶπεν „οὐ γὰρ δούλας ἀπάγω ταύτας, ἀλλὰ δεσποίνας.“ τὴν δὲ τῶν ποταμῶν μέσσην ὁ Τίγρις ἀποφαίνει καὶ ὁ Εὐφράτης ῥέοντες μὲν ἐξ Ἀρμενίας καὶ Ταύρου λήγοντος, περιβάλλοντες δὲ ἠπειρον, ἐν ἧ καὶ πόλεις μὲν, τὸ δὲ πλείστον κῶμαι, ἔθνη τε Ἀρμενία καὶ Ἀράβια, ἃ ξυγλεῖσαντες οἱ ποταμοὶ ἔχουσιν, ἄν καὶ νομάδες οἱ πολλοὶ στείχουσιν, οὕτω κη νησιώτας ἑαυτοὺς νομίζοντες, ὡς ἐπὶ θάλατταν τε καταβαίνειν φάσκων, ὅτι ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς

1. δύνειν. p. ex corr. ib. πατρικῶ. v, 1, s. ib. εἰς τάχος γράφει λέγε καὶ εἰς κάλλος γράφει. μὴ ταχυγράφος ἐστὶ, μὴδὲ καλλιγράφος. Θ. 2. καὶ ἀφικνεῖται — μέλλοντα. Φ (331, b, 36). ib. εἰς κ. ib. ἀρχαίαν. l. ib. Νίνον. v. 3. δὲ ἄρα om. Φ AB. ib. Ἰνώ. Φ praeter A. ib. οἶα. Φ. 4. ξυνιέντι. p. ib. ἱεροῖς. l. ib. Νίνος. 1, f, 1, s, a, m. Νίνος. v. Νίνιος. o. 5. συναποδημηθεῖσθαι. p. ib. σοφίας. π. φιλοσοφίας. p, 2, E. 7. δὲ σοι. o. 10. δῆμων. l. ib. Καδουσίαν. p, u. ib. μεταλαμβάνω πάσας. 2, a, m. 11. μὴ δὲ μίαν. 1. οὐδεμίαν. 2, E. ib. θαναμάσαντος. l. ib. Νίνον. 1, f, 1, s, a, m. Νίνου. v. 12. Φ. ὁ μὲν δὴ Δάμις ὥσπερ δαίμονα — οὐκ εἶχεν. (331, b, 39.) 13. Σ. v. Δάμις· προσεφοίτησε δὲ αὐτῷ Δάμις ὁ Νίνος καὶ συνῆν αὐτῷ ὅτι μάθοι μνημονεύων — ἱκανὸς ἦν. ib. δὲ αὐτῷ. p. 14. τε ἦν. p. ib. αὐτῷ Ἀσσυρίῳ. Σ praeter A, B, E. ib. συμμέτρως. ΦA. σὺν μέτρως. ΦB. 15. ξυνοσίαν. Σ. 16. ὑπομνήματα. Σ. ib. τῶν τοιῶνδε. p. τοιάδε. Σ. ib. σφόδρα om. ΣE. ib. ἱκανὸς. s. 17. ἐπαίδευε. v. ib. ἢ οὖν. p. ib. ἢ ἐκ τῶν φατισμάτων. p. ib. Δάμιδινον. v. 19. ἢ εἶπεν. C, E. Fo: ἢ ἀμελῶς εἶπεν. 21. ὁπόσα τοῦ ἀνδρός. o. coll. om. 22. ξυλληγόμενα. l. 24. εἰσὶν. s. ib. τοῦ om. p. 25. ὦ. v. ib. τὴν om. m. 27. δὲ om. o. ib. ἀνδρίαν. p. ἀνδρίας. π, 2, E. 28. ὅθ' E. 30. Τίγρις. p. ib. καὶ Εὐφράτης l. 31. περιβαλόντες. p. ib. Ἀρμενία τε. p. 32. Ἀράβια. p. ib. οἱ πολλοί. 1. οἱ πλείστοι. 2, E. ib. στείχουσι. v. ib. οὕτω τι. π, 2, a, m. οὕτω τοι. p, u et m: ἴσ. τοι. οὕτω τε o ex q. 33. θάλατταν δὲ. a et m ubi ἴσ. τε.

βαδίζοιεν, ὄρον τε ποιείσθαι τῆς γῆς τὸν τῶν ποταμῶν κύκλον· ἀποτορνεύσαντες γὰρ τὴν προειρη-
 μένην ἤπειρον ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἔνται θάλατταν. εἰσὶ δ', οἱ φασιν ἐς ἔλος ἀφανίζεσθαι τὸ πολὺ τοῦ
 Εὐφράτου καὶ τελευτᾶν τὸν ποταμὸν τοῦτον ἐν τῇ γῇ. λόγου δ' ἐνιοὶ θρασυτέρου ἐφάπτονται,
 φάσκοντες αὐτὸν ὑπὸ τῇ γῇ φέοντα ἐς Αἴγυπτον ἀναφαίνεσθαι καὶ Νεῖλω συγκεράννεσθαι. ἀκρι-
 5 βολογίας μὲν δὴ ἔνεκα καὶ τοῦ μηδὲν παραλελείφθαι μοι τῶν γεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Δάμιδος ἐβου-
 λόμην ἂν καὶ τὰ διὰ τῶν βαρβάρων τούτων σπουδασθέντα εἰπεῖν, ξυνελεύει δὲ ἡμᾶς ὁ λόγος ἐς
 τὰ μείζω τε καὶ θαυμασιώτερα, οὐ μὴν ὡς δυοῖν γε ἀμελῆσαι τούτοις, τῆς τε ἀνδρίας, ἣ χρῶμι-
 νος ὁ Ἀπολλώνιος διεπορεύθη βάρβαρα ἔθνη καὶ ληστρικά, οὐδ' ὑπὸ Ῥωμαίοις πω ὄντα, τῆς τε
 σοφίας, ἣ τὸν Ἀράβιον τρόπον ἐς ξύνεσιν τῆς τῶν ζώων φανῆς ἦλθεν. ἔμαθε δὲ τοῦτο διὰ του-
 10 τῶν τῶν Ἀραβίων πορευόμενος ἄριστα γινωσκόντων τε αὐτὸ καὶ πραττόντων. ἔστι γὰρ τῶν Ἀρα-
 βίων ἤδη κοινὸν καὶ τῶν ὀρνίθων ἀκούειν μαντευομένων, ὅποσα οἱ χρησμοί, ξυμβάλλονται δὲ τῶν
 ἀλόγων σιτούμενοι τῶν δρακόντων οἱ μὲν καρδίαν φασίν, οἱ δὲ ἦπαρ.

xxi 26

Κτησιφῶντα δὲ ὑπερβαλὼν καὶ παριῶν ἐς τὰ Βαβυλωνίως ὄρια φρουρὰ μὲν αὐτόθι ἦν ἐκ
 βασιλείας, ἦν οὐκ ἂν παρήλθε τις μὴ οὐκ ἐρωτηθεὶς ἑαυτὸν τε καὶ πόλιν καὶ ἐφ' ὃ τι ἦκοι. σα-
 16 τράκης δὲ τῇ φρουρᾷ ταύτῃ ἐπετέτακτο, βασιλείως τις, οἶμαι, ὀφθαλμός, ὁ γὰρ Μῆδος ἄρτι ἐς τὸ
 ἄρχειν ἦκων οὐ ξυνεχώρει ἑαυτῷ ἀδεῶς ξῆν, ἀλλὰ ὄντα τε καὶ οὐκ ὄντα δεδιώς ἐς φόβους κατε-
 πεπτώκει καὶ πτοίας. ἄγονται τοίνυν παρὰ τὸν σατράπην Ἀπολλώνιος τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτόν, ὁ δὲ
 ἔτυχε μὲν σκηνὴν ἐφ' ἀρμαμάξης πεποιημένους καὶ ἐξελεύων ποι, ἰδὼν δὲ ἄνδρα ἀνχμοῦ πλέων
 ἀνέκραγέ τε ὡσπερ τὰ θειλὰ τῶν γυναικῶν καὶ ξυνεκαλύψατο, μόγις τε ἀναβλέψας ἐς αὐτόν, πόθεν
 20 ἡμῖν ἐπιπεμφθεὶς ἦκεις; οἶον δαίμονα ἠρώτα. ὁ δὲ „ὑπ' ἑμαυτοῦ,“ ἔφη „εἴ πη καὶ ἄκοντες ἄνδρες
 γένοισθε.“ πάλιν ἤρετο, ὅστις ἂν ἐσφοιτᾷ τὴν βασιλείως χώραν, ὁ δὲ „ἐμῆ“ ἔφη „πᾶσα ἡ γῆ καὶ
 ἀνεῖται μοι δι' αὐτῆς πορεύεσθαι.“ τοῦ δὲ „βασανιῶ σε,“ εἰπόντος „εἰ μὴ λέγοις,“ „εἰ γὰρ ταῖς
 σαυτοῦ χερσίν,“ εἶπεν „ὡς αὐτὸς βασανισθείης, θιγῶν ἀνδρός.“ ἐκπλαγείς δὲ αὐτόν ὁ εὐνούχος,
 ἐπεὶ μηδὲ ἐρμηνέως ἑώρα δεόμενον, ἀλλ' ὑπολαμβάνοντα τὴν φανῆν ἀλύπως τε καὶ εὐκόλως „πρὸς
 27 25 θεῶν“ εἶπε „τίς εἶ,“ λιπαρῶν ἤδη καὶ μεταβαλὼν τοῦ τόνου. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἀπολλώνιος „ἐπειδὴ
 μετρίως“ ἔφη „ταῦτα καὶ οὐκ ἀπανθρώπως ἦρον, ἄκουε, ὅς εἰμι· εἰμὶ μὲν ὁ Τυανεύς Ἀπολλώνιος,
 ἡ δὲ ὁδὸς παρὰ τὸν Ἰνδῶν βασιλεῖα καθ' ἱστορίαν τῶν ἐκεῖ, βουλοίμην δ' ἂν καὶ τῷ σῶ βασιλεῖ
 ἐντυχεῖν· φασὶ γὰρ αὐτόν οἱ ξυγγεγονότες οὐ τῶν φαύλων εἶναι, εἰ δὴ Οὐαρδάνης οὗτος, ὁ τὴν
 ἀρχὴν ἀπολωλυῖαν ποτ' αὐτῷ νῦν ἀνακεκτημένος.“ „ἐκείνος,“ ἔφη „θεῖε Ἀπολλώνιε· πάλαι
 30 γὰρ σε ἠκούομεν. σοφῶ δὲ ἀνδρὶ κἂν αὐτοῦ παραχωρήσειε τοῦ χρυσοῦ θρόνου καὶ πέμπτοι δ' ἂν
 ὑμᾶς ἐς Ἰνδοὺς ἐπὶ καμήλου ἕκαστον. ἐγὼ δὲ καὶ ξένον ἑμαυτοῦ ποιούμαι σε καὶ δίδωμι σοι τού-
 των τῶν χρημάτων,“ ἅμα θησαυρὸν χρυσοῦ δεΐξας „ὅποσα βούλει δράττεσθαι, καὶ μὴ ἐς ἄπαξ,
 ἀλλὰ δεκάκις.“ παραιτησαμένου δὲ αὐτοῦ τὰ χρήματα „σὺ δ' ἀλλὰ οἶνον“ ἔφη „Βαβυλωνίου,

1. τῶ — κύκλω. v. 2. εἰς. o. ib. φαίνεται. v. ἔνται. a. 3. θρασυτέρου. v. 4. εἰς Αἴγυπτον ἀναφαίνεσθαι. π.
 εἰς Αἴγυπτον τε ἀναφαίνεσθαι. p, 2, E. 5. γεγραμμένων. 1, l. ἐγγεγραμμένων. f, v, s, E. ib. παρὰ τοῦ Δ. v.
 ib. ἐβουλόμην δ' ἂν. v. 6. τούτων. 1. τούτω. 2, E. ib. ἐξελεύει. v. 7. Σ v. Δάμις· οὐ μὴν — πορευόμενος. ib.
 οὐ μὴν ἐς. p. οὐ μὴν οὐ. v. ib. ἀμελείται. a, m. ib. ἀνδρίας. p et Σ A. s. ὁ om. Σ. ib. Ῥωμαίους. Σ. 9. καὶ
 ἐς ξύνεσιν δὲ τῆς — ἦπαρ. E. 437. ib. Ἀράβιον. Σ. ib. καὶ ἔμαθε. E. ib. τουτῶν. om. E. 10. Ἀράβιον. Σ.
 ib. γινωσκόντων τε καὶ πραττόντων αὐτὸ. E. 11. κύκλων ἤδη καὶ ὀρνίθων. E. ib. τῶν ὀρνίθων. 1, v. τὸ ὀρνί-
 θων. f, l, s, E. 13. Βαβυλωνία. p. 14. μὴ οὐκ ἐρωτηθεὶς. π. μὴ ἐρωτηθεὶς. p, 2, E. 15. ἐπετέτακτο. 1, (u, q), o.
 ἐπέτακτο. 2, a, m. ib. τίς. a. 16. καταπεπτώκει. p. 18. ἀρμαμάξης. v. ib. πεποιημένης. p, v. ib. ποί. E. 19. συν-
 ἦ ε

εκαλύψατο. p. ib. μόλις. v. 21. ἤρετο. p, m, o. ἔροτο. π. ἔροτο. 2, a. ib. ἐς φοιτᾷ. a. ib. πᾶσα ἡ γῆ. 1. πᾶσα
 γῆ. 2, E. 22. βανιῶ. v. ib. ταῖς αὐτοῦ. s, a, m. 23. θιγῶν. C, E. Scr. θιγῶν. ib. ἐκπλαγείς. l. 25. λιπαρῶν p
 ex corr. et l. λιπαρῶς. π, f, v, s, E. ib. δὲ om. a, m. ib. ἐπειδὴ. p, u, q, o. ἐπεὶ. π, 2, a, m. 29. ἀπολω-
 λυῖαν ποτ'. 2, a. ἀπολωλυῖαν ποτ'. m, o. ib. Φιλόστρατος ἐν τῷ τοῦ Ἀπολλωνίου βίω· ὁ τὴν ἀρχὴν ἀπολωλυῖαν
 ἀνεκτημένος. Θ. v. κέκτημαι. 30. τοῦ χρυσοῦ θρόνου. 1 (u, r.) τοῦ θρόνου. 2, E. 31. ἐπ' Ἰνδοὺς. v. 33. σοὶ δ'. p.

προκίνει δὲ αὐτοῦ βασιλεὺς δέκα ἡμῖν σατράπαις, ἀμφορέα ἔχε, στυῶν τε καὶ δορκάδων τεμάχη ὅπτα ἔλευρά τε καὶ ἄρτους· καὶ ὁ τι ἐθέλεις. ἡ γὰρ μετὰ ταῦτα ὁδὸς ἐπὶ πολλὰ στάδια κῶμαι εἰσιν οὐ πάνυ εὖσιτοι.“ καὶ λαβόμενος ἑαυτοῦ ὁ εὐνοῦχος, „οἶνον,“ ἔφη „ὦ θεοί, ἔπαθον· ἀκούσαν γὰρ τὸν ἄνδρα μήτ' ἀπὸ ζώων σιτεῖσθαι μήτε οἴνου πίνειν, παχέως αὐτὸν καὶ ἀμαθῶς ἐστιῶ.“ „ἀλλ' ἔστι σοι“ ἔφη „καὶ λεπτῶς με ἐστιῶν, ἦν ἄρτους τε δῶς καὶ τραγήματα.“ „δώσω“ ἔφη „ζυμίτας τε ἄρτους καὶ φοίνικας βαλάνους ἠλεκτρώδεις τε καὶ μεγάλας. δώσω καὶ λάχανα, ὅποσα ὁ Πιργίς κηπεύει.“ „ἀλλ' ἠδῖω“ εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος „τὰ ἄγρια καὶ αὐτόματα λάχανα τῶν ἠναγκασμένων καὶ τεχνητῶν.“ „ἠδῖω μὲν,“ ἔφη ὁ σατράπης „ἡ χώρα δὲ ἡμῖν ἢ ἐπὶ Βαβυλώνας ἀψινθίου πλῆρης οὖσα ἀγρῶν αὐτὰ φύει καὶ πικρά.“ πλὴν ἀλλὰ τοῦ σατράπου γε ἀπεδέξατο, καὶ ἀπιὼν ἦδη 28 „ὦ λῶστε,“ ἔφη „μὴ λῆγε μόνον καλῶς, ἀλλὰ καὶ ἄρχου“ νουθετῶν που αὐτὸν ἐπὶ τῷ „βασα- 10 νῶ σε,“ καὶ οἷς ἐν ἀρχῇ βαρβαρίζοντος ἤκουσε.

Προελθόντες δὲ εἴκοσι στάδια λεαινῆ ἐντυγχάνουσιν ἀπεσφαγμένη ἐν θήρῃ, καὶ ἦν τὸ θηρίον μέγα καὶ ὄσον οὐκ εἶδον, ἐβόων τε οἱ ἐκ τῆς κόμης συνερρηκότες, καί, νῆ Δί, οἱ τεθηρακότες, ὡς τι μέγα θαῦμα ἐν αὐτῷ ὄρῶντες· καὶ ἦν ἀτεχνῶς θαῦμα· σκύμνους γὰρ ἀνατμηθεῖσα ἰσπῶ εἶχεν. ὁ δὲ τῆς λεαινῆς τόκος, αἱ λείναι μνησῶν μὲν κύσκουσιν ἕξ, τρεῖς δὲ ἀπο- 15 τίκτουσιν, ἀριθμὸς δὲ τῶν σκύμνων παρὰ μὲν τὴν πρώτην τρεῖς, ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας δύο, τρίτου δὲ ἀπτομένη τόκου μονήρη σκύμνον ἀποτίκτει μέγαν, οἶμαι, καὶ ἀγριώτερον τῆς φύσεως. οὐ γὰρ προσεπτεία τοῖς λέγουσιν, ὡς ξήναντες οἱ σκύμνοι τὰς τῶν λεαινῶν μήτρας ἐκδίδονται τοῦ σκιάγγου. δοκεῖ γὰρ τῇ φύσει τῷ τικτομένῳ πρὸς τὸ τίκτον ἐπιτήδεια εἶναι ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ γένους. ἐνιδῶν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τῷ θηρίῳ καὶ πολλὸν χρόνον ἐπισχῶν „ὦ Δάμι,“ ἔφη „ὁ χρόνος τῆς 20 παρὰ βασιλέα ἀποδημίας ἐνιαυτοῦ ἔσται καὶ μνησῶν ὁκτώ, οὔτε γὰρ ἐκεῖνος ἀνήσει θάττον, οὔτε ἡμῖν λῶον ἀπελθεῖν πρὸ τούτου. τεκμαίρεσθαι δὲ χρὴ τῶν μὲν σκύμνων ἐς μῆνας, τῆς λεαινῆς δὲ ἐς ἐνιαυτὸν, τέλεια γὰρ τελείους παραβλητέα.“ „οἱ δὲ δὴ στρουθοί“ ἔφη ὁ Δάμις „οἱ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ τί φήσουσιν, οὓς ὁ δράκων μὲν ἐν τῇ Αὐλίδι ἐδαίσατο ὁκτώ ὄντας ἐννάτην ἐπ' αὐτοῖς τὴν μητέρα ἑλῶν; Κάλχας δ' ἐξηγουμένος ταῦτα ἐννέα ἐνιαυτοῖς ἀνεῖπε καταπολεμησέσθαι τὴν Τροίαν· 25 καὶ ὄρα μὴ καθ' Ὀμηρὸν τε καὶ Κάλχαντα ἐς ἐννέα ἡμῖν ἔτη ἢ ἀποδημία τείνη.“ „καὶ εἰκότως,“ ἔφη „ὦ Δάμι, καὶ τοὺς νεοττοὺς Ὀμηρος ἐνιαυτοῖς εἰκάζει, γέγονασι γὰρ ἦδη καὶ εἰσιν, ἐγὼ δὲ ἀτελῆ θηρία καὶ μήπω γενοῦντα, ἴσως δὲ μὴδ' ἂν γενόμενα, πῶς ἂν ἐνιαυτοῖς εἰκάξοιμι; τὰ γὰρ 29 παρὰ φύσιν οὐτ' ἂν γένοιτο, ταχεῖαν τε ἴσχει διαφθοράν, κἂν γένηται. ἀλλ' ἔπου δὴ τῷ λόγῳ, καὶ ἴωμεν εὐχόμενοι τοῖς θεοῖς, οἱ ταῦτα φαίνουσι.“ προελθόντι δὲ αὐτῷ ἐς τὴν Κισσίαν χῶ- 30 ραν καὶ πρὸς Βαβυλῶνι ἦδη ὄντι δόξα ἐνπνίου ἐφοίτησεν ὥδε τῷ φήναντι θεῷ ξυντεθεῖσα· ἰχθύς ἐκπεπτωκότες τῆς θαλάττης ἐν τῇ γῇ ἤσπαιρον θρηῖνον ἀνθρώπων ἰέντες καὶ ὀλγφυρόμενοι τὸ ἐκβεβηκέναι τοῦ ἡθους, δελφῖνά τε τῇ γῇ παρανέοντα ἰκέτευον ἀμύναι σφισιν ἔλεινοι ὄντες, ὥσπερ

2. ἐθέλεις. 1, 1. θέλεις. Γ, V, E. θέλεις s. ante corr. Scr. ἐθέλεις. 4. ἀπὸ οἴνου. 1. 5. ζυμίτας. v. ζυμίτας. 1, Γ, 1, s, E. 6. φοίνικας. p, u, q. ib. μεγάλας. 1, o. μέγਾਲος. 2, a, m. ib. καὶ om. m. ib. τίγρης. Γ, V, 1. 7. ἀλλὰ. p. ib. ἠδῖω, εἶπεν. π. ἠδῖω μοι εἶπεν. p, 2, E. 8. τεχνητῶν. 1, s, 1, a. τεχνητῶν. Γ, V, Γ, m, o. 9. ἀγρῶν. v. 10. λέγε. v. ib. πού. v. 12. ἐντυγχάνουσι. E. 13. κόμης. m. 14. ὥστε. v. ib. μέγα om. p, u, q et p. m. habet margo a sec. m. 15. μὲν om. 1, s, m. ib. τρεῖς ἀποτίκτουσιν δὲ. v. 17. ἀπτομένου. a, m. 18. λεαι- νῶν. E. ib. ἐκδέδονται. a. 19. τὸ τικτόμενον πρὸς τὸ τίκτον. 1. τὸ τικτόμενον καὶ τὸ τίκτον. 2, E. Scr τῷ τικτο- μένῳ πρὸς τὸ τίκτον, omisso ἀλλήλοις. ib. εἶναι ἀλλήλοις. C, E. 20. Δάμις. v. 21. παρὰ βασιλέα. π. 2. παρὰ βασιλέα. E. παρὰ βασιλέως. p, u, q. ib. ἔστι s. ante corr. 22. τεκμαίρεσθαι χρὴ. p. τεκμαίρεσθαι γὰρ χρὴ. v. 23. ἐνιαυτὸν om. v. ib. κατα παραβλητέον. p. 24. ἐνάτην. E. 25. ἐνιαυτοῖς. 1. ἐνιαυτούς. 2, E. ib. εἶπε. 1. ib. πολεμήσασθαι. π. sic. πολεμή- σεσθαι. p, 2, E. Scr. καταπολεμησέσθαι. 26. τείνει. v. ib. εἰκότος. a. 27. εἰκάξειν. a, m. 28. οὐκ. v. 29. δια- φθοράν. π. φθοράν. p, 2, E. 30. προελθόντι. π. προσελθόντι. p, 2, E. 31. πρὸς Βαβυλῶνι. 1. πρὸς Βαβυλώνα. 2, E. 32. βε βῆ θαλάττης. p. θαλάσσης. β. ib. ἔσπαιρον. o. ib. ἰέντες. 1. 33. ἐκπεπτωκέναι. u. ἐκπεπτωκέναι. p. ab ead. m. ib. ἀμύναι. E. 1. 22. 23. p. 28. 29.

τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐν τῇ ξένη κλαίοντες. ἐκπλαγείς δὲ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ ἐνυπνίου ξυμβαλλεται μὲν αὐτοῦ πῶς καὶ ὅπη εἶχε, διαταράττειν δὲ βουλόμενος τὸν Δάμιον, καὶ γὰρ τῶν εὐλαβεστέρων αὐτὸν ἐγγνωσκέν, ἀπαγγέλλει πρὸς αὐτὸν τὴν ὄψιν θεὸς πλασάμενος ὡς ἐπὶ πονηροῖς, οἷς εἶδεν, ὁ δὲ ἀνεβόησέ τε ὡς αὐτὸς ἰδὼν ταῦτα καὶ ἀπήγε τὸν Ἀπολλώνιον τοῦ πρόσω „μή πη“ ἔφη „καὶ ἡμεῖς ὡσπερ ἰχθύες ἐκπεσόντες τῶν ἡδῶν ἀπολώμεθα καὶ πολλὰ ἔλεονα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἴπωμεν, καὶ πού καὶ ἐς ἀμήχανον ἐμπεσόντες ἰκετεύσωμεν δυνάστην τινὰ ἢ βασιλέα, ὁ δὲ ἡμᾶς ἀτιμάσῃ, καθάπερ τοὺς ἰχθύς οἱ δελφίνες.“ γελᾶσας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος „σὺ μὲν οὕτω φιλοσοφεῖς,“ εἶπεν „εἰ δέδιδας ταῦτα, ἐγὼ δὲ οἷ τὸ ἐνυπνιον τείνει δηλώσω.“ Ἐρετριεῖς γὰρ τὴν Κισσίαν ταύτην χώραν οἰκοῦσιν οἱ ἐξ Εὐβοίας ποτὲ Δαρείῳ ἀναχθέντες ἔτη ταῦτα πεντακόσια, καὶ λέγονται, ὡσπερ ἢ ὄψις ἐφάνη, ἰχθύων πάθει περὶ τὴν ἄλωσιν χρῆσασθαι· σαγηνευθῆναι γὰρ δὴ καὶ ἀλώνα πάντας. εἰοκασιν οὖν οἱ θεοὶ κελεύειν με ἐς αὐτοὺς παρελθόντα ἐπιμεληθῆναι σφῶν, εἴ τι δυναίμην. ἴσως δὲ καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν Ἑλλήνων, οἵπερ ἔλαχον τὴν ἐνταῦθα μοῖραν, ἐπάγονταί με ἐπ' ἀφελείᾳ τῆς γῆς· ἴσμεν οὖν ἐξαλλάξαντες τῆς ὁδοῦ περὶ μόνου ἐρωτῶντες τοῦ φρέατος, πρὸς ᾧ οἰκοῦσι.“ λέγεται δὲ τοῦτο κεραῶσθαι μὲν ἀσφάλτου καὶ ἐλαίου καὶ ὕδατος, ἐκχέαντος δὲ τοῦ ἀνιμῆσαντος ἀποχωρεῖν ταῦτα καὶ ἀπ' ἀλλήλων κρίνεσθαι. παρελθεῖν μὲν δὴ ἐς τὴν Κισσίαν καὶ αὐτὸς ἀμολόγηκεν ἐν οἷς πρὸς τὸν Κλαζομένιον σοφιστὴν γράφει, χρηστός γὰρ οὕτω τι καὶ φιλότιμος ἦν, ὡς ἐπειδὴ Ἐρετριέας εἶδε, σοφιστοῦ τε ἀναμνησθῆναι καὶ γράφαι πρὸς αὐτὸν ἅ τε εἶδεν ἅ τε ὑπὲρ αὐτῶν ἔπραξεν· καὶ παρακελεύεται οἱ παρὰ τὴν ἐπιστολὴν πᾶσαν ἔλεειν τοὺς Ἐρετριέας, καὶ ὁπότε μελετῶν τὸν περὶ αὐτῶν λόγον, μηδὲ τὸ κλάειν ἐπ' αὐτοῖς παρατεῖσθαι. ξυνωδὰ δὲ τούτοις καὶ ὁ Δάμιος περὶ τῶν Ἐρετριέων ἀναγέγραπεν· οἰκοῦσι γὰρ ἐν τῇ Μηδικῇ, Βαβυλῶνος οὐ πολὺ ἀπέχοντες, ἡμέρας δρομικῶ ἀνδρὶ, ἢ χώρα δὲ ἄπολις, ἢ γὰρ Κισσία κῶμαι πᾶσα καὶ τι καὶ νομάδων ἐν αὐτῇ γένος μικρὰ τῶν ἵππων ἀποβαίνοντες. ἢ δὲ τῶν Ἐρετριέων οἰκεῖται μὲν τῶν ἄλλων μέση, περιβεβληται δὲ ποταμοῦ τάφρον, ἣν αὐτοὶ βαλέσθαι περὶ τῇ κόμῃ λέγονται τεῖχος αὐτὴν ποιούμενοι πρὸς τοὺς ἐν τῇ Κισσίᾳ βαρβάρους. ὑπομβρος δὲ ἀσφάλτω ἢ χώρᾳ καὶ πικρὰ ἐμψυτεύσαι, βραχυβιάτατοί τε οἱ ἐκείνη ἀνθρώποι, τὸ γὰρ ἀσφαλτῶδες ποτὸν ἐς πολλὰ τῶν σπλάγγων ἰζάνει. τρέφει δ' αὐτοὺς λόφος ἐν ὄρει τῆς κόμης, ὃν ὑπεραίροντα τοῦ παρεφθορότος χωρίου σπείρουσι τε καὶ ἡγούνται γῆν. φασὶ δὲ ἀκοῦσαι τῶν ἐγγωρίων, ὡς ἑπτακόσιοι μὲν τῶν Ἐρετριέων πρὸς τοῖς ὄργοῦντα ἦλωσαν, οὗτι πού μάχιμοι πάντες, ἦν γὰρ τι καὶ θῆλυ ἐν αὐτοῖς γένος καὶ γεγηρακός, ἦν δ' οἶμαι, τι καὶ παιδία, τὸ γὰρ πολὺ τῆς Ἐρετριέας τὸν Καφηρέα ἀνέφυγε καὶ ὁ τι ἀκρότατον τῆς Εὐβοίας. ἀνήχθησαν δὲ ἄνδρες μὲν ἀμφὶ τοὺς τετρακοσίους, γυναῖα δὲ ἴσως δέκα, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπ' Ἰωνίας τε καὶ Ἀυδίας ἀρξάμενοι διεφθάρησαν ἐλαυνόμενοι ἄνω. λιθοτομίαν δὲ αὐτοῖς παρεχομένου τοῦ λόφου καὶ τινες καὶ λιθοουργοὺς εἰδότες τέχνας ἱερά τε ἐδείμαντο Ἑλληνικὰ καὶ ἀγοράν, ὁπόσην εἰκὸς ἦν, βαμοὺς τε ἰδρῶσαντο Δαρείῳ μὲν δύο, Ξέρξῃ δὲ ἓνα, Δαριδαίῳ δὲ πλείους. διετέλεσαν δὲ ἐς Δαριδαῖον ἔτη μετὰ τὴν ἄλωσιν ὀκτώ καὶ ὄργοῦντα γράφοντες τὸν Ἑλλήνων τρόπον, καὶ οἱ τάφοι δὲ οἱ ἀρχαῖοι σφῶν „ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος“ γεγράφεται, καὶ τὰ γράμματα Ἑλλήνων μὲν, ἀλλ' οὕτω ταῦτα ἰδεῖν φασί. καὶ ναῦς ἐγκεχαραγμένας τοῖς τάφοις, ὡς ἕκαστος ἐν Εὐβοίᾳ ἐξη πορθ-

6. ἀμήχανον. 1. ἀμηχανίαν. 2, E. ib. ἰκετεύωμεν. 1. ib. ἀτιμάσει. 1. 7. ἢ δέδιδας. m, o. 9. ἀνεχθέντες. a, m. 10. ὄψις ἐφάνη. 1 (u, ρ). ὄψις. 2, a, m. ib. πάθη. (supra posita ei.) π. ib. ἀλ. δέξασθαι. v. 12. οἵπερ ἔλαχον. om. 2, a, m. αἵπερ ἔλαχον. o. ex u. ρ. (?) 14. κεραῶσθαι. 1, E. ib. μὲν. om. 1. ib. ἔλεον. 1. 15. μὲν ἐς. v. 16. ἐπειδὴ. o. ἐπειδὴ. om. 1. 17. Ἐρετριέας. om. a, m. ib. σοφιστοῦ ἀναμνησθῆναι. 2, a, m. ib. ἔπραξε. 1 (u, ρ.) ἔγραψε. 2, E. 19. μή δὲ. a. ib. ξυνωδὰ. s. 20. οἰκοῦσι γὰρ Ἐρετριεῖς ἐν τῇ — ἀπέχοντες δρομικῶ ἀνδρὶ. Φ. (332, a, 4.) ib. Fo: ἡμέρας ὁδόν. 21. καὶ τοι. E. 22. τῆς ἄλλω. a. τῆς ἄλλης. m, o. 23. δὲ. om. v. ib. αὐτοὶ. f. ib. λέγεται l pr. m. 24. ἐν Κισσίᾳ. p. ib. βραχυβιάτατοί τε οἱ. C, praeter v. βρ. οἱ. a. καὶ βρ. οἱ. m. βρ. γε οἱ. v, o. 25. ἐκείνοι. v, n. 27. Ἐρετριέων. v. 28. οὔτε. v. ib. οὔτιπώ. a. ib. γένος γεγηρακός. p. 29. τι καὶ παιδία. 1. τινα καὶ π. 2, E. ib. Ἐρετριέας. 1. 33. Δαριδαῖοι. 1. Δαρείῳ. v. Δαριδαίῳ. f, l, s, E. 34. τῶν Ἑλλήνων. π, 1. ib. οἱ. om. 1. 35. τῆς δεῖνος. a. 36. ἴσ. τοιαῦτα. m. ib. γραφὰς ἔγκ. o. ib. πορθμῶν ἢ πορφυρεύων. uncis incl. o.

μεύων ἢ πορφυρεύων ἢ θαλάττιον ἢ καὶ ἀλουργὸν πρᾶττων, καὶ τι καὶ ἐλεγείον ἀναγνῶναι γεγραμμένον ἐπὶ ναυτῶν τε καὶ ναυκλήρων σήματι·

Οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαθύρροον οἶδμα πλέοντες
 Ἐμβατάνων πεδίω κείμεθ' ἐνὶ μεσάτω.
 χαιρε κλυτὴ ποτε πατρίς Ἐρέτρια, χαιρετ' Ἀθῆναι,
 γείτονες Εὐβοίης, χαιρε θάλασσα φίλη.

5

τοὺς μὲν δὲ τάφους διεφθορότας ἀναλαβεῖν τε αὐτὸν ὁ Δάμις φησὶ καὶ ξυγκλεῖσαι χέασθαι τε καὶ 32
 ἐπενεγκεῖν σφίσι, ὀπόσα νόμιμα, πλὴν τοῦ τμεῖν τι ἢ καθαρῖσαι, δακρύσαντά τε καὶ ὑποπλησθέντα
 ὀμῆς τάδε ἐν μέσοις ἀναφθέξασθαι· „Ἐρετρίεις οἱ κλήρω τύχης δεῦρ' ἀπενεχθέντες, ὑμεῖς μὲν,
 εἰ καὶ πόρρω τῆς αὐτῶν, τέθαφθε γούν, οἱ δ' ὑμᾶς ἐνταῦθα ὄψαντες ἀπώλοντο περὶ τὴν ὑμετέ- 10
 ραν νῆσον ἄταφοι δεκάτῳ μεθ' ὑμᾶς ἔτει· τὸ γὰρ ἐν κοίλῃ Εὐβοίᾳ πάθος θεοὶ φαίνουσιν.“ Ἀπο-
 λώνιος δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν ἐπὶ τέλει τῆς ἐπιστολῆς „καὶ ἐπεμελήθην,“ φησὶν „ὦ Σκοπελιανέ,
 τῶν σῶν Ἐρετρίων νέος ὢν ἔτι καὶ ἀφέλησα ὃ τι ἐδυνάμην καὶ τοὺς τεθνεῶτας αὐτῶν καὶ τοὺς
 ζῶντας.“ τί δὴ ἐπεμελήθη τῶν ζῶντων; οἱ πρόσκοικοι τῷ λόφῳ βάρβαροι σπειρόντων τῶν Ἐρε-
 τριῶν αὐτὸν ἐληξοντο τὰ φνύμενα περὶ τὸ θῆρος ἦκοντες καὶ πεινῆν ἔδει γεωργούντας ἑτέροις. 15
 ὁπότ' οὖν παρὰ βασιλέα ἀφίκετο, εὔρετο αὐτοῖς τὸ χρῆσθαι μόνους τῷ λόφῳ.

Τὰ δὲ ἐν Βαβυλωνί τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ὀπόσα Βαβυλωνος περὶ προσήκει γινώσκων, τοιαύτε 33
 εὔρον· ἢ Βαβυλῶν τετελιχισται μὲν ὀδοήκοντα καὶ τετρακόσια στάδια, τοσαύτη κύκλω, τείχος δὲ
 αὐτῆς τρία μὲν τὸ ὕψος ἡμίπλευρα, πλέθρου δὲ μείον τὸ εὖρος, ποταμῷ δὲ Εὐφράτῃ τέμνεται ζὶν 33
 ὀμοιότητι τοῦ εἶδους, ὃν ἀπόρρητος ὑποστείχει γέφυρα τὰ βασιλεία τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις ἀφανῶς ξυν- 20
 ἀπτουσα. γυνὴ γὰρ λέγεται Μῆθεια τῶν ἐκείνη ποτε ἄρχουσα τὸν ποταμὸν ὑποξεῦξαι τρόπον, ὃν
 μήπω τις ποταμὸς ἐξεύχθη. λίθους γὰρ δὴ καὶ χαλκὸν καὶ ἄσφαλτον καὶ ὀπόσα ἐς ἐφύδρον ξυν-
 δεῖν ἀνθρώποις εὔρηται, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ νήσασα τὸ ρεῦμα ἐς λίμνας ἔτρεψε, ξηρόν
 τε ἦδη τὸν ποταμὸν ὄρουγεν ὀργυιὰς ἐς δύο σήραγγα ἐργαζομένη κοίλῃν, ἣν ἐς τὰ βασιλεία τὰ παρὰ 25
 ταῖς ὄχθαις ὡσπερ ἐκ γῆς ἀναφαίνονται, καὶ ἤρπεν αὐτὴν ἴσως τῷ τοῦ ρεύματος δαπέδῳ. οἱ μὲν 25
 δὴ θεμέλιοι ἐβεβήκεσαν καὶ οἱ τοῖχοι τῆς σήραγγος, ἅτε δὲ τῆς ἀσφάλτου δεομένης τοῦ ὕδατος ἐς
 τὸ λιθοῦσθαι τε καὶ πῆγνυσθαι ὁ Εὐφράτης ἐπαφείθη ὑγρῷ τῷ ὀρόφῳ καὶ ὡδε ἔστη τὸ ζεύγμα.
 τὰ δὲ βασιλεία χαλκῷ μὲν ἤρπεται καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀστράπτει, θάλαμοι δὲ καὶ ἀνδρῶνες καὶ στοαί, 34
 τὰ μὲν ἀργύρῳ, τὰ δὲ χρυσοῖς ὑφάσμασι, τὰ δὲ χρυσῷ αὐτῷ καθάπερ γραφαῖς ἠγλάισται, τὰ δὲ ποικίλ-
 ματα τῶν πέπλων ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν σφίσι ἦκει λόγων, Ἀνδρομέδαι καὶ Ἀμμωναι καὶ Ὀρφεὺς 30
 πολλαχοῦ. χαιροῦσι δὲ τῷ Ὀρφεῖ, τᾶραν ἴσως καὶ ἀναξυρίδα τιμῶντες, οὐ γὰρ μουσικὴν γε, οὐδὲ
 ὤδᾶς, αἷς ἔθελγεν. ἐνύφανται που καὶ ὁ Δάτις τὴν Νάξον ἐκ τῆς θαλάττης ἀνασπῶν καὶ Ἀρτα-
 φείρης περιεστηκῶς τὴν Ἐρέτριαν καὶ τῶν ἀμφὶ Ξέρξην, ἃ νικᾶν ἔφασκεν· Ἀθῆναι γὰρ δὴ ἐχό-
 μεναι εἰσι καὶ Θερμόπυλαι καὶ τὰ Μηδικώτερα ἔτι, ποταμοὶ ἐξαιρούμενοι τῆς γῆς καὶ θαλάττης
 ζεύγμα καὶ ὁ Ἄθως ὡς ἐτμήθη. φασὶ δὲ καὶ ἀνδρῶνι ἐντυχεῖν, οὐ τὸν ὄροφον ἐς θόλου ἀνήχθαι 35

1. ἀλουργόν. s. ib. καίτοι. l. ib. ἔστιν ἀναγνῶναι. o. 2. ναυτῶν καὶ. v. 3. οἱ δὲ. m. o. οἶδέ. a. 4. ἐκ Βατά-
 νων. a. ib. ἐνὶ μεσάτω. p. ἐννιμεσάτω. s. v. 5. Ἐρέτρια. f. 7. τοὺς μὲν σὺν. v. ib. διεφθορότας. o. 10. ἀν-
 τῶν. p. s. ib. τέθαφθε. o. 11. δὲ κάτω. p. ib. ἔτι. 1, v. ib. Εὐβοίας. o. εὐβοία. v. εὐροία. s. 12. ὦ σκοπελιανέ.
 a. 14. ἐπεμελήθησαν. p. ἐπεμελήθη. v. ib. πρόσκοικοι. v. ib. σπειρόντων. a. 15. περὶ θῆρος. o. 16. βασιλέα. π, v,
 l. βασιλέως. p. f, E. 17. ὅτι Βαβυλωνά φησι τετελιχισθαι ὀδοήκοντα - θεῶν γλώττας. Φ. (323, b, 35.) 18. ἢ Βα-
 βυλῶν. π. Βαβυλῶν. p, 2, E. ib. τοσαύτη. om. Φ, o. 20. ὑπὸ τείχει. p. ib. συνάπτουσα. p, l. 21. ἐκείνη.
 π. Φ. ἐκεῖ. p. post corr. 2, E. 22. μήπω. π, Φ. μήπον. p, 2, E. ib. ποταμὸς. 1, f, l, s, E. ποταμῶν. v,
 Φ. ib. ξύνθεσιν. p. 24. ὄρουγεν. Φ. ὄρουγεν. C, E. ib. σήραγγα. π. ib. ἴνα. Φ. ib. περὶ ταῖς. p, Φ. 25. ἴσω.
 l. craso s. ib. τὸ τοῦ. s. 26. τοῖχοι. l. ib. ἅτε δὲ. 1, s, a, vi. ἅτε δὲ. v, ΦΑ, Β, o. 27. ἐπαφείθη. v. ib. ὡδε.
 E. ib. ἔστι. p. 29. τὰ δὲ - ἐτμήθη (35). om. Φ. 30. ἦκει σφίσι. p, l. ib. Ὀρφεὺς. p. ex corr. Β, o. Ὀρφέως.
 π, 2, a, m. 31. χαιροῦσι δὲ τῷ. π. χαιροῦσι γὰρ δὲ τῷ. p, 2, E. 32. Δάτις. E. 33. Ἐρετρίαν. E. ib. ἔφασκον.
 o. 35. φησὶ δὲ φησὶ τὸν Ἀπ. καὶ ἀνδρῶνι. Φ. (324, a, 13.) φασὶ δὲ καὶ - ἰδεῖν. idem (332, a, 8).

1. 26. p. 32. 34. 14.

σχῆμα οὐρανῶ τινι εἰκασμένον, σακφειρίνη δὲ αὐτὸν κατηρέφθαι λίθῳ — κυανωτάτῃ δὲ ἡ λίθος
καὶ οὐρανία ἰδεῖν — καὶ θεῶν ἀγάλματα, οὓς νομίζουσιν, ἴδονται ἄνω καὶ χρυσᾷ φαίνεται,
καθάπερ ἐξ αἰθέρος. δικάζει μὲν δὴ ὁ βασιλεὺς ἐνταῦθα, χρυσαῖ δὲ ἵγγες ἀποκρέμονται τοῦ ὀρό-
φου τέτταρες τὴν Ἀδράστειαν αὐτῷ παρεγγυῶσαι καὶ τὸ μὴ ὑπὲρ τοὺς ἀνθρώπους ἀλρεσθαι. ταύ-
35 5 τας οἱ μάγοι αὐτοὶ φασιν ἀρμόττεσθαι φοιτῶντες ἐς τὰ βασιλεία, καλοῦσι δὲ αὐτὰς θεῶν γλώττας.
XXVI περὶ δὲ τῶν μάγων Ἀπολλώνιος μὲν τὸ ἀποχρῶν εἰρηκε, συγγενέσθαι γὰρ αὐτοῖς καὶ τὰ μὲν μα-
θεῖν, τὰ δὲ ἀπελθεῖν διδάξας, Δάμις δὲ τοὺς μὲν λόγους, οἱοὶ ἐγένοντο τῷ ἀνδρὶ πρὸς τοὺς μά-
γους, οὐκ οἶδεν, ἀπαγορεῦσαι γὰρ αὐτῷ μὴ συμφοιτᾶν παρ' αὐτοὺς ἰόντι, λέγει δ' οὖν φοιτᾶν
αὐτὸν τοῖς μάγοις μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας, καὶ ἔρυσθαι ποτε „τί οἱ μάγοι;“ τὸν δὲ
XXVII 10 ἀποκρίνασθαι „σοφοὶ μὲν, ἀλλ' οὐ πάντα.“ Ταυτὶ μὲν ὕστερον. ἀφικόμενῳ δὲ αὐτῷ ἐς Βαβυ-
λῶνα ὁ σατράπης ὁ ἐπὶ τῶν μεγάλων πυλῶν μαθῶν ὅτι ὑπὲρ ἱστορίας ἦκοι, ὀρέγει χρυσῆν εἰκόνα τοῦ
βασιλέως, ἣν εἰ μὴ προσκυνήσειε τις, οὐ θεμιτὸν ἦν ἐσφοιτᾶν ἔσω. πρεσβεύοντι μὲν οὖν παρὰ τοῦ Ῥω-
μαίων ἄρχοντος οὐδεμία ἀνάγκη τούτου, παρὰ βαρβάρων δὲ ἦκοντι ἢ ἀφιστοροῦντι τὴν χώραν, εἰ μὴ τὴν
εἰκόνα προθεραπεύσειεν, ἄτιμον διειλήφθαι· καὶ σατραπεύεται παρὰ τοῖς βαρβάροις τὰ οὕτως εὐήθη.
15 ἐπεὶ τοίνυν τὴν εἰκόνα εἶδε „τίς“ ἔφη „οὗτος;“ ἀκούσας δὲ ὅτι ὁ βασιλεὺς „οὗτος;“ εἶπεν „ὄν
ὕμεις προσκυνεῖτε, εἰ ἐκαινεθείη ὑπ' ἐμοῦ καλὸς κἀγαθὸς δόξας, μεγάλων τεύξεται.“ καὶ εἰπὼν
ταῦτα διὰ πυλῶν ἦει. θαναμάσας δὲ ὁ σατράπης αὐτὸν ἐπηκολούθησέ τε καὶ κατασχὼν τὴν χεῖρα
τοῦ Ἀπολλωνίου δι' ἐρμητέος ἤρετο ὄνομά τε αὐτοῦ καὶ οἶκόν καὶ ὅ τι ἐπιτηδεύει καὶ ἐφ' ὅ τι
φοιτᾶ, καὶ ἀπογραψάμενος ταῦτα ἐς γραμματεῖον στολήν τε αὐτοῦ καὶ εἶδος ἐκείνον μὲν περιμει-
XXVIII 20 ναι κελεύει, δραμῶν δὲ αὐτὸς παρὰ τοὺς ἄνδρας, οἳ δὴ νομίζονται βασιλέως ὄντα, ἀνατυποὶ τὸν
Ἀπολλώνιον προειπῶν, ὅτι μήτε προσκυνεῖν βούλεται μήτε τι ἀνθρώπῳ ἔοικεν· οἱ δὲ ἄγειν κελεύ-
36 ουνσι τιμῶντά τε καὶ μηδὲν ὕβρει πράττοντα. ἐπεὶ δὲ ἤλθεν, ἤρετο αὐτὸν ὁ πρεσβύτατος ὅ τι μα-
θῶν καταφρονήσειε τοῦ βασιλέως, ὁ δὲ „οὐπω“ ἔφη „κατεφρόνησα.“ „καταφρονήσεως δ' ἄν.“
πάλιν ἐρομένου „νῆ Δί“ εἶπεν „ἦν γε ξηγγενόμενος μὴ καλόν τε καὶ ἀγαθὸν εὐρω αὐτόν.“ „ἀπά-
25 γεις δὲ δὴ τίνα αὐτῷ δῶρα;“ τοῦ δὲ αὐτὴν τε ἀνδρίαν καὶ δικαιοσύνην καὶ τὰ τοιαῦτα φήσαν-
τος „πότερον;“ ἔφη, „ὡς οὐκ ἔχοντι;“ „μὰ Δί“ εἶπεν „ἀλλ' ὡς μαθησομένῳ χρῆσθαι, ἦν ἔχη
αὐτάς.“ „καὶ μὴν χρῶμενος τούτοις“ ἔφη „τὴν τε βασιλείαν, ἦν ὄρᾳς, ἀπολωλυῖαν αὐτῷ ἀνέλαβε
τόν τε οἶκον ἐκατήγαγε τοῦτον οὐκ ἀπόνως, οὐδὲ ῥαθύμως.“ „ποστὸν δὲ δὴ τοῦτο ἔτος τῆ ἀνα-
κτηθείσῃ ἀρχῇ;“ „τρίτου“ ἔφη „ἀρχόμεθα, δύο ἤδη που μῆνες.“ ἀναστήσας οὖν, ὥσπερ εἰώθει,
30 τὴν γνώμην „ὦ σωματοφύλαξ;“ εἶπεν „ἦ ὅ τί σε προσήκει καλεῖν, Δαρείος ὁ Κύρου καὶ Ἀρτα-
ξέρξου πατὴρ τὰ βασιλεία ταῦτα κατασχὼν ἐξήκοντα, οἶμαι, ἔτη λέγεται τελευτὴν ὑποπτεύσας τοῦ
βίου τῆ δικαιοσύνη θῦσαι, καὶ „ὦ δέσποινα;“ εἶπεν, „ἦ τίς ποτε εἶ.“ ὥσπερ ἐπιθυμήσας
μὲν πάλαι τῆς δικαιοσύνης, οὐπω δὲ αὐτὴν γινώσκων, οὐδὲ δοκῶν κεκτῆσθαι, τῷ παιδὲ τε

2. καὶ θεῶν. π. θεῶν τε. p. 2, E, Φ. 4. Ἀδραστειαν. m, o. ib. παρεγγυῶσαν. f. ex corr. et l. ib. οὐρανοῦς
Φ praeter A. 5. γλώττας. p, Φ. γλώσσας. E. 7. οἱοὶ ἐγένοντο. π. οἱ ἐγένοντο. p, 2, E. 8. συμφοιτᾶν αὐτόν, med.
om. p. 9. μεσημβρίαῖς. v. ib. τι οἱ μ. a. 10. ἀποκρίνεσθαι s, a, m. ib. πάντες. π, v. ib. αὐτῶν. l. 11. περὶ
ἱστορίας. l. 12. προσκυνήσειε. π. προσεκύνησε. p, 2, E. 13. οὐδὲ μία. s. ib. τούτου. 1, m, o. τούτου. 2. τούτω. a.
ib. βαρβάρῳ. s, a, m. ubi mg. ἴσ. βαρβάρων. ib. ἀφιστοροῦντι. o. 14. θεραπεύσειεν. l. ib. ἀποκον διειλήφθαι. v.
ib. τὸ οὕτως. v. 16. προσκυνεῖτε; l. 18. ἐπιτηδεύει. 1, f, s. ἐπιτηδεύει. v. ἐπιτηδεύων. E. 19. φοιτᾶ. p, 2. φοι-
τῶν (sic) π. φοιτῶν. E. ib. στολήν αὐτοῦ. a, m. ib. παραμειναι. p, s, a, m. 20. οἱ μὴν. π. 21. μήτε τι. 1 (u),
o. μήτε τι. 2, a, m. ib. οἱ δὲ ἄγειν. B. οἱ δὲ ἄγειν. π. οἱ διάγειν. p, 2, E. 22. δὲ διήλθεν. l. ib. μαθῶν. p,
π
2. μαθῶν. π. παθῶν. E. 23. δ' ἄν. om. v. 24. Δία. p. 25. δὴ τίνα. C, E. Scr. δὴ τίνα. ib. αὐτὴν τε. π. αὐτὴν
τε. p, 2, E. ib. ἀνδρίαν. p. ib. τὴν δικαιοσύνην. f, l, v. 26. Δία. p. ib. ἦν ἔχη. C, a. ἄν ἔχη. m, o. 27. αὐτῷ.
1, o. ex r. αὐτὸς. f, l, s, a, m. αὐτὸ καὶ. v. 28. ἀπόνως. f, s. ib. ποστὸν δὴ. p. ὅσον δὲ δὴ. v. ποστὸν μὲν δὴ. l.
29. ἀρχόμεθα. 1. ἀπόμμεθα. 2, E. ib. ὡς. p. ib. εἰώθει. π. εἰώθε. p, 2, E. 30. εἶ τι σε. p. 32. θῦσαι. m, o.
ib. εἶ τις. 2, a. 33. μὴ πάλαι. s, a. ib. ἐκτεσθαι. v, l, s.

οὕτως ἀμαθῶς ἐπαίδευσεν, ὡς ὄπλα ἐπ' ἀλλήλους ἄρασθαι, καὶ ὁ μὲν τραθῆναι, ὁ δὲ ἀποθανεῖν ὑπὸ τοῦ ἐτέρου, σὺ δ' ἤδη τούτον ἴσως οὐδ' ἐν τῷ βασιλείῳ θρόνῳ καθῆσθαι εἰδὸτα ξυνηληφέναι ἰμοῦ πάσας ἀρετὰς βούλει καὶ ἐπαίρεις αὐτὸν σοὶ φέρων, οὐκ ἐμοί, κέρδος, εἰ βελτίων γένοιτο.“
 βλέψας οὖν ὁ βάρβαρος ἐς τὸν πλησίον „ἔρμαιον“ ἔφη „θεῶν τις ἄγει τοιτοῦ τὸν ἄνδρα ἐν-
 ταῦθα, ἀγαθὸς γὰρ ξυγγενόμενος ἀγαθῶ πολλῶ βελτίω τὸν βασιλέα ἡμῖν ἀποφανεῖ καὶ σωφρονέ- 5 37
 στερον καὶ ἡδία, ταυτὶ γὰρ διαφαίνεται τοῦ ἀνδρός.“ ἐσέθεον οὖν εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν, ὅτι ἀνὴρ
 ἐπὶ ταῖς βασιλείω θύραις ἐστήκοι σοφός τε καὶ Ἑλλήν καὶ ξύμβουλος ἀγαθός. ἐπεὶ δὲ τῷ βασιλεῖ 38
 ἀνηγγέλη ταῦτα, ἔτυχε μὲν θύων παρόντων αὐτῷ τῶν μάγων, τὰ γὰρ ἱερὰ ὑπ' ἐκείνοις δρᾶται,
 καλέσας δὲ αὐτῶν ἕνα „ἦκει“ ἔφη „τὸ ἐνύπνιον, ὃ διηγούμην σοὶ τήμερον ἐπισκοπούμενῳ με ἐν
 τῇ εὐνῇ.“ ὄναρ δὲ ἄρα τῷ βασιλεῖ τοιοῦτον ἀφίκτο· ἐδόκει Ἀρταξέρξης εἶναι ὁ τοῦ Ξέρξου καὶ 10
 μεθεστηκέναι ἐς ἐκεῖνον τὸ εἶδος, περιδεῶς τε εἶχε, μὴ ἐς μεταβολὴν ἤδη τὰ πράγματα ἦκη αὐτῷ
 ἐς τοῦτο ἐξηγουμένῳ τὴν μεταβολὴν τοῦ εἴδους. ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν Ἑλληνά τε καὶ σοφὸν εἶναι τὸν
 ἦνοντα, ἐσῆλθεν αὐτὸν Θεμιστοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος, ὃς ἀπὸ Ἑλλήνων ποτὲ ἦσαν ξυγγένετο τῷ Ἀρ-
 ταξέρξει καὶ πολλοῦ ἄξιον ἐκεῖνόν τε ἐποίησεν ἑαυτὸν τε παρῆσχετο. καὶ προτείνας τὴν δεξιὰν „κά-
 λει,“ ἔφη „καὶ γὰρ ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ καλλίστου ἄρξαιτο ξυνθύσας τε καὶ ξυνευξάμενος.“ εἰσῆει μὲν 15 39
 δὴ παρακαμπτόμενος ὑπὸ πλειόνων, τουτὶ γὰρ ὄντο καὶ τῷ βασιλεῖ χαρίζεσθαι μαθόντες ὡς χαί-
 ροι ἀφιγμένῳ, διῶν δὲ ἐς τὰ βασίλεια οὐ διέβλεψεν ἐς οὐδὲν τῶν θαυμαζομένων, ἀλλ' ὡσπερ ὁδοι-
 πορῶν διήει αὐτά, καὶ καλέσας τὸν Δάμιν „ἦρου με“ ἔφη „πρώην, ὃ τι ὄνομα ἦν τῇ Παμφύλῳ
 γυναικί, ἣ δὴ Σαπφοῖ τε ὀμιλῆσαι λέγεται καὶ τοὺς ὕμνους, οὓς ἐς τὴν Ἀρτεμιν τὴν Περγαίαν
 ᾄδουσι, ξυνθεῖναι τὸν Αἰολέων τε καὶ Παμφύλων τρόπον.“ „ἠρόμην,“ ἔφη „τὸ δὲ ὄνομα οὐκ 20 38
 εἶπας.“ „οὐκ, ὦ χρηστέ, εἶπον, ἀλλ' ἐξηγούμην σοὶ τοὺς νόμους τῶν ὕμνων καὶ τὰ ὀνόματα καὶ
 ὅση τὰ Αἰολέων ἐς τὸ ἀκρότατόν τε καὶ τὸ ἴδιον Παμφύλων παρήλλαξε· πρὸς ἄλλῳ μετὰ ταῦτα
 ἰγνόμεδα, καὶ οὐκέτ' ἦρου με περὶ τοῦ ὀνόματος· καλεῖται τοίνυν ἡ σοφὴ αὕτη Δαμοφύλη, καὶ 39
 λέγεται τὸν Σαπφοῦς τρόπον παρθένους τε ἡμιλητρίας κτήσασθαι ποιήματά τε ξυνθεῖναι τὰ μὲν
 ἰστωικά, τὰ δὲ ὕμνους. τὰ τοι ἐς τὴν Ἀρτεμιν καὶ παρῶδηται αὐτῇ καὶ ἀπὸ τῶν Σαπφῶων ἦσται.“ 25
 ὅσον μὲν δὴ ἀπέειχε τοῦ ἐκπεκλήχθαι βασιλεία τε καὶ ὄγκον, ἐδήλου τῷ μηδὲ ὀφθαλμῶν ἄξια ἡγεῖ-
 σθαι τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ ἐτέρων πέρι διαλέγεσθαι κάκεινα δήπου ἡγεῖσθαι ὄραν. προιδῶν δὲ ὁ βασι- 30
 λεὺς προσιδόντα, καὶ γὰρ τι καὶ μῆκος ἢ τοῦ ἱεροῦ αὐλή εἶχε, διελάλησέ τε πρὸς τοὺς ἐγγύς, οἷον
 ἀναγιγνώσκων τὸν ἄνδρα, πλησίον τε ἤδη γιγνομένου μέγα ἀναβοήσας „οὗτος“ ἔφη „ὁ Ἀπολλώ-
 νιος, ὃν Μεγαβάτης ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ἰδεῖν ἐν Ἀντιοχείᾳ φησὶ θαυμαζόμενόν τε καὶ προσκυνούμε- 30
 νον ὑπὸ τῶν σπουδαίων, καὶ ἀπεξωγράφσέ μοι τότε τοιοῦτον αὐτόν, ὁποῖος ἦκει.“ προσελθόντα
 δὲ καὶ ἀσπασάμενον προσεῖπέ τε ὁ βασιλεὺς φωνῇ Ἑλλάδι καὶ ἐκέλευσε θύειν μετ' αὐτῷ· λευκὸν

2. εἰαίρου. f. corr. al. m. ib. ξυναληφέναι. v. 3. ὁμοῦ πάσας. Bo. ad Heroica 278. ὁμοῦ τὰς. C. E. ib. φέρω. s, a, m. ib. γένοιτο βελτίων. l. 4. βλέψας — πλησίον. om. l. 5. βασιλέα ἀποφανεῖ. s, a, m. ib. σωφρ. καὶ ἡδία. π. σωφρ. τε καὶ. p, 2, E. 6. ἐσῆλθε οὖν εὐαγγελιζόμενος. p. 7. ἦκοι. p. 8. ἀνηγγέλη. π. ἀνήγγειλε. p, 2, E. ib. παρόντων αὐτῷ τῶν μάγων. 1, o. παρόντων τῶν μ. αὐτῷ. 2, a, m. 9. αὐτῷ. s. ib. σήμερον. p. ib. ἐπισκοπούμενῳ με. 1. ἐπισκ. μοι. s, v. ἐπ. μὲν. l. ἐπ. μου. E. 10. ἐφίκτο. p, v. ib. ἐδόκει γὰρ. v. 11. εἰς ἐκεῖνο. v. ib. ἤδη τὰ πρ. ἦκη αὐτῷ. 1. ἦκει τὰ πρ. αὐτῷ ἤδη. f, l, v, et s. ubi ἦκη ab al. m. τὰ πρ. αὐτῷ ἦκη om. ἤδη. a, m. ἤδη τὰ πρ. αὐτῷ ἦκη. o. 12. ἐπεὶ ἦκουσεν. p. ib. τὸν. om. v. 13. ἄνδρα pro ἦνοντα ex erasione l. ib. αὐτῷ. E. ib. συγγένετο. p. 14. τε. om. p. 15. συνευξάμενος. p. 17. διῶν. v. ib. οὐ διέβλεψεν. π. οὐδὲ δ. p, 2, E. 18. αὐτὸς. v. ib. Παμφύλῳ. B, o, qui C. suos ita habere narrat. Παμφύλου. C, a, m. 19. ἣ δὴ. v. 20. συνθεῖναι. l. ib. τῶν Αἰολέων. π. 21. οὐκ ὦ χ. εἶπεν. a (sic) et εἶπεν. E. ib. ὦ χρ. v. ib. ἐξηγουμένου. v. ἐξηγούμενος. p. 22. μεταταῦτα. a, m. 23. ἡ σοφία. 2, a, et m. ubi la. σοφῇ. 24. παρθένους γε. f, l. παρθένους τε γὰρ. s, a. 25. Σαπφῶων. p. Σαπφοῦς. π, 2, E. 26. βασιλέα τε καὶ. 1. βασιλέα καὶ. 2, E. ib. μὴ δὲ. p, a. 27. καὶ

ἐτέρων. v. ib. προιδῶν. π. 28. διελάλησέ τε. 1, a, m. διελάλησέ τι. f, s. δ. τι. o. 29. ἀναβοήσεν. l. ib. ὁ Ἀπολλωνίος. 1. Ἀπολλώνιος. 2, E. 32. δὲ. om. v. ib. προσεῖπεν ὁ. l. ib. καὶ διεκέλευσε. 1. καὶ ἐκέλευσε. 2, E. Fo: καὶ δὴ ἐκέλευσε.

δὲ ἄρα ἵππον τῶν σφόδρα Νισαίων καταθύσειν ἔμελλε τῷ Ἕλλη φιλάρους κοσμήσας, ὥσπερ ἐς πομπήν. ὁ δ' ὑπολαβὼν „σὺ μὲν, ὦ βασιλεῦ, θῦε,“ ἔφη, „τὸν σαυτοῦ τρόπον, ἐμοὶ δὲ ξυγγνώρησον θῦσαι τὸν ἑμαυτοῦ.“ καὶ δραξάμενος τοῦ λιβανωτοῦ, „Ἦλιε,“ ἔφη, „πέμπε με ἐφ' ὅσον τῆς γῆς
 40 ἐμοὶ τε καὶ σοὶ δοκεῖ, καὶ γιννώσκοιμι ἄνδρας ἀγαθοὺς, φαύλους δὲ μήτε ἐγὼ μάθοιμι μήτε ἐμὲ
 5 φαῦλοι.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα τὸν λιβανωτὸν ἐς τὸ πῦρ ἤκεν, ἐπισκεψάμενος δὲ αὐτὸ ὅπῃ διανίσταται
 καὶ ὅπῃ θολοῦται καὶ ὀπόσαις κορυφαῖς ἄττει καὶ ὄπου, καὶ ἐφαπτόμενος τοῦ πυρός, ὅπῃ εὐση-
 μόν τε καὶ καθαρόν φαίνοιτο „θῦε,“ ἔφη, „λοιπόν, ὦ βασιλεῦ, κατὰ τὰ σαυτοῦ πάτρια, τὰ γὰρ
 XXXII πάτρια τάμὰ τοιαῦτα.“ καὶ ἀνεχώρησε τῆς θυσίας, ὡς μὴ κοινωνοίῃ τοῦ αἵματος. μετὰ δὲ τὴν
 θυσίαν προσῆλθε καὶ „ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „τὴν φωνὴν τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν γιννώσκεις, ἢ σμικρὰ αὐ-
 10 τῆς ὑπὲρ τοῦ εὐξυμβόλου ἴσως καὶ τοῦ μὴ ἀηδῆς δοκεῖν, εἴ τις ἀφίκοιτο Ἑλληνα;“ „πᾶσαν“ εἶπεν
 „ἴσα τῇ ἐγγωρίῳ ταύτῃ, καὶ λέγε ὅ τι βούλει, διὰ τοῦτο γὰρ πον ἐρωτᾷς.“ „διὰ τοῦτο“ ἔφη „καὶ
 ἄκουε· ἢ μὲν ὀρμὴ μοι τῆς ἀποδημίας Ἴνδοι εἰσι, παρελθεῖν δὲ οὐδ' ὑμᾶς ἐβουλήθη, σέ τε ἀκούων
 ἄνδρα, οἷον ἐξ ὄνυχος ἤδη ὄρω, σοφίαν τε, ἥπερ ὑμῖν ἐστὶν ἐπιχώριος μελετωμένη μάγοις ἀν-
 15 δράσι, κατιδεῖν δεόμενος, εἰ τὰ θεῖα, ὡς λέγονται, σοφοὶ εἰσι· σοφία δὲ ἐμοὶ Πυθαγόρου Σαμίον
 41 ἀνδρός, ὃς θεοὺς τε θεραπεύειν ὠδὲ με ἐδιδάξατο καὶ ξυνιέναι σφῶν ὀρωμένων τε καὶ οὐχ ὀρω-
 μένων φοιτᾶν τε ἐς διάλεξιν θεῶν καὶ γήνω τούτῳ ἐρίῳ ἐστάλθαι, οὐ γὰρ προβάτου ἐπέχθη, ἀλλ'
 ἀκηράτος ἀκηράτων φύεται ὕδατος τε καὶ γῆς δῶρα ὀδόνῃ· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἀνετον τῆς κόμης ἐκ
 Πυθαγόρου ἐπήσκησα, καὶ τὸ καθαρεύειν ζῶον βορᾶς ἐκ τῆς ἐκείνου μοι σοφίας ἦκει. ξυμπότης
 μὲν δὴ καὶ κοινωνὸς φαστῶνῃς ἢ τρυφῆς οὐτ' ἂν σοι γενοίμην οὐτ' ἂν ἐτέρῳ οὐδενί, φροντίδων
 20 δὲ ἀπόρων τε καὶ δυσσευρέτων δολῆν ἂν λύσεις οὐ γινώσκων τὰ πρακτέα μόνον, ἀλλὰ καὶ προγι-
 γνώσκων.“ ταῦτα ὁ Δάμις μὲν διαλεχθῆναι φησι τὸν ἄνδρα, Ἀπολλώνιος δὲ ἐπιστολὴν αὐτὰ
 πεποιήται, πολλὰ δὲ ἄλλα τῶν ἑαυτῷ ἐς διάλεξιν εἰρημένων ἐς ἐπιστολὰς ἀνετυπώσατο.
 XXXIII Ἐπεὶ δὲ χαίρειν ὁ βασιλεὺς ἔφη καὶ ἀγάλλεσθαι ἤκοντι μᾶλλον, ἢ εἰ τὰ Περσῶν καὶ Ἰνδῶν
 πρὸς τοῖς οὐδὲν αὐτῷ ἐκτέλεστο, ξένον τε ποιεῖσθαι καὶ κοινωνὸν τῆς βασιλείου στέγης, „εἰ ἐγὼ σε,
 25 ὦ βασιλεῦ,“ εἶπεν „ἐς πατρίδα τὴν ἐμὴν Τύανα ἤκοντα ἤξιλον οἰκεῖν οὐ ἐγὼ, ὦκησας ἂν ἄρα;“
 „μὰ Δι'“ εἶπεν „εἰ μὴ τοσαύτην γε οἰκίαν οἰκῆσειν ἔμελλον, ὀπόσῃν δορυφόρους τε καὶ σωματο-
 φύλακας ἐμοὺς αὐτόν τε ἐμὲ λαμπρῶς δέξασθαι.“ „ὁ αὐτὸς οὖν“ ἔφη „καὶ παρ' ἐμοῦ λόγος· εἰ
 γὰρ ὑπὲρ ἑμαυτὸν οἰκῆσω, πονήρως διαιτησομαι, τὸ γὰρ ὑπερβάλλον λυπεῖ τοὺς σοφοὺς μᾶλλον
 ἢ ὑμᾶς τὸ ἐλλεῖπον· ξενίζετω με οὖν ἰδιώτης ἔχων ὀπόσα ἐγὼ, σοὶ δὲ ἐγὼ ξυνέσομαι ὀπόσα βού-
 30 λει.“ ξυνεχώρει ὁ βασιλεὺς, ὡς μὴ ἀηδῆς τι αὐτῷ λάθοι πράξας, καὶ ὦκησε παρ' ἀνδρὶ Βαβυλω-
 νίῳ χρηστῷ τε καὶ ἄλλως γενναίῳ. δειπνοῦντι δὲ ἤδη εὐνοῦχος ἐφίσταται τῶν τὰς ἀγγελίας διαφε-
 ρόντων καὶ προσειπὼν τὸν ἄνδρα „βασιλεὺς“ ἔφη „δωρεῖταί σε δέκα δωρεαῖς καὶ ποιεῖται κύριον
 τοῦ ἐπαγγελίαι αὐτάς, δεῖται δέ σου μὴ μικρὰ αἰτῆσαι, μεγαλοφροσύνην γὰρ ἐνδείξασθαι σοὶ τε
 καὶ ἡμῖν βούλεται.“ ἐπαινέσας δὲ τὴν ἐπαγγελίαν „πότε οὖν χρὴ αἰτεῖν;“ ἤρητο, ὁ δὲ „αὐριον“

1. καταθύσειν. 1. καταθύειν. 2, E. 2. ὀδ'. E. ib. θῦε. E. ib. δὲ. om. l. ib. ξυγγνώρησον θῦσαι τὸν ἑμαυτοῦ. 1. (p. συγγ.) τὸν ἑμαυτοῦ συγγνώρησον θῦσαι. 2, E. 4. καὶ σοι. o. ib. γινώσκοιμι. f. ib. μή τε. o. 5. τὸ λιβ. π. ib. αὐτῷ. v. 7. θῦε. E. 9. προσῆλθε. 2, a. ib. γινώσκεις. l. 10. εὐξυμβόλου. p. ante corr. l, s, a, m. ib. τοῦ. om. v. ib. εἰτις. o. 12. οὐδ'. om. π. 13. μελετωμένοις. π. 14. E (438) σοφία δέ μοι — διαλέξεις θεῶν. ib. σοφία δέ μοι. E. 15. θεοὺς τε θ. 1, E. a. θεοὺς θ. 2, E. E. ib. με. om. p. ἐμὲ. E. a. ib. ὡς ξυνιέναι E (non A). 16. εἰς διαλέξεις. E. ib. τούτῳ ἐρίῳ. 1, f, o. ἐρίῳ τούτῳ. l, v, s, a, m. 17. αὐτό τε. v. 18. ἦνοι. l, s, a, m. 19. φροντίδων. τε. v. 20. οὐ γινώσκων. 1, l. οὐ γινώσκω. f, v, r. οὐ γὰρ γινώσκω. s, E. ib. προγιγνώσκων. 1, l. προγιγνώσκω. f, v, r, s, E. 21. μὴ διαλεχθῆναι. s, a. ib. τὸν ἄνδρα φησί. p. ib. ἐπιστολὴν δὲ. m. 22. δὲ ἄλλα. o. ib. τῶν ἐν αὐτῷ. v. ib. εἰρημένῃ. (supra posita ω.) s. corr. a m. rec. ib. ἀνετυπώσατο. o. 23. ἢ τὰ. s (ubi εἰ a m. rec. in mg.) et a. 24. τε ποιεῖσθαι. f, l, v et s ante corr. τε πεποιήσθαι. 1, E. 25. ὦκησας ἂν ἄρα. π. ὦκησας ἂν ἄρα. p. ὦκησας ἄρα. l, s. Fo: ἀρ' ἂν ὦκησας. 26. οὐ μὰ. o ex conj. Salm. ib. Δία. p. 27. δέξασθαι λαμπρῶς. v. 28. πονήρως. l, v, s, a. πονήρως. p. 29. με οὖν. 1, o. μὲν οὖν. 2, a, m, ubi l. με γούν. ib. ἐγὼ. om. l. 30. λάθη. 1. ib. παρὰ ἀνδρὶ. v. 31. εὐνοῦχος. l. 32. σοι. l. 33. σοὶ γε. l.

ἔφη, καὶ ἅμα ἐφοίτησε παρὰ πάντας τοὺς βασιλέως φίλους τε καὶ ξυγγενεῖς, παρῆναι κελεύων αἰ- 42
 τοῦντι καὶ τιμωμένῳ τῷ ἀνδρὶ. φησὶ δὲ ὁ Δάμις ξυνιέναι μὲν, ὅτι μηδὲν αἰτήσοι, τὸν τε τρόπον
 αὐτοῦ καθεωρακῶς καὶ εἰδῶς εὐχόμενον τοῖς θεοῖς εὐχὴν τοιαύτην· „ὦ θεοί, δῶήτε μοι μικρὰ
 ἔχειν καὶ δεῖσθαι μηδενός.“ ἐφεστηκότα μέντοι ὁρῶν καὶ ἐνθυμουμένῳ ὁμοιον οἰεσθαι ὡς αἰ-
 τήσοι μὲν, βασανίζοι δέ, ὃ τι μέλλει αἰτήσῃν. ὁ δὲ ἐσπέρας ἦδη „ὦ Δάμι,“ ἔφη „θεωρῶ πρὸς 5
 ἱμαυτὸν, ἐξότου ποτὲ οἱ βάρβαροι τοὺς εὐνούχους σάφρονας ἡγούνται καὶ ἐς τὰς γυναικωνίτιδας
 ἐσάγονται.“ „ἀλλὰ τοῦτο,“ ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, καὶ παιδί δῆλον· ἐπειδὴ γὰρ ἡ τομὴ τὸ ἀφροδι-
 αάζειν ἀφαιρεῖται σφᾶς, ἀνεῖνται σφισιν αἱ γυναικωνίτιδες, καὶ ξυγκαθεύδειν ταῖς γυναιξὶ βού-
 λονται.“ „τὸ δὲ ἐρᾶν“ εἶπεν „ἢ τὸ ξυγγίγνεσθαι γυναιξὶν ἐκτεμῆσθαι αὐτοὺς οἶε,“ „ἄμφω,“
 ἔφη „εἰ γὰρ σβεσθῆι τὸ μόριον ὑφ’ οὗ διοιστρεῖται τὸ σῶμα, οὐδ’ ἂν τὸ ἐρᾶν ἐπέλθοι οὐδενί.“ 10
 ὁ δὲ βραχὺ ἐπισχῶν „αὔριον,“ ἔφη „ὦ Δάμι, μάθοις ἂν, ὅτι καὶ εὐνούχοι ἐρῶσι καὶ τὸ ἐπιθυ-
 μητικόν, ὅπερ ἐσάγονται διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, οὐκ ἀπομαραίνεται σφῶν, ἀλλ’ ἐμμένει θερμόν τε
 καὶ ζῶπυρον, δεῖ γὰρ τι περιπεσεῖν, ὃ τὸν σὸν ἐλέγξει λόγον. εἰ δὲ καὶ τέχνη τις ἦν ἀνθρω-
 πεία τύραννός τε καὶ δυνατὴ τὰ τοιαῦτα ἐξωθεῖν τῆς γνώμης, οὐκ ἂν μοι δοκᾷ τοὺς εὐνούχους
 ποτὲ ἐς τὰ τῶν σωφρονούτων ἦδη προσγράψαι κατηναγκασμένους τὴν σωφροσύνην καὶ βιαίῳ τέ- 15
 ρνῃ ἐς τὸ μὴ ἐρᾶν ἡγμένους. σωφροσύνη γὰρ τὸ ὀρεγόμενον τε καὶ ὀρμᾶντα μὴ ἠτᾶσθαι ἀφρο-
 δισίαν, ἀλλ’ ἀπέχεσθαι καὶ κρείττω φαίνεσθαι τῆς λύττης ταύτης.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Δάμις „ταῦτα
 μὲν καὶ αὐτίς ἐπισκεψόμεθα,“ ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, ἃ δὲ χρὴ ἀποκρίνασθαι αὔριον πρὸς τὴν τοῦ
 βασιλέως ἐπαγγελίαν λαμπρὰν οὐσαν διεσκεψῆναι προσήκει. αἰτήσεις μὲν γὰρ ἴσως οὐδὲν, τὸ δ’ ὅπως 20 43
 ἂν μὴ ἄλλῳ, φασὶ, τύφῳ παραιεῖσθαι δοκολῆς, ἅπερ ἂν ὁ βασιλεὺς διδῶ, τοῦτο ὄρα καὶ φυλάτ-
 του αὐτό, ὁρῶν οἱ τῆς γῆς εἰ καὶ ὅτι ἐπ’ αὐτῷ κείμεθα. δεῖ δὲ φυλάττεσθαι διαβολάς, ὡς ὑπερο-
 φία χρώμενον, γυγνώσκῃν τε ὡς νῦν μὲν ἐφόδια ἔστιν ἡμῖν ὀπόσα ἐς Ἴνδουὺς πέμψαι, ἐπανουσί-
 δεῖ ἐκείθεν οὐτ’ ἂν ἀποχρήσαι ταῦτα, γένοιτο δὲ οὐκ ἂν ἕτερα.“ καὶ τοιαῦδε ὑπέθαλπεν αὐτὸν τέ-
 ρνῃ, μὴ ἀπαξιώσθαι λαβεῖν, ὃ τι διδοίη, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὥσπερ ξυλλαμβάνων αὐτῷ τοῦ λόγου 43
 „παραδειγμάτων δὲ,“ εἶπεν „ὦ Δάμι, ἀμελήσεις; ἐν οἷς ἔστιν, ὡς Αἰσχίνης μὲν ὁ τοῦ Λυσανίου 25
 παρὰ Διονύσιον ἐς Σικελίαν ὑπὲρ χρημάτων ἄχρητο, Πλάτων δὲ τρεῖς ἀναμετρηθεὶς λέγεται τὴν Χά-
 ρυβδιν ὑπὲρ πλοῦτου Σικελικοῦ, Ἀρίστιππος δὲ ὁ Κυρηναῖος καὶ Ἐλίκων ὁ ἐκ Κυζίκου καὶ Φύ-
 των, ὅτ’ ἐφυγε Ῥήγιον, οὕτω τι ἐς τοὺς Διονυσίου κατέδυσαν θησαυρούς, ὡς μόγις ἀνασχεῖν ἐκεί-
 θεν. καὶ μὴν καὶ τὸν Κνιδιὸν φασὶν Εὐδοξον, ἐς Αἴγυπτόν ποτε ἀφικόμενον ὑπὲρ χρημάτων τε
 ὁμολογεῖν ἦκειν καὶ διαλέγεσθαι τῷ βασιλεῖ ὑπὲρ τούτου, καὶ ἵνα μὴ πλείους διαβάλλῳ, Σπεύσιπ- 30
 πον τὸν Ἀθηναῖον οὕτω τι ἐρασιχρήματου γενέσθαι φασίν, ὡς ἐπὶ τὸν Κασάνδρου γάμον ἐς Μα-

1. ἐφοίτησε. 1. ἐφοίτα 2, E. ib. παρὰ. s, E. περί. 1, f, v et s ante rec. corr. 3. εἰδῶς εὐχόμενον. 1. εἰδῶς
 αὐτὸν εὐχ. 2, E. ib. δῶήτε. π. 4. μὴ δεῖσθαι. l. ib. αἰτήση. v. 5. βασανίζοι. π, f, l. βασανίζει p, v, E. ib. μέλ-
 λει. 1. μέλλοι. 2, E. 5. θεωρῶν. ante corr. s. 6. ἐξ ὅτου. ante corr. s. ib. σάφρονας ἡγούνται. π. σάφρονάς τε
 ἡ. p, 2, E. 7. ἀφροδιαάζειν. p. 8. ἀνεῖνται σφισιν. a, m. ib. βούλονται. m, o. 9. ξυγγίγνεσθαι. a. 10. οὐδένα.
 (supra posita l.) π. οὐδένα. p, 2, E. 11. Φ. (332, a, 12): ὁ δὲ βραχὺ — γνώμης. 12. ἀλλὰ μένει. E. ib. θερμόν
 τε. s, a, m. 13. δεῖ — λόγον. om. Φ. ib. περιπεσεῖν s, E. παραπεσεῖν. 1, f, v, l. 14. τύραννος καὶ. Φ. τυραν-
 νός. B. 15. εἰς. l. ib. προστρέψαι. v. 16. εἰς. l. ib. τὸ. (ante ὀρεγόμενον) om. p. ib. ὀρμᾶντα. B. 17. λύττης. π. λύττης o et
 m in mg. γο. λύττης. λύττης. p, 2, a. 18. ἐπισκεψόμεθα. (supra posita o.) f. ἐπεσκ. a. ib. ἔφη. om. p. ib. ὦ Ἀπ. 1.
 Ἀπολλώνιε. 2, E. 19. οὐσαν λαμπρὰν. p. 20. μὴ ἄλλῳ, φασί, τύφῳ. π, B. μὴ ἄλλως φασί τύφῳ. p, 2, a, m. μὴ
 ἄλλοις τύφῳ. o. ib. ἄρα καὶ. r. 21. δεῖ δὲ φ. π. δεῖ δὲ καὶ φ. p, 2, E. 22. ἐφόδια ἔστιν. p. 23. ἀποχρήσθαι. p.
 δι.

ἀποχρήσαι. E. Scr. ἀποχρήσαι. ib. τοιαῦδε. l, v, s. 24. ὅτι διδοίη. 1. ὁ, τι δῶή. v, s, a, m. δῶή. f. ὁ, τι διδοίη.
 l, o. 25. Σ v Αἰσχίνης· οὗτος παρὰ Διονύσιον — χρημάτων ἄσαι. 26. Διονυσία. ΣV. ib. τρεῖς. ΣV. 27. πλοῦ-
 τού. v. ib. Ἐλίκων ἐκ p, Σ. ib. καὶ Φοίτων. Σ praeter A: ἐφοίτων. 28. ἐφυγε. 1. ἐφυγε. 2, E. ib. οὕτω τοι.
 v. et m: ἴσ. τοι. ΣB, E. οὕτω τί. π, a. ib. ἐς τοῦ. v, r. 29. εἰς. l, o. ib. Αἴγυπτόν τε. p. ib. ἀφικόμενον. v.
 30. καὶ. om. ΣBE. ib. διαβάλλῳ. f. διαβαλῶ. ΣA, B, V, E. 31. οὕτω τοι. v. et m. ἴσ. τοι. οὕτω τί π, a. ib.
 Κασάνδρου. o, Σ praeter E. ib. Μακεδο. ΣA. Μακεδονά. (supra posita s.) ΣE. Μακεδόνά. ΣM.

φότα δεσπόζειν θηρίου μεγίστου ἢ γῆ βόσκει, ἐλευθέρας ἔμοιγε δοκεῖ φύσεως καὶ λαμπρᾶς εἶναι.“ τί οὖν χρῆση τῷ παιδί,“ ἔφη „εἰ μὴ καὶ τὸν ἐλέφαντα ἀνήση;“ „τῆ τε οἰκίᾳ“ ἔφη „ἐπιστήσω τῆ ἑμαυτοῦ καὶ τοῖς οἰκέταις καὶ πολλῶ βέλτιον τούτων ἢ ἐγὼ ἄρξει.“ „σὺ δὲ οὐχ ἱκανὸς“ ἔφη „τῶν σεαυτοῦ ἄρχειν;“ „ὄν γε“ εἶπε „καὶ σὺ τρόπον, ὦ Ἀπολλώνιε· καταλιπὼν γὰρ τὰμὰ
 5 περιέειμι, ὥσπερ σὺ, φιλομαθῶν καὶ περιφρονῶν τὰ ἐν τῆ ξένη.“ „εἰ δὲ δὴ κρίαυ τὸν παιδα, καὶ ἵππω σοι γενοίσθην ὁ μὲν ἀμιλλητήριος, ὁ δὲ πολεμικός, ἀναθήσῃ αὐτόν, ὦ Δάμι, ἐπὶ τοὺς ἵππους;“ „ἐπὶ μὲν τὸν ἀμιλλητήριον“ εἶπεν „ἴσως ἂν, ἐπειδὴ καὶ ἑτέρους ὄρω, τὸν δὲ μάχιμόν τε καὶ ὀπλιτεύοντα πῶς ἂν ἀναβαίνοι οὗτος; οὔτε γὰρ ἀσπίδα δύναται ἂν φέρειν, ἣς δεῖ τοῖς ἱππεύουσιν, οὔτ' ἂν θώρακα ἢ κράνος, ἀλμῆν δὲ πῶς οὗτος, ὃς οὐδὲ ἄτρακτον βέλους ἢ τοξεύματος
 10 κραδαίνοι ἂν ψελλιζόμενος ὡς τὸ εἰκὸς ἔτι;“ „ἕτερον οὖν τι,“ ἔφη „ὦ Δάμι, ἐστίν, ὃ τὸν ἐλέφαντα τοῦτον ἠνιοχεῖ καὶ πέμπει, καὶ οὐχ ὁ ἠνιοχος οὗτος, ὃν σὺ μονουοῦ προσκυνεῖς ὑπὸ θαύματος.“ τοῦ δὲ εἰπόντος „τί ἂν εἴη τοῦτο, Ἀπολλώνιε; ὄρω γὰρ ἐπὶ τοῦ θηρίου πλὴν τοῦ παιδὸς οὐδὲν ἕτερον.“ „τὸ θηρίον“ ἔφη „τοῦτο εὐπαιδευτόν τε παρὰ πάντα ἐστὶ, κάπειδαν ἄπαξ
 61 ἀναγκασθῆ ὑπὸ ἀνθρώπων ζῆν, ἀνέχεται τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου πάντα καὶ ὁμοῦθειαν ἐπιτη-
 15 δεύει τὴν πρὸς αὐτόν. χαιρεῖ τε σιτούμενον ἀπὸ τῆς χειρὸς, ὥσπερ οἱ μικροὶ τῶν κυνῶν, προσιόντα τε τῆ προνομαῖα αἰκάλλει καὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὴν φάρυγγα ἐσωδοῦντα ἀνέχεται καὶ κέχηεν ἐφ' ὅσον τῷ ἀνθρώπῳ δοκεῖ, καθάπερ ἐν τοῖς νομάσι ἐσώωμεν. νύκτωρ δὲ λέγεται τὴν δουλείαν ὀλοφύρεσθαι, μὰ Δί', οὐ τετριγὸς, ὅποιον εἶωθεν, ἀλλ' οἰκτρὸν τε καὶ ἐλεινὸν ἀνακλάον, εἰ δὲ ἀνθρώπος ἐπισταίῃ ὀδυρομένῳ ταῦτα, ἴσχει τὸν θρῆνον ὁ ἐλέφας, ὥσπερ αἰ-
 20 δούμενος. αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ, ὦ Δάμι, ἄρχει καὶ ἡ πειδῶ αὐτόν ἢ τῆς φύσεως ἄγει μᾶλλον ἢ ὁ ἐπικείμενός τε καὶ ἀπευθύνων.“

xii Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰνδὸν ἐλθόντες ἀγέλην ἐλεφάντων ἰδεῖν φασὶ περαιουμένους τὸν ποταμὸν καὶ τάδε ἀκούσαι περὶ τοῦ θηρίου· ὡς οἱ μὲν αὐτῶν ἔλειοι, οἱ δ' αὖ ὄρειοι, καὶ τρίτον ἤδη γένος πεδινοὶ εἰσιν, ἀλίσκονται τε ἐς τὴν τῶν πολεμικῶν χρεῖαν. μάχονται γὰρ δὴ ἐπεσκευασμένοι πύργους οἴους
 25 κατὰ δέκα καὶ πεντεκαίδεκα ὁμοῦ τῶν Ἰνδῶν δέξασθαι, ἀφ' ὧν τοξεύουσι τε καὶ ἀκοντίζουσιν οἱ Ἰνδοί, καθάπερ ἐκ πυλῶν βάλλοντες. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θηρίον χεῖρα τὴν προνομαίαν ἠγρεῖται καὶ χρῆται αὐτῇ ἐς τὸ ἀκοντίζειν. ὅσον δὲ ἵππου Νισαίου μελῶν ὁ Λιβυκὸς ἐλέφας, τοσοῦτον τῶν
 62 ἐκ Λιβύης οἱ Ἰνδοὶ μελῶς. περὶ δὲ ἡλικίας τοῦ ζῴου καὶ ὡς μακροβιώτατοι, εἴρηται μὲν καὶ ἑτέροις, ἐντυχεῖν δὲ καὶ οὗτοί φασιν ἐλέφαντι περὶ Τάξιλα μεγίστην τῶν ἐν Ἰνδοῖς πόλιν, ὃν μυρ-
 30 ζεῖν τε οἱ ἐπιχώριοι καὶ ταινιοῦν· εἶναι γὰρ δὴ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον ὑπὲρ Πάφρου μεμαχημένων εἰς οὗτος, ὃν, ἐπειδὴ προθύμως ἐμεμάχητο, ἀνήκεν ὁ Ἀλέξανδρος τῷ Ἠλίῳ. εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ χρυσοῦ ἔλικας περὶ τοῖς εἴτ' ὀδοῦσιν εἴτε κέρασι καὶ γράμματα ἐπ' αὐτῶν Ἑλληνικὰ λέγοντα ΑΔΕ-
 ΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΔΙΟΣ ΤΟΝ ΑΙΑΝΤΑ ΤΩΙ ΗΛΙΩΙ. ὄνομα γὰρ τοῦτο τῷ ἐλέφαντι ἔθετο μέγαλον ἀξιώσας μέγαν. ξυνεβάλλοντο δὲ οἱ ἐπιχώριοι πεντήκοντα εἶναι καὶ τριακόσια ἔτη μετὰ τὴν μάχην
 xiii 35 οὐπω λέγοντες καὶ ὀπόσα γεγωνῶς ἐμάχετο. Ἰόβας δέ, ὃς ἤρξε ποτε τοῦ Λιβυκοῦ ἔθνους, φησὶ

2. χρῆση. C. χρῆσει. E. 3. πολλῶν. l. pr. m. 5. περιήμι. π. ib. εἰ δὲ κρίαυ. s, a. 6. ἵππω. s. ib. ἀναθήση αὐτόν, ὦ Δάμι. π. ἀναθήση, ὦ Δ. αὐτόν. 2, E. ἀναθήση, ὦ Δάμι. p. 7. ἴσως εἶπεν, ἂν. p. 8. ἀναβαίνοι. 1, f. l, s. ἀναβαίνει (supra posita η) v. ἀναβαίνει. E. 9. καὶ κράνος. v. 10. ἕτερόν τι. v. 11. οὐχ ἦν. v. ib. μονουοῦ. 1. μονουοχι. 2, E. 13. εὐπαιδόν τε. s, a. εὐπαιδευτόν τε. m. ubi γρ. ἀπαιδευτόν τε. ἀπαιδευτόν τε. l. ib. παρὰ πάντας. 2, a, m. ubi γρ. παρὰ πάντα. 14. ἀνθρώπων. π. ἀνθρώπων. p (ex corr. pro ἀνθρώπων), 2, E. Fo: ἀνθρώπων.

ib. τῶν ἀνθρώπων. 1. (m. γρ.) 15. ὁμοῦθειαν τε. p. 18. Δία. p. ib. τετριγὸς. 1, f, l. τετριγὸς. v. τετριγὸς. s, E. ib. ἀλλὰ. p. 19. ἀνακλάον. l, a, m. ἀνακλαίον. Hu. ib. εἰ δὲ ἀνθρώπος. 1. εἰ δὲ ὁ ἀνθρώπος. 2, E. 29. αὐτὸς δὲ. p. ib. ἑαυτῷ. v. ib. αὐτόν τῆς. m, o. 22. τῶν Ἰνδῶν. π. 23. ἂν. o. 24. ἀπεσκευασμένοι. l. ib. πύργους. v. 26. βαλόντες. f, s. 27. λυβικὸς. v et l ante corr. 28. μακροβιώτατοι. 2, a. μακροβιώτατον. 1, m, o. 29. Τάξιλα. π. Τάξιλαν. p, 2, a. (Μάξιλαν. v.) Τάξιλλαν. m, o. 30. ὑπὸ Πάφρου. l, s, a, m. 32. χρυσοῦ ἔλικας. 1. χρυσοῦς. 2, E. ib. κέρασιν. f. ib. αὐτῷ. v. 34. ξυνεβάλλοντο. p. 35. ὡς ἤρξε. s, a, m.

πρὸς ἀλλήλους κραυγὴ τῶν βασιλείων ἐξεφοίτησεν εὐνούχων καὶ γυναικῶν ἅμα· εἴληπτο δὲ ἄρα εὐνούχος τις ἐπὶ μιᾷ τῶν τοῦ βασιλέως παλλακῶν ξυγκατακείμενός τε καὶ ὀπόσα οἱ μοιχοὶ κρᾶττων, καὶ ἦγον αὐτὸν οἱ ἀμφὶ τὴν γυναικωνίτιν ἐπισπῶντες τῆς κόμης, ὃν δὴ ἄγονται τρόπον οἱ βασιλέως δούλοι. ἐπεὶ δὲ ὁ πρεσβύτατος τῶν εὐνούχων ἐρῶντα μὲν τῆς γυναικὸς κάλαι ὑσθῆσθαι ἔφη καὶ προειρηκέναι οἱ, μὴ προσδιαλέγεσθαι αὐτῇ, μηδὲ ἄπτεσθαι δέξης ἢ χειρός, μηδὲ κοσμεῖν ταύτην μόνην τῶν ἔνδον, νῦν δὲ καὶ ξυγκατακείμενον εὐρηκέναι καὶ ἀνδρικόμενον ἐπὶ τὴν γυναῖκα, ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ἐς τὸν Λάμιν εἶδεν, ὡς δὴ τοῦ λόγου ἀποδεδειγμένου, ὃς ἐφιλοσοφεῖτο αὐτοῖς περὶ τοῦ καὶ εὐνούχων τὸ ἐρᾶν εἶναι, ὁ δὲ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παρόντας „ἀλλ' αἰσχρόν γε“ εἶπεν „ὦ ἄνδρες, παρόντος ἡμῖν Ἀπολλωνίου περὶ σωφροσύνης ἡμᾶς, ἀλλὰ μὴ τοῦτον, ἀποφαίνεσθαι· τί οὖν κελύεις, Ἀπολλῶνιε, παθεῖν αὐτόν;“ „τί δὲ ἄλλο ἢ ζῆν;“ εἶπε παρὰ τὴν πάντων ἀποκρινάμενος δόξαν. ἀνερωθριάσας οὖν ὁ βασιλεὺς „εἴτα οὐ πολλῶν“ ἔφη „θανάτων ἄξιός ὑπέρβαν οὕτως τὴν εὐνήν τὴν ἐμὴν;“ „ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ξυγγνώμης“ ἔφη „βασιλεῦ, ταῦτα εἶπον, ἀλλ' ὑπὲρ τιμωρίας, ἢ ἀποκναίσει αὐτόν· εἰ γὰρ ζήσεται νοσῶν καὶ ἀδυνάτων ἀπτόμενος καὶ μήτε σῖτα μήτε ποτὰ ἦσει αὐτόν μήτε θεάματα, ἃ σέ τε καὶ τοὺς σοὶ συνόντας εὐφρανεῖ, πηθήσεται τε ἢ καρδία θαμὰ ἐκθρᾶσκοντος τοῦ ὕπνου, ὃ δὴ μάλιστα περὶ τοὺς ἐρῶντάς φασι γίνεσθαι. καὶ τίς μὲν οὕτω φθόῃ τήξει αὐτόν, τίς δὲ οὕτω λιμὸς ἐπιθρύψει τὰ σπλάγχνα; εἰ δὲ μὴ τῶν φιλοφύχων εἴη τις, αὐτός, ὦ βασιλεῦ, δεήσεται σοῦ ποτε καὶ ἀποκτεῖναι αὐτόν ἢ ἑαυτόν γε ἀποκτενεῖ πολλὰ ὀλοφυρόμενος τὴν παρούσαν ταύτην ἡμέραν, ἐν ᾗ μὴ εὐθὺς ἀπέθανε.“ τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ οὕτω σοφόν τε καὶ ἡμερον, ἐφ' ᾧ ὁ βασιλεὺς ἀνῆκε τὸν θάνατον τῷ εὐνούχῳ.

Μέλλων δὲ ποτε πρὸς θήρα γίνεσθαι τῶν ἐν τοῖς παραδείσοις θηρίων, ἐς οὓς λέοντες τε ἀπόκεινται τοῖς βαρβάροις καὶ ἄρκτοι καὶ παρδάλεις, ἤξιον τὸν Ἀπολλώνιον παρατυχεῖν οἱ θηρῶντι, ὁ δὲ „ἐκλέλησαι, ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „ὅτι μηδὲ θύοντί σοι παρατυγχάνω; καὶ ἄλλως οὐχ ἡδὺ θηρίοις βεβασανισμένοις καὶ παρὰ τὴν φύσιν τὴν ἑαυτῶν δεδουλωμένοις ἐπιτίθεσθαι.“ ἐρομένου δὲ αὐτόν τοῦ βασιλέως, πῶς ἂν βεβαίως καὶ ἀσφαλῶς ἄρχοι, „πολλοὺς“ ἔφη „τιμῶν, πιστεύων δὲ ὀλλοίς.“ πρεσβευομένου δὲ ποτε τοῦ τῆς Συρίας ἄρχοντος περὶ κωμῶν, οἶμαι, δύο προσοίκων τῷ Ζεύγματι καὶ φάσκοντος ὑπακηκοῖναι μὲν αὐτάς Ἀντιόχῳ καὶ Σελεύκῳ πάλαι, νῦν δὲ ὑπ' αὐτῶ εἶναι Ῥωμαίοις προσηκούσας, καὶ τοὺς μὲν Ἀραβίους τε καὶ Ἀρμενίους μὴ ἐνοχλεῖν τὰς κώμας, αὐτόν δὲ ὑπερβαίνοντα τὸσαύτην γῆν καρποῦσθαι σφᾶς, ὡς αὐτοῦ μᾶλλον ἢ Ῥωμαίων οὕσας, μεταστησάμενος ὁ βασιλεὺς τοὺς πρέσβεις „τὰς μὲν κώμας ταύτας,“ ἔφη „Ἀπολλῶνιε, ξυνεχώρησαν τοῖς ἐμοῖς προγόνοις οἱ βασιεῖς, οὓς εἶπον, τροφῆς ἕνεκα τῶν θηρίων, ἃ παρ' ἡμῖν ἀλισκόμενα φοιτᾷ ἐς τὴν ἐκείνων διὰ τοῦ Εὐφράτου, οἱ δ' ὥσπερ ἐκλαθόμενοι τούτου καινῶν τε καὶ ἀδίκων ἄπτονται. τίς οὖν φαίνεται σοὶ τῆς πρεσβείας ὁ νοῦς;“ „μέτριος, ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „καὶ ἐπιεικής, εἰ, ἃ δύνανται καὶ ἄκοντος ἔχειν ἐν τῇ ἑαυτῶν ὄντα, βούλονται παρ' ἐκόντος εὐρίσκεισθαι μᾶλλον.“ προσεῖπαι δὲ καὶ τὸ μὴ δεῖν ὑπὲρ κωμῶν, ἃν μείζους κέκτηνται τάχα καὶ ἰδιῶται, διαφέρεισθαι πρὸς 35

2. παλακῶν. 1. 3. οἱ ἀμφὶ. 1. B. Abresch. ad Cattier Gazophyl. p. 6. ἀμφὶ. 2. E. ib. γυναικωνίτιν. E. 4. οἱ τοῦ β. f. o. ib. μὲν τῆς π. μὲν αὐτόν τῆς. p. 2, E. 5. προσδιαλέγεσθαι. 1, f, v, l. διαλέγεσθαι. s, E. ib. μὴ δὲ. E. 6. αὐτήν. p. ib. νῦν δὲ — γυναῖκα. Φ. (332, a, 18.) 9. ἀλλ' αἰσχρόν γε. p, u, o. ἀλλὰ αἰσχρόν. π, 2, a, m. 11. ἀποκρινόμενος. p. 12. οὕτως. 1. οὔτος. 2. E. ib. τὴν εὐνήν ἐμὴν. p. ib. συγγνώμης. p, s. 14. τοὺς σοὶ συνόντας. s, a, m. 15. πηθήσεται. v. 16. φασὶ γενέσθαι. E. ib. φθόῃ. π, o. φθόα. p, 2, a, m. ib. τίς δὲ. m, a. ib. λιμὸς. π, l. λιμὸς. p, 2, E. ib. ἐπιθρύψει. m. ἐπιθρύψει. l. 17. σπλάγχνα. v. ib. ποτε ἀποκτεῖναι. p. 18. ἑαυτόν τε. a. ib. παρούσαν ταύτην ἡμ. C. παρούσαν. E. 19. τὸσαύτον Ἀπ. p. 21. μέλλον. (supra posita ω.) f. ib. δὴ ποτε. v. ib. πρὸς θήρα, (eraso v) f. et l. pr. m. πρὸς θήραν 1, v, s. ib. τῷ παραδείσῳ. p. ex corr. ib. θηρίων. π, Ha. χωρίων. p, 2, E. 22. παρδάλεις. l. ib. παρατυγχάνειν. p. 23. μὴ δὲ. ib. περιτυγχάνω. s. (ubi fuerat περιτυγχάνων) a, m. 26. περὶ τῶν κωμῶν. π. ib. οἶμαι. om. π. 28. Ἀραβίους. E. 30. ἔφη Ἀπ. 1. Ἀπ. ἔφη. 2. E. ib. ξυνεχώρησε. s. 31. φοιτᾷ. 1. f, v, l. φοιτᾶν ex φοιτᾶ corr. s. φοιτᾶν. E. 32. οἶδ'. E. 34. τῇ ἑαυτῶν. 1. τῇ αὐτῶν. 2, E.

Ῥωμαίους καὶ πόλεμον οὐδ' ὑπὲρ μεγάλων ἀρεσθαι. νοσοῦντι δὲ τῷ βασιλεῖ παρῶν τοσαῦτά γε καὶ οὕτω θεῖα περὶ ψυχῆς διεξήλθεν, ὡς τὸν βασιλέα ἀναπνεῦσαι καὶ πρὸς τοὺς παρόντας εἰπεῖν, „ὅτι Ἀπολλώνιος οὐχ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μόνης ἀφροντιστεῖν εἰργασταί με, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ θανάτου.“ τὴν δὲ σήραγγα τὴν ὑπὸ τῷ Εὐφράτῃ δεικνύντος αὐτῷ ποτε τοῦ βασιλέως καὶ „τί σοι φαίνεται τὸ θαῦμα;“ εἰπόντος καταβάλλων τὴν τερατοφυγίαν ὁ Ἀπολλώνιος „θαῦμα ἂν ἦν, ὃ βασιλεῦ,“ ἔφη, „εἰ διὰ τοῦ ποταμοῦ βαθέος οὕτω καὶ ἀπόρου ὄντος περὶ ἐβάδιζετε.“ δειξάντος δὲ καὶ τὰ ἐν Ἐμβατάνοις τεύχη καὶ θεῶν φάσκοντος ταῦτα εἶναι οἰκησίων „θεῶν μὲν οὐκ ἔστιν ὅπως οἰκησῶν,“ εἶπεν „εἰ δὲ ἀνθρώπων, οὐκ οἶδα· ἢ γὰρ Λακεδαιμονίων, ὃ βασιλεῦ, πόλις ἀτείχιστος ᾄσκειται.“ καὶ μὴν καὶ δίκην τινὰ δικάσαντος αὐτοῦ κόμισαι καὶ μεγαλοφρονουμένου πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ὡς δυοῖν ἡμερῶν ἠκροαμένος εἶη τῆς δίκης „βραδέως γ'“ ἔφη „τὸ δίκαιον εὐρες.“ χρημάτων δὲ ἐκ τῆς ὑπερηκόου φοιτησάντων ποτὲ ἀθρόων ἀνοίξας τοὺς θησαυροὺς ἐδείκνυε τῷ ἀνδρὶ τὰ χρήματα ὑπαγόμενος αὐτὸν ἐς ἐπιθυμίαν πλούτου, ὃ δὲ οὐδὲν ἂν εἶδε θαυμάσας „σοὶ ταῦτα,“ ἔφη „ὃ βασιλεῦ, χρήματα, ἐμοὶ δὲ ἄχρη.“ „τί ἂν οὖν“ ἔφη „πράττων καλῶς αὐτοῖς χρῆσθαι μὴν;“ „χρῶμενος,“ ἔφη „βασιλεὺς γὰρ εἶ.“

XL 15 Πολλὰ τοιαῦτα πρὸς τὸν βασιλέα εἰπὼν καὶ τυχῶν αὐτοῦ προθύμου πράττειν ἃ ξυμβούλευεν, ἔτι καὶ τῆς πρὸς τοὺς μάγους ξυνουσίας ἰκανῶς ἔχων „ἄγε, ὃ Δάμι,“ ἔφη „ἐς Ἰνδοὺς ἴωμεν. οἱ μὲν γὰρ τοῖς Λωτοφάγοις προσπλεύσαντες ἀπήγοντο τῶν οἰκειῶν ἡθῶν ὑπὸ τοῦ βρώματος, ἡμεῖς δὲ μὴ γενόμενοι τινος τῶν ἐνταῦθα καθήμεθα πλείω χρόνον τοῦ εἰκότος τε καὶ ξυμμέτρου.“ „κάμοι“ ἔφη ὁ Δάμις „ὑπερδοκεῖ ταῦτα· ἐπεὶ δὲ ἐνεθυμούμην τὸν χρόνον, ὃν ἐν τῇ λεαίνῃ διεσκεῖψω, 20 περιέμενον ἀνυσθῆναι αὐτόν· οὐπω μὲν οὖν ἐξήκει πᾶς, ἐνιαυτὸς γὰρ ἡμῖν ἤδη καὶ μῆνες τέτταρες· εἰ δὲ ἤδη κομιζοίμεθα, εὖ ἂν ἔχοι; „οὐδὲ ἀνήσει ἡμᾶς,“ ἔφη „ὃ Δάμι, ὁ βασιλεὺς πρότερον ἢ

XL1 τὸν ὄγδοον τελευτήσαι μῆνα· χρηστὸν γὰρ που ὄρῳ αὐτόν καὶ κρείττω ἢ βαρβάρων ἄρχειν.“ ἐπεὶ δὲ ἀπαλλάττεσθαι λοιπὸν ἐδόκει καὶ ξυνεχώρησέ ποτε ὁ βασιλεὺς ἀπιέναι, ἀνεμνήσθη τῶν θωρεῶν ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς ἀνεβάλλετο ἐς τ' ἂν φίλοι αὐτῷ γένωνται, καὶ „ὃ βέλτιστε“ ἔφη „βασιλεῦ, τὸν 25 ξένον οὐδὲν εὖ πεποιήκα καὶ μισθὸν ὀφείλω τοῖς μάγοις· σὺ οὖν ἐπιμελήθητι αὐτῶν καὶ τοῦμὸν προθυμήθητι περὶ ἀνδραὶ σοφοῦς τε καὶ σοὶ σφόδρα εὖνους.“ ὑπερησθῆεις οὖν ὁ βασιλεὺς „τούτους μὲν αὖριον ζηλωτοῦς“ ἔφη „καὶ μεγάλων ἡξιαμένους ἀποδείξω σοι, σὺ δ' ἐπεὶ μηδενὸς δέγ τῶν ἐμῶν, ἀλλὰ τούτοις γε ξυγχώρησον χρήματα παρ' ἐμοῦ λαβεῖν καὶ ὅ τι βούλονται,“ τοὺς ἀμφὶ τὸν Δάμιν δείξας. ἀποστραφέντων οὖν κἀκείνων τὸν λόγον τοῦτον „ὄρῳ,“ ἔφη „ὃ βασιλεῦ, τὰς 30 ἐμὰς χεῖρας, ὡς πολλαὶ τέ εἰσι καὶ ἀλλήλαις ὅμοιαι;“ „σὺ δὲ ἀλλὰ ἡγεμόνα ἄγρου“ ὁ βασιλεὺς ἔφη „καὶ καμήλους, ἐφ' ὧν ὀρήσεσθε, τὸ γὰρ μῆκος τῆς ὁδοῦ κρείττον ἢ βαδίσαι πᾶσαν.“ „γυγνέσθω,“ ἔφη „ὃ βασιλεῦ, τοῦτο, φασὶ γὰρ τὴν ὁδὸν ἄπορον εἶναι μὴ οὕτως ὀχουμένῳ, καὶ ἄλλως τὸ ζῶον εὐσιτόν τε καὶ ῥάδιον βόσκειν, ὅπου μὴ χιλὸς εἶη. καὶ ὕδωρ δέ, οἶμαι, χρὴ ἐπισπιτῆσθαι καὶ ἀπάγειν αὐτὸ ἐν ἀσχοῖς, ὥσπερ τὸν οἶνον.“ „τριῶν ἡμερῶν“ ἔφη ὁ βασιλεὺς „ἄνυδρος ἢ 35 χῶρα, μετὰ ταῦτα δὲ πολλὴ ἀφθονία ποταμῶν τε καὶ πηγῶν, βαδίζειν δὲ τὴν ἐπὶ Κανκάσου, τὰ

1. Ῥωμαίοις. v. ib. παρῶν. p. ib. τοσαῦτά γε. π. et p ante corr. τοσαῦτα δὲ. p ex corr. τοσαῦτά τε. f, v, s, E. τε om. l. 3. μοι. v. 4. αὐτῷ ποτε. π. ποτε om. p. ποτε αὐτῷ. 2, E. 5. καταβάλλων. π. καταμαθῶν. p. καταβαλῶν. 2, E. ib. θαῦμα ἦν π. 6. διὰ τοῦ. 1. δι' αὐτοῦ. 2, E. 7. φάσκοντος ταῦτα εἶναι. π. φάσκοντος εἶναι ταῦτα. 2, E. εἶναι φάσκοντος τὰ τοιαῦτα. p. ib. οὐκ ἔστιν. π. et l ad lmag. 236. οὐκ εἶσιν. p, 2, E. 10. ἡμερῶν. 1. ἡμέραι. 2, E. ib. βραδέως γ'. π. βραδέως γε. p, m, o. βραδέως γὰρ. 2, a. 11. ἀθρόων. 1. et m. l. ἀθρόων. ἀθρόων. 2, E. ib. τοῦ. om. m. 12. εἰς. l. ib. τοῦ πλούτου. p. ib. ἂν οὐδὲν εἶδε. l. 13. τί οὖν ἂν. p. 15. ξυμβούλευεν. 1, v. ξυμβούλευσεν. f, s, l, E. 17. προσπλεύσαντες. p, u. ib. ἐθῶν. p, v. 18. μὴ γενόμενοι. 1. οὐδὲ γενόμενοι. 2, E. 19. ἐνεθυμούμην. s. a rec. m. ib. τὸν χρόνον. om. s, a, m. τὸν om. f. 20. οὖν. om. p. ib. ἐν ἡμῖν. s, a, m. ἡμῖν. om. v. ib. μῆνες. om. m, o. 22. τελευτήσαι. 1. τελέσαι. 2, E. 23. συνεχώρησε. s. 27. ἔφη ζηλωτοῦς. p. 28. ξυγχώρησον. p. 30. ὃ βασιλεῦ. v. 31. ὀρήσεσθαι. v. ib. γενέσθω. s. γινέσθω. v, l. 33. ἐπισπιτῆσθαι. l. 34. ἀσχοῖς. m, o. 35. μεταταῦτα. E. ib. ποταμῶν καὶ. v.

γὰρ ἐπιτήδεια ἄφθονα καὶ φίλη ἢ χῶρα.“ ἐρομένου δὲ αὐτὸν τοῦ βασιλέως ὅ τι αὐτῷ ἀπάξει ἐκεί-
θεν· „χαρίεν“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, δῶρον· ἦν γὰρ ἡ συνουσία τῶν ἀνδρῶν σοφώτερόν με ἀποφήγη,
βελτίων ἀφίξομαι σοὶ ἢ νῦν εἰμι.“ περιέβαλεν ὁ βασιλεὺς ταῦτα εἰπόντα καὶ „ἀφίκοιο,“ εἶπε „τὸ
γὰρ δῶρον μέγα.“

B'.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνουσι περὶ τὸ θῆρος αὐτοὶ τε ὀρχούμενοι καὶ ὁ ἡγεμῶν, ἱπποκόμος δὲ ἦν τῶν 5 1
καμήλων καὶ τὰ ἐπιτήδεια, ὀπόσων ἐδέοντο, ἦν ἄφθονα βασιλέως δόντος, ἢ τε χῶρα, δι' ἧς ἐπο-
ρεύοντο, εὖ ἔπραττεν, ἐδέγοντο δὲ αὐτοὺς αἱ κῶμαι θεραπεύουσαι· χρυσοῦ γὰρ ψάλιον ἢ πρώτη
κάμηλος ἐπὶ τοῦ μετώπου ἔφερε, γυγνώσκειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ὡς πέμποι τινα ὁ βασιλεὺς τῶν
ἐαυτοῦ φίλων. προσιόντες δὲ τῷ Καυκάσῳ φασὶν εὐωδιστέρας τῆς γῆς αἰσθῆσθαι· τὸ δὲ ὄρος τοῦτο 11
ἀρχὴν ποιῶμεθα Ταύρου τοῦ δι' Ἀρμενίας τε καὶ Κιλικίαν ἐπὶ Παμφύλους καὶ Μυκάλην στείχου- 10 50
τος, ἢ τελευτῶσα ἐς θάλατταν, ἦν Κᾶρες οἰκοῦσι, τέρμα τοῦ Καυκάσου νομίζοιτ' ἄν, ἀλλ' οὐχ,
ὡς ἐνιοὶ φασιν, ἀρχή, τὸ τε γὰρ τῆς Μυκάλης ὕψος οὕτω μέγα καὶ αἱ ὑπερβολαὶ τοῦ Καυκάσου
τοσοῦτον ἀνεστᾶσιν, ὡς σχίξασθαι περὶ αὐτὰς τὸν ἥλιον. περιβάλλει δὲ Ταύρω ἐτέρω καὶ τὴν ὁμο-
ρον τῇ Ἰνδικῇ Σκυθίαν πᾶσαν κατὰ Μαιωτίν τε καὶ ἀριστερὸν Πόντον, σταδίαν μάλιστα δισμυ-
ρίαν μῆκος, τοσοῦτον γὰρ ἐπέχει μέτρον τῆς γῆς ὁ ἀγκῶν τοῦ Καυκάσου, τὸ δὲ περὶ τοῦ ἐν τῇ 15
ἡμεδαπῇ Ταύρου λεγόμενον, ὡς ὑπὲρ τὴν Ἀρμενίαν πορεύοιτο, χρόνῳ ἀπιστηθὲν πιστοῦνται λοι-
πὸν αἱ παρδάλεις, ἃς οἶδα ἀλίσκομενας ἐν τῇ Παμφύλων ἀρωματοφόρῳ. χαίρουσι γὰρ τοῖς ἀρώ-
μασι καὶ πολλοὺ τὰς ὀσμὰς ἔλκουσαι φοιτῶσιν ἐξ Ἀρμενίας διὰ τῶν ὄρων πρὸς τὸ δάκρυον τοῦ
στύρακος, ἐπειδὴν οἱ τε ἄνεμοι ἀπ' αὐτοῦ πνεύσασσι καὶ τὰ δένδρα ὀπάδῃ γένηται. καὶ ἀλῶναί
ποτέ φασιν ἐν τῇ Παμφυλίᾳ πάρδαλιν στρεπτῶ ἄμα, ὃν περὶ τῇ δέσῃ ἔφερε, χρυσοῦς δὲ ἦν καὶ 20
ἐπεγέγραπτο Ἀρμενίους γράμμασι ΒΑΣΙΛΕΥΣ ἈΡΣΑΚΗΣ ΘΕΩΙ ΝΥΣΙΩΙ. βασιλεὺς μὲν δὴ 51
Ἀρμενίας τότε ἦν Ἀρσάκης, καὶ αὐτός, οἶμαι, ἰδὼν τὴν πάρδαλιν ἀνῆκε τῷ Διονύσῳ διὰ μέγεθος
τοῦ θηρίου. Νύσιος γὰρ ὁ Διόνυσος ἀπὸ τῆς ἐν Ἰνδοῖς Νύσης Ἰνδοῖς τε ὀνομάζεται καὶ πᾶσι
τοῖς πρὸς ἀκτῖνα ἔθνεσιν. ἢ δὲ χρόνον μὲν τινα ὑπεξεύχθη ἀνθρώπων καὶ χεῖρα ἠνέσχετο ἐπαρω-
μένην τε καὶ καταψῶσαν, ἐπεὶ δὲ ἀνοίστησεν αὐτὴν ἔαρ, ὅτε δὴ ἀφροδισίαν ἤττους καὶ παρδά- 25
λεις, ἀνέθορον ἐς τὰ ὄρη πόθῳ ἀρσένων, ὡς εἶχε τοῦ κόσμου καὶ ἦλω περὶ τὸν κάτω Ταύρον ὑπὸ
τοῦ ἀρώματος ἐλχθεῖσα. ὁ δὲ Καύκασος ὀρίζει μὲν τὴν Ἰνδικὴν τε καὶ Μηδικὴν, καθήκει δὲ ἐπὶ
τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν ἐτέρω ἀγκῶνι. μυθολογεῖται δὲ ὑπὸ τῶν βαρβάρων τὸ ὄρος, ἃ καὶ Ἕλληνες 111

2. χάριεν. 1. 5. ἐντεῦθεν ἐξελαύνουσι. p. ib. αὐτοὶ ὀρχούμενοι. 2, a, m. ὀρχούμενοι. v. 6. δόντος. 1. ἐνδόντος. 2, E. 7. κῶμαι. E. ib. χρυσοῦ. π. χρυσοῦν. p, 2, E. ib. ψάλιον. π. f. ψαλλίον. v. l. ψέλιον. p, 3, E. 8. γυγνώσκειν. a. γινώσκειν. m, o. 9. ὅτι φησὶν Ἀπολλώνιον καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἐξιόντας τῆς Περσῶν ἀρχῆς καὶ προσιόντας τῷ Κ. εὐωδιστέρας — ἀγκῶνι. Φ. (324, a, 25.) 10. ποιῶμεθα. C praeter v, a, m. ποιούμεθα. v, Φ. o. 11. θάλασσαν. p, 3, l. 13. ἀνεστᾶσιν. o. ib. περὶ αὐτὰς. 1, f, l, v, h, o. παρ' αὐτὰς. 3, a, m. περὶ αὐτὸν. Φ in AB. ib. παραβάλλει. p. 16. Ἀρμενίαν. 1. (u.) Φ. Ἀρμενίων. 2, E. 17. παρδάλεις. 1, 3, l, E. Φ. πορδάλεις. f. ib. Παμφύλῳ. a, m. ib. τῆς ἀρώμασι. o. 18. καὶ ἐκ. Φ. 19. Στύρακος. E. ib. ἀπ' αὐτῶν. Φ. 20. ποτέ φασιν ἐν. Φ. ποτε ἐν τῇ. C, a, m. ποτέ φασιν ἐν τῇ. o. ib. πάρδαλιν. 1, l, E. πόρδαλιν. 2. πορδάλιον. Φ. ib. χρυσοῦν. Φ. 21. Ἀρμενίων. p. ib. βασιλεὺς — Νύσιῳ. om. a. βασιλεὺς — Νισαίῳ. m. Rex Arsaces Deo Nysaeo. Rh. 22. πόρδαλιν. 2, a, m. Φ. (B. πάρδαλιν). ib. Διονύσιῳ. l pr. m. 3, v, E, Φ. 23. Διονύσιος. v, 3, E, non Φ. ib. Νύσης. Φ. 25. ὅτε — παρδάλεις. om. Φ. ib. ἀφροδισίαν... τοὺς πορδάλεις. a. m. ib. πορδάλεις. 2, a, m. 27. τὴν Μηδικὴν. Φ, o. 28. θάλασσαν. p, f, a.

ἐπ' αὐτῶ ἄδουσιν, ὡς Προμηθεὺς μὲν ἐπὶ φιλικῶν δεθείη ἐκεῖ, Ἡρακλῆς δὲ ἕτερος, οὐ γὰρ τὸν Θηβαίων γε βούλονται, μὴ ἀνάσχοιτο τοῦτο, ἀλλὰ τοξεύσειε τὸν ὄρνιν, ὃν ἔβοσκεν ὁ Προμηθεὺς τοῖς σπλάγγνοις· δεθῆναι δὲ αὐτὸν οἱ μὲν ἐν ἄντρῳ φασίν, ὃ δὲ ἐν πρόποδι τοῦ ὄρους δεικνυται, καὶ δεσμὰ ὁ Δάμις ἀνήφθαι τῶν πετρῶν λέγει οὐ ῥάδια ξυμβαλεῖν τὴν ὕλην, οἱ δ' ἐν κορυφῇ τοῦ ὄρους· δικόρυμβος δὲ ἡ κορυφή καὶ φασιν, ὡς τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῶν ἐδέθη διαλειπουσῶν οὐ μείον ἢ στάδιον, τοσοῦτος γὰρ εἶναι. τὸν δὲ ὄρνιν τὸν αἰτὸν οἱ τῷ Καυκάσῳ προσοικουντες ἐχθρὸν ἡγοῦνται καὶ καλιάς γε, ὀπόσας ἐν τοῖς πάγοις οἱ αἰετοὶ ποιοῦνται, καταπιμπρᾶσιν ἰέντες βέλη πυρφόρα, θήρατρά τε ἐπ' αὐτούς ἴστανται τιμαρεῖν τῷ Προμηθεὶ φάσκοντες· ὧδε γὰρ τοῦ μύθου ἤτηται.

14 10 Παραμειψάντες δὲ τὸν Καύκασον τετραπήχεις ἀνθρώπους ἰδεῖν φασιν, οὓς ἤδη μελαίνεσθαι, καὶ πενταπήχεις δὲ ἑτέρους ὑπὲρ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἐλθόντες. ἐν δὲ τῇ μέτρῳ τοῦ ποταμοῦ τούτου ὁδοιορία τάδε εὖρον ἀφηγήσεως ἄξια· ἐπορεύοντο μὲν γὰρ ἐν σελήνῃ λαμπρᾷ, φάσμα δὲ αὐτοῖς ἐμπούσης ἐνέπεσε τὸ δεῖνα γινομένη καὶ τὸ δεῖνα αὐτὸ καὶ οὐδὲν εἶναι, ὃ δὲ Ἀπολλώνιος ξυνῆκεν, ὃ τι εἴη, καὶ αὐτὸς τε ἐλοιδορεῖτο τῇ ἐμπούσῃ, τοῖς τε ἀμφ' αὐτὸν προσέταξε ταῦτο πράττειν, τουτὶ γὰρ ἄκος εἶναι τῆς προσβολῆς ταύτης· καὶ τὸ φάσμα φυγῇ ὦχετο τετριγός, ὡσπερ τὰ εἶδωλα.

15 20 Κορυφὴν δ' ὑπερβάλλοντες τοῦ ὄρους καὶ βαδίζοντες αὐτήν, ἐπειδὴ ἀποτόμως εἶχεν, ἤρετο οὕτως τὸν Δάμιν· „εἰπέ μοι,“ ἔφη „ποῦ χθὲς ἦμεν;“ ὁ δὲ „ἐν τῷ πεδίῳ“ ἔφη. „τῆμερον δέ, ὦ Δάμι, ποῦ;“ „ἐν τῷ Καυκάσῳ,“ εἶπεν „εἰ μὴ ἐμαντοῦ ἐκλέλησμαι.“ „πότε οὖν κάτω μάλλον ἦσθα;“ πάλιν ἤρετο, ὁ δὲ „τουτὶ μὲν“ ἔφη „οὐδὲ ἐπερωτᾶν ἄξιον.“ „χθὲς μὲν γὰρ διὰ κοιλίης τῆς γῆς ἐπορευόμεθα, τῆμερον δὲ πρὸς τῷ οὐρανῷ ἐσμέν.“ „οἶμι οὖν,“ ἔφη „ὦ Δάμι, τὴν μὲν χθὲς ὁδοιορίαν κάτω εἶναι, τὴν δὲ τῆμερον ἄνω;“ „νῆ Δί,“ εἶπεν „εἰ μὴ μαίνομαι γε.“ „τί οὖν ἡγῆ“ ἔφη „παραλλάττειν τὰς ὁδοὺς ἀλλήλων ἢ τί τῆμερον πλέον εἶναι σοι τοῦ χθὲς;“ „ὅτι χθὲς“ ἔφη „ἐβάδιζον οὐπερ πολλοί, σήμερον δέ, οὐπερ ὀλίγοι.“ „τί γάρ,“ ἔφη „ὦ Δάμι, οὐ καὶ τὰς ἐν ἄστει λεωφόρους ἐκτροπομένῳ βαδίζειν ἐστὶν ἐν ὀλίγοις τῶν ἀνθρώπων;“ „οὐ τοῦτο“ ἔφη „εἶπον, ἀλλ' ὅτι χθὲς μὲν διὰ κωμῶν ἐκομιζόμεθα καὶ ἀνθρώπων, σήμερον δὲ ἀστυβῆς τι ἀναβαίνωμεν χωρίον καὶ θείον, ἀκούεις γὰρ τοῦ ἡγεμόνος, ὅτι οἱ βάρβαροι θεῶν αὐτὸ ποιοῦνται οἶκον“ καὶ ἅμα ἀνέβλεπεν ἐς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. ὁ δὲ ἐμβιβάζων αὐτὸν ἐς ὃ ἐξ ἀρχῆς ἠρώτα „εἶς οὖν εἶπεν, ὦ Δάμι, ὃ τι ξυνήκας τοῦ θείου βαδίζαν ἀγχοῦ τοῦ οὐρανοῦ;“ „οὐδὲν“ ἔφη. „καὶ μὴν 30 ἐχρῆν γε“ εἶπεν „ἐπὶ μηχανῆς τηλικαύτης καὶ θείας οὕτως ἐστηκότα περὶ τε τοῦ οὐρανοῦ σαφεστερας ἤδη ἐκφέρειν δόξας περὶ τε τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, ὧν γε καὶ ῥάβδῳ ἴσως ἡγῆ ψάυσειν προσεστηκῶς τῷ οὐρανῷ τούτῳ.“ „ἂ χθὲς“ ἔφη „περὶ τοῦ θείου ἐργινωσκον, γιννώσκω καὶ τῆμερον καὶ οὐπω μοι ἑτέρα προσέπεσε περὶ αὐτοῦ δόξα.“ „οὐκοῦν,“ ἔφη „ὦ Δάμι, κάτω τυγχάνεις ὧν ἔτι καὶ οὐδὲν παρὰ τοῦ ὕψους εἰληφας ἀπέχεις τε τοῦ οὐρανοῦ ὀπόσον χθὲς· καὶ εἰκό-

3. δεθῆναι δὲ. 1. δεθῆναι δ'. 2. E. ib. πρόποδι. π, 2, E. πρόποσι. p, u. 4. δάμις. π. ib. ξυμβαλεῖν. π. ξυμβάλλειν. p, 2, E. ib. οὐδ'. E. 6. τοσοῦτος. p, f, v, l. τοσοῦτον. π, s, E. 8. πόρφυρα. v. 10. ὅτι παραμειψάντας τὸν. Φ. ib. φησιν. Φ. 11. πενταπήχεις δὲ ἐ. Φ. πενταπήχεις ἐ. 1, l, o. πεντεπήχεις (supra posita α.) f. πεντεπήχεις. v, s, a, m. ib. ἐλθόντας. l. 12. τάδε. C, a. τά δε. m, o. 13. Θ. v. ὁ δεῖνα. Φιλόστρατος ἐν τῷ τῷ Ἀ. βίῳ. τὸ δεῖνα - αὐ. ib. γινομένη. p, Θ. τὸ δὲ γινομένη. m. ib. συνῆκεν. p. 14. ταῦτο. l, s, a. 15. τετρι- γός. 1, f, l, v, B. τετριγός. s, E. 19. ἐμαντὸν ex corr. pro ἐμαντοῦ. p. ἐμαντῶ. v. ib. μάλλον κάτω. p. 20. ἦσθα μάλλον. v. 22. Δία. p. 23. ἢ τε τῆμερον. l, o. ἢ τῆμερον τί. 2. ἢ τῆμερόν τι. a, m. ib. ὅποι. m. 26. ὅποι. a, m. ib. ἀστυβῆς τι. π, γ, v, o. ἀστυβῆς τε. p, f, s, l, a, m. 28. ἀνέβλεπεν. 1. ἐνέβλεπεν. 2, a, m. ib. τοῦ ὄρος. (supra posita ως.) p. ib. εἰς ὃ. p. 29. εἶπεν, ὦ Δάμι. 1, o. ὦ Δάμι εἶπεν. 2, E. 30. οὕτως. p, f, v. 31. ῥάβδῳ ἴσως ἡγῆ ψάυσειν. C, o. ῥάβδῳ ἡγῆ ψάυση a, m. ψάυσειν B. 33. προσέπεσε περὶ αὐτοῦ. 1. περὶ αὐτοῦ προσέπεσε. 2, C. (εἰσέπεσε. v.) 34. παρὰ τοῦ ὕ. l, γ, v, E, o. περὶ τοῦ ὕ. 1, s, a, m. ib. εἰκότος. π.

τως σε ἠρόμην, ἃ ἐν ἀρχῇ· σὺ γὰρ ὦρον γελοίως ἐρωτᾶσθαι.“ „καὶ μὴν“ ἔφη „καταβήσεσθαι γε
σοφώτερος ὄμην ἀκούων, Ἀπολλώνιε, τὸν μὲν Κλαζομένιον Ἀναξαγόραν ἀπὸ τοῦ κατὰ Ἰωνίαν
Μίμαντος ἐπεσκέψθαι τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ, Θαλῆν τε τὸν Μιλήσιον ἀπὸ τῆς προσοίκου Μυκάλης,
λέγονται δὲ καὶ τῷ Παγγαίῳ ἔνιοι φροντιστηρίῳ χρῆσασθαι καὶ ἕτεροι τῷ Ἄθῳ. ἐγὼ δὲ μέγιστον
τούτων ἀνελθὼν ὕψος οὐδὲν σοφώτερος ἑαυτοῦ καταβήσομαι.“ „οὐδὲ γὰρ ἐκείνοι,“ ἔφη „αἱ γὰρ 5 54
τοιαῖδε περιωπαὶ γλαυκότερον μὲν τὸν οὐρανὸν ἀποφαίνουσι καὶ μείζους τοὺς ἀστέρας καὶ τὸν ἥλιον
ἀνίσχοντα ἐκ νυκτός, ἃ καὶ ποιμέσιν ἤδη καὶ αἰπίλοις ἐστὶ δῆλα, ὅπη δὲ τὸ θεῖον ἐπιμελεῖται τοῦ
ἀνθρώπου γένους καὶ ὅπη χαίρει ὑπὲρ αὐτοῦ θεραπευόμενον, ὃ τί τε ἀρετὴ καὶ ὃ τι δικαιοσύνη
τε καὶ σωφροσύνη, οὔτε Ἄθως ἐκδείξει τοῖς ἀνελθούσιν οὔτε ὁ θαυμαζόμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν
Ὀλυμπος, εἰ μὴ διορῶν αὐτὰ ἢ ψυχῇ, ἢν, εἰ καθαρὰ καὶ ἀκήρατος αὐτῶν ἄπτοιτο, πολλῶ μείζον 10
ἔργον ἂν φαίην ἄπειν τουτοῦ τοῦ Καυκάσου.“

Ἰπερβάντες δὲ τὸ ὄρος ἐντυγχάνουσιν ἐπὶ ἑλεφάντων ἤδη ὄχουμένοις ἀνδράσιν, εἰσι δ' οὗτοι vi
μέσοι Καυκάσου καὶ ποταμοῦ Κωφῆνος ἄβιοι τε καὶ ἰκπῶται τῆς ἀγέλης ταύτης, καὶ κάμηλοι δὲ
ἐπίουσι ἦγον, αἷς χρῶνται Ἰνδοὶ ἐς τὰ δρομικά, πορεύονται δὲ χίλια στάδια τῆς ἡμέρας γόνυ οὐ-
δαμοῦ κάμψασαι. προσελάσας οὖν τῶν Ἰνδῶν εἰς ἐπὶ καμήλου τοιαύτης ἡρώτα τὸν ἡγεμόνα οὐ 15
στείχουεν, ἐπεὶ δὲ τὸν νοῦν τῆς ἀποδημίας ἤκουσεν, ἀπήγγειλε τοῖς νομάσιν, οἱ δὲ ἀνεβόησαν ὥσπερ
ἡσθέντες ἐκέλευόν τε πλησίον ἦκειν καὶ ἀφικομένοις οἰόν τε ὄρεγον, ὃν ἀπὸ τῶν φοινίκων σοφί-
ζονται καὶ μέλι ἀπὸ ταύτου φυτοῦ καὶ τεμάχη λεόντων καὶ παρδάλεων, ὃν καὶ τὰ δέρματα νεό-
δαφα ἦν, δεξάμενοι δὲ πλὴν τῶν κρεῶν πάντα διήλασαν τοὺς Ἰνδοὺς καὶ ἐχώρουν πρὸς ἔω.

Ἀριστοποιουμένων δὲ αὐτῶν πρὸς πηγῇ ὕδατος ἐρχέας ὁ Δάμις τοῦ παρὰ τῶν Ἰνδῶν οἴνου 20 vii
„Διὸς“ ἔφη „Σωτήρος ἦδε σοὶ Ἀπολλώνιε, διὰ πολλοῦ γε πίνοντι. οὐ γὰρ, οἶμαι, παραιτήσῃ 55
καὶ τούτον, ὥσπερ τὸν ἀπὸ τῶν ἀμπέλων“ καὶ ἅμα ἔσπεισεν, ἐπειδὴ τοῦ Διὸς ἐπεμνήσθη. γελά-
σας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „οὐ καὶ χρημάτων“ ἔφη „ἀπεχόμεθα, ὦ Δάμι,“ „νῆ Δί“ εἶπεν „ὡς
πολλαχοῦ ἐπεδείξω.“ „ἄρ' οὖν“ ἔφη „χρυσῆς μὲν δραχμῆς καὶ ἀργυρᾶς ἀφεξόμεθα, καὶ οὐχ ἡττη-
σόμεθα τοιοῦτου νομίσματος καίτοι κεχηρότας ἐς αὐτὸ ὄρωντες οὐκ ἰδιώτας μόνον, καὶ βασιλέας, 25
εἰ δὲ χαλκοῦν τις ὡς ἀργυροῦν ἢ ὑπόχρυσόν τε καὶ κευβδηλευμένον ἡμῖν διδοίη, ληψόμεθα τοῦτο,
ἐπεὶ μὴ ἐκεῖνό ἐστιν, οὐ οἱ πολλοὶ γλῆγονται; καὶ μὴν καὶ νομίσματά ἐστιν Ἰνδοῖς ὀρειχάλκου τε
καὶ χαλκοῦ μέλανος, ὃν δεῖ δῆπου πάντα ἀνεῖσθαι πάντας ἤκοντας ἐς τὰ Ἰνδῶν ἤδη· τί οὖν; εἰ
χρήματα ἡμῖν ὄρεγον οἱ χρηστοὶ νομάδες, ἄρ' ἂν, ὦ Δάμι, παραιτούμενόν με ὄρων ἐνουθέτεις τε
καὶ ἐδίδασκεις, ὅτι χρήματα μὲν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ Ῥωμαῖοι χαράττουσιν ἢ ὁ Μήδων βασιλεὺς, ταυτὶ 30
δὲ ὕλη τις ἑτέρα κευομψευμένη τοῖς Ἰνδοῖς; καὶ ταῦτα πείσας τίνα ἂν ἡγήσω με; ἄρ' οὐ κίβδηλόν
τε καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἀποβεβληκότα μᾶλλον ἢ οἱ πονηροὶ στρατιῶται τὰς ἀσπίδας; καίτοι ἀσπίδος
μὲν ἀποβληθείσης ἑτέρα γένου' ἂν τῷ ἀποβαλόντι κακίων οὐδὲν τῆς προτέρας, ὡς Ἀρχιλόχῳ δοκεῖ,
φιλοσοφία δὲ πῶς ἀνακτητέα τῶγε ἀτιμάσαντι αὐτήν καὶ φίσαντι; καὶ νῦν μὲν ἂν ξυγγυγνώσκει οἱ 56

σὺ
1. οὐ γὰρ. π. οὐ γὰρ. f. ib. καὶ μὴν ἔφη καταβήσεσθαι γε σοφώτερος. 1. καὶ μὴν σοφώτερος ἔφη καταβήσεσθαι.
2, E. 3. Θαλῆν τε. 1. Θαλῆν δὲ. 2, E. ib. προσοίκου. C, B, o. προσήκου. a, m. 4. παλαιῶ. π. Ἰσ: ὑπογαίω. m.
εἰ Rh: subterranea loca. ib. φροντιστηρίῳ χρῆσασθαι. 1. χρῆσασθαι φροντιστηρίῳ. 2, E. 5. ἑαυτῷ. π, f, s, l, E.
ἰμαντοῦ. p. ex corr. et v. 6. μὲν τὸν οὐρανόν. 1. μέντοι τὸν οὐρανόν. 2, E. ib. ἀποφαίνουσι. π. ἀναφαίνουσι. p,
z, E. 9. οὔτε Ἄ. 1. οὔτε ὁ Ἄ. 2, E. 10. ὅπτοιτο. f, v. 11. ἀγειν. v. 12. ἐντυγχάνουσι δὴ ἑλεφάντων ἤδη ἔρη-
μένοις. v. 13. ἐπὶ ἑλεφάντων ὄχουμένοις ἀνθρώποις. Φ. (332, a, 21. sed 324, b, 23. non discrepat.) 13. εἴνοι. v.
ib. ἰκπῶται. f. 14. οὐδαμοῦ Φ. οὐδαμῶς. C, (π, p, l. cett.) E. 15. καὶ προσελάσας. v. 17. ὄρεγον. π. 18. τοῦ
ἐπτοῦ. p. ib. τεμάχη. v. ib. παρδάλεων. f, v, l. 20. ἐρχέας. v. 21. τε πίνοντι. f. γε om. l, v. ib. ὡς γὰρ. v.
ὡς τόν. l. 22. ἅμ' ἔσπεισεν. p. 23. οὐ δὲ. p. 24. χρυσῆς δραχμῆς. v. 25. ἐς ταῦτό. f, v et l pr. m. ib. ὄρωντα.
v. 26. κευβδηλευμένον. p. ib. ὑμῖν. o. 27. ἐκεῖνο ὅ ἐστιν. v. 28. χαλκοῦ τε καὶ χαλκοῦ. v. ib. ἀνεῖσθαι πάντα
πάντας. p. 31. ὕλη τις. l, a, m. ὕλη τις. o. ib. τὰχ' ἂν ἡγήσω. v. τίνα ἂν, ἡγήσωμαι. l. ib. ἄρ' οὖν οὐ. l. 33.
ἀποβήσκει. s. a sec m. mul. in ἀποβαλόντι. 34. ἀνεκτητέα. v. ἂν ἀνακτητέα. l. ib. τῷ ἀτιμάσαντι. p. ib. μὲν
ὄν ξυγγυγνώσκει. l.

Διόνυσος οὐδενὸς οἴνου ἡττημένω, τὸν δὲ ἀπὸ τῶν φοινίκων εἰ πρὸ τοῦ ἀμπελίνου αἰροίμην, ἀχθέ-
 σεται, εὐ οἶδα, καὶ περιυβρίσθαι φήσει τὸ ἑαυτοῦ δῶρον. ἔσμεν δὲ οὐ πόρρω τοῦ θεοῦ, καὶ γὰρ
 τοῦ ἡγεμόνος ἀκούεις, ὡς πλησίον ἢ Νύσα τὸ ὄρος, ἐφ' οὗ ὁ Διόνυσος πολλά, οἶμαι, καὶ θαν-
 μαστὰ πράττει. καὶ μὴν καὶ τὸ μεθύειν, ὃ Δάμι, οὐκ ἐκ βοτρύων μόνων ἐσφοιτᾷ τοὺς ἀνθρώ-
 5 πους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν φοινίκων παραπλησίως ἐκβακχεύει· πολλοῖς γοῦν ἤδη τῶν Ἰνδῶν ἐνετύ-
 χομεν κατεσχημένους τῷ οἴνῳ τούτῳ, καὶ οἱ μὲν ὀρχοῦνται πίπτοντες, οἱ δὲ ἄδουσιν ὑπονυστάζον-
 τες, ὥσπερ οἱ παρ' ἡμῖν ἐκ πότου νύκτωρ τε καὶ οὐκ ἐν ὄρα ἀναλύοντες. ὅτι δὲ οἶνον ἡγῆ καὶ
 τοῦτο τὸ πόμα, δηλοῖς τῷ σπένδειν τε ἀπ' αὐτοῦ τῷ Διὶ καὶ ὀπόσα ἐπὶ οἴνῳ εὐχεσθαι. καὶ εἰρηταί
 μοι, ὃ Δάμι, πρὸς σὲ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ταῦτα· οὔτε γὰρ σὲ τοῦ πίνειν ἀπάγοιμ' ἂν οὔτε τοὺς ὀπα-
 10 δούς τοῦτους, ξυγγωρόην δ' ἂν ὑμῖν καὶ κρεῶν σιτεῖσθαι, τὸ γὰρ ἀπέχεσθαι τοῦτῳ ὑμῖν μὲν ἐς
 οὐδὲν ὄρω προβαῖνον, ἑμαυτῷ δὲ ἐς ἃ ὀμολόγηται μοι πρὸς φιλοσοφίαν ἐκ παιδός.“ ἔδξαντο τὸν
 λόγον τοῦτον οἱ περὶ τὸν Δάμιν καὶ ἡσπάσαντο εὐωχεῖσθαι, ἔρον ἡγούμενοι πορεύεσθαι, ἣν ἀφθο-
 νώτερον διαιτῶνται.

VIII Διαβάντες δὲ τὸν Κωφῆνα ποταμὸν αὐτοὶ μὲν ἐπὶ νεῶν, κάμηλοι δὲ περὶ τὸ ὕδωρ, ὁ γὰρ
 15 ποταμὸς οὐπω μέγας, ἐγένοντο ἐν τῇ βασιλευμένῃ ἡπείρῳ, ἐν ἣ ἀνατείνον πεφύτεται Νύσα ὄρος
 ἐς κορυφὴν ἄκραν, ὥσπερ ὁ ἐν Λυδία Τρωῶλος, ἀναβαίνειν δ' αὐτὸ ἔξεστιν, ὠδοποιεῖται γὰρ ὑπὸ
 57 τοῦ γεωργεῖσθαι. ἀνελθόντες οὖν ἱερῷ Διονύσου ἐντυχεῖν φασιν, ὃ δὴ Διόνυσον ἑαυτῷ φητεῖσαι,
 δάφναις περιεστηγυλαῖς κύκλω, τοσοῦτον περιεχούσαις τῆς γῆς, ὅσον ἀπόκρη νεῶ ξυμμέτρῳ, κτ-
 τὸν τε περιβαλεῖν αὐτὸν καὶ ἀμπέλους ταῖς δάφναις, ἄγαλμά τε ἑαυτοῦ ἔνδον στήσασθαι γιγνώ-
 20 σκοντα ὡς ξυμφύσει τὰ δένδρα ὁ χρόνος καὶ δώσει τινὰ ἀπ' αὐτῶν ὄροφον, ὃς οὕτω ξυμβέβληται
 νῦν, ὡς μήτε ὑεσθαι τὸ ἱερόν μήτ' ἀνέμῳ ἐσπνεῖσθαι. δρέπανα δὲ καὶ ἄρριχοι καὶ ληροὶ καὶ τὰ
 ἀμφὶ ληρούς ἀνάκειται τῷ Διονύσῳ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καθάπερ τρυγῶντι. τὸ δὲ ἄγαλμα εἰκασται
 μὲν ἐφήβῳ Ἰνδῷ, Μίδου δὲ ἔξεσται λευκοῦ. ὀργιάζοντος δὲ αὐτοῦ καὶ σείοντος τὴν Νύσαν ἀκούου-
 1X σιν αἱ πόλεις αἱ ὑπὸ τῷ ὄρει καὶ ξυνεξαίρονται. διαφέρονται δὲ περὶ τοῦ Διονύσου τοῦτον καὶ Ἑλ-
 25 ληνες Ἰνδοῖς καὶ Ἰνδοὶ ἀλλήλοις· ἡμεῖς μὲν γὰρ τὸν Θεβαῖον ἐπ' Ἰνδούς ἐλάσαι φαμὲν στρατεύ-
 οντά τε καὶ βακχεύοντα τεκμηρίοις χρώμενοι τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ Πυθῷ ἀναθήματι, ὃ δὴ ἀπό-
 θετον οἱ ἐκεῖ θησαυροὶ ἴσχουσιν· ἔστι δὲ ἀργύρου Ἰνδικοῦ δίσκος, ὃ ἐπιγέγραπται ΔΙΟΝΥΣΟΣ
 Ὁ ΣΕΜΕΛΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ ΑΠΟ ΙΝΔΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΔΕΛΦΩΙ. Ἰνδῶν δὲ οἱ περὶ Καύ-
 30 κασον καὶ Κωφῆνα ποταμὸν ἐπηλύτην Ἀσσύριον αὐτόν φασιν ἔλθειν τὰ τοῦ Θεβαίου εἰδῶτα· οἱ
 δὲ τὴν Ἰνδοῦ τε καὶ Ἰδραῶτου μέσσην νεμόμενοι καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἤπειρον, ἣ δὴ ἐς ποταμὸν
 Γάγγην τελευτᾷ, Διόνυσον γενέσθαι ποταμοῦ παῖδα Ἰνδοῦ λέγουσιν, ὃ φοιτήσαντα τὸν ἐκ Θεβῶν
 ἐκείνον θύρσου τε ἄψασθαι καὶ δοῦναι ὀργίους, εἰπόντα δὲ, ὡς εἴη Διὸς καὶ τῷ τοῦ πατρὸς ἐμ-
 58 βιῶν μηρῷ τόκου ἔνεκα, Μηρόν τε εὐρέσθαι παρ' αὐτοῦ ὄρος, ὃ προσβέβηκεν ἢ Νύσα, καὶ τὴν
 Νύσαν τῷ Διονύσῳ ἐκφυτεῦσαι ἀπάγοντας ἐκ Θεβῶν τὸ γόνυ τῆς ἀμπέλου, οὗ καὶ Ἀλέξανδρος

1. ἡττημένω. f, v, l. ib. πρὸς τοῦ. v. ib. ἀχθέσεται. (supra posita γῆθ.) p. ἀχθήσεται. v. 4. μόνων. 1. μόνων. 2, E. 5. παραπλησίως. m. 6. ὑπονυστάζοντες. p. 7. παρ' ἡμῖν. π. ib. καὶ οὐκ ἐν ὄρα. π et s a rec m. E. καὶ ἐν ὄρα. p, f, v, l. 8. τὸ σπένδειν. v. 9. πρὸς σε. o. ib. ἑμαυτοῦ. 1. ἐμοῦ. 2, E. ib. γὰρ σε. E. 10. ὑμῖν κρεῶν. m. ib. ἐς οὐδὲν ὄρω προβαῖνον. 1, l. (ex corr. ἐς.) o, qui προβαίνων tribuit u. ὡς οὐδὲν ὄρω προβαίνων. r, v. ὡς ὁ. ὁ. προβαῖνον. s. ὡς ὁ. ὁ. προβαῖνον. a, m. 12. πορεύεσθαι. π. πορεύεσθαι. p, 2, E. 14. τὸν ποταμὸν. m. ib. κάμηλοι. m, o. 15. ἐν ἣ πεφύτεται. p, u. 16. κορυφὴν τε. p. ib. Τρωῶλος ἀναβαίνειν. π, 2, E. Τρωῶλος ἀνατείνον. ἀναβαίνειν. p, u. ib. ὠδοποιεῖται. 1, f, s, l, a. ὠδοποιεῖται. v. ὠδοποιεῖται. m, o. 17. Διόνυσος. v. 18. περιεχούσαις. π, o. περιεχούσης. p, 2, a, m. ib. νεῶ. o. 19. στήσασθαι. v. ib. γιγνώσκων ὡς. s. 21. ἀνέμῳ. 1, v. ἀνέμων. f, l, s, E. 23. νύσαν. s. 24. πόλεις ὑπὸ τ. v. ib. συνεξαίρονται. p. 25. ἐλθόντα. s, a. (m. γρ.) 27. ἀργύρου. p, f, l, s. ἀργύριον. π, a, m. 29. Ἀσσύριον αὐτόν. 1. αὐτὸν Ἀσσύριον. s. E. αὐτὸν Ἀσσύριοι. f, v. Ἀσύριοι. l. 31. Ἰνδοὶ. l, v. 32. ὀργίους. a. ib. εἰπόντα δὲ ὡς. 1. εἰπόντα ὡς. 2, E. ib. καὶ τοῦ. o. 33. μηρόν. m, o. ib. Fo: τὸ ὄρος. ib. νύσαν. a. etsi antea Νύσα. ib. καὶ τὴν Νύσαν αὐτῷ Διονύσῳ. φασιν ἐκφυτεῦσαι ἀπάγοντα ἐκ Θεβῶν τὸ γόνυ τῆς ἀμπέλου. Φ. 34. ἀπάγοντας. C. (praeter ἀπάγοντος. v.) E. ib. Ἀλέξανδρος. 1. Ἀλέξανδρον. 2, E.

ὀργιάσαι. οἱ δὲ τὴν Νύσαν οἰκοῦντες οὗ φασι τὸν Ἀλέξανδρον ἀνελεθεῖν ἐς τὸ ὄρος, ἀλλ' ὀρηγῆσαι μὲν, ἐπειδὴ φιλότιμός τε ἦν καὶ ἀρχαιολογίας ἤττων, δεῖσαντα δὲ μὴ ἐς ἀμπέλους παρελθόντες οἱ Μακεδόνες, ὡς χρόνου ἤδη οὐχ ἐωράκεσαν, ἐς πόθον τῶν οἴκοι ἀπενεχθῶσιν ἢ ἐπιδυμίαν τινὰ ὄνου ἀναλάβωσιν εἰδισμένοι ἤδη τῷ ὕδατι, παρελάσαι τὴν Νύσαν, εὐξάμενον τῷ Διονύσῳ καὶ δύσαντα ἐν τῇ ὑπαρξίᾳ. καὶ γινώσκω μὲν οὐκ ἐς χάριν ταῦτα ἐνόησι γράφων, ἐπειδὴ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες οὐδὲ ταῦτα ἐς τὸ ἀληθὲς ἀνέγραψαν. δεῖ δὲ ἀληθείας ἔμοι γοῦν, ἦν εἰ κἀκεῖνοι ἐπήνεσαν, οὐκ ἂν ἀφείλοντο καὶ τοῦδε τοῦ ἐγκωμίου τὸν Ἀλέξανδρον· τοῦ γὰρ ἀνελεθεῖν ἐς τὸ ὄρος καὶ βακχεῦσαι αὐτόν, ἃ κἀκεῖνοι λέγουσι, μείζον, οἶμαι, τὸ ὑπὲρ καρτερίας τοῦ στρατοῦ μῆδ' ἀναβῆναι.

Τὴν δὲ Ἄορνον πέτραν οὐ πολὺ ἀπέχουσεν τῆς Νύσης ἰδεῖν μὲν οὐ φησιν ὁ Δάμις, ἐν ἐκ-¹⁰ x
βολῇ γὰρ κείσθαι τῆς ὁδοῦ καὶ δεδιέναι τὸν ἡγεμόνα ἐκτρέπεσθαι ποι παρὰ τὸ εὐθύ, ἀκούσαι δέ,
ὡς ἀλατὸς μὲν Ἀλεξάνδρῳ γένοιτο, Ἄορνος δὲ ὀνομάζοιτο οὐκ ἐπειδὴ στάδια πεντεκαίδεκα ἀνέ-
στηκε, πέτονται γὰρ καὶ ὑπὲρ τοῦτο οἱ ἱεροὶ ὄρνιθες, ἀλλ' ἐν κορυφῇ τῆς πέτρας φῆγμα εἶναι
φασι τοὺς ὑπερπετομένους τῶν ὄρνιθων ἐπισπώμενον, ὡς Ἀθήνησί τε ἰδεῖν ἔστιν ἐν προδόμῳ τοῦ
Παρθενῶνος καὶ πολλαχοῦ τῆς Φρυγῶν καὶ Λυδῶν γῆς, ὑφ' οὗ τὴν πέτραν Ἄορνον κεκλήσθαι¹⁵
τε καὶ εἶναι.

Ἐλαύνοντες δὲ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν παιδὶ ἐντυγχάνουσι τρισκαίδεκά που ἔτη γεγονότι ἐπ' ἐλέφαντος^{x1}
ὄγουμένῳ καὶ παλόντι τὸ θηρίον. ἐπεὶ δὲ ἐθαύμασαν ὄρωντες „τί ἔργον,“ ἔφη „ὦ Δάμι, ἀγαθοῦ
ἰκπέως,“ „τί δ' ἄλλο γε,“ εἶπεν, „ἢ ἰξήσαντα ἐπὶ τοῦ ἵππου ἄρχειν τε αὐτοῦ καὶ τῷ χαλινῷ
στρέφειν καὶ κολάζειν ἀτακτοῦντα καὶ προορᾶν, ὡς μὴ ἐς βόθρον ἢ τάφρον ἢ χάσμα κατενεχθεῖη²⁰
ὁ ἵππος, ὅτε γε δι' ἔλους ἢ πηλοῦ χωροίη;“ „ἄλλο δὲ οὐδὲν, ὦ Δάμι, ἀπαιτήσομεν“ ἔφη „τὸν
ἀγαθὸν ἰκπέα;“ „νῆ Δί,“ εἶπε „τό τε ἀνακηδῶντι μὲν τῷ ἵππῳ πρὸς τὸ σιμὸν ἐφείναι τὸν χα-
λινόν, κατὰ πρᾶνοῦς δὲ ἴοντι οἱ μὴ συγχωρεῖν, ἀλλ' ἀνθέλκειν, καὶ τὸ καταψῆσαι δὲ τὰ ὄρα ἢ
τὴν χαίτην, καὶ μὴ ἀεὶ ἢ μάστιγι σοφοῦ ἔμοιγε δοκεῖ ἰκπέως, καὶ ἐπαινοῖην ἂν τὸν ὄδε ὄχουμι-
νον.“ „τῷ δὲ δὴ μαχίμῳ τε καὶ πολεμιστηρίῳ τίνων δεῖ;“ „τῶν γε αὐτῶν,“ ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε,²⁵
καὶ πρὸς γε τούτοις τοῦ βάλλειν τε καὶ φυλάττεσθαι, καὶ τὸ ἐπελάσαι δὲ καὶ τὸ ἀπελάσαι καὶ τὸ
ἀνειλεῖν πολεμίους καὶ μὴ ἔαν ἐκπλήττεσθαι τὸν ἵππον, ὅτε δουπήσειεν ἄσπις ἢ ἀστράψειαν αἰ
κόρυθες ἢ καιαινίζόντων τε καὶ ἀλαλαζόντων βοῇ γένοιτο, σοφία, οἶμαι, ἰππικῇ πρόσκειται.“ „τοῦ-
τον οὖν“ ἔφη „τὸν ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος ἰκπέα τί φήσεις;“ „πολλῶ“ ἔφη „θανμασιώτερον, Ἀπολ-
λώνιε, τὸ γὰρ θηρίῳ τηλικούτῳ ἐπιτετάχθαι τηλικόνδε ὄντα καὶ εὐθύνειν αὐτὸ καλαύροπι, ἦν ὄρῳς³⁰
αὐτὸν ἐμβάλλοντα τῷ ἐλέφαντι, ὥσπερ ἄγκυραν, καὶ μήτε τὴν ὄψιν τοῦ θηρίου δεδιέναι μήτε τὸ
ὄψος μήτε τὴν φάμην τοσαύτην οὖσαν, δαιμόνιον ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ οὐδ' ἂν ἐπίστευσα, μὰ τὴν
Ἀθηναῶν, εἰ ἔτερον ἤκουσα.“ „τί οὖν,“ ἔφη „εἰ ἀποδόσθαι τις ἡμῖν τὸν παῖδα βούλοιο, ἀνήσῃ
αὐτόν, ὦ Δάμι;“ „νῆ Δί,“ εἶπε „τῶν γε ἑαυτοῦ πάντων. τὸ γὰρ ὥσπερ ἀκρόπολιν κατείλη-

1. Νύσαν. p. ib. ἐς τὸ ὄρος. E. εἰς τὸ ὄ. p, f, s, l. 2. εἰς ἀμπέλους. m, o. 4. εἰδισμένοι τῷ ὕ. p. ib. Νύσαν. p. ib. εὐξάμενοι π, m. 5. ὑπαρξία. v. ib. γινώσκω. s. 6. ἔμοιγ' οὖν. p, f, s, l. 8. εἰς τὸ ὄρος. p. 9. μὴ δὲ. p, s, l, a. 10. Νύσης. p. ib. οὗ φασι. l. 12. ἀνέστηκεν. p. 13. τοῦτο ἱεροὶ π. 14. ὑπερπετομένους. 1, l, o. ὑπερπετομένους. v. ὑποπετομένους. f, s, a, m. ib. προδόμῳ e corr. f. fuerat προδόμῳ. 17. Ἰνδὸν. a. ib. τρισκαίδεκάτον. π. 18. ἐπὶ δ'. p. ib. ὄρωντες. 1. ἰδόντες. 2, E. 19. ἄρχειν δὴ. v. ib. τῶν χαλινῶν. f, l. τὸν χαλινόν s. (e corr.) a, m. 21. ἀπαιτήσομεν τὸν. p. ἔφη ἀπαιτήσομεν. v. 22. Δία. p. ib. τό γε. s, a, m. ib. τὸν ἵππον e corr. s. fuerat τῷ ἵππῳ. 23. καταπρᾶνοῦς δὲ. f. κατὰ πρᾶνοῦς μὲν. l. ib. ἴοντι μὴ. v. ib. συγχωρεῖν. p, s. ib. δὲ ὄρα. a, m. 24. ἔμοιγε. o. ib. τὸν ὄδε ὄχ. 1. αὐτόν ὄδε. 2, E. 25. δὴ eras. l. ib. τίνων δεῖ. C. τίνων δὴ. E. 26. καὶ τὸ ἐπελάσαι δὲ. π, f, l, s, a. καὶ τὸ ἐπελάσαι. p. καὶ τὸ ἐπελάσαι τε. v, o. Desunt haec in m. r et u. dicuntur habere καὶ τὸ μὴ ἐπελάσαι, et u. omittit τε. (cf. Ol.) 28. καὶ καιαινίζόντων. s, E. 29. πολλῶν. s, a, m. 30. τηλικόνδε. 1, f, l, s. τηλικούτον. v. τηλικόν τε. a, m. τηλικόν τε. o. ib. εὐθύνει (εὐθύνειν V, E) τὸ θηρίον καλάβροπι, ἦν ὄρῳς αὐτόν (ὄρῳς αὐτόν B, E) ἐμβάλλοντα τῷ θηρίῳ ὡς ἄγκυραν. Σ. v. καλάβροψ. 32. ἔμοι γε. o, qui idem habet 28, 1. 33. τίς. l, a, m. τίς. o. 34. Δία. p.

- φόντα δεσπόζειν θηρίου μεγίστου ὧν ἡ γῆ βόσκει, ἑλευθέρας ἔμοιγε δοκεῖ φύσεως καὶ λαμπρᾶς εἶναι.“ τί οὖν χρήσῃ τῷ παιδί,“ ἔφη „εἰ μὴ καὶ τὸν ἑλέφαντα ἀνήσῃ;“ „τῆ τε οἰκία“ ἔφη „ἐπιστήσω τῆ ἔμαντου καὶ τοῖς οἰκέταις καὶ πολλῶ βέλτιον τούτων ἢ ἐγὼ ἄρξει.“ „σὺ δὲ οὐχ ἱκανὸς“ ἔφη „τῶν σεαυτοῦ ἄρχειν;“ „ὄν γε“ εἶπε „καὶ σὺ τρόπον, ὃ Ἀπολλώνιε· καταλιπὼν γὰρ τὰμὰ
5 περιέμι, ὥσπερ σὺ, φιλομαθῶν καὶ περιφρονῶν τὰ ἐν τῇ ξένη.“ „εἰ δὲ δὴ πρῖαιο τὸν παῖδα, καὶ ἵπῳ σοι γενούσθην ὁ μὲν ἀμιλλητήριος, ὁ δὲ πολεμικός, ἀναθήσῃ αὐτόν, ὃ Δάμι, ἐπὶ τοὺς ἵππους;“ „ἐπὶ μὲν τὸν ἀμιλλητήριον“ εἶπεν „ἴσως ἂν, ἐπειδὴ καὶ ἑτέρους ὄρω, τὸν δὲ μάχιμόν τε καὶ ὀπλιτεύοντα πῶς ἂν ἀναβαίνοι οὗτος; οὔτε γὰρ ἀσπίδα δύναται ἂν φέρειν, ἣς δεῖ τοῖς ἵππεύουσιν, οὔτ’ ἂν θώρακα ἢ κράνος, αἰχμὴν δὲ πῶς οὗτος, ὃς οὐδὲ ἄτρακτον βέλους ἢ τοξεύματος
10 κραδαίνοι ἂν ψελλιζόμενος ὡς τὸ εἰκὸς ἔτι;“ „ἔτερον οὖν τι,“ ἔφη „ὃ Δάμι, ἔστιν, ὃ τὸν ἑλέφαντα τοῦτον ἠγιοχεῖ καὶ πέμπει, καὶ οὐχ ὁ ἠγιοχος οὗτος, ὃν σὺ μονοῦ προσκυνεῖς ὑπὸ θαύματος.“ τοῦ δὲ εἰπόντος „τί ἂν εἴη τοῦτο, Ἀπολλώνιε; ὄρω γὰρ ἐπὶ τοῦ θηρίου πλὴν τοῦ παιδὸς οὐδὲν ἕτερον.“ „τὸ θηρίον“ ἔφη „τοῦτο εὐπαιδευτόν τε παρὰ πάντα ἐστί, κάπειδὰν ἄπαξ
61 ἀναγκασθῆ ὑπὸ ἀνθρώπου ζῆν, ἀνέχεται τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου πάντα καὶ ὁμοίθειαν ἐπιτη-
15 δεύει τὴν πρὸς αὐτόν. χαίρει τε σιτούμενον ἀπὸ τῆς χειρός, ὥσπερ οἱ μικροὶ τῶν κυνῶν, προσιόντα τε τῇ προνομαίᾳ αἰκάλλει καὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὴν φάρυγγα ἐσωθοῦντα ἀνέχεται καὶ κέχηεν ἐφ’ ὅσον τῷ ἀνθρώπῳ δοκεῖ, καθάπερ ἐν τοῖς νομάσι ἐωρῶμεν. νύκτωρ δὲ λέγεται τὴν δουλείαν ὀλοφύρεσθαι, μὰ Δί’, οὐ τετριγὸς, ὅποιον εἶωθεν, ἀλλ’ οἰκτρὸν τε καὶ ἐλεινὸν ἀνακλᾶον, εἰ δὲ ἀνθρώπος ἐπισταίῃ ὀδυρομένῳ ταῦτα, ἴσχει τὸν θρήνον ὁ ἑλέφας, ὥσπερ αἰ-
20 δούμενος. αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ, ὃ Δάμι, ἄρχει καὶ ἡ κειθῶ αὐτόν ἢ τῆς φύσεως ἄγει μᾶλλον ἢ ὁ ἐπικείμενός τε καὶ ἀπειθύνων.“
- XII Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰνδὸν ἐλθόντες ἀγέλην ἐλεφάντων ἰδεῖν φασὶ περαιουμένους τὸν ποταμὸν καὶ τάδε ἀκοῦσαι περὶ τοῦ θηρίου· ὡς οἱ μὲν αὐτῶν ἔλειοι, οἱ δ’ αὖ ὄρειοι, καὶ τρίτον ἤδη γένος πεδινὸν εἰσιν, ἀλλοκονταί τε ἐς τὴν τῶν πολεμικῶν χρεῖαν. μάχονται γὰρ δὴ ἐπεσκευασμένοι πύργους οἴους
25 κατὰ δέκα καὶ πεντεκαίδεκα ὁμοῦ τῶν Ἰνδῶν δέξασθαι, ἀφ’ ὧν τοξεύουσί τε καὶ ἀκοντίζουσιν οἱ Ἰνδοί, καθάπερ ἐκ πυλῶν βάλλοντες. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θηρίον χεῖρα τὴν προνομαίαν ἠγείται καὶ χρῆται αὐτῇ ἐς τὸ ἀκοντίζειν. ὅσον δὲ ἵππου Νισαίου μελίων ὁ Λιβυκὸς ἑλέφας, τοσοῦτον τῶν
62 ἐκ Λιβύης οἱ Ἰνδοὶ μελίουσ. περὶ δὲ ἡλικίας τοῦ ζώου καὶ ὡς μακροβιώτατοι, εἴρηται μὲν καὶ ἐτέροις, ἐντυχεῖν δὲ καὶ οὗτοί φασιν ἑλέφαντι περὶ Τάξιλα μεγίστην τῶν ἐν Ἰνδοῖς πόλιν, ὃν μυρ-
30 ζεῖν τε οἱ ἐπιχώριοι καὶ ταινιοῦν· εἶναι γὰρ δὴ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον ὑπὲρ Πάφρου μεμαχημένων εἰς οὗτος, ὃν, ἐπειδὴ προθύμως ἐμεμάχητο, ἀνήκεν ὁ Ἀλέξανδρος τῷ Ἠλλῶ. εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ χρυσοῦ ἔλικας περὶ τοῖς εἴτ’ ὀδοῦσιν εἴτε κέρασι καὶ γράμματα ἐπ’ αὐτῶν Ἑλληνικὰ λέγοντα ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΔΙΟΣ ΤΟΝ ΑΙΑΝΤΑ ΤΩΙ ΗΛΙΩΙ. ὄνομα γὰρ τοῦτο τῷ ἑλέφαντι ἔθετο μεγάλου ἀξιώσας μέγαν. ξυνεβάλλοντο δὲ οἱ ἐπιχώριοι πεντήκοντα εἶναι καὶ τριακόσια ἔτη μετὰ τὴν μάχην
XIII 35 οὐπω λέγοντες καὶ ὀπόσα γεγυνῶς ἐμάχητο. Ἰόβας δέ, ὃς ἤρξέ ποτε τοῦ Λιβυκοῦ ἔθρους, φησὶ

2. χρήσῃ. C. χρήσει. E. 3. πολλῶν. l. pr. m. 5. περιήμι. π. ib. εἰ δὲ πρῖαιο. s, a. 6. ἵπῳ. s. ib. ἀναθήσῃ αὐτόν, ὃ Δάμι. π. ἀναθήσῃ, ὃ Δ. αὐτόν. 2, E. ἀναθήσῃ, ὃ Δάμι. p. 7. ἴσως εἶπεν, ἂν. p. 8. ἀναβαίνοι. 1, f, l, s. ἀναβαίνει (supra posita η) v. ἀναβαίνει. E. 9. καὶ κράνος. v. 10. ἔτερόν τι. v. 11. οὐχ ἦν. v. ib. μονοῦ. 1. μονοουχί. 2, E. 13. εὐπαιδόν τε. s, a. εὐπαιδευτόν τε. m. ubi γρ. ἀπαιδευτόν τε. ἀπαιδευτόν τε. l. ib. παρὰ πάντας. 2, a, m. ubi γρ. παρὰ πάντα. 14. ἀνθρώπων. π. ἀνθρώπων. p (ex corr. pro ἀνθρώπων), 2, E. Fo: ἀνθρώπων.

ib. τῶν ἀνθρώπων. 1. (m. γρ.) 15. ὁμοίθειαν τε. p. 18. Δία. p. ib. τετριγὸς. 1, f, l. τετριγὸς. v. τετριγὸς. s, E. ib. ἀλλὰ. p. 19. ἀνακλᾶον. l, a, m. ἀνακλαίον. Hu. ib. εἰ δὲ ἀνθρώπος. 1. εἰ δὲ ὁ ἀνθρώπος. 2, E. 20. αὐτὸς δὲ. p. ib. ἑαυτῷ. v. ib. αὐτόν τῆς. m, o. 22. τῶν Ἰνδῶν. π. 23. ἂν. o. 24. ἀπεσκευασμένοι. l. ib. πύργους. v. 26. βαλόντες. f, s. 27. λυβικὸς. v et l ante corr. 28. μακροβιώτατοι. 2, a. μακροβιώτατον. 1, m, o. 29. Τάξιλα. π. Τάξιλαν. p, 2, a. (Μάξιλαν. v.) Τάξιλλαν. m, o. 30. ὑπὸ Πάφρου. l, s, a, m. 32. χρυσοῦ ἔλικας. 1. χρυσὸς ἔ. 2, E. ib. κέρασιν. f. ib. αὐτῷ. v. 34. ξυνεβάλλοντο. p. 35. ὡς ἤρξε. s, a, m.

μὲν ξυμπεσεῖν ἀλλήλοις ἐπ' ἐλεφάντων κάλαι Λιβυκούς ἰκπίας — εἶναι δὲ τοῖς μὲν πύργον ἐς τοὺς ὀδόντας κεχαραγμένον, τοῖς δὲ οὐδέν — νυκτὸς δὲ ἐπιλαβούσης τὴν μάχην ἤττηθῆναι μὲν τοὺς ἐπισήμους φησί, φηγεῖν δὲ ἐς τὸν Ἀτλαντα τὸ ὄρος, αὐτὸς δὲ ἐλεῖν τετρακοσίων μήκει ἐτῶν ὕστερον τῶν διαφυγόντων ἓνα καὶ τοῦπίσημον εἶναι αὐτῷ κοῖλον καὶ οὐπω περιτετριμμένον ὑπὸ τοῦ χρόνου. οὗτος ὁ Ἴβας τοὺς ὀδόντας κέρατα ἡγείται τῷ φύεσθαι μὲν αὐτοὺς ὄθεν περ οἱ κρόταφοι, παραθίγεσθαι δὲ μηδενὶ ἐτέρῳ, μένειν δ' ὡς ἔφυσαν καὶ μὴ, ὅπερ οἱ ὀδόντες, ἐκπίπτειν εἴτα φύεσθαι· ἐγὼ δ' οὐ προσδέχομαι τὸν λόγον· κέρατά τε γὰρ εἰ μὴ πάντα, τὰ γε τῶν ἐλάφων ἐκπίπτει καὶ ἀναφύεται, ὀδόντες δὲ οἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσοῦνται καὶ ἀναφύονται πάντες, ζῶων δ' ἂν οὐδενὶ ἐτέρῳ χαυλιόδους ἢ κινόδους αὐτομάτως ἐκπέσοι, οὐδ' ἂν ἐπανέλθοι ἐκπεσόν, ὅπου γὰρ ἔνεκα ἢ φύσις ἐμβιβάζει αὐτοὺς ἐς τὰς γένους. καὶ ἄλλως τὰ κέρατα γραμμῆν ἀποτονεύει κύκλω πρὸς τῇ ῥίξῃ κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, ὡς αἰγῆς τε δηλοῦσι καὶ ποῖμναι καὶ βόες, ὀδοὺς δὲ λείος ἐκφύεται καὶ ἦν μὴ πηρώσῃ τι αὐτόν, τοιούσδε αἰεὶ μένει, μετέχει γὰρ τῆς λιθώδους ὕλης τε καὶ οὐσίας. καὶ μὴν καὶ τὸ κερασφορεῖν περὶ τὰ διχῆλα τῶν ζῶων μόνον ἔστηκε, τὸ δὲ ζῶον τοῦτο πεντόνυχον καὶ πολυσχιδὲς τὴν βάσιν, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐσφίγγῃται χηλαῖς ὥσπερ ἐν ὑγρῷ ἔστηκε. καὶ τοῖς μὲν κερασφόροις ἄσασιν ὑποβάλλουσα ἢ φύσις ὅσα σηραγγώδη περιφύει τὸ κέρατος ἔξωθεν, τὸ δὲ τῶν ἐλεφάντων πλήρης ἀποφαίνει καὶ ὅμοιον, ἀναπτύξαντι δὲ σύριγξ αὐτὸ λεπτὴ διέρπει μέσον, ὥσπερ τοὺς ὀδόντας. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν τῶν ἐλεῶν ὀδόντες πελιδνοὶ καὶ μανοὶ μεταχειρίζασθαι τε ἄτοποι, πολλαχοῦ γὰρ αὐτῶν ὑποδεδύκασιν σήραγγες, πολλαχοῦ δὲ ἀνεστᾶσι χάλαζαι μὴ ξυγχωροῦσαι τῇ τέχνῃ, οἱ δὲ τῶν ὄρειων μείους μὲν ἢ οὗτοι, λευκοὶ δὲ ἰκανῶς καὶ δύσεργον περὶ αὐτοὺς οὐδέν. ἀριστοὶ δὲ οἱ τῶν πεδινῶν ὀδόντες, μέριστοί τε γὰρ καὶ λευκότεροι καὶ ἀναπτύξαι ἠδεις καὶ γίνονται πᾶν ὃ τι θέλει ἢ χεῖρ. εἰ δὲ καὶ ἤδη ἐλεφάντων χρὴ ἀναγράφειν, τοὺς μὲν ἐκ τῶν ἰῶν ἀλισκομένους ἀνοήτους ἡγοῦνται καὶ κούφους Ἴνδοι, τοὺς δὲ ἐκ τῶν ὄρων κακοήθεις τε καὶ ἐπιβουλευταί τε ἦν μὴ δέωνται τινος, οὐ βεβαίους τοῖς ἀνθρώποις, οἱ πεδινοὶ δὲ χρηστοὶ τε εἶναι λέγονται καὶ εὐάγαροι καὶ μιμησεως ἐρασταί· γράφουσι γοῦν καὶ ὄρχονται καὶ παρενσαλεύουσι πρὸς αὐλὸν καὶ πηδῶσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἐκείνοι.

Ἰδῶν δὲ τοὺς ἐλέφαντας ὁ Ἀπολλώνιος τὸν Ἰνδὸν περαιουμένους, ἦσαν δέ, οἶμαι, τριάκοντα, καὶ χρωμένους ἡγεμόνι τῷ μικροτάτῳ σφῶν, καὶ τοὺς μελῆους αὐτῶν ἀνειληφότας τοὺς αὐτῶν πῶλους ἐπὶ τὰς τῶν ὀδόντων προσβολὰς τὰς τε προνομαίας ἐπεξευχότας δεσμοῦ ἔνεκα „ταῦτα μὲν.“ ἔφη „ὦ Δάμι, οὐδὲ ἐπιτάττοντος οὐδενὸς αὐτοῖς, ἀφ' ἐαυτῶν οὗτοι διὰ ξύνεσιν τε καὶ σοφίαν πρᾶττουσι, καὶ ὄρας, ὡς παραπλησίως τοῖς σκευαγωγούσιν ἀνειλήφασιν τοὺς πῶλους καὶ καταδησάμενοι αὐτοὺς ἄγουσιν;“ „ὄρω,“ ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, ὡς σοφῶς τε αὐτὸ καὶ ξυνετῶς πρᾶττουσι. τί οὖν βούλεται τὸ εὐήθεις ἐκείνο φρόντισμα τοῖς ἐρεσχελοῦσι φυσικῆν ἢ μὴ τὴν πρὸς τὰ τέκνα εἶναι εὐνοίαν; τουτὶ γὰρ καὶ ἐλέφαντες ἤδη βοῶσιν, ὡς παρὰ τῆς φύσεως αὐτοῖς ἦκει· οὐ γὰρ δὴ παρὰ

1. εἶναι μὲν. l. ib. πύργον. E. 3. αὐτὸς δ' ἐλεῖν. f. αὐτὸς ἐλεῖν. s, a. 4. εἶναι αὐτὸ. l. ib. περιτετριμμένον. x, 2, a, m. τετριμμένον. p. παρατετριμμένον. o. 5. τὸ φύεσθαι. v. 6. παραθίγεσθαι. o. 7. τὸν λόγον τῶν ἐλεφάντων. f, l, v. ib. κέρατα — γε. s. in mg. ib. τῶν ἐλεφάντων. s, a, m. 9. οὐδέν. v. ib. χαυλιόδους ἢ κ. p. ex corr. χαυλιόδους ἂν ἢ κ. p. f, l, s, E. χαυλιόδους δ' ἂν ἢ κ. v. ib. κινόδους. m. ib. πεσόν. l. 11. ποιμένες. v. ποιμναι. l. 13. καὶ. (ante τὸ) p. om. a pr. m. ib. διχῆλα. m, o. ib. τὸ — τοῖς μὲν. π. om. 14. πεντόνυχον. v. ib. διὰ τὸ μὴ ἐ. C, a. διὰ τὸ ἐ. m, o. ib. ἐσφίγγῃται. p, Hu. ἐσφίγγῃται. π, 2, E. 15. μὲν. om. l. ib. πᾶσιν. p. ib. σφραγγώδη. m. 16. σύριξ. l. 17. μεταχειρίζασθαι τε. 1, o. μεταχειρίζασθαι δὲ. 2, a. μεταχειρίζεσθαι δὲ. m. 18. πολλαχοῦ γὰρ. 1, f, l, v. πολλαχοῦ δὲ γὰρ. s. πολλαχοῦ μὲν γὰρ. E. ib. σήραγγες. π. ib. ξυγχωροῦσαι. (sic) s. 21. τῶν ὅτι θέλει. 1. πᾶν ὅτι ἂν θέλῃ. f, l, s. πᾶν ὅτι ἂν θέλοι. v. πᾶν ὅτι ἂν ἐθέλῃ. a. πᾶν ὅτι ἐθέλῃ. m, o. ib. μὲν τῶν. p. 22. τοὺς δ' ἐκ. p. ex corr. 23. τινός. (supra posita ε.) π. 25. πρὸς ἀγρόθ. p. 26. οἶμαι l'. p. 27. μικροτάτῳ. π. μικροτάτῳ. p, 2, E. ib. αὐτῶν. E. 28. προσβολὰς. v. ib. προνομένας. π. ib. ἐπεξευχότας. 1. ἀπεξευχότας. l. 29. ἐφ' αὐτῶν. π, f, l, v, et m. γρ. ἀφ' αὐτῶν. s, E. ib. ἐαυτῶν. p. ib. οὗτοι. om. l. 31. ἔφη Ἀπολλώνιε. v, s, a, m. 32. πρὸς τέκνα. v. πρὸς τέκνα. o. 33. εἶναι εὐνοίαν. 1. εὐνοίαν εἶναι. 2, E. ib. περὶ ἀνθρώπων μεμαθήκασιν. s, a, m.

ἀνθρώπων γε μεμαθήκασιν αὐτό, ὥσπερ τὰ ἄλλα, οἳ γε μηδὲ συμβεβιάκασιν ὡς ἀνθρώποις, ἀλλὰ φύσει κεκτημένοι τὸ φιλεῖν, ἃ ἔτεκον, προκίθονται τε αὐτῶν καὶ παιδοτροφοῦσι.“ „καὶ μὴ τοὺς ἐλέφαντας εἴπῃς, ὃ Δάμι· τοῦτο γὰρ τὸ ζῶον δευτέρον ἀνθρώπου τάττω κατὰ ξύνεσίν τε καὶ βουλάς, ἀλλὰ τὰς τε ἄρκτους ἐνθυμοῦμαι μᾶλλον, ὡς ἀγριατάται θηρίων οὐσα πάνθ' ὑπὲρ τῶν σκύμων πρᾶττουσι, τοὺς τε λύκους, ὡς αἰεὶ προσκειμένοι τῷ ἀρπάζειν ἢ μὲν θήλεια φυλάττει, ἃ ἔτεκεν, ὃ δὲ ἄρκρον ὑπὲρ σωτηρίας τῶν σκυλάκων ἀπάγει αὐτῇ σίτον, τὰς τε παρδάλεις ὡσαύτως, αἷ διὰ θερμότητα χαίρουσι τῷ γίνεσθαι μητέρες, δεσπόξιν γὰρ δὴ τότε βούλονται τῶν ἀρκρένων καὶ τοῦ οἴκου ἄρκριν, οἳ δὲ ἀνέχονται τὸ ἐξ αὐτῶν πᾶν ἠττώμενοι τοῦ τόκου. λέγεται δὲ τις καὶ περὶ τῶν λαινῶν λόγος, ὡς ἐραστὰς μὲν ποιοῦνται τοὺς παρδάλεις καὶ δέχονται αὐτοὺς ἐπὶ τὰς εὐνάς τῶν λεόντων ἐς τὰ πεδία, τῆς δὲ γαστροῦ ὄραν ἀγούσης ἀναφεύγουσιν ἐς τὰ ὄρη καὶ τὰ τῶν παρδάλεων ἡθῆ, στικτὰ γὰρ τίκτουσιν, ὅθεν κρύπτουσιν αὐτὰ καὶ θηλάξουσιν ἐν σκολιαῖς λόγμασι πλασάμεναι ἀφημερεύειν πρὸς θήραν. εἰ γὰρ φωράσειαν τουτὶ οἱ λέοντες, διασπῶνται τοὺς σκύμους καὶ ξαίνουσι τὴν σπορὰν ὡς νόθον. ἐνέτυχες δὴπου καὶ τῶν Ὀμηρίων λεόντων ἐνί, ὡς ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ σκύμων δεινὸν βλέπει καὶ φώνουσιν ἑαυτὸν μάχης ἄπτεσθαι. καὶ τὴν τίγριν δὲ χαλεπωτάτην οὐσάν φασιν ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ καὶ περὶ τὴν θάλατταν τὴν Ἐρυθρὰν ἐπὶ τὰς ναὺς ἕσθαι, τοὺς σκύμους ἀπαιτοῦσαν, καὶ ἀπολαβοῦσαν μὲν ἀπιέναι χαίρουσαν, εἰ δὲ ἀποπλεύσαιεν, ὠρέσθαι αὐτὴν πρὸς τὴν θάλαττην καὶ ἀποθνήσκειν ἐνλίτε. τὰ δὲ τῶν ὀρνίθων τίς οὐκ οἶδεν; ὡς αἰετοὶ μὲν καὶ πελαργοὶ καλιὰς οὐκ ἂν πῆξαιτο μὴ πρότερον αὐταῖς ἐναρμόσασαντες ὃ μὲν τὸν αἰετὶ τὴν λίθον, ὃ δὲ τὸν λυχνίτην ὑπὲρ τῆς ὄρουλιας καὶ τοῦ μὴ πελάζειν σφίσι τοὺς ὄφεις. καὶ τὰ ἐν τῇ θάλαττη σκοπῶμεν, τοὺς μὲν δελφίνας οὐκ ἂν θαυμάσαιμεν, εἰ χρηστοὶ ὄντες φιλοτεκνοῦσι, φαλαίνας δὲ καὶ φώκας καὶ τὰ ζωοτόκα ἔθνη πῶς οὐ θαυμασόμεθα, εἰ φώκη μὲν, ἣν εἶδον ἐγὼ ἐν Αἰγαῖς καθειρογμένην ἐς κνήρια, οὕτως ἐπένησεν ἀποθανόντα τὸν σκύμνον, ὃν ἐν τῷ οἰκίσκῳ ἀπεκνήσεν, ὡς μὴ προσδέξασθαι τριῶν ἡμερῶν σίτον, καίτοι βορωτάτη θηρίων οὐσα, φάλαυνα δὲ ἐς τοὺς χηραμοὺς τῆς φάρυγγος ἀναλαμβάνει τοὺς σκύμνους, ἐπειδὴν φεύγῃ τι ἑαυτῆς μεῖζον; καὶ ἔχιδνα ὠφθῆ ποτὲ τοὺς ὄφεις, οὓς ἀπέτεκε, λιχμωμένη καὶ θεραπέουσα ἐκείνη τῇ γλώττῃ. μὴ γὰρ δεχόμεθα, ὃ Δάμι, τὸν εὐήθη λόγον, ὡς ἀμήτορες οἱ τῶν ἐχιδνῶν τίκονται, τουτὶ γὰρ οὐδὲ ἡ φύσις ξυγκηχόρηκεν, οὕτε ἡ πείρα.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Δάμις „ξυγκωρεῖς οὖν“ ἔφη „τὸν Εὐριπίδην ἐπαινεῖν ἐπὶ τῷ ἰαμβεῖῳ τούτῳ, ᾧ πεποιήται αὐτῷ ἢ Ἀνδρομάχῃ λέγουσα

ἄπασιν δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
ψυχὴ τέκνα;“

30

1. καὶ τὰ ἄλλα. v. ib. συμβεβιάκασιν. s. 2. κεκτημένοι τε. v. 3. τουτὶ. p. ib. παρ' ἀνθρώπου. u, r teste o. ib. γρ. βουλήν. m. 4. ἐνθυμοῦσθαι. v. 6. παρδάλεις. 1, s in mg. E. παρδάλεις. f, l, v. 7. γίνεσθαι. f. s. ἀναδέχονται. s, ante correctionem. 9. λαινῶν. E. ib. τὰς παρδάλεις. p. ib. παρδάλεις. f, l, s. ib. δέχονται τε. p. 10. παιδία. s, a, et m (γρ. παιδία). ib. ἐς τὰ ὄρη. p. ib. παρδαλέων. 2, a. 11. στικτὰ τίκτουσιν. o. ib. λογμαῖς. m, o. 12. εἰ γὰρ φωράσειαν οἱ λέοντες τὰς λαινάς ἐκ τῶν παρδάλεων τεκεῖν, διασπῶνται — νόθον. Φ. (332, a, 20.) 13. ξένουσι. l, a. ξαίνουσι. m. 14. ἑαυτῶν. l. ib. καὶ τίγριν τε. o. 15. περὶ μὲν θάλασσαν. s. 16. ἕσθαι. l, E.

α
ib. ἀπολαβοῦσα. s. ib. μὴ ἀπιέναι. v. ib. ἀποπλευσαιεν. p. 17. τὴν θάλατταν. v. 18. αἰετὶ τὴν ὃ δὲ. 2. 19. καὶ μὴ. π. ib. σφίσι. s. 20. θαλάσση. l, s. ib. τοὺς μὲν δ. f, v, l, B, o. τοὺς δὲ δ. s, a, m. τοὺς δ. 1. ib. οἱ χρηστοί. v. ib. καὶ φιλοτεκνοῦσι. l. 21. φαλαίνας. p. φαλλαίνας. π, 2, E. ib. φώκας. E. ib. ζωοτόκα. 1, v, l, s, a, m. et Rh.: quae foetus vivos edunt. ζωοτόκα. f. ζωοκόνα. o. (idem ζωοκόνα in nota). ib. ἡ φώκη μὲν. p. ib. ἐγὼ εἶδον. 1. εἶδον ἐγὼ. 2, E. 23. μὴ δὲ. v. ib. ὡς μὴ προσδέξασθαι τριῶν ἡμερῶν σίτον διὰ τὸν θάνατον τοῦ σκύμνου καίτοι βορωτάτη θηρίων οὐσα. Φ. (332, a, 32). ib. φάλαυνα. p, l, E. φάλαυνα. v. 24. ἐπειδὴ. o. 25. ἐκείνη. C, a, m. ἐκείνου. o. Fo: ἐκκειμένη. 26. ἀμήτορες. s ex corr.; fuerat ἀπομητορες. ib. ἐχιγῶν. l. ib. οὐδὲ. 1. οὕτε. 2, E. 27. πείρα.

E. ib. ἔφη, οὖν. p. 28. Ἰαμβεῖῳ. m, o. ib. δ. π. (sic). δ. p, 2, E. m: γρ. δ, ipse recepit φ. ib. πεποιήται ἡ. p. 29. ἄπασιν δ' ἀνθρώποις ἄρα ἦν ψυχὴ τέκνα. 1. ἄπασιν δ' ἂν ἀνθρώποις ἄρα ἦν ἡ ψυχὴ τέκνα. 2. praeter l. a. ἄπασιν δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα. 1, m. πᾶσιν δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα. o.

„ξυγχωρῶ, ἔφη „σοφῶς γὰρ καὶ δαιμονίως εἰρηται, πολλῶ δ' ἂν σοφότερον καὶ ἀληθέστερον εἴ-
 χεν, εἰ περὶ πάντων ζώων ὕμνητο.“ „ἔοικας,“ ἔφη „Ἀπολλώνιε, μεταγράφειν τὸ λαμβεῖον, ἵν'
 οὕτως ἄδοιμεν·

ἅπασι δὲ ζώοις ἄρ' ἦν
 ψυχὴ τέκνα.

καὶ ἔπομαι σοι, βέλτιον γάρ. „ἀλλ' ἐκεῖνο μοι εἰπέ· οὐκ ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων ἔφαμεν σοφίαν εἶναι 67 xv
 περὶ τοὺς ἐλέφαντας καὶ νοῦν περὶ ἃ πράττουσι;“ „καὶ εἰκότως,“ εἶπεν „ᾧ Δάμι, ἔφαμεν, εἰ γὰρ
 μὴ νοῦς ἐκυβέρνα τόδε τὸ θηρίον, οὐτ' ἂν αὐτὸ διεγίγνετο οὐτ' ἂν τὰ ἔθνη, ἐν οἷς γίγνεται.“ „τί
 οὖν“ ἔφη „οὕτως ἀμαθῶς καὶ οὐ πρὸς τὸ χρήσιμον ἑαυτοῖς τὴν διάβασιν ποιοῦνται; ἡγεῖται μὲν
 γὰρ, ὡς ὄρᾳς, ὁ μικρότατος, ἔπεται δὲ αὐτῷ τις ὀλίγη μείζων, εἶτα ὑπὲρ τοῦτον ἕτερος, καὶ οἱ 10
 μέγιστοι κατόπιον πάντες. ἔδει δὲ που τὸν ἐναντίον τρόπον αὐτοῦς πορευέσθαι καὶ τοὺς μερίστους
 τεῖχην καὶ προβλήματα ἑαυτῶν ποιῆσθαι.“ „ἀλλ', ᾧ Δάμι,“ ἔφη „πρῶτον μὲν ὑποφεύγειν ἑοικασί
 δίωξιν ἀνθρώπων, οἷς που καὶ ἐντευξόμεθα ἐπομένους τῷ ἴχνει, πρὸς δὲ τοὺς ἐπικειμένους ἔδει τὰ
 κατὰ νότου πεφράχθαι μᾶλλον, ὥσπερ ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ τοῦτο τακτικώτατον ἡγοῦ τῶν θηρίων,
 ἔπειτα ἢ διάβασις, εἰ μὲν προδιέβαινον οἱ μέγιστοι σφῶν, οὐπω τεκμαίρεσθαι παρῆχον ἂν τοῦ 15
 ὕδατος εἰ διαβήσονται πάντες, τοῖς μὲν γὰρ εὐπορός τε καὶ ραδία ἢ περὶ αἰῶσις ὑψηλοτάτοις οὔσι,
 τοῖς δὲ χαλεπὴ τε καὶ ἄπορος, μὴ ὑπεραίρουσι τοῦ ρεύματος, διελθὼν δὲ ὁ σμικρότατος τὸ ἄλω-
 πον ἦδη καὶ τοῖς λοιποῖς ἐρμηνεύει. καὶ ἄλλως οἱ μὲν μείζους προεμβαίνοντες κοιλότερον ἂν τὸν
 ποταμὸν ἀποφαίνουεν τοῖς σμικροῖς, ἀνάγκη γὰρ συνίζανειν τὴν ἰλὸν ἐς βόθρους διὰ τε βαρύτητα
 τοῦ θηρίου διὰ τε παχύτητα τῶν ποδῶν, οἱ δ' ἐλάττους οὐδὲν ἂν βλάπτουεν τὴν τῶν μείζωνων 20
 διαπορείαν ἦττον ἐμβοθρεύοντες.“ Ἐγὼ δὲ εὐρον ἐν τοῖς Ἴοβα λόγοις, ὡς καὶ ξυλλαμβάνουσιν xv
 ἀλλήλους ἐν τῇ θήρᾳ καὶ προϊστάνται τοῦ ἀπειπόντος, κἂν ἐξέλωνται αὐτόν, τὸ δάκρυον τῆς ἀλόης 68
 ἐκαλεῖφουσι τοῖς τραύμασι περιεστῶτες ὥσπερ ἰατροί. πολλὰ τοιαῦτα ἐφιλοσοφεῖτο αὐτοῖς ἀφορμὰς
 ποιουμένοις τὰ λόγου ἄξια.

Τὰ δὲ Νεάρχῳ τε καὶ Πυθαγόρᾳ περὶ τοῦ Ἀρκεσίνου ποταμοῦ εἰρημένα, ὡς ἐσβάλλει μὲν ἐς 25 xvii
 τὸν Ἰνδὸν οὗτος, τρέφει δὲ ὄφεις ἐβδομήκοντα πηχῶν μήκος, τοιαῦτα εἶναι φασιν, ὅποια εἰρηται,
 καὶ ἀνακείσθω μοι ὁ λόγος ἐς τοὺς δράκοντας, ἃν ὁ Δάμις ἀφηγεῖται τὴν θήραν. ἀφικόμενοι δὲ
 ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν καὶ πρὸς διαβάσει τοῦ ποταμοῦ ὄντες ἦροντο τὸν Βαβυλώνιον, εἴ τι τοῦ ποταμοῦ
 οἶδε, διαβάσεως περὶ ἐρωτῶντες, ὁ δὲ οὐπω ἔφη πεπλευκέναι αὐτόν, οὐδὲ γινώσκειν, ὁπόθεν πλεῖ-
 ται. „τί οὖν“ ἔφασαν „οὐκ ἐμισθῶσω ἡγεμόνα;“ „ὅτι ἔστιν“ ἔφη „ὁ ἡγησόμενος“ καὶ ἅμα ἐδεί- 30
 κνυ τινὰ ἐπιστολὴν ὡς τοῦτο πράξουσιν, ὅτε δὴ καὶ τὸν Οὐαρδάνην τῆς τε φιλανθρωπίας καὶ τῆς
 ἐπιμελείας ἀγασθῆναι φασί· πρὸς γὰρ τὸν ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ σατράπην ἐπεμψε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην
 καίτοι μὴ ὑποκείμενον τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, εὐεργεσίας ἀναμιμνήσκων αὐτόν, καὶ χάριν μὲν οὐκ ἂν
 ἐκ' ἐκείνη ἀπαιτῆσαι φάσκων — οὐ γὰρ εἶναι πρὸς τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου τὸ ἀνταπατεῖν — Ἀπολ-

1. σοφότερον καὶ ἄ. 1. σοφότερόν τε καὶ ἄ. 2, E. 2. ὕμνητο. m, o. 4. ἅπασι δὲ ζώοις ἄρα ψυχὴ τέκνα. 1.
 ἅπασι δὲ ζώοις ἄρα ἦν ἢ ψυχὴ τέκνα. 2, a. ἅπασι δὲ ζώοις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα. m. πᾶσι δὲ ζώοις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκν'
 a. 6. μοι εἰπέ. 1, f, l, v. με εἰπέ. s. μὲν εἰπέ. E. 9. ἡγεῖται γὰρ. p. 10. ὄρᾳς μικρότατος. π. ib. αὐτῷ. 1, f, v,
 l αὐτῶν. s, E. ib. ὀλίγη. 1, f, v, l. ὀλίγον. s, E. ib. εἶδ' ὅ. p. ib. ὑπὲρ τοῦτον. 1, f, l, o. ὑπὸ τοῦτον. s. ὑπὸ
 τούτων. a, m. 13. ἐπομένους. s, a. 15. παρῆχον. o. et m: ἴσ. παρῆχον. 16. εὐπορός. l. 18. προεμβαίνοντες. 1.
 προεμβαίνοντες. 2, a, m. (qui γρ. προεμ.) προεμβαίνοντες. o. 19. ἀποφαίνοι ἐν. (sic). s. ib. μικροῖς. C. σμικροῖς.
 E. ib. εἰλόν. a. 20. οἱ δὲ ἐλάττους τῶν ἐλεφάντων προπορευόμενοι οὐδὲν — ἐμβοθρεύοντες. Φ. (332, a, 34.) 21.
 διατριβῆν. mg. γρ. διαπορείαν. p. διὰ πορείαν. s. 23. ὡς οἱ ἰατροί. v, l. 24. ποιούμενοι. v. 25. Πυθαγόρα. C, a,
 m. Πυθῶνι. o. ib. Ἀρκεσίμου. 1. Ἀρκεσίνου. 2, a, m. Ἀρκεσίνου. o. ib. ἐσβάλλει. 1, m, o. ἐσβάλλει. f, v, r, s, a,
 m. γρ. ἐκβα. 25. ὅτι ὁ Ἰνδὸς τρέφει ὄφεις πηχῶν ἐβδομήκοντα. Φ. (332, b, 2.) 29. οἶδε. 1, f, l, v. εἶδε. s, E.
 ib. οὐπω ἔφησε. v. ib. γινώσκειν. E. 30. ἡγησόμενος. v. 31. ὅτι δὴ. v. ib. καὶ Οὐαρδάνην. s, a. 32. ἀγασθῆναι.
 l et l. pr. m: ὑπεργασθῆναι. 2, E. 33. ὑποκείμενον. s. ib. ἑαυτοῦ. π, 2, a, m. αὐτοῦ. p, o. 34. πρὸς. s. (corr.
 a. sec. m.)

λάνιον δὲ ὑποδεξαμένῳ καὶ πέμψαντι οἱ βούλεται χάριν ἂν γνῶναι. χρυσίον δὲ τῷ ἡγεμόνι ἔδω-
κεν, ἵν' εἰ δεηθέντα τὸν Ἀπολλώνιον αἰσθοίτο, δολῆ τοῦτο καὶ μὴ ἐς ἄλλου χεῖρα βλέψειεν. ἐπεὶ
δὲ τὴν ἐπιστολὴν ὁ Ἰνδὸς ἔλαβε, μεγάλων τε ἀξιούσθαι ἔφη καὶ φιλοτιμήσεσθαι περὶ τὸν ἄνδρα
μείον οὐδὲν ἢ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔγραψε, καὶ τὴν τε ναῦν τὴν σατραπίδα ἔδω-
κεν αὐτῷ ἐμβῆναι πλοιά τε ἕτερα, ἐφ' ἧν αἱ κάμηλοι ἐκομίζοντο, ἡγεμόνα τε τῆς γῆς πάσης, ἣν
69 ὁ Ἰσραάτης ὀρίζει, πρὸς τε τὸν βασιλέα τὸν ἑαυτοῦ ἔγραψε μὴ χεῖρω αὐτὸν Οὐαρδάνου γενέσθαι
περὶ ἄνδρα Ἑλληνά τε καὶ θεῖον.

XVIII Τὸν μὲν δὴ Ἰνδὸν ὡς ἐπεραιώθησαν σταδίους μάλιστα τεσσαράκοντα, τὸ γὰρ πλόμιον αὐτοῦ
τοσοῦτον, περὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ τούτου τάδε γράφουσι· τὸν Ἰνδὸν ἄρχεσθαι μὲν ἐκ τοῦ Καυκάσου
10 μείζω αὐτόθεν ἢ οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμοὶ πάντες, προχωρεῖν δὲ πολλοὺς τῶν ναυσιπόρων ἑαυ-
τοῦ ποιούμενον, ἀδελφὰ δὲ τῷ Νείλῳ πράττοντα τῇ τε Ἰνδικῇ ἐπιχεῖσθαι γῆν τε ἐπάγειν τῇ γῆ
καὶ παρέχειν Ἰνδοῖς τὸν Αἴγυπτίαν τρόπον σπειρεῖν. χίοσι δ' Αἰθιοπίων τε καὶ Καταδούπων ὄρων
ἀντιλέγειν μὲν οὐκ ἀξιώ δια τούς εἰπόντας, οὐ μὴν ξυτιθέμαι γε λογιζόμενος τὸν Ἰνδόν, ὡς ταῦ-
τὸν τῷ Νείλῳ ἐργάζεται μὴ νυφομένης τῆς ὑπὲρ αὐτὸν χώρας, καὶ ἄλλως τὸν θεὸν οἶδα κέρατα
15 τῆς γῆς ξυμπάσης Αἰθιοπίας τε καὶ Ἰνδοῦς ἀποφαίνοντα μελαίνοντά τε τοὺς μὲν ἀρχομένον ἡλίου,
τοὺς δὲ λήγοντος, ὃ πῶς ἂν ξυνέβαινε περὶ τοὺς ἀνθρώπους, εἰ μὴ καὶ τὸν χεμιῶνα ἐθέροντο;
ἦν δὲ ἀνὰ πᾶν ἔτος θάλλει γῆν ἡλιος, πῶς ἂν τις ἤγοιτο νίφεσθαι, πῶς δ' ἂν τὴν χιόνα χορη-
γὸν τοῖς ἐκείνῃ ποταμοῖς γίνεσθαι τοῦ ὑπεραίρειν τὰ σφῶν αὐτῶν μέτρα; εἰ δὲ καὶ φοιτᾷν χιόνα
70 ἐς τὰ οὕτω πρόσσειλα, πῶς ἂν αὐτὴν ἐς τοσόνδε ἀναχθῆναι πέλαγος; πῶς δ' ἂν ἀποχωρῆσαι πο-
XIX 20 ταμῶ βυθίζοντι Αἴγυπτον; κομιζόμενοι δὲ διὰ τοῦ Ἰνδοῦ πολλοῖς μὲν ποταμίους ἵπποις ἐντυχεῖν
φασί, πολλοῖς δὲ κροκοδείλοις, ὥσπερ οἱ τὸν Νεῖλον κλέοντες, λέγουσι δὲ καὶ ἄνθη τῷ Ἰνδῷ εἶναι,
οἷα τοῦ Νεῖλου ἀναφύεται, καὶ τὰς ὄρας, αἱ περὶ τὴν Ἰνδικὴν εἰσι, χεμιῶνος μὲν ἀλεινῆς εἶναι,
θέρους δὲ πνιγηράς. πρὸς δὲ τοῦτο ἄριστα μεμηχανῆσθαι τῷ δαίμονι, τὴν γὰρ χώραν αὐτοῖς θαμὰ
ἕεσθαι. φασὶ δὲ καὶ ἀκούσθαι τῶν Ἰνδῶν, ὡς ἀφικνοῖτο μὲν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον,
25 ὅτε ἀναβιβάζοιεν αὐτὸν αἱ ὄραι, θύοι δὲ αὐτῷ ταύρους τε καὶ ἵππους μέλανας — τὸ γὰρ λευκὸν
ἀτιμώτερον Ἰνδοὶ τίθενται τοῦ μέλανος δι', οἶμαι, τὸ ἑαυτῶν χρῶμα — θύσαντα δὲ καταποντοῦν
φασὶ τῷ ποταμῷ χρυσοῦν μέτρον, εἰκασμένον τῷ ἀπομετροῦντι τὸν σῖτον, καὶ ἐφ' ὅτῳ μὲν τοῦτο
πράττει ὁ βασιλεὺς, οὐ ξυμβάλλεσθαι τοὺς Ἰνδοὺς, αὐτοὶ δὲ τεκμαίρεσθαι τὸ μέτρον καταποντοῦ-
σθαι τοῦτο ἢ ὑπὲρ ἀφθονίας καρπῶν, οὓς γεωργοὶ ἀπομετροῦσιν, ἢ ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ φέυμα-
30 τος, ὡς μὴ κατακλύσειε τὴν γῆν πολὺς ἀφικόμενος.

XX Πορευθέντας δὲ αὐτοὺς ὑπὲρ τὸν ποταμὸν ἦγεν ὁ παρὰ τοῦ σατραπόου ἡγεμὼν εὐθὺ τῶν Τα-
ξίλων, οὗ τὰ βασίλεια ἦν τῷ Ἰνδῷ. στολὴν δὲ εἶναι τοῖς μετὰ τὸν Ἰνδὸν λίνου φασὶν ἐγχαρῶλον
71 καὶ ὑποδήματα βύβλου καὶ κυνήν, ὅτε ὕοι, καὶ βύσσω δὲ τοὺς φανερωτέρους αὐτῶν φασὶν ἐστάλ-

1. πέμψαι τι. v. 2. δολῆ τοῦτο. (supra posita ω.) s. (corr. a sec. m.) 3. μεγάλων. v. 4. ἢ εἰ. v. om. cum lac. ib. ἔκραττε. v. (supr. pos. ἔγραψε) 5. ἡγεμόνα τῆς σῆς. v. 6. ὀρίζει. 2, a. ἐρίζει. p. ὀρίζοι. π, m, o. ib. ἔγραψε. 1. ἔγραψε. 2, E. ib. Οὐαρδάνης. l. 8. γὰρ δὴ. v. ib. Ἰνδόν. o. ib. ὅτι Ἰνδὸν ἐπεραιώθησαν οἱ περὶ Ἀπολλώνιον σταδίους μάλιστα μ'. τὸ γὰρ πλόμιον αὐτοῦ τοσοῦτον ἄρχεσθαι δὲ αὐτὸν φασὶν ἐκ τοῦ Καυκάσου — ἑαυτοῦ ποιούμενον (duo ult. om. A, B.) Φ. (334, b, 28). ib. πλόμιον. π, l, v, a. πλόμιον. p, f, s, m, o, Φ. ib. αὐτό. v. 9. τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ. p. 10. μείζων. s, a. ib. Ἀσίαν πάντες. p. 11. δὲ πράττοντα. p. ib. πράττοντα τῇ Ἰνδ. f, v, l. πράττοντα τῇ Ἰνδ. et τε mg. s. inde πράττοντά τε τῇ Ἰνδ. a. 12. χίοσι. o. 13. οὐκ ἀπαξιώ. p. 14. αὐτῶν v, et s ante corr. ib. κέρατα. a. κέρατα. B. 16. λήγοντος. om. l. ib. ὅπως. l, v, a. ib. ἐθέροντο. v. 17. ἢ δὲ. π. ἦν δὲ. s. ἦν δὲ. p, f, l, v, a. ἦν δὲ. m, o. ib. πῶς ἂν. f. om. δ'. et s ante corr. 18. γίνεσθαι. p. 19. πρόσσειλα. v, m. 21. ἄνθει. l. 22. ἄς περὶ τὴν Ἰ. φασί. v. 24. ἀφικνεῖται. v. 25. ἀναβιβάζοιεν ὄραι. 2, a. ib. θύει. p, l. ib. τὸν γὰρ. π, λ. 26. ἀτιμώτερον τίθενται τοῦ μέλανος Ἰνδοὶ. v. ib. τιμώτερον δὲ οἶμαι. a. τιμώτερον δὲ οἶμαι. m. (qui mg. γρ. δι' οἶμαι.) et o. ib. διὰ οἶμαι. p. 27. τοῦ ποταμοῦ. v. 28. τοῦ μέτρον. l. 29. ἢ γὰρ ὑπὲρ. v. 31. ὅτι φασὶ πορευθέντας — ἀρχὴν ἀρχοντος. Φ. (324, b, 33). ib. πορευθέντες. a. ib. τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν. Φ. ib. τῶν Ταξίλων. 1, Φ. Ταξίλων. 2, E. 32. τῶν Ἰνδῶν. 2, a et m. γρ. ib. δ' εἶναι. Φ. 33. καὶ κυνήν ὅποτε ὕοι. om. Φ. ib. ὅτε. π. ὅποτε. p, 2, E. ib. ὕει. v. ib. φανερωτέρους. l. ib. αὐτῶν ἐστάλθαι. Φ.

δαι, τὴν δὲ βύσσον φύεσθαι δένδρον φασὶν ὁμοίου μὲν τῇ λεύκῃ τὴν βάσιν, παραπλησίον δὲ τῇ
 ἰτέα τὰ πέταλα. καὶ ἤσθῆναι τῇ βύσσῳ φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος, ἐπειδὴ ἔοικε φαιῶ τρίβωνι. καὶ ἐς
 Αἴγυπτον δὲ ἐξ Ἰνδῶν ἐς πολλὰ τῶν ἱερῶν φοιτᾷ ἡ βύσσος. τὰ δὲ Τάξιλα μέγεθος μὲν εἶναι κατὰ
 τὴν Νίνον, τετειχίσθαι δὲ ξυμμέτρως, ὥσπερ αἱ Ἑλλάδες, βασιλεια δὲ εἶναι ἀνδρὸς τὴν Πῶρον
 τότε ἀρχὴν ἀρχοντος, νεῶν δὲ πρὸ τοῦ τείχους ἰδεῖν φασιν οὐ παρὰ πολὺ τῶν ἑκατομπόδων Ἀλ- 5
 θου κογχυλιάτου, καὶ κατεσκευάσθαι τι ἱερὸν ἐν αὐτῷ ἦττον μὲν ἢ κατὰ τὸν νεῶν τοσοῦτόν τε
 ὄντα καὶ περικλιονα, θαυμάσαι δὲ ἄξιον· χαλκοὶ γὰρ πίνακες ἐγκεκρότηνται τοίχῳ ἐκάστῳ, γεγραμ-
 μένοι τὰ Πῶρον τε καὶ Ἀλεξάνδρου ἔργα· γεγράφαται δὲ ὀρειχάλκῳ καὶ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ καὶ
 χαλκῷ μέλανι ἐλέφαντες ἵπποι στρατιῶται κράνη ἀσπίδες, λόγχοι δὲ καὶ βέλη καὶ ξίφη σιδήρου
 πάντα, καὶ ὥσπερ λόγος εὐδοκίμου γραφῆς, οἷον εἰ Ζεύξιδος εἴη τι ἢ Πολυγνώτου τε καὶ Εὐφρά- 10
 νου, οἱ τὸ εὐσκίον ἠσπάσαντο καὶ τὸ ἔμπνον καὶ τὸ ἐσέχον τε καὶ ἐξέχον, οὕτως, φασί, κάκει 72
 διαφαίνεται, καὶ ξυντετήκασιν αἱ ὕλαι καθάπερ χρώματα. ἡδὺ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ἦθος τῆς γραφῆς·
 ἀναθεὶς γὰρ ταῦτα μετὰ τὴν τοῦ Μακεδόνα τελευτῆν ὁ Πῶρος νικᾷ ἐν αὐτοῖς ὁ Μακεδὼν καὶ
 τὸν Πῶρον ἀνακτᾷται τετραμένον καὶ δωρεῖται τὴν Ἰνδικὴν ἐαυτοῦ λοιπὸν οὐσαν. λέγεται δὲ καὶ
 περὶ τῆς τὸν Ἀλέξανδρον ἀποθανόντα ὁ Πῶρος ὀλοφύρεσθαι τε ὡς γενναῖον καὶ χρηστὸν βασι- 15
 λεία, ζωντός τε Ἀλεξάνδρου μετὰ τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀναχώρησιν μῆτε εἰπεῖν τι ὡς βασιλεὺς καί-
 τοι ξυγχαροῦντος, μῆτε προστάξει τοῖς Ἰνδοῖς, ἀλλ' ὥσπερ σατραπῆς σωφροσύνης μεστός εἶναι καὶ
 κρᾶττειν ἐς χάριν τὴν ἐκείνου πάντα. οὐ ξυγχαρεῖ μοι ὁ λόγος παρελθεῖν, ἃ περὶ τοῦ Πῶρον τοῦ- 20
 του ἀναγράφουσι· πρὸς διαβάσει γὰρ τοῦ Μακεδόνα ὄντος καὶ ξυμβουλευόντων αὐτῷ ἐνίων τοὺς
 ὑπὲρ τὸν Ἰνδὸν τε καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν ποιεῖσθαι ξυμμάχους, οὐ γὰρ ἂν πρὸς τὴν Ἰνδικὴν 20
 πᾶσαν ξυμφοροῦσαν παρατάξασθαι ποτε αὐτόν „εἰ τοιοῦτόν ἐστὶ μοι“ ἔφη „τὸ ὑπήκοον, ὡς μὴ
 ὄξασθαι ἀνευ ξυμμάχων, ἐμοὶ βέλτιον τὸ μὴ ἄρχειν.“ ἀπαγγείλαντος δὲ αὐτῷ τινος, ὅτι Δαρκεῖον
 ἦρχε „βασιλέα“, ἔφη „ἄνδρα δὲ οὐ.“ τὸν δὲ ἐλέφαντα, ἐφ' οὗ μάχεσθαι ἐμελλε, κοσμήσαντος 73
 τοῦ ὄρεακόμου καὶ εἰπόντος „οὗτός σε, ὦ βασιλεῦ, οἶσει,“ „ἐγὼ μὲν οὖν,“ ἔφη „τοῦτον, ἦν γε
 ἀπὸ ἐμαυτῷ ὁμοῖος γένωμαι.“ γνώμην δὲ ποιουμένων θῦσαι αὐτόν τῷ ποταμῷ, ὡς μὴ δέξαιτο 25
 τὰς Μακεδόνων σχεδίας, μηδὲ εὐπορος τῷ Ἀλεξάνδρῳ γένουτο, „οὐκ ἔστιν“ ἔφη „τῶν ὄπλα ἐχόντων
 τὸ καταρᾶσθαι.“ μετὰ δὲ τὴν μάχην, ὅτε καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ θεῖός τε καὶ ὑπὲρ τὴν φύσιν τὴν
 ἀνθρωπείαν ἔδοξεν, εἰπόντος τῶν ξυγγενῶν τινος „εἰ δὲ προσηκύνησας διαβάντα, ὦ Πῶρε, οὐτ'
 ἂν ἠττήθης μαχόμενος οὐτ' ἂν τοσοῦτοι Ἰνδῶν ἀπώλοντο, οὐτ' ἂν αὐτὸς ἐτέρωσο,“ „ἐγὼ τὸν
 Ἀλέξανδρον“ εἶπε „φιλοτιμώτατον ἀκούων ξυνηγα, ὅτι προσκυνήσαντα μὲν δούλῳν με ἠγήσεται, 30
 πολεμήσαντα δὲ βασιλέα, καὶ θαυμάζεσθαι μᾶλλον ἡξίον ἢ ἐλεεῖσθαι, καὶ οὐκ ἐψεύσθην· παρα-
 ἡτῶν γὰρ ἐμαυτόν, οἷον Ἀλέξανδρος εἶδε, πάντα ἐν ἡμέρᾳ μᾶ καὶ ἀπώλεσα καὶ ἐκτησάμην.“ τοιοῦ-
 τον μὲν τὸν Ἰνδὸν τοῦτον ἐξιστοροῦσι, γενέσθαι δὲ φασιν αὐτὸν κάλλιστον Ἰνδῶν καὶ μῆκος, ὅσον

1. δένδρον. v. ib. μὲν λεύκῃ. Φ. ib. δὲ ἰτέα. Φ. 2. φησί τῇ βύσσῳ. Φ. 3. Αἴγυπτον καὶ ἐξ. π. 4. δὲ. om. l.

τὸτε
 ib. ἀνδρὸς. C, o. μανδρός. a et m ubi γρ. ἀνδρός. regia Mandri. Rh. 5. ποτὲ. (sic.) π. ποτέ. p, 2, E. ib. περὶ
 τῶν. v. ib. ἑκατὸν ποδῶν. C, E. Scr. ἑκατομπόδων. 6. κογχυλιάτου. l, s, a. ib. κατεσκευάσθαι τι. a. ib. τὸ ἱερὸν. a. ib. κατὰ
 νεῶν. 2, a. ib. τοσοῦτόν γε. o. 7. περι κίονα. π, l. ib. χαλκοὶ δὲ. a. 8. τὰ Πῶρον. 1. τὰ δὲ Πῶρον. 2, E. ib. γεγράφαται δὲ.
 l. γεγράφαται. 2, E. 9. κράνη καὶ ἀσπίδες. o. 10. λόγου. π. ib. εἴη τί. l, a, m. εἴη τι. o. ib. Πολυγνώτου τε καὶ Εὐφρ. 1, f,
 v. Πολ. ἢ Εὐφρ. l, s, E. 11. ἔμπνον. l. ad Im. 514. εὐπνον. C, E. ib. οὕτως. C. οὕτω. E. 12. Fo: διαφαίνεσθαι. 13. τὴν
 Μακεδόνα. p. ib. νικᾷ δὲ. o. 15. ὀλοφύρεσθαι τε. l. ib. χρηστὸν καὶ γενναῖον. p. 18. τὴν. om. l. 20. Ἰνδικὴν γε. f, v,
 l. ib. καὶ Γάγγην. 2, a. 21. παρατάξασθαι. 1, m, o. παρατάξασθαι. f, l, s, a. παραδέξασθαι. v. ib. ἐστὶ μοι.
 l, a. 22. τινος αὐτῷ. p. 23. εἴρηκε. a, m. (mg. ἰσ. βασιλέα εἴρ.) ib. κοσμήσαντος τοῦ. π. κοσμήσαντός ποτε τοῦ.
 p, 2, E. 24. μὲν ἔφη. p. 25. γένωμαι. π. γίνωμαι. p, f, v, m, o. γίνωμαι. a. γίνωμαι. l, a. ib. ποιουμένῳ. s,
 E. ib. δέξαιτο. p. 26. μὴ δὲ. E. 29. ἐγὼ δὲ. p. 30. φιλοτιμώτατον. p. 31. ἡξίον. π. et m. γρ. ἄξιον. p. 2, E.
 31. οἶδε. (supra posita εἰ.) f, sic al. m.

π, 21. p. 72. 73.

οὐπω τινὰ ἀνθρώπων τῶν μετὰ τοὺς Τρωικούς ἀνδρας, εἶναι δὲ κομιδῇ νέον, ὅτε τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐπολέμει.

XXII

Ὄν δὲ διέτριβεν ἐν τῷ ἱερῷ χρόνον, πολὺς δὲ οὗτος ἐγένετο, ἔστ' ἂν ἀγγελθῆ τῷ βασιλεὶ ξένους ἦκειν „ὦ Δάμι“ ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος, „ἔστι τι γραφικὴ;“ „εἰ γε“ εἶπε „καὶ ἀλήθεια.“
 5 „πράττει δὲ τί ἢ τέχνη αὕτη;“ „τὰ χρώματα“ ἔφη „ξυγκεράννυσιν, ὅποσα ἐστί, τὰ κυανὰ τοῖς βατραχείοις καὶ τὰ λευκὰ τοῖς μέλασι καὶ τὰ πυρρὰ τοῖς ὄχρῳσι.“ „ταυτὶ δὲ“ ἢ δ' ὅς „ὑπὲρ τίνος μίγνυσιν; οὐ γὰρ ὑπὲρ μόνου τοῦ ἀνθους, ὥσπερ αἱ κήρινα.“ „ὑπὲρ μιμήσεως“ ἔφη „καὶ τοῦ κίνα τε ἐξεικάσαι καὶ ἵππον καὶ ἀνθρώπου καὶ ναῦν καὶ ὅποσα ὄρεα ὁ ἥλιος, ἦδη δὲ καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν ἐξεικάζει τοτὲ μὲν ἐπὶ τεττάρων ἵππων, οἷος ἐνταῦθα λέγεται φαίνεσθαι, τοτὲ δ' αὖ καὶ
 10 διακυρσεύοντα τοῦ οὐρανοῦ, ἐπειδὴν αἰθέρα ὑπογράφῃ καὶ θεῶν οἶκον.“ „μίμησις οὖν ἢ γραφικὴ, ὦ Δάμι;“ „τί δὲ ἄλλο;“ εἶπεν „εἰ γὰρ μὴ τοῦτο πράττοι, γελοία δόξει χρώματα ποιούσα εὐήθως.“ „τὰ δ' ἐν τῷ οὐρανῷ“ ἔφη „βλεπόμενα, ἐπειδὴν αἱ νεφέλαι διασπασθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων, τοὺς κενταύρους καὶ τραγελάφους καὶ, νῆ Δί', οἱ λύκοι τε καὶ οἱ ἵπποι, τί φήσεις, ἄφ' οὐ μιμητικῆς εἶναι ἔργα;“ „ἔοικεν,“ ἔφη, „ζωγράφος οὖν ὁ θεός, ὦ Δάμι, καὶ καταλιπὼν τὸ πτηνὸν
 15 ἄρμα, ἐφ' οὗ πορεύεται διακοσμῶν τὰ θεῖά τε καὶ ἀνθρώπεια, κάθηται τότε ἀθύρων τε καὶ γράφων ταῦτα, ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν τῇ ψάμμῳ;“ ἠρθῆρασεν ὁ Δάμις ἐς οὕτως ἄτοπον ἐκπεσεῖν δόξαντος τοῦ λόγου. οὐχ ὑπεριδὼν οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος, οὐδὲ γὰρ πικρὸς πρὸς τὰς ἐλέγξεις ἦν, „ἀλλὰ μὴ τοῦτο“ ἔφη „βούλει λέγειν, ὦ Δάμι, τὸ ταῦτα μὲν ἄσημά τε καὶ ὡς ἔτυχε διὰ τοῦ οὐρανοῦ φέρεσθαι τόγε ἐπὶ τῷ θεῷ, ἡμᾶς δὲ φύσει τὸ μιμητικὸν ἔχοντας ἀναρροθμίζειν τε αὐτὰ
 20 καὶ ποιεῖν;“ „μᾶλλον“ ἔφη „τοῦτο ἠγώμεθα, ὦ Ἀπολλώνιε, πιθανώτερον γὰρ καὶ κολλῶ βέλτιον.“ „διττὴ ἄρα ἢ μιμητικὴ, ὦ Δάμι, καὶ τὴν μὲν ἠγώμεθα οἶαν τῇ χειρὶ ἀπομιμῆσθαι καὶ τῷ νῷ, γραφικὴν δὲ εἶναι ταύτην, τὴν δ' αὖ μόνῳ τῷ νῷ εἰκάζειν.“ „οὐ διττὴν,“ ἔφη ὁ Δάμις „ἀλλὰ τὴν μὲν τελεωτέραν ἠγεῖσθαι προσήκει γραφικὴν γε οὖσαν, ἢ δύναται καὶ τῷ νῷ καὶ τῇ χειρὶ ἐξεικάσαι, τὴν δὲ ἑτέραν ἐκείνης μόριον, ἐπειδὴ ξυνήσι μὲν καὶ μιμῆται τῷ νῷ καὶ μὴ γραφικὸς
 25 τις ὢν, τῇ χειρὶ δὲ οὐκ ἂν ἐς τὸ γράφειν αὐτὰ χρῆσται.“ „ἄρα,“ ἔφη „ὦ Δάμι, πεπηρωμένος τὴν χεῖρα ὑπὸ πληγῆς τινος ἢ νόσου;“ „μὰ Δί'“ εἶπεν „ἀλλ' ὑπὸ τοῦ μήτε γραφίδος τινὸς ἦφθαι, μηδὲ ὄργανου τινὸς ἢ χρώματος, ἀλλ' ἀμαθῶς ἔχειν τοῦ γράφειν.“ „οὐκοῦν,“ ἔφη „ὦ Δάμι, ἅμφω ὁμολογοῦμεν μιμητικὴν μὲν ἐκ φύσεως τοῖς ἀνθρώποις ἦκειν, τὴν γραφικὴν δὲ ἐκ τέχνης. τοῦτ' ἂν καὶ περὶ τὴν πλαστικὴν φαίνουτο. τὴν δὲ δὴ ζωγραφίαν αὐτὴν οὐ μοι δοκεῖς μόνον
 30 τὴν διὰ τῶν χρωμάτων ἠγεῖσθαι, καὶ γὰρ ἐν χρωμα ἐς αὐτὴν ἤρασε τοῖς γε ἀρχαιοτέροις τῶν γραφέων καὶ ποιούσα τεττάρων εἴτα πλειόνων ἦφατο, ἀλλὰ καὶ γραμμὴν καὶ τὸ ἄνευ χρώματος, ὃ δὴ σκιᾶς τε ξύγκειται καὶ φωτός, ζωγραφίαν προσήκει καλεῖν· καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς ὁμοιότης τε ὄρεται εἰδὸς τε καὶ νοῦς καὶ αἰδῶς καὶ θρασυτής, καίτοι χηρεῦει χρωμάτων ταῦτα, καὶ οὔτε αἶμα

3. διέτριβεν. 1. διέτριβον. 2, E. ib. ξένος. p. 4. ἔστι γὰρ τι. v. ἔστι τί. 1, a, m. ἔστι τί. o. 5. δὲ τι. s. ib. ὅποσα εἰσί. 1, s, a, m. ib. τοῖς τραχεῖσι. p. 6. ἦδ' ὅς. E. 7. κήρινα. Toup. ad Suid. II, 226. ed. Lips. κορίνα. 1, f, v, l, m, o. κορίνα. s, a. 9. τοτὲ μὲν. π, f, v, l, s. ποτὲ μὲν. p, E. ib. τοτὲ δ' αὖ. f, v, l, s. τὸ δὲ δ' αὖ. π. ποτὲ δ' αὖ. p, E. 10. διακυρσεύοντα. p. διακυρσεύοντα. π, f, v, l, s, ubi mg. διακυρσεύοντος τοῦ οὐρανοῦ. E. 11. τί δαί ἄλλο. f. ib. εἰ μὴ γὰρ. v. ib. γελοία. 1, B. γελοία. 2, E. 12. ἐπειδὴ. o. ib. διασπασθῶσι. l. 13. Δία. p. ib. οἱ ἵπποι. 1. ἵπποι. 2, E. 14. ἔργα εἶναι. p. ib. ζωγράφους. v. ib. καὶ καταλιπὼν. 1. καταλιπὼν.

2, E. 15. ἀνθρώπεια. 1, v. καὶ τὰ ἀνθρ. f, l, s, E. ἀνθρώπινα. l. ib. τότε ὁ ἀθ. s. (sic.) τότε ὡς ὁ ἀθ. v, a, m. τότε ὁ ἀθύρων. l. ib. ἀθύρων καὶ. p. 16. ἐρῆθρασεν. l. 17. οὐ γὰρ πικρὸς. v. οὐδὲ. π. a. 18. τὸ ταῦτα. 1, f, v. τοσαῦτα. 1, s, E. 19. φαίνεσθαι. p et π. ante corr. ib. τῷ γε. v. ib. τε μιμητικὸν. a. ib. ἀναρροθμίζειν. p. ib. τε καὶ ποιεῖν. π. 20. πιθανώτερα. v. 21. ὦ Δάμι ἢ μιμητικὴ. p. ib. ἠγώμεθα. v. ib. μιμῆσθαι. p. 23. γραφικὴν γε. m, o. γραφικὴν τε. C, a. ib. ἢ δύναται. 1, m. (γρ. τε οὖσαν ἢ δύναται) ἢ δύναται. 2, E. 24. δὲ ἑτέραν. p, l. 25. ἄρα. p. ib. πεπηρωμένος — Δάμι. om. 2, a, Rh. 26. Δία. p. 28. ἦκειν τοῖς ἀνθρώποις. l. ib. om. τὴν. l. ib. τέχνης. a. 29. δὲ ζωγραφίαν. 1, s, a. 32. ὃ δὲ ξύγκειται. p. ib. οὐ γὰρ. p. 33. χηρεῖσι. v.

ἐνσημαίνει οὔτε κόμης τιῶς ἢ ὑπῆρης ἄνδρος, ἀλλὰ μονοτρόπως ξυντιθέμενα τῷ τε ξανθῷ ἀνδρῶπι
 ἔοικε καὶ τῷ λευκῷ, κἄν τούτων τινὰ τῶν Ἰνδῶν λευκῇ τῇ γραμμῇ γράψωμεν, μέλας δῆπου δόξει, 76
 τὸ γὰρ ὑπόσιμον τῆς φινὸς καὶ οἱ ὀρθοὶ βόστρυχοι καὶ ἡ περιττὴ γένυς καὶ ἡ περὶ τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς οἶον ἔκκληξις μελαίνει τὰ ὀρώμενα καὶ Ἰνδὸν ὑπογράφει τοῖς γε μὴ ἀνοήτως ὀρώσιν. ὅθεν
 εἰπομ' ἂν καὶ τοὺς ὀρώντας τὰ τῆς γραφικῆς ἔργα μιμητικῆς δεῖσθαι· οὐ γὰρ ἂν ἐπαίνεσθε τίς 5
 τὸν γεγραμμένον ἵππον ἢ ταῦρον μὴ τὸ ζῶον ἐνθυμηθεῖς, ᾧ εἰκασταί, οὐδ' ἂν τὸν Ἀλαντὰ τις
 τὸν Τιμομάχου ἀγασθεῖη, ὃς δὴ ἀναγέγραπται αὐτῷ μεμνηῶς, εἰ μὴ ἀναλάβοι τι ἐς τὸν νοῦν Ἀ-
 αντος εἰδῶλον καὶ ὡς εἰκὸς αὐτὸν ἀπεκτονότα τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ βοιχόλια καθῆσθαι ἀπειρηκότα,
 βουλήν ποιούμενον καὶ ἑαυτὸν κτεῖναι. ταυτὶ δέ, ᾧ Δάμι, τὰ τοῦ Πάρου δαίδαλα μήτε χαλκευτι- 10
 κῆς μόνον ἀποφαινόμεθα, γεγραμμένους γὰρ εἰκασταί, μήτε γραφικῆς, ἐπειδὴ ἐχαλκεύθη, ἀλλ' ἡγώ-
 μεθα σοφίσασθαι αὐτὰ γραφικὸν τε καὶ χαλκευτικὸν ἓνα ἄνδρα, οἶον δὴ τι παρ' Ὀμήρῳ τὸ τοῦ
 Ἥφαιστου περὶ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδα ἀναφαίνεται. μεστὰ γὰρ καὶ ταῦτα ὀλλύντων τε καὶ ὀλ-
 λυμένων, καὶ τὴν γῆν ἡματώσθαι φήσεις χαλκῆν οὔσαν.

Τοιαῦτα σπουδάζοντι τῷ ἀνδρὶ ἐφίστανται παρὰ τοῦ βασιλέως ἄγγελοι καὶ ἐρμηνεύς, ὡς ποι- 15
 αῖτο αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ξένον ἐς τρεῖς ἡμέρας, μὴ γὰρ πλειόνων νενομίσθαι τοὺς ξένους ἐνομιλεῖν
 τῇ πόλει, καὶ ἡγούντο αὐτῷ ἐς τὰ βασίλεια. ἡ πόλις δ' ὡς μὲν ἔχει τοῦ τείχους, εἴρηκα, φασὶ δ'
 ὡς ἀτάκτως τε καὶ Ἀττικῶς τοὺς στενωποὺς τέμνεται κατεσκευάσται τε οἰκίαις, εἰ μὲν ἔξωθεν 77
 ὀφῆη τις αὐτάς, ἓνα ἐχούσαις ὄροφον, εἰ δ' ἔσω παρελθῶι τις, ὑπογείοις ἤδη καὶ παρεχομέναις
 ἴσα τοῖς ἄνω τὰ ὑπὸ τῇ γῆ. ἱερὸν δὲ ἰδεῖν Ἥλλου φασίν, ᾧ ἀνεῖτο Ἄλας ἔλεφας, καὶ ἀγάλματα 20
 Ἀλεξάνδρου χρυσᾶ καὶ Πάρου ἕτερα, χαλκοῦ δ' ἦν ταῦτα μέλανος. οἱ δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῖχοι, πυρ-
 αῖς λίθοις ὑπαστράπτει χρυσὸς ἀυγῆν ἐκδιδοὺς ἑοικυῖαν ἀκτῖνι. τὸ δὲ ἔδος αὐτὸ μαργαρίτιδος
 ζήγκεται συμβολικὸν τρόπον, ᾧ βάρβαροι πάντες ἐς τὰ ἱερὰ χρῶνται.

Περὶ δὲ τὰ βασίλεια οὔτε ὄγκον ἰδεῖν φασίν οἰκοδομημάτων, οὔτε δορυφόρους ἢ φύλακας, ἀλλ' 25
 οἷα περὶ τὰς τῶν λαμπρῶν οἰκίας, ὀλίγους οἰκέτας καὶ διαλεχθῆναι τῷ βασιλεῖ δεομένους τρεῖς,
 οἶμαι, ἢ τέτταρας καὶ τὸν κόσμον τοῦτον ἀγασθῆναι μᾶλλον ἢ τὰ ἐν Βαβυλωνί φλεγμαινοντα, 35
 καὶ πολλῷ πλέον ἔσω παρελθόντες· καὶ γὰρ τοὺς ἀνδρῶνας καὶ τὰς στοάς καὶ τὴν αὐλήν· πᾶσαν
 κολάσθαι φασίν. ἔδοξεν οὖν τῷ Ἀπολλωνίῳ φιλοσοφεῖν ὁ Ἰνδὸς καὶ παραστησάμενος τὸν ἐρμη- 30
 νία „χαίρω,“ εἶπεν „ὦ βασιλεῦ, φιλοσοφοῦντά σε ὀρών.“ ἐγὼ δὲ ὑπερχαίρω“ ἔφη „ἐπειδὴ οὕτω
 περὶ ἐμοῦ οἶε.“ „τουτὶ δὲ νενομίσται παρ' ὑμῖν,“ εἶπεν „ἢ σὺ πρὸς τὸ ἐπικικῆς τοῦτο τὴν ἀρχὴν
 κατεστήσω,“ „σωφρόνως“ ἔφη „νενομισμένῳ σωφρονέστερον χρῶμαι, καὶ πλείστα μὲν ἔχω ἀνδρῶ- 30
 κων, θέομαι δὲ ὀλίγων, τὰ γὰρ πολλὰ τῶν φίλων τῶν ἑμαυτοῦ ἡγοῦμαι.“ „μακάριε τοῦ θησαυ-
 ροῦ,“ εἶπεν, „εἰ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύη τοὺς φίλους, ἐξ ἂν ἀναφύεται σοι πολλά τε καὶ
 ἀγαθὰ.“ „καὶ μὴν καὶ τοῖς ἐχθροῖς“ ἔφη „κοινωνῶ τοῦ πλοῦτου. τοὺς γὰρ αἰεὶ ποτε διαφορῶς
 τῇ χώρᾳ ταύτῃ βαρβάρους προσοικουῦντας, καὶ καταδρομαῖς χρωμένους ἐς τὰμὰ ὄρια ὑποποιού-
 μαι τουτοιῖσι τοῖς χρήμασι καὶ δορυφορεῖται μοι ὑπ' αὐτῶν ἢ χώρα, καὶ οὔτε αὐτοὶ ἐπὶ τὰμὰ φοι- 35
 τῶσι τοὺς τε ὀμόρους αὐτοῖς βαρβάρους ἀνείργουσι, χαλεπούς ὄντας.“ ἐρομένου δὲ αὐτὸν τοῦ

1. ξυντιθέμεθα. v. 3. ὑπόσημον. p. ib. περὶ τοὺς ὀφθαλμούς. p. et s ante corr. l. ex corr. s. οὐ γὰρ ἂν
 ἐκ. 1. m, o. οὐ γὰρ ἐκ. 2, a. 7. τιμομάχου. a. Timmachl. Rh. ib. ἀναλάβοι τί. l. s. καθείσθαι. v. 9. ἀποκτεί-
 ναι. l. 10. ἀποφαινόμεθα. π. ἀποφαινόμεθα. p, 2, E. ib. ἀγώμεθα. a. 11. παρὰ. f, l. παρὰ τοῦ χαλκίως. v.
 12. μετὰ. l. ib. γὰρ ταῦτα. π. ib. ὀλλύντων. l. 15. ἐνομιλεῖν. v. 16. ἡ πόλις. l. ib. ἔχει. C. ἔχει. E. 17. ἀτάκτως.
 p, f, v. εὐτάκτως. π, l ex corr. s, E, Rh: ordinate. 18. ὑπογείως. a, m. 19. ταῖς ἄνω. v. ib. τὴν γῆν. p. ib.
 ᾧ ἀνεῖπεν. p. 20. πάρου. π. 21. ἀστράπτει. l, s, a. 23. οὐδὲ ὄγκον. 2, a. 25. καὶ τὸν κόσμον ἀγασθῆναι μᾶλλον
 ἢ τὰ ἐν Βαβυλωνί φλεγμαινοντα. Φ. (332, b, 3.) ib. ἀγασθῆναι ἢ. C, E. ἀγασθῆναι μᾶλλον ἢ. Φ. 28. ἐγὼ δὲ γε.
 f. 29. τουτὶ γὰρ. l. ib. παρ' ἡμῖν. l. 32. χρυσοῦ τε καὶ. 1. χρυσοῦ καὶ. 2, E. ib. ἀντερύη. m, o. ἀντερύη. p, (ex
 corr.) π, f, s, l. ἀνταρρύη. v, a. 33. καὶ μὲν. o. 34. προσοικουῦντας. a. ib. καὶ καταδρομαῖς. 1. καταδρομαῖς. 2,
 E. ib. ταμὰ. 1, f, v. τὰ ἐμὰ. s, E. ib. ὄρια. s. 35. αὐτὰ. v. ib. ταμὰ. f.

Ἀπολλωνίου, εἰ καὶ Πῶρος αὐτοῖς ἐτέλει χρήματα, „Πῶρος“ εἶπε „πολέμου ἦρα, ἐγὼ δὲ εἰρήνης.“ πᾶν τοῖς λόγοις τούτοις χειροῦτο τὸν Ἀπολλώνιον καὶ οὕτως αὐτοῦ ἠττήθη, ὡς Εὐφράτη ποτὲ ἐπιπλήττων μὴ φιλοσοφοῦντι „ἡμεῖς δὲ ἀλλὰ τὸν Ἰνδὸν Φραώτην αἰδώμεθα,“ φάναι, ὄνομα γὰρ τῷ Ἰνδῷ τοῦτο ἦν, σατράπου δέ, ἐπειδὴ μεγάλων παρ’ αὐτοῦ ἠξιώθη, βουλευθέντος αὐτὸν ἀναδῆσαι μίτρα χρυσῇ κεκοσμημένῃ λίθοις ποικίλοις „ἐγὼ,“ ἔφη „εἰ καὶ τῶν ζηλούντων τὰ τοιαῦτα ἦν, παρητησάμην ἂν αὐτὰ νῦν καὶ ἀπέφριφα τῆς κεφαλῆς Ἀπολλωνίῳ ἐντυχῶν, οἷς δὲ μήπω πρότερον ἀναδεισθαι ἠξίωσα, πῶς ἂν νῦν κοσμοίμην τὸν μὲν ξένον ἀγνοήσας, ἐμαντοῦ δὲ ἐκλαθόμενος;“ ἤρετο αὐτὸν καὶ περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ „οἶνον μὲν“ ἔφη „πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ Ἥλιῳ σπένδω, ἃ δ’ ἂν ἐν θήρῃ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι, ἐμοὶ δ’ ἀπόχη τὸ γυμνάσθαι. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα καὶ φουνίκων ἐγκέφαλοι καὶ ὁ καρπὸς τῶν φουνίκων καὶ ὀπόσα ὁ ποταμὸς κηπεύει. πολλὰ δὲ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται, ἂν γεωργοὶ αἶδε αἱ χεῖρες.“ ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος ὑπερήθετό τε καὶ ἐς τὸν Δάμιν θαμὰ ἐώρα.

XXVII

Ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς διελέχθησαν περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς παρὰ τοὺς Βραχυμᾶνας, τὸν μὲν παρὰ τοῦ Βαβυλωνίου ἠγεμόνα ἐκέλευσε ξενίζειν, ὥσπερ εἰώθει τοὺς ἐκ Βαβυλωνος ἦκοντας, τὸν δὲ παρὰ τοῦ σατράπου ἀπιέναι λαβόντα ἐφόδια, αὐτὸς δὲ λαβόμενος τῆς τοῦ Ἀπολλωνίου χειρὸς, καὶ κελύσας ἀπελθεῖν τὸν ἐρημηέα „ἄρ’ ἂν“ ἔφη „ποιήσαιό με συμπότην;“ ἤρετο δ’ αὐτὸν φωνῇ Ἑλλάδι. ἐκπλαγέντος δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ „τοῦ χάριν οὐκ ἐξ ἀρχῆς οὕτω διελέγον;“ φήσαντος „ἔδισα“ ἔφη „θρασὺς δόξαι μὴ γινώσκων ἐμαντὸν, μῆδ’ ὅτι βάρβαρον εἶναι με δοκεῖ τῇ τύχῃ, σοῦ δὲ ἠττηθεῖς, ἐπειδὴ καὶ σὲ ὄρω ἐμοὶ χαίροντα, οὐκ ἠδυνήθην ἐμαντὸν κρύπτειν, ὡς δὲ μεστός εἰμι τῆς Ἑλλήνων φωνῆς, ἐν πολλοῖς δηλώσω.“ „τί οὖν“ εἶπεν „οὐκ αὐτὸς ἐπήγγειλας ἐμοὶ τὸ συμπόσιον, ἀλλ’ ἐμέ σοι κελεύεις ἐπαγγέλλειν;“ „ὅτι σε“ ἔφη „βελτίω ἐμαντοῦ ἠγοῦμαι, τὸ γὰρ βασιλικώτερον σοφία ἔχει.“ καὶ ἅμα ἤγεν αὐτὸν τε καὶ τοὺς ἀμφ’ αὐτόν, οὐπερ εἰώθει λουῖσθαι. τὸ δὲ βαλανεῖον παράδεισος ἦν σταδίου μῆκος, ᾧ μέση κολυμβήθρα ἐνωρῶρυντο πηγὰς ἐκδεχομένη ποτιῖμον τε καὶ ψυχροῦ ὕδατος, τὰ δὲ ἐφ’ ἐκάτερα δρόμοι ἦσαν, ἐν οἷς ἀκοντίῳ τε καὶ δίσκῳ τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον ἑαυτὸν ἐξήσκει, καὶ γὰρ τὸ σῶμα ἔρωτο ὑπὸ τε ἡλικίας — ἐπτά γὰρ καὶ εἰκοσιν ἔτη γεγονῶς ἦν — ὑπὸ τε τοῦ ᾧδε γυμνάζεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς ἔχοι, ἐπήδα ἐς τὸ ὕδωρ καὶ ἐγύμναζεν ἑαυτὸν τῷ νεῖν. ὡς δὲ ἐλούσαντο, ἐβάδιζον ἐς τὸ συσσίτιον ἐστεφανωμένοι, τοῦτι δὲ νενομίσται Ἰνδοῖς, ἐπειδὴν ἐς τοῦ βασιλέως πίνωσιν.

XXVIII

Ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸ σχῆμα παραλιπεῖν τοῦ πότου σαφῶς γε ἀναγεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Δάμιδος· εὐωχεῖται μὲν γὰρ ἐπὶ σιβαδὸς ὁ βασιλεὺς καὶ τῶν ξυγγενῶν μέχρι πέντε οἱ ἐγγύς, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐν θάκοις συσσιτοῦσι. τράπεζα δὲ, ὥσπερ βωμὸς ὕψος ἐς γόνυ ἀνδρὸς ἐξωκοδόμηται μέση, κύκλον ἐπέχουσα χοροῦ ξυμβεβλημένου ἀνδρῶν τριάκοντα, ἐφ’ ἧς δάφναι τε διαστρώννυνται καὶ κλώνες ἕτεροι πυραπλήσιοι μὲν τῇ μυρρίνῃ, φέροντες δὲ Ἰνδοῖς μύρον. ἐνταῦθα διάκεινται ἰχθυῶς μὲν καὶ ὄρνιθες, διάκεινται δὲ λέοντες τε ὄλοι καὶ δορκάδες καὶ σύες καὶ τίγρεων ὄσφρες, τὰ γὰρ λοιπὰ τοῦ θηρίου παραιτοῦνται ἐσθίειν, ἐπειδὴ τὸ ζῷον τοῦτο φασιν, ὅταν πρῶτον γένη-

2. οὕτως ἠττήθη. m. 4. ἐπειδὴ. 1. ἐπεὶ. 2. E. ib. ἠξιώθη. 1. ἠξίωτο. 2. E. 6. ἂν αὐτὰ. π. ἂν αὐτὸν. p. αὐτὰ. 2. E. 7. ἀναδήσασθαι. p. ib. ἑαυτοῦ. p. 8. τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης — Δάμιν θαμὰ ἐώρα. Σ. v. Πῶρος. ib. αὐτὸν περὶ. π. ib. οἶνον μὲν. 1. Σ. οἶνον. 2. E. 9. γεγυμνάσθαι. m. o. Σ. 10. τὰ δ’ ἐμὰ. l. ib. καὶ καρπός. Σ. ib. ὀπόσα ὁ π. 1. ὀπόσα μοι ὁ π. 2. Σ. E. 11. δ’ ἐμοὶ. p. 12. Δάμιν. Σ. 13. διελέχθη. p. διελέχθησαν. a. ib. περὶ τοῦς. p. 16. ἂν ποιήσαιο. o. ib. ἤρετο δ’ αὐτόν. v. ἤρετο αὐτόν. C. cett. et E. ib. ἐλάδι. l. 17. ἐξ-αρχῆς. f. s. 18. μῆδ’. E. ib. τέχνη. l. 19. καὶ σε. o. 21. ἐμοὶ σε. p. ib. ὅτι σε. f. v. ὅτι σε. E. ib. καὶ βελτίω. p. 22. ἔχοι. a. ib. αὐτόν τε καὶ. 1. αὐτόν καὶ. 2. E. ib. ἀμφ’ αὐτόν. l. s. ἀμφ’ αὐτόν. E. 23. ἀνωρῶρυντο. v. 24. ἀκοντίῳ τε καὶ. 1. ἀκοντίῳ καὶ. 2. E. 25. εἰκοσιν ἔτη γεγονῶς ἦν. 1. εἰκοσι γεγονῶς ἔτη ἦν. 2. E. 26. ἐπειδὴ. p. ἐδὴ δὲ. π. ib. ἔχει. v. 28. ἐπειδὴ. o. 29. δὲ. om. p. ib. μὴ δὲ. s. a. ib. γε. om. p. 30. συγγενῶν. p. 32. ξυμβεβλημένον τριάκοντα. p. ib. ἐφ’ οἷς. l. s. a. m. ib. διαστρώννυνται. C. διαστρωννύεται. E. 33. μύρον. E. 34. τίγρεων. a. 35. ὄτ’ ἂν. f.

ται, τοὺς ἐμπροσθίους τῶν ποδῶν ἀνίσχοντι αἴρειν τῷ Ἠλίω. καὶ ἀνιστάμενος ὁ δαιτυμῶν φοιτᾷ πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ τὰ μὲν ἀνελόμενος τούτων, τὰ δὲ ἀποτεμῶν ἀπελθὼν ἐς τὸν ἑαυτοῦ θάκον ἐμπλάτταται θαμινὰ ἐπεσθίαν τοῦ ἄρτου. ἐπειδὴν δὲ ἰκανῶς ἔχουσιν, ἐσφέρονται κρατῆρες ἀργυροὶ τε καὶ χρυσοί, δέκα συμπόταις ἀποχρῶν εἰς, ἀφ' ἧν πίνουσι, κύψαντες, ὥσπερ ποτιζόμενοι. μεταξὺ δὲ πίνοντες ἐπεσάγονται ἀγερωχίας ἐπικινδύνους καὶ οὐκ ἔξω τοῦ σπουδάξιν· παῖς γάρ τις, ὥσπερ 5 ὁ τῶν ὄρχηστρίδων, ἀνερωπιτεῖτο κούφως συναφιμένου αὐτῷ βέλους ἐς τὸ ἄνω, καὶ ἐπειδὴ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς γένοιτο, ἐκυβίστα ὁ παῖς ὑπεραίρων ἑαυτὸν τοῦ βέλους, καὶ ἀμαρτόντι τοῦ κυβίσταν 81 ἔτοιμα ἦν βεβλήσθαι· ὁ γὰρ τοξότης πρὶν ἀφίεναι περιήγει τοὺς ξυμπότας ἐπιδεικνὺς τὴν ἀκίδα καὶ διδοὺς ἔλεγχον τοῦ βέλους. καὶ τὸ διὰ σφενδόνης δὲ τοξεῦσαι καὶ τὸ ἐς τρίχα ἔναι καὶ τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ σκιαγραφῆσαι βέλεσιν ἀνεστῶτα πρὸς σανίδα σπουδάξουσιν ἐν τοῖς πότοις καὶ 10 κατορθοῦσιν αὐτὰ μεθύοντες. οἱ μὲν δὴ περὶ τὸν Δάμιν ἐξεπλήττοντο αὐτὰ ὡς εὐσκόπα καὶ 11 χχιχ τὴν ξυμμετρίαν τῆς τοξείας ἐθαύμαζον, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ξυνεσίτει γὰρ τῷ βασιλεῖ ὁμοδιαιτῶ ὄντι, τούτοις μὲν ἦτον προσεῖχε, πρὸς δὲ τὸν βασιλέα „εἰπέ μοι, ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „πόθεν οὕτως ἔχεις φωνῆς Ἑλλάδος φιλοσοφία τε ἢ περὶ σε πόθεν ἐταῦθα; οὐ γὰρ ἐς διδασκάλους γε οἶμαι ἀναφέ- 15 ρειν, ἐπεὶ μηδὲ εἶναι τινὰς ἐν Ἰνδοῖς εἰκὸς διδασκάλους τούτου.“ γελάσας οὖν ὁ βασιλεὺς „οἱ μὲν 16 παλαιοὶ“ ἔφη „τὰς ἐρωτήσεις τῶν κατακλιόντων ἐποιοῦντο, εἰ λησται εἰσιν, οὕτως αὐτὸ καίτοι χαλεπὸν ὄν κοινὸν ἠγοῦντο, ὑμεῖς δὲ μοι δοκεῖτε τοὺς ἐπιφοιτῶντας ὑμῖν ἐρωτᾶν, μὴ φιλόσοφοι εἰσιν, οὕτως αὐτὸ καίτοι θειότατον τῶν κατ' ἀνθρώπους ὄν καὶ τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ὑπάρχειν οἰεσθε. καὶ ὅτι μὲν παρ' ὑμῖν ταῦτόν τῷ ληστεύειν ἐστίν, οἶδα, ὁμοίω μὲν γὰρ σοὶ ἀνδρὶ οὐ φασιν εἶναι 20 ἐντυχεῖν, τοὺς δὲ πολλοὺς, ὥσπερ σκυλεύσαντας αὐτὸ ἐτέρων περιβεβλήσθαι τε ἀναρμόστως καὶ 21 σοβεῖν ἀλλοτριᾶν ἐσθῆτα ἐπισύροντας· καὶ νῆ Δί', ὥσπερ οἱ λησται τρυφῶσιν εἰδότες ὅτι ὑπὸ τῆ δίκῃ κείνται, οὕτω κἀκείνους φασὶ γαστρὶ τε διδόναι καὶ ἀφροδισίοις καὶ ἀμπεχόνῃ λεπτῇ. τὸ δὲ 22 αἴτιον· νόμοι ὑμῖν, οἶμαι, εἰσίν, εἰ μὲν τὸ νόμισμα παραφθειροί τις, ἀποθνήσκειν αὐτόν, καὶ παι- 23 δῖον εἰ τις παρεγγράφοιτο, ἢ οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐπὶ τούτῳ, τοὺς δὲ τὴν φιλοσοφίαν ὑποβαλλομένους ἢ παραφθειρόντας οὐδεὶς, οἶμαι, νόμος παρ' ὑμῖν ἴσχει, οὐδὲ ἀρχὴ τις ἐπ' αὐτοὺς τέτακται. παρ' 24 ἡμῖν δὲ ὀλίγοι μὲν τοῦ φιλοσοφεῖν ἄπτονται, δοκιμάζονται δὲ ὧδε· χρῆ τὸν νέον, ἐπειδὴν ὀκτω- 25 καίδεκα ἔτη γεγονῶς τύχη, τουτὶ δ', οἶμαι, καὶ παρ' ὑμῖν ἐφήβου μέτρον, ὑπὲρ τὸν Ἔρασιν πο- 26 ταμῶν ἔλθειν παρὰ τοὺς ἄνδρας, οὗς σὺ ὠρηκας, εἰπόντα δημοσίᾳ πρότερον ὅτι φιλοσοφήσοι, ἢ ἢ τοῖς βουλομένοις ἐξελεγειν αὐτόν, εἰ μὴ καθαρὸς φοιτῶν. καθαρὸν δὲ λέγω πρῶτον μὲν τὸ ἐς 27 κατέρρα καὶ μητέρα ἦγον, μὴ περὶ αὐτοὺς ὄνειδός τι ἀναφαίνουτο, εἶδ' οἱ τούτων γονεῖς καὶ τρίτον 30 γένος ἐς ἄνω, μὴ ὑβριστῆς τις ἢ ἀκρατῆς ἢ χρηματιστῆς ἄδικος. ὅταν δὲ μηδεμία οὐλή περὶ τού- 31 τως ἀναφαίνεται, μηδὲ στίγμα ὄλωσ μηδέν, αὐτὸν ἦδη διορᾶν τὸν νέον καὶ βαδανίζειν, πρῶτον μὲν, εἰ μνημονικός, εἶτα, εἰ κατὰ φύσιν αἰδήμων, ἀλλὰ μὴ πλαττόμενος τοῦτο μὴ μεθυστικός μὴ

1. πρὸς τὴν τράπεζαν φοιτᾷ. v. 2. τὰ μὲν τούτων. p. ib. θάκον. E. 3. ἐσθίαν. p. ib. ἐπειδὴ. o. ib. δὴ ἰκανῶς. f. 4. ἀποχρῶν εἰς. f. ἀποχρῶντες, εἰς. m. 5. πῶς γὰρ τις. a. ib. ὥσπερ ὁ τῶν. f, l, s, a. ὥσπερ τῶν. l, v, m, o. 6. ἀνερωπιτεῖτο. π. ib. συναφιμένου αὐτῷ β. 1. (u). συναφιμένου β. 2, E. ib. ἐς τὰ ἄνω. p, v. 7. αὐτόν. p. ib. m: γρ. ὑπαίρων. 9. τὸ σφενδόνης. m, o. ib. ἔναι. a. ib. καὶ τὸν υἱὸν τὸν. om. v. cum lacuna. 10. σὺν βέλεσιν. v. 11. οἱ μὲν δὴ. C. οἱ μὲν. E. 12. συνεσίτει. p, l. 13. εἰπέ μοι, ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος, ὦ βασιλεῦ - διδασκάλους τούτου. 'E. (442.) ib. φωνῆς ἔχεις. l. 14. ἐταῦθεν. v. ib. οἶμαι γε. 'E. sed A: γε οἶμαι. ib. ἀνα-

φείρεις. 'E. 15. ἐπειδὴ. p. ib. μὴ δὲ. π. a. μὴ. 'E. sed A: μηδὲ. ib. ἐν Ἰνδοῖς διδ. 'E. 17. ἡμῖν. v. ἡμῖν. l. corr. iec. m. 18. κατ' ἐπίου. v. 19. γὰρ σοὶ. v, l. γὰρ σοι. E. ib. εἶναι ἐντυχεῖν. 1. ἐντυχεῖν. 2, E. 20. ἂν τὸ ἐ. o. ib. τε ἀναρμόστως. π. τε αὐτὸ ἀναρμ. p, 2, E. 21. ἀλλοτριῶν ἐσθῆτας. v. ib. Δία. p. 22 γραστρὶ. a. ib. ἐμπε- 23 ρύση. v. 24. παρεγγράφοιτο. 1 et m. γρ. o. παραγράφαιτο. 2, a, m. Scr. παρεγγράφοιτο. 26. ἡμῖν μὲν. v. 27. τύχοι. v. ib.

καρ' ἑμῶν. s, a. 28. οὕς. π. inde m: οἷς. (mg. γρ. οὕς.) ib. περὶ τοὺς. p. ib. φιλοσοφήσει. m. (mg. γρ. φιλοσοφήσει.) o. 30. ὄνειδός τις. l, s, a, m. 31. ἀκρατῆς. v. ib. μὴ δὲ μία. l. 32. ἀναφαίνεται. v.

83 λίγνος μὴ ἀλαζάν μὴ φιλόγελως μὴ θρασὺς μὴ φιλολοῖδορος, εἰ πατὴρ ὑπήκοος εἰ μητρὸς εἰ δι-
 δασκάλων εἰ παιδαγωγῶν, ἐπὶ πᾶσιν, εἰ μὴ κακὸς περὶ τὴν ἑαυτοῦ ὄραν. τὰ μὲν δὴ τῶν γενναμέ-
 νων αὐτὸν καὶ οἱ ἐκείνους ἐγείναντο, ἐκ μαρτύρων ἀναλέγονται καὶ γραμμῶν, ἃ δημοσίᾳ κείται.
 ἐπειδὴ γὰρ τελευτήσῃ ὁ Ἰνδός, φοιτᾷ ἐπὶ θύρας αὐτοῦ μία ἀρχὴ τεταγμένη ὑπὸ τῶν νόμων ἀνα-
 5 γράφειν αὐτόν, ὡς ἐβίω, καὶ ψευσαμένῳ ἢ ψευσθέντι τῷ ἄρχοντι ἐπιτιμῶσιν οἱ νόμοι μὴ ἄρξαι
 αὐτόν ἔτι ἀρχὴν μηδεμίαν, ὡς παραποιήσαντα βίον ἀνθρώπου, τὰ δὲ τῶν ἐφήβων ἐς αὐτοὺς ὄρων-
 τες ἀναμανθάνουσι· πολλὰ μὲν γὰρ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρωπείων ἡθῶν ἐρμηνεύουσι, πολλὰ δ' ἐν
 ὀφρῶσι καὶ παρειαῖς κείται γνωματεύειν τε καὶ θεωρεῖν, ἀφ' ὧν σοφοὶ τε καὶ φυσικοὶ ἄνδρες, ὥσπερ
 ἐν κατόπτρῳ εἶδωλα, τοὺς νοῦς τῶν ἀνθρώπων διαθεῶνται. μεγάλων γὰρ δὴ ἀξιουμένης φιλοσο-
 10 φίας ἐνταῦθα καὶ τιμὴν τούτου παρ' Ἰνδοῖς ἔχοντος ἀνάγκη πᾶσα ἐμβαδανίζεσθαι τε τοὺς ἐπ' αὐ-
 τὴν ἰόντας ἐλέγχους τε ὑποβεβλήσθαι μυθίοις. ὡς μὲν δὴ ἐπὶ διδασκάλοις αὐτὸ ποιούμεθα καὶ ἐς
 XXXI δοκιμασίαν ἡμῖν τὸ φιλοσοφεῖν ἦκει, σαφῶς εἰρημα, τούμῳ δὲ ὧδε ἔχει· ἐγὼ μὲν πάμπαν βασι-
 λέως ἐγενόμην, ὃς ἦν μοι ὁμῶνυμος, πατὴρ δὲ ἰδιώτου· καταλειφθεὶς γὰρ κομιδῇ νέος ἐπίτροποι
 μὲν αὐτῷ ἐγένοντο δύο τῶν ξυγγενῶν κατὰ τοὺς τῶν Ἰνδῶν νόμους, ἔπραττον δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ
 15 βασιλικὰ οὐ χρηστῶς, μὰ τὸν Ἥλιον, οὐδὲ ξυμμέτρως, ὅθεν βαρεῖς τοῖς ὑπηκόοις ἐφαίνοντο καὶ ἡ
 ἀρχὴ κακῶς ἤκουε. ξυστάντες οὖν ἐπ' αὐτοὺς τῶν δυνατῶν τινες ἐπιτίθενται σφισιν ἐν ἑορτῇ καὶ
 κτείνουσι τῷ Ἰνδῷ θύοντας, αὐτοὶ τε ἐπεσπηδήσαντες τῷ ἄρχειν ξυνέσχον τὰ κοινὰ. δίδωσιν οὖν
 οἱ ξυγγενεῖς περὶ τῷ πατρὶ μῆπω ἑκατάδεκα ἔτη γεγονότι πέμπουσιν αὐτόν ὑπὲρ τὸν Ἰνδῶν παρὰ
 τὸν ἐκεῖ βασιλέα. πλειόνων δὲ ἢ ἐγὼ ἄρχει καὶ εὐδαίμων ἢ χῶρα παρὰ πολλὰ τῆς ἐνταῦθα. βου-
 20 λομένον δ' αὐτόν τοῦ βασιλέως παιδα ποιεῖσθαι, τουτὶ μὲν παρητήσατο φήσας μὴ φιλονεκεῖν τῇ
 84 τύχῃ ἀφρημένη αὐτόν τὸ ἄρχειν, ἐδεήθη δ' αὐτοῦ ξυγγωρῆσαι οἱ φιλοσοφῆσαι βαδίσαντι παρὰ
 τοὺς σοφοὺς, καὶ γὰρ ἂν καὶ ῥῶον καρτερῆσαι τὰ οἴκοι κακὰ. βουλομένον δὲ τοῦ βασιλέως καὶ
 κατάγειν αὐτόν ἐπὶ τὴν πατρίαν ἀρχὴν „εἰ γνησίως“ ἔφη „φιλοσοφούντα ἀλθόιοι, κάταγε. εἰ δὲ
 μὴ, ἔα με οὕτως ἔχειν.“ αὐτὸς οὖν ὁ βασιλεὺς ἦκων παρὰ τοὺς σοφοὺς μεγάλων ἂν ἔφη παρ' αὐ-
 25 τῶν τυχεῖν, εἰ τοῦ παιδὸς ἐπιμεληθεῖεν γενναίου τὴν φύσιν ἡδὴ ὄντος, οἱ δὲ κατιδόντες τι ἐν
 αὐτῷ πλεον ἡσπᾶσαντο προσδοῦναι οἱ τῆς αὐτῶν σοφίας καὶ προθύμως ἐπαίδευσαν προσκείμενον
 πάντῳ τῷ μανθάνειν. ἐβδόμῳ δὲ ἔτει νοσῶν ὁ βασιλεὺς, ὅτε δὴ καὶ ἐτελεύτα, μετακέμπεται αὐτόν
 καὶ κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς ἀποφαίνει τῷ υἱῷ τὴν τε θυγατέρα ὁμολογεῖ πρὸς ὄραν οὖσαν, ὁ δὲ,
 ἐπειδὴ τὸν τοῦ βασιλέως υἱὸν εἶδε κολάκων καὶ οἴνου καὶ τῶν τοιούτων κακῶν ἡττω μεστόν τε
 30 ὑποψιῶν πρὸς αὐτόν, „σὺ μὲν“ ἔφη „ταῦτ' ἔχε καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπάσης ἐμποροῦ, καὶ γὰρ εὐήτης
 μηδὲ τὴν προσήκουσαν ἑαυτῷ βασιλείαν κτήσασθαι δυναθέντα θρασέως δοκεῖν ἐπὶ τὴν μὴ προσή-
 κουσαν ἦκειν, ἐμοὶ δὲ τὴν ἀδελφὴν δίδου, τουτὶ γὰρ μόνον ἀπόχρη μοι τῶν σῶν.“ καὶ λαβὼν τὸν
 γάμον ἔζη πλησίον τῶν σοφῶν ἐν κώμας ἑπτὰ εὐδαίμοσιν, ἃς ἐπέδωκε τῇ ἀδελφῇ ὁ βασιλεὺς ἐς
 35 ζωὴν. γίγνομαι τοίνυν ἐγὼ τοῦ γάμου τούτου καὶ με ὁ πατήρ τὰ Ἑλλήνων παιδεύσας ἄγει παρὰ
 τοὺς σοφοὺς πρὸ ἡλικίας ἕως, δώδεκα γὰρ μοι τότε ἦν ἔτη, οἱ δὲ ἔτρεπον ἴσα καὶ ἑαυτῶν παιδα,

1. ἢ μητρὸς ἢ δ. m, o. 2. παιδευτῶν. v. 3. γείναντο. m, o. ib. κείνται. l, s, a, m. 4. ἐπειδὴ. o. ib. ἐπὶ
 θύρας. 2, a. ἐπὶ θύραις. l, m, o. 5. ψευσαμένῳ ἢ π. ψευσαμένῳ τι ἢ. p, 2, E. 7. ἀνθρωπείων. 1. ἀνθρωπείων.
 2, E. ib. πολλὰ δὲ. p. 10. τούτου παρ' Ἰνδοῖς ἔχοντος. π. παρ' Ἰνδοῖς τούτου ἔχοντος. 2, E. παρ' Ἰνδοῖς ἔχουσης.
 p. 12. τούμῳ — ἔχει. om. l, s, a. habet Rh. 13. καταληφθεῖς. v, a. 18. περὶ τῷ πατρὶ. f, l, s, E. ἐπὶ τῷ πατρὶ.
 1. παρὰ τῷ πατρὶ. v. ib. τὸ. v. τῶν. l. 20. αὐτόν βασιλέως. v. ib. δὲ μὴ. p. 21. ἀφρημένη. v. ib. ἐδεήθη αὐτοῦ.
 p. 22. βουλομένου. f, v et l ante corr. 24. παρὰ τοὺς σοφοὺς ἦκων. π, 2, a, m. ἦκων. om. cett. p. ἦκων παρὰ
 β
 α
 τοὺς σοφοὺς. o. 25. τυχεῖν παρ' αὐτῶν. l. sic restituito ordine. ib. κατιδόντες τί. l, s, E. 26. προσδοῦναι. l.
 ib. αὐτῶν. E. αὐτῶν. s. 27. δ' ἔτει. p. ib. ὅτε δὲ. v, l. 28. τὴν τε θ. 1. τὴν δὲ θ. 2, E. 29. υἱὸν τοῦ βασιλέως. p.
 ib. οἶδε. v. ib. οἶσαν. v. 31. μὴ δὲ. s, a, m. 32. μοι. om. v. 33. ἐπλε. l, s, a, m. ἐτέλει. B. ἔξη. u, r. 34.
 γίνομαι. f, l, s, a. ib. καὶ γε. v. 35. πρὸς ἡλικίας. l, a.

οὓς γὰρ ἂν ὑποδέξωνται τὴν Ἑλλήνων φωνὴν εἰδότας, ἀγαπῶσι μᾶλλον, ὥς ἐς τὸ ὁμόηδες αὐτοῖς ἦδη προσήκοντας. ἀποθανόντων δὲ μοι καὶ τῶν γονέων οὐ μεταπολὺ ἀλλήλων αὐτοὶ με βαδίσαντα ἐπὶ τὰς κόμας ἐκέλευσαν ἐπιμεληθῆναι τῶν ἑμαυτοῦ γεγονότα ἔννεακαίδεκα ἔτη. τὰς μὲν οὖν κόμας ἀφῆρητό με ἦδη ὁ χρηστός θεῖος καὶ οὐδὲ τὰ γήδιά μοι ὑπελίπετο τὰ κεκτημένα τῷ πατρὶ, πάντα γὰρ τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ προσήκειν αὐτά, ἐμὲ δ' ἂν μεγάλων παρ' αὐτοῦ τυχεῖν, εἴ με ἐφῆ ζῆν. ἔρανον οὖν συλλεξάμενος παρὰ τῶν τῆς μητρὸς ἀπελευθέρων ἀκολούθους εἶχον τέτταρας. καὶ μοι ἀναγινώσκοντι τοὺς Ἡρακλείδας τὸ δράμα ἐπέστη τις ἐντεῦθεν ἐπιστολὴν φέρων παρὰ ἀνδρὸς ἐπιτηδεῖου τῷ πατρὶ, ὃς με ἐκέλευσε διαβάντα τὸν Ἰθραώτην ποταμὸν ξυγγίγνεσθαι οἱ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνταῦθα, πολλὰς γὰρ ἐλπίδας εἶναι μοι ἀνακτήσασθαι αὐτὴν μὴ ἐλινύοντι. τὸ μὲν δὴ δράμα θεῶν τις οἶμαι ἐπὶ νοῦν ἤγαγε καὶ εἰκόμην τῇ φήμῃ, διαβάς δὲ τὸν ποταμὸν τὸν μὲν ἔτερον τῶν βεβιασμένων ἐς τὴν ἀρχὴν τεθνάναι ἤκουσα, τὸν δὲ ἕτερον ἐν τοῖς βασιλείοις πολιορκεῖσθαι τούτοις. ἐχώρουν δὴ ξυντείνων καὶ βοῶν πρὸς τοὺς ἐν ταῖς κόμας, δι' ἃν ἔστειχον, ὥς ὁ τοῦ δεινὸς εἶην υἱὸς καὶ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἑμαυτοῦ ἴοιμι, οἱ δὲ χαίροντές τε καὶ ἀσπαζόμενοι με προὔπεμπον παραπλήσιον ἠγούμενοι τῷ πάππῳ, ἐγγχειριδιά τε ἦν αὐτοῖς καὶ τόξα καὶ πλείους αἰεὶ ἐγγυόμεθα, καὶ προσελθόντα ταῖς πύλαις οὕτω τι ἄσμενοι ἐδέξαντο οἱ ἐνταῦθα, ὥς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἥλλου δῶδας ἀψάμενοι πρὸ πυλῶν τε ἦκειν καὶ ἠγείσθαι δεῦρο ἐφρυμνούντες πολλὰ τῷ πατρὶ καὶ τῷ πάππῳ, τὸν δὲ ἔσω κηφῆνα περὶ τὸ τεῖχος εἶρξαν καίτοι ἐμοῦ παραιτουμένου μὴ τοιαῦδε τρόπῳ ἀποθανεῖν αὐτόν. Ἰπολαβὸν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „Ἡρακλειδῶν“ ἔφη „κάθοδον ἀτεχνῶς διελέλυθας, καὶ ἐπαινετέοι οἱ θεοὶ τῆς διανοίας. ὅτι γενναίῳ ἀνδρὶ ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ στείχοντι ξυνήρανο τῆς καθόδου. ἀλλ' ἐκείνῳ μοι περὶ τῶν σοφῶν εἰπέ· οὐ καὶ ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ ποτὲ ἐγένοντο οὕτοι καὶ ἀναχθέντες αὐτῷ περὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐφιλοσόφησαν;“ „Ὁξυδράκαι“ ἔφη „ἐκεῖνοι ἦσαν, τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο ἐλευθεριάζει τε αἰεὶ καὶ πολεμικῶς ἐξήρτηται, σοφίαν τε μεταχειρίζεσθαι φασὶν οὐδὲν χρηστὸν εἰδότες· οἱ δὲ ἀτεχνῶς σοφοὶ κείνται μέντοι τοῦ Ἰφάσιδος καὶ τοῦ Γάργου μέσοι, τὴν δὲ χώραν ταύτην οὐδὲ ἐπῆλθεν ὁ Ἀλέξανδρος, οὕτι που τὰ ἐν αὐτῇ δεῖσας, ἀλλ' οἶμαι, τὰ ἱερὰ ἀπεσήμησεν αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ διέβη τὸν Ἰφασιν καὶ τὴν περὶ αὐτοὺς γῆν ἠδυνήθη εἰεῖν, ἀλλὰ τὴν γε τύρσιν, ἣν ἐκεῖνοι κατοικοῦσιν, οὐδ' ἂν μυρίους μὲν Ἀχιλλέας, τρισμυρίους δὲ Ἀλκίονας ἄγων ποτὲ ἐχειρώσατο· οὐ γὰρ μάχονται τοῖς προσελθούσιν, ἀλλὰ διοσημίαις τε καὶ σπηκτοῖς βάλλοντες ἀποκρούονται σφᾶς ἱεροὶ καὶ θεοφιλεῖς ὄντες· τὸν γοῦν Ἡρακλῆα τὸν Αἰγύπκιον καὶ τὸν Διόνυσον ξὺν ὄπλοις διαδραμόντας τὸ Ἰνδῶν ἔθνος φασὶ μὲν ποτε ἐλάσαι ἐπ' αὐτοὺς ἅμα μηχανάς τε παλαμῆσασθαι καὶ τοῦ χωρίου ἀποπειρᾶσθαι, οἱ δὲ ἀντιπράττειν οὐδὲν, ἀλλ' ἄτρε- μιν, ὥς ἐκείνοις ἐφαίνοντο, ἐπεὶ δ' αὐτοὶ προσήεσαν, κρηστήρες αὐτοὺς ἀπεώσαντο καὶ βρονταὶ κάτω στρεφόμεναι καὶ ἐπιπίπτουσαι τοῖς ὄπλοις, τὴν τε ἀσπίδα χρυσὴν οὕσαν ἀποβαλεῖν ἐκεῖ λέγεται ὁ Ἡρακλῆς, καὶ πεποιήναι αὐτὴν ἀνάθημα οἱ σοφοὶ διὰ τε τὴν τοῦ Ἡρακλείου δόξαν, διὰ τε τὸ ἐκτύπωμα τῆς ἀσπίδος· αὐτὸς γὰρ πεποιήται ὁ Ἡρακλῆς ὀρίζων τὰ Γάδειρα καὶ τὰ ὄρη στήλιας ποιούμενος τὸν τε Ὀκεανὸν ἐς τὰ ἔσω ἐπισπῶμενος, ὅθεν δηλοῦται μὴ τὸν Θηβαῖον Ἡρακλῆα,

ἦν
 1. τῶν π. 2. καὶ τῶν γ. 1. τῶν γ. 2, E. ib. βαδίσαντα. p. ex corr. I. βαδίσαντες. π. 2, E. 3. τῶν ἑαυτοῦ. l. 4. ὑπελίπετο. v. ib. ἐκτημένα. 2, a. 5. γὰρ τῇ. l. a. γὰρ δὴ τῇ. m, o. ib. ἐαυτῇ. l. 6. συλλεξάμενος. p, l. ib. εἶχον. p, u, o. ἔχων. π. 2, a, m. 7. ἀναγινώσκοντι Ἡρακλ. 2, a. ib. ἐνταῦθα. p. 8. ξυγγίγνεσθαι οἱ. π. ξυγγίγνεσθαι οἱ. p, 2, E. 12. ξυντείνων. (supra posita ων) π. ξυντείνων. p, 2, E. 13. ἔμαι. p. ex corr. 15. οὕτω τοι. p. οὕτω τί. l. a. ib. προσεδέξαντο. v. 17. πέρι. o. Fo: περὶ δὲ τὸν ἔσω κηφῆνα τὸ τεῖχος. ib. εἶρξαν. p. ex corr. Iscrat ἤρξαν. 20. συνήρανο. p, s, l. ib. εἰ καὶ. v. 21. περὶ οὐρανοῦ. p. περὶ τὸ οὐρανοῦ. π. 22. ἐξήρτηται. l. ib. μεταχειρίζεσθαι φ. 1. μεταχειρίσασθαι φ. 2, a, m. μεταχειρίσασθαι φασίν. o. 23. εἰδόμενος. o. ib. Fo: μὲν τοῦ. οἱ
 14. οὐ δὲ. f, v. οὐ δὲ. s. 25. ἠδυνήθη. l. 26. Τύρσιν. a. 27. διοσημίαις. a. διοσημίαις. m, o. 29. ἰνδῶν. v. 31. ἐφαίνοντο. π, f, l, s, E. ἐφαίνοντο. p, u, v. ib. δὲ αὐτοῖς. l. 34. ἐκτύπωμα. o. 35. ἐς τὰ. v, s, a, m. ib. Iscr. B. E. C. E.

- XXXIV 87 τὸν δὲ Αἰγύπτιον ἐπὶ τὰ Γάδειρα ἔλθειν καὶ ὀριστὴν γενέσθαι τῆς γῆς. τοιαῦτα διαλεγόμενων αὐτῶν ἐπῆλθεν ὁ ὕμνος αὐτῶ ἅμα, ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου τὸν βασιλέα, ὃ τι ἐθέλοι ὁ κῶμος, „Ἴνδοι“ ἔφη „παραινέσεις τῷ βασιλεῖ ἄδουσιν, ἐπειδὴν πρὸς τῷ καθεύδειν γίνηται, ὀνειράσι τε ἀγαθοῖς χρῆσθαι χρηστόν τε ἀνίστασθαι καὶ εὐξύμβολον τοῖς ὑπηκόοις.“ „πῶς οὖν,“ ἔφη
- 5 „ὦ βασιλεῦ, διάκεισαι πρὸς ταῦτα; σὲ γὰρ που αὐλοῦσιν.“ „οὐ καταγελῶ,“ ἔφη „δεῖ γὰρ προσέσθαι αὐτὰ τοῦ νόμου ἕνεκεν, παραινέσεως μέντοι μηδεμιᾶς δεῖσθαι, ὅσα γὰρ ἂν ὁ βασιλεὺς μετρίως τε καὶ χρηστῶς πράττη, ταῦτα ἑαυτῷ δήπου χαριεῖται μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπηκόοις.“
- XXXV διαλεχθέντες, ἀνεπαύσαντο, ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ὑπεφαίνετο, αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἀφίκετο ἐς τὸ δωμάτιον, ὃ ἐκάθευδον οἱ περὶ τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ τὸν σκιμποδα ἐπιψηλαφήσας προσεῖπέ τε τὸν ἄνδρα,
- 10 καὶ ἤρετο αὐτόν, ὃ τι ἐνθυμοῖτο, „οὐ γὰρ που καθεύδεις“ εἶπεν „ὑδωρ πίνων καὶ καταγελῶν τοῦ οἴνου.“ „οὐ γὰρ καθεύδειν ἤγῃ“ ἔφη „τοὺς τὸ ὑδωρ πίνοντας;“ „καθεύδειν μὲν,“ ἔφη „λεπτὸν δὲ ὕπνον, ὅνπερ ἄκροις αὐτῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐφιζάνειν φῶμεν, οὐ τῷ νῶ.“ „ἀμφοτέροις“ εἶπε, „καὶ ἴσως τῷ νῶ μᾶλλον· εἰ γὰρ μὴ ἀτρεμήσει ὁ νοῦς, οὐδὲ ὑποδέχονται οἱ ὀφθαλμοὶ τὸν ὕπνον· οἱ γοῦν μεμηρότερες οὐδὲ καθεύδειν δύνανται διὰ τὴν τοῦ νοῦ πῆδησιν, ἀλλ’ ἐς ἄλλα καὶ
- 15 ἄλλα ἀπιούσης τῆς ἐννοίας γοργότερόν τε ἀναβλέπουσι καὶ ἀναιδέστερον, ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι τῶν δρακόντων.“ „ἐπεὶ τοίνυν, ὦ βασιλεῦ,“ εἶπε „σαφῶς ἡρμήνευται τὸ τοῦ ὕπνου ἔργον καὶ ἅττα δηλοῦται τοῖς ἀνθρώποις, σκεψώμεθα, τί μειονεκτῆσει ἐν τῷ ὕπνῳ τοῦ μεθύοντος ὁ τὸ ὑδωρ πίνων.“ „μὴ σοφίζου,“ ἔφη ὁ βασιλεὺς „εἰ γὰρ μεθύοντα ὑποθήσῃ, οὐ καθευθήσει τοῦτο, βακχεύουσα γὰρ ἢ γνώμη στροβήσει τε αὐτόν καὶ ταραχῆς ἐμπλήσει· δοκοῦσί τοι πάντες οἱ ἐκ μέθης κα-
- 20 ταδαρθεῖν πειρώμενοι ἀναπέμπεσθαι τε ἐς τὸν ὄροφον, καὶ αὐτὸ ὑπόγειοι εἶναι δίνην τε ἐμπεπτακέναι σφίσι, οἷα δὴ περὶ τὸν Ἴξιον λέγεται ξυμβαίνειν. οὐκ οὐκ ἀξιῶ τὸν μεθύοντα, ἀλλὰ τὸν πεπωκότα μὲν τοῦ οἴνου, νήφοντα δὲ θεωρεῖν, ὡς καθευθήσει, καὶ ὡς πολλῶ βέλτιον τοῦ αἰνίου.
- 88 καλέσας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τὸν Δάμιν „πρὸς δεινὸν ἄνδρα“ ἔφη „ὁ λόγος καὶ σφόδρα γεγυμνασμένον τοῦ διαλέγεσθαι.“ „ὄρῳ,“ ἔφη „καὶ τοῦτ’ ἴσως ἦν τὸ μελαμπύγου τυχεῖν. κάμει δὲ πάνν αἰρεῖ
- XXXVI ὁ λόγος, ὃν εἶρηκεν ὦρα οὖν σοὶ ἀφυπνίσαντι ἀποτελεῖν αὐτόν. ἀνακουφίσας οὖν τὴν κεφαλὴν ὁ Ἀπολλώνιος „καὶ μὴν ὄσον“ ἔφη „πελευκετοῦμεν οἱ τὸ ὑδωρ πίνοντες πρὸς τὸ καθεύδειν ἡδίων, ἐγὼ δηλώσω τοῦ γέ σου λόγον ἐχόμενος· ὡς μὲν γὰρ τετάραχται ἢ γνώμη τοῖς μεθύουσι καὶ μανικώτερον διάκεινται, σαφῶς εἶρηκας, ὄρῳμεν γὰρ τοὺς μέθη κατεσχημένους διττὰς μὲν σελήνας δοκοῦντας βλέπειν, διττοὺς δὲ ἡλίους, τοὺς δὲ ἤττον πεπωκότας, κἂν πάνν νήφωσιν, οὐδὲν μὲν
- 30 τοῦτων ἡγουμένους, μεστοὺς δὲ εὐφροσύνης καὶ ἡδονῆς, ἢ δὴ προσπίπτει σφίσι οὐδὲ ἐξ εὐφραγίας πολλάκις, καὶ μελετῶσι δὲ οἱ τοιοῦτοι δίκας οὐδὲ φθεγγάμενοί πω ἐν δικαστηρίῳ καὶ πλουτεῖν φασιν οὐδὲ δραχμῆς αὐτοῖς ἔνδον οὔσης. ταῦτα δὲ, ὦ βασιλεῦ, μανικὰ πάθη· καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ἡδεσθαι διακινεῖ τὴν γνώμην καὶ πολλοὺς οἶδα τῶν σφόδρα ἡγουμένων εὐπράττειν οὐδὲ καθεύδειν δυναμένους, ἀλλ’ ἐκπηδῶντας τοῦ ὕπνου, καὶ τοῦτ’ ἂν εἴη τὸ παρέχειν φροντίδας καὶ τάγαθὰ.
- 35 ἔστι δὲ καὶ φάρμακα ὕπνου μεμηχανημένα τοῖς ἀνθρώποις, ἃν πίνοντες τε καὶ ἀλειψάμενοι καθεύ-

2. ἐπῆλθεν. 1. ἐπεισῆλθεν. 2, E. ib. δὲ τοῦ. 1. δὲ αὐτόν τοῦ. f, v, l. δὲ αὐτοῦ τοῦ. s, E. 3. ἐπειδὴ. o. ib. πρὸς τὸ. κ. γίνεται. v. γίνηται. p. ib. ὀνειράσι τε. 1. ὀνειράσι γε. 2, E. 4. εὐξύμβολον. π. ξύμβολον corr. s. σύμβολον. p. ξύμβουλον. f, v, E. et pr. s. 6. γὰρ ὁ β. a, m. 7. πράττοι. a, m. ib. δήπου χαριεῖται. 1. χαριεῖται δήπου. 2, E. s. ἐπαύσαντο. p. ib. ἐς τὰ δάματα. v. 9. ἐκάθευδον. C, E. Fo: ἐνεκάθευδον. ib. προσεῖπέ τὸν. o. 10. ἐνθυμοῖτο. l. ἐνεθυμοῖτο. 1, f, v, s. Sc. ἐνθυμοῖτο. ib. οὐ γὰρ πω. o. ib. πίνων καταγελῶν. o. 11. τοὺς ὑδωρ. π, l, s, a. 12. αὐτόν τοῖς. l. 13. ἀτρεμήσει. 1, f, v. ἀτρεμήσειεν. s, E. 15. γοργότερόν τε. π. γοργότερόν τε. p. γοργότερον. 2, E. 16. ἐρμήνευε. v. 17. δηλοῦται. C, E. Fo: δηλοῖ. ib. τοὺς ἀνθρώπους. f, v, et s. ante corr. ib. μειονεκτῆσει ἐν. p. μειονεκτῆσει. π, 2, E. ib. ὕπνω μεθύοντος. l, o. 18. τοῦτο. p. ib. βακχεύουσα ἢ — ἐμπλήσει. h. 20. ὑπόγειοι. v. ib. δίνην τε. 1. δίνην. 2, a, m. καὶ δίνην. o. 21. οἱ δὴ. v. οἷα δὴ. l. ib. ἀξιούν. v. ib. πεπωκότα. a, m. 24. τοῦ διαλέγεσθαι. 1. τῷ δ. f, s, E. τὸ δ. v. 25. ἀφυπνήσαντι. π. ib. om. αὐτόν. π. 28. μὲν σελήνας. 1. σελήνας. 2, E. 29. πεπωκότας. l, a, m. 30. οὐδ’ ἐξ. p. 34. ἐκπηδῶντα. v. 35. οἴνου. π et m. γρ. οἴνου. ib. πίνοντες τε. 1, m, o. πίνοντες. 2, a.

δουσιν ἐκτείναντες αὐτοὺς ὥσπερ ἀποθανόντες, ὅθεν μετὰ τινος λήθης ἀνίστανται καὶ ἄλλοσέ ποι
 μᾶλλον εἶσιν ἢ οὐπερ εἶναι δοκοῦσιν. ὅτι μὲν δὴ τὰ πινόμενα, μᾶλλον δὲ τὰ ἐπαντλούμενα τῇ
 ψυχῇ καὶ τῷ σώματι οὐ γνήσιον οὐδὲ οἰκείον ἐπεσάγεται τὸν ὕπνον, ἀλλ' ἢ βαθὺν καὶ ἡμιδυνῆτα
 ἢ βραχὺν καὶ διασπώμενον ὑπὸ τῶν ἐντρεχόντων, κἂν χρηστὰ ἦ, ξυνηθήσῃ τάχα, εἰ μὴ τὸ δύσερι
 μᾶλλον ἢ τὸ ἐριστικὸν σπουδάξεις. οἱ δὲ ἐμοὶ ξυμπόται τὰ μὲν ὄντα ὀρώσιν ὡς ὄντα, τὰ δὲ οὐκ
 ὄντα οὐτ' ἀναγράφουσιν αὐτοῖς οὐδ' ὑποτυποῦνται, κοῦφοί τε οὐπω ἔδοξαν, οὐδὲ μεστοὶ βλακειας
 οὐδὲ εὐηθείας ἢ ἰλαρώτεροι τοῦ προσήκοντος, ἀλλ' ἐφεστηκότες εἰσὶ καὶ λογισμοῦ πλέω, παραπλή-
 αιοὶ δειλῆς τε καὶ ὀπότε ἀγορὰ πλήθει, οὐ γὰρ νυστάζουσιν οὗτοι, κἂν πόρρω τῶν νυκτῶν σπου-
 δάζωσιν. οὐ γὰρ ἐξωθεῖ αὐτοὺς ὁ ὕπνος ὥσπερ δεσπότης βρῖσας ἐς τὸν ἀγένηα δεδουλωμένον ὑπὸ
 τοῦ οἴνου, ἀλλ' ἐλεύθεροί τε καὶ ὀρθοὶ φαίνονται, καταδαφθέντες δὲ καθαροῖ τῇ ψυχῇ δέχονται τὸν
 ὕπνον οὐτε ὑπὸ τῶν εὐπραγιῶν ἀνακουφιζόμενοι αὐτοὶ οὐτε ὑπὸ κακοπραγίας τινὸς ἐκθρόσκοντες.
 ζύμμετρος γὰρ πρὸς ἄμφω ταῦτα ψυχῇ νήφουσα καὶ οὐδετέρου τῶν παθῶν ἤτων, ὅθεν καθεύδει
 ἠδιστα καὶ ἀλυπότατα μὴ ἐξισταμένη τοῦ ὕπνου. καὶ μὴν καὶ τὸ μαντικὸν τὸ ἐκ τῶν ὄνειράτων,
 ὃ θειότατον τῶν ἀνθρωπίνων δοκεῖ, ἄρα διορᾷ μὴ ξυντεθολωμένη ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἀλλ' ἀκήρατος
 δεχομένη αὐτὸ καὶ περιαθροῦσα· οἱ γοῦν ἐξηγητὰ τῶν ἕψεων, οὓς ὄνειροπόλους οἱ ποιητὰ καλοῦ-
 σιν, οὐδ' ἂν ὑποκρίναιτο ὅψιν οὐδεμίαν μὴ πρότερον ἐρόμενοι τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ εἶδεν. ἂν μὲν
 γὰρ ἔφως ἦ καὶ τοῦ περὶ τὸν ὄρθρον ὕπνου, ξυμβάλλονται αὐτὴν ὡς ὑγιᾶς μαντευομένης τῆς ψυ-
 χῆς, ἐπειδὴν ἀπορρῦφεται τὸν οἴνον, εἰ δ' ἀμφὶ πρῶτον ὕπνον ἢ μέσας νύκτας, ὅτε βεβύθισται.
 τε καὶ ξυντεθόλωται ἔτι ὑπὸ τοῦ οἴνου, παραιτοῦνται τὴν ὑπόκρισιν σοφοὶ ὄντες. ὡς δὲ καὶ τοῖς
 θεοῖς δοκεῖ ταῦτα καὶ τὸ χρησμῶδες ἐν ταῖς νηφούσαις ψυχαῖς τίθενται, σαφῶς δηλώσω· ἐγένετο,
 ὃ βασιλεῦ, παρ' Ἑλλήσιν Ἀμφιάρεως ἀνήρ μάντις. „οἶδα,“ εἶπε „λέγεις γὰρ πού τὸν τοῦ Οἰκλέ-
 ους, ὃν ἐκ Θηβῶν ἐπανιόντα ἐπεσπάσατο ἡ γῆ ζῶντα.“ „οὗτος, ὃ βασιλεῦ,“ ἔφη „μαντευόμενος
 ἐν τῇ Ἀττικῇ νῦν ὄνειράτα ἐπάγει τοῖς χρωμένοις, καὶ λαβόντες οἱ ἱερεῖς τὸν χρησόμενον σίτου τε
 εἰργουσι μίαν ἡμέραν καὶ οἴνου τρεῖς, ἵνα διαλαμπύσῃ τῇ ψυχῇ τῶν λογίων σπάσῃ· εἰ δὲ ὁ οἴ-
 νος ἀγαθὸν ἦν τοῦ ὕπνου φάρμακον, ἐκέλευσεν ἂν ὁ σοφὸς Ἀμφιάρεως τοὺς θεωροὺς τὸν ἐναντίον
 ἴσπενασμένους τρόπον καὶ οἴνον μεστούς, ὥσπερ ἀμφορέας, ἐς τὸ ἄδυτον αὐτῷ φέρεσθαι. πολλὰ
 δὲ καὶ μαντεῖα λέγοιμ' ἂν εὐδόκιμα παρ' Ἑλλήσι τε καὶ βαρβάροις, ἐν οἷς ὁ ἱερεὺς ὕδατος, ἀλλ'
 οὐχὶ οἴνου σπάσας ἀποφθέγγεται τὰ ἐκ τοῦ τριπόδος. θεοφόρητον δὴ κάμῃ ἡγοῦ καὶ πάντας, ὃ
 βασιλεῦ, τοὺς τὸ ὕδωρ πίνοντας· νυμφόληπτοι γὰρ ἡμεῖς καὶ βάκχοι τοῦ νήφειν.“ „ποιήσῃ οὖν,“
 ἔφη „ὃ Ἀπολλώνιε, κάμῃ διασώτην;“ „εἴπερ μὴ φορτικὸς“ εἶπε „τοῖς ὑπηκόοις δόξεις· φιλοσο-
 φία γὰρ περὶ βασιλεῖ ἀνδρὶ ζύμμετρος μὲν καὶ ὑπανειμένη θανυμαστὴν ἐργάζεται κρᾶσιν, ὥσπερ ἐν
 σοὶ διαφαίνεται, ἢ δ' ἀκριβῆς καὶ ὑπερτείνουσα φορτικὴ τε, ὃ βασιλεῦ, καὶ ταπεινότερα τῆς ὑμε-
 τείρας σκηνῆς φαίνεται καὶ τύφον δὲ αὐτό τι ἂν ἡγοῖντο βάσκανοι.“

1. αὐτοῖς. l, s, a, m. ib. ἄλλοθί που. p. 2. τὰ. om. v. 3. ἐπεσάγεται. 1. εἰσάγεται. 2, E. 6. αὐτοῖς. π, l. αὐτοῖς. E. 7. πλέω. m. 8. σπουδάζουσιν. m, o. 9. ἐς τὸ ἀγένηα. f. ib. ὑπὸ τοῦ οἴνου. 1, l. ἀπὸ τ. ὁ. f, v, s, E. ib. δεδουλωμένοι. v. 11. αὐτοὶ deleverim. 12. οὐδὲ ἑτέρου. s, a. 13. ἐξισταμένη. p. 14. εἶναι δοκεῖ. p. 16. ὑποκρίναιτο. 1. ὑποκρίναιτο. 2, E. Fo: ὑποκρίναιτο. ib. ὅψιν οὐδεμίαν. C, a, m. ὅψιν οὐδενὶ οὐδεμίαν. o.

17. ἔως. π. (m. γρ. ἐὼς ἦ.) 18. ἐπειδὴ. o. ib. ἀπορρῦφη. (supra posita ται.) p. ἀπορρῦφεται. f, s, a. ἀπορρῦφεται. π. ὕπνον

ἀπορρῦφεται. v, m, o. ib. τῶν οἴνων. v, l, s, a. ib. κατὰ νύκτας. v. 19. οἴνου. v. 20. σαφῶς τίθενται. v. 21. εἶδα. v. ib. Ιοκίλους. 2, a. 24. τῶν λογίων. B. τῶν λόγων. C, (τὸν λόγον. l) E. 25. θεωροῦς. a, m. 26. αὐτό. (supra

posita ὦ.) π, f. αὐτῷ. l. αὐτό. p, v, s, E. 28. ἀποφθέγγεται. l. ib. γοῦν ἡγοῦ κάμῃ. l. sic. rest. ord. ib. πάντα. v. ib. ὃ βασιλεῦ. om. p. 29. τὸ. om. l. ib. νυμφόληπτοι. v. 30. κάμῃ ὃ Ἀπολλ. v. 31. ζύμμετρα. v. ζύμμετρος. μ. o. ib. κρᾶσιν. E. 32. ὑπερτείνουσα. 1. ὑπερεπιτείνουσα. 2, E. ib. ἡμέτερας. v. 33. τύφον. v. ib. τί. a. ib. ἡγοῖντο. π. (et m. γρ. ἡγοῖντο) ἡγῶνται. p. ἡγοῦνται. 2, E.

u, 27. p. 89. 90.

- XXXVIII Ταῦτα διαλεχθέντες, καὶ γὰρ ἡμέρα ἤδη ἐτύγγανεν, ἐς τὸ ἔξω προῆλθον. καὶ ξυνεῖς ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς χρηματίζεν δέοι τὸν βασιλέα πρεσβείαις τε καὶ τοῖς τοιούτοις „σὺ μὲν,“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, τὰ προσήκοντα τῇ ἀρχῇ πράττε, ἐμὲ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἄνες τῷ Ἠλίῳ, δεῖ γὰρ με τὴν εἰθισμένην εὐχὴν εὐχασθαι.“
- 91 „καὶ ἀκούοι γε εὐχομένου,“ ἔφη „χαριεῖται γὰρ πᾶσιν, ὅποσοι τῇ σοφίᾳ τῇ σῇ χαίρουσιν· ἐγὼ δὲ περιμενῶ
- XXXIX 5 σε ἐκανιόντα, καὶ γὰρ δικάσαι τινὰς χρὴ δίκας, αἷς παρατυγῶν τὰ μέγιστα με ὀνήσεις.“ ἐπανελθὼν οὖν προκεχωρηκίας ἤδη τῆς ἡμέρας ἠρώτα περὶ ὧν ἐδίκασεν, ὁ δὲ „τήμερον“ ἔφη „οὐκ ἐδίκασα, τὰ γὰρ ἱερὰ οὐ ξυνεχώρει μοι.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „ἐφ’ ἱεροῖς οὖν“ ἔφη „ποιεῖσθε καὶ ταύτας, ὥσπερ τὰς ἐξόδους τε καὶ τὰς στρατείας;“ „νῆ Δί“ εἶπε „καὶ γὰρ ἐνταῦθα κίνδυνος, εἰ ὁ δικάζων ἀπενεχθῆι τοῦ εὐθέος.“ εὐ λέγειν τῷ Ἀπολλωνίῳ ἔδοξε, καὶ ἤρετο αὐτὸν πάλιν, τίς
- 10 εἴη, ἣν δικάσοι δίκην, „ὄρω γὰρ“ εἶπεν „ἐφρονητότα σε καὶ ἀποροῦντα, ὅπη ψηφίσαιο.“ „ὁμολογῶ“ ἔφη „ἀπορεῖν, ὅθεν ξύμβουλον ποιούμαι σε· ἀπέδοτο μὲν γὰρ τις ἐτέρῳ γῆν, ἐν ἣ ἠθσαυρὸς ἀπέκειτό τις οὐκω δῆλος, χρόνῳ δὲ ὕστερον ἡ γῆ φραγείσα χρυσοῦ τινα ἀνέδειξε θήρη, ἣν φησι μὲν ἑαυτῷ προσήκειν μᾶλλον ὁ τὴν γῆν ἀποδόμενος, καὶ γὰρ οὐδ’ ἂν ἀποδόσθαι τὴν γῆν, εἰ προῦμαθεν, ὅτι βίον ἐπ’ αὐτῇ ἔχει, ὁ κριάμενος δὲ αὐτὸς ἀξιοὶ πεπᾶσθαι, ἃ ἐν τῇ λοιπὸν
- 15 ἑαυτοῦ γῆ εὔρε· καὶ δίκαιος μὲν ὁ ἀμφοῖν λόγος, εὐήθης δ’ ἂν ἐγὼ φαινοίμην, εἰ κελεύομαι ἄμφω νείμασθαι τὸ χρυσίον, τουτὶ γὰρ ἂν καὶ γραῦς διαίτη.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „ὡς μὲν οὐ φιλοσόφῳ“ ἔφη „τῷ ἄνδρῳ, δηλοῖ τὸ περὶ χρυσοῦ διαφέρεισθαι σφᾶς, ἄριστα δ’ ἂν μοι δικάσαι δόξεις ὧδε ἐνδυμηθεῖς, ὡς οἱ θεοὶ πρῶτον μὲν ἐπιμέλειαν ποιοῦνται τῶν ξὺν ἀρετῇ φιλοσοφούντων, δεύτερον δὲ τῶν ἀναμαρτήτων τε καὶ μηδὲν πάποτε ἀδικεῖν δοξάντων. διδόασι δὲ τοῖς
- 20 μὲν φιλοσοφοῦσι διαγλίνωσκουν εὐ τὰ θεῖα τε καὶ τὰ ἀνθρώπεια, τοῖς δ’ ἄλλως χρηστοῖς βίον ἀποχρῶντα, ὡς μὴ χῆται ποτὲ τῶν ἀναγκαίων ἄδικοι γένωνται· δοκεῖ δὴ μοι, βασιλεῦ, καθάπερ ἐπὶ τρυτάνης ἀντικρίναι τούτους καὶ τὸν ἀμφοῖν ἀναθεωρῆσαι βίον, οὐ γὰρ ἂν μοι δοκοῦσιν οἱ θεοὶ
- 92 τὸν μὲν ἀφελῆσθαι καὶ τὴν γῆν, εἰ μὴ φαῦλος ἦν, τῷ δ’ αὖ καὶ τὰ ὑπὸ τῇ γῆ δοῦναι, εἰ μὴ βελτίων ἦν τοῦ ἀποδομένου.“ ἀφίκοντο ἐς τὴν ὑστεραίαν διακόμενοι ἄμφω, καὶ ὁ μὲν ἀποδόμενος
- 25 ὕβριστής τε ἠλέγγετο καὶ θυσίας ἐκλελοιπῶς, ἃς ἔδει τοῖς ἐν τῇ γῆ θεοῖς θύειν, ὁ δὲ ἐπιεικής τε ἐφαίνετο καὶ ὀσιώτατα θεραπεύων τοὺς θεοὺς. ἐκράτησεν οὖν ἡ τοῦ Ἀπολλωνίου γνώμη καὶ ἀπῆλθεν ὁ χρηστός ὡς παρὰ τῶν θεῶν ταῦτα ἔχων.
- XI Ἐπεὶ δὲ τὰ τῆς δίκης ὧδε ἔσχε, προσελθὼν ὁ Ἀπολλώνιος τῷ Ἰνδῷ „τήμερον“ εἶπεν „ἡ τρίτη τῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς ἐποίου με, ὦ βασιλεῦ, ξένον, τῆς δ’ ἐπιούσης ἔω χρὴ ἐξελαύνειν ἐπόμενον τῷ
- 30 νόμῳ.“ „ἀλλ’ οὐδὲ ὁ νόμος“ εἶπεν „ἤδη διαλέγεται σοι, καὶ γὰρ τῇ αὖριον μένειν ἔξεστιν, ἐπειδὴ μετὰ μεσημβρίαν ἀφίκου.“ „χαίρω“ ἔφη „τῷ ξενίῳ, καὶ γὰρ μοι δοκεῖς καὶ σοφίξεσθαι τὸν νόμον δι’ ἐμέ.“ „εἰ γὰρ καὶ λῦσαι αὐτὸν ἠδυνάμην“ εἶπε „τό γε ὑπὲρ σοῦ. ἀλλ’ ἐκείνό μοι εἰπέ, Ἀπολλώνιε, αἱ κάμηλοι, ἐφ’ ὧν ὀχεῖσθαι σέ φασιν, οὐκ ἐκ Βαβυλῶνος ἄγουσιν ὑμᾶς;“ „ἐκεῖθεν“ ἔφη „δόντος γε αὐτὰς Οὐαρδάνου.“ „ἔτ’ οὖν ὑμᾶς ἀπάγειν δυνήσονται, τσαῦτα ἤδη στάδια ἐκ

1. προῆλθον. 1, ο. προῆλθε. 2, a, m. 2. σὺ ἔφη. l. ib. προσήκοντα ἀρχῇ. v. 3. πράττε. E. 4. περιμενῶ γε. v. 5. καὶ γὰρ δικάσαι. π. καὶ γὰρ με καὶ δικάσαι. p, 2, E. ib. περιτυγῶν. p. 7. ἱεροῖς ἔφη. s, a, m. 8. Δία. p. 10. δικάσαι. v, s, a. et m. γφ. δικάσαι. ib. ὅτι. l. 11. ἑτέρα γῆ. v. 14. αὐτὸς ἀξιοῖ. 1. ἀξιοῖ αὐτὸς. 2, E. ib. πεπᾶσθαι. p, B. πεσπᾶσθαι. π. πεπᾶσθαι. 2, E. 17. σφᾶς. l. 19. ἀμαρτεῖν. π. et m. γφ. ἀδικεῖν. p, 2, E. ib. δεδίασι. v. 20. θεῖα καὶ. p. ib. τοῖς δὲ ἄλλως χρηστοῖς. 1, f, v. τοῖς δ’ ἄλλοις χρηστοῖς. l, s, a, m. 21. δοκεῖ δὴ μοι. π. δοκεῖ δὲ μοι. p, 2, E. 22. τῶν ἀμφοῖν. l. ib. ὡς οὐκ ἂν οἱ θεοὶ τὸν μὲν ἀφείλον καὶ τὴν γῆν (vulg. καὶ κατὰ τ. γ.) εἰ μὴ — ὑπὸ γῆν δοῦναι — ἀποδομένου. E. in A. (442.) ib. οὐ γὰρ μοι. p. ib. δοκῶσιν. π. 24. ἦν καὶ. l, s, a, m. 23. ἐλέγγετο. a. ib. θυσίας. v. 26. ὀσιώτατα θεραπεύων. 1. ὀσιώτατα δὲ θ. p. ante corr. 2, E. ib. ἐκράτησεν ἡ. s, a, m. 27. ὡς χρηστός. p. 28. προσελθὼν δὲ. m. 29. ἐποίου με. v. ἐποίου. m, o. ib. με βασιλεῦ. p. ib. ἐπιούσης χρῆ. l, s, E. ib. ἐς πόλεμον. v. 30. οὐδὲ νόμος. p. 33. αἱ κάμηλοι. C. οἱ κ. E. ὑμᾶς

ib. σοὶ φασιν. v. ib. ἄγουσιν; ἐκεῖθεν. f, l. ἄγουσιν. s. a. sec. m. 34. δυνήσεται. l. pr. m.

Βαβυλωνίους ἤκουσαι;“ ἐσιώπησε μὲν ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ δὲ Δάμις „οὐκ ἔγωγε συνήθισιν,“ ἔφη „ὦ βασιλευ, τῆς ἀποδημίας ὁ ἀνὴρ οὗτος, οὐδὲ τῶν ἔθνων, ἐν οἷς λοιπὸν ἐσμὲν, ἀλλ’ ὡς πανταχοῦ σέ τε καὶ Οὐαρδάνην ἔξω παιδιὰν ἠγείται τὸ ἐς Ἰνδοὺς παρελθεῖν. τό τοι τῶν καμήλων οὐ διομολογεῖται πρὸς σέ, ὃν ἔχει τρόπον· διακινεῖται γὰρ οὕτω κακῶς, ὡς αὐταὶ μᾶλλον ὑφ’ ἡμῶν φέρεσθαι, καὶ δεῖ ἐτέρων. ἂν γὰρ ὀκλάσωσιν ἐν ἐρήμῳ που τῆς Ἰνδικῆς, ἡμεῖς μὲν“ ἔφη „καθεδούμεθα τοὺς γυπάς τε καὶ τοὺς λίκους ἀποσοβήσῃς τῶν καμήλων, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς ἀποσοβήσει, προσαπολούμεθα γάρ.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ βασιλεὺς „ἐγὼ“ ἔφη „τοῦτο λάσομαι, ὑμῖν τε γὰρ ἐτέρας δάσω — τετάρων, οἶμαι, δεῖσθε — καὶ ὁ σατράπης δὲ ὁ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ πέμπει ἐς Βαβυλῶνα ἐτέρας τέτταρας. ἔστι δὲ μοι ἀγέλη καμήλων ἐπὶ τῷ Ἰνδῷ, λευκαὶ πάσαι.“ „ἠγεμόνα δὲ“ εἶπεν ὁ Δάμις „οὐκ ἂν, ὦ βασιλεῦ, δοίης;“ „καὶ κάμηλόν γε“ ἔφη „τῷ ἠγεμόνι δάσω καὶ ἐφόδια, ἐπιστελῶ δὲ καὶ Ἰάρχα τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν σοφῶν, ἵν’ Ἀπολλώνιον μὲν ὡς μηδὲν κακίῳ ἑαυτοῦ δέξεται, ὑμᾶς δὲ ὡς φιλοσόφους τε καὶ ὀπαδοὺς ἀνδρὸς θείου.“ καὶ χρυσίον δὲ ἐδίδου ὁ Ἰνδὸς καὶ ψήφους καὶ ὀθόνας καὶ μυρία τοιαῦτα· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „χρυσίον μὲν“ ἔφη „ἱκανὸν ἑαυτῷ εἶναι δόντος γε Οὐαρδάνου τῷ ἠγεμόνι ἀφανῶς αὐτό, τὰς δὲ ὀθόνας λαμβάνειν, ἐπειδὴ εἰκόμασι τριβῶνι τῶν ἀρχαίων τε καὶ πάντων Ἀττικῶν. μίαν δὲ τινα τῶν ψήφων ἀνελόμενος „ὦ βέλτιστη“ εἶπεν „ὡς ἐς καιρὸν σε καὶ οὐκ ἀθεεὶ εὐφρηκα“ ἰσχύειν, οἶμαι, τινα ἐν αὐτῇ καθεωρακῶς ἀπόρητόν τε καὶ θείαν. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δάμιν χρυσίον μὲν οὐδ’ αὐτοὶ προσέλεντο, τῶν ψήφων δὲ ἱκανῶς ἐδράττοντο, ὡς θεοῖς ἀναθήσοντες, ὅτε ἐπανέλθοιεν ἐς τὰ ἑαυτῶν ἦδη.

Καταμείνασι δὲ αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιούσαν, οὐ γὰρ μεθίετο σοφῶν ὁ Ἰνδός, δίδωσι τὴν πρὸς τὸν Ἰάρχαν ἐπιστολὴν γεγραμμένην ὧδε·

„Βασιλεὺς Φραάτης Ἰάρχα διδασκάλω καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν χείρειν.

Ἀπολλώνιος ἀνὴρ σοφάτατος σοφωτέρους ὑμᾶς ἑαυτοῦ ἠγείται καὶ μαθησόμενος ἦκει τὰ ὑμέτερα. ἐμπέτε οὖν αὐτὸν εἰδὸτα ὅποσα ἴστε· ὡς ἀπολείπει οὐδὲν τῶν μαθημάτων ὑμῖν, καὶ γὰρ λέγει ἄριστα ἀνθρώπων καὶ μέμνηται. ἰδέτω δὲ καὶ τὸν θρόνον, ἐφ’ οὗ καθίσαντι μοι τὴν βασιλείαν ἔδωκας, Ἰάρχα πάτερ. καὶ οἱ ἐπόμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπαίνου, ὅτι τοιοῦδε ἀνδρὸς ἤττηται. εὐτύχει καὶ εὐτυχεῖτε.“

Ἐξελάσαντες δὲ τῶν Ταξίλων καὶ δύο ἡμερῶν ὁδὸν διελθόντες ἀφίκοντο ἐς τὸ πεδίον, ἐν ᾧ λέγεται πρὸς Ἀλέξανδρον ἀγωνίσασθαι Πῶρος, καὶ πύλας ἐν αὐτῷ ἰδεῖν φασὶ ξυγκλειούσας οὐδὲν, ἀλλὰ τροπαίων ἕνεκα ἀκοδομημένας. ἀνακείσθαι γὰρ ἐπ’ αὐτῶν τὸν Ἀλέξανδρον ἐφραστήκωτα τετραρρύμοις ἄρμασιν, οἷος ἐπὶ τοῖς Δαρείου σατράπαις ἐν Ἰσσοῖς ἔστηκε. διαλείπουσαι δ’ οὐ πολὺ ἄλληλων δύο ἐξφοδομηθεῖσαι λέγονται πύλαι, καὶ φέρειν ἢ μὲν Πῶρον, ἢ δὲ Ἀλέξανδρον, ξυμβεβηκότε, οἶμαι, μετὰ τὴν μάχην, ὁ μὲν γὰρ ἀσπαζομένῳ ἔοικεν, ὁ δὲ προσκυνούντι.

Ποταμὸν δὲ Ἰσθαράτην ὑπερβάντες καὶ πλεῖω ἔθνη ἀμείψαντες ἐγένοντο πρὸς τῷ Τράσιδι, στάδια δὲ ἀπέχοντες τούτου τριάκοντα βωμοῖς τε ἐνέτυχον, οἷς ἐπεγέγραπτο ΠΑΤΡΙ ΑΜΜΩΝΙ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΙ ΔΕΛΦΩΙ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΙ ΟΛΤΜΠΙΩΙ ΚΑΙ ΣΑΜΟΘΡΑΙΞΙ ΚΑΒΕΙΡΟΙΣ ΚΑΙ ΙΝΔΩΙ ΗΛΙΩΙ ΚΑΙ ΔΕΛΦΩΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ, φασὶ δὲ καὶ στηλῆν

2. ἐσμὲν λοιπὸν. v. 5. ἡμεῖς καθ. p. ib. τὰς γυπάς. v. 6. τε. om. 2, a. ib. ἀποσοβήση ἀπολούμεθα. v. 7. οὖν. om. v. ib. τε. om. v. 8. Βαβυλῶνα τέτταρας. p. 9. ἔστι δὲ μοι καμήλων. l, s, a, m. 10. ὦ βασιλεῦ οὐκ ἂν δ. p. ib. δάσω τῷ ἠγ. p. ib. ἐπιστελῶ. 1. ἐπιστέλλω. 2, E. 11. Ἀπολλωνίω. v. ib. μηδένα κακίῳ. a, m. ib. ἑμαυτοῦ. v. ib. καλλίω. v. 13. δόντος δὲ. s, a. 14. φανερώς. l. 15. βέλτιστε. v, s, a. ib. εἰς καιρὸν. f, l. 16. τινα ἑαυτῷ. v. 17. οὐδ’ αὐτοῖ. p. 19. καταμήνασι. s. ib. αὐτοῖς. om. 2, a. ib. τὴν καὶ. o. 20. Ἰάρχην. E. 21. ἰάχας. v. ib. χείρειν. 1. σοφοῖς χείρειν. 2, E. 26. εὐτύχει καὶ εὐτυχεῖτε. 1, f, o. εὐτύχει. εὐτυχεῖτε. l, s. εὐτυχεῖτε. a et m, ubi γε. εὐτύχει καὶ εὐτυχεῖτε. 27. ἐλάσαντες. f, v, l et s ante corr. ib. δύο ἢ. p, v. δὴ ἢ. l, E. ib. διελθόντες. 1. προσελθόντες. 2, E. 29. ἀκοδομημένας. p. ib. τετραρρύμοις. p, l, a. 30. ἐπὶ τοῖς σατράπαις. a, m. 31. ξυμβεβηκότε. s, l. ξυμβεβηκότας. π, f. ξυμβεβηκέτε. v. συμβεβηκότας. p. ξυμβεβηκότας. E. 33. ἔθνει. s. 34. στάδια ἀπέχοντες. s, a. 35. προναίξ. B. 36. Δελφῷ. π, B. ἀδελφῷ. p, 2, E.

ἀνακείσθαι χαλκῆν, ἣ ἐπιγεγράφθαι ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΝΤΑΤΘΑ ΕΣΤΗ. τοὺς μὲν δὴ βωμοὺς Ἀλεξάνδρου ἠγάμεθα τὸ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς τέγμα τιμῶντος, τὴν δὲ στήλην τοὺς μετὰ τὸν Ἰνδοὺς ἀναθεῖναι δοκῶ μοι λαμπρυνομένους ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ μὴ προελθεῖν πρόσω.

Γ.

- 1 95 Περὶ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ καὶ ὀπίσθους τὴν Ἰνδικὴν διαστρίχει καὶ ὅτι περὶ αὐτὸν θαῦμα, τάδε
 5 χρῆ γινώσκειν· αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου βλύζουσι μὲν ἐκ πεδίου ναυσίποροι αὐτόθεν, προ-
 οῦσαι δὲ καὶ ναυσὶν ἤδη ἄποροι εἰσιν. ἀκρωρυχταὶ γὰρ πετρῶν παραλλὰξ ὑπανίσχουσι τοῦ ὕδατος,
 περὶ ἃς ἀνάγκη τὸ ρεῦμα ἐλίττεσθαι καὶ ποιεῖν τὸν ποταμὸν ἄπλουν. εὐρος δὲ αὐτῷ κατὰ τὸν
 Ἰστρον, ποταμῶν δὲ οὗτος δοκεῖ μέγιστος, ὀπίσθιοι δὲ Ἐυρώπης ῥέουσι. δένδρα δὲ οἱ προσόμοια
 φύει παρὰ τὰς ὄχθας, καὶ τι καὶ μύρον ἐκδίδεται τῶν δένδρων, ὃ ποιοῦνται Ἰνδοὶ γαμικὸν χρι-
 10 σμα, καὶ εἰ μὴ τῷ μύρῳ τούτῳ φάνωσι τοὺς νυμφίους οἱ ξυνιόντες ἐς τὸν γάμον, ἀτελής δοκεῖ
 καὶ οὐκ ἐς χάριν τῇ Ἀφροδίτῃ ξυναρμολογεῖται. ἀνεῖσθαι δὲ τῇ θεῷ ταύτῃ λέγουσιν αὐτὸ τε τὸ περὶ
 τῷ ποταμῷ νέμος καὶ τοὺς ἰχθῦς τοὺς ταῶς, οὓς οὗτος μόνος ποταμῶν τρέφει, πεποιήνται δὲ
 αὐτοὺς ὀμωμένους τοῦ θρῆντος, ἐπεὶ κύνειοι μὲν αὐτοῖς οἱ λόφοι, στικταὶ δὲ αἱ φολίδες, χρυσᾶ
 δὲ τὰ οὐραῖα καὶ, ὅποτε βούλονται, ἀνακλάμενα. ἔστι δὲ τι θηρίον ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ σκώληκι
 15 εἰκασμένον λευκῷ. τοῦτο οἱ τήκοντες ἔλαιον ποιοῦνται. πῦρ δὲ ἄρα τοῦ ἔλαιου τούτου ἐκδίδεται
 καὶ στέγει αὐτὸ πλὴν ὑελοῦ οὐδέν. ἀλλίσκεται δὲ τῷ βασιλεῖ μόνῳ τὸ θηρίον τοῦτο πρὸς τειχῶν
 ἄλωσιν. ἐπειδὴν γὰρ θίγη τῶν ἐπάλλεων ἢ πιμελῆ, πῦρ ἐκκαλεῖται κρεῖττον σβεσθηρίων, ὀπίσθια
 11 96 ἀνθρώποις πρὸς τὰ πυρφόρα εὐρηται. καὶ τοὺς ὄνους δὲ τοὺς ἀγρίους ἐν τοῖς ἔλεσι τούτοις ἀλλί-
 σκεσθαὶ φασιν, εἶναι δὲ τοῖς θηρίοις τούτοις ἐπὶ μετώπου κέρα, ὃ ταυρηδόν τε καὶ οὐκ ἀγεννώς
 20 μάχονται, καὶ ἀποφαίνειν τοὺς Ἰνδοὺς ἔκπωμα τὸ κέρα τοῦτο, οὐ γὰρ οὔτε νοσῆσαι τὴν ἡμέραν
 ἐκείνην ὃ ἀπ' αὐτοῦ πῶν οὔτε ἂν τραφεῖς ἀλήθειαν πυρός τε διεξελθεῖν ἂν καὶ μηδ' ἂν φαρμάκους
 ἀλῶναι, ὅσα ἐπὶ κακῷ πίνεται, βασιλέων δὲ τὸ ἔκπωμα εἶναι καὶ βασιλεῖ μόνῳ ἀνεῖσθαι τὴν θή-
 ραν. Ἀπολλώνιος δὲ τὸ μὲν θηρίον ἐρωτᾶναι φησὶ καὶ ἄρασθαι αὐτὸ τῆς φύσεως, ἐρομένου δὲ
 αὐτὸν τοῦ Λάμιδος, εἰ τὸν λόγον τὸν περὶ τοῦ ἔκπωματος προσδέχοιτο, „προσδέχομαι“ εἶπεν „ἦν
 25 ἀθάνατον μάθω τὸν βασιλέα τῶν δευροῦ Ἰνδῶν ὄντα, τὸν γὰρ ἐμοὶ τε καὶ τῷ δεῖνι ὀρέγοντα πόμα
 ἄνοσόν τε καὶ οὕτως ὕγιες πῶς οὐχὶ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐπεγγεῖν ἑαυτῷ τούτου καὶ ὀσημέραι πι-
 νειν ἀπὸ τοῦ κέρατος τούτου μέχρι κραιπάλης; οὐ γὰρ διαβαλεῖ τις, οἶμαι, τούτῳ μεθύειν.“

2. ἠγάμεθα p. ἠγούμεθα π, 1, s, E. 3. δοκῶ. 2, a. δοκεῖ 1, m, p. ib. Ἀλεξάνδρου. C, B. Ἀλεξάνδρῳ. E.
 4. περὶ Ἰνδ. s, a. ib. τὸ θαῦμα. p. 5. ὅτι αἱ πηγαὶ — ἀνεῖσθαι τὴν θήραν. Φ. (325, a, 4.) ib. ναυσίπορον.
 αὐτόθεν. 1, s, a. 6. ἀκρωρυχταὶ δὲ. Φ. praeter A. ib. παραλλὰξ πετρῶν. Φ. 8. ὡς ὅμοια. Φ. A. 9. παρὰ τὰς. 1.
 περὶ τὰς. 2, E, Φ. ib. μύρον. 1, E. ib. ἐκδίδεται. E. ib. ποιοῦνται οἱ Ἰνδοὶ. 1, s, a, m. 10. καὶ εἰ — νέμος.
 om. Φ. ib. εἰς. f, s. 11. αὐτὸ τε τὸ. p. αὐτὸ τὸ. π, 2, a, o. αὐτό. m. 12. καὶ τοὺς ἰχθῦς δὲ τοὺς ταῶς λεγομέ-
 νους μόνος. Φ. ἰχθῦς καὶ τοὺς. l. ib. οὗτος μόνος. π. μόνος οὗτος. p, 2, E, Φ. ib. πεποιήνται. Φ. praeter A, B.
 13. κύνειοι δὲ τοῖς θρῆνσι οἱ λ. χρυσῆ — ἀνακλ. h. ib. φολίδες. l. 14. βούλοιο. v. ib. τι om. 2, a, Φ, (praeter
 A.) d. ib. τούτῳ. om. Φ. ib. Σκώλικα. a. 15. τοῦτο δ'. a, o et m ubi γρ. τοῦτον δ'. ib. ἔλαιον. h. 16. ἀλλίσκεται
 δὴ. p, Φ. ib. μόνῳ τῷ βασιλεῖ. Φ. 17. γὰρ. om. 1, s, a, d. (ubi add. m. rec.) ib. πιμελῆς. v. ib. κρεῖττον τὸ
 ἔστι σβ. ὁ. α. εὐρηται παρὰ τὰ πυρρ. h. 19. τε οὐκ. v. 21. καὶ ὁ. Φ. praeter A. ib. μηδ' E. 22. ὀπίσθια. Φ, h.
 ib. post θήραν addit Φ. μῦθον δὲ ἄρα δεικνύει ταῦτα τῶν ἐν Ἰνδοῖς βασιλέων καὶ νόσοι καὶ θάνατοι. τὸ δὲ θηρίον
 ὅλον εἴρηται τοιοῦτον ὄραται. 23. ἀγάλλεσθαι. 1, s, a, m. 24. προσδέχοιτο. f, p. ib. προσδέχομαι. 1. προσδέχομαι.
 2, E. 25. πῶμα. v. 26. καὶ ὀσημέραι. 1. ὀσημέραι, καὶ. 2, E. 27. ἀπὸ κέρατος τούτου μέχρι. p. ib. τούτῳ μεθύειν.
 κ. Fo: τὸ τούτῳ μεθύειν.

Ἐνταῦθα καὶ γυναίῳ φασὶν ἐντετυχημένοι τὰ μὲν ἐκ κεφαλῆς ἐς μαζοὺς μέλανι, τὰ δὲ ἐκ 111
μαζῶν ἐς πόδας λευκὰ πάντα, καὶ αὐτοὶ μὲν ὡς δαίμα φυγεῖν, τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ξυνάψαι τε τῷ
γυναίῳ τὴν χεῖρα καὶ ξυνεῖναι ὅ τι εἴη· ἱεροῦται δὲ ἄρα τῇ Ἀφροδίτῃ Ἰνδῇ τοιαύτῃ, καὶ τίκεται
τῇ θεῷ γυνὴ ποικίλη, καθάπερ ὁ Ἄσις Ἀργυπτιοῖς.

Ἐντεῦθεν φασὶν ὑπερβαλεῖν τοῦ Κανιάσου τὸ κατατεῖνον ἐς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, εἶναι 14
δὲ αὐτὸ ξυνηφεῆς ἰδαίς ἀρωμάτων. τοὺς μὲν δὴ πρῶνας τοῦ ὄρους τὸ κιννάμωμον φέρειν, προσ-
εοικέναι δὲ αὐτὸ νέοις κλήμασι, βάσανον δὲ τοῦ ἀρώματος τὴν αἶγα εἶναι· κινναμώμου γὰρ εἴ τις
αἰγὶ ὀρέξειε, κνυζήσεται πρὸς τὴν χεῖρα, καθάπερ κύων, ἀπίοντι τε ὁμαρτήσῃ τὴν ρῖνα ἐς αὐτὸ
ἐρείσασα, κἄν ὁ αἰκόλος ἀπάγῃ, θρηγήσῃ καθάπερ λατοῦ ἀποσπασμένη. ἐν δὲ τοῖς κρημοῖς τοῦ 97
ὄρους λίβανοί τε ὑψηλοὶ περὶ κάσι καὶ πολλὰ εἶδη ἕτερα καὶ τὰ δένδρα αἱ πεπερίδες, ὧν γεωργοὶ 10
πίδηχοι, καὶ οὐδὲ ᾧ εἰκασταὶ τοῦτο, παρεῖται σφισιν, ὧν δὲ εἴρηται τρόπον, ἐγὼ δηλώσω· τὸ δέν-
δρον ἢ πεπερίς εἰκασταὶ μὲν τῷ παρ' Ἑλλήσιν ἄγνω τὰ τε ἄλλα καὶ τὸν κόρυμβον τοῦ καρποῦ,
φύεται δὲ ἐν τοῖς ἀποτόμοις οὐκ ἐφικτὸς τοῖς ἀνθρώποις, οὗ λέγεται πιθήκων οἰκεῖν δῆμος ἐν
μυχοῖς τοῦ ὄρους καὶ ὅ τι αὐτοῦ κοῖλον, οὗς πολλοὺ ἀξιόους οἱ Ἰνδοὶ νομίζοντες, ἐπειδὴ τὸ πέπερι 15
ἀποτρυνῶσι, τοὺς λέοντας ἀπ' αὐτῶν ἐρύκονσι κυσὶ τε καὶ ὄπλοις. ἐπιτίθεται δὲ πιθήκῳ λέων 15
νοσῶν μὲν ὑπὲρ φαρμάκου, τὴν γὰρ νόσον αὐτῷ τὰ κρέα ἴσχει ταῦτα, γεγηρακῶς δὲ ὑπὲρ σίτου,
τῆς γὰρ τῶν ἐλάφων καὶ συῶν θήρας ἕξωροι γερονότες τοὺς πιθήκους λαφύσουσιν ἐς τοῦτο χρώ-
μενοι τῇ λοιπῇ φώμῃ. οὐ μὲν οἱ ἀνθρώποι περιορῶσιν, ἀλλ' εὐεργέτας ἠγούμενοι τὰ θηρία ταῦτα
πρὸς τοὺς λέοντας ὑπὲρ αὐτῶν αἰχμὴν αἶρονται. τὰ γὰρ πραττόμενα περὶ τὰς πεπερίδας ὧδε ἔχει·
προσελθόντες οἱ Ἰνδοὶ τοῖς κάτω δένδροις τὸν καρπὸν ἀποθερίσαντες ἄλλως ποιοῦνται μικρὰς περὶ 20
τὰ δένδρα καὶ τὸ πέπερι περὶ αὐτὰς ξυμποροῦσιν οἶον ῥιπτοῦντες, ὡς ἄτιμόν τι καὶ μὴ ἐν σπουδῇ
τοῖς ἀνθρώποις, οἱ δὲ ἄνωθεν καὶ ἐκ τῶν ἀβάτων ἀφεωρακότες ταῦτα, νυκτὸς γενομένης ὑποκρί-
νονται τὸ τῶν Ἰνδῶν ἔργον καὶ τοὺς βοστρύχους τῶν δένδρων περισπῶντες ῥιπτοῦσι φέροντες ἐς
τὰς ἄλλως, οἱ Ἰνδοὶ δὲ ἅμα ἡμέρα σωροὺς ἀναιροῦνται τοῦ ἀρώματος οὐδὲ πονήσαντες οὐδέν, ἀλλὰ 25
ῥάθυμοι τε καὶ καθεύδοντες.

Ἐπεράφαντες δὲ τοῦ ὄρους πεδίον ἰδεῖν φασι λέιον κατατετμημένον ἐς τάφρους πλήρεις ὕδατος. 7
εἶναι δὲ αὐτῶν τὰς μὲν ἐπικαρσίους, τὰς δὲ ὀρθὰς, διηγμένας ἐκ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου τῆς τε 98
χώρας ὄρια οὖσας τοῖς τε πεδίοις ἐπαγομένας, ὅποτε ἢ γῆ διψῶν. τὴν δὲ γῆν ταύτην ἀρίστην φασι
τῆς Ἰνδικῆς εἶναι καὶ μεγίστην τῶν ἐκεῖ λήξεων, πεντεκαίδεκα ἡμερῶν ὁδοῦ μῆκος ἐπὶ τὸν Γάγγην,
ὀκτωκαίδεκα δὲ ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ τὸ τῶν πιθήκων ὄρος, ᾧ ξυμπαρτείνει. πεδιάς πᾶσα ἢ χώρα 30
μέλαινα τε καὶ πάντων εὐφορος. ἰδεῖν μὲν γὰρ ἐν αὐτῇ στάχνας ἀνεστῶτας, ὄσον οἱ δόνακες, ἰδεῖν
δὲ κύαμους τριακασίους τῶν Ἀργυπτιῶν τὸ μέγεθος σήσαμόν τε καὶ κέγγρον ὑπερφυᾶ πάντα. ἐν-
ταῦθα καὶ τὰ κάρνα φύεσθαι φασιν, ὧν πολλὰ πρὸς ἱεροῖς ἀνακειῖσθαι τοῖς δεῦρο θαύματος ἕνεκα.

1. φησίν. p. 2. λευκὰ. C, E. Fo: λευκῶ. ib. αὐτῇ. l, s, a. 3. ἄρα. m, o. 2v. v. ib. Ἰνδῆ. m. (et mg. γρ. Ἰνδῆ.) o.

5. ἐντεῦθεν — ἦκει. Φ. (326, a, 37). ib. φησίν. 1. φασίν. om. Φ. 6. ἰδαίς. 1. ἰδαίς. 2, E, Φ. ib. μὲν δῆ. 1, Φ. μὲν γὰρ δῆ. 2, E. ib. τὸ κιννάμωμον — δὲ. om. π. 8. ὀρέξειεν. l. ib. τὴν θήραν. v. ib. ἐς αὐτόν. Φ. ἐς αὐτό. om. l. 10. ὑψηλοὶ. 1. ὑψηλαί. 2, E, Φ. ib. ἡδιώτερα. ΦΑ, Β. ib. δὲ αἱ. Φ. ib. οἱ γεωργοὶ. ΦΑ, Β. 11. καὶ οὐδὲ — πεπερίς. om. Φ. 13. ἐφικτὸς. p. ex corr. 14. τοῦ ὄρους. om. Φ. 15. κυσὶ. om. p. 16. ὑπὲρ οὗ ο

φαρμάκων. d. 17. τῆς δὲ. h. ib. ἐλάφων. v. ib. τὰς πιθήκους. h. ib. λαφύσουσιν. v. ib. τούτους. π. 18. οὐ μὲν — αἶρονται. om. Φ. ib. τὰ δὲ. Φ, h. qui pergit περὶ τὰς π. πρ. ὧδε ἔχει. 19. ἔχοι. a. 20. κάτω μέρεσι. Φ. ib. καὶ τὸν κ. Φ, o. 22. κάκ. ΦΑ. caeteri ἐκ. ib. ἀφεωρακότες. 1. ἐφεωρακότες. 2. καθεωρακότες. Φ. ib. γενομένης. om. Φ. 23. ῥιπτοῦσι. h. 24. οἱ δὲ Ἰνδοὶ ἀπόνως συλλέγουσιν. om. cell. usque ad καθεύδοντες. Φ.

26. φασὶν ἰδεῖν. Φ. 27. ἐπικαρσίους. 1, f, Φ. ἐγκαρσίους. l, s, E. ib. τῆς δὲ. p. 28. παιδίους. v. ib. τὴν γῆν. l. 29. μεγίστον. p. 30. πέντε καὶ δέκα. l. ib. τὸ. om. o. ib. ξυμπαρτείνει. πεδιάς. B. ξυμπαρτείνει πεδιάς. E. ib. πεδιάς. ΦΑ, Β. 31. μέλαινα π. ἢ γ. καὶ π. εὐφορος. Φ. ib. ἐφορος. v. ib. ἐν αὐτῇ. om. Φ. 32. τριακασίους. v. ib. ἐνταῦθα. om. Φ. et statim ὧν — ἕνεκα. 33. ἀνακειῖσθαι. 1. ἀνακεῖται. 2, E.

- ζηλωτοὺς πέμπετε, ὡς οἴεσθε, οἱ δὲ γε σοφώτατοι ποιηταὶ ὑμῶν οὐδ' εἰ βούλεσθε δίκαιοι τε καὶ χρηστοὶ εἶναι, ξυγχωροῦσιν ὑμῖν γενέσθαι. τὸν γὰρ Μίνω τὸν ἀμόττηι ὑπερβαλλόμενον πάντας καὶ δουλασάμενον ταῖς ναυσὶ τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ τε καὶ ἐν θαλάττῃ δικαιοσύνης σκήπτρω τιμῶντες ἐν
- 116 "Αἶδου καθίζουσι δαιτυῶν ταῖς ψυχαῖς, τὸν δ' αὖ Τάνταλον, ἐπειδὴ χρηστός τε ἦν καὶ τοῖς φίλοις
5 τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ παρὰ τῶν θεῶν ἀθανασίας μετεδίδου, ποτοῦ τε εἰργουσι καὶ σίτου. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ λίθους αὐτῷ ἐπιρρεμάσαντες δεινὰ ἐφυβρίζουσι θείῳ τε καὶ ἀγαθῷ ἀνδρὶ, οὗς ἐβουλόμην ἂν μᾶλλον λίμνην αὐτῷ περιβλύσαι νέκταρος, ἐπειδὴ φιλανθρωπῶς αὐτοῦ καὶ ἀφθόνως προῦπινε." καὶ ἅμα λέγων ταῦτα ἐπεδείκνυ ἄγαλμα ἐν ἀριστερῇ, ᾧ ἐπεγέγραπτο ΤΑΝΤΑΛΟΣ. τὸ μὲν δὲ ἄγαλμα τετράπηχον ἦν, ἀνδρὶ δὲ ἔφακε πεντηκοντούτη καὶ τρόπον Ἀργολικὸν Ἴσταλτο, παρήλλατε
10 δὲ τὴν γλαμύδα, ὥσπερ οἱ Θετταλοὶ, φιάλην τε προῦπινεν ἀποχρῶσαν ἐνὶ διψῶντι, ἐν ἧ στάλαγμα ἐκάχλαζεν ἀκηράτου πόματος οὐχ ὑπερβλύζον τῆς φιάλης. ὃ τι μὲν οὖν ἠγοῦνται αὐτὸ καὶ ἐφ' ὅτῳ ἀπ' αὐτοῦ πίνουσι, δηλώσω αὐτίκα. πλὴν ἀλλὰ ἠγείσθαι χρὴ τὸν Τάνταλον μὴ τῇ γλάττῃ ἐφέντα, κοινωνήσαντα δὲ ἀνθρώποις τοῦ νέκταρος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐλαίνεσθαι, θεοῖς δὲ μὴ διαβεβλήσθαι αὐτόν, οὐ γὰρ ἂν, εἰ θεοῖς ἀπήχθετο, κριθῆναι ποτε ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν ἀγαθὸν θεοφιλεστάτων ὄν-
15 των καὶ μηδὲν ἔξω τοῦ θείου κραττόντων.
- XXVI Διατρίβοντας δὲ αὐτοὺς περὶ τὸν λόγον τοῦτον θόρυβος ἐκ τῆς κόμης προσέβαλεν, ἀφίκτο δὲ ἄρα ὁ βασιλεὺς μηδικώτερον κατεσκευασμένος καὶ ὄγκον μεστός. ἀχθεσθεῖς οὖν ὁ Ἴάργης „εἰ δὲ Φραῳτῆς“ ἔφη „καταλύων ἐτύγχανεν, εἶδες ἂν ὥσπερ ἐν μυστηρίῳ σιωπῆς μεστὰ πάντα.“ ἐκ τούτου μὲν δὴ ξυνήκεν ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς βασιλεὺς ἐκεῖνος οὐκ ὀλίγω μέρει, φιλοσοφία δὲ πάσῃ τοῦ
117 20 Φραῳτου λείπειτο, δραχμῶν δὲ ἰδῶν τοὺς σοφοὺς καὶ μηδὲν παρασκευάζοντας, ὧν δεῖ τῷ βασιλεῖ μετὰ μεσημβρίαν ἤκοντι „ποι“ ἔφη „ὁ βασιλεὺς διαιτησεται;“ „ἐνταῦθα,“ ἔφασαν, ὧν γὰρ ἔνεκα ἦμαι, νύκτωρ διαλεγόμεθα, ἐπειδὴ καὶ βελτιῶν ὁ καιρὸς πρὸς βουλάς.“ „καὶ τράπεζα“ ἔφη „παρακείσεται ἤκοντι;“ „νῆ Δί,“ εἶπε „παχεῖά τε καὶ πάντα ἔχουσα, ὅποσα ἐνταῦθα.“ „παχεῖας οὖν“ ἔφη „διαιτᾶσθε;“ „ἡμεῖς μὲν“ ἔφασαν „λεπτῶς, πλείονα γὰρ ἡμῖν ἐξὸν σιτίζεσθαι μικροῖς
25 χαίρομεν, τῷ δὲ βασιλεῖ πολλῶν δεῖ, βούλεται γὰρ. σιτήσεται δὲ ἐμφυχον μὲν οὐδὲν, οὐ γὰρ θέμις ἐνταῦθα, τραγήματα δὲ καὶ ὄλζας καὶ ὠραῖα, ὅποσα νῦν ἡ Ἰνδικὴ ἔχει ὅποσα τε αἰ ἐς νῆματα ὠραι δώσουσιν. ἀλλ' ἰδοὺ“ ἔφη „οὗτος.“ προῆι δὲ ἄρα ὁ βασιλεὺς ἀδελφῷ τε καὶ υἱῷ ἅμα χρυσῷ τε ἀστράπτων καὶ ψήφοις. ὑπανισταμένου δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου, κατεῖχεν αὐτόν ὁ Ἴάργης ἐν τῷ θρόνῳ, μηδὲ γὰρ αὐτοῖς πάτριον εἶναι τοῦτο. τούτοις ὁ Δάμις αὐτὸς μὲν οὐ φησι παρατυχεῖν
30 διὰ τὸ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην ἐν τῇ κόμῃ διαιτᾶσθαι, Ἀπολλωνίου δὲ ἀκηκῶς ἐγγράφαι αὐτὰ ἐς τὸν αὐτοῦ λόγον. φησὶ τοίνυν καθημένους μὲν αὐτοῖς τὸν βασιλεῖα προτείνοντα τὴν χεῖρα οἶον εὐχεσθαι τοῖς ἀνδράσι, τοὺς δὲ ἐπινεύειν, ὥσπερ ξυντιθεμένους οἷς ἦται, τὸν δὲ ὑπερήδεσθαι τῇ ἐπαγγελίᾳ, καθάπερ ἐς θεοῦ ἤκοντα. τὸν δὲ ἀδελφὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν υἱὸν κάλλιστον μειράκιον ὄντα μηδὲν ὀραῖσθαι βέλτιον ἢ εἰ ἀνδράποδα τουτῶν τῶν ἀκολούθων ἦσαν. μετὰ ταῦτα ἐξαναστῆναι τὸν

1. πέμπεσθαι οἴεσθε. p. ex corr. ib. ἡμῶν. m, o. (corr. Hu.) 3. ναυσὶν ἐπὶ θαλάσῃ. f, v, l. ib. τε καὶ ἐν θ. οἷς
erasum. p. 4. δαιτυῶν τὰς ψυχὰς. v. 5. τῆς ὑπαρχούσης. 1, f, l, v. I ad Athen. 17. τοῖς ὑπαρχούσοις. s. τοῖς βλ
ὑπαρχουσι. E. ib. περὶ τῶν. π. 6. οἱ λίθους. m. ib. ἐβουλόμην δ' ἂν. f, v, l. 7. περιουσία. s. corr. a rec. m.
8. ᾧ ἐπεγέγρ. s. 10. στάλαγμα. f. al. m. corr. 12. ἐφέντα. C. ὑφέντα. E. 14. ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν. f, v, l.
ib. θεοφιλεστάτων τε ὄντων. p.
18. μυστηρίοις. f, v, l, o. ib. ἐκ τούτου — λείπειτο. Φ. (332, b, 8). 20. ἀθύμους. f, l. 21. κατὰ μεσημβρίαν. f, v, l. ib. ο. om. f, v, l. 22. ἔνεκα. 1. ἔνεκεν. 2. E. ib. διαλεγόμεθα. p. ib. ἐπειδὴ. om. v. 23. παχεῖά γε. f, v, l. 24. ἐξ ὧν. v. 25. σιτίσεσθε. v. 26. τραγύλαφα. v. ib. τρέφει. v. 27. προῆι τε. f, l, v. 29. ὁ Δάμις μὲν. f, v. 30. ἐγγράφαι. 1, f, l, s. ἔγραψαι. v. ἔγραψεν. E. 31. προτείνοντα. p, f, v. 33. τὸ δὲ. v. 34. ἦσαν μηδὲν ὀραῖσθαι βέλτιον. v. (repetit initium huius versus). ib. ἐξεστῆναι. v.

καὶ πολλὰ τῆς ἀπορρήτου σοφίας ἐπ' αὐτὸν ἄδουσιν, οἷς ἄγεται τε καὶ τὸν ἀνχένα ὑπερβαλὼν τῆς χειᾶς ἐπικαθεύδει τοῖς γράμμασι· προσπεσόντες οὖν οἱ Ἴνδοι κειμένῳ πελέκεις ἐναράττουσι, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμόντες λήζονται τὰς ἐν αὐτῇ λίθους. ἀποκείσθαι δὲ φασὶν ἐν ταῖς τῶν ὀρείων δρακόντων κεφαλαῖς λίθους τὸ μὲν εἶδος ἀνθηρὰς καὶ πάντα ἀπαναζούσας χρώματα, τὴν δὲ ἰσχὴν ἀρρήτους κατὰ τὸν δακτύλιον, ὃν γενέσθαι φασὶ τῷ Γύγγι. πολλάκις δὲ καὶ τὸν Ἴνδον αὐτῷ πελέκει καὶ αὐτῇ τέχνῃ συλλαβῶν ἐς τὴν αὐτοῦ χεῖρᾶν φέρων ἄχετο μονουοῦ σελῶν τὸ ὄρος. οὗτοι καὶ τὰ ὄρη τὰ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν οἰκεῖν λέγονται, σύριγμα δὲ δεινὸν φασὶν ἀκούεσθαι τούτων καὶ κατιόντας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θάλατταν πλεῖν ἐπὶ πολὺ τοῦ πελάγους. περὶ δὲ ἐτῶν μήκους τοῦ θηρίου τούτου γινῶναι τε ἄπορον καὶ εἰπεῖν ἄπιστον. τοσαῦτα περὶ δρακόντων οἶδα.

Τὴν δὲ πόλιν τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει μεγίστην οὖσαν φασὶ μὲν καλεῖσθαι Πάρακα, δρακόντων δὲ ἀνακείσθαι κεφαλὰς ἐν μέσῃ κλειστάς γυμναζομένων τῶν ἐν ἐκείνῃ Ἴνδῶν τὴν θήραν ταύτην ἐκ νέων. λέγονται δὲ καὶ ζῶων ξυνιέναι φθειρομένων τε καὶ βουλευομένων σιτούμενοι δράκοντος οἱ μὲν καρδίαν, οἱ δὲ ἦπαρ. προιόντες δὲ αὐλοῦ μὲν ἀκούσαι δόξαι νομέως δὴ τινος ἀγέλην τάττουτος, ἐλάφους δὲ ἄρα βουκολεῖσθαι λευκάς, ἀμέλγουσι δὲ Ἴνδοι ταύτας εὐτραφῆς ἡγούμενοι τὸ ἀπ' αὐτῶν γάλα.

Ἐντεῦθεν ἡμερῶν τεττάρων ὁδὸν πορευόμενοι δι' εὐδαίμονος καὶ ἐνεργοῦ τῆς χώρας προσελθεῖν φασὶ τῇ τῶν σοφῶν τύρσει. τὸν δὲ ἡγεμόνα κελύσαντα συνοκλάσαι τὴν κάμηλον ἀποπηδήσαι αὐτῆς περιδεῖα καὶ ἰδρωτὸς κλέων. τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ξυνιέναι μὲν οὐ ἦκοι, γελάσαντα δὲ ἐπὶ τῷ τοῦ Ἴνδοῦ δέει „δοκεῖ μοι“ φάναι „οὗτος, εἰ καὶ κατέκλευσεν ἐς λιμένα μακρὸν τι ἀναμετρήσας κέλαγος, ἀχθεσθῆναι ἂν τῇ γῇ καὶ δεῖσαι τὸ ἐν δομῷ εἶναι.“ καὶ ἅμα εἰπὼν ταῦτα προσέταξε τῇ καμήλῳ συνιξῆσαι, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐδάς λοιπὸν ἦν τῶν τοιούτων, περίφοβον δὲ ἄρα ἐποίει τὸν ἡγεμόνα τὸ πλησίον τῶν σοφῶν ἦκειν, Ἴνδοι γὰρ δεδίασι τούτους μᾶλλον ἢ τὸν σοφῶν αὐτῶν βασιλέα, ὅτι καὶ βασιλεὺς αὐτός, ὑφ' ᾧ ἔστιν ἡ χώρα, περὶ πάντων, ἃ λεκτέα τε αὐτῷ καὶ πρακτέα, ἰρατᾶ τούσδε τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ οἱ ἐς θεοῦ κέμποντες, οἱ δὲ σημαίνουσι μὲν, ὃ τι λῶν, αὐτῷ κράττειν, ὃ τι δὲ μὴ λῶν, ἀπαγορεύουσι τε καὶ ἀποσημαίνουσι.

Καταλύσειν δὲ μέλλοντες ἐν τῇ κόμῃ τῇ πλησίον — ἀπέχει δὲ τοῦ ὄχθου τῶν σοφῶν οὐκ ὀκτώσταιδιον — ἰδεῖν φασὶ νεανίαν δρόμῳ ἦκοντα μελάντατον Ἴνδῶν πάντων, ὑποστίλβειν δὲ αὐτῷ μνηοειδῶς τὸ μεσόφρονον. τουτὶ δὲ ἀκούω χρόνοις ὕστερον καὶ περὶ Μένωνα τὸν Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ τρόφιμον, ἀπ' Αἰθιοπῶν δὲ ἦν, ἐν μειρακίῳ δόξαι, προιόντος δὲ ἐς ἄνδρας ἐκλιπεῖν τὴν αἰγὴν ταύτην καὶ συναφανισθῆναι τῇ ἄρῃ, τὸν δὲ Ἴνδον χρυσῆν μὲν φέρειν φασὶν ἄγκυραν, ἣν νομίζουσιν Ἴνδοι κηρύκειον ἐπὶ τῷ πάντα ἴσχειν. προσδραμόντα δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ φωνῇ Ἑλλάδι προσειπεῖν αὐτόν, καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἔπαυσε θαυμαστὸν δόξαι διὰ τὸ καὶ τοὺς ἐν τῇ κόμῃ πάντας

1. ὑπερβαλὼν. π. ὑποβαλὼν. p, 2, E, Φ. 2. πελέκεις. 1, ο, Φ. πελέκει. 2, φ, a, m. ib. καὶ. om. v. 3. τοῦς. p. ib. ἀποκείσθαι — λίθους. om. v. 4. λίθοι δὲ τούτοις ἀπόκεινται τὸ μὲν εἶδος ἀνθηρῶν. Φ. ib. χρώματα. Φ. 5. δὲ τὸν. Φ. 6. αὐτῇ τέχνῃ. 1, Φ. αὐτῇ τῇ. 2, E. ib. αὐτοῦ. s. 7. σύριγμα — πελάγους. om. Φ. 8. ἐπιπολῶν. 1. ib. τὰ δ' ἔτη τῶν θηρίων τούτων — ἄπιστον. Φ.

11. τῶν ἐκείνῃ. s. corr. a rec. m. 12. τε. om. a, m. ib. βουλομένων. m, o. ib. δράκοντες. v. 13. προιόντες δὲ φησὶν αὐλοῦ — γάλα. Φ. (326, b, 15.) ib. δὲ τινος. 1, s, a. 14. ἐλάφους δὴ ἄρα. 2. ἐλάφους δὲ. a, m. 15. ἐντεῦθεν ἡμ. τεττ. πορευόμενοι — φησὶ τῇ τῶν σοφῶν ἦτοι τῶν λεγομένων Βραχμάνων τύρσει καὶ συγγενέσθαι αὐτοῖς ἐφ' ἱκανόν. Φ. (326, b, 19). ib. ἐνεργοῦς. p. ib. προσελθεῖν. 2, a. 17. Τύρσει. a. ib. κελύσαντα.

1, f. καλέσαντα. v. κελύσαντα. 1, s, E. 18. αὐτοῖς. a, m. ib. πλεον. p. ib. τῷ Ἴνδοῦ. s. 19. εἰς λ. f. 21. ξυνιξῆσαι. f, l. 22. ἦκειν. π, v, o. οἰκεῖν. p, f, l, s, a, m. 23. ὅτι βασιλεὺς. 2, a.

26. τῇ ὄχθῃ. p. ib. γο. ὀκτώ σταδίων. m. mg. sed. π. habet οὐκ ὀκτώ στάδιον. 27. ἦκοντα δρόμῳ. v. 28. μεσόφρονον. a. ib. περιμένων αὐτόν. π. 29. εἰς. f. 30. ἄγκυραν. s. ib. φησὶν. l. 32. διὰ τοῦτο. v.

ἀπὸ Ἑλλήνων φθέγγεσθαι, τὸ δὲ „ὁ δεῖνα χαῖρε“ τοῖς μὲν ἄλλοις παρασχεῖν ἔκπληξιν, τῷ δὲ ἀνδρὶ θάρσος ὑπὲρ ἂν ἀφίκτο, βλέψας γὰρ ἐς τὸν Λάμιν, „παρὰ ἀνδρας“ ἔφη „σοφοὺς ἀτεχνῶς ἤκομεν, εἰκόασι γὰρ προγιγνώσκειν.“ καὶ ἅμα ἤρετο τὸν Ἴνδόν, ὃ τι χρὴ πράττειν, ποθῶν ἤδη τὴν ξυνοσίαν, ὃ δὲ Ἴνδὸς „τούτους μὲν“ ἔφη „καταλύειν χρὴ ἐνταῦθα, σὲ δὲ ἤκειν ὡς ἔχεις, κελεύουσι γὰρ αὐτοί.“ τὸ μὲν δὲ αὐτοὶ Πυθαγόρειον ἤδη τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐφάνη καὶ ἠκολούθει χαίρων.

103 Τὸν δὲ ὄχθον, ἐφ' οὗ οἱ σοφοὶ ἀνωμισμένοι εἰσίν, ὕψος μὲν εἶναι κατὰ τὴν Ἀθηναίων φασίν ἀκρόπολιν, ἀνίστασθαι δὲ ἐκ πεδίου ἄνω, εὐφραδὴ δὲ ὁμοίως πέτραν ὄχυροῦν αὐτὸν κύκλῳ περιήκουσαν, ἧς πολλαχοῦ δίχηλα ὀραῖσθαι ἔχνη καὶ γενειάδων τύπους καὶ προσώπων καὶ που καὶ νῶτα ἰδεῖν ἀπωλισθηκόσιν ὅμοια, τὸν γὰρ Διονύσον, ὅτε ξὺν Ἡρακλεῖ ἀπεπειράτο τοῦ χωρίου, προσβαλεῖν μὲν αὐτῷ φασὶ κελεύσαι τοὺς Πᾶνας, ὡς πρὸς τὸν σεισμὸν ἱκανοῦς, ἐμβροντηθέντας δὲ αὐτοὺς ὑπὸ τῶν σοφῶν πεσεῖν ἄλλον ἄλλως, καὶ τὰς πέτρας οἶον ἐντυπωθῆναι τὰ τῆς διαμαρτίας σχήματα. περὶ δὲ τῷ ὄχθῳ νεφέλην ἰδεῖν φασίν, ἐν ἧ τούτους Ἴνδους οἰκεῖν φανερούς τε καὶ ἀφανεῖς καὶ ὃ τι βούλονται. πύλας δὲ εἰ μὲν καὶ ἄλλας εἶναι τῷ ὄχθῳ, οὐκ εἰδέναι. τὸ γὰρ περὶ αὐτὸν νέφος οὔτε ἀκλείστῳ ξυγκραεῖν οὔτ' αὐτὸ ξυγκλεισμένῳ φαίνεσθαι. αὐτὸς δὲ ἀναβῆναι μὲν 15 κατὰ τὸ νότιον μάλιστα τοῦ ὄχθου τῷ Ἴνδῳ ἐπόμενος, ἰδεῖν δὲ πρῶτον μὲν φρέαρ ὀργυιῶν τεττάρων, οὗ τὴν ἀγῆν ἐπὶ τὸ στόμιον ἀναπέμπεσθαι κωνιατῆτην οὖσαν καὶ ὅποτε ἡ μεσημβρία τοῦ ἡλίου σταίη περὶ αὐτό, ἀνιμᾶσθαι τὴν ἀγῆν ἀπὸ τῆς ἀκτίνος καὶ χωρεῖν ἄνω παρεχομένην εἶδος θερμοῦ ἰριδος. μαθεῖν δὲ ὕστερον περὶ τοῦ φρέατος, ὡς σανδαράκην μὲν εἶη ἢ ὑπ' αὐτῷ γῆ, ἀπόρητον δὲ τὸ ὕδωρ ἡγοῖντο καὶ οὔτε πίνοι τις αὐτὸ οὔτε ἀνασπᾶν, ὄρμιον δὲ νομίζοιτο τῇ 20 πέριξ Ἰνδικῆ πάσῃ. πλησίον δὲ τούτου κρατῆρα εἶναι πυρός, οὗ φλόγα ἀναπέμπεσθαι μολυβδῶδη, καπνὸν δὲ οὐδένα ἀπ' αὐτῆς ἄττειν, οὐδὲ ὀσμὴν οὐδεμίαν, οὐδὲ ὑπερχυθῆναι ποτε ὁ κρατῆρ οὗτος, ἀλλ' ἀναθίδεσθαι τοσοῦτος, ὡς μὴ ὑπερβλύσαι τοῦ βόθρου. ἐνταῦθα Ἴνδοι καθαίρονται τῶν ἀκουσίαν, ὅθεν οἱ σοφοὶ τὸ μὲν φρέαρ ἐλέγχον καλοῦσι, τὸ δὲ πῦρ ξυγγνώμης. καὶ διττῶ ἐωρακέναι φασὶ πίδαω λίθου μέλανος ὄμβρων τε καὶ ἀνέμων ὄντε. ὁ μὲν δὲ τῶν ὄμβρων, εἰ ἀνὴμῳ ἢ 25 Ἰνδικῆ πρέζοιτο, ἀνοιχθεῖς νεφέλας ἀναπέμπει καὶ ὑγραίνει τὴν γῆν πάσαν, εἰ δὲ ὄμβροι πλεονεκτοῖεν, ἴσχει αὐτοὺς ξυγκλειόμενος, ὃ δὲ τῶν ἀνέμων πίδαος ταυτὸν, οἶμαι, τῷ τοῦ Αἰόλου ἀσκήῳ πράττει, παρανογιγνύντες γὰρ τὸν πίδαον ἕνα τῶν ἀνέμων ἀνιάσιν ἐμπνεῖν ὄρα κἀντεῦθεν ἢ γῆ ἔρρωται. θεῶν δὲ ἀγάλασιν ἐντυχεῖν φασίν, εἰ μὲν Ἴνδοῖς ἢ Ἀλγυπτοῖς, θαῦμα οὐδὲν, τὰ δὲ γε ἀρχαιότατα τῶν παρ' Ἑλλήσι τό τε τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Δηλίου 30 καὶ τὸ τοῦ Διονύσου τοῦ Λιμναίου καὶ τὸ τοῦ Ἀμυκλαίου καὶ ὅποσα δὲ ἀρχαῖα, ταῦτα ἰδρῦεσθαι

1. φθέγγεσθαι. l. ib. ὄχθου. v. 2. βλέψας δὲ. a. ib. εἰς τὸν. l, s. ib. ἤκομεν ἀτεχνῶς. l sic ordine restituito.
4. σὲ δ' ἤκειν. l. 5. αὐτὸν. v. ib. πυθαγόρειον. v.
6. τοῦ δὲ ὄχθου. p. ib. τὴν τῶν Ἀθηναίων. o. 7. πετρῶν. v. ib. περιήκουσα. v. s. δίχηλά. l. ib. γενειάδος
τύπου. v. ib. προσώπων. f, v, l et s ante corr. πρόσω. a. 9. ἀπεπειράτο. E. 10. ἱκανῶς. v. 11. τὰς πέτρας. p.
(sic. corr.) 13. οἱ μὲν. o. 14. οὔτ' αὐτὸ. B. οὔτ' ἄν. C, E. 15. τὸν. v. ib. ἰδεῖν δὲ. C, a. ἰδεῖν τε. m, o. ib. πρῶ-
τον. C. πρῶτα. E. 16. τὴν ἀγῆν. l, m. τὴν γῆν. s. a sec. m. fuerat γῆν. τὴν γῆν. f, v, l. (sed in l. corr. πηγῆν.)
τὴν . . . γῆν. a. l. γῆν. m. τὴν ἀγῆν. o. 17. αὐτῆν. v. ἀγῆν. o. 18. θερμοῦ. C, a, m. θεωροῦσιν. o. ib. σαν-
δαράκην. l, f, v, Hu. σανδρακίνην. l, s, E. σανδρακίμων. E. ib. εἶη ὑπ'. v. ib. αὐτὸ γῆ. π. αὐτὸ ἀγῆ. p. 19.
πίνοι. p. f. πίνοι. π, v, l, s, E. ib. ἀνασπᾶν. a. 20. οὗ — μολυβδῶδη. E. 443. 21. ὑπερχυθῆναι. v. 22. το-
σοῦτον. o. ib. ἐνταῦθα οἱ Ἴνδοι. p. 23. συγγνώμης. a. 24. φησι. 2; a. ib. πίδαος. p. ib. ὄντες. s, a et m, ubi γρ.
όντε. 25. ὄμβρον. 2, a. 27. παρανογιγνύντες. s ante corr. ib. τῶν πίδαων ἕνα. 2, a, m. ib. ἀνιάσιν. v. 28. ἐντύ-
χος. 2, a. 30. Διονύσου τοῦ λημναίου. p, f, l. Δ. τοῦ λημνίου. π. Δ. τοῦ ὑλημνάνου. v. Διονύσου. s, E. Dionysi.
Rh. ib. ἢ ὅποσα. v. ib. ὅποσα δὲ ἄ. 1 et m. γρ. δὲ ἄ. ὅποσα ὡδε ἄ. 2, E.

τε τοὺς Ἴνδοὺς τοὺτους καὶ νομίζειν Ἑλληνικοῖς ἦθεσι, φασὶ δ' οἰκεῖν τὰ μέσα τῆς Ἰνδικῆς. καὶ τὸν ὄχθον ὀμφαλὸν ποιοῦνται τοῦ λόφου τοῦτου, πῦρ τε ἐπ' αὐτοῦ ὀργιάζουσιν, ὃ φασιν ἐκ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων αὐτοὶ ἔλκειν· τούτω καὶ τὸν ὕμνον ἡμέραν ἄπασαν ἐς μεσημβρίαν ᾄδουσιν.

Ἄποιοι μὲν δὴ καὶ οἱ ἄνδρες καὶ ὅπως οἰκοῦντες τὸν ὄχθον, αὐτὸς ὁ ἀνήρ διέειπεν· ἐν μιᾷ 105 xv γὰρ τῶν πρὸς Ἀλυπτιοὺς ὀμιλιῶν „εἶδον“ φησὶν „Ἴνδοὺς Βραχμᾶνας οἰκοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἀτειχίστως τετειχισμένους, καὶ οὐδὲν κεκτημένους ἢ τὰ πάντων“ ταυτὶ δὲ ἐκεῖνος μὲν σοφώτερον ἔγραψεν, ὁ δὲ γε Δάμυς φησὶ χαμεννία μὲν αὐτοὺς χρῆσθαι, τὴν γῆν δὲ ὑποστρωγγύλαι πόας, ἃς ἂν αὐτοὶ αἰφῶνται, καὶ μετεωροπορῶντας δὲ ἰδεῖν ἀπὸ τῆς γῆς ἐς πῆχεις δύο, οὐ θανατοποιίας ἕνεκα, τὸ γὰρ φιλότιμον τοῦτο παραιτεῖσθαι τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' ὀπόσα τῷ Ἡλίῳ ξυναποβαίνοντες τῆς γῆς δρωσίν, ὡς πρόσφορα τῷ θεῷ πράττοντες. τό τοι πῦρ, ὃ ἀπὸ τῆς 10 ἀκτίνος ἐπισπῶνται καίτοι σωματοειδῆς ὄν οὔτε ἐπὶ βωμοῦ καίειν αὐτοὺς οὔτε ἐν ἱπνοῖς φυλάττειν, ἀλλ' ὥσπερ τὰς ἀνγὰς, αἱ ἐξ ἡλίου τε ἀνακλῶνται καὶ ὕδατος, οὕτω μετέωρον τε ὀφθαλμοῦ αὐτὸ καὶ σαλεύον ἐν τῷ αἰθέρι. τὸν μὲν οὖν δὴ Ἥλιον ὑπὲρ τῶν ὠρῶν, ἃς ἐπιτροπεύει αὐτός, ἴν' ἐς καιρὸν τῇ γῇ ὄσει καὶ ἡ Ἰνδικὴ εὐ πράττη, νύκτωρ δὲ λιπαροῦσι τὴν ἀκτίνα μὴ ἀχθεσθαι τῇ νυκτὶ, μῆνεν δέ, ὡς ὑπ' αὐτῶν ἦχθη. τοιοῦτον μὲν δὴ τοῦ Ἀπολλωνίου τὸ „ἐν τῇ γῇ τε εἶναι τοὺς Βραχ- 15 μᾶνας καὶ οὐκ ἐν τῇ γῇ“, τὸ δὲ „ἀτειχίστως τετειχισμένους“ δηλοῖ τὸν ἀέρα, ὑφ' ᾧ ζῶσιν, ὑπαίθριοι γὰρ δοκοῦντες ἀλλήλεσθαι σκιάν τε ὑπεραίρουσιν αὐτῶν καὶ ὕντος οὐ ψεκάζονται καὶ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ εἰσίν, ἐπειδὴ αὐτοὶ βούλωνται. τὸ δὲ „μηδὲν κεκτημένους τὰ πάντων ἔχειν“ ὡς ὁ Δά- 106 μυς ἐξηγεῖται· πηγαί, ὀπόσαι τοῖς βράκχοις παρὰ τῆς γῆς ἀναθρώσκουσιν, ἐπειδὴ ὁ Διόνυσος αὐτοὺς τε καὶ τὴν γῆν σείσῃ, φοιτῶσι καὶ τοῖς Ἴνδοις τοῦτοις ἐστιωμένοις τε καὶ ἐστιῶσιν· εἰκότως 20 οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τοὺς μηδὲν μὲν ἐκ παρασκευῆς, αὐτοσχεδίως δέ, ἃ βούλωνται, ποριζομένους, ἔχειν φησὶν, ἃ μὴ ἔχουσιν. κομᾶν δὲ ἐπιτηδεύουσιν, ὥσπερ Λακεδαιμόνιοι πάλαι καὶ Θούριοι Ταραντινοὶ τε καὶ Μήλιοι καὶ ὀπόσοις τὰ Λακωνικὰ ἦν ἐν λόγῳ, μίτραν τε ἀναδοῦνται λευκὴν, καὶ γυμνὸν αὐτοῖς βάδισμα καὶ τὴν ἐσθῆτα ἐσχηματίζοντο παραπλησίως ταῖς ἐξωμίσι. ἡ δὲ ὕλη τῆς ἐσθῆτος ἔριον αὐτοφυῆς ἢ γῆ φύει, λευκὸν μὲν ὥσπερ τὸ Παμφύλων, μαλακώτερον δὲ τίκει, ἢ 25 107 πιμελὴ οἷα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ λείβεσθαι. τοῦτο ἱερὰν ἐσθῆτα ποιοῦνται καὶ εἴ τις ἕτερος παρὰ τοὺς Ἴνδοὺς τοὺτους ἀνασπῆσθαι αὐτό, οὐ μεθίεται ἢ γῆ τοῦ ἐρίου. τὴν δὲ ἰσχὺν τοῦ δακτυλίου καὶ τῆς φάβδου, ἃ φορεῖν αὐτοὺς ἄμφω, δύνασθαι μὲν πάντα, δύω δὲ ἀρρήτω τετιμῆσθαι.

Προσιόντα δὲ τὸν Ἀπολλώνιον οἱ μὲν ἄλλοι σοφοὶ προσήγοντο ἀσπαζόμενοι ταῖς χερσίν, ὁ δὲ 108 xvι Ἰάφραξ ἐκάθητο μὲν ἐπὶ δίφρου ὑψηλοῦ — χαλκοῦ δὲ μέλανος ἦν καὶ πεποικίλλτο χρυσοῖς ἀγάλμα- 30 αν, οἱ δὲ τῶν ἄλλων δίφροι χαλκοὶ μὲν, ἄσημοι δὲ ἦσαν, ὑψηλοὶ δὲ ἦττον, ὑπεκάθητο γὰρ τῷ Ἰάφραξ — τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ἰδὼν φωνῇ τε ἠσπάσατο Ἑλλάδι καὶ τὰ τοῦ Ἴνδοῦ γράμματα ἀπῆ-

ἐπ' 2. ἀπ' ἄ. 1. ἀπ' ἄ. 2, a, m. ἐπ' α. ο. 3. αὐτό. a, m. 4. δὴ οἱ ἄ. π. 5. φασίν. 2, a. 6. καὶ τὰ. ο. 7. μὲν. ἦν ἦν om. l et s. a pr. m. ib. χαμεννία. s, a. ib. τῇ γῇ δὲ. π. et Piers. Verisim. 145. τῇ γῇ δὲ. p. τῇ δὲ γῇ. 2, E. 1. αἰφῶνται. v. αἰφῶνται. a. 9. τί γὰρ. v. 10. πράττοντες. C, E. Fo: πράττοντας. 13. τὸν μὲν οὖν δὴ ἡλιον. π. τὸν μὲν δὴ ἡλιον. p. μεθ' ἡμέραν μὲν οὖν ἡλιον. 2, E. 15. μὲν εἶναι. v. 16. ἐφ' ᾧ. p. 17. αὐτῶν. π. αὐτῶν. E. 18. ἐπειδὴ. ο. ib. πάντα. p. 19. ἀναθρώσκουσιν. 1. et m. γφ. ἀναθρώσκουσιν. ἐκθρώσκουσιν. 2, E. ib. ἐπειδὴ. ο. 22. φασίν. s. ib. κομῶσι δὲ οὗτοι οἱ Ἴνδοι ὥσπερ — Θούριοι, μίτραν τε — μαλακώτερον δὲ. Φ. (326, b, 26). 26. ἢ πιμελὴ. π, v, l ex corr., ο. ἢ πιμελὴ. p, f, s, m. ἢ ἢ πιμελὴ. a. ἢ. om. v. Fo: καὶ ἢ π. αὐτ ἢ δὲ πιμελὴ.

quod J proposuit Observ. in Ael. H. A. 40. ib. οἷα. m, o. οἷα, 1, f, l, s, a. οἷ. v. ib. ἐπ' αὐτοῦ. π, ο. ἐπ' αὐτοῦ. p, f, s, a, m. ὑπ' αὐτοῦ. v. ib. τοῦτο ἱερὰν ἐσθῆτα ποιοῦνται καὶ μόνοις αὐτοῖς ἀνασπᾶται τῆς γῆς, φορεῖσι δὲ καὶ δακτύλιον καὶ φάβδον. Φ. (326, b, 31). 28. δύω. v.

30. Ἰάφραξ. v. (sic semper). ib. χαλκοῦ δὲ μ. οὗτος ἦν x. π. γφ. ἄ. E. 444. 31. οἱ δὲ τῶν ἄλλων μετ' αὐτὸν ἐδάσκαλον δίφροι χαλκοὶ μὲν, φησὶν, ἄσημοι δὲ ἦσαν καὶ ἦττον ὑψηλοὶ. E. 444. ib. δὲ τῷ l. v. 32. τε. om. v. ib. Ἑλλάδι. π, s, E, E. ceteri om.

τει. θαυμάσαντος δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου τὴν πρόγνωσιν καὶ γράμμα γε ἔν ἔφη λείπειν τῇ ἐπιστολῇ,
 δέλτα εἰκῶν, παρήλθε γὰρ αὐτὸν γράφοντα. καὶ ἐφάνη τοῦτο ᾧδε ἔχον· ἀναγνούς δὲ τὴν ἐπιστο-
 λὴν „πῶς,“ ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, περὶ ἡμῶν φρονεῖτε;“ „πῶς“ εἶπεν „ἢ ὡς δηλοῖ τὸ ὑμῶν ἕνεκα
 ἦκειν με ὁδόν, ἦν μήπω τις τῶν ὄθεν περ ἐγὼ ἀνθρώπων;“ „τί δὲ ἡμᾶς πλέον οἶε σαυτοῦ γι-
 5 γνώσκουν;“ „ἐγὼ μὲν“ εἶπε „σοφώτερά τε ἡγοῦμαι τὰ ὑμέτερα καὶ πολλῶ θειώτερα, εἰ δὲ μηδὲν
 πλέον ὦν οἶδα παρ’ ὑμῖν εὔρομι, μεμαθηκώς ἂν εἶην καὶ τὸ μηκέτ’ ἔχειν ὁ τι μάθοιμι.“ ὑπολα-
 βὼν οὖν ὁ Ἰνδὸς „οἱ μὲν ἄλλοι“ ἔφη „τοὺς ἀφικνουμένους ἐρωτῶσι, ποταποὶ τε ἦκουσι καὶ ἐφ’
 10 ὁ τι, ἡμῖν δὲ σοφίας ἐπίδειξιν πρώτην ἔχει τὸ μὴ ἀγνοῆσαι τὸν ἦνοντα. ἔλεγε δὲ πρώτον τοῦτο.“
 καὶ εἰκῶν ταῦτα πατρόθεν τε διῆει τὸν Ἀπολλώνιον καὶ μητρόθεν καὶ τὰ ἐν Αἰγαῖς πάντα καὶ ὡς
 10 προσῆλθεν αὐτῷ ὁ Λάμις καὶ εἰ δὴ τι ἐσπούδασαν ὁδοιποροῦντες ἢ σπουδάζοντες ἔτερον εἶδον,
 πάντα ταῦθ’ ὥσπερ κοινωνήσας αὐτοῖς τῆς ἀποδημίας ὁ Ἰνδὸς ἀπνευστί τε καὶ σαφῶς εἶρηκεν. ἐκ-
 πλαγέντος δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ ὁπόθεν ἦδει, ἐπερομένου „καὶ σὺ μέτοχος“ ἔφη „τῆς σοφίας
 ταύτης ἦκεις, ἀλλ’ οὐκ ἄσπαστος.“ „διδάξῃ οὖν με“ ἔφη „τὴν σοφίαν πάσαν;“ „καὶ ἀφθόνως γε;“
 εἶπε „τουτί γὰρ σοφώτερον τοῦ βασκαίνειν τε καὶ κρύπτειν τὰ σπουδῆς ἄξια, καὶ ἄλλως, Ἀπολ-
 15 λώνιε, μεστόν σε ὄρω τῆς μνημοσύνης, ἦν ἡμεῖς μάλιστα θεῶν ἀγαπῶμεν.“ „ἢ γὰρ καθιέρωσας;“
 εἶπεν „ὅπως πέφυκα;“ „ἡμεῖς;“ ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, πάντα ὀρώμεν τὰ τῆς ψυχῆς εἶδη ξυμβόλοις
 αὐτὰ μυρίοις ἐξιχνεύοντες. ἀλλ’ ἐπεὶ μεσημβρία πλησίον καὶ τὰ πρόσφορα τοῖς θεοῖς χρῆ παρα-
 σκευάσαι, νῦν μὲν ταῦτ’ ἐκπονῶμεν, μετὰ ταῦτα δὲ, ὅποσα βούλει, διαλεγώμεθα, παρατύγχανε δὲ
 πᾶσι τοῖς δρωμένοις.“ „νῆ Δί’“ εἶπεν „ἀδικολῆν ἂν τὸν Καύκασον καὶ τὸν Ἰνδόν, οὓς ὑπερβάς
 XVII 20 δι’ ὑμᾶς ἦκα, εἰ μὴ πάντων ἐμποροῖμην ἂν δρώητε.“ „ἐμποροῦ“ ἔφη „καὶ ἴωμεν.“ ἐλθόντες οὖν
 ἐπὶ πηγὴν τινα ὕδατος, ἦν φησὶν ὁ Λάμις ἰδὼν ὕστερον εὐκίεσαι τῇ ἐν Βοιωτοῖς Δίρκῃ, πρώτα
 μὲν ἐγυμνάσθησαν, εἶτα ἐχρίσαντο τὰς κεφαλὰς ἡλεκτροῦδι φαρμάκῳ, τὸ δὲ οὕτω τι τοὺς Ἰνδοὺς
 ἔθαλεπεν, ὡς ἀτμίξειν τὸ σῶμα καὶ τὸν ἰδρώτα χωρεῖν ἀστακτί, καθάπερ τῶν πυρὶ λονομένων,
 εἶτα ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐς τὸ ὕδωρ καὶ λουσάμενοι ᾧδε πρὸς τὸ ἱερὸν ἐβάδιζον ἑσπερανωμένοι καὶ
 25 μεστοὶ τοῦ ὕμνου. περιστάντες δὲ ἐν χοροῦ σχήματι καὶ κορυφαῖον ποιησάμενοι τὸν Ἰάργην ὀρθαῖς
 109 ταῖς ῥάβδοις τὴν γῆν ἐπληξαν, ἢ δὲ κυρωθεῖσα δικὴν κύματος ἀνέπεμψεν αὐτοὺς ἐς δίκην τοῦ
 ἄερος. οἱ δὲ ἦδον ᾠδὴν, ὁποῖος ὁ παιὰν ὁ τοῦ Σοφοκλέους, ὃν Ἀθήνησι τῷ Ἀσκληπιῷ ᾄδουσιν.
 ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν γῆν κατήσαν, καλέσας ὁ Ἰάργας τὸ μειράκιον τὸ τὴν ἄγκυραν φέρον „ἐπιμελήθητι.“
 ἔφη „τῶν Ἀπολλωνίου ἐταίρων.“ ὁ δὲ πολλῶ θάπτον ἢ οἱ ταχεῖς τῶν ὀρυθῶν πορευθεῖς τε καὶ
 30 ἐπανελθὼν „ἐπιμελέσθαι“ ἔφη. Θεραπεύσαντες οὖν τὰ πολλὰ τῶν ἱερῶν ἀνεπαύοντο ἐν τοῖς
 θάκοις, ὁ δὲ Ἰάργας πρὸς τὸ μειράκιον „ἔκφερε“ εἶπε „τῷ σοφῷ Ἀπολλωνίῳ τὸν Φραάτου θρό-
 XVIII νον, ἵν’ ἐπ’ αὐτοῦ διαλέγοιτο.“ ὡς δὲ ἐκάθισεν „ἐρώτα;“ ἔφη „ὁ τι βούλει, παρ’ ἀνδρας γὰρ
 ἦκεις πάντα εἰδότης.“ ἤρτο οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, εἰ καὶ αὐτοὺς ἴσασιν, οἴομενος αὐτόν, ὥσπερ
 Ἕλληνας, χαλεπὸν ἡγεῖσθαι τὸ ἑαυτὸν γινῶναι, ὁ δὲ ἐπιστρέψας παρὰ τὴν τοῦ Ἀπολλωνίου δόξαν
 35 „ἡμεῖς“ ἔφη „πάντα γινώσκωμεν, ἐπειδὴ πρώτους ἑαυτοὺς γινώσκωμεν, οὐ γὰρ ἂν προσέλθοι
 τις ἡμῶν τῇ φιλοσοφίᾳ ταύτῃ μὴ πρώτων εἰδὼς ἑαυτόν.“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀναμνησθεῖς ἂν τοῦ

1. γράμμα τε. f. 2. αὐτὸν. f, l, v. 3. τὸ ἡμῶν. π. 4. ὁδὸν ἦκειν με. f, l, v. ib. τί δαι. f, l. ib. σαυτὸν.
 f. 5. τε. om. p. 6. εἶην ἂν, f, l. εἶην ἂν. v. ib. μηκέτ’ ἔχειν. B. μὴ κατέχειν. C, E. 7. ὁ. om. v. ib. ποταποὶ
 ἦκουσι. f, v, l. 8. ἐπίδειξιν. om. p. ib. ἔλεγε δὲ. 1. ἔλεγε δὲ. f, l, v. ἔλεγε δὲ δὴ. s, E. ib. τοῦτο πρώτον. f.
 v, l. 10. σπουδάζοντες ἔτερον. p, f, v, l. 12. ἦδη. v. 13. ἀλλ’. om. π et s a pr. m. ib. διδάξεις. v. 15. ἦν μά-
 β
 α
 λιστα. p. 16. ψυχῆς ἦδη. v. 17. ἀνιχνεύοντες. v. 22. ἐχρίσαντο. a, m. 23. ἀστακτί χωρεῖν. l. correcto ordine.
 ib. καὶ τῶν. m. 24. αὐτοὺς. f. 25. περιστάντες ἐν. f. ib. Ἰάργην. a. 28. φέρων. π, v. 30. τὰ λοιπὰ. f, v, l.
 33. εἶρτο. v. ib. αὐτό. p. 34. ὑποστρέψας. f, v, l. 35. ἐπειδὴ — γινώσκωμεν. v, l, om. ib. ἑαυτοὺς. π. αὐτοὺς.
 p, s, a. αὐτοὺς. m, o. ib. οὐ γὰρ ἂν προσέλθοι. f, v, l. οὐ γὰρ προσέλθοι. 1, s, E.

Φραάτου ήμουσε και ὅπως ὁ φιλοσοφήσειν μέλλων ἑαυτὸν βασανίσας ἐπιχειρεῖ, τούτω ξυνεχώρησε τῷ λόγῳ, τουτὶ γὰρ και περὶ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο. πάλιν οὖν ἤρετο, τίνας αὐτοὺς ἠγοῖντο, ὁ δὲ „θεοὺς“ εἶπεν, ἐπερομένον δὲ αὐτοῦ, διὰ τί, „ὅτι“ ἔφη „ἀγαθοὶ ἐσμεν ἀνθρώποι.“ τοῦτο τῷ Ἀπολλωνίῳ τοσαύτης ἔδοξεν εὐπαιδευσίας εἶναι μεστόν, ὡς εἰπεῖν αὐτὸ και πρὸς Διομετιανὸν ὕστερον ἐν τοῖς ὑπὲρ ἑαυτοῦ λόγοις. ἀναλαβὼν οὖν τὴν ἐρώτησιν „περὶ ψυχῆς δὲ“ εἶπε „πῶς φρο- 5 XIX νεῖτε;“ „ὡς γε“ εἶπε „Πυθαγόρας μὲν ὑμῖν, ἡμεῖς δὲ Ἀλυπτικοὺς παρεδώκαμεν.“ „εἰποὶς ἂν οὖν;“ 110 ἔφη „καθάπερ ὁ Πυθαγόρας Εὐφοροβὸν ἑαυτὸν ἀπέφηεν, ὅτι και σύ, πρὶν ἐς τοῦθ' ἦκειν τὸ σῶμα, Τρώων τις ἢ Ἀχαιῶν ἦσθα ἢ ὁ δεῖνα;“ ὁ δὲ Ἰνδὸς „Τροία μὲν ἀπώλετο“ εἶπεν „ὑπὸ τῶν κλευσάντων Ἀχαιῶν τότε, ὑμᾶς δὲ ἀπολαλέασι οἱ ἐπ' αὐτῇ λόγοι· μόνους γὰρ ἀνδρας ἠγοούμενοι τοὺς ἐς Τροίαν στρατεύσαντας ἀμελεῖτε κλειόνων τε και θειοτέρων ἀνδρῶν, οὓς ἢ τε ὑμετέρα γῆ 10 και ἢ Ἀλυπτικίαν και ἢ Ἰνδῶν ἠνεγκεν. ἐπεὶ τοίνυν ἤρου με περὶ τοῦ προτέρου σώματος, εἰπέ μοι, τίνα θναυμασιώτερον ἠγῆ τῶν ἐπὶ Τροίαν τε και ὑπὲρ Τροίας ἐλθόντων;“, „ἐγὼ“ ἔφη „Ἀχιλλεῖα τὸν Πηλέως τε και Θέτιδος, οὗτος γὰρ δὴ κάλλιστός τε εἶναι τῷ Ὀμήρῳ ὕμνηται και παρὰ πάν- τας τοὺς Ἀχαιοὺς μέγας ἔργα τε αὐτοῦ μεγάλα οἶδε. και μεγάλων ἀξιοὶ τοὺς Ἀλαντάς τε και Νι- ρείας, οἱ μετ' ἐκείνων καλοὶ τε αὐτῷ και γενναῖοι ἄδουνο.“ „πρὸς τοῦτον;“ ἔφη „Ἀπολλώνιε, και 15 τὸν πρόγονον θεῶρει τὸν ἐμόν, μᾶλλον δὲ τὸ πρόγονον σῶμα, τουτὶ γὰρ και Πυθαγόρας Εὐφορο- βὸν ἠγεῖτο. ἦν τοίνυν“ ἔφη „χρόνος, ὅτ' Αἰθίοπες μὲν ὤκουν ἐνταῦθα, γένος Ἰνδικόν, Αἰθιοπία xx δ' οὐκ ἦν, ἀλλ' ὑπὲρ Μερόην τε και Καταδούπους ὄριστο Ἀλυπτος, αὐτῇ και τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου παρεχομένη και ταῖς ἐκβολαῖς ξυναπολήγουσα. ὃν μὲν δὴ χρόνον ὤκουν ἐνταῦθα οἱ Αἰθίοπες ὑποκείμενοι βασιλεῖ Γάγγῃ, ἢ τε γῆ αὐτοὺς ἰκανῶς ἔφερθε και οἱ θεοὶ σφῶν ἐπεμελοῦντο, ἐπεὶ δὲ 20 111 ἀπέκτειναν τὸν βασιλεῖα τοῦτον, οὔτε τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς καθαροὶ ἔδοξαν, οὔτε ἢ γῆ ξυνεχώρει αὐ- τοῖς ἴστασθαι, τὴν τε γὰρ σκορᾶν, ἦν ἐς αὐτὴν ἐποιοῦντο, πρὶν ἐς κάλυκα ἦκειν, ἐφθειρε τοὺς τε τῶν γυναικῶν τόκους ἀτελεῖς ἐποίη και τὰς ἀγέλας πονήρως ἔβασκε, πόλιν τε ὅποι βάλοινο. ὑπεθίδου ἢ γῆ και ὑπεχώρει κάτω. και γὰρ τι φάσμα τοῦ Γάγγου προιόντας αὐτοὺς ἤλαυνεν ἐνταραττόμενον τῷ ὀμίλῳ, ὃ οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν γε δὴ τοὺς αὐθέντας και τοὺς τὸ αἷμα χω- 25 ρὶς πράξαντας τῇ γῆ καθιερεύσαμεν. ἦν δὲ ἄρα ὁ Γάγγης οὗτος δεκάπηγος μὲν τὸ μήκος, τὴν δὲ ἄραν οἶος οὐκ ἔστι ἀνθρώπων, ποταμοῦ δὲ Γάγγου παῖς· τὸν δὲ πατέρα τὸν ἑαυτοῦ τὴν Ἰνδικὴν ἐκκλύζοντα αὐτὸς ἐς τὴν Ἐρυθρὰν ἔστρεψε και διήλλαξεν αὐτὸν τῇ γῆ, ὅθεν ἢ γῆ ζῶντι μὲν ἄφθονα ἔφερον, ἀποθανόντι δὲ ἐτιμῶρει. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀχιλλεῖα Ὀμηρος ἄγει μὲν ὑπὲρ Ἑλένης ἐς Τροίαν, φησὶ δὲ αὐτὸν δώδεκα μὲν πόλεις ἐκ θαλάττης ἠρημέναι, πεξῆ δὲ ἔνδεκα, γυναικῶν τε ὑπὸ τοῦ βα- 30 αλέως ἀφαιρεθέντα ἐς μῆριν ἀπενεχθῆναι, ὅτε δὴ ἀτεράμονα και ἄμὸν δόξαι, σκεψώμεθα τὸν Ἰν- δὸν πρὸς ταῦτα· πόλειων μὲν τοίνυν ἐξήκοντα οἰκιστῆς ἐγένετο, αἵπερ εἰσὶ δοκιμώτατοι τῶν τῆδε —

ω
1. τοῦτο. π, s. 2. παρ' ἑαυτοῦ. ο. περὶ αὐτοῦ. l. ib. αὐτοῦ. s. Hu. αὐτοῦ. l. E. 3. θεοὺς εἰ εἶπεν. π. Fo: θεοὺς εἶναι, εἶπεν. 4. εὐπαιδευσίας. v. ib. αὐτὸν. p, f, v, l. 5. ψυχῆς δὲ. s. ib. ἔφη, πῶς. l, v. 6. ὑμεῖς δὲ. m. ib. παρεδώκαμεν. f, v, l. 8. ἦσθα. s. E. ἦς p, f, v, l. ἦσθον. π. 9. λόγον. v. 11. και Ἀλυπτικῶν και Ἰνδῶν. v. 12. Τροίαν και. f, l. 13. εἶναι. om. v. 14. ἦδε. o. ib. μεγάλα. p. ib. ἀξιοί. π, s, E. ἀξιούν. p, f, v, l. ib. Νιρέα. f. 15. ἄδουνο. C, E. Fo: ἄδονται. 16. τουτὶ — ἠγεῖτο. om. π. 17. ἠγεῖται. p. 21. τούτων. p. ἴστασθ
ib. εἰε καθαροὶ. f, v, l. ib. ἢ. om. v, l. 22. δεξασθαι. v sic corr. 23. πονηρῶς. v, l. ib. πόλιν δὲ. o. ib. βάλο- λοντο. v. 24. και φάσμα. p, f, v, l. ib. προιόντας. v. 25. αὐθέντας. p. ib. χωρὶς. om. p. χειροί. Spengel. 26. καθιερεύσαμεν. f, v, l. ib. Σ. v. Γάγγης· Γάγγης βασιλεὺς Αἰθιοπῶν (ὃν ἀπέκτεινεν Ἀλέξανδρος) δεκάπηγος τὸ μῆ- κος, τὴν δὲ ἄραν — ἐπάγειν τῇ πόλει. 27. οἶος. om. v et ΣC. ib. δὲ. om. ΣC. 28. ἐκκλύζοντα. p. ib. ἔστρεψε. s. ib. ἢ. om. E. restituit etiam J ad Athen. 101. 29. ἀποθανόντα. Σ edd. vett. ib. Ἑλένης. l. 30. φασί. f, v. ib. δέδεκα. l. ib. γυναικῶν τε. π, s, a, m. γυναικῶν δὲ. p, f, v, o, Σ. 31. ἀχθῆναι. ΣB, E. ἀπενεχθέντος. ΣC. ib. ὅτε δὲ. Σ. 32. δοκιμώτατοι. 1, s, v, E. δοκιμώταται. f, l, Σ.

- τὸ δὲ πορθεῖν πόλεις ὅστις εὐκλεέστερον ἡγεῖται τοῦ ἀνοικίζην πόλιν οὐκ ἔστι — Σκύθας δὲ τοὺς ὑπὲρ Καύκασόν ποτε στρατεύσαντας ἐπὶ τήνδε τὴν γῆν ἀπώσατο. τὸ δὲ ἐλευθεροῦντα τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι πολλῶ βέλτιον τοῦ δουλείαν ἐπάγειν πόλει καὶ ταῦθ' ὑπὲρ γυναικός, ἣν εἰκὸς μηδὲ ἄκουσαν ἀνηρπάσθαι. ξυμμαχίας δὲ αὐτῷ γενομένης πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς χώρας, ἣς νῦν Φραάτης ἄρχει, κάκεινον παρανομώτατά τε καὶ ἀσελγέστατα γυναικὰ ἀφελόμενου αὐτὸν οὐ παρέλυσεν τοὺς ὄρκους, οὕτω βεβαίως ὁμωμοκέναι φήσας, ὡς μηδὲ ὁπότε ἡδικεῖτο
- xxi 112 λυπεῖν αὐτόν. καὶ πλείω διήγειν ἂν τοῦ ἀνδρός, εἰ μὴ ἐς ἔπαινον ἄκνον ἑαυτοῦ καθίστασθαι, εἰμὶ γάρ σοι ἐκείνος, τουτὶ δὲ ἐδήλωσα γεγυῶς ἔτη τέτταρα· ἔπειτ' ἄρα ποτε ἀδαμάντινα τοῦ Γάργου τουτοῦ ξίφη ἐς γῆν πῆξαντος ὑπὲρ τοῦ μηδὲν δεῖμα ἐμπελάζειν τῇ χώρῃ καὶ τῶν θεῶν θύειν μὲν
- 10 κελευόντων ἦκοντας, οὐ πέπηγε ταῦτα, τὸ δὲ χωρίον οὐκ ἐξηρουμένον, ἐν ᾧ ἐπεπήγει, παῖς ἐργὸ κομιδῆ τυγχάνων ἤγαγον τοὺς ἐξηρητάς ἐπὶ τάφρον καὶ ὀρύττειν προσέταξα ἐκεῖ φήσας κατατεθει-
- xxii σθαι αὐτά. καὶ μήπω θαναμάσης τοῦμόν, εἰ ἐξ Ἰνδοῦ ἐς Ἰνδὸν διεδόθη· οὗτος γάρ·“ δεῖξας τι μειράκιον εἰσοσί που γεγονὸς ἔτη „πέπηκε μὲν πρὸς φιλοσοφίαν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἔρρωται δέ, ὡς ὄρεῖς, καὶ κατεσκεύασται γενναίως τὸ σῶμα, καρτερεῖ δὲ πῦρ καὶ τομὴν πάσαν, καὶ τοιούσδε
- 15 ὧν ἀπεχθάνεται τῇ φιλοσοφίᾳ.“ „τί οὖν,“ εἶπεν „ὦ Ἰάργα, τὸ μειράκιον πάθος; δεινὸν γὰρ λέγεις, εἰ ξυντεταγμένος οὕτως ὑπὸ τῆς φύσεως μὴ ἀσπάξεται τὴν φιλοσοφίαν, μηδὲ ἐργῶ τοῦ μανθάνειν καὶ ταῦτα ὑμῖν ξυνῶν.“ „οὐ ξύνεστιν,“ εἶπεν „ἀλλ' ὥσπερ οἱ λέοντες, ἄκων εἰληπται, καὶ καθεῖρται μὲν, ὑποβλέπει δὲ ἡμῶν τιθασευόντων αὐτὸν καὶ καταψώντων. γέγονε μὲν οὖν τὸ μει-
- 113 ράκιον τοῦτο Παλαμήδης ὁ ἐν Τροίᾳ, κέχρηται δὲ ἐναντιωτάτοις Ὀδυσσεῖ καὶ Ὀμήρῳ, τῷ μὲν ξυνθέντι ἐπ' αὐτὸν τέχνας, ὑφ' ὧν κατελιθώθη, τῷ δὲ οὐδὲ ἔπους αὐτὸν ἀξιώσαντι. καὶ ἐπειδὴ μηδὲ ἡ σοφία αὐτόν τι, ἣν εἶχεν, ὤνησε, μήτε Ὀμήρου ἐκαινέτου ἔτυχεν, ὑφ' οὗ πολλοὶ καὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων ἐς ὄνομα ἤχθησαν, Ὀδυσσεῶς τε ἥττητο ἀδικῶν οὐδὲν, διαβέβληται πρὸς φιλοσοφίαν καὶ ὀλοφύρεται τὸ ἑαυτοῦ πάθος. ἔστι δὲ οὗτος Παλαμήδης, ὃς καὶ γράφει μὴ μαθῶν γράμματα.“
- xxiii 25 Τοιαῦτα διαλεγόμενων προσελθὼν τῷ Ἰάργᾳ ἄγγελος „ὁ βασιλεὺς“ ἔφη „περὶ δειλῆν πρῶτην ἀπλῆται ξυνεσόμενος ὑμῖν περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων.“ ὁ δὲ „ἡκέτω,“ εἶπε „καὶ γὰρ ἂν καὶ βελτίων ἀπέλθοι γνοὺς ἄνδρα Ἑλλήνα.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα πάλιν τοῦ προτέρου λόγου εἶχετο. ἤρθετο οὖν τὸν Ἀπολλώνιον „σὺ δ' ἂν εἰσοῖς“ ἔφη „τὸ πρῶτον σῶμα καὶ ὅστις πρὸ τοῦ νῦν ἦσθα;“ ὁ δὲ εἶπεν „ἐπειδὴ ἄδοξον ἦν μοι ἐκείνο, ὀλίγα αὐτοῦ μὲμνημαι.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἰάργας „εἶτα ἄδοξον“ ἔφη „ἡγῆ τὸ γενέσθαι κυβερνήτης Αἰγυπτίας νεῶς; τουτὶ γὰρ σε ὄρω γεγυῶτα.“ „ἀληθῆ μὲν“ εἶπεν „λέγεις, ὦ Ἰάργα, τουτὶ γὰρ ἀτεχνῶς ἐγενόμην, ἡγοῦμαι δ' αὐτὸ οὐκ ἄδοξον μόνον, ἀλλὰ καὶ καταβεβλημένον, καὶ τοσοῦτου μὲν ἄξιον τοῖς ἀνθρώποις, ὅσου περ το ἄρχειν καὶ τὸ στρατοῦ ἡγεῖσθαι, κακῶς δὲ ἀκούον ὑπὸ τῶν καταπτομένων τῆς θαλάττης. τὸ γοῦν γενναιότατον τῶν ἐμοὶ πραχθέντων οὐδὲ ἐπαίνου τις ἠξίωσε τότε.“ „τί δὲ δὴ γενναῖον εἰργάσθαι

1. πόλιν. v. ib. πόλιν. om. ΣΕ. 2. ποτε στρατεύσαντας. π, s, E. στρατεύσαντας. p. στρατεύσαντας ποτε. f, v, l, Σ. ib. τὸ δὲ. p. ex corr. f, l, v, Σ. τὸν δὲ. π, s, E. ib. Σ. v. ἐλεύθερος· ὅτι τὸν ἐλευθεροῦντα — πόλει οἷος ἦν Γάργης βασιλεὺς Αἰθιοπῶν. 3. τὴν δουλείαν. ΣC. ib. τῇ πόλει. Σ. 7. ἑμαυτοῦ. o. ib. εἰ μὴ γὰρ. a, m. s. γὰρ γιναι ἀδ. v. 10. ἦκοντας δὲ. l. ib. οὐκ ἐπήγε. f. a pr. m. ib. ἐν εἰ πεπήγει. v. 11. προσέταξε. m. 12. διεδόθη.

p. 13. τὸ μειράκιον. v. ib. γεγυῶς. p. 14. γενναίος. f, v, l. 16. ἐργῶν. v. 17. ὑμῶν ξυνῶν. E. 18. ἀποβλέπει. s. a sec. m. et I ad Im. 406. ἀποβλέπει. f, v, l, E. nisi m: γφ. ὑποβλέπει. ib. ὑμῶν. E. ib. τιθασευόντων. l, m, o. ib. αὐτόν. π, s, E. αὐτό. p, f, v. ib. τουτο τὸ μ. f, v, l. 20. ἐπ' αὐτῷ. v. ib. οὐδὲ ἔπους. v. 21. μὴ δὲ. l, s, a. μηδὲ. m, o. μήτε. f, l. ib. ἦν ὅτε εἶχεν. v, l. ib. οὔτε Ὀμήρου — ἤχθησαν. Φ. (332, b, 4.) 23. πάθος. v.

25. πρῶτιαν. o. 26. ἡκέτω. v. 27. ἂν βελτίων. f, v, l. εἰ καὶ β. a. ib. ἀπέλθη. l. ib. προτέρου. p. 30. νεῶς Αἰγυπτίας. f, v, l. 31. ἀληθῆ μὲν, εἶπε, λέγεις ὦ Ἰ. C. ἀλ. μὲν λέγεις ὦ Ἰ. εἶπε. E. ib. αὐτόν. v. 32. τοσοῦτον. m. 33. ἀκούων. v, l et s ex corr. inde a. 34. τί δαὶ δὴ. l.

φήσεις ἢ τὸ περιβεβλημένοι Μαλέαν τε καὶ Σούνιον χαλινώσας ἐκφερομένην τὴν ναῦν, καὶ τὸ κατὰ 114
 κρύμναν τε καὶ πρῶραν τῶν ἀνέμων, ὁπόθεν ἐκδοθήσονται, σαφῶς διεγνακέναι ἐρμάτων τε ὑπερ-
 ἄραι τὸ σκάφος ἐν Εὐβοίᾳ κολῆ, οὐπερ πολλὰ τῶν ἀκρωτηρίων ἀναπέπηγεν;“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος 115
 „ἐπεὶ με“ εἶπεν „ἐς κυβερνητικὸν ἐμβιβάζεις λόγον, ἄκουε, ὃ δοκῶ μοι τότε ὑγιᾶς πράξαι· τὴν
 θάλατταν ποτε τῶν Φοινίκων ληστὰι ὑπεκάθηρτο καὶ ἐφοίτων περὶ τὰς πόλεις ἀναμανθάνοντες 5
 τίς τί ἔργοι. κατιδόντες οὖν ἐμπορίαν λαμπρὰν τῆς νεῶς οἱ τῶν ληστῶν πρόξενοι διελέγοντό μοι
 ἀπολαβόντες με, πόσον τι μεθέξοιμι τοῦ ναύλου, ἐγὼ δὲ χιλίαν ἔφην, ἐπειδὴ τέτταρες ἐκυβέρνησαν
 τὴν ναῦν. „οἰκία δὲ“ ἔφασαν „ἔστι σοι;“ „καλύβη πονηρὰ“ ἔφην „περὶ τὴν νῆσον τὴν Φάρον,
 οὐ πάλα ποτὲ ὁ Πρωτεύς ἦκει.“ „βούλοιο ἂν οὖν“ ἤρουντό με „γενέσθαι σοι γῆν μὲν ἀντὶ θα-
 λάττης, οἰκίαν δὲ ἀντὶ τῆς καλύβης, τὸ δὲ ναῦλον δεκάκις τοῦτο κακῶν τε ἐξελεθεῖν μυριάων, ἃ ἀπὸ 10
 τῆς θαλάττης ἀνοιδούσης ἐγγρίπτει τοῖς κυβερνήταις;“ βούλεσθαι μὲν εἶπον, οὐ μὴν ἀρπαγῶν γε
 ἑμαυτὸν ἀξιούν, ὅποτε σοφώτερος ἑμαυτοῦ γέγονα καὶ στεφάνων ἠξίωμαι παρὰ τῆς τέχνης. προιόν-
 των δ’ αὐτῶν καὶ βαλάντια μοι δραχμῶν μυριάων δώσειν φασκόντων, εἰ γενοίμην αὐτοῖς, ὃ ἐβού-
 λοντο, λέγειν ἦδη παρεκελευσάμην ὡς μηδὲν ἠλλείψων τοῦ πᾶς ἀνὴρ γενέσθαι σφίσι· λέγουσι δὲ
 μελεδωνοὶ μὲν εἶναι ληστῶν, δεῖσθαι δὲ μου μὴ ἀφελέσθαι αὐτοὺς τὸ τὴν ναῦν ἐλεῖν, μηδὲ ἐς 15
 ἄστῃ ἐκπλεῦσαι, ὅποτε ἐκείθεν ἄροιμι, ἀλλ’ ὑφορμισασθαι τῷ ἀκρωτηρίῳ, τὰς ναῦς γὰρ τὰς λη-
 στικῶς ἐν περιβολῇ ἐστάναι, καὶ ὀμνύναι μοι ἐβούλοντο μήτ’ αὐτὸν με ἀποκτενεῖν καὶ ἀνήσειν δὲ τὸν
 θάνατον οἷς ἂν ἐγὼ παραιτῶμαι. ἐγὼ δὲ νουθετεῖν μὲν αὐτοὺς οὐκ ἀσφαλῆς ἑμαυτῷ ἠγγούμην δείσας
 μὴ ἀπογνόντες ἐμβάλωσι μετέωρον τῇ νηὶ καὶ ἀπολώμεθά που τοῦ πελάγους, ὡς δὲ ὑπόρηγθα,
 ἃ ἐβούλοντο, ὀμνύναι ἔφην αὐτοὺς δεῖν ἢ μὴν ἀληθεύσειν ταῦτα. ὁμοσάντων τοίνυν, καὶ γὰρ ἐν 20 115
 ἱερῷ διελέγοντο, „χωρεῖτε“ ἔφην „ἐπὶ τὰ τῶν ληστῶν πλοῖα, ἡμεῖς γὰρ νύκτωρ ἀφήσομεν.“ καὶ πι-
 θανώτερος ἐδόκουν ἔτι περὶ τοῦ νομίσματος διαλεγόμενος, ὡς δόκιμον ἀπαριθμηθεῖν μοι καὶ μὴ
 πρότερον ἢ τὴν ναῦν ἔλωσιν. οἱ μὲν δὲ ἐχώρουν, ἐγὼ δὲ ἦμα ἐς τὸ πέλαιος ὑπεράρας τοῦ ἀκρω-
 τηρίου.“ „ταῦτ’ οὖν“, εἶπεν ὁ Ἰάροχος „Ἀπολλώνιε, δικαιοσύνης ἠγγὲ ἔργα;“ „καὶ πρός γε“ ἔφη
 „φιλανθρωπίας, τὸ γὰρ μὴ ἀποδόσθαι ψυχὰς ἀνθρώπων, μηδ’ ἀπεμπολῆσαι τὰ τῶν ἐμπύρων χρη- 25
 μάτων τε κρείττω γενέσθαι ναύτην ὄντα πολλὰς ἀρετὰς οἶμαι ξυνειληφέναι.“ γελᾶσας οὖν ὁ Ἰνδὸς 115
 „ἔοικας“ ἔφη „τὸ μὴ ἀδικεῖν δικαιοσύνην ἠγεῖσθαι, τοῦτ’ οἶμαι καὶ πάντας Ἑλληνας· ὡς γὰρ
 ἐγὼ ποτε Λίγυπτιων δεῦρο ἀφικόμενων ἦκουσα, φοιτῶσι μὲν ὑμῖν ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἠγεμόνες γυμνὸν
 ἠρμένοι τὸν πέλεκυν ἐφ’ ὑμᾶς, οὐπω γινώσκοντες, εἰ φαύλων ἄρξουσιν, ὑμεῖς δὲ, εἰ μὴ πωλοῖεν
 τὰς δίκας οὗτοι, φατέ αὐτοὺς δικαίους εἶναι. τοῦτ’ οἶμαι καὶ τοὺς τῶν ἀνδραπόδων καπήλους ἀκούω 30
 καὶ πράττειν, εἰ γὰρ ἀφίκοντο κατάγοντες ὑμῖν ἀνδραπόδα Καρικὰ καὶ τὸ ἦθος αὐτῶν ἐφερημη-
 νεύοιεν ὑμῖν, ἔπαινον ποιοῦνται τῶν ἀνδραπόδων τὸ μὴ κλέπτειν αὐτά. τοὺς μὲν δὲ ἄρχοντας,
 οἷς ὑποκεισθαι φατέ, τοιούτων ἀξιούτε, καὶ λαμπρύνοντες αὐτοὺς ἐκαίνοις, οἷς περ τὰ ἀνδραπόδα,

φήσεις

1. τότε. v. ib. παραβεβλημένοι. s ex corr. a, m. ib. μελέαν. a. ib. καὶ κατὰ. f, v. 3. σκάφος δὲ. f, v, l.
 ib. ἦπερ πολλὰ. p. καίπερ πολλὰ. f, v, l. 4. ἐμβιβάζεις. v. ib. ἄκουε σφ. v. ib. δοκῶ. B, o. δοκεῖ. C, a, m. ib. τὴν

θάλατταν ποτὲ, τῶν. h, l. 6. τίς τί. l, s. τίς τί. E. 7. πόσον τί. E. ib. μεθέξοι. l. ib. ἔφην. v. 8. παρον. f.
 corr. al. m. παράρον. l. 9. οὐ ποτὲ. m, o. ib. οὖν. om. f, l. ib. ἤρετο. a, m. (corr. Hu.) ib. σοι. om. f, v, l.
 10. τὸν δὲ. v. 11. ἐγγρίπτει. o et l ante erasionem. 12. προσιόντων. s, a, m. 13. βαλάντια. 2. 14.
 ἦμεν ἦδη — σφίσι. Φ. (332, b, 6). ib. παρεκελευσάμην. 1, s, a, m. ΦΑ, Β. παρτισευασάμην. f, v, l.

1, o. 16. ὁπόταν. E. 17. παραβολῇ. π et m. γο. 18. ἂν. om. l. ib. παραιτούμαι. v. 19. ἐμβάλλωσι. v. 20. μήτ’
 αὐτὸν ἀποκτενεῖν. post ἐβούλοντο addunt C, E del. J. Mus. Rheu. 1828. p. 18. ib. ἐν τῷ ναῷ. l. 24. ἔργα ἠγγ. l.

ib. ἔφην. π, s, a, m. 28. ἐγὼ τε. p. ib. ἀπὸ τῆς Ῥ. ὑμῖν. v. 29. ἄρξουσιν. v. ib. ὑμεῖς μὲν εἰ μὲν. v. 31. ἀφί-
 νοντο. a. ib. καρικά. p. 33. οὖς. s, a. ib. τοιούτων. 1, s, E. τούτων. f, v, l. ib. λαμπρύνοντας. a, m. ib. οἷς περ. p.

ζηλωτοὺς πέμπετε, ὡς οἴεσθε, οἱ δὲ γε σοφώτατοι ποιηταὶ ὑμῶν οὐδ' εἰ βούλεσθε δίκαιοι τε καὶ
 χρηστοὶ εἶναι, ξυγχαροῦσιν ὑμῖν γενέσθαι. τὸν γὰρ Μίνω τὸν ἀμόττηι ὑπερβαλλόμενον πάντας καὶ
 δουλωσάμενον ταῖς ναυσὶ τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ τε καὶ ἐν θαλάττῃ δικαιοσύνης σκίπτρω τιμῶντες ἐν
 116 "Αἶδου καθίζουσι διαιτῶν ταῖς ψυχαῖς, τὸν δ' αὖ Τάνταλον, ἐπειδὴ χρηστός τε ἦν καὶ τοῖς φίλοις
 5 τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ παρὰ τῶν θεῶν ἀθανασίας μετεδίδου, ποτοῦ τε εἰργουσι καὶ σίτου. εἰσὶ δὲ
 οἱ καὶ λίθους αὐτῷ ἐπικρεμάσαντες θεινὰ ἐφυβρίζουσι θείῳ τε καὶ ἀγαθῷ ἀνδρὶ, οὗς ἐβουλόμην
 ἂν μᾶλλον λιμνὴν αὐτῷ περιβλύσαι νέκταρος, ἐπειδὴ φιλανθρωπῶς αὐτοῦ καὶ ἀφθόνως προῦπινε."
 καὶ ἅμα λέγων ταῦτα ἐπεδείκνυ ἀγαλμα ἐν ἀριστερῷ, ᾧ ἐπεγέγραπτο ΤΑΝΤΑΛΟΣ. τὸ μὲν δὴ
 ἀγαλμα τετράπηχον ἦν, ἀνδρὶ δὲ ἐφίκει πεντηκοντούτῃ καὶ τρόπῳ Ἀργολικὸν ἔσταλτο, παρήλλαττε
 10 δὲ τὴν γλαμύδα, ὥσπερ οἱ Θετταλοὶ, φιάλην τε προῦπινεν ἀποχρῶσαν ἐνὶ διψῶντι, ἐν ᾗ στάλαγμα
 ἐκάχλαζεν ἀκηράτου πόματος οὐχ ὑπερβλύζον τῆς φιάλης. ὃ τι μὲν οὖν ἤγούνηται αὐτὸ καὶ ἐφ' ὅτῳ
 ἀπ' αὐτοῦ πίνουσι, δηλώσω αὐτίκα. πλην ἀλλὰ ἠγεῖσθαι χρὴ τὸν Τάνταλον μὴ τῇ γλώττῃ ἐφέντα,
 κοινωνήσαντα δὲ ἀνθρώποις τοῦ νέκταρος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐλαίνεσθαι, θεοῖς δὲ μὴ διαβεβλήσθαι
 αὐτόν, οὐ γὰρ ἂν, εἰ θεοῖς ἀπήχθετο, κριθῆναι ποτε ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν ἀγαθὸν θεοφιλεστάτων ὄν-
 15 των καὶ μηδὲν ἔξω τοῦ θείου κραττόντων.

XXVI Διατρίβοντας δὲ αὐτοὺς περὶ τὸν λόγον τοῦτον θόρυβος ἐκ τῆς κόμης προσέβαλεν, ἀφίκτο δὲ
 ἄρα ὁ βασιλεὺς μηδικώτερον κατεσκευασμένος καὶ ὄγκον μεστός. ἀχθεσθεῖς οὖν ὁ Ἰάργης „εἰ δὲ
 Φραώτης“ ἔφη „καταλύων ἐτύγχανεν, εἶδες ἂν ὥσπερ ἐν μυστηρίῳ σιωπῆς μεστὰ πάντα.“ ἐκ τοῦ-
 του μὲν δὴ ξυνήκεν ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς βασιλεὺς ἐκεῖνος οὐκ ὀλίγη μέρει, φιλοσοφία δὲ πάσῃ τοῦ
 117 20 Φραώτου λείποιο, ῥαθύμους δὲ ἰδὼν τοὺς σοφοὺς καὶ μηδὲν παρασκευάζοντας, ὧν δεῖ τῶν βασι-
 λεῖ μετὰ μεσημβρίαν ἤκοντι „ποῖ“ ἔφη „ὁ βασιλεὺς διαιτῆσεται;“ „ἐνταῦθα,“ ἔφασαν, ὧν γὰρ
 ἔνεκα ἦμεις, νύκτωρ διαλεγόμεθα, ἐπειδὴ καὶ βελτίων ὁ καιρὸς πρὸς βουλάς.“ „καὶ τράπεζα“ ἔφη
 „παρακείσεται ἤκοντι;“ „νῆ Δί“,“ εἶπε „παχεῖά τε καὶ πάντα ἔχουσα, ὁπόσα ἐνταῦθα.“ „παχεῖας
 οὖν“ ἔφη „διαιτᾶσθε;“ „ἡμεῖς μὲν“ ἔφασαν „λεπτῶς, πλείονα γὰρ ἡμῖν ἐξὸν διτίξεσθαι μικροῖς
 25 χαίρομεν, τῷ δὲ βασιλεῖ πολλῶν δεῖ, βούλεται γὰρ. σιτήσεται δὲ ἐμψυχον μὲν οὐδὲν, οὐ γὰρ θέ-
 μεις ἐνταῦθα, τραγήματα δὲ καὶ ῥίξας καὶ ὠραῖα, ὁπόσα νῦν ἡ Ἰνδικὴ ἔχει ὁπόσα τε αἰ ἐς νείατα
 XXVII ὠραι δώσουσιν. ἀλλ' ἰδοὺ“ ἔφη „οὗτος.“ προῆι δὲ ἄρα ὁ βασιλεὺς ἀδελφῷ τε καὶ νίῳ ἅμα
 χρυσῷ τε ἀστράπτων καὶ ψήφοις. ὑπανισταμένου δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου, κατεῖχεν αὐτόν ὁ Ἰάργης ἐν
 τῷ θρόνῳ, μηδὲ γὰρ αὐτοῖς πάτριον εἶναι τοῦτο. τοῦτοις ὁ Δάμις αὐτὸς μὲν οὐ φησὶ παρατυχεῖν
 30 διὰ τὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν τῇ κόμῃ διαιτᾶσθαι, Ἀπολλωνίου δὲ ἀκηκῶς ἐγγράφαι αὐτὰ ἐς τὸν
 αὐτοῦ λόγον. φησὶ τοίνυν καθήμενοις μὲν αὐτοῖς τὸν βασιλέα προτείνοντα τὴν χεῖρα οἷον εὔχεσθαι
 τοῖς ἀνδράσι, τοὺς δὲ ἐπινεύειν, ὥσπερ ξυντιθεμένους οἷς ἤτει, τὸν δὲ ὑπερήδεσθαι τῇ ἐπαγγελίᾳ,
 καθάπερ ἐς θεοῦ ἤκοντα. τὸν δὲ ἀδελφὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν υἱὸν κάλλιστον μειράκιον ὄντα
 μηδὲν ὀρᾶσθαι βέλτιον ἢ εἰ ἀνδράποδα τουτωνὶ τῶν ἀκολούθων ἦσαν. μετὰ ταῦτα ἐξαναστῆναι τὸν

1. πέμπεσθαι οἴεσθε. p. ex corr. ib. ἡμῶν. m, o. (corr. Hu.) 3. ναυσὶν ἐπὶ θαλάσῃ. f, v, l. ib. τε καὶ ἐν θ.
 erasum. p. 4. διαιτῶν τὰς ψυχὰς. v. 5. τῆς ὑπαρχούσης. 1, f, l, v, I ad Athen. 17. τοῖς ὑπαρχούσοις. s. τοῖς
 ὑπάρχουσιν. E. ib. περὶ τῶν. π. 6. οἱ λίθους. m. ib. ἐβουλόμην δ' ἂν. f, v, l. 7. περιβλύσαι. s. corr. a rec. m.
 8. ᾧ ἐπεγέγρ. s. 10. στάλαγμα. f. al. m. corr. 12. ἐφέντα. C. ὑφέντα. E. 14. ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν. f, v, l.
 ib. θεοφιλεστάτων τε ὄντων. p.
 18. μυστηρίοις. f, v, l, o. ib. ἐκ τούτου — λείποιο. Φ. (332, b, 8). 20. ἀθύμους. f, l. 21. κατὰ μεσημ-
 βρίαν. f, v, l. ib. ὁ. om. f, v, l. 22. ἔνεκα. 1. ἔνεκεν. 2, E. ib. διαλεγόμεθα. p. ib. ἐπειδὴ. om. v. 23. πα-
 χεῖά γε. f, v, l. 24. ἐξ ὧν. v. 25. σιτίσεσθε. v. 26. τραγήματα. v. ib. τρέφει. v. 27. προῆι τε. f, l, v. 29.
 ὁ Δάμις μὲν. f, v. 30. ἐγγράφαι. 1, f, l, s. ἔγραψαι. v. ἔγραψεν. E. 31. προτείνοντα. p, f, v. 33. τὸ δὲ. v.
 34. ἦσαν μηδὲν ὀρᾶσθαι βέλτιον. v. (repetit initium huius versus). ib. ἐξεστῆναι. v.

Ἴνδον καὶ φωνὴν ἰέντα κελεύειν αὐτὸν σίτου ἄπεισθαι, προσδεξαμένου δ' αὐτοῦ καὶ τοῦτο μάλα ἀσμένως τριπόδες μὲν ἐξεπορεύθησαν Πυθικοὶ τέτταρες αὐτόματοι, καθάπερ οἱ Ὀμήρειοι προύοντες, οἰνοχόοι δ' ἐκ' αὐτοῖς χαλκοῦ μέλανος, οἴοι παρ' Ἑλλήσιν οἱ Γανυμήδεις τε καὶ οἱ Πέλοπες. ἡ γῆ δὲ ὑπεστόρνυ πόας μαλακατέρας ἢ αἱ εὐναί. τραγήματα δὲ καὶ ἄρτοι καὶ λάχανα καὶ τρακτὰ ὠραια, πάντα ἐν κόσμῳ ἐφοῖτα διακειμένα ἥδιον ἢ εἰ ὄψοποιοὶ αὐτὰ παρεσκεύαζον, τῶν δὲ τριακίδων οἱ μὲν δύο οἴνου ἐπέρρεον, τοῖν δυοῖν δὲ ὁ μὲν ὕδατος θερμοῦ κρήνην παρείχεν, ὁ δὲ αὖ ψυχροῦ. αἱ δ' ἐξ Ἴνδῶν φοιτῶσαι λιθοὶ παρ' Ἑλλήσι μὲν ἐς ὄρμους τε καὶ δακτυλλοὺς ἐμβιβάζονται διὰ σμικρότητα, παρὰ δὲ Ἴνδοῖς οἰνοχόοι τε ψυκτῆρές τε γίνονται διὰ μέγεθος καὶ κρατήρες ἠλίκοι ἐμπλήσαι τέτταρας ὄρα ἔτους διψῶντας. τοὺς δὲ οἰνοχόους τοὺς χαλκοὺς ἀρύεσθαι μὲν φησι ξυμμέτρως τοῦ τε οἴνου καὶ τοῦ ὕδατος, περιελάνειν δὲ τὰς κύλικας, ὥσπερ ἐν τοῖς πότοις. κατακείσθαι δὲ αὐτοὺς ὡς ἐν ξυσσιτίῳ μὲν, οὐ μὴν πρόκριτόν γε τὸν βασιλέα, τοῦτο δὴ τὸ παρ' Ἑλλήσι τε καὶ Ῥωμαίοις πολλοῦ ἄξιον, ἀλλ' ὡς ἔτυχέ γε, οὗ ἕκαστος ὤρησεν.

118

Ἐπει δὲ προΐει ὁ πότος „προκίνω σοι,“ ὁ Ἴαρχας εἶπεν „ὦ βασιλεῦ, ἄνδρα Ἑλληνα τὸν Ἀπολλώνιον ὑποκεκλιμένον αὐτῷ δειξας καὶ τῇ χειρὶ προσημαίνων, ὅτι γενναῖός τε εἶη καὶ θεῖος. ὁ δὲ βασιλεὺς „ἤκουσα“ ἔφη „προσῆκειν Φραάτῃ τοῦτόν τε καὶ τοὺς ἐν τῇ κόμῃ καταλύοντας.“¹⁵ „ὄφθῶς“ ἔφη „καὶ ἀληθῶς ἤκουσας, ἐκεῖνος γὰρ κἀνταῦθα ξενίζει αὐτόν.“ „τί“ ἔφη „ἐπιτηδεύοντα;“ „τί δ' ἄλλο γε“ εἶπεν „ἢ ἄπερ ἐκεῖνος;“ „οὐδὲν“ ἔφη „ξένον εἰρημας ἀσπαζόμενον ἐπιτηδεύειν, ἢ μηδὲ ἐκείνῳ ξυνεχώρησε γενναίῳ γενέσθαι.“ ὁ μὲν δὴ Ἴαρχας „σωφρονέστερον,“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, περὶ φιλοσοφίας τε καὶ Φραάτου γίνωσκε, τὸν μὲν γὰρ χρόνον, ὃν μειράκιον ἦσθα, ξυνεχώρει σοι ἢ νεότης τὰ τοιαῦτα, ἐπεὶ δὲ ἐς ἄνδρας ἐξαλλάττεις ἤδη, φειδώμεθα τῶν ἀνοήτων²⁰ τε καὶ εὐκόλων.“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐρμηνεύοντος τοῦ Ἴαρχα „σοὶ δὲ τί,“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, τὸ μὴ φιλοσοφήσαι δέδωκεν;“ „ἐμοὶ δὲ ἀρετὴν πᾶσαν καὶ τὸ εἶναι με τὸν αὐτὸν τῷ Ἥλιῳ.“ ὁ δὲ ἐπιτομίζων αὐτοῦ τὸν τύπον „εἰ ἐφιλοσόφεις,“ εἶπεν „οὐκ ἂν ταῦτα ᾤου.“ „σὺ δέ, ἐπειδὴ φιλοσοφεῖς, ὦ βέλτιστε,“ ἔφη „τί περὶ σαντοῦ οἶει;“ „τό γε ἀνήρ“ ἔφη „ἀγαθὸς δοκεῖν, εἰ φιλοσοφοίην.“ ἀνατείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐς τὸν οὐρανὸν „νῆ τὸν Ἥλιον,“ ἔφη „Φραάτου μεστός ἦμεις.“²⁵ ὁ δὲ ἔρμαιόν γε ἐποιήσατο τὸν λόγον καὶ ὑπολαβὼν „οὐ μάτην ἀποδεδήμηταί μοι,“ εἶπεν „εἰ Φραάτου μεστός γέγονα· εἰ δὲ κἀκείνῳ νῦν ἐντύχοις, πάνυ φήσεις αὐτὸν ἐμοῦ μεστόν εἶναι, καὶ γράφειν δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς σὲ ἐβούλετο, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔφρασκεν ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναι σε, παρητησάμην τὸν ὄχλον τῆς ἐπιστολῆς, ἐπεὶ μηδὲ ἐκείνῳ τις ὑπὲρ ἐμοῦ ἐπέστειλεν. ἢ μὲν δὴ πρώτη παροιμία τοῦ βασιλέως ἐνταῦθα ἔληξεν. ἀκούσας γὰρ ἐπαινεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Φραάτου τῆς τε ὑποφίας ἐπελάθετο καὶ ὑφεῖς τοῦ τόνου „χαῖρε,“ ἔφη „ἀγαθὸς ξένε.“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „καὶ σὺ, βασιλεῦ,“ εἶπεν „ἔοικας γὰρ νῦν ἦμιοντι.“ τίς σε ἔφη „πρὸς ἡμᾶς ἦγαγεν;“ „οὗτοι“ εἶπεν „οἱ θεοὶ τε καὶ σοφοὶ ἄνδρες.“ „περὶ ἐμοῦ δέ,“ ἔφη „ὦ ξένε, τίς λόγος ἐν τοῖς Ἑλλήσιν;“ „ὅσος γε“ εἶπε „καὶ περὶ Ἑλλήνων ἐνταῦθα.“ „οὐδὲν,“ ἔφη „τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἔγωγε λόγου ἀξιῶ.“ „ἀπαγγελάω

xxviii

119

xxix

1. φωνὴν ἐπακούσαι ἰέντα. f, v, l. ib. μάλα. p, f, l. μάλα. v. μάλιστα. π, s, E. 2. ἀσμένως. v. ib. πιθηκοί. π. ib. Ὀμήρειοι. p, 2. Ὀμήρειοι. π, E. 3. ὑπ' αὐτοῦ. p. ὑπ' αὐτοῖς. π, 2, a, m. ἐπ' αὐτοῖς. o, E, Hu. Fo. π' αὐτοῦ. ib. οἱ παρ'. v. 4. ὑπεστρόνυ. v. 5. ἢ οἱ. v. ib. τῶν δὲ — οἱ δ' ἕτεροι δύο, ὁ μὲν — ψυχροῦ. E. 445. 6. ἀπέρρεον. l, E. 7. φοιτῆσαι. v. 8. οἰνοχόοι τε ψυκτῆρές τε. (ψυχθῆρές τε. f.) C, a, m. οἰνοχόοι τε καὶ ψυκτῆρες. o. 9. ἐμπλήσαι. 1, o. ἐκπλήσαι. 2, a, m. ib. ὄρα θέρους. p. ib. διψῶντας. l. 10. ξυμμέτρως. a, m. ib. πότοις. v. 11. δὲ. om. v. ib. τοῦ βασιλέως. v. a pr. m. 12. τσ. om. v.

13. ἔφη. v. 14. αὐτόν. v. ib. εἶη. om. v. 15. γε καὶ. v. 16. ἐκεῖνο. p. ib. ὅτι ἔφη. f, v, l. 18. σωφρονεστέως. v. 20. νεότης ταῦτα. l. ib. φειδώμεθα. v. 21. σὺ δὲ. v, l. 22. ἐμοὶ μὲν. l. ib. τὴν ἀρετὴν. v. 23. γφ. ἢ φιλοσοφίαν. m. ib. φιλοσοφεῖς ἔφη βέλτιστε. f, v. φιλοσοφεῖς βέλτιστε. s, a, m. 27. κἀκείνων ἦν ἐντύχοις. v.

21. πρὸς σε. o. ib. παρητησάτο μὲν. π et m. γφ. 30. ὑπεροφίας. B, l. 32. ἔοικας. a. ib. γὰρ ἦμιοντι. f. al. m. εοπ. ib. ἦγαγεν. π. ἦγεν. p, 2, E. 33. λόγος τοῖς. o. ib. ὅσος γὰρ. π. ib. λόγος ἐνταῦθα. p, 2, E. 34. τοῦ παρ' E. l. ib. ἔγωγε λόγον ἀξιῶ. π, m, o. λόγον ἀξιῶ ἔγωγε. p. λόγον ἐγῶ. 2, a.

- XXX ταῦτα,“ εἶπε „καὶ στεφανώσουσί σε ἐν Ὀλυμπίᾳ. καὶ προσκληθεὶς τῷ Ἰάργῳ „τούτον μὲν“ ἔφη „μεθύειν ἔα, σὺ δὲ μοι εἰπέ τοῦ χάριν τοὺς περὶ αὐτὸν τούτους ἀδελφόν, ὡς φατέ, καὶ υἱὸν ὄντας οὐκ ἀξιοῦτε κοινῆς τραπέζης, οὐδὲ ἄλλης τιμῆς οὐδεμιᾶς;“ „ὅτι,“ ἔφη „βασιλεύσειν ποτὲ ἡγούνται, δεῖ δὲ αὐτοὺς ὑπερορωμένους παιδεύεσθαι τὸ μὴ ὑπερορᾶν.“ ὀκτωκαίδεκα δὲ ὄρων τοὺς σοφοὺς πάλιν τὸν Ἰάργον ἤρετο, τί βούλοιο αὐτοῖς τὸ εἶναι τοσοῦτους; „οὔτε γὰρ τῶν τετραγώνων ὁ ἀριθμὸς, 120 οὔτε τῶν εὐδοκιμούντων τε καὶ τιμωμένων, καθάπερ ὁ τῶν δέκα καὶ ὁ τῶν δώδεκα καὶ ὁ ἑκαίδεκα καὶ ὁπόσοι τοιοῦδε.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἰνδὸς „οὔτε ἡμεῖς“ ἔφη „ἀριθμῷ δουλεύομεν οὔτε ἀριθμὸς ἡμῖν, ἀλλ’ ἀπὸ σοφίας τε καὶ ἀρετῆς προτιμώμεθα, καὶ ὅτε μὲν πλείους τῶν νῦν ὄντων ἐσμέν, ὅτε δὲ ἐλάττους. τὸν τοι πάμπαν τὸν ἑμαντοῦ ἀκούω καταλεχθῆναι μὲν ἐς ἑβδομήκοντα σο- 10 φοὺς ἀνδρας νεώτατον αὐτὸν ὄντα, προελθόντα δὲ ἐς τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καταλειφθῆναι μόνον ἐνταῦθα τῷ μήτ’ ἐκείνων τινὰ λείπεσθαι ἔτι μήτε εἶναι ποι τότε τῆς Ἰνδικῆς ἢ φιλοσόφον ἢ γενναίαν φύσιν. Αἰγυπτίαν τοίνυν ἐν τοῖς εὐδαιμονεστάτοις γραψάντων αὐτὸν, ἐπειδὴ μόνος 121 ἐτῶν τεττάρων ἐξηγήσατο τούτου τοῦ θρόνου, παρήγει παύσασθαι ὄνειδίζοντας Ἰνδοῖς σοφῶν ὀλιγανδρίαν. ἡμεῖς δὲ, ὧ Ἀπολλώνιε, καὶ τὰ Ἡλείων πάτρια Αἰγυπτίων ἀκούοντες καὶ τοὺς Ἑλλανο- 15 δίκας, οἱ προίστανται τῶν Ὀλυμπίων, δέκα ὄντας, οὐκ ἐπαινοῦμεν τὸν νόμον τὸν ἐπὶ τοῖς ἀνδράσι κείμενον, κλήρω γὰρ ξυγχοροῦσι τὴν αἵρεσιν, ὅς προνοεῖ οὐδέν, καὶ γὰρ ἂν καὶ τῶν φανωτέρων τις αἵρεθείη ὑπὸ τοῦ κλήρου. εἰ δὲ γε ἀριστίνδην ἢ καὶ κατὰ ψῆφον ἡγοῦντο τοὺς ἀνδρας, οὐκ ἂν ἡμάρτανον; παραπλησίως· ὁ γὰρ τῶν δέκα ἀριθμὸς ἀπαραιτήτος ὢν ἢ πλείονων ὄντων ἀνδρῶν δικαίων ἀφαιρεῖτο ἂν ἐνλους τὸ ἐπὶ τούτῳ τιμᾶσθαι ἢ οὐκ ὄντων δικαίων δέκα οὐδεὶς δόξει· ὅθεν 20 πολλῶ σοφώτερον ἐφρόνουσιν ἂν Ἡλείοι ἀριθμῷ μὲν ἄλλοτε ἄλλοι ὄντες, δικαιοῦντι δὲ οἱ αὐτοί.“
- XXXI Ταῦτα σπουδάζοντας αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἐκκρούειν ἐπειράτο διείργων αὐτοὺς παντὸς λόγον καὶ αἰεὶ τι ἔμπλεκτον καὶ ἀμαθῆς λέγων. πάλιν οὖν ἤρετο ὑπὲρ τοῦ σπουδάξοιεν, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „διαλεγόμεθα μὲν ὑπὲρ μεγάλων καὶ τῶν παρ’ Ἑλλήσιν εὐδοκιμωτάτων, σὺ δ’ ἂν μικρὰ ταῦτα ἡγοῖο, φῆς γὰρ διαβεβλήσθαι πρὸς τὰ Ἑλλήνων.“ „διαβέβλημαι μὲν ἀληθῶς,“ εἶπεν „ἀκούσαι δ’ 25 ὅμως βούλομαι, δοκεῖτε γὰρ μοι λέγειν ὑπὲρ Ἀθηναίων τῶν Ξέρξου δούλων.“ ὁ δὲ „ὑπὲρ ἄλλων μὲν“ ἔφη „διαλεγόμεθα, ἐπεὶ δ’ ἀτόπως τε καὶ ψευδῶς Ἀθηναίων ἐπεμνήσθης, ἐκείνῳ μοι εἰπέ· εἰσί σοι, βασιλεῦ, δούλοι;“ „δισμύριοι,“ ἔφη „καὶ οὐδὲ ἐώνημαι γε αὐτῶν οὐδένα, ἀλλ’ εἰσὶν οἰκογενεῖς πάντες.“ πάλιν οὖν ἤρετο ἐρμηνεύοντος τοῦ Ἰάργου, πότερ’ αὐτὸς ἀποδιδράσκου τοὺς αὐτοῦ δούλους ἢ οἱ δούλοι ἐκείνων, ὁ δὲ ὑβρίζων αὐτὸν „τὸ μὲν ἐρώτημα“ ἔφη „ἀνδραποδῶδες, 122 30 ὅμως δ’ οὖν ἀποκρίνομαι τὸν ἀποδιδράσκοντα δούλον τε εἶναι καὶ ἄλλως κακίον, δεσπότην δὲ οὐκ ἂν ἀποδρᾶναι τοῦτον, ὃν ἔξεστιν αὐτῷ στρεβλοῦν τε καὶ ξαίνειν.“ „οὐκοῦν,“ ἔφη „ὧ βασιλεῦ, δούλος μὲν Ἀθηναίων Ξέρξης ὑπὸ σοῦ ἀποπέφανται καὶ ὡς κακὸς δούλος ἀποδρᾶναι αὐτοὺς, ἠττηθεὶς γὰρ ὕπ’ αὐτῶν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ τὰ στενὰ καὶ δείσας περὶ ταῖς ἐν Ἑλλησπόντῳ σχεδίαις ἐν μιᾷ νηὶ ἔφυγε.“ „καὶ μὴν καὶ ἐνέπηρσεν“ ἔφη „τὰς Ἀθήνας ταῖς ἑαυτοῦ χερσίν.“ ὁ

1. στεφανώσουσί γε. p. ib. προσκληθεὶς. v. 4. ὀκτ. ὄρων. f, v. 5. ἤρετο τὸν Ἰάργον. l. 6. καθά. a. ib. καὶ τῶν. l. 8. πλείους μὲν. v. ib. νῦν. om. 1. 9. ἑαυτοῦ. l. ib. ἐς ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα. 1. ἐς ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα. 2. E. 11. μόνον τινὰ. l, m. ib. ποι τότε. π. ποῖ ποτε. p, 2, a. ποι ποτε. m, o. 12. τεκναίαν. a. 13. τεσσάρων. v. ib. παρήγει παύσασθαι. π, m, o. παύσασθαι. p. παύσασθαι. f, v, l. παύσεσθε. s. παύσασθε. a. ib. ὄνειδίζοντας. π, 2, E. ὄνειδίζοντας. p. 15. οἱ προίστανται. 1. οὗς πρ. 2, E. προίσταντο. l. 16. κλήρω γὰρ. π. κλήρω τε γὰρ. p, 2, E. 17. εἰ. om. m. ib. Ἀριστίνδην. a. ib. ἢ καὶ. π, 2, a, m. εἰ καὶ. p. τε καὶ. o. ib. οὐκ ἂν ἡμάρτανον. π, m. ἡμάρτανον. p, 2, a, o. 18. ὢν πλείονων. o. 19. ἀφαιρεῖτο. π. 20. ἄλλω. p. 21. διὰ λόγων αὐτοῦς. v. 25. διακεῖται γὰρ. v. 26. μὲν. om. v. 27. γε. om. p. 28. πότερον. v. 30. ὅμως δ’ αὐ. v. ib. τὸν ἀποδιδράσκοντα. 1, f, v, l. τὸν μὲν. a. s, E. 31. ξένειν. a. 32. δούλος μὲν. C, E. Fo: δούλος εἶναι. ib. καὶ ὡς κακὸς. 1, m. o. καὶ κακὸς. 2, a. 33. ταῖς Ἑλλησπόντῳ. s, a.

δὲ Ἀπολλώνιος „τούτου μὲν,“ εἶπεν „ὦ βασιλεῦ, τοῦ τολμήματος ἔδωκε δικας, ὡς οὔπω τις ἔτε-
ρος· οὗς γὰρ ἀπολωλέναι ᾔετο, τούτους ἀποδρὰς ᾔχετο. ἐγὼ δὲ καὶ Ξέρξην θεωρῶν ἐπὶ μὲν τῇ
διανοίᾳ, καθ' ἣν ἐστράτευσεν, ἡγοῦμαι ἂν αὐτὸν ἀξίως δοξασθέντα ἐνίοις, ὅτι Ζεὺς εἴη, ἐπὶ δὲ τῇ
φυγῇ κακοδαιμονέστατον ἀνθρώπων ὑπέληφα· εἰ γὰρ ἐν χερσὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπέθανε, τίς μὲν ἂν
λόγων λαμπροτέρων ἤξειώθη; τῷ δ' ἂν μείζω τάφον ἐπεσημήναντο Ἕλληνας; ἀγωνία δ' ἐνόπιος
καὶ ἀγωνία μουσική τίς οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ ἐτέθη; εἰ γὰρ Μελικέρται καὶ Παλαίμονες καὶ Πέλοψ ὁ
ἐκηλύτης Λυδός, οἱ μὲν ἔτι πρὸς μαζῶ ἀποθανόντες, ὁ δὲ τὴν Ἀρκαδίαν τε καὶ τὴν Ἀργολίδα καὶ
τὴν ἐντὸς Ἰσθμοῦ δουλωσάμενος ἐς θείαν μνήμην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἤρθησαν, τί οὐκ ἂν ἐπὶ Ξέρξῃ
ἐγένετο ὑπ' ἀνδρῶν ἀσπαζομένων τε ἀρετὰς φύσει καὶ ἔπαινον αὐτῶν ἡγουμένων τὸ ἐπαινεῖν οὗς
νικῶσιν;“

10

Ταῦτα τοῦ Ἀπολλωνίου λέγοντος ἐς δάκρυα ἀπήχθη ὁ βασιλεὺς, καὶ „ὦ φίλτατε,“ εἶπεν
„οἴους ἀνδρας ἐρμητεύεις μοι τοὺς Ἕλληνας εἶναι.“ „πόθεν οὖν, ὦ βασιλεῦ, χαλεπῶς πρὸς αὐ-
τοὺς εἶχες;“ „διαβάλλουσιν,“ εἶπεν „ὦ ξένη, τὸ Ἑλλήνων γένος οἱ ἐξ Αἰγύπτου φοιτῶντες ἐν-
ταῦθα, σφᾶς μὲν αὐτοὺς ἱερούς τε καὶ σοφοὺς ἀποφαίνοντες καὶ νομοθέτας θυσιῶν τε καὶ τελε-
τῶν, ὁπόσας νομίζουσιν οἱ Ἕλληνας, ἐκείνους δὲ οὐδὲν ἕγιες εἶναι φάσκοντες, ἀλλ' ὑβριστάς τε
καὶ ξυγκλύδας καὶ ἀναρχίαν πᾶσαν καὶ μυθολόγους καὶ τερατολόγους καὶ πένητας μὲν, ἐνδεικνυ-
μένους δὲ τοῦτο οὐχ ὡς σεμνόν, ἀλλ' ὑπὲρ ξυγγνώμης τοῦ κλέπτειν, σοῦ δὲ ἀκούων ταῦτα καὶ
ἴσως φιλότιμοι τε καὶ χρηστοὶ εἶσι, σπένδομαι τε λοιπὸν τοῖς Ἕλλησι καὶ δίδωμι αὐτοῖς ἔπαινεῖ-
σθαι τε ὑπ' ἐμοῦ καὶ εὐχεσθαι με ὑπὲρ Ἑλλήνων ὅ τι δύναμαι καὶ τοὺς Αἰγυπτίους ὑπ' ἐμοῦ
καίσι τεῖσθαι.“ ὁ δὲ Ἰάργας „κἀγὼ,“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, ἐγγνωσκον, ὅτι σοι τὰ ἅτα διέφθορον ὑπὸ
τῶν Αἰγυπτίων τούτων, διήειν δὲ ὑπὲρ Ἑλλήνων οὐδὲν, ἔστ' ἂν ξυμβούλου τοιοῦτου τύχης, ἀλλ'
ἐκεῖ βελτίων γέγονας ὑπ' ἀνδρὸς σοφοῦ, νῦν μὲν ἡμῖν ἡ Ταντάλου φιλοτησία πινέσθω καὶ καθεύ-
δαμεν δι' αὐτὴν γῆν νύκτωρ σπουδάσαι, λόγων δὲ Ἑλληνικῶν, πλείστοι δ' οὗτοι τῶν κατ' ἀνθρώπους,
ἐμπλήσω σε λοιπὸν ἐγὼ χαίροντα, ὅποτε ἀφίκιοι.“ καὶ ἅμα ἐξῆρχε τοῖς ξυμπόταις πρῶτος ἐς τὴν
φάλην κύπτων, ἣ δὲ ἐπότιζεν ἱκανῶς πάντας, τὸ γὰρ νᾶμα ἀφθόνως ἐπέδιδου, καθάπερ δὴ τοῖς
πηγαίους ἀναδιδομένοις, ἐπιέ τε καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, ὑπὲρ γὰρ φιλότητος Ἴνδοις τὸ ποτὸν τοῦτο
εὔρηται. ποιοῦνται δὲ αὐτοῦ οἰνοχόον Τάνταλον, ἐπειδὴ φιλικώτατος ἀνθρώπων ἔδοξεν.

123

15

20

25

Πιόντας δὲ αὐτοὺς ἐδέξατο ἡ γῆ εὐναῖς, ἃς αὐτὴ ὑπεστόρνυ. ἐκεῖ δὲ νύξ μεση ἐγένετο, πρῶ-
τον μὲν ἀναστάντες τὴν ἀκτῖνα μετέωροι ὕμνησαν, ὥσπερ ἐν τῇ μεσημβρίᾳ, εἶτα τῷ βασιλεῖ ξυ-
νήνοντο, ὁπόσα ἐδεῖτο. παρατυχεῖν μὲν οὖν τὸν Ἀπολλώνιον οἷς ἐσπούδασεν ὁ βασιλεὺς οὗ φη-
σαν ὁ Λάμις, οἴεσθαι δ' αὐτὸν περὶ τῶν τῆς ἀρχῆς ἀπορρήτων τὴν ξυνουσίαν πεποιῆσθαι. θύσας
οὖν ἅμα ἡμέρα προσῆλθε τῷ Ἀπολλωνίῳ καὶ ἐκάλει ἐπὶ ξενίᾳ ἐς τὰ βασίλεια, ξηλωτὸν ἀποπέμψειν
φάσκων ἐς Ἕλληνας, ὁ δὲ ἐπῆρει μὲν ταῦτα, οὐ μὴν ἐπιδάσειν γε ἑαυτὸν ἔφασκεν ἀνδρὶ μηδὲν
ὁμοίῳ, καὶ ἄλλως πλείω χρόνον ἀποδημῶν τοῦ εἰκότος αἰσχύνεσθαι τοὺς οἶκοι φίλους ὑπερορᾶσθαι

XXXIII

124

30

2. ἀπολωλέναι. π, m, o. ἀπολωλέναι. p, 2, a. ib. Ξέρξην. p. ex corr. Ξέρξου. π, 2, E. ib. θεωρῶν. v.
3. ἐστράτευσεν. 1 et m. γρ. ἐστρατοπέδευσεν. 2, E. ib. ἡγοῦμαι ἂν αὐτὸν ἀξίως. 1. ἡγοῦμαι αὐτὸν ἂν ἀξίως. m. (ubi
γρ. ἡγ. ἂν αὐτὸν ἀξίως). et o. ἡγοῦμαι αὐτὸν ἀναξίως. 2, a. Fo: ἡγοίμην ἂν ἄ. ἄ. 4. μὲν ὦν. π. 5. τάφον. om. l.
6. Μελικέρτας. v. 7. πρὸς μαζῶν. l, s, a, m. ubi γρ. μαζόν. 9. αὐτῶν. C. αὐτοῖς. E. (m. γρ. αὐτῶν).

11. ἀπήχθη. l, l, s, a, m. ὑπήχθη. f, v, o. 12. μοι. om. v. 13. ὦ. om. 2, a. ib. Ἑλληνικόν. l, s, a et m ubi
γρ. Ἑλλήνων. 15. εἶναι. om. a. 20. κἀγὼ. 1. καὶ ἐγὼ. 2, E. ib. ὦ. om. s, a. ib. σοι. 1. σου. 2, E. ib. διέφθορι-
σεν. f, v. 21. ξυμβόλου. C, E. Fo: ξυμβόλου. 22. ἐπὶ. o. ib. βελτίω. v. ib. ἡμῖν. om. π. ib. καθεύδομεν. s.
23. διὰ γῆν. v. ib. πλείστον. a. 24. ἐγὼ. om. π. ib. δς καὶ τοῖς συμπόταις — τὴν φάλην ἐπικτυπῶν ἐξῆρχεν· ἣ δὲ
φησιν ὁ συγγραφεύς, ὡς ἄρα ἐπότιζεν ἱκανῶς πάντας. ἐπέδιδου, καθάπερ αἱ ἀπόρρητοι πηγαὶ τοῖς ἀνιμωμένοις. E.
(445.) 25. κύπτων. C, E. ἐπικτυπῶν. E. ib. ἀπέδιδου. π. ἐδίδου. p. 26. ἀναδεδομένοις. a. ib. τε καὶ ὁ Ἀπο-
λλώνιος. π. τε ὁ A. p, 2, E. ib. γὰρ. om. l, a. ib. Ἴνδοις. om. l.

28. ὑπεστόρνυ. a. 30. οὗ φασιν. f. 31. αὐτῶν. v. ib. πεποιεῖσθαι. v. 32. ἐκάλει αὐτὸν. h. 33. ἑαυτὸν. 1.
αὐτὸν. 2, E.

δοκοῦντας. ἀντιβολεῖν δὲ τοῦ βασιλέως φάσκοντος καὶ ἀνελευθέρως ἤδη προσκειμένου „βασιλεὺς“ ἔφη „ταπεινότερον αὐτοῦ περὶ ὧν αἰτεῖ διαλεγόμενος ἐπιβουλεύει.“ προσελθὼν οὖν ὁ Ἰάργχας „ἀδικεῖς,“ εἶπεν „ὦ βασιλεῦ „τὸν ἱερὸν οἶκον ἀπάγων ἐνθὲνδε ἄνδρα ἄκοντα, καὶ ἄλλως τῶν προγενωσκότων οὗτος ὧν οἶδε τὴν ξυνουσίαν αὐτῷ τὴν πρὸς σὲ μὴ ἐπ’ ἀγαθῷ τῷ ἑαυτοῦ ἐσομένην, ἴσως δὲ οὐδ’ αὐτῷ σοι χρηστόν τι ἔξουσιν.“ ὁ μὲν δὴ κατῆι ἐς τὴν κώμην, ὁ γὰρ θεσμός τῶν σοφῶν οὐ ξυνεχώρει τῷ βασιλεῖ ξυνεῖναι σοφιστῶν ὑπὲρ μίαν ἡμέραν, ὃ δὲ Ἰάργχας πρὸς τὸν ἄγγελον „καὶ Δάμιν εἶπε „τῶν δεῦρο ἀπορρήτων ἀξιούμεν καὶ ἠκέτω, τῶν δὲ ἄλλων ἐπιμελοῦ ἐν τῇ κώμῃ.“ Ὡς δὲ ἀφίκετο, ξυνιζήσαντες, ὥσπερ εἰώθεσαν, ξυνεχώρουν τῷ Ἀπολλωνίῳ ἔρωτῶν, ἤρετό τε ἐκ τίνων ξυγκεῖσθαι τὸν κόσμον ἠγοῦντο, οἱ δὲ ἔφασαν „ἐκ στοιχείων.“ „μῶν“ ἔφη „τετάρων;“ „οὐ τετάρων,“ ἔφη ὁ Ἰάργχας „ἀλλὰ πέντε. „καὶ τί ἂν“ ἔφη „πέμπτον γένοιτο παρὰ τὸ ὕδαρ τε καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ πῦρ;“ „ὁ αἰθήρ,“ εἶπεν „ὃν ἠγεῖσθαι χρὴ γένεσιν θεῶν εἶναι, τὰ μὲν γὰρ τοῦ ἀέρος ἔλκοντα θνητὰ πάντα, τὰ δὲ τοῦ αἰθέρος ἀθάνατά τε καὶ θεῖα.“ πάλιν ἤρετο, τί τῶν στοιχείων πρῶτον γένοιτο, ὃ δὲ Ἰάργχας „ὁμοῦ“ ἔφη „πάντα, τὸ γὰρ ζῶον κατὰ μέρος οὐ τίκεται.“ „ζῶον“ ἔφη „ἠγῶμαι τὸν κόσμον;“ „ἦν γε“ ἔφη „ὕγιως γινώσκεις, αὐτὸς γὰρ ζωογονεῖ πάντα.“ „θῆλον“ εἶπεν „αὐτὸν καλωῶμεν ἢ τῆς ἄρσενός τε καὶ ἀντικειμένης φύσεως;“ „ἀμφοῖν,“ ἔφη „αὐτὸς γὰρ αὐτῷ ξυγγηγνόμενος τὰ μητρός τε καὶ πατρὸς ἐς τὴν ζωογονίαν πράττει ἔρωτά τε ἑαυτοῦ ἴσχει θερμότερον ἢ ἕτερόν τι ἕτερον, ὃς ἀρμόττει αὐτὸν καὶ ξυνίστησιν, ἀπεικὸς δὲ οὐδὲν ἑαυτῷ ξυμφύεσθαι. καὶ ὥσπερ χειρῶν τε καὶ ποδῶν ἔργον πεποιήται ἢ τοῦ ζώου κινήσις καὶ ὄθεν αὐτῷ νοῦς, ὕψ’ οὐ ὀρμῆ, οὕτως ἠγώμεθα καὶ τὰ μέρη τοῦ κόσμου 126 20 διὰ τὸν ἐκείνου νοῦν ἐπιτήδεια παρέχειν αὐτὰ τοῖς τικτομένοις τε καὶ κνυμένοις πᾶσι. καὶ γὰρ τὰ πάθη τὰ ἐξ ἀνῆμων φοιτῶντα κατὰ τὸν ἐκείνου φοιτᾶ νοῦν, ἐπειδὰν ἐκπεσοῦσα ἢ δίκη τῶν ἀνθρώπων ἀτίμως πράττη, ποιμαίνεται τε χειρὶ οὐ μᾶ τὸδε τὸ ζῶον, ἀλλὰ πολλαῖς τε καὶ ἀρρήτοις, αἷς χρῆται, ἀχαλίνωτον μὲν διὰ μέγεθος, εὐήμιον δὲ κνεῖται καὶ εὐάγαγον. καὶ παράδειγμα μὲν οὐκ οἶδ’ ὅ τι ἀρκέσει τῷ λόγῳ μεγίστῳ τε ὄντι καὶ πρόσω ἐννοίας, ὑποκείσθω δὲ ναῦς, οἷαν Αἰγύπτιοι ξυντιθέντες ἐς τὴν θάλατταν τὴν ἠμέδαπὴν ἀφιαῖσιν ἀγαγίμων Ἰνδικῶν ἀντιδιδόντες Αἰγύπτια, θεσμοῦ γὰρ παλαιοῦ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν ὄντος, ὃν βασιλεὺς Ἐρύθρας ἐνόμισεν, ὅτε τῆς θαλάττης ἐκείνης ἤρχε, μικρῶ μὲν πλοῖῳ μὴ ἐσπλεῖν ἐς αὐτὴν Αἰγυπτίους, στρογγύλῃ δ’ αὐτῷ μᾶ νηὶ χρῆσθαι, σοφίζονται πλοῖον Αἰγύπτιοι πρὸς πολλὰ τῶν παρ’ ἑτέροις καὶ παραπλευρώσαντες αὐτὸ ἀρμονίαις, ὀπόσαι ναῦν ξυνιστᾶσι, τοίχοις τε ὑπεράφαντες καὶ ἰσθῶ καὶ πηξάμενοι πλείους 30 οἰκίας, οἷας ἐπὶ τῶν σελημάτων, πολλοὶ μὲν κυβερνῆται τῆς νεῶς ταύτης ὑπὸ τῷ πρεσβυτάτῳ τε καὶ σοφωτάτῳ πλέουσι, πολλοὶ δὲ κατὰ πρόφραν ἄρχοντες ἄριστοί τε καὶ δεξιολογῶνται καὶ πρὸς ἰσθία πηδῶντες, ἔστι δὲ τι τῆς νεῶς ταύτης καὶ ὀπλιτεῦσιν, πρὸς γὰρ τοὺς κολπίτας βαρβάρους, οἳ ἐν 127 δεξιᾷ τοῦ ἔσπλου κείνται, παρατάττεσθαι δεῖ τὴν ναῦν, ὅτε ληζοῖντο αὐτὴν ἐπιπλέοντες. τοῦτο ἠγώμεθα καὶ περὶ τόνδε τὸν κόσμον εἶναι, θεωροῦντες αὐτὸν πρὸς τὸ τῆς ναυτιλίας σῆμα, τὴν 35 μὲν γὰρ δὴ πρῶτην καὶ τελεωτάτην ἔδραν ἀποδοτέον θεῷ γενέτορι τοῦδε τοῦ ζώου, τὴν δὲ ἐπ’ ἐκείνην

γὰρ
1. βασιλεῦ. v. 2. αὐτοῦ. C, E. Scr. αὐτοῦ. 5. ὁ γὰρ θεσμός. 1, f, v, l. ὁ μὲν θεσμός. s. corr. ab al. m. ὁ μὲν γὰρ θ. E. 9. ἐκ στοιχείων. π, s, E. στοιχείων. p, 2. ib. μὲν. v. 11. ὁ. om. l. 12. τε. om. h. 13. ἐμὸν ἔφη. a. ib. τὸ γὰρ. 1, f, v, l. καὶ γὰρ. E. 14. ἠγοῦμαι. p, v. ib. ἔφη. om. m. ib. γινώσκεις. v. 15. θῆλον, εἶπεν. 1. θῆλον, οὖν. 2, E. ib. τῆς ἀντικειμένης. m, o. 16. αὐτῷ. l. αὐτῷ. E. ib. ξυγγεγνόμενος. π, v. 17. τε ἕτερον. m. ib. αὐτὸν. 1. ἑαυτὸν. 2, E. 18. ἀπεικὸς δὲ. π. ἀπεικός τε. p, 2, E. ib. συμφύεσθαι. f. 19. ὄθεν. C. a, m. ἐνδοθεν. o. Fo: ὁ ἐν. ib. ἠγώμεθα. v. 20. ἐκείνου. p, o. ἐκείνα. π. ἐκείνῳ. f, l, s. ἐκείνων. a, m. ib. αὐτὰ.

0
C, E. Scr. αὐτὰ. ib. κνυμένοις. s. κνυμένοις, l. 21. φοιτᾶν. E. 22. πράττει. E. ib. οὐδὲ μᾶ. v. 25. ἀντιδόντες. o. 26. ἐρυθρᾶς. l. ib. ὅτι. a. 27. προήρχε. p. ib. μικρῶ μὲν πλοῖῳ. a. ib. ἐσπλεῖν αὐτὴν. s, a. 29. ναῦ. v. 31. ναῦται πρὸς. o (non v.) 32. καὶ ὀπλιτεῦσιν. a. 33. ἔσπλου. s, a. εἰσπλοῦ. m, o. εὔπλου. f, v. 34. παρὰ. v. ib. αὐτὸν. 2, E. αὐτὸ. 1. 35. γενέτορι. v. ib. ἐπ’ ἐκείνη. 1, v. ὑπ’ ἐκείνη. 1, s, E. ib. ἐκείνου. m.

θεοῖς, οὐ τὰ μέρη αὐτοῦ κυβερνώσι, καὶ τῶν γε ποιητῶν ἀποδεχόμεθα, ἐπειδὴν πολλοὺς μὲν φάσκειν ἐν τῷ οὐρανῷ θεοὺς εἶναι, πολλοὺς δὲ ἐν θαλάττῃ, πολλοὺς δὲ ἐν πηγαῖς τε καὶ νάμασι, πολλοὺς δὲ περὶ γῆν, εἶναι δὲ καὶ ὑπὸ γῆν τινας. τὸν δὲ ὑπὸ γῆν τόπον, εἴπερ ἐστίν, ἐπειδὴ φρικώδη αὐτὸν καὶ φθαρετικὸν ἄδουσιν, ἀποτάττωμεν τοῦ κόσμου.“

Ταῦτα τοῦ Ἰνδοῦ διελθόντος ἐκπεσεῖν ὁ Λάμης ἑαυτοῦ φησιν ὑπ' ἐκπλήξεως καὶ ἀναβοῆσαι 5 XXXVI
μέγα, μὴ γὰρ ἂν ποτε νομίσει ἄνθρωπος Ἰνδὸν ἐς τοῦτο ἐλάσαι γλώττης Ἑλλάδος, μὴδ' ἂν, εἴπερ τὴν γλώτταν ἠπίστατο, τοσσηδε εὐροία καὶ ἄρα διελθεῖν ταῦτα. ἐπαινεῖ δὲ αὐτοῦ καὶ βλέμμα καὶ μειδιάματα καὶ τὸ μὴ ἄθειε δοκεῖν ἐκφέρειν τὰς δόξας. τὸν τοι Ἀπολλώνιον εὐσημημένως τε καὶ ἀφοφῆτι τοῖς λόγοις χρώμενον ὅμως ἐπιδοῦναι μετὰ τὸν Ἰνδὸν τοῦτον, καὶ ὅπου καθήμενος διαλέγοιτο, θαμὰ δὲ τοῦτο ἔκραττε, προσεοικέναι τῷ Ἰάργῃ. ἐπαινεσάντων δὲ τῶν ἄλλων πρὸς τῇ φωνῇ τὰ 10 XXXVII
εἰρημένα, πάλιν ὁ Ἀπολλώνιος ἤρετο, πότῃ τὴν θάλατταν μελῶ ἤγχοιτο ἢ τὴν γῆν, ὁ δὲ Ἰάργης „εἰ μὲν πρὸς τὴν θάλατταν“ ἔφη „ἢ γῆ ἐξετάζοιτο, μελῶν ἔσται, τὴν γὰρ θάλατταν αὐτὴ ἔχει, εἰ δὲ πρὸς πᾶσαν τὴν ὑγρὰν οὐσίαν θεωροῖτο, ἦττω τὴν γῆν ἀποφαινοίμεθα ἂν, καὶ γὰρ ἐκείνην τὸ ὕδωρ φέρει.“

Μεταξὺ δὲ τῶν λόγων τούτων ἐπίσταται τοῖς σοφοῖς ὁ ἄγγελος Ἰνδοῦς ἄγων σωτηρίας δεο- 15 XXXVIII 128
μένους. καὶ παρήγε γύναιον ἱκετεῦον ὑπὲρ παιδός, ὃν ἔρασκε μὲν ἐκαίδεκα ἔτη γεγονέναι, δαιμονῶν δὲ δύο ἔτη, τὸ δὲ ἦθος τοῦ δαιμονος εἴρωνα εἶναι καὶ ψεύστην. ἐρομένου δὲ τινος τῶν σοφῶν, ὁπόθεν λέγοι ταῦτα, „τοῦ παιδὸς τούτου“ ἔφη „τὴν ὄψιν εὐπρεπεστέρον ὄντος ὁ δαίμων ἐφ' αὐτῷ καὶ οὐ ξηγῶρει αὐτῷ νοῦν ἔχειν, οὐδὲ ἐς διδασκάλου βαδίσαι ἐξ ἧ τοξότου, οὐδὲ οἴκοι εἶναι, ἀλλ' ἐς τὰ ἔρημα τῶν χωρίων ἐκτρέπει, καὶ οὐδὲ τὴν φωνὴν ὁ παῖς τὴν ἑαυτοῦ ἔχει, ἀλλὰ 20
βαρῶ φθιγγεται καὶ κοῖλον, ὥσπερ οἱ ἄνδρες, βλέπει δὲ ἐτέροις ὀφθαλμοῖς μᾶλλον ἢ τοῖς ἑαυτοῦ. κἀγὼ μὲν ἐπὶ τούτοις κλάω τε καὶ ἑμαυτὴν δρύπτω καὶ νουθετῶ τὸν υἱόν, ὅποσα εἰκός, ὁ δὲ οὐκ ἀδὲ με. διανοουμένης δὲ μου τὴν ἐνταῦθα ὁδόν, τουτὶ δὲ πέρσει διενσήθη, ἐξηγόρευσεν ὁ δαίμων ἑαυτὸν ὑποκριτῇ χρώμενος τῷ παιδί, καὶ θῆτα ἔλεγεν εἶναι μὲν εἰδωλον ἄνδρός, ὃς πολέμῳ ποτὲ ἀπέθανεν, ἀποθανεῖν δὲ ἐρῶν τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, ἐπεὶ δὲ ἡ γυνὴ περὶ τὴν εὐνήν ὕβρισε 25
τριταίου κειμένου γαμηθεῖσα ἐτέρῳ, μισῆσαι μὲν ἐκ τούτου τὸ γυναικῶν ἐρῶν, μεταρρῶναι δὲ ἐς τὸν παῖδα τοῦτον· ὑπισχνεῖτο δὲ, εἰ μὴ διαβάλλοιμι αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς, δάσειν τῷ παιδί πολλὰ ἐσθλά καὶ ἀγαθὰ. ἐγὼ μὲν δὴ ἔπαθόν τι πρὸς ταῦτα, ὁ δὲ διάγει με πολὺν ἤδη χρόνον καὶ τὸν ἑμὸν οἶκον ἔχει μόνος οὐδὲν μέτριον οὐδὲ ἀληθὲς φρονῶν.“ ἤρετο οὖν ὁ σοφὸς πάλιν, εἰ πλησίον εἴη ὁ παῖς, ἢ δὲ οὐκ ἔφη, πολλὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ τοῦ ἀφικέσθαι αὐτὸν πρᾶξαι „ὁ δ' ἀπειλεῖ κρη- 30
μνοὺς καὶ βάραθρα καὶ ἀποκτενεῖν μοι τὸν υἱόν, εἰ δικαζοίμην αὐτῷ δεῦρο.“ „θάρσει,“ ἔφη ὁ σοφός „οὐ γὰρ ἀποκτενεῖ αὐτὸν ἀναγνοὺς ταῦτα“ καὶ τινα ἐπιστολὴν ἀνασπάσας τοῦ κόλπου ἔδωκε τῇ γυναικί, ἐπίστατο δὲ ἄρα ἢ ἐπιστολὴ πρὸς τὸ εἰδωλον ξὺν ἀπειλῇ καὶ ἐκπλήξει. καὶ μὴν καὶ XXXIX 129

1. τῶν γε ποιητῶν. π. τῶν τε ποιητῶν. ρ, 2, E. ib. ἀποδεχόμεθα. 1. ἀποδεχόμεθα. 2, E. ib. ἐπειδὴ. ο. 3. πολλὰς δὲ. f, s ante corr. ib. περὶ γῆν. 1. καὶ περὶ γῆν. f, l, s, E. καὶ ὑπὸ γῆν. v. ib. δὲ ὑπὸ. p. 4. φορετικὸν l. ib. ἀποτάττωμεν. π, m, o. ἀποτάττωμεν. ρ, 2, a. 6. ἂν. om. v. ib. νομίσει. v. 7. τοσῆ δὲ. f, m. τοσῆδε. ρ, l, a. τόση δ'. o. ib. εὐροία. π, f, v et m. γρ. s. τὸν τοι. 1, f, v. τὸν τε. l, s, E. 9. μετὰ τὸν Ἰ. π, m, o. μὲν τὸν Ἰ. ρ, 2, a et m. γρ. ib. ὅπου. 1. ὅποι. 2, E. 10. δὲ τῶν. 1. δὲ καὶ τῶν. 2, E. ib. πρώτῃ. C, E. Scr. πρὸς τῇ. 12. αὐτῇ. 1. αὐτῇ. 2, E. 15. ἐπίσταται τοῖς σοφοῖς ὁ ἄγγελος. I. α. σ. δεμένους καὶ παρίσταται τοῖς σοφοῖς ὁ ἄγγελος. 2. ib. Ἰνδός. ρ. ib. δεόμενος. ρ. sic. corr. 16. μὲν. om. m, o. 17. ἦδη δύο. p. 18. ὄντος. 1. ἐτέρων ὄντος. 2, a, m. ὄντος ἐτέρων. o. 19. αὐτόν. v. ib. ἦ. om. s, a. ib. τόξου. f. corr. al. m. 20. τὴν ἑαυτοῦ ὁ παῖς. v. 22. κλάω καὶ. l, s, a. ib. θρύπτω. π. 24. τὸ εἰδωλον. v. 27. διαβάλλοιμι. π. ib. αὐτόν. 1. αὐτοῦ. 2, E. 28. ἐσθλά καὶ ἀγαθὰ. 1. καλὰ καὶ ἀγαθὰ. 2, E. 30. ὄδ'. E. 31. ἀποκτενεῖ. a, m. ib. μοι. 1. (u) μου. 2, E. 32. τῷ κόλπῳ. a, m ubi γρ. τοῦ κόλπου.

χολεύων τις ἀφίκετο γεγονώς μὲν ἤδη τριάκοντα ἔτη, λέοντων δὲ θηρατῆς δαινός, ἐμπεπτακίτος δὲ
 αὐτῷ λέοντος ὠλισθήκει τὸν γλουτὸν καὶ τοῦ σκέλους ἐτέρως εἶχεν. ἀλλ' αἱ χεῖρες αὐτῷ καταψῶ-
 σαι τὸν γλουτὸν ἐς ὀρθὸν τοῦ βαδίσματος ὁ νεανίας ἤλθε. καὶ ὀφθαλμῷ δὲ τις ἐρρηκτικῶς ἀπῆλθε
 πᾶν ἔχων τὸ ἐν αὐτοῖς φῶς, καὶ ἄλλος τὴν χεῖρα ἀδρανῆς ἂν ἐγκρατῆς ᾔχετο. γυνὴ δὲ τις ἐπτά
 5 ἤδη γαστέρας δυστοκοῦσα δεομένου ὑπὲρ αὐτῆς τάνδρῳς ὡδε ἰάθη· τὸν ἄνδρα ἐκέλευσεν, ἐπειδὴν
 τίκτη ἢ γυνή, λαγῶν ὑπὸ κόλπῳ ζῶντα ἐσφέρεισθαι οὐ τίκει, καὶ περιελθόντα αὐτὴν ἀφείναι ὁμοῦ
 τῷ λαγῷ, συνεκδοθῆναι γὰρ ἂν τῷ ἐμβρύῳ τὴν μήτραν, εἰ μὴ ὁ λαγὼς αὐτίκα ἐξενεχθεῖθι θύραζε.
 XI. πατὴρ δ' αὐτὸς εἰπόντος, ὡς γένοιτο μὲν αὐτῷ παῖδες, ἀποθάνοιεν δὲ ὁμοῦ τῷ ἄρξασθαι
 οἶνον πίνειν ὑπολαβῶν εἶπεν ὁ Ἰάργχος „καὶ βελτίους ἀποθανόντες ἐγένοντο, οὐ γὰρ ἂν διέφυγον
 10 τὸ μὴ μανῆναι, θερμότερων, ὡς φαίνεται, σπερμάτων φύντες. οἴνου μὲν οὖν ἀφεκτίον τοῖς ἐξ
 ὑμῶν, ὡς μὴδὲ ἐς ἐπιθυμίαν ποτὲ οἴνου κατασταίεν, εἰ δὲ σοι πάλιν παιδίον γένοιτο, γέρονε δὲ
 ἐβδόμην ἡμέραν, ὡς ὀρῶ, τὴν γλαῦκα τὴν ὄρνιν χρὴ ἐπιφυλάττειν, οὐ νεοττεύει, καὶ τὰ ὡὰ σπά-
 σαντα δοῦναι μασάσθαι τῷ βρέφει συμμέτρως ἔφοντα, εἰ γὰρ βρώσεται τι τούτων, πρὶν οἴνου γεύ-
 σεται, μῖσος αὐτῷ πρὸς τὸν οἶνον ἐμφύσεται καὶ σωφρονέστατα διακίσειται μόνου ξυγκραμμένος
 15 τοῦ ἐν τῇ φύσει θερμοῦ.“ Τούτων οὖν ἐμπιπλάμενοι καὶ τοὺς ἄνδρας ἐκκληττόμενοι τῆς ἐς πάντα
 XLI σοφίας παμπόλλους ὁσημέραι λόγους ἤρώτων, πολλοὺς δὲ καὶ αὐτοὶ ἤρωτῶντο. τῆς μὲν οὖν δια-
 λεκτικῆς ξυνουσίας ἄμφω μετεῖχον, τὰς δὲ ἀπορρήτους σπουδὰς, αἷς ἀστρικῆν ἢ μαντικὴν κατενό-
 130 ον καὶ τὴν πρόγνωσιν ἐσπούδαζον θυσιῶν τε ἤπτοτο καὶ κλήσειαν, αἷς θεοὶ χαίρουσι, μόνον
 φησὶν ὁ Δάμις τὸν Ἀπολλώνιον ξυμφιλοσοφεῖν τῷ Ἰάργχῳ, καὶ ξυγγράψαι μὲν ἐκείθεν περὶ μαν-
 20 τείας ἀστέρων βίβλους τέτταρας, ἂν καὶ Μοιραγένης ἐπεμνήσθη, ξυγγράψαι δὲ περὶ θυσιῶν καὶ ὡς
 ἂν τις ἐκάστῳ θεῷ προσφόρως τε καὶ κεχαρισμένως θύοι. τὰ μὲν δὴ τῶν ἀστέρων καὶ τὴν τοιαύ-
 την μαντικὴν πᾶσαν ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπείαν ἠγοῦμαι φύσιν καὶ οὐδ' εἰ κέκτηται τις οἶδα, τὸ δὲ
 περὶ θυσιῶν ἐν πολλοῖς μὲν ἱεροῖς εὖρον, ἐν πολλαῖς δὲ πόλεσι, πολλοῖς δὲ ἀνδρῶν σοφῶν οἴκοις,
 καὶ τί ἂν τις ἐρμηνεύοι αὐτὸ σεμνῶς ξυντεταγμένον καὶ κατὰ τὴν ἡγῶν τοῦ ἀνδρός; φησὶ δὲ ὁ
 25 Δάμις καὶ δακτυλλοὺς ἐπτά τὸν Ἰάργχον τῷ Ἀπολλωνίῳ δοῦναι τῶν ἐπτά ἐκαστόνους ἀστέρων, οὓς
 XLII φορεῖν τὸν Ἀπολλώνιον κατὰ ἕνα πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν. περὶ δὲ προγνώσεως λόγου αὐ-
 τοῖς ποτε ὄντος καὶ τοῦ Ἀπολλωνίου προσκειμένου τῇ σοφίᾳ ταύτῃ καὶ τὰς πλείους τῶν διαλέξεων
 ἐς τοῦτο ξυντείνοντος, ἐπαινῶν αὐτὸν ὁ Ἰάργχος „οἱ μαντικῇ“ ἔφη „χαίροντες, ὧ χρηστὲ Ἀπολλώ-
 νιε, θεοὶ τε ὑπ' αὐτῆς γίνονται καὶ πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώπων πρᾶττουσι. τὸ γὰρ, ἂν χρὴ ἐς θεοῦ
 30 ἀφικόμενον εὐρέσθαι, ταῦτα αὐτῷ, ὧ χρηστῆ, ἐφ' ἑαυτοῦ προιδέσθαι προειπεῖν τε ἐτέροις, ἂν μήπω

1. χολεύων. l. 2. ὠλισθήκει. v. ib. ἀλλ' — γλουτὸν. om. v. ib. αὐτῷ. 1, s. αὐτὸ. 2, a, m. αὐτοῦ. o. 3. ὀφ-
 θαλμῷ. 1. ὀφθαλμῷ. v. ὀφθαλμῶν. f, l, s, E. ib. ἐρρηκτικῶς. 1. ἐξερρηκτικῶς. 2, E. s. δυστοκοῦσα. v. ib. τοῦ ἄν-
 δρός. l. ib. ἐπειδὴ. o. 6. τίκει. s. ib. κόλπῳ. π. κόλπῳ. p, 2, E. ib. ἐκφέρεισθαι. p. 7. γὰρ ἂν. 1. γὰρ αὐτῷ
 ἂν. 2, E. ib. εἰ μὴ λαγῶς. s. εἰ μὴ λαγῶν. a. ib. δὲ ἄμα. p. 9. οἴνου. 1. οἴνου. 2, E. ib. εἶπεν. om. l. 10. ἀφε-
 κτία. 1. ἀφεκτία. 2, a. ἀφεκτίον. m, o. 11. ὡς δὲ μὴδὲ. m. ib. εἰ σοι et mg. εἰ δὲ σοι. π. εἰ οὖν σοι. p, 2, E.
 ib. δὲ. om. v. 12. τὴν ὄρνιν. 1. ὄρνιν. 2, E. ib. ὡὰ πάντα. l. 13. ἔφοντας. 2, a, m. ib. βρώσεται. v. ib. τις.
 p. 14. ἐγγενήσεται. π. ἐμφύσεται. v. 15. ἐν τῇ φύσει. π, m. τῇ φύσει. p, s, a, o. ἐν φύσει. f, v. ib. εἰς πάντας.
 f. εἰς πάντα. s. 16. παμπόλλους. l. 17. σπουδὰς. s, a, m. ib. ἀστρικῆν τε. o. 18. μόνον φωνῆν. a, m. μὴ μόνον
 φησὶν. l. 19. ὅτι Ἀπ. ξυμφιλοσοφῆσαντα τῷ Ἰάργχῳ ξυγγράψαι μὲν ἐκείθεν περὶ μαντείας, ξυγγράψαι δὲ περὶ θυσιῶν.

Φ. (332, b, 10). 20. τέτταρας. om. p. ib. οὐσιῶν. a. 21. θύει. v. 22. ἀνθρωπείαν. 1 et m. γρ. ἀνθρωπίνην. 2,
 E. ib. καὶ οὐδ' εἰ. 1, s, a, m. οὐδ' εἰ. f, l, v, o. 21. μὲν. om. 2, a, m. 24. καὶ τοι. o. ib. κατὰ ἡγῶν. a. κατὰ
 τῆς ἡγῶν. o. 25. ἐπτά — δοῦναι. om. π. ib. οὓς. om. π. ib. οἷς καὶ φορεῖν αὐτὸν καθ' ἕνα πρὸς τὰ ὀνόματα
 τῶν ἡμερῶν. E. (447). 26. καθ' ἕνα. v. ib. ποτε αὐτοῖς. p, 2. 29. ἀνθρώπων. π. ἀνθρώπου. p, 2, E. 30. ταῦτα
 αὐτῷ. π. ταῦτα. p. ταῦτα ἂν. 2, E. ib. ἐφ' ἑαυτοῦ προιδέσθαι. π. Haec verba om. p, 2, a. ἀφ' ἑαυτοῦ πρ. o.

ἴασι, πανοβλίου τινὸς ἡγοῦμαι καὶ ταυτὸν ἰσχύοντος τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δελφικῷ. ἐπεὶ δὲ ἡ τέχνη
 τοὺς ἐς θεοῦ φοιτῶντας ἐπὶ τῷ χρήσασθαι καθαρὸς κελύει βαδίζοντας φοιτᾶν, ἢ „ἐξίτι τοῦ νεῶ“ 131
 πρὸς αὐτοὺς ἐρεῖ, δοκεῖ μοι καὶ τὸν προγνωσόμενον ἄνδρα ὑγιῶς ἑαυτοῦ ἔχειν καὶ μήτε κηλίδα
 προσμεμάχθαι τῇ ψυχῇ μηδεμίαν μήτε οὐλὰς ἀμαρτημάτων ἐντετυπῶσθαι τῇ γνώμῃ, καθαρῶς δὲ
 αὐτὸν προφητεύειν ἑαυτοῦ καὶ τοῦ περὶ τῷ στέφνῳ τρίποδος συνιέντα. γεγωνότερον γὰρ οὕτω καὶ 5
 ἀληθέστερον τὰ λόγια ἐκδώσει· ὅθεν οὐ γρη῏ θανατᾶζειν, εἰ καὶ σὺ τὴν ἐπιστήμην ξυνείληφας το-
 σοῦτον ἐν τῇ ψυχῇ φέρων ἀλθέρα.“ καὶ χαριεντιζόμενος ἅμα πρὸς τὸν Δάμιν „σὺ δ’ οὐδὲν“ ἔφη XLIII
 „προγιγνώσκεις, Ἀσσύριε, καὶ ταῦτα ξυνῶν ἄνδρῳ τοιοῦτῳ;“ „νῆ Δί“,“ εἶπε „τά γε ἑμαυτῷ
 ἀναγκαῖα· ἐπειδὴ γὰρ πρῶτῳ ἐνέτυχον τῷ Ἀπολλωνίῳ τούτῳ καὶ σοφίας μοι ἔδοξε πλέως δεινότη-
 τὸς τε καὶ σωφροσύνης καὶ τοῦ καρτερεῖν ὀρθῶς, ἐπεὶ δὲ καὶ μνημοσύνην ἐν αὐτῷ εἶδον, πολυ- 10
 μαθέστατον τε καὶ φιλομαθείας ἦντω, δαιμόνιον τί μοι ἐγένετο, καὶ ξυγγενόμενος αὐτῷ σοφὸς μὲν
 ᾤθηθην δόξην ἐξ ἰδιώτου τε καὶ ἀσόφου, πεπαιδευμένος δὲ ἐκ βαρβάρου, ἐπόμενος δὲ αὐτῷ καὶ
 ξυσπουδάξων ὄψεσθαι μὲν Ἴνδούς, ὄψεσθαι δὲ ὑμᾶς, Ἑλλησί τε ἐπιμίξιν Ἑλλήν ὑπ’ αὐτοῦ γενό-
 μενος. τὰ μὲν δὴ ὑμέτερα περὶ μεγάλων ὄντα Δελφούς ἡγεῖσθε καὶ Δωδώνην καὶ ὃ τι βούλεσθε, 15
 ἰαμὰ δὲ, ἐπειδὴ Δάμις μὲν ὁ προγιγνώσκων αὐτά, προγιγνώσκει δ’ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνου, γραδὸς ἔστω 15
 ἀγροτείας μαντευομένης ὑπὲρ προβατίων καὶ τῶν τοιούτων.“ ἐπὶ τούτοις μὲν δὴ ἐγέλασαν οἱ σο-
 φοὶ πάντες, καταστάντος δὲ τοῦ γέλατος ἐπαυτήγεν ὁ Ἴαρχας ἐς τὸν περὶ τῆς μαντικῆς λόγον, XLIV
 καὶ πολλὰ μὲν αὐτὴν ἀγαθὰ ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους εἰργάσθαι, μέγιστον δὲ τὸ τῆς ἱατρικῆς δῶρον·
 οὐ γὰρ ἂν ποτε τοὺς σοφοὺς Ἀσκληπιάδας ἐς ἐπιστήμην τούτου παρελθεῖν, εἰ μὴ παῖς Ἀπόλλωνος
 Ἀσκληπιὸς γενόμενος καὶ κατὰ τὰς ἐκεῖνον φήμας τε καὶ μαντείας ξυνθελὶς τὰ πρόσφορα ταῖς νόσοις 20 132
 φάρμακα παισὶ τε ἑαυτοῦ παρέδωκε καὶ τοὺς ξυνόντας ἐδιδάξατο, τίνας μὲν δεῖ προσάγειν πόας
 ἡγροῖς ἔλασει, τίνας δὲ ἀνχηροῖς καὶ ξηροῖς ξυμμετρίας τε ποτίμων φαρμάκων, ὑφ’ ὧν ὕδροφοι
 ἀποχετεύονται καὶ αἷμα ἴσχεται φθῶαι τε παύονται καὶ τὰ οὕτω κοῖλα. καὶ τὰ τῶν ἰοβόλων δὲ ἀπὸ
 καὶ τὸ τοῖς ἰοβόλοις αὐτοῖς ἐς πολλὰ τῶν νοσημάτων χρῆσθαι τίς ἀφαιρήσεται τὴν μαντικὴν; οὐ
 γὰρ μοι δοκοῦσιν ἄνευ τῆς προγιγνωσκούσης σοφίας θαρσῆσαι ποτε ἄνθρωποι τὰ πάντων ὀλεθριῶ- 25
 τατα φαρμάκων ἐγκαταμίξαι τοῖς σώζουσιν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὅδε ὁ λόγος ἀναγέγραπται τῷ Δάμιδι σπουδασθεῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐν Ἴνδοῖς μυθο- XLV
 λογουμένων θηρίων τε καὶ πηγῶν καὶ ἀνθρώπων, μὴδ’ ἐμοὶ παραλειπέσθω, καὶ γὰρ κέρδος εἴη
 μήτε πιστεύειν, μήτε ἀπιστεῖν πᾶσιν. ἦρετο γὰρ δὴ ὁ Ἀπολλώνιος „ἔστι τι ζῶον ἐνταῦθα μαρτι-
 χόρας; ὁ δὲ Ἴαρχας „καὶ τίνα“ ἔφη „φύσειν τοῦ ζῶου τούτου ἦκουσας; εἰκὸς γὰρ καὶ περὶ εἶδους 30
 αὐτοῦ λέγεσθαι.“ „λέγεται“ εἶπε „μεγάλα καὶ ἄπιστα, τετράπουν μὲν γὰρ εἶναι αὐτό, τὴν κεφα-

1. ἐπεὶ δὲ. p, 2, a. ἐπειδὴ δὲ. π, m, o. ib. Ἀπόλλωνι Δελφικῷ. m. 2. καὶ τοὺς. p. 3. ἐρεῖ. 1. ἐρεῖν. 2, E.
 3. ἑαυτῷ. v. ib. συνιέντα. 1. συνιέντος. 2. ξυνιέντος. E. ib. γεγωνότερα. v. γεγωνότερον. m, o. 6. ἀληθέστερα. v.
 3. ἀσόφιε. l. ib. ἑμαυτοῦ. l. 9. γὰρ. om. p, v. ib. πλέων. v. 10. πολυμαθέστατον τε καὶ φιλομαθείας ἦντω. Φ.
 (332, b, 12). 11. φιλομαθείας. f. φιλομαθέστατον ἦντω. v. 12. δόξαι. v. ib. τε. om. v. ib. βαρβάρου. B, Hu.
 a. βαρβάρων. C, a, m. 13. ξυσπουδάξων. f, l. ib. ὄψεσθε. v. 14. τὰ μὲν γὰρ δὴ. f, l. ib. ἡμέτερα. o. ib.
 ἡγεῖσθαι. v. 15. αὐτοῦ. s. αὐτοῦ. E. ib. ἔστω. v. 16. ἀγροτείας. p. ἀγροτείας. a. ib. μὲν δ’ ἂν. v. 17. ἐπα-
 υτήγεν. 1. ἐπαυτήγαγεν. 2, E. ib. ἐς αὐτὸν. v. ib. περὶ μαντικῆς. E. περὶ τῆς μαντικῆς. v. ib. Ἴαρχας δὲ περὶ μαν-
 τικῆς πολλὰ μὲν ἀγαθὰ ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους εἰργάσθαι, (εἰργάσθαι ἀγαθὰ. B). μέγιστον — ἀποχετεύονται αἷμα τε
 ἴσχεται καὶ τὰ ἄλλα ἰσσεως τυγχάνει. Φ. (332, b, 13). 19. τούτων. l. ib. προελθεῖν. ΦA, B. 20. τοῖς νόσοις. v.
 21. αὐτοῦ. v, Φ. ib. τίνα μὲν δὴ. v, l. 22. ξυμμετρίας τε. 1, f, Φ. ξυμμετρίας. l. ξυμμετρίαν τε. v. ξυμμετρίας
 ποτίμων. s. corr. a. sec. m. ξυμμετρίας, τίνα δὲ. a, m. ξυμμετρίας δὲ. o. ib. ἄφ’ ὧν. 1, f, l, m, o, Φ. ὑφ’ ὧν.
 3, a. 23. αἷμα τε. Φ. 24. ἰοβόλων δὲ. π et m. γρ. ἰοβόλων. p, 2, E. 25. προγιγνωσκούσης αὐτοῖς. 2, (etiam v.)
 2, m. ib. ἄνθρωπον. v.
 28. καὶ γὰρ κέρδος. π, s, E. καὶ γὰρ καὶ κέρδος. p, 2. Fo: καὶ γὰρ κέρδος ἂν. 29. ἔστι τε. a, m. ib. μαρ-
 τιχόρας. π, m, (ubi γρ. μαρτιχόρα) o. μαρτιχόρα. p, u, a. μαρτιχόρα. f. μαρτιχόρας. s, v. ἡ μαρτιχόρα. l. 31. λέ-
 γεται. π. διαλέγεσθαι. p, 2, E. Fo: τι λέγεσθαι. ib. λέγετε. v. ib. γὰρ εἶπε. π, m, o. ib. τετράπουν γὰρ. f, v, l.
 ib. ὃ τὴν κεφαλὴν — θηρώντας. E. 446.

λην δὲ ἀνθρώπων εἰκάσθαι, λέοντι δὲ ὁμοιωσθαι τὸ μέγεθος, τὴν δὲ οὐρανὸν τοῦ θηρίου τούτου
 πηχυαίας ἐκφέρειν καὶ ἀκανθώδεις τὰς τρίχας, ἃς βάλλειν ὥσπερ τοξεύματα ἐς τοὺς θηρῶντας
 αὐτό. 133 ἐρομένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ χρυσοῦ ὕδατος, ὃ φασὶν ἐκ πηγῆς βλύζειν, καὶ περὶ τῆς
 ψήφου τῆς ἄπερ ἢ μαγνήτις ποιούσης ἀνθρώπων τε ὑπὸ γῆν οἰκούντων καὶ πυγμαίων αὐ καὶ σκυ-
 5 ἀπόδων ὑπολαβῶν ὁ Ἰάργας „περὶ μὲν ζώων ἢ φυτῶν“ εἶπεν „ἢ πηγῶν, ἃν αὐτὸς ἐνταῦθα ἦσαν
 εἶδες, τί ἂν σοὶ λέγοιμι; σὸν γὰρ ἦδη νῦν ἐξηγείσθαι αὐτὰ ἐτέροις· θηρίον δὲ τοξεύον ἢ χρυσοῦ
 10 πηγῆς ὕδατος οὐπω ἐνταῦθα ἦκουσα. περὶ μὲντοι τῆς ψήφου τῆς ἐπισπωμένης τε καὶ ξυνοδούσης
 ἐαυτῇ λίθους ἐτέρας οὐ χρὴ ἀπιστεῖν· ἔστι γὰρ σοὶ καὶ ἰδεῖν τὴν λίθον καὶ θαυμάσαι τὰ ἐν αὐτῇ
 πάντα. γίνεται μὲν γὰρ ἢ μερίστη κατὰ ὄνυχα δακτύλου τούτου,“ δείξας τὸν ἑαυτοῦ ἀντίχειρα
 15 „κνίσκεται δὲ ἐν γῆ κολίη βάρθος ὀργυριαί τέτταρες, τοσοῦτον δὲ αὐτῇ περιέσσι τοῦ πνεύματος, ὡς
 ὑποιδεῖν τὴν γῆν καὶ κατὰ πολλὰ φήγνυσθαι κνισκομένης ἐν αὐτῇ τῆς λίθου. μαστεύσαι δὲ αὐτὴν
 οὐδενὶ ἔξεστιν, ἀποδιδράσκει γὰρ, εἰ μὴ μετὰ λόγον ἀνασπᾶτο. ἀλλ’ ἡμεῖς μόνον τὰ μὲν δράσαντες,
 τὰ δὲ εἰπόντες ἀναιρούμεθα τὴν παντάρβην· ὄνομα γὰρ αὐτῇ τούτο. νύκτωρ μὲν οὖν ἡμέραν ἀνα-
 φαίνει, καθάπερ τὸ πῦρ, ἔστι γὰρ πυρρὴ καὶ ἀκτινώδης, εἰ δὲ μεθ’ ἡμέραν ὀφῆτο, βάλλει τοὺς
 20 ὀφθαλμοὺς μαρμαρυγαῖς μυρίαῖς. τὸ δὲ ἐν αὐτῇ φῶς πνευμά ἐστιν ἀρρήτου ἰσχύος, πᾶν γὰρ τὸ
 ἐγγὺς ἐσποιεῖ αὐτῇ. τί λέγω τὸ ἐγγύς; ἔστι σοὶ λίθους, ὀπόσας βούλει, καταποντῶσαι ποι ἢ τῶν
 ποταμῶν ἢ τῆς θαλάττης καὶ μηδὲ ἐγγὺς ἀλλήλων, ἀλλὰ σποράδας καὶ ὡς ἔτυχεν, ἢ δὲ ἐς αὐτὰς
 καθιμνηθεῖσα ξυλλέγεται πάσας τῆ τοῦ πνεύματος διαδόσει καὶ ὑποκείσονται αὐτῇ βοτρυδὸν αἱ λίθοι,
 25 καθάπερ σμήνος.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἔδειξε τὴν λίθον αὐτὴν τε καὶ ὀπόσα ἐργάζεται. τοὺς δὲ πυ-
 134 20 γμάλους οἰκεῖν μὲν ὑπογελους, κείσθαι δὲ ὑπὲρ τὸν Γάγγην ζῶντας τρόπον, ὃς πᾶσιν εἰρηται.
 σκυάποδας δὲ ἀνθρώπους ἢ μακροκεφάλους ἢ ὀπόσα Σκύλακος ξυγγραφαὶ περὶ τούτων ἄδουσι,
 30 οὔτε ἄλλοσέ ποι βιοτεύειν τῆς γῆς οὔτε μὴν ἐν Ἰνδοῖς. ὃν δ’ ὀρύττουσι χρυσοὶ οἱ γρύπες, πέτραι
 εἰσὶν οἷον σπινθῆρσιν ἐστιγμέναι ταῖς τοῦ χρυσοῦ φανίσιν, ἃς λιθοτομεῖ τὸ θηρίον τούτο τῇ τοῦ
 φάμφους ἰσχύι. τὰ γὰρ θηρία ταῦτα εἶναι τε ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἱεροὺς νομίζεσθαι τοῦ Ἥλιου τέθριπκά
 35 τε αὐτῶν ὑποξενγνύναι τοῖς ἀγάλασι τοὺς τὸν Ἥλιον ἐν Ἰνδοῖς γράφοντας μέγεθος τε καὶ ἀλκὴν
 εἰκάσθαι αὐτοὺς τοῖς λέουσιν, ὑπὸ δὲ πλεονεξίας τῶν πετρῶν αὐτοῖς τε ἐκείνοις ἐπιτίθεσθαι καὶ
 τῶν ἐλεφάντων δὲ καὶ δρακόντων ὑπερέτους εἶναι. πέτονται δὲ οὐπω μέγα, ἀλλ’ ὅσον οἱ βραχύ-
 ποροι ὄρνιθες, μὴ γὰρ ἐπιτιλῶσθαι σφᾶς, ὡς ὄρνιθι πάτριον, ἀλλ’ ὑμέσι τοὺς ταρσοὺς ὑφάνθαι
 πυρροῖς, ὡς εἶναι κνκλώσαντας πέτεσθαι τε καὶ ἐκ μετεώρου μάχεσθαι, τὴν τήγριν δὲ αὐτοῖς ἀνά-

1. εἰκάσαι. π. ib. ὁμοιωσθαι. E. 3. αὐτό. om. Έ. ib. δ' αὐτοῦ. l. ib. καὶ. om. 2, a. 4. μάγνιτις. v. ib.

ποιούσης. 1, m, o. κρατούσης. 2, a et m. γρ. 5. ὑποβαλῶν. s. corr. sec. m. 6. σὸν δὲ s, a. ib. τὸ τοξεύον. p.
 8. ὅτι λίθον φησὶ, παντάρβην ὄνομα γίνεσθαι τὴν μερίστην κατὰ ὄνυχα δακτύλου τοῦ ἀντίχειρος, κνίσκεσθαι δὲ αὐ-
 τὴν — τῆς λίθου. Φ. (326, b, 34.) 10. ἐν τῇ κολίη. v et Φ praeter A. 11. κατὰ πολλὰ. C, Φ. τὰ πολλὰ. a. κατὰ
 τὰ πολλὰ. m, o. ib. οὐ πᾶσι δὲ ἀνασπᾶσθαι, ἀλλὰ τοῖς τὰς ἐπ’ αὐτῇ τελετὰς ἐπισταμένοις. Φ. (326, b, 39). ib.
 12. λόγον. ἢ γοητοῦ f. al. m. adj. λόγον ἢ γοητείας. v. 13. αὐτῇ νύκτωρ μὲν ἡμέ-
 ραν ἀναφαίνει — ἰσχύος. λίθους γὰρ ὀπόσας βούλει καὶ σποράδην καὶ θαλάσση διαρρήφας, καὶ ταύτην αὐταῖς καθι-
 μήσας ξυλλέγοις ἂν πάσας τῆ τοῦ πνεύματος διαδόσει. ὑποκείσονται γὰρ αὐτῇ βοτρυδὸν — σμήνος. καὶ φησὶν ὁ
 μυθογράφος οὗτος Φιλόστρατος ὡς ταῦτα εἰπὼν Ἰάργας τῷ Ἀπολλωνίῳ ἔδειξε τὴν λίθον — ἐργάζεται. Φ. (327, a, 1.)
 ib. ἡμέρα. f, v, l. 15. μαρμαρυγαῖς. l. ib. ἀπορρήτου. Φ. ib. πάντα γὰρ τὸ. l. 17. καὶ. om. p. 18. διαδώσει.
 m, o. ib. αἱ λίθοι. 1, Φ. οἱ λίθοι. 2, E. 19. ἔδοξε. l. ib. τοὺς δὲ Πυγμαίους φησὶν οἰκεῖν — Ἰνδοῖς. Φ. (327,
 a, 12). 22. ἄλλοι εἰ ποι. (sic.) a. ib. οὔτε μὴν ἐν Ἰνδοῖς. π, m, o. οὔτε ἐν Ἰνδοῖς. p, Φ. οὔτε Ἰνδοῖς. 2, a.
 23. ὅτι φησὶν, ὃν ὀρύττουσιν — οἷον σπινθῆρσιν — ἐν Ἰνδοῖς, καὶ μέγεθος καὶ — πυρροῖς. τὴν τήγριν — ἀνέ-
 μοις. Φ. (327, a, 17). ib. ὡς λιθοτομεῖν. ΦA. B. ib. τούτο τοῦ. o. 25. αὐτόν. f, v, l. ib. τόν. om. v. 26. ὅτι
 τοὺς ἐν Ἰνδοῖς γρύπας μέγεθος μὲν καὶ ἀλκὴν εἰκάσθαι φησὶ τοῖς — ἀνέμοις. Φ. (332, b, 24). ib. εἰκάσαι. π.
 26. δὲ om. l. 27. ἐλεφάντων δὲ. Φ. (332.) δὲ. om. Φ. (327). ἐλεφάντων τε. C, E. ib. οὐπω μέγα. 1, Φ. l, o.
 οὐχ οὐπω μέγα. f. οὐχ οὐτω μέγα. v, s, a, m. ib. βραχύποδες. v. 29. ὡς μὲν. o. εἶναι κνκλώσαντας. om. Φ. (332).
 ib. Τήγριν. m, o.

Ἕλληνας, ξυμβουλίᾳ δὲ ἐπιεικεῖ χρῶμαι, μὴ ὕβριζεν σφᾶς ἐς τὰ νόμιμα, μηδὲ κακίους ἐλέγχεσθαι
 τουτωνὶ τῶν Τρώων, οἳ τοσοῦδε ἄνδρας ὑπ' ἐμοῦ ἀφαιρεθέντες δημοσίᾳ τε θύουσί μοι καὶ ὠραίων
 ἀπάρχονται καὶ ἱκετηρίαν τιθέμενοι σπονδὰς αἰτοῦσιν, ἃς ἐγὼ οὐ δῶσω· τὰ γὰρ ἐπισημασθέντα τού-
 τοις ἐκ' ἐμὲ οὐκ ἔασει τὸ Ἰλίον ποτε τὸ ἀρχαῖον ἀναλαβεῖν εἶδος, οὐδὲ τυχεῖν ἀμύης, ὁπόση περὶ
 πολλὰς τῶν καθηρημένων ἐγένετο, ἀλλ' οἰκῆσουσιν αὐτὸ βελτίους οὐδὲν ἢ εἰ χθρὲς ἦλωσαν. ἴν' οὖν
 μὴ καὶ τὰ Θετταλῶν ἀποφαίνω ὅμοια, πρέσβευε παρὰ τὸ κοινὸν αὐτῶν ὑπὲρ ὧν εἶπον.“ „πρεσβεύ-
 σω“, ἔφη „ὁ γὰρ νοῦς τῆς πρεσβείας ἦν μὴ ἀπολέσθαι αὐτούς. ἀλλ' ἐγὼ τί σου, Ἀχιλλεῦ, δέο-
 μαί.“ „ξυνίημι“, ἔφη „δῆλος γὰρ εἰ περὶ τῶν Τρωικῶν· ἐρώτα δὲ λόγους πέντε, οὓς αὐτὸς τε
 βούλει καὶ Μοῖραι ξηγηροῦσιν.“ ἠρόμην οὖν πρῶτον, εἰ κατὰ τὸν τῶν ποιητῶν λόγον ἔτυχε τά-
 φου. „κείμαι μὲν“, εἶπεν „ὡς ἔμοιγε ἠδίστον καὶ Πατρόκλῳ ἐγένετο, ξυνέβημεν γὰρ δὴ κομιδῇ νέοι, 10
 ξυνέχει δὲ ἄμφω χρυσοῦς ἀμφορεὺς κειμένους, ὡς ἓνα. Μουσῶν δὲ θρήνοι καὶ Νηρηίδων, οὓς
 ἐκ' ἐμοῦ γενέσθαι φασί, Μοῦσαι μὲν οὐδ' ἀφικνῶντο ποτε ἐνταῦθα, Νηρηίδες δὲ ἐπιφοιτῶσι.“ μετὰ
 ταῦτα δὲ ἠρόμην, εἰ ἡ Πολυξένη ἐπισφαγείη αὐτῷ, ὃ δὲ ἀληθὲς μὲν ἔφη τοῦτο εἶναι, σφαγῆναι
 δὲ αὐτὴν οὐκ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ἀλλ' ἐκούσαν ἐπὶ τὸ σῆμα ἔλθουσαν καὶ τὸν ἑαυτῆς τε κάκιστον
 ἔρωτα μεγάλων ἀξιώσαι προσπεσοῦσαν ξίφει ὀρθῶ. τρίτον ἠρόμην· ἡ Ἐλένη, ἢ Ἀχιλλεῦ, ἐς Τροίαν 15
 ἦλθεν ἢ Ὀμηρῷ ἔδοξεν ὑποθέσθαι ταῦτα; „πολὺν“ ἔφη „χρόνον ἐξηπατώμεθα πρεσβευόμενοι τε 154
 παρὰ τοὺς Τρώας καὶ ποιούμενοι τὰς ὑπὲρ αὐτῆς μάχας, ὡς ἐν τῷ Ἰλίῳ οὔσης, ἢ δ' Ἀγρυπτόν τε
 ἡμεῖ καὶ τὸν Πρωτίεωσ οἶκον ἀρπασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πάριδος. ἐπεὶ δὲ ἐπιστεύθη τοῦτο, ὑπὲρ αὐτῆς
 τῆς Τροίας λοιπὸν ἐμαχόμεθα, ὡς μὴ αἰσχρῶς ἀπέλθοιμεν.“ ἠψάμην καὶ τετάρτης ἐρωτήσεως καὶ
 θαυμάζειν ἔφη, εἰ τοσοῦδε ὁμοῦ καὶ τοιούσδε ἄνδρας ἡ Ἑλλὰς ἤνεγκεν, ὁπόσους Ὀμηρὸς ἐπὶ τὴν 20
 Τροίαν ξυντάττει. ὃ δὲ Ἀχιλλεὺς οὐδὲ „οἱ βάρβαροι“ ἔφη „πολὺ ἡμῶν ἐλείποντο, οὕτως ἢ γῆ πᾶσα
 ἐπετῆς ἤνθησε.“ κέμπτον δ' ἠρόμην· τί παθὼν Ὀμηρὸς τὸν Παλαμῆδην οὐκ οἶδεν, ἢ οἶδε μὲν,
 ἔφαρξεν δὲ τοῦ περὶ ὑμῶν λόγου; „εἰ Παλαμῆδης“ εἶπεν „ἐς Τροίαν οὐκ ἦλθεν, οὐδὲ Τροία ἐγέν-
 ητο· ἐπεὶ δὲ ἀνὴρ σοφώτατός τε καὶ μαχημώτατος ἀπέθανεν, ὡς Ὀδυσσεὶ ἔδοξεν, οὐκ ἐδάγεται
 αὐτὸν ἐς τὰ ποιήματα Ὀμηρὸς, ὡς μὴ τὰ ὄνειδη τοῦ Ὀδυσσεὶ ᾄδοι.“ καὶ ἐπολοφυράμενος αὐτῷ 25
 ὁ Ἀχιλλεὺς ὡς μεγίστῳ τε καὶ καλλίστῳ νεωτάτῳ τε καὶ πολεμικωτάτῳ σωφροσύνη τε ὑπερβαλομένη
 πάντας καὶ πολλὰ ξυμβαλλομένη ταῖς Μούσαις „ἀλλὰ σύ“, ἔφη „Ἀπολλώνιε, σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοῦς
 ἱκετῆρα, τοῦ τε τάφου ἐπιμελήθητι καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Παλαμῆδους ἀνάλαβε φάυλας ἐρριμμένον·
 κίττα δὲ ἐν τῇ Αἰολίδι κατὰ Μήθρυναν τὴν ἐν Λέσβῳ.“ ταῦτα εἰπὼν καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ περὶ τὸν
 παντὸς τὸν ἐκ Πάριδος ἀπῆλθε ξὺν ἀστραπῇ μετρία, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀλεκτρύονες ἤδη ὠδῆς ἤπτοντο. 30

Τοιαῦτα μὲν τὰ ἐπὶ τῆς νεῶς, ἐς δὲ τὸν Πειραιᾶ ἐσπλεύσας περὶ μυστηρίων ὤραν, ὅτε Ἀθη- xvii 155
 ναῖο πολυανθρωπώτατα Ἑλλήνων πρᾶττουσιν, ἀνῆει ξυντείνας ἀπὸ τῆς νεῶς ἐς τὸ ἄστυ, προικῶν
 δὲ κολλοῖς τῶν φιλοσοφούντων ἐνετύγγανε Φάληραδε κατιούσιν, ὧν οἱ μὲν γυμνοὶ ἐθέροντο, καὶ

1. συμβουλίᾳ. s, l. 4. ἀμύης οὐδὲ τυχεῖν. v. 5. καθηρημένων. f. ib. ἐγένοντο. a. ib. αὐτῶ. v. ib. εἰ. om. a.
 6. τὰ Θετταλῶν. κ. τὰ τῶν Θετταλῶν p, 2, E. 7. ἔφη. p, v. ib. σοῦ τι. v. σοῦ. om. p. 8. Fo: ἐρωτήσαν· ἐρώτα.
 9. τάφου. κ. τοῦ τάφου. p, 2, E. 10. μὲν. om. 2, a, m. ib. ἐμοίγε. l. ib. γὰρ δὴ. 1. γὰρ. 2, E. 11. ἀμφορεὺς.
 2, l. ἀμφορεὺς. p, 2, E. ib. Μουσῶν δὲ θρήνων καὶ Νηρηίδων, οὓς — ἐτι φοιτῶσι. Φ. (333, a, 26.) ib. θρή-
 νων. 2, E. θρήνων. p, ΦA, B. θρήνους. ΦE. Sc.: θρήνοι. ib. οὓς C. a, m. δν. o. 12. ἐπιφοιτῶσι. 1. ἐτι φοιτῶσι. 2, E, Φ.
 τῷ σήματι.

11. ἠψάμην. v. 14. μὲν αὐτὴν. 2, a. ib. ὑπὸ τὸ σῆμα. p. ἐπὶ τὸ σῆμα. f. al. m. ἐπὶ om. v, s, a et l. ubi τῷ σήματι
 16. ἔφη. om. s, a. 17. μάχας, ὡς ἐν τῷ Ἰλίῳ οὔσης. π, s, E. μάχας ἐντὸς Ἰλίου οὔσαν. p. μάχας τὰς ἐν τῷ Ἰ-
 λίῳ. f, l. 19. λοιπὸν. om. p. 21. τάττει. p et l pr. m. ib. ἐτι δὲ ἔφη ὁ Ἀχιλλεὺς ὡς οὐδὲ — βάρβαροι πολὺ —
 ἤθησε. Φ. (333, a, 29.) 22. κέμπτον δ' ἠρόμην. p. κέμπτον ἠρόμην. π, 2, E. 23. ἐξαιρεῖ. κ. ἐξαιρεῖ. p, 2, E.
 24. ἐδάγεται. 1. 25. ἐπολοφυράμενος. 1. ἐπολοφυρόμενος. 2, E. 26. σωφροσύνη τε. 1. σωφρ. δὲ. 2, E. ib. ὑπερ-
 βαλλομένη. p, l. 27. ξυμβαλλομένη. p, l. 28. τὸ Παλαμῆδους. p. 29. κίττα μὲν. l. ib. Μήθρυναν. m, o. ib.
 περὶ παντῶν. m, o. 30. ἀπῆλθε γὰρ φησι ξὺν ἀστραπῇ — ἤπτοντο. E. (451.) ib. καὶ γὰρ — ἤπτοντο. Φ. (333, a, 31.)
 31. ἐσπλεύσας. l. 32. ἀνείη. v. 33. ἐτύγγανε. f, v, l. ib. Φάληρα κατιούσιν. κ. Φάληρα δὲ κατ. p. ex corr.
 Φαλήραδε κατ'. 2, a, m. Πειραιᾶ δὲ κατ'. o.

ἐν αὐτῇ φαίνοιτο, μήτε σημαίνοντο τὴν μεσημβρίαν οἱ πλείοντες οἷ τε ἐπίδηλοι τῶν ἀστέρων ἐξαλλάττοιεν τῆς ἐαντῶν τάξεως, δοκεῖ καὶ Λαμιδι, καὶ χρῆ πιστεύειν ὑγιῶς τε καὶ κατὰ τὸν ἐκεῖ οὐρανὸν εἰρηθεῖν ταῦτα. μνημονεύουσι καὶ νήσου μικρᾶς, ἣ ὄνομα εἶναι Βίβλον, ἐν ἣ τὸ τοῦ κογχύλλου μέγεθος καὶ οἱ μύες ὄστρεά τε καὶ τὰ τοιαῦτα δεκαπλάσια τῶν Ἑλληνικῶν τὸ μέγεθος ταῖς πέτραις προσπέφυκεν. ἀλλοκεται δὲ καὶ λίθος ἐκεῖ μαργαρίς ἐν ὄστράκῳ λευκῷ καρδίας τόπον ἔχουσα τῷ ὄστρέῳ.

LIV Κατασχεῖν δὲ φασὶ καὶ ἐς Πηγάδας τῆς τῶν Ὀρειτῶν χώρας, οἱ δὲ Ὀρεῖται, χαλκαῖ μὲν αὐτοῖς αἱ πέτραι, χαλκῇ δὲ ἡ ψάμμος, χαλκοῦν δὲ ψῆγμα οἱ ποταμοὶ ἄγουσι. χρυσίτιν δὲ ἡγούνται τὴν γῆν διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαλκοῦ.

LV 10 Φασὶ δὲ καὶ τοῖς Ἰχθυοφάγοις ἐντυχεῖν, οἷς πόλιν εἶναι Στόβηρα, διφθέρως δὲ τούτους ἐνῆφθαι μεγίστων ἰχθύων, καὶ τὰ πρόβατα τὰ ἐκείνη ἰχθυώδη εἶναι καὶ φαγεῖν ἄτοπα, τοὺς γὰρ ποιμένας βόσκειν αὐτὰ τοῖς ἰχθύσιν, ὥσπερ ἐν Καρία τοῖς σύκοις. Καρμανοὶ δὲ Ἴνδοι γένος ἡμερον εὐίχθιν οὕτω νέμονται θάλατταν, ὡς μὴδ' ἀποθέτους ποιεῖσθαι τοὺς ἰχθύς, μὴδὲ, ὥσπερ ὁ Πόντος, ταριχεύειν, ἀλλ' ὀλίγους μὲν αὐτῶν ἀποδίδοσθαι, τοὺς δὲ πολλοὺς ἀσκαίροντας ἀποδιδόναι τῇ θαλάττῃ.

LVI Προσπλευσαὶ φασὶ καὶ Βαλάροις, ἐμπόριον δὲ εἶναι τὰ Βάλαρα μεστὸν μυρρινῶν τε καὶ φοινίκων καὶ δάφνας ἐν αὐτῷ ἰδεῖν καὶ πηγαῖς διαρρεῖσθαι τὸ χωρίον. κῆποι δὲ ὀπόσοι τρακτοὶ καὶ ὀπόσοι ἀνθέων κῆποι, βρύνειν αὐτὸ καὶ λιμένας μεστοὺς γαλήνης ἐν αὐτῷ εἶναι. προκεῖσθαι δὲ τοῦ χωρίου τούτου νήσον ἱεράν, ἣν καλεῖσθαι Σέληρα καὶ στάδια μὲν ἑκατὸν εἶναι τῷ πορθμῷ, νηρηίδα δὲ οἰκεῖν ἐν αὐτῇ θεινὴν δαίμονα, πολλοὺς γὰρ τῶν πλεόντων ἀρπάζειν καὶ μὴδὲ ταῖς ναυσὶ ξυγχαρεῖν πείσμα ἐκ τῆς νήσου βάλλεσθαι.

LVII Ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸν περὶ τῆς ἑτέρας μαργαρίτιδος παρελθεῖν λόγον, ἐπεὶ μὴδὲ Ἀπολλωνίῳ μαρακιάδης ἔδοξεν, ἀλλὰ πλάττεται ἡδιστος καὶ τῶν ἐν τῇ θαλαττοργίᾳ θαυμασιωτάτος. τὰ γὰρ τετραμμένα τῆς νήσου πρὸς τὸ πέλαγός ἐστι μὲν ἄπειρος πυθμὴν θαλάττης, φέρει δὲ ὄστρεον ἐν ἑλῶτρῳ λευκῷ μεστὸν πιμελῆς, οὐδὲ γὰρ λίθον φύει οὐδένα. γαλήνην δὲ ἐπιφυλάξαντες καὶ τῆς θάλατταν αὐτοὶ λεάναντες, τουτὶ δὲ ἡ τοῦ ἐλαίου ἐπιφορῆ πρᾶττει, καταδύεται τις ἐπὶ τὴν θῆραν τοῦ ὄστρέου τὰ μὲν ἄλλα κατεσκευασμένος, ὥσπερ οἱ τὰς σπογγιάς κείροντες, ἔστι δὲ αὐτῷ καὶ πλινθὶς σιδηρᾶ καὶ ἀλάβαστρος μύρον. παριζήσας οὖν ὁ Ἴνδος τῷ ὄστρέῳ δέλεαρ αὐτοῦ τὸ μύρον

1. ἐξαλλάττοιεν. Φ. ἐξαλλάττονται. C, E. 2. ἐαντῶν. Φ. αὐτῶν. l, s, a. αὐτῶν. v, m, o. 3. ὅτι νήσον φησὶ εἶναι μικρᾶν, ὄνομα Βίβλον — ὄστρέῳ. Φ. (327, b, 15). ib. Βύβλον. E. ib. τὸ τοῦ κογχ. μέγεθος. om. o. κοχλίου.

l. 5. δὲ. om. l. ib. ἐκεῖ καὶ. Φ. ἐκεῖ. om. f, v, l. ib. τρέπον. 1. τρέπον. f, l, a, Φ. 6. ἐπέχουσα. v.

7. κατασχεῖν δὲ — χαλκοῦ. Φ. (327, b, 21). ib. Πηγάδας. 1, a, m. Πηγάδα. s. a. rec. m. Πηγάδα. f, l, v. ΦΑ, Β. Πάγαλα. o. ib. τῆς Ὀρειτῶν. Φ. τῆς τῶν. om. π. Ὀρειτῶν. l. ib. ἐληλυθέναι φησὶν ἐς τὴν τῶν Ὀρειτῶν χώραν, ἐνθα χαλκαῖ — ἄγουσι. E. (448). ib. Ὀρειτῶν χώραν. π. ib. Ὀρειτῶν et Ὀρεῖται. o. ὄρειτῶν et ὄρεῖται. l. ib. μὲν. om. l. a. χαλκοῦ δὲ. E. ib. χρυσίτιν. v. χρυσίτιν. l. ib. δὲ ἡγούνται. 1, Φ. ἡγούνται. 2, E.

10. φασὶ δε — ἰχθυώδη εἶναι, ἐξ αὐτῶν γὰρ τρέφεται, καὶ φαγεῖν — μὴδὲ ταριχεύειν, εἶναι γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ χειρᾶς τοὺς ἰχθύς διὰ παντός, ὅσους βούλονται. Φ. (327, b, 26). ib. δὲ. om. 2. ib. τούτους. om. f, l et s in ord. habet mg. 11. τὰ ἐκείνη. π, m, o. τάτε ἐκείνη. p. ἐκείνη. om. τὰ. 2, a. ib. ἐκεῖ. Φ. 13. εὐερχθῶν. a. 14. ὁ πόντος. E.

16. ὅτι προσπλευσαὶ φησὶν αὐτοὺς καὶ Βαλάροις. ἐμπόριον δὲ τοῦτο εἶναι μεστὸν — φοινίκων καὶ κήπων παντολάροις

δαπὰ φερόντων. προκεῖσθαι — ἱεράν καὶ καλεῖσθαι Σέληρα. Φ. (327, b, 34). ib. βαρβάρους. f, al. m. corr. 17. κῆποι. 1, f, l. κοῖποι. v. κῆποις. E. 18. βρύνειν αὐτῷ. p.

22. μαργαρίδος. p. 23. ἀλλ' ἀπαγγέλλεται ἡδιστος καὶ τῶν ἐν θαλαττοργίᾳ θαυμασιωτέρος. Φ. (332, b, 33). ib. θαυματοργία. 2, a et m. γρ. ib. θαυμασιωτάτη. p. 24. ταύτης τῆς νήσου τὰ τετραμμένα πρὸς τὸ — θάλατταν αὐτοὶ τῇ ἐπιφορῇ τοῦ ἐλαίου λεάναντες καταδύεται — κατασκευασάμενος — φύσει μαργαρίς αἶμα λευκόν. τὸ δὲ ἐντεῦθεν θηριώδη — θηρία. Φ. (327, b, 38). 25. δὲ. om. f, v. 28. ἀλάβαστρος. φ et Φ. praeter A, B.

ποιείται, τὸ δὲ ἀνοίγνται τε καὶ μεθύει ὑπ' αὐτοῦ, κέντρον δὲ διελαθὲν ἀποπτύει τὸν ἰχώρα, ὁ δὲ ἐκδέχεται αὐτὸν τῇ κλινθίδι τύπους ὀραφονγμένη. λιθοῦται δὲ τὸ ἐντεῦθεν καὶ ῥυθμίζεται, καθάπερ ἢ φύσει μαργαρίς κᾶστιν ἢ μαργαρίς αἶμα λευκὸν ἐξ ἐρυθρᾶς τῆς θαλάττης. ἐπιτίθεσθαι δὲ τῇ θήρᾳ ταύτῃ καὶ τοὺς Ἀραβίους φαθὶν ἀντιπέρας οἰκούντας. τὸ δὲ ἐντεῦθεν θηριώδη μὲν τὴν θάλατταν εἶναι πᾶσαν, ἀγελάζεσθαι δὲ ἐν αὐτῇ τὰ κήτη, τὰς δὲ ναῦς ἔρμα τούτου κωδωνοφορεῖν κατὰ κρύμναν τε καὶ κρώραν, τὴν δὲ ἡγῶ ἐκπλήττειν τὰ θηρία, καὶ μὴ εἶν ἐμπελάζειν ταῖς ναυσί.

Κατακλεῦσαντες δὲ ἐς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου φαθὶν ἐς Βαβυλῶνα δι' αὐτοῦ ἀνακλεῦσαι παρὰ τὸν Οὐαρδάνην. καὶ τυχόντες αὐτοῦ οἴου ἐγγνωσκον, ἐπὶ τὴν Νίνον ἔλθειν αὐθις, καὶ τῆς Ἀντιοχείας συνήθως ὑβρίζουσας καὶ μηδὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἐσπουδακίας ἐπὶ θάλατταν τε καταβῆναι τὴν ἐπὶ Σελεύκειαν νεῶς τε ἐπιτυχόντες προσπλεῦσαι Κύπρω κατὰ τὴν Πάφον, οὐ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος, ὃ ξυμβολικῶς ἰδρυμένον θαυμάσαι τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ πολλὰ τοὺς ἱερέας ἐς τὴν ὁσίαν τοῦ ἱεροῦ διδασκόμενον ἐς Ἴωνίαν πλεῦσαι θαυμαζόμενον ἱκανῶς καὶ μεγάλων ἀξιούμενον παρὰ τοῖς τὴν σοφίαν τιμῶσιν.

Δ.

Ἐπεὶ δὲ εἶδον τὸν ἄνδρα ἐν Ἴωνίᾳ παρελθόντα ἐς τὴν Ἐφεσον, οὐδὲ οἱ βάνουσοι ἔτι πρὸς ταῖς ἑαυτῶν τέχναις ἦσαν, ἀλλ' ἠκολούθουν ὁ μὲν σοφίας, ὁ δὲ εἶδους, ὁ δὲ διαίτης, ὁ δὲ σχήματος, οἱ δὲ πάντων ὁμοῦ θαυμασταὶ ὄντες, λόγοι τε περὶ αὐτοῦ ἐφοίτων οἱ μὲν ἐκ τοῦ Κολοφῶνι μαντείου κοινωνὸν τῆς ἑαυτοῦ σοφίας καὶ ἀτεχνῶς σοφὸν καὶ τὰ τοιαῦτα τὸν ἄνδρα ἄδοντες, οἱ δὲ ἐκ Διδύμων, οἱ δὲ ἐκ τοῦ περὶ τὸ Πέργαμον ἱεροῦ, πολλοὺς γὰρ τῶν ὑγείας δεομένων ὁ θεὸς ἐκέλευσε προσφοιτᾶν τῷ Ἀπολλωνίῳ, τουτὶ γὰρ αὐτὸς τε βούλεσθαι καὶ δοκεῖν ταῖς Μοῖραις. ἐφοίτων καὶ πρεσβείαι πρὸς αὐτὸν ἐκ τῶν πόλεων ξένου τε αὐτὸν ἠγούμενοι καὶ βίου ξύμβουλον βωμῶν τε ἰδρύσεως καὶ ἀγαλιμάτων, ὁ δὲ ἕκαστα τούτων τὰ μὲν ἐπιστέλλων, τὰ δὲ ἀφίξεσθαι φάσκων διωρθοῦτο. πρεσβευσαμένης δὲ καὶ τῆς Σμύρνης καὶ ὅ τι μὲν δέοιτο οὐκ εἰπούσης, ἐκλιπαρούσης δὲ ἀφικέσθαι, ἤφροτο τὸν πρεσβευτήν, ὃ τι αὐτοῦ δέοιτο, ὁ δὲ „ἰδεῖν“ ἔφη „καὶ ὀφθῆναι“. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „ἀφίξομαι“ εἶπε „δοίητε δέ, ὦ Μοῦσαι, καὶ ἐρασθῆναι ἀλλήλων“.

Τὴν μὲν δὴ διάλεξιν τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶ πρὸς τοὺς Ἐφεσίους διελέχθη, οὐχ ὥσπερ οἱ Σωκρατικοί, ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων ἀπάγων τε καὶ ἀποσπουδάζων, φιλοσοφία δὲ μόνη

1. κέντρον δὲ 1. κέντρον τε. 2, E, ΦΑ. ib. διελασθὲν. φ et f. ante corr. al. m. ib. ἀποπτύει. p. 2. αὐτοῦ. v. ib. τὸ ἐνταῦθα. v. 3. μαργαρίς κᾶστιν. om. a. relicta lacuna. ἢ φύσει μαργαρίς. et mg. κᾶστιν ἢ. s. ib. κᾶστιν ἢ μαργαρίς. om. f, φ, v, l, Φ. 4. δὲ. om. φ. ib. ἀραβίους. p. ib. δὲ. om. s. 5. τουτὶ. l. 6. τῇ δὲ. v.

8. κατακλεῦσαντες δὲ — ἀνακλεῦσαι. Φ (328, a, 15). 9. περὶ. π. 10. μὴ δὲ. v. 11. ἐπιτυχόντας. π. ἐπιτυχόντας. p. 2, E. 12. συμβολικῶς. f, l. 13. ὁσίαν. C. οἰκίαν. E. 14. τὴν σοφίαν. 1. σοφίαν. 2, E.

15. ἐπεὶ δὲ. π, v. ἐπειδὴ δὲ. p, f, l, s, E. ib. βάνουσοι. v. 16. αὐτῶν. v. 17. Σ. v. θαυμασταί. ἐκπλαγεῖς ἠκολούθουν, οἱ μὲν σοφίας, οἱ δὲ εἶδ. οἱ δὲ δ. οἱ δὲ σ. οἱ δὲ πάντων ὁμοῦ θαυμασταὶ ὄντες. ib. θαυμαστοί. v, a, m. ib. λόγοι τε. π, 2, a, m. λόγοι δὲ. p, o. ib. περὶ ἑαυτοῦ. f, v. 18. ἐν Κ. o. ib. τῆς ἑαυτοῦ C, a, m. τῆς αὐτοῦ. o. 20. ἐκέλευσε. 1, l. ἐκέλευε. 2. E. 21. σύμβουλον. s. σύμβολον. l. 25. ὁ δὲ Ἀπ. — ἀλλήλων. om. v, l, et s. in ordine, habet mg. ib. δοίητε δὲ. 1, f. καὶ δοίητε. s, E.

26. διελέχθη. 1, s, a, m. 27. οὐχ, ὥσπερ οἱ Σωκρατικοί, τῶν μὲν ἄλλων ἀπάγων καὶ ἀποσπουδάζων, φιλοσοφία δὲ μόνη συμβουλευσάν, ἀλλὰ καὶ ἐξῆς. Φ. (332, b, 34.) ib. φιλοσοφία δὲ μόνη προσέχειν ξυμφ. π. φιλοσοφία δὲ μόνη ξυμφ. p, 2, a, m, Φ. φιλοσοφίας δὲ μόνης ξ. o, Salm.

- ξυμβουλευάν προσέχειν καὶ σκουδῆς ἐμπικλάναι τὴν Ἐφεσον μᾶλλον ἢ φασφυμίας τε καὶ ἀγροφίας, ὀπόσῃν εὗρεν· ὀρχηστῶν γὰρ ἠττημένοι καὶ πρὸς πυρρῆχαις αὐτοὶ ὄντες αὐλῶν μὲν πάντα μεστὰ ἦν, μεστὰ δὲ ἀνδρογύνων, μεστὰ δὲ κτύπων· ὁ δὲ καιτοὶ μεταθεμένων τῶν Ἐφεσίων πρὸς αὐτὸν οὐκ ἤξιον περιορᾶν ταῦτα, ἀλλ' ἐξήρει αὐτὰ καὶ διέβαλλε τοῖς πολλοῖς. τὰς δὲ ἄλλας διαλέξεις περὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν τοῖς ξυστοῖς δρόμοις ἐποιεῖτο, διαλεγόμενου δὲ ποτε περὶ κοινωνίας καὶ διδάσκον-
- 142 τος, ὅτι χορὴ τρέφειν τε ἀλλήλους καὶ ὑπ' ἀλλήλων τρέφεσθαι, στρουθοὶ μὲν ἐκάθηρτο ἐπὶ τῶν δένδρων σιωπῶντες, εἰς δὲ αὐτῶν προσπετόμενος ἔβρα, παρακελεύεσθαι τι δοκῶν τοῖς ἄλλοις, οἱ δὲ, ὡς ἤκουσαν, αὐτοὶ τε ἀνέκραγον καὶ ἀρθέντες ἐπέτοντο ὑπὸ τῷ ἐνὶ. ὁ μὲν δὴ Ἀπολλώνιος εἶχετο τοῦ λόγου γινώσκων μὲν, ἐφ' ὃ τι οἱ στρουθοὶ πέτοντο, πρὸς δὲ τοὺς πολλοὺς οὐχ ἐρημ-
- 10 υεύων αὐτό, ἐπεὶ δὲ ἀνέβλεψαν εἰς αὐτοὺς πάντες καὶ ἀνοήτως ἐνιοὶ τερατῶδες αὐτὸ ἐνόμισαν, πα-
 ραλλάξας ὁ Ἀπολλώνιος τοῦ λόγου „καῖς“ εἶπεν „ὦλισθεν ἀπάγων πυρρὸς ἐν σκάφῃ καὶ κακῶς
 αὐτοὺς ξυλλεξάμενος αὐτὸς μὲν ἀπελήλυθε, πολλοὺς δ' ἐσκεδασμένους ἀπολέλοιπεν ἐν στενωπῷ τῷ
 δεῖν, ὁ δὲ στρουθὸς παρατυχῶν οὗτος πρόξενος τοῖς ἄλλοις ἦκει τοῦ ἐρμαίου καὶ ποιεῖται αὐτοὺς
 15 ξυσσίτους.“ οἱ μὲν δὴ πλείστοι τῶν ἀκρωμένων δρόμῳ ἐπὶ τούτῳ ᾤχοντο, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πρὸς
 τοὺς παρόντας διήει τὸν λόγον, ὃν περὶ τῆς κοινωνίας προῦθετο, καὶ ἐπειδὴ ἀφίκοντο βοῶντες
 τε καὶ μεστοὶ θαύματος „οἱ μὲν στρουθοὶ“ εἶπεν, „ὄρατε, ὡς ἐπιμελοῦνται τε ἀλλήλων καὶ κοινωνία
 χαίρουσιν, ἡμεῖς δὲ οὐκ ἀξιούμεν, ἀλλὰ κἂν κοινωνοῦντα ἑτέροις ἴδωμεν, ἐκείνων μὲν ἀσπίαν καὶ
 τρυφήν καὶ τὰ τοιαῦτα ἠγούμεθα, τοὺς δὲ ὑπ' αὐτοῦ τρεφομένους παρασίτους τε καὶ κόλακας φα-
 μὲν. καὶ τί λοιπὸν ἀλλ' ἢ ξυγκλείσαντας αὐτούς, ὥσπερ τοὺς σιτευομένους τῶν ὀρνίθων, ἐν σκότῳ
 20 γαστριζέσθαι, μέχρις ἂν διαρραγῶμεν παχυνόμενοι;“
- IV Λοιμοῦ δὲ ὑφέρποντος τὴν Ἐφεσον καὶ οὐπω ἀνοιδούσης τῆς νόσου ξυνήμει μὲν ὁ Ἀπολλώνιος
 τῆς προσβολῆς, ξυνεῖς δὲ προῦλεγε πολλαχοῦ τε τῶν διαλέξεων „ὦ γῆ, μένε ὁμοία,“ καὶ τοιαῦτα
- 143 ἐπεφθέγγετο ξὺν ἀπειλῇ· „τούσδε σῶξε“ καὶ „οὐ παρελεύσῃ ἐνταῦθα.“ οἱ δ' οὐ προσεῖχον καὶ
 τερατολογίαν τὰ τοιαῦτα ᾤοντο τοσῶδε μᾶλλον, ὅσα καὶ εἰς πάντα τὰ ἱερά φοιτῶν ἀποτρέπειν
 25 αὐτὸ ἐδόκει καὶ ἀπεύχεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀνοήτως εἶχον τοῦ πάθους, ἐκείνοις μὲν οὐδὲν ᾤετο δεῖν
 ἐπαρκεῖν ἔτι, τὴν δὲ ἄλλην Ἰωνίαν περιήει διορθούμενος τὰ παρ' ἐκάστοις καὶ διαλεγόμενος αἰεὶ τι
 σατήριον τοῖς παροῦσιν.
- V Ἀφικνουμένῳ δὲ αὐτῷ εἰς τὴν Σμύρναν προσεπήντων μὲν οἱ Ἴωνες, καὶ γὰρ ἔτυχον Παν-
- 30 ιωνία θύοντες, ἀναγνούς δὲ καὶ ψήφισμα Ἰωνικόν, ἐν ᾧ ἔδειοντο αὐτοῦ κοινωνῆσαι σφισι τοῦ
 ξυλλόγου, καὶ ὀνόματι προστυχῶν ἤμισα Ἰωνικῶ, Λούκουλλος γὰρ τις ἐπεγέγραπτο τῇ γνώμῃ.
- 144 κέμπει ἐπιστολὴν εἰς τὸ κοινὸν αὐτῶν ἐπίκληξιν ποιούμενος περὶ τοῦ βαρβαρισμοῦ τούτου· καὶ γὰρ
 δὴ καὶ Φαβρίκιον καὶ τοιούτους ἑτέρους ἐν τοῖς ἐψηφισμένοις εὗρεν. ὡς μὲν οὖν ἐρωμένως ἐπέ-
- VI πληξε, δηλοῖ ἢ περὶ τούτου ἐπιστολή. παρελθὼν δὲ ἐπ' ἄλλης ἡμέρας εἰς τοὺς Ἴωνας, „τίς“ ἔφη
- 35 „ὁ κρατῆρ οὗτος;“ οἱ δὲ ἔφασαν „Πανιώνιος.“ ἀρυσάμενος οὖν καὶ σπείσας, „ὦ θεοί,“ εἶπεν
 „Ἰώνων ἠγεμόνες, δοίητε τῇ καλῇ ἀποικίᾳ ταύτῃ θαλάττῃ ἀσφαλεῖ χρῆσθαι καὶ μηδὲν τῇ γῆ κα-
 κὸν ἐξ αὐτῆς προσκομάσαι, μηδ' Αἰγαίωνα σεισλιχθῶνα τινάξει ποτὲ τὰς πόλεις.“ τοιαῦτα ἐπεθείλαξε

3. ἐαντόν. p. 4. ἐξήρει αὐτὸς. v. ib. διέβαλλε. m, o. ib. περὶ ἄλλη. 2, a. 5. ξεστοῖς. m. (corr. Hu.) ib. δι-
 δάσκοντες. a. 7. δὲ τι δοκῶν. l. τε δοκῶν. a, m. 8. ὑπὸ τῷ. π, 2, E. ἐπὶ τῷ. p. 11. τὸν λόγον. v. ib. ὠλισθη-
 σεν, s, E. ib. ἐν σκάφῃ. E. 15. περὶ κοινωνίας. s, a, m. 16. ὄρατε. a. ib. ἐπιμελοῦνται. p. ἐπιμελονται. π, 2,
 E. 17. χαίρουσιν; l. ib. ἐκείνο. f et m. γρ. 19. αὐτοὺς. a.
 21. οὐπω. π, H. 17. οὕτω. p, 2, E. 22. πολλαχοῦ τε. 1. πολλαχοῦ δὲ. 2, E. 23. ἐπεφθέγγετο. C, o. ἀπεφθέγγε-
 γετο. l, a, m. ib. ἐνταῦθα. del. f. om. v, s, l. 25. αὐτῷ. 2, a. ib. ἀπομάχεσθαι. v. ib. ἀπομάχεσθαι. v. ib.
 τὰ παρ' ἐκάστοις. 1. παρ' ἐκάστοις. 2, E. ib. διαλεγόμενος. 1. διαλογίζόμενος. 2, E.
 28. ἀφικνουμένῳ. p. ἀφικνουμένῳ. v. ib. καὶ προσεπήντων. l. 30. Λούκουλλος. f, l, s, a. 31. ὦ θεοί. 1. θεοί. 2,
 E. 35. Ἰώνων. v. ib. μὴ δὲ. v. 36. ἀγέωννα. p.

προορῶν, οἶμαι, τὰ χρόνους ὕστερον περὶ τε Σμύρναν περὶ τε Μίλητον περὶ τε Χίον καὶ Σάμον καὶ πολλὰς τῶν Ἰάδων ξυμβάντα.

Σπουδῇ δὲ ὄρων τοὺς Σμυρναίους ἀπάντων ἀπομένους λόγων ἐπερρῶννε καὶ σπουδαιοτέ- VII 145
ρους ἐποίει, φρονεῖν τε ἐκέλευεν ἐφ' ἑαυτοῖς μᾶλλον ἢ τῷ τῆς πόλεως εἶδει, καὶ γὰρ, εἰ καὶ καλ-
λίστη πόλεων, ὁπόσαι ὑπὸ ἡλίῳ εἰσὶ, καὶ τὸ πέλαγος οἰκιοῦται, ζεφύρου τε πηγὰς ἔχει, ἀλλ' ἀν- 5
δράσιν ἐστεφανώσθαι αὐτὴν ἥδιον ἢ στοαῖς τε καὶ γραφαῖς καὶ χρυσῷ πλείονι τοῦ ὄντος. τὰ μὲν
γὰρ οἰκοδομήματα ἐπὶ ταύτου μένειν οὐδαμοῦ ὀρώμενα πλὴν ἐκείνου τοῦ μέρους τῆς γῆς, ἐν ᾧ
ἴστιν, ἄνδρας δὲ ἀγαθοὺς πανταχοῦ μὲν ὀρᾶσθαι, πανταχοῦ δὲ φθέγγεσθαι, τὴν δὲ πόλιν, ἧς
γερόνασιν, ἀποφαίνειν τοσαύτην, ὅσοι περ αὐτοὶ γῆν ἐπελθεῖν δύνανται. ἔλεγε δὲ τὰς μὲν πόλεις
τὰς οὕτω καλὰς εἰκέναι τῷ τοῦ Διὸς ἀγάλματι, ὃς ἐν Ὀλυμπίᾳ τῷ Φειδίᾳ ἐκτεποιήται, καθῆσθαι 10
γὰρ αὐτὸ — οὕτως τῷ δημιουργῷ ἔδοξε — τοὺς δὲ ἄνδρας ἐπὶ πάντα ἤμοντας μηδὲν ἀπειοκέναι
τοῦ Ὀμηρίου Διός, ὃς ἐν πολλαῖς ἰδέαις Ὀμήρῳ πεποιήται θανασιώτερον ξυγκείμενος τοῦ ἔλε-
φαντίου· τὸν μὲν γὰρ ἐν γῇ φαίνεσθαι, τὸν δὲ ἐς πάντα ἐν τῷ οὐρανῷ ὑπονοεῖσθαι.

Καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ πῶς ἂν πόλεις ἀσφαλῶς οἰκοῦντο ξυνεφιλοσόφει τοῖς Σμυρναίοις, δια- VIII
φερομένους ὄρων ἀλλήλοις καὶ μὴ ξυγκείμενους τὰς γνώμας· ἔλεγε γὰρ δὴ τὴν ὀρθῶς οἰκησομένην 15
πόλιν ὁμοιᾶς στασιαζούσης δεῖσθαι, τούτου δὲ ἀκιδάνως τε καὶ οὐκ ἐς τὸ ἀκόλουθον εἰρησθαι
δόξαντος, ξυνεῖς ὁ Ἀπολλάνιος, ὅτι μὴ ἔπονται οἱ πολλοὶ τῷ λόγῳ „λευκὸν μὲν“ ἔφη „καὶ μέ-
λιαν οὐκ' ἂν ποτε ταῦτόν γένοιτο, οὐδ' ἂν τῷ γλυκεῖ τὸ πικρὸν ὑγιᾶς ξυγκραθεῖη, ὁμόνοια δὲ στασιάζει 146
σωτηρίας ἔνεκα τῶν πόλεων. ὃ δὲ λέγω, τοιοῦτον ἠγάμεθα· στάσις ἢ μὲν ἐπὶ ξίφῃ καὶ τὸ κατα-
λιθοῦν ἀλλήλους ἄγουσα ἀπέστω πόλεως, ἢ παιδοτροφίας τε δεῖ καὶ νόμων καὶ ἀνδρῶν, ἐφ' οἷς 20
λόγοι καὶ ἔργα, φιλοτιμία δὲ ἢ πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τοῦ κοινού καὶ πῶς ἂν ὁ μὲν γνώμης εἴποι
βελτίω γνώμην, ὁ δ' ἑτέρου ἄμεινον ἀρχῆς προσταίη, ὁ δὲ προσβεύσειεν, ὁ δ' ἐξοικοδομήσαιο
λαμπρότερον τῆς ἑτέρου ἐπιστατείας, ξρις, οἶμαι, αὐτῆ ἀγαθῆ καὶ στάσις πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τοῦ
κοινού. τὸ δ' ἄλλον ἄλλο ἐπιτηδεύοντας ἐς τὸ τῆς πόλεως ὄφελος ξυμφέρειν Λακεδαιμονίοις μὲν
εἰρηθεῖς ἐδόκει πάσαι, τὰ γὰρ πολεμικὰ ἐξεπονεῖτο καὶ ἐς τοῦτο ἔρραντο πάντες καὶ τούτου μόνου 25
ἔπιοντο, ἐμοὶ δ' ἄριστον δοκεῖ τὸ πρᾶττεν ἕκαστον, ὃ τι οἶδε καὶ ὃ τι δύναται. εἰ γὰρ ὁ μὲν
ἀπὸ θυμαγωγίας θανασιώσθαι, ὁ δὲ ἀπὸ σοφίας, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, ὁ δὲ ἀπὸ
τοῦ χρηστός εἶναι, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐμβριδῆς καὶ μὴ ξυγγνώμων τοῖς ἀμαρτάνουσιν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ
μὴ διαβεβλήσθαι τὰς χεῖρας, εὐ κείσεται ἢ πόλις, μᾶλλον δὲ ἐστήξει.“ καὶ ἅμα διὰ ταῦτα ναῦν IX
εἶδε τῶν τριαρμένων ἐκπέουσιν καὶ τοὺς ναύτας ἄλλον ἄλλως ἐς τὸ ἀνάγεσθαι αὐτὴν πρᾶττοντας. 30
ἐπιστρέφον οὖν τοὺς παρόντας „ὄρατε“ εἶπε „τὸν τῆς νεῶς δῆμον, ὡς οἱ μὲν τὰς ἐπολιχίδας ἐμ-
βεβήμασιν ἐρετικοὶ ὄντες, οἱ δ' ἀγκύρας ἀνιμῶσι τε καὶ ἀναρτῶσιν, οἱ δὲ ὑπέχουσι τὰ ἰστία τῷ

2. ξυμβάτα. v.

3. ἀπάντων ἀπομένους. π. m. γρ. et J ad Im. 320. καὶ πάντων ἀπτ. p, 2, E. 4. ἢ τὸ τῆς. l. ib. καὶ εἰ —
αὐτὴν ἐστεφανώσθαι ἥδιον. Φ. (333, b, 36.) 6. ἴδιον. v. ib. γραφαῖς, χρυσῷ. s, a. 9. ὅσοι περ. π. ὀσηπερ. p,
2, E. ib. αὐτός. v. 10. τῇ Φειδίᾳ. v. 11. αὐτῷ. v. ib. οὕτως ὡς. m, o.

14. πόλις. π. πόλις. p, 2, E. ib. οἰκοῦντο. π. οἰκοῖτο. p, 2, E. 15. ἀλλήλους. o. ib. τὰς γνώμας. l. sec. m.
ib. ὅτι Ἄ. τὴν ὀρθῶς οἰκησομένην πόλιν ἔλεγε ὁμοιᾶς δεῖσθαι στασιαζούσης. Φ. (333, a, 1.) ib. γὰρ δεῖ. p, f,
v, l. 16. ἀπειοκέναι. l. ἀπειθῶς. a. 18. τῷ γλυκεῖ τὸ πικρὸν. 1. τὸ γλυκὺ τῷ πικρῷ. 2, E. ib. στασιάζει. C. στασιάζει.
E. 19. τοῦτο δὲ τοιοῦτόν ἐστι· στάσις — κοινού. Φ. (333, a, 2.) ib. τὰ ξίφη. v. 20. ἀλλήλοις. s. 21. δὲ

πρὸς. l. ib. ἄν. om. Φ. ib. εἴπη. l. 22 ὁ δ' ἐξοικοδομήσαιο — ἐπιστατείας. om. Φ. ib. ἐξοικοδομήσαιο. π. 23.
ἐπιστατείας. 2. (ἐπιστρατείας. l.) ib. πρὸς ἀλλήλους. om. Φ. 24. ἄλλον ἄλλον δ'. v. ib. ἐπιτηδεύοντας. 1. ἐπιτηδεύ-
οντα. 2, E. ib. ἐς. om. s, a, m ubi γρ. 25. ἐξεπονεῖτο. π et m. γρ. Deesse videtur αὐτοῖς s. σοφίαι. ἐξεπονεῖτο.

ἔξε
p, 2. (ἐκπονεῖτο. f. corr. al. m.) E. 29. ἦ. om. v. 30. τριαρμένων. 2, a, m. 32. ἐρετικοί. π. ib. ἀγ-
γύρας. l.

ἀνέμῳ, οἱ δὲ ἐκ πρόμνης τε καὶ κρώρας προορῶσιν; εἰ δὲ ἐν τούτων εἰς ἐλλείψει τι τῶν ἑαυτοῦ ἔργων ἢ ἀμαθῶς τῆς ναυτικῆς ἄφεται, πονήρως πλεουσύνται καὶ ὁ χειμῶν αὐτοὶ δόξουσιν· εἰ δὲ φιλοτιμῆσονται πρὸς ἑαυτούς καὶ στασιάσουσι μὴ κακίων ἑτερος ἑτέρου δόξαι, καλοὶ μὲν ὄρμοι τῇ νηὶ ταύτῃ, μεστὰ δὲ εὐθίας τε καὶ εὐπλοίας πάντα, Ποσειδῶν δὲ Ἀσφάλιος ἢ περὶ αὐτοῖς εὐβου-
5 λια δόξει.“

- x 147 Τοιούτοις μὲν δὴ λόγοις ξυνεῖχε τὴν Σμύρναν, ἐπεὶ δὲ ἡ νόσος τοῖς Ἐφεσίοις ἐνέπεσε καὶ οὐδὲν ἦν πρὸς αὐτὴν αὐταρκές, ἐπρεσβεύοντο παρὰ τὸν Ἀπολλώνιον, ἱατρὸν ποιούμενοι αὐτὸν τοῦ πάθους, ὁ δὲ οὐκ ᾔετο δεῖν ἀναβάλλεσθαι τὴν ὁδόν, ἀλλ' εἰπὼν „ἴωμεν“ ἦν ἐν Ἐφέσῳ, τοῦ Πυθαγόρου, οἶμαι, ἐκεῖνο πράττων τὸ ἐν Θουρίοις ὁμοῦ καὶ Μεταποντίοις εἶναι. ξυναγαγὼν οὖν
10 τοὺς Ἐφεσίους „θαρσεῖτε“, ἔφη „τήμερον γὰρ παύσω τὴν νόσον“, καὶ εἰπὼν ἤγειν ἡλικίαν πᾶσαν ἐπὶ τὸ θέατρον, οὗ τὸ τοῦ Ἀποτροπαίου ἴδονται. πτωχεύειν δὲ τις ἐνταῦθα ἐδόκει γέρον ἐπιμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς τέχνη, καὶ πῆραν ἔφερε καὶ ἄρτου ἐν αὐτῇ τρύφος, ῥάκεσί τε ἡμφίστο καὶ ἀ-
15 χμηρῶς εἶχε τοῦ προσώπου. περιστήσας οὖν τοὺς Ἐφεσίους αὐτῷ „βάλλετε τὸν θεοῖς ἐχθρὸν“ εἶπε „ξυλλεξάμενοι τῶν λίθων ὡς πλείους“. θαναμαζόντων δὲ τῶν Ἐφεσίων, ὃ τι λέγοι, καὶ δεινὸν
15 ἡγουμένων, εἰ ξένον ἀποκτενοῦσιν ἀθλῶς οὕτω πράττοντα, καὶ γὰρ ἱκέτευε καὶ πολλὰ ἐπὶ ἔλεῳ ἔλεγεν, ἐνέκειτο παρακελεύομενος τοῖς Ἐφεσίοις κρεῖδειν τε καὶ μὴ ἀνιέναι. ὡς δὲ ἀκροβολισμῷ τινες ἐπ' αὐτῷ ἐκρήσαντο καὶ καταμύειν δοκῶν ἀνέβλεψεν ἀθρόον πυρός τε μεστὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς
148 εἰδείξε, ξυνῆκαν οἱ Ἐφέσιοι τοῦ δαίμονος καὶ κατελίθωσαν οὕτως αὐτόν, ὡς κολωνὸν λίθων περὶ
148 αὐτόν χῶσασθαι. διαλιπὼν δὲ ὀλίγον ἐκέλευσεν ἀφελεῖν τοὺς λίθους, καὶ τὸ θηρίον, ὃ ἀπεκτόνασι,
20 γυνῶναι. γυμνωθέντος οὖν τοῦ βεβλήσθαι δοκοῦντος ὁ μὲν ἠφάνιστο, κύων δὲ τὸ μὲν εἶδος ὁμοῖος
τῷ ἐκ Μολοτῶν, μέγεθος δὲ κατὰ τὸν μέγιστον λέοντα ξυντετριμμένος ὤφθη ὑπὸ τῶν λίθων καὶ
παραπτύων ἄφρον, ὥσπερ οἱ λυττῶντες. τὸ μὲν δὴ τοῦ Ἀποτροπαίου ἔδος, ἔστι δὲ Ἡρακλῆς,
ἴδονται περὶ τὸ χωρίον, ἐν ᾧ τὸ φάσμα ἐβλήθη.
- x1 Καθήρας δὲ τοὺς Ἐφεσίους τῆς νόσου καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰωνίαν ἱκανῶς ἔχων ἐς τὴν Ἑλλάδα
25 ὄρητο. βαδίσας οὖν ἐς τὸ Πέργαμον καὶ ἡσθεῖς τῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερῷ τοῖς τε ἱκετεύουσι τὸν
θεὸν ὑποθέμενος, ὅποσα θρῶντες εὐξυμβόλων ὄνειράτων τεύχονται, πολλοὺς δὲ καὶ ἰασάμενος ἤλ-
θεν ἐς τὴν Ἰλιάδα καὶ πάσης τῆς περὶ αὐτῶν ἀρχαιολογίας ἐμφορηθεῖς ἐφοίτησεν ἐπὶ τοὺς τῶν
Ἀχαιῶν τάφους, καὶ πολλὰ μὲν εἰπὼν ἐπ' αὐτοῖς, πολλὰ δὲ τῶν ἀναίμων τε καὶ καθαρῶν καθαρίας
τοὺς μὲν ἐταίρους ἐκέλευσεν ἐπὶ τὴν ναῦν χωρεῖν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ κολωνοῦ τοῦ Ἀχιλλέως ἐννεχεύσειν
30 ἔφη. δεδιττομένων οὖν τῶν ἐταίρων αὐτόν, καὶ γὰρ δὴ καὶ οἱ Διοσκορίδαι καὶ οἱ Φαλδιμοὶ καὶ ἡ
τοιάδε ὁμιλία πᾶσα ξυνῆσαν ἤδη τῷ Ἀπολλωνίῳ, τὸν τε Ἀχιλλεῖα φοβερόν ἐτι φασκόντων φαινε-
σθαι, τοῦτι γὰρ καὶ τοὺς ἐν τῷ Ἰλίῳ περὶ αὐτοῦ πεπεῖσθαι „καὶ μὴν ἐγὼ“ ἔφη „τὸν Ἀχιλλεῖα
σφόδρα οἶδα ταῖς ξυνοσίαις χαίροντα, τὸν τε γὰρ Νέστορα τὸν ἐκ τῆς Πύλου μάλα ἡσπάζετο,

1. προορῶσιν; l. a, m. προορῶσιν. o. ib. εἰ δὲ ἐν — δόξει. Φ. (333, a, 9.) ib. δὲ τούτων. s, E. ib. ἐλλείπει. ΦΒ. ἐλλείψει. ΦΑ. 2. πονήρως. Φ. 3. πρὸς ἑαυτούς. Φ. πρὸς αὐτούς. l. (l: αὐτούς) E. ib. οἱ ὄρμοι. l. 4. μεστὰ δὲ. v. Φ. μετὰ δὲ. l, f, l, s, E. ib. ἀσφαλῆς. p. ἀσφάλιος. f, l, v. Φ. ib. αὐτούς. o. αὐτῆς. Φ.
6. ἐπεὶ δὲ. π, s, E. ἐπειδὴ δὲ. f, v, l. ἐπεὶ δὴ δὲ. p. ex corr. s. ἀναβάλλεσθαι. l. 9. ἐκεῖνο οἶμαι. v. ib. θη-
ρίοις. p. Θουρίοις. o. ib. οὖν. om. v. 10. τήμερον παύσω. E. 12. post ὀφθαλμοὺς lacuna in π usque ad 150, 27.
15. καὶ γὰρ. ib. πῆρας. v. 14. ὡς πλείους. C, E. Fo: ὡς πλείστους. ib. θαναμαζόντων. s, E. θαναμαζόντων. p, f, v, l.
ib. καὶ γὰρ — ἔλεγεν. Φ. (333, a, 15.) 16. τε. om. v. 17. ἀθρόως. l. 18. ξυνῶν καὶ οἱ. v. ib. κατελίθωσαν. p —
ib. ὡς κολωνὸν — χῶσασθαι. Φ. (333, a, 16.) 19. χῶσαντες. 2, E. 20. ὁμοῖον. v. 21. συντετριμμένος. f. συντε-
τριμμένον. v. 22. Ἀπολλωνίου. v. ib. ἔδος. v et s, (ex corr.) B. εἶδος. p, f, l, E. ib. ἔτι. o et m. (γρ. ἔστι.) ἔστ —
et H. 77.

24. Αἰολίδα. B. 26. εὐξ. ὁ. τεύχονται. Φ. (333, a, 17.) ib. τεύχονται. m, o. 27. Ἑλλάδα. f, v, l. 28. ἀναί-
μων τε καὶ καθαρῶν. p. ἀναίμων. 2, a, o. ἀνέμων. m. ib. καθαρίας. p. 29. ἐπὶ τὴν ναῦν. p. ἐπὶ ναῦν. 2, E —
30. τῶν. om. m. ib. Διοσκορίδαι. p. 31. πᾶσαν. v. 32. περὶ αὐτούς. p. 33. μάλλον. p.

ἐπειδὴ αἰεὶ τι αὐτῷ διήει χρηστόν, τὸν τε Φοῖνικα τροφέα καὶ ὀπαδὸν καὶ τὰ τοιαῦτα τιμῶν ἐνόμιζεν, ἐπειδὴ διήγγεν αὐτὸν ὁ Φοῖνιξ λόγοις, καὶ τὸν Πριάμον δὲ καίτοι πολεμιάτατον αὐτῷ ὄντα 149
 πρῶτατα εἶδεν, ἐπειδὴ διαλεγόμενον ἤκουσε, καὶ Ὀδυσσεὶ δὲ ἐν διχοστασίᾳ ξυγγενόμενος οὕτω
 μέτριος ᾤφθη, ὡς καλὸς τῷ Ὀδυσσεὶ μᾶλλον ἢ φοβερός δόξαι. τὴν μὲν δὴ ἀσπίδα καὶ τὴν κόρην
 τὴν δεινὸν, ὡς φασί, νεύουσιν, ἐπὶ τοὺς Τρῶας οἶμαι αὐτῷ εἶναι μεμνημένῳ, ἃ ὑπ' αὐτῶν ἐπα- 5
 δεν ἀπιστησάντων πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ γάμου, ἐγὼ δὲ οὔτε μετέχω τι τοῦ Ἰλίου διαλέξομαι τε
 αὐτῷ χαριστέρον ἢ οἱ τότε ἑταῖροι, κἄν ἀποκτείνῃ με, ὡς φατε, μετὰ Μένονος δῆπου καὶ Κύ-
 κνου κείσομαι καὶ ἴσως με ἐν καπέτῳ κολῆ, καθάπερ τὸν Ἔκτορα, ἢ Τροία θάψει. τοιαῦτα πρὸς
 τοὺς ἑταίρους ἀναμιξέ παύσας τε καὶ σπουδάσας προσέβαινε τῷ κολωνῷ μόνος, οἱ δὲ ἐβάδιζον ἐπὶ
 τὴν ναῦν ἐσπέρας ἤδη. ὁ δὲ Ἀπολλάνιος περὶ ὄρθρον ἤκων „πού“ ἔφη „Ἀντισθένης ὁ Πάριος“; 10 XII
 ἰβδόμην δὲ οὗτος ἡμέραν ἐτύγγανεν ἤδη προσπεφοιτηκῶς αὐτῷ ἐν Ἰλίῳ. ὑπακούσαντος δὲ τοῦ Ἀν-
 τισθένης „προσῆκεις τι“, ἔφη „ὦ νεανία, τῇ Τροίᾳ“, „σφόδρα“, εἶπεν „εἰμὶ γὰρ δὴ ἄνωθεν
 Τρώας“. „ἢ καὶ Πριαμίδης;“ „νὴ Δί“, εἶπεν „ἐκ τούτου γὰρ δὴ ἀγαθὸς τε οἶμαι καὶ ἀγαθῶν
 εἶναι“. „εἰκότως οὖν“ ἔφη „ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπαγορεύει μοι μὴ ξυνεῖναι σοι, κελύσαντος γὰρ αὐτοῦ
 πρὸςβέβῃσαι με πρὸς τοὺς Θετταλοὺς περὶ ἃν αἰτιάται σφᾶς, ὡς ἠρόμην, τί ἂν πρὸς τούτῳ ἕτερον 15
 πρὸς χάριν αὐτῷ πράττουμι, τὸ μειράκιον ἔφη τὸ ἐκ Πάρου μὴ ποιούμενος ξυνέμπορον τῆς ἑαυ-
 τοῦ σοφίας, Πριαμίδης τε γὰρ ἱκανῶς ἐστὶ καὶ τὸν Ἔκτορα ὑμνῶν οὐ καύεται. ὁ μὲν δὴ Ἀντι-
 σθένης ἄκων ἀπῆλθεν, ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο καὶ τὸ πνεῦμα ἐκ τῆς γῆς ἐπεδίδου περὶ τε ἀναγω- XIII
 γῆν ἢ ναῦς εἶχεν, ἐπέφρονεν αὐτῇ σμικρᾷ οὔσῃ πλείους ἕτεροι βουλόμενοι τῷ Ἀπολλωνίῳ ξυμπλεῖν,
 καὶ γὰρ μετόπισρον ἤδη ἐτύγγανεν καὶ ἡ θάλαττα ἤττον βεβαία. πάντες οὖν καὶ χειμῶνος καὶ πυρὸς 20 150
 καὶ τῶν χαλεπωτάτων κρείττω τὸν ἄνδρα ἠγούμενοι ξυνεμβαίνειν ἤθελον καὶ ἐδέοντο προσδοῦναι
 σφίσι τῆς κοινωνίας τοῦ πλοῦ. ἐπεὶ δὲ τὸ πλήρωμα κολλαπλάσιον ἦν τῆς νεῶς, ναῦν μελῶ ἐτέραν
 ἐπισκεψάμενος, πολλαὶ δὲ περὶ τὸ Αἰάντειον ἦσαν „ἐνταῦθα“ ἔφη „ἐμβαίνωμεν, καλὸν γὰρ τὸ
 μετὰ πλείονων σάξασθαι.“ περιβαλὼν οὖν τὸ Τρωικὸν ἀκρωτήριον, ἐκέλευσε τὸν κυβερνήτην κατα-
 σθεῖν ἐς τὴν Αἰολέαν, ἢ ἀντιπέρας Αἰσίου κείται, πρὸς Μήθυμναν τε μᾶλλον τετραμμένον ποιεῖ- 25
 σθαι τὸν ὄρμον. „ἐνταῦθα γὰρ που τὸν Παλαμῆδην φησὶν ὁ Ἀχιλλεὺς κείσθαι, οὐ καὶ ἄγαλμα
 αὐτοῦ εἶναι πηγναῖον, ἐν πρεσβυτέρῳ, ἢ ὡς Παλαμῆδης, τῷ εἶδει.“ καὶ ἅμα ἐξῶν τῆς νεῶς „ἐπι-
 μεληθῶμεν“, εἶπεν „ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ἀγαθοῦ ἀνδρός, δι' ὃν σοφία πᾶσα, καὶ γὰρ ἂν καὶ τῶν
 γε Ἀχαιῶν βελτίους γενοίμεθα, τιμῶντες δι' ἀρετὴν, ὃν ἐκείνοι δικῆ οὐδεμιᾶ ἀπέκτειναν.“ οἱ μὲν
 δὴ ἐξεπέδον τῆς νεῶς, ὁ δὲ ἐνέτυχεν τῷ τάφῳ καὶ τὸ ἄγαλμα κατορωρυγμένον πρὸς αὐτῷ εὔρεν. 30
 ὑπογέγραπτο δὲ τῇ βάσει τοῦ ἀγάλματος ΘΕΙΩΙ ΠΑΛΑΜΗΔΕΙ. καθιδρῦσας οὖν αὐτό, ὡς καὶ γὰρ
 εἶδον, καὶ ἱερὸν περὶ αὐτὸ βαλόμενος, ὅσον οἱ τὴν Ἐνοδιαν τιμῶντες, ἔστι γὰρ ὡς δέκα ξυμπότας
 ἐν αὐτῷ εὐωχεῖσθαι, τοιάνδε εὐχὴν ἠΐξαστο· „Παλάμηδες, ἐκλάθον τῆς μήνιδος, ἣν ἐν τοῖς Ἀχαι-
 οῖς ποτε ἐμήνισας, καὶ δίδου γίγνεσθαι πολλοὺς τε καὶ σοφοὺς ἄνδρας. ναὶ Παλάμηδες, δι' ὃν
 λόγοι, δι' ὃν Μοῦσαι, δι' ὃν ἐγώ.“ 35

1. αἰεὶ ταύτῳ. v. ib. τιμῶν ἐνόμιζεν. p. ἐνόμιζεν. 2. E. Fo. τιμῶν ἐνόμιζεν. 3. πρῶτατον. s, a, m. 5. αὐτῷ οἶμαι. v. ib. εἶναι. om. p. ib. μεμνημένον l. 6. οὔτε. p. οὐδέ. 2, E. ib. τί. a. s. πρὸς ἑταίρους. v. 9. προσέμ-
 βαίνε. l. ib. ἐπὶ. v. 10. τὴν ὄρθρον. p. τὸν ὄρθρον. 2, E. 11. προσπεφοιτηκῶς. v. πεφοιτηκῶς. l. 12. δὴ. om. v.
 13. τρώας. a. ib. γὰρ. om. p. 14. με μὴ. v. 15. τοὺς. om. v. ib. αἰτιά. f, l. ib. τούτο. v. 16. ἐκ Πάρου. p. ἐκ
 τοῦ Πάρου. 2, E. ib. τῆς ἑαυτοῦ. C. τῆς σεαυτοῦ. E. 17. Πριαμίδης — καύεται. E. (451.) ib. γὰρ. om. l. ib.
 κενός. l. 18. ἐπειδὴ. v. 19. σμικρᾷ. E. μικρᾷ. C. 20. καὶ γὰρ — βεβαία. Φ. (333, a, 18.) ib. ἤττων. s, l, E.
 21. ξυμβαίνειν. p, l. 22. δὴ τὸ. v. 23. δ' ἂν περὶ. v. ib. Αἰάντιον. l. ib. ἐμβαίνωμεν. m. ib. τὸ. om. p. 25.
 Αἰολέαν. p, B. Αἰολέαν. v, l. Αἰολίαν. s, E. ib. Μήθυμναν. v. 26. Παλαμῆδη. s, a. ib. φασί. p. ib. ὁ. om. s, a,
 m. 27. ἢ ὡς. p. ἢ ὁ. 2, E. 28. πᾶσα σοφία. v. 29. γε. om. v. ib. δ' ἀρετὴν. v. 31. ὑπογέγραπτο. p, s, a, m.
 9. ὑπογέγραπτο. l, v. Fo: ἐπεγέγραπτο. 32. παρ' αὐτό. p. ib. ὡς δέκα. π. καὶ δέκα. p, 2, E. 35. μοῦσαι. E. ib.
 δι' ὃν ἐγώ, δι' ὃν μοῦσαι. l.

- XIV 151 Παρήλθε και ἐς τὸ τοῦ Ὀρφέως ἄδντον προσορμισάμενος τῇ Λέσβῳ. φασὶ δὲ ἐνταῦθά ποτε τὸν Ὀρφέα μαντικῇ χαίρειν, ἐς τὸν Ἀπόλλω ἐπιμεμειλῆσθαι αὐτόν. ἐπειδὴ γὰρ μήτε ἐς Γρύνειον ἐφοίτων ἔτι ὑπὲρ χρησμῶν ἄνθρωποι μήτε ἐς Κλάρον μήτ' ἔνθα ὁ τρίπους ὁ Ἀπολλώνιος, Ὀρφεὺς δὲ ἔγρα μόνος ἄρτι ἐκ Θράκης ἢ κεφαλὴ ἦκουσα, ἐπίσταται οἱ χρησμωδοῦντι ὁ θεὸς καὶ „πέπασσο“
 5 ἔφη „τῶν ἐμῶν, καὶ γὰρ δὴ ἄδοντά σε ἰκανῶς ἤνεργα“.
- XV Πλεόντων δὲ αὐτῶν μετὰ ταῦτα τὸ ἐπ' Εὐβοίας πέλαγος, ὃ καὶ Ὀμήρω δοκεῖ τῶν χαλεπῶν καὶ δυσμετρητῶν εἶναι, ἢ μὲν θάλαττα ὑπτία καὶ τῆς ὄρας κρείττων ἐφαίνετο λόγοι τε ἐγίνοντο περὶ τε νήσων, ἐπειδὴ πολλαῖς τε καὶ ὀνομασταῖς ἐνετύγχανον, περὶ τε ναυπηγίας καὶ κυβερνητικῆς πρόσφοροι τοῖς πλείουσιν, ἐπεὶ δὲ ὁ Δάμις τοὺς μὲν διέβαλλε τῶν λόγων, τοὺς δὲ ὑπετέμνετο, τοὺς
 10 δὲ οὐ ξυνεχώρει ἐρωτᾶν, ξυνηῆκεν ὁ Ἀπολλώνιος, ὅτι λόγον ἕτερον σπουδάσαι βούλοιο, καὶ „τί παθῶν“, ἔφη „ὦ Δάμι, διασπᾶς τὰ ἐρωτώμενα; οὐ γὰρ ναυτιῶν γε ἢ ὑπὸ τοῦ πλοῦ πονήσας ἔχων ἀποστρέφῃ τοὺς λόγους, ἢ γὰρ θάλαττα, ὄρας, ὡς ὑποτέθεικεν ἑαυτὴν τῇ νηὶ καὶ πέμπει. τί οὖν δυσχεραίνεις;“ „ὅτι“ ἔφη „λόγου μεγάλου ἐν μέσῳ ὄντος, ὃν εἰκὸς ἦν ἐρωτᾶν μᾶλλον, ἡμεῖς δὲ τοὺς ἐάλους τε καὶ ἀρχαίους ἐρωτῶμεν.“ καὶ τίς“ εἶπεν „ὁ λόγος οὗτος εἴη ἄν, δι' ὃν
 15 τοὺς ἄλλους ἡγῆ περιττούς;“ „Ἀχιλλεῦ“ ἔφη „ξυγγενόμενος, ὦ Ἀπολλώνιε, καὶ πολλὰ ἴσως διακηκοῶς μήπω ἡμῖν γινωσκόμενα οὐ δίδεις ταῦτα, οὐδὲ τὸ εἶδος ἡμῖν τοῦ Ἀχιλλεὺς ἀνατυποῖς, περιπλεῖς δὲ τὰς νήσους καὶ ναυπηγεῖς τῷ λόγῳ.“ „εἰ μὴ ἀλαζονεύεσθαι“ ἔφη „δόξω, πάντα εἰρήσεται.“ δεομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων τοῦ λόγου τούτου καὶ φιληκόως ἐχόντων αὐτοῦ „ἀλλ' οὐχὶ βόθρον“ εἶπεν „Ὀδυσσεὺς ὀρυξάμενος, οὐδὲ ἀρνῶν αἵματι ψυχαγωγῆσας ἐς διάλεξιν τοῦ Ἀχιλλεὺς
 20 ἦλθον, ἀλλ' εὐξάμενος, ὅποσα τοῖς ἦρωσιν Ἴνδοι φασὶν εὐχεσθαι, „ὦ Ἀχιλλεῦ,“ ἔφην „τεθνᾶναι σε οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων φασίν, ἐγὼ δὲ οὐ ξυγχαρῶ τῷ λόγῳ, οὐδὲ Πυθαγόρας σοφίας ἐμῆς πρόγονος. εἰ δὴ ἀληθεύομεν, δεῖξον ἡμῖν τὸ σεαυτοῦ εἶδος, καὶ γὰρ ἄν ὄναι οὐκ ἄγαν τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, εἰ μάρτυσιν αὐτοῖς τοῦ εἶναι χρήσιον.“ ἐπὶ τούτοις σεισμὸς μὲν περὶ τὸν κολωνὸν βραχὺς ἐγένετο, πεντάπηγος δὲ νεανίας ἀνεδόθη Θετταλικὸς τὴν γλαμύδα, τὸ δὲ εἶδος οὐκ ἀλαζῶν τις
 25 ἐφαίνετο, ὡς ἐνίοις ὁ Ἀχιλλεὺς δοκεῖ, δεινὸς τε ὀρώμενος οὐκ ἐξηλλάττετο τοῦ φαιδρού, τὸ δὲ κάλλος οὐκ ἔπειτα μοι δοκεῖ ἐπαινέτου ἀξίον ἐπιληφθῆναι καίτοι Ὀμήρου πολλὰ ἐπ' αὐτῷ εἰπόντος, ἀλλὰ ἄρρητον εἶναι καὶ καταλύεσθαι μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ὑμνοῦντος ἢ παρακλησίως ἑαυτῷ ἄδεσθαι. ὀρώμενος δὲ, ὅποσον εἶπον, μείζων ἐγίνετο καὶ διπλάσιος καὶ ὑπὲρ τούτου, δωδεκάπηγος γοῦν ἐφάνη μοι, ὅτε δὴ τελεώτατος ἑαυτοῦ ἐγένετο, καὶ τὸ κάλλος αἰετὸς ἐξυπεδίδου τῷ μήκει. τὴν μὲν δὴ κόμην οὐδὲ κείρασθαι ποτε ἔλεγεν, ἀλλὰ ἄστυλον φυλάξει τῷ Σπερχειῷ, ποταμῶν γὰρ πρώτῳ Σπερχειῷ
 30 χρεῖα χρήσασθαι, τὰ γένεια δ' αὐτῷ πρώτας ἐκβολὰς εἶχε. προσειπῶν δὲ με „ἀσμένως“ εἶπεν „ἐντετύχηκά σοι, πάλα δεόμενος ἀνδρὸς τοιοῦδε· Θετταλοὶ γὰρ τὰ ἐναγίσματα χρόνον ἤδη πολὺν ἐκλελοῦσάν μοι, καὶ μηνίειν μὲν οὐκ ἔστι, μηνίσαντος γὰρ ἀπολοῦνται μᾶλλον ἢ οἱ ἐνταῦθά ποτε

1. τοῦ. om. v. ib. προσορμισάμενος. v. προσορμησάμενος. l. 2. ἐς τὸν Ἀ. 1, f, s, l. ἢς τὸν Α. v, o. Fo. ἐς τε Ἀ. ἐπιμεμειλῆσθαι. Et ἐπιμεμειλῆσθαι prima manu in l erat. ib. ἐς Γρύνειον. f, v. ἐς Γρύνειον. l, a. 3. ἐνταῦθα. l. ib. ὁ om. v. ib. Ἀπολλώνιος. π. Ἀπολλώνιος. p. Ἀπόλλωνος. 2, E. ib. ἐπεὶ δὲ Ὀρφεὺς ἔγρα μόνος, ἄρτι ἐκ Θράκης ἦκουσα ἢ κεφαλὴ (ἄρτι ἦκ. ἢ κ. ἐκ. Θρ. B.) ἐπίσταται — ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ πέπασσο — ἤνεργα. Φ. (333, a, 19.) 4. ἦκουσα. s.

7. ἐγένοντο. v. 8. ναυτιλίας καὶ κυβ. p. 9. διέβαλε. p, l. 10. ξυνηῆκεν — ἕτερον ὁ Δάμις σπ. βούλεται. Φ. (333, b, 24.) 13. δυσχαίρεις. l. sed corr. sec. m. ib. ἐν μέσῳ. om. p. ib. ἦν. om. p, l. 14. δι' ὃν. v. 16. δίης. π, m. δίδει. p. διήεις. l. 17. τῶν λόγων. s, a et m γρ. ib. δόξω, ἔφη. f, l. δόξω om. a pr. m. s. 18. καὶ. om. f, v, l. ib. ὀμολογούμενον αὐτὸν ὑπογράφει, ὅτι μὴ κατὰ νεκρομαντείαν ὁ τρόπος αὐτῷ τῆς φανείσης ὄψεως γένοιτο. οὕτε γὰρ βόθρον, εἶπεν, Ὀδυσσεὺς — αἵμασι — ἔλθοι, ἀλλ' εὐξάμενος — δεῖν εὐχεσθαι. EAB. (450.) 20. φασὶν εὐχεσθαι. 1. φασὶ δεῖν εὐχεσθαι. 2, E. 22. δεῖξον ἡμῖν, ὦ Ἀχιλλεῦ, τὸ — χρήσιον. Φ. (313, a, 25.) 23. ἐπὶ τὸν κ. v. 24. οὐκ ἀλαζῶν. 1 et m. γρ. o. οὐδὲ ἀλ. 2, a, m. 25. ἐξηλλάττετο. p. Fo: ἐξηλλάττε. 28. ὀπόσον. p. 29. τὸ μέγεθος ὅτε. 2, E. ib. δὲ τελ. v, l. ib. συνεπεδίδου. f, s, l. 30. ἄστυλον. m, o. 31. δέ με. 1. δὲ. 2, E. 33. μηνίειν. 2, E. ib. ἀπο μᾶλλον. p. ib. ἢ οἱ. om. p. οἱ om. v.

Ἕλληνας, ξυμβουλίᾳ δὲ ἐπιεικεῖ χρᾶμαι, μὴ ὑβρίζειν σφᾶς ἐς τὰ νόμιμα, μηδὲ κακίους ἐλέγχεσθαι
 τούτων τῶν Τρώων, οἳ τοσοῦδε ἄνδρας ὑπ' ἐμοῦ ἀφαιρεθέντες δημοσίᾳ τε θύουσί μοι καὶ ὠραίων
 ἀπάρχονται καὶ ἰκετηρίαν τιθέμενοι σπονδᾶς αἰτούσιν, ἃς ἐγὼ οὐ δάσω· τὰ γὰρ ἐπισημασθέντα τού-
 τως ἐπ' ἐμὲ οὐκ ἔασει τὸ Ἴλιόν ποτε τὸ ἀρχαῖον ἀναλαβεῖν εἶδος, οὐδὲ τυχεῖν ἀμῆς, ὅποση περὶ
 πολλὰς τῶν καθηρημένων ἐγένετο, ἀλλ' οἰκίησουσιν αὐτὸ βελτίους οὐδὲν ἢ εἰ χθὲς ἤλωσαν. ἴν' οὖν
 μὴ καὶ τὰ Θετταλῶν ἀποφαίνω ὅμοια, πρέσβευε παρὰ τὸ κοινὸν αὐτῶν ὑπὲρ ἃν εἶπον.“ „πρεσβεύ-
 σω“, ἔφη „ὁ γὰρ νοῦς τῆς πρεσβείας ἦν μὴ ἀπολέσθαι αὐτούς. ἀλλ' ἐγὼ τί σου, Ἀχιλλεῦ, θέο-
 μαί.“ „ξυνίημι“, ἔφη „δήλος γὰρ εἰ περὶ τῶν Τρωικῶν· ἐρώτα δὲ λόγους πέντε, οὓς αὐτός τε
 βούλει καὶ Μοῖραι ξυγχερούσιν.“ ἠρόμην οὖν πρῶτον, εἰ κατὰ τὸν τῶν ποιητῶν λόγον ἔτυχε τά-
 φου. „καίμαι μὲν“, εἶπεν „ὡς ἔμοιγε ἠδίστον καὶ Πατρόκλην ἐγένετο, ξυνέβημεν γὰρ δὴ κομιδῇ νέοι,¹⁰
 ξυνέχει δὲ ἄμφω χρυσοὺς ἀμφορεύς κειμένους, ὡς ἓνα. Μουσῶν δὲ θρήνοι καὶ Νηρηίδων, οὓς
 ἐπ' ἐμοὶ γενέσθαι φασί, Μοῦσαι μὲν οὐδ' ἀφίκοντό ποτε ἐνταῦθα, Νηρηίδες δὲ ἐπιφοιτῶσι.“ μετὰ
 ταῦτα δὲ ἠρόμην, εἰ ἡ Πολυξένη ἐπισφαιγέη αὐτῷ, ὃ δὲ ἀληθὲς μὲν ἔφη τοῦτο εἶναι, σφαιγῆναι
 δὲ αὐτὴν οὐκ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ἀλλ' ἐκοῦσαν ἐπὶ τὸ σῆμα ἔλθοῦσαν καὶ τὸν ἑαυτῆς τε κἀκείνου
 ἴσφα μεγάλαν ἀξιώσασαι προσπεσοῦσαν ξίφει ὄρθῳ. τρίτον ἠρόμην· ἡ Ἑλένη, ἢ Ἀχιλλεῦ, ἐς Τροίαν¹⁵
 ἦλθεν ἢ Ὀμήρῳ ἔδοξεν ὑποθέσθαι ταῦτα; „πολὺν“ ἔφη „χρόνον ἐξηπατώμεθα πρεσβευόμενοι τε
 154 παρὰ τοὺς Τρώας καὶ ποιούμενοι τὰς ὑπὲρ αὐτῆς μάχας, ὡς ἐν τῷ Ἰλίῳ οὔσης, ἢ δ' Ἀηνηπτόν τε
 ἔπει καὶ τὸν Πρωτέως οἶκον ἀρπασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πάριδος. ἐπεὶ δὲ ἐπιστεῦθη τοῦτο, ὑπὲρ αὐτῆς
 τῆς Τροίας λοιπὸν ἐμαχόμεθα, ὡς μὴ αἰσχροῦς ἀπέλθοιμεν.“ ἠφάμην καὶ τετάρτης ἐρωτήσεως καὶ
 θαυμάζειν ἔφη, εἰ τοσοῦδε ὁμοῦ καὶ τοιοῦδε ἄνδρας ἡ Ἑλλάς ἤνεγκεν, ὅποσους Ὀμηρος ἐπὶ τὴν²⁰
 Τροίαν ξυντάττει. ὃ δὲ Ἀχιλλεὺς οὐδὲ „οἱ βάρβαροι“ ἔφη „πολὺ ἡμῶν ἐλείποντο, οὕτως ἢ γῆ πᾶσα
 ἀρετῆς ἠνθήσει.“ πέμπτον δ' ἠρόμην· τί παθὼν Ὀμηρος τὸν Παλαμήδην οὐκ οἶδεν, ἢ οἶδε μὲν,
 ἐξαιρεῖ δὲ τοῦ περὶ ὑμῶν λόγου; „εἰ Παλαμήδης“ εἶπεν „ἐς Τροίαν οὐκ ἦλθεν, οὐδὲ Τροία ἐγέ-
 νετο· ἐπεὶ δὲ ἀνὴρ σοφώτατός τε καὶ μαχημώτατος ἀπέθανεν, ὡς Ὀδυσσεὶ ἔδοξεν, οὐκ ἐσάγεται
 αὐτὸν ἐς τὰ ποιήματα Ὀμηρος, ὡς μὴ τὰ ὄνειδη τοῦ Ὀδυσσεὺς ᾄδοι.“ καὶ ἐπολοφυρόμενος αὐτῷ²⁵
 ὁ Ἀχιλλεὺς ὡς μεγίστῳ τε καὶ καλλίστῳ νεωτάτῳ τε καὶ πολεμικωτάτῳ σωφροσύνη τε ὑπερβαλομένη
 πάντας καὶ πολλὰ ξυμβαλομένη ταῖς Μούσαις „ἀλλὰ σύ“, ἔφη „Ἀπολλάνιε, σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοῦς
 ἐπιτήδεια, τοῦ τε τάφου ἐπιμελήθητι καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Παλαμήδους ἀνάλαβε φαύλως ἐρριμμένον·
 κείται δὲ ἐν τῇ Αἰολίδι κατὰ Μήθυμναν τὴν ἐν Δέσβῳ.“ ταῦτα εἰπὼν καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ περὶ τὸν
 νεανίαν τὸν ἐκ Πάρου ἀπῆλθε ξὺν ἀστραπῇ μετρία, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀλεκτρούνες ἤδη ὠδῆς ἤπτοντο.³⁰

Τοιαῦτα μὲν τὰ ἐπὶ τῆς νεῶς, ἐς δὲ τὸν Πειραιᾶ ἰσπλεύσας περὶ μυστηρίων ὤραν, ὅτε Ἀθη-
 ναῖοι πολυανθρωπώτατα Ἑλλήνων πρᾶττουσιν, ἀνῆει ξυντείνας ἀπὸ τῆς νεῶς ἐς τὸ ἄστυ, προῖων
 δὲ πολλοῖς τῶν φιλοσοφούντων ἐνετύγχανε Φάληραδε κατιοῦσιν, ἃν οἱ μὲν γυμνοὶ ἐθέροντο, καὶ

1. συμβουλίᾳ. s, l. 4. ἀμῆς οὐδὲ τυχεῖν. v. 5. καθηρημένων. f. ib. ἐγένοντο. a. ib. αὐτῶ. v. ib. εἰ. om. a.
 6. τὰ Θετταλῶν. π. τὰ τῶν Θετταλῶν p, 2, E. 7. ἔφη. p, v. ib. σοῦ τι. v. σοῦ. om. p. 8. Fo: ἐρωτήσεων· ἐρώτα.
 9. τάφου. π. τοῦ τάφου. p, 2, E. 10. μὲν. om. 2, a, m. ib. ἐμοίγε. l. ib. γὰρ δὴ. 1. γὰρ. 2, E. 11. ἀμφορεύς.
 π, l. ἀμφορεύς. p, 2, E. ib. Μουσῶν δὲ θρήνων καὶ Νηρηίδων, οὓς — ἐπιφοιτῶσι. Φ. (333, a, 26.) ib. θρή-
 νων. π, 2, E. θρήνων. p, ΦΑ, Β. θρήνους. ΦΕ. Sc.: θρήνοι. ib. οὓς C. a, m. δν. o. 12. ἐπιφοιτῶσι. 1. ἐπιφοιτῶσι. 2, E, Φ.
 τῷ σήματι.

13. ἠρόμην. v. 14. μὲν αὐτὴν. 2, a. ib. ὑπὸ τὸ σῆμα. p. ἐπὶ τὸ σῆμα. f. al. m. ἐπὶ om. v, s, a et l. ubi τῷ σήματι
 16. ἔφη. om. s, a. 17. μάχας, ὡς ἐν τῷ Ἰλίῳ οὔσης. π, s, E. μάχας ἐντὸς Ἰλίου οὔσαν. p. μάχας τὰς ἐν τῷ Ἰ.
 οὔσας. f, l. 19. λοιπὸν. om. p. 21. τάττει. p et l pr. m. ib. ἐπεὶ δὲ ἔφη ὁ Ἀχιλλεὺς ὡς οὐδὲ — βάρβαροι πολὺ —
 ἠνθήσει. Φ. (333, a, 29.) 22. πέμπτον δ' ἠρόμην. p. πέμπτον ἠρόμην. π, 2, E. 23. ἐξαιρεῖ. π. ἐξαιρεῖ. p, 2, E.
 24. ἐσάγεται. 1. 25. ἐπολοφυρόμενος. 1. ἐπολοφυρόμενος. 2, E. 26. σωφροσύνη τε. 1. σωφρ. δὲ. 2, E. ib. ὑπερ-
 βαλομένη. p, l. 27. ξυμβαλομένη. p, l. 28. τὸ Παλαμήδους. p. 29. κείται μὲν. l. ib. Μέθυμναν. m, o. ib.
 περὶ νεανίαν. m, o. 30. ἀπῆλθε γὰρ φησι ξὺν ἀστραπῇ — ἤπτοντο. E. (451.) ib. καὶ γὰρ — ἤπτοντο. Φ. (333, a, 31.)
 31. ἐκπλεύσας. l. 32. ἀνείη. v. 33. ἐτύγχανε. f, v, l. ib. Φάληρα κατιοῦσιν. π. Φάληρα δὲ κατ. p. ex cogt.
 Φάληραδε κατ'. 2, a, m. Πειραιᾶ δὲ κατ'. o.

- γὰρ τὸ μετόπωρον εὐήλιον τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ δὲ ἐκ βιβλίων ἐσπούδαζον, οἱ δ' ἀπὸ στόματος ἤσκητο, οἱ δὲ ἤριζον. παρήει δὲ οὐδείς αὐτόν, ἀλλὰ τεκμηράμενοι πάντες, ὡς εἶη Ἀπολλώνιος, ξυνανεστρέφοντό τε καὶ ἠσπάζοντο χαίροντες, νεανίσκοι δὲ ὁμοῦ δέκα περιτυχόντες αὐτῷ „νῆ τὴν Ἀθηναῶν ἐκείνην,“ ἔφασαν ἀνατείναντες τὰς χεῖρας ἐς τὴν ἀκρόπολιν, ἡμεῖς ἄρτι ἐς Πειραιᾶ ἔβα-
 5 δίζομεν πλευσόμενοι ἐς Ἴωνίαν παρὰ σέ.“ ὁ δὲ ἀπεδέχετο αὐτῶν καὶ ξυγχαίρειν ἔφη φιλοσοφοῦσιν.
- XVIII Ἦν μὲν δὴ Ἐπιδαυρίων ἡμέρα. τὰ δὲ Ἐπιδαυρία μετὰ πρόσρηθίν τε καὶ ἱερεία δεῦρο μνεῖν Ἀθηναίοις πάτριον ἐπὶ θυσίᾳ δευτέρᾳ, τοῦτι δὲ ἐνόμισαν Ἀσκληπιοῦ ἕνεκα, ὅτι δὴ ἐμύθησαν αὐτόν ἦροντα Ἐπιδαυρόθεν ὄψι μυστηρίων. ἀμελήσαντες δὲ οἱ πολλοὶ τοῦ μνεῖσθαι περὶ τὸν Ἀπολλώνιον
 156 εἶχον καὶ τοῦτ' ἐσπούδαζον μᾶλλον ἢ τὸ ἀπελθεῖν τετελεσμένοι, ὁ δὲ ξυνέσεσθαι μὲν αὐτοῖς αὐτίς
 10 ἔλεγεν, ἐκέλευσε δὲ πρὸς τοῖς ἱεροῖς τότε γίνεσθαι, καὶ γὰρ αὐτὸς μνεῖσθαι, ὁ δὲ ἱεροφάντης οὐκ ἐβούλετο παρέχειν τὰ ἱερά, μὴ γὰρ ἂν ποτε μνησθαι γόητα, μὴδὲ τὴν Ἐλευσίνα ἀνοίξει ἀνθρώπων μὴ καθαρῶ τὰ δαιμόνια. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐδὲν ὑπὸ τούτων ἤττων αὐτοῦ γενόμενος „οὐπω“ ἔφη „τὸ μέγιστον, ἂν ἐγὼ ἐγκληθῆην ἂν, εἴρηκας, ὅτι περὶ τῆς τελετῆς πλείω ἢ σὺ γιγνώσκων ἐγὼ δὲ ὡς παρὰ σοφώτερον ἐμαντοῦ μνησόμενος ἦλθον.“ ἐπαινεσάντων δὲ τῶν παρόντων, ὡς ἐρρω-
 15 μένωσ καὶ παραπλησίως αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὁ μὲν ἱεροφάντης, ἐπειδὴ ἐξείργων αὐτόν οὐ φίλα τοῖς πολλοῖς ἐδόκει πράττειν, μετέβαλε τοῦ τόνου καὶ „μνοῦ“, ἔφη „σοφὸς γὰρ τις ἦρικεν ἔοικας“, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „μνήσομαι“ ἔφη „αὐτίς, μνήσει δὲ με ὁ δεῖνα“ προγνώσει χρώμενος ἐς τὸν μετ' ἐκείνων ἱεροφάντην, ὃς μετὰ τέταρα ἔτη τοῦ ἱεροῦ προὔστη.
- XIX Τὰς δὲ Ἀθήνησι διατριβὰς πλείστας μὲν ὁ Λάμις γενέσθαι φησὶ τῷ ἀνδρὶ, γράφαι δὲ οὐ πά-
 20 σας, ἀλλὰ τὰς ἀναγκαίας τε καὶ περὶ μεγάλων σπουδασθείσας. τὴν μὲν δὴ πρώτην διάλεξιν, ἐπειδὴ φιλοθύτας τοὺς Ἀθηναίους εἶδεν, ὑπὲρ ἱερῶν διελέξατο, καὶ ὡς ἂν τις ἐς τὸ ἐκάστω τῶν θεῶν οἰκῆιον καὶ πηνίκα δὲ τῆς ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἢ θυνοὶ ἢ σπένδοι ἢ εὐχοίτο, καὶ βιβλίῳ Ἀπολλωνίου προστυχεῖν ἔστιν, ἐν ᾧ ταῦτα τῇ ἑαυτοῦ φωνῇ ἐκδιδάσκει. διήλθε δὲ ταῦτα Ἀθήνησι πρώτων μὲν ὑπὲρ σοφίας αὐτοῦ τε κἀκείνων, εἰτ' ἐλέγχεον τὸν ἱεροφάντην δι' ἃ βλασφημῶσ τε καὶ ἀμαθῶσ
 25 εἶπε· τίς γὰρ ἔτι ᾠήθη τὰ δαιμόνια μὴ καθαρὸν εἶναι τὸν φιλοσοφοῦντα, ὅπως οἱ θεοὶ θεραπευτέοι;
- XX 157 Διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ περὶ τοῦ σπένδειν παρέτυχε μὲν τῷ λόγῳ μειράκιον τῶν ἀβρῶν οὕτως ἀσελγῆσ νομιζόμενον, ὡς γενέσθαι ποτὲ καὶ ἀμαξῶν ἄσμα, πατρὶς δὲ αὐτῷ Κέρκυρα ἦν καὶ ἐς Ἀλκίονον ἀνέφερε τὸν ξένον τοῦ Ὀδυσσεῶσ τὸν Φαίακα, καὶ διῆει μὲν ὁ Ἀπολλώνιος περὶ τοῦ σπένδειν, ἐκέλευε δὲ μὴ πίνειν τοῦ ποτηρίου τοῦτου, φυλάττειν δὲ αὐτὸ τοῖς θεοῖς ἄχραντόν τε καὶ
 30 ἄσποτον. ἐπεὶ δὲ καὶ ὧτα ἐκέλευσε τῷ ποτηρίῳ ποιεῖσθαι καὶ σπένδειν κατὰ τὸ οὖσ, ἀφ' οὗ μέρους ἡμιστά πίνουσιν ἄνθρωποι, τὸ μειράκιον κατεσκέδασε τοῦ λόγου πλατίν τε καὶ ἀσελγῆ γέλωτα· ὁ δὲ ἀναβλέψας ἐς αὐτὸ „οὐ σὺ“ ἔφη „ταῦτα ὑβρίζεις, ἀλλ' ὁ δαίμων, ὃς ἐλαίνει σε οὐκ εἰδότα.“ ἐλελήθει δὲ ἄρα δαιμονῶν τὸ μειράκιον· ἐγέλα τε γὰρ ἐφ' οἷσ οὐδείς ἕτερος καὶ μετέβαλλεν ἐς τὸ κλάειν αἰτίαν οὐκ ἔχον, διελέγετό τε πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἦδε. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ τὴν νεότητα σικριτῶ-
 35 σαν ᾤοντο ἐκφέρειν αὐτὸ ἐς ταῦτα, ὁ δ' ὑπεκρίνετο ἄρα τῷ δαίμονι καὶ ἐδόκει παροινεῖν, ἃ ἐπα-

2. ἤσκητο. C, E. Fo. ἠσκούντο. 3. στανεστρέφοντο. f, s, l. 5. πλευσόμενου. s.
 6. ἡμέρα. 1. ἡ ἡμέρα. 2, E. 7. ἐμύθησαν. 1, o et m. γρ. ἐμύθησαντο. 2, a, m. 8. δὲ οἱ πολλοὶ. 1. δὲ πολλοὶ.
 2, a. δὲ ἡ πολλοὶ. m, o. 10. ἐκέλευε. f, v. 11. ἠβούλετο. l. ib. μὴ ἂν ποτε φήσας μνησεσθαι γόητα, μὴδὲ τὰ
 Ἐλευσίνα — δαιμόνια. E. (452.) 12. αὐτοῦ. s, l. 13. ἐκκληθῆην. v. ib. τελευτῆς. p. ib. γιγνώσκων. p et p. ante
 corr. γιγνώσκων. p, 2, E. 15. ἀπεφῆνατο. v. 17. εἶπεν. l. ib. αὐτίς. f. αὐτίς. s.
 19. φασί. f. 21. οἶδεν. v. ib. ἐς τὸ. v, s, B. ἐς τῷ. E. ib. ἕκαστον. p, v, l. 22. καὶ πηνίκα δὲ. 1. καὶ πη-
 νίκα. 2, E. 24. αὐτοῦ. l, s.
 27. ἀμαξῶν ἄσμα. p. ἀναξῶνασμα. π. Ἀμαξόνων ἄσμα. 2, a, m. μαζονόμων ἄσμα. o. ἀμαξῶν ἄσμα. B. 28. μὲν
 ὁ A. 1, v. μὲν δὴ ὁ A. f, l, s, E. ib. περὶ om. 2, a. 29. μὴ πίνειν. 1. μὴδὲ πίνειν. 2, E. 30. καὶ om. p. ib-
 τοῦ ποτηρίου. p. 32. ἐς αὐτόν. v. 33. ἐληλύθει. p. ib. δὲ γὰρ. s, a. ib. μετέβαλλεν. f, l. v. μετεβαλεν. 1, s, a,
 m. μετεβαβαλεν. o. ib. καὶ τὸ κλάειν. fc. a. 34. ἦδεν. f. 35. αὐτόσ. v.

φρηνει τότε, ὀρῶντός τε ἐς αὐτὸ τοῦ Ἀπολλωνίου, δεδοικώς τε καὶ ὀργίλως φανὰς ἠφίει τὸ εἶδω-
 λον, ὀπόσαι καιομένων τε καὶ στρεβλομένων εἰδίν, ἀφέξεσθαι τε τοῦ μειράκιον ὄμνυ καὶ μηδενὶ
 ἀνθρώπων ἐμπεσεῖσθαι. τοῦ δὲ οἶον δεσπότου πρὸς ἀνδράποδον ποιμίλον πανοῦργόν τε καὶ ἀναιδὲς
 καὶ τὰ τοιαῦτα ξὺν ὀργῇ λέγοντος καὶ κελεύοντος αὐτῷ ξὺν τεμηρίῳ ἀπαλλάττεσθαι „τὸν δεῖνα“
 ἔφη „καταβαλῶ ἀνδριάντα“ δείξας τινὰ τῶν περὶ τὴν Βασίλειον στοάν, πρὸς ἣ ταῦτα ἐπράττετο 5 158
 ἐκεῖ δὲ ὁ ἀνδριάς ὑπεκινήθη πρῶτον, εἶτα ἔπεσε, τὸν μὲν θόρυβον τὸν ἐπὶ τούτῳ καὶ ὡς ἐκρότη-
 σαν ὑπὸ θαύματος τί ἂν τις γράφοι; τὸ δὲ μειράκιον, ὥσπερ ἀφηνύσαν τούς τε ὀφθαλμούς ἔτριψε
 καὶ πρὸς τὰς ἀγὰς τοῦ ἡλίου εἶδεν αἰδῶ τε ἐπεσκάδατο πάντων ἐς αὐτὸ ἐστραμμένων ἀσελγῆς τε
 οὐκέτι ἐφαίνεται, οὐδὲ ἄτακτον βλέπον, ἀλλ' ἐκινήθη ἐς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν μείον οὐδὲν ἢ εἰ φαρ-
 μακοποσίᾳ ἐκέχητο, μεταβαλὼν τε τῶν γλανιδίων καὶ ληθίων καὶ τῆς ἄλλης συβαρίδος ἐς ἔρωτα 10
 ἦλθεν ἀύχμου καὶ τριβωνος καὶ ἐς τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου ἦθη ἀπεδύσατο.

Ἐπιπλήξαι δὲ λέγεται περὶ Διονυσίων Ἀθηναίους, ἃ ποιεῖται σφισιν ἐν ὄρα τοῦ Ἀνθεστηριῶ-
 νος· ὁ μὲν γὰρ μονωδίας ἀκροασόμενος καὶ μελοποιίας παραβάσεων τε καὶ ἑυθμῶν, ὀπόσοι κωμω-
 δίας τε καὶ τραγωδίας εἰδίν, ἐς τὸ θέατρον ξυμφοιτῶν ᾤετο, ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν, ὅτι αὐλοῦ ὑποση-
 μῆναντος λυγισμούς ὀρχοῦνται καὶ μεταξὺ τῆς Ὀρφείως ἐποποιίας τε καὶ θεολογίας τὰ μὲν ὡς Ὁραι, 15 159
 τὰ δὲ ὡς Νύμφαι, τὰ δὲ ὡς Βάκχαι πράττουσιν, ἐς ἐπίπληξιν τούτου κατέστη καὶ „παύσασθε“
 εἶπεν „ἐξορχούμενοι τοὺς Σαλαμινίους καὶ πολλοὺς ἐτέρους κειμένους ἀγαθοὺς ἀνδρας, εἰ μὲν γὰρ
 Λακωνικῇ ταῦτα ὄρχησις, εὖγε οἱ στρατιῶται, γυμνάξεσθε γὰρ πολέμῳ καὶ ξυνορχήσομαι, εἰ δὲ
 ἀκαλῇ καὶ ἐς τὸ θῆλυ σπεύδουσα, τί φῶ περὶ τῶν τροπαίων; οὐ γὰρ κατὰ Μήδων ταῦτα ἢ Περ-
 σῶν, καθ' ὑμῶν δὲ ἐστήξει, τῶν ἀναθέντων αὐτὰ εἰ ληποῖσθε. κροκατοὶ δὲ ὑμῖν καὶ ἀλουργία καὶ 20
 κοκκοβαφία τοιαύτη πόθεν; οὐδὲ γὰρ αἱ Ἀχαρναὶ γε ὧδε ἐστέλλοντο, οὐδὲ ὁ Κολωνὸς ὧδε ἵππευε.
 καὶ τί λέγω ταῦτα; γυνὴ ναύαρχος ἐκ Καρίας ἐφ' ὑμᾶς ἐπλευσε μετὰ Διέξου, καὶ ἦν αὐτῇ γυναι-
 κείον οὐδέν, ἀλλ' ἀνδρὸς στολὴ καὶ ὄπλα, ὑμεῖς δὲ ἀβρότεροι τῶν Διέξου γυναικῶν ἐφ' ἑαυτοὺς
 στείλεσθε οἱ γέροντες οἱ νέοι τὸ ἐφηβικόν, οἱ πάλαι μὲν ὤμνησαν ἐς Ἀργαῦλον φοιτῶντες ὑπὲρ 160
 τῆς πατρίδος ἀποθανεῖσθαι καὶ ὄπλα στήσεσθαι, νῦν δὲ ἴσως ὁμοῦνται ὑπὲρ τῆς πατρίδος βακχεύ- 25
 σαι καὶ θύρσον λήψεσθαι κόρυν μὲν οὐδεμίαν φέρον, γυναικομίμῳ δὲ μορφώματι, κατὰ τὸν Εὐ-
 ριπίδην, αἰσχρῶς διαπρέπον. ἀκούω δὲ ὑμᾶς καὶ ἀνέμους γίγνεσθαι καὶ λήθια ἀνασελεῖν λέγεσθε
 ἔπιπλα μετεώρως αὐτὰ κολποῦντες. ἔδει δὲ ἀλλὰ τούτους γε αἰδεῖσθαι, ξυμμάχους ὄντας καὶ πνεύ-
 σαντας ὑπὲρ ὑμῶν μέγα, μηδὲ τὸν Βορέαν κηδεστήν γε ὄντα καὶ παρὰ πάντας τοὺς ἀνέμους ἄρ-
 σανα ποιεῖσθαι θῆλυν, οὐδὲ γὰρ τῆς Ὁρειθυίας ἐραστῆς ἂν ποτε ὁ Βορέας ἐγένετο, εἰ κἀκείνην 30
 ὀρχουμένην εἶδε.“

Διωρθοῦτο δὲ κἀκεῖνο Ἀθήνησιν· οἱ Ἀθηναῖοι ξυνιόντες ἐς θέατρον τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει 22 160

1. τε om. 2, a. ib. δεδοικώς. J. ad. Im. 603. Malim δεδοικῶν τε καὶ ὀργίλων. 2. καιμένων. 1, l. κλαο-
 μένων. 2, E. 3. ἀνθρώπων. 1, f, v, l. ἀνθρώπων. s, E. 4. κελεύοντός τε. p. 5. καταβαλῶ. p. καταβαλῶν. π, f,
 m, o. καταβαλῶν. v. καταβαλῶν. s, a. 6. τῶν. s. ib. τούτων. s ante corr. 7. το δὲ μειράκιον — ἀσελγῆς τε
 οὐκέτι ἐφαίνεται. μεταβαλὼν δὲ τῶν γλανιδίων καὶ τῆς ἄλλης Συβαρίδος — ἀπεδύσατο. Φ (333, a, 32). 8. ἐπε-
 σκάδατο. π. ἐσκάδατο. p, 2, E, ΦA, B. cett.: ἠσκάδατο. ib. καὶ πάντων. p. ib. στραμμένων. l. ib. ἀσελγῆς. f, v,
 l, Φ. 9. βλέπων. f, v, l. 10. μεταβαλῶν. l. ib. καὶ. 1. καὶ τῶν. 2, E. ib. λυθίων. s ex corr. et a. ληθίων. l.
 12. Διονύσων. v. ib. τοῦ om. l. 13. ἀκροασόμενος. v, l. 14. ὑποσημάναντος. p. 15. λογισμούς. v. ib. ἐς
 ὄραι. p. 16. νύμφαι, ὡς βάκχαι. m. ib. πράσσουσιν. s, l. ib. παύσασθαι. π. 17. ἀγαθοὺς ἀνδρας. 1, m, a.
 ὄδρας. 2, a. ib. εἰ μὲν — ἢ ορχησις, ξυνορχήσομαι. εἰ δὲ — σπεύδουσα, οὐκέτι. Φ (333, a, 38). 18. τῷ πολέμῳ.
 1, a. 20. αὐτὰ. 1. ταῦτα. 2, E. ib. ληποῖσθε. π. ib. ἡμῖν. p. 21. κοκκοβαφία. 1. κροκοβαφία. 2, E. ib. γε. f, l.
 γ. E. 23. ἐπ' αὐτοῦς. C, E. Scr. ἐφ' ἑαυτοῦς. ex Ol. conj. 24. ἐς om. m, o. 25. νῦν δὲ — λήψεσθαι om. v.
 26. φέρον. π et p. ante corr. φέρον. 2, a, m. φέρειν. p. ex corr. γ, o. ib. γυναικομίμῳ, κατ' Εὐριπίδην φάσαι,
 μορφώματι. Φ (333, b, 2). 27. διαπρέπον. π et p. ante corr. διαπρέπον. 2, a, m. διαπρέπειν. p. ex corr. γ, o.
 ib. λήθια. p, l, s, a, m. 28. ὄντας. 1. γε ὄντας. 2, E. 29. ὑπὲρ ὑμῶν. 1, s. ἐπὶ ἡμῶν. f, l, v, E. ib. τὸν
 Βορέα. v. 30. ποιεῖσθε. v. ib. οὐ γὰρ. v. 31. διωρθοῦτο. l. ib. ξυνιόντες. f, l, v, ib. ὑπὸ τῇ. 1. ἐπὶ τῇ. 2, E.

- προσείχον σφαγαῖς ἀνθρώπων καὶ ἐσπουδάξτε ταῦτα ἐκεῖ μᾶλλον ἢ ἐν Κορίνθῳ νῦν, χρημάτων τε μεγάλων ἐνημένοι ἤγοντο μοιχοὶ καὶ πόρνοι καὶ τοιχωρῆχοι καὶ βαλαντιοτόμοι καὶ ἀνδραποδισταὶ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη, οἳ δ' ὤπλιζον αὐτούς. καὶ ἐκέλευον ξυμπίπτειν. ἔλαβετο δὲ καὶ τούτων ὁ Ἀπολλώνιος καὶ καλούντων αὐτὸν ἐς ἐκκλησίαν Ἀθηναίων οὐκ ἂν ἔφη παρελθεῖν ἐς χωρίον ἀκάθαρτον καὶ λύθρον μεστόν. ἔλεγε δὲ ταῦτα ἐν ἐπιστολῇ. καὶ θαυμάζειν ἔλεγεν „ὅπως ἢ θεὸς οὐ καὶ τὴν ἀκρόπολιν ἤδη ἐκλείπει τοιοῦτον αἷμα ὑμῶν ἐκχέοντων αὐτῇ. δοκεῖτε γάρ μοι προΐοντες, ἐπειδὴν τὰ Παναθηναῖα πέμπητε, μηδὲ βοῦς ἔτι, ἀλλ' ἑκατόμβας ἀνθρώπων καταθύσειν τῇ θεῷ. σὺ δέ, Διόνυσε, μετὰ τοιοῦτον αἷμα ἐς τὸ θέατρον φοιτᾷς; κάκει σοὶ σπένδουσιν οἱ σοφοὶ Ἀθηναῖοι; μετὰσθηθὶ καὶ σὺ, Διόνυσε· Κιθαιρῶν καθαρώτερος.“ τοιάδε εὖρον τὰ σπουδαιότατα τῶν φιλοσοφηθέντων Ἀθήνησιν αὐτῷ τότε.
- xiii Ἐπρέσβευσε δὲ καὶ παρὰ τοὺς Θετταλοὺς ὑπὲρ τοῦ Ἀχιλλέως κατὰ τοὺς ἐν Πυλαίᾳ ξυλλόγους, ἐν οἷς οἱ Θετταλοὶ τὰ Ἀμφικτυονικὰ πράττουσιν, οἳ δὲ δεισαντες ἐψηφίσαντο ἀναλαβεῖν τὰ προσήκοντα τῷ τάφῳ. καὶ τὸ Λεωνίδου σῆμα τοῦ Σπαρτιάτου μονουοῦ περιέβαλεν ἀγασθεῖς τὸν ἄνδρα. ἐπὶ δὲ τὸν κολωνὸν βαδίζων, ἐφ' οὗ λέγονται Λακεδαιμόνιοι περιχωσθήναι τοῖς τοξεύμασιν, ἤκουσε τῶν ὀμιλητῶν διαφορομένων ἀλλήλοις, ὃ τι εἴη τὸ ὑψηλότερον τῆς Ἑλλάδος, παρεῖχε δὲ ἄρα τὸν λόγον ἢ Οἴτη τὸ ὄρος ἐν ὀφθαλμοῖς οὖσα, καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν λόφον, „ἐγὼ“ ἔφη „τὸ ὑψηλότερον τοῦτο ἠγοῦμαι, οἳ γὰρ ἐνταῦθα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀποθανόντες ἀντανήγαγον αὐτὸ τῇ Οἴτῃ καὶ ὑπὲρ πολλοὺς Ὀλύμπους ἦραν. ἐγὼ δὲ ἄγαμαι μὲν καὶ τούσδε τοὺς ἄνδρας, τὸν δὲ Ἀκαρνᾶνα Μεγιστίαν καὶ πρὸ τούτων, ἃ γὰρ πειδομένους ἐγίνωσκε, τούτων ἐπεθύμησε κοινωνῆσαι τοῖς ἀνδράσιν, οὐ τὸ ἀποθανεῖν δείσας, ἀλλὰ τὸ μετὰ τοιῶνδε μὴ τεθνᾶναι.
- xiv Ἐπεφοίτησε δὲ καὶ τοῖς Ἑλληνικοῖς ἱεροῖς πᾶσι τῷ τε Δωδωναίῳ καὶ τῷ Πυθικῷ καὶ τῷ ἐν Ἀβαῖς, ἐς Ἀμφιάρεω τε καὶ Τροφωνίου ἐβάδισε καὶ ἐς τὸ Μουσεῖον τὸ ἐν Ἐλικῶνι ἀνέβη. φοιτῶντι δὲ ἐς τὰ ἱερά καὶ διορθουμένῳ αὐτὰ ξυνεφοίτων μὲν οἱ ἱερεῖς, ἠκολούθουν δὲ οἱ γνώριμοι, λόγων τε κρατῆρες ἴσταντο καὶ ἠρόντο αὐτῶν οἱ διψῶντες. ὄντων δὲ καὶ Ὀλυμπίων καὶ καλούντων αὐτὸν Ἡλείων ἐπὶ κοινωνίαν τοῦ ἀγῶνος „δοκεῖτέ μοι“ ἔφη „διαβάλλειν τὴν τῶν Ὀλυμπίων δόξαν πρεσβειῶν δεόμενοι πρὸς τοὺς αὐτόθι ἤξοντας.“ γενόμενος δὲ κατὰ τὸν Ἰσθμὸν μυκησαμένης τῆς περὶ τὸ Λέχαιον θαλάττης „ούτος“ εἶπεν „ὁ αὐχὴν τῆς γῆς τετμήσεται, μᾶλλον δὲ οὐ.“ εἶχε δὲ αὐτῷ καὶ τοῦτο πρόρησιν τῆς μικρὸν ὕστερον περὶ τὸν Ἰσθμὸν τομῆς, ἣν μετὰ ἔτη ἑπτὰ Νέρων διενόηθη· τὰ γὰρ βασιλεία ἐκλιπὼν ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀφίκετο κηρύγμασιν ὑποθήσασιν ἑατῶν Ὀλυμπικῶς τε καὶ Πυθικῶς, ἐνίκα δὲ καὶ Ἰσθμοῖ· αἱ δὲ νίκαι ἦσαν κιθαρωδαὶ καὶ κήρυκες, ἐνίκα δὲ καὶ τραγωδοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ. τότε λέγεται καὶ τῆς περὶ τὸν Ἰσθμὸν καινοτομίας ἄψασθαι περίπλου αὐτὸν ἐργαζόμενος καὶ τὸν Αἰγαῖον τῷ Ἀδρία ξυμβάλλων, ὥς μὴ πᾶσα ναὺς ὑπὲρ Μα-

1. Σ. ν. βαλαντιοτόμος. χρημάτων τε μεγάλων — μοιχοί, πόρνοι, τοιχωρῆχοι, βαλαντιοτόμοι, ἀνδραποδισταὶ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη et v. ἔθνος· ἤγοντο — ἔθνη. om. ἀνδραποδισταὶ. 2. μοιχοὶ καὶ ἀνδραποδισταὶ. f, a, m. ib. βαλαντιοτόμοι. 1, f, l. 3. ἔλαβετο δὲ. π, v. ἔλαβετο δὲ. p, f, l, s, E. 4. αὐτῶν. l. 6. λείπει. l. ib. ἐκχέοντων. 1 (u). προχέοντων. 2 (f), B, o. προεχόντων. a. προσεχόντων. m. 7. ἐπειδὴ. o. ib. πέμπητε. π, m, o. πέμπηται. p, 2, a.

11. Θεσσαλοῦς. l, s. 13. Σ. ν. περιεβάλοντο· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σῆμα Λ. τοῦ Σπαρτιάτου περιέβαλεν, ἀγασθεῖς τὸν ἄνδρα. ib. μόνον οὐ περιέλαβεν. π. (sic. corr.) 15. ὅτι. a. 17. ἀντανήγαγον. π, s, E. ἀντανήγον. p, f, v, l. 18. Σ. ν. ἄγαμαι. ἐγὼ δὲ — τοῖς ἀνδράσι κοινωνῆσαι. id. v. Ἀκαρνᾶνα usque ad τούτων. ib. μὲν. om Σ. ib. Ἀκαρνᾶνα μέγιστον. Σ. 19. πεπεισμένους. v. 20. τοῖς ἀνδράσι κοινωνῆσαι. Σ. ib. μετὰ τοιῶνδε μτ. 1, f, v, l. μὴ μετὰ τοιῶνδε. s, E.

21. καὶ Πυθικῶ. v. 22. λόγων — διψῶντες. Φ (333, b, 3). ib. οἱ om. l. ib. κρατῆρα. p. ib. αὐτῶν. v. 25. κοινωνία. p. 26. γενόμενος. 1 (u). γενομένου. 2, E. ib. μυκησαμένης. v. 27. Λέχαιον. f, s et sic infra bis corr. ib. δὲ οὐ. v. 28. αὐτῷ. 1, l. αὐτο f, v, s, E. ib. μικρὸν. C. σμικρὸν. E. 29. διενόηθει. v. 30. Ὀλυμπιακοῖς. l. ib. Πυθιακοῖς. 1, f, Φ, l. ib. Ἰσθμοῖ. o. 32. ἀνδρία συμβαλῶν. f, v. ἀδρία συμβαλῶν. l. ib. μαλέα. f, a.

λέαν πλείοι κομίζοντό τε αἱ πολλαὶ διὰ τοῦ ῥήγματος ξυντέμνουσαι τὰς περιβολὰς τοῦ πλοῦ. πῆ δὲ ἀπέβη τὸ τοῦ Ἀπολλωνίου λόγιον; ἡ ὄρυγῃ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ Λεγαίου λαβοῦσα στάδια προὔβη ἰσως τέτταρα ξυνεχῶς ὀρυττόντων, σχεῖν δὲ λέγεται Νέραν τὴν τομὴν οἱ μὲν Αἰγυπτίων φιλοσοφούντων αὐτῷ τὰς θαλάττας καὶ τὸ ὑπὲρ Λεγαίου πέλαιος ὑπερχυθὲν ἀφανιεῖν εἰπόντων τὴν Αἴγυγαν, οἱ δὲ νεώτερα περὶ τῆ ἀρχῆς δεισαντα. τοιοῦτον μὲν δὴ τοῦ Ἀπολλωνίου τὸ τὸν Ἰσθμὸν 5 τετμήσεσθαι καὶ οὐ τετμήσεσθαι.

Ἐν Κορίνθῳ δὲ φιλοσοφῶν ἐτύγχανε τότε Δημήτριος ἀνὴρ ξυνειληφῶς ἅπαν τὸ ἐν Κυνικῇ 164 xxv κράτος, οὗ Φαβροῖνος ὕστερον ἐν πολλοῖς τῶν ἑαυτοῦ λόγων οὐκ ἀγεννῶς ἐπεμνήσθη, παθῶν δὲ κρῶς τὸν Ἀπολλώνιον, ὅπερ φασι τὸν Ἀντισθένην πρὸς τὴν τοῦ Σακράτους σοφίαν παθεῖν, εἶπετο αὐτῷ μαθητιῶν καὶ προσκειμένος τοῖς λόγοις καὶ τῶν αὐτῷ γνωρίμων τοὺς εὐδοκιματέρους 10 ἐπὶ τὸν Ἀπολλώνιον ἔτρεπεν, ὃν καὶ Μένικπος ἦν ὁ Λύκιος ἔτη μὲν γεγονῶς πέντε καὶ εἴκοσι, γνώμης δὲ ἰκανῶς ἔχων καὶ τὸ σῶμα εὖ κατεσκευασμένος, ἔωκει γοῦν ἀθλητῇ καλῷ καὶ ἐλευθερίῳ τὸ εἶδος. ἐρᾶσθαι δὲ τὸν Μένικπον οἱ πολλοὶ ᾤοντο ὑπὸ γυναιου ξένου, τὸ δὲ γύναιον καλῇ τε ἐφαίνετο καὶ ἰκανῶς ἀβρὰ καὶ πλουτεῖν ἔφασκεν, οὐδὲν δὲ τούτων ἄρα ἀτεχνῶς ἦν, ἀλλὰ ἐδόκει πάντα. κατὰ γὰρ τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ Κεγχρεᾶς βαδίζοντι αὐτῷ μόνῳ φάσμα ἐντυχὸν γυνή τε ἐγένετο 15 καὶ χεῖρα ξυνῆψεν ἐρᾶν αὐτοῦ πάλαι φάσκουσα, Φοίνισσα δὲ εἶναι καὶ οἰκεῖν ἐν προαστείῳ τῆς Κορίνθου, τὸ δεῖνα εἰποῦσα προάστειον, „ἐς ὃ ἐσπέρας“ ἔφη „ἀφικομένῳ σοι ᾧδὴ τε ὑπάρξει ἐμοῦ ἀδούσης καὶ οἶνος, οἶον οὔπω ἔπιες, καὶ οὐδὲ ἀντεραστῆς ἐνοχλήσει σε, βιώσομαι δὲ καλῇ ξὺν καλῷ.“ τούτοις ὑπαχθεῖς ὁ νεανίας, τὴν μὲν γὰρ ἄλλην φιλοσοφίαν ἔρωστο, τῶν δὲ ἐρωτικῶν ἤτητο, ἐφοίτησε περὶ ἐσπέραν αὐτῇ καὶ τὸν λοιπὸν χρόνον ἐθάμιξεν, ὥσπερ παιδικοῖς, οὔπω ξυν- 20 εῖς τοῦ φάσματος. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀνδριαντοποιοῦ δικην ἐς τὸν Μένικπον βλέπων ἐξαγράφει τὸν νεανίαν καὶ ἐθεώρει, καταγνοὺς δὲ αὐτὸν „σὺ μέντοι“ εἶπεν „ὁ καλὸς τε καὶ ὑπὸ τῶν καλῶν 165 γυναικῶν θηρευόμενος ὄφιν θάλαπεις καὶ σὲ ὄφιν.“ θανατάσαντος δὲ τοῦ Μένικπου „ὅτι γυνή σοι“ ἔφη „ἐστὶν οὐ γαμετή. τί δέ; ἡγῆ ὑπ’ αὐτῆς ἐρᾶσθαι; „νῆ Δί“,“ εἶπεν „ἐπειδὴ διάκειται πρὸς με ὡς ἐρῶσα.“ „καὶ γῆμαις δ’ ἂν αὐτῆν;“ ἔφη. „χαρίεν γὰρ ἂν εἴη τὸ ἀγαπᾶσθαι γῆμαι.“ ἤρετο οὖν 25 „πηνίκα οἱ γάμοι;“ „θερμοὶ“ ἔφη „καὶ ἰσως αὔριον.“ ἐπιφυλάξας οὖν τὸν τοῦ συμποσίου καιρὸν ὁ Ἀπολλώνιος καὶ ἐπιστάς τοῖς δαιτυμόσιν ἄρτι ἦκουσι „ποῦ“ ἔφη „ἡ ἀβρὰ, δι’ ἣν ἦκατε; ἐνταῦθα“ εἶπεν ὁ Μένικπος καὶ ἅμα ὑπανίστατο ἐρυθριῶν. „ὁ δὲ ἄγγυρος καὶ ὁ χρυσὸς καὶ τὰ λοιπὰ, οἷς ὁ ἀνδρῶν κεκόσμηται, ποτέρου ὑμῶν;“ „τῆς γυναικός;“ ἔφη „τάμα γὰρ τοσαῦτα“ δείξας τὸν ἑαυτοῦ τριβῶνα. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „τοὺς Ταντάλου κήπους“ ἔφη „εἶδετε, ὡς ὄντες οὐκ εἰδί;“ „παρ’ 30 Ὀμήρῳ γε;“ ἔφασαν „οὐ γὰρ ἐς Αἶθου γε καταβάντες.“ „τοῦτ’“ ἔφη „καὶ τουτοῖ τὸν κόσμον ἡγείσθε, οὐ γὰρ ὕλη ἐστίν, ἀλλὰ ὕλης δόξα. ὡς δὲ γινώσκοντες, ὃ λέγω, ἡ χρηστὴ νύμφη μία τῶν ἐμπουσῶν ἐστίν, ἃς λαμίας τε καὶ μορμολυκίας οἱ πολλοὶ ἡγοῦνται. ἐρῶσι δ’ αὐταὶ καὶ ἀφροδισίαν μὲν, σαρκῶν δὲ μάλιστα ἀνθρωπείων ἐρῶσι καὶ παλεύουσι τοῖς ἀφροδισίοις, οὓς ἂν ἐθέ-

1. διὰ τοῦ. 1. κατὰ τοῦ. 2, E. ib. ξυντέμνουσαι. π. συντεμοῦσαι. p. 2, φ. ξυντεμοῦσαι. E. ib. πῆ — λόγιον. om φ. 2. ἡ δὲ ὄρυγῃ. φ. 3. συνεχῶς. 2, φ. 4. Λεγαίων. v. ib. ὑπερχυθὲν. p. 5. τὴν ἀρχὴν. v, φ.

7. συνειληφῶς. p. 8. Φαβροῖνος. v. 10. μαθητιῶν. f. corr. ead. m. ib. τοῦ αὐτοῦ γν. v. Fo: τῶν αὐτοῦ γν. 11. Μένικπος ὁ Λύκιος γνώμιος ἦν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τρανεῖ. ἔτη μὲν γεγονῶς κτλ. φ. ib. ὁ om. m, o. 12. εἰκοσι. s. ib. σύν. 2, φ, a, m. 13. οἱ. om. o. 15. Κεγχρεῖας. π. 1, E. Κεγχρεῖας. p. ib. ἐντυχῶν. p. 17. ἀφικομένῳ σοι. 1. ἀφικομένῳ. 2, E. 18. ὃν οὔπω. p. ib. σοι. p. 19. σύν. 2, φ. 20. πρὸς ἐσπέραν. p. ib. ξυνεῖς. 1. ξυνεῖς. 2, E. 21. φαντάσματος. φ. 22. καταμαθῶν. v. 23. σοι, ἔφη, ἐστίν. 1, f, s, a, m. σοι, ἔφη. v. σοὶ ἐστίν. o. 24. γαμετή, εἶπε. C, E. Delevi εἶπε. ib. αὐτοῖς. sc, a. 25. ὡς ἐρῶσα. 1. ἐρῶσα. 2, E. ib. γῆμαι. p. ib. εἶεν. v. 26. πηνίκα — αὔριον. φ. (333, b, 4.) ib. ἔφη om. v. ib. ἰσως καὶ. v. ib. τὸν om. φ. 27. ταῖς. π. ib. ἦκουσιν. a. ib. ἦκατε. π. πίνετε. p, 2, E. 28. καὶ χρυσός. sc, E. 29. ἀνδρῶν. l. ib. τῆς om. o. ib. ἔφη om. v. 31. τοῦτ’. C. ταῦτ’. sc, E. 32. ἡγείσθαι. v. 33. ἐμπουσῶν. π. ib. μορμολυκίας. C, E. μορμολυκία. Meinecke ad Men. 145. 34. οὓς ἀφροδισίων. o. ib. δὲ καὶ μάλιστα. l, s, sc, E. ib. παλεύουσι. Lobeck. ad S. Ajac. 1190. πάλλουσι. C, E.

λωσι δαίσασθαι.“ ἡ δὲ „εὐφήμει“ ἔλεγε „καὶ ἄπαγε.“ καὶ μυθάττεσθαι ἐδόκει, ἃ ἦκουε, καὶ πού
καὶ ἀπέσκαπτε τοὺς φιλοσόφους, ὡς αἰὲ ληροῦντας. ἐπεὶ μέντοι τὰ ἐκπώματα τὰ χρυσᾶ καὶ ὁ δο-
κῶν ἄργυρος ἀνεμιαία ἠλέγχθη καὶ διέπτη τῶν ὀφθαλμῶν ἅπαντα οἰνοχόοι τε καὶ ὄψοποιοι καὶ ἡ
166 τοιαύτη θεραπεία πᾶσα ἠφανίσθησαν ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἀπολλωνίου, δακρύοντι ἐφίκει τὸ φάσμα
5 καὶ ἐδεῖτο μὴ βασανίζειν αὐτό, μηδὲ ἀναγκάζειν ὁμολογεῖν, ὃ τι εἴη, ἐπικειμένου δὲ καὶ μὴ ἀνιέν-
της ἔμπουσά τε εἶναι ἔφη καὶ πιαίνειν ἠδοναῖς τὸν Μένικπον ἐς βρωσίν τοῦ σώματος, τὰ γὰρ
καλὰ τῶν σωμάτων καὶ νέα διτεῖσθαι ἐνόμιζεν, ἐπειδὴ ἀκραίφνης αὐτοῖς τὸ αἷμα. τοῦτον τὸν λό-
γον γνωριμώτατον τῶν Ἀπολλωνίου τυγχάνοντα ἐξ ἀνάγκης ἐμήκυνα, γινώσκουσι μὲν γὰρ πλείους
αὐτόν, ἅτε καθ' Ἑλλάδα μέσσην πραχθέντα, ξυλλήβδην δὲ αὐτόν παρειλήφασιν, ὅτι ἔλοι ποτὲ ἐν
10 Κορίνθῳ λάμιαν, ὃ τι μέντοι πράττουσαν καὶ ὅτι ὑπὲρ Μενίππου, οὐκ ἔγω γινώσκουσιν, ἀλλὰ Λά-
μιδὲ τε καὶ ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων ἐμοὶ εἰρηται.

XXVI Τότε καὶ πρὸς Βάσσον διηγήθη τὸν ἐκ τῆς Κορίνθου, πατραλοίας γὰρ οὗτος καὶ ἐδόκει καὶ
ἐπερίστευτο, σοφίαν δὲ ἑαυτοῦ κατεψεύδετο καὶ χαλινὸς οὐκ ἦν ἐπὶ τῇ γλώττῃ. λοιδορούμενον δὲ
αὐτὸν ἐπέσχευε ὁ Ἀπολλώνιος οἷς τε ἐπέστελλεν οἷς τε διελέχθη κατ' αὐτοῦ. πᾶν γὰρ, ὅπερ ὡς ἐς
15 πατραλοίαν ἔλεγε, ἀληθὲς ἐδόκει, μὴ γὰρ ἂν ποτε τοιούδε ἄνδρα ἐς λοιδορίαν ἐκπεσεῖν, μηδ' ἂν
εἰπεῖν τὸ μὴ ὄν.

XXVII Τὰ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ τοῦ ἀνδρὸς τοιαῦτα· ἀνιόντι τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐς Ὀλυμπίαν ἐνέντητον Λακε-
δαιμονίων πρέσβεις ὑπὲρ ξυνοουσίας, Λακωνικὸν δὲ οὐδὲν περὶ αὐτοὺς ἐφαίνεται, ἀλλ' ἀβρότερον
αὐτῶν εἶχον καὶ συβάριδος μεστοὶ ἦσαν. ἰδὼν δὲ ἄνδρας λείους τὰ σκέλη λιπαροὺς τὰς κόμας καὶ
167 20 μηδὲ γενεῖοις χρωμένους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσθῆτα μαλακοῦς, τοιαῦτα πρὸς τοὺς ἐφόρους ἐπέστελλεν,
ὡς ἐκείνους κήρυγμα ποιήσασθαι δημοσίᾳ τὴν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας καὶ τὰς παρα-
τιλιφίας ἐξελαύνοντας ἐς τὸ ἀρχαῖόν τε καθισταμένους πάντα, ὅθεν παλαιστραὶ τε ἀνήθησαν καὶ
σπουδαὶ καὶ τὰ φιλίτια ἐπανήλθε καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαιμονία ἑαυτῇ ὁμοία. μαδῶν δὲ αὐτοὺς τὰ
οἴκοι διορθουμένους ἔπεμψεν ἐπιστολὴν ἀπ' Ὀλυμπίας βραχυτέραν τῆς Λακωνικῆς σκευτάλης. ἔστι
25 δὲ ἡδε·

„Ἀπολλώνιος ἐφόροις χαιρεῖν.

Ἄνδρῶν μὲν τὸ μὴ ἀμαρτάνειν, γενναίων δὲ τὸ καὶ ἀμαρτάνοντας αἰσθῆσθαι.“

XXVIII Ἰδὼν δὲ ἐς τὸ ἔδος τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ „χαιρε“, εἶπεν „ἀγαθὲ Ζεῦ, σὺ γὰρ οὕτω τι ἀγαθός, ὡς
168 καὶ σαυτοῦ κοινωγήσαι τοῖς ἀνθρώποις“. ἐξηγήσατο δὲ καὶ τὸν χαλκῶν Μίλων καὶ τὸν λόγον τοῦ
30 περὶ αὐτὸν σχήματος. ὁ γὰρ Μίλων ἐστάναι μὲν ἐπὶ δίσκου δοκεῖ τῷ πόδε ἄμφω συμβεβληκώς,
ῥόαν δὲ ξυνέχει τῇ ἀριστερᾷ, ἡ δεξιὰ δὲ, ὀρθοὶ τῆς χειρὸς ἐκείνης οἱ δάκτυλοι καὶ οἶον διείροντες.
οἱ μὲν δὴ κατ' Ὀλυμπίαν τε καὶ Ἀρκαδίαν λόγοι τὸν ἀθλητὴν ἱστοροῦσι τοῦτον ἄτροπον γενέσθαι
καὶ μὴ ἐκβιβασθῆναι ποτε τοῦ χώρου, ἐν ᾧ ἔστη, δηλοῦσθαι δὲ τὸ μὲν ἀπριξὲ τῶν δακτύλων ἐν

1. καὶ πού καὶ. C. (sc.) καὶ πού. E. 2. ἀπέσκαπτε. C, E. Fo: ἐπέσκαπτε. ib. ληροῦντες. m. 3. ἠλέχθη. l.
fc, a. ib. ἅπαντα. 1. πάντα. 2. E. 4. ἐδόκει. v, s, a et m. γο. ἐδόκει τὸ φάντασμα. ib. φάντασμα. 2 (r, φ), a.
6. πιαίνειν μὲν. φ. ib. ἄφρα τῶν σώματος. p. 7. Fo: νομίζειν. 8. τῶν om. v. ib. Ἀπολλωνίῳ. v. ib. τυγχάνον-
των. p. ib. πλείους. l. 9. τε αὐτόν. p. 10. μὲν πράττουσαν. p. ib. Μενίππου. 1. Μενίππου ταῦτα. 2, E.

12. Σ. v. Βάσσος Κορίνθιος. Ἀπολλώνιος πρὸς τοῦτον διηγήθη — μὴ ὄν. ib. Βάσσοι. v. 17. μὲν γὰρ. p, 2, E.
γὰρ δὴ. v. ib. καὶ om. Σ. 13. πεπίστευτο. l, s, a. ἐπιστεύετο. v. ib. αὐτοῦ. E, Φ, qui habet σοφίαν — γλώττη.
(333, b, 5.) ib. λοιδορούμενος. l. 14. ἀπέσχευε. fc, a, m. ἔσχευε. B. ib. ἐπέστελλεν. Σο. ib. διελέχθη p. (ex corr,

pro διελέχθη) f, l, s, E. διελέχθη. v. ib. ὡς om. s, a, m. 15. ἐμπειεῖν. p, v. ἐμπειεῖν. Σο. ib. ἀνιέπειν. Σ.
17. ὡς ἐς Ὀλ. p, f, fb, v. 19. αὐτῶν. l, s. αὐτῶν. 1, f, v, fc, E. ib. σαβαρίδος. p. 21. Σ. v. πίττα· τὴν
τε — ὁμοία. ib. πέτταν. fc, a. 22. τε om. p. ib. παλαιστραὶ δὲ α. κ. σπουδαί. h. ib. σπονδαί. fc, E. 23. φιλί-
τια. B. 27. ἀνδρῶν μὲν. 1, f, v, fb. ἀνδρῶν. l, s, fc, E. ib. ἀμαρτάνειν. 1. ἀμαρτεῖν. 2, E. ib. τὸ καὶ. 1. καὶ
τὸ. 2, E. ib. ἀμαρτάνοντας. π, f, fb, l et p ante corr. ἀμαρτόντας. p, ex corr. s, fc, E. ib. αἰσθῆσθαι om. fb.
28. εἶδος. fb, sed corr. ead. m. ἔδος. fc. ib. οὕτω τοι. p. 30. συμβεβληκώς. 1, m. συμβεβηκώς. 2, a, o, B.
31. δὲ. om. v. 33. τὸν μὲν. f, fb, v, l et s ante corr.

τῇ ξυνοχῇ τῆς φόας, τὸ δὲ μηδ' ἂν σχισθῆναι ποτ' ἀπ' ἀλλήλων αὐτούς, εἴ τις πρὸς ἓνα αὐτῶν ἀμυλλῶτο, τῷ τὰς διαφυγὰς ἐν ὄρθοις τοῖς δακτύλοις εὐ ξυνηρμόσθαι, τὴν ταινίαν δέ, ἣν ἀναδει-
ται, σαφροσύνης ἡγεῖται ξύμβολον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος σοφῶς μὲν εἶπεν ἐπινενοῆσθαι ταῦτα, σοφώ-
τερα δὲ εἶναι τὰ ἀληθέστερα. „ὡς δὲ γινώσκοντες τὸν νοῦν τοῦ Μίλωνος, Κροτανιάται τὸν ἀθλη-
τὴν τοῦτον ἱερέα ἐστήσαντο τῆς Ἡρας. τὴν μὲν δὴ μίτραν ὅ τι χρὴ νοεῖν, τί ἂν ἐξηγοίμην ἔτι, 5
μνημονεύσας ἱερέως ἀνδρός; ἢ φόα δὲ μόνη φυτῶν τῇ Ἡρᾷ φύεται, ὁ δὲ ὑπὸ τοῖς ποσὶ δίσκος, 169
ἐπὶ ἀσπίδου βεβηκώς ὁ ἱερεὺς τῇ Ἡρᾷ εὐχεται, τουτὶ δὲ καὶ ἡ δεξιὰ σημαίνει. τὸ δὲ ἔργον τῶν
δακτύλων καὶ τὸ μήπω διεστῶς τῇ ἀρχαίᾳ ἀγαλματοποιίᾳ προσκεῖσθαι.“

Παρατυγγάνων δὲ τοῖς δρωμένοις ἀπεδέχετο τῶν Ἡλείων, ὡς ἐπεμελοῦντο τε αὐτῶν καὶ ξὺν
κόσμῳ ἔδρων μείον τε οὐδὲν ἢ οἱ ἀγωνιούμενοι τῶν ἀθλητῶν κρῖνεσθαι ᾤοντο καὶ μήθ' ἐκόντες 10
τι μήτ' ἄκοντες ἀμαρτάνειν προῦνοοῦντο. ἐρομέναν δ' αὐτὸν τῶν ἐταίρων, τίνας τοὺς Ἡλείους
περὶ τὴν διάθεσιν τῶν Ὀλυμπίων ἠγοῖτο, „εἰ μὲν σοφούς,“ ἔφη „οὐκ οἶδα, σοφιστὰς μέντοι.“

Ὡς δὲ καὶ διεβέβλητο πρὸς τοὺς οἰομένους ξυγγράφειν καὶ ἀμαθεῖς ἡγεῖτο τοὺς ἀπτομένους
λόγου μελίζονος, ὑπάρχει μαθεῖν ἐκ τῶνδε· μερικάκιον γὰρ δοκησίσοφον ἐντυχὸν αὐτῷ περὶ τὸ ἱερὸν
„συμφοροθυμήτηί μοι“ ἔφη „αὐρίον, ἀναγνώσομαι γὰρ τι.“ τοῦ δὲ Ἀπολλωνίου ἐρομένου, ὅ τι 15
ἀναγνώσοιτο, „λόγος“ εἶπε „ξυντέτακται μοι ἐς τὸν Δία.“ καὶ ἅμα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ ἐπεδείκνυ αὐ-
τὸν σεμνυνόμενος τῇ καχύτῃ τοῦ βιβλίου. „τί οὖν“ ἔφη „ἐπαινέσῃ τοῦ Διός; ἢ τὸν Δία τὸν
ἐνταῦθα καὶ τὸ μηδὲν εἶναι τῶν ἐν τῇ γῇ ὁμοίων;“ „καὶ τοῦτο μὲν,“ ἔφη „πολλὰ δὲ πρὸ τούτου 170
καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔτερα, καὶ γὰρ αἱ ἄραι καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν γῆν καὶ ἀνέμους εἶναι
καὶ ἄστρα Διὸς πάντα.“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „δοκεῖς μοι“ εἶπεν „ἐγκωμιστικὸς τις εἶναι σφόδρα.“ 20
„διὰ τοῦτο“ ἔφη „καὶ ποδάγρας ἐγκώμιόν τι μοι ξυντέτακται καὶ τοῦ τυφλόν τινα ἢ κωφὸν εἶναι.“
„ἀλλὰ μηδὲ τοὺς ὑδέρους“ εἶπε „μηδὲ τοὺς κατάρρους ἀποκῆρτετε τῆς ἑαυτοῦ σοφίας, εἰ βούλοιο
ἐπαινεῖν τὰ τοιαῦτα, βελτίαν δὲ ἔσῃ καὶ τοῖς ἀποδνησκουσιν ἐπόμενος καὶ διωὼν ἐπαινοὺς τῶν νο-
σημάτων, ὑφ' ὧν ἀπέθανον, ἦττον γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἀνιάσονται πατέρες τε καὶ παῖδες καὶ οἱ ἀγχοῦ
τῶν ἀποθανόντων.“ μεγαλιωμένον δὲ ἰδὼν τὸ μερικάκιον ὑπὸ τοῦ λόγου „ὁ ἐγκωμιάζων“, εἶπεν 25
„ὦ ξυγγραφεῦ, πότερον ἂ οἶδεν ἐπαινέσεται ἄμεινον ἢ ἂ οὐκ οἶδεν;“ „ἂ οἶδεν,“ ἔφη „πῶς γὰρ
ἂν τις ἐπαινοῖ, ἂ οὐκ οἶδε;“ „τὸν πατέρα οὖν ἦδη ποτὲ τὸν σεαυτοῦ ἐπῆνεσας;“ „ἐβουλήθην,“
εἶπεν „ἀλλ' ἐπεὶ μέγας τε μοι δοκεῖ καὶ γενναῖος ἀνθρώπων τε ὧν οἶδα κάλλιστος οἰκόν τε ἱκανὸς
οἰκῆσαι καὶ σοφία ἐς πάντα χρῆσθαι, παρῆκα τὸν ἐς αὐτὸν ἐπαινον, ὡς μὴ αἰσχύνοιμι τὸν πατέρα
λόγῳ ἦττον.“ δυσχεράνας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, τουτὶ δὲ πρὸς τοὺς φορτικοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐπα- 30
σχεν „εἴτα“, ἔφη „ὦ κάθαρχα, τὸν μὲν πατέρα τὸν σεαυτοῦ, ὃν ἴσα καὶ σεαυτὸν γινώσκεις, οὐκ
ἂν οἶε ποτ' ἂν ἱκανῶς ἐπαινέσαι, τὸν δ' ἀνθρώπων καὶ θεῶν πατέρα καὶ δημιουργὸν τῶν ὄλων,
ὅσα περὶ ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς ἐστίν, εὐκόλως οὕτως ἐγκωμιάζων οὐθ' ὃν ἐπαινεῖς, δέδιδας, οὔτε
ξυνίης ἐς λόγον καθιστάμενος μελίζονα ἀνθρώπου;“

1. τὸν δὲ. f, fb, v, l et s ante corr. ib. δὲ μηδ'. C, a. μηδ'. m, o. ib. αὐτὸν ex corr. rec. s. αὐτῷ. l. 2. τὸ
τίς. v. 3. ἡγεῖσθαι. p. ib. σύμβολον. sc. ib. ἐπινοεῖσθαι. p. 4. ὡς δὴ. l. ib. γινώσκοντες. v. 5. τὴν δὲ δήμητρα. p. ib. ἐξη-
γοίμην; ἔτι — ἀνδρός. o. 6. φυτῶν. π, f, fb, l, v. φυτῶν. p, sc, s, E. ib. φαίνεται. p. ib. ὑπὸ τοῖς. 1, fb, H. ἐπὶ
τοῖς. s, l, sc, E. ὑπὸ ποσὶ. v. 7. βεβηκώς. fb. s. καὶ τὸ μήπω. π. καὶ μήπω. p. 2, a, m. μήπω. o. ib. κείσθαι. p.
9. τοῖς ἰδρωμένοις. p. ib. τε αὐτῶν. π. τῶν αὐτῶν. p, f, v, E. τῶν αὐτῶν. l, s. 10. οἱ om. s, a, m. 11.
προνοοῦντο. o. ib. τοὺς om. l, s, a. 12. παρὰ. p. ib. ἡγεῖτο. v, E.
13. καὶ om. p. ib. διεβέβλητο. v. ib. ἠγοῖτο. s, E. 16. ὑπὸ τῷ ἱματίῳ. π et m. γφ. ὑπὸ τοῦ ἱμ. p, 2, E.
ib. ἐπεδείκνυ. v. 18. τοῦτο μὲν. 1 et m. γφ. τοῦτο γε. 2, E. 20. ἰδὼν δὲ ὁ Ἀπ. v. ib. τις om. 2, a. τε. sc. 21.
μοι om. 2, a. ib. τε ξυντέτακται. a. 22. τῆς ἑαυτοῦ. 1, f, v, l. τῆς σεαυτοῦ. s, E. 23. βελτίαν. v. 24. αὐτοῖς.

1. αὐτός. 2, E. 25. δὲ. f. al. m. ib. ὁ om. v. 26. ἂ οἶδεν om. m. 27. ἐπαινεῖ. v. 28. Fo: ἐδόκει. ib. τε om.
2, a, m. ib. καὶ κάλλιστος. 2, a, m. ib. ἱκανῶς. π. 29. ἐς τὰ πάντα. p. ib. αἰσχύνοιμι. 1. αἰσχύναιμι. 2, E.
31. σεαυτοῦ. 1. σεαυτοῦ. 2, E. ib. καὶ σεαυτοῦ. v. ib. οὐκ ἂν. C, E. Fo: οὐκ ἂν. 32. οὐκ. C. (εἴη. l.) οὐκ. a. οἶε.
m, o. 33. οὐδὲ. p. 34. ξυνίης. C. ξυνίεις. l, E.

- xxxI Αί δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ διαλέξεις τῷ Ἀπολλωνίῳ περὶ τῶν χρησιμωτάτων ἐγίνοντο, περὶ σοφίας
 τε καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης καὶ καθάπεξ, ὁπόσαι ἀρεταὶ εἰσι, περὶ τούτων ἀπὸ τῆς κρηπίδος
 171 τοῦ νεῶ διελέγετο πάντας ἐκπλήττων οὐ ταῖς διανοαῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἰδέαις τοῦ λόγου.
 περιστάντες δὲ αὐτὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι ξένον τε παρὰ τῷ Διὶ ἐποιούντο καὶ τῶν οἴκοι νέων πα-
 5 τέρα βίον τε νομοθέτην καὶ γερόντων γέρας. ἐρομένου δὲ Κορινθίου τινὸς κατὰ ἀχθηδόνα, εἰ καὶ
 θεοφάνια αὐτῷ ἄξουσι, „νή τῷ Σιῶ“, ἔφη, „ἔτοιμά γε“. ὁ δὲ Ἀπολλάνιος ἀπήγαγεν αὐτοὺς τῶν
 τοιούτων, ὡς μὴ φθονοῦτο. ἐπεὶ δὲ ὑπερβὰς τὸ Ταύγετον εἶδεν ἐνεργὸν Λακεδαιμόνα καὶ τὰ τοῦ
 Λυκούργου πάτρια εὖ πράττοντα, οὐκ ἀηδὲς ἐνόμισε τὸ καὶ τοῖς τέλεσι τῶν Λακεδαιμονίων ξυγγε-
 νέσθαι περὶ ἄν ἑρωτῶν ἐβούλοντο. ἤροντο οὖν ἀφικόμενον, πῶς θεοὶ θεραπευτέοι, ὁ δὲ εἶπεν
 10 „ὡς δεσπότηαι“. πάλιν ἤροντο, πῶς ἦρωες; „ὡς πατέρες“. τρίτον δὲ ἐρομένων, πῶς δὲ ἀνθρωποι
 „οὐ Λακωνικὸν“ ἔφη „τὸ ἐρώτημα“. ἤροντο καὶ ὅ τι ἤγοίτο τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους, ὁ δὲ εἶπεν
 „ἀρίστους διδασκάλους, οἱ διδάσκαλοι δὲ εὐδοκίμησουσιν, ἦν οἱ μαθηταὶ μὴ φραδυμῶσιν.“ ἐρομέ-
 νων δ' αὐτῶν, τί περὶ ἀνδρείας ξυμβουλευοί, „καὶ τί“ ἔφη „τῇ ἀνδρίᾳ χρῆσεσθε;“
- xxxii 172 Ἐτύγχανε δὲ περὶ τὸν χρόνον τοῦτον νεανίας Λακεδαιμόνιος αἰτίαν ἔχων παρ' αὐτοῖς, ὡς
 15 ἀδικῶν περὶ τὰ ἦθη Καλλικρατίδα μὲν γὰρ τοῦ περὶ Ἀργινούσας ναυαρχήσαντος ἦν ἔκγονος,
 ναυκληρίας δὲ ἦρα καὶ οὐ προσεῖχε τοῖς κοινοῖς, ἀλλ' ἐς Καρχηδόνα ἐξέπλει καὶ Σικελίαν ναῦς
 πεποικημένος. ἀκούσας οὖν κρῖνεσθαι αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ δεινὸν ᾤθη περιδεῖν τὸν νεανίαν ὑπα-
 χθέντα ἐς δίκην καὶ „ὦ λῶστε“, ἔφη „τί πεφροντικῶς περιεὶς καὶ μεστός ἐννοίας;“, „ἀγῶν“ εἶπεν
 „ἐπήγγελται μοι δημόσιος, ἐπειδὴ πρὸς ναυκληρίαις εἰμι καὶ τὰ κοινὰ οὐ πράττω.“ πατήρ δὲ σοι
 20 ναύκληρος ἐγένετο ἢ κάππος; „ἀπαγε“, εἶπε „γυμνασίαρχοι τε καὶ ἔφοροι καὶ πατρονόμοι πάντες,
 Καλλικρατίδας δὲ ὁ πρόγονος καὶ τῶν ναυαρχησάντων ἐγένετο.“ „μῶν“, ἔφη „τὸν ἐν Ἀργινούσ-
 σαις λέγεις;“, „ἐκεῖνον“ εἶπε „τὸν ἐν τῇ ναυαρχίᾳ ἀποθανόντα“. „εἴτ' οὐ διεβάλε σοι“ εἶπε „τὴν
 θάλατταν ἢ τελευτῇ τοῦ προγόνου;“, „μὰ Δι'“, εἶπεν „οὐ γὰρ ναυμαχῆσων γε πλέω.“ „ἀλλ' ἐμ-
 πόρων τε καὶ ναυκλήρων κακοδαιμονεστερόν τι ἐρεῖς ἔθνος; πρῶτον μὲν περινοστοῦσι, ζητοῦσι
 25 ἄγοράν κακῶς πράττουσαν, εἶτα προξένους καὶ καπήλους ἀναμιχθέντες πάλοῦσί τε καὶ πωλοῦνται
 καὶ τόκοις ἀνοσίοις τὰς αὐτῶν κεφαλὰς ὑποτιθέντες ἐς τὸ ἀρχαῖον σπεύδουσι, κἄν μὲν εὖ πράτ-
 τωσιν, εὐπλοεῖ ἢ ναῦς καὶ πολὺν ποιοῦνται λόγον τοῦ μήτε ἐκόντες ἀνατρέψαι μήτε ἄκοντες, εἰ δὲ
 ἢ ἐμπορία πρὸς τὰ χρέα μὴ ἀναφέροιο, μεταβάντες ἐς τὰ ἐφόλια προσαράττουσι τὰς ναῦς καὶ
 173 τῶν ἐτέρων [ναῦται] βίον θεοῦ ἀνάγκην εἰπόντες ἀθεάτατα καὶ οὐδὲ ἄκοντες αὐτοὶ ἀφείλοντο. εἰ
 30 δὲ καὶ μὴ τοιοῦτον ἦν τὸ θαλαττουργόν τε καὶ ναυτικὸν ἔθνος, ἀλλὰ τό γε Σπαρτιάτην ὄντα καὶ
 πατέρων γεγονότα, οἱ μέσσην ποτὲ τὴν Σπάρτην ᾤκησαν, ἐν κολίῃ νηὶ κείσθαι λήθη μὲν ἴσχοντα
 Λυκούργου τε καὶ Ἰφίτου, φόρτου δὲ μνήμονα καὶ ναυτικῆς ἀκριβολογίας, τίνος αἰσχύνης ἄπεισιν;
 εἰ γὰρ καὶ μηδὲν ἄλλο, τὴν γοῦν Σπάρτην αὐτὴν ἔδει ἐνδυμείσθαι, ὡς, ὁπότε μὲν τῆς γῆς εἶχετο,

1. αἶδε. E. 2. τε γὰρ καὶ. o. ib. ἀνδρείας. corr. ead m. f. ib. καθάπερ. v. 4. περιστάντες δὲ αὐτὸν. 1. πε-
 ριστάντες οἶν. 2, E. ib. νέων. s, a, m. 5. εἰ καὶ. π, m, o. ἢ καὶ. p, s, a. ἢ καὶ. f, v, l. 6. αὐτῷ. 1. ἐπ' αὐτῷ.
 2, E. ib. ἐξιοῦσι. p. ib. ἔφησαν. o. ib. ἔτοιμά γε. π et m γρ. ib. ἀπήγαγεν. 1, f, v. ἀπήγεν. l, s, E. 7. μὴ
 om. l. ib. ὑπὲρ τὸ. π. ib. Ταύγετον. p. ib. ενεργόν. v. 9. τρίτον μὲν. l. 13. καὶ τί; o. ib. χρῆσεσθαι. v. o.
 χρῆσεσθε reuocat H. 88.

15. Ἀργινούσας. π. Ἀργινούσας. l, E. ib. ἦν om. m. 16. Καρχηδόνα. s a. rec. m. 18. ὦ λόγε. p. ib. παρίης.
 1. παρίεις. f. ead. m. περίεις. l. παρίεις. E. περίεις. J. ib. καὶ οὐ μεστός. f, v, l. 19. πατήρ. 1. καὶ πατήρ. 2, E.
 20. τε καὶ. π. γὰρ καὶ. p, 2, E. 21. Καλλικρατίδας. f, v. ib. Ἀργινούσας ut 15. 25. εἴτ' οὐ. 1, f et s ex corr.
 εἴτ' οὖν. l, v, s ante corr. a. ib. ὅ τ' οὐ. ψ, o. 23. ἐμπόρων. v. 24. τε καὶ. π. τι καὶ. p. γε καὶ. 2, E. ib. μὲν
 om. v. ib. ζητοῦσι. π. ζητοῦντες. p, 2, E. 22. κακῶς om. p. 26. αὐτῶν. l, s. αὐτῶν. E. 28. μὴ ἀναφέροιο. 1.
 σὺν α. 2, E. 29. τῶν ἐτέρων. 1. τὸν ἐτέρων. 2, E. ib. ναῦται dele aut scribe οὔτοι. J ad Im. 625. velit ναυαγοί.
 ib. εἰ δὲ μὴ. p. 30. θαλάττουργόν τε. o. 31. ἴσχοντα. 1, l, s, v. ἴσχον τὰ. f. ἴσχον τὰ. fc, a, m. ἴσχοντα. o.

οὐρανομήκη δόξασαν, ἐπεὶ δὲ θαλάττης ἐπεθύμησε, βυθισθεῖσάν τε καὶ ἀφανισθεῖσαν οὐκ ἐν τῇ θαλάττῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γῆ. τούτοις τὸν νεανίαν οὕτω διεχειρώσατο τοῖς λόγοις, ὡς νεύσαντα αὐτὸν ἐς τὴν γῆν κλαίειν, ἐπεὶ τοσοῦτον ἤκουσεν ἀπολελείφθαι τῶν πατέρων, ἀποδόσθαι τε τὰς ναῦς, ἐν αἷς ἔζη. καθεστῶτα δὲ αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἀπολλώνιος καὶ τὴν γῆν ἀσπαζόμενον κατήγαγε παρὰ τοὺς ἐφόρους καὶ παρητήσατο τῆς δίκης.

Κακείνο τῶν ἐν Λακεδαιμόνι· ἐπιστολὴ ἐκ βασιλέως Λακεδαιμονίους ἦκεν ἐπίπληξιν ἐς τὸ κοινὸν αὐτῶν φέρουσα, ὡς ὑπὲρ τὴν ἐλευθερίαν ὑβρίζοντων, ἐκ διαβολῶν δὲ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντος ἐπέσταλτο αὐτοῖς ταῦτα. οἱ μὲν δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀπορία εἶχοντο καὶ ἡ Σπάρτη πρὸς ἑαυτὴν ἤριζεν, εἶτε χορὴ παραιτουμένους τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως εἶτε ὑπερφρονούντας ἐπιστέλλειν· πρὸς ταῦτα ξύμβουλον ἐποιοῦντο τὸν Ἀπολλώνιον τοῦ τῆς ἐπιστολῆς ἦθους, ὁ δὲ, ὡς εἶδε διεστηκῶτα, 10 παρήλθε τε ἐς τὸ κοινὸν αὐτῶν καὶ ὧδε ἐβραχυλόγησε· „Παλαμήδης εὔρε γράμματα οὐκ ὑπὲρ τοῦ γράφειν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ γινώσκειν, ἃ δεῖ μὴ γράφειν.“ οὕτω μὲν δὲ Λακεδαιμονίους ἀπήγε τοῦ μήτε θρασεῖς μήτε δειλοὺς ὀφθῆναι.

Διατρίψας δ' ἐν τῇ Σπάρτῃ μετὰ τὴν Ὀλυμπίαν χρόνον, ὡς ἐτελεύτα ὁ χειμῶν, ἐπὶ Μαλέαν ἦλθεν ἀρχομένου ἤρος, ὡς ἐς τὴν Ῥώμην ἀφήσων. διανοουμένῳ δ' αὐτῷ ταῦτα ἐγένετο ὄναρ τοῖς 15 ὄνδε· ἰδοὺ γυναικὰ μεγίστην τε καὶ πρεσβυτάτην περιβάλλειν αὐτὸν καὶ δεῖσθαι οἱ ξυγγενέσθαι, πρὶν ἐς Ἰταλοὺς πλεύσαι, Διὸς δὲ εἶναι ἡ τροφὸς ἔλεγε καὶ ἦν αὐτῇ στέφανος πάντ' ἔχων τὰ ἐκ γῆς καὶ θαλάττης. λογισμὸν δὲ αὐτῷ διδοὺς τῆς ὄψεως ξυνῆκεν, ὅτι πλευστέα εἴη ἐς Κρήτην πρότερον, ἢν τροφὸν ἠγοῦμεθα τοῦ Διός, ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ ἐμαιεύθη, ὁ δὲ στέφανος καὶ ἄλλην ἴσως δηλώσει νῆσον. οὐδῶν δὲ ἐν Μαλέα νηῶν πλείονων, αἱ ἐς Κρήτην ἀφήσειν ἐμελλον, ἐνέβη ναῦν 20 ἀποχωρῶσαν τῷ κοινῷ· κοινὸν δὲ ἐκάλει τοὺς τε ἐταίρους καὶ τοὺς τῶν ἐταίρων δούλους, οὐδὲ γὰρ ἐκείνους παρεῶρα. προσπλεύσας δὲ Κυδωνία καὶ παραπλεύσας ἐς Κνωσσὸν τὸν μὲν Λαβύρινθον, ὅς ἐκεῖ δαίκεται, ξυνείχε δὲ, οἶμαί, ποτε τὸν Μινώταυρον, βουλομένων ἰδεῖν τῶν ἐταίρων, ἐκείνους μὲν ξυνεχῶρει τοῦτο, αὐτὸς δὲ οὐκ ἂν ἔφη θεατῆς γενέσθαι τῆς ἀδικίας τοῦ Μίνω. προῆι δὲ ἐπὶ Γόρτυναν πόδι τῆς Ἰδῆς. ἀνελθὼν οὖν καὶ τοῖς θεολογουμένοις ἐντυχὼν ἐπορεύθη καὶ ἐς 25 τὸ ἱερὸν τὸ Λεβηναῖον· ἔστι δὲ Ἀσκληπιοῦ καὶ ὥσπερ ἡ Ἀσία ἐς τὸ Πέργαμον, οὕτως ἐς τὸ ἱερὸν τοῦτο ξυνεφοῖτα ἡ Κρήτη, πολλοὶ δὲ καὶ Λιβύων ἐς αὐτὸ περαιοῦνται· καὶ γὰρ τέτραπται πρὸς 175 τὸ Λιβυκὸν πέλαγος κατὰ γοῦν τὴν Φαιστόν, ἔνθα τὴν πολλὴν ἀνείργει θάλατταν ὁ μικρὸς λίθος. Λεβηναῖον δὲ τὸ ἱερὸν ὠνομάσθαι φασιν, ἐπειδὴ ἀκρωτήριον ἐξ αὐτοῦ κατατείνει λέοντι εἰκασμένον, οἷα πολλὰ αἱ ξυντηγίαι τῶν πετρῶν ἀποφαίνουσι, μῦθόν τε ἐπὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ ἄδουσιν, ὡς λέων 30 εἰς οὗτος γένοιτο τῶν ὑποζυγίων ποτὲ τῇ Ῥέᾳ. ἐνταῦθα διαλεγόμενου ποτὲ τοῦ Ἀπολλωνίου περὶ μεσημβρίαν, διελέγετο δὲ πολλοῖς ἀνδράσιν, ὅφ' ὧν τὸ ἱερὸν ἐθεραπεύετο, σεισμὸς ἀθρόως τῇ Κρήτῃ προσέβαλε, βροντὴ δὲ οὐκ ἐκ νεφῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς γῆς ὑπήχησεν, ἡ θάλαττα δὲ ὑπενόσθησε στάδια ἴσως ἐπτά. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἔδωσαν, μὴ τὸ πέλαγος ὑποχωρῆσαν ἐπισπάσθαι τὸ ἱερὸν καὶ ἀπενεχθῶσιν, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „θαρσεῖτε“, ἔφη „ἡ γὰρ θάλαττα γῆν ἔτεκε“. καὶ οἱ μὲν 35

1. ἐπὶ δὲ. ο. ib. ἐπεθύμησε om. ο. 2. τῶν νεανίαν. l. 3. ἤκουσεν ἀπολελείφθαι. π, l, m, o. ἀπολελείφθαι. p, f, v, s, a. 4. ὑπέκοντα δὲ. p. ib. ἐξέβαλε τῆς. p.

6. ἐπιστολῆν. v. ib. ἦκεν. l. ἦλθεν. 2, E. 7. αὐτῷ φέρουσα. a, non fc. 8. ἐπέσταλτο. f, m, o. ἔσταλτο. 2, a.

10. ἐποιοῦντο τὸν. p. ἐποιοῦντό π. ἐποίοντό τε. l. ἐποίον τότε. f, v, s, E. ib. εἶδε. 1. εἶδέ τε. 2, E. 11. παρήλθε τε. 1. παρήλθεν. 2, E. 12. οὕτως. 2. ib. Λακεδαιμονίους ἀπήγε. l. 13. τοῦ om. π.

15. διανοουμένου δ' αὐτῷ. l. 16. ξυγγενέσθαι. l. ξυγγίνεσθαι. o. 17. αὐτῷ. l, a, m. 18. πλευστέα εἴη. 1, v. πλευστέα εἴην. f. πλευστέα. l, s, E. 19. καλὴν ἴσως. J. ad Athen. p. 77. 20. δούλους. f, o et m. γρ. ἄλλους δούλους. 2, a, m. 22. παρεῶρα. π. περιεῶρα. p, 2, E. ib. προσπλεύσας. p, l, s, a, m. παραπλεύσας. π, f, v, o. ib. παραπλεύσας. p, l, s, a, m. προσπλεύσας. π, f, v, o. 23. ὅς ἰδοὺ. f, v, l. 25. καὶ ἐς. 1, f, v, l. ἐς. s, fc, E. 28. γ' οὖν. f. ib. τὴν om. f, v. 32. ἐπὶ μεσημβρίαν. v. ib. ἀθρόως. p. 33. προσέβαλλεν. v. ib. νεφῶν. l, l. νεφείων. 2, E.

IV, 33. 34. p. 174. 175.

ᾤοντο αὐτὸν τὴν ὁμόνοιαν τῶν στοιχείων λέγειν, καὶ ὅτι μηδὲν ἂν ἢ θάλαττα νεώτερον ἐς τὴν γῆν ἐργάσαιο, μετὰ δὲ ἡμέρας ὀλίγας ἀφικόμενοι τινες ἐκ τῆς Κυδωνιάτιδος ἡγγειλαν, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τε καὶ μεσημβρίαν, ἦν ἐγένετο ἡ διοσημία, νῆσος ἐκ τῆς θαλάττης ἀνεδόθη περὶ τὸν πορθμὸν τὸν διαφρέοντα Θήραν τε καὶ Κρήτην. ἑάσαντες οὖν λόγων μῆκος ἔλθωμεν καὶ ἐπὶ τὰς

- 5 ἐν Ῥώμῃ σπουδᾶς, αἱ ἐγένοντο αὐτῶ μετὰ τὰ ἐν Κρήτῃ.
- xxxv 176 Νέρων οὐ ξυνεχώρει φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ περιεργον αὐτῶ χροῖμα οἱ φιλοσοφοῦντες ἐφαίνοντο καὶ μαντικὴν συσκιάζοντες, καὶ ἤχθη ποτὲ ὁ τριβων ἐς δικαστήριον, ὡς μαντικῆς σχῆμα. ἐῷ τοὺς ἄλλους. ἀλλὰ Μουσώνιος ὁ Βαβυλώνιος, ἀνὴρ Ἀπολλωνίου μόνου δεύτερος ἐδέθη ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἐκεῖ μένων ἐκινδύνευσεν, ἀπέθανε δ' ἂν τὸ ἐπὶ τῶ δῆσαντι, εἰ μὴ σφόδρα ἔρρωτο. ἐν τοιαύτῃ
- xxxvi 10 καταστάσει φιλοσοφίας οὔσης ἔτυχε προσιῶν τῇ Ῥώμῃ, στάδια δὲ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀπέχων ἐνέτυχε Φιλόλαον τῶ Κιτιεῖ περὶ τὸ νέμος τὸ ἐν τῇ Ἀρικεῖα. ἦν δὲ ὁ Φιλόλαος τὴν μὲν γλῶτταν ξυγκείμενος, μαλακώτερος δὲ καρτερησαί τι. οὗτος ἀναλύων ἀπὸ τῆς Ῥώμης αὐτὸς τε ἐῷκει φεύγοντι καὶ ὅτω ἐντύχοι φιλοσοφοῦντι παρεκελεύετο τὸ αὐτὸ πράττειν. προσειπὼν οὖν τὸν Ἀπολλώνιον ἐκέλευεν ἐκστῆναι τῶ καιρῶ, μηδὲ ἐπιφοιτᾶν τῇ Ῥώμῃ διαβεβλημένου τοῦ φιλοσοφεῖν, καὶ διη-
- 15 γείτο τὰ ἐκεῖ πραττόμενα θαμὰ ἐπιστρεφόμενος, μὴ ἐπακροῦτό τις αὐτοῦ κατοπιν. „σὺ δὲ καὶ χορὸν φιλοσόφων ἀναψάμενος“ εἶπε „βαδίζεις φθόνου μεστὸς οὐκ εἰδὼς τοὺς ἐπιτεταγμένους ταῖς πύλαις ὑπὸ Νέρωνος, οἱ ξυλλήφονται σέ τε καὶ τούτους, πρὶν ἔσω γενέσθαι.“ „τί δ'“ εἶπεν „ὦ
- 177 Φιλόλαε, τὸν αὐτοκράτορα σπουδάζειν φασίν;“ „ἡνιοχεῖ“ ἔφη „δημοσίᾳ καὶ ἄδει παριῶν ἐς τὰ Ῥωμαίων θέατρα καὶ μετὰ τῶν μονομαχοῦντων ζῆ, μονομαχεῖ δὲ καὶ αὐτὸς καὶ ἀποσφάττει.“ ὑπο-
- 20 λαβὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „εἶτα“ ἔφη „ὦ βέλτιστε, μείζον τι ἡγῆ θέαμα ἀνδράσι πεπαιδευμένοις ἢ βασιλέα ἰδεῖν ἀσχημονοῦντα; θεοῦ μὲν γὰρ παλῆνιον ἀνθρώπος“ εἶπε „κατὰ τὴν Πλάτανος δόξαν, βασιλεὺς δὲ ἀνθρώπου παλῆνιον γιγνώμενος καὶ χαριζόμενος τοῖς ὄχλοις τὴν ἑαυτοῦ αἰσχύνην τίνας οὐκ ἂν παράσχοι λόγους τοῖς φιλοσοφοῦσι;“ „νῆ Δί“ εἶπεν ὁ Φιλόλαος „εἶγε μετὰ τοῦ ἀκινδύνου γίγνεται, εἰ δὲ ἀπόλοιο ἀναχθῆς καὶ Νέρων σε ὦμον φάγοι μηδὲν ἰδόντα ὧν πράττει,
- 25 ἐπὶ πολλῶ ἔσται σοι τὸ ἐντυχεῖν αὐτῶ καὶ ἐπὶ πλείονι ἢ τῶ Ὀδυσσεῖ ἐγένετο, ὁπότε παρὰ τὸν Κύκλωπα ἦλθεν, ἀπώλεσε γὰρ πολλοὺς τῶν ἐταίρων ποθήσας ἰδεῖν αὐτὸν καὶ ἠττηθεὶς ἀτόπου καὶ ὦμου θεάματος.“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „οἶε γὰρ“ ἔφη „τοῦτον ἦττον ἐκτετυφλωσθαι τοῦ Κύκλωπος, εἰ τοιαῦτα ἐργάζεται;“ καὶ ὁ Φιλόλαος „πραττέτω μὲν“ εἶπεν „ὅ τι βούλεται, σὺ δὲ ἀλλὰ τούτους σῶζε.“ φωνῇ δὲ ταῦτα μείζονι ἔλεγε καὶ ἐῷκει κλάοντι. ἐνταῦθα δείσας ὁ Δάμις περὶ τοῖς νέοις,
- xxxvii 30 μὴ χεῖρους αὐτῶν γένοιτο ὑπὸ τῆς τοῦ Φιλολάου πτοίας, ἀπολαβὼν τὸν Ἀπολλώνιον „ἀπολεῖ“ ἔφη „τοὺς νέους ὁ λαγῶς οὗτος τρόμων καὶ ἀθυμίας ἀναπιμπλᾶς πάντα“. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „καὶ μὴν πολλῶν“ ἔφη „ἀγαθῶν ὄντων, ἃ μὴδ' εὐχάμενῶ μοι πολλάκις παρὰ τῶν θεῶν γέρονε, μέγιστον ἂν ἔγωγε φαίην ἀπολελανκέναι τὸ νυνὶ τοῦτο, παραπέπτωκε γὰρ βάσανος τῶν νέων, ἢ σφόδρα ἐλέγξει τοὺς φιλοσοφοῦντάς τε αὐτῶν καὶ τοὺς ἕτερόν τι μᾶλλον ἢ τοῦτο πράττοντας.“ καὶ
- 178 35 ἠλέγχθησαν αὐτίκα οἱ μὴ ἐρωσμένοι σφῶν, ὑπὸ γὰρ τῶν τοῦ Φιλολάου λόγων ἀπαχθέντες οἱ μὲν

2. ἐργάσεται. p. ib. ἡγγειλαν. π. 3. διοσημία. f, v, l. ib. ἐν τῇ θαλάσῃ. v. 4. ἔλθωμεν ἐπὶ. 2. a. 5. τὰ ἐν Κρ- C. τὴν ἐν Κρ. fc, E.

8. ὡς Βαβ. o. ib. μόνου. 1, J. μὲν. 2, E. 9. μένων. π. μὲν ὧν. p, 2, E. ib. τῶ ἐπὶ τῶ. l. 12. ἦν δὲ - καρτερησαί τι. Φ. (333, b, 6). 13. παρεκέλευέ τε. v. 14. ἐκέλευεν om. fc, a, m. 17. ξυλλήφοντες. v. ib. τί δὲ - f, s, l. τίδ'. a. 18. φασίν om. a, m, ubi mg. γρ. σπουδ. φασίν. 20. ὦ om. 2, a, m. 22. γενόμενος. π. γινόμενος - f, s, l. γινόμενος. a. 23. τίνας om. v. ib. εἴ γε. π et p ante corr. εἶγε μὴ. p ex corr. 2, E. 24. μετὰ τοῦ ἀκινδύνου. π. μετὰ τοῦ κινδύνου. p, f, v, s, E. μετὰ κινδύνου. l. ib. εἰδόντα. v. 25. πλείον. π, v, l. πλείων. f. 26 -

ἀπώλεσα. f. corr. al. m. ib. δεινοῦ. l. 28. μὲν om. π. ib. εἶπε. o. 30. αὐτῶν. π. αὐτῶ. l. αὐτῶν. E. ib. τῆς Φιλολάου. 2, a. ib. ὑπολαβάν. f, v, l. 31. ὁ λόγος. m, (ubi γρ. ὁ λαγῶς). o. ib. ἀναπιμπλῶν. s, a. 33. σφόδρα. 1, o. σφόδρα τε. 2, s, m. 34. τοῦ. l. ib. φιλοσοφοῦντάς τε. 1, f, v. φιλοσοφοῦντάς τι. s, a, m. φιλοσοφοῦντας. o. 35. ἠλέγχθησαν. l. ib. τοῦ om. l.

ἔρασαν νοσεῖν, οἱ δ' οὐκ εἶναι αὐτοῖς ἐφόδια, οἱ δὲ τῶν οἴκοι ἐρᾶν, οἱ δὲ ὑπὸ ὄνειράτων ἐκπα-
 κληῆσθαι, καὶ περιήλθεν ἐς ὅτῳ ὁμιλητᾶς ὁ Ἀπολλώνιος ἐκ τεττάρων καὶ τριάκοντα, οἱ ξυνεφώτων
 αὐτῷ ἐς τὴν Ῥώμην. οἱ δ' ἄλλοι Νέρωνα τε καὶ φιλοσοφίαν ἀποδράντες φυγῆ ᾤχοντο. ξυναγαγὼν
 οὖν τοὺς περιλειφθέντας, ὧν καὶ Μένικπος ἦν ὁ ξυναλλάξας τῇ ἐμπούσῃ καὶ Διοσκορίδης ὁ Αἰγύ-
 πτιος καὶ Λάμις, „οὐ λοιδορήσομαι“ ἔφη „τοῖς ἀπολειπομένοις ἡμᾶς, ἀλλ' ὑμᾶς ἐπαινέσομαι μᾶλλον, 5
 ὅτι ἄνδρες ἐστέ ἐμοὶ ὅμοιοι, οὐδ', εἴ τις Νέρωνα δεῖσας ἀπῆλθε, δειλὸν ἠγήσομαι τοῦτον, ἀλλ' εἴ
 τις τοῦ θεοῦ τοῦτου κρείττων γίγνεται, φιλόσοφος ὑπ' ἐμοῦ προσειρήσεται, καὶ διδάξομαι αὐτόν,
 ὅποσα οἶδα. δοκεῖ δὴ μοι πρῶτον μὲν εὐξασθαι τοῖς θεοῖς, δι' οὓς ταῦτα ἐπὶ νοῦν ἦλθεν ὑμῖν τε
 κἀκείνοις, ἔπειθ' ἠγεμόνας αὐτοὺς ποιείσθαι, θεῶν γὰρ χωρὶς οὐδ' ἐν ἄλλῳ ἐσμέν. παριτηγία ἐς
 πόλιν, ἢ τοσοῦτων τῆς οἰκουμένης μερῶν ἄρχει· πῶς οὖν ἂν παρέλθοι τις, εἰ μὴ ἐκείνοι ἠγοῦντο; 10
 καὶ ταῦτα τυραννίδος ἐν αὐτῇ καθεστηκυίας οὕτω χαλεπῆς, ὡς μὴ ἐξεῖναι σοφοῖς εἶναι. ἀνόητόν
 τε μηδεὶ δοκεῖται τὸ θαρσεῖν ὁδόν, ἣν πολλοὶ τῶν φιλοσόφων φεύγουσιν, ἐγὼ γὰρ πρῶτον μὲν
 οὐδὲν ἂν ἠγοῦμαι φοβερόν οὕτω γενέσθαι τῶν κατ' ἀνθρώπους, ὡς ἐκπλαγῆναί ποτε ὑπ' αὐτοῦ
 τὸν σοφόν, εἴτ' οὐδ' ἂν προσθείην ἀνδρὶ τὰς μελέτας, ἔὰν μὴ μετὰ κινδύνων γίνονται. καὶ ἄλ-
 λως ἐπελθὼν γῆν, ὅσῃν οὕτω τις ἀνθρώπων, θηρία μὲν Ἀράβιά τε καὶ Ἰνδικὰ πάμπολλα εἶδον, 15
 τὸ δὲ θηρίον τοῦτο, ὃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ τύραννον, οὔτε ὁπόσαι κεφαλαὶ αὐτῷ, οἶδα, οὔτε εἰ γαμ-
 φώνυχόν τε καὶ καρχαρόδουον ἐστὶ. καίτοι πολιτικὸν μὲν εἶναι τὸ θηρίον τοῦτο λέγεται καὶ τὰ μέγα
 τῶν πόλεων οἰκῆν, τοσοῦτω δὲ ἀγριώτερον διάκειται τῶν ὄρειων τε καὶ ὑλαίων, ὅσῳ λείοντες μὲν
 καὶ παρδάλεις ἐντοτε κολακευόμενοι ἡμεροῦνται καὶ μεταβάλλουσι τοῦ ἥθους, τουτὶ δὲ ὑπὸ τῶν κα- 179
 ταψηγόντων ἐκαιρόμενον ἀγριώτερον αὐτοῦ γίγνεται καὶ λαφύσει πάντα. περὶ μὲν γε θηρίων οὐκ 20
 ἂν εἰκοις, ὅτι τὰς μητέρας ποτὲ τὰς αὐτῶν ἐδαίσαντο, Νέρων δὲ ἐμπεφόρηται τῆς βορᾶς ταύτης.
 εἰ δὲ καὶ ταῦτα γέγονεν ἐπ' Ὀρέστη καὶ Ἀλαμειῶνι, ἀλλ' ἐκείνοις σχῆμα τοῦ ἔργου πατέρες ἦσαν
 ὁ μὲν ἀποθανὼν ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, ὁ δὲ ὄρμου πραθεῖς, οὔτοσι δὲ καὶ ἐσκοιηθεῖς ὑπὸ τῆς
 μητρὸς γέροντι βασιλεῖ καὶ κληρονομήσας τὸ ἄρχεῖν ναυαγίῳ τὴν μητέρα ἀπέκτεινε πλοῖον ἐπ' αὐτῇ
 ξυνοίε, ὅφ' οὐ ἀπώλετο πρὸς τῇ γῆ. εἰ δὲ ἐκ τούτων φοβερόν τις ἠγεῖται Νέρωνα καὶ διὰ τοῦτο 25
 ἀποκηδᾶ φιλοσοφίας οὐκ ἀσφαλὲς αὐτῷ νομίζων τὸ ἀπὸ θυμοῦ τι αὐτῷ πράττειν, ἴστω τὸ μὲν
 φοβερόν ἐκείνοις ὑπάρχον, ὅσοι περ ἂν σαφροσύνης τε καὶ σοφίας ἄπτωνται, τούτοις γὰρ καὶ τὰ
 παρὰ τῶν θεῶν εὐ ἔχει, τὰ δὲ τῶν ὑβριζόντων ὕθλον ἠγείσθαι, καθὰ καὶ τὰ τῶν μεμεθυμένων,
 καὶ γὰρ δὴ κἀκείνους γε ἠλιθίους μὲν ἠγοῦμεθα, φοβερούς δὲ οὐ. ἴαμεν οὖν ἐς τὴν Ῥώμην, εἶγε
 ἐρῶμεθα, πρὸς γὰρ τὰ Νέρωνος κηρύγματα, δι' ὧν ἐξείργει φιλοσοφίαν, ἔστιν ἡμῖν τὸ τοῦ Σο- 30
 φακλέους

οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηφύξας τάδε,

οὐδὲ Μοῦσαι καὶ Ἀπόλλων λόγιος. εἰκὸς δὲ καὶ αὐτὸν Νέρωνα γιννώσκειν τὰ λαμβεῖα ταῦτα, τρα-
 γωδία, ὡς φασι, χαίροντα.“ ἐνταῦθά τις τὸ Ὀμήρου ἐνθυμηθεῖς, ὡς, ἐπειδὴν ὁ λόγος ἀρμόσῃ

3. ὧν M. 2, a. ib. Διοσκορίδης. p. 5. οὐ λοιδορήσομαι om. fc, a. 8. ἡμῖν. v. 9. ὧν γὰρ. C, E. θεῶν γὰρ. I ep. ct. 41. ib. οὐδ' ἐν ἄλλο. π. οὐδὲν ἄλλο. p. 2, E. 11. μὴ δὲ εἶναι. a et m. γρ. ib. ἀνόητόν γε. f, l. 12. μηδεὶ. C. μηδὲν. fc, E. 13. οὕτως. f. 14. προσθείην. 1. προσθείη. 2, E. ib. γίνονται. 1, v. γίνονται. f, l, 8, B. 15. μὲν. π. m, o. μὲν γὰρ. p, 2, a et m. γρ. 17 μὲν om. v. ib. εἶναι om. 2, E. (m. γρ. μὲν εἶναι.) ib. τοῦτο λέγεται. 1. λέγεται. 2, E. 18. τοσοῦτον. π. 19. παρδάλεις. 2. ib. καταψηγόντων. 1, l. (p. ia mg. γρ. καταψώντων) καταψηγόντων. f. καταψυχόντων. v, 8, a, m. καταψώντων. o. 20. φυλάσσει. p. ib. περὶ μὲν - ἄρχειν. Φ. (338, B. 8.) ib. γὰρ θηρίων. Φ A, B. τε θηρίων. v, l. 21. ποτὲ τὰς om. Φ. ib. ταύτης ἐπ' Ὀρ. Φ. mediis omissis. 22. οὔτος. Φ. ib. καὶ om. π, v. 23. ἀπέκτεινε. 1, o. ἀπέκτεινε. 2, a, m. 26. αὐτὸ. p. αὐτῶν. a, m. αὐτῶ. o. 27. ἐκείνοις ὑπάρχον. π et m. γρ. ἐκείνοις οὐχ ὑπάρχον. p, 2, E. ib. ἄπτωνται. π, 8, l. ἄπτονται. p, f, v, E. 28. ἔχει. p. ib. καθὰ καὶ τὰ. π. καθάπερ τὰ. p, 2, E. ib. μεθυμένων. v. 29. κἀκείνους γε. 1, o. κἀκείνους. 2, a, m. 30. ἐξείργει. E. ib. Σοφοκλέους ἐλεγείων. C. (fc.) Σοφ. λαμβεῖων. E, quod delent. 32. τὰ δὲ. m, o. 33. τραγωδίας. p. 34. τὸ Ὀμήρου. p, 8, a: τοῦ Ὀμ. π, f, v, l, m. τὸ τοῦ Ὀμ. o.

πολεμικούς ἄνδρας, μία μὲν κόρυς γίνονται, μία δὲ ἄσπις, εὐρεῖν ἂν μοι δοκεῖ αὐτὸ τοῦτου καὶ περὶ τούσδε τοὺς ἄνδρας γενόμενον· ὑπὸ γὰρ τῶν τοῦ Ἀπολλωνίου λόγων ξυγκροτήθεντες ἀποθνήσκουν τε ὑπὲρ φιλοσοφίας ἔρρωτο καὶ βελτίους τῶν ἀποδράντων φαίνεσθαι.

xxxix

180

Προσῆσαν μὲν οὖν ταῖς πύλαις, οἱ δὲ ἐφεστᾶτες οὐδὲν ἠρώτων, ἀλλὰ περιήθρουν τὸ σχῆμα καὶ ἐθαύμαζον· ὁ γὰρ τρόπος ἱερὸς ἐδόκει καὶ οὐδὲν ἰοικῶς τοῖς ἀγείρουσι, καταλύουσι δ' αὐτοῖς ἐν πανδοχείῳ περὶ τὰς πύλας καὶ δεῖπνον αἰρουμένοις, ἐπειδὴ καιρὸς ἐσπέρας ἤδη ἐτύγγανεν, ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθύων ἄνθρωπος οὐκ ἀγλευκῶς τῆς φωνῆς ἔχων, περιήει δὲ ἄρα κύκλω τὴν Ῥώμην ἄδων τὰ τοῦ Νέρωνος μέλη καὶ μεμυσθωμένος τοῦτο, τὸν δὲ ἀμελῶς ἀκούσαντα ἢ μὴ καταβαλόντα μισθὸν τῆς ἀκροάσεως ξυνεκχώρητο αὐτῷ καὶ ἀπάγειν ὡς ἀσεβοῦντα. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ κινδύρα καὶ ἡ πρόσφορος τῷ κινδύρῳ σκευὴ πάσα, καὶ τινα καὶ νευρᾶν τῶν ἐφασμένων τε καὶ προεντεταμένων ἀποκειμένην ἐν κοιτῆρι εἶχεν, ἦν ἐφασκεν ἐκ τῆς Νέρωνος ἐανθῆσαι κινδύρας δυοῖν μναῖν καὶ ἀποδώσεσθαι αὐτὴν οὐδενί, ἦν μὴ κινδύρωδός ἢ τῶν ἀρίστων τε καὶ ἀγωνιουμένων Πυθῶν. ἀναβαλόμενος οὖν, ὅπως εἰώθει, καὶ βραχὺν διεξελθὼν ὕμνον τοῦ Νέρωνος ἐπήγε μέλη τὰ μὲν ἐξ Ὀρεστίας, τὰ δὲ ἐξ Ἀντιγόνης, τὰ δ' ὀπόθεν γούν τῶν τραγωδομένων αὐτῷ, καὶ ᾠδὰς ἔκαμπτεν, ὅπως Νέρων ἐλύγισέ τε καὶ κακῶς ἔστρεφεν. ἀργότερον δὲ ἀκροαμένων ὁ μὲν ἀσεβείσθαι Νέρωνα ὑπ' αὐτῶν ἐφασκε καὶ πολεμίου τῆς θείας φωνῆς εἶναι, οἱ δὲ οὐ προσείχον. ἐρομένου δὲ τοῦ Μενίππου τὸν Ἀπολλώνιον, πῶς ἀκούει λέγοντος ταῦτα, „πῶς“ ἔφη „ἢ ὡς ὅτε ἦδεν; ἡμεῖς μὲντοι, ᾧ Μένικπε, μὴ παροξυνώμεθα πρὸς ταῦτα, ἀλλὰ τὸν μισθὸν τῆς ἐπιδείξεως δόντες ἐάσωμεν αὐτὸν θύειν ταῖς Νέρωνος Μουσαῖς.“

xl 20

181

Τοῦτο μὲν δὴ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπαρρηγήθη. ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ Τηλεσίνοσ ὁ ἕτερος τῶν ὑπάτων καλέσας τὸν Ἀπολλώνιον „τί“ ἔφη „τὸ σχῆμα“; ὁ δὲ „καθαρὸν“ εἶπε „καὶ ἀπ' οὐδενὸς θνητοῦ“. „τίς δὲ ἡ σοφία;“ „θειασμὸς“ ἔφη „καὶ ὡς ἂν τις θεοῖς εὐχοῖτο καὶ θύοι“. „ἔστι δὲ τις, ᾧ φιλόσοφε, ὃς ἀγνοεῖ ταῦτα;“ „πολλοί,“ εἶπεν „εἰ δὲ καὶ ὀρθῶς τις ἐπίσταται ταῦτα, πολλῶ γένοιτο ἂν αὐτοῦ βελτίων ἀκούσας σοφωτέρου ἀνδρός, ὅτι, ἂ οἶδεν, εὐ οἶδεν.“ ταῦτα ἀκούοντα τὸν Τηλεσίνον, καὶ γὰρ ἐτύγγανεν ὑποθεραπεύων τὸ θεῖον, ἐσῆλθεν ὁ ἀνὴρ δι' ἃ πάλα περὶ αὐτοῦ ἤκουε καὶ τὸ μὲν ὄνομα οὐκ ᾔετο δεῖν ἐς τὸ φανερὸν ἐρατᾶν, μὴ τιν' ἔτι λανθάνειν βούλοιο, ἐπατήγη δὲ αὐτὸν πάλιν ἐς τὸν λόγον τὸν περὶ τοῦ θείου, καὶ γὰρ πρὸς διάλεξιν ἐπιτηδείως εἶχε, καὶ ὡς σοφῶ γε εἶπε „τί εὐχῆ προσιῶν τοῖς βωμοῖς;“ „ἔγωγε“ ἔφη „δικαιοσύνην εἶναι νόμους μὴ καταλύεσθαι πένεσθαι τοὺς σοφούς, τοὺς δὲ ἄλλους πλουτεῖν μὲν, ἀδόλως δέ.“ „εἶτα“ εἶπε „τοσαῦτα αἰτῶν οἶε τεύξεσθαι;“ „νῆ Δί,“ εἶπε „ξυνείρω γὰρ τὰ πάντα ἐς εὐχὴν μίαν καὶ προσιῶν τοῖς βωμοῖς ᾧδε εὐχομαι· ᾧ θεοί, δοίητέ μοι τὰ ὀφειλόμενα· εἰ μὲν δὴ τῶν χρηστῶν εἰμι ἀνθρώπων, τεύξομαι πλειόνων ἢ εἶπον, εἰ δὲ ἐν τοῖς φαύλοις με οἱ θεοὶ τάττουσι, τάναντία μοι παρ' αὐτῶν

1. δοκῆ. p. 2. γενόμενον 1. γινόμενον. 2, E. 3. ὑπὸ φιλ. π, v.

4. προσῆσαν. v. ib. μὲν om. m, o. ib. οὐδὲ. l. 5. Σ. v. ἀγείρουσι· ὁ γὰρ τρόπος ἱερὸς ἦν — ἀγείρουσι. 6. ἐπὶ πανδ. π, m. γρ. ἐν πανδοχείῳ. p, 2, E. ib. ἐπειδὲ. v. ib. ἐπὶ κῶμον — ἔχων. Φ. (333, b, 14.) 7. οὐκ ἀγλευκῶς 1, v, et f, l, s. sed mg. f: γρ. οὐκ ἀγροικῶς, mg. s: οὐκ ἀγροικικῶς, unde οὐκ ἀγροικικῶς E. γρ. ἀγλυκῶς. 8. ἀγροικῶς. m. mg. οὐκ ἀγλυκῶς. Φ. A. cell.: οὐκ ἀγλυκῶς. 9. συνεκχώρητο. p. συνεκχώρητο. 2. ξυνεκχώρητο. π, l, a. m. ξυνεκχώρηται. o. 11. προεντεταμένων. 2, a et m. γρ. ib. ἀποκειμένην om. 1. ib. κοιτῆρι. π. et m. γρ. κοιτῆρι. p. ib. ἐανθῆσαι. f, v, l. 12. ἀποδώσεσθαι. v. 13. Σ. v. ἀναβάλλομαι· ἀναβαλόμενος — εἰώθει βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον. idem Zan. (v. ἀναβαλόμενος.) ἀναβαλόμενος. C, E. ib. βραχὺν. l. 14. Ὀρεστίας. p, 2. ib. γούν τῶν om. m. ib. Σ. v. κάμπτεν· ᾠδὰς ἔκαμπτεν, ὅπως ὁ Ν. — καὶ ἔστρεφεν. id. v. λυγίζειν: ὁ δὲ ἔκαμπτεν ᾠδὰς ὅπ. — ἔστρε-

φεν. ead. var. 15. ἔστρεφεν. v. 17. ἀκούει. v. ib. ὡς γρ ἦδεν. s, a, m.

20. ἐπὶ om. m, o. 21. ἐπ'. v. ib. εἶπε. v. 24. αὐτοῦ. l, s, a. ib. ἀκούοντα. 1. ἀκούσαντα. 2, E. 25. ἤκουε-

1. ἤκουσε. 2, E. 26. τι. s a sec. m. τι. π. ib. ἐπατήγηγε. p. 29. ἀδόλως. v. 30. νῆ Δία — εἰμι ἀνθρώπων om. 1-32. ἢ om. v.

ἤξει καὶ οὐ μέμφομαι τοὺς θεοὺς, εἰ κακῶν ἀξιούμαι μὴ χρηστὸς ᾶν.“ ἐξεπέπληκτο μὲν δὴ ὁ Τε-
 λεσίνοσ ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, βουλόμενοσ δὲ αὐτῷ χαρίζεσθαι „φοῖτα“ ἔφη „ἐσ τὰ ἱερὰ πάντα,
 καὶ γεγράφεται παρ' ἐμοῦ πρὸσ τοὺς ἱερωμένουσ δέχεσθαι σε καὶ διορθουμένω εἰκειν.“ „ἦν δὲ μὴ
 γράψης,“ ἔφη „οὐ δέξονται με;“ „μὰ Δί,“ εἶπεν „ἐμὴ γὰρ“ ἔφη „αὕτη ἀρχή“. „χαίρω,“ ἔφη
 „ὅτι γενναῖοσ ᾶν μεγάλου ἄρχεισ, βουλομένη δ' ᾶν σε κέκεινο περὶ ἐμοῦ εἰδέναί· ἐγὼ τῶν ἱερῶν
 τὰ μὴ βεβαίωσ κλειστὰ χαίρω οἰκῶν καὶ παραιτεῖται με οὐδεὶσ τῶν θεῶν, ἀλλὰ ποιοῦνται κοινωνὸν
 στέγησ· ἀνείσθω δὲ μοι καὶ τούτο, καὶ γὰρ οἱ βάρβαροι ξυνεχώρουν αὐτό.“ καὶ ὁ Τελεσίνοσ
 „μέγα“ ἔφη „Ῥωμαίων ἐγκώμιον οἱ βάρβαροι προῦλαβον, τουτὶ γὰρ ἐβουλόμην ᾶν καὶ περὶ ἡμῶν
 λέγεσθαι.“ ᾤκει μὲν δὴ ἐν τοῖσ ἱεροῖσ ἐναλλάτταν αὐτὰ καὶ μεθιστάμενοσ ἐξ ἄλλου ἐσ ἄλλο, αἰτίαν
 δὲ ἐπὶ τούτῳ ἔχων „οὐδὲ οἱ θεοὶ“ ἔφη „πάντα τὸν χρόνον ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκοῦσιν, ἀλλὰ πορεύ- 10 182
 ονται μὲν ἐσ Αἰθιοπίαν, πορεύονται δὲ ἐσ Ὀλυμπόν τε καὶ Ἄθω, καὶ οἶμαι ἄτοπον τοὺσ μὲν θεοὺσ
 τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθνη περινοστεῖν πάντα, τοὺσ δὲ ἀνθρώπουσ μὴ τοῖσ θεοῖσ ἐπιφοιτᾶν πᾶσι.
 καίτοι δεσπόται μὲν ὑπερορῶντεσ δούλουσ οὐπω αἰτίαν ἔξουσιν, ἴσωσ γὰρ ᾶν καταφρονοῖεν αὐτῶν,
 ὡσ μὴ σπουδαίων, δούλοι δὲ μὴ πάντωσ τοὺσ αὐτῶν δεσπότασ θεραπεύοντεσ ἀπόλοιντο ᾶν ὑπ'
 αὐτῶν ὡσ κατάρατοι τε καὶ θεοῖσ ἐχθρὰ ἀνθρώποδα. 15

Διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ περὶ τὰ ἱερὰ οἱ θεοὶ ἐθεραπεύοντο μᾶλλον καὶ ξυνηέσαν οἱ ἀνθρωποὶ
 ἐσ ταῦτα, ὡσ τὰ ἀγαθὰ πλείω παρὰ τῶν θεῶν ἔχοντεσ, καὶ οὐπω διεβάλλοντο αἰ ξυνοουσία του
 ἀνδρὸσ διὰ τὸ σπουδάζεσθαι τε δημοσίᾳ λέγεσθαι τε ἐσ πάντασ, οὐδὲ γὰρ θύραισ ἐπεκόλαξεν, οὐδὲ
 ἐτίβετο περὶ τοὺσ δυνατούσ, ἀλλ' ἠσπάξετο μὲν ἐπιφοιτῶντασ, διελέγετο δὲ αὐτοῖσ ὀπόδα καὶ τῷ
 δήμῳ. ἐκεὶ δὲ ὁ Δημήτριοσ διατεθείσ πρὸσ αὐτόν, ὡσ ἐν τοῖσ Κορινθιακοῖσ λόγοισ εἴρηκα, παραγε- 20
 νόμενοσ ἐσ τὴν Ῥώμην ὕστερον ἐθεράπευε μὲν τὸν Ἀπολλώνιον, ἐκηφίει δ' αὐτόν τῷ Νέρωνι, τέ-
 χνη ταῦτα ὑπακτεύθη του ἀνδρὸσ καὶ τὸν Δημήτριον αὐτόσ ἐδόκει καθεκίμεναι ἐσ αἰτὰ, καὶ πολὺ
 μᾶλλον, ὀπότε γυμνάσιον μὲν ἐξεποιήθη τῷ Νέρωνι θαυμασιώτατον τῶν ἐκεῖ, λευκὴν δ' ἔδυσον ἐν
 αὐτῷ ἡμέραν Νέρων τε αὐτόσ καὶ ἡ βουλή ἡ μεγάλη καὶ τὸ ἱσπεῦον τῆσ Ῥώμησ, παρελθῶν δὲ ὁ
 Δημήτριοσ ἐσ αὐτὸ τὸ γυμνάσιον διεξῆλθε λόγον κατὰ τῶν λουομένων, ὡσ ἐκλελυμένων τε καὶ αὐ- 25 183
 τοὺσ χραϊνόντων, καὶ ἐδείκνυεν, ὅτι περιττὸν ἀνάλωμα εἶη τὰ τοιαῦτα, ἐφ' οἷσ ξυνήρατο μὲν αὐτῷ
 μὴ ἀποθανεῖν αὐτίκα τὸν Νέρωνα εὐφωνότατα ἑαυτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ᾤδειν — ἦδε
 δὲ ἐν καπηλείῳ πεποιημένῳ ἐσ τὸ γυμνάσιον διάζωμα ἔχων γυμνόσ, ὡσπερ τῶν καπηλῶν οἱ ἀσελ-
 γέστατοι — οὐ μὴν διέφυγεν ὁ Δημήτριοσ τὸ ἐφ' οἷσ εἶπε κινδυνεῦσαι, Τιγελλῖνοσ γὰρ, ὑφ' ᾧ τὸ
 ἔφοσ ἦν του Νέρωνοσ, ἀπήλαυνεν αὐτόν τῆσ Ῥώμησ, ὡσ τὸ βαλανεῖον κατασκάψαντα οἷσ εἶπε, 30
 τὸν δ' Ἀπολλώνιον ἀφανῶσ ἀνίχνευεν, ὀπότε καὶ αὐτόσ ἐπιλήψιμόν τι καὶ παραβεβλημένον εἶποι.
 ὁ δ' οὔτε καταγελῶν φανερόσ ἦν οὔτ' αὐ πεφροντικῶσ, ὡσπερ οἱ φυλαττόμενοὶ τινα κίνδυνον,
 ἀλλ' ἀποχρώντασ περὶ τῶν προκειμένων διελέγετο ξυμφιλοσοφοῦντοσ αὐτῷ του Τελεσίνοσ καὶ ἐτέ-
 ρων ἀνδρῶν, οἱ καίτοι φιλοσοφίασ ἐπικινδύνωσ πραττούσησ οὐκ ᾶν ᾤοντο κινδυνεῦσαι ξὺν ἐκείνω
 σπουδάζοντεσ. ὑπακτεύετο δὲ, ὡσ ἔφην, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐφ' οἷσ καὶ περὶ τῆσ διοσημίασ εἶπε· 35
 γενομένησ γὰρ ποτε ἐκλείψεωσ ἡλίου καὶ βροντῆσ ἐκδοθείσησ, ὅπερ ἦμιστα ἐν ἐκλείψει δοκεῖ ξυμ-
 βαλεῖν, ἀναβλέψασ ἐσ τὸν οὐρανὸν „ἔσται τι“ ἔφη „μέγα καὶ οὐκ ἔσται.“ ξυμβαλεῖν μὲν δὴ τὸ

1. καὶ κακῶν. ο. ib. κατῶν. p. ib. ἦδη ὁ. p. 4. εἶπε. E. ib. χαίρων. a, m. 5. μεγάλων. v. 6. μὲν. a. ib.
 ποιόντεσ. v. 7. μοι κἀνταῦθα. J ad Vers. germ. 9. ἔφκει. v. 10. ἔφη om. v. ib. τὸν χρόνον om. a.
 13. οὐ γὰρ. s, a. 19. περὶ τὸ φῶσ καὶ περὶ τοὺσ δυνατούσ. 2, E. 20. ὡσ. s a sec. m. 21. ἐν τῇ Ῥώμῃ. v.
 ib. αὐτόν. π, l, E. 22. καθηκίμεναι. v. 23. μὲν γυμνάσιον. p. ib. γυμνάσια. v. 25. ἐσ om. v. ib. τῶν om. s, a.
 ib. αὐτοῦσ. a. 26. αὐτῷ. om. l. Fo: αὐτῷ του μὴ ἄ. 27. τὸ Νέρωνα. l, s, ubi fuerat τὸν N. et a. τὸν N. v.
 28. διάζωμα. v. 29. τιγαλλῖνοσ. a. τιγαλλῖνοσ f, l, et o. ib. ὑφ' ᾧ. l, f, v et m. γρ. ἐφ' ᾧ. s, E. 30. αὐτό. m.
 31. τοιμηρόν κινδυνῶδεσ ἐπιλήψιμον. p. ib. παραβεβλημένον. f. παραβεβλαμμένον. r. 35. ἔφη. f et s. aute corr.
 al. m. 36. ἐκλείψεωσ. v. et sic infra. 37. μὲν γὰρ p.
 IV. 41. 42. 43. p. 182. 183.

εὐρημένον οὕτω εἶχον οἱ παρατυχόντες τῷ λόγῳ, τρίτη δ' ἀπὸ τῆς ἐκλείψεως ἡμέρα ξυνήκων τοῦ λόγου πάντες· σιτουμένοι γὰρ τοῦ Νέρωνος ἐμπεισῶν τῇ τραπέζῃ σκηπτὸς διήλασε τῆς κύλικος ἐν χεροῖν οὔσης καὶ οὐ πολὺ ἀπεχούσης τοῦ στόματος· τὸ δὲ παρὰ τοσοῦτον ἔλθειν τοῦ βληθῆναι αὐτὸν πεπράξεσθαι τι εἶπε καὶ μὴ πεπράξεσθαι. ἀκούσας δὲ Τιγελλίνος τὸν λόγον τοῦτον ἐς δέος ἀφίκετο τοῦ ἀνδρός, ὡς σοφοῦ τὰ δαιμόνια, καὶ ἐς ἐγκλήματα μὲν φανερὰ καθίστασθαι πρὸς αὐτὸν οὐκ ᾔετο δεῖν, ὡς μὴ κακόν τι ἀφανὲς ὑπ' αὐτοῦ λάβοι, διαλεγόμενον δὲ καὶ σιαπῶντα καὶ καθήμενον καὶ βαδίζοντα καὶ ὃ τι φάγοι καὶ παρ' οὔτου καὶ εἰ ἔθυσεν ἢ μὴ ἔθυσεν, περιήθρει πᾶσιν ὀφθαλμοῖς, ὀπόσοις ἢ ἀρχῇ βλέπει.

XLIV Ἐμπεισόντος δὲ ἐν Ῥώμῃ νοσήματος, ὃ κατάρρουν οἱ ἰατροὶ ὀνομάζουσιν, ἀνίστανται δὲ ἄρα ὑπ' αὐτοῦ βήγες καὶ ἡ φωνὴ τοῖς λαλοῦσι πονήως ἔχει, τὰ μὲν ἱερὰ πλέα ἦν ἱκετεύοντων τοὺς θεούς, ἐπεὶ διωδῆκει τὴν φάρυγγα Νέρων καὶ μελαίνῃ τῇ φωνῇ ἐχρήτο, ὃ δὲ Ἀπολλώνιος ἐρηγγυτο μὲν πρὸς τὴν τῶν πολλῶν ἄνοιαν, ἐπέκλιπτε δὲ οὐδενί, ἀλλὰ καὶ τὸν Μένικπον παροξυνόμενον ὑπὸ τῶν τοιούτων ἐσαφρόνιζε τε καὶ κατεῖχε ξυγγινώσκων κελύσων τοῖς θεοῖς, εἰ μίμοις γελῶσαν χαίρουσιν, ἀπαγγελθέντος δὲ τῷ Τιγελλίνῳ τοῦ λόγου τούτου, πέμπει τοὺς ἄξοντας αὐτὸν ἐς τὸ δικαστήριον, ὡς ἀπολογῆσαιτο μὴ ἀσεβεῖν ἐς Νέρωνα, παρεσκευάστο δὲ καὶ κατήγροτος ἐπ' αὐτὸν πολλοὺς ἀπολωλεκῶς ἦδη καὶ τοιούτων Ὀλυμπιάδων μεστός, καὶ τι καὶ γραμματεῖον εἶχεν ἐν ταῖν χεροῖν γεγραμμένον τὸ ἐγκλημα, καὶ τοῦτο ὥσπερ ξίφος ἀνασειῶν ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἠμυνησθαι τε αὐτὸ ἔλεγε καὶ ἀπολεῖν αὐτόν. ἐπεὶ δὲ ἀνελίτταν Τιγελλίνος τὸ γραμματεῖον γεγραμμῆς μὲν ἴσνος ἐν αὐτῷ οὐχ εὔρεν, ἀσήμῳ δὲ τινι βιβλίῳ ἐνέτευχεν, ἐς ἔννοιαν ἀπηνέχθη δαίμονος. τοῦτι δὲ καὶ Διομετιανὸς ὕστερον πρὸς αὐτὸν λέγεται παθεῖν. ἀπολαβὼν οὖν τὸν Ἀπολλώνιον ἠνεγκεν ἐς τὸ ἀπόρρητον δικαστήριον, ἐν ᾧ περὶ τῶν μεγίστων ἢ ἀρχῇ αὐτῆ ἀφανῶς δικάζει, καὶ μεταστησάμενος πάντας ἐνέκειτο ἐρωτῶν, ὅστις εἴη, ὃ δὲ Ἀπολλώνιος πατρός τε ἐμήμετο καὶ πατρίδος καὶ ἐφ' ὃ τι τῇ σοφίᾳ χρῆτο, ἔφασκε τε αὐτῇ χρῆσθαι ἐπὶ τε τῷ θεοῦ γινώσκων ἐπὶ τε τῷ ἀνδρῶν ξυνιέναι, τοῦ γὰρ ἑαυτὸν γνῶναι χαλεπώτερον εἶναι τὸ ἄλλον γνῶναι. „τοὺς δαίμονας,“ εἶπεν „ὦ Ἀπολλώνιε, καὶ τὰς τῶν εἰδώλων φαντασίας πῶς ἐλέγχεις;“ „ὡς γε“ ἔφη „τοὺς μαιφόνους τε καὶ ἀσεβεῖς ἀνθρώπους.“ ταῦτι δὲ πρὸς τὸν Τιγελλίνον ἀποσκῆπτων ἔλεγεν, ἐπειδὴ πάσης ἀμύτητος τε καὶ ἀσελγείας διδάσκαλος ἦν τῷ Νέρωνι. „μαντεύσαιο δ' ἄν“ ἔφη „δεηθέντι μοι;“ „πῶς“ εἶπεν „ὃ γε μὴ μάντις ᾔν;“ „καὶ μὴν σέ“ ἔφη „φασὶν εἶναι τὸν εἰκόντα ἐσεσθαι τι μέγα καὶ οὐκ ἐσεσθαι.“ „ἀληθῶς“ εἶπεν „ἤκουσας, τοῦτο δὲ μὴ μαντικῇ προστίθει, σοφία δὲ μᾶλλον, ἦν θεὸς φανεί σοφοῖς ἀνδράσιν.“ „Νέρωνα δὲ“ ἔφη „διὰ τί οὐ δέδοικας;“ „ὅτι“ εἶπεν „ὁ θεὸς ὁ παρόντων ἐκείνῳ φοβερῶ δοκεῖν κάμοι δέδωκεν ἀφόβῳ εἶναι.“ „φρονεῖς δὲ πῶς“ εἶπε „περὶ Νέρωνος;“ ὃ δὲ Ἀπολλώνιος „βέλτιον“ εἶπεν „ἢ ὑμεῖς· ὑμεῖς γὰρ ἠγείσθε αὐτὸν ἄξιον τοῦ ἔδειν, ἐγὼ δὲ ἄξιον τοῦ σιαπᾶν.“ ἐκπλαγείς οὖν ὁ Τιγελλίνος „ἄπιθι“ ἔφη „καταστήσας ἐγγυητὰς τοῦ σώματος.“ ὃ δὲ Ἀπολλώνιος „καὶ τίς“ εἶπεν „ἐγγυήσεται σῶμα, ὃ μηδεὶς δῆσει;“ ἔδοξε τῷ Τιγελλίνῳ ταῦτα δαιμόνιά τε εἶναι καὶ πρόσω ἀνθρώπου, καὶ ὥσπερ θεομαχεῖν φυλαττόμενος, „χώρει“ ἔφη „οἱ βούλει, σὺ γὰρ κρείττων ἢ ὑπ' ἐμοῦ ἄρχεσθαι.“

1. τοῦ λόγου. 1. τοῦ λογίου. 2, E. 3. περὶ τοσοῦτον. m. 4. πεπράξεσθαι. π et sic statim. ib. Τιγελλίνος. 1, f. 7. περιήθη — βλέπει. Φ (333, b, 16.) et ταῦτα περιήθη — βλέπει. h.

10. ὑπ' αὐτοῦ. 1, f, v. ἀπ' αὐτοῦ. 1, s, E. ib. ἐν τοῖς. v. 11. ἐπεὶ δὲ. v. 12. ἄνοιαν. f, v. 13. καὶ συγγυτο. 14. ἀπαγγελθέντες. m. ἐπαγγελθέντος. o. ib. Τιγελλίνῳ. 1, f. ib. τοῦ λόγου τούτου. C. τούτου τοῦ λόγου. fc, E. 15. ὡς om. v. ib. ἐπ' αὐτόν π et m. ἑαυτόν. v. ἐς αὐτόν. p, f, l, s, a, o in m. γφ. ἐς αὐτόν. 16. μεστός ᾔν. h. ib. εἶπεν αὐτῶν. 2, a. 22. ἐφ' ὃ τι. 1. ἐφ' ὅτω. 2, E. 23. τῇ σοφίᾳ. 1, f, v, l. τῇ φιλοσοφίᾳ. s, E. ib. τῷ ἀνδρῶν. 1. τῶν ἀνδρῶν. 2, E. Fo: τῷ ἀνθρώπων. 24. χαλεπώτερον. 1 ex corr. et o. χαλεπώτατον. f. χαλεπώτατον. 1, v, s, a m. ib. τὸ γὰρ — τοῦ ἄλλου. C, E. Sc.: τοῦ γὰρ ἔ. γν. χαλεπώτερον εἶναι τὸ ἄ. γν. ib. δαιμόνων. v. 26. Τιγελλίνῳ. 1, f, et sic infra. ib. τε καὶ 1, v. καὶ. f, l, s, E. 27. ἀσεβείας. p. 28. καὶ μὴν σέ. π. καὶ μὴν καὶ σέ. p, 2, E. 29. μὴ om. m. ib. καὶ θεός. p. 31. δῆση. π.

Κακίεινο Ἀπολλωνίου θαῦμα· κόρη ἐν ᾧρα γάμου τεθνάναι ἐδόκει καὶ ὁ νυμφίος ἠκολούθει XLV
 τῇ κλίνῃ βοῶν ὀπόσα ἐπ' ἀτελεῖ γάμῳ, ξυνωλοφύρετο δὲ καὶ ἡ Ῥώμη, καὶ γὰρ ἐτύγγανεν οἰκίας
 ἢ κόρη τελοῦσης ἐς ὑπάτους. παρατυγῶν οὖν ὁ Ἀπολλάνιος τῷ πάθει „κατάθεσθε“ ἔφη „τὴν
 κλίνην, ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς τῶν ἐπὶ τῇ κόρῃ δακρύων παύσω.“ καὶ ἅμα ἤρετο, ὅ τι ὄνομα αὐτῇ εἴη. οἱ
 μὲν δὴ πολλοὶ ᾤοντο λόγον ἀγορεύσειν αὐτόν, οἳοι τῶν λόγων οἱ ἐπιπήδειοί τε καὶ τὰς ὀλοφύσεις
 ἐγείροντες. ὁ δὲ οὐδὲν ἄλλ' ἢ προσαψάμενος αὐτῆς καὶ τι ἀφανῶς ἐπειπὼν ἀφύπνισε τὴν κόρην
 τοῦ δοκούντος θανάτου, καὶ φωνὴν τε ἢ παις ἀφήκεν ἐπανήλθε τε ἐς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς,
 ὥσπερ ἡ Ἄλκηστις ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἀναβιωθεῖσα. δωρουμένων δὲ αὐτῷ τῶν ξυγγενῶν τῆς κόρης
 μυριάδας δεκαπέντε φερρὴν ἔφη ἐπιδιδόναι αὐτὰς τῇ παιδί. καὶ εἴτε σπινθῆρα τῆς ψυχῆς εὔρεν ἐν
 αὐτῇ, ὅς ἐλελήθει τοὺς θεραπεύοντας — λέγεται γάρ, ὡς ψεαῖζοι μὲν ὁ Ζεὺς, ἢ δὲ ἀτμίξοι ἀπὸ 10 187
 τοῦ προσώπου — εἴτ' ἀπεσβηκυῖαν τὴν ψυχὴν ἀνέθαλψέ τε καὶ ἀνέλαβεν, ἄρρητος ἢ κατάληψις
 τούτου γέγονεν οὐκ ἐμοὶ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς παρατυχοῦσιν.

Ἐτύγγανε δὲ περὶ τὸν χρόνον τούτον καὶ Μουσώνιος κατελιημένος ἐν τοῖς δεσμοτηρίοις τοῦ XLVI
 Νέρωνος, ὃν φασὶ τελεώτατα ἀνθρώπων φιλοσοφῆσαι, καὶ φανερῶς μὲν οὐ διελέγοντο ἀλλήλοις
 παραιτησαμένου τοῦ Μουσωνίου τούτου, ὡς μὴ ἄμφω κινδυνεύσειαν, ἐπιστολιμαίους δὲ τὰς ξενου- 15
 σίας ἐποιούντο φοιτῶντος ἐς τὸ δεσματήριον τοῦ Μενίππου καὶ τοῦ Λάμδος. τὰς δὲ οὐχ ὑπὲρ
 μεγάλων ἐπιστολῶν ἐάσαντες τὰς ἀναγκαίας παραθησόμεθα καὶ ἂν ὑπάρχει κατιδεῖν τι μέγα.

Ἀπολλώνιος Μουσωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν.

Βούλομαι παρὰ σὲ ἀφικόμενος κοινωνῆσαι σοὶ λόγου καὶ στέγης, ὡς τι ὀνήσαιμί σε. εἰ γὰρ μὴ
 ἀπιστεῖς, ὡς Ἡρακλῆς ποτε Θησέα ἐξ Ἄιδου ἔλυσε, γράφε, τί βούλει. ἔρωσο. 20

Μουσώνιος Ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν.

Ἵν μὲν ἐνενοήθης, ἀποκίσεται σοὶ ἔπαινος, ἀνὴρ δὲ ὁ ὑπομείνας ἀπολογία καὶ ὡς οὐδὲν
 ἀδικεῖ δεῖξας ἑαυτόν. ἔρωσο.

Ἀπολλώνιος Μουσωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν.

Σωκράτης Ἀθηναῖος, ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ φίλων λυθῆναι μὴ βουληθεὶς παρῆλθε μὲν ἐς δικαστή- 25
 ραίον, ἀπέθανε δέ. ἔρωσο.

Μουσώνιος Ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν.

Σωκράτης ἀπέθανεν, ἐπεὶ μὴ παρεσκεύασεν ἐς ἀπολογία ἑαυτόν, ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι. ἔρωσο. XLVII 188
 Ἐξελαύνοντος δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Νέρωνος καὶ προκηρύξαντος δημοσίᾳ μηδένα ἐμφιλοσο-
 φεῖν τῇ Ῥώμῃ τρέπεται ὁ Ἀπολλάνιος ἐπὶ τὰ ἐσπέρια τῆς γῆς, ἃ φασὶν ὀρίζεσθαι ταῖς Στήλαις, 30
 τὰς ἀμπότις τοῦ Ὁκεανοῦ ἐποψόμενος καὶ τὰ Γάδειρα. καὶ γὰρ τι καὶ περὶ φιλοσοφίας τῶν ἐκείνῃ
 ἀνθρώπων ἤκουεν, ὡς ἐς πολὺ τοῦ θείου προηκόντων, ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ οἱ γνώριμοι πάντες
 ἔκωνοι καὶ τὴν ἀποδημίαν καὶ τὸν ἄνδρα.

1. Ἀπολλωνίῳ f et s ante corr. 2. γὰρ om. 2, a, m. 3. ἀγορεύσειν. π. ἀγορεύειν. p, 2, E. ib. οἱ om. s, a, m. ib. ἐπιπήδειοι. p. 6. καὶ τι. 1. καὶ τι καὶ. 2, E. ib. τῇ κόρῃ. l, s, a et m. γρ. 8. ὡς Ἄλκηστις. m. ib. ὑπὸ om. m. 9. ἐν om. π. 10. λέγεσθαι γὰρ φησιν ὡς — προσώπου. E. (452.) ib. ψακάξοι. f, l. ψακάξει. v. ib. ἀτμίξοι. v. 12. μόνον. 1. μόνῳ. 2, E. 14. τελεώτατον. p. 15. τοῦ Μουσωνίου om. fc, a, m. 17. καὶ ἐξ. v. ib. τι μέγα. π. μέγα. p, 2, E. 19. παρὰ o. ib. ὥστε. a, m. ib. ὀνήσαι μέ. a. ὀνήσαιμί. v, o. ib. εἴτε. a. 22. ὁ ὑπομείνας. π. ὑπομείνας. p, 2, E. 23. ἀδικεῖς, δεῖξεις. p. ib. ἑαυτόν. π et f. p. m. ἑαυτόν λύσει. p, 2, E. 25. οὐ παρῆλθε μὲν ἐς. 1, m, o. οὐ παρῆλθεν εἰς. 2, a. Delevi οὐ cum H. 94. 28. ἐπιδή. l, s, a. 30. τὰ om. o. ib. πύλαις. π et m. γρ. 31. ἀμπότις. f, l. ἀμπότις. v. ib. περὶ om. a.

Ε΄.

- I Περὶ δὲ τῶν Σηλαῶν, ἃς ὄρια τῆς γῆς τὸν Ἡρακλέα φασὶ κῆξασθαι, τὰ μὲν μυθώδη ἔω, τὰ δ' ἀκοῆς τε καὶ λόγου ἄξια δηλώσω μᾶλλον· Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἄκραι σταδίων ἐξήκοντα κορυθμὸν ἐπέχουσαι τὸν Ὀκεανὸν ἐς τὰ ἔσω πελάγη φέρουσι, καὶ τὴν μὲν τῆς Λιβύης ἄκραν, ὄνομα δὲ αὐτῇ Ἄβρινα, λέοντες ὑπερνήμονται περὶ τὰς ὄφρῦς τῶν ὄρων, ἃ ἔσω ὑπερφαίνεται ξυνάπτουσαν πρὸς Γαιτούλους καὶ Τίγγας ἄμφω θηριώδη καὶ Λιβυκὰ ἔθνη, παρατείνει δὲ ἐσπλέοντι τὸν Ὀκεανὸν μέχρι μὲν τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σάλληκος ἑννακόσια στάδια, τὸ δὲ ἐντεῦθεν οὐκ ἂν ξυμβάλου
189 τις ὀπόσα, μετὰ γὰρ τὸν ποταμὸν τοῦτον ἄβριος ἢ Λιβύη καὶ οὐκέτι ἄνθρωποι. τὸ δὲ τῆς Εὐρώπης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται Κάλπις, δεξιὰ μὲν ἐπέχει τοῦ ἔσπου, σταδίων ἑξακοσίων μῆκος, λήγει δὲ ἐς τὰ ἀρχαία Γάδεια.
- II 10 Τὰς δὲ τοῦ Ὀκεανοῦ τροπὰς καὶ αὐτὸς μὲν περὶ Κελτοῦς εἶδον, ὅποιαί λέγονται, τὴν δὲ αἰτίαν ἐπὶ πολλὰ εἰκάξων, δι' ἣν ἄπειρον οὕτω πέλαγος ἐπιχωρεῖ τε καὶ ἀνασπᾶται, δοκῶ μοι τὸν Ἀπολλώνιον ἐπισκέφθαι τὸ ὄν. ἐν μιᾷ γὰρ τῶν πρὸς Ἰνδοῦς ἐπιστολῶν τὸν Ὀκεανὸν φησὶν ὑφ' ὕδροις ἐλαινώμενον πνεύμασιν ἐκ πολλῶν χασμάτων, ἃ ὑπ' αὐτῶ τε καὶ περὶ αὐτὸν ἢ γῆ παρῆχεται, χωρεῖν ἐς τὸ ἔξω καὶ ἀναχωρεῖν πάλιν, ἐπειδὴν ὡσπερ ἄσθμα ὑπονοστήσῃ τὸ πνεῦμα. πιστοῦται
15 δὲ αὐτὸ κακ τῶν νοσούντων περὶ Γάδεια· τὸν γὰρ χρόνον, ὃν πλημμυρεῖ τὸ ὕδωρ, οὐκ ἀπολείπουσιν αἱ ψυχὰι τοὺς ἀποδνήσκοντας, ὅπερ οὐκ ἂν ξυμβαίνειν, εἰ μὴ καὶ πνεῦμα τῆ γῆ ἐπεχῶρει. ἃ δὲ περὶ τὴν σελήνην φασὶ φαίνεσθαι τικτομένην τε καὶ πληρουμένην καὶ φθίνουσαν, ταῦτα περὶ τὸν Ὀκεανὸν οἶδα, τὰ γὰρ ἐκείνης ἀνεῖσι μέτρα ξυμμινύθων αὐτῇ καὶ ξυμπληρούμενος. ἡμέρα δ' ἐκδέχεται νύκτα καὶ νύξ τὴν ἡμέραν περὶ Κελτοῦς μὲν κατ' ὀλίγον ὑπακίοντος τοῦ σκότους ἢ τοῦ
20 φωτός, ὡσπερ ἐνταῦθα, περὶ Γάδεια δὲ καὶ Στήλας ἀθρόως λέγονται τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐμπίπτειν, ὡσπερ αἱ ἀστραπαί, φασὶ δὲ καὶ τὰς Μακάρων νήσους ὀρίζεσθαι τῷ Λιβυκῷ τέρατι πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνεχούσας ἀκρωτήριον.
- IV Τὰ δὲ Γάδεια κείται μὲν κατὰ τὸ τῆς Εὐρώπης τέσμα, περιττοὶ δὲ εἰσι τὰ θεῖα· γήρως οὖν βωμὸν ἰδρυνται καὶ τὸν θάνατον μόνον ἀνθρώπων παιωνίζονται, βωμοὶ δὲ ἐκεῖ καὶ πενίας καὶ
25 τέχνης καὶ Ἡρακλέους Αἰγυπτίου καὶ ἑτεροὶ τοῦ Θηβαίου· τὸν μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ἑγγὺς Ἐρυθρίαν ἐλάσαι φασὶν, ὅτε δὴ τὸν Γηρῶνην τε καὶ τὰς βοῖς ἐλεῖν, τὸν δὲ σοφίᾳ δόντα γῆν ἀναμετρήσασθαι πᾶσαν ἐς τέσμα. καὶ μὴν καὶ Ἑλληνικοὺς εἶναι φασὶ τὰ Γάδεια καὶ παιδεύεσθαι τὸν ἡμεδαπὸν τρόπον· ἀσπάζεσθαι γοῦν Ἀθηναίους Ἑλλήνων μάλιστα καὶ Μενεσθεῖ τῷ Ἀθηναίων θύειν καὶ Θεμιστοκλέα δὲ τὸν ναύμαχον σοφίας τε καὶ ἀνδρίας ἀγασθέντες χαλκοῦν ἰδρυνται καὶ ἔνουν
V 30 ὡσπερ χρυσῶν ἐφιστάντα. ἰδεῖν καὶ δένδρα φασὶν ἐνταῦθα, οἷα οὐχ ἑτέρωθεν τῆς γῆς, καὶ Γηρῶ-

1. τῆς γῆς om. π. 2. τε om. 2, a, m. ib. ὅτι Εὐρώπης — ἡμεδαπὸν τρόπον. Φ. (328, a, 21.) ib. σταδίων ξ'. Φ. 3. ἔχουσαι. π, m. γρ. et Φ praeter A. ib. ἔξω. C, E. ἔσω. J. ad Vers. germ. ib. μὲν om. Φ. ib. τῆς om. l' s, a. 4. αὐτῆς. p, v. ib. ἀλ' ἔσω ὑπερφαίνονται, συνάπτουσαι. p et Φ A, B. 6. συμβάλλου. Φ A. s. ἢ. Φ praeter A, B.

10. Κελτοῦς, φησὶν. Φ. ib. ἐνδόν. corr. ἰδόν. Φ A. 11. ἐπιχωρεῖται. Φ A. 12. ἐπισκέφθαι. a. ib. ἐφ' ὕδροις. π. ὑφ' ὕδροις. f. ἐφ' ὕδροις. l, s, a, m γρ. 14. ἐπειδὴ. o. 15. νήσων τῶν. Φ A pr. m. ib. περὶ τὰ Γαδ. Φ B. ib. τὸν δὲ χρόνον τοῦτον οὐκ. h. 16. καὶ om. v et Φ praeter A. 18. εἶδον. Φ B. ib. ἀνεῖσι. C, E. Fo: ἀνεῖσι. 19. ὑπακίοντος. Φ A, H. 21. δὲ om. 2, a, Φ. 22. ἀνεχούσας. a.

23. καὶ βωμὸν. Φ praeter A. 24. ἰδρυνται. f. corr. al. m. ἰδρυνται. l. ib. παιωνίζονται. π. παιωνίζονται. m, o. 25. τοῦ om. Φ. 26. καὶ τὸν. Φ praeter A. ib. ὅτι δὴ. Φ praeter A. ib. σοφίαν. Φ B. ib. γῆν τε. Φ. 28. τόπον. m. ib. γοῦν. f. οὖν. a, m. ib. Ἀθηναίων. C, E. Fo: Ἀθηναίω. 29. Θεμιστοκλέα δὲ. C. Θεμιστοκλέα. E. ib. ναύμαχον. l, f, v et m. γρ. ναύμαχον. l, s, K. ib. ἀνδρίας. 1. ἀνδρείας. 2, E. ib. καὶ ἔνουν — ἐφιστάντα om. π. h. καὶ ὡσπερ. o. 30. ἐφιστάνται. p, 2, E. ἐφιστάντα. J ad Vers. germ. ib. καὶ δένδρα δὲ φασὶν ἐνταῦθα, οἷα — ἰσχυροῖσι. Φ. (328, b, 25.) ib. καὶ om. Φ.

νεια μὲν καλεῖσθαι αὐτά, δύο δὲ εἶναι, φύεσθαι δὲ τοῦ σήματος, ὃ ἐπὶ τῷ Γηρῶνι ἔστηκε, πα-
ραλλάττοντα ἐκ πίτυός τε καὶ πεύκης ἐς εἶδος ἕτερον, λειβεσθαι δὲ αἵματι, καθάπερ τῷ χρυσῷ τὴν
Ἡλιάδα αἴγειρον. ἡ δὲ νῆσος, ἐν ἧ τὸ ἱερόν, ἔστι μὲν ὀπόση ὁ νεῶς, πετρῶδες δὲ αὐτῆς οὐδέν,
ἀλλὰ βαλβιδι ξεστῆ εἰκασται. ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τιμᾶσθαι μὲν ἄμφω τῷ Ἡρακλέε φασίν, ἀγάλματα δὲ
αὐτοῖν οὐκ εἶναι, βωμούς δὲ τοῦ μὲν Αἰγυπτίου δύο χαλκοῦς καὶ ἀσήμους, ἕνα δὲ τοῦ Θηβαίου
— τὰς δὲ ὕδρας τε καὶ τὰς Διομήδους ἵππους καὶ τὰ δώδεκα Ἡρακλέους ἔργα, ἐκτετυπῶσθαι φασί
καὶ ταῦτα — λίθου ὄντα. ἡ Πηνγαλίανος δὲ ἐλαία ἡ χρυσῆ, ἀνάκειται δὲ κάκεινη ἐς τὸ Ἡρά- 191
κλειον, ἀξία μὲν, ὡς φασί, καὶ τοῦ θαλλοῦ θαυμάζειν, ᾧ εἰκασται, θαυμάζεσθαι δ' ἂν ἐπὶ τῷ
καρπῷ μᾶλλον, βρῦειν γὰρ αὐτὸν σμαράγδου λίθου. καὶ Τεύκρου τοῦ Τελαμωνίου ζωστήρα χρυ-
σοῦν φασί δεῖκνυσθαι, πῶς δὲ ἐς τὸν Ὀκεανὸν πλεύσαντος ἢ ἐφ' ὃ τι, οὔτε αὐτὸς ὁ Λάμις ξυ- 10
δεῖν φησιν οὔτε ἐκείνων ἀκούσαι. τὰς δὲ ἐν τῷ ἱερῷ στήλας χρυσοῦ μὲν πεποιῆσθαι καὶ ἀργύρου
ξυντετηκότων ἐς ἓν χρῶμα, εἶναι δὲ αὐτὰς ὑπὲρ πῆχυν τετραγώνου τέχνης, ὥσπερ οἱ ἄκμονες,
ἐπιγεγράφθαι δὲ τὰς κεφαλὰς οὔτε Αἰγυπτίους οὔτε Ἰνδικούς γραμμασιν, οὔτε οἰοῖς ξυμβαλεῖν. ὁ
δὲ Ἀπολλώνιος, ὡς οὐδὲν οἱ ἱερεῖς ἔφραζον, οὐ ξυγχωρεῖ μοι“ ἔφη „ὁ Ἡρακλῆς ὁ Αἰγύπτιος μὴ
οὐ λέγειν, ὀπόσα οἶδα· Γῆς καὶ Ὀκεανοῦ ξύνδεσμοι αἶδε αἱ στήλαι εἰσιν, ἐγράψατο δὲ αὐτὰς ἐκεῖ- 15
νος ἐν Μοιρῶν οἴκῳ, ὡς μῆτε νεῖκος τοῖς στοιχείοις ἐγγένοιτο μῆτε ἀτιμάσειαν τὴν φιλότητα, ἣν
ἀλλήλων ἴσουσιν“

Φασὶ δὲ καὶ τὸν ποταμὸν ἀναπλῶσαι τὸν Βαίτιν, ὃς δηλῶ μάλιστα τὴν τοῦ Ὀκεανοῦ φύ- 11
σιν· ἐπειδὴν γὰρ πλημύρη τὸ πέλαγος, ἐπὶ τὰς πηγὰς ὁ ποταμὸς παλῶρους ἵεται πνεύματος δή-
κου ἀπαθουμένου αὐτὸν τῆς θαλάττης. τὴν δὲ ἡπειρον τὴν Βαιτικὴν, ἧς ὁ ποταμὸς οὗτος ὁμῶ- 20
νομος, ἀρίστην ἡπειρῶν φασί, πόλεων τε γὰρ εὐ ἔχειν καὶ νομῶν καὶ διήχθαι τὸν ποταμὸν ἐς τὰ
ἄσθη πάντα, γεωργίας τε ξυμπάσης μεστὴν εἶναι καὶ ὠρῶν, οἶαι τῆς Ἀττικῆς αἱ μετοπώριναί τε
καὶ μυστηριώτιδες.

Διαλέξεις δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ περὶ τῶν ἐκεῖ παραπεσόντων ὁ Λάμις πλείους μὲν γενέσθαι φη- 111 192
σιν, ἀξίας δὲ τοῦ ἀναγράψαι τάσδε· καθημένων ποτὲ αὐτῶν ἐς τὸ Ἡρακλειον ἀναγελάσας ὁ Μέ- 25
νικπος, ἀναμémητο δὲ ἄρα τοῦ Νέρωνος „τί“ ἔφη „τὸν γενναῖον ἠγούμεθα; τίνας“ ἔφη „ἔστε-
φανῶσθαι τῶν ἀγῶνων; τοὺς δὲ βελτίστους Ἑλληνας οὐ ξὺν ὄλῳ γέλωτι φοιτᾶν ἐς τὰς πανηγύ-
ρεις;“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „ὡς μὲν ἐγὼ“ ἔφη „Τελεσίνου ἡμνον, δέδιεν ὁ χρηστὸς Νέρων τὰς
Ἡλείων μάστιγας· παρακελευομένων γὰρ αὐτῷ τῶν κολάκων νικᾶν τὰ Ὀλύμπια καὶ ἀνακηρύττειν
τὴν Ρώμην „ἦν γε“ ἔφη „μὴ βασκῆνῶσιν Ἡλείοι, λέγονται γὰρ μαστιγοῦν καὶ φρονεῖν ὑπὲρ ἐμέ“, 30
πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀνόητότερα τούτων προανεφώνησεν. ἐγὼ δὲ νικήσειν μὲν Νέρωνα ἐν Ὀλυμπία
φημί, τίς γὰρ οὕτω θρασύς, ὡς ἐναντίαν θέσθαι; Ὀλύμπια δὲ οὐ νικήσειν, ἄτε μὴδὲ ἐν ὄρῳ ἄγουσι
πατρῶου μὲν γὰρ τοῖς Ὀλυμπίοις τοῦ πέφουσιν ἐνιαυτοῦ ὄντος ἐκέλευσε τοὺς Ἡλείους Νέρων

1. μὲν γὰρ. Φ. ib. σώματος. Φ. ib. παραλλάττειν τὰ. 1c, a et m. γρ. 2. δὲ ἐκ. Φ praeter A. 3. Ἡλιάδι. p.
ib. ὁ om. p. ib. αὐτῆ. v. 5. τοὺς μὲν. Φ praeter A. 6. τοὺς. p. ib. φασί καὶ ταῦτα om. ΦΑ. καὶ ταῦτα om. Φ
cett. 8. θαλοῦ. p. ib. ὡς εἰκασται. p. 9. βρῦειν. π, m, o. βρῦει. p, 2, a, Φ. 10. ἐφ' ὃ τι, οὐ φασιν εἰδέναι, τὰς
δὲ. Φ. 11. φασιν. v, s, a. ib. ἐκείνου. l. ib. χρυσοῦ μὲν. 1, Φ. χρυσοῦ. 2, E. 12. τετραγώνου σχήματος. Φ.
ib. ἄκμονες. Φ et π ante corr. 13. οἷς συμβαλεῖν. p. 14. οἱ om. ΦΑ. 15. ib. ἔφη Ἡρακλῆς. p. 15. ξύνδεσμοι. π,
E. ξύνδεσμα. p, 2, Φ. ib. αἱ om. l. 16. νίκος. 2.

18. δὲ om. f, l, s. ib. ὅτι τὸν Βαίτην τὸν ποταμὸν — μυστηριώτιδες. Φ. (329, a, 14.) ib. ἀναπλῶσαι. 1. ἀνα-
πλῶσαι. 2, E, Φ. ib. Βαίτην. π. Βαίτην. p. 2, E. 19. πλημύροι. Φ praeter A, B. ib. ἵεται. l, v, s, a, Φ. 21.
νόμων. π. (sic). νόμων. p, 2, E, Φ. 22. ἄστυ. l, s, E. ib. οἶαι Φ om. praeter A, B. ib. μετοπώριναί. π, m, o.
μετοπώροι. p, 2, a, m. γρ. et Φ.

23. διαλέξεων. π. 25. τε. αὐτῶν. f, l. ποτὲ om. s, a, m. 26. ἀναμémητο. π. ἀνεμémητο. p. ἀναμémηστο. s.

ἀνεμémηστο. f. al. m. corr. ἀνεμémηστο. l, E. ib. ἠγούμεθα. C, E. Fo. ἠγώμεθα. ib. τίνας, ἔφη. v. τίνας. o.
27. βελτίους. s, a. 30. με. E. 31. ἀνώτερα. 2, a. ib. προανεφώνησεν. o. 32. ἐναντίαν. 1. ἐναντία. 2, E. 33. Ἡρα-
κλῆος. π et m. γρ.

- ἀναβαλέσθαι αὐτὰ ἐς τὴν ἑαυτοῦ ἐπιδημίαν, ὡς ἐκείνῳ μᾶλλον ἢ τῷ Διὶ θύσαντας· τραγωδίαν δ' ἐπαγγεῖλαι καὶ κωμωδίαν ἀνδράσιν, οἷς μῆτε θεάτρον ἐστὶ μῆτε σκηνὴ πρὸς τὰ τοιαῦτα, στάδιον δὲ αὐτοφυῆς καὶ γυμνὰ πάντα, τὸν δὲ νικᾶν, ἃ χρὴ ἐγκαλύπτεσθαι, καὶ τὴν Ἀγούστου τε καὶ Ἰουλίου σκευὴν δίκαια μεταμφιέννυσθαι νῦν τὴν Ἀμοιβέως καὶ Τερπνοῦ τί φήσεις; καὶ τὰ μὲν
- 193 5 Κρέοντός τε καὶ Οἰδίποδος οὕτως ἐξακριβοῦν, ὡς δεδιέναι, μὴ πη λάθῃ ἀμαρτῶν θύρας ἢ στολῆς ἢ σκήπτρου, ἑαυτοῦ δὲ καὶ Ῥωμαίων οὕτως ἐκπίπτειν, ὡς ἀντὶ τοῦ νομοθετεῖν νόμους ἄδειν καὶ ἀγείρειν ἔξω θυρῶν, ἃν ἔσω χρὴ καθῆσθαι τὸν βασιλέα χρηματίζοντα ὑπὲρ γῆς καὶ θαλάττης; εἰσὶν, ὃ Μένιππε, τραγωδοὶ πλείους, ἐς οὓς Νέρων ἑαυτὸν γράφει· τί οὖν; εἴ τις αὐτῶν μετὰ τὸν Οἰνόμαον ἢ τὸν Κρεσφόντην ἀπελθῶν τοῦ θεάτρου μεστὸς οὕτω τοῦ προσωπείου γένοιτο, ὡς ἄρ-
- 10 χεῖν μὲν ἑτέρων βούλεσθαι, τύραννον δὲ αὐτὸν ἡγείσθαι, τί καὶ φήσεις τοῦτον; ἄρ' οὐκ ἔλλεβόρου δεῖσθαι καὶ φαρμακοποσίας, ὀπίσθη τοὺς νοῦς ἐκαθαίρει; εἰ δ' αὐτὸς ὁ τυραννεύων ἐς τραγωδούς καὶ τεχνίτας τὰ πράγματα ἑαυτοῦ ἄγοι λεαίνων τὴν φωνὴν καὶ δεδιῶς τὸν Ἥλειον ἢ τὸν Δελφόν, ἢ μὴ δεδιῶς μὲν, κακῶς δὲ οὕτως ὑποκρινόμενος τὴν ἑαυτοῦ τέχνην, ὡς μὴ μαστιγώσεσθαι νομίζειν πρὸς τοῦτων, ἃν αὐτὸς ἄρχεῖν τέτακται, τί τοὺς κακοδαίμονας ἀνθρώπους ἐρεῖς ὑπὸ τοιοῦτω
- 15 καθάρματι ζῶντας; τοῖς δὲ Ἑλλήσι τίνα ἡγή, ὃ Μένιππε; πότῃρα Ξέρξην καταπιμπράντα ἢ Νέρωνα ἄδοντα; εἰ γὰρ ἐνθυμηθείης τὴν ἀγοράν, ἣν ἐς τὰς ἐκείνου εἰδὰς ξυμφέρουσι, καὶ ὡς ἔξω θοῦνται τῶν οἰκιῶν καὶ ὡς οὐκ ἔξεστι σπουδαῖον οὐδὲν ἢ σκεῦος ἢ ἀνδράποδον αὐτοῖς πεπᾶσθαι. περὶ γυναικοῖς τε καὶ παισὶν ὡς δεινὰ πείσονται τὰς ἐπιρρήτους ἡδονὰς ἐξ ἀπάσης οἰκίας ἐκλέγοντος
- 194 τοῦ Νέρωνος, δίκαι τε ὡς πολλὰ ἀναφύονται καὶ τὰς μὲν ἄλλας ἔα, τὰς δὲ ἐπὶ τοῖς θεατροῖς
- 20 καὶ ταῖς εἰδαῖς· οὐκ ἤλθες ἀκροασόμενος Νέρωνος ἢ παρήσθαι μὲν, ῥαθύμως δὲ ἡρωῶ ἐγέλας οὐκ ἐκρότησας οὐκ ἔθυσας ὑπὲρ τῆς φωνῆς, ἵνα Πυθῶδε λαμπροτέρα ἔλθοι, πολλὰ σοὶ δόξουσι θεατῶν Ἰλιάδες περὶ τοὺς Ἑλληνας εἶναι. τὸ γὰρ τετμήσεσθαι τὸν Ἰσθμὸν ἢ οὐ τετμήσεσθαι, τέμνεται δὲ, ὡς φασι, νῦν, πάλαι προὔμαθον θεοῦ φήναντος· ὑπολαβὼν οὖν ὁ Δάμις, „ἀλλ' ἔμοιγε“, ἔφη „ὢ Ἀπολλῶνιε, τὸ περὶ τὴν τομὴν ἔργον ὑπερφανεῖν δοκεῖ τὰ Νέρωνος πάντα, ἢ γὰρ διά-
- 25 νοια ὄρας, ὡς μεγάλη.“ δοκεῖ μὲν „ἔφη“ κάμοι, ὢ Δάμι, τὸ δὲ ἀτελεῖς αὐτῆς διαβάλλει αὐτὸν, ὡς ἀτελῆ μὲν ἄδοντα, ἀτελῆ δὲ ὀρύνοντα. τὰ τοι Ξέρξου ἀναλεγόμενος ἐπαινῶ τὸν ἄνδρα, οὐχ ὅτι τὸν Ἑλλήσποντον ἔξευξεν, ἀλλ' ὅτι διεβη αὐτόν, Νέρωνα δὲ οὔτε πλευσούμενον διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ὀρῶ οὔτε ἐς τέρμα τῆς ὀρυχῆς ἤξοντα, δοκεῖ δέ μοι καὶ φόβου μεστὸς ἀναχωρηθῆαι τῆς Ἑλλάδος· εἰ μὴ ἡ ἀλήθεια ἀπόλωλεν.“
- VIII 30 Ἀφικόμενον δὲ τινος ἐς Γάδειρα μετὰ ταῦτα τῶν τοὺς ταχεῖς διαθεόντων δρόμους καὶ κελύοντος εὐαγγέλια θύειν τρισολυμπιονίκην Νέρωνα ἄδοντα τὰ μὲν Γάδειρα ξυλλέγει τῆς νίκης καὶ ὅτι ἐν Ἀρκαδίᾳ τις εἴη ἀγῶν εὐδόκιμος, ἐπειδὴ, ὡς εἶπον, ἐς τὰ Ἑλλήνων σπεύδουσιν, αἱ δὲ πόλεις αἱ πρόσοικοι τοῖς Γαδείροις οὔτε ἐγγίγνωσκον ὃ τι εἴη τὰ Ὀλύμπια, οὐδ' ὃ τι ἀγωνία ἦ

1. ἀναβαλέσθαι. π. ib. θύσαντας. v. 2. ἀπαγγεῖλαι. π. ἀπαγγεῖλαι. p. 2, E. ib. ἀνδράσιν οἷς. C. οἷς. fc. E. αἱ

4. Ἀμοιβέως. π. Ἀμοιβείως. p. Ἀμοιβέως. s. al. m. ib. καὶ om. p. 2, a, m. ib. καὶ Τερπάνδρου. π. et m. γο. 5. τῆ καὶ. 1. καὶ. 2, E. ib. λάθῃ. l. s. ead. m. suprascr. η. 6. καὶ φιλοσοφεῖν. f, l, v, a et s cum corr. ἀγείρειν = sec. m. s. αὐτόν. s, a. ib. ἐγγράφει. v. γράφει; l. 9. ἄρχει. s. 10. αὐτόν. E. ib. ἡγείσθαι τε. καὶ. a. 11. δεῖ- fc, E. ib. τοὺς ἄνους. v. 12. πράγματα om. p. 13. μὴ om. f, s a pr. m. o. ib. κέρδος νομίζειν. J. ad Vers- gerum. 15. ἡγεί: v. 17. καὶ ὡς. π. et p. ex corr. καὶ. 2, E. ib. οὐκ ἔστι. p. ib. σπουδαίων. m, o. ib. πεπᾶ- ἦ

σθαι. π, m. γο. o. πεπᾶσθαι. p. πεπᾶσθαι. l, v, s, a, m. πεπᾶσθαι. f. 21. ἔλθῃ. p. ib. τῶν αὐτῶν. o. 22. καὶ- p. 23. δὲ ὁ. f, v, l. ib. ἔμοι γε. o. 24. ὑπερφανεῖν. 1, ψ. ὑπερφρονεῖν. 2, E. 25. δὲ om. f, v et s a pr. m. β α

ib. διαβάλλειν. s a pr. m. 26. ἐπαινῶ τὸν ἄνδρα ἀναλεγόμενος. fc. (sic) ἐπαινῶ ἀναλεγόμενος. a, m. 28. ἀναχωρη- σαι. 1. ἀναχωρήσειν. 2, E. 32. εἰ δὴ. e. g. s. o. l. ib. σπεύδουσιν, ὡς εἶπον, ἐς. p.

ἀγών, οὐδὲ ἐφ' ὅτω θύουσιν, ἀλλ' ἀπήγοντο ἐς γελόιους δόξας πολέμου νίκην ἡγούμενοι ταῦτα
 και ὅτι ὁ Νέρων ἠγόηκε τινὰς ἀνθρώπους Ὀλυμπίους· οὐδὲ γὰρ τραγωδίας ποτὲ ἢ κωμωδίας 195
 θεαταὶ ἐγεγόνεσαν. τοὺς γοῦν οἰκούντας τὰ Ἴπολα, πόλις δὲ κάκεινη Βαιτική, φησὶν ὁ Δάμις πα- 1X
 θεῖν τι πρὸς τραγωδίας ὑποκριτὴν, οὐ καμὲ ἄξιον ἐπιμνησθῆναι· θυουσῶν γὰρ τῶν πόλεων θαμὰ
 ἐπὶ ταῖς νίκαις, ἐπειδὴ καὶ αἱ Πυθικαὶ ἤδη ἀπηγγέλλοντο, τραγωδίας ὑποκριτῆς τῶν οὐκ ἀξιουμέ- 5
 νων ἀνταγωνίζεσθαι τῷ Νέρωνι ἐπέμει τὰς ἐσπερίους πόλεις ἀγείρων, καὶ τῇ τέχνῃ χρώμενος ἡυδο-
 κίμει παρὰ τοῖς ἤττον βαρβάροις, πρῶτον μὲν δι' αὐτὸ τὸ ἦκειν παρ' ἀνθρώπους, οἳ μήπω τρα-
 γωδίας ἤκουσαν, εἴτ' ἐπειδὴ τὰς Νέρωνος μελωδίας ἀκριβοῦν ἔφασκε. παρελθὼν δὲ ἐς τὰ Ἴπολα
 φοβερός μὲν αὐτοῖς ἐφαινετο καὶ ὄν ἐσιώπα χρόνον ἐπὶ τῆς σκηρῆς, καὶ ὁρῶντες οἱ ἀνθρώποι βα-
 δίζοντα μὲν αὐτὸν μέγα, κεκρητότα δὲ τοσοῦτον, ἐφεστῶτα δὲ ὀκρίβασιν οὕτως ὑψηλοῖς τερατώδη 10
 τε τὰ περὶ αὐτὸν ἐσθῆματα, οὐκ ἄφοβοι ἦσαν τοῦ σχήματος, ἐπεὶ δὲ ἐξάρτας τὴν φωνὴν γεγωνὸν
 ἐφθέγγετο, φωνῇ οἱ πλείστοι ὤχοντο, ὥσπερ ὑπὸ δαίμονος ἐμβροηθέντες. τοιαῦτα μὲν τὰ ἤθη τῶν
 ταύτη βαρβάρων καὶ οὕτως ἀρχαία.

Σπουδὴν δὲ ποιούμενου τοῦ τὴν Βαιτικὴν ἐπιτροπεύοντος ἐς ξυνουσίαν τῷ Ἀπολλωνίῳ ἔλθειν· x
 ὁ μὲν ἀηθεῖς ἔφη τὰς ξυνουσίας τὰς ἑαυτοῦ φαίνεσθαι τοῖς μὴ φιλοσοφοῦσιν, ὁ δὲ προσέειπετο 15
 αἰτῶν τοῦτο· ἐπεὶ δὲ χρηστός τε εἶναι ἐλέγγοτο καὶ διαβεβλημένος πρὸς τοὺς Νέρωνος μίμους, γρά-
 φει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν ὁ Ἀπολλώνιος, ἔν' ἐς τὰ Γάδειρα ἔλθοι, ὁ δὲ ἀφελὼν τὸν τῆς ἀρχῆς
 ὄγκον ξὺν ὀλλοῖς καὶ ἑαυτῷ ἐπιτηδειοτάτοις ἦλθεν. ἀσπασάμενοι δὲ ἀλλήλους καὶ μεταστησάμενοι
 τοὺς παρόντας ὅ τι μὲν διελέχθησαν, οὐδεὶς οἶδε, τεκμαίρεται δὲ ὁ Δάμις ἐπὶ Νέρωνα ξυμβῆναι
 σφᾶς. τριῶν γὰρ ἡμερῶν ἰδίᾳ σπουδάσαντες ὁ μὲν ἀπῆει περιβαλὼν τὸν Ἀπολλώνιον, ὁ δὲ „ἐρ- 20
 ρωσο“ ἔφη „καὶ μέμνησο τοῦ Βίνδικος“. τί δὲ τοῦτο ἦν; ἐπὶ Νέρωνα ἐν Ἀχαΐᾳ ἄδοντα τὰ ἔθνη
 τὰ ἐσπέρια λέγεται μνησθῆναι Βίνδιξ ἀνήρ οἷος ἐκτεμῆν τὰς νευράς, ἃς Νέρων ἀμαθῶς ἔψαλλε, 196
 πρὸς γὰρ τὰ στρατόπεδα, οἷς ἐκετέτακτο, λόγον κατ' αὐτοῦ διῆλθεν, ὄν ἐκ πάνυ γενναίας φιλο-
 σοφίας ἐπὶ τύραννον ἂν τις πνεύσειεν· ἔφη γὰρ Νέρωνα εἶναι πάντα μᾶλλον ἢ κωμωδὸν καὶ κω-
 μωδὸν μᾶλλον ἢ βασιλέα. προφέρειν δὲ αὐτῷ μανίαν μὲν καὶ φιλοχρηματίαν καὶ ἀμύθητα καὶ 25
 ἀσέλγειαν πᾶσαν, τὸ δὲ ἀμύθητον τῶν ἐκείνου μὴ προφέρειν αὐτῷ· τὴν γὰρ μητέρα ἐν δίκῃ ἀπεκ-
 τονέναι, ἐπειδὴ τοιοῦτον ἔτεκε. ταῦτ' οὖν ὡς ἔσται, προγιγνώσκων ὁ Ἀπολλώνιος ξυνέταπτε τῷ
 Βίνδικῳ ὁμορον ἄρχοντα μονοουχὶ ὄπλα ὑπὲρ τῆς Ῥώμης τιθέμενος. φλεγμαινόντων δὲ τῶν περὶ xi
 τὴν ἐσπέραν τρέπονται τὸ ἐντεῦθεν ἐπὶ Λιβύην καὶ Τυρρηνοὺς καὶ τὰ μὲν περὶ βυβλίζοντες, τὰ
 δὲ ἐπὶ κλοῖαν πορευόμενοι κατίσχουσιν ἐν Σικελίᾳ, οὗ τὸ Αἰλύβαιον. παραπλεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσ- 30
 σήνην τε καὶ πορθμόν, ἐνθα ὁ Τυρρηνὸς Ἀδρία ξυμβάλλον χαλεπὴν ἐργάζονται τὴν χάρυβδιν,
 ἀκούσαι φασιν, ὡς Νέρων μὲν πεφεύγοι, τεθνήκοι δὲ Βίνδιξ, ἄπτοιτο δὲ τῆς ἀρχῆς οἳ μὲν ἐξ
 αὐτῆς Ῥώμης, οἳ δὲ ὀπόθεν τύχοι τῶν ἐθνῶν. ἐρομένων δὲ αὐτὸν τῶν ἐταίρων, οἳ προβήσοιτο
 ταῦτα καὶ ὅτου λοιπὸν ἢ ἀρχὴ ἔσοιτο, „πολλῶν“ εἶπε „Θηβαίων“. τὴν γὰρ ἰσχύν, ἢ πρὸς ὀλί-

1. ἀλλ'. p. ἀλλὰ. E. ib. δίκην. p, s, a, m. sed Rh.: victoriam. νίκην om. l. 2. ἠγόηκε. l. ib. οὐδὲ γὰρ. f. v. οὐδὲ. 1, l, s, E. 3. Ἴπολα. π. Ἴσπολα. p, 2, E. Ἴσπιλα. l. 4. μουσῶν. l. 6. τῷ om. p. ib. εὐδοκίμει. l, s, a, m. 7. τραγωδίας. p. 8. δὲ om. 2, a, m. ib. Ἴπολα. π. Ἴσπολα. p, 2, E. Ἴσπιλα. l. 10. ὀκρίβασιν. s. ib. τερατώδη 11. π. τερατώδη δὲ. p, 2, E. 11. καὶ γεγ. p, 2, E. ib. γεγωνόν. π, 2, a, B. γεγωνός. p. γεγωνός. m. κεκρητός. o. 12. ἐμβροηθέντες. C. ἐμβροτηθέντες. E. ib. μὲν ἤθη. m, o. 13. ἐ: ταύτη. v.

15. τοῖς μὲν. v. 16. λέγεται. l. 18. ἔλθη. v. 20. σπουδάσαντας. π. σπουδιάσαντες. m, o. σπουδιάσαντας. p, 2, a. 21. μέμνησο Βίνδικος. E. 22. Βίνδιξ. E. ib. ἄς. 1. αἷς. s, E. οἷς. f, v. 23. οἷς om. f, l, et s a pr. m. ib. καὶ τειτοῦ. f et l ex corr. 24. ἔφη - ἢ κωμωδὸν om. π. 25. μανίαν μὲν. π. μανίαν. p, 2, E. 26. ἀντὶ τοῦ μὴ κατηφορεῖν μὴ προφέρειν. p. 27. ἔστι. l, s, a, m. 29. τοιεντεῦθεν. E. 30. ἐν Σικελίᾳ. π. ἐς Σικελίαν. p. ἐπὶ Σικελίαν. 2, E. ib. παραπλεύσαντος. s. 31. ἀνδρία. l. ib. ἐργάζεται. p ex corr. 32. πεφεύγοι. 1. περιφεύγοι. 2, E. ib. τεθνήκει. v. 33. αὐτὸν om. l. ib. προβήσοιτο. 1. προβήσαιοτο. f, v. προβήσεται. l, s, E. 34. ἔσοιτο. s, a.

γον Βιτέλιος τε και Γάλβας και Ὀθων ἐχρήσαντο, Θηβαίους εἰκασεν, οἱ χρόνον κομιδῇ βραχὺν ἤχθησαν ἐς τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα.

- xii 197 ὕγαινει ὁ λόγος, δηλοῖ μὲν και τὰ εἰρημένα, σκεψόμεθα δὲ κάκεινα· οἱ γόητες, ἡγοῦμαι δ' αὐτοὺς ἐγὼ
5 κακοδαιμονεστάτους ἀνθρώπων, οἱ μὲν ἐς βασάνους εἰδώλων χωροῦντες, οἱ δ' ἐς θυσίας βαρβάρους, οἱ δὲ ἐς τὸ ἐπᾶσαι τι ἢ ἀλείφαι μεταποιεῖν φασὶ τὰ εἰμαρμένα, και πολλοὶ τούτων κατηγορίας ὑπαχθέντες τὰ τοιαῦτα ὁμολόγησαν σοφοὶ εἶναι. ὁ δὲ εἶπετο μὲν τοῖς ἐκ Μοιρῶν, προὔλεγε δὲ, ὡς ἀνάγκη γενέσθαι αὐτά, προεγίνωσκε δὲ οὐ γοητεύων, ἀλλ' ἐξ ὧν οἱ θεοὶ ἔφαινον. ἰδὼν δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς τρίποδας και τοὺς οἰνοχόους και ὅσα αὐτόματα ἐσφοιτῶν εἶπον, οὐδ' ὅπως σοφί-
10 ζοῦντο αὐτά, ἤρετο, οὐτ' ἐδεήθη μαθεῖν, ἀλλ' ἐπήγει μὲν, ζηλοῦν δ' οὐκ ἤξιον.
- xiii 198 Ἀφικομένων δὲ αὐτῶν ἐς τὰς Συρακούσας γυνὴ τῶν οὐκ ἀφανῶν τέρας ἀπεκύησεν, οἶον οὐκ αἰμαεύθη· τρεῖς γὰρ τῷ βρέφει κεφαλαὶ ἦσαν ἐξ οἰκείας ἐκάστη δέξης, τὰ δὲ ἐπ' αὐταῖς ἐνὸς πάντα. οἱ μὲν δὴ παχέως ἐξηγούμενοι τὴν Σικελίαν ἔφασαν, τρινακρία γὰρ, ἀπολείσθαι, εἰ μὴ ὁμονοήσῃ τε και ξυμπνεύσειεν — ἐστασίαζον δὲ ἄρα πολλοὶ τῶν πόλεων πρὸς αὐτάς τε και πρὸς
15 ἀλλήλας και τὸ ἐν κόσμῳ ζῆν ἀπὴν τῆς νήσου — οἱ δὲ ἔφασαν τὸν Τυφῶ, πολυκέφαλον δὲ εἶναι, νεώτερα ἀπειλεῖν τῇ Σικελίᾳ, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „ἴδι“, ἔφη „ὦ Δάμι, και κάτωδε αὐτό, εἰ οὐτῶ ξύγκειται,“ ἐξέκειτο γὰρ δημοσίᾳ τοῖς τερατολογεῖν εἰδόσιν, ἀπαγγέλλαντος δὲ τοῦ Δάμιδος, ὡς τρικέφαλον εἶη και ἄρρεν, ξυναγαγὼν τοὺς ἐταίρους „τρεις“ ἔφη „Ρωμαίων αὐτοκράτορες, οὐκ ἐγὼ πρόην Θηβαίους ἔφην, τελειώσει δὲ οὐδεὶς τὸ ἄρχεῖν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπ' αὐτῆς Ρώμης, οἱ δὲ
20 περὶ τὰ ὄμορα τῇ Ρώμῃ δυνηθέντες ἀπολοῖνται, θάττον μεταβαλόντες τὸ προσωπεῖον ἢ οἱ τῶν τραγωδῶν τύραννοι“. και ὁ λόγος αὐτίκα ἐς φῶς ἦλθε· Γάλβας μὲν γὰρ ἐπ' αὐτῆς Ρώμης ἀπέθανεν ἀψάμενος τῆς ἀρχῆς, ἀπέθανε δὲ και Βιτέλιος ὄνειροπολήσας τὸ ἄρχεῖν, Ὀθων δὲ περὶ τοὺς ἐσπερίους Γαλάτας ἀποθανῶν οὐδὲ τάφου λαμπροῦ ἔτυχεν, ἀλλ' ὥσπερ ἰδιώτης κείται· διέπτη δὲ ἢ τύχη ταῦτα ἐνὶ ἔτει.
- xiv 25 Πορευθέντες δὲ ἐπὶ Κατάνης, οὗ τὸ ὄρος ἢ Ἀττη, Καταναίων μὲν ἀκοῦσαι φασὶν ἡγουμένους τὸν Τυφῶ δεδέσθαι ἐκεῖ και πύρ ἐξ αὐτοῦ ἀνίστασθαι, ὃ τύφει τὴν Ἀττην, αὐτοὶ δ' ἐς πιδανωτέρους ἀφικέσθαι λόγους και προσήκοντας τοῖς φιλοσοφοῦσιν. ἄρξαι δ' αὐτῶν τὸν Ἀπολλώνιον ἄδε ἐρόμενον τοὺς ἐταίρους „ἔστι τι μυθολογία“, „νῆ Δί“, εἶπεν ὁ Μένικπος „ἦν γε οἱ ποιηταὶ ἐπαινοῦσι“, „τὸν δὲ δὴ Ἀίσωπον τί ἡγή“, „μυθολόγον εἶπε „και λογοποιὸν πάντα“. „πότερο
30 δὲ σοφοὶ τῶν μύθων“, „οἱ τῶν ποιητῶν“, εἶπεν „ἐπειδὴ ὡς γεγονότες ἄθονται“. „οἱ δὲ δὴ Αἰσώπου τί“, „βάτραχοι“ ἔφη „και ὄνοι και λῆροι γραυσὶν οἶοι μασσᾶσθαι και παιδίους“. „και μὴν“ ἔφη „ἔμοι“ ὁ Ἀπολλώνιος, „ἐπιτηδειότεροι πρὸς σοφίαν οἱ τοῦ Αἰσώπου φαίνονται· οἱ μὲν γὰρ περὶ τοὺς ἥρωας, ὧν ποιητικὴ πᾶσα ἔχεται, και διαφθεῖρουσι τοὺς ἀκροωμένους, ἐπειδὴ ἔρωτάς τε

1. Βιτέλιος. 1, f, l, a. Βιτέλλιος. s, m, o.

3. ὅτι μὲν — οὐκ ἤξιον. Ἐ (452.) ib. μὲν τὰ. p. μὲν δὴ τὰ. Ἐ. ib. προέλεγε. Ἐ. 4. ἡγουμένους τὸν ἄνδρα. Ἐ.

4. ὕγαινοι. p. ib. σκεψόμεθα. C, E. σκεψόμεθα. ἘΑ, Β. 5. θυσίαν. f. ib. βαρβάρων. p. 6. ἐπᾶσαι. a. ἐπῆσαι. m. ib. εἰρημένα. v. Ἐ praeter B. 8. ἐσεσθαι αὐτά. Ἐ. ib. προέλεγε. Ἐ. ib. ἰδὼν — ἤξιον. Ἐ. (447.) ib.

δὲ παρὰ. C, E, ἘΑ, Β. τε παρὰ. Ἐ vulgo. 9. τοὺς Ἰνδοῦς. l, v, s, a. ib. τρίποδας. m, o. ib. οἰνοχόους. π. 10. οὐτε ἐδεήθη. p.

11. Συρακούσας. π. 12. ἐκάστης. v. ib. δέξης. π. δέξης. l, s. ib. αὐτοῖς f. αὐτῶ. a, m. 13. ταχέως. p. ib. τρινακρία. s. 14. ὁμολογήσειε. l. ib. ἄρα πολλοὶ. 1. ἄρα αἱ πολλοὶ. 2, E. ib. πρὸς αὐτάς. C, E. Fo: πρὸς αὐτάς. 15. τὸν Τυφῶ. π. τῷ Τυφῶ. p. τὸν Τυφῶ. 2, E. 16. νεώτερα τε. m, o. 19. τῆς Ρώμης. v. 20. μεταβάντες. l. 22. Βιτέλλιος. m, o. 21. κείται om. s, a, m. ib. διέπει. p.

26. Τυφῶ. π. Τυφῶνα. p. Τυφῶν. v. Τυφῶ. f, l, s, E. ib. δὲ πιδανωτέρους. 2, a, m. 28. ἔστι τι. π, m. ἔστι δὲ τις. p. ἔστι τις. o. ἔστι τί. f, l, s, a. ἔστι τι. v. ib. νῆ Δία. p. 30. γεγονότα. p, o. ib. οἱ δὲ — παιδίους. Φ. (333, b, 16.) 31. μασσᾶσθαι. π. ib. Fo: „και μὴν“ ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος „ἔμοι.

ἀτόπους οἱ ποιηταὶ ἐρμηνεύουσι καὶ ἀδελφῶν γάμους καὶ διαβολὰς ἐς θεοὺς καὶ βρώσεις παιδῶν καὶ πανουργίας ἀνελευθέρους καὶ δίκας, καὶ τὸ ὡς γεγονὸς αὐτῶν ἄγει καὶ τὸν ἐρῶντα καὶ τὸν ζηλοτυποῦντα καὶ τὸν ἐκιδυμοῦντα πλουτεῖν ἢ τυραννεῖν ἐφ' ἅπερ οἱ μῦθοι, Αἰσώπος δὲ ὑπὸ σοφίας πρῶτον μὲν οὐκ ἐς τὸ κοινὸν τῶν ταῦτα ἄδόντων ἑαυτὸν κατέστησεν, ἀλλ' ἑαυτοῦ τινα ἰδὸν ἐτράπετο, εἶτα, ὥσπερ οἱ τοῖς εὐτελεστέροις βρώμασι καλῶς ἐστιῶντες, ἀπὸ σμικρῶν πραγμά-
 των διδάσκει μεγάλα, καὶ προθέμενος τὸν λόγον ἐπάγει αὐτῷ τὸ πρᾶττε ἢ μὴ πρᾶττε, εἶτα τοῦ
 φιλαλήθους μᾶλλον ἢ οἱ ποιηταὶ ἤφατο· οἱ μὲν γὰρ βιάζονται πιδανούς φαίνεσθαι τοὺς ἑαυτῶν
 λόγους, ὁ δ' ἐπαγγέλλων λόγον, ὅς ἐστι ψευδής, πᾶς οἶδεν, ὅτι αὐτὸ τὸ μὴ περὶ ἀληθινῶν ἐρεῖν
 ἀληθεύει. καὶ ὁ μὲν ποιητῆς εἰπὼν τὸν ἑαυτοῦ λόγον καταλείπει τῷ ὑγιαίνοντι ἀκροατῇ βασιανίζειν
 αὐτόν, εἰ ἐγένετο, ὁ δὲ εἰπὼν μὲν ψευδῆ λόγον, ἐπαγαγὼν δὲ νοουθεσίαν, ὥσπερ ὁ Αἰσώπος, δεῖ-
 κνυσιν ὡς ἐς τὸ χρήσιμον τῆς ἀκροάσεως τῷ ψεύδει κέρηται. χαρίεν δ' αὐτοῦ τὸ καὶ τὰ ἄλογα
 ἠδῶ ἐργάζεσθαι καὶ σπουδῆς ἄξια τοῖς ἀνθρώποις, ἐκ παιδῶν γὰρ τοῖς λόγοις τούτοις ξυγγενομέ-
 νοι καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐκνηπιωθέντες δόξας ἀναλαμβάνομεν περὶ ἐκάστου τῶν ζῶων, τὰ μὲν ὡς βα-
 σιλικά εἴη, τὰ δὲ ὡς εὐήθη, τὰ δὲ ὡς κομψά, τὰ δὲ ὡς ἀκέραια, καὶ ὁ μὲν ποιητῆς εἰπὼν

πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων

ἢ τοιοῦτό τι ἐπιχορεύσας ἀπῆλθεν, ὁ δὲ Αἰσώπος ἐπιχορημωδῆσας τὸν ἑαυτοῦ λόγον καταλύει τὴν
 ξυνουσίαν ἐς ὃ προῦθετο. ἐμὲ δέ, ὦ Μένικπε, καὶ μῦθον περὶ τῆς Αἰσώπου σοφίας ἐδιδάξατο ἢ
 μήτηρ κομιδῇ νήκιον, ὡς εἴη μὲν ποτε ποιμῆν ὁ Αἰσώπος, νέμοι δὲ πρὸς ἱερῷ Ἐρμῶ, σοφίας δὲ
 ἐρῶν καὶ εὐχοίτο αὐτῷ ὑπὲρ τούτου, πολλοὶ δὲ καὶ ἕτεροι ταῦτόν αἰτοῦντες ἐπιφοιτῶν τῷ Ἐρμῇ
 ὁ μὲν χρυσόν, ὁ δ' ἄργυρον, ὁ δὲ κηρύκειον ἐλεφάντινον, ὁ δὲ τῶν οὕτω τι λαμπρῶν ἀνάπτων,
 ὁ δ' Αἰσώπος ἔχοι μὲν οὕτως, ὡς μηδὲν τῶν τοιούτων ἔχειν, φείδοιτο δὲ καὶ ἄν εἴχε, γάλα-
 πτος δὲ αὐτῷ σπένδοι, ὅσον ὅς ἀμελχθεῖσα ἐδίδου καὶ κηρίον ἐπὶ τὸν βωμόν φέροι, ὅσον τὴν
 χεῖρα ἐμπλήσαι, ἐστὶν δ' αὐτόν καὶ μύρτοις ῥέτο καὶ παραθεῖς ἄν τῶν ῥόδων ἢ τῶν ἴων κομιδῇ
 ὀλίγα. „τί γὰρ δεῖ, ὦ Ἐρμῇ“, ἔλεγε „στεφάνους πλέκειν καὶ ἀμελεῖν τῶν προβάτων“; ὡς δὲ
 ἀφίκοντο ἐς ῥητὴν ἡμέραν ἐπὶ τὴν τῆς σοφίας διανομήν, ὁ μὲν Ἐρμῆς ἄτε λόγιος καὶ κερδῶς „σὺ
 μὲν“ ἔφη „φιλοσοφίαν ἔχε“, τῷ πλεῖστα δῆπουθεν ἀναθέντι „σὺ δὲ ἐς ῥητόρων ἦθη χῶρει“, τῷ δευτέρῳ
 πον χαρισάμενῳ, „σοὶ δὲ ἀστρονομεῖν χῶρα, σοὶ δὲ εἶναι μουσικῷ, σοὶ δὲ ἱερῶν ποιητῇ μέτρον,
 σοὶ δὲ ἰαμβεῖον.“ ἐπεὶ δὲ καίτοι λογιώτατος ἦν κατανάλωσεν ἄκων ἅπαντα τὰ τῆς φιλοσοφίας μέρη
 καὶ ἔλαθεν ἑαυτὸν ἐκπεσῶν τοῦ Αἰσώπου, ἐνθυμείται τὰς Ὁδρας, ὑφ' ἧν αὐτὸς ἐν κορυφαῖς τοῦ
 Ὀλύμπου ἐτράφη, ὡς ἐν σπαργάνοις ποτὲ αὐτῷ ὄντι μῦθον διελθοῦσαι περὶ τῆς βοός, ὃν διελέ-
 χθη τῷ ἀνθρώπῳ ἢ βοῦς ὑπὲρ ἑαυτῆς τε καὶ τῆς γῆς, ἐς ἔρωτα αὐτὸν τῶν τοῦ Ἀπόλλωνος βοῶν
 κατέστησαν, καὶ δίδωσιν ἐντεῦθεν τὴν μυθολογίαν τῷ Αἰσώπῳ, λοιπὴν ἐν σοφίας οἴκῳ οὖσαν „ἔχε“,
 εἰπὼν „ἂ πρῶτα ἔμαθον“. αἱ μὲν δὲ πολλὰ μορφαὶ τῆς τέχνης ἐνθένδε ἀφίκοντο τῷ Αἰσώπῳ, καὶ
 τοιόνδε ἀπέβη τὸ τῆς μυθολογίας πρᾶγμα. ἴσως δ' ἀνόητον ἔπαίον· ἐπιστρέψαι γὰρ ὑμᾶς διανοη-
 θῆς ἐς λόγους φυσικωτέρους τε καὶ ἀληθεστέρους ἢ οἱ πολλοὶ περὶ τῆς Αἴτνης ἄδουσιν, αὐτὸς

2. τὸ ὡς τὸ. f, v. ib. αὐτῶν ἄγειν. a, m. 3. οἱ om. o. 6. αὐτῷ. 1, f, l, v, B. αὐτὸ. s, E. 8. ἀπαγγέλλων. v, s. Sc: ἐπαγγέλλων. ib. λόγον, ὅς ἐστι. 1. λόγον, ὃν ὡς ἐστι. 2, E. ib. πᾶς τις. v. ib. οἶδεν ὅτι. π. οἶδεν p, 2, E. ib. αὐτῷ τῷ. B. ib. εὐρεῖν ἀληθεύειν. p. 10. ψευδῆ μὲν. l. ib. ὁ Αἰσώπος. π. Αἰσώπος. p, 2, E. 11. αὐτῷ p. 12. ἐκ παιδῶν — εὐήθη. Φ. (333, b, 18.) 16. τοιοῦτόν τι. p. 18. νέμοι. l. 19. αὐτῷ om. l, s, a. ib. ἐπιφοιτῶν. p, f, v, l, s, o. ἐπιφοιτῶ ἐν. π. ἐπιφοιτῶν ἐν. a, m. 20. κηρύκειον. f, l, s. ib. λαμπρὸν. l. 21. δὲ καὶ
 εἰ
 ὢν. C, o. δ' ἄν. a, m. 22. σπένδων. π. Inde feci σπένδοι. σπένδων. p, 2, E. φέρων. π. Sc. φέροι. φέρων. p, 2, E. 23. καὶ
 ἔχων. p. pr. m. ib. φόντο. p, s, a, m. Fo: οἴοιτο. 24. δεῖ. C. δῆ. E. ib. ἔλεγε om. l. 26. δῆπουθεν. 1. δῆπου.
 2, E. ib. ἀνατιθέντι. s, a et m. γρ. ib. τῷ — χῶρα om. v. 28. καίτοι om. p. ib. ἄν. p om. pr. m. ib. ἅπαντα.
 p. pr. m. ib. ἅπαντα τὰ. π. et m. γρ. τὰ. p, 2, E. 31. αὐτὸν τῶν. 1, s, o. αὐτῶν τῶν. f. αὐτῶν. s, a, m. αὐ-
 τὸν καὶ τόν. v. 32. κατέστησε. p. ib. καὶ om. 2, a. 34. τοῖδε. π et m. γρ. ib. ἡμᾶς. l, s, a, m. 35. αὐτὸς τε.
 f. pr. m. l, s, a, m.

- ἐς ἔπαινον μύθων ἀπηνέχθη, οὐ μὴν ἄχαρις ἢ ἐκβολή τοῦ λόγου γέγονεν· ὁ γὰρ μῦθος, ὃν πα
 ραιτούμεθα, οὐ τῶν Αἰσώπου λόγων ἐστίν, ἀλλὰ τῶν δραματικωτέρων καὶ ὧν οἱ ποιηταὶ θρυλοί
 σιν· ἐκείνοι μὲν γὰρ Τυφῶ τινα ἢ Ἐγκέλαδον δεδέσθαι φασὶν ὑπὸ τῶ ὄρει καὶ δυσθανατοῦντι
 ἀσθμαίνειν τὸ πῦρ τοῦτο, ἐγὼ δὲ γίγαντας μὲν γεγόνεσθαι φημι καὶ πολλαχοῦ τῆς γῆς ἀναδείκνυσθαι
 5 τοιαυτὰ σώματα φαιέντων τῶν τάφων, οὐ μὴν ἐς ἀγῶνα ἐλθεῖν τοῖς θεοῖς, ἀλλ' ὑβρίσαι μὲν τάχ
 ἐς τοὺς νεῶς αὐτῶν καὶ τὰ ἔδη, οὐρανῶ δὲ ἐπιπηδήσαι καὶ μὴ ξυγγωρεῖν τοῖς θεοῖς ἐπ' αὐτο
 201 εἶναι μανία μὲν λέγειν, μανία δὲ οἴεσθαι. καὶ μηδὲ ἐκεῖνος ὁ λόγος καίτοι δοκῶν εὐφημότερος
 εἶναι τιμάσθω, ὡς Ἡφαίστῳ μέλει τοῦ χαλκεύειν ἐν τῇ Ἀττῆ, καὶ κτυπεῖται τις ἐνταῦθα ὑπ
 αὐτοῦ ἄκμων, πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα ὄρη πολλαχοῦ τῆς γῆς ἔμπυρα καὶ οὐκ ἂν φθάνοιμεν ἐπιφημι
 xvii 10 ζοντες αὐτοῖς γίγαντας καὶ Ἡφαίστους. τίς οὖν ἢ τῶν τοιαῶνδε ὄρων αἰτία; γῆ κρᾶσιν ἀσφάλτο
 καὶ θείου παρεχομένη τύφεται μὲν καὶ παρ' ἑαυτῆς φύσει, πῦρ δ' οὐπω ἐκδίδωσιν, εἰ δὲ σιραγ
 γάδης τύχοι καὶ ὑποδράμοι αὐτὴν πνεῦμα, φρυκτὸν ἤδη αἴρει. πλεονεκτήσασα δὲ ἢ φλόξ, ὥσπε
 τὸ ὕδωρ, ἀπορρεῖ τῶν ὄρων καὶ ἐς τὰ πεδία ἐκχεῖται χωρεῖ τε ἐπὶ θάλατταν πῦρ ἀθρόον ἐκβολὰ
 ποιούμενον, οἶαι τῶν ποταμῶν εἶσι. χῶρος δ' Εὐσεβῶν, περὶ οὗς τὸ πῦρ ἐρρῦν, λεγέσθω μὲ
 15 κἀνταῦθά τις, ἠγῶμεθα δὲ τοῖς ὄσια πρᾶττουσι γῆν μὲν πᾶσαν ἀσφαλῆ χῶρον εἶναι, θάλατταν ἰ
 202 εὔπορον οὐ πλεουσι μόνον, ἀλλὰ καὶ νεῖν περὶωμένοις.“ αἰεὶ γὰρ τοὺς λόγους ἀνέπαινε ἐς τ
 χρηστὰ τῶν παραγγεμάτων.
- xviii Ἐμφιλοσοφῆσας δὲ τῇ Σικελίᾳ χρόνον, ὃς ἀποχρῶσεν αὐτῷ σπουδὴν εἶχεν, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδ
 ἐκομίζετο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς. ἀλύπου δὲ τοῦ πλοῦ γενομένου κατασχὼν ἐς Λευκάδα „ἀπι
 20 βῶμεν“ ἔφη „τῆς νεῶς ταύτης, οὐ γὰρ λῶρον αὐτῇ ἐς Ἀχαίαν πλεῦσαι“. προσέχοντας δὲ οὐδενὸ
 τῶ λόγῳ πλὴν τῶν γιγνωσκόντων τὸν ἄνδρα, αὐτὸς μὲν ἐπὶ Λευκαδίας νεῶς ὁμοῦ τοῖς βουλομι
 νοῖς ξυμπλεῖν ἐς Λέχαιον κατέσχεν, ἢ δὲ ναῦς ἢ Συρακουσία κατέδου ἐσπλέουσα τὸν Κρισαῖο
 κόλπον.
- xix Μυθηθεὶς δ' Ἀθήνησιν, ἐμύει δ' αὐτὸν ἱεροφάντης, ὃν αὐτὸς τῶ προτέρῳ ἐπεμαντεύσατο
 25 ἐνέτυχε καὶ Δημητρίῳ τῶ φιλοσόφῳ, μετὰ γὰρ τὸ Νέρωνος βασιλείου καὶ ἂ ἐπ' αὐτῷ εἶπε δι
 τῶ Ἀθήνησιν ὁ Δημήτριος οὕτω γενναῖως, ὡς μηδὲ τὸν χρόνον, ὃν Νέρων περὶ τοὺς ἀγῶνα
 ὑβρίζεν, ἐξελθεῖν τῆς Ἑλλάδος. ἐκεῖνος καὶ Μουσωνίῳ ἔφασκεν ἐντετυχημέναι περὶ τὸν Ἴσθμόν δι
 δεμένῳ τε καὶ κεκελευσμένῳ ὀρύττειν, καὶ αὐτὸς μὲν ἐπευφημῆσαι τὰ εἰκότα, τὸν δὲ ἔχουσθαι τῇ
 σμινύης καὶ ἐρρωμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακύψαντα δὲ „λυπῶ σε“, ἂν „ὦ Δημήτριε, τὸν Ἴσθ
 30 μόν ὀρύττων τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ καὶ καθαρωδοῦντά με εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες“; κα
 ἐάσθω τὰ Μουσωνίου πλείω ὄντα καὶ θαυμασιώτερα, ὡς μὴ δοκίην θρασύνεσθαι πρὸς τὸν ἀμι
 λῶς αὐτὰ εἰπόντα.
- xx Χειμάσας δ' ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ἱεροῖς πᾶσιν εἶχετο τῆς ἐπ' Αἴγυπτον ὁδο
 περὶ ἕα, πολλὰ μὲν ἐπιπλήξας, πολλὰ δὲ συμβουλεύσας ταῖς πόλεσι, πολλῶν δὲ ἐς ἔπαινον κα

1. ὅτι τοὺς περὶ τῆς Ἀττικῆς λόγους τῶν ποιητῶν ὡς μύθους παραιεῖσθαι φησι τὸν Ἀπολλώνιον, ὃδε λέγοντι
 ὁ γὰρ μῦθος, ὃν — ποταμῶν εἶσιν. Φ. (329, a, 23.) 2. θρυλοῦσιν. π, f, s, ΦΑ, Β. θρυλοῦσιν. p, l, E. 3. Τυφί
 2, E. 4. γεγόνεσθαι φημι om. m. 5. τοιαῦτα. Φ praeleg A. ib. τῶν om. 2, a, m, Φ. 6. ναοῦς. p. ib. ἔδη.
 ib. τοὺς θεοῦς. Φ. 8. ὡς om. m. ib. μέλλει. f, s. 9. ὄρη om. ΦΑ, Β. 10. ὄρων. π. 12. τύχη. ΦΑ. ib. φοικτό
 p. 13. προχέεται. Φ. ib. πῦρ ἀθρόον om. ΦΑ, Β. 14. δὲ. l. ib. ἀσεβῶν. v. ib. εἰς οὗς. p, pr. m. περὶ ὄν.
 19. κατασχέειν. f. corr. al. m. 20. ἐξ Ἀχαίας. v. ib. πέμψαι. f. corr. al. m. πλεῦσαι. 22. κρησαίων. a.
 24. δ' om. a, m. 25. ἀνέτυχε. v. ib. δὲ καὶ. l, s, a, m. 26. παρὰ. v. 27. τῆς om. o. 28. κελευσμένῳ. v
 ἔ εν
 p pr. m. κελευσμένῳ. f. c. E. ib. αὐτὸν. m, o. ib. ἀπαφημῆσαι. π. ἐπευφημῆσαι. m. γρ. ἀπευφημῆσαι. p, 2, a, 1
 ἀνευφημῆσαι. o. 29. μνηύης. l. ib. λυπῶ σε ἂν. C, E. Fo: λυπῶ σε, εἰπείν. 30. με om. v. ib. ἔπαθον. p. 3
 ἀμειλῶς. C, E. ἐμμελῶς. Ol.
 33. δὲ ὁ Ἀ. 2. ib. ἐπ' Αἴγυπτον. s, a, m. 34. πολλὰ — πόλεσι om. 2. (in s adj. m. rec.) a, Rh.

ταστάς, οὐδὲ γὰρ ἐπαίνου ἀκείχεται, ὅποτε τι ὑγιῶς πράσσοιτο, καταβάς δὲ ἐς Πειραιᾶ ναῦς μὲν
 τις ὄρμει πρὸς ἰστίοις οὔσα καὶ ἐς Ἰανίαν ἀφήσουσα, ὁ δ' ἔμπορος οὐ ξυνεχώρει ἐμβαίνειν, ιδιό- 203
 στολον γὰρ αὐτὴν ἄγειν. ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου „τίς ὁ φόρτος“; „θεῶν“ ἔφη „ἀγάλματα
 ἀπάγω ἐς Ἰανίαν, τὰ μὲν χρυσοῦ καὶ λίθου, τὰ δὲ ἔλεφαντος καὶ χρυσοῦ“. „ἰδρυσόμενος ἢ τί“;
 „ἀποδοσόμενος“ ἔφη „τοῖς βουλομένοις ἰδρύεσθαι“. „δέδιας οὖν, ὧ λῶσθε, μὴ συλήσωμεν τὰ 5
 ἀγάλματα ἐν τῇ νηί“; „οὐ τοῦτο“ ἔφη „δέδια, τὸ δὲ πλειοσι ξυμπλεῖν αὐτὰ καὶ ὀμίλιας ἀναπίμ-
 πλασθαι φαύλου διαίτης τε, ὀπόση ναυτική, δεινὸν ἡγοῦμαι“. „καὶ μὴν, ὧ βέλτιστε“, εἶπε „δο-
 κεῖς γὰρ μοι τις Ἀθηναῖος εἶναι, τὰς ναῦς, αἷς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐχρήσασθε, καίτοι ναυτικής
 ἀταξίας ἐμπειρησμένους ἐνέβαινον οἱ θεοὶ ξὺν ὑμῖν καὶ οὐκ ᾤοντο ὑφ' ὑμῶν χραίνεσθαι, σὺ δὲ
 ἀμαθῶς οὕτως ἀποθῆ τῆς νεῶς φιλοσόφους ἄνδρας, οἷς μάλιστα οἱ θεοὶ χαίρουσι καὶ ταῦτα ἔμποριαν 10
 τοὺς θεοὺς πεποιημένος; ἢ δὲ ἀγαματοποιία ἢ ἀρχαία οὐ τοῦτο ἔπραττεν, οὐδὲ περιήσαν τὰς
 πόλεις ἀποδιδόμενοι τοὺς θεοὺς, ἀλλ' ἀπάγοντες μόνον τὰς αὐτῶν χεῖρας καὶ ὄργανα λιθουργὰ
 καὶ ἔλεφαντουργὰ ἕλην τε παρατιθέμενοι ἄργον ἐν αὐτοῖς τοῖς ἱεροῖς τὰς δημιουργίας ἐποιοῦντο,
 σὺ δ' ὥσπερ τὰ Ἰταλικὰ τε καὶ Σκυθικὰ, ἀπειθὴ δὲ εἰπεῖν τίνα, οὕτω τοὺς θεοὺς ἐς τοὺς λιμέ-
 νους τε καὶ τὰς ἀγορὰς ἄγων οὐδὲν οἶμι ἀσεβὲς πράττειν; καὶ μὴν καὶ σπερμολογοῦσιν ἔνιοι τῶν 15
 ἀνθρώπων ἐξαπάμενοι τι Διημετροῦ ἢ Διονύσου ἄγαλμα καὶ τρέφεσθαι φασὶν ὑπὸ τῶν θεῶν, οὓς
 φέρουσι, τὸ δ' αὐτοὺς σιτεῖσθαι τοὺς θεοὺς καὶ μηδ' ἐμπίπλασθαι τούτους, δεινῆς ἔμπορίας, εἴ-
 πομι δ' ἂν καὶ ἀνοίας, εἰ μηδὲν ἐκ τούτου δέδοικας.“ τοιαῦτα ἐπιπλήξας ἐπὶ νεῶς ἐτέρας ἔπλε.

Κατακλεύσας δὲ ἐς τὴν Χιον, καὶ μηδὲ τὸν πόδα ἐς τὴν γῆν ἐρείσας μετεπήδησεν ἐς τὴν ναῦν 204
 τὴν πλησίον — ἐκήρυττε δ' ἢ ναῦς ἐς Ῥόδον — καὶ οἱ ἑταῖροι δὲ μετεπήδων οὐδὲν εἰπόντες, ἐπι- 20
 λοδοφεῖτο γὰρ αὐτοῖς μάλιστα τὸ ἔπεσθαι λέγοντί τε καὶ πράττοντι. εὐφύρῳ δὲ περαιωθεὶς πνεύ-
 ματι τάδε ἐσπούδασεν ἐν τῇ Ῥόδῳ· προσιόντα αὐτὸν τῷ τοῦ Κολοσσοῦ ἀγάλματι ἦρετο ὁ Δάμης,
 τί ἡγοῖτο ἐκείνου μείζον; ὁ δὲ εἶπεν· „ἄνδρα φιλοσοφῶντα ὑγιῶς τε καὶ ἀδόλως“. ἐπεχωρήξα
 τότε τῇ Ῥόδῳ Κάνος αὐλητής, ὃς ἄριστα δὴ ἀνθρώπων ἐδόκει αὐλεῖν. καλέσας οὖν αὐτὸν „τί“
 ἔφη „ὁ αὐλητής ἐργάζεται“; „πάν“ εἶπεν „ὑπερ ἂν ὁ ἀκροατῆς βούληται“. „καὶ μὴν πολλοὶ“ 25
 ἔφη „τῶν ἀκροαμένων πλουτεῖν βούλονται μᾶλλον ἢ αὐλοῦ ἀκούειν· πλουσίους οὖν ἀποφαίνεις,
 οὓς ἂν ἐπιθυμοῦντας τούτου αἰσθῆ“; „οὐδαμῶς“, εἶπεν „ὡς ἐβουλόμην ἂν“. „τί δ' εὐειδεις ἐργάζη
 τὸς νέους τῶν ἀκροατῶν; ἐπειδὴ καλοὶ βούλονται δοκεῖν πάντες, περὶ οὓς νεότης ἐστίν“. „οὐδὲ
 τοῦτο“ ἔφη „καίτοι πλείστον ἀφροδίτης ἔχων ἐν τῷ αὐλῷ“. „τί οὖν ἐστίν“, εἶπεν „ὁ τὸν ἀκροα-
 τὴν ἡγῆ βούλεσθαι“; „τί δὲ ἄλλο γέ“, ἢ δ' ὁ Κάνος „ἢ τὸν λυπούμενον μὲν κοιμίζεσθαι αὐτῷ 30
 τὴν λύπην ὑπὸ τοῦ αὐλοῦ, τὸν δὲ χαίροντα ἰλαρότερον ἑαυτοῦ γιγνεσθαι, τὸν δὲ ἐρῶντα θερμο-
 τερον, τὸν δὲ φιλοθύτην ἐνθεατέρον τε καὶ ὑμνώδη“; „τοῦτο οὖν“, ἔφη „ὧ Κάνε, πότερον
 αὐτὸς ἐργάζεται ὁ αὐλὸς διὰ τὸ χρυσοῦ τε καὶ ὀρειγάλου καὶ ἔλαφον κνήμης ξυγκεῖσθαι, οἱ δὲ
 καὶ ὄνων, ἢ ἑτερόν ἐστιν, ὃ ταῦτα δύναται“; „ἕτερον“ ἔφη „ὧ Ἀπολλώνιε, ἢ γὰρ μουσική καὶ
 οἱ τρόποι καὶ τὸ ἀναμιξ καὶ τὸ εὐμετάβολον τῆς αὐλήσεως καὶ τὰ τῶν ἀρμονιῶν ἦθη, ταῦτα τοὺς 35
 ἀκροαμένους ἀρμόττει καὶ τὰς ψυχὰς ἐργάζεται σφῶν, ὅπολις βούλονται“. „ξυνηκα“ ἔφη „ὧ Κάνε,

1. οὐ γὰρ. f, l, v. ib. καταβάς δὲ. 1. καταβάς. 2. E. 3. ἀγάλματα, ἔφη. v. 4. μὲν γὰρ. 2, a, m. ib. ἐλε-
 φαντίνου. f. al. m. corr. 5. ἀποδοσόμενος. p. 6. ἐν om. 2. (s. habet a rec. m.) ib. τοῦτ'. p. 8. μοι γὰρ. a, m.
 ib. ἄς. v. 9. ἡμῖν. f. pr. m. et v. ib. ἡμῶν. f. pr. m. et v. 10. ἀποθεῖ. v. ἀποθῆ. m, o. ib. οἷς οἱ θεοὶ χαίρουσι
 μάλιστα. p. 11. τοῦτ'. p. 12. ἀποδεδομένον. f. ἀποδεδομένοι. l. ib. αὐτῶν. E. αὐτῶν. l. 13. παρατιθέμενοι. π.
 περιθέμενοι. p. παραθέμενοι. 2, E. 14. τε om. l. ib. τινά. B. 15. καὶ. alterum om. p. 17. αὐτὸ. v. ib. εἰπομ'
 οἷας
 ἂν. p. 18. ἀναδρίας. π. ἀναδρίας. v. ἀναδρίας. p, f, l, s, E. 23. δὲ αὐτὸν. 2, a, m. 23. ἡγεῖτο. π, v. ib.
 ὁ om. v. 29. πλείστον. s. rec. m. 30. ἡδ'. l. 31. τὸν μὲν χαίρ'. l. 32. τὸν φιλοθύτην. l. 33. οἱ δὲ. C. εἰ δὲ. H. ἢ
 δὲ. o. 36. ξυνηκ'. E.

- ὅ τι σοι ἡ τέχνη πράττει· τὸ γὰρ ποιῶν αὐτῆς καὶ τὸ ἐς πάντας τρόπους, τοῦτο ἐξασκῆς τε καὶ παρέχεις τοῖς παρὰ σὲ φοιτῶσιν. ἐμοὶ δὲ πρὸς τοῖς ὑπὸ σοῦ εἰρημένους καὶ ἑτέρον δοκεῖ ὁ αὐλὸς δεῖσθαι· τῆς τε εὐπνοίας καὶ τῆς εὐστομίας καὶ τοῦ εὐχειρα εἶναι τὸν αὐλοῦντα, ἔστι δὲ 205 εὐπνοια μὲν, ἣν τορὸν καὶ λευκὸν ἢ τὸ πνεῦμα καὶ μὴ ἐπικυττῆ ἢ φάρυγγι, τοῦτι γὰρ ἔοικε φθόγγῳ ἀμούσῳ, εὐστομία δὲ, ἣν τὰ χεῖλη ἐνθήμενα τὴν τοῦ αὐλοῦ γλῶτταν μὴ πιμπραμένου τοῦ προσώπου αὐλῆ, τὸν δὲ εὐχειρα αὐλητὴν πολλοῦ ἠγοῦμαι ἄξιον, ἣν μήτε ὁ καρπὸς ἀπαγορευῆ ἀνακλάμενος μήτε οἱ δάκτυλοι βραδεῖς ὥσιν ἐπιπέτεσθαι τοῖς φθόγγοις, καὶ γὰρ τὸ ταχέως μεταβάλλειν ἐκ τρόπου ἐς τρόπον περὶ τοὺς εὐχειράς ἐστι μᾶλλον. εἰ δὲ ταῦτα πάντα παρέχεις, θαρρῶν αὐλεῖ, ὃ Κάρε, μετὰ σοῦ γὰρ ἡ Εὐτέρπη ἔσται.“ ἐτύγχανέ τι καὶ μειράκιον νεόπλουτόν τε 210 καὶ ἀπαίδετον οἰκοδομοῦμενον οἰκίαν τινα ἐν τῇ Ῥόδῳ καὶ ξυμφέρον ἐς αὐτὴν γραφάς τε ποιήλας καὶ λίθους ἐξ ἀπάντων ἔθνων. ἤρετο οὖν αὐτό, ὅπόσα χρήματα εἶη ἐς διδασκάλους τε καὶ παιδείαν ἀνηλωκός· ὁ δὲ „οὐδὲ δραχμὴν“ εἶπεν. „ἐς δὲ τὴν οἰκίαν πόσα“; „δώδεκα“ ἔφη „τάλαντα, προσαναλώσασαμι δ’ ἂν καὶ ἕτερα τοσαῦτα“. „τί δ’“ εἶπεν „ἡ οἰκία βούλεται σοι“; „διαίτα“ ἔφη „λαμπρὰ ἔσται τῷ σώματι, καὶ γὰρ δρόμοι ἐν αὐτῇ καὶ ἄλση καὶ ὀλίγα ἐς ἀγορὰν βαδιοῦμαι 215 καὶ προσερούσι με οἱ ἐσιόντες ἥδιον, ὥσπερ ἐς ἱερὸν φοιτῶντες“. „ζηλωτότεροι δὲ“ εἶπεν „οἱ ἄνθρωποι πότερον δι’ αὐτούς εἰσιν ἢ διὰ τὰ περὶ αὐτούς ὄντα“; „διὰ τὸν πλοῦτον“, εἶπε „τὰ γὰρ χρήματα πλείστον ἰσχύει“. „χρημάτων δ’“, ἔφη „ὃ μειράκιον, ἀμείνων φύλαξ πότερον ὁ πεπαιδευμένος ἔσται ἢ ὁ ἀπαίδετος“; ἐπεὶ δὲ ἐσιώπησε, „δοκεῖς μοι“, εἶπε „μειράκιον, οὐ σὺ τὴν οἰκίαν, ἀλλὰ σὲ ἡ οἰκία κεκτῆσθαι. ἐγὼ δὲ ἐς ἱερὸν παρελθὼν πολλῶ ἂν ἥδιον ἐν αὐτῷ μικρῷ 220 ὄντι ἄγαλμα ἐλέφαντός τε καὶ χρυσοῦ ἴδοιμι ἢ ἐν μεγάλῳ κεραμεῶν τε καὶ φαῦλον.“ νεανίαν δὲ ἰδὼν πίονα καὶ φρονοῦντα ἐπὶ τῷ πλείστα μὲν ἀνθρώπων ἐσθλῆν, πλείστον δὲ οἶνον πίνειν „ἀλλ’ ἢ σὺ“ ἔφη „τυγχάνεις ἂν ὁ γαστριζόμενος“; „καὶ θύω γε“ εἶπεν „ὑπὲρ τούτου“. „τί οὖν“ ἔφη „ἀπολέλανκας τῆς βορᾶς ταύτης“; „τὸ θαναμάζεσθαι με καὶ ἀποβλέπεσθαι· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλῆα ἴσως ἀκούεις, ὡς καὶ τὰ σιτία αὐτοῦ παραπλησίως τοῖς ἄθλοις ἤδετο“. „Ἡρακλείους“ ἔφη „ὄντος 225 σοῦ δὲ τίς, ὃ κάθαγμα, ἀρετῆ; τὸ γὰρ περιβλεπτόν ἐν μόνῳ λείπεται σοι τῷ φαγῆναι“.
- XXIV
Τοιάδε μὲν αὐτῷ τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ, τὰ δὲ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐπειδὴ ἐσέπλευσεν· ἡ Ἀλεξανδρεία καὶ ἀπόντος μὲν αὐτοῦ ἦρα καὶ ἐπόθουν τὸν Ἀπολλάνιον, ὡς εἰς ἕνα, καὶ ἡ Αἴγυπτος δὲ ἢ ἄνω μεστοὶ θεολογίας ὄντες καὶ φοιτῆσαι αὐτὸν ἐς τὰ ἦδη τὰ αὐτῶν ἠύχοντο, ἅτε γὰρ πολλῶν ἀφικνουμένων μὲν ἐνθένδε ἐς Αἴγυπτον, πολλῶν δὲ ἐπιμυγνύντων δεῦρο ἐξ Αἰγύπτου ἤδετο τε 230 παρ’ αὐτοῖς Ἀπολλάνιος καὶ τὰ ὅσα ἐς αὐτὸν Αἰγυπτίους ὄρθα ἦν· προίοντα γέ τοι ἀπὸ τῆς νεῶς ἐς τὸ ἄστυ θεῶ ἴσα ἀπέβλεπον καὶ διεχώρον τῶν στενωπῶν, ὥσπερ τοῖς φέρουσι τὰ ἱερά. παραπεμπομένου δὲ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ οἱ τῶν ἔθνων ἠγεμόνες, ἄνδρες ἤγοντο τὴν ἐπὶ θανάτῳ δώδεκα λησται τὴν αἰτίαν, ὁ δὲ ἐς αὐτούς ἰδὼν „οὐ πάντες“ εἶπεν „ὁ δεῖνα γὰρ καταφευσθεῖς ἄπεισι“— καὶ πρὸς τοὺς δημίους, ὑφ’ ὧν ἤγοντο, ὑφείναι“ ἔφη „κελεύω τοῦ δρόμου καὶ σχολαιότερον ἦμεν
1. τοῦ ἐξασκῆσθαι. f. al. m. corr. ἐξ ἀσκέεις τε. a. 2. παρὰ τοῖς. v. 4. εἰ τορὸν. s. ἢ τορὸν. a, m. ib. ἢ τὸ — a, m. ἢ τὸ. C, B, o. ib. ἐπικυττῆ. 1, f. ἐπικυττοί. v. ἐπικυττεῖν. a. ἐπικυττεῖ. l, m, o. ib. φάρυγγι. s. 5. πεπρημέ— πάντι
νου. B. 6. εὐχειρας ἐστί. o. 8. ταῦτα παρεχεις. π (sic). ταῦτα πάντα. m, o. πάντα om. p, 2, a. 9. τι καὶ. π. δὲ καὶ. p, 2, E. 10. ξυμφέρων. v. 12. ἀνηλωκός. v. 14. βαδιοῦμαι. 1. βαδιοῦμεν. 2, E. 15. με. 1. μοι. 2, E. 17. —
φύλαξας ὁ. π. φύλαξ πότερον. p, 2, E. ib. ὁ om. f, v. 17. δὴ. v. δ’. l. 18. σὺ τὴν οἰκίαν. π. ib. ἐκτῆσθαι. v. 20. τι καὶ. a. 21. ἀλλ’ ἢ. l, E. Scr. ἀλλ’ ἢ. 22. σὺ ἔφη. 1. ἔφη σὺ. 2, E. 23. θαναμάζεσθαι με. π. θαναμάζεσθαι μὲν. p, 2, E. 24. ἄλλοις. π. 25. σοῦ. 1. σοί. 2, E. ib. ἢ ἀρετῆ. l, s, a. ib. λείπεσθαι. l, s, a.
26. αὐτῷ. 1. αὐτοῦ. 2, E. ib. Ἀλεξανδρεία. o. 27. καὶ ὁ πόντος. l. ib. ὡς om. m. ib. εἰς ἕνα. u, φ, γ. ib. καὶ ἡ Αἴγ. 1, m, o. καὶ Αἴγυπτος. 2, a. 28. ἦδη ἀφικνουμένων. l. 29. μὲν om. m, o. ib. ἐνθάδε. v. ib. ἤδετο. 1, l, s, B, J. Ep. crit. 42. ἤδετο. f, v, E. 30. καὶ — ἐς Ἀπολλάνιον — ἦν. Φ (33, b, 24). 31. θεῶ om. m. ib. ἐπέβλεπον. p. 32. τὴν om. o. ib. θανάτῳ. π, f, v. θανάτου. p. θάνατον. l, s, E. 34. ἀποδήμους. p. ib. σχολαιότερον. 1. σχολαιότερον. 2, E.
- V, 22. 23. 24. p. 204. 206.

ἐπὶ τὸ ὄργγμα ὕστατόν τε ἀποκτείνειν τοῦτον, μετέχει γὰρ οὐδὲν τῆς αἰτιάσεως, ἀλλ' ὑμεῖς γε ἴδια 207
 πρᾶττοιτε φειδόμενοι τούτων βραχὺ μέρος ἡμέρας, οὓς λῶον ἦν μηδ' ἀποκτείνειν·“ καὶ ἅμα ἐνδιέ-
 τριβεν οἷς ἔλεγεν, οὐκ εἰωθὸς ἑαυτῷ ἀποτείνων μῆκος. τί δ' αὐτῷ ἐνόει τοῦτο, αὐτίκα ἐδείχθη·
 ὁκτὰ γὰρ ἤδη ἀποτετμημένων τὰς κεφαλὰς ἰσπεύς ἐλαύνων ἐπὶ τὸ ὄργγμα „Φαρίανος“ ἔβρα „φεί-
 σασθε“, μὴ γὰρ εἶναι ληστὴν αὐτόν, ἀλλ' ἑαυτοῦ μὲν καταψευθεῖσθαι δέει τοῦ στρεβλώσεσθαι, βασα- 5
 νισθέντων δὲ ἐτέρων χρηστὸν ὁμολογηθεῖν ἄνδρα. ἐὼ τὸ πῆδημα τῆς Αἰγύπτου καὶ ὅσον ἐπὶ τούτῳ
 ἐκρότησαν καὶ ἄλλως θαυμαστικοὶ ὄντες. ἀνελθόντι δὲ αὐτῷ ἐς τὸ ἱερόν ὁ μὲν κόσμος ὁ περὶ 10
 αὐτὸ καὶ ὁ ἐφ' ἐκάστῳ λόγος θεῖός τε ἐφαίνετο καὶ κατὰ σοφίαν ξυντεθείς, τὸ δὲ τῶν ταύρων
 αἷμα καὶ οἱ γῆρες καὶ ὅποσα ἐθύετο, οὐκ ἐπήγει τὰ τοιάδε, οὐδὲ ἐς δαίτας θεῶν ἤγεν. ἐρομένου
 δ' αὐτόν τοῦ ἱερέως, τί μαθῶν οὐχ οὕτω θύοι, „σὺ μὲν οὖν“ εἶπεν „ἀπόκριναί μοι μᾶλλον, τί 10
 μαθῶν οὕτω θύεις“; εἰπόντος δὲ τοῦ ἱερέως „καὶ τίς οὕτω δεινός, ὡς διορθοῦσθαι τὰ Αἰγυπτίων“;
 „κᾶς“ ἔφη „σοφός, ἦν ἀπ' Ἰνδῶν ἦκη. καὶ βοῦν“ ἔφη „ἀπανθρακιῶ τήμερον καὶ κοινῶναι τοῦ
 καπνοῦ ἡμῖν, οὐ γὰρ ἀχθῆσι περὶ τῆς μοίρας, εἰ κἀκείνην οἱ θεοὶ δαίσονται“. τηκομένου δὲ τοῦ 208
 πλάσματος „ὄρα“ ἔφη „τὰ ἱερά“. „ποιᾶ“; εἶπεν ὁ Αἰγύπιος „ὄρῳ γὰρ οὐδὲν ἐνθάδε.“ ὁ δὲ
 Ἀπολλώνιος „οἱ δὲ Ἰαμίδαι“ εἶπε „καὶ οἱ Τελλιᾶδαι καὶ οἱ Κλυτιάδαι καὶ τὸ τῶν Μελαμποδιδῶν 15
 μαντεῖον ἐλήρησαν, ὧ λῶσθε, τοσαῦτα μὲν περὶ πυρός εἰπόντες, τοσαύτας δὲ ἀπ' αὐτοῦ ξυλλεξά-
 μενοι φήμας; ἢ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς πεύκης πῦρ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς κέδρου μαντικὸν ἡγῆ καὶ ἱκανὸν δη-
 λῶσαι τι, τὸ δ' ἀπὸ τοῦ πιοτάτου τε καὶ καθαρωτάτου δακρύου καόμενον οὐ πολλῶ ἀιρετώτερον;
 ἢ δ' ἐμπύρου σοφίας ἦσθα εὐξύνετος, εἶδες ἂν καὶ ἐν τῷ τοῦ ἡλίου κύκλῳ πολλὰ δηλούμενα,
 ἵαότε ἀνίσχει.“ τούτοις ἐπέσκαπτε τὸν Αἰγύπιον ὡς ἀμαθῆ τῶν θεῶν. προσκειμένης δὲ τῆς Ἄλε- 20
 ξανδρείας ἵπποις καὶ ξυμφοιτώσης μὲν ἐς τὸν ἱππόδρομον ἐπὶ τῇ θείᾳ ταύτῃ, μαιφονοῦντων δὲ
 ἀλλήλους ἐκίπληξιν ὑπὲρ τούτων ἐποιεῖτο, καὶ παρελθὼν ἐς τὸ ἱερόν „ποι“ ἔφη „παρατενεῖτε
 ἀποθνήσκοντες οὐχ ὑπὲρ τέκνων οὐδὲ ἱερῶν, ἀλλ' ὡς χραίνετε μὲν τὰ ἱερά λύθρου μεστοὶ ἐς ταῦτα 209
 ἦγοντες, φθείροισθε δὲ ἔσω τείλους; καὶ Τροίαν μὲν, ὡς ἔοικεν, ἵππος εἰς διεπόρθησεν, ὃν ἔσο-
 φίσαντο οἱ Ἀχαιοὶ τότε, ἐφ' ὑμᾶς δὲ ἄρματα ἔξενκται καὶ ἵπποι, δι' οὓς οὐκ ἔστιν ὑμῖν εὐνήριος 25
 ζῆν· ἀπόλλυσθε γοῦν οὐχ ὑπὸ Ἀτρειδῶν, οὐδ' ὑπὸ Αἰακιδῶν, ἀλλ' ὑπ' ἀλλήλων, ὃ μηδ' οἱ Τρωῆς
 ἐν τῇ μέθῃ. κατὰ μὲν οὖν τὴν Ὀλυμπίαν, οὐ πάλης καὶ πυγμῆς καὶ τοῦ παγκρατιάξεν ἄδλα,
 οὐδεὶς ὑπὲρ ἀθλητῶν ἀπέθανεν ἴσως καὶ ξυγγνώμης ὑπαρχούσης, εἴ τις ὑπερσπουδάξοι περὶ τὸ
 ὁμόφυλον, ὑπὲρ δὲ ἵππων ἐνταῦθα γυμνὰ μὲν ὑμῖν ἐπ' ἀλλήλοις ἔλεφη, βολαὶ δὲ ἔτοιμοι λίθων.
 πῦρ δὲ ἐπὶ τὴν τοιαύτην πόλιν, ἐνθα οἰμωγὴ τε καὶ ὕβρις ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέει δ' 30
 αἷματι γαῖα. αἰδέσθητε τὸν κοινὸν τῆς Αἰγύπτου κρατῆρα Νεῖλον. ἀλλὰ τί Νεῖλου μνημονεύω πρὸς
 ἀνθρώπους αἵματος ἀναβάσεις διαμετροῦντας μᾶλλον ἢ ὕδατος;“ καὶ πλείω ἐς τὴν ἐκίπληξιν ταύ-
 την διελέχθη ἔτερα, ὡς διδάσκει ὁ Δάμις.

Οὐσεπασιανού δὲ τὴν ἀντοκράτορα ἀρχὴν περινοοῦντος περὶ τὰ ὄμορα τῇ Αἰγύπτῳ ἔθνη καὶ 35
 προηφοῦντος ἐπὶ τὴν Αἰγύπτου Δίωνες μὲν καὶ Εὐφράται, περὶ ἄν μικρὸν ὕστερον εἰρήσεται, 35

2. ἡμέρας om. π. ib. ἦ. 2, a. ib. καὶ ἄμφω. a, m. ib. διέτριβεν s ex corr. a, m. 3. ἀποκτείνων. a. ib.
 αὐτὸ π. 4. τὸ ὄργγμα. 1. τῷ ὄργγματι. 2, E. ib. φείσασθε. 1, v, m, o. φείσασθαι. f, l, s, a. 5. καταψευθεῖσθαι.
 6. a. ib. στρεβλώσεσθαι. p. 6. ὁμολογηθεῖσθαι. f. ὁμολογηθεῖσθαι. E. 7. περὶ αὐτό. C. περὶ αὐτόν. E. 10. μὲν οὖν. π.
 μὲν. p, 2, E. ib. ἀπόκριναί. C. ἀπόκρινε. E. 12. σοφός π. ὁ σοφός p ante corr. 2, E. 13. ἀχθῆσθῃ. p. 15.
 Τελλιᾶδαι. C, E. Τελλιᾶδαι. Leopard. Emend. IV, 18. ib. τὸ τῶν. π. τὸ πᾶν τῶν. p, 2, E. 17. καὶ ἀπὸ. m. ib.
 καὶ οὐκ ἄν δηλώσαι. p. ib. ἀπὸ πιοτάτου. E. 23. οὐδὲ ἱερῶν. 1. οὐτε ἱερῶν. 2, E. ib. ἀλλ' ὡς. C, H, H. ἄλλως. E.
 21. ὑπὸ ἀθλητῶν. non π, etsi m. γο. Hinc o recepit. ib. ξυγγνώμης ὑπαρχούσης. π, f, v, l. ξυγγνώμης μὲν ὑπαρ-
 χούσης. p, s, E. 29. ὑμῖν om. v. ib. ἀλλήλοις. 1. ἀλλήλους. 2, E. 30. ἐνθα οἰμωγῇ. 1. ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγῇ. 2.
 ἰσθ' ἄμ'. oίμ. 1, a. ἐνθα ἄμ' οίμ. m, o. ib. εὐχολῆ πέλεν ἀνθρώων. m. γο. (scil. in Homero.) ib. ῥέει. 1, m, o.
 31. αἰδέσθητε. a. 32. διαμετροῦντος. π.
 35. Εὐφράται. 1, E.

- 210 χαιρειν παρεκελεύοντο· μετὰ γὰρ τὸν πρῶτον αὐτοκράτορα, ὑφ' οὗ τὰ Ῥωμαίων διεκοσμήθη, τυραν-
 νίδες οὕτω χαλεπαὶ ἴσχυσαν ἐπὶ πενήκοντα ἔτη, ὥς μηδὲ Κλαύδιον τὰ μέσα τούτων τρισκαίδεκα
 ἄρξαντα χρηστὸν δόξαι· καίτοι πενήκοντούτης μὲν ἐς τὸ ἄρχειν παρήλθεν, ὅτε νοῦς μάλιστα ὑγι-
 αίνει ἀνθρώπων, παιδείας δὲ ξυμπάσης ἐδόκει ἔραν· ἀλλὰ κάκεινος τηλικόσδε ὢν πολλὰ μειρακιώδη
 5 ἔπαθε καὶ μηλόβοτον γυναικοῖς τὴν ἀρχὴν ἀνήκεν, ὑφ' ὧν οὕτω φραδύμως ἀπέθανεν, ὥς καίτοι
 προγιγνώσκων, ἃ μέλλει πείσεσθαι, μηδ' ἃ προῆδει, φυλάξασθαι. Ἀπολλώνιος δὲ παραπλησίως
 μὲν Εὐφράτη καὶ Δίῳ περὶ τούτων ἔχαιρε, μελέτην δ' αὐτὰ οὐκ ἐποιεῖτο ἐς πάντας ἡγεροικατέ-
 ραν ἡγούμενος τὴν τοιάνδε ἰδέαν τοῦ λόγου, προσιόντι δὲ τῷ αὐτοκράτορι τὰ μὲν ἱερά προδ' πυλῶν
 ἀπήντα καὶ τὰ τῆς Αἰγύπτου τέλη καὶ οἱ νομοί, καθ' οὓς Αἴγυπτος τέμνεται, φιλόσοφοι τε ὠσαύ-
 10 τως καὶ σοφία πᾶσα, ὃ δὲ Ἀπολλώνιος οὐδὲν ἐπολυπραγμόνει τούτων, ἀλλὰ ἐσπούδαζεν ἐν τῷ ἱερῷ.
 διαλεχθεὶς δὲ ὁ αὐτοκράτωρ γενναῖά τε καὶ ἡμερα καὶ διελθὼν λόγον οὐ μακρὸν „ἐπιδημεῖ“ ἔφη
 „ὁ Τυανεύς;“ „ναὶ“ ἔφασαν „βελτίους γε ἡμᾶς ἐργασάμενος“. „πῶς ἂν οὖν ξυγγένοιτο ἡμῖν;“
 ἔφη „σφόδρα γὰρ δέομαι τοῦ ἀνδρός“. „ἐντεύξεταί σοι περὶ τὸ ἱερόν;“ ὁ Δίῳ εἶπε „πρὸς ἐμὲ
 γὰρ δεῦρο ἦκοντα ὠμολόγει ταῦτα“. „ἴωμεν“ ἔφη ὁ βασιλεὺς „προσευξόμενοι μὲν τοῖς θεοῖς, ξυ-
 15 νεσόμενοι δὲ ἀνδρὶ γενναίῳ.“ ἐντεῦθεν ἀνέφην λόγος, ὥς ἐνθύμιος μὲν αὐτῷ ἢ ἀρχὴ γένοιτο πολυ-
 ορκοῦντι τὰ Σόλυμα, μεταπέμποιτο δὲ τὸν Ἀπολλώνιον ὑπὲρ βουλῆς τούτων, ὃ δὲ παραιτοῖτο ἡμεν
 211 ἐς γῆν, ἣν ἐμίλαναν οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες οἷς τε ἔδρασαν οἷς τε ἔπαθον· ὅθεν αὐτὸς ἐλθεῖν ἐς
 XXVIII Αἴγυπτον τὴν μὲν ἀρχὴν κεκτημένος, διαλεξόμενος δὲ τῷ ἀνδρὶ ὁπόσα δηλώσω· θύσας γὰρ καὶ
 οὐπω χρηματίσας κατ' ἀξίαν ταῖς πόλεσι προσεῖπε τὸν Ἀπολλώνιον καὶ ὥσπερ εὐχόμενος αὐτῷ
 20 „πολήσόν με“ ἔφη „βασιλέα“. ὃ δὲ „ἐπολήσα“, „εἶπεν“ ἤδη γὰρ εὐξάμενος βασιλεία δίκαιόν τε καὶ
 γενναῖον καὶ σώφρονα καὶ πολὺ κεκοσμημένον καὶ πατέρα παιδῶν γνησίων, σὲ δῆπου παρὰ τῶν
 θεῶν ἦτον ἐγώ.“ ὑπερησθεὶς δὲ τούτοις ὁ βασιλεὺς, καὶ γὰρ ἐβόησε τὸ ἐν τῷ ἱερῷ πληθὸς ξυ-
 τιδέμενοι τῷ λόγῳ, „τί σοι“ ἔφη „Νέρωνος ἀρχὴ ἐφαίνετο;“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „Νέρων“ εἶπε
 „κιδάρων μὲν ἴσως ἦδει ἀρμόττεσθαι, τὴν δὲ ἀρχὴν ἦσχυρην ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει.“ „ξύμμετρον
 25 οὖν“ εἶπε „κελεύεις εἶναι τὸν ἄρχοντα;“ „οὐκ ἐγώ“, εἶπε „θεὸς δὲ τὴν ἰσότητα μεσότητα ὀρισά-
 μενος. ἀγαθοὶ δὲ τούτων ξύμβουλοι καὶ οἶδε οἱ ἄνδρες“ τὸν Δίῳ δειξας καὶ τὸν Εὐφράτην
 μήπω αὐτῷ ἐς διαφορὰν ἦροντα. τότε δὴ ἀνασχὼν ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας „ὦ Ζεῦ“ ἔφη „σοφῶν
 μὲν ἐγὼ ἄρχοιμι, σοφοὶ δὲ ἐμοῦ.“ καὶ ἐπιστρέψας ἑαυτὸν ἐς τοὺς Αἰγυπτίους „ἀρῦσασθε“, εἶπεν
 30 „ὡς Νείλου καὶ ἐμοῦ.“ ἢ μὲν δὴ Αἴγυπτος ᾧδε ἀνέσχευ ἀπειρηκότες ἦδη δι' ἃ ἐπιέζοντο. κατιῶν
 XXIX δὲ τοῦ ἱεροῦ ξυνήψε τῷ Ἀπολλωνίῳ τὴν χεῖρα καὶ παραγαγὼν αὐτὸν ἐς τὰ βασίλεια, „ἴσως“ ἔφη
 „μειρακιώδης ἐνίοις δοκῶ βασιλείας ἀπτόμενος περὶ ἔτος ἐξηκοστὸν τοῦ βίου· δῶσω οὖν ἀπολο-
 γίαν, ὥς ἀπολογοῖο ὑπὲρ ἐμοῦ τοῖς ἄλλοις· ἐγὼ γὰρ πλούτου μὲν ἡττηθεὶς οὐδὲ ἐν μειρακίῳ ποτὶ
 οἶδα, τὰς δὲ ἀρχὰς τε καὶ λαμπρότητας, ὁπόσα τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ προσήκουσιν, οὕτω σωφρόνως
 212 καὶ μετρίως διεθέμην, ὥς μήτε ὑπέρφρων μῆτ' αὐ κατεπτηγῶς δόξαι, νεώτερα δὲ οὐδ' ἐπὶ Νέρωνα
 35 ἐνεθυμήθην, ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν ἀρχὴν, εἰ καὶ μὴ κατὰ νόμους, παρ' ἀνδρὸς γοῦν αὐτοκράτορος πα-
 ραλαβὼν εἶχεν, ὑφιέμην αὐτῷ διὰ τὸν Κλαύδιον, ὃς ὑπατόν τε ἀπέδειξε με καὶ ξύμβουλον τῶν
 ἑαυτοῦ· καὶ νῆ τὴν Ἀθηναῖν, ὁπότε Νέρωνα ἴδοιμι ἀσχημονοῦντα, δάκρυά μοι ἐξέπιπτεν ἐνθυμου-

5. οὕτ' ἄρα θύμωσ. p. 6. πείθεσθαι. f. ib. προήδη. p. 7. δι' αὐτὰ. f. τε αὐτὰ. v. 9. νόμοι. l. a, m. 11.
 τε ἡμ. v. 12. γε om. a, m. ib. ἐργασάμενος. 1, m, o. ἐργασόμενος. 2, a. ib. οὖν om. m. 13. πρὸς τὸ ἱερόν.
 f. l. πρὸς τὸ ἱ. s. sec. m. περὶ suprasc. 14. προσευξόμενοι. v. 16. ἱεροσόλυμα. p. ib. ὑπερβολῆς. f. al. m. corr.
 18. ἐκτεμένος. l, v, a. 20. εἶπεν. 1 et m. γρ. ἔφη. 2, E. 21. παιδῶν γνησίων. π et m. γρ. γνησίον. p, 2. E.
 (γνησίον. m, o.) γνησίον. J. 22. ἦτον. 1 (u). ἦτον ταῦτα. 2, E. 25. Fo: ἔφη, κελεύεις. 26. δι' καὶ. v. ib. οἶδε
 καὶ. π. 28. δ' ἐμοῦ. p. 31. ἀπολογεῖς. v. 35. τὰς ἀρχὰς. p. ib. καὶ τὰς λαμπρότητας. a, m. (non fc.) 36. παρα-
 λαβὼν. π, s, E. ἀναλαβὼν. p. λαβὼν. f, v. 36. ὑφιέμην. l. ib. ἀνέδειξε. v. ib. τῶν. ex corr. p. fuerat τῶν. 37.
 αὐτοῦ. v.

μένω τὸν Κλαύδιον, ὑφ' οἴου καθάρματος τὸ μέγιστον τῶν ἑαυτοῦ ἐκληρονομήθη. ὄρων δὲ μὴδ' ὅποτε Νέρων ἐκποδῶν γέγονεν ἐπὶ τὸ λῶρον μεθιστάμενα τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὕτως ἀτίμως τὴν ἀρχὴν πράττουσαν, ὡς ἐπὶ Βιτελίῳ κείσθαι, θαρρῶν ἤδη ἐπ' αὐτὴν εἰμι, πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ βούλομαι τοῖς ἀνθρώποις παρασχεῖν ἑμαυτὸν πολλοῦ ἄξιον, εἶτα, ἐπειδὴ πρὸς ἄνθρωπον ὁ ἀγὼν ἔσται κραιπαλῶντα· Βιτέλιος γὰρ μύρον μὲν λούεται πλεῖον ἢ ἐγὼ ὕδατι, δοκεῖ δέ μοι καὶ ξίφει 5 πληγῆς μύρον ἐκδώσειν μᾶλλον ἢ αἷμα, οἶνω δὲ οἶνον ξυνάπτων μαινεται, καὶ κυβέυει μὲν δεδιῶς μὴ τι αὐτὸν οἱ πεττοὶ σφήλωσιν, ὑπὲρ δὲ ἀρχῆς ἀναρριπτεὶ καλῶν, ἐταίραις δὲ ὑποκειμένους ἐπιθρόνουται ταῖς γεγαμημέναις ἠδῶ φάσκων τὰ μετὰ κινδύνων ἐρωτικά. ἐὼ τὰ ἀσελγέστερα, ὡς μὴ τοιαῦτα ἐπὶ σοῦ λέγοιμι· μὴ δὲ περιμύδοιμι Ῥωμαίους ὑπὸ τοιούτου ἀρχθέντας, ἀλλ' ἠρεμόνας ποιούμενος τοὺς θεοὺς ἀνὴρ γιγνοίμην ἑμαυτῷ ὅμοιος· ὄθεν ἐκ σοῦ, Ἀπολλώνιε, πείσμα ἐγὼ βάλ- 10 λουμαι, φασὶ γὰρ πλείστα σε τῶν θεῶν αἰσθάνεσθαι, καὶ ξύμβουλον ποιῶμαι σε φροντίδων, ἐφ' αἷς ἔστι γῆ καὶ θάλαττα, ἴν' εἰ μὲν εὐμενῆ τὰ παρὰ τῶν θεῶν φαίνουτο, πράττοιμι ταῦτα, εἰ δὲ ἐναντία καὶ μὴ πρὸς ἐμοῦ μὴδὲ Ῥωμαίων, μὴ ἐνοχλοῖην τοὺς θεοὺς ἄκοντας· ἐπιθειάσας δ' ὁ XXX 213 Ἀπολλώνιος τῷ λόγῳ, „Ζεῦ“ ἔφη „Καπιτώλιε, σὲ γὰρ τῶν παρίντων πραγμάτων βραβευτήν οἶδα, φύλαττε σεαυτὸν μὲν τούτῳ, σεαυτῷ δὲ τούτῳ· τὸν γὰρ νεῶν, ὃν χθὲς ἄδικοι χεῖρες ἐνέπρησαν, 15 τόνδε σοὶ τὸν ἄνδρα ἀναστήσαι πέπραται.“ θαυμάσαντος δὲ τοῦ βασιλέως τὸν λόγον „αὐτὰ“ εἶπεν „αὐτὰ δηλώσει καὶ μὴδὲν ἐμοῦ δέου, πέραιναι δέ, ἃ ὄρθῳς ἐβουλεύσω“. ξυμβεβήκει δὲ ἄρα κατὰ τὴν Ῥώμην Δομετιανὸν μὲν τὸν Οὐεσπασιανοῦ παῖδα παρατετάχθαι πρὸς τὸν Βιτέλιον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ πατρός, πολιορκίας δ' αὐτὸν περισχύουσης ἐν τῷ Καπιτωλίῳ τὸν μὲν διαπεφευγῆναι τοὺς πολιορκοῦντας, τὸν νεῶν δ' ἐμπερηθῆναι καὶ τῷ Ἀπολλωνίῳ φαίνεσθαι πολλῷ θάττον ἢ εἰ κατ' 20 Ἀγρυπτον ἐπράττετο. τοσαῦτα σπουδάσαντες ὁ μὲν ἀπῆλθε τοῦ βασιλέως εἰπὼν μὴ ξυγχωρεῖν αὐτῷ τὰ Ἰνδῶν πάτρια κατὰ μεσημβρίαν ἄλλο τι παρ' ἃ ἐκείνοι πράττουσιν, ὁ δὲ ἀνέλαμπε τε ἔτι μᾶλλον καὶ οὐ ξυνεχώρει τοῖς πράγμασι διαφεύγειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ὡς βεβαίων τε καὶ αὐτῷ καθωμολογημένων εἶχετο δι' ἃ ἤκουσεν.

Τῇ δ' ὑστεραία περὶ ὄρθρον ἐπὶ τὰ βασίλεια ἦσαν ὁ Ἀπολλώνιος ἤρετο τοὺς δορυφόρους, ὃ 25 XXXI τὸ βασιλεὺς πράττοι, οἱ δὲ ἐγγηγορέναι τε αὐτὸν πάλαι ἔφασαν καὶ πρὸς ἐπιστολαῖς εἶναι. καὶ αἰούσας τοῦτο ἀπῆλθεν εἰπὼν πρὸς τὸν Δάμιον „ὁ ἀνὴρ ἄρξει“. ἐπανελθὼν δὲ περὶ ἡλίον ἀνίσχοντα Δίωνα μὲν καὶ Εὐφράτην ἐπὶ θύραις εὗρε καὶ περὶ τῆς ξυνουσίας φιλοτίμως ἐρωτῶσι διήλθε τὴν ἀπολογία, ἣν τοῦ βασιλέως ἤκουσε, τὰς δὲ αὐτοῦ δόξας ἀπεσιώπησεν. ἐσκληθεῖς δὲ πρῶτος „ὦ βασιλεῦ“, εἶπεν „Εὐφράτης καὶ Δίων πάλαι σοὶ γνώριμοι ὄντες πρὸς θύραις εἰσὶν οὐκ 30 ἀφρόντιδες τῶν σῶν· κάλει δὴ κάκεινους ἐς κοινὸν λόγον, σοφῶ γὰρ τῷ ἄνδρῳ“. „ἀλλεῖστος“ ἔφη „θύρας παρέχω σοφοῖς ἀνδράσι, σοὶ δὲ καὶ τὰ στέγνα ἀνεῶχθαι δοκεῖ τάμα“. ἐπεὶ δὲ ἐσε- XXXII 214 κλήθησαν, „ὑπὲρ μὲν τῆς ἑμαυτοῦ διανοίας“, εἶπεν „ὦ ἄνδρες, ἀπολελόγημαι χθὲς Ἀπολλωνίῳ τῷ γενναίῳ“. „ἠμούσαμεν“, ἢ δ' ὁ Δίων „τῆς ἀπολογίας, καὶ νοῦν εἶχε“. „τῆμερον δὲ“ εἶπεν

1. ἐκποδῶν. v. ἐκ ποδῶν. E. 3. Βιτελίῳ. m, o. et sic ubique. ib. θαρρῶν δὲ. a et m. γρ. 4. ἑαυτὸν. l, v, 5. κραιπαλοῦντα. v. ib. γὰρ. om. v. ib. λούεται. l, a, m λούεται. l, o. λύεται. f. βούλεται. v. ib. πλείω. l. 6. ἀναρριπτεῖ. E. ib. ἐταίραις. s, fc, E. ἐτέροις. π. ἐτέροις. p. ἐταίροις. f, v, l. 8. γεγαμημέναις. f, v. 9. τοιούτου. l. 10. βούλομαι. fc. βούλομαι. a. 11. φη- 12. α. p. ib. σε πλείστα. v. 13. μὴ. l. μὴδὲ. 2, E. ib. ἐμοῦ Ῥωμ. μὴδὲ. p. 16. ἀναστήσειν. v. 18. μὲν om. v. ib. 19. Δομετιανῶν. s. ib. περὶ τὸν. v. 20. Καπιτωλίῳ. v. ib. τὸν μὲν διαπεφευγῆναι. π. διαπεφευγῆναι. p, 2, E. 21. ἢ εἰ. l, f, v, l. ἢ. s, E. 22. ἀλλ' ὅτι. v, a. ib. ἀνέλαμπεν ἔτι. p. 23. φεύγειν. p. ib. καθωμολογημένων. a. 24. διὰ ἤκουσε. v. 25. πάλαι om. s pr. m. 26. αὐτοῦ. s. 27. κάλει γὰρ. p. 28. ἔχων θύρας. p. ib. ἀνεῶχθαι δοκεῖ. l, E. ἀνεῶχθαι φασί. 2. ἀνεῶχθαι δόκει. J. ad Vers. germ. ib. τὰ μά. f. 33. ἑαυτοῦ. v.

v. 30. 31. 32. p. 213. 214.

„ὦ φίλε Δίων, ξυμφιλοσοφήσωμεν ὑπὲρ τῶν βεβουλευμένων, ἵν' ὡς κάλλιστα καὶ κατὰ σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων πάντα πράττοιμι· ἐννοῶν γὰρ πρῶτον μὲν τὸν Τιβέριον, ὡς ἐς τὸ ἀπάνθρωπόν τε καὶ ἄμὸν τὴν ἀρχὴν μετέστησεν, εἶτα τὸν ἐκ' ἐκείνω Γάιον, ὡς διονυσομανῶν καὶ λυδίῶν τὴν στολὴν καὶ πολέμους νικῶν οὐκ ὄντας ἐς πάντα τὰ Ῥωμαίων ἀσχερῶς ἐβάκχευσε, εἶτα τὸν χρη-
 5 στὸν Κλαύδιον, ὡς ὑπὸ γυναιῶν ἠττηθεὶς ἐπελάθετο τοῦ ἄρχου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ζῆν, ἀπέθανε γὰρ ὑπ' αὐτῶν, ὡς φασί, Νέρωνος δὲ τί ἂν καταπτόιμην εἰπόντος Ἀπολλωνίου βραχὺν καὶ ἀθρόον λόγον περὶ ἀνέσεως τε καὶ ἐπιτάσεως, αἷς Νέρων τὴν ἀρχὴν ἤσχυνε; τί δ' ἂν περὶ ἄν Γάλβας ξυνέταπτεν, εἰποῖμι, ὅς ἐκ' ἀγορᾶς μέσης ἀπέθανεν ἠταιρημένους ἐσποῶν ἑαυτῷ παιδάς τὸν Ὀθωνα καὶ τὸν Πείσωνα; εἰ δὲ καὶ Βιτέλιω τῷ πάντων ἀσελγεστάτῳ τὴν ἀρχὴν παραδοίμην, ἀναβιάη
 10 Νέρων· ὁρῶν οὖν, ὦ ἄνδρες, ὑφ' ἃν εἶπον τυραννίδων διαβεβλημένον τὸ ἄρχου ξυμβούλους ὑμᾶς ποιούμαι, πῶς ἂν διαδείμην αὐτὸ προσκεκρουκὸς ἤδη τοῖς ἀνθρώποις“. πρὸς ταῦτα ὁ Ἀπολλώνιος „αὐλητής“ ἔφη „τῶν πάντων σοφῶν τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς παρὰ τοὺς φανυλοτέρους τῶν αὐλητῶν ἔπεμπε μαθησομένους, πῶς δεῖ μὴ αὐλεῖν· τὸ μὲν δὴ, πῶς δεῖ μὴ ἄρχου, μεμάθημας, ὦ βασιλεῦ, παρὰ τούτων, οἱ πονηρῶς ἤρξαν, τὸ δ', ὅπως δεῖ ἄρχου, σκουδάσωμεν.“

xxxiii 215 15 Ὁ δ' Εὐφράτης ἀφανῶς μὲν ἤδη ἐβάσκειν τῷ Ἀπολλωνίῳ προσκείμενον αὐτῷ τὸν βασιλέα ὁρῶν μᾶλλον ἢ τοῖς χρηστηρίοις τοὺς ἐς αὐτὰ ἤκοντας, ἀνοιδήσας δὲ ὑπὲρ τὸ μέτρον τότε καὶ τὴν φωνὴν ἐκάρσας παρ' ὃ εἰώθει „οὐ χρὴ“ ἔφη „κολακεύειν τὰς ὁρμάς, οὐδὲ ἀνοήτως συνεκφέ-
 ρεσθαι τοῖς παρὰ τὴν ἡμίαν τι πράττουσι, καταρροθυμίζειν δὲ αὐτούς, εἴπερ φιλοσοφοῦμεν· ἃ γὰρ εἰ προσήκει πράττειν, ἔδει βουλευομένους φαίνεσθαι, ταῦθ' ὅν πεπράξεται τρόπον κελύεις λέγειν
 20 οὐπω μαθῶν, εἰ ὑπὲρ πρακτέων οἱ λόγοι. ἐγὼ δὲ Βιτέλιον μὲν καταλυθῆναι κελεύω, μισρὸν γὰρ τὸν ἄνθρωπον οἶδα καὶ μεθύοντα ἀσελγεία πάσῃ, σὲ δ' ἄνδρα εἰδῶς ἀγαθὸν καὶ γυναιότητι προῦ-
 χοντα οὐ φημι χρῆναι τὰ μὲν Βιτέλιου διορθοῦσθαι, τὰ σεαυτοῦ δὲ μήπω εἰδέναι. ὅσα μὲν δὴ αἱ μοναρχίαι ὑβρίζουσιν, οὐκ ἐμοῦ χρὴ μανθάνειν, ἀλλ' αὐτὸς εἰρηκας, γιγνώσκεις δ' ἂν, ὡς νέότης μὲν ἐπὶ τυραννίδα πηδῶσα προσήκοντα ἑαυτῇ που πράττει, τὸ γὰρ τυραννεύειν οὕτως ἔοικε νέοις,
 25 ὡς τὸ μεθύειν, ὡς τὸ ἐρᾶν, καὶ νέος μὲν τυραννεύσας οὐπω κακός, ἦν μαιφόνος παρὰ τὴν τυ-
 ραννίδα καὶ ἄμῶς καὶ ἀσελγῆς δόξῃ, γέροντος δὲ ἐπὶ τυραννίδα ἤκοντος πρώτη αἰτία τὸ τοιαῦτα βούλεσθαι· καὶ γὰρ ἦν φιλόανθρωπος φαίνεται καὶ κεκοσμημένος, οὐκ ἐκείνου ταῦτα νομίζουσιν. ἀλλὰ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ κατηρτυκέναι, δόξει δὲ καὶ πάλαι τούτου καὶ νέος ἔτι ἐπιθυμήσας ἁμαρ-
 30 καταγνοῦς τῆς ἑαυτοῦ τύχης τὸ ἐν νῷ τυραννεῦσαι παρεῖναι ἢ τυραννεύοντι ἐκστῆναι ἑτέρῳ δει-
 σασ δῆπου αὐτὸν ὡς ἄνδρα. τὸ μὲν δὴ τῆς δυστηχίας εἰσθῶ, τὸ δὲ τῆς δειλίας πῶς παρατήσῃ καὶ ταῦτα Νέρωνα δοκῶν δεῖσαι τὸν δειλότατον τε καὶ ῥαθυμότατον; ἃ γὰρ ἐνεθυμήθη Βίνδιξ ἐπ' αὐτόν, σὲ, νῆ τὸν Ἡρακλέα, ἐκάλει πρῶτον. καὶ γὰρ στρατιῶν εἶχες καὶ ἡ δύναμις, ἦν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους ἤγες, ἐπιτηδειοτέρα ἦν τιμωρεῖσθαι Νέρωνα· ἐκείνοι μὲν γὰρ πάλαι ἀφροσύνην οὐ

2. ὡς τὸ ν. 3. κατέστησεν. ν. ib. λυγίζων. l. 4. ἐπιστολῆν. ν. 5. γυναιῶν. p et s al. m. ib. ἠττηθεὶς. 1 et s al. m. ἐμβροτηθεὶς. f, l, v, E. 7. λόγον om. o. ib. ἄν. ν. 8. ξυνέταπτεν. 1. ξυνετάπτεν. 2, E. ib. ἠταιρησα-
 μένους. ν. 9. ἀσεβιστάτῳ. p. 10. ὦ om. p. ib. τυραννῶν. 1, f, v, s. τυραννίδων. l, sc, E. ib. διαβεβλημένων. m.
 11. αὐτὸν προσκεκρουκῶς. a, m. 13. μαθησομένους om. p. 14. περὶ τούτων. m.

16. δὲ om. m. 18. τι om. l, s, a. τι. m, o. ib. ἃ γὰρ εἰ. 1, v, l, o. ἃ γὰρ εἰ (sic) f. ἃ γὰρ. ψ, r. καὶ γὰρ εἰ. s, a, m. 19. βουλομένους. f, v, l. 21. ἄνθρωπον. 1, f, ψ, s in mg. o. ἄνδρα. l, v, s, a, m. ib. ἰδῶν. ν. ib. ἀγαθὸν om. r, o. 22. τιβελλίου. p. 24. ἑαυτῇ που. f. ἑαυτῇ. 1, v, s, l, E. ib. πράσσει. ν. 25. ἦν μὴ. o. ib. τὴν τυραννίδα. 1. τυραννίδα. 2, E. 26. δὲ om. l. ib. τὸ τοιαῦτα. π, f, v, s, E. 27. γέ-
 νηται. p. ib. καὶ om. p. 29. δοκεῖ. π et m. γρ. εἰδοκεῖ. p, 2, E. ib. εἰ καταγνοῦς. a, m. 30. ἐν τῷ. B. ib. τοῦ τυραννεύσαι. l. ib. τυραννεύοντα. a. 31. μὴ που. 2, a et m. γρ. 32. Βίνδιξ. E. sic ubique. 33. εἶχες. π. εἶχες ἔχε et mg. γρ. ἔσχε. m. ἔσχε. p, 2, o. ἔσχε. a. ib. ἡ om. o. 34. ἐφροσύνην. l.

μόνον Ῥωμαίων, ἀλλὰ καὶ πάντων ἀνθρώπων· οἱ γὰρ βίον ἄμικτον εὐρόντες καὶ οἷς μῆτε κοινῇ πρὸς ἀνθρώπους τράπεζα μῆτε σπονδαὶ μῆτε εὐχαὶ μῆτε θυσίαι, πλείον ἀφεστᾶσιν ἡμῶν ἢ Σούσα καὶ Βάκτρα καὶ οἱ ὑπὲρ ταῦτα Ἰουδοί· οὐκοῦν οὐδ' εἰκὸς ἦν τιμωρεῖσθαι τούτους ἀφισταμένους, οὓς βέλτιον ἦν μὴδὲ κτάσθαι. Νέρωνα δὲ τίς οὐκ ἂν εὖξαιτο τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ἀποκτεῖναι μονουοῦ κίνοντα τὸ τῶν ἀνθρώπων αἷμα καὶ ἐν μέσοις τοῖς φόνους ᾄδοντα; καίτοι ἐμοῦ τὰ ὅσα ὄρθα ἦν πρὸς τοὺς ὑπὲρ σοῦ λόγους καὶ ὁπότε τις ἐκείθεν ἀφίκοιτο τρισμυρίους Ἰουδαίων ἀπολωλέναι φάσαιον ὑπὸ σοῦ καὶ πεντακισμυρίους κατὰ τὴν ἐφεξῆς μάχην, ἀπολαμβάνων τὸν ἦγοντα ξυμμέτρως ἡρώτων, τί δ' ὁ ἀνήρ; μὴ μείζον τι τούτων; ἐπεὶ δὲ τὸν Βιτέλιον εἰδωλον πεποιημένος τοῦ Νέρωνος ἐπ' αὐτὸν στρατεύεις, ἃ μὲν βεβούλευσαι, πράττε, καλὰ γὰρ καὶ ταῦτα, τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ὧδε ἔχεται· Ῥωμαίους τὸ δημοκρατεῖσθαι πολλοῦ ἄξιον καὶ πολλὰ τῶν ὄντων αὐτοῖς ἐπ' ἐκείνης τῆς πολιτείας ἐκτήθη· παῦτε μοναρχίαν, περὶ ἧς τοιαῦτα εἰρηκας, καὶ δίδου Ῥωμαίους μὲν τὸ τοῦ δήμου κράτος, σαυτῶ δὲ τὸ ἐλευθερίας αὐτοῖς ἄρξαι.“

Τοσαῦτα τοῦ Εὐφράτου εἰπόντος ὁρῶν ὁ Ἀπολλώνιος τὸν Δίωνα προστιθέμενον τῇ γνώμῃ, τοῦτι γὰρ καὶ τῷ νεύματι ἐπεδήλου καὶ οἷς ἐκρίνει λέγοντα, “μὴ τι“, ἔφη „Δίον, τοῖς εἰρημένους προστίθης; νῆ Δί“, εἶπε „πῆ μὲν ὁμοία, πῆ δὲ ἀνόμοια· τὸ μὲν γὰρ ὡς πολλῶν βελτίων ἂν ἦν Νέρωνα καταλύον μᾶλλον ἢ τὰ τῶν Ἰουδαίων διορθούμενος, ἡγοῦμαι κάμοι πρὸς σὲ εἰρησθαι, σὺ δὲ ἐφῆκεις ἀγῶνα ποιουμένῳ μὴ καταλυθῆναι ποτε αὐτόν· ὁ γὰρ τὴν ταραχὴν τῶν ἐκείνου πραγμάτων εὖ τιθέμενος ἐρρῶννέ που τὸν ἀνθρώπον ἐπὶ πάντας, οὓς κακῶς ἐρρωτο. τὴν δὲ ἐπὶ τὸν Βιτέλιον ὀργὴν ἐπαυῶ· τοῦ γὰρ τυραννίδα καθεστηκυῖαν παῦσαι μείζον ἡγοῦμαι τὲ μὴδὲ εἶσαι φῶναι. δημοκρατίαν δὲ ἀσπάζομαι μὲν — καὶ γὰρ εἰ τῆς ἀριστοκρατίας ἦτταν ἦδε ἡ πολιτεία, ἀλλὰ τυραννίδων τε καὶ ὀλιγαρχιῶν αἰρετωτέρα τοῖς σώφροσι — δέδια δέ, μὴ χειροήθεις ἦδη Ῥωμαίους αὐταὶ αἱ τυραννίδες πεποιηκυῖαι χαλεπὴν ἐργάσωνται τὴν μεταβολὴν καὶ μὴ δύνωνται μῆτε ἐλευθεριάσειν μῆτε πρὸς δημοκρατίαν ἀναβλέπειν, ὥσπερ οἱ ἐκ σκότους ἐς ἀθρόον φῶς βλέφαντες· ὅθεν φημι δεῖν τὸν μὲν Βιτέλιον ἐξωθεῖν τῶν πραγμάτων, καὶ ὡς τάχιστα γε καὶ ἄριστα τοῦτο ἔσται, γιγνέσθω, δοκεῖ δέ μοι παρασκευάζεσθαι μὲν ὡς πολεμήσοντα, πόλεμον δὲ αὐτῷ μὴ προκηρῦττειν, ἀλλὰ τιμωρίαν, εἰ μὴ μεθεῖτο τῆς ἀρχῆς, κἂν ἔλθῃ αὐτόν, τοῦτι δ' ὑπάρξειν ἡγοῦμαί σοι μὴδὲ κινήσαντι, δίδου Ῥωμαίους αἴρεσιν τῆς αὐτῶν πολιτείας, κἂν μὲν αἰρῶνται δημοκρατίαν, ξυγγράφει· τοῦτι γὰρ σοι πολλῶν μὲν τυραννίδων, πολλῶν δὲ Ὀλυμπιάδων μείζον καὶ πανταχοῦ μὲν γεγραψῆ τῆς πόλεως, πανταχοῦ δὲ ἐστήξεις χαλκοῦς, ἡμῖν δ' ἀφορμὰς παραδώσεις λόγων, αἷς οὔτε Ἀρμόδιος οὔτε Ἀριστογείτων παραβελήσεται τις. εἰ δὲ μοναρχίαν προσδέχονται, τινὶ λοιπὸν ἀλλ' ἢ σοὶ ψηφίσασθαι τὴν ἀρχὴν πάντας; ἃ γὰρ ἔχων ἦδη τῷ κοινῷ παρήσεις, σοὶ δήπου μᾶλλον ἢ ἐτέρῳ δώσουσιν.“

Σιωπῇ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐγένετο καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἀγῶνα ἐπεδήλου τῆς γνώμης, ἐπειδὴ πάνθ' ὥσπερ αὐτοκράτωρ χρηματίζων τε καὶ πράττων ἀπάγεσθαι ἐδόκει τῆς βουλῆς αὐτῆς, καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „δοκεῖτέ μοι“ εἶπεν „ἀμαρτάνειν ἀναλύοντες βασιλεῖα περὶ πραγμάτων ἦδη βεβουλευμένων, ἐς ἀδολεσχίαν καθιστάμενοι μεираκιώδη καὶ ἀργότεραν τοῦ καιροῦ. εἰ μὲν γὰρ ἐμοὶ κεκτημένῳ δύνάμιν, ὁπόσῃν οὗτος, καὶ βουλευομένῳ, τί δρώην ἂν τοὺς ἀνθρώπους ἀγαθόν,

2. σπονδῆ. p. 4. μὴ κτάσθαι. l, s, a, m. μὴ δὲ κτ. o. ib. τῇ ἑαυτῆ. l. 6. Ἰουδαίους. v. 7. ὑπό σου. v. 14. μῆτε. a. μῆτε. m, o. 15. προστίθης. π, m. προστίθῃ. p, 2, a, o et m. γρ. ib. Δία. p. 17. τῆν om. l, s, a, m. 18. ἐρρῶννέ ποι. 1. ἐρρῶννέ μου. f, l, v et s ante corr. ἐρρῶννέ μοι. a. ἐρρῶννυ ἐμοι a et m. γρ. ἐρρῶννέ ποι. m, o. Scr. ἐρρῶννέ που. cum J ad Im. 320. 20. ἡ τῆς. v. 21. σώφροσι. C praeter l. σωφροσύσι. l, E. (m. γρ. σώφροσι.) 23. μῆτ' ἐλευθεριάσειν. f. ib. ἀποβλέπειν. p. 26. προσκηρῦττειν. f, v, l. 27. μὴδὲ. π, v. μὴ. p, f, l, s, E. ib. αὐτῶν. f, s. 30. περιβελήσεται. p. 31. ἀλλῆ. v. ib. ἔχω. m. ib. ἐγὼ ἦδη. f. 33. μὲν οὖν. π. m. γρ. μὲν δὲ. p, 2, E. ib. ἐπεδίδου. v. ib. γρ. τῆς βουλῆς. m. (est scholion marg. in π.) 36. βεβουλευμένων. 1. βεβουλευμένον. 2, E. ib. γὰρ ἐμοὶ om. fc, a. 37. ὁπόσῃν. 1. et m. γρ. καθάπερ. 2, E. ib. ἀγαθόν om. a.

218 ξύμβουλοι τῶν τοιούτων ἐρίγνεσθε, προὔβαινεν ἂν ὁ λόγος ὑμῖν — αἱ γὰρ φιλόσοφοι γινῶμαι τοὺς φιλοσόφους τῶν ἀφροατῶν διορθοῦνται — ἀνδρὶ δὲ ξυμβουλευόντας ὑπάτω καὶ ἄρχειν εἰθισμένῳ, καὶ ᾧ ἔτοιμον, ἐπειδὴν ἐκπέση τῆς ἀρχῆς, ἀπολωλέναι, τί δεῖ ἐπιπλήττειν, εἰ μὴ διαθεῖται τὰ παρὰ τῆς τύχης, ἀλλὰ δέχεται μὲν αὐτὰ ἦγοντα, βουλευεται δέ, ὅπως χρήσεται σωφρόνως οἷς ἔχει; ὡσπερ οὖν, εἰ ἀθλητὴν ὁρῶντες εὐφυχία τε κατεσκευασμένον καὶ μήκει καὶ τὴν ἁρμονίαν τοῦ σώματος ἐπιτήδειον ἐς Ὀλυμπίαν βαδίζοντα δι' Ἀρκαδίας ἤδη προσελθόντες ἐπὶ μὲν τοὺς ἀντιπάλους ἐρρῶννυμεν, ἐκελεύομεν δὲ αὐτόν, ἐπειδὴν νικήσῃ τὰ Ὀλύμπια, μὴ κηρύττεσθαι τῆς νίκης, μηδὲ ὑπέχειν τὴν κεφαλὴν τῷ κοτίνῳ, ληρεῖν ἂν ἐδόξαμεν ἢ καίσειν ἐς τοὺς ἐτέρων κόνους, οὕτως ἐνθυμούμενοι τὸν ἄνδρα, καὶ ὀπόση μὲν αλχημὴ περὶ αὐτόν, ὀπόσος δὲ χαλκὸς ἀστράπτει,

10 κληῖδος δὲ ἵππων ὅσον, αὐτὸς δὲ ὡς γενναῖός τε καὶ σώφρων καὶ πρέπων κατασχεῖν ἃ διανοεῖται, πέμπωμεν ἐφ' ἃ ὤρμηκεν αἰσία μὲν φθειγγόμενοι πρὸς αὐτόν, εὐφημότερα δὲ τούτων παρεγγυῶντες. οὔτε γὰρ ἐκεῖνο ἐνεθυμήθητε, ὅτι δυοῖν παιδῶν πατήρ οὗτος, οἱ στρατοπέδων ἤδη ἄρχουσιν, οἷς εἰ μὴ παραδώσει τὴν ἀρχὴν, ἐχθίστοις χρήσεται, καὶ τί λοιπόν, ἀλλ' ἢ ἐκπεπολεμῆσθαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον; τὴν δὲ ἀρχὴν ὑποδεξάμενος θεραπεύσεται μὲν ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ παιδῶν, στήρι-

15 ξεται δὲ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ οἱ παῖδες, δορυφόροις δὲ αὐτοῦ χρήσεται, μὰ Δί', οὐ μεμυσθαιμένοις, οὐδ' ἠναγκασμένοις, οὐδὲ πλαττομένοις εὐνοῖαν πρόσωπον, ἀλλ' ἐπιτηδαιοτάτοις τε καὶ φιλιτάτοις. ἐμοὶ πολιτείας μὲν οὐδεμιᾶς μέλει, ζῶ γὰρ ὑπὸ τοῖς θεοῖς, τὴν δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀγέλην οὐκ ἀξιῶ φθειρεσθαι χήτει βονκόλου δικαίου τε καὶ σώφρονος. ὡσπερ γὰρ εἷς ἀρετῇ προὔχων μεθίστησι τὴν δημοκρατίαν ἐς τὸ ἐνὸς ἀνδρὸς τοῦ ἀρίστου ἀρχὴν φαίνεσθαι, οὕτως ἢ ἐνὸς ἀρχὴ πάντα ἐς τὸ ξυμφέρον τοῦ κοινοῦ προορῶσα δῆμος ἐστίν. οὐ κατέλυσας, φησί, Νέρωνα. σὺ δέ,

20 Εὐφράτα; Δίῳ δέ; ἐγὼ δέ; ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς ἡμῖν ἐπιπλήττει τοῦτο, οὐδ' ἠγγεῖται δειλούς, εἰ φιλοσόφων ἀνδρῶν μυρίας ἤδη καθελόντων τυραννίδας ἀπελείφθημεν ἡμεῖς τοῦ δόξαι ὑπερ ἑλευθερίας τι πράττειν. καίτοι τό γε ἐπ' ἐμοὶ καὶ παρετατόμην πρὸς Νέρωνα, πολλὰ μὲν κακοήθως διαλεχθεὶς καὶ τὸν ὀμότετον Τιγελλῖνον ἐπικόπως ἀκούοντα, ἃ δὲ περὶ τὰ ἐσπέρια τῶν χωρίων

25 ἀφῆλον Βινδικα, Νέρωνι δῆπου ἐπετείχισον. ἀλλ' οὔτε ἑμαυτὸν διὰ ταῦτα φήσω καθρηγμέναι τὸν τύραννον, οὔτε ὑμᾶς, ἐπεὶ μὴ ταῦτ' ἐπράττετε, μαλακατέρους ἠγήσομαι τοῦ φιλοσοφία προσήκοντος. ἀνδρὶ μὲν οὖν φιλοσόφῳ τὸ ἐπὶ νοῦν ἔλθον εἰρήσεται, ποιήσεται δέ, οἶμαι, λόγον τοῦ μὴ τι ἀνοήτως ἢ μανικῶς εἰπεῖν ὑπάτω δ' ἐνθυμουμένῳ καταλύσαι τύραννον πρῶτον μὲν δεῖ βουλῆς κλεινοῦς, ἢν' ἐξ ἀφανοῦς προσβραῖη τοῖς πράγμασιν, εἴτ' ἐπιτηδείου σχήματος ἐς τὸ μὴ παρορκεῖν

30 δοκεῖν. εἰ γὰρ ἐπ' αὐτόν, ὃς ἀπέφηνε αὐτόν στρατηγὸν καὶ ᾧ τὰ βέλτεστα βουλευέσειν τε καὶ πράξειν ὤμοσε, μέλλοι χρήσεσθαι τοῖς ὄπλοις, ἀπολογεῖσθαι δῆπου τοῖς θεοῖς δεῖ πρότερον, ὡς ξὺν ὀσίᾳ ἐπιπροκοῦντα, φίλων τε δεῖ πλειόνων, οὐ γὰρ ἀχαρακώτους γε, οὐδὲ ἀφρακώτους χρὴ τὰ τοιαῦτα πράττειν, καὶ χρημάτων ὡς πλείστον, ἢν' ὑποποιήσαιο τὰς δυνάμεις καὶ ταῦτα ἐπιτιθέμενος ἀνθρώπων τὰ ἐν πάσῃ τῇ γῆ κεκτημένῳ. τριβὴ δὲ ὄση περὶ ταῦτα, ὅσοι δὲ χρόνοι! καὶ ταῦτα

35 μὲν ἐκδέχεσθε, ὅπη βούλεσθε, μὴ γὰρ ἐς ἔλεγχον ἴωμεν ἂν ἐνεθυμήθη μὲν, ὡς εἰκός, οὗτος, ἢ

2. ξυμβουλευόντες. v. 3. τί δὴ ἐπιπλήττειν. v. 5. εἰ om. f, l. ib. σώματος ἐπιτήδειον. π. σώματος εὐφρα. p, 2, E. 6. καὶ βαδίζοντα p, 2 (praeter s) et o. 8. ἐταίρων. l. 10. αὐτὸς ὡς. f, v, l. 11. ὤρμηκεν. 1. ὤρμηκεν. 2, E. 13. ἐκπεπολεμῆσθαι. C, a, m. ἐκπεπολεμῆσθαι. o. Scr. ἐκπεπολεμῆσθαι. 14. ἀποδεξάμενος. p, o. ib. θεραπευθήσεται. B. 15. δορυφόρους. a. ib. αὐτοῦ. π. αὐτοῖς. p, 2, E. ib. Δία. p. 16. τε om. a, m. 17. ζῶ δέ. fc, a et m γρ. 19. ἀρίστου ἀρχὴν. π, v. ἀριστάρχου ἀρχὴν. p. ἀρίστου τὴν ἀρχὴν. f, l, s, E. 20. δῆμος — Νέρωνα om. fc, a. 21. ἡμῖν οὐδεὶς. p. 22. περὶ ἑλευθερίας. l. 23. πρὸς Νέρωνα. 1, f, v, l. εἰς N. s. ἐς N. E. 24. διαλεχθεὶς. 1, f, l, s, a, m. διαλεχθεὶς. v. διελεχθεὶς. o. ib. καὶ τὸν. 1. τὸν. 2, E. ib. Τιγελλῖνον. 1, f. Τιγελλῖνον. 2 (praeter f) E. 26. ἐπραττε. v. ἐπραττέ. τε. a. 27. οὖν om. l. 28. μαντικῶς. p. ib. δεῖ πρῶτον μὲν. s, a. 30. καὶ ὃς. f, v, l. 31. μέλλοι. C. μέλλει. E. ib. χρήσεσθαι. 1. χρήσεσθαι. 2, E. ib. δεῖ om. p. 32. ξὺν ὀσίᾳ. 1 et s ex corr. J Lect. Stob. 34. ξυνοσιᾶ. 2, E. ib. δεῖ τοιαῦτα. v. ib. τὰ τοιαῦτα. π. τοιαῦτα. p, 2, E. 33. ἐπιτιθέμενος. 1. ἐπιθέμενος. 2, E. 34. ὄση. 1, m. γρ. o. ὀπόση. 2, a. m. ib. τριβὴ ὄση. p. 35. ὅποι. p. ib. ἐνεθυμήθημεν. a.

τύχη δὲ οὐδὲ ἀγωνισαμένω ξυνέλαβε· πρὸς δὲ ἐκείνω τί ἐρεῖτε; τὸν γὰρ χθὲς ἄρχοντα καὶ στεφανοῦμενον μὲν ὑπὸ τῶν πόλεων ἐν τοῖς δευροῖς ἱεροῖς, χρηματίζοντα δὲ λαμπρῶς καὶ ἀφθόνως, τοῦτον κελεύετε δημοσίᾳ κηρύττειν τήμερον, ὡς ἰδιώτης μὲν εἶη λοιπὸν, παρανοῶν δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦλθεν; ὥσπερ γὰρ ἐπιτελῶν τὰ δεδογμένα προθύμους δορυφόρους, οἷς πιστεύων ταῦτ' ἐνεθυμήθη, παραστήσεται, οὕτως ἐς τὸ μεθίστασθαι τῶν δοξάντων ἦκων πολεμικῶ τῷ μετὰ ταῦτα ἀπιστουμένω χορήσεται.“

Ἄσμενος τούτων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς „εἰ τὴν ψυχὴν“ ἔφη „τὴν ἐμὴν ᾧκεις, οὐκ ἂν οὕτω σαφῶς, ἢ ἐνεθυμήθη, ἀπήγγειλας· ἔπομαι δὲ σοι, θεῖον γὰρ ἠγοῦμαι τὸ ἐκ σοῦ πᾶν, καὶ ὁπόσα χρῆ τὸν ἀγαθὸν βασιλέα πρῶττον δίδασκει.“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „οὐ διδασκὰ με“ ἔφη „ἐρωτᾷς βασιλεία γὰρ μέγιστον μὲν τῶν κατ' ἀνθρώπου, ἀδίδακτον δὲ. ὁπόσα δ' οὖν μοι δοκεῖς πρῶττων ὑγιᾶς ἂν πρᾶξαι, καὶ δὴ φράσω· πλοῦτον ἠγοῦ μὴ τὸν ἀπόθετον — τί γὰρ βελτίων οὗτος τῆς ὁπόθεν δὴ ξυνενεχθείσης ψάμμου; — μηδὲ τὸν φοιτῶντα παρ' ἀνθρώπων, οἱ τὰς ἐσφορὰς ὀλοφύρονται, κίβδηλον γὰρ ὁ χρυσὸς καὶ μέλαι, ἦν ἐκ δακρύων ἦκη· πλούτω δ' ἂν ἄριστα βασιλέων χρῶσθε τοῖς μὲν δεομένοις ἐπαρκῶν, τοῖς δὲ πολλὰ κεκτημένοις παρέχων ἀσφαλῆ τὸν πλοῦτον. τὸ ἐξεῖναι σοι πᾶν, ὃ τι βούλει, δέδιδι, σωφρονέστερον γὰρ αὐτῷ χρῆσθαι. μὴ τέμνε τῶν ἀσταχῶν τοὺς ὑψηλοὺς τε καὶ ὑπεραίροντας, ἄδικος γὰρ ὁ τοῦ Ἀριστοτέλους λόγος, ἀλλὰ τὸ δύσνον ἐξαιρεῖ μᾶλλον, ὥσπερ τὰς ἀκάνθας τῶν λήϊων καὶ φοβερὸς δόκει τοῖς νεώτερα πρᾶττουσι μὴ ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ τιμωρῆσθαι. νόμος, ὃ βασιλεῦ, καὶ σοῦ ἀρχέτω· σωφρονέστερον γὰρ νομοθετήσεις, ἦν μὴ ὑπεροφῆς τῶν νόμων. θεοὺς θεράπευε μᾶλλον ἢ πρότερον· μεγάλα μὲν γὰρ παρ' αὐτῶν εἴληφας, ὑπερὸς μεγάλων δὲ εὐχῆ. καὶ τὰ μὲν τῇ ἀρχῇ προσήκοντα, ὡς βασιλεὺς πρᾶττε, τὰ δὲ τῷ σώματι, ὡς ἰδιώτης. περὶ δὲ κύβαν καὶ μέθης καὶ ἐρώτων καὶ τοῦ διαβεβλήσθαι πρὸς τὰ τοιαῦτα τί ἂν σοι παραινῶν, ὃν φασὶ μηδὲ ἐφ' ἡλικίας ταῦτα ἐκινῆσαι. παιδῆς εἰσί σοι, βασιλεῦ, δύο καὶ γενναῖοι, ὡς φασὶν. ἄρχε τούτων μάλιστα, τὰ γὰρ ἐκείνοις ἀμαρτηθέντα σὲ δὴπον διαβάλλει. ἔστω δὲ σοι καὶ ἀπειλή πρὸς αὐτούς, ὡς οὐ παραδώσεις τὴν ἀρχὴν σφισιν, εἰ μὴ που καλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ μείνωσιν, ἵνα μὴ κληρονομίαν ἠγῶνται τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἀρετῆς ἄθλα. τὰς δὲ ἐμπολιτευομένας ἡδονὰς τῇ Ρώμῃ, πολλὰ δὲ αὐταί, δοκεῖ μοι, ὃ βασιλεῦ, ξυμμέτρως πᾶν, χαλεπὸν γὰρ μεταβαλεῖν δῆμον ἐς τὸ ἀθρόως σώφρον, ἀλλὰ δεῖ κατ' ὀλίγον ἐμποιεῖν θυμὸν ταῖς γνώμας, τὰ μὲν φανερώς, τὰ δὲ ἀφανῶς διορθούμενον. ἀπελευθέρων τε καὶ δούλων, οὓς ἡ ἀρχὴ σοι δίδωσιν, ἀνέλωμεν τρυφήν τοσοῦτον ταπεινότερον αὐτούς ἐθίσαντες φρονεῖν, ὅσω μείζονος δεσπότου εἰσίν. τί λοιπὸν ἄλλ' ἢ περὶ τῶν ἠγεμόνων εἰπεῖν, οἱ ἐς τὰ ἔθνη φοιτῶσιν, οὐ περὶ ὧν αὐτὸς ἐπέμψεις, ἀριστίνδην γὰρ που τὰς ἀρχὰς δώσεις, ἀλλὰ περὶ τῶν κληρωσομένων τὸ ἄρχειν· τούτων γὰρ τοὺς μὲν προσφόρους τοῖς ἔθνεσιν, ἢ διέλαχον, φημί δεῖν πέμπειν, ὡς ὁ κληρὸς, ἐλλήνιζοντας μὲν Ἑλληνικῶν ἄρχειν, ῥωμαλίζοντας δὲ ὁμογλώττων καὶ ξυμφώνων. ὅθεν δὴ τοῦτ' ἐνεθυμήθη, λέξω· κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς ἐν Πελοποννήσῳ διητώμην, ἠγγεῖτο τῆς Ἑλλάδος ἀν-

1. ξυνέβαλε et suprascr. λαβε. s. ξυνέβαλε. a. 2. λαμπρῶς. 1. λαμπρῶς τε. 2, E. 3. παρανομῶν. p. 4. ἦλθεν; i. ἦλθεν. E. 5. οὕτω μεθίστασθαι. fc, a. ib. μετὰ ταύτης. p. ib. πιστουμένω. f, l.

7. ἀκούσας om. p. ib. οὕτως ἄ. s, a. 8. δέ σοι. v. 9. με. π et m. γρ. μοι. p, 2, E. 10. μὲν γὰρ μ. τῶν. p.

ib. δὲ om. p, v. 11. ἠγοῦμαι. p. ib. γὰρ βελτίων. 1. γὰρ ἂν βελτίων. 2, E. 12. συνεχθείσης. s. ib. εἰς φορὰς. s. ib. ὀλοφύρονται. π et m. γρ. ὀλοφύραντο. p, 2, E. 13. κίβδηλος — μέλας ἦν ἐκ δακρύων ἦκων. Φ (333, b, 24). ib. κίβδηλον. π et m. γρ. κίβδηλος. p, 2, E. ib. μέλας. C, E. Scr. μέλας. ib. πλοῦτον. v. 15. ὑψηλοὺς τε. m. ὑψηλῶς τε. o. 16. ἐξαιρεῖ. π, f, l, s, a, m. ἐξαιρεῖν. v. ἐξαιρε. p. ex corr. et o. 17. μὲν δόκει. p. 19. γὰρ om. s, a. 20. δέ. p, f, v. 21. πρὸς ταῦτα. s, a, m. πρὸς τὰ τοιαῦτα om. l. 24. δὴ σοι. l. 25. ἄθλα. π. ἄθλον. p, 2, E. 27. ἀθρόον ἐς τὸ. v. 28. διορθούμενον. π, o. διορθούμενος. p, f, l, s, a, m. διορθούμενος. v. ib. οὓς — δίδωσι om. p. 29. ἀνέλωμεν μὲν. p. ib. τοσοῦτον. v. ib. ἐθίσαντας. p. 30. εἰσίν. p. εἰσί. E. 33. Ἑλληνικῶν. 1. Ἑλλήνων. 2, E. ib. post ξυμφώνων aliquid excidisse videtur. Deinde scr. ὅθεν δέ. ib. τοῦτ'. 1, f, v. ταῦτ'. s, E. 34. Πελοποννήσῳ. p.

θρακος οὐκ εἰδὼς τὰ Ἑλλήνων, καὶ οὐδ' οἱ Ἕλληνες τι ἐκείνου ξυνέσαν· ἔσφηλεν οὖν καὶ ἐσφάλῃ τὰ πλείεστα, οἱ γὰρ ξύνεδροί τε καὶ κοινωνοὶ τῆς ἐν τοῖς δικαστηρίοις γνώμης ἐκαπήλευον τὰς δίκας διαλαβόντες τὸν ἡγεμόνα, ὥσπερ ἀνδράποδον. ταῦτά μοι, βασιλεῦ, παρέστη τήμερον, εἰ δέ τι καὶ ἕτερον ἐπὶ νοῦν ἔλθοι, πάλιν ξυνελευσόμεθα. νυνὶ δὲ τὰ προσήκοντα τῇ ἀρχῇ πράττει, μὴ ἀργότερος τοῖς ὑπηκόοις δόξης.“

xxxvii 222

Ὁ δὲ Εὐφράτης, „τοῖς μὲν δεδομένοις ξυγγωρῶ“, ἔφη „τί γὰρ ἂν πλέον μεταδιδάσκων πράττοιμι; φιλοσοφίαν δέ, ὃ βασιλεῦ, τοῦτ' γὰρ λοιπὸν προσειρησέσται, τὴν μὲν κατὰ φύσιν ἐπαίνει καὶ ἀσπάζου, τὴν δὲ θεοκλυτεῖν φάσκουσιν παραιτοῦ, καταψευδόμενοι γὰρ τοῦ θεοῦ πολλὰ καὶ ἀνόητα ἡμᾶς ἐπαίρουσιν.“ ταντὶ μὲν πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον αὐτῷ ἔλεγχο, ὁ δὲ οὐδὲν ἐπιστραφείς ἀπήγει μετὰ τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων, διανύσας τὴν σπουδὴν· βουλομένου δὲ τοῦ Εὐφράτου θρασύτερόν τι περὶ αὐτοῦ λέγειν, ξυνῆκεν ὁ βασιλεὺς καὶ διακρούμενος αὐτὸν „ἐσκαλεῖτε“ ἔφη „τοὺς δεομένους τῆς ἀρχῆς καὶ ἀπολαβέτω ἢ βουλή τὸ ἑαυτῆς σχῆμα.“ οὕτω μὲν δὴ ὁ Εὐφράτης ἔλαθε διαβαλὼν ἑαυτόν, καὶ γὰρ βάσκανός τε τῷ βασιλεῖ καὶ ὑβριστῆς ἔδοξε, καὶ τοὺς λόγους τοὺς ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας οὐχ ὡς ἐγίνωσκεν, εἰρηκῶς, ἀλλ' ἐς ἀντιλογίαν τοῦ Ἀπολλωνίου δι' ἃ περὶ τῆς ἀρχῆς ἐκείνῳ ἔδοκει· οὐ μὴν ἀπερρίπτει αὐτόν, οὐδὲ ἐπεδήλου τι ὀργῆς πρὸς ταῦτα. καὶ τὸν Δίωνα οὐκ ἐπήγει μὲν ξυναράμενον αὐτῷ τῆς γνώμης, οὐ μὴν ἐκαύσατο ἀγαπῶν· ἐλίχαρις τε γὰρ τὰς διαλέξεις ἔδοκει καὶ τὰς ἐριδας παρηγεῖτο, ὥραν τε ἐπέφαινε τοῖς λόγοις, οἷα τοῦ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἀμμοῦ ἐκπνεῖ, προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἀποσχεδιάζειν ἄριστα ἀνθρώπων. τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ὁ βασιλεὺς οὐκ ἠγάπα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπέκειτο αὐτῷ διόντι μὲν τὰ ἀρχαῖα, διηγουμένῳ δὲ τὸν Ἰνδὸν Φραάτην ποταμούς τε ἀναγράφοντι καὶ θηρία, ὑφ' ὧν ἡ Ἰνδικὴ οἰκεῖται, προλέγοντι δὲ καὶ ὅποσα οἱ θεοὶ περὶ τῆς ἀρχῆς ἐφαινον. ἐξελαύνων δὲ τῆς Αἰγύπτου ξυνωκισμένης τε καὶ νεαζούσης κοινωνὸν μὲν τῆς ὁδοῦ τὸν Ἀπολλώνιον ἐποιεῖτο, τῷ δὲ οὐκ ἔδοκει ταῦτα· Αἰγυπτίον τε γὰρ, ὅποση ἐστίν, οὐπω ἑωρακέναι τοῖς τε Γυμνοῖς οὐπω ἀφίχθαι ἐς λόγον μάλα ἐσπουδακῶς σοφία Ἰνδικῆ ἀντικρῖναι Αἰγυπτίαν. „οὐδὲ Νεῖλου“ ἔφη „ἔπιον, ὅθεν ἄρχεται“. ξυνεῖς οὖν ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἐπ' Αἰθιοπίαν στέλλεται „ἡμῶν δὲ“ ἔφη „οὐ μεμνήσῃ“; „νῆ Δί“, εἶπεν „ἦν βασιλεὺς ἀγαθὸς μένης καὶ σεαυτοῦ μνημονεύης“.

223

Μετὰ ταῦτα θύσας ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ ἱερῷ δωρεὰς ἐπήγγειλεν αὐτῷ δημοσίᾳ, ὁ δὲ ὥσπερ αἰτήσων „τίνας δέ“, εἶπεν „ὃ βασιλεῦ, δωρεὰς δώσεις“; „δέκα“ ἔφη „νῦν, ἀφικομένῳ δὲ ἐς τὴν Πρώμην τὰμὰ πάντα“. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „οὐκοῦν“ ἔφη „φείδεσθαι με χρὴ τῶν σῶν ὡς ἐμῶν καὶ μὴ σπαθᾶν αὐτὰ νῦν ἀποκεισόμενά μοι ἀθρόα· ἀλλ' ἐπιμελήθητι τούτων, ὃ βασιλεῦ, μάλλον, εἰκόασι γὰρ δεομένοις“. ἔδεικνε δὲ ἄρα τοὺς περὶ τὸν Εὐφράτην. ὁ μὲν δὴ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αἰτεῖν θαρροῦντας, ἐρυθριάσας δὲ ὁ Δίων „διάλλαξόν με, βασιλεῦ“, εἶπε „πρὸς Ἀπολλώνιον τὸν διδάσκαλον ὑπὲρ ὧν ἀντιλέγειν αὐτῷ ἔδοξα μήπω πρότερον ἀντειπῶν τῷ ἀνδρὶ“. ἐκαινέσας οὖν ὁ βασιλεὺς „χθὲς“ ἔφη „τοῦτο ἐγὼ ἤτησα καὶ ὑπάρχει· ἀλλ' αἴτει ὑπὲρ δωρεᾶς“. καὶ ὁ Δίων „Αισθίνης“ ἔφη „ἐστὶ μὲν ἐξ Ἀπαμείας τῆς ἐν τῷ Βιδυνῶν ἔθνει, ξυμφιλοσοφῶν δέ μοι χλαμύδος ἡράσθη καὶ στρατιώτου βίου· τοῦτον, ἐπειδὴ τριβῶνος πάλιν ἐρᾶν φησιν, ἄνες τῆς στρατείας, δεῖ-

xxxviii

1. τινές ἐκείνου. p. 2. τῷ δικαστηρίῳ. p. 3. διαβάλλοντες. v. ib. εἰ δέ τι καὶ ἕτερον. π, ο et m. γρ. εἰ δὲ καὶ ἕτερόν τι. p, 2, a, m.

6. τί ἂν γὰρ. p. ib. μεταδιδάσκων. π. μετὰ διδασκάλων. p, 2, E. 9. πρὸς τὸν Α. 1. πρὸς Α. 2, E. 10. διανύσας. p. sec. m. 13. διαβαλὼν. π. διαβάλλων. p, 2, E. ib. καὶ γὰρ βάσκανός τε. π. et m. γρ. καὶ βάσκανός τε γὰρ. p, 2, E. 14. τῆς om. v. ib. διὰ. v. 16. μὲν οὐκ ἐπήγει. p. ib. ξυναραμένον. π. ib. αὐτὸ. v. 19. δόντι. p. οἱ

20. κεῖται. π. 26. μένης. v.

27. ἀπήγγειλεν. π. 29. εἶπε. f, s. 31. ἔδεικνε. C. ἔδεικνε. E. ib. γε ἄρα. f, v, l. 32. ἐρυθριάσας. π. ἀνερυθριάσας. p, 2, E. ib. ὁ om. v. ib. ὃ βασιλεῦ. l. 35. Βιδυνῶν. π et m. γρ. Βιδυνῶ. p, 2, E. ib. χλαμύδος. π, m, o. καὶ χλαμύδος. p, 2, a. 36. φησιν. 1. φασιν. 2, E.

ται δὲ αὐτὸς ταῦτα. χαριεὶ δὲ ἐμοὶ μὲν ἀποφῆναι αὐτὸν ἄνδρα ἀγαθόν, ἐκείνω δὲ ζῆν, ὡς βούλεται. „ἀνείσθω“, ἔφη „δίδωμι δὲ αὐτῷ καὶ τὰ τῶν ἐστρατευμένων, ἐπειδὴ σοφίας ἐρεῖ καὶ σοῦ“. καὶ μετὰ τοῦτον ἐς τὸν Εὐφράτην ἐπεστράφη, τῷ δὲ ἐπιστολῇ ξυνετέτακτο περὶ ἧν ἦται. τὴν μὲν δὴ ἐπιστολὴν ᾤρεγεν, ὡς ἀναγνωσομένω καθ' ἑαυτὸν, βουλευθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς παραδοῦναι τινα κατ' αὐτοῦ λόγον ἀνέγνω δημοσίᾳ πᾶσιν· αἰτῶν δὲ ἐφαίνετο τὰ μὲν ἑαυτῷ, τὰ δὲ ἑτέροις, καὶ τῶν 5 224 δωρεῶν αἱ μὲν χρήματα ἦσαν, αἱ δὲ ὑπὲρ χρημάτων. γελᾶσας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „εἶτα ὑπὲρ δημοκρατίας“ ἔφη „ξυνεβούλευες τοσαῦτα μέλλων αἰτήσῃν βασιλεία“;

Τὰ μὲν δὴ τῆς διαφορᾶς, ἢ Ἀπολλωνίω τε καὶ Εὐφράτῃ ἐγένετο, τοιάδε εὖρον, ἐξελάσαντος δὲ τοῦ βασιλέως καθήκοντο ἀλλήλων ἐς τὸ φανερόν, ὁ μὲν Εὐφράτης ξὺν ὄργῃ τε καὶ λοιδορίας, ὁ δ' αὖ φιλοσόφως καὶ ξὺν ἐλέγχῳ μᾶλλον. ὅποσα μὲν δὴ Εὐφράτου κατηγορήσεν, ὡς παρὰ 10 τὸ πρέπον φιλοσοφία πράττοντος, ἔξεστιν Ἀπολλωνίου μαθεῖν ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν, πλείους γὰρ, ἐμοὶ δὲ ἀπεκτῆα τοῦ ἀνδρός, οὐ γὰρ ἐκείνον διαβαλεῖν προὔθεμην, ἀλλὰ παραδοῦναι τὸν Ἀπολλωνίου βίον τοῖς μήπω εἰδόσι. τὸ μὲντοι περὶ τοῦ ξύλου λεγόμενον, λέγεται δὲ ἐπανατείνασθαι μὲν αὐτὸ διαλεγόμενῳ τῷ Ἀπολλωνίῳ, μὴ καθικέσθαι δέ, οἱ μὲν πολλοὶ δεινότητι τοῦ πληξομένου προσγράφουσιν, ἐγὼ δὲ λογισμῷ τοῦ πλήξοντος, δι' ὃν ἐγένετο κρείττων ὄργῃς νευ- 15 κηυίας ἦθη.

Ἡ δὲ τοῦ Διάνος φιλοσοφία δητορικωτέρα τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐφαίνετο καὶ ἐς τὸ εὐφραῖνον κατεσκευασμένη μᾶλλον, ὅθεν διορθούμενος αὐτὸν φησιν „αὐτῷ καὶ λύρα μᾶλλον ἢ λόγῳ θέλγε“, καὶ πολλαχοῦ τῶν πρὸς Διᾶνα ἐπιστολῶν ἐπιπλήττει τῇ δημαγωγίᾳ ταύτῃ. XL

Τὸ δὲ μὴ ἀφικέσθαι αὐτὸν παρὰ τὸν βασιλέα ἔτι, μηδὲ ξυγγενέσθαι οἱ μετὰ τὴν Αἰγυπτὸν καίτοι καλοῦνται καὶ πλείστα ὑπὲρ τούτου γράφοντι ὁπόθεν ξυνέβη, δηλώσαι βούλομαι· Νέρων 20 ἔλευθέραν ἀφῆκε τὴν Ἑλλάδα σωφρονέστερόν τι ἑαυτοῦ γνούς, καὶ ἐπανῆλθον αἱ πόλεις ἐς ἦθη Δωρικὰ καὶ Ἀττικὰ πάντα τε ἀνήβησε ξὺν ὁμονοίᾳ τῶν πόλεων, ὃ μὴ πάλαι ἢ Ἑλλὰς εἶχεν, Οὐε- 225 κασιανὸς δὲ ἀφικόμενος ἀφείλετο αὐτὴν τοῦτο στάσεις προβαλλόμενος καὶ ἄλλα οὕτω τῆς ἐπι- τωσόνδε ὄργῃς ταῦτ' οὖν οὐ μόνον τοῖς παθοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἀπολλωνίῳ πικρότερα τοῦ τῆς βασιλείας ἦθους ἔδοξεν, ὅθεν ἐπέστειλε τῷ βασιλεῖ ἄδε· 25

Ἀπολλώνιος Οὐεσπασιανῷ βασιλεῖ χαίρειν.

Ἐδουλώσω τὴν Ἑλλάδα, ὡς φασί, καὶ πλεον μὲν οἶε τι ἔχειν Ξέρξου, λέληθας δὲ ἔλαττον ἔχων Νέρωνος· Νέρων γὰρ ἔχων αὐτὸ παρητήσατο. ἔρρωσο.

Τῷ αὐτῷ.

30

Διαβεβλημένος οὕτω πρὸς Ἑλληνας, ὡς δουλοῦσθαι αὐτούς ἔλευθέρους ὄντας τί ἐμοῦ ξυνό- τος δέγῃ; ἔρρωσο.

Τῷ αὐτῷ.

Νέρων τοὺς Ἑλληνας καίξων ἠλευθέρωσε, σὺ δὲ αὐτούς σπουδάξων ἐδουλώσω. ἔρρωσο.

1. ὁ αὐτός. 2, a. ib. χαριεῖ. 1, E. 2. δ' αὐτῷ. p, l. ib. ἐστρατευομένων. π. 3. καὶ μετὰ. π, v. μετὰ. p, f, l. 4. E. 4. τινα κατ' αὐτοῦ. 1. τινα τῷ Ἀπολλωνίῳ τε καὶ Εὐφράτῃ κατ' αὐτοῦ. f, v, l. τινα τῷ Ἀπολλωνίῳ κατ' αὐτοῦ. s, E. 6. χρήματα. 1, f, v, o, et m. γρ. χρημάτων. s, a, m. 7. ἢ. π, f, l, s, E. ὡς. p. ἢ. v. ib. ἐξελάσαντος l. 12. ἀπεκτῆα. a et m. γρ. ib. διαβαλεῖν. 1, f, v. διαβάλ- λειν. l, s, E. 13. ἐπανατείνεσθαι. f. 14. αὐτό. 1. αὐτῷ. f, v, l. αὐτόν. s, E. ib. τοῦ προ πληξομένου. l. (sic). 15. προσγράφουσιν. v, l. 20. βασιλεία ἔτι. 1. βασιλεία. ἔτι. 2, E. ib. μηδὲ. 1. δὲ μὴ. 2, E. 21. τούτου. 1. τούτων. 2, E. 22. τι om. p. 23. Οὐεσπασιανός. s et sic ubique. 24. δὲ om. l. 25. μὲν om. λ. ib. ἔλαττον. 1, λ et Maz. ἐλάττω. 2, E. 29. οὗτος γὰρ. λ. ib. ἔρρωσο om. λ ut et 32. 30. τῷ αὐτῷ deest hic et 33 in p, l et s (pr. m.).

Τὰ μὲν δὴ διαβάλλοντα Οὐεσκασιανὸν Ἀπολλωνίῳ τοιάδε ἐγένετο, αἰκούσαν δ' αὐτὸν εὖ διατιθέμενον τὴν μετὰ ταῦτα ἀρχὴν πᾶσαν οὐκ ἀφανῆς ἦν χαίρων καὶ ἠγούμενος ἑαυτῷ ἀγαθὸν πράττεσθαι.

- XLII Θανμάσιον Ἀπολλωνίου κάκεινον ἐν Αἰγύπτῳ ἔδοξε· λέοντα ἡμερον ἀπὸ φητῆρος ἤγγε τις, ὡσπερ κύναι, ὁ δὲ οὐ μόνον τὸν ἄγοντα ἤκαλλεν, ἀλλὰ καὶ ὅστις προσέλθοι, καὶ ἤγειρε μὲν πολλαχού τῶν πόλεων, παρῆει δὲ καὶ ἐς τὰ ἱερά ὑπὸ τοῦ καθαρὸς εἶναι· οὐδὲ γὰρ τὸ τῶν θνυομένων αἷμα ἀνελιγμάτο, οὐδ' ἐπὶ τὰ δερόμενά τε καὶ φαχίζόμενα τῶν ἱερῶν ἦντεν, ἀλλὰ μελιττούταις διήγητο καὶ ἄρτοις καὶ τραγήμασι καὶ κρεῶν τοῖς ἐφθοῖς, ἐντυχεῖν δὲ ἦν αὐτῷ καὶ οἶνον πίνοντι μὴ μεδισταμένῳ τοῦ ἠθους. προσελθὼν δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ κατημένῳ ἐς τὸ ἱερὸν τοῖς τε γόνασιν αὐτοῦ προσεκυζᾶτο καὶ ἐλπάρει παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὡς μὲν οἱ πολλοὶ φηοντο, μισθοῦ ἕνεκα, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „δεῖταί μου“ ἔφη „ὁ λέων ἀναδιδάξει ὑμᾶς, ὅτου ἀνθρώπου ψυχὴν ἔχει· ἔστι τοίνυν Ἀμασις οὗτος, ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου περὶ τὸν Σαίτην νομόν“. ἐπεὶ δ' ἤκουσεν ὁ λέων ταῦτα, ἀνεβρυχῆσατο ἐλεεινὸν καὶ θρηνηῶδες καὶ ἀλοφύρατο ξυνοκλάσας, δάκρυα ἰεῖς αὐτά. καταψῶν οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος „δοκεῖ“ ἔφη „πέμπειν τὸν λέοντα ἐς Λεοντόπολιν ἀνακεισόμενον τῷ ἱερῷ, βασιλέα γὰρ ἐς τὸ βασιλικώτατον τῶν θηρίων μεταβαλόντα οὐκ ἀξίῳ ἀγείρειν, καθάπερ 15 τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀνθρώπων. ἐντεῦθεν οἱ ἱερεῖς ξυνελθόντες ἔδυσαν τῷ Ἀμάσιδι καὶ κοσμήσαντες τὸ θηρίον στρεπτῷ καὶ ταινίαις παρέπεμπον ἐς τὴν Αἴγυπτον αὐλοῦντες καὶ ὑμνοῦντες καὶ ἐπ' αὐτῷ ᾄδοντες.
- XLIII Ἰκανῶς δὲ ἔχαν τῶν περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο ἐς Αἴγυπτόν τε καὶ ἐς Αἰθιοπίαν ἐς 20 ξυνοσίαν τῶν Γυμνῶν. τὸν μὲν δὴ Μένικπον, ἐπειδὴ τῶν διαλεγόμενων ἤδη ἐτύγγανε καὶ παρηγοσία χρῆσθαι δεινὸς ἦν, κατέλιπεν αὐτόθι ἐφεδρον τῷ Εὐφράτῃ, καὶ τὸν Διοσκουριδίην ἰδῶν οὐκ ἐρρωμένως πρὸς τὴν ἀποδημίαν διακειμένον παρητήσατο τῆς ὁδοῦ, τοὺς δὲ λοιποὺς ξυναγαγόν, μετὰ γὰρ τοὺς ἀπολιπόντας αὐτὸν περὶ τὴν Ἀρικίαν προσεγένοντο πλείους ἔτεροι, διῆει πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς ἀποδημίας ἐνθένδε ἀρξάμενος· „Ὀλυμπικῆς προρρησίως“ ἔφη „δέομαι πρὸς ὑμᾶς, 25 ὦ ἄνδρες· Ὀλυμπικῆ δὲ πρόρρησις ἢ τοιάδε εἴη ἂν· Ἥλειοι τοὺς ἀθλητάς, ἐπειδὴν ἦκη Ὀλύμπια, γυμνάξουσιν ἡμερῶν τριάκοντα ἐν αὐτῇ τῇ Ἥλιδι, καὶ ξυναγαγόντες αὐτούς ὁ μὲν Δελφός, ὅτε Πύθια, ὁ δὲ Κορίνθος, ὅτε Ἰσθμια, „ἴτε“ φασὶν „ἐς τὸ στάδιον, καὶ γίνεσθε ἄνδρες οἶοι νικᾶν,“ Ἥλειοι δὲ, ἐπειδὴν ἴωσιν ἐς Ὀλυμπίαν, διαλέγονται πρὸς τοὺς ἀθλητάς ὧδε· „εἰ πεπόνηται ὑμῖν ἐπαξίως τοῦ ἐς Ὀλυμπίαν ἔλθειν καὶ μηδὲν ῥάθθυμον μηδὲ ἀγεννῆς εἰργασται, ἴτε θαρροῦντες, 30 οἷς δὲ μὴ ὧδε ἤσκηται, χωρεῖτε οἱ βούλεσθε.“ ξυνήκαν οἱ ὀμιληταὶ τοῦ λόγου καὶ κατέμειναν ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι παρὰ τῷ Μενίπῳ, οἱ δὲ λοιποὶ δέκα, οἶμαι, ὄντες εὐξάμενοι τοῖς θεοῖς καὶ οἶον ἐμβατήρια πλοῦ θύσαντες ἐχώρουν εὐθὺ πυραμίδων ἐπὶ καμήλων ὀχούμενοι δεξιὸν θέμενοι τὸν Νεῖλον. πολλαχοῦ δὲ διεπλεῖτο αὐτοῖς ὁ ποταμὸς ὑπὲρ ἰστορίας τῶν ἐν αὐτῷ πάντων, οὔτε γὰρ 228 πόλιν οὔτε ἱερὸν οὔθ' ὀπόσα τεμένη κατ' Αἴγυπτον, οὐδὲν τούτων ἄφωνοι παρήλθον, ἀλλ' ἱερούσ- 35 τινας αἰεὶ λόγους διδασκόμενοι τε καὶ διδάσκοντες, καὶ ἡ ναῦς, ἦν ἐμβαιή Ἀπολλώνιος, ἐφκει θεωρίδι-

1. τὰ μὲν δὴ. 1, f, l, v et m. γρ. τὰ μὲν οὖν. s, E. ib. διαβαλόντα. m, o. 2. ἑαυτῷ. π, 2, a, m. ἐπ' αὐτῷ. p. αὐτῷ. o.

4. ἐν Αἰγύπτῳ om. p. 5. ἤκαλλε. Φ. (333, b, 25). 6. οὐδὲ γὰρ. 1. οὐ γὰρ. 2, E. 7. δερόμενα. π. δευρόμενα. p, 2, E. ib. ἦντεν. 2, a. ἦγεν. 1, m, o. 8. ἐντυχεῖν. v. 9. δὲ om. l. ib. γόνασιν αὐ. f. 10. περὶ m. sed γρ. παρὰ. 11. ὅτ' ἀνθρώπου. p. ib. ἔχει. 1, v. ἔχοι. f, s, E. 12. νόμον. v, l. ib. δὴ ἤκουσεν. v. 13. δάκρυα ἰεῖς αὐτά. C. δ. ἰεῖς αὐτά. v. δάκρυα καὶ ἰεῖς αὐτά. a, m. δάκρυα ἰεῖς. o. Au: δάκρυα ἰεῖς ἀληθινά? 14. δοκεῖ om. l. 15. μεταβάλλοντα. l, E. ib. ἐγείρειν. π.

19. τῶν περὶ. 1. περὶ. 2, E. ib. τε om. l. ib. ἐς Αἰθιοπίαν. 1. Αἰθιοπίαν. 2, E. 20. καὶ om. v. 24. ἐνθάδε. ται.

v. 27. Κορίνθος. p. ante corr. o. ib. γίνεσθε. o. γίνεσθαι. v. 28. ἴωσιν. p. 29. εἰργασθε. π. εἰργασθε. p, 2, E. 30. μὴ δὲ ὧδε. v. ib. αὐλήται. p. 32. θύσαντες πλοῦ. 2, a. 34. ἄφωνοι. π, m, o. ἀφ' ὧν οὐ. p, 2, a et m γρ. 35. ὁ Ἀπολλώνιος. p. ib. ἐδόκει. s, a.

v. 42. 43. p. 226. 227. 228.

Ζ'.

Αἰθιοπία δὲ τῆς μὲν ὑπὸ ἡλίου πάσης ἐπέχει τὸ ἐσπέριον κέρασ, ὡσπερ Ἴνδοι τὸ πρὸς ἕω, 1
κατὰ Μερόην δ' Αἰγύπτῳ ξυνάπτουσα καὶ τι τῆς ἀμαρτύρου Λιβύης ἐπελθοῦσα τελευτᾷ ἐς θάλατ-
ταν, ἣν Ὀκεανὸν οἱ ποιηταὶ καλοῦσι, τὸ περὶ γῆν ἅπαν ὧδε ἐπονομάζοντες. ποταμὸν δὲ Νεῖλον
Αἰγύπτῳ δίδωσιν, ὃς ἐκ Καταδούπων ἀρχόμενος, ἣν ἐπικλύζει πᾶσαν Αἰγύπτον ἀπ' Αἰθιοπῶν
ἄγει. μέγεθος μὲν οὖν οὐκ ἀξία παραβελήσθαι πρὸς Ἴνδους ἦδε ἡ γῶρα, ὅτι μὴδ' ἄλλη μηδεμία, 5
ὀπόσαι κατ' ἀνθρώπους ὀνομασθῆναι ἤπειροι, εἰ δὲ καὶ πᾶσαν Αἰγύπτον Αἰθιοπία ξυμβάλομεν, τουτὶ
δὲ ἡρώμεθα καὶ τὸν ποταμὸν πρᾶττειν, οὕτω ξύμμετροι πρὸς τὴν Ἴνδῶν ἄμφω, τοσαύτη ξυντε- 229
θεισα, ποταμοὶ δὲ ἀμφοῖν ὅμοιοι λογισαμένῳ τὰ Ἴνδοῦ τε καὶ Νεῖλου· ἐπιρραίνουσι τε γὰρ τὰς
ἡπείρους ἐν ὄρα ἔτους, ὅποτε ἡ γῆ ἐρᾷ τούτου, ποταμῶν τε παρέχονται μόνον τὸν κροκόδειλον
καὶ τὸν ἵππον, λόγοι τε ὄργιαν ἐπ' αὐτοῖς ἴσοι, πολλὰ γὰρ τῷ Ἴνδῳ καὶ Νεῖλῳ ἐπιθειάζεται. τὴν 10
δὲ ὁμοιότητα τῶν ἡπείρων πιστούσθων μὲν καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἀρώματα, πιστούσθων δὲ καὶ οἱ λέ-
οντες καὶ ὁ ἔλεφας ἐν ἑκατέρῃ ἀλισκόμενός τε καὶ δουλεύων. βόσκουσι δὲ καὶ θηρία, οἷα οὐχ ἐτέ-
ρωθι, καὶ ἀνθρώπους μέλανας, ὃ μὴ ἄλλαι ἤπειροι, Πυγμαλῶν τε ἐν αὐταῖς ἔθνη καὶ ὑλακτούντων
ἄλλο ἄλλη καὶ ὧδε θαυμαστά. γρύπες δὲ Ἴνδῶν καὶ μύρμηκες Αἰθιοπῶν εἰ καὶ ἀνόμοιοι τὴν ἰδέαν
εἰσὶν, ἀλλ' ὅμοιά γε, ὡς φασι, βούλονται, χρυσοῦ γὰρ φύλακες ἐν ἑκατέρῃ ἄδονται τὸ χρυσόγεων 15
τῶν ἡπείρων ἀσπαζόμενοι. ἀλλὰ μὴ κλειῶ ὑπὲρ τούτων, ὃ δὲ λόγος ἐς τὸ ἑαυτοῦ ἴτω καὶ ἐχόμεθα
τοῦ ἀνδρός.

Ἀρκόμενος γὰρ ἐπὶ τὰ Αἰθιοπῶν τε καὶ Αἰγυπτίων ὄρια, Συκάμινον δὲ αὐτὰ ὀνομάζουσι, 11
χρυσῶ τε ἀσήμῳ ἐνέτυχε καὶ λίνῳ καὶ ἐλέφαντι καὶ φίκαις καὶ μύρῳ καὶ ἀρώμασιν, ἔκειτο δὲ πάντα
ἀφύλακτα ἐν ὁδῷ σχιστῇ· καὶ ὅ τι βούλεται ταῦτα, ἐγὼ δηλώσω, νομίζεται γὰρ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι· 20
ἀγορὰν Αἰθιοπῆς ἀπάγουσιν, ὧν Αἰθιοπία δίδωσιν, οἱ δ' ἀνελόμενοι πᾶσαν ξυμφέρουσιν ἐς τὸν
αὐτὸν γῶρον ἀγορὰν Αἰγυπτίαν ἴσου ἀξίαν ὠνούμενοι τῶν αὐτοῖς ὄντων τὰ οὐκ ὄντα. οἱ δὲ τὰ 230
ὄρια τῶν ἡπείρων οἰκοῦντες οὕτω μέλανες, ἀλλὰ ὁμόφυλοι τὸ χροῶμα, μελαινοῦνται γὰρ οἱ μὲν ἦ-
τον Αἰθιοπῶν, οἱ δὲ μᾶλλον Αἰγυπτίων. ξυνεῖς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τοῦ τῆς ἀγορᾶς ἦθους „οἱ δὲ
χρηστοὶ“ ἔφη „Ἕλληνες, ἣν μὴ ὀβολὸς ὀβολὸν τέκη καὶ τὰ θῆνα αὐτοῖς ἐπιτιμήσῃσι καπηλεύοντες 25
ἢ καθειργνύντες, οὗ φασι ζῆν ὃ μὲν θυγατέρα σκηπτόμενος ἐν ὄρα γάμων, ὃ δ' υἱὸν ἦδη τελούντα
ἐς ἀνδρας, ὃ δ' ἐράνου πλήρωσιν, ὃ δ', ὡς οἰκοδομοῖτο οἰκίαν, ὃ δὲ, ὡς αἰσχύνοιτο χρηματιστῆς
ἦτων τοῦ πατρὸς δόξαι. καλῶς δ' ἄρ' εἶχεν, ἵνα ὁ πλοῦτος ἀτίμως ἔπραττεν ἰσότης τε ἦνθι,

μέλας δ' ἀπέκειτο σιδήρος,

ὁμοουόντων τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ γῆ πᾶσα ἐδόκει μία.“ 30

1. Αἰθιοπία — ἀσπαζόμενοι. Φ (329, b, 7), et Αἰθιοπία — μᾶλλον Αἰγυπτίων. φ. ib. δὲ om. Φ. 2. δὲ. Φ. ib. καὶ τι τῆς. π. καὶ τι καὶ τῆς. p, 2, m, o, Φ. καὶ τοι καὶ τῆς φ, a et m. γρ. ib. ἀμαρτύρου. 1, f, l, E, Φ. ἀμαρτύρου. v, s. ib. θάλασσαν. f, Φ. 3. ἣν om. ΦΑ, Β. 4. ἐπ' Αἰθιοπῶν. 2, a, m. (s: ἀπ' Αἰθ. sec. m.) 5. ὅτι om. m, o. ib. μὴ δὲ μία. π. 6. ξυμβάλομεν. ΦΑ, Β. 7. ἡρώμεθα. φ praeter A, B. ib. οὕτω. 1, Φ. καὶ οὕτω. 2, E. ib. ξύμμετροι. C praeter φ, ΦΑ. ξύμμετρον. φ, a, m, Φ praeter A. ξυμμέτρον. o. ib. τοσαύτη om. Φ. ib. ξυντεθεισῆσαι. ΦΑ. 8. λογισαμένῳ — τε om. m. ib. τοῦ Ἴνδοῦ. o. ib. τε s. pr. m. om. ib. ἐπιρραίνουσι. π. καινοῦσι. p. ex corr. περιαινοῦσι. 2, B, Φ. 9. ὅποτε γῆ. p. ib. δὲ. φ praeter A, B. 10. λόγοι — ἐπιθειάζεται om. Φ. ib. πολλὰ, δὲ a, m. ib. τῷ Ἴνδῳ. 1 et s sec. m, E. τῶν Ἴνδῶν. f, v, l, φ. ib. Νεῖλῳ ἐπιθειάζεται. π et p (ubi fuerat Νεῖλῳ τε ἐπιθ.) Νεῖλῳ δὲ ἐπιθ. 2, φ. N. διεπιθ. a, m. N. δὲ ἐπιθ. r, o. ib. τῇ δὲ ὁμοιότητι. 1, a et m. γρ. (nota eius haec est: γρ. γὰρ τῷ Ἴ. καὶ N. θειάζεται. τῇ δὲ ὁμοιότητι τ.) τὴν γὰρ ὁμοιότητα. φ. 11. πιστούσθων. Φ A. pr. m. ib. αὐταῖς. 1, φ, Φ. αὐτοῖς. 2, E. ib. πιστούσθων. Φ. 12. ἑκατέρῃ. p. 13. ἄλλοι. p. ib. καὶ ὑλακτούντων — θαυμαστά om. Φ. 14. γρύπες. 1, Φ. γρύπες. φ. m, o. γύπες. 2, a. 15. βούλονται. p. 16. ἀλλὰ μὴν. v. ib. αὐτοῦ. p, 2. ib. ἐχόμεθα. v. 18. δὲ ἐπὶ. φ. ib. συκάμινον. l. 19. χρυσῶ τε καὶ. p. 20. σχιστῇ. οἱ γὰρ Αἰθιοπῆς ἀγορὰν ἀπάγουσιν. φ. 22. Αἰγυπτίων ἀνίσου. p. ib. τῶν αὐτῶν. p. 23. γὰρ ἦτον μὲν Ἀ. μᾶλλον δὲ Ἀ. o. 26. ἢ καθειργνύντες om. m. καὶ καθειργνύντες. o. κατειργνύντες. f. ib. ζῆν ὃ μὲν. π et m. γρ. ζῆν. ἀλλ' ὃ μὲν. p, 2, E. 27. οἰκοδομοῖτο. p. οἰκοδομοῖτο. a. 28. ἂν εἶχεν, ἵνα ὁ πλοῦτος. π et m. γρ. ἂν εἶχε πλοῦτος. p. ἂν εἶχεν ἦν ὁ πλοῦτος. 2, E. Sc. ἀρ' εἶχεν, ἵνα ὁ πλοῦτος. ib. ἀτίμων. p. 30. τῶν ἀνθρώπων. π. ἀνθρώπων. p, 2, E.

- III Τοιαῦτα διαλεγόμενος καὶ ξυμβούλους τῶν διαλέξεων, ὥσπερ εἰώθει, ποιούμενος τοὺς καιροὺς ἐχώρει ἐπὶ Μένωνος, ἤγειτο δ' αὐτοῖς μειράκιον Αἰγύπτιον, ὑπὲρ οὗ τάδε ἀναγράφει Δάμις· Τιμασίω μὲν τῷ μειρακίῳ τούτῳ ὄνομα ἦν, ἐφήβου δὲ ἄρτι ὑπακῆει καὶ τὴν ὄραν ἐτι ἐρωτο. σωφρονουῖντι δὲ αὐτῷ μητριὰ ἐρώσα ἐνέκειτο καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει, ξυντιθεῖσα μὲν οὐδὲν ἄνπερ ἢ Φαίδρα, διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆλυν καὶ ἐρασταῖς μᾶλλον ἢ γυναικίαις χαίροντα. ὁ δ' ἐκλιπὼν Ναύκρατιν, ἐκεῖ γὰρ ταῦτα ἐγίνετο, περὶ Μέρμιν διητάτο, καὶ ναῦν δὲ ἤδη ἄτοπον ἐκέκτητο καὶ ἐναυκλήρει ἐν τῷ Νεῖλω. ἰδὼν οὖν ἀνακλιέοντα τὸν Ἀπολλώνιον κατακλέων αὐτὸς ξυνημέ τε, ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἶη τὸ πλήρωμα ξυμβαλλόμενος τοῖς τριβῶσι καὶ τοῖς βιβλίοις, οἷς προσεσπούδαζον, καὶ ἰκέτευε προσδοῦναι οἱ τῆς τοῦ πλοῦ κοινωνίας ἐρώντι σοφίας, ὁ δ' Ἀπολλώνιος „σώφρων“ ἔφη „ὁ νεανίσκος, ὃ ἄνδρες, καὶ ἀξιούσθω ἄν δεῖται,“ καὶ διηλθε τὸν περὶ τῆς μητριᾶς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγυὺς τῶν ἐταίρων ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ προσπλέοντος τοῦ μειρακίου ἐτι. ὡς δὲ ξυνήσαν αἱ νῆες, μεταβὰς ὁ Τιμασίω καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπὼν τι ὑπὲρ τοῦ φόβου προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. κελύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἰξῆσαι „μειράκιον“ ἔφη „Αἰγύπτιον, ἔοικας γὰρ τῶν ἐπιχωρίων εἶναι τις, τί σοι φαῦλον ἢ τί χρηστὸν εἴργασται, λέξον, ὡς τῶν μὲν λύσις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίαν, τῶν δ' αὖ ἐπαινεθεὶς ἐμοὶ τε ξυμφιλοσοφίης καὶ τοῖσδε.“ ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίωνα ἐρυθριῶντα καὶ μεταβάλλοντα τὴν ὄρμην τοῦ στόματος ἐς τὸ λέξει τι ἢ μή, θαμὰ ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ οὐδεμιᾶ προγνώσει ἐς αὐτὸν κεχημένος, ἀναθαρσῆσας δὲ ὁ Τιμασίω „ὦ θεοί“, ἔφη „τίνα ἑμαυτὸν εἶπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμί, ἀγαθὸν δὲ εἰ χρὴ νομίζεσθαι με, οὐκ οἶδα, τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν οὐπω ἔπαινος.“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „βαβαί“, ἔφη „μειράκιον, ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγη, ταυτὶ γὰρ καὶ Ἰάργα δοκεῖ τῷ θεῷ. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις, καὶ ὅτου; φυλαζομένῳ γὰρ τι ἀμαρτεῖν ἔοικας.“ ἐπεὶ δὲ ἀρξασμένον λέγειν, ὡς ἡ μητριὰ μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροιο, αὐτὸς δ' ἐρώσῃ ἐκσταίῃ, βοῆ ἐγένετο, ὡς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολλωνίου προειπόντος, ὑπολαβὼν ὁ Τιμασίω „ὦ λῶστοι“, ἔφη „τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τὰ εἰρημένα θαύματος, ὅσον, οἶμαι, γέλωτος.“ καὶ ὁ Δάμις „ἑτερόν τι“ ἔφη „ἔθναμάδαμεν, ὃ μήπω γινώσκεις. καὶ σὲ δέ, μειράκιον, ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἶε λαμπρὸν εἰργάσθαι.“ „Ἀφροδίτη δὲ θύεις, ὦ μειράκιον;“ ἤρετο ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ ὁ Τιμασίω „νῆ Δί“, εἶπεν, „ὄσημέραι γε, πολλὴν γὰρ ἠγοῦμαι τὴν θεὸν ἀνθρωπείους τε καὶ θεοὺς πράγμασιν.“ ὑπερησθεὶς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, „ψηφισάμεθα“, ἔφη „ὦ ἄνδρες, ἐσπεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ πρὸ Ἰαπολύτου τοῦ Θεσείως, ὁ μὲν γὰρ ἐς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισε καὶ διὰ τοῦτ' ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίαν

1. καὶ om. π. 2. Φ. ἐντεῦθεν φησι τὸν Ἀπολλώνιον χωρεῖν ἐπὶ Μένωνος. ἠγείσθαι δ' αὐτοῖς μειράκιον Αἰγύπτιον, Τιμασίω ὄνομα. (330, a, 3). ib. τὸ Μένωνος. v. ib. τάδε. π, m, o. τόδε. p, 2, a. ib. Σ. v. Τιμασίω σὺτος μειράκιον ἦν Αἰγύπτιον. ἐφήβου — μητριᾶν εἶδε. idem v. ἐφήβος· Τιμασίω μειράκιον Αἰγύπτιον ἐφήβου — ἐποίει. ib. ἐφήβου. ΣΒ, 1, M. 3. ἐπακῆει. a. ib. ἄρτι ἐρωτο. ΣΑ. 4. αὐτῷ om. ΣV. ib. ἡ μητριὰ. ΣV. ib. ἐνέκειτο. Σ. ib. χαλεπῶς. ΣΒ. (v. ἐφήβου.) 6. ἐκεῖ — ἐγίνετο om. Σ. ib. ἤδη ἄτοπον. C, E. ἤδη om. ἄτοπον Σ. ἤδη ἄκατον. B. Fo: ἰδιόστολον. 8. ξυνηκέν ὡς. 1, s, a, m. ΣV. (συνῆκεν ὡς). ib. ξυμβαλλόμενος. 1, s, E. ξυμβαλλόμενος. f, v, 1, Σ. 9. οἷς προσεσπούδαζον om. ΣV. εἰς. o. ib. προσδοῦναι. ΣΒ, v, 1. ib. τοῦ om. Σ praeter A, V, 1. ib. πλοῦ. π, m, o. πλοῖου. p. ex corr. pro πλοῦτου. et Σ. πλάτωνος f, 1, v. (ubi πλάτωνος), a et m. γυπλάτωνος et sec. m. πλοῦτου. s. 10. νεανίσκος ὅδε. Σ, o. ib. καὶ διηλθε — τόνῳ. Φ. (333, b, 26.) ib. διηλθεν ὁ Ἀπολλώνιος. Σ praeter A, V. ib. περὶ om. ΣV. ib. τῆς om. v, ΣV. 11. μητριᾶς ΣΑ. ib. πρὸς — ἐταίρων om. Φ. πρὸς — ἄνδρας om. ΣV. ib. τῷ νῷ s, et τόνῳ supra scr. 12. νέες. s, Σ. ib. περὶ τοῦ. Σ. 13. αὐτοῦ om. Σ praeter A. 14. ἔφη. p. εἶπεν. s, 1, E, Σ. ib. τίς εἶναι. v. 15. λύσις. π. ib. παρ' ἐμοῦ λύσις. p. ib. ἐπαινεθεὶς. 1, Σ. ἐπαινεθῆς. 2, E. 16. τε om. ΣV. ib. δὲ om. ΣV. ib. μεταβάλλοντα. 1. μεταβαλλόντα. 2, Σ, E. 17. σώματος. s, a, m. ib. ἑαυτὸν. ΣΑ. 18. ἀναθαρσῆσας. Σ. ib. οὖν ὁ Σ praeter A. 20. Ἰάργα. Σ praeter A Ἰάργαι, et V, ubi ἰεράργα. 21. δοξάζης. p. ib. φυλαζομένῳ. 1. φυλαξαμένῳ. 2, Σ, E. 22. καὶ ἡ. ΣV. ib. ἐρώσης. Σ. 23. δὲ ὁ. π, s, E. ib. λῶστα. π. 24. ὅσον καὶ γέλωτος. Σ. ib. Δάμις. Σ. 25. ὅπερ οὐπω γινώσκεις. Σ. 26. εἰργάσθαι σοι. Σ (praeter A, V.) et o. ib. ἤρετο αὐτὸν. Σ. ib. Δία. p. 27. ὄσημέραι γε. 1. Σ. ὄσημέραι. 2, E. ib. ἀνθρωπείους. Σ praeter V. ib. θεὸν ἀνθρωπείους C, E. Fo: θεὸν ἐν ἀνθρωπείους. 28. Σ. v. κομάσαι· ὁ Ἀπολλώνιος ἔφη· ψηφισάμεν ὅδε ἐστιφανῶσθαι αὐτὸν — ὕβρισε, ὁ δὲ οὐ. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀφροδισίαν ἤτετο, οὐδὲ ἐρωσ εἰς αὐτὸν εἰσεκόμασεν, ἀλλ' ἦν — μοίρας et v. ἀτεγκτος habet ἀλλ' ἦν — μοίρας. 29. τοῦ om. 2, a. ΣΑ, E. v. κομάσαι. ib. τοῦτ' π. τοῦτο. 2, E. ib. οὐδὲ ἀφροδισίαν — μοίρας. Φ. (333, b, 27.)

ἦπτετο, οὐδὲ ἔρωσ ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκάμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικότερας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας, οὐτοσί δὲ ἦττάσθαι τῆς θεοῦ φάσκων οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρώσαν ἔπαθεν, ἀλλ' ἀπῆλθεν αὐτὴν δεῖσας τὴν θεόν, εἰ τὸ κακῶς ἐράσθαι μὴ φυλάξαιτο, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλήσθαι πρὸς ὄντιναδὴ τῶν θεῶν, ὥσπερ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἰππόλυτος, οὐκ ἀξιώ σωφροσύνης, σωφρονέστερον γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν εὐ λέγειν καὶ ταῦτα Ἀθήνησιν, οὐ καὶ ἀγνώστων δαιμόνων βωμοὶ ἴδρυνται.⁵ τὸσαῦτα ἐς τὸν Τιμασίωνα αὐτῷ ἐσπουδάσθη. πλὴν ἀλλὰ Ἰππόλυτόν γε ἐκάλεε αὐτὸν διὰ τοὺς ὀφθαλμούς, οἷς τὴν μητριαν εἶδεν. ἐδόκει δὲ καὶ τοῦ σώματος ἐπιμεληθῆναι καὶ γυμναστικῆς ἐπαφροδίτως ἄψασθαι.

Ἐπὸ τούτῳ ἡγεμόνι παρελθεῖν φασιν ἐς τὸ τέμενος τοῦ Μέμνονος. περὶ δὲ τοῦ Μέμνονος 14
τάδε ἀναγράφει Δάμις· Ἡοὺς μὲν παιδα γενέσθαι αὐτόν, ἀποθανεῖν δὲ οὐκ ἐν Τροίᾳ, ὅτι μὴδὲ 10
ἀφικέσθαι ἐς Τροίαν, ἀλλ' ἐν Αἰθιοπίᾳ τελευτῆσαι βασιλευσάντα Αἰθιοπίαν γενεᾶς πέντε. οἱ δ', 233
ἐπειδὴ μακροβιῶτατοι ἀνθρώπων εἰσίν, ὀλοφύρονται τὸν Μέμνονα ὡς κομιδῇ νέον καὶ ὄσα ἐπὶ
ἄσφω κλαίουσιν, τὸ δὲ χωρίον, ἐν ᾧ ἴδρυνται, φασὶ μὲν προσεοικέναι ἀγορᾷ ἀρχαία, οἶαι τῶν ἀγο-
ρῶν ἐν πόλει ποτε οἰκηθείσας λείπονται σπηλαίων παρεχόμεναι τρύφη καὶ τειχῶν ἴχνη καὶ θάνους
καὶ φλιάς ἐρμῶν τε ἀγάλματα, τὰ μὲν ὑπὸ χειρῶν διεφθορότα, τὰ δὲ ὑπὸ χρόνου. τὸ δὲ ἄγαλμα 15
τετράρροθαι πρὸς ἀκτίνα μήπω γενειάσκον, λίθου δὲ εἶναι μέλανος, ξυμβεβηκέναι δὲ τὰ πόδε ἀμφω
κατὰ τὴν ἀγαλματοποιίαν τὴν ἐπὶ Δαυδάλου καὶ τὰς χεῖρας ἀπερεῖδειν ὀρθὰς ἐς τὸν θᾶκον, κα-
θῆσθαι γὰρ ἐν ὀρημῇ τοῦ ὑπανίστασθαι. τὸ δὲ σῆμα τοῦτο καὶ τὸν τῶν ὀφθαλμῶν νοῦν καὶ ὀπόσα
τοῦ στόματος ὡς φθεγγαμένου ἄδουσι, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἦττον θαναμάσαι φασίν, οὐπω γὰρ ἐνεργὰ
φαίνεσθαι, προσβαλοῦσης δὲ τὸ ἄγαλμα τῆς ἀκτίνας, τουτὶ δὲ γίνεσθαι περὶ ἡλίου ἐπιτολάς, μὴ 20
κατασχεῖν τὸ θαῦμα, φθεγγασθαι μὲν γὰρ παρακρημῆμα τῆς ἀκτίνας ἐλθούσης αὐτῷ ἐπὶ στόμα, φαι-
δροῦς δὲ ἰστέαναι τοὺς ὀφθαλμούς δόξαι πρὸς τὸ φῶς, οἶα τῶν ἀνθρώπων οἱ εὐήλιοι. τότε ξυν-
εῖναι λέγουσιν, ὅτι τῷ Ἠλίῳ δοκεῖ ὑπανίστασθαι, καθάπερ οἱ τὸ κρεῖττον ὀρθοὶ θεραπεύοντες.
θύσαντες οὖν Ἠλίῳ τε Αἰθίοπι καὶ Ἠφῶ Μέμνονι, τουτὶ γὰρ ἔφραζον οἱ ἱερεῖς, τὸν μὲν ἀπὸ
τοῦ αἰθεῖν τε καὶ θάλαπιν, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐπονομάζοντες, ἐπορεύοντο ἐπὶ καμήλων ἐς 25
τὰ τῶν Γυμνῶν ἦδη.

Ἄνδρι δὲ ἐντυχόντες ἐσταμένῳ τρόπον, ὅνπερ οἱ Μεμφῖται καὶ ἀλύοντι μᾶλλον ἢ ξυντείνοντι 7
ἦροντο οἱ περὶ τὸν Δάμιν, ὅστις εἶη καὶ ὃ τι πλανῶτο, καὶ ὁ Τιμασίων „ἔμου“ ἔφη „πυρθάνε-
σθε, ἀλλὰ μὴ τούτου, οὗτος μὲν γὰρ οὐδ' ἂν εἰκοι πρὸς ὑμᾶς τὸ ἑαυτοῦ πάθος αἰδοὶ τῆς ξυμ-
φορᾶς, ἢ κέρηται, ἐγὼ δὲ, γιγνώσκω γὰρ τὸν ἄνδρα καὶ ἐλεῶ, λέξω τὰ περὶ αὐτὸν πάντα· ἀπέ- 30 234
πεινε γὰρ Μεμφίτην τινα ἄκων, κελεύουσι δ' οἱ κατὰ Μέμφιν νόμοι τὸν φεύγοντα ἐπ' ἀκουσίῳ,
δεῖν δὲ φεύγειν, ἐπὶ τοῖς Γυμνοῖς εἶναι, κἂν ἐκνήσθαι τοῦ φόνου, χωρεῖν ἐς ἦδη καθαρὸν ἦδη,
βαδίσαντα πρότερον ἐπὶ τὸ τοῦ πεφονευμένου σῆμα καὶ-σφάξαντά τι ἐκεῖ οὐ μέγα. τὸν δὲ χρόνον,
ὃν οὐπω τοῖς Γυμνοῖς ἐπέτευχεν, ἀλαῶσθαι χρῆ περὶ ταυτὶ τὰ ὄρια, ἔστ' ἂν αἰδέσωνται αὐτόν,

1. ἦπτετο. Φ. praeter B. ib. ἐτέρωσ. Φ. praeter A. ib. ἐκόμιζεν. p. pr. m. ἐκάμασεν. Φ. ib. ἦν τῆς. 1, Σ, φ. ἦν γὰρ τις. 2, a, m. ἦν. o. om. τῆς. 2. ἦττάσθαι. π. ἦττήσθαι. p, 2, E, Σ. 3. φυλάξαιτο. ΣV. ib. πρὸς om. ΣV. ib. ὄντινον. Σ, o. 4. ὥσπερ οὖν. ΣV. ib. ὁ om. ΣA. 5. λέγειν εὐ. Σ. ib. ἀγνώστων θεῶν. v. 6. το-
σαῦτα — ἀλλὰ om. Σ. ib. Ἰππόλυτόν τε. s, a et m. γρ. Ἰππόλυτόν γε κάλει. l. Ἰππόλυτον δὲ αὐτόν. Σ. 7. τοῦ
σώματος. π. σώματος. p, 2, E. ib. ἐδόκει δὲ καὶ γυμναστικῆς ἐπαφροδίτως ἄψασθαι. Φ. (333, b, 29.) ib. γυμνα-
στικῶς ἀφροδίτης ερασθαι ἐπ. p.

9. φασιν om. v. 12. ἀνθρωποι. p. 13. μὲν om. l, s, a. 14. πόλει ποτὲ. l. 15. ται ἀγάλματα. l. 18. δὲ om.
2, a. 19. φθεγγαμένου. C, E. Fo: φθεγγόμενου. ib. τὸν. π, J. Ep. cf. 43. καὶ τὸν. p, 2, E. 20. τοῦτο. p. 24.
Ἠλίῳ τε καὶ. p, v. 25. ὀνομάζοντες. p. 28. οἱ om. m. ib. ὅτι. C. ὅτῳ. E. ib. πλανᾶτο. v. 30. γιγνώσκω γὰρ.
1. et m. γρ. γινώσκω. f, v, l. γινώσκων. s. ex corr. fc, E. ib. ἐλεῶ. 1. ἐλεῶν. 2, E. ib. ἀπέκτεινε. 1. ἀπέκτεινε.
2, E. 31. τὸν φεύγοντα om. p, u, et inde o. ib. ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ. p, u, o. In. p φόνῳ a sec. m. In π, 2,
1. m. deest φόνῳ. 33. δὲ eras. in p. om. u, o. Fo: δεῖ δὲ. ib. καὶ. add. p. sec. m. est in u, o.

- ὡσπερ ἰκέτην.“ ἤρετο οὖν τὸν Τιμασίωνα ὁ Ἀπολλώνιος, πῶς οἱ Γυμνοὶ περὶ τοῦ φεύγοντος ἐκείνου φρονούσιν, ὁ δὲ „οὐκ οἶδα“, εἶπε „μῆνα γὰρ τουτονὶ ἑβδομον ἰκετεύει δεῦρο καὶ οὐπω λύσις“. „οὐ σοφὸς λέγεις ἄνδρας“, ἔφη „εἰ μὴ καθαιρούσιν αὐτόν, μηδὲ γιννώσκουσιν, ὅτι Φιλίσκος ὄν ἀπέκτεινεν οὗτος, ἀνέφερον ἐς Θαμοῦν τὸν Αἰγύπτιον, ὃς ἐδήλωσέ ποτε τὴν τῶν Γυμνῶν χώραν.“
- 5 θαυμάσας οὖν ὁ Τιμασίων „πῶς“ ἔφη „λέγεις“; „ὡς γε“ εἶπε „τὸ μειράκιόν τι πέπρακται· Θαμοῦν γὰρ ποτε νεώτερα ἐπὶ Μεμφίτας πρᾶττοντα ἤλεγξαν οἱ Γυμνοὶ καὶ ἔσχον, ὁ δὲ ὀρμῆς ἀμαρτῶν ἔκειρε πᾶσαν, ἣν οὗτοι νέμονται, ληστρικῶς γὰρ περὶ Μέμφιν ἔρρωτο· τούτου Φιλίσκον, ὃν οὗτος ἀπέκτεινεν, ὀρῶ ἔκγονον τρίτον ἀπὸ δεκάτου, κατάρατον δηλαδὴ τούτους, ὧν ὁ Θαμοῦς τότε διεπόθει τὴν χώραν· καὶ ποῦ σοφόν, ὃν στεφανοῦν ἐχρῆν, εἰ καὶ προνοήσας ἀπέκτεινε, τοῦ-
- 10 τον ἀκουσίου φόνου μὲν, ὑπὲρ αὐτῶν δ' εἰργασμένου μὴ καθῆραι;“ ἐκπλαγὲν οὖν τὸ μειράκιον „ξένη“, εἶπε „τίς εἶ“; καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „ὄν ἄν“ ἔφη „παρὰ τοῖς Γυμνοῖς εὖρησ. ἐπεὶ δὲ οὐπω μοι ὄσιον προσφθέγασθαι τὸν ἐν τῷ αἵματι, κίλευσον αὐτόν, ὃ μειράκιον, θαρρεῖν, ὡς αὐτίκα δὴ καθαρῆσόντα, εἰ βαδίσειεν οὐ καταλύω.“ ἀφικόμενῳ δὲ ἐπιδράσας ὅσα Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ Πυθαγόρας ὑπὲρ καθαρῶν νομίζουσιν, ἐκέλευσε καταστῆλαι ὡς καθαρὸν ἤδη τῆς αἰτίας.
- V I 15 Ἐντεῦθεν ἐξελάσαντες ἡλίον ἀνίσχοντος, ἀφίκοντο πρὸ μεσημβρίας ἐς τὸ τῶν Γυμνῶν φρον-
235 τιστήριον, τοὺς δὲ Γυμνοὺς τούτους οἰκῆν μὲν ἐπὶ τινος λόφου, φασί, ξυμέτρου μικρὸν ἀπὸ τῆς ὄχθης τοῦ Νείλου, σοφία δὲ Ἰνδῶν λειπεσθαι πλέον ἢ προῦχεν Αἰγυπτίων, γυμνοὺς δὲ ἐστάλθαι κατὰ ταῦτά τοις εἰληθεροῦσιν Ἀθήνησι. δένδρα δὲ ἐν τῷ νομῷ ὀλίγα καὶ τι ἄλλος οὐ μέγα, ἐς ὃ ξυνίασιν ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ἱερὰ δὲ οὐκ ἐς ταυτόν, ὡσπερ τὰ Ἰνδῶν, ἄλλο δὲ ἄλλη τοῦ γη-
20 λόφου ἴδονται σπουδῆς ἀξιόμμενα, ὡς Αἰγυπτίων λόγοι. θεραπεύουσι δὲ Νεῖλον μάλιστα, τὸν γὰρ ποταμὸν τοῦτον ἡγοῦνται γῆν καὶ ὕδαρ. καλύβης μὲν οὖν ἢ οἰκίας οὐδὲν αὐτοὶ δέονται ζῶντες ὑπαίθριοι καὶ ὑπὸ τῷ οὐρανῷ αὐτῷ, καταγωγῆν δὲ ἀποχρῶσαν τοῖς ξένοις ἰδεύματα στοᾶν οὐ μεγάλην, ἰσομήκη ταῖς Ἡλείων, ὑφ' αἷς ὁ ἀθλητῆς περιμένει τὸ μεσημβρινὸν κήρυγμα.
- V II Ἐνταῦθά τι ἀναγράφει Λάμψις Εὐφράτου ἔργον, ἠγάμεθα δὲ αὐτὸ μὴ μειρακιώδες, ἀλλὰ φι-
25 λωτικότερον τοῦ φιλοσοφίας προσήκοντος· ἐπεὶ γὰρ τοῦ Ἀπολλωνίου θαμὰ ἤκουε βουλομένου σοφίαν Ἰνδικὴν ἀντικρίναι Αἰγυπτία, πέμπει παρὰ τοὺς Γυμνοὺς Θρασύβουλον τὸν ἐκ Ναυκρατίδος ὑπὲρ διαβολῆς τοῦ ἀνδρός, ὁ δὲ ἤκειν μὲν ὑπὲρ ξυνοουσίας ἔφη τῆς πρὸς αὐτούς, ἀφίξεσθαι δὲ καὶ τὸν Τυανέα, τουτὶ δὲ ἐκείνοις ἀγῶνα ἔχειν οὐ σμικρόν, φρονεῖν τε γὰρ αὐτόν ὑπὲρ τοὺς Ἰν-
236 δῶν σοφούς, οὓς ἐν λόγῳ παντὶ αἴρει, μυρίας δὲ ἐλέγξεις ἐπ' αὐτούς συνσκευασθαι, ξυγχαρεῖν
30 τε οὔτε ἡλίῳ οὐδὲν οὔτε οὐρανῷ καὶ γῆ, κινεῖν γὰρ καὶ ὀχεῖν αὐτὸς ταῦτα καὶ μετατάττειν οἱ βούλεται. τοιαῦτα ὁ Ναυκρατίτης ξυνοουσίας ἀπήλθεν, οἱ δ' ἀληθῆ ταῦτα ἡγούμενοι τὴν μὲν ξυνοουσίαν οὐ παρηγοῦντο ἡκοντος, ὑπὲρ μεγάλων δὲ σπουδάζειν ἐπλάττοντο καὶ πρὸς ἐκείνους εἶναι, ἀφίξεσθαι δὲ κάκεινῳ ἐς λόγους, ἣν σχολὴν ἀγάγωσι μάθωσί τε, ὅ τι βούλεται καὶ ὅτου ἐρῶν ἦεν. ἐκέλευε δὲ ὁ παρ' αὐτῶν ἡκων καὶ καταλύσειν αὐτούς ἐν τῇ στοᾷ, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „ὑπὲρ μὲν
35 στέγης“ ἔφη „μηδὲν διαλέγου, ξυγχαρεῖ γὰρ πᾶσιν ὁ οὐρανὸς ὁ ἐνταῦθα γυμνοῖς ζῆν“, διαβάλ-

2. τοῦτον. v. 3. ἔφη λέγεις ἄνδρας. p. 4. Ἀμοῦν. p. et sic statim. ib. οὓς. v. 5. ὡς γε, εἶποι. p. ὡστε εἶπε. π, 2, a, m. ὡς γε, εἶπε. o. ib. μειράκιον τί. B. Fo: τῷ μειρακίῳ τι πέπρακται. 6. Μεμφίτας. 1, f, v. Μεμφίτας. 1, s, E. 3. ἀπὸ δεκάτου. C, a. ἀπὸ τοῦ δ. m. ἐπὶ τοῦ δ. o. 9. χρυσῆν del. sec. m. et corr. ἐχρῆν. f. χρυσῆν. v. 10. ἐκουσίον. v. ib. φόνου μὲν. π. μὲν. 2, E. μὲν eras. p. ib. δ' om. p. 12. οὐκ αὐτίκα. v. 15. πρὸ μεσημβρίας. p, f, l et s ex corr. πρὸς μεσημβρίας. π, v, s, ante corr. E. 16. μὲν om. v. 18. ταῦτα. p, 2, a. ταῦτα. π, m, o. ib. Ἀθήνησιν. f. 19. ὡσπερ τῶν. π et m. γρ. 23. ὑφ' ὧν. v.

24. μὴ μειρακιώδες. 1. μειρακιώδες. 2, E. ib. ἀλλ' ἀφιλοτιμότερον. o ex ψ. 25. ἤκουσε. v. 26. Αἰγυπτίαν. v. ib. τὸν om. 2, a. 27. ἔκειν μὲν. v. ib. τῆς om. s, a, m. 28. τουτὶ κακείνοις. p. ib. οὐ σμικρόν ἔχειν. p. ib. φρονεῖν τε γὰρ. π, v. φρονεῖν τε γὰρ. m, o. σωφρονεῖν τε. p. φρονεῖν τε. 1, s. φρονεῖν τε ὑπερ. f (sic). φρονεῖν τε. 1c, a. 29. συσκευασθαι. 1, a, m. συσκευασθαι. s. 30. αὐτόν. o. 34. αὐτῶν. 1, m, o. αὐτόν. 2, a et m. γρ. ib. καταλύσειν. C, B. Fo: καταλύσαι.

λων αὐτούς ὡς οὐ καρτερίᾳ γυμνοῦς, ἀλλ' ἀνάγκῃ, „ὄ τι δὲ βούλομαι καὶ ὑπὲρ ὅτου ἦκω τοὺς μὲν οὐ θαυμάζω οὐκ ἄν γινώσκοντας, Ἴνδοι δὲ με οὐκ ἤροντο ταῦτα“. ὁ μὲν δὴ Ἀπολλώνιος ἐνὶ τῶν δένδρων ὑποκλιθεὶς ξυνήν τοῖς ἐταίροις ὅποσα ἠρώτων, ἀπολαβὼν δὲ τὸν Τιμασίωνα ὁ Δάμις ἤρετο ἰδίᾳ· „οἱ Γυμνοὶ οὗτοι, βέλτιστε, ξυγγέγονας γὰρ αὐτοῖς, ὡς τὸ εἰκός, τί σοφοὶ εἰσι“; „πολλὰ“ ἔφη „καὶ μεγάλα“. „καὶ μὴν οὐ σοφὰ“ εἶπεν „αὐτῶν, ὧ γενναίε, τὰ πρὸς ἡμᾶς ταῦτα, τὸ γὰρ μὴ ξυμβῆναι τοιῶδε ἀνδρὶ ὑπὲρ σοφίας, ὅγκω δ' ἐπ' αὐτὸν χρῆσασθαι τί φῶ οὐκ οἶδα ἢ τύφον“, ἔφη „ὦ ἐταῖρε“. „τύφον; ὃν οὐκ ἔγωγε πρότερον περὶ αὐτούς εἶδον δις ἤδη ἀφικόμενος, αἰ γὰρ μέτροιό τε καὶ χρηστοὶ πρὸς τοὺς ἐπιμιγνύοντας ἦσαν· κρῶν γοῦν, πενήκοντα δὲ τοῦτ' ἴσως ἡμέραι, Θρασύβουλος μὲν ἐπεχωρίαζεν ἐνταῦθα λαμπρὸν οὐδὲν ἐν φιλοσοφίᾳ πράτταν, οἱ δ' ἄσμενοι αὐτὸν ἀπεδέξαντο, ἐπειδὴ προσέγραψεν ἑαυτὸν τῷ Εὐφράτῃ.“ καὶ ὁ Δάμις „τί λέγεις, ὦ μισθαίσιον; ἐώρακας σὺ Θρασύβουλον τὸν Ναυκρατίτην ἐν τῷ φροντιστηρίῳ τούτῳ“, „καὶ πρὸς γε“ εἶπε „διήγαγον αὐτὸν τῇ ἐμαντοῦ νηὶ κατιόντα ἐνθύνδε“. „τὸ πᾶν ἔχω, νῆ τὴν Ἀθηναίων“, ἔφη ὁ Δάμις ἀναβοήσας τε καὶ σχελιάσας „ἔοικε γὰρ κεπανουργῆσθαι τι“. ὑπολαβὼν οὖν ὁ Τιμασίων „ὁ μὲν ἀνήρ“, ἔφη „ὡς ἠρόμην αὐτὸν χθές, ὅστις εἶπεν, οὐκ ἔγωγε με ἡξίου τοῦ ἀπορρήτου, σὺ δ' εἰ μὴ μυστήρια ταῦτα, λέγε ὅστις οὗτος, ἴσως γὰρ ἂν κἀγὼ τι ξυμβολοίμην τῇ τοῦ ζητουμένου θήρᾳ“. ἐπεὶ δὲ ἤκουσε τοῦ Δάμιδος καὶ ὅτι ὁ Τυανεύς εἶπεν „ξυνείληφας“ ἔφη „τὸ πρῶγμα· Θρασύβουλος γὰρ καταπλέων μετ' ἐμοῦ τὸν Νεῖλον ἐρομένη μοι ἐφ' ὃ τι ἀναβαλὴ ἐνταῦθα, σοφίαν οὐ χρηστὴν ἑαυτοῦ διηγείτο τοὺς Γυμνοὺς τούτους ὑποφίας ἐμπεληκέναι φάσκων πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ὡς ὑπεροφθείη, ὅποτε ἔλθοι, κἀξ ὅτου μὲν διαφέρεται πρὸς αὐτὸν οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐς διαβολὰς καθίστασθαι γυναικίον τε ἡγοῦμαι καὶ ἀπαιδευτον. ἐγὼ δ' ἂν, ὡς διάκεινται, μάθοιμι προσειπὼν τοὺς ἀνδρας, φίλοι γάρ.“ καὶ ἐπανήλαθε περὶ δειλὴν ὁ Τιμασίων πρὸς μὲν τὸν Ἀπολλώνιον οὐδὲν φράζων πλὴν τοῦ προσειρηκέναι σφᾶς, ἰδίᾳ δ' ἀπαγγέλλων πρὸς τὸν Δάμιν, ὡς ἀφίξοιτο αὐρίον μεστοὶ ἄν τοῦ Θρασυβούλου ἦκουσαν.

Τὴν μὲν δὴ ἐσπέραν ἐκείνην μέτριά τε καὶ οὐκ ἄξια τοῦ ἀναγράψαι σπουδάσαντες ἐκοιμήθησαν οὐ ἐδειπνησαν, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος, ὥσπερ εἰώθει, θεραπεύσας τὸν Ἥλιον ἐπειστήρει τινὶ γνώμῃ, προσδραμῶν δὲ αὐτῷ Νεῖλος, ὥσπερ ἦν νεώτατος τῶν Γυμνῶν „ἡμεῖς“ ἔφη „παρὰ σὲ ἦκομεν“. „εἰκότως“, εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος „καὶ γὰρ ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ὁδὸν τὴν ἀπὸ θαλάττης ἐνταῦθα“. καὶ εἰπὼν ταῦτα εἶπετο τῷ Νεῖλῳ. προσειπὼν οὖν καὶ προσρηθείς, ξυνέντευχον δὲ ἀλλήλοις περὶ τὴν στοάν, „ποῖ“, ἔφη „ξυνεσόμεθα“. „ἐνταῦθα“ ἔφη ὁ Θεσπεσίαν δειξας τὸ ἄλσος. ὁ δὲ Θεσπεσίαν πρεσβύτατος ἦν τῶν Γυμνῶν, καὶ ἠγείτο μὲν αὐτὸς πᾶσιν, οἱ δὲ, ὥσπερ Ἑλληνοδίαι τῷ πρεσβυτάτῳ, εἶποντο κοσμίῳ ἅμα καὶ σχολαίῳ βαδίσματι. ἐπεὶ δ' ἐκάθισαν, ὡς ἔτυχε, τουτὶ γὰρ οὐκέτι ἐν κόσμῳ ἔδρων, ἐς τὸν Θεσπεσίωνα εἶδον πάντες οἶον ἐστιάτορα τοῦ λόγου, ὁ δὲ ἤρξατο ἐνθύνδε· „τὴν Πυθῶν καὶ τὴν Ὀλυμπίαν ἐπεσκέφθαι σέ φασιν, Ἀπολλώνιε, τουτὶ γὰρ ἀπήγγειλεν ἐνταῦθα καὶ Στρατοκλῆς ὁ Φάριος ἐντετυχηκέναι σοὶ φάσκων ἐκεῖ, καὶ τὴν μὲν Πυθῶν τοὺς ἐς αὐτὴν ἦκοντας ἀυλῶν τε παραπέμπειν καὶ φθαῖς καὶ ψάλσει, κωμοδίας τε καὶ τραγῳδίας ἀξιούσιν, εἶτα τὴν ἀγωνίαν παρέχειν τὴν γυμνὴν ὅφει τούτων, τὴν δὲ Ὀλυμπίαν τὰ μὲν τοι-

2. οὐκ ἔγωγε. π. μήπω. p, 2, E. ib. δ' οὐκ. f, v, l, et s pr. m. 3. ὑποκλιθεὶς. m. ib. Τιμασίωνα. l. 4. ἐς τὸ. m, o. 6. αὐτῶν. v. ib. ἢ τύφον. π et m. γρ. τύφον. v. 7. ἔφη om. o. ib. τύφον, δν. C, a, m Scr. τύφον; δν. - τύφον, ἔφη. δν. o. ib. δις ἔφη. a. s. οὐκ. v. ib. δὲ om. l. 9. σοφία. p. 10. αὐτῶν. v. ib. ἐπεδέξαντο. v. ib. προσέγραψεν. 2, a, m. 11. σὺ om. l, s. 12. εἶπον. v. ib. ἑαυτοῦ. l. sed corr. ib. ἐνθάδε. v. ib. ἔχων. v. 14. χθὲς om. l, s, a. ib. με om. s pr. m. 15. μὴ om. s pr. m. ib. γὰρ om. l. 16. ἐπειδὴ δὲ. l. ib. ὁ Τυανεύς. l, f, v. Τυανεύς. l, s, E. 18. χρηστὴν ἠγείτο ἑαυτοῦ. l. ib. πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον μὲν οὐδὲν φάσκων, mediis omissis. 2, a. 22. ἀπαγγέλλων. s. 25. ὥσπερ. v. 27. εἰκότως οὐκ. v. 29. θεσπ...ίαν. f. corr. 30. τῶν om. o. 31. Ἑλληνοδίαι. l, s, a, m. ib. κωμῳδίας. π, m, o. κόσμῳ. p, 2, a. 32. ὡς τὸν. 2. 33. ἐνθάδε. v. 35. ἐξ αὐτῆς. v.

αὐτὰ ἐξελεῖν ὡς ἀνάρμοστα καὶ οὐ χρηστὰ ἐκεῖ, παρέχεσθαι δὲ τοῖς ἐς αὐτὴν ἰούσιν ἀθλητὰς γυμνούς, Ἡρακλέους ταῦτα ξυνθέντος· τοῦτο ἤγου παρὰ τὴν Ἰνδῶν σοφίαν τὰ ἐνταῦθα· οἱ μὲν γάρ, ὡσπερ ἐς τὴν Πυθῶ καλοῦντες, ποιικίλαις δημαγωγούσιν ἕλξιν, ἡμεῖς δὲ, ὡσπερ ἐν Ὀλυμπίᾳ, γυμνοί. οὐχ ὑποστρώωνουσιν ἢ γῆ οὐδὲν ἐνταῦθα, οὐδὲ γάλα ὡσπερ βάκχαις ἢ οἶνον δίδωσιν, οὐδὲ μετεώρους ἡμᾶς ὁ ἀήρ φέρει, ἀλλ' αὐτὴν ὑπεστορεσμένοι τὴν γῆν ζῶμεν μετέχοντες αὐτῆς τὰ κατὰ φύσιν, ὡς χαίρουσα διδοίη αὐτὰ καὶ μὴ βασανίζοιτο ἄκουσα. ὅτι δ' οὐκ ἀδυνατούμεν σοφί-
 239 ζεσθαι „τὸ δεῖνα“ ἔφη „δένδρον“, πετέλα δὲ ἦν, τρίτον ἀπ' ἐκείνου, ὑφ' ᾧ διελέγοντο, „πρόσειπε τὸν σοφὸν Ἀπολλώνιον“. καὶ προσεῖπε μὲν αὐτόν, ὡς ἐκελεύσθη, τὸ δένδρον, ἢ φωνὴ δὲ ἦν ἔναρθρός τε καὶ θῆλυς. ἀπεσήμαινε δὲ πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς ταῦτα μεταστήσειν ἡγούμενος τὸν
 10 Ἀπολλώνιον τῆς ὑπὲρ αὐτῶν δόξης, ἐπειδὴ διήει ἐς πάντας λόγους τε Ἰνδῶν καὶ ἔργα. προσετίθει δὲ κάκεινα, ὡς ἀπόρηι τῷ σοφῷ βρώσεώς τε καθαρώ εἶναι, ὀπόση ἔμπρους, ἰμέρου τε, ὃς φοιτᾷ δι' ὀμμάτων, φθόνου τε, ὃς διδάσκαλος ἀδίκων ἐπὶ χεῖρα καὶ γνώμην ἦκει, θαυμασιουργίας τε καὶ βιαίου τέχνης μὴ δεῖσθαι ἀλήθειαν. „σκέψαι γὰρ τὸν Ἀπόλλω“ εἶπε „τὸν Δελφικόν, ὃς τὰ μέγα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ προρρήσει λογίων ἔχει· ἐνταῦθα τοῖνον, ὡς πού καὶ αὐτὸς γιγνώσκεις, ὁ μὲν
 15 τῆς ὀμφῆς δεόμενος ἐρωτᾷ βραχὺ ἐρώτημα, ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐδὲν τερατευσάμενος λέγει, ὀπόσα οἶδε καίτοι φάδιόν γε ἦν αὐτῷ σείσαι μὲν τὸν Παρνασσὸν πάντα, τὴν Κασταλίαν δὲ οἰνοχοῖσθαι μεταβαλόντι τὰς πηγὰς, Κηφισῷ δὲ μὴ ξυγχοῖσθαι ποταμῷ εἶναι, ὁ δὲ οὐδὲν τούτων ἐπικομπάσας ἀναφαίνει τὰ ληθῆς αὐτό. ἡγώμεθα δὲ μηδὲ τὸν χρυσὸν ἢ τὰ δοκοῦντα λαμπρὰ τῶν ἀναθημάτων ἐκόντι αὐτῷ φοιτᾶν, μηδὲ τῷ νεῷ τὸν Ἀπόλλω χαίρειν, εἰ καὶ διπλάσιος ἀποφανθῆι τούτῳ νῦν ὄντος·
 20 ᾧ κησε γὰρ ποτε καὶ λιτὴν στέρην ὁ θεὸς οὗτος, καὶ καλύβη αὐτῷ ξυνεκλάσθη μικρά, ἐς ἣν ξυμβαλέσθαι λέγονται μέλιτται μὲν κηρόν, περὰ δὲ ὄρνιθες. εὐτέλεια γὰρ διδάσκαλος μὲν σοφίας, διδάσκαλος δὲ ἀληθείας, ἦν ἐπαινῶν σοφὸς ἀτεχνῶς δόξεις ἐκλαθόμενος τῶν παρ' Ἰνδοῖς μύθων. τὸ γὰρ πρᾶττε ἢ μὴ πρᾶττε, ἢ οἶδα ἢ οὐκ οἶδα, ἢ τὸ δεῖνα, ἀλλὰ μὴ τὸ δεῖνα, τί δεῖται κτύπου; τί δὲ τοῦ βροντᾶν, μᾶλλον δὲ τοῦ ἐμβεβροντῆσθαι; εἶδες ἐν ζωγραφίας λόγοις καὶ τὸν τοῦ Πρα-
 25 δίκου Ἡρακλέα, ὡς ἔφηβος μὲν ὁ Ἡρακλῆς, οὐπω δὲ ἐν αἰρέσει τοῦ βίου, κακία δ' αὐτόν καὶ ἀρετὴ διαλαβοῦσαι παρὰ σφᾶς ἄγουσιν, ἢ μὲν χρυσῷ τε κατεσκευασμένη καὶ ὄρμοις ἐσθῆτι τε ἀλλοπορφύρω καὶ παρειᾷς ἄνθει καὶ χαιτῆς ἀναπλοκαῖς καὶ γραφαῖς ὀμμάτων, ἔστι δ' αὐτῇ καὶ χρυσοῦν πέδιλον, γέγραπται γὰρ καὶ τούτῳ ἐνσοβοῦσα, ἢ δ' αὐτὴ πεπονηκυῖα μὲν προσφερέης, τραχὺ δὲ ὄρωσα, τὸν δὲ ἀύχμῳ πεποιημένη κόσμημα καὶ ἀνυπόδετος ἢ ἀρετὴ καὶ λιτὴ τὴν ἐσθῆτα, κα-
 30 γυμνῇ δ' ἂν ἐφαίνετο, εἰ μὴ ἐγίγνωσκε τὸ ἐν θηλείαις εὐσχημον. ἡγοῦ δὲ καὶ σεαυτόν, Ἀπολλώνι μέσον τῆς Ἰνδικῆς τε καὶ τῆς ἡμεδαπῆς σοφίας ἐστάναι, καὶ τῆς μὲν ἀκούειν λεγούσης, ὡς ὑποστορέσει σοὶ ἄνθη καθεύθοντι, καὶ, νῆ Δί', ὡς ποιεῖ γάλακτι καὶ ὡς κηρίοις θρέψει, καὶ ὡς νέκταρ σοὶ τι παρ' αὐτῆς ἐσται καὶ περὰ, ὅποτε βούλοιο, τρίποδάς τε ἐσκυλήσει πίνοντι καὶ χρυσοῦς θρόνους, καὶ πονήσεις οὐδὲν, ἀλλ' αὐτόματά σοι βαδιέται πάντα, τῆς δὲ γε ἐτέρας, ὡς χα-
 35 μεννεῖν μὲν ἐν αὐχμῷ προσήκει, γυμνὸν δὲ, ὡσπερ ἡμεῖς, μοχθοῦντα φαίνεσθαι, ὁ δὲ μὴ πονήσαντι σοὶ ἀφίκετο, μήτε φίλον ἡγεῖσθαι μήτε ἡδύ, μηδὲ ἀλαζόνα εἶναι μηδὲ τύφου θηρατῆν, ἀπέ-

1. ἐξελεῖν. p, E. ἐξελεῖν θεῖν π. ἐξελεθῆν. 2. ib. οὐ om. v. 3. δημαγωγούσιν. v. 4. ὑποστρώωνουσιν. p. ὑποστρώωνουσιν π, 2, E. ib. οὐδὲ οἶνον. p. 5. αὐτὴν τὴν. v. 6. ὅτι δὲ οὐκ ἀδυνατούμεν — θῆλυς. Cyrill. adv. Jul. III. 88. 7. διαλέγοιτο. v. ib. προσεῖπε. a, m. 9. ἀπεσήμηνε. v. 10. προσετίθει. f. (eadem suprascr. η.) 11. ἀποχρῆ — ἀλήθειαν. Φ. (333, b, 30.) 16. φάδιόν τε. l, E. Scr. φάδιόν γε. 17. Κηφισῷ. l, E. Scr. Κηφισῷ. ib. ἀναφαίνει. l. ἀναφέρει. 2, E. 19. αὐτῷ om. p. αὐτῶ. v. 20. ποτε om. f, v, l. ib. ξυνεκλάσθη. f. 21. διδάσκαλος δὲ ἀληθείας om. p. 22. σοφῶς. v. 23. μὴ om. 2, a. 24. τί δει. f, a. τί δὲ. s. ubi dicit suprascr. 26. ἢ μὲν κακία χρυσῷ — κόσμημα. Φ. (333, b, 34). 27. αὐτῇ om. ΦΛ, B. 28. γὰρ τούτο. v, l, s, a et Φ praeter A, B. 29. ἢ δὲ ἀρετῇ. Φ. ib. ἀνυπόδετος. π, v. ἀνυπόδητος. p, f, l, s, E. 30. ὦ Ἀπολλώνι. v. 32. Δία. p. 33. πεινῶντι. m. γφ. 34. γε om. f. ib. ἐτέρας. l, f, v, φ, γ. ἡμετέρας. l, s, E.

ισθαι δὲ καὶ οὐκ εὐφραντο ὄφεις, ὅποσα ἀπὸ τῆς γῆς αἴρουσιν. εἰ μὲν δὴ κατὰ τὸν Ἡρακλέα αἰροῖο
 κὶ δόξῃ ἀδαμαντίνῃ χρῶσθαι μὴ ἀτιμάζων εὐτέλειαν, μηδὲ τὴν κατὰ φύσιν εὐτέλειαν παραιτούμενος
 ολλοὺς μὲν ἤρηκται φήσεις λέοντας, πολλὰς δὲ ὕδρας ἐκτεμῆσθαι σοι Γηρυόνας τε καὶ Νέσους
 κὶ ὅποσοι ἐκείνου ἄθλοι, εἰ δὲ τὸ τῶν ἀγειρόντων ἀσπάσῃ, κολακεύσεις ὀφθαλμούς τε καὶ ὄτα
 κὶ οὔτε σοφώτερος ἐτέρου δόξεις γενήσῃ τε ἄθλος ἀνδρὸς Αἰγυπτίου Γυμνοῦ.“

Ταῦτα εἰπόντος ἐστράφησαν ἐς τὸν Ἀπολλώνιον πάντες, οἱ μὲν ἀμφ' αὐτόν, ὡς ἀντιλέξοι,
 γινώσκοντες, οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Θεσπεσίωνα θαναμάζοντες, ὃ τι ἀντερεῖ. ὁ δὲ ἐπαινέσας αὐτόν τῆς
 ἰσχύος καὶ τοῦ τόπου „μή τι“ ἔφη „προστίθης“; „μὰ Δί“ εἶπεν „εἴρηκα γάρ“. τοῦ δ' αὖ ἐρο-
 ῖν „μή τῶν ἄλλων τις Αἰγυπτίαν“; „πάντων“ ἔφη „δι' ἐμοῦ ἤκουσας“. ἐπισχῶν οὖν ὀλίγον
 κὶ τοὺς ὀφθαλμούς ἐρείσας ἐς τὰ εἰρημένα οὕτως ἔλεξεν „ἢ μὲν Ἡρακλέους αἴρεσις, ἦν φησὶ
 Ἰσθδικὸς ἐν ἐφήβῳ ἐλέσθαι αὐτόν, ὑγιῶς τε ὑμῖν λέλεκται καὶ κατὰ τὸν φιλοσοφίας νοῦν, ὃ σο-
 οὶ Αἰγυπτίαν, προσήκει δέ μοι οὐδέν· οὔτε γὰρ ξυμβούλους ὑμᾶς βίου ποιησόμενος ἦκα πάλαι
 ἔρηκται τὸν ἐμαντῶ δόξαντα, πρεσβυτάτος τε ὑμῶν πλὴν Θεσπεσίανος ἀφιγμένος αὐτὸς ἂν
 ἄλλον εἰκότως ξυνεβούλευον ὑμῖν σοφίας αἴρεσιν, εἰ μήπω ἤρηκται ἐνέτυχον. ἂν δ' ὅμως τη-
 κόσδε καὶ σοφίας ἐπὶ τοσόνδε ἀφιγμένος οὐκ ὀκνήσω λογισταῖς ὑμῖν τῆς ἐμαντοῦ βουλήσιν χρῆσα-
 δαι διδάσκων, ὡς ὀρθῶς εἰλόμην ταῦτα, ἂν μήπω βελτίω ἐπὶ νοῦν ἤλθῃ μοι. κατιδὼν γάρ τι ἐν
 Ἰσθαγόρου μέγα καὶ ὡς ὑπὸ σοφίας ἀρρήτου μὴ μόνον γινώσκοντες ἑαυτόν, ὅστις εἴη, ἀλλὰ καὶ
 σεις γένοιτο, βωμῶν τε ὡς καθαρὸς ἄψαιτο καὶ ὡς ἀγράφω μὲν ἐμψύχου βρώσεως γαστρὶ χρῆ-
 ιτο, καθαρῶ δὲ σώματι πάντων ἐσθημάτων, ὅποσα θνησειδίων ξύγκειται, γλωττίαν τε ὡς πρῶτος
 νθρώπων ξυνέσχε βούν ἐπ' αὐτῇ σιωπῆς εὐρῶν δόγμα, καὶ τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν ὡς χρησμώδη
 αὶ ἀληθῆ κατεστήσατο, ἔδραμον ἐπὶ τὰς ἐκείνου δόξας, οὐ μίαν σοφίαν ἐκ δυοῖν ἐλόμενος, ὡς
 ὁ βέλτιστε Θεσπεσίαν, ξυμβουλεύεις. περιστήσασα γάρ μοι φιλοσοφία τὰς ἑαυτῆς δόξας, ὅποσαι
 αὐτῆς, περιβαλουσά τε αὐταῖς κόσμον, ὃς ἐκάστη οικεῖος, ἐκέλευσεν ἐς αὐτὰς βλέπειν καὶ ὑγιῶς αἰ-
 εῖσθαι· ὦρα μὲν οὖν σεμνῆ τε ἀπασῶν ἦν καὶ θεία, καὶ κατέμυσεν ἂν τις πρὸς ἐνίας αὐτῶν ὑπ'
 κλήξεως, ἐμοὶ δὲ εἰστήκει τὸ ὄμμα ἐς πάσας, καὶ γάρ με καὶ παρεθάρρυνον αὐταὶ προσαγόμενα
 εὐκαὶ προκηρῦττουσαι, ὅποσα δάσουσιν, ἐπεὶ δ' ἢ μὲν τις αὐτῶν οὐδὲν μοχθήσαντι πολὺν ἐπαν-
 λήσειν ἔφασκεν ἠδονῶν ἐσμόν, ἢ δ' αὖ μοχθήσαντα ἀναπαύσειν, ἢ δ' ἐγκαταμίξειν εὐφροσύνας
 ἢ μόχθῳ, πανταχοῦ δὲ ἠδοναὶ διεφαίνοντο καὶ ἄνετοι μὲν ἠνία γαστροῦ, ἐτοίμη δὲ χεῖρ ἐς πλοῦ-
 τον, χαλινὸς δὲ οὐδεις ὀμμάτων, ἀλλ' ἔρωτες τε καὶ ἱμεροὶ καὶ τὰ τοιαῦτα πάθη ξυνεχωρεῖτο, μία
 δὲ αὐτῶν ἴσχειν μὲν τῶν τοιούτων ἐκόμπαζε, θρασεῖα δὲ ἦν καὶ φιλολοῖδορος καὶ ἀπηγκανισμένη

5 xi 241

242

1. ἀτιμάζων εὐτέλειαν. C, E. Fo: ἀτιμάζων ἀλήθειαν. 3. εὐρηκται. v. ib. ὕδρας om. p. ib. Νέσους. π. 2.
 κὶ οὔτε. π. οὔτε. p, 2, E.

6. ἀντιλέξει. fb. 7. Θεσπίωνα. f, ψ. 8. τόπου. 1, m, o. νόμου. 2, a. ib. Δία. p, u. 9. μή τῶν ἄλλων τις
 Αἰγυπτίαν. π, 2, E. μήτε τῶν Αἰγυπτίαν. p, u. 11. ἐν ἐφέσω. u. ἐν ἐφήβῳ. v. ib. ἡμῖν. ψ. ib. τὸν φιλοσοφίας.

12. οὐδέ. fb. sic corr. ead. m. ib. ἡμᾶς. fb. ib. πάλαι γε. π. m
 πάλαι τε. p, u, 2, a, o. 13. τὰ ἐμαντῶ δόξαντα. p, u. ib. πρεσβυτάτος τε. π. πρεσβυτάτος δὲ. p, u, 2, E. ib.
 Θεσπεσίανος τούτου. 2, E. 14. ἦν κε ἠρηκται ἐτυχον. p. ἦν κε ἠρηκται ἐτυχον. u. ib. εἰρηκται. r. 15. ἐπὶ τὸ
 ὄν δὲ. l. ἐπιτοσον. s. (sic.) ib. ὑμῖν om. p, u. 16. ὀρθῶς. r. ib. μήτε βελτίω. l, s, fc, a, m. ib. βελτίω ἔτερα.
 2, E. ib. γὰρ ἐν. p, u. γὰρ τοι ἐν. l, s, a, m. 17. μέγα. p, u, o. μέγα. π, 2, a, m. ib. ὡς ὑπὸ. p, u. καὶ ὑπὸ.

18. κομῶν. ead. m. corr. fc. ib. καθαρὸς. π. καθα-
 ρος. p, u, E. καθαρὸς et suprascr. ὅς. f, r, v, l, s. ib. χρῆσεται. l. 19. θνησειδίων. u. ib. σύγγεται. r. συγ-
 κται. f, fb, v, s, l. 20. ξέσχεν. ψ. ib. αὐτῆς. ψ. 21. ἔδραμον περὶ τὰς. fb. 22. Θεσπίαν. π, f, ψ. ib. περι-
 στήσασα. π, 2, E. παραστήσασα. p, u. 23. αὐτοῖς. r. ib. ὄν. v. 25. παρεθάρρυνον. u. ib. αὐταί. l. αὐταί. 2, E.
 16. ὅποσαι. m. ib. δίδωσιν. ψ. δάσουσιν. r. ib. δὴ μὲν. u. ib. οὐδενὶ μοχθήσαντι. l. 28. μόχθῳ. p, u. et s, fc,
 in mg. 29. τὰ ταῦτα. o. 30. ἐκόμπαζεν. p. ib. θρασεῖα. r. ib. φιλολοῖδορος. p, u. ib. ἀπηγκανισμένη. a. ἀπηγ-
 κανισμένη. s.

πάντα, εἶδον σοφίας εἶδος ἄρρητον, οὐ καὶ Πυθαγόρας ποτὲ ἠτήθη, καὶ εἰστήκει δὲ ἄρα οὐκ ἐν ταῖς πολλαῖς, ἀλλ' ἀπετέτακτο αὐτῶν καὶ ἐσιώπα, ξυνείσα δέ, ὡς ταῖς μὲν ἄλλαις οὐ ξυντίθεμαι, τὰ δὲ ἐκείνης οὐκ οἶδα „μειράκιον“, εἶπεν, „ἀηδὴς ἐγὼ καὶ μεστή πόνων· εἰ γὰρ ἀφίκοιτό τις ἐς ἡδὴ τὰ ἐμά, τράπεξαν μὲν, ὀπόση ἐμφύχων, ἀνηρησθαι πᾶσαν ἔλοιτο, οἴνου δὲ ἐκλελήσθαι καὶ τὸν σοφίας μὴ ἐπιθολοῦν κρατῆρα, ὃς ἐν ταῖς αἰνοῖσι ψυχαῖς ἔστηκεν, οὐδὲ χλαῖνα θάλπει αὐτόν, οὐδὲ ἔριον, ὃ ἀπ' ἐμφύχου ἐπέχθη, ὑπόδημα δὲ αὐτοῖς βύβλον δίδωμι καὶ καθεύδειν ὡς ἔτυχε, κἄν ἀφροδισίαν ἠτήθηντας αἰσθῶμαι, βάραθρά ἐστὶ μοι, καθ' ὧν σοφίας ὀπαδὸς δίκη φέρει τε αὐτοὺς καὶ ἀθεῖ, χαλεπὴ δ' οὕτως ἐγὼ τοῖς τὰμὰ αἰρουμένοις, ὡς καὶ δεσμὰ γλώττης ἐπ' αὐτοὺς ἔχειν. ἃ δ' ἐστὶ σοὶ καρτερήσαντι ταῦτα, ἐμοῦ μάθε· σωφροσύνη μὲν καὶ δικαιοσύνη αὐτόθεν, ζηλωτὸν δὲ ἠγεῖσθαι μηδένα τυράννοις τε φοβερὸν εἶναι μᾶλλον ἢ ὑπ' αὐτοῖς κείσθαι, θεοῖς τε ἡδὴ φαίνεσθαι μικρὰ θύσαντα ἢ οἱ προχέοντες αὐτοῖς τὸ τῶν ταύρων αἷμα, καθαροῦ δὲ ὄντι σοὶ καὶ προγιγνώσκειν δώσω καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὕτω τι ἐμπλήσω ἀκτίνος, ὡς διαγιγνώσκειν μὲν θεόν, γιγνώσκειν δὲ ἥρωα, σκιοειδῆ δ' ἐλέγγειν φαντάσματα, ὅτε ψεύδοιτο εἶδη ἀνθρώπων.“ ἦδε μοι βίου αἴρεσις, ἃ σοφοὶ Ἀγυπτίαν, ἣν ὑγιῶς τε καὶ κατὰ τὸν Πυθαγόραν ἐλόμενος οὐτε ἐψεύσάμην οὐτε ἐψεύσθην, ἐγενόμην μὲν γὰρ ἃ χρῆ τὸν φιλοσοφῆσαντα, φιλοσοφούντι δὲ ὀπόσα δώσειν ἔφη, πάντ' ἔχω. ἐφιλοσόφησα γὰρ ὑπὲρ γενέσεως τῆς τέχνης καὶ ὀπόθεν αὐτῆς αἱ ἀρχαί, καὶ μοι ἔδοξεν ἀνδρῶν εἶναι περιττῶν τὰ θεῖα ψυχῆν τε ἄριστα ἐσκεμμένων, ἧς τὸ ἀθάνατόν τε καὶ ἀγέννητον πηγὰ γενέσεως. Ἀθηναίους μὲν οὖν οὐ πάνυ προσήκων ἐφαίνετό μοι ὅδε ὁ λόγος, τὸν γὰρ Πλάτωνος λόγον, ὃν θεσπεσίως ἐκεῖ καὶ πανσόφως ὑπὲρ ψυχῆς ἀνεφθέρξατο, αὐτοὶ διέβαλλον ἐναντίας ταύτῃ καὶ οὐκ ἀληθεῖς δόξας ὑπὲρ ψυχῆς προσέμενοι, ἔδει δὲ σκοπεῖν, τίς μὲν εἴη πόλις, ποῖαν δὲ ἀνδρῶν ἔθνος, παρ' οἷς οὐχ ὁ μὲν τις, ὁ δὲ οὐ, πᾶσα δὲ ἡλικία ταύτῃ ὑπὲρ ψυχῆς φθέργοιτο· κἀγὼ μὲν νεότητός τε οὕτως ἀγούσης καὶ τοῦ μήπω ξυνιέναι πρὸς ὑμᾶς ἔβλεψα, ἐπειδὴ πλείστα ἐλέγεσθε ὑπερφυῶς εἰδέναι, καὶ πρὸς τὸν διδάσκαλον τὸν ἐμαντοῦ διήγειν ταῦτα, ὁ δὲ ἐπιστάς με „εἰ τῶν ἐρώωντων“ εἶπεν „ἐτύγχανες ὧν ἢ τὴν ἡλικίαν ἐχόντων τοῦ ἐράν, εἶτα μειρακίῳ καλῶ ἐντυχῶν καὶ ἀγασθεῖς αὐτὸ τῆς ἄρας σὺ δὲ καὶ ὅτου εἴη καὶ ἐξήτεις, ἦν δὲ ὁ μὲν ἱπποτρόφου καὶ στρατηγοῦ πατρὸς καὶ χορηγοὶ οἱ πάπποι, σὺ δ' αὐτὸν τριηράρχου τινὸς ἢ φυλάρχου ἐκάλες, ἄρα γ' ἂν οἶε προσάγεσθαι τὰ παιδικὰ τούτοις, ἢ κἄν ἀηδὴς δόξαι μὴ πατρόθεν ὀνομάζων τὸ μειράκιον, ἀλλ' ἀπ' ἐκφύλου σκορᾶς καὶ νόθου; σοφίας οὖν ἐρώων, ἦν Ἰνδοὶ εὔφρον, οὐκ ἀπὸ τῶν φύσει πατέρων ὀνομάζεις αὐτήν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν θέσει καὶ δίδως τι μείζον Ἀγυπτίοις, ἢ εἰ πάλιν αὐτοῖς, ὡς αὐτοὶ ἄδουσι, μέλιτι ξυγκραμμένος ἀναβαίη ὁ Νεῖλος; ταῦτά με πρὸ ὑμῶν ἐπ' Ἰνδοὺς ἔτρεψεν ἐνθυμηθέντα περὶ αὐτῶν, ὡς λεπτότεροι μὲν τὴν ξύνεσιν οἱ τοιοῦδε ἀνθρωποὶ καθαρωτέροις ὀμιλοῦντες ἀκτίσιν, ἀληθέστεροι δὲ τὰς περὶ φύσεώς τε

1. εἶδον. 1 et 1 ex corr. εἶδος. 2, E. ib. ποτὲ ἠτήθη 1. ἠτήθη. 2, E. 2. ἐπετέτακτο. u. ἀπέτεκτο. v.

3. ἀηδὴς. π, 1, s. ἀειδὴς. f. ead. m. 4. τὰ ἐμά. C. τὰμὰ. B. ib. τράπεξαν. C, a, m. τράπεξαν. B, o. quod servavi. ib. πᾶσαν ἔλοιτο. p, (ex corr.) u. πᾶσαν. π, 2, E. Fo: πᾶσαν ἄν. 5. ἀηνοῖς. r. ib. θάλπει. p, u. 6. οὐδὲ ἔριον, ὃ ἀπ' ἐμφύχων ἐπέχθη. Φ 334, a, 2). ib. ἐπέχθη. a. 7. ἔτυχε. fb. 8. αἰρουμένοις. r. 9. δεσμὰς. u. ib. ἐς αὐτοὺς. p, u. ib. ἐστὶ. 1. ἐσται. 2, E. ib. καρτερήσαντα. f, fb, ψ, v. καρτερήσαντο. r. ib. ταῦτα om. fb. 10. καὶ om. p, u. 11. τῶν om. p, u. 12. ἐτι τι. r. 13. σκιοειδῆ. fb. 14. ἡδὴ. p, u. ib. ἦδε μοι. a. ἢ δὲ μοι m, o. ib. βίου. C, E. Fo: ἢ βίου. 15. φιλοσοφῆσαντα. π. ubi α penultima suprasc. 17. καὶ μοι — γενέσεως. Φ (334, a, 2). ib. ἐσκεμμένων. Φ. 18. ἀθάνατόν τε. r. ib. ἀγέννητον. u. 19. πανσόφως ἐφθέρξατο, αὐτοὶ. l. 20. διέβαλλον. π. διέβαλον. p, u, et fc, s, mg. et m. γρ. διέφθειραν. 2, E. ib. προέμενοι. u. 21. εἴη om. p. ib. ποίων. 1. ποίων. 2, E. ib. περὶ. f, v. 22. τε. π. γε. p, u, 2, E. ib. οὕτως. C. οὕτω. E. ib. ἀγούσης. l. 23. ὑμᾶς ἔβλεψα. u. ὑμᾶς ἔβλεψα. ψ. corr. ead. m. ib. ἐλέγεσθε. u. 24. ἐπιστάς με. C, a et m. γρ. ἐπιστάμενος. m, o. ib. ἐρώων. s, fb, fc, a. ib. ἐτύγχανεν. s, fc. 25. αὐτῶ. E. ib. δὲ ὅτου p, u. ib. εἴη. π. τῶν πολιτῶν εἴη. p, 2, E. 26. στρατηγοῦ. 1, l. στρατηγικοῦ ceteri 2, E. 27. φιλάρχου. u, l. ib. ἂν εἴη. u, v, r. 28. ἐκφύλου. u. 29. εὔφρων. u. 31. ὁ Ἀπολλωνίος φησι, ταῦτα — φύσεως καὶ — οἰοῦντες. Φ (334, a, 5). ib. ἡμῶν. l, Φ praeter B. ib. ἔτρεψαν. p, u. 32. ἀληθέστεροι δὲ 1, Φ. ἀλ. τε. 2. ἀλ. γε. E.

καὶ θεῶν δόξας, ἅτε ἀγγιθεοὶ καὶ πρὸς ἀρχαῖς τῆς ζωογόνου καὶ θερμῆς οὐσίας οἰκοῦντες· ἐντυ-
 χὲν τε αὐτοῖς ἑκαθὸν τι πρὸς τὴν ἐπαγγελίαν τῶν ἀνδρῶν, ὁποῖον λέγονται πρὸς τὴν Αἰσχύλου
 σοφίαν παθεῖν Ἀθηναῖοι· ποιητὴς μὲν γὰρ οὗτος τραγωδίας ἐγένετο, τὴν τέχνην δὲ ὄρῶν ἀκατά-
 σκευόν τε καὶ μήπω κεκοσμημένην εἰ μὲν ξυνέστειλε τοὺς χοροὺς ἀποτάδην ὄντας, ἢ τὰς τῶν ὑπο-
 κριτῶν ἀντιλέξεις εὗρε παραιτησάμενος τὸ τῶν μονωδιῶν μῆκος, ἢ τὸ ὑπὸ σκιρῆς ἀποδνήσκειν
 ἐκενόησεν, ὡς μὴ ἐν φανερῷ σφάττοι, σοφίας μὲν μηδὲ ταῦτα ἀπηλλάχθω, δοκεῖτω δὲ καὶ ἑτέρῳ
 παρασχεῖν ἔννοιαν ἤττον δεξιῶ τὴν ποιησῖν, ὃ δ' ἐνδυμηθεὶς μὲν ἑαυτὸν, ὡς ἐπάξιον τοῦ τραγω-
 δίαν ποιεῖν φθέγγοιτο, ἐνδυμηθεὶς δὲ καὶ τὴν τέχνην, ὡς προσφυσᾷ τῷ μεγαλειῷ μᾶλλον ἢ τῷ κα-
 ταβεβλημένῳ τε καὶ ὑπὸ πόδα, σκευοποιίας μὲν ἤψατο εἰκασμένης τοῖς τῶν ἠρώων εἰδεσιν, ὀκρί-
 βαντος δὲ τοὺς ὑποκριτὰς ἐνεβίβασεν, ὡς ἴσα ἐκείνοις βαλνοῖεν, ἐσθήμασι τε πρώτος ἐκόσμησεν, ἃ
 πρόσφορον ἠρώσι τε καὶ ἠρώσις ἠσθῆσθαι, ὅθεν Ἀθηναῖοι κατέρρα μὲν αὐτὸν τῆς τραγωδίας
 ἠροῦντο, ἐκάλουν δὲ καὶ τεθνεῶτα ἐς Διονύσια, τὰ γὰρ τοῦ Αἰσχύλου ψηφισαμένων ἀνεδιδάσκετο
 καὶ ἐνίκαι ἐκ καινῆς· καίτοι τραγωδίας μὲν εὐ κεκοσμημένης ὀλίγη χάρις, εὐφραίνει γὰρ ἐν σμικρῷ
 τῆς ἡμέρας, ὥσπερ ἢ τῶν Διονυσίων ὥρα, φιλοσοφίας δὲ ξυγκειμένης μὲν, ὡς Πυθαγόρας ἐδικαι-
 ῶσεν, ὑποθεταζούσης δὲ, ὡς πρὸ Πυθαγόρου Ἴνδοι, οὐκ ἐς βραχὺν χρόνον ἢ χάρις, ἀλλ' ἐς ἀπει-
 ρὸν τε καὶ ἀριθμοῦ πλείω. οὐ δὴ ἀπεικός τι παθεῖν μοι δοκῶ φιλοσοφίας ἠττηθεὶς εὐ κεκοσμημέ-
 νης, ἦν ἐς τὸ πρόσφορον Ἴνδοι στείλαντες ἐφ' ὑψηλῆς τε καὶ θείας μηχανῆς ἐκυκλοῦσιν· ὡς δὲ ἐν
 ἄκῃ μὲν ἠγάσθη αὐτούς, ἐν δὲ ἀκῃ δὲ ἠγοῦμαι σοφούς τε καὶ μακαρίους, ὥρα μανθάνειν· εἶδον
 ἄνδρας οἰκοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀτειχίστως τετειχισμένους καὶ οὐδὲν κεκτη-
 μένους ἢ τὰ πάντων. εἰ δ' αἰνιγμάτων ἄπτομαι, σοφία Πυθαγόρου ξυγχωρεῖ ταῦτα, παρέδωκε γὰρ
 καὶ τὸ αἰνίττειν διδάσκαλον εὐρῶν σιωπῆς λόγον· σοφίας δὲ ταύτης ἐγένεσθε μὲν καὶ αὐτοὶ Πυθα-
 γόρα ξύμβουλοι χρόνον, ὃν τὰ Ἴνδων ἐκρηγνείτε, Ἴνδοι τὸ ἀρχαῖον πάλαι ὄντες· ἐπεὶ δ' αἰδοῖ τοῦ
 λόγου, δι' ὃν ἐκ μηνιμάτων τῆς γῆς ἀφικεσθε δεῦρο, ἕτεροι μᾶλλον ἐβούλεσθε δοκεῖν ἢ Αἰθίοπες
 αἱ ἀπὸ Ἴνδων ἦκοντες, πάντα ὑμῖν ἐς τοῦτο ἔδρατο· ὅθεν ἐγυμνώθητε μὲν σκευῆς, ὀπόση ἐκείθεν,
 ὥσπερ ξυναποδουόμενοι τὸ Αἰθίοπες εἶναι, θεοὺς δὲ θεραπεύειν ἐψηφίσασθε τὸν Αἰγύπτιον μᾶλλον
 ἢ τὸν ὑμέτερον τρόπον, ἐς λόγους τε οὐκ ἐπιτηδεύουσιν ὑπὲρ Ἴνδων κατέστητε, ὥσπερ οὐκ αὐτοὶ
 διαβεβλημένοι τῷ ἀπ' οἴων διαβεβλήσθαι ἤκειν, καὶ οὐδὲ μετερρῶθμισθὲ πῶ γε τοῦτο, οἱ καὶ τῆ-
 μερον ἐκίδειξιν αὐτοῦ πεποιήσθε φιλολοιδόρον τε καὶ λαμβώδη, χρηστὸν οὐδὲν ἐπιτηδεύειν Ἴνδούς
 φάσκοντες, ἀλλ' ἢ ἐκπλήξεις καὶ ἀγωγάς, καὶ τὰς μὲν ὀφθαλμῶν, τὰς δὲ ἄτων, σοφίαν δὲ οὐπω
 ἔμην εἰδότες ἀναλίσθητοι φαίνεσθε τῆς ἐπ' αὐτῇ δόξης, ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἑμαυτοῦ μὲν λέξω οὐδὲν, εἴην
 γὰρ, ὃ με Ἴνδοι ἠγοῦνται, Ἴνδων δὲ οὐ ξυγχωρῶ ἄπτεσθαι. ἀλλ' εἰ μὲν τις ὑγιῶς καὶ ὑμᾶς ἔχει
 σοφία Ἱμεραίου ἀνδρός, ὃς ἄδων ἐς τὴν Ἑλλήνην ἐναντίον τῷ προτέρῳ λόγῳ παλινωδίαν αὐτὸν

245

246

1. ἐκεῖθεν. φ. ib. περὶ τὴν. u et p ante corr. ib. λέγεται. p, u. ib. ὁποῖαι. s, fc, a. ὁποῖοι. l. 3. Ἀθηναίους. p, u. ib. μὲν om. p. ib. τὴν δὲ τέχνην. p, u. τὴν τε τέχνην δὲ. l. 4. ἢ μὲν. o. 5. εὗρε. π et m. γρ. J. ep. cr. 43. εὗρε. p, u, 2, a, m. εὐρείας. o. 6. ἀπαλλάχθων. p, u. 7. μὲν τ' αὐτὸν. m. s. μεγαλίω. r. ib. καταβεβλημένῳ. fb. 9. μὲν om. v, r, l, fb. ib. τῆς. v, a. ib. ὀκρίβαντος. π, f, ψ, v, m, o. ἐπ' ὀκρίβαντος p ex corr. u. ὀκρίβαντος. fb, fc, r, l, s, a. 10. ἀνεβίβασεν. m, o. ib. ἐκείνης. E. 11. ἠσθῆσθαι. u, ψ, r, a, m. ἠσθῆσθαι. (sic) a. 12. Διονύσιον. p. Διόνυσον. u. 14. χάρα. r. ib. φιλοσοφίας μὲν. v, ib. ξυγκειμένης δὲ. v. 15. ὡς πρὸ. 1. ὡς. 2, E. 16. ἀριθμῶ. p, u. ib. οὐκ ἀπεικός τι — μανθάνειν. E. (433.) ib. οὐ δὴ. C et m. γρ. οὐ δὲ. E. οὐκ. E. lb. δοκῶ 1, l ex corr. E. δοκῶ. 2, E. 17. ἐς τὸ. E, o. οἱ τὸ. C, (in l. deest oī) E. ib. οὗς δὴ. EB. ὡς δὴ. EA. 18. αὐτοῦς om. E. 19. ἀτειχίστους. r. ib. τετειχισμένως. v. ib. καὶ — πάντων. v. om. 21. λόγῳ. fc, a, et m. γρ. 24. τῶν Ἴνδων. E. ib. ἔδρατε. r. ib. με σκευῆς. u. 26. οὐ καὶ αὐτοῖ. r. 27. τὸ. r, l, s, fc, E. ib. καὶ οὐ. 2 praeter s. (ubi δὲ superscriptum.) ib. μετερρῶθμισθὲ πῶ γε τοῦτο. π. μετερρῶθμισθὲ πῶ καὶ τοῦτο. p, u, 2, praeter v. μετερρῶθμισθὲ πῶ. καὶ τοῦτο. v, E. ib. ἔδρατο ὅθεν ἐγυμνώθητε μὲν σκευῆς. 2, E. (post τοῦτο invasere haec ex lin. 24.) ἔδρατε. m, o. Verba supervacanea inclusit etiam B. ib. οἱ καὶ τῆμερον. 1, m. καὶ τῆμερον. 2, a, o. (τῆμερον. fb.) 28. πεποιήσθε. 1. ποιήσθε. 2, E. 29. καὶ τὰς. π. τὰς. p, 2, E. ib. οὐπω μὲν. fc, a et m. γρ. 30. ἀναλίσθητε. u. ib. ἑμαυτοῦ μὲν. π. ἑμαυτοῦ. p, 2, E. 31. ὑγιῶς καὶ ὑμᾶς. π, m. ὑγιῶς ὑμᾶς. p, u. ὑμᾶς ὑγιῶς. a. sec. m. ὑμᾶς. 2, o. ὑμᾶς οὕτως. fc, a. Fo: ὑγιῶς καὶ ὑμᾶς. 32. σοφίαν. fc, s, a.

ἐκάλεσεν οὐκ ἔστιν ἔτυμος ὁ λόγος οὗτος ἤδη καὶ αὐτοὺς ὧρα λέγειν, ἀμείνω τῆς νῦν παρεστηκυίας μεταλαμβάνοντας περὶ αὐτῶν δόξαν. εἰ δὲ καὶ ἄμουςοι πρὸς παλινοφθίαν ὑμεῖς, ἀλλὰ φεῖδεσθαι γε χρὴ ἀνδρῶν, οὓς ἀξιοῦντες θεοὶ τῶν αὐτοῖς ὄντων οὐδὲ ἑαυτοὺς ἀπαξιούσιν ὧν ἐκεῖνοι πέπαιται. διηλ-
247 θές τινα, Θεσπεσίαν, καὶ περὶ τῆς Πυθούσας λόγον ὡς ἀπλῶς τε καὶ ἀκατασκευῆς χρώσης; καὶ πα-
5 ράδειγμα ἐγένετό σοι τοῦ λόγου νεῶς κηροῦ καὶ πτερῶν ξυντεθείς· ἐμοὶ δὲ ἀκατάσκευα μὲν δοκεῖ οὐδὲ ταῦτα, τὸ γὰρ

ξυμφέρετε πτερά τ' οἰωνοὶ κηρὸν τε μέλιτται

κατασκευαζομένου ἦν οἶκον καὶ οἴκου σχῆμα, ὁ δ' οἶμαι, μικρὰ ταῦτα ἡγούμενος καὶ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας ἤττω καὶ ἄλλου ἐδεήθη νεῶ καὶ ἄλλου καὶ μεγάλων ἤδη καὶ ἑκατομπεδίων, ἐνός δὲ αὐτῶν
10 καὶ χρυσῆς ἕγγας ἀνάψαι λέγεται Σειρήνων τινὰ ἐπεχούσας πειθῶ, ξυνεξέξατό τε τὰ εὐδοκιμώτατα τῶν ἀναθημάτων ἐς τὴν Πυθῶ κόσμου ἕνεκα, καὶ οὐτ' ἀγαματοποιῶν ἀπῆλασεν ἀπάγουσαν αὐτῷ κολοσσοῦς ἐς τὸ ἱερὸν τοὺς μὲν θεῶν, τοὺς δὲ ἀνθρώπων, τοὺς δὲ ἵππων τε καὶ ταύρων καὶ ἐτέ-
ρων ζώων οὔτε Γλαῦκον μετὰ τοῦ ὑποκρατηριδίου ἦκοντα, οὔτε τὴν ἀλισκομένην Ἴλιου ἀκρόπολιν,
248 ἦν Πολύγνατος ἐκεῖ γράφει. οὐ γὰρ δὴ τὸν χρυσὸν γε τὸν Λύδιον καλλώπισμα τῆς Πυθούσας ἤγειτο,
15 ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εἰσήγετο ἐνδεικνύμενος, οἶμαι, αὐτοῖς τὸν τῶν βαρβάρων πλου-
τον, ἵνα γλίχοντο ἐκείνου μᾶλλον ἢ τοῦ διαπορθεῖν τὰ ἀλλήλων, τὸν δὲ δὴ Ἑλληναί τε καὶ προσ-
φυᾶ τῇ ἑαυτοῦ σοφίᾳ τρόπον κατεσκευάζετο καὶ ἡγλαίεζε τούτῳ τὴν Πυθῶ. ἡγοῦμαι δὲ αὐτὸν κόσμου ἕνεκα καὶ ἐς μέτρα ἐμβιβάζειν τοὺς χρησμούς. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἐπεδείκνυτο, τοιάσδε ἂν
τὰς ἀποκρίσεις ἐποιεῖτο· δρᾶ τὸ δεῖνα ἢ μὴ δρᾶ, καὶ ἴδι ἢ μὴ ἴδι, καὶ ποιῶ ξυμμάχους ἢ μὴ
20 ποιῶ, βραχέα γὰρ που ταῦτα, ἢ, ὡς φατε ὑμεῖς, γυμνά, ὁ δ' ἵνα μεγαλορρήμων τε φαίνοιο καὶ ἡδίων τοῖς ἐρωτῶσι, ποιητικὴν ἡρμόδατο, καὶ οὐκ ἀξιοῖ εἶναι, ὅ τι μὴ οἶδεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ψάμ-
μον εἰδέναι φησὶν, ὀπόση, ἀριθμῆσαι αὐτήν, καὶ τὰ τῆς θαλάττης μέτρα ξυνειληφέναι πάντα. ἢ
καὶ ταῦτα τερατολογία προσγράφεις, ἐπειδὴ σοβαρῶς αὐτὰ ὁ Ἀπόλλων καὶ ξὺν φρονήματι ὀρθῶ
φράζει; εἰ δὲ μὴ ἀχθῆση, Θεσπεσίαν, τῷ λόγῳ, γράες ἀνημμένοι κόσμια φοιτῶσιν ἐπὶ ποιμένας,
25 ὅτε δὲ καὶ βουκόλους, ἰώμενοι τὰ νοσοῦντα τῶν θρεμμάτων μαντικῇ, ὡς φασιν, ἀξιοῦσι δὲ σοφαί-
ονομάζεσθαι καὶ σοφώτεροι ἢ οἱ ἀτεχνῶς μάντις· τοῦτό μοι καὶ ὑμεῖς παρὰ τὴν Ἰνδῶν σοφίαν
φαίνεσθε, οἱ μὲν γὰρ θεοὶ τέ εἰσι καὶ κεκόσμηται κατὰ τὴν Πυθίαν, ὑμεῖς δὲ — ἀλλ' οὐδὲν
εἰρήσεται περαιτέρω, εὐφημία γὰρ φίλη μὲν ἐμοί, φίλη δὲ Ἰνδοῖς, ἦν ἀσπαζομένη ὡς ὀπαδὸν ἄμα
καὶ ἡγεμόνα τῆς γλώττης. τὰ μὲν ἑαυτῷ δυνατὰ θηρεῦσιν ξὺν ἐπαίνῳ τε αὐτῶν καὶ ἔρωτι, ὅ τ' ε
30 δὲ μὴ ἐφικτὸν εἶη μοι, καταλείπων αὐτὸ ἄχραντον φύγον. σὺ δὲ Ὀμήρου μὲν ἐν Κυκλωπία ἀκούων

1. οὐκ ἔστιν. π, m. καὶ ἔστιν. p, u, 2, a, o. ib. ἔτοιμος. u. ib. ὧρα om. p, u, 2, a. 2. μεταλαμβάνοντας. π -

f, ψ, γ, l, fb. μεταλαμβάνοντας. v. μεταβαλόντας. p ex corr. s, fc, E. ib. αὐτὸν. p, u. ib. δόξαν. π, m. δόξης. p, u, 2, a, o. ib. εἰ δὲ καὶ. π, m, o. εἰ δὲ. p, u, 2, a. ib. γε χρὴ. π. τε χρὴ. p, u, 2, E. 3. ἑαυτοὺς ἀξιοῦσιν. v. ib. πέπαιται. l, s, a, m. ubi γφ. πέπαιται. 4. Θεσπίαν. f, ψ. ib. πειθούς. a, m. πυθούς. fb. ead. m. corr. πεε-
θούς. ib. ἀκατασκευάστως. s, fc, E. 5. πτεροῦ. u, v, γ. πτεροῦ. f. al. m. corr. ib. ἀκατασκευάστα. fc, s, a, m. 9. ἄλλου. s. ib. νεῶ καὶ ἄλλου. 1, m. νεῶ. 2, a, o. ib. ἤδη om. m. ib. ἐνὶ δὲ αὐτοῖς. p ex corr. et u. 10. ἄψαι. γ. ib. ἐπεχούσας πειθῶ. π, s, fc, E. ἐχούσας πυθῶ. p, u. ἐπεχούσης πειθῶ. 2 praeter fc, s. ib. ξυνεξέξατο. u. 11. πυθῶ. v. πειθῶ. s et corr. πυθῶ. 13. μετὰ τὸν. ψ. ib. ἡλίου. u. 14. ἐγράφε. u. ib. χρυσὸν γε. π. χρυσ-
σόν γε. p, u, 2, E. ib. καλλώπισμα. a. ib. πειθούς. s, a, m. ib. ἤγειτο om. fb. 15. ἀλλ' — εἰσήγετο om. γ. ib. εἰσήγετο — ἀλλήλων om. fb. ib. τὸν τόν. ψ. 16. γλίχοντο. u. 17. τούτῳ. 1, fb, v, o. τούτο. 2. (praeter fb, v.) a, m. ib. πειθῶ. a, m. πυθῶ. v. 18. τοιάσδε C. τοιάσδ'. E. 20. μεγαλορρήμων. f. 21. ἀλλὰ τὴν ψάμμον εἰδέναι φησὶν ὁ Ἀπόλλων ὀπόσα ἀριθμῆσαι αὐτήν καὶ — πάντα. Φ. (334, a, 10.) ib. ἀλλὰ καὶ. π, m, o. ἀλλὰ. p, u, 2, E. ib. ψάμμον. π. 22. φησιν. m, o. ib. ἀριθμῆσαι. C, E. Fo: ἀριθμῆσας. 23. τερατολογία προσγράφειν. p. ex corr. u. ib. σοβαρός. p, u. 24. Θεσπίαν. f, ψ, γ. ib. ἀνημμένοι. fc, s, a. 25. ὅτε δὲ καὶ. π, m, o. ὅτε καὶ. p, u, 2, E. ib. βουκόλους γε. p, u. ib. ἰώμαι. ψ. ib. μαντικῇ. u. ib. δὲ σοφαί. π. δὲ καὶ σοφαί. p, u, 2, E. 26. σοφώτεροι. s. ib. ἢ οἱ ἀτεχνῶς. π, f, l ex corr. m, o. ἢ ἀτεχνῶς οἱ. p, u. ἢ ἀτεχνῶς. ψ, s, fc, a. ib. μοι καὶ om. f. 27. θεοὶ τε εἰσι. o. 28. ὀπαδὸν. l, s, e. 29. ὅ τι δὲ. 1, o. ὅ τι. 2, a, m. ib. μὴ. 1. μηδὲ. 2, E. 30. καταλείπων. π. καταλιπών. p, u, 2, E. ib. Κυκλωπία. C. Κυκλωπία. a. Κυκλωπία. m, o.

VI. p. 247. 248.

ὡς ἡ γῆ τοὺς ἀγριατάτους καὶ ἀνομοσιτάτους ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἐστιᾶ, χαιρεις τῷ λόγῳ, καὶ Ἰδωνοὶ τινες ἢ Λυδοὶ βακχεύωσιν, οὐκ ἐπιστεῖς, ὡς γάλακτος αὐτοῖς καὶ οἴνου πηγὰς δώσει καὶ ποιεῖ τούτους, τοὺς δὲ σοφίας ἀπάσης βάρχους ἀφαιρήσῃ δῶρα αὐτόματα παρὰ τῆς γῆς ἦκοντα; τρέποδες δὲ αὐτόματοι καὶ ἐς τὰ ξυμπόσια τῶν θεῶν φοιτῶσι, καὶ ὁ Ἄρης ἀμαθῆς γε ὦν καὶ ἐχθρὸς οὐκ ἔστιν Ἡφαιστον ἐκ' αὐτοῖς γέγραπται, οὐδ' ἔστιν, ὡς ἦκουσάν ποτε οἱ θεοὶ τοιαύτης γραφῆς· ἀδικεῖς, Ἡφαιστε, κοσμῶν τὸ ξυμπόσιον τῶν θεῶν καὶ περιμιστὰς αὐτῷ θανάματα, οὐδὲ ἐπὶ ταῖς θμωαῖς αἰτίαν ποτὲ ἔσχε ταῖς χρυσαῖς ὡς παραφθείρων τὰς ὕλας, ἐπειδὴ τὸν χρυσὸν ἔμπουν ἐπολεῖ, κόσμου γὰρ ἐπιμελήσεται τέχνη πάσα, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ εἶναι τέχνας ὑπὲρ κόσμου εὔρηται. ἀνυποδησία δὲ καὶ τρίβων καὶ πῆραν ἀνήφθαι κόσμου εὔρημα· καὶ γὰρ τὸ γυμνοῦσθαι, καθάπερ ὑμεῖς, ἔοικε μὲν ἀκατασκευῷ τε καὶ λιτῷ σχήματι, ἐπιτετῆθενται δὲ ὑπὲρ κόσμου καὶ οὐδὲ ἄπεισιν αὐτοῦ τὸ ἐτέρῳ φασὶ τύφῳ. τὰ δὲ Ἑλλίου τε καὶ Ἰνδῶν πάτρια καὶ ὅση χαιρει θεραπευόμενος ἐχέτω τὸν αὐτῶν νόμον, θεοὶ μὲν γὰρ χθόνιοι βόθρους ἀσπάσσονται καὶ τὰ ἐν κοίλῃ τῇ γῆ δρώμενα, Ἑλλίου δὲ ἀῆρ ὄχημα, καὶ δεῖ τοὺς προσφόρους ἀσομένους αὐτὸν ἀπὸ γῆς αἰρεσθαι καὶ ξυμμετεωροπολεῖν τῷ θεῷ· τοῦτο δὲ βούλονται μὲν πάντες, δύνανται δὲ Ἰνδοὶ μόνοι.

Ἄνακνεῦσαι ὁ Δάμις ἑαυτὸν φησιν, ἐπειδὴ ταῦτα ἦκουσεν· ὑπὸ γὰρ τῶν τοῦ Ἀπολλωνίου λόγων οὕτω διατεθῆναι τοὺς Ἀθηναίους, ὡς τὸν Θεσπεσίωνα μὲν καίτοι μέλινα ὄντα κατάδηλον εἶναι, ὅτι ἐρυθρῶν, φαίνεσθαι δὲ τινὰ καὶ περὶ τοὺς λοιποὺς ἐκπληξεν ἐφ' οἷς ἐρωμένως τε καὶ ἐν εὐροῖᾳ διαλεγόμενου ἦκουσαν, τὸν νεώτατον δὲ τῶν Ἀθηναίων, ᾧ ὄνομα ἦν Νεῖλος, καὶ ἀνακηδῆσαι φησιν ὑπὸ θανάματος μεταστάντα τε πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον ξυμβαλεῖν τε αὐτῷ τὴν χεῖρα καὶ δεῖσθαι αὐτοῦ τὰς ξυνουσίας, αἱ ἐγένοντο αὐτῷ πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς, φράζειν. τὸν δὲ Ἀπολλώνιον „σοὶ μὲν οὐδενὸς ἂν“ φάναι „βασκῆναιμι ἐγὼ λόγου φιληρόῳ τε, ὡς ὁρῶ, τυγχάνοντι καὶ σοφίαν ἀσπαζομένῳ πᾶσαν“, Θεσπεσίωνι δὲ καὶ εἰ τις ἕτερος λῆρον τὰ Ἰνδῶν ἠγείται, μὴ ἂν ἱκαντῆσαι τοὺς ἐκεῖθεν λόγους· ὅθεν ὁ Θεσπεσίων „εἰ δὲ ἔμπορος“ εἶπεν „ἢ ναύκληρος ἦσθα καὶ τινὰ ἡμῖν ἀπήγες ἐκεῖθεν φόρτον, ἄρα ἂν ἤξιλος, ἐπειδὴ ἀπ' Ἰνδῶν οὗτος, ἀδοκίμαστον αὐτὸν διακτεσθαι καὶ μήτε γεῦμα παρέχειν αὐτοῦ μήτε δεῖγμα;“ ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἀπολλώνιος „παρεχόμεν ἂν“ εἶπε τοῖς γε χρῆξουσιν, εἰ δ' ἦκαν τις ἐπὶ τὴν θάλατταν καταπεπλευκυίας ἄρτι τῆς νεῆς ἐλοιδορεῖτο τῷ φόρτῳ καὶ διέβαλλε μὲν αὐτὸν ὡς ἦκοντα ἐκ γῆς, ἢ μηδὲν ὕγιες φέρει, ἐμοὶ δὲ ἐκίλητεν ὡς οὐχ ὑπὲρ σπουδαίων ἀγωγίμων πλεύσαντι τοὺς τε ἄλλους ἐπειθεν οὕτω φρονεῖν, ἄφ' ἂν σοὶ δοκεῖ τις καταπλεύσας ἐς τοιόνδε λιμένα βαλέσθαι τινὰ ἄγκυραν ἢ κείσμα, ἀλλ' οὐχὶ μᾶλλον ἀνασεύσας τὰ ἰστία μετεωρίσαι ἂν τὴν ναῦν ἐς τὸ πέλαγος ἀνέμοις ἐπιτρέψας τὰ ἑαυτοῦ ἠδίων γε ἢ ἀκρίτοις τε καὶ ἀξένοις ἦθεσιν;“ „ἀλλ' ἐγὼ“ ἔφη ὁ Νεῖλος „λαμβάνομαι τῶν πεισμάτων καὶ ἀντιβολῶ σε, ναύκληρε, κοινωνῆσαι μοι τῆς ἐμπορίας, ἦν ἄγεις, καὶ ξυνεμβαίην ἂν σοὶ τὴν ναῦν περινεῶς τε καὶ μνήμων τοῦ σοῦ φόρτου.“ διαπαύσας δὲ ὁ Θεσπεσίων τὰ τοιαῦτα „χαιρῶ“ ἔφη „Ἀπολλώνιε, ὅτι ἄχθη ὑπὲρ ὧν ἦκουσας· καὶ γὰρ ἂν καὶ ἡμῖν ξυγγιγνώσκεις ἀχθόμενοις ὑπὲρ

1. ἄσπορος. u. 2. βακχεύωσιν. p, u, l. ib. πηγὰς δώσει. π, γ. πηγὰς δώσει ἢ γῆ. p, u. πηγὰς ἢ γῆ δώσει. 2. E. 3. τοὺς δὲ. 1 et J. ad Vers. germ. τὸ δὲ. 2, E. ib. περὶ. v. ib. ἦκοντα. E. Scr. ἦκοντα; 4. ἀμαθῆς γε. π, o et m. γφ. ἀμαθῆς γε. p, u, 2, a. 5. οἱ θεοὶ ποτε. v. ib. τοιαύτη. fc. 6. καὶ — ταῖς om. a. ib. περὶ ἰστίας. u. πφ. ἰστίας. m. περ ἰστίας. o. ib. αὐτῷ. π, m, o. αὐτὸ. p, u, 2. ib. οὐδ' fb. 7. ἔσχε. π et m. γφ. εἶχε. p, u, 2. E. ib. τὸν χρυσόν. fc. sed corr. τὸν χρυσόν. fb. 9. τε. l. 10. ἀκατασκευῷ. C. ἀκατασκευάστῳ. fc, E. ib. τε om. v. 11. αὐτοῦ τὸ ἐτέρῳ, φασί, τύφῳ. π. αὐτοῦ τῷ ἐ. φ. τ. p. pf. m. 2, E. αὐτὸ τοῦ ἐτέρου φ. τύφου. p. sec. m et u. 12. αὐτῶν. π. αὐτῶν. p, u, 2, E. ib. ἀσπάσσονται. 1. ἀσπάζονται. 2, E. ib. ἐν τῇ κοίλῃ τῇ γῆ. u. 13. καὶ δῆ. v. ib. αὐτῶν. fb. ib. αἰρεσθαι om. l. 14. δὲ om. s, fc. 16. διατεθῆναι τοὺς. 1. διατεθῆναι τε καὶ. 2, E. ib. Θεσπίωνα. f. (ut semper.) 17. φαίνεσθαι — ἦκουσαν. Φ (334, a, 13). ib. παρὰ. v. 20. φράζειν om. p. ib. δὲ om. p. 21. τοῦ λόγου. s, a, m. ib. τε om. l. 24. ἐπήγες. l, s, a, m. 27. ἐλοιδορεῖτο. v. ib. διέβαλε. p. 28. οὐχ om. v. 29. ἄρα. v. ib. δοκῆ. 1. ib. βαλέσθαι. 1. βάλλεσθαι. 2, E. ib. ἄγγυραν. s. 30. αὐ. v. 31. ἠδίων τε. v. ib. καὶ ξένοις. v. 33. περινεῶς τε. o. ib. τὰ τοιαῦτα. p. 34. ἔφη χαιρῶ. p.

ἄν διεβαλες τὴν δεῦρο σοφίαν, οὐδὲ ἐς πείραν πω αὐτῆς ἀφιγμένος.“ ὁ δ' ἐκπλαγείς μὲν ὑπὸ τοῦ
 λόγου πρὸς βραχὺ τῷ μηδ' ἀκηκοέναι πω τὰ περὶ τὸν Θρασύβουλον τε καὶ τὸν Εὐφράτην, ξυ-
 251 βαλῶν δ', ὡσπερ εἰώθει, τὸ γεγονός „Ἴνδοι δέ“, εἶπεν „ὦ Θεσπεσίαν, οὐκ ἂν τοῦτο ἔπαθον·
 οὐδ' ἂν προσέσχον Εὐφράτη καθιέντι ταῦτα, σοφοὶ γὰρ προοιγνώσκουν. ἐγὼ δὲ ἴδιον μὲν ἑμαυτοῦ
 5 πρὸς Εὐφράτην διηρέχθην οὐδέν, χρημάτων δὲ ἀπάγων αὐτόν καὶ τοῦ μὴ ἐκαινεῖν τὸ ἐξ ἄπαντος
 κέρδος οὐτ' ἐπιτήδεια ξυμβουλεύειν ἔδοξα οὔτε ἐκείνῳ δυνατά, καὶ ἔλεγχον δὲ ἡγείται ταῦτα καὶ
 οὐκ ἀνίησιν ἀεὶ τι κατ' ἐμοῦ ξυντιθεῖς. ἐπεὶ δὲ πιθανὸς ὑμῖν ἔδοξε τοῦμὸν διαβάλλειν ἦθος, ἐνθου-
 μείσθε, ὡς προτέρους ὑμᾶς ἐμοῦ διεβαλεν· ἐμοὶ γὰρ κίνδυνος μὲν καὶ περὶ τὸν διαβεβλησόμενον οὐ
 μικροὶ φαίνονται, μισήσεται γὰρ πον ἀδικῶν οὐδέν, ἐλεύθεροι δὲ κινδύνων οὐδ' οἱ τῶν διαβολῶν
 10 ἀκροασόμενοι δοκοῦσιν, εἰ πρῶτον μὲν ἀλώσονται ψευδολογίαν τιμῶντες καὶ ἀξιοῦντες αὐτὴν ἄν
 περ τὴν ἀλήθειαν, εἶτα κουφότητα καὶ εὐαργίαν — ἠττάσθαι δὲ τούτων καὶ μειρακίῳ αἰσχρὸν
 — φθονεροὶ τε δόξουσι διδάσκαλον ἀκοῆς ἀδίκου ποιούμενοι τὸν φθόνον, αὐτοὶ τε μᾶλλον ἔνοχοι
 ταῖς διαβολαῖς, ὡς ἐφ' ἑτέρων ἀληθεῖς ἡγούνται, αἱ γὰρ τῶν ἀνθρώπων φύσεις ἐτοιμότεραι δρᾶν,
 ἢ μὴ ἀπιστοῦσι. μὴ τυραννεύσειεν ἀνὴρ ἐτοιμος ταῦτα, μηδὲ προσταλῆ δῆμον, τυραννὶς γὰρ καὶ ἡ
 15 δημοκρατία ὑπ' αὐτοῦ ἔσται, μηδὲ δικασίειν, ὑπὲρ μηδενὸς γὰρ γινώσεται, μηδὲ ναυκληρήσειεν, ἡ
 γὰρ ναῦς στασιάσει, μηδὲ ἄρξειε στρατοῦ, τὸ γὰρ ἀντίξουν εὐ πράξει, μηδὲ φιλοσοφήσειεν οὕτως
 ἔχον, οὐ γὰρ πρὸς τάληθες δοξάσει. ὑμᾶς δὲ Εὐφράτης ἀφήρηται καὶ τὸ σοφὸς εἶναι, οὐς γὰρ
 ψεύδει ὑπηγάγετο, πῶς ἂν οὗτοι σοφίας αὐτοὺς ἀξιώσειαν, ἧς ἀπέστησαν τῷ τὰ μὴ πιθανὰ κεί-
 σαντι;“ διαπραίνων δ' αὐτόν ὁ Θεσπεσίαν „ἄλλος Εὐφράτου“ ἔφη „καὶ μικροψύχων λόγων, καὶ γὰρ ἂν
 252 20 καὶ διαλλακταὶ γενοίμεθα σοὶ τε κάκεινῳ, σοφὸν ἡγούμενοι καὶ τὸ δαιτῶν σοφοῖς. πρὸς δὲ ὑμᾶς,
 εἶπε „τίς διαλλάξει με; χρὴ γὰρ πον καταψευσθέντα ἐκπεπολεμῶσθαι ὑπὲρ τοῦ ψεύδους.“ „ἔχεται
 οὕτως“ ἡ δ' ὁ Ἀπολλώνιος „καὶ σπουδῆς ἀπώμεθα, τουτὶ γὰρ ἡμᾶς διαλλάξει μᾶλλον.“ ἔρων δὲ
 XIV ὁ Νεῖλος τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀνδρὸς „καὶ μὴν σε“ ἔφη „προσῆκει ἄρξει τοῦ σπουδάσαι, διελθόντα
 ἡμῖν τὴν τε ἀποδημίαν τὴν γενομένην σοὶ ἐς τὸ Ἴνδῶν ἔθνος τάς τε ἐκεῖ σπουδάς, ὡς ὑπὲρ λαμ-
 25 πρῶν δῆπου ἐποιεῖσθε.“ „ἐγὼ δὲ“ ἔφη ὁ Θεσπεσίαν „καὶ περὶ τῆς Φραάτου σοφίας ἀποῦσαι
 ποθῶ, λέγεσθε γὰρ καὶ τῶν ἐκείνου λόγων ἀγάλματα ἀπὸ Ἴνδῶν ἄγειν.“ ὁ μὲν δὲ Ἀπολλώνιος
 ἀρχῆν τοῦ λόγου τὰ ἐν Βαβυλωνίῳ ποιησάμενος διῆμι πάντα, οἱ δὲ ἄσμενοι ἠκροῶντο ὑποκείμενοι
 τῷ λόγῳ. μεσημβρία δ' ὡς ἐγένετο, διέλυσαν τὴν σπουδὴν, τὸν γὰρ καιρὸν τούτου καὶ οἱ Γυμνοὶ
 πρὸς ἱεροῖς γίγνονται.
 XV 30 Δειπνοῦντι δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτόν ὁ Νεῖλος ἐφίσταται λαχάνους ἅμα καὶ ἄρ-
 τοῖς καὶ τραγήμασι, τὰ μὲν αὐτὸς φέρων, τὰ δὲ ἕτεροι, καὶ μάλα ἀστείως „οἱ σοφοὶ“ ἔφη „ξένια
 πέμπουσιν ὑμῖν τε κάμοι ταῦτα, κἀγὼ γὰρ ξυσοιτήσω ὑμῖν οὐκ ἄκλητος, ὡς φασιν, ἀλλ' ἑμαυτὸν
 καλῶν.“ „ἦδὺ“ εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος „ἀπάγεις, ὦ νεανία, ξένιον, σεαυτὸν τε καὶ τὸ σεαυτοῦ ἦθος,
 ὃς ἀδόλως μὲν φιλοσοφοῦντι ξοικας, ἀσπαζομένῳ δὲ τὰ Ἴνδῶν τε καὶ Πυθαγόρου. κατακλίνου δὲ

β λ
 2. ξυλλαβῶν. π. ξυλλαβῶν. p, 2, E. 5. διηλέχθην. π. διηρέχθην πρὸς Εὐφράτην. v. ib. μὴ τοῦ. v. 7. ἦθος
 διαβάλλειν. l. ib. διεβαλλεν. p. 8. ἐμοὶ μὲν. v. ib. μὲν om. v, a. 10. ἀκροασόμενοι. π, l, v. ἀκροτηρασόμενοι. f.
 sic corr. ἀκροασάμενοι. p, s, E. ib. μὲν om. 2, a. ib. ψευδολογίαν. 1, s, E. μικρολογίαν. f, ψ, v, γ, l. ib. καὶ
 οὐκ ἀξιοῦντες. 2, a, m, γρ. 12. ἀγωγῆς ἀδίκου. v. 13. ἡγούνται. π. ἡγούντο. p, 2, E. 15. ὑπὲρ — ναυκληρήσειεν
 om. l. in ordine, habet mg. 16. μὴ ἄρξεις. v. ἄρξειεν. p. 18. αὐτοῦς. l, s, a. ib. ἧς ἐπέστησαν. p. ex corr. ἦν
 ἀπέστησαν v. ib. τὰ πιθανὰ. s, a. 19. διαπραίνων δὲ αὐτόν ὁ Θεσπίαν. Φ Α (334, a, 15). ib. δ' om. s, a, m.
 ib. αὐτά. v. ib. ἂν om. p. 20. καὶ τὸ. 1, m. τὸ. 2, a, o. ib. σοφοῖς. 1, m, o. σοφούς. 2, a et m. γρ. 21. ὑπὲρ
 τοῦ. 1, f, ψ, v, γ. ὑπὸ τοῦ. s, l, E. 22. οὕτως om. l. pr. m. ib. ὁ Θεσπεσίαν. o. ib. γὰρ καὶ. v, o. 23. καὶ
 μὴν σε. E. Sc. καὶ μὴν σε. 26. λέγεται γὰρ καὶ τῶν Φραάτου λόγων ἀγάλματα ἀπὸ Ἴνδῶν ἄγειν. Φ (334, a, 16).
 28. τὸν γὰρ — οἱ Ἴνδοι ὡς ἱεροὶ γίνονται. Φ Α, Β (334, a, 17).

30. δειπνοῦντι. 1, l. δειπνοποιῶντι. 2, (l mg.) et E. ib. αὐτόν. l, s. 31. μεγάλα. π et m. γρ. ib. ἔφη om.
 l, s, a. ξένια ἔφη. p. 32. γὰρ om. 2, a. 33. ἐπάγεις. o. ib. σεαυτόν. p. σαυτόν. π, 2, E. 34. φιλοῦντι. C, E.
 Sc. φιλοσοφοῦντι.

ἐνταῦθα καὶ ξυσσίεται.“ „κατάκειμαι,“ ἔφη „οἷα δὲ οὐκ ἔσται σοι τοσαῦτα, ὡς ἐμπλήσθαι με.“ „ἔοικας“ εἶπεν „εὐδαίμων εἶναι καὶ δεινὸς φαγεῖν.“ „δεινότετος μὲν οὖν,“ ἔφη „ὅς γὰρ τοσαύτην καὶ οὕτω λαμπρὰν δαΐτά σου παραθέντος οὐκ ἐμπλήσθαι, διαλιπὼν δὲ ὀλίγον πάλιν ἐπισιτιούμενος ἦκω, τί φήσεις ἀλλ’ ἢ ἀκόρεστόν τε εἶναι με καὶ δεινῶς γάστριν;“ „ἐμπλάσσο,“ εἶπεν „ἀφορμαὶ δ’ ὅποσαι λόγων, τὰς μὲν αὐτὸς παραδίδου, τὰς δὲ ἐγὼ δώσω.“ ἐπεὶ δ’ ἐδείκνυσαν, 5 xvi 253 „ἐγὼ“ ἢ δ’ ὁ Νεῖλος „τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐστρατευόμεν ὁμοῦ τοῖς Γυμνοῖς οἶον ψιλοῖς τισιν ἢ σφενδονήταις ἐκείνοις ἐμαυτὸν ξυντάττων, νυνὶ δὲ ὀπλιτεύσω καὶ κοσμήσει με ἢ ἀσπίς ἢ σὴ.“ „ἀλλ’ οἶμαι σε,“ εἶπεν „Αἰγύπτιε, παρὰ Θεσπεσίῳνι τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔξειν αἰτίαν, ἐφ’ οἷς οὐδὲ ἐς ἔλεγχον ἡμῶν καταστάς πλείω σὺ δ’ ἐτοιμότερον ἢ ξυγγωρεῖ βίου αἴρεσις ἐς τὰ ἡμέτερα ἦδη ἀφήσεις.“ „οἶμαι,“ ἔφη „εἰ δ’ αἰτία ἐλομένου ἔσται τις, τάχα καὶ μὴ ἐλομένου αἰτία, καὶ ἀλώσου- 10 ται μᾶλλον ἄπερ ἐγὼ ἐλόμενοι· τὸ γὰρ πρῶτον ὁμοῦ καὶ σοφωτέρους ὄντας μὴ πάλαι ἤρησθαι, ἄπερ ἐγὼ νῦν, δικαίαν αἰτίαν κατ’ ἐκείνων ἔχοι ἂν μᾶλλον οὕτω πλεονεκτοῦντας μὴ ἐς τὸ βέλτιον ἰδέσθαι, ὃ τι χρῆσονται.“ „οὐκ ἀγεννή μὲν, ὦ νεανίας, λόγον εἰρηκας· ὄρα δέ, μὴ αὐτῷ τῷ οὕτω μὲν σοφίας, οὕτω δὲ ἡλικίας ἔχειν ἐκείνῳ γε ὀρθῶς ἤρημένοι φαίνονται ταῦτά τε ξὺν εἰκότι λόγῳ 15 παραιτούμενοι, σὺ τε θρασύτερον λόγου δοκῆς ἄπεισθαι καθιστάς μᾶλλον ἢ αὐτὸς ἐκείνοις ἐπό- μενος.“ ὑποστρέψας δὲ ὁ Αἰγύπτιος παρὰ τὴν τοῦ Ἀπολλωνίου δόξαν „ἂ μὲν εἰκὸς ἦν“ ἔφη „πρῶ- τέρους ὁμαρτεῖν νέον, οὐ παρεῖται μοι, σοφίαν γὰρ ὅπου ὄμην εἶναι περὶ τοὺς ἀνδρας, ἦν οὐκ ἄλλοις τισὶν ἀνδράπων ὑπάρχειν, προσεκόησα ἐμαυτὸν τούτοις, πρόφασις δὲ μοι τῆς ὀρθῆς ἦδε ἦνεντο· ἐπευσε ποτε ὁ πατήρ ἐς τὴν Ἐρυθρὰν ἐκάν, ἦρχε δὲ ἄρα τῆς νεῶς, ἦν Αἰγύπτιοι στέλ- λουσιν ἐς τὸ Ἰνδῶν ἔθνος, ἐπιμύξας δὲ τοῖς ἐπὶ θαλάττῃ Ἰνδοῖς διεκόμισε λόγους περὶ τῶν ἐκείνη 20 σοφῶν ἀγχοῦ τούτων, οὗς πρὸς ἡμᾶς διήλθε· ἀκούων δὲ αὐτοῦ καὶ τοιοῦτονί τινα λόγον, ὡς σο- φώτατοι μὲν ἀνδράπων Ἰνδοί, ἄποικοι δὲ Ἰνδῶν Αἰθίοπες, πατρῴζουσι δὲ οὗτοι τὴν σοφίαν καὶ 25 πρὸς τὰ οἴκοι βλέπουσι, μειράκιον γενόμενος τὰ μὲν πατρῴα τοῖς βουλομένοις ἀφήκα, γυμνὸς δὲ Γυμνοῖς ἐπεφοίτησα τούτοις, ὡς μαθησόμενος τὰ Ἰνδῶν ἢ ἀδελφὰ γε ἐκείνων, καὶ μοι ἐφαίνοντο σοφοὶ μὲν, οὐ μὴν ἐκεῖνα, ἐμοῦ δ’ αὐτοὺς ἐρομένου, τοῦ χάριν οὐ τὰ Ἰνδῶν φιλοσοφοῦσιν, ἐκε- 30 ῶν μὲν ἐς διαβολὰς κατέστησαν παραπλησίως ταῖς πρὸς σὲ εἰρημέναις τήμερον, ἐμὲ δὲ νέον ἔτι, ὡς ὄρα, ὄντα κατέλεξαν ἐς τὸ αὐτῶν κοινὸν δειδαντες, οἶμαι, μὴ ἀποκηδῆσας αὐτῶν πλεύσαιμι ἐς τὴν Ἐρυθρὰν, ὥσπερ ποτὲ ὁ πατήρ, ὃ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἂν παρήκα· προήλθον γὰρ ἂν καὶ μέχρι τοῦ ὄχθου τῶν σοφῶν, εἰ μὴ σὲ τις ἐνταῦθα θεῶν ἔστειλεν ἐμοὶ ἀρωγόν, ὡς μήτε τὴν Ἐρυ- θρὰν πλεύσας μήτε πρὸς τοὺς Κολπίτας παραβαλλόμενος σοφίας Ἰνδικῆς γευσαίμην οὐ τήμερον βίου 35 ποιησόμενος αἴρεσιν, ἀλλὰ πάλαι μὲν ἤρημένος, ἂ δὲ ὄμην ἔξειν, οὐκ ἔχων. τί γὰρ δεινόν, εἰ ἰουδῆ ἀμαρτῶν τις ἐπάνεισιν ἐφ’ ὃ ἐθήρευεν; εἰ δὲ κάκεινους ἐς τουτὶ μεταβιβάζοιμι καὶ γυγνοίμην αὐτοῖς ξύμβουλος ἂν ἐμαυτὸν πέπεικα, τί ἂν, εἰπέ μοι, θρασὺ πράττομι; οὔτε γὰρ ἡ νεότης ἀπε-

1. οὐκ ἔστι. s, a, m. 2. ἔοικας εὐδαίμων — φαγεῖν. Φ (334, 2, 18). ib. εἶπε. 1 et m. γρ. ἔφη. 2. E. ib. ὅς γρ. 1 et m. γρ. ὅς. 2, E. 3. δαίτα σου. f, v, s. 4. Αἰγύπτια, εἶπεν. l. 9. σοὶ δ’ κ. 10. ἢ δ’ αἰτία. v, l. ib. ταῦ μὴ. p. 11. ἐγὼ μὴ. v. 12. ἔχοι ἂν. 1, v, l, s, a. ἂν ἔχοι. f. ἔχοι. m, o. ib. πλεονεκτοῦνται. 1, f, l, s, a, m. πλεονεκτοῦντες. v, γ. πλεονεκτοῦντας. o. 13. βούλονται. s ubi sec. m. suprasc. χρῆσονται. sc, a. βούλονται. p, m. ib. ἀγεννή. E. ib. μηδ’. C, E. μη. J ad Im. 292. ib. αὐτῷ τῷ. eras. in p. αὐτὸ τῷ. κ. 14. ἔχειν om. p. ib. ἤρη- μένοι. π, B. εἰρημένοι. m. εἰρημένα. p, 2, a, o et m. γρ. ib. φαίνονται. 1, m. φαίνονται. 2, a, o. ib. ταῦτά τε. C. ταῦτά γε. E. 15. παραιτούμενος. C, E. Sc. παραιτούμενοι. ib. δοκῆς. 1, f, v, B. δοκῆς. l, s, E. 17. σοφίαν γρ. 1. σοφίαν δὲ. 2, E. 18. ἦδε. f. ἦδ’. E. 19. ἐκάν. 1, f, v, l. ἡμῶν. s, sc, E. 21. ἡμᾶς. l, o. ib. ἀκούω. l. 22. τὰ μὲν πρῶτα. s, a. 26. μὲν om. v. ib. παραπλησίως. π, l, s, a, m. παραπλησίως. f, v. παραπλησίως. o. 27. αὐτῶν. l. 29. ὄχθου. a et m.: γρ. λόφου et ὄχθου. ib. ἐμοὶ ἀρωγόν. π. ἐμοὶ ὄν ἀρωγόν. p, 2, E. ἀρωγόν. s. 30. παραβαλλόμενος. π. παραβαλλόμενος. p, 2, E. ib. γευσαίμην. f, v. 31. ποιησόμενος. π, s, a, m. ποιησόμενος. p, f, v, l, o. ib. τὸ γὰρ δεινόν. f, v. 32. ὅτου δὴ ἀμαρτῶν. π. ὅτου διαμαρτῶν. p, 2, E. του διαμαρτῶν. B. διαμαρτῶν. v. ib. ἐφ’ ὃ. v. 33. πεποιήκα. f et l, s pr. m. ib. ἀκαλλάτια. s, a. ἀκαλλάτια. corr. in Lips. a.

λατεά τουτί και αὐτῆ βέλτιον ἐνθυμηθῆναι ἂν τοῦ γήρωσ, σοφίας τε ὅστις ἐτέρω γίγνεται ξύμβου-
 λος, ἦν αὐτὸς ἤρηται, διαφεύγει δήπου τὸ μὴ οὐχ ἂ πέπεισται πείθειν, τοῖς τε ἤκουσιν ἀγαθοῖς
 παρὰ τῆς τύχης ὅστις ἀπολαβὼν αὐτὰ χρῆται μόνος, ἀδικεῖ τάχατά, ἀφαιρεῖται γὰρ αὐτῶν τὸ
 xvii κλειόσιν ἠδῶ φαίνεσθαι.“ τοιαῦτα εἶρανος τοῦ Νείλου και οὔτω νεανικά ὑπολαβὼν ὁ Ἀπολλώνιος
 5 „ὑπὲρ μισθοῦ δὲ“ εἶπεν „οὐ διαλέξῃ μοι πρότερον σοφίας γε ἐρῶν τῆς ἐμῆς“; „διαλεγώμεθα“
 ἢ δ' ὁ Νείλος „καὶ ὅ τι βούλει, αἶτι.“ „αἰτῶ σε,“ εἶπεν „ἂ μὲν αὐτὸς εἶλου, ἤρησθαι, τοὺς δὲ
 255 Γυμνοὺς μὴ ἐνοχλεῖν ξυμβουλευόντα ἂ μὴ πείσεις.“ „πέισομαι“ ἔφη „καὶ ὁμολογείσθω ὁ μισθός.“
 ταῦτα μὲν δὴ οὔτως ἐσπούδασαν, ἐρομένου δ' αὐτὸν μετὰ ταῦτα τοῦ Νείλου, πόσου χρόνου δια-
 τρήσοι περὶ τοὺς Γυμνοὺς, „ὀπόσου“ ἔφη „χρόνου ἄξια ἢ τῶνδε σοφία τῶ ξυνεσομένῳ σοφίαιν,
 10 εἴτα ἐπὶ Καταδούπων τὴν ὁδὸν ποιησόμεθα τῶν πηγῶν ἔνεκα, χαρῖεν γὰρ τὸ μὴ μόνον ἰδεῖν τὰς
 τοῦ Νείλου ἀρχάς, ἀλλὰ και κελαδούντος αὐτοῦ ἀκοῦσαι.“
 xviii Ὡδε διαλεχθέντες και τινῶν Ἰνδικῶν μνημονεύσαντες ἐκάθευδον ἐν τῇ πόρᾳ, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ
 προσευξάμενοι τὰ εἰωθότα εἶποντο τῶ Νείλῳ παρὰ τὸν Θεσπεσίωνα αὐτοὺς ἄγοντι, προσειπόν τε
 γοῦν ἀλλήλους και ξυνηξήσαντες ἐν τῶ ἄλσει διαλέξεως ἤπτοντο, ἤρχε δ' αὐτῆς ὁ Ἀπολλώνιος·
 15 „ὡς μὲν γὰρ πολλοῦ“ ἔφη „ἄξιον τὸ μὴ κρύπτειν σοφίαν, δηλοῦσιν οἱ χθῆς λόγοι· διδαξαμένων
 γὰρ με Ἰνδῶν, ὀπόσα τῆς ἐκείνων σοφίας ὤμην προσήκειν ἐμοί, μέμνημαί τε τῶν ἐμαντοῦ διδα-
 σκάλων και περιέμι διδάσκων, ἂ ἐκείνων ἤκουσα, και ὑμῖν δ' ἂν ἐν κέρδει γενοίμην, εἰ με και
 τὴν ὑμετέραν σοφίαν εἰδὸτα πέμποιτε, οὐ γὰρ ἂν παυσάιμην Ἑλλησί τε διῶν τὰ ὑμέτερα και Ἰν-
 dix δοῖς γράφων.“ „ἐρώτα,“ ἔφασαν „ἔπεται γὰρ πον ἐρωτήσῃ λόγος“. και ὁ Ἀπολλώνιος „περὶ
 20 θεῶν“ εἶπεν „ὑμᾶς ἐρήσομαι πρώτον, τί μαθόντες ἄτοπα και γελοία θεῶν εἶδη παραδεδώκατε τοῖς
 δεῦρο ἀνθρώποις πλὴν ὀλίγων· ὀλίγων γὰρ; πάνυ μέντοι ὀλίγων, ἂ σοφῶς και θεοειδῶς ἴδονται,
 τὰ λοιπὰ δ' ὑμῶν ἱερὰ ζῶων ἀλόγων και ἀδόξων τιμαὶ μᾶλλον ἢ θεῶν φαίνονται.“ δυσχεράνας
 δὲ ὁ Θεσπεσίων „τὰ δὲ παρ' ὑμῖν“ εἶπεν „ἀγάλματα πῶς ἰδρῦσθαι φήσεις“; „ὡς γε“ ἔφη „κάλ-
 λιστόν τε και θεοφιλέστατον δημιουργεῖν θεοῦς.“ „τὸν Δία που λέγεις“ εἶπε „τὸν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ
 256 25 και τὸ τῆς Ἀθηναῖς ἔδος και τὸ τῆς Κνιδίας τε και τὸ τῆς Ἀργείας και ὀπόσα ὠδε καλά και μεστὰ
 ὄρας.“ „οὐ μόνον“ ἔφη „ταῦτα, ἀλλὰ και καθάπαξ τὴν μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀγαματοποιεῖν
 ἄπτεσθαι φημι τοῦ προσήκοντος, ὑμᾶς δὲ καταγελῶν τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἢ νομῖκειν αὐτό.“ „οἱ
 Φειδῖαι δὲ“ εἶπε „και οἱ Πραξιτέλεις μῶν ἀνελθόντες ἐς οὐρανὸν και ἀπομαξάμενοι τὰ τῶν θεῶν
 εἶδη τέχνην αὐτὰ ἐποιούντο, ἢ ἕτερόν τι ἦν, ὃ ἐφίσηται αὐτοὺς τῶ πλάττειν“; „ἕτερον“ ἔφη „καὶ
 30 μεστόν γε σοφίας πρᾶγμα“. „ποῖον;“ εἶπεν „οὐ γὰρ ἂν τι παρὰ τὴν μίμησιν εἴποις.“ „φαντα-
 σία“ ἔφη „ταῦτα εἰργάσατο σοφωτέρα μίμησεως δημιουργός· μίμησις μὲν γὰρ δημιουργήσει, ὃ εἶδεν,
 φαντασία δὲ και ὃ μὴ εἶδεν, ὑποθήσεται γὰρ αὐτὸ πρὸς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὄντος, και μίμησις
 μὲν πολλάκις ἐκκρούει ἐκπληξίς, φαντασίαν δὲ οὐδέν, χωρεῖ γὰρ ἀνέκκλητος πρὸς ὃ αὐτῆ ὑπέ-
 θετο. δεῖ δὲ πον Διὸς μὲν ἐνθυμηθέντα εἶδος ὄραν αὐτὸν ξὺν οὐρανῶ και ὄραις και ἄστροις,
 35 ὡσπερ ὁ Φειδῖας τότε ὄρμησεν, Ἀθηναῖν δὲ δημιουργήσειν μέλλοντα στρατόπεδα ἐννοεῖν και μῆτιν

1. αὐτῆ. l, s, a. ib. βελτίων ἐνθυμηθῆναι vel βέλτιων ἐνθυμηθείη. B. 2. εἰρηται. f. al. m. corr. 3. ὁ τις. v.

ib. ἀποβαλῶν. l. pr. m. ib. αὐτὰ. π. αὐτὰ. p, 2, E. 5. γε om. l. 6. ἢ δ' ὅς ὁ N. l, s, a. ἢ δ' ὅς N. m. corr. B. ib. εἰρησθαι. l. pr. m. a, m. corr. B. 7. πείσης. p. 8. οὔτως om. s, s, m. ib. διατρήσοι. π. διατρίψει. p, 2. E. 11. αὐτοῦ om. p, l, s, a, m.

14. γ' οὖν. f. ib. ἀλλήλοις. π. 15. ἔφη om. π. ib. διαδεξαμένων. v. διδαξαμένον. m. 16. μέμνημαί τε. l. μέμνημαί. 2, E. 17. και — διδάσκων om. 2, a. (s in mg. sec. m.) ib. περιήμι. C, E. περιέμι. J ad Vers. germ. 21. ὀλίγων γὰρ — ὀλίγων om. fc, a. ib. ὀλίγων μὲν. v. ib. σαφῶς. p. 23. ὑμῖν. l. ὑμῶν. 2, E. ib. ἴδρυσθαι. π, m, o. ἴδρυσθαι. p, 2, a. Scr. ἴδρυσθαι. 24. εἶπεσ εἶναι. v. ib. τῆ om. p. 26. μὲν γὰρ. p, l. 28. Πραξιτέλαι. π. et eis suprasc. Πραξιτέλαι. o. ib. μὲν ἀνελθόντες. o. ib. ἐς οὐρανὸν. C. ἐς τὸν οὐρανὸν. E. 29. ἕτερόν τι. l. τί ἕτερον. 2, E. 30. μέγιστον. v. ib. περὶ. p. 31. γὰρ. l. γὰρ μόνον. 2, E. 33. αὐτῆ. l. αὐτῆ. f. (sic corr.) 34. ἐνθυμηθέντος. p. 35. στρατόπεδον. p.

VI, 17. 18. 19. p. 255. 256.

καὶ τέχνας καὶ ὡς Διὸς αὐτοῦ ἀνέθορον. εἰ δὲ ἱέρακα ἢ γλαῦκα ἢ λύκον ἢ κύνα ἐργασάμενος ἐς τὰ ἱερά φέροις ἀντὶ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπολλώνιος, τὰ μὲν θηρία καὶ τὰ ὄρνεα ζηλατὰ δόξει τῶν εἰκόνων, οἱ δὲ θεοὶ παραπολὺ τῆς αὐτῶν δόξης ἐστήξουσιν.“ „ἔοικας“ εἶπεν „ἀβασανίστως ἐξετάξεν τὰ ἡμέτερα· σοφὸν γάρ, εἶπερ τι Ἀλγυπτίων, καὶ τὸ μὴ θρασύνεσθαι ἐς τὰ τῶν θεῶν εἶδη, ξυμβολικὰ δὲ αὐτὰ ποιεῖσθαι καὶ ὑπονοούμενα, καὶ γὰρ ἂν καὶ σεμνότερα οὕτω φαίνοιο.“ γελᾶσας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „ὦ ἄνθρωποι“, ἔφη „μεγάλα ὑμῖν ἀπολέλειπται τῆς Ἀλγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπίων σοφίας, εἰ σεμνότερον ὑμῶν καὶ θεοειδέστερον κύων δόξει καὶ ἴβρις καὶ τράγος, ταῦτα γὰρ Θεσπεσίανος ἀκούω τοῦ σοφοῦ. σεμνὸν δὲ δὴ ἢ ἔμφορον τί ἐν τούτοις; τοὺς γὰρ ἐπιόρκους καὶ τοὺς ἱεροσόλους καὶ τὰ βωμολόχα ἔθνη καταφρονεῖν τῶν τοιούτων ἱερῶν εἰκὸς μᾶλλον ἢ δεδιέναι αὐτά, εἰ δὲ σεμνότερα ταῦτα ὑπονοούμενα, πολλῶν σεμνότερον ἂν ἔπραττον οἱ θεοὶ κατ' Ἀλγυπτίον, εἰ μὴ ἴδροντό τι αὐτῶν ἄγαλμα, ἀλλ' ἕτερον τρόπον σοφώτερόν τε καὶ ἀπορρητότερον τῆ θεολογία ἐχρησθε· ἦν γὰρ που νεῶς μὲν αὐτοῖς ἐξοικοδομηθεὶς καὶ βωμούς ὀρίζειν καὶ ἄ χρηθύνειν καὶ ἄ μὴ χρηθύνειν καὶ ὀρηκτικὰ καὶ ἐφ' ὄσον καὶ ὁ τι λέγοντας ἢ δρωῖντας, ἄγαλμα δὲ μὴ ἐσφῆρειν, ἀλλὰ τὰ εἶδη τῶν θεῶν καταλείπειν τοῖς τὰ ἱερά ἐσφοιτῶσιν, ἀναγράφει γὰρ τι ἢ γνώμη καὶ ἐνατυποῦται δημιουργίας κρεῖττον, ὑμεῖς δὲ ἀφήρησθε τοὺς θεοὺς καὶ τὸ ὀραῖσθαι καλῶς καὶ τὸ ὑπονοεῖσθαι.“ πρὸς ταῦτα ὁ Θεσπεσίαν, „ἐγένετό τις“ ἔφη „Σακράτης Ἀθηναῖος ἀνόητος, ὡσπερ ἡμεῖς, γέρων, ὃς τὸν κύναν καὶ τὸν χῆνα καὶ τὴν πλάτανον θεοὺς τε ἠγείτο καὶ ὤμνυ.“ „οὐκ ἀνόητος“, εἶπεν „ἀλλὰ θεῖος καὶ ἀτεχνῶς σοφός, ὤμνυ γὰρ ταῦτα οὐχ' ὡς θεοὺς, ἀλλ' ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύοι.“ μετὰ ταῦτα ὁ Θεσπεσίαν ὡσπερ μεθιστάμενος τουτουὶ τοῦ λόγου ἤρετο τὸν Ἀπολλώνιον περὶ τῆς Λακεδαιμονικῆς μάστιγος καὶ εἰ δημοσία οἱ Λακεδαιμόνιοι παίονται· „τὰς ἐξ ἀνθρώπων γε“, εἶπεν „ὦ Θεσπεσίαν, αὐτοὶ μάλιστα οἱ ἐλευθεροὶ τε καὶ εὐδόκιμοι“. „τοὺς δὲ οἰκείτας ἀδικούντας τί“ ἔφη „ἐργάζονται“; οὐκέτι ἀποκτείνουσιν, εἶπεν „ὡς ξυνεχώρει ποτὲ ὁ Λυκούργος, ἀλλ' ἢ αὐτῆ καὶ ἐπ' ἐκείνους μάστιξ.“ „ἢ δὲ Ἑλλὰς πῶς“ ἔφη „περὶ αὐτῶν γυγνώσκει“; „ξυνιαίνων“, εἶπεν „ὡσπερ ἐς τὰ Ἰακίνθια καὶ τὰς Γυμνοπαιδίας, θεασόμενοι ξὺν ἡδονῇ τε καὶ ὀρμῇ πάσῃ.“ „εἴτ' οὐκ αἰσχύνονται“ ἔφη „οἱ χρηστοὶ Ἑλληγες ἢ τοὺς αὐτῶν ποτε ἄρξαντας ὀρῶντες μαστιγομένους ἐς τὸ κοινόν, ἢ ἀρχθέντες ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ μαστιγοῦνται δημοσία; σὺ δὲ πῶς οὐ διασφάσω ταῦτα; φασὶ γὰρ σε καὶ Λακεδαιμονίων ἐπιμεληθῆναι.“ „ἄ γε“ εἶπε „δυνατὸν διορθοῦσθαι, ξυνεβούλευον μὲν ἐγώ, προθύμως δ' ἐκείνοι ἔπραττον, ἐλευθεριώτατοι μὲν γὰρ τῶν Ἑλλήνων εἰσὶ, μόνον δ' ὑπήκοοι τοῦ εὐ ξυμβουλεύοντος, τὸ δὲ τῶν μαστίγων ἔθος τῇ Ἀρτέμιδι τῇ ἀπὸ Σκυθῶν δρᾶται χρησμῶν, φασὶν, ἐξηγουμένων ταῦτα· θεοῖς δ' ἀντινομεῖν μανία, οἶμαι.“ „οὐ σοφοὺς, Ἀπολλώνιε“, ἔφη „τοὺς τῶν Ἑλλήνων θεοὺς εἰρηκας, εἰ μαστίγων ἐγίγνοντο ξυμβουλοὶ τοῖς τὴν ἐλευθερίαν ἀσχοῦσιν.“ „οὐ μαστίγων“, εἶπεν „ἀλλὰ τοῦ αἵματι ἀνθρώπων τὸν βωμὸν φαίνειν, ἐπειδὴ καὶ παρὰ Σκύθαις τούτων ἤξιοῦτο, σοφιστάμενοι δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸ ἀκαρτίτητον τῆς θυσίας ἐπὶ τὸν τῆς καρτερίας ἀγῶνα ἤκουσιν, ἀφ' ἧς ἐστι μήτε ἀποθνήσκων καὶ ἀπάρχεσθαι τῇ θεῷ τοῦ σφῶν αἵματος.“ „διὰ τί οὖν“ ἔφη „τοὺς ξένους οὐ καταθύνουσι τῇ Ἀρ- 257 5 10 15 20 25 30 35

3. δόξειν. a, m. corr. B. ib. αὐτῶν. l, s. 4. τῶν Ἀλγ. l. 6. ὦ θεοὶ. π et m. γρ. ib. ἀπολέλειπται. v. 7. εἰ καὶ p. 8. σεμνὸν δὴ ἢ. l, s. σεμνὸν δὲ ἢ. a. ib. ἔμφορον. τι. l. ἔμφορον. a. 11. σοφώτερόν τε. C. σοφώτερόν τι. E. 12. ἐχρησθε. 1. (u.) κεχρησθε. 2, a, m. κεχρησθε. o. 13. ὄσον ὁ τι. l, s, a. ib. μὴ om. s. pr. m. ib. φέρειν. 2. 14. φοιτῶσιν. p. 17. τὴν χῆνα. l, s, E. ib. ὀμνύ. 1, f, s, a. ὀμνύ. v. ὤμνυ. m, o. ὀμνύ. J. 21. Θεσπίαν. 2. ib. οἱ om. o. 23. ξυνιαίνων. v, l, a, m. 24. ἐς om. p. 24. γυμνοπαιδίας. π et m. γρ. γυμνοπιδίας. p, m. γυ- 25. εἰς. π. εἰς p. ex corr. 2, E. Bene delet J. ep. cr. 44. ib. αὐτῶν. l. ib. ἄρξον- 26. τας. p. ἄρξαντας. u, f, v, o. ἄρξοντος. π. ἄρξοντας. s, l, a, m. 27. διορθώσω. l, s, E. ib. ἄγ. f. sic al. m. ἄ γε. s. sec. m. suprascr. ὡς. ib. δυνατὸν. 1. δυνατὸν ἦν. 2, E. 28. ἐλευθεριώτατοι. π. ἐλευθεριώτατοι. p, 2, E. ib. τῶν om. l, s, a. τῶν δὲ τῶν. π. 29. ἔθνος. v. 30. δὲ. 2. ib. ἀντινομεῖν. 1. ἀντινομοθετεῖν. 2, E. 31. Ἀπολλώνιε ἔφη. 2. ὦ Ἀ. ἔφη. 2, E. ἔφη, Ἀπολλώνιε. p. ib. εἰ om. v. ib. ἐγένοντο. p. 33. ἤξιοῦτο. 1. ἤξιοῦτο. 2, E. 35. τῇ θεῷ. v. ib. σφῶν. 1 et m. γρ. σφῶν αὐτῶν. 2, E.

τέμδι, καθάπερ ἐδικαίουν ποτὲ οἱ Σκύθαι;“ „ὅτι“ εἶπεν „οὐδενὶ Ἑλλήνων πρὸς τρόπου βάρβαρα ἐξασκεῖν ἦθη.“ „καὶ μὴν καὶ φιλανθρωπότεροι ἐδόκουν ἂν ἓνα που καὶ δύο θύοντες ἢ ξενηλασίᾳ χρώμενοι ἐς πάντας.“ „μὴ καθαρτώμεθα,“ εἶπεν „ὦ Θεσπεσίαν, τοῦ Λυκούργου, χρηὴ γὰρ ξυνιέναι τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὅτι τὸ μὴ ἐνδιατρίβειν ἕαν τοὺς ξένους οὐκ ἀμιξίας αὐτῷ νοῦν εἶχεν, ἀλλὰ τοῦ ὕγιαίνειν τὰς ἐπιτηδεύσεις μὴ ἐνομιλούντων τῇ Σπάρτῃ τῶν ἔξωθεν.“ „ἐγὼ δὲ ἄνδρας“ ἔφη „Σπαρτιάτας ἠγούμην ἂν, οἳ δοκεῖν ἀξιούσιν, εἰ συνδιαιτώμενοι τοῖς ξένοις μὴ μεδίσταιντο τῶν οἴκοι, οὐ γὰρ τῷ ἀπόντων, ἀλλὰ καὶ τῷ παρόντων ὁμοίους ὀραῖσθαι ἔδει, οἶμαι, τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι.“ οἱ δὲ καὶ τοὶ ξενηλασίᾳ χρώμενοι διεφθάρησαν τὰς ἐπιτηδεύσεις καὶ οἷς μάλιστα τῶν Ἑλλήνων ἀπήχθοντο, τούτοις ὅμοια πράττειν ἔδοξαν. τὰ γοῦν περὶ τὴν θάλατταν καὶ αἱ μετὰ ταῦτα

260 10 ἐπιτάξεις τῶν φόρων ἀττικώτερον αὐτοῖς ἐβουλεύθη, καὶ ὑπὲρ ἄν πολεμητέα πρὸς Ἀθηναίους ᾤοντο αὐτοῖς εἶναι, ταῦτ' ἐς τὸ καὶ αὐτοὶ δρᾶν κατέστησαν τὰ μὲν πολέμια τοὺς Ἀθηναίους νικῶντες, ἄν δὲ ἐκείνοις ἐπιτηδεύειν ἔδοξεν ἠττώμενοι. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τὴν ἐκ Ταύρων τε καὶ Σκυθῶν ἐσάγεσθαι δαίμονα ξένα ἢν νομιζόντων. εἰ δὲ χρησμῶν ταῦτα, τί ἔδει μάστιγος; τί δὲ καρτερίαν ἀνδραποδώδη πλάττεσθαι; λακωνικώτερον πρὸς θάνατον φώμην ἐκείνο ἦν, οἶμαι, Σπαρτιάτην

15 ἔφηβον ἐκόντα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ θύεσθαι. τοῦτ' ἔπειτα τὴν μὲν Σπάρτην εὐψυχότερους ἐδείκνυε, τὴν δὲ Ἑλλάδα ἀπήγε τοῦ μὴ ἐς ἀντίκαλα αὐτοῖς ἀντικαθίστασθαι. εἰ δὲ ἐς τὰ πολέμια φείδεσθαι τῶν νέων εἰκὸς ἦν, ἀλλ' ὅ γε νόμος ὁ παρὰ Σκύθαις ἐπὶ τοῖς ἐξηκοντούταις κείμενος οἰκειότερος ἦν Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδεύειν ἢ Σκύθαις, εἰ τὸν θάνατον ἀτεχνῶς, ἀλλὰ μὴ κόμπου ἕνεκα ἐκαινοῦσθαι. ταῦτα οὐ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρηγαί μοι, πρὸς δὲ σέ, Ἀπολλώνιε· εἰ γὰρ τὰ παλαιὰ νόμιμα καὶ

20 πολιώτερα ἢ γινώσκεις αὐτὰ πικρῶς ἐξετάζομεν ἐς ἔλεγχον καθιστάμενοι τοῦ θείου, διότι αὐτοῖς χαίρουσι, πολλοὶ καὶ ἄστοχοι λόγοι τῆς τοιαύτης φιλοσοφίας ἀναφύσσονται, καὶ γὰρ ἂν καὶ τῆς Ἑλεσίνι τελετῆς ἐπιλαβοίμεθα, διότι τό, ἀλλὰ μὴ τό, καὶ ἂν Σαμόθρακες τελοῦσιν, ἐπεὶ μὴ τὸ δεῖνα, τὸ δεῖνα δὲ αὐτοῖς δρᾶται, καὶ Διονυσίαν καὶ φαλλοῦ καὶ τοῦ ἐν Κυλλήνῃ εἶδους καὶ οὐκ ἂν φθάνοιμεν σικοφαντοῦντες πάντα. ἴωμεν οὖν ἐφ' ὅ τι βούλει ἕτερον, τιμῶντες καὶ τὸν Πυθαγόρου

25 λόγον ἡμεδαπὸν ὄντα· καλὸν γὰρ, εἰ καὶ μὴ περὶ πάντων, ἀλλ' ὑπὲρ γε τῶν τοιούτων σιωπᾶν.“ ὑπολαβὼν δ' ὁ Ἀπολλώνιος „εἰ σπουδάσαι,“ εἶπεν „ὦ Θεσπεσίαν, ἐβούλου τὸν λόγον, πολλὰ ἂν σοὶ καὶ γενναῖα ἔδοξεν ἢ Λακεδαιμῶν λέγειν ὑπὲρ ἄν ἠγῶς τε καὶ παρὰ πάντας ἐπιτηδεύει τοὺς Ἕλληνας, ἐπεὶ δὲ οὕτως ἀποσπουδάξεις αὐτόν, ὡς μηδὲ ὄσιον ἠγείσθαι τὸ ὑπὲρ τοιούτων λέγειν, ἴωμεν ἐφ' ἕτερον λόγον πολλοῦ ἀξίον, ὡς ἐμαυτὸν κείδω· περὶ δικαιοσύνης γὰρ τι ἐρήσομαι.“

xxi 30 „ἀπτόμεθα“ ὁ Θεσπεσίαν ἔφη „τοῦ λόγου, προσήκων γὰρ σοφοῖς τε καὶ μὴ σοφοῖς. ἀλλ' ἵνα μὴ τὰς Ἰνδῶν δόξας ἐνείροντες ξυγγέωμεν αὐτόν καὶ ἀπέλωμεν ἄπρακτοι τοῦ λόγου, πρῶτον εἰπέ τὰ περὶ δικαιοσύνης Ἰνδοῖς δόξαντα, εἰκὸς γὰρ βεβασανίσθαι σοὶ ἐκεῖ ταῦτα, καὶ μὲν ἢ δόξα ὀρθῶς ἔχη, ξυνθησόμεθα, εἰ δ' αὐτοὶ τι σοφώτερον εἰποιμεν, ξυντιδέσθε, δικαιοσύνης γὰρ καὶ τοῦτο.“ „ἄριστα,“ εἶπεν „ὦ Θεσπεσίαν, καὶ ὡς ἐμοὶ ἦδιστα εἰρηκας· ἄκουε δὴ τῶν ἐκεῖ σπουδασθέντων·

35 διήγειν πρὸς αὐτοὺς ἐγὼ, κυβερνήτης ὡς γενομένη μεγάλης νεῶς, ὀπόθ' ἢ ψυχῇ σώματος ἕτερου

2. καὶ μὴν καὶ. π. καὶ μὴν. p, 2, E. ib. Fo: φιλανθρωπότεροι, ἔφη. 4. καὶ ὅτι τὸ. π, m, o. καὶ τὸ. p. ex corr. καὶ ὅτι. 2, a. ib. αὐτῶν. f et l ante corr. m. γρ. 5. ἔφη ἄνδρας. l. 6. δοκεῖν. π. ubi eis suprasc. ib. συνδιαιτώμενοι. π, m, o. διαιτώμενοι. p, 2, a. 7. τῷ ἀπόντων. π, p ex corr. f, ψ, o et m. γρ. τῶν ἀπόντων. v, l, s, a, m. ib. τῷ παρόντων. vid. 7. ib. ἔδει οὖν. 2, a, m. 9. τὰ γ' οὖν. f. 10. πρὸς Ἀθηναίους πολεμητέα. p. 13. εἰσάγεσθαι. π, l. ib. εἶναι νομιζόντων. p. ib. τί δαί. f, l et s ante corr. 15. εὐψυχότεραν. p. ex corr. et m. l. 16. ἀποκαθίστασθαι. p. 17. ὁ παρὰ. π. παρὰ. p, 2, E. ib. ἐξηκοντούταις. v. 19. εἰ γὰρ — ἐξετάζομεν, πολλοὶ καὶ ἄστοχοι λόγοι ἀναφύσσονται. Φ. (334, a, 19.) 21. ἀναφύσσονται. v. 23. Διονυσίου. v. ib. φαλοῦ. p, v. ib. ἔδους. v. 24. σικοφαντοῦντες. s. ib. πάντας. o. 26. ὁ Θεσπ. v. 27. ἐπιτηδεύειν. a, m. 30. προσήκων. π. προσήκων. p, 2, E. ib. σοφοῖς τ. . . . αὶ. l (tanta lacuna). 31. τὰ ὑπὲρ δ. f, v, l. 33. ἔχοι ξυνθησάμ. . . . τι. p (sic) — ib. τι. 1, f, v. τε. s sec. m l, E. ib. γὰρ τοῦτο. π. 34. ὁ Θεσπεσίαν. v. ib. ἐμοὶ ἄριστα. v. 35. γενομένη — σώματος om. f, v, l, s. habet s in mg. sec. m.

δοκεῖ τῇ μὲν προτέρᾳ γνώμῃ κἄν ἀντειπεῖν αὐτός, ὡς οὐκ ἀξία τῶν ἑαυτῷ βεβιωμένων, εἰ ἐφ' οἷς οὐκ ἀδικεῖ τιμᾶτο, τὴν δ' ἴσως ἂν καὶ αὐτὸς ἐπαινεῖσαι, στοχαζομένην ὧν διενυθῆθ; βλέψας γάρ που ἐς τὸ Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ὑπηκόων ξυμφέρων ἐπεμελήθη τῆς ξυμμετρίας τῶν φόρων καὶ τοῦτο μετὰ τὸν Ἀριστείδην ἐδείχθη μᾶλλον· ἐπειδὴ γὰρ παραβάντες Ἀθηναῖοι τοὺς ἐκείνῳ δόξαντας βαρυτέρους ἐπέγραψαν ταῖς νήσοις, διεσπᾶσθη μὲν αὐτοῖς ἡ ναυτικὴ δύναμις, ἢ μάλιστα φοβεροὶ ἦσαν, παρῆλθε δὲ ἡ Λακεδαιμονίων ἐς τὴν θάλατταν, ξυνέμεινε δὲ τῆς δυνάμεως οὐδέν, ἀλλ' ἄπαν τὸ ὑπήκοον ἐς νεώτερα ὄρωμυσε καὶ ἀποστροφῆς ἤψατο. δίκαιος οὖν, ὡς Ἀπολλώνιε, κατὰ τὸν εὐθὺν λόγον οὐχ ὁ μὴ ἀδικός, ἀλλ' ὁ δίκαια μὲν αὐτὸς πράτταν, καθιστάς δὲ καὶ ἑτέ-
 264 10 ἡ δικαστικὴ τε καὶ ἡ νομοθετικὴ. δικάσει μὲν γὰρ τοιόσδε πολλῶν δικαιότερον ἢ οἱ κατὰ τῶν τομίων ὁμνύντες, νομοθετήσει δέ, ὡς περ οἱ Σόλωνές τε καὶ οἱ Λυκούργοι, καὶ γὰρ δὴ κἀκείνοις τοῦ γράψαι νόμους δικαιοσύνη ἤρξεν.“

Τοσαῦτα ὁ Λάμψ διαλεχθῆναι φησιν αὐτοὺς ὑπὲρ ἀνδρὸς δικαίου, καὶ τὸν Ἀπολλώνιον ξυμ-
 xxii φῆσαι τῷ λίγῳ, τοῖς γὰρ ὑγιᾶς λεγομένοις ξυμβαίνειν. φιλοσοφῆσαντες δὲ καὶ περὶ ψυχῆς, ὡς
 15 ἀδάνατος εἶη, καὶ περὶ φύσεως παραπλήσια ταῖς Πλάτωνος [ἐν Τιμαίῳ] δόξαις, περὶ τε τῶν παρ' Ἑλλήσι νόμων πλείω διαλεχθέντες „ἐμοὶ“ εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος „ἡ δεῦρο ὁδὸς ὑμῶν τε ἕνεκα καὶ τῶν τοῦ Νείλου πηγῶν ἐγένετο, ἃς μέχρι μὲν Αἰγύπτου προελθόντι ξυγγνώμῃ ἀγνοῆσαι, προχωρήσαντι δὲ ἐπ' Αἰθιοπίαν, ὃν ἐγὼ τρόπον, κἄν ὄνειδος φέροι τὸ παρελθεῖν αὐτάς καὶ μὴ ἀρῶσασθαι τινὰς αὐτῶν λόγους.“ „ἴδι χαίρων“ ἔφη „καὶ ὅ τι σοι φίλον, εὐχου ταῖς πηγαῖς, θείαι
 20 γὰρ. ἡγεμόνα δὲ οἶμαι ποιήσῃ τὸν πάλαι Ναυκρατίτην, νῦν δὲ Μεμφίτην. Τιμασίωνα, τῶν τε γὰρ πηγῶν ἐθὰς οὗτος καὶ οὕτω τι καθαρός, ὡς μὴ δεῖσθαι τοῦ φαίνεσθαι. σοὶ δέ, ὦ Νεῖλε, βουλόμεθα ἐφ' ἑαυτῶν διαλεχθῆναι τι.“ ὁ μὲν δὴ νοῦς τῶν λόγων οὐκ ἀφανῆς ἦν τῷ Ἀπολλωνίῳ, ξυνίει γὰρ αὐτῶν δυσχερῶς διακειμένων, ἐπειδὴ ἦρα αὐτοῦ ὁ Νεῖλος, ἐξιστάμενος δὲ αὐτοῖς τῆς
 25 γειλε μὲν οὐδὲν ἂν ἤκουσεν, ἐφ' ἑαυτοῦ δὲ θαμὰ ἐγέλα· ἠρώτα δ' οὐδεὶς ὑπὲρ τοῦ γέλωτος, ἀλλ' ἐφείδοντο τοῦ ἀπορρήτου.

Τότε μὲν δὴ δειπνήσαντες καὶ διαλεχθέντες οὐχ ὑπὲρ μεγάλων αὐτοῦ ἐκοιμήθησαν, ἅμα δὲ
 xxiii τῇ ἡμέρᾳ τοὺς Γυμνοὺς προσεπιόντες ἐπορεύοντο τὴν ἐς τὰ ὄρη τείνουσαν ἀριστεροὶ τοῦ Νείλου,
 265 τάδε ὀρῶντες λόγον ἀξία· οἱ Κατάδουποι γεώδη ὄρη καὶ παραπλήσια τῷ Λυδῶν Τιμῶν, κατάρρους
 30 δὲ ἀπ' αὐτῶν φέρεται Νεῖλος, ἣν ἐπισπᾶται γῆν ποιῶν Αἰγύπτου. ἡ δὲ ἡγῶ τοῦ φέματος καταρρηγνυμένου τῶν ὀρῶν καὶ φύφῳ ἅμα ἐς τὸν Νεῖλον ἐκπίπτοντος χαλεπὴ δοκεῖ καὶ οὐκ ἀνεκτὴ
 xxiv ἀκούσαι, καὶ πολλοὶ τῶν πρόσω τοῦ μετρίου προελθόντες ἀνέξευξαν ἀποβαλόντες τὸ ἀκούειν. προ-
 35 τῆς ὁδοῦ καὶ παρδάλεις καὶ τοιαῦτα θηρία ἕτερα, καὶ ἐπήει οὐδὲν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπεπήδα σφῶν,

1. δοκῆ. E. ib. ὡς om. p, v. ib. εἰ 1, f, φ, B. ἡ. γ, v, l, s, a, m. ἡ. o. 2. οὐκ om. a, m. ib. στοχαζομένην. o. στοχαζόμενος. C, a, m. 3. τῶν Ἀθ. v. s. εὐθὺν. π. εὐθὺν. p, s, v, a, m. εὐθὺν. f, l, o. 9. τοιᾶσδε. p. 10. δικάσει. π. δικάζει. p, 2, E. ib. πολλῶν. 1. καὶ πολλῶν. 2, E. ib. τιμίων. π. 12. νόμους. 1. νόμον. 2, E. 13. τοιαῦτα. o. 14. φιλοσοφῆσαντος. v. 15. παραπλήσια — περὶ τε om. 2, a; s. sec. m. habet in mg. ib. ἐν Τιμαίῳ glossema videtur, quamobrem uncis inclusi. 17. οὗς. v. 18. καὶ ὄνειδος φέρει. v. ib. φέρη. a, o. φέρει. m. ib. καὶ μοι. v. 21. οὐ δὲ. p. 12. ἐφ' ἑαυτῶν. π. ἀφ' αὐτῶν. l. ἐφ' αὐτῶν. p, f, v, s, a. ἐφ' αὐτῶν. m, o. 24. ἐξελῶν. π. ἐξελῶν. p, f, E. ἐλέγξων. l, v, s. 25. ἑαυτοῦ. 1. ἑαυτὸν. 2, E.

27. συνδιατρίψας δὲ ἐπ' ὀλίγον χρόνον τοῖς Γυμνοῖς καὶ προσεπιόντες ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ ἐπορεύοντο — ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νείλου. Φ. (330, a, 19.) ib. δὲ om. m, o. 29. γεώδη. 1, Φ. εἰσὶ γεώδη. 2, E. ib. καὶ om. Φ. ib. τῷ Λυδῶν. 1, f, v, l. τῶν Λυδῶν. s, fo. τῷ τῶν Λυδῶν. E. τῷ Λυδῶν. Φ. 30. ἀπ' αὐτῶν. 1, f, v, Φ. ἐπ' αὐτῶν. l, s, E. 31. ἅμα om. p. 32. ἐλθόντες. p. προσελθόντες. Φ. ib. ἀνέξευξαν. l. ib. ἀποβάλλοντες. Φ. 33. μασθοί. p. ib. ἐφαινοντο om. fo, a, m. ib. παραδεχόμενοι. v. 35. παρδάλεις. 1, Φ. παρδάλεις. π. mg. 2, E. ib. ἕτερα. ἐπήει δὲ. Φ. ib. ἐπήδα. f.

ὥσπερ ἐκεκληγμένα τοὺς ἀνθρώπους, ἔλαφοι δὲ καὶ δορκάδες καὶ στρουθοὶ καὶ ὄνοι πολλὰ μὲν καὶ ταῦτα ἐωρᾶτο, πλείστα δὲ οἱ βόαργοί τε καὶ οἱ βούτραγοι· ζύγκεται δὲ τὰ θηρία ταῦτα τὸ μὲν ἐλάφου τε καὶ ταύρου, τὸ δὲ ἀφ' ὧν περὶ τὴν ἐπαννυμίαν ἤρθε. καὶ ὅστοις δὲ τούτων ἐνετύγχανον καὶ ἡμιβρότοις σώμασιν, οἱ γὰρ λέοντες, ἐπειδὴν θερμῆς τῆς θήρας ἐμφορηθῶσιν, ἀτιμάζουσιν αὐτῆς τὰ περιττά, πιστεύοντες, οἴμαι, τὸ καὶ αὐτῆς θηράσειν. ἐνταῦθα νομάδες οἰκοῦσιν ἁλθίοπες ἐφ' ἀμαξῶν πεπολισμένοι, καὶ πλησίον τούτων οἱ τοὺς ἐλέφαντας θηρῶντες, κατακόπτοντες δὲ αὐτοὺς ποιοῦνται ἀγοράν, ὅθεν ἐπὶ νυμμοὶ εἰσι τῆς τῶν ἐλεφάντων βρώσεως. Νασαμῶνες δὲ καὶ Ἀνδροφάγοι καὶ Πυγμαῖοι καὶ Σκιάποδες ἔθνη μὲν ἁλθίοπων καὶ οἶδε, καθήκουσι δὲ ἐς τὸν ἁλθίοπα Ὠκεανόν, ὃν μόνον ἐσπλέουσιν οἱ ἀπενεχθέντες ἄκοντες.

Διαλεγόμενους δὲ ὑπὲρ τῶν θηρίων τοὺς ἀνδρας καὶ φιλοσοφοῦντας ὑπὲρ τῆς φύσεως ἄλλο ἄλλως βροκούσης ἤγῶ προσέβαλεν οἷον βροντῆς οὐρα σκληρᾶς, ἀλλὰ κολῆς ἔτι καὶ ἐν τῷ νέφει. καὶ ὁ Τιμασίαν „ἐγγὺς“ ἔφη „ὁ καταρράκτης, ὃ ἀνδρες, ὁ κατιόντων μὲν ὕστατος, ἀνιόντων δὲ πρῶτος.“ καὶ στάδια δέκα ἴσως προελθόντες ἰδεῖν φασὶ ποταμὸν ἐκδιδόμενον τοῦ ὄρους μείω οὐδὲν ἢ ἐν πρώταις ξυμβολαῖς ὁ Μαρσύας καὶ ὁ Μαίανδρος, προσεσεξάμενοι δὲ τῷ Νεῖλῳ χωρεῖν πρόσω καὶ θηρία μὲν οὐκέτι ὄραν, ψοφοδεᾶ γὰρ φύσει ὄντα προσοικεῖν τοῖς γαληνοῖς μᾶλλον ἢ τοῖς βαρβαροῖς τε καὶ ἐνήχοις, ἐτέρου δὲ καταρράκτου ἀκούσαι μετὰ πεντεκαίδεκά που στάδια χαλεποῦ ἤδη καὶ οὐκ ἀνεκτοῦ αἰσθῆσθαι, διπλασίω μὲν γὰρ εἶναι αὐτὸν τοῦ προτέρου, ὄραν δὲ ὑψηλοτέρων ἐκπίπτειν. ἑαυτοῦ μὲν οὖν καὶ τινος τῶν ἐταίρων οὕτω τι κτυπηθῆναι τὰ ἅτα ὁ Δάμις φησὶν, ὡς αὐτός γε ἀναξυῖται τοῦ τε Ἀπολλωνίου δεῖσθαι μὴ χωρεῖν πρόσω, τὸν δὲ ἐρωμένως ξύν τε τῷ Τιμασίαν καὶ τῷ Νεῖλῳ τοῦ τρίτου καταρράκτου ἔχεσθαι, περὶ οὗ τάδε ἀπαγγεῖλαι ἤμονται· ἐπιφρέμασθαι μὲν τῷ Νεῖλῳ κορυφᾶς ἐκεῖ σταδίαν μάλιστα ὅπως ὕψος, τὴν δὲ ὄχθην τὴν ἀντικειμένην τοῖς ὄρεσιν ὄφρῶν εἶναι λιθοτομίας ἀρρήτου, τὰς δὲ πηγὰς ἀποκρεμαννυμένας τῶν ὄρων ὑπερπίπτειν ἐς τὴν πετρώδη ὄχθην, ἀναχεῖσθαι δὲ ἐκεῖθεν ἐς τὸν Νεῖλον κυμαίνουσας τε καὶ λευκάς. τὰ δὲ πάθη τὰ περὶ αὐτὰς ξυμβαίνοντα πολλαπλασίας ἢ αἱ πρότεροι οὕσας καὶ τὴν πηδῶσαν ἐκ νύκτων ἤγῶ ἐς τὰ ὄρη δυσήκοον ἐργάζεσθαι τὴν ἰστορίαν τοῦ ρεύματος. τὴν δὲ πρόσω ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς πρώτας πηγὰς ἄγουσαν ἄπορον μὲν ἔλθειν φασιν, ἄπορον δὲ ἐνθυμηθῆναι, πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ἄβουσι, οἷα καὶ Πινδάρῳ κατὰ σοφίαν ὑμνηται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐπίστησιν ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νεῖλου.

Καταλύσαντες δὲ μετὰ τοὺς καταρράκτας ἐν κόμῃ τῆς ἁλθιοπίας οὐ μεγάλη ἐδείκνουν μὲν περὶ ἐσπέραν ἐγκαταμινόντες σκοπὴν παιδιᾶ, βοῆς δὲ ἀθρόας τῶν ἐν τῇ κόμῃ γυναικῶν ἤκουσαν ἐπιμελουμένων ἀλλήλαις ἐλεῖν καὶ διῶξαι, παρεκάλουν δὲ καὶ τοὺς αὐτῶν ἀνδρας ἐς κοινωνίαν τοῦ ἔργου, οἱ δ' ἀρπασάμενοι ξύλα καὶ λίθους καὶ ὅ τι ἐς χεῖρας ἐκάστω ἔλθοι, ξυνεκάλουν ὥσπερ ἀδικούμενοι τοὺς γάμους. ἐπεφοίτα δὲ ἄρα τῇ κόμῃ δέκατον ἤδη μῆνα σατύρου φάσμα λυτῶν ἐπὶ τὰ γύναια, καὶ δύο ἀπεκτονέει σφῶν ἐλέγετο, ὧν μάλιστα ἐδόκει ἐρεῖν. ἐκπλαγέντων οὖν τῶν ἐταίρων „μὴ δέδιτε“, εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος „ὑβρίζει γὰρ τις ἐνταῦθα σάτυρος“. „νῆ Δί“,

1. καὶ ταῦτα. Φ. καὶ ἄλλα. C, E. ib. βούτραγοι. v. 3. καὶ τράγου. Φ. ib. ἀφ' ὧν. v. ib. εὔρηκε. ΦB. ἤρηκε. p. 6. πεπολισμένοι. Φ praeter A, B. ib. θηρῶντες. 1, Φ. θηρῶσι. 2, E. 9. οἱ om. Φ.
 11. προσέβαλεν. Φ. ib. σκληρᾶς. l. 12. ὁ καταρράκτης ὁ πρῶτος μὲν ἀνιόντων, ὕστατος δὲ κατιόντων. τέσσαρες δ' ἄρα οἱ καταρράκται. στάδια δὲ ἴσως προελθόντες δέκα ἰδεῖν. Φ. 13. προσελθόντες. f, v. 14. Μαίανδρος. χωρεῖν δὲ πρόσω θηρία. Φ. ib. εἴσω καὶ. v. 15. γαληνοῖς μᾶλλον. π. γαληνοῖς ὕδασι μᾶλλον. p, 2, E, Φ. 16. δὲ ἐπιφρέμασθαι. s, a. ib. ἀκούσαι καὶ. v. ib. ἀκούσαι. ΦA. ἀκούεσθαι. Φ praeter A. 17. διπλασίω. 1, m, o. διπλάσιον. f, v, l. Φ. διπλασίαν. s. 18. ἑαυτὸν. f, v, l, Φ. ib. οὖν om. π. ib. τινος. Φ. ib. ἐτέρων. p. ib. κτυπηθῆναι. 1 et s. 19. αὐτός γε. Φ. ib. πρόσω χωρεῖν. Φ. ib. καὶ ἐτέρω τινὶ τοῦνομα Νεῖλῳ. Φ. 20. ἐπιφρέμασθαι. Φ. 21. δὲ om. L. 24. αἱ πρότερον. s, a, m. αἱ πρότεροι. o.
 29. καταλύσαντας. v. 31. ἀλλήλας. v, l, s, a. ib. αὐτῶν. l, s. αὐτῶν. E. 32. ἐκάστω ἐς χεῖρας. v. 34. δύο. p. v. δὲ. E. 35. δέδιτε. p, f, v et m. γφ. ib. Δία. p.

- ἔφη ὁ Νεῖλος „ὄν γε ἡμεῖς οἱ Γυμνοὶ χρόνῳ ἤδη ὑβρίζοντα μήπω μετεστήσαμεν τοῦ σκυρτῶν“ „ἀλλ' ἔστιν“ εἶπεν „ἐπὶ τοὺς ὑβριστάς τούτους φάρμακον, ᾧ λέγεται Μίδασι ποτὲ χρῆσασθαι· μετῆχε μὲν γὰρ τοῦ τῶν σατύρων γένους ὁ Μίδασι οὗτος, ὡς ἐδήλου τὰ ὄντα, σάτυρος δὲ ἐπ' αὐτὸν εἰς κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐκάμαξε τὰ τοῦ Μίδασι διαβάλλων ὄντα, καὶ οὐ μόνον ἄδων, ἀλλὰ καὶ ἀνάλων τούτῳ, ὁ δ' οἶμαι, τῆς μητρὸς ἀκηκοῶς, ὅτι σάτυρος οἶνω θηρευθεὶς, ἐπειδὴν ἐς ὕπνον καταπέσῃ, σωφρονεῖ καὶ διαλλάττεται, κρήνην τὴν οὖσαν αὐτῷ περὶ τὰ βασιλεία κεράσας οἶνω ἐπαφῆκεν αὐτῇ τὸν σάτυρον, ὁ δὲ ἐπιέ τε καὶ ἤλω. καὶ ὅτι μὴ ψεύδεται ὁ λόγος, ἴσμεν παρὰ τὸν κωμῶρον, καὶ ἦν ἔχασιν οἱ κωμῆται οἶνον, κεράσωμεν αὐτὸν τῷ σατύρῳ, καὶ ταῦτα τῷ Μίδασι πείσεται“. ἔδοξε ταῦτα καὶ ἀμφορέας Αἰγυπτίους τέτταρας οἰνοχοήσας ἐς ληνόν, ἀφ' ἧς ἔπινε τὰ ἐν τῇ κώμῃ πρόβατα, ἐκάλει τὸν σάτυρον ἀφανῶς τι ἐπιπλήττων, ὁ δὲ οὐπω μὲν ἐωρᾶτο, ὑπεδίδου δὲ ὁ οἶνος, ὥσπερ πινόμενος· ἐπεὶ δὲ ἐξεπόθη „σπεισώμεθα“ ἔφη „τῷ σατύρῳ, καθεύδει γάρ.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἠγείτο τοῖς κωμῆταις ἐς Νυμφῶν ἄντρον, πλέθρον οὐπω ἀπέχον τῆς κώμης, ἐν ᾧ καθεύδοντα δείξας αὐτὸν ἀπέχεσθαι εἶπε τοῦ παιεῖν ἢ λοιδορεῖσθαι οἱ, „πέπανται γὰρ τῶν ἀνοήτων“. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον Ἀπολλωνίου, μὰ Δί', οὐχὶ ὁδοῦ πάρεργον, ἀλλὰ παρόδου ἔργον, καὶ ἐντύχη τις ἐπιστολῇ τοῦ ἀνδρός, ἦν πρὸς μειράκιον ὑβρίζον γράφων καὶ σάτυρον δαίμονα σωφρονίσαι φησὶν ἐν Αἰθιοπίᾳ, μεμνησθαι χρῆ τοῦ λόγου τούτου. σατύρους δὲ εἶναι τε καὶ ἐρωτικῶν ἄπτεσθαι μὴ ἀπιστώμεν· οἶδα γὰρ κατὰ τὴν Αἴθιον τῶν ἑμαυτοῦ τινα ἰσηλικῶν, οὗ τῇ μητρὶ ἐλέγετο τις ἐπιφοιτᾶν σάτυρος, ὡς εἰκὸς ἦν τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ, νεβρίδα γὰρ ξυμφυῖα ἐγκει ἐνημμένῳ κατὰ τὸν νῶτον, ἧς οἱ ποδεῶνες οἱ πρῶτοι ξυνειληφότες τὴν δέσσην περὶ τὸ στέφνον αὐτὸ ἀφήκτο. ἀλλὰ μὴ πλείω ὑπὲρ τούτων, οὔτε γὰρ ἡ πείρα ἀπιστητέα οὔτε ἐγώ.
- XXVIII Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἐξ Αἰθιοπίας ἡ μὲν πρὸς τὸν Εὐφράτην διαφορὰ τότε μάλιστα ἐπέδωκε ἐκ τῶν ὁσημέραι διαλέξεων, ἐπέτρεπε δὲ αὐτὰς Μενίπῳ τε καὶ Νεῖλῳ, σμικρὰ ἐπιτιμῶν αὐτοὺς τῷ Εὐφράτῃ, τοῦ δὲ Νεῖλου σφόδρα ἐπεμελεῖτο.
- XXIX Ἐπεὶ δὲ Τίτος ἠρῆκε τὰ Σόλυμα καὶ νεκρῶν πλέα ἦν πάντα τὰ ὄμορα τε ἔθνη ἐστεφάνουν αὐτόν, ὁ δὲ οὐκ ἤξιον ἑαυτὸν τούτου, μὴ γὰρ αὐτοὺς ταῦτα εἰργάσθαι, θεῶν δὲ ὄργην φήναντι ἐπιδεδωκέναι τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας, ἐπήγει ὁ Ἀπολλώνιος ταῦτα, γνώμη τε γὰρ περὶ τὸν ἄνδρα ἐφαίνετο καὶ ξύνεσις ἀνθρωπείων τε καὶ θεῶν, καὶ σωφροσύνης μεστὸν τὸ μὴ στεφανοῦσθαι ἐφ' αἵματι. ξυντάττει δὴ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν, ἧς διάκονον ποιεῖται τὸν Δάμιν, καὶ ἐπιστέλλει ὧδε·
- Ἀπολλώνιος Τίτῳ στρατηγῷ Ῥωμαίων χαίρειν.
- 30 Μὴ βουληθῆντι σοι ἐπ' ἀλγμῇ κηρύττεσθαι, μηδ' ἐπὶ δηλῷ αἵματι δίδωμι ἐγὼ τὸν σωφροσύνης στέφανον, ἐπειδὴ ἐφ' οἷς δεῖ στεφανοῦσθαι, γυγνώσκεις. ἔρρωσο· ὑπερησθεῖς δὲ ὁ Τίτος τῇ ἐπιστολῇ „καὶ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ“ ἔφη „χάριν οἶδά σοι καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς, καὶ μεμνήσομαι τούτων, ἐγὼ μὲν γὰρ Σόλυμα ἤρηκα, σὺ δὲ ἐμέ“.
1. ὄν τε. 2. a. ib. μήτε. fc, a et m. γρ. ib. κατεστήσαμεν. v. 2. εἰπὼν. s, a. 3. μὲν om. p. 4. διαβαλῶν. λ β
f, v, l. διαβαλῶν. sic. 1. (p, π.) διαβάλλων. s, E. 5. τούτῳ. p, l, v. τούτῳ. f, s, a, m. τούτο. o. 7. περὶ τὸν. p.
8. ταῦτα τὰ M. p. 9. ἀφ' ἧς. l. 10. ἐπιπλήττων. p. 11. δὲ. p, l, s. δ'. E. ib. ἐξεπόθη. l, a. ib. σπεισώμεθα. s, E. 12. ἐν Νυμφῶν ἄντροις. 2, a. ib. οὐπω om. p. 13. εἶπεν. p. ib. λοιδορεῖσθαι ἢ παιεῖν om. o. l. p. 14. Δία. p. 15. σωφρονήσαι. p. 16. ἐπ' Αἰθιοπία. l et m. γρ. 17. ἰσηλικῶν. Φ. (334, a, 21.) 18. τις om. a, m. ib. ἐδοξε. l, s, a, m. 19. Fo: αὐτῷ.
21. αὐτῷ om. p. ib. τότε μάλιστα ἐπέδωκε. 1. (et φ.) ἐπέδωκε om. 2 nisi quod τότε μάλιστα. sec. m. post ἐπέδωκε adjicit s. ἐπέδωκε τότε μάλιστα. a, m. ἐπέδωκε μάλιστα. o. 22. αὐτοὺς. C, a, m. αὐτόν. o. Sc.: αὐτὰς. ib. σμικρὰ. p. ib. αὐτοὺς om. f, v, l, a et s. pr. m.
24. ἐπεὶ δὲ Τίτος — ὄμορα ἔθνη — χεῖρας. Φ. (334, a, 22.) ib. Τίτος. E. ib. Ἰεροσόλυμα. Φ. ib. πάντων. Φ. A. 27. ἐν αἵματι. v. 28. ἡ. p. ἦν. v.
30. μὴ βουληθῆντι σοι. l, f, v. μὴ σοι βουληθῆντι. φ, r. βουληθῆντι σοι μὴ. l, s, E. 33. ἤρηκα. π.
VI, 28. 29. p. 268. 269.

Ἀναρρηθῆεις δὲ αὐτοκράτωρ ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ἀριστείων ἀξιοθεῖς τούτων ἀπήει μὲν ἰσομοιρήσων
 τῆς ἀρχῆς τῷ πατρὶ, τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ἐνθυμηθεῖς, ὡς πολλοῦ ἄξιος αὐτῷ ἔσται κἂν πρὸς βραχὺ
 ξυγγενόμενος, ἰδέϊτο αὐτοῦ ἐπ' Ἄργους ἦκειν, καὶ περιβαλὼν ἐλθόντα „πάντα μοι ὁ πατήρ“ ἔφη
 „ἐπέστειλεν, ὃν ξύμβουλον ἐποιεῖτό σε, καὶ ἰδοὺ ἢ ἐπιστολή, ὡς εὐεργέτης τε αὐτοῦ ἐν αὐτῇ γέ-
 γραφαι καὶ πᾶν ὅ τι ἐσμέν, ἐγὼ δὲ ἔτη μὲν τριάκοντα ταυτὶ γέγονα, ἀξιούμενος δὲ ὃν ὁ πατήρ
 ἐξηκοντούτης ὢν καὶ καλούμενος ἐς τὸ ἄρχειν πρὶν οὐκ οἶδ' εἰ ἀρχθῆναι εἰδέναι, δέδια μὴ μει-
 ζόνων, ἢ ἐμὲ χρῆ, ἄπτωμαι.“ ἐπιψηλαφήσας δὲ αὐτοῦ τὸν ἀνχένα ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ γὰρ δὴ ἐρ-
 ρωτο αὐτὸν ἴσα τοῖς ἀκούσι τὸ σῶμα, „καὶ τίς“ εἶπε „βιάσεται ταῦρον ἀνχένα οὕτω κρατερόν
 ὑποσχέειν ξυγῶ“; „ὁ ἐκ νέου“ ἔφη. „μοσχέυσας με“, τὸν πατέρα τὸν ἑαυτοῦ λέγων ὁ Τίτος καὶ
 τὸ ὑπ' ἐκείνου ἂν μόνου ἀρχθῆναι, ὅς ἐκ παιδὸς αὐτὸν τῇ ἑαυτοῦ ἀκροάσει ξυνείδριξε“. „χαίρω“
 εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος „πρῶτον μὲν παρεσκευασμένον σε ὁρῶν ἐπεσθαι τῷ πατρὶ, ὑφ' οὗ χαίρουσιν
 ἀρχόμενοι καὶ οἱ μὴ φύσει παῖδες, θεραπεύσοντά τε τὰς ἐκείνου θύρας, ᾧ ξυνθεραπευθήσῃ. νεό-
 τητος δὲ γῆρας ἅμα ἐς τὸ ἄρχειν ἰούσης τίς μὲν λύρα, τίς δὲ αὐλὸς ἠδεῖαν ὅδε ἀρμονίαν καὶ ξυγ-
 κεραιμένην αἰδέσεται; πρεσβύτερα γὰρ ξυμβήσεται νέοις, ἐξ ὧν καὶ γῆρας ἰσχύσει καὶ νεότης οὐκ
 πακτῆσει.“ „ἐμοὶ δέ“, εἶπεν ὁ Τυανεῦ, περὶ ἀρχῆς καὶ βασιλείας τί ὑποθήσῃ; „ἄ γε“ ἔφη „σεαυ-
 ὄν πέπεικας, ὑποκείμενος γὰρ τῷ πατρὶ δηλά που, ὡς ὁμοίωσῃ αὐτῷ· καὶ τὸν Ἀρχύτου δ' ἂν
 ἱκοίμι νυνὶ λόγον, γενναῖος γὰρ καὶ μαθεῖν ἄξιος· ἐγένετο ὁ Ἀρχύτας ἀνὴρ Ταραντίνος τὰ Πυθα-
 ὄφου σοφός· οὗτος ὑπὲρ παιδῶν ἀγωγῆς γράφων „ἔστω“ φησὶν „ὁ πατήρ παράδειγμα ἀρετῆς τοῖς
 αἰσίν, ὡς καὶ τῶν πατέρων ξυντονώτερον βαδιουμένων ἐπὶ τὰς ἀρετάς, ἦν ὁμοιωῖνται σφισιν οἱ
 αἰδῆς“. ἐγὼ δὲ σοὶ καὶ Δημήτριον ξυστήσω τὸν ἑμαυτοῦ ἑταῖρον, ὃς ξυνέσται σοὶ ὅποσα βούλει,
 ἰδιάσκειν, τί δεῖ πράττειν τῶν ἀγαθῶν.“ „τίς δέ“, ἔφη „Ἀπολλώνιε, ἢ σοφία τοῦ ἀνδρὸς τούτου“;
 παρρησία“ εἶπε „καὶ τὸ ἀληθεύειν ἐκπλήττεσθαι τε ὑπὸ μηδενός, ἔστι γὰρ τοῦ Κυνικοῦ κράτους“.
 εὐσεχεῶς δὲ τοῦ Τίτου τὸν κῆνα ἀκούσαντος „Ὁμήρω μέντοι“ ἔφη „νέος ὢν ὁ Τηλέμαχος καὶ
 εὐοῖν ἐδόκει κινῶν δεῖσθαι καὶ ξυμπέμπειν αὐτοὺς ὀπαδοὺς τῷ μειρακίῳ ἐς τὴν τῶν Ἰθακησίων
 γροῶν καίτοι ἀλόγους ὄντας, σοὶ δὲ ξυνέσται κῆνον, ὃς ὑπὲρ σοῦ τε πρὸς ἐτέρους καὶ πρὸς αὐ-
 ὄν σε, εἴ τι ἀμαρτάνοις, σοφῶς ἅμα καὶ οὐδὲ ἀλόγως ὑλακτῆσει“. „δίδου“ εἶπε „τὸν ὀπαδὸν
 ἕνα, ξυγχαρῶ δὲ αὐτῷ καὶ δακρῖν, εἴ τι με ἀδικούντα αἰσθόιτο“. „γέγραπται“ ἔφη „πρὸς αὐ-
 ὄν ἐπιστολή, φιλοσοφεῖ δὲ ἐπὶ τῆς Ῥώμης“. „γεγράφθω“, εἶπεν „ἐβουλόμην δ' ἂν καὶ πρὸς σὲ
 πρὸς ἐμοῦ τινα γράφειν, ὡς ἅμα τῆς ἐς τὴν Ῥώμην ὁδοῦ κοινωνὸς ἡμῖν γένοιο“. „ἀφίξομαι“,
 ἔφη „ὅποτε ἀμφοῖν λῶν“. μεταστησάμενος δὲ ὁ Τίτος τοὺς παρόντας „αὐτοί“ εἶπεν „ὦ Τυανεῦ,
 γεγονάμεν, ξυγχαρεῖς γὰρ που ἐρωτῶν ὑπὲρ τῶν ἐμοὶ σπουδαιοτάτων“; „ἐρώτα“, ἔφη „καὶ το-
 σοῦτω προθυμότερον, ὅσῳ ὑπὲρ μειζόνων“. „περὶ ψυχῆς“ εἶπε „τῆς ἑμαυτοῦ, καὶ οὐς μάλιστα
 φρεαττοίμην ἂν, ἔσται μοι ἢ ἐρώτησις, εἰ μὴ δόξω δειλὸς δεδιῶς ἤδη ταῦτα“. „ἀσφαλῆς μὲν
 οὖν“ ἔφη „καὶ ἐφειστηκῶς, προορᾶν γὰρ τούτου χρῆ μάλιστα“. καὶ ἐς τὸν ἥλιον ἀναβλέψας ὄμνυ
 αὐτὸν, ἢ μὴν αὐτὸς μέλλειν ὑπὲρ τούτων πρὸς αὐτὸν λέξειν μηδὲ ἐρωτῶντα, τοὺς γὰρ θεοὺς φῆναί οἱ,
 προικεῖν αὐτῷ ζῶντος μὲν τοῦ πατρὸς δεδιέναι τοὺς ἐκείνῳ πολεμιστάτους, ὀποθανόντος δὲ τοὺς
 ἑαυτῷ ὀκειοτάτους. „ἀποθανοῦμαι δέ“ εἶπε „τίνα τρόπον“; „ὄν γε“ ἔφη „Ὀδυσσεὺς λέγεται, φασὶ

1. αὐτῷ. E. 3. περιβαλὼν οὖν. v. ib. μοι om. v. 4. ἀπέστειλεν. l, v. 5. ἔτι. l. 6. οὐκ οἶδ' εἰ πρὶν. o.
 7. κρατερόν. π. κρατερόν. p, 2, E. 9. δ. p. 10. αὐτῷ. π, v. ib. χαίρω. 1, f. χαίρω οὖν. f. pr. m. l, s, E. χαί-
 ρω. v. 11. παρεσκευασμένον. s, a. 12. θεραπεύσαντα. v. 14. ξυμβλήσεται. p. ib. ἰσχύει. v. 15. ὑποθήσει. v.
 ib. ἄγε. E. corr. J ad Vers. germ. 16. δ' ἂν om. p. δὲ ἂν. f, v, l. δὲ om. s, a, m. 21. τὸν ἀγαθόν. 1, l ex corr.
 τῶν ἀγαθῶν. 2, E. 24. ξυμπέμπει. B. ib. ὀπαδοὺς. l. m. idem 26. 26. σοφῶς. π, 2, E, σοφῶς. p, J. ib. σε
 om. p. 27. αὐτῷ. 1. αὐτόν. 2, E. ib. Fo: γεγράφεται. 29. γράφειν τινα. v. ib. τῆς ἐς. p. τῆς τε ἐς. π, 2, E.
 31. τῶν ἑμαυτοῦ. p. ib. σπουδαιοτάτων. p. ib. τοσοῦτο. f, s et l ante corr. τοσοῦτον. v. 32. ὅσον. f, v, s. 33.
 ἢ om. p. 35. μὴ ἐρωτῶντα. p. 37. Ὀδυσσεὺς. v. ut statim.

γὰρ κάκειν τὸν θάνατον ἐκ θαλάττης ἔλθειν“. ταῦτα ὁ Δάμις ᾧδε ἐρμηνεύει· φυλάττεσθαι μὲν αὐτὸν τὴν αἰχμὴν τῆς τρυγόνος, ἢ τὸν Ὀδυσσεῖα βεβλήσθαι φασι, δυοῖν δὲ ἔτοιῖν μετὰ τὸν πατέρα τὴν ἀρχὴν κατασχόντα ὑπὸ τοῦ θαλαττίου λαγῶ ἀποθανεῖν, τὸν δὲ ἰχθὺν τοῦτον παρέχεσθαι χυμοὺς ἀπορρήτους ὑπὲρ πάντα τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ γῆ ἀνδροφόνα, καὶ Νέρωνα μὲν ἐσποιῆσαι
 5 τοῖς ἑαυτοῦ ὄφιοις τὸν λαγῶν τοῦτον ἐπὶ τοὺς πολεμιστάτους, Δομετιανὸν δὲ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Πιτον, οὐ τὸ ξὺν ἀδελφῷ ἄρχειν δεινὸν ἠγοούμενον, ἀλλὰ τὸ ξὺν πρῶφ τε καὶ χρηστῷ. τοιαῦτα διαλεχθέντες ἰδίᾳ περιέβαλον ἀλλήλους ἐν φανερωῷ, ἀπίοντα δὲ προσειπὼν „νίκα, ᾧ βασιλεῦ“, ἔφη
 XXXIII „τοὺς μὲν πολεμίους ὄπλοις, τὸν δὲ πατέρα ἀρεταῖς“. ἢ δὲ πρὸς τὸν Δημήτριον ἐπιστολῇ ᾧδε εἶχεν·

Ἀπολλώνιος φιλόσοφος Δημητρίῳ κυνὶ χαίρειν.

10 Δίδωμί σε βασιλεῖ Τίτῳ διδάσκαλον τοῦ τῆς βασιλείας ἤθους, σὺ δ' ἀληθεύσαι τέ μοι πρὸς αὐτὸν δίδου καὶ γίγνου αὐτῷ, πλὴν ὀργῆς, πάντα. ἔρρωσο.

XXXIV 272 Οἱ δὲ τοὺς Ταρσοὺς οἰκοῦντες τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἤχθοντο τῷ Ἀπολλωνίῳ διὰ τε τὰς ἐπιπλήξεις, ἐπειδὴ ξυντόνους αὐτὰς ἐποιεῖτο, διὰ τε τὸ ἀνειμένον καὶ τρυφῶντες μηδὲ τὴν τοῦ λόγου ἀνέχεσθαι ῥάμην, τότε δ' οὕτω τι ἠτήθησαν τοῦ ἀνδρός, ὡς οἰκιστὴν τε αὐτὸν ἠγείσθαι καὶ
 15 στήριγμα τοῦ ἄστεος. ἔδυσεν μὲν γὰρ δημοσίᾳ ὁ βασιλεὺς, ξυνελθοῦσα δὲ ἡ πόλις ἰκέτευσεν ὑπὲρ τῶν μεγίστων, ὁ δὲ μεμνήσεσθαι τούτων πρὸς τὸν πατέρα ἔφη καὶ πρεσβεύσειν αὐτὸς ὑπὲρ ὧν δέονται· παρελθὼν δὲ ὁ Ἀπολλώνιος „εἰ δὲ ἐνίους“ ἔφη „τούτων ἐλέγξαιμι σοὶ μὲν καὶ πατρὶ τῷ σῷ πολεμίους, πεπρεσβευμένους δὲ ὑπὲρ νεωτέρων ἐς τὰ Σόλυμα, ξυμμάχους δ' ἀφανεῖς τῶν σοὶ φανερωτάτων ἰχθρῶν, τί πείθονται“; „τί δὲ ἄλλο γε“, εἶπεν „ἢ ἀπολοῦνται“; „εἶτα οὐκ αἰσχροῦν“
 20 ἔφη „τὰς μὲν τιμωρίας αὐτίκα ἀπαιτεῖν, τὰς δὲ εὐεργεσίας ὅψι δίδόναι, καὶ τὰς μὲν καθ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, τὰς δὲ ἐς κοινωλίαν γνώμης ἀνατίθεσθαι“; ὑπερησθεῖς δὲ ὁ βασιλεὺς „δίδωμι τὰς δωρεάς“, εἶπεν „οὐ γὰρ μοι ἀχθέσεται ὁ πατὴρ ἀληθείας ἠττωμένῳ καὶ σοῦ.

XXXV Τοσαῦτα ἔθνη φασὶν ἐπελθεῖν τὸν Ἀπολλώνιον σπουδάζοντά τε καὶ σπουδαζόμενον. αἱ δὲ ἐφεξῆς ἀποδημίαι πολλαὶ μὲν ἐγένοντο τῷ ἀνδρὶ, οὐ μὴν τοσαῦτα γε ἔτι, οὐδὲ ἐς ἕτερα ἔθνη πλὴν
 25 ἃ ἔγνω, περὶ τε γὰρ τὴν ἐπὶ θαλάττῃ Ἀγρυπτον καταβάντι αὐτῷ ἐξ Αἰθιοπίας διατριβῆς πλείων ἐγένετο, περὶ τε Φοίνικας καὶ Κίλικας Ἰωνάς τε καὶ Ἀχαιοὺς καὶ Ἰταλοὺς πάλιν οὐδαμοῦ ἐλλείποντι τὸ μὴ οὐχ ὁμοίῳ φαίνεσθαι. χαλεποῦ γὰρ τοῦ γυνῶναι ἑαυτὸν δοκοῦντος χαλεπώτερον ἔργον ἠγοῦμαι τὸ μεῖναι τὸν σοφὸν ἑαυτῷ ὅμοιον, οὐδὲ γὰρ τοὺς πονηρῶς φύντας ἐς τὸ λῶν μεταστήσει μὴ πρότερον ἐξασκήσας τὸ μὴ αὐτὸς μεθίστασθαι. ὑπὲρ μὲν δὴ τούτων ἐν ἑτέροις λόγοις ἰκα
 273 30 νῶς εἴρηκα διδάσκων τοὺς μὴ μαλακῶς αὐτοῖς ὁμιλοῦντας, ὅτι τὸν ἀτεχνῶς ἄνδρα μῆτε μεταστήσει τι μῆτε δουλώσεται. ὡς δὲ μῆτε ἐς λόγων ἵομεν μῆκος ἀκριβῶς ἀναδιδάσκοντες τὰ παρ' ἑκάστοις αὐτῷ φιλοσοφηθέντα μῆτ' αὐτῷ διαπηδῶντες φαινοίμεθα λόγον, ὃν οὐκ ἀπόνως παραδίδομεν τοῖς ἀπέλοις τοῦ ἀνδρός, δοκεῖ μοι τὰ σπουδαιότερα ἐπελθεῖν τούτων καὶ ὅποσα μνήμης ἀξιώσεται. ἠγῶμεθα δὲ αὐτὰ παραπλήσια ταῖς τῶν Ἀσκληπιαδῶν ἐπιδημίαις.

XXXVI Μειράκιον ἑαυτοῦ μὲν ἀπαιδευτῶς εἶχε, τοὺς δὲ ὄρνις ἐπαίδευε καὶ ξυνοίκους ἐπὶ σοφίᾳ ἐποιεῖτο· ἐδίδασκε δὲ αὐτοὺς λαλεῖν τε ὅσα οἱ ἄνθρωποι καὶ τερετίζειν ὅσα αὐλοῖ. τούτῳ περιτυχῶν

1. κακείνο. m. κείνω. v. 4. ἐσποιῆσαι. 1. ἐμποιῆσαι. 2, B. 5. ἑαυτοῖς. π. ib. ἐπὶ om. 2, a. 6. οὐ τῷ. π. ib. ἄμα τῷ. 2, a. ib. ξυμπράφ. f. ξυν πρὶ. p. 7. ἐν φανερωῷ ἀλλήλους. p. 6. κυνὶ om. s, a. γρ. Σουνεῖ est in m. ex cod. epistolarum ducta lectio.

10. μοι 1, f, v. με. 1, s. E. 11. πάντα om. 2, a.

13. τι om. π. 16. μεμνήσθαι. C, E. Scr. μεμνήσεσθαι. 18. δ' om. 2, a. 19. ἰχθρὸν. mg. αἰσχροῦν. v. 20. εἰς καθ' ἑαυτὸν. π. εἰς ἑαυτὸν. p. ὑφ' ἑαυτῷ. f, v, 1, s, E. ἐφ' ἑαυτῷ. ψ. 22. ἀχθεσθήσεται. π. ἀχθέσεται. p, 2, E. ib. πεττωμένῳ. sc. πεττωμένῳ. a. πεττωμένῳ. m.

23. τὸν Ἀπ. φασὶν ἐπελθεῖν. v. ib. ἐπελθεῖν om. l. 24. τοσαῦτά γε ἔτη. p. 25. ἐπὶ θ. 1 et m. γρ. ἐν θ. 2 — E. 26. οὐδαμῇ. p. 29. μεθίστασθαι π, B. μὴ μεθίστασθαι. p, 2, E. 31. ἵομεν. v. 33. σπουδαιότατα. 1, s, a — 34. ἐπιδημίαις. p.

35. μὲν ἑαυτοῦ. v. 36. τε om. a. ib. ὅσα αὐλοῖ. C. ὅσα οἱ αὐλοῖ. E.

VI, 33. 34. 35. 36. p. 272. 273.

„τί“ ἔφη „ἐπιτηδεύεις“; ἐπεὶ δὲ τὰς τε ἀηδόνας αὐτῷ διήμι καὶ τοὺς κοφίλους καὶ ὀπόσα εὐγλατ-
 τίλοι τοὺς χαραδρίους, τὴν φωνὴν δὲ ἀκιδεῦτον ἐφαίνετο „δοκίς μοι“ ἔφη „διαφθείρειν τοὺς
 ὄρνις, πρῶτον μὲν τῷ μὴ ξυγχαρῆν αὐτοῖς τὸ ἑαυτῶν φθέγμα οὕτως ἦδὲ ὄν, ὡς μὴδ’ ἂν τὰ
 μουσικὰ τῶν ὀργάνων ἐς μίμησιν αὐτοῦ καταστῆναι, εἶτα καὶ τῷ κάκιστα Ἑλλήνων αὐτὸς διαλεγό-
 μενος μαθητὰς αὐτοὺς ποιεῖσθαι ἀφανίας, ἐπιτρίβεις δ’ ᾧ μειράκιον, καὶ τὸν σεαυτοῦ οἶκον·
 βλέψαντι γὰρ ἐς τοὺς ἀκολούθους καὶ ὡς κατεσκευάσαι, τῶν ἀβρῶν ἔμουγε καὶ οὐκ ἀπλούτων φαίνη,
 τοὺς δὲ τοιούτους ὑποβλίπτουσιν οἱ συνοφάνται κέντρα ἐπ’ αὐτοὺς ἡρμένοι τὴν γλῶτταν. καὶ τί
 χρῆσθαι τῇ φιλοφρονίᾳ τότε; οὐδὲ γὰρ τὰ πασῶν ἀηδόνων μέλη ξυμφέρων ἀποσοβήσεις αὐτοὺς ἐγκρι-
 μένους τε καὶ ἐρείδοντας, ἀλλ’ ἐπαντελεῖν χρὴ τῶν ὄντων καὶ προβάλλειν αὐτοῖς τὸ χρυσίον, ὥσπερ
 τὰ μελλήματα τοῖς κυσί, κἄν ὑλακτῶσιν, αὐθις διδόναι καὶ αὐθις, εἶτα αὐτὸν πεινήν ὕστερον καὶ
 ἀπορεῖν. δεῖ δὲ σοὶ ἐκτροπῆς λαμπρᾶς καὶ μεταβολῆς ἤδη τινὸς τῶν τρόπων, ὡς μὴ λάθης πε-
 ρορρησῆσαι τὸν πλοῦτον καὶ ἀξίως πράττειν τοῦ θρηνηῖσθαι μᾶλλον ὑπ’ ὀρνίθων ἢ ἄδεδθαι. τὸ δὲ
 φάρμακον τῆς μεταβολῆς οὐ μέγα· ἔστι γὰρ τι ἐν ἀπάσαις πόλεσιν ἔθνος ἀνθρώπων, ὃ σὺ οὐπω
 μὲν γινώσκεις, καλοῦσι δὲ αὐτὸ διδασκάλους· τοῦτοις ἀπὸ τῆς οὐσίας μικρὰ δούς ἀσφαλῶς κε-
 πτήσθαι τὰ πλεῖα, φηγορικὴν γὰρ σε παιδεύουσιν τὴν τῶν ἀγοραίων, φηθία δ’ ἡ τέχνη. εἰ μὲν γὰρ
 καὶδὰ σε ἐώρων ἔτι, ξυνεβούλευον ἂν φοιτᾶν ἐπὶ φιλοσόφων τε καὶ σοφιστῶν θύρας καὶ σοφίᾳ
 κάσθαι τὴν οἰκίαν τὴν σεαυτοῦ φράττειν, ἐπεὶ δὲ ἔξωρος τούτων τυγχάνεις ἂν, τὸ γοῦν ὑπὲρ σεαυ-
 τοῦ λέγειν ἔμαθες, νομίσας, εἰ μὲν τὰ τελεώτερα ἔμαθες, κἄν ὅμοιος ἀνδρὶ ὀπλιτεύοντι τε καὶ
 φοβερῷ δόξαι, ταυτὶ δ’ ἔμαθῶν τὴν τῶν φιλῶν τε καὶ σφενδονητῶν σκευὴν ἔξεις, βάλλοις γὰρ
 ἂν τοὺς συνοφάντας, ὥσπερ τοὺς κύνας.“ ξυνήκε τὸ μειράκιον τούτων καὶ τὰς τῶν ὀρνίθων δια-
 φηβὰς ἐκλιπὸν ἐς διδασκάλων ἐβράδισεν, ὑφ’ ἂν καὶ ἡ γνώμη αὐτῷ καὶ ἡ γλῶττα ἴσχυον.

274

Ἄνοιον δὲ λόγιον ἐν Σάρδεσι λεγομένοιν, τοῦ μὲν, ὡς ὁ Πακτωλός ποτε τῷ Κροίσῳ ψήγμα
 χρυσοῦ ἄγοι, τοῦ δὲ, ὡς πρεσβύτερα τῆς γῆς εἶη τὰ δένδρα, τὸν μὲν πιδανῶς ἔφη πεπιστεῦσθαι,
 χρυσία γὰρ εἶναι ποτε τῷ Τιμόλῳ φαμμώδη καὶ τοὺς ὄμβρους αὐτὰ φέρειν ἐς τὸν Πακτωλὸν κα-
 ταύροντας, χρόνῳ δὲ, ὅπερ φιλεῖ τὰ τοιαῦτα, ἐκλιπῆν αὐτὰ ἀποκλυσθέντα, τοῦ δ’ ἐτέρου λόγου
 καταγέλῳσας „ὕμεις μὲν“ ἔφη „προγενέστερα τῆς γῆς φατε εἶναι τὰ δένδρα, ἐγὼ δὲ πολὺν οὕτω
 χρόνον φιλοσοφῆσας οὐπω ἔγνω οὐρανοῦ προγενεστέρους ἀστέρας“ διδάσκων ὅτι μὴδ’ ἂν γένοιτό
 τὸ ἐν ᾧ φύεται μὴ ὄντος.

XXXVII

Στασιάζοντος δὲ τὴν Ἀντιόχειαν τοῦ τῆς Συρίας ἀρχοντος καὶ καθιέντος ἐς αὐτοὺς ὑποφίας,
 ὑφ’ ἂν διειστέμεσαν ἐκκλησιαζομένη πόλις, σεισμοῦ δὲ γενναίου προσπεσόντος, ἔκτηξαν καὶ ὅπερ
 ἐν διοσημίαις εἰσθεν, ὑπὲρ ἀλλήλων ἠΐξαντο. παρελθὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „ὁ μὲν θεὸς“ ἔφη
 „διαλλακτῆς ὑμῶν σαφῆς γέγονεν, ὑμεῖς δὲ οὐδ’ ἂν αὐθις στασιάζαίτε, τὰ αὐτὰ φοβούμενοι“. καὶ
 κατέστησεν αὐτοὺς ἐς ἔννοιαν ἂν πείθονται, καὶ ταυτὸ τοῖς ἐτέροις φοβήσονται.

275

Ἄξιον δὲ καὶ τούτου ἐπιμνησθῆναι· ἔθνε τις ὑπὲρ θησαυροῦ τῇ Γῆ καὶ οὐδὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ

XXXIX

1. ταύτας. v. ib. εὐγλαττίλοι. 1, f et v. ex corr. εὐγλαττίλει. 1, s, E. 2. μοι om. v. 3. τῷ. π, B. τὸ. p, 2, E.
 4. τὸ ἑαυτῶν. 1, s, a, m. τὸ αὐτὸ. v. 4. καταστῆσαι. π ubi suprascr. ult. v. καταστῆσαι. a. ib. καὶ τῷ. C praes-
 ent. v. καὶ τὸ. v. E. ib. αὐτοὺς λεγομένους et corr. διαλεγόμενους. p. 5. αὐτοὺς om. a. ib. καὶ ἀφανίας. p. 7. ὑπ’
 αὐτοῦ. v. 9. τὸν ὄντων. 1. 11. ἐκτροπῆς καὶ μεταβολῆς λαμπρᾶς. p. ib. περορρησῆσαι. p. 14. κτήσθαι. f, v, l. 15. παι-
 δεύουσι. C. παιδεύουσι. E. ib. τὴν om. p. ib. δ’ om. l. 17. πράττειν. π. ib. ἐπειδὴ. a, m. ib. τὸ μὲν. l. 18. ὀπλι-
 τεύοντι τότε. a, m. ubi mg. γφ. τε. 19. βάλλοις. π, f. βαλεῖς. p. βάλλοις. v, l, s, E. 20. ἂν om. p. 21. εἰς διδα-
 σκάλων ἐβράδισεν — ἴσχυον. Φ. (334, a, 27).
 23. χρυσοῦ. π, 2. χρυσίου. p. χρυσοῦν. E. 24. κατασύροντας. 1. κατασύραντας. 2, E. 25. ἐκλιπῆν αὐτὰ. C.
 (1: ἐκλιπῆν αὐτὰ) αὐτὰ ἀπολιπῆν. f, c, E. 27. μὴδ’ om. m.
 29. ἐπ’ αὐτοῦ. p. 31. διοσημίαις. f, l. ib. εἶξαντο. 2, a. 32. σαφῆς om. v. ib. στασιάζαίτε. π. ex corr. 2.
 στασιάζαίτε. p. στασιάζαίτε. E. 33. ἂν. 1. ἂν ποτε. 2, E. ib. καὶ ταυτὸ. C, E. Fo: καὶ ὡς ταυτὸ. ib. τοῖς ἐτέροις.
 C. τοῖς ἐταίροις. E.

προσεύχεσθαι ὑπὲρ τούτου ᾧ κνει, ὁ δὲ ἐνθυμηθεὶς, οἷον ἐρᾷ „δεινόν γε“, ἔφη „χρηματιστὴν ὀρῶ“. „κακοδαίμονα μὲν οὖν“, εἶπεν „ᾧ γέ ἐστιν οὐδὲν πλὴν ὀλίγων, ἃ μὴ ἀπόχρη βόσκειν τὸν οἶκον“. „ἔοικας“ ἔφη „πολλοὺς τρέφειν καὶ ἀργούσας οἰκέτας, οὐδὲ γὰρ αὐτός γε τῶν ἀσόφων φαίνῃ“. ὁ δὲ ἠρέμα ἐπιδακρύσας „θυγάτριά μοι“ εἶπεν „ἔστι τέτταρα καὶ φερνῶν δεῖ τεττάρων, ἐμοὶ δὲ εἰς 5 δισμύριαλ που δραχμαὶ νῦν, ἐπειδὴν δὲ ταῖς θυγατράσι κατανεμηθῶσιν, ἐκείναι τε σμικρὰ εἰληφέναι δόξουσιν ἐγὼ τε ἀπολοῦμαι ἔχων οὐδέν“. παθῶν οὖν τι πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος „ἐπιμελησόμεθά σου“ ἔφη „κἀγὼ καὶ ἡ Γῆ, φασὶ γὰρ σε θύειν αὐτῇ“. καὶ εἰπὼν ταῦτα προΐει τὰ προάστεια, ὡσπερ οἱ τοὺς καρποὺς ἀνούμενοι, ἰδὼν δὲ τι χωρίον ἐλαῶν πλήρες καὶ ἡσθεῖς τοῖς δένδροσιν, ὡς εὐφρῶν τε ἦν καὶ μεγάλα καὶ τινος κηπίου ἐν αὐτῷ ὄντος, ἐν ᾧ σμήνη τε καὶ ἄνθη ἐωρᾶτο, 10 παρῆλθεν ἐς τὸ κηπίον ὡς τι ἐπισκεψόμενος μεῖζον καὶ προσευξάμενος τῇ Πανδώρᾳ ἐλάφει ἐς τὸ ἄστν. βαδίσας δὲ παρὰ τὸν τοῦ ἀγροῦ δεσπότην, ᾧ πλοῦτος ἐκ τῶν παρανομασιῶν πεπόριστο τὰς Φοινίκων οὐσίας ἐνδεικνύντι „χωρίον“ ἔφη „τὸ δεῖνα πόσου ἐπρίω καὶ τί πεπόνηται σοι ἐς αὐτό;“ τοῦ δὲ πέρυσι μὲν ἐωνῆσθαι τὸν ἀγρὸν, πεντακισχιλίαν δὲ καὶ μυρίαν φήσαντος, οὕτω δ' 276 ἐκπεπονημένοι τι, πείθει τὸν ἀνδραποῦ ἀποδόσθαι οἱ δισμυρίαν αὐτὸν ἔνθημα ποιησάμενον τὰς πεντακισχιλίας. ὁ μὲν δὴ τοῦ θησαυροῦ ἐρᾶν οὕτω ξυνίει τοῦ δώρου, ἀλλ' οὐδ' ᾤετο ἴσα ἔχειν, τοσοῦτω δὲ ἐλάττω, ὅσῳ τὰς μὲν δισμυρίας ἐν ταῖν χερσίν οὐσας ἐφ' ἑαυτῷ εἶναι ἄν, τὸν δ' ἀντ' αὐτῶν ἀγρὸν ἐπὶ πάγκαις κείσεσθαι καὶ χαλάσαις καὶ τοῖς ἄλλοις, ἃ τοὺς καρποὺς φθείρει, ἐπὶ δὲ ἀμφορέα μὲν τρισχιλίαν δαρεικῶν αὐτίκα εὗρε περὶ αὐτὸ μάλιστα τὸ ἐν τῷ κηπίῳ σμήνος, εὐφύρου δὲ τοῦ τῆς ἐλαίας καρποῦ ἔτυχεν οὐκ εὐφορούσης τότε τῆς ἄλλης γῆς, ὕμνοι αὐτῷ ἐς τὸν 20 ἀνδρα ἠδοντο καὶ μνηστῆρων θεραπευόντων αὐτὸν πλέα ἦν πάντα.

xl. Κάκεῖνα ἀξιωματιμύνητα εὗρον τοῦ ἀνδρός· ἐρᾶν τις ἐδόκει τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἔδους, ὃ ἐν Κνιδῷ γυμνὸν ἴδονται, καὶ τὰ μὲν ἀνετίθει, τὰ δ' ἀναθήσειν ἔφασκεν ὑπὲρ τοῦ γάμου, Ἀπολλωνίῳ δὲ καὶ ἄλλως μὲν ἄτοπα ἐδόκει ταῦτα, ἐπεὶ δὲ μὴ παρηγεῖτο ἡ Κνιδος, ἀλλ' ἐναργεστέρων 25 ἔφασαν τὴν θεὸν δόξειν, εἰ ἐρᾶτο, ἔδοξε τῷ ἀνδρὶ καθῆραι τὸ ἱερὸν τῆς ἀνοίας ταύτης, καὶ ἐρομένων τῶν Κνιδίων αὐτόν, εἰ τι βούλοιο τῶν θυτικῶν ἢ εὐκτικῶν διορθῆσθαι „ὀφθαλμοὺς“ ἔφη „διορθώσομαι, τὰ δὲ τοῦ ἱεροῦ πάτρια ἐχέτω, ὡς ἔχει“. καλέσας οὖν τὸν θρηπτόμενον ἤρετο αὐτόν, εἰ θεοὺς νενόμικε, τοῦ δ' οὕτω νομίζειν θεοὺς φήσαντος, ὡς καὶ ἐρᾶν αὐτῶν, καὶ τῶν γάμων μνημονεύσαντος, οὓς θύσειν ἠγγεῖτο „σὲ μὲν ποιηταὶ“ ἔφη „ἐπαίρουσι τοὺς Ἀρχιδάσας τε καὶ τοὺς Πηλέας θεαῖς ξυζυγῆσαι εἰπόντες, ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ ἐρᾶν καὶ ἐρᾶσθαι τότε γινώσκω· θεοὶ 30 θεῶν ἀνδραποῖ ἀνδράπων θηρία θηρίων καὶ καθάπαξ ὅμοια ὁμοίων ἐρᾷ ἐπὶ τῷ ἔνθημα καὶ ξυγγενῇ τίπτειν, τὸ δὲ ἑτερογενὲς τῷ μὴ ὁμοίῳ ξυνηλθὸν οὔτε ζυγὸς οὔτε ἔρωσ. εἰ δὲ ἐνεθυμοῦ τὰ Ἰξίονος, οὐδ' ἂν ἐς ἔννοϊαν καθίστασο τοῦ μὴ ὁμοίων ἐρᾶν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τροχῶ εἰλασμένος δι' οὐρανοῦ κνάμπτεται, σὺ δ', εἰ μὴ ἄπει τοῦ ἱεροῦ, ἀπολῆ ἐν ἀπάσῃ τῇ γῇ οὐδ' ἀντειπεῖν ἔχων τὸ 277

1. τούτων. p. ib. ᾧ κνει om. p. ib. δεινόν γε — οἶκον. Φ. (334, a, 29). ib. δεινόν γὰρ. ΦΑ, Β. δεινόν τε. v. 3. οὐ γὰρ. 2, a. 4. μοι om. p. 5. σμικρὸν. s, a, m. 6. ἐγὼ τε. 1. ἐγὼ δὲ. 2, E. 7. ἐς τὰ. o. 9. κηπίον. s. 10. ἐποψόμενος. p. ib. ἐς ἄστν. 2, a. 11. πεπόριστο. 1. ἐπεπόριστο. 2, E. 13. μὲν om. v. ib. ἐωνῆσθαι. l. ib. δὲ καὶ μυρίων. π. καὶ μυρίων. p, 2, E. 14. ἐκπεπονημένοι τι. π. ἐκπεπονημένοι. p, 2, E. ib. πείθει — καρποὺς φθείρει. Φ. (334, a, 31). ib. τὰς πεντακισχιλίας. π et p. ex corr. Φ. τοὺς πεντακισχιλίους. f, l, s, E. τοὺς πεντακισχιλίους. v. 15. ἀλλ' οὐδ' ᾤετο. π. ἀλλ' ᾤετο. p, 2, E, Φ. 16. ταῖς χερσίν. v. Φ. 19. τῆς ἐλαίας — τότε om. v. — ib. αὐτῷ. 1, v, l, s. αὐτῶν. f. αὐτό. E.

21. εἶδος. p, v, l. ἔδους. a. 23. δὲ καὶ ἄλλως μὲν. 1. (u) et m. γρ. o. μὲν καὶ ἄλλως. 2, a, m. ib. καὶ ταῦτα — a, m. 24. καθῆραι. 1. καθᾶραι. 2, E. 25. καὶ εὐκτικῶν. m. 27. τοῦ δ' οὕτω μνημονεύσαντος, mediis omissis. p. — ib. αὐτοῦ καὶ τὸν γάμον. v. 28. θύσειν. p. θῆσειν. π. θύειν. 2, E. ib. ἠγγεῖτο. v. 29. συζυγῆσαι. π, 2. ξυζυγῆσαι — E. συμμυγῆσαι. p. ib. τότε. π, 2, a. τὸ δὲ. m, o. τότε. p. 30. ἐπὶ τῷ. C. ἐπὶ τῷ. E. ib. ἔνθημα. π et m. γρ. ἔτοιμα — p. ὅμοια. 2, E. 31. τῷ δὲ. s. ib. τῷ om. p. τὸ. v. ib. ἐνεθυμοῦ. s. ἐνθυμοῦ. a. ἐνεθυμοῦ. m, o. 32. ἠκισμένο — H. 33. κνάμπτεται. π, B. κάμπτεται. p, 2, E. ib. τοῦ μῆ. l, s, a, m. ubi γρ. τὸ.

μη̄ οὐ δίκαια τοὺς θεοὺς ἐπὶ σοὶ γινῶναι“. ὦδε ἡ παρουσία ἐσβέσθη καὶ ἀπῆλθεν ὁ φάσκων ἐρᾶν ὑπὲρ ξυγγνώμης θύσας.

Σεισμῶν δὲ κατασχόντων ποτὲ τὰς ἐν τῷ ἀριστερω̄ Ἑλλησπόντῳ πόλεις, Αἰγύπτιοι μὲν καὶ Χалδαιοὶ περὶ αὐτὰς ἠγείροντο ὑπὲρ ξυλλογῆς χρημάτων, ὡς δεκαταλάντους θυσίας Γῆ καὶ Ποσειδῶνι θύσοντας, ξυνέφερον δ' αἱ πόλεις τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κοινού, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν οἰκων ὑποκείμενοι τῷ φόβῳ, οἱ δὲ, εἰ μὴ ἐπὶ τραπεζῶν ἐκτεθείη τὸ ἀργύριον, οὐκ ἂν ἔφασαν ὑπὲρ αὐτῶν θῦσαι· δοκεῖ δὴ τῷ ἀνδρὶ μὴ περιθεῖν τοὺς Ἑλλησποντίους καὶ παρελθῶν ἐς τὰς πόλεις τοὺς μὲν ἀπήλασεν ὡς θησαυρόν πεποιημένους τὰ ἐτέρων κακὰ, τὰς δὲ αἰτίας τῶν μηνιμάτων ξυλλαβῶν καὶ ὡς ἐκάστη πρόσφορον θύσας ἀπεύξατο τὴν προσβολὴν δαπάνῃ σμικρᾷ, καὶ ἡ γῆ ἔστη.

Δομετιανοῦ δὲ βασιλέως ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον εὐνούχους τε μὴ ποιεῖν νομοθετήσαντος ἀμ-10 XLII κέλους τε μὴ φυτεύειν ἔτι καὶ τὰς πεφυτευμένας δὲ αὐτῶν ἐκκόπτειν παρελθῶν ἐς τοὺς Ἴωνας ὁ Ἀπολλώνιος „τὰ μὲν προστάγματα οὐ πρὸς ἐμὲ“ ἔφη „ταῦτα, μόνος γὰρ ἴσως ἀνθρώπων οὔτε αἰδοῖαν δέομαι οὔτε οἴνου, λέληθε δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν μὲν ἀνθρώπων φειδόμενος, τὴν δὲ γῆν εὐνουχίζων“. ὄθεν ἐς θάρος ἡ Ἴωνία ἤλθε πρεσβεύσασθαι πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ ἀμπέλων καὶ παραιτήσασθαι νόμον, ὃς ἐκέλευε καὶ θροῦσθαι τὴν γῆν καὶ μὴ φυτεύεσθαι. 15 278

Κάκεινα ἐν Ταρσοῖς τοῦ ἀνδρὸς ἄδουσι· κύων ἐνεπεπτάκει ἐφήβῳ λυττῶν καὶ ἀπῆγε τὸν ἐφηβον τὸ δῆγμα ἐς τὰ τῶν κυνῶν πάντα, ὑλάκει τε γὰρ καὶ ὠρύετο καὶ τετράπους ἔθει τῷ χεῖρε ὑπέχων τῷ δρόμῳ. νοσοῦντι δ' αὐτῷ τριακοστὴν ἡμέραν ἐπίσταται μὲν ὁ Ἀπολλώνιος ἄρτι ἐς τοὺς Ταρσοὺς ἦκων, κελεύει δὲ ἀνιχνευθῆναι οἱ τὸν κύνα, ὃς ταῦτα εἰργάσατο, οἱ δ' οὔτε ἐντετυχηκεῖναι τῷ κυνὶ ἔφασαν, ἔξω γὰρ τείχους εἰληφθαι αὐτὸν τοῦ ἐφήβου πρὸς ἀκοντίους ὄντος, οὔτ' ἂν τῷ νοσοῦντος μαθεῖν, ἦτις ἡ ἰδέα τοῦ κυνός, ἐπεὶ μὴδὲ αὐτὸν ἔτι οἶδεν. ἐπισχῶν οὖν „ὦ Δάμι,“ ἔφη „λευκὸς ὁ κύων λάσιος προβατευτικός Ἀμφιλοχικῷ ἴσος, προσέστηκε δὲ τῇ δεῖνι κρήνῃ τρέμων, ὃ γὰρ ὕδωρ καὶ ποθεῖ καὶ δέδοικεν· ἄγε μοι τοῦτον ἐπὶ τὴν τοῦ ποταμοῦ ὄχθη, ἐφ' ἧς αἱ παλαιστραὶ, μόνον εἰπῶν, ὅτι ὑπ' ἐμοῦ καλοῖτο“. ἐλθθεῖς δ' ὁ κύων ὑπὸ τοῦ Δάμιδος ὑπεκλήθη τοῖς τοῦ Ἀπολλωνίου ποσί, ὥσπερ οἱ βῶμοι τῶν ἱκετῶν κλαίων, ὁ δ' ἡμέρου τε αὐτὸν ἔτι μᾶλλον 25 καὶ τῇ χειρὶ ἐκράννε, τὸν ἐφηβόν τε ἴσθη ἐγγὺς ξυνέχων αὐτός, ὡς δὲ μὴ λάθοι τοὺς πολλοὺς μέγα ἀπόρητον „μεθέστηκε μὲν“ ἔφη „ἐς τὸν παιδα τοῦτον ἡ Τηλέφου ψυχὴ τοῦ Μυσοῦ, Μοῖραι δ' ἐπ' αὐτῷ ταῦτὰ βούλονται“, καὶ εἰπῶν ταῦτα ἐκέλευσε τὸν κύνα περιλιχμήσασθαι τὸ δῆγμα, ὡς ἱατρὸς αὐτῷ πάλιν ὁ τρώσας γένοιτο. ἐπεστράφη τὸ ἐντεῦθεν ἐς τὸν πατέρα ὁ παῖς καὶ ξυνῆκε τῆς μητρὸς προσεῖπέ τε τοὺς ἡλικας καὶ ἐπὶ τοῦ Κύδνου, περιώφθη δὲ οὐδὲ ὁ κύων, ἀλλὰ κᾶ-30 κείνον εὐξάμενος τῷ ποταμῷ δι' αὐτοῦ ἦκεν. ὁ δ' ἐπεὶ διεβῆ τὸν Κύδνον, ἐπιστὰς τῇ ὄχθῃ φωνήν τε ἀφήκεν, ὅσπερ ἦμιστα περὶ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν ξυμβαίνει, καὶ τὰ ὅσα ἀνακλάσας ἔβασε τὴν οὐρὰν ξυνιείς τοῦ ἐρρωσθαι, φαρμακοποσία γὰρ λύττης ὕδωρ, ἣν θαρσύνει αὐτὸ ὁ λυττῶν. 279

Τοιαῦτα τοῦ ἀνδρὸς τὰ ὑπὲρ ἱερῶν τε καὶ πόλεων καὶ τὰ πρὸς δήμους καὶ ὑπὲρ δήμων καὶ τὰ ὑπὲρ τεθνεώτων ἢ νοσοῦντων καὶ τὰ πρὸς σοφοῦς τε καὶ μὴ σοφοῦς καὶ τὰ πρὸς βασιλέας, οἳ 35 σύμβουλον αὐτὸν ἀρετῆς ἐποιούντο.

1. παρουσία. 1.

ου

3. Ἑλλησπόντῳ. π. 5. ἀπὸ κοινού. ν. 6. ἐπὶ om. p. ib. περὶ. ν. 7. τὰς μὲν. 2, a, m. 8. πεποιημένας. 2, m. ib. ξυλλαβῶν. 1, f, v. λαβῶν. 1, s, E. 9. μικρᾷ. p.

10. ὅτι Δομετιανόν φησι τὸν βασιλέα νομοθετῆσαι εὐνούχους τε μὴ ποιεῖν καὶ ἀμπέλους μὴ φυτεύειν, ἀλλὰ καὶ τὰς θύσας ἐκτέμνειν. εἰπεῖν δὲ πρὸς ταῦτα τὸν Ἀπολλώνιον ὡς „ἐγὼ μὲν ἴσως οὔτε αἰδοῖαν δέομαι — εὐνουχίζων“. 331, a, 5). 13. ἂν ἀνθρώπων. p. 15. ἐκέλευσε. v.

18. νοσοῦντι τι. v, s. 19. ἀνιχνευθῆναι οἱ. 1. οἱ ἀνιχνευθῆναι. 2, E. 20. ἔξω δὲ. a. 21. εἶδεν. 1, s, a. 22. προσέστηκε. 1, v. 25. οἰκετῶν. p, v. 26. ὡς δὲ. π, m, o. ὡς. p, 2, a. ib. λάθη. o. 27. μὲν, ἔφη, ἐς. 1, f, v. μὲν δὴ εἰς. 1, s, a. μὲν δὴ, ἔφη, ἐς. m, o. 28. ταῦτα. C, E. ταῦτά. J. ep. cr. 44. 29. πάλιν αὐτῷ. p. 31. κειδῆ. π. 33. αὐτῷ. p, v.

34. καὶ τὰ. π, m, o. καὶ. p, 2, a. 36. ἐποίουν. C, E. ἐποιούντο. Bo. ad Her. 332.

Vl. 41. 42. 43. p. 278. 279.

Η'.

1 Οἶδα καὶ τὰς τυραννίδας, ὡς ἔστιν ἀρίστη βάσανος ἀνδρῶν φιλοσοφούντων, καὶ ξυγχαρῶ
 σκοπεῖν, ὃ τι ἕκαστος ἕτερον ἤττον ἢ μᾶλλον ἀνῆρ ἔδοξεν, ὁ λόγος δὲ μοι ξυντείνει ἐς τόδε· κατὰ
 τοὺς χρόνους, οὓς Δομετιανὸς ἐτυράννευσε, περιέστησαν τὸν ἄνδρα κατηγορεῖν καὶ γραφαί, ὅπως
 μὲν ἀρξάμεναι καὶ ὀπόθεν καὶ ὃ τι ἐκάστη ὄνομα, δηλώσω αὐτίκα. ἐπεὶ δὲ ἀνάγκη λέξει, τί μὲν
 5 εἰπὼν, τίς δὲ εἶναι δόξας ἀπῆλθε τῆς κρίσεως ἐλὼν μᾶλλον τὸν τύραννον ἢ ἀλοὺς αὐτός, δοκεῖ
 μοι διελεῖν πρὸ τούτων, ὅποσα εὖρον ἀφηγήσεως ἄξια σοφῶν ἀνδρῶν πρὸς τυράννους ἔργα πα-
 11 ραδεικνύειν τε αὐτὰ τοῖς Ἀπολλωνίου· χρῆ γὰρ που τάληθές οὕτω μαστεύειν. Ζήνων μὲν τοίνυν
 ὁ Ἐλεάτης, διαλεκτικῆς δὲ οὗτος δοκεῖ ἄρξαι, τὴν Νεάρχου τοῦ Μυσοῦ καταλύων τυραννίδα ἦλω
 280 καὶ στρεβλωθεὶς τοὺς μὲν ἑαυτοῦ ξυνωμότας ἀπεισιάπησεν, οἱ δ' ἦσαν τῶ τυράννῳ βεβαίοι, διαβα-
 λῶν τούτους ὡς οὐ βεβαίους, οἱ μὲν ὡς ἐπ' ἀληθείαι ταῖς αἰτίαις ἀπέθανον, ὁ δ' ἐλεύθερα τὰ Μυ-
 10 σῶν ἤγαγε τὴν τυραννίδα περὶ ἑαυτῆ σφήλας. Πλάτων δὲ ὑπὲρ τῆς Σικελιωτῶν ἐλευθερίας ἀγῶνά
 φησιν ἄρασθαι συλλαβῶν τῆς διανοίας ταύτης Δίωνι. Φύτων δὲ Ῥηγίου ἐκπεσῶν κατέφυγε μὲν
 ἐπὶ Διονύσιον τὸν Σικελίας τύραννον, μείζωναν δὲ ἀξιώθεις ἢ τὸν φυγόντα εἰκὸς ξυνῆκε μὲν τοῦ
 τυραννοῦ καὶ ὅτι τοῦ Ῥηγίου ἐρέη, Ῥηγίνοις δ' ἐπιστέλλων ταῦτα ἦλω, καὶ ὁ μὲν τύραννος ἐνὸς
 15 τῶν μηχανημάτων ἀνάψας αὐτὸν ζῶντα προσήγαγε τοῖς τείχεσιν, ὡς μὴ βάλοιεν οἱ Ῥηγῖνοι τὸ μη-
 χάνημα φειδοῖ τοῦ Φύτανος, ὁ δὲ ἐβόα βάλλειν, σκοπὸς γὰρ αὐτοῖς ἐλευθερίας εἶναι. Ἡρακλείδης
 δὲ καὶ Πύθων οἱ Κότυν ἀποκτείναντες τὸν Θρακία νεανία μὲν ἦσθη ἄμφω, τὰς δὲ Ἀκαδημίου
 διατριβὰς ἐπαινοῦντες σοφῶ τε ἐγενέσθη καὶ οὕτως ἐλευθέρω. τὰ δὲ Καλλισθένους τοῦ Ὀλυθίου
 20 τίς οὐκ οἶδεν; ὃς ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπαινέσας τε καὶ διαβαλὼν Μακεδόνας, ὅτε μέγιστοι δυ-
 νάμει ἦσαν, ἀπέθανεν ἀηδῆς δόξας. Διογένης δὲ ὁ Συναπεὺς καὶ Κράτης ὁ Θηβαῖος ὁ μὲν εὐθὺς
 281 Χαιρωνείας ἦκων ἐπέπληξεν ὑπὲρ Ἀθηναίων Φιλίππῳ περὶ ὧν Ἡρακλείδης εἶναι φάσκων ἀπώλλε-
 ῶν τοὺς ὑπὲρ ἐκείνων ὄπλα ἠρμένους, ὁ δ' ἀνομιεῖν Θήβας Ἀλεξάνδρου δι' αὐτὸν φήσαντος
 οὐκ ἂν ἔφη δεηθῆναι πατρίδος, ἣν κατασκάψει τις ὄπλοις ἰσχύσας. καὶ λέγοιτο μὲν πολλὰ τοιαῦτα,
 ὁ λόγος δὲ οὐ ξυγχαρεῖ μῆκος τῶ γε ἀνάγκην ἔχοντι καὶ πρὸς ταῦτα ἀντειπεῖν οὐχ ὡς οὐ καλα
 11. 25 ἢ οὐκ ἐν λόγῳ πᾶσιν, ἀλλ' ὡς ἤττω τῶν Ἀπολλωνίου, κἂν ἄριστα ἕτερον φαίνηται· τὸ μὲν τοί-
 νυν τοῦ Ἐλεάτου ἔργον καὶ οἱ τὸν Κότυν ἀποκτονόντες οὐπω ἀξιόλογα, Θρακίας γὰρ καὶ Γέτας
 δουλοῦσθαι μὲν βῆδιον, ἐλευθεροῦν δὲ εὐθες, οὐδὲ γὰρ τῇ ἐλευθερίᾳ χαίρουσιν, ἄτε, οἶμαι, οὐκ
 αἰσχρὸν ἠγνούμενοι τὸ δουλεύειν. Πλάτων δὲ ὡς μὲν οὐ σοφὸν τι ἔκαθε τὰ ἐν Σικελίᾳ διορθούμε-
 30 νεως μᾶλλον ἢ τὰ Ἀθήνησιν, ἢ ὡς εἰκότως ἐπράθη σφαλῆς τε καὶ σφήλας, οὐ λέγω διὰ τοὺς δυ-
 σκελίαις, ὁ δ' ὑπ' ἐκείνου πάντως ἀποθανῶν ἂν, εἰ καὶ μὴ ὑπὸ Ῥηγίων ἐβλήθη, θαναμαστόν,
 οἶμαι, οὐδὲν ἔπραττε τὸν ὑπὲρ τῆς ἕτερον ἐλευθερίας θάνατον μᾶλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ δου-
 λείας αἰρούμενος. Καλλισθένης δὲ τὸ δόξαι κακὸς οὐδ' ἂν νῦν διαφύγοι, τοὺς γὰρ αὐτοὺς ἐπαινε-

2. ὅτι. p, s, a, m. (corr. Hu.) ib. ἤττων. p. ib. ἔδοξεν. π. πρὸς αὐτὰς ἔδοξεν. p, 2, E. ib. δὲ om. p.
 3. ὅπως δὲ. l. 4. ἐκάστη. 1. ἐκάστη αὐτῶν. 2, E. s. δοκεῖ. 1, f, v, o. ἐδοκεῖ. 1, s, a, m. ib. καταλύων. 1, f, v.

καταβαλῶν. 1, s, E. 9. αὐτοῦ. v. 11. αὐτῆν. v. ib. Σικελίας τῶν. f, al. m. 12. ταύτης. B. ib. Φοίτων. a, m.
 ubi Φύτων. γρ. ib. ἐκ Ῥηγίου πεσῶν. p. 13. συνῆκε. 1, s, a, m, 15. μηχανῶν. 2, a. 16. Φοίτωνος. a, m, ubi
 iterum. Φύτων. γρ. 17. Κότυν. π, 1, s, a, m. Κότυν. p, f, v, o. ib. νεανία. π et m. γρ. Ἀνίω et mg. Ἀνίω. p.
 ἀνίω (hoc est ἀνθρωπίω) 2, Φ. ἀνθρωπίω. o. ἀνθρωπίω. a, m. ib. Ἀκαδημίου. 2, a, m. 18. ἐπαινοῦντε. B.

23. λέγοιτο μὲν. C, E. λέγοιτο μὲν ἂν. J. 24. ὡς οὐχ. v. 25. ἤττων. π. ἤττων. v. ib. τῶν Ἀπολλωνίου. 1, f, l.
 τοῦ Ἀπ. s, v, E. 26. αὐτοῦ, Ἐλεάτου. v. τὸ Ἐλεάτου. l. ib. Κότυν. π, 1, s, a. Κότυν. p, f, v, m, o. 27. οὐ
 γὰρ. 1, s, a, m. ib. ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ. p. 28. Πλάτων μὲν ὡς οὐδὲ σοφόν. v. 30. Ῥηγίου. v. ut 14. 32. αὐτοῦ. 2.
 (s. pr. m.) a. om. 33. κακὸς. v.

σας και διαβαλῶν ἢ διέβαλεν, οὐς ἐνόμισεν ἐκαίνων ἀξιους, ἢ ἐπῆνεσεν, οὐς ἐχρῆν διαβάλλοντα φαινεσθαι, και ἄλλως ὁ μὲν καθιστάμενος ἐς τὸ λοιδορεῖσθαι τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὐκ ἔχει ἀποδρᾶναι τὸ μὴ οὐ δόξει βάσκανος, ὁ δὲ τοὺς πονηροὺς κολακεύων ἐκαίνους αὐτὸς ἀποίσεται τὴν αἰτίαν τῶν ἀμαρτηθέντων σφίσι, οἱ γὰρ κακοὶ κακίους ἐκαινούμενοι. Διογένης δὲ πρὸ Χαιρωνείας μὲν εἰπὼν ταῦτα πρὸς τὸν Φίλιππον κᾶν ἐφύλαξε τὸν ἄνδρα καθαρόν τῶν ἐπ' Ἀθηναίους ὄπλων, εἰργασμένοις δ' ἐπιστὰς ἀνείδιξε μὲν, οὐ μὴν διωροθούτο. Κράτης δὲ και αἰτίαν ἂν λάβοι πρὸς ἀνδρὸς φιλοπόλιδος μὴ ξυναράμενος Ἀλεξάνδρῳ τῆς βουλῆς, ἢ ἐς τὸ ἀνοικίσει τὰς Θήβας ἐχρητο. Ἀπολλώνιος δὲ οὐδ' ὑπὲρ πατρίδος κινδυνευούσης δεισας οὔτε τοῦ σώματος ἀπογνοὺς οὔτ' ἐς ἀνοήτους ὑπαχθεῖς λόγους οὐδ' ὑπὲρ Μυσῶν ἢ Γεταῶν οὔτε πρὸς ἄνδρα, ὃς ἤρχε νήσον μιᾶς ἢ χώρας οὐ μεγάλης, ἀλλ' ὑφ' ᾧ θάλαττά τε ἦν και γῆ πᾶσα, πρὸς τούτον, ἐπειδὴ πικρῶς ἐτυράννευε, παρεταττεν ἑαυτὸν ὑπὲρ τοῦ τῶν ἀρχομένων κέρδους, χρησάμενος μὲν τῇ διανοίᾳ ταύτῃ και πρὸς Νέρωνα, ἠγείσθω δ' οὐν τις ἀεροβολισμοὺς ἐκεῖνα, ἐπεὶ μὴ ὁμόσε χωρῶν, ἀλλὰ τὸν Βίνδιαι ἐπιφανῆς και τὸν Τιγελλῖνον ἐκπλήττων σαδροτέραν τὴν τυραννίδα ἐποιεῖ, και τις ἀναφύεται λόγος ἀλαζῶν ἐνταῦθα, ὡς οὐδὲν γενναῖον ἐπιθέσθαι Νέρωνι ψαλτριάς τινὸς ἢ αὐλητρίδος βίον ζῶντι· ἀλλὰ περὶ γε Δομετιανοῦ τί φήσουσιν; ὃς τὸ μὲν σῶμα ἐρρωτο, ἠδονὰς δὲ τὰς μὲν ἐξ ὀργάνων τε και κτύπων τὰς τὸ θυμοειδὲς ἀπομαραινούσας παρηγεῖτο, τὰ δὲ ἑτέρων ἄγῃ και ὁ ὀλοφύραιτό τις, ἐς τὸ εὐφραῖνον εἶλε, τὴν δ' ἀπιστίαν δῆμων μὲν ἐκάλει πρὸς τοὺς τυράννους ψυλακτῆριον, τυράννων δὲ πρὸς πάντας, τὴν δὲ νύκτα πάντων μὲν ἔργων ἠέλιου καύειν βασιλέα, ρόνων δὲ ἄρχειν, ὅθεν ἠκρωτηριάσθη μὲν ἡ βουλή τοὺς εὐδοκιματάτους, φιλοσοφία δὲ οὕτω τι ἐπτηξεν, ὡς ἀποβαλόντες τὸ σχῆμα οἱ μὲν ἀποδρᾶναι σφῶν ἐς τὴν Κελτῶν ἐσπέραν, οἱ δὲ ἐς τὰ ἴφρημα Λιβύης τε και Σκυθίας, ἔνιοι δ' ἐς λόγους ἀπνευχθῆναι ξυμβούλους τῶν ἀμαρτημάτων. ὁ δ', ὅσπερ τῷ Σοφοκλεῖ πεποιῆται πρὸς τὸν Οἰδίπουν ὁ Τειρεσίας ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων

οὐ γὰρ τί σοι ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία,

ἤτω τὴν σοφίαν δέσποιναν πεποιημένος ἐλεύθερος ἦν τῆς Δομετιανοῦ φορᾶς τὰ Τειρεσίου τε και Σοφοκλέους ἑαυτῷ ἐπιθεσπίσας και δεδιῶς μὲν οὐδὲν ἴδιον, ἃ δὲ ἑτέρους ἀπάλλυ, ἐλεῶν, ὅθεν ἠνίστη ἐπ' αὐτὸν νεότητά τε, ὀπόση ἢ βουλή εἶχε, και ξύνεσιν, ὀπόση περὶ ἐνίους αὐτῶν ἐωρᾶτο, ροιτῶν ἐς τὰ ἔθνη και φιλοσοφῶν πρὸς τοὺς ἠγεμόνας, ὡς οὔτε ἀθάνατος ἢ τῶν τυράννων ἰσχύς αὐτῷ τε τῷ φοβεροὶ δοκεῖν ἀλλίσκονται μᾶλλον. διῆμι δὲ αὐτοῖς και τὰ Παναθήναια τὰ Ἀττικά, ἐφ' οἷς Ἀρμόδιός τε και Ἀριστογείτων ἄθονται, και τὸ ἀπὸ Φυλῆς ἔργον, ὃ και τριάκοντα ὁμοῦ τυράννους εἶλε, και τὰ Ῥωμαίων δὲ αὐτῶν διῆμι πάτρια, ὡς κάκεινοι δῆμος τὸ ἀρχαῖον ἔντες τὰς τυραννίδας ἐώθουν ὄπλοις. τραγωδίας δὲ ὑποκριτοῦ παρελθόντος ἐς τὴν Ἐφεσον ἐπὶ τῇ Ἰνοῖ τῷ θράματι και ἀκρωμένον τοῦ τῆς Ἀσίας ἄρχοντος, ὃς καιτοι νέος ἂν φανερός ἐν ὑπάτοις ἀτολμότερον ὑπὲρ τούτων διανοεῖτο, ὁ μὲν ὑποκριτῆς ἐπέραινεν ἤδη τὰ λαμβεῖα, ἐν οἷς ὁ Εὐριπίδης διὰ μακρῶν ἀυξήθεντας τοὺς τυράννους ἀλλεσεσθαι φησὶν ὑπὸ μικρῶν, ἀνακηδήσας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος „ἀλλ' ὁ θειλὸς“ ἔφη „οὗτος οὔτε Εὐριπίδου ξυνήσιν οὔτε ἐμοῦ“. και μὴν και λόγου ἀφικομένου, ὡς λαμπρὰν κάθαρον εἶη Δομετιανὸς πεποιημένος τῆς Ῥωμαίων Ἐστίας, ἐπειδὴ τρεῖς τῶν Ἐστία-

5. μὲν om. p. 7. ἀνοικῆσαι. p. 9. ἀπαχθεῖς. s. sec. m. corr. ἐπαχθεῖς. l. ib. ὃς ἤρχε om. v. 11. και τῇ. p. 12. τὸν Βίνδιαι. π. τὸν μὲν Βίνδιαι. p. 2 et E (ubi Βένδιαι). 13. ἐπιφανῆς. p. ib. ἀναφύεται. 1, f, v. ἀνερωσέτο. l, s, E. 14. ἢ αὐλητρίδος. π. ἢ και αὐλητρίδος. p, 2, E. 15. Δομετιανοῦ. f. sic ubique. ib. ἠδονὰς μὲν. v. 16. κτύπων. 1. (u.) κτύπων. 2, E. 17. ὀλοφύραιτό τις. π, 2. ὀλοφύρετό τις. p, E. 19. ἢ μὲν. v. ib. φιλοσοφία — συμ-
 βούλους τῶν ἀμαρτημάτων. Φ. (334, a, 38). 23. οὐ γὰρ τί σοι. 1, a. ib. ἀδοξία. f. sic al. m. 24. οὐπω. f, v et ante corr. 26. ὀπόση. 1, s, a. 28. φοβεροῦ. a, m. φοβερούς. B. 29. τριάκοντα ὁμοῦ. 1, f, v. ὁμοῦ τριάκοντα. l, s, E. 31. οἰνοῖ. l. 32. φανερῶς. p. ib. ἀποτολμότερον. 2. (s ante corr.) 33. ὑποκριτῆν. a, m. (corr. Hu.)
 VII, 4. 5. 6. p. 282. 283. 284.

- δων ἀπέκτεινεν ἐπ' αἰτία τῆς ζώνης καὶ τῷ μὴ καθαρεῦσαι γάμων, ὡς ἀγνώως τὴν Ἰλιάδα Ἀθηναίων
καὶ τὸ ἐκεῖ πῦρ θεραπεύειν ἔδει, „εἰ γὰρ καὶ σὺ“ ἔφη „καθαρθείης, Ἥλιε, τῶν ἀδίκων φόνων.
ἂν πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γῆν.“ καὶ οὐδὲ ἰδίᾳ ταῦτα, ὥσπερ οἱ δειλοί, ἀλλ' ἐν τῷ ὁμίλῳ καὶ
VII ἐς πάντας ἐκήρυττέ τε καὶ ἤγγετο. ἐπεὶ δὲ Σαβίνου ἀπεκτονῶς ἕνα τῶν ἑαυτοῦ ξυγγενῶν Ἰουλίαν
5 ἤγγετο, ἡ δὲ Ἰουλία γυνὴ μὲν ἦν τοῦ πεφονευμένου, Δομετιανοῦ δὲ ἀδελφιδῆ, μία τῶν Πίτου θυ-
γατέρων, ἔθνε μὲν ἡ Ἐφεσος τοὺς γάμους, ἐπιστὰς δὲ τοῖς ἱεροῖς ὁ Ἀπολλώνιος „ὦ νῦξ“ ἔφη
VIII „τῶν πάλαι Δαναίδων, ὡς μία ἦσθα.“ καὶ μὴν καὶ τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ ὡδα αὐτῷ ἐπράττετο· ἀρχῆ
πρόκειν ἐδόκει Νερούας, ἧς μετὰ Δομετιανὸν σωφρόνως ἤψατο, ἦν δὲ καὶ περὶ Ὀρφίτον τε καὶ
Ῥούφον ἡ αὐτῆ δόξα. τούτους Δομετιανὸς ἐπιβουλεύειν ἑαυτῷ φήσας οἱ μὲν ἐς νήσους καθειλερθη-
285 10 σαν, Νερούα δὲ προσέταξεν οἰκεῖν Τάραντα. ἂν δὲ ἐπιτήδειος αὐτοῖς ὁ Ἀπολλώνιος τὸν μὲν χρό-
νον, ὃν Πίτος ὁμοῦ τῷ πατρὶ καὶ μετὰ τὸν πατέρα ἤρχεν, αἰεὶ τι ὑπὲρ σωφροσύνης ἐπέστελλε τοῖς
ἀνδράσι προσποιοῦν αὐτοὺς τοῖς βασιλευσῶν ὡς χρηστοῖς, Δομετιανοῦ δὲ, ἐπεὶ χαλεπὸς ἦν, ἀφίστη
τοὺς ἄνδρας καὶ ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας ἐρῶννυ. τὰς μὲν δὴ ἐπιστολιμαίους ξυμβουλίας οὐκ
ἀσφαλεῖς αὐτοῖς ᾤετο, πολλοὺς γὰρ τῶν ἐν δυνάμει καὶ δοῦλοι προὔδοσαν καὶ φίλοι καὶ γυναῖκες
15 καὶ οὐδὲν ἀπόρητον ἐχώρησε τότε οἰκία, τῶν δὲ αὐτοῦ ἐταίρων τοὺς σωφρονεστάτους ἄλλοτε ἄλ-
λον ἀπολαμβάνων „διάκονον“ εἶπεν ἂν „ποιούμαι σε ἀπορητὸν λαμπροῦ· βαδίσαι δὲ χρὴ ἐς τὴν
Ῥώμην παρὰ τὸν δεῖνα καὶ διαλεχθῆναι οἱ καὶ γενέσθαι πρὸς τὴν κειθῶ τοῦ ἀνδρὸς πᾶν ὅ τι ἐγώ.“
ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν, ὅτι φεύγοιεν ὄρμηξ μὲν ἐνδειξάμενοι τι ἐπὶ τὸν τύραννον, ὄκνη δ' ἐκπεσόντες
ἂν διενεώθησαν, διελέγετο μὲν ὑπὲρ Μοιρῶν καὶ ἀνάγκης περὶ τὸ νέμος τῆς Σμύρνης, ἐν ᾧ ὁ
IX 20 Μέλης, εἰδὼς δὲ τὸν Νερούαν ὡς αὐτίκα δὴ ἄρξει, διῆμι τὸν λόγον καὶ ὅτι μὴδ' οἱ τύραννοι τὰ
ἐκ Μοιρῶν οἴοι βιάζεσθαι, χαλκῆς τε εἰκόνας ἰδρυμένης Δομετιανοῦ πρὸς τῷ Μέλῃ, ἐπιστρέψας
ἐς αὐτὴν τοὺς παρόντας „ἀνόητε“, εἶπεν „ὡς πολὺ διαμαρτάνεις Μοιρῶν καὶ ἀνάγκης· ᾧ γὰρ
μετὰ σὲ τυραννεῦσαι πέπραται, τοῦτον κἂν ἀποκτείνης, ἀναβιώσεται.“ ταῦτα ἐς Δομετιανὸν ἀφι-
κετο ἐκ διαβολῶν Εὐφράτου, καὶ ὑπὲρ ὅτου μὲν τῶν ἀνδρῶν ἐχρησμάδει αὐτὰ, οὐδεὶς ξυνίει, τινὲ-
25 μενος δὲ ὁ τύραννος εὐ τὸν ἑαυτοῦ φόβον ὤρμηξ ἀποκτεῖναι τοὺς ἄνδρας· ὡς δὲ μὴ ἔξω λόγου
πράττων αὐτὸ φαίνονται, ἐκάλει τὸν Ἀπολλώνιον ἀπολογησόμενον ὑπὲρ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἀπορητή-
286 των· ἡ γὰρ ἀφικομένου καταψηφισάμενος οὐδὲ ἀκρίτους ἀπεκτονέσθαι δόξειν, ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ ἐλω-
κότας, ἢ εἰ σοφία τιμὴ τοῦ φανεροῦ ὑπεξέλλοι, μᾶλλον ἤδη ἀπολείσθαι σφᾶς ὡς κατεψηφισμένους
καὶ ὑπὸ τοῦ κοινωνοῦ τῆς αἰτίας.
- X 30 Διανοουμένου δὲ αὐτοῦ ταῦτα καὶ γράφοντος ἤδη πρὸς τὸν τῆς Ἀσίας ἄρχοντα, ὡς ξυλλη-
φθελὴ τε καὶ ἀναχθειή, προεῖδε μὲν ὁ Τυανεύς πάντα δαιμονίως τε καὶ ὥσπερ εἰώθει, πρὸς δὲ
τοὺς ἐταίρους εἰπὼν δεῖσθαι ἀποδημίας ἀπορητῶν, τοὺς μὲν ἐσήλθεν Ἀβάριδος τοῦ ἀρχαίου δόξα,
καὶ ὅτι ἐς τοιόνδε τι ὤρμηξ, ὁ δὲ οὐδὲ τῷ Δάμῃδι τὸν ἑαυτοῦ νοῦν ἐκφήνας ἐς Ἀχαιοὺς ξὺν
αὐτῷ ἔπλει, Κορίνθου δὲ ἐπιβὰς καὶ τῷ Ἥλιῳ περὶ μεσημβρίαν ὁπόσα εἰώθει δρᾶσας ἀφήκεν ἐς

1. ἀγνώως. π et p. ante corr. ἀγνώως. p. ex corr. 2, E. 3. ἡ om. f, l, v. 5. ἀδελφιδῆ. f. al. m. erasit δ. 6. ὁ om. p. ib. ᾧ νῦξ. s. 7. καὶ μὴν om. fc, a, m. 9. τούτοις v et s. ante corr. 12. τοῦς. f. ib. χρηστοῦς. π, m. ib. ἀφίστη Δομετιανοῦ (Δομετιανοῦ A. Δομητιανοῦ. B.) τοῦς - διαλεχθῆναι οἱ. E. (463.) 13. τῆς om. E. in edd. ib. ἐρῶννυ. s, a, m. ἐρῶννυ. E. ib. καὶ τὰς μὲν ἐπιστολιμαίους. E. 14. αὐτῷ. l, s, a, m. ubi γρ. αὐτοῖς ᾤετο. ib. ᾤοντο. a, m. ib. πολλοὺς - οἰκία om. E. ib. τῶν ἐν. π. ἐν. p. 2, E. 15. τῶν δὲ ἐταίρων. E. ib. σωφρονε-
ἀπο

στάτους. l. idem αὐτοῦ. 16. διαλαμβάνων. EA. (sic.) ib. διάκονον ἔλγε ποιούμαι. E. ib. ἀπορητῶν. EB. ib. βα-
δίσαι δὲ σε χρὴ ἐς Ῥώμην. E. 17. τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα. EB. 20. δὴ ἄρξει. π, 2 et m. γρ. διάρξει. p. δὴ ἄρ-
ξει. fc, E. ib. μὴ δ'. l, a, m. μὴ δ'. o. 21. χαλκῆς εἰκόνας - ἀναβιώσεται. E. 22. διαμαρτάνεις. l, s, E. ib.
καὶ εἰ ἀποκτείνεις. E. 25. ἑαυτὸν. v. 27. δόξειν. o. δόξειεν. C, a, m. ib. ἀλλ' ἐκείνῳ. o. 28. ἐπεξέλλοι. 2, a,
m. ib. ἤδη om. 2, a. 29. κοινωῦ. s. ante corr. a, m. ubi γρ. κοινωνοῦ.

30. αὐτοῦ om. 2, a. 31. ταῦτα et in mg. γρ. πάντα. p. ib. τε om. a, m. 33. ὤρμηξ. C, E. Fo: ὤρμηξοι. —
34. ἐπὶ μεσημβρίαν. v. περιμεσημβρίαν. l.

τὸ Σικελῶν καὶ Ἰταλῶν ἔθνος ἅμα ἐσπέρα. τυχῶν δὲ οὐρίου πνεύματος καὶ τινος εὐροίας ὑποδρα-
 μούσης τὸ πέλαγος ἀφίκετο ἐς Δικαιάρχειαν πεμπταῖος. Δημητρίῳ δὲ ἐντυχῶν, ὃς ἐδόκει θαρσα-
 λεαύτατος τῶν φιλοσόφων, ἐπεὶ μὴ πολὺ ἀπὸ τῆς Ῥώμης διγῆτο, ξυνίει μὲν αὐτοῦ ἐξεστηκότος
 ἐφ' τυράννῳ, διατριβῆς δὲ ἕνεκα „εἰληφά σε“ εἶπε „τρυφῶντα καὶ τῆς εὐδαιμονος Ἰταλλας, εἰ δὴ
 εὐδαιμίαν, τὸ μακαριώτατον οἰκοῦντα, ἐν ᾧ λέγεται καὶ Ὀδυσσεὺς Καλυφῶι ξυνῶν ἐκλαθέσθαι
 καπνοῦ Ἰθακησίου καὶ οἴκου.“ περιβαλὼν δ' αὐτὸν ὁ Δημήτριος καὶ τι καὶ ἐπευφημήσας „ὦ θεοί,
 ἔφη „τί πείσεται φιλοσοφία κινδυνεύουσα περὶ ἀνδρὶ τοιούτῳ;“ „κινδυνεύει δὲ“ εἶπε „τί;“ „ἄ γε,
 ἔφη „προειδῶς ἦμεις· εἰ γὰρ τὸν σὸν ἀγνοῶ νοῦν, οὐδὲ τὸν ἐμαυτοῦ οἶδα. διαλεγώμεθα δὲ μὴ
 ἐνταῦθα, ἀλλ' ἴωμεν οὐ μόνων ἡμῶν ἢ ξυνουσία ἔσται, παρατυγχανέτω δὲ καὶ ὁ Δάμις, ὃν ἐγώ,
 νῆ τὸν Ἡρακλέα, Ἰόλεον ἠγοῦμαι τῶν σῶν ἄθλων.“ ἄγει δὲ αὐτοὺς εἰπὼν ταῦτα ἐς τὸ Κικέρωνος 10 XI
 τοῦ καλαίου χωρίον, ἔστι δὲ τοῦτο πρὸς τῷ ἄστει. ἰζησάντων δὲ ὑπὸ πλατάνῳ οἱ μὲν τέττιγες 287
 ὑποφαλλούσης αὐτοῖς τῆς ὥρας ἐν ὠδαῖς ἦσαν, ἀναβλέψας δὲ ἐς αὐτοὺς ὁ Δημήτριος „ὦ μακά-
 ριοι“ ἔφη „καὶ ἀτεχνῶς σοφοί, ὡς ἐδίδαξάν τε ὑμᾶς ὠδὴν ἄρα Μοῦσαι μήπω ἐς δίκας ἢ διαβολὰς
 ὑπαχθεῖσαν, γαστρός τε κρείττους ἐποίησαν καὶ ἀνώμισαν τοῦ ἀνθρωπείου φθόρου ἐς ταυτὶ τὰ
 λένδρα, ἐφ' ὧν ἄλβιοι τὴν ἐφ' ὑμῶν τε καὶ Μουσῶν εὐδαιμονίαν ἄδετε.“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ξυνίει 15
 ἰέν, οἱ τείνει ταῦτα, διαβαλὼν δ' αὐτὰ ὡς ἀργότερα τῆς ἐπαγγελίας, „εἶτα“ εἶπε „τεττίγων βου-
 ηθεῖς διελεθεῖν ἔπαινον οὐκ ἐς τὸ φανερόν διήεις αὐτόν, ἀλλ' ἐνταῦθα πτήξας, ὥσπερ δημοσίᾳ
 εμμένον νόμου μηθένα ἔπαινεῖν τέττιγας;“ „οὐχ ὑπὲρ ἐπαίνου“ ἔφη „ταῦτα εἶπον, ἀλλ' ἐνδεικνύ-
 ενος, ὅτι τούτοις μὲν ἀνεῖται τὰ αὐτῶν μουσεῖα, ἡμῖν δὲ οὐδὲ γρούξαι συγγνώμη, ἀλλ' ἔγκλημα
 σοφία εὐρηται, καὶ ἢ μὲν Ἀνύτου καὶ Μελίτου γραφῆ „Σωκράτης“ φησὶν „ἀδικεῖ διαφθείρων τοὺς 20
 ἔτους καὶ δαιμόνια καινὰ ἐπεσάγων, ἡμᾶς δὲ οὕτωσι γράφονται· ἀδικεῖ ὁ δεῖνα σοφὸς ὢν καὶ δίκαιος
 κὲ ξυνίεις μὲν θεῶν, ξυνίεις δὲ ἀνθρώπων, νόμων τε πέρι πολλὰ εἰδῶς. σὺ δ', ὅσῳ περ ἡμῶν
 οφραύτατος, τοσοῦτω σοφώτερα κατηγορεῖ ἐπὶ σὲ εὐρηται· βούλεται γὰρ σε Δομετιανὸς μετέχειν
 ὢν ἐγκλημάτων, ἐφ' οἷς Νερούας τε καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ φεύγουσι.“ „φεύγουσι δ'“ ἦδ' ὃς „ἐπὶ τῷ;“
 ἐπὶ τῇ μεγίστῃ γε“ ἔφη „τῶν νῦν αἰτιῶν, ὡς δοκεῖ τῷ διώκοντι· φησὶ γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν 25
 ἠν αὐτοῦ πηδῶντας ἤρηκέναι, σὲ δὲ ἐξορμήσαι τοὺς ἀνδρας ἐς ταῦτα παιδα, οἶμαι, τεμόντα.“
 μῶν“ ἔφη „ὡς ὑπ' εἰνούχου ἢ ἀρχῆ καταλυθεῖ;“ „οὐ τοῦτο“ ἔφη „συκοφαντούμεθα, φασὶ
 ἴ; ὡς παιδα θύσαις ὑπὲρ μαντικῆς, ἣν τὰ νεαρὰ τῶν σπλάγγων φαίνει, πρόσκειται δὲ τῇ
 γραφῇ καὶ περὶ ἀμπερόνης καὶ διαίτης καὶ τὸ ἔστιν ὑφ' ὧν προσκυνεῖσθαι σε. ταυτὶ γὰρ Τε- 288
 σεῖνου ἦκουον ἀνδρὸς ἐμοὶ τε καὶ σοὶ ἐπιτηδείου.“ „ἔρμαιον;“ εἶπεν „εἰ Τελεσίῳ ἐντευξόμεθα, 30
 λέγεις γὰρ που τὸν φιλόσοφον, ὃς ἐπὶ Νέρωνος ἐν ὑπάτοις ἤρξεν;“ „ἐκεῖνον μὲν οὐν“ ἔφη
 λέγω, ξυγγένιοι δ' ἂν αὐτῷ τίνα τρόπον; αἱ γὰρ τυραννίδες ὑποπτότεραι πρὸς τοὺς ἐν ἀξίᾳ πάν-
 τας, ἦν ἐς κοινὸν ἴσθι λόγον τοῖς ἐν οἴᾳ σὺ νῦν αἰτία, Τελεσίῳ δὲ καὶ τῷ κηρύγματι ὑπεξήλ-
 θεν, ὃ κηρήνεται νῦν ἐς φιλοσοφίαν πάσαν, ἀσπαδάμενος μᾶλλον τὸ φεύγειν ὡς φιλόσοφος ἢ τὸ

2. ὃς — πολὺ om. p. ib. θαρσαλεαύτατος. π. θαρσαλεώτερος. 2, E. 6. δὲ. l. ib. ἐπευφημήσας. p. l. ἀπευφη-
 μήσας. π. ἀπευφημήσας. 2, E. 7. παρὰ. π. ib. κινδυνεύω. π. κινδυνεύω. p, 2, E. ib. ἄ γε. π, s, B, o. ἄτε. p, 2
 p. a. a. m. 8. προειδῶς ἦμεις om. a. ib. τὸν om. l. ib. μηδὲ ἐνταῦθα p. 9. οὐ μόνον. a. οὐ μόνον. v.
 10. ἄφην αὐτοὺς. 2. ib. lacuna in l. ante εἰπὼν. 11. ἰζησάντων — ἦσαν. Φ. (334, b, 5.) ib. δ' ὑπὸ. p, l. 12. ἐν
 ὠδαῖς ἦσαν, ὑποφαλλούσης αὐτοῖς τῆς ὥρας. Φ. ib. αὐτοῖς. p, Φ. δὲ ἐς αὐτοὺς. π. αὐτοὺς. 2, E. 13. ἢ εἰς. v.
 14. ἀνώμισαν. p. ἀνώμισαν. v, B. ib. ἀνθρωπείου. 1. ἀνθρωπίου. 2, E. 16. περὶ τεττίγων. p. 18. ὑπὲρ ἐπαίνων p.
 ib. ἔφη ταῦτα. π, f, l. ταῦτα ἔφη. p, u, v, o. ἔφη om. s, a, m. 19. συγγνώμη. 1, B. γνώμη. 2, E. 20. Μελίτου.
 m, o. 24. ἐπὶ τῷ. p, v, l. 25. μεγίστῃ γε. 1. μεγίστῃ. 2, E. ib. διώκοντι. π. διάξαντι. p, 2, E. 26. αὐτοῦ. l.
 οὐ
 17. ὡς om. s, a. ib. εἶπε. v. 28. νεαρὰ. a et m. γρ. ib. πρόσκειται. f, v, l. 30. ἐμοῦ. a. ib. σοί. π. 32. λέγων. v.
 b. ὑποπτότεροι. 1. ὑπόπτεροι. 2, E. υποπτοι. B et J ad Vers. ib. φ. l.
 VII, 11. p. 287. 288.

ὡς ὑπατος μένειν.“ „μὴ κινδυνεύετω“ εἶπεν „ὁ ἀνὴρ ἐμοῦγε ἔνεκα, ἱκανῶς γὰρ ὑπὲρ φιλοσοφίας
 κινδυνεύει. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι εἶπέ, Δημήτριε, τί δοκῶ σοι λέγων ἢ τί πράτταν εὐ θήσεσθαι τὸν
 ἑμαυτοῦ φόβον;“ „μὴ παίζων,“ ἔφη „μηδέ, ἃ δέδιας, φοβείσθαι λέγων, εἰ γὰρ φοβερά ἡγοῦ
 ταῦτα, κἂν ᾧχου ἀποδράς τὸν ὑπὲρ αὐτῶν λόγον.“ „σὺ δ' ἂν ἀπέδρας,“ εἶπεν „εἰ περὶ ὧν ἐγὼ
 5 ἐκινδύνευες;“ „οὐκ ἄν,“ ἔφη „μὰ τὴν Ἀθηναίαν, εἰ τις ἐδίκαζε, τὸ δ' ἄνευ δίκης καὶ ὁ μὴδ', εἰ
 ἀπολογοίμην, ἀκροασόμενος ἢ ἀκροασόμενος μὲν, ἀποκτενῶν δὲ καὶ μὴ ἀδικοῦντα. οὐκ ἂν ἔμοιγ'
 οὐδ' ἐξυνηχῶρησας ἐλέσθαι ποτὲ ψυχρὸν οὕτω καὶ ἀνδραποδώδη θάνατον ἀντι τοῦ φιλοσοφίᾳ
 προσήκοντος. φιλοσοφία δέ, οἶμαι, προσήκει ἢ πόλιν ἐλευθεροῦντα ἀποθανεῖν ἢ γονεῦσι τοῖς
 289 10 οἷς ἐξυγγενείας αἰρετατέρους σοφοῖς ἀνδράσιν ἢ οἷς ἡμπολημένοι ἐξ ἔρωτος. τὸ δὲ μὴ ἐπ' ἀλη-
 θείῃ, κεκομφευμένοις δ' ἀποθανεῖν καὶ παρασχεῖν τῷ τυράνῳ σοφῶ δόξαι πολλῶ βαρύτερον
 ἢ εἰ τις, ὥσπερ φασὶ τὸν Ἰξίονα, μετέωρος ἐπὶ τροχοῦ κνάμπτοιτο. σοὶ δὲ ἀγῶνος οἶμαι ἄρξω
 αὐτὸ τὸ ἦκειν ἐνταῦθα, σὺ μὲν γὰρ τῷ τῆς γνώμης ὑγαίνονται προστίθης τοῦτο καὶ τῷ μὴ ἂν
 θαρρῆσαι τὴν δεῦρο ὁδόν, εἰ τι ἡδύκεις, Διομετιανῶ δὲ οὐ δόξεις, ἀλλ' ἀπόρητόν τινα ἰσχὺν
 15 ἔχων θρασέως ἐρρωσθαι. τὸ γὰρ καλοῦντος μὲν, οὕτω δ' ἡμέραι δέκα, ὡς φασί, σὲ δ' ἀφιχθῆαι
 πρὸς τὴν κρίσιν οὐδ' ἀκηκοῦσα πω, ὡς κριθῆσθαι, νοῦν τῇ κατηγορίᾳ δώσει, προγιγνώσκων γὰρ ἂν
 φαίνοιο καὶ ὁ λόγος ὁ περὶ τοῦ παιδὸς ἰσχύσει. καὶ ὄρα, μὴ τὰ περὶ Μοιρῶν καὶ ἀνάγκης, ὑπὲρ
 ὧν ἐν Ἰωνίᾳ διειλέχθαι σέ φασιν, ἐπὶ σέ ἦκη καὶ βουλομένης τι τῆς εἰμαρμένης ἄτοπον, σὺ δ'
 ἠραγασμένος χωρῆς ἐπ' αὐτὸ οὐκ εἰδώς, ὡς σοφώτερον αἰεὶ τὸ φυλάττεσθαι. εἰ δὲ μὴ ἐκλέλθαι
 20 τῶν ἐπὶ Νέρωνος, οἷσθ' ἀκούσθαι σου τοῦτον καὶ ὅτι μὴ ἀνελεύθερος ἐγὼ πρὸς θάνατον. ἀλλ' εἴχ' τι
 φαστῶντος ἐκεῖνα· Νέρωνα γὰρ ἢ κιδάρα τοῦ μὲν προσφόρου βασιλείᾳ σχήματος ἐδόκει ἐκκρούειν,
 τὰ δὲ ἄλλα οὐκ ἀγῶνος ἤρμωτον, ἦγε γὰρ τινος πολλὰς δι' αὐτὴν ἐκεχειρίας, καὶ ἀπείρητο τῶν
 290 φόνων· ἐμὲ γοῦν οὐκ ἀπέκτεινε καίτοι τὸ ξίφος ἐπ' ἑμαυτὸν ἔλκοντα διὰ τοὺς σοὺς τε κάμου
 λόγους, οὓς ἐπὶ τῷ βαλανεῖῳ διήλθον, αἷτιον δ' ἦν τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι τὸ τὴν εὐφρανίαν αὐτῷ
 25 ἐπιδοῦναι τότε καὶ τό, ὡς ᾤετο, μελαθρίας λαμπρῶς ἄψασθαι. νυνὶ δὲ τί μὲν εὐφρανίᾳ, τί μὲν δὲ
 κιδάρα θύσομεν; ἄμουσα γὰρ καὶ μεστὰ χολῆς πάντα, καὶ οὕτ' ἂν ὑφ' ἑαυτοῦ ὅδε οὕτ' ἂν ὑφ'
 ἑτέρων θεληθῆι. καίτοι Πινδαρος ἐπαινῶν τὴν λύραν φησὶν, ὡς καὶ τὸν τοῦ Ἄρεος θυμὸν θέλει
 καὶ τῶν πολεμικῶν ἰσχει αὐτόν, οὕτω δὲ καίτοι μουσικὴν ἀγωνίαν καταστησάμενος ἐνταῦθα καὶ
 στεφανῶν δημοσίᾳ τοὺς νικῶντας ἔστιν οὓς καὶ ἀπέκτεινεν αὐτῶν, ὕστατά φασί μουσικὴν ἀγωνίαν
 30 αὐλήσαντάς τε καὶ ἄσαντας. βουλευτῆα δὲ σοὶ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, προσεπολεῖς γὰρ κάκεινους
 ἢ θρασὺς δόξας ἢ εἰπῶν, ἃ μὴ πείσεις. ἢ σωτηρία δὲ σοὶ παρὰ πόδα· τῶν γὰρ νεῶν τούτων, πολ-
 λαὶ δ', ὡς ὄρας, εἰδὶν, αἱ μὲν ἐς Λιβύην ἀφήσουσιν, αἱ δ' ἐς Αἴγυπτον, αἱ δ' ἐς Φοινίκην καὶ
 Κύπρον, αἱ δ' εὐθὺς Σαρδοῦς, αἱ δ' ὑπὲρ Σαρδῶ· μίᾳς ἐπιβάντι σοὶ κομίζεσθαι κρατίστον ἐς ὅτιδ' ἂν
 τῶν ἐθνῶν τούτων, αἱ γὰρ τυραννίδες ἦντον χαλεπαὶ τοῖς φανεροῖς τῶν ἀνδρῶν, ἦν ἐκαινούντας
 35 αἰσθῶνται τὸ μὴ ἐν φανερωῖ ζῆν.“

1. καὶ κινδυνεύετω. v. ib. γε om. 2. ib. γὰρ om. m. 3. τί om. v. ib. ἢ τί — λέγων om. fc. a. ib. τί om. —
 p et l. pr. m. 3. ἃ μὴ. o. 4. εἶπεν ὑπὲρ ὧν ἐκινδύνευες. ergaso ei. p. 5. ὁ μὴδ' m, o. 6. ἀκροασόμενος C. ἀκρο-
 ασόμενος. m, o. · ib. ἀκροασόμενος π, 2, E. ἀκροασάμενος. p. 10. οἱ ξυγγενείας. 1. οἱ ξυγγενεία. f. ἢ ξυγγενεία l —
 s, a. οἱ ξυγγενείας. m. o. ib. καὶ ἦ. o. ib. ἢ οἱ. C, (praeter l, ubi oi deest) E. ἢ ὅσοι. J. Sc. ἢ οἱ. 11. κεκομ-

12. κνάμπτοιτο. π, v, m, o. κάμπτοιτο. p. κνά-
 τοιτο. f, l, s, E. ib. σὺ δ'. v, l, s, a, m. 13. αὐτό. π, m, o. αὐτῷ. p, 2, a. ib. μὴ. π, s, E. μὴδ'. p, 2, praeter s. 16. οὐκ ἀκηκοῦσα ὡς. p. 19. δὲ om. 2, a. 24. τῷ τὴν. l. 25. μὲν om. v. 26. μεστὰ χολῆς. π, m, 2, a et m. γρ. 27. Ἄρεος. π et p ex corr. Ἄρεως. 2, E. 30. περὶ. l. ib. γὰρ κάκεινους. 1. γὰρ κάκεινους. 2, E. 31. πόδας. p. 33. ὅτι δὲ. 1, J. ad Vers. germ. ὅτι δεῖ. 2, E. 35. αἰσθῶνται τὸ. π et 2, a, m. αἰσθῶνται πω τὸ. o.

Ἡττηθεῖς δ' ὁ Δάμις τῶν τοῦ Δημητρίου λόγων „ἀλλὰ σύ γε“ ἔφη „φίλος ἀνδρὶ παρῶν γένοιο
 ἂν ἀγαθὸν τι τοῦτω μέγα, ἐμοῦ γὰρ σμικρὸς λόγος, εἰ ξυμβουλευόμεμι αὐτῷ μὴ κυβιστᾶν ἐς ὄρθα
 ξίφη, μηδ' ἀναρριπτεῖν πρὸς τυραννίδα, ἧς οὐ χαλεπατέρα ἐνομίσθη. τῆς γοῦν ὁδοῦ τῆς ἐνταῦθα,
 εἰ μὴ σοι ξυνέντευχον, οὐδὲ τὸν νοῦν ἐγίγνωσκον, ἔσομαι μὲν γὰρ αὐτῷ θάττον ἢ ἑαυτῷ τις, εἰ δὲ
 ἔροιο με, ποῖ πλέω ἢ ἐφ' ὅ τι, καταγέλαστος ἐγὼ τοῦ πλοῦ Σικελικᾶ μὲν πελάγη καὶ Τυρρηνοῦς 5
 κόλπους ἀναμετρῶν, οὐκ εἰδῶς δέ, ὑπὲρ ὅτου. καὶ εἰ μὲν ἐκ προορήσεως ἐκινδύνευον, εἶχον ἂν
 πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας λέγειν, ὡς Ἀπολλώνιος μὲν θανάτου ἐρᾷ, ἐγὼ δ' ἀνταραστῆς ξυμπλέω, ἐπεὶ
 δ' οὐδὲν οἶδα, ἐμὸν ἤδη λέγειν, ὑπὲρ ὧν οἶδα, λέξω δὲ αὐτὸ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρός· εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ 291
 ἀποθάνομι, οὐκ ἔστι δεινὰ φιλοσοφία κείσεται, σκευοφόρῳ γὰρ εἰκασμαὶ στρατιώτου γενναίου λόγου
 ἀξιούμενος, ὅτι τοιαῦτα ἔσομαι, εἰ δὲ ἔσται τις, ὃς ἀποκτενεῖ τοῦτον, εὐποροὶ δ' αἱ τυραννίδες τὰ 10
 μὲν ξυνθίνειν, τὰ δὲ ἐξᾶραι, τρόπαιον μὲν οἶμαι κατὰ φιλοσοφίας ἐστήξει σφαλεῖσθαι περὶ τῷ ἄριστα
 ἀνθρώπων φιλοσοφήσαντι, πολλοὶ δὲ Ἄνυτοι καθ' ἡμῶν καὶ Μέλητοι, γραφαὶ δ' αἱ μὲν ἐνθεν,
 αἱ δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τοὺς Ἀπολλωνίῳ ξυγγενομένους, ὡς ὁ μὲν τις ἐγέλασε καθαρπομένου τῆς τυραν-
 νίδος, ὁ δ' ἐπέφρασε λέγοντα, ὁ δ' ἐνέδωκε λέξαι τι, ὁ δ' ἀπήλθε ξὺν ἑαυτῷ ὧν ἤκουσεν. ἐγὼ
 δ' ἀποθνήσκειν μὲν ὑπὲρ φιλοσοφίας οὕτω φημι δεῖν, ὡς ὑπὲρ ἱερῶν καὶ τειχῶν καὶ τάφων, ὑπὲρ 15
 σωτηρίας γὰρ τῶν τοιαῦνδε πολλοὶ καὶ ὀνομαστοὶ ἄνδρες ἀποθάνειν ἠσπάζοντο, ὡς δὲ ἀπολέσθαι
 φιλοσοφίαν μῆτε ἐγὼ ἀποθάνομι μῆτε ὅστις ἐκείνης τε καὶ Ἀπολλωνίου ἐρᾷ.“

Πρὸς ταῦτα ὁ Ἀπολλώνιος „Δάμιδι μὲν ὑπὲρ τῶν παρόντων εὐλαβῶς διειλεγμένῳ ξυγγνώμην“ XIV
 ἔφη „προσῆκει ἔχειν, Ἀσσύριος γὰρ ὧν καὶ Μήδοις προσοικίσας, οὐ τὰς τυραννίδας προσκυνοῦσιν,
 οὐδὲν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνθυμεῖται μέγα, σὺ δ' οὐκ οἶδ' ὅ τι πρὸς φιλοσοφίαν ἀπολογήσῃ, φόβους 20
 ὑποτιθεῖς, ὧν, εἴ τι καὶ ἀληθὲς ἐφαίνετο, ἀπάγειν ἐχρῆν μᾶλλον ἢ ἔσω καθιστάναί τοι φοβεῖσθαι
 τὸν μηδ' ἂ παθεῖν εἰκὸς ἦν δεδιότα. σοφὸς δ' ἀνήρ ἀποθνήσκέτω μὲν ὑπὲρ ὧν εἴπας, ἀποθάνοι
 δ' ἂν τις ὑπὲρ τούτων καὶ μὴ σοφός, τὸ μὲν γὰρ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν νόμῳ προσ-
 τίκαται, τὸ δ' ὑπὲρ ξυγγενείας ἢ φίλων ἢ παιδικῶν φύσις ὄρισε, δουλοῦται δὲ ἅπαντας ἀνθρώ-
 πους φύσις καὶ νόμος, φύσις μὲν καὶ ἐκόντας, νόμος δὲ ἄκοντας· σοφοῖς δὲ οἰκειότερον τελευτᾶν 25
 ὑπὲρ ὧν ἐπετήδευσαν· ἂ γὰρ μὴ νόμου ἐπιτάξαντος, μηδὲ φύσεως ξυντεκούσης αὐτοὶ ὑπὸ βίωμης
 τε καὶ θράσους ἐμελέτησαν, ὑπὲρ τούτων, εἰ καταλοί τις αὐτά, ἔτω μὲν πῦρ ἐπὶ τὸν σοφόν, 292
 ἔω δὲ πέλκους, ὡς νικήσει αὐτὸν οὐδὲν τούτων, οὐδὲ ἐς ὅτιοῦν περιελᾷ ψεῦδος, καθέξει
 δέ, ὅποσα οἶδε, μείων οὐδὲν ἢ ἂ ἐμνήθη. ἐγὼ δὲ γυγνώσκω μὲν πλείστα ἀνθρώπων, ἅτε εἰδῶς
 πάντα, οἶδα δὲ ὧν οἶδα τὰ μὲν σπουδαίους, τὰ δὲ σοφοῖς, τὰ δὲ ἑμαυτῷ, τὰ δὲ θεοῖς, τυράν- 30
 νους δὲ οὐδέν. ὡς δὲ οὐχ ὑπὲρ ἀνοήτων ἦμα, σκοπεῖν ἔξεστιν· ἐγὼ γὰρ περὶ μὲν τῷ ἑμαυ-
 τοῦ σώματι κινδυνεύω οὐδέν, οὐδ' ἀποθάνομι ὑπὸ τῆς τυραννίδος, οὐδ' εἰ αὐτὸς βουλοίμην,
 ξυνίημι δὲ κινδυνεύων περὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὧν εἴτε ἀρχὴν εἴτε προσθήκην ποιεῖται με ὁ τύραννος,
 ἐμὶ πάν ὅ τι βούλεται. εἰ δὲ προὔδιδον σφᾶς ἢ βραδύνων ἢ βλακέων πρὸς τὴν αἰτίαν, τις ἂν

1. ἠττηθεῖς — χαλεπατέρα. Φ (334, b, 7). 2. ἐμοῦ δὲ. a, m. ib. ἐπ' ὄρθα. Φ. 3. ἀναρριπτεῖν. Φ. ib. ἧς
 σμικρ. Φ. 4. σοι om. v, l, et s pr. m. ib. μὲν om. v, a, m. 5. ἔροιο. o. εὔροιο. v. 6. δὲ om. o. ib. ὑπὲρ τούτου. v.
 7. τοῦς om. fc. E. 11. φιλοσοφίαν. l, s, a, m. ib. καὶ περὶ. p, s. sec. m. a, m. 12. ἀνθρώπων. a, m. ib. γραφαί,
 αἱ 2. 13. ἐπὶ τῷ Ἀπ. v. 14. λέξαντι. p. ante corr. et v. ib. ὧν ἤκουσεν. f, al. m. supra sc. φ. 16. τῶν om. l
 et s. pr. m. ib. καὶ om. v. ib. ἠσπάζοντο. π, l. ἠσπάζοντο. p, f, v, s, E. 18. ὡστε. v.
 19. προσοικίσας. s, E. 22. εἰ μὴδ'. C, a, m. καὶ μὴδ'. o. Priorem particulam deleui. Fo. εἴ τις, μὴδ'. ib. καὶ
 μὴ ὑπὲρ. v, l. 24. καίδων. p. ib. φύσις μὲν. s, E. ib. δηλοῦται. l. ib. φύσις καὶ νόμος om. p. 25. νόμοι. v.
 16. ἐπιτηδευσαν. s, a. ib. ὑπὲρ βίωμης. p. 28. αὐτῶν οὐδὲν τούτων. et corr. τούτου. p. 30. ἐγὼ — θεοῖς. E. (458.)
 ἐγὼ

29. ἅτε δη. E praeter B. 31. ἐγὼ γὰρ. π. ἐγὼ. p. λέγω γὰρ. f, v, l. λέγω γὰρ. s, sec. m. λέγω ἐγὼ γὰρ fo, a.
 ἦν γὰρ λέγω. m, o. 32. κινδυνεύω δὲ. 2, a et m. γρ. ib. Fo. ἀποθάνοιμ' ἂν. ib. ὑπὸ τῆς. π, m, o. ὑπὲρ τῆς p.
 2, a et m. γρ. 34. προὔδιδον. π. προὔδιδων. p, f, v, o. προὔδιδων. l, s, a. προὔδιδω. m. ib. εἴτε βραδύνων
 ἢτε. p. ib. ἢ βακχέων πρὸς. v.

τοῖς σπουδαίοις ἔδοξα; τίς δ' οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με εἰκότως, ὡς παίζοντα ἐς ἄνδρας, οἷς, ἃ παρα
 τῶν θεῶν ἦττον, ἀνετέθη; ὅτι δ' οὐκ ἦν μοι διαφυγεῖν τὸ μὴ οὐ προδότης δόξαι, δηλαῶσαι βού-
 5 λομαι· τυραννίδαν ἦδη διττά, αἱ μὲν γὰρ ἀκρίτους ἀποκτείνουσιν, αἱ δὲ ὑπαχθέντας δικαστηρίοις,
 εἰκόσι δ' αἱ μὲν τοῖς θερμοῖς τε καὶ ἐτοιμοῖς τῶν θηρίων, αἱ δὲ τοῖς μαλακωτέροις τε καὶ ληθαί-
 293 ροις. ὡς μὲν δὴ χαλεπαὶ ἄμφω, δῆλον πᾶσι παράδειγμα ποιουμένοις τῆς μὲν ὀρμῆς καὶ ἀκρίτου
 Νέφωνα, τῆς δὲ ὑποκαθημένης Τιβέριον, ἀπώλλυσαν γὰρ ὁ μὲν οὐδ' οἰηθέντας, ὁ δ' ἐκ πολλοῦ
 δέισαντας. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι χαλεπωτέρας τὰς δικάζειν προσποιουμένας καὶ ψηφίζεσθαι τι ὡς ἐκ τῶν
 νόμων, πρᾶττουσι μὲν γὰρ κατ' αὐτοὺς οὐδέν, ψηφίζονται δ', ἅπερ οἱ μηδὲν κρίναντες, ὄνομα τῶ
 10 διατρέβοντι τῆς ὀργῆς θέμενοι νόμον. τὸ δ' ἀποδυσχεῖν κατεψηφισμένους ἀφαιρεῖται τοὺς ἀδελφούς
 καὶ τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔλεον, ὃν ὥσπερ ἐντάφιον χρῆ ἐπιφέρειν τοῖς ἀδίκως ἀπελθοῦσι. δικαστικὸν
 μὲν δὴ τὸ τῆς τυραννίδος ταύτης ὄρω σχῆμα, τελευτᾶν δὲ μοι δοκεῖ ἐς ἀκρίτον, ὃν γὰρ πρὶν ἢ
 δικάσαι κατεψηφίσατο, τούτους ὡς μήπω δεδικασμένους ὑπάγει τῇ κρίσει, καὶ ὁ μὲν ψήφω ἀλοῦς
 ἐν αὐτῇ δῆλον ὡς ὑπὸ τοῦ μὴ κατὰ νόμους κρίναντος ἀπολωλέναι φησὶν, ὁ δ' ἐκλιπὼν τὸ δικά-
 σασθαι πῶς ἂν διαφυγοῖ τὸ μὴ οὐκ ἐφ' ἑαυτῷ ἐψηφίσθαι; τὸ δὲ καὶ τοιῶνδε ἀνδρῶν κειμένων
 15 ἐπ' ἐμοὶ νῦν ἀποδρᾶναι τὸν ἔμαντοῦ τε κἀκείνων ἀγῶνα ποῖ με τῆς γῆς ἑάσει καθαρὸν δόξαι; ἔστω
 γὰρ σὲ μὲν εἰρημέναι ταῦτα, ἐμὲ δὲ ὀρθῶς εἰρημένους κείθεσθαι, τοὺς δὲ ἀπεσφάχθαι, τίς μὲν
 ὑπὲρ εὐπλοίας εὐχῆ τῷ τοιῷδε; ποῖ δὲ ὀρμίζεται; πορεύσεται δὲ παρὰ τίνα; ἐξαλλάττειν γὰρ χρῆ
 οἶμαι πάσης, ὀπόσης Ῥωμαῖοι ἄρχουσι, παρ' ἄνδρας δὲ ἦκειν ἐπιτηδείους τε καὶ μὴ ἐν φανερωῷ
 οἰκοῦντας, τουτὶ δ' ἂν Φραάτης τε εἴη καὶ ὁ Βαβυλωνίος καὶ Ἰάργας ὁ θεῖος καὶ Θεσπεσίαν ὁ
 20 γενναῖος. εἰ μὲν δὴ ἐπ' Αἰθιοπίαν στελλοίμην, τί ἂν, ὦ λῶστε, πρὸς Θεσπεσίωνα εἰποιμι; εἴτε γὰρ
 κρᾶπτομι ταῦτα, ψευδολογίας ἐραστῆς δόξω, μᾶλλον δὲ δοῦλος, εἴτε ἐς ἀπαγγελίαν αὐτῶν ἵομι-
 τοιῶνδε που δεήσει λόγων· ἐμὲ, ὦ Θεσπεσίαν, Εὐφράτης πρὸς ὑμᾶς διέβαλεν, ἃ μὴ ἑμαυτῷ ξίν-
 294 οῖδα· ὁ μὲν γὰρ κομπαστὴν ἔφη καὶ τερατώδη με εἶναι καὶ ὑβριστὴν σοφίας, ὀπόση Ἰνδῶν, ἐγὼ
 δὲ ταυτὶ μὲν οὐκ εἰμί, προδότης δὲ τῶν ἔμαντοῦ φίλων καὶ σφαγεὺς καὶ οὐδὲν πιστὸν καὶ τὰ τοι-
 25 αῦτά εἰμι, στέφανόν τε ἀρετῆς, εἴ τις, στεφανωσόμενος ἦκω τοῦτον, ἐπειδὴ τοὺς μεγίστους τῶν
 κατὰ τὴν Ῥώμην οἴκων οὕτως ἀνεῖλον, ὡς μηδὲ οἰκήσεσθαι αὐτοὺς ἔτι. ἐρυθριᾶς, Δημήτριε, τούτων
 ἀκούων, ὄρω γὰρ. τίς οὖν, εἰ καὶ Φραάτην ἐνθυμηθείης κάμει παρὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς Ἰνδοὺς
 φεύγοντα, πῶς μὲν ἂν ἐς αὐτὸν βλέψαιμι; τί δ' ἂν εἰποιμι ὑπὲρ ὧν φεύγω; μῶν ὡς ἀφικόμεν
 μὲν καλὸς ἀγαθὸς πρότερον καὶ τὸν θάνατον τὸν ὑπὲρ φίλων οὐκ ἄθυμος, ἐπεὶ δὲ ξυγγεγόμεν
 30 αὐτῷ, τὸ θεϊότατον τουτὶ τῶν κατὰ ἀνθρώπους ἄτιμον ἔρριπά σοι; ὁ δὲ Ἰάργας οὐδὲ ἐρήσεται
 οὐδὲν ἦκοντα, ἀλλ' ὥσπερ ὁ Αἰολὸς ποτε τὸν Ὀδυσσεῖα κακῶς χρησάμενον τῷ τῆς εὐπλοίας δῶρω
 ἄτιμον ἐκέλευσε χωρεῖν τῆς νῆσου, κάμει δὴπου ἀπελᾶ τοῦ ὄχθου, κακὸν εἰπὼν ἐς τὸ Ταντάλειον
 γεγονέναι κόμα, βούλονται γὰρ τὸν ἐς αὐτὸ κῦψαντα καὶ κινδύνων κοινωνεῖν τοῖς φίλοις. οἶδα,
 ὡς δεινὸς εἶ, Δημήτριε, λόγους ξυντεμεῖν πάντας, ὅθεν μοι δοκεῖς καὶ τοιοῦτό τι ἐρεῖν πρὸς με·
 35 ἀλλὰ μὴ παρὰ τούτους ἴδι, παρ' ἄνδρας δέ, οἷς μήπω ἐπέμιξας, καὶ εὐ κείσεται σοι τὸ ἀποδρᾶναι,
 ῥᾶον γὰρ ἐν οὐκ εἰδόσι λήση. βασιανξέσθω δὲ καὶ ὅδε ὁ λόγος, ὅπη τοῦ πιθανοῦ ἔχει· δοκεῖ γὰρ

1. τίς οὐκ. p. 2. ἀνετέθη. f, pr. m., s, a, m. ib. οὐ μὴ. E. ib. προδότη. f. 3. δικαστηρίω. p. 5. χαλεπαί. C. χαλεπόν.

2, m. χαλεπῶ. o. 6. ὑποκαθημένης. B. 8. γὰρ om. s, a. 9. τῆς ὀργῆς. 1, B. πρὸς ὀργῆς. f, al. m. τῆς πρὸς ὀργῆς.
 v, l, s, a, m. τοῖς πρὸς ὀργῆς. o ex conj. Salm. 11. μὲν δὴ et τῆς om. l. δὴ τὸ τῆς om. s. pr. m. 13. φήσει. p.
 14. μὴ ἑαυτῷ v. μὴ οὐκ ἐπ' αὐτῷ. o. ib. καὶ om. p. 18. δὲ ἦκειν. C. δὴ ἦκειν. E. ib. καὶ om. p. 19. Θεσπίων.
 f ut alibi. 20. στελλοίμην. l. 23. ὀπόση Ἰνδῶν. 1, m. ὀπόσης Ἰνδῶν. 2, a. ὀπόση Αἰθιοπίων. o. 24. προδότη
 τε. a, m. 25. εἴ τις. 1. εἴ τις ἐνταῦθα. 2, E. 26. μὴ οἰκήσεσθαι. l, s, a, m. 28. μὲν om. s, a. 32. εἰπὼν ἐς. p
 ex corr. u, o. εἰπόντες. π, 2, a, m. ib. Ταντάλειον. π, l, s, a. 33. γεγονέναι. p. ex corr. o. γέγονέ με. u, (sic
 quidem Ol.) γέγονε. π, 2, a, m. ib. εἰς αὐτὸν. s, a. 34. τοιοῦτόν τι. p. 35. περὶ. p. 36. οὐκ ἐν εἰδόσι. p,
 ἐν εἰδόσι. s. sec. m. supra scr. οὐκ. ib. γὰρ με. f, v, l.

μοι περὶ αὐτοῦ τάδε· ἐγὼ ἡγοῦμαι τὸν σοφὸν μηδὲν ἰδίᾳ μηδ' ἐφ' ἑαυτοῦ πράττειν, μηδ' ἂν ἐνθυμηθῆναι τι οὕτως ἀμάρτυρον, ὡς μὴ αὐτὸν γοῦν ἑαυτῷ παρῆναι, καὶ εἶτε Ἀπόλλωνος αὐτοῦ τὸ Πυθοῖ γράμμα, εἶτε ἀνδρὸς ὑγιῶς ἑαυτὸν γνόντος καὶ διὰ τοῦτο γνώμην αὐτὸ ποιουμένου ἐς πάντας, δοκεῖ μοι ὁ σοφὸς ἑαυτὸν γινώσκων καὶ παραστάτην ἔχων τὸν ἑαυτοῦ νοῦν μήτ' ἂν πτήξει τι ἂν οἱ πολλοί, μήτ' ἂν θαρσῆσαι τι ἂν ἕτεροι μὴ ξὺν αἰσχύνῃ ἄπτονται· δοῦλοι γὰρ τῶν τυραννίδων ὄντες καὶ προδοῦναι αὐταῖς ποτε τοὺς φιλάτους ἄφρασαν, τὰ μὲν μὴ φοβερὰ δεισαντες, ἃ δὲ χρῆ δεῖσαι μὴ φοβηθέντες. σοφία δὲ οὐ ξυγγορεῖ ταῦτα· πρὸς γὰρ τῷ Πυθικῷ ἐπιγράμματι καὶ τὸ τοῦ Εὐρυπιδίου ἐπαινεῖ ξύνεσιν ἡγουμένου περὶ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι τὴν ἀπολλύσαν αὐτοὺς νόσον, ἐπειδὴ ἐνθυμηθῶσιν, ὡς κακὰ εἰργασμένοι εἰσίν. ἦδε γὰρ που καὶ τῷ Ὀρέστη τὰ τῶν Εὐμενίδων εἶδη ἀνέγραψεν, ὅτε δὴ ἐμαίνετο ἐπὶ τῇ μητρὶ, νοῦς μὲν γὰρ τῶν προ-10 κέων κύριος, σύνεσις δὲ τῶν ἐκείνων δοξάντων. ἦν μὲν δὴ χρηστὰ ἔλθαι ὁ νοῦς, ἐπέκει ἤδη τὸν ἄνθρωπον ἢ ξύνεσις ἐς πάντα μὲν ἱερά, πάσας δὲ ἀγυῖας, πάντα δὲ τεμένη, πάντα δὲ ἀνθρώπων ἤδη κροτουσά τε καὶ ἄδουσα, ἐφυμνήσει δὲ αὐτῷ καὶ καθεύδοντι, παριστάσα χορὸν εὐφημον ἐκ τοῦ τῶν ὄνειρων δήμου, ἦν δ' ἐς φαῦλα ὀλισθήσῃ ἢ τοῦ νοῦ στάσις, οὐκ ἔᾶ τοῦτον ἢ ξύνεσις οὔτε ἴμμα ὄφθον ἐς ἀνθρώπων τινα ἀφῆναι οὔτε τὸ ἀπ' ἐλευθέρας γλώττης φθέγμα, ἱερῶν τε ἀπελαύ-15 ρει καὶ τοῦ εὐχεσθαι, οὐδὲ γὰρ χεῖρα ἀφρὲν ξυγγορεῖ ἐς τὰ ἀγάλματα, ἀλλ' ἐπικόπτει ἀφροντας, ἴσπερ τοὺς ἐπανατεινομένους οἱ νόμοι, ἐξίστησι δὲ αὐτοὺς καὶ ὀμίλου παντός καὶ δειματοῖ καθεύ- ροντας, καὶ ἃ μὲν ὄρασι μεθ' ἡμέραν καὶ εἰ δὴ τινα ἀκούειν ἢ λέγειν οἴονται, ὄνειράδη καὶ ἀνε- μαῖα ποιεῖ τούτοις, τὰς δὲ ἀμυδράς καὶ φαντασιώδεις πτοίας ἀληθεῖς ἤδη καὶ πιθανὰς τῷ φόβῳ. ὅς μὲν δὴ ἐλέγξει με ἢ σύνεσις ἐς εἰδότης τε καὶ μὴ εἰδότης ἦμοντα, προδότης εἰ γενοίμην τῶν 20 ἄνδρῶν, δεδείχθαι μοι σαφῶς οἶμαι καὶ ὡς φαίνει ἀλήθεια, προδώσω δὲ οὐδὲ ἑμαυτόν, ἀλλ' ἀγω- ροῦμαι πρὸς τὸν τύραννον, τὸ τοῦ γενναίου Ὀμήρου ἐπεικῶν· ξυνοῦς Ἐνυάλιος.“

Ἐπὶ τούτων ὁ Δάμις τῶν λόγων αὐτὸς μὲν οὕτω διατεθῆναι φησιν, ὡς ὁρμὴν τε ἀναλαβεῖν καὶ θάρσος, τὸν Δημήτριον δὲ μὴ ἀπογνῶναι τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἐπαινεσάντα καὶ ξυνθέμενον οἷς ἔπειθεν ἐκιδεῖσθαι οἱ ὑπὲρ οὐ κινδυνεύει καὶ φιλοσοφίᾳ αὐτῇ, ὑπὲρ ἧς καρτερεῖ ταῦτα, ἡγείσθαι 25 εἰ αὐτοῖς οὐ καταλύων ἐτύγχανε, τὸν δὲ Ἀπολλώνιον παραιτούμενον τοῦτο „δείλη ἤδη“ φάναι καὶ χρῆ περὶ λύγων ἀφᾶς ἐς τὸν Ῥωμαίων λιμένα ἀφῆναι, τοῦτι γὰρ ταῖς ναυσὶ ταύταις νόμι- μόν. ξυσοιτήσομεν δέ, ἐπειδὴν εὐ τὰμὰ ἔχη, νυνὶ γὰρ ἂν καὶ κατασκευασθῆι τις αἰτία ἐπὶ σὲ ὡς ξυσοιτήσαντα τῷ τοῦ βασιλέως ἐχθρῷ, καὶ μηδὲ τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος μεθ' ἡμῶν ἔθι, μὴ καὶ τὸ λόγου σε κεκοινωνημένοι μοι διαβάλλῃ ἐς ἀπορρήτους βουλάς.“ ξυνεχόμενος μὲν δὴ ὁ Δημήτριος 30 καὶ περιβαλὼν αὐτοὺς ἀπῆι μεταστρεφόμενός τε καὶ τὰ δάκρυα ἀποψῶν, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἰδὼν ἐς τὸν Δάμιν „εἰ μὲν ἔρρωσαι“ ἔφη „καὶ θαρσεῖς ἄπερ ἐγώ, βαδίσωμεν ἄμφω ἐπὶ τὴν ναῦν, εἰ δὲ ἀθύμως ἔχεις, ὦρα σοι καταμένειν ἐνταῦθα, Δημητρίῳ γὰρ ξυνέσῃ τὸν χρόνον τοῦτον ἀνδρὶ σοὶ τε κάμοι ἐπιτηδεῖω.“ ὑπολαβὼν δὲ ὁ Δάμις „καὶ τίνα“ ἔφη „νομιῶ ἑμαυτόν, εἰ τοιαῦτά σου

1. τά δε. E. ib. μηδὲ ἰδίᾳ p. 2. αὐτὸν. I, E. ib. Ἀπολλώνιος. a. 5. πτήξει — θαρσῆσαι. I. 6. μὲν φοβερὰ. p. μὲν δὴ φοβερὰ. v. 8. Εὐρυπιδίου. I. ib. ἐπαινεῖ. 1, o et m. γρ. ἐπῆναι. 2, a, m. 9. ἀπολλύσαν. p. ἀπολλύσαν. I, a, m. ἀπολλύσαν. o. ib. αὐτοῦς. C, E. Sc. αὐτοῦς νόσον. 10. δὴ ἐμαίνετο. p. δειμαίνεται. π. δὴ μαινεταί. 2, E. 12. δὲ τὰ τεμένη. v. ib. ἀνθρώπων εἶδη. v et s pr. m. 13. παριστάσα. v. 14. ὄρασι. I, s, a. 15. ὄφθῆναι. v. 16. ἐπικόπτει. p, S. ἐπισκώπτει. π, 2, E. 18. καθήμερον. 2. (μεθήμερον s ex corr.) ib. καὶ εἰ δὴ. π, Bo. καὶ ἤδη. p, 2, a, m. καὶ ἤδη. o. 19. τῷ φόβῳ. p. τοῦ φόβου. π, 2, E. 20. εἰ om. I, s (pr. m.) a, m. 21. οὐδ'. p, f. 24. ξυνθέμενος. a. 25. φιλοσοφίαν αὐτῆν. C, a, m. φιλοσοφίᾳ αὐτῇ. o. 28. ξυσοιτήσομαι. p. ib. ἐπὶ σὲ αἰτία. o.

p. αἰτία ἐπὶ σε. o. 29. ξυσοιτήσαντα. f, v, I. ib. τοῖς βασιλεῦσιν. p. 30. σε κεκοινωνημένοι με. π. inde σε κεκ μοι m. (ubi γρ. λόγον κεκ. με.) κεκοινωνημένοι με. p, 2, a. κεκ. σε. o. ib. μεταβάλλῃ. f, I et s. pr. m. μεταβάλλῃ. v. ib. ἐς om. a. 32. ἔρρωσαι. v. 34. καὶ τίνα. π, m, o. ib. ἐπ' αὐτόν. f, v, I.

διειλεγμένου σήμερον ὑπὲρ φίλων καὶ κοινωνίας κινθύνων, οἱ ἐπ' αὐτοὺς ἤκουσιν, ἐγὼ δ' ἀνήκοος τοῦ λόγου φεύγοιμί σε καὶ ἀποκινδυνεύοιμί σου, μήπω πρότερον κακὸς ὑπὲρ σοῦ δόξας;“ „ὀρθῶς“ ἔφη „λέγεις καὶ ἴωμεν, ἐγὼ μὲν, ὡς ἔχω, σὲ δὲ χρὴ μετασκευάζειν σαυτὸν ἐς τὸ δημοτικαίτερον καὶ μήτε κομᾶν, ὡς γοῦν ἔχεις. τριβωνά τε ἀνταλλάττεσθαι τουτοῦ τοῦ λίνου καὶ τὸ ὑπόδημα
 5 παραιτεῖσθαι τοῦτο· τί δὲ βούλεται μοι ταῦτα, χρὴ διαλεχθῆναι· λῶν γὰρ καὶ πλείω καρτερῆσαι
 297 πρὸ τῆς δίκης. οὐ δὴ βούλομαι κοινωνῆσαι μοι τούτων ξυλληφθέντα, ξυλληφθείης γὰρ ἂν διαβλη-
 βλημένου τοῦ στήματος, ἀλλ' ὡς μὴ φιλοσοφοῦντα μὲν, ἐπιτήδειον δὲ ἄλλως ὄντα μοι ξυνέπεσθαι
 τε καὶ παρατηγᾶν οἷς πράττω.“ αἰτία μὲν ἦδε τοῦ μεταβαλεῖν τὸν Δάμιν τὸ τῶν Πυθαγορείων
 σχῆμα, οὐ γὰρ ὡς κακίων γε αὐτὸ μεθεῖναι φησιν, οὐδὲ μεταγνοῦς, τέχνην δὲ ἐκαινέσας, ἦν
 10 ὑπῆλθεν ἐς τὸ ξυμφέρον τοῦ καιροῦ.

xvi Ἀποπλεύσαντες δὲ τῆς Δικαιορχείας τριταῖοι κατήραν ἐς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Θύμβριδος, ἀφ' ἃν
 ξύμμετρος ἐς τὴν Ῥώμην ἀνάκλους. τὸ μὲν δὴ βασιλείον ξίφος ἦν ἐπ' Αἰλιανῷ τότε, ὁ δ' ἀνὴρ
 οὗτος πάλαι τοῦ Ἀπολλωνίου ἦρα ξυγγερονῶς ποτε αὐτῷ κατ' Αἰγυπτον καὶ φανερόν μὲν οὐδὲν
 ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν Διομετιανὸν ἔλεγεν, οὐ γὰρ ξυνεχῶρει ἢ ἀρχή, τὸν γὰρ δοκοῦντα τῷ βασιλεῖ
 15 ἀπηχθῆσθαι πῶς μὲν ἂν πρὸς αὐτὸν ἐκήνεσε, πῶς δ' ἂν ὡς ἐπιτήδειον αὐτῷ παρητήσατο; τέχνη
 μὴν ὁπόσαι εἰσὶν ἀφανῶς ἀμύνουσαι, πάσαις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐχρήτο, ὅς γε καὶ τὸν χρόνον, ὅν, πρὶν
 ἦκειν, διεβάλλετο „ὦ βασιλεῦ“, ἔφη „κουφολόγον οἱ σοφισταὶ χρῆμα καὶ ἀλαζῶν ἢ τέχνη, καὶ
 ἐπεὶ μηδὲν χρηστὸν τοῦ εἶναι ἀπολαύουσι, θανάτου γλιγόνται, καὶ οὐ περιμένουσιν αὐτοῦ τὸ ἀ-
 τόματον, ἀλλ' ἐπισπῶνται τὸν θάνατον ἐκαλούμενοι τοὺς ἔχοντας ξίφη. ταῦθ' ἠγοῦμαι καὶ Νέ-
 20 ρωνα ἐνθυμηθέντα μὴ ὑπαχθῆναι ὑπὸ Δημητρίου ἀποκτεῖναι αὐτόν, ἐπεὶ γὰρ θανατῶντα ἤσθετο,
 οὐ κατὰ ξυγγνώμην ἐπανῆκεν αὐτῷ τὸν θάνατον, ἀλλὰ καθ' ὑπεροψίαν τοῦ κτείνειν. καὶ μὴν καὶ
 Μουσώνιον τὸν Τυρρητὸν πολλὰ τῇ ἀρχῇ ἐναντιωθέντα τῇ νῆσῳ ξυνέσχεν, ἣ ὄνομα Γύαρα, καὶ
 οὕτω τι τῶν σοφιστῶν τούτων ἦντος Ἑλλήνης, ὡς τότε μὲν κατὰ ξυνουσίαν αὐτοῦ ἐσπλεῖν πάντας,
 νυνὶ δὲ κατὰ ἰστορίαν τῆς κρήνης· ἐν γὰρ τῇ νῆσῳ ἀνύδρω οὔσῃ πρότερον εὖρημα Μουσώνιον
 xvii 298 25 κρήνη ἐγένετο, ἣν ἄδουσαν Ἑλλήνης, ὅσα Ἑλισσιῶνι τὴν τοῦ ἵππου.“ τούτοις μὲν δὴ διῆγεν ὁ Αἰλι-
 ανὸς τὸν βασιλέα, πρὶν ἦκειν Ἀπολλώνιον, ἀφικομένου δὲ σοφωτέρων ἦπιετο, κελύει μὲν γὰρ
 ξυλληφθέντα αὐτὸν ἀναχθῆναι οἱ, λοιδοροῦμένου δ' αὐτῷ τοῦ τὴν κατηγορίαν ξυνθέντος ὡς γόητι
 καὶ ἱκανῷ τὴν τέχνην ὁ μὲν Αἰλιανὸς „τῷ βασιλεῖω δικαστηρίῳ“ ἔφη „σαυτὸν τε καὶ τὰ τοῦτου
 φύλαττε,“ ὁ δ' Ἀπολλώνιος „εἰ μὲν γόης“ ἔφη „ἐγὼ, πῶς κρῖνομαι; εἰ δὲ κρῖνομαι, πῶς γόης
 30 εἰμί; εἰ μὴ ἄρα τὸ σκυφαντεῖν ἰσχυρόν οὕτως εἶναι φησιν, ὡς μὴδὲ τῶν γοητευόντων ἠττάσθαι
 αὐτό.“ βουλομένου δὲ τοῦ κατηγοροῦ λέγειν τι ἀμαθέστερον, ἐκκρούων αὐτόν ὁ Αἰλιανὸς „ἐμοὶ“
 εἶπεν „ἄφες τὸν καιρὸν τὸν πρὸ τῆς δίκης, ἔλεγχον γὰρ ποιήσομαι τῆς τοῦ σοφιστοῦ γνώμης ἰδίᾳ
 καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν, κἂν μὲν ὁμολογῇ ἀδικεῖν, ξυντεμῆσονται οἱ ἐν τῷ δικαστηρίῳ λόγοι καὶ σὺ
 ἄπει εἰρηνικῶς, εἰ δὲ ἀντιλέγει, δικάσει ὁ βασιλεὺς.“ παρελθὼν οὖν ἐς τὸ ἀπόρητον δικαστήριον,
 35 ἐν ᾧ τὰ μεγάλα καὶ ἐλέγχεται καὶ σιωπᾶται „χωρεῖτε“ ἔφη „ἐνθένδε καὶ μηδεὶς ἐπακροᾶσθω, δο-

1. καὶ κινθύνων. s, a, m. 5. διαλεχθῆναι. π. λεχθῆναι. p, 2, E. 6. ἀδικίας. v et suprascr. γρ. δίκης. ib. δὲ βούλομαι. v. ib. περὶ τούτων. s. sec. m. E. ib. ξυλληφθέντα γὰρ. v et s pr. m. 8. αἰτία μὲν — καιροῦ. E (458). ib. ἦδη. E. ib. τὸν om. EA. ib. Πυθαγορίων. EB. 9. ὡς om. p, 2, a, E. ib. κακίων. 2. κακίω. π, p (pr. m. E. κακία. p. sec. m. EA, H. ib. μεταγνοῦς αὐτοῦ. C, E. μεταγνοῦς. EA, B.

11. δικαίως ἀρχείας. f. al. m. corr. ib. ἐμβολὰς. f, v. 12. ἀναπλεύσας. v. 15. μὲν πρὸς. a. ib. αὐτῷ. 1. ἐαυτῷ. 2. E. ib. τέχνη μὴ. p, f, l, s. τέχνη μὴ. π, v, E. ib. ὡς γε. o. 16. ὅν πρὶν. 1, f, v, et m γρ. πρὶν. 1, s, E. 18. χρηστὸν om. s. pr. m. 19. ἔχοντα. v. 20. μὴ ὑπαχθῆναι ὑπὸ Δημητρίου ἀποκτεῖναι. 1. et m. γρ. μὴ ἀποκτεῖναι. 2, E. μήπω ἀποκτεῖναι. v. 22. Γύαρα. B, o. Τύαρα. p, 2, a, m. Τύανα. π et m. γρ. 24. καὶ γὰρ. v. 25. μὴ δὴ. 1. μὲν οὖν. 2, E. 27. αὐτοῦ τοῦ. p. 28. δικαστηρίῳ ἔφη. C. ἔφη δικαστηρίῳ. E. 30. φησιν. 1. et m. γρ. φησιν. 2, E. 34. εἰρηνικῶς. v. ib. ἀντιλέγεις. f.

ιεὶ γὰρ τῷ βασιλεῖ τοῦτο. ὡς δὲ ἐγένοντο αὐτοί, „ἐγώ.“ ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, μειράκιον ἦν XVIII
 ιατὰ τοὺς χρόνους, οὓς ὁ πατήρ τοῦ βασιλέως ἐπ' Ἀγυπτὸν ἦλθε τοῖς μὲν θεοῖς θύσαν, χρησό-
 ιενος δ' ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ σοί, καὶ χιλίαρχον μὲν ὁ βασιλεὺς ἤγεν ἤδη τῶν πολεμικῶν εἰδότα, σὺ
 δ' οὕτω τι μοι ἐπιτηθείως εἶχες, ὡς χρηματίζοντος τοῦ βασιλέως ταῖς πόλεσιν ἀπολαβῶν με ἰδίᾳ
 τοδακπός τε εἶην λέγειν καὶ ὃ τί μοι τὸ ὄνομα καὶ ὡς ἔχω τοῦ πατρός, προὔλεγες δέ μοι καὶ τὴν
 ἰσχυρὴν ταύτην, ἣ τοῖς μὲν πολλοῖς μεγίστη δοκεῖ καὶ μείζων ἢ πάντα ὁμοῦ τὰ ἀνδράπων, ἐμοὶ δὲ
 ἴσλος καὶ κακοδαίμονια φαίνεται, τυραννίδος γὰρ φύλαξ χαλεπῆς εἰμι, κἄν μὲν σφῆλω αὐτήν, δε-
 λοικα τὰ ἐκ τῶν θεῶν, σοὶ δ' ὅπως εἴνους εἰμί, δεδήλωκα, ὁ γὰρ εἰπὼν ἀφ' ὧν εἰρηκά που τὸ
 ἰηδ' ἂν παύσασθαι σε ἀγαπῶν, ἔστ' ἂν ἢ τὸ ἐκείνων μεμνησθαι... τὸ δὲ ἰδίᾳ ἐθελῆσαι ἐρέσθαι 299
 τε, ὑπὲρ ὧν ὁ κατήγορος ξυντέθεικε, σόφισμα οὐ φαῦλον ὑπὲρ ξινουσίας ἐμοὶ τῆς πρὸς σὲ γέγο-
 νεν, ὅπως θαρροῦς μὲν τὰ ἐπ' ἐμοὶ ὄντα, προγονίης δὲ τὰ ἐπὶ τῷ βασιλεῖ· ὅ τι μὲν γὰρ ψηφι-
 ἴται ἐπὶ σοί, οὐκ οἶδα, διάκειται δέ, ὥσπερ οἱ καταψηφίσασθαι μὲν ἐπιθυμοῦντες, ἀσχυρόμενοι δὲ τὸ
 κὴ ἐπ' ἀληθείᾳ, καὶ πρόφασιν ἀπωλείας ἀνδρῶν ὑπάτων ποιεῖται σε, βούλεται μὲν γὰρ, ἃ μὴ δεῖ,
 κράττει δ' αὐτὰ καταρρυθμίζων ἐς τὴν τοῦ δικαίου δόξαν. δεῖ δὲ κάμοι πλάσματος καὶ ὀρμῆς
 ἐπὶ σέ, εἰ γὰρ ὑπόπεται με ὡς ἀνίεντα, οὐκ οἶδ' ὀπότερος ἡμῶν ἀπολείται θάττον.“ πρὸς ταῦτα 15 XIX
 ὁ Ἀπολλώνιος „ἐπεὶ ὑγιῶς“ ἔφη „διαλεγόμεθα καὶ ὀπόσα καρδία ἴσχει σὺ τε εἰρηκας ἐμοὶ τε εἰ-
 τεῖν δίκαιον, φιλοσοφεῖς τε ὑπὲρ τῶν σεαντοῦ πραγμάτων, ὡς οἱ σφόδρα μοι ξυνδιατρίψαντες,
 ιαί, νῆ Δία, οὕτω φιλανθρώπως πρὸς ἡμᾶς ἔχεις, ὡς ξυγκινδυνεύειν ἠγγεῖσθαι μοι, λέξω τὸν ἐμαν-
 τοῦ νοῦν· ἐμοὶ γὰρ ἀποδρᾶναι μὲν ἦν ὑμᾶς ἐς πολλὰ μέρη τῆς γῆς, ἃ μὴ ὑμῶν ἀκροῶται, παρ'
 ἰνδρας τε ἀφικέσθαι σοφοὺς καὶ σοφωτέρους ἢ ἐγώ, θεοὺς τε θεραπεύειν ξὺν ὀρθῷ λόγῳ βαδί- 20
 ιαντι ἐς ἣδη ἀνθρώπων θεοφιλεστέρων ἢ οἱ ἐνταῦθα, παρ' οἷς οὕτε ἐνδειξις οὔτε γραφὴ οὐδεμία,
 δεῖ αὐτὸ γὰρ τὸ μῆτε ἀδικεῖν μῆτε ἀδικεῖσθαι δικαστηρίων οὐ δέονται, δείσας δὲ προδότου λαβεῖν
 αἰτίαν, εἰ φύγω μὲν αὐτὸς τὴν ἀπολογία, ἀπόλιντο δὲ οἱ δεῖ ἐμοῦ κινδυνεύοντες, ἦκω ἀπολογη-
 σόμενος. ὑπὲρ δὲ ὧν ἀπολογεῖσθαι με δεῖ, φράζε.“ „αἱ μὲν ἰδέαι τῆς γραφῆς ποιικίλαι τε“ ἔφη XX
 „καὶ πλείους, καὶ γὰρ τὴν ἐσθῆτα διαβάλλουσι καὶ τὴν ἄλλην δαιταν καὶ τό ἐστιν ὑφ' ὧν προσ- 25
 κινεῖσθαι σε καὶ τὸ ἐν Ἐφέσῳ ποτὲ ὑπὲρ λοιμοῦ χρῆσαι, διειλέχθαι δὲ καὶ κατὰ τοῦ βασιλέως 300
 τὰ μὲν ἀφανῶς, τὰ δ' ἐκφάνδην, τὰ δ' ὡς θεῶν ἀκούσαντα, τὸ δὲ ἐμοὶ μὲν ἀπιθανώτατον,
 γινώσκω γὰρ, ὅτι μὴδὲ τὸ τῶν ἱερῶν αἶμα ἀνέγγ, τῷ δὲ βασιλεῖ πιθανώτατον διαβάλλεται· φασὶν
 ἐς ἀγρὸν βαδίσαντά σε παρὰ Νερούαν τεμείν αὐτῷ παῖδα Ἀρκάδα θυομένῳ ἐπὶ τὸν βασιλέα καὶ
 ἐκᾶραι αὐτὸν τοῖς ἱεροῖς τούτοις, πεπρᾶχθαι δὲ ταῦτα νύκτωρ φθίνοντος ἤδη τοῦ μηνός. τοῦτο 30
 δὲ τὸ κατηγορημα, ἐπειδὴ πολλῶ μείζον, μὴ ἕτερόν τι παρ' ἐκεῖνο ἠγάμεθα, ὁ γὰρ λαμβανόμενος
 τοῦ σχήματος καὶ τῆς διαίτης καὶ τοῦ προοιγνώσκειν ἐς τοῦτο δήπου ξυντείνει καὶ ταῦτά γε καὶ
 τὴν παρανομίαν τὴν ἐς αὐτὰ δοῦναί σοί φησι καὶ τὸ ἐς τὴν θυσίαν θάρσος. χρῆ οὖν παρεσκευά-
 σθαι τὴν ὑπὲρ τούτων ἀπολογία, ἔστω δὲ σοὶ ὁ λόγος μὴ ὑπερορᾶν τοῦ βασιλέως.“ καὶ ὁ Ἀπολ-

1. ἐμαντοῦ. f. ib. σοί. l. σοί. E. 6. ἦ. s. ib. μὲν om. s, a, m. 7. καὶ ἴσλος. v. s. ἐκ θεῶν. p. ib. εἰρηκας.
 p. ib. που μὴδ'. o. 9. τῶν ἐκείνου. o. ib. Post μεμνησθαι lacunae signa posui. 10. ὁ om. v. ib. οὐ om. 2, a.
 11. ὁ τι μὲν — δόξαν. Φ (334, b, 12). ib. ὅτι. a, m. ib. γὰρ om. 2, E. 12. διάκειται δ'. p. ib. ἀσχυρόμενος.
 s ex corr. 13. ἀνδρῶν ὑπάτων. 1. ὑπάτων ἀνδρῶν. 2, E, ΦB. (cett. ὑπ' αὐτῶν ἀνδρῶν.) ib. βούλεται μὲν ἃ —
 δόξαν. h. ib. δεῖν. 2, a, m. (s habet δεῖ a sec. m.) 14. κρᾶττει δ' αὐτὰ. 1, s, sec. m. h, Φ. κατακρᾶττειν αὐτὰ.
 f, v, l et s pr. m. κρᾶττειν αὐτὰ. E. ib. μὴ δεῖ κάμοι. f, v, et l pr. m: sec. del. μὴ et suprascr. οὖν post δεῖ.
 16. διαλεγόμεθα. π. 19. ἃ om. v. 20. τοῦ ἀφικέσθαι. a. ib. σοφότερος. v. ib. βαδίσαντι. 1, B. βαδίσαντας. 2, a.
 m. βαδίσαντα. o. 21. ἔθῃ. a, m. ib. ἢ ἐνταῦθα. 1. ἢ οἱ ἐνταῦθα. 2, E. 22. μῆτε alterum om. π. 23. εἰ φύγω μὲν. 1.
 οἱ
 1. φύγω μὲν. 2, E. Fo: εἰ φύγοιμι μὲν. ib. ἦκω καὶ. o. 26. λιμοῦ. s. ib. τε καὶ. v, l, s. 27. τὰ δὲ. s. ib. θεῶν.
 1, o. θιόν. sic s ex corr. θιονῶν. v. θεόν. 2, a, m. 28. ἱερῶν. π et m. γο. ἱερῶν. p, 2, E. 29. θυομένῳ ἐπὶ.
 1. θυομένῳ τε ἐπὶ. f, v, l. θυομένῳ γε ἐπὶ. s, E. 30. τοῦτο δή. E. 31. ἐκείνου. f, v. 32. διαίτης. π, B, J. ad
 Veru. germ. δίκης. p, 2, E. 33. αὐτὰ. C, E. Fo: αὐτόν.

λάπιος „τοῦ μὲν μὴ ὑπερορᾶν ἔστω τεκμήριόν σοι τὸ ὑπὲρ ἀπολογίας ἀφίχθαι με, εἰ δὲ καὶ θρασείως οὕτω τὰμὰ εἶχεν, ὡς ὑπὲρ τυραννίδας αἰρεσθαι, ἀλλὰ σοὶ γε ὑπέσχον ἐμαυτὸν τοιῶδες ὄντι καὶ ἀγαπᾶντί με. τὸ μὲν γὰρ ἐχθρῶ πονηρὸν δόξαι δεινὸν οὐκ ἔστιν, οἱ γὰρ ἐχθροὶ μισοῦσιν οὐκ ἀφ' ὧν δημοσίᾳ διαβέβληται τις, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἰδίᾳ προσκέκρουσε, τὸ δὲ πρὸς ἀνδρὸς φίλου λαβεῖν αἰτίαν, ὡς κακὸς φαίνοιτο, βαρύτερον τοῦτο ἢ τὰ ἐχθρῶν ὁμοῦ πάντα, οὐ γὰρ ἂν διαφύγοι τὸ μὴ οὐ κακίνοις, δι' ἃ κακὸς ἦν, ἀπηχθῆσθαι.“ ἰδοὺ τῷ Ἀλλιανῶ εὐ λέγειν, καὶ παρακλειυσάμενος αὐτῷ θαρσεῖν ἑαυτοῦ ἐλάβετο ὡς μὴ ἂν ἐκπλαγῆντος τοῦ ἀνδρός, μηδ' ἂν Γοργεῖη κεφαλὴ ἐπ' αὐτὸν αἴροιτο. καλέσας οὖν τοὺς προστεταγμένους τὰ τοιαῦτα „κελεύω“ ἔφη „ξυνέχειν τοῦτον, ἔστ' ἂν ὁ βασιλεὺς ἤκοντά τε αὐτὸν μάθη καὶ λέγοντα ὅποσα εἴρηκε“ καὶ ἐφήκει τοῖς μάλᾳ ὄργισμένοις. παρελθὼν δὲ ἐς τὰ βασίλεια τὰ προσήκοντα τῇ ἀρχῇ ἔκραττεν.

Ἐνταῦθα ὁ Λάμις ἀπομνημονεύει ἔργου ὁμοίου τε καὶ ἀνομοίου τῷ ἐπ' Ἀριστείδου ποτὲ Ἀθήνησιν· ὅστράκιον μὲν γὰρ τὸν Ἀριστείδην ἐλαύνειν ἐπ' ἀρετῇ, ἔξω δὲ τείλους ἦδη ὄντι προσελθόντα τῶν ἀγροίκων τινα δεῖσθαι αὐτοῦ γράφειν τι αὐτῷ ἐπ' Ἀριστείδην ὄστρακον. ἐκείνος μὲν οὔτε τὸν ἄνδρα εἰδὼς οὐτ' αὐτὸ τὸ γράφειν, ἀλλὰ μόνον τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου φθόνου, χίλλαρχος δὲ τῶν σφόδρα γινωσκόντων τὸν Ἀπολλώνιον προσεῖπεν αὐτὸν ἤρετο κατὰ ὕβριν, ὑπὲρ ὅτου κινδυνεύοι, τοῦ δὲ οὐκ εἰδέναι φήσαντος „ἀλλ' ἐγὼ“ ἔφη „οἶδα· τὸ γὰρ προσκυνεῖσθαι σε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων διαβέβληκεν ὡς ἴσων ἀξιούμενον τοῖς θεοῖς.“ „καὶ τίς“ εἶπεν „ὁ προσκυνήσας ἐμέ“ ; „ἐγὼ“ ἔφη „ἐν Ἐφέσῳ καὶς ἔτι ἂν, ὅποτε ἡμᾶς λάσω τοῦ λοιμοῦ.“ „καλῶς ποιῶν“ εἶπεν „αὐτός γε σὺ καὶ ἡ σωθεῖσα Ἐφεσος πόλις.“ „διὰ ταῦτ' οὖν“ ἔφη „καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ σοῦ παρεσκεύασα, ἢ σε ἀπαλλάξει τῆς αἰτίας· ἴωμεν γὰρ ἔξω τείλους καὶ ἦν μὲν ἀποκόψω σου τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, διαβέβληται ἡ αἰτία καὶ ἀφείσαι, ἦν δὲ ἐκπλήξης με καὶ μεθ'ὼ τὸ ξίφος, θεῖόν τε ἀνάγκη νομίζεσθαι σε καὶ ὡς ἐπ' ἀληθείᾳ κρινεσθαι.“ τοσῶδε μὲν δὴ ἀγροικότερος οὗτος τοῦ τὸν Ἀριστείδην ἐλαύνοντος, ἔλεγε δὲ ταῦτα μασάμενός τε καὶ ξυγγελῶν, ὁ δ' οὐκ ἀκηκοῦτι ὁμοίως διελέγετο πρὸς τὸν Λάμιν ὑπὲρ τοῦ Δέλτα, περὶ ᾧ φασὶ τὸν Νεῖλον σχίζεσθαι.

Ἐπει δὲ καλέσας αὐτὸν ὁ Αἰλιανὸς ἐκέλευσε τὸ ἐλευθέριον οἰκίῃν δεσμοτήριον „ἔστ' ἂν γένηται σχολή“ ἔφη „τῷ βασιλεῖ, ξυγγενέσθαι γὰρ σοὶ ἰδίᾳ πρότερον βούλεται.“ ἀπήλθε μὲν τοῦ δεσμοτηρίου καὶ παρελθὼν ἐς τὸ δεσμοτήριον „διαλεγώμεθα“, ἔφη „Λάμι, τοῖς ἐνταῦθα· τί γὰρ ἂν ἄλλο πρᾶττοι τις τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν διαλέξεται μοι ὁ τύραννος ὑπὲρ ὧν δεῖται;“ „ἀδολέσχας“ εἶπεν „ἡγήσονται ἡμᾶς, ἦν ἐκκρούμεν αὐτούς ὧν ἀπολογήσονται, καὶ ἄλλως ἄτοπον περιπατεῖν ἐς ἀνθρώπους ἀθύμως ἔχοντας.“ „καὶ μὴν τοῦτοις μάλιστα δεῖ“ ἔφη „τοῦ διαλεχόμενου τε καὶ θεραπεύοντος· εἰ γὰρ ἐνδυμηθείης τὰ τοῦ Ὀμήρου ἔπη, ἐν οἷς Ὀμηρος τὴν Ἑλένην φησὶ τὰ ἐξ Αἰγύπτου φάρμακα οἰνοχοεῖν ἐς τὸν κρατήρα, ὡς τὰ ἄχη τῆς ψυχῆς ἀποβρέχοιτο, δοκῶ μοι τὴν Ἑλένην λόγους Αἰγυπτίους ἐκμαθούσαν ἐπάδειν τοῖς ἀθύμοις ἐν τῷ κρατήρι, ἰωμένην αὐτούς λόγῳ τε ἀναμιξὲ καὶ οἴνω.“ „καὶ εἰκὸς μὲν“, εἶπεν „εἴπερ ἐς Αἰγυπτὸν τε ἦλθε καὶ ὠμίλησε τῷ Πρωταίῳ, ἢ ὡς Ὀμήρῳ δοκεῖ, Πολυδάμνη ξυνεγένετο τῇ τοῦ Θῶνος· νυνὶ δὲ ἀναβεβλήσθων οὗτοι, δεόμεναι γὰρ τι ἐρέσθαι σε.“ „οἶδα“, ἔφη „ὃ με ἐρήσῃ, τοὺς γὰρ τοὶ λόγους, οἱ γεγόνασι μοι πρὸς τὸν

1. μὲν om. p, u, s, a, m. 2. σύ γε. v. 3. με om. v. ib. τῷ μὲν. p. ib. πονηρῶ. p. 7. αὐτοῦ. o. 9. ὄργισμένοις. a.

11. τῷ. B. τὸ. κ. τοῦ. p, 2, E. 12. ὄντι ἦδη. v. 14. ὑπὲρ τοῦ. 1. ὑπὲρ. 2, E. 15. αὐτὸν. 1. αὐτός. 2. ib. κινδυνεύει. π, v. 16. τῶν ἀνθρώπων. 1. ἀνθρώπων. 2, E. 17. ἴσων. π. et p ex corr. ἴσον. p. pr. m. 2, E. 20. εἰ μὲν. v. 21. διαβέβληται — με om. 2, a, m. ib. ἐκπλήξεις. o. 22. τὸ σῶμα μὲν δὴ. p. ib. δὴ om. v. 23. ἔλεγε — σχίζεσθαι. Φ (334, b, 17.) ib. αὐτά. Φ. ib. μασάμενός. Φ praeter AB. ib. ὁ δὲ. Φ. 24. περὶ ᾧ. 2, E. ib. τὸ Νεῖλον. s.

25. δεσμοτήριον. o. 26. ἔφη, σχολή. o. 28. ἄλλο ἂν. v. ib. ἐς τὸν. f. 30. ἐκθύμως. p. 31. ἐνδυμηθείης. ib. τὰ Ὀμήρου. p. 34. καὶ εἰκὸς. p. εἰκὸς. π, 2, E. 36. γὰρ τι. C. γὰρ. E.

ἄνδρα καὶ ἄττα εἶπε καὶ εἰ φοβερός ἦν ἢ πρός, βούλει ἀκούσαι μου·“ καὶ διήλθε πάντας. προσ-
 κνήσας οὖν ὁ Λάμις „οὐκ ἀπιστῶ“, ἔφη „καὶ τὴν Λευκοθέαν ποτὲ κρήδεμνον τῷ Ὀδυσσεὶ
 δοῦναι μετὰ τὴν ναῦν, ἧς ἐκπεσὼν ἀνεμέτρει ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ τὸ πέλαγος· καὶ γὰρ ἡμῶν ἐς ἀμή-
 χανά τε καὶ φοβερά ἐμβεβηκότων θεῶν τις ὑπερέχει, οἶμαι, χεῖρα, ὡς μὴ ἐκπέσοιμεν σωτηρίας πά-
 σης.“ ἐπικλήττων δ' ὁ Ἀπολλώνιος τῷ λόγῳ „κοὶ παρατενεῖς“, ἔφη „θεδιδῶς ταῦτα καὶ μήπω
 γυγνώσκων, ὅτι σοφία μὲν τὰ ξυνιέντα ἑαυτῆς ἐκπλήττει πάντα, αὐτῇ δ' ὑπ' οὐδενὸς ἐκπλήττεται;“
 „ἀλλ' ἡμεῖς“ εἶπε „παρὰ ἀξύνετον ἤκομεν καὶ οὐ μόνον οὐκ ἐκπλητόμενον ἡμᾶς, ἀλλ' οὐδὲ ἀξί-
 οῦντα εἶναι τι, ὃ ἐκπλήξει αὐτόν.“ „ξυνίης οὖν“, ἔφη „ὦ Λάμι, ὅτι τετύφωται καὶ ἀνοήτως
 ἔχει;“ „ξυνίημι, τί δ' οὐ μέλλω;“ εἶπε. „καὶ σοὶ δὲ“ ἔφη „καταφρονητέα τοῦ τυράννου τοσοῦτω 303
 μᾶλλον, ὅσω καὶ γυγνώσκεις αὐτόν.“ διαλεγόμενοι δ' αὐτοῖς ταῦτα προσελθῶν τις, οἶμαι, Κίλιξ 10 xxiii
 „ἐγώ“, ἔφη „ἄνδρες, ὑπὲρ πλοῦτου κινδυνεύω.“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „εἰ μὲν ἀφ' ὧν οὐ θεμιτόν,“
 ἔφη „πλουτῶν, οἷον ληστείας ἢ φαρμάκων, ἃ δὴ ἀνδροφόνου, ἢ τάφους ἐκίνησας, ὅσοι τῶν πάλα
 βασιλείων εἰσὶν, οἱ πολύχρυσοί τε καὶ θησαυροφῶδες, οὐ κρίνεσθαι σε χρὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπολω-
 λέναι, ταυτὶ γὰρ πλοῦτος μὲν, ἀλλ' ἐπίρροτός τε καὶ ὤμος, εἰ δὲ κληρονομήσας ἢ διδούσης ἐμπο-
 ρίας ἐλευθερίου τε καὶ μὴ κατήλου, τίς οὕτω βαρὺς, ὡς ἀφελέσθαι σε νόμου σχήματι τὰ κτηθέντα 15
 σοὶ κατὰ νόμους;“ „τὰ μὲν ὄντα μοι παρὰ πλείονων“ ἔφη „ξυγγενῶν ἔστιν, ἐς μίαν δ' οἰκίαν
 τὴν ἐμὴν ἦκει, χρῶμαι δ' αὐτοῖς οὐδ' ὡς ἑτέρων, ἐμὰ γάρ, οὐδ' ὡς ἐμοῖς, κοινὰ γὰρ πρὸς τοὺς
 ἀγαθοὺς ἔστι μοι· διαβάλλουσι δ' ἡμᾶς οἱ συκοφάνται μὴ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τυραννίδος ἐκτῆσθαι
 τὸν πλοῦτον, ἐμοῦ τε γὰρ νεώτερον περωμένου πρᾶττειν ἐφόδιον ἂν γενέσθαι αὐτόν, ἑτέρω τε,
 ὅτω προσημῆν, ῥοπήν ἂν οὐ μικρὰν τὰμὰ εἶναι. μεμαντευμένοι δ' ἤδη καθ' ἡμῶν αἰτίαι, ὡς 20
 ὕβριον μὲν τίπτει πᾶς ὁ ὑπὲρ τὸ μέτρον πλοῦτος, ὁ δ' ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς τὸν ἀύχενον ἴσθησι καὶ
 τὸ φρόνημα ἐγείρει νόμοις τε οὐκ ἔξ πείθεσθαι καὶ τοὺς ἄρχοντας, οἱ ἐς τὰ ἔθνη φοιτῶσι, μόνον
 οὐκ ἐπὶ κόρης καὶ δουλουμένους τοῖς χρήμασιν ἢ ὑπεροκῶντας αὐτῶν διὰ τὴν ἰσχὴν τοῦ πλού-
 του. ἐγὼ δὲ μειράκιον μὲν ὦν, πρὶν οὐσίαν ἑκατὸν ταλάντων ἐκτῆσθαι, κατάγελων ἡγούμην πάντα 25
 λευτήσαντος ἐπ' ἐμοὶ τοῦ πρός πατρός θεῖου, τοσοῦτον ἢ γνώμη μετέβαλεν, ὅσον οἱ καταρτύνοντες 304
 πῶν ἱππίων καὶ μεταβάλλοντες τοῦ ἀπαιδεύτου τε καὶ ἀκολάστου ἤθους. ἐπιδιδόντος δὲ μοι τοῦ
 πλοῦτου καὶ τὰ μὲν ἐκ γῆς, τὰ δὲ ἐκ θαλάττης φέροντος, οὕτω τι ἐδουλώθην ὑπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν
 Δέους, ὡς ἀπαντλεῖν τῆς οὐσίας τὸ μὲν ἐς τοὺς συκοφάντας, οὓς ἔδει μειλίτεσθαι τῇ ἀπομαγδαλιᾷ
 πᾶσιν, τὸ δὲ ἐς τοὺς ἄρχοντας, ὡς ἰσχύς πρὸς τοὺς ἐπιβουλεύοντας εἶη μοι, τὸ δὲ ἐς τοὺς ξυγγε- 30
 νεῖς, ὡς μὴ φθονοῖεν τῷ πλούτῳ, τὸ δὲ ἐς τοὺς δούλους, ὡς μὴ κακίους γίνοντο ἀμελεῖσθαι
 φάσκοντες, ἐβουκολεῖτο δὲ μοι καὶ ἀγέλη φίλων λαμπρά· προορῶντες γὰρ οὗτοί μοι τὰ μὲν αὐτοὶ
 ἔδρων, τὰ δὲ μοι προὔλεγον. ἀλλ' ὅμως οὕτω μὲν χαρᾷκῶσαντες τὸν πλοῦτον, οὕτω δὲ ἀσφαλῶς
 τεχισάμενοι κινδυνεύομεν περὶ αὐτῷ νῦν, καὶ οὐκ ὄρω δὴλον οὐδ' εἰ τὸ σῶμα ἀθῶοι μενοῦμεν.“
 καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, „θάραρει“, ἔφη „τὸν γὰρ πλοῦτον τοῦ σώματος ἐγγυητὴν ἔχεις· δέδουσαι μὲν 35
 γὰρ δι' αὐτόν, ἀνήσει δὲ σε ἀπολυόμενος οὐ μόνον τοῦ δεσποτηρίου τοῦδε, ἀλλὰ καὶ τοῦ θερα-
 πεύειν τοὺς συκοφάντας τε καὶ τοὺς δούλους, οἷς δι' αὐτόν ὑπέκεισο.“ ἑτέρου δ' αὐ φήσαντος 36
 xxiv

1. καὶ om. p. 2. τῷ om. m, o. 3. οἷς ἐκπεσὼν. s. pr. m. a, m. ib. τὸ πέλαγος. p. τοῦ πελάγους. π. 2. E.
 4. τῆ om. 2, a. 7. ἀξιούντα ἡμᾶς. v. 8. ἐκπλήξει. C et m. γρ. ἐκπλήττει. fc, E. 9. οὐ. l. ib. δὲ. π. δὴ. p, 2, E.
 10. δ' om. v. 13. οὐ. eras. p. οἱ B. ib. μόνον χρῆ. v. 14. τε καὶ ὤμος om. fc, a. ib. διδοὺς ἐμπορίας. p. ex corr.
 15. οὕτω βαρὺς. 2, E. οὕτως ὤμος. 1. 18. κερτῆσθαι. p. ex corr. 20. μικρὰν. l. 21. μέτρον. 1. μέτριον. 2, E.
 ib. πλουτῶν. v. 24. οὐσίαν. 1. οὐσίας. 2, E. 26. ἐπ' om. p. 27. τὸν ἱππον. p ex corr. 28. Πλοῦτον et infra 35. o.
 ib. ὑπὲρ. s, a. ib. αὐτῷ. l et suprasc. ὄν. 29. ἀπομαγδαλία. E. 31. ὡς φθ. v. 32. προοοῦντες. p ex corr.
 ib. οὕτω. p. ib. μου. π. μοι. p ex corr. 2, E. 33. ἀλλ' ὅμως - νῦν. Φ (334, b, 20). ib. μὲν οὕτω. v. 36. ὁ
 ἀπολυόμενος. v. Fo: ἀπολυόμενος. ib. τοῦ δεσποτηρίου om. f, v, l, s pr. m. a. 37. τοὺς om. p.

γραφὴν φεύγειν, ἐπειδὴ θύων ἐν Τάραντι, οὐ ἦρχε, μὴ προσέθῃται ταῖς δημοσίαις εὐχαῖς, ὅτι Δο-
 μειανὸς Ἀθηναῖος εἶη παῖς „σὺ μὲν ᾤθηθης“ ἔφη „μὴ ἂν τὴν Ἀθηναίων τεκεῖν παρθένον οὐσαν τὸν
 xxv αἰεὶ χρόνον, ἠγγόεις δ', οἶμαι, ὅτι ἡ θεὸς αὕτη Ἀθηναίοις ποτὲ δράκοντα ἔτεκε.“ καθείργκτό τις
 καὶ ἐπὶ τοιαῦδε αἰτία· χωρίον ἐν Ἀκαρνανίᾳ περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀγελῶου ἔχων περιέπλει τὰς
 5 Ἐχινάδας ἐν ἀκατίῳ μικρῷ, διασκεψάμενος δὲ αὐτῶν μίαν, ἣ ξυνηῆπτεν ἤδη τῇ ἠπέριφῳ, δένδρεσι
 305 τε ὠραίοις διεφύτευσε καὶ ἀμπέλοις ἠδουλοῖσι δλαιτῶν τε ἱκανὴν τῷ σώματι κατεσκευάσατο ἐν αὐτῇ,
 καὶ γὰρ τι καὶ ὕδωρ ἐκ τῆς ἠπέριφου ἐσῆγετο ἀποχρῶν τῇ νήσῳ· ἐκ τούτου ἀνέφω γραφῇ, μὴ κα-
 θαρὸς εἶναι ὁ Ἀκαρνανὸς οὗτος, ἔργα δὲ αὐτῷ ξυνειδῶς οὐ φορητὰ τῆς μὲν ἄλλης γῆς ἐξίστασθαι
 τε καὶ ἀποφοιτῶν ὡς μεμιασμένης ἐαυτῷ, τὴν δ' Ἀλκμαίωνος τοῦ Ἀμφιάρεω λύσειν, δι' ἣν τὰς
 10 ἐκβολὰς τοῦ Ἀγελῶου μετὰ τὴν μητέρα ᾤκησεν, ἤρησθαι αὐτόν, εἰ μὴ καὶ ἐφ' ὁμοίους, ἀλλ' ἐπὶ
 σχετλοῖς ἴσως καὶ οὐ πόρρω ἐκείνων, ὃ δ' οὐ τοῦτ' ἔφρασκεν, ἀλλὰ ἀπραγμοσύνης ἔργων ἐκεῖ οἰκί-
 σαι, τὸ δὲ ἄρα ἐς δίκας αὐτῷ περιστῆναι, δι' ἃς καὶ εἰργχθαι αὐτόν.
 xxvi Προσιόντων δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ πλείονων ἔνδον καὶ ὀλοφυρομένων τοιαῦτα, πεντήκοντα γὰρ
 πον εἶναι οἱ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τούτῳ καὶ οἱ μὲν νοσεῖν αὐτῶν, οἱ δὲ ἀθύμως παρεῖσθαι, οἱ δὲ
 15 ἐγκαρτερεῖν τὸν θάνατον, οἱ δ' ἐπιβοᾶσθαι τέκνα καὶ γονέας τοὺς αὐτῶν καὶ γάμους „ὦ Δάμι,
 ἔφη „δοκοῦσί μοι τοῦ φαρκάμου δεῖσθαι οἱ ἄνδρες, οὐ καταρχὰς ἐπεμνήσθη. εἴτ' οὖν Αἰγύπτιον
 τοῦτο, εἴτ' ἐν πάσῃ τῇ γῆ φύεται ριζοτομούσης αὐτὸ σοφίας ἐκ τῶν ἐαυτῆς κήπων, προσδῶμεν
 αὐτοῦ τοῖς ἀθλοῖς τούτοις, μὴ προανέλῃ σφᾶς ἡ γνώμη.“ „προσδῶμεν“ ἡ δ' ὄς ὁ Δάμις „εὐ-
 20 κασι γὰρ δεομένοις.“ ξυγκαλέσας οὖν αὐτοὺς ὁ Ἀπολλώνιος „ἄνδρες“, εἶπεν „οἱ κοινωνοῦντες
 ἐμοὶ ταυτησί τῆς στέγης, ἐλεῶ ὑμᾶς, ὡς ὑφ' αὐτῶν ἀπόλλυσθε, οὐπω εἰδότες, εἰ κατηγορία ἀπολεῖ
 ὑμᾶς· δοκεῖτε γὰρ μοι προαποκτινύντες αὐτοὺς τοῦ καταψηφισθέντος ἂν ὑμῶν, ὡς οἴεσθε, θα-
 306 νάτου, καὶ θαρρεῖν μὲν ἂ δέδιτε, δεδιέναι δ' ἂ θαρρεῖτε. οὐ μὴν προσήκει γε, ἀλλ' ἐνδυμηθέντας
 τὸν Ἀρχιλόχου τοῦ Παρίου λόγον, ὃς τὴν ἐπὶ τοῖς λυπηροῖς καρτερίαν τλημοσύνην καλῶν θεῶν
 αὐτὴν φησιν εὐρημα οὐσαν, ἀναφέρειν τῶν σχετλίων τούτων, ὥσπερ οἱ τέχνη τοῦ φοθίου ὑπεραι-
 25 ροντες, ἐπειδὴν τὸ κύμα ὑπὲρ τὴν ναῦν ἰστήται, μηδ' ἠγείσθαι χαλεπὰ ταῦτα, ἐφ' ἃ ὑμεῖς μὲν
 ἄκοντες, ἐγὼ δὲ ἐκῶν ἦκω. εἰ μὲν γὰρ ξυντιδεσθε ταῖς αἰτίαις, ὀλοφυρτέα ἡ ἡμέρα μᾶλλον, ἐν ἣ
 ὁ λογισμὸς ἐς ἄδικά τε καὶ ὠμὰ ὀρμήδας ὑμᾶς ἐσφηλεν, εἰ δ' οὔτε σὺ τὴν ἐν τῷ Ἀγελῶν νήσον
 ὑπὲρ ἧν ὁ κατήγορός φησιν ἐρεῖς ᾤκηκεναι, οὔτε σὺ τὸν σεαυτοῦ πλοῦτον ἐφεδρόν ποτε τῇ βασι-
 λείᾳ στήσασθαι, οὐδ' ἐκῶν σὺ τοῦ μὴ πρὸς Ἀθηναῖος δοκεῖν ἀφγησθαι τὸν ἄρχοντα, οὐδ' ὑπὲρ
 30 ἧν ἀφίχθε κινδυεύων ἕκαστος, ἀληθῆ ταῦτα εἶναι φήσει, τί βούλεται“ φησὼν „ὁ ὑπὲρ τῶν οὐκ
 ὄντων θρηῆνος οὗτος; ὄσω γὰρ τοὺς οἰκειοτάτους ἐπιβοᾶσθε, τοσῶδε χρηὲ ἐρρωσθαι μᾶλλον, ἄθλα
 γὰρ που τῆς τλημοσύνης ταύτης ἐκείνα. ἢ τὸ καθείργχθαι δεῦρο δεινὸν εἶναι φατε καὶ τὸ ἐν τῷ
 δεσμοτηρίῳ ζῆν; ἢ ἀρχὴν ἧν πείσεσθαι ἠγείσθε; ἢ καὶ καθ' αὐτὸ τιμωρίαν, εἰ καὶ μηδὲν ἐπ' αὐτῷ
 πάθοιτε; ἀλλ' ἔγωγε τὴν ἀνθρωπιαν εἰδῶς φύσιν ἀναδιδάξω λόγον ὑμᾶς οὐδὲν ἀπεικικότα τοῖς
 35 τῶν ἰατρῶν σιτίοις, καὶ γὰρ ἰσχὺν ἐντίλησι καὶ ἀποθανεῖν οὐκ ἔασει· οἱ ἄνθρωποι ἐν δεσμοτηρίῳ
 ἔσμεν τὸν χρόνον τοῦτον, ὃς δὴ ὠνόμασται βίος· αὕτη γὰρ ἡ ψυχὴ σώματι φθαρετῷ ἐνδεθεῖσα

5. Ἐχινάδας. π. 7. τοι. p. 8. αὐτῷ. 1. αὐτῷ. 2, K. 10. κατὰ. ψ, a, m. (non fc.) ib. ἠρησθαι. 1. ἠρησθαι. E.
 ib. εἰ μὴ — αὐτόν om. p.

15. τῶν αὐτῶν. f. 16. μοι om. v. 17. ἐν ἀπάσῃ. f, v. ib. τῇ om. v. 18. ἀνέλη. s, a. ib. ὄς — Ἀπολλώ—
 νιος om. p. 19. αὐτοῖς. l. 21. αὐτοῦς. f. 23. τοῦ Ἀ. v. 24. εὐρημα οὐσαν. 1. οὐσαν εὐρημα. 2, E. An εὐρημα

εἶναι? 25. ὑπὲρ τὴν ναῦν om. 2. (s pr. m.) ib. ἠγείσθαι. 1. ἠγείσθε. 2, K. 28. ἐρεῖς om. a. 30. ἀφίχθαι. —
 ἀφίχθε. p, s, o. ἀφίχθαι. f, v, l, a, m. ib. φησι. p. 31. ἄθλα. 1, E. ἄφθρα. 2 (r, ψ.) 32. τὸ ἐν om. p. 33.
 περιέσεσθαι. f, l. περιέσεσθε. v. πείσεσθε. s. 34. ἀπεικικότα. p, u, o. εὐκικότα. π, 2, a, m. 35. ἐν τῷ δ. s, a. 36.
 ὄς μὲν δῆ. l. ib. βίος om. l.

πολλὰ μὲν καρτερεῖ, δουλεύει δὲ πᾶσιν, ὅποσα ἐπ' ἀνδραπον φοιτᾷ, οἰκία τε οἷς ἐπενοήθη πρῶτον, ἀγνοῆσαι μοι δοκοῦσιν ἄλλο δεσμοτήριον αὐτοῖς περιβάλλοντες, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὀπόσοι τὰ βασιλεια οἰκοῦσιν, ἀσφαλῶς ἐν αὐτοῖς κατεσκευασμένοι, δεδέσθαι μᾶλλον τούτους ἡγώμεθα ἢ οὓς αὐτοὶ δῆσουσι. πόλεις δ' ἐνθυμουμένω μοι καὶ τεύχη δοκεῖ ταῦτα δεσμοτήρια εἶναι κοινά, ὡς δεδέσθαι μὲν ἀγοράζοντας, δεδέσθαι δὲ ἐκκλησιάζοντας καὶ θεωμένους αὐτὸν καὶ πομπὰς πέμποντας. 5 καὶ Σκυθῶν ὀπόσοι ἀμαξέουσιν, οὐ μείον ἡμῶν δέδονται, Ἰστροὶ τε γὰρ αὐτοὺς ὀρίζουσι καὶ Θερμαῖοντες καὶ Ταναΐδες οὐ φάδιον ποταμοὶ ὑπερβῆναι, ἦν μὴ ὑπὸ τοῦ κρυμοῦ στᾶσιν, οἰκίας τε ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν πέπανται καὶ φέρονται μὲν, ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἐπιτηχότες. εἰ δὲ μὴ μειρακιώδης ὁ λόγος, φασὶ καὶ τὸν Ὀκεανὸν δεσμοῦ ἕνεκα τῇ γῇ περιβεβλησθαι. ἴτε, ὦ ποιηταί, ταυτὶ γὰρ ὑμέτερα, καὶ φραφιδεῖτε πρὸς τούτους τοὺς ἀθύρους, ὡς Κρόνος μὲν ποτε ἐδέθη βουλαῖς τοῦ Διός, 10 Ἄρης δὲ ὁ πολεμικώτατος ἐν οὐρανῷ μὲν ὑπὸ Ἡφαίστου πρότερον, ἐν γῇ δὲ ὑπὸ τῶν τοῦ Ἀλωέως. ταῦτ' ἐνθυμούμενοι καὶ πολλοὺς τῶν σοφῶν τε καὶ μακαρίων ἀνδρῶν, οὓς δῆμοι τε ἀσελγείς ἔδησαν, τυραννίδες δὲ προὔπηλάμισαν, δεχώμεθα καὶ ταῦτα, ὡς μὴ τῶν δεξαμένων αὐτὰ λειποίμεθα. οὕτω τοὺς ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ φηθέντα μετέβαλεν, ὡς σίτου τε οἱ πολλοὶ ἄψασθαι καὶ ἀπελθεῖν τῶν δακρύων βῆναί τε ἐπ' ἐλπίδος μηδ' ἂν παθεῖν μηδὲν ἐκείνω ξυνόντες. 15

Τῆς δ' ὑστερίας διελέγετο μὲν ἐς τὸν αὐτὸν νοῦν ξυντείνων, ἐσπέμπεται δὲ τις ἀκροατῆς τῶν διαλέξεων ὑπὸ τοῦ Δομετιανοῦ καθειμένος, τὸ μὲν δὴ σχῆμα αὐτοῦ, κατηφῆς ἐδόκει καὶ κινδυνεύειν τι, ὡς ἔφασκε, μέγα, γλώττης τε οὐκ ἀνεπιτηδέυτως εἶχεν, οἷοι τῶν σκυφαντικῶν οἱ συνειλοχότες ὁκτῶ φήματα ἢ δέκα. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ξυνείεις τῆς τέχνης διελέγετο, ἃ μὴ ἐκείνω προὔβαινε, ποταμῶν τε γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἐμέμνητο καὶ ὄρων καὶ θηρία διήγει καὶ δένδρα, ὑφ' ἃν οἱ μὲν διήγοντο, ὁ δ' οὐδὲν ἐπέφαινε. ὡς δὲ καὶ ἀπάγειν αὐτὸν ἐς λοιδορίας τοῦ τυράννου ἐπειράτο 30 „ὦ τῶν“, ἔφη „οὐ μὲν, ὅ τι βούλει, λέγε, οὐ γὰρ διαβεβλήση γε ὑπ' ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ὀπόσα μέμφομαι τὸν βασιλέα, πρὸς αὐτὸν λέξω.“

Ἐγένετο καὶ ἕτερα ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τούτῳ ἐπεισόδια, τὰ μὲν ἐπιβεβουλευμένα, τὰ δὲ, ὡς ξυπέπεσαν, οὕτω μεγάλα, οὐδ' ἄξια ἐμοὶ σπονδάσαι, Δάμις δὲ, οἶμαι, ὑπὲρ τοῦ μὴ παραλελοιπέναι τι αὐτῶν ἐπεμνήσθη, τὰ δὲ λόγου ἐχόμενα· ἐσπέρα μὲν ἦν, καθείχετο δὲ ἡμέραν ἤδη πέμπτην, παρελθὼν δὲ τις ἐς τὸ δεσμοτήριον Ἑλληνικὸς τὴν φωνὴν „κοῦ“ ἔφη „ὁ Τυανεύς“; καὶ ἀπολαβὼν αὐτὸν „αὔριον“ ἔφη „διαλέξεταί σοι ὁ βασιλεύς. Αἰλιανοῦ δὲ ταῦτα ἀκηκοέναι δόκει.“ „ξυνήμι.“ ἢ δ' ὅς „τοῦ ἀπορρήτου, μόνου γὰρ δὴ ἐκείνου εἰδέναι αὐτό.“ „καὶ μὴν καὶ τῷ ἐπὶ τοῦ δεσμοτηρίου προεῖρηται“ ἔφη „πάν, εἴ τι βούλοιο, ἐπιτηδείω σοι εἶναι.“ „καλῶς μὲν ποιοῦντες 30 ὑμεῖς,“ εἶπεν „ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἐνταῦθα βίον καὶ τὸν ἔξω ταυτὸν πράττω, διαλέγομαι μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν παραπιπτόντων, δέομαι δ' οὐδενός.“ „οὐδὲ τοῦ ξυμβουλευσοντος,“ ἔφη „Ἀπολλώνιε, ὡς διαλέξῃ σὺ βασιλεῖ;“ „νὴ Δί“ εἶπεν „εἰ μὴ κολακεύειν πείθοι.“ „τί δ', εἰ μὴ ὑπερορᾶν,“ ἔφη,

1. ὁ πᾶσι. p. 3. ἐν om. m, o. ib. κατεσκευασμένα. w, o. ib. οὓς ἂν αὐτοὶ δῆσῶσι. p. 4. μοι om. s, a, m. 6. Ἰστροὶ τε γὰρ αὐτοὺς καὶ Ταναΐδες ὀρίζουσι — ὑπερβῆναι. Φ (334, b, 23). 7. φάδιον. a, m. φάδιοι. o. ib. οἰκίας — πέπανται. Φ (334, b, 22). 8. πέπανται. 1, m. γρ. Φ. πέπανται. 2, E. ib. ἐν αὐτῷ. p. ib. μὴ om. p. 11. τῶν om. π, v. 12. τε delendum videtur. 14. ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ. p, l. ἐν δεσμ. π, v, E. 15. μῆδ' ἐν, (προμηθεῖν). a, m. 17. καθειμένος. 1, s, E. καθήμενος. f, v, l. ib. τὸ μὲν δὴ. 1, m, o. τὸ δὲ δὴ. f, l, s, a. τὸ δὴ. v. 18. ὡς εἶπεν. in p. ib. οἷοι. 1, a, m, et s. sec. m. οἷα. f, φ, v, r, l, s, o. ib. συνειλοχότες. C, E. συνειλοχότες. Tourp. ad Suid. II, 14. 19. ξυνείεις. v. 20. οἱ om. l. 21. ὡς δὲ καὶ. 1, m. ὡς δὲ. 2, a. ὡς δ'. o. ib. ἐπάγειν. π. ἀπάγειν. p, 2, E. 23. ὑπ' αὐτὸν. v et suprascr. πρὸς. 26. τὰ δὲ. 1, v. τὰ δὲ γε. f, l, s, E. ib. ἐχόμενα· ἐσπέρα. p, 2, a. ἐχόμενά εἰσι ταῦτα. π, m, o. ib. ἦδη om. a, m. 28. ἐδόκει. C, E. δόκει. B. ib. ξυνήμι δὲ. s, a, m. 31. τὸν ἔξω. 1. et m. γρ. τὸν ἐνθένδε. 2, E. 32. ξυμβουλευσοντος. π. ib. Ἀπολλώνιος ὡς διαλέξῃ. p. 33. Δία. p. ib. πείθοι κολακεύειν. v.

- „μηδ' ὑπερφρονεῖν αὐτοῦ;“ „ἄριστα“ εἶπε „ξυμβουλεύσει καὶ ὡς ἑμαυτὸν πέπεικα.“ „ὑπὲρ τούτων μὲν ἤκω“ ἔφη „καὶ χαίρω παρεσκευασμένον σε ὄραν ξυμμέτρως, δεῖ δὲ καὶ πρὸς τὸ φθέγμα τοῦ βασιλείως παρεσκευάσθαι σε καὶ πρὸς τὸ δύστροπον τοῦ προσώπου. φθέγγεται μὲν γὰρ βαρῦ, καὶν πράως διαλέγεται, ἢ δ' ὄφρὺς ἐπίκειται τῷ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἦθει, μεστὴ δ' ἢ παρειὰ χολῆς, 5 τουτὶ γὰρ μάλιστα ἐπιφαίνει. ταῦτα, ὦ Τυανεῦ, μὴ ἐκπληττώμεθα, ἔστι γὰρ φύσεως μᾶλλον καὶ αἰεὶ ὅμοια.“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „Ὀδυσσεὺς μέντοι“ ἔφη „παριῶν ἐς τὸ τοῦ Πολυφήμου ἄντρον 309 καὶ μήτε ὀπόσος ἔστι, προακηκῶς πρότερον, μηδ' οἷα σιτεῖται, μηδ' ὡς βροντᾶ ἢ φωνή, ἐδάφρησέ τε αὐτὸν καίτοι ἐν ἀρχῇ δείσας καὶ ἀπήλθε τοῦ ἄντρου ἀνὴρ δόξας, ἔμοι δὲ ἐξελθεῖν αὐταρκες ἑμαυτὸν τε σώσαντα καὶ τοὺς ἐταίρους, ὑπὲρ ὧν κινδυνεύω.“ τοιαῦτα διαλεχθεὶς πρὸς τὸν 10 ἦμιοντα καὶ ἀπαγγέλλας αὐτὰ πρὸς τὸν Δάμιν ἐκάθυσεν.
- XXIX Περὶ δὲ ὄρθρον γραμματεὺς τις ἦκων τῶν βασιλείων δικῶν „κελεύει σε ὁ βασιλεὺς“, ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, περὶ κλήθουσιν ἀγορὰν ἐς τὴν αὐλήν ἦκειν, οὕτω ἀπολογησόμενον, ἀλλ' ἰδεῖν τέ σε, ὅστις ὧν τυγχάνεις, βούλεται καὶ ξυγγενέσθαι μόνω.“ „τί οὖν“ εἶπεν „ὑπὲρ τούτων ἔμοι διαλέγη;“ „οὐ γὰρ σὺ“ ἔφη „Ἀπολλώνιος;“ „νὴ Δί“, εἶπεν „ὁ Τυανεὺς γε.“ „πρὸς τίνα οὖν“ ἔφη „ταῦτα 15 εἶπω;“ „πρὸς τοὺς ἄξοντάς με“, εἶπε „χρὴ γὰρ που ὡς ἐκ δεσμοτηρίου φοιτᾶν.“ „προστέτακται“ ἔφη „προτέροις γε ἐκείνοις ταῦτα, κἀγὼ δὲ ἀφιξομαι τοῦ καιροῦ, νυνὶ δὲ παραγγέλλων ἦλθον, 30 ταυτὶ γὰρ μάλα ἐσπέρας προστέτακται.“ ὁ μὲν δὴ ἀπήλθεν, ὁ δ' Ἀπολλώνιος ἀναπαύσας ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης „ὑπνου“ ἔφη „δέομαι, Δάμι, χαλεπὴ γὰρ μοι ἢ νῦξ γέγονεν ἀναμνησθῆναι βουλομένη ὧν Φραάτου ποτὲ ἦκουσα.“ „καὶ μὴν ἐργηγορέναι τε“ εἶπεν „ἐχρὴν μᾶλλον καὶ ξυντάττειν ἑαυτὸν ἐς τὸ παρηγγελμένον μέγα οὕτως ὄν.“ „καὶ πῶς ἂν ξυνταττοίμην“ ἔφη „μηδέ, τί ἐρήσεται, εἰδώς;“ „αὐτοσχεδιάσεις οὖν“ εἶπεν „ὑπὲρ τοῦ βίου;“ „νὴ Δί“, ἔφη „ὦ Δάμι, αὐτοσχεδίω γὰρ αὐτῷ χρῶμαι. ἀλλ' ὅ γε ἀνεμνήσθην τοῦ Φραάτου βούλομαι διελθεῖν πρὸς σέ, χρηστὸν γὰρ ἐς 25 τὰ παρόντα καὶ σοὶ δόξει· τοὺς λέοντας, οὓς τιθασειύουσιν ἄνθρωποι, κελεύει Φραάτης μήτε παίειν, μνησικακεῖν γὰρ αὐτούς, εἰ παιοῖντο, μήτε θεραπεύειν, ἀγρωῶχους γὰρ ἐκ τούτου γίνεσθαι, 30 ξὺν ἀπειλῇ δὲ μᾶλλον καταψῶντας ἐς εὐάγωνα ἦδη ἄγειν. τοῦτο δὲ οὐχ ὑπὲρ τῶν λέοντων εἶπεν, οὐ γὰρ ὑπὲρ θηρίων ἀγωγῆς ἐσπουδάζομεν, ἀλλ' ἠλίαν ἐπὶ τοὺς τυράννους διδούς, ἢ χρωμένους οὐκ ἂν ἐκπεσεῖν ἠγείτο τοῦ ξυμμέτρου.“ „ἄριστα μὲν“ ἔφη „ὁ λόγος οὕτος ἐς τὰ τυράννων ἦδη εἴρηται, ἀλλ' ἔστι τις καὶ παρὰ τῷ Αἰσάπῳ λέων ὁ ἐν τῷ σπηλαίῳ, φησὶ δ' αὐτὸν ὁ Αἰσάπος οὐ νοσεῖν μὲν, δοκεῖν δέ, καὶ τῶν θηρίων, ἃ ἐφοῖτα παρ' αὐτόν, ἄπτεσθαι, τὴν δὲ ἀλάπεκα 30 τί τούτῳ χρῆσόμεθα, εἶπε, παρ' οὐ μηδὲ ἀναλύει τις, μηδὲ δεικνυταί τι τῶν ἐξιόντων ἴχνος;“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „ἀλλ' ἐγὼ“ ἔφη „σοφωτέραν τὴν ἀλάπεκα ἠγούμην ἂν, εἰ παρελθούσα ἔσω μὴ ἦλω, ἀλλ' ἐξῆλθε τοῦ σπηλαίου τὰ ἴχνη τὰ ἑαυτῆς δεικνύσα.“ ταῦτα εἰπὼν ὑπνου ἔσκασε κομιδῇ 35 βραχὺ καὶ ὅσον ἐπ' ὀφθαλμοὺς ἦλθεν, ἡμέρα δ' ὡς ἐγένετο, προσευξάμενος τῷ Ἑλλίῳ, ὡς ἐν δεσμοτηρίῳ εἰκός, διελέγετο τοῖς προσιοῦσιν, ὅποδα ἠρώτων, καὶ οὕτως ἀγορᾶς πληθούσης ἀφικνεῖται 40 γραμματεὺς κελεύων ἐπὶ θύρας ἦδη εἶναι „μὴ καὶ θάττον“ ἔφη „ἐσκληθῶμεν“. ὁ δὲ εἰπὼν „ἴωμεν“ ξὺν ὀρμῇ προῆλθε. πορευομένῳ δ' αὐτῷ δορυφόροι ἐπηκολούθουν τέτταρες πλέον ἀπέχοντες ἢ οἱ φυλακῆς ἕνεκα ὀμαρτοῦντες, ἐφείπετο δὲ καὶ ὁ Δάμις δεδιώς μὲν, ξυνοοῦντι δ' ὅμοιοι —

1. μηδ' ὑπερφρονεῖν — χαίρω om. p. ib. ξυμβουλεύσει. π et m. γρ. ξυμβουλεύει. 2. ξυμβουλεύεις. sc. E. 5. τουτὶ. 1. ταυτὶ. 2, E. 8. αὐτόν. E. ib. ἐξελθεῖν. 1. ἐξελθεῖν τε. 2, E.

11. ὦ om. v. 14. νὴ Δία. p. 15. εἶπεν. p. ib. προστέτακται. f, s pr. m. 16. προτέροις. 1. πρὸς τούτοις. 2, E.

17. ἀπό. p. ἀπό. π. 19. εἶπερ. a, m. 20. οὕτως om. v. ib. ὅτι. π. τί. p. 2, a. ὃ τί. m, o. 21. νὴ Δία. p. 23. τιθασειύουσιν. π. τιθασειύουσιν. p, 2, E. ib. οἱ ἄνθρωποι. s, a, m. 25. τῶν λέοντων — ὑπὲρ om. 2, a. 27. ἐς τὰ τυράννων. 1, m, o. ἐς τυράννων. 2, a. 33. ἡμέρας. a. 37. ἐφήπτετο. f. ἐπέπετο. p.

ἑώρων μὲν δὴ ἐς τὸν Ἀπολλώνιον ἄπαντες, αὐτοῦ τε γὰρ τοῦ σχήματος ἀπεβλέπετο καὶ θεία ἐδό-
 κει ἢ περὶ τῶ εἶδει ἔκπληξις, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἦκειν ὑπὲρ ἀνδρῶν κινδυνεύοντα καὶ τοὺς βασιλεί-
 νοντας αὐτῶ πρότερον ἐπιτηδείους ἐποίηε τότε. προσεστῶς δὲ τοῖς βασιλείοις καὶ τοὺς μὲν θερα-
 πευομένους ὄρων, τοὺς δὲ θεραπεύοντας, ἐβίωνταν τε καὶ ἐξιόντων κτύπον „δοκεῖ μοι“, ἔφη „ὦ
 Δάμι, βαλανεῖα ταῦτα εἰκάσθαι, τοὺς μὲν γὰρ ἔξω ἔσω ὄρω σπεύδοντας, τοὺς δὲ ἔσω ἔξω, πα- 5
 ραπλήσιοι δὲ εἶσιν οἱ μὲν ἐκλελουμένοις, οἱ δ' ἀλούτοις.“ τὸν λόγον τοῦτον ἄστυλον κελύω φυ-
 λάττειν καὶ μὴ τῶ δεῖνι ἢ τῶ δεῖνι προσγράφειν αὐτὸν οὕτω τι Ἀπολλωνίου ὄντα, ὡς καὶ ἐς
 ἐπιστολὴν αὐτῶ ἀναγεγράφθαι. ἰδὼν δὲ τινα μάλα πρεσβύτην ἐπιθυμοῦντα μὲν ἄρχειν, δι' αὐτὸ 311
 δὲ τοῦτο ἀρχόμενον καὶ θεραπεύοντα τὸν βασιλέα „τοῦτον“, ἔφη „ὦ Δάμι, οὐδὲ Σοφοκλῆς πω
 πέπεικε τὸν λυττῶντα τε καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν.“ „ὄν ἡμεῖς,“ εἶπεν „Ἀπολλώνιε, καὶ 10
 αὐτοὶ ἡρήμεθα· ταῦτά τοι καὶ προσεστήκαμεν θύραις τοιαύταις.“ „δοκεῖς μοι“ ἔφη „ὦ Δάμι, καὶ
 τὸν Αἰακόν, ὅσπερ ἐν Αἰδοῦ λέγεται, φρουρὸν ἡγεῖσθαι τουτωνὶ τῶν πυλῶν εἶναι, τεθνεῶτι γὰρ
 δὴ ἔοικας.“ „οὐ τεθνεῶτι,“ ἔφη „τεθνηξομένῳ δέ.“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, „ἀφυσ“, εἶπεν „ὦ Δάμι,
 πρὸς τὸν θάνατον εἶναι μοι φαίνη, καίτοι ξυνόν μοι χρόνον, ἐκ μειρακίου φιλοσοφῶν, ἐγὼ δὲ
 ὦμην παρεσκευάσθαι τέ σε πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ἐν ἐμοὶ τακτικὴν εἰθέναι πᾶσαν, ὥσπερ γὰρ τοῖς 15
 μαχομένοις καὶ ὀπλιτεύουσιν οὐκ εὐψυχίας δεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ τάξεως ἐρμηνευούσης τοὺς και-
 ροὺς τῆς μάχης, οὕτω καὶ τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἐπιμελητέα τῶν καιρῶν, ἐν οἷς ἀποθανοῦνται, ὡς
 ἰὴ ἄτακτοι, μὴδὲ θανατῶντες, ξὺν ἀρίστῳ δ' αἰρέσει ἐς αὐτοὺς φέροντο. ὅτι δὲ ἀριστά τε καὶ
 ἰατὰ τὸν προσήκοντα φιλοσοφία καιρὸν εἰλόμην ἀποθνήσκειν, εἴ τις ἀποκτείνειν βούλοιο, ἑτέροις
 εἰ ἀπολελόγημαι σοῦ παρόντος, αὐτὸν τε σὲ διδάσκων ἀπειρήκα.“ ἐπὶ τοσοῦτον μὲν δὴ ταῦτα, ἐπεὶ 20 xxxii
 ἢ σχολῇ τῶ βασιλεῖ ἐγένετο τὰ ἐν ποσὶ διασπαμένῳ πάντα ἐς λόγους ἀφικέσθαι τῶ ἀνδρὶ, παρῆγον
 ἐν αὐτὸν ἐς τὰ βασίλεια οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν τοιοῦτων οὐ ξυγχωρήσαντες τῶ Δάμιδι ἐπισπέσθαι οἱ,
 θαλλοῦ δὲ στέφανον ἔχων ὁ βασιλεὺς ἄρτι μὲν τῇ Ἀθηνᾷ τεθυκῶς ἐτύγχανεν ἐν αὐλῇ Ἀδώνιδος,
 ἢ δὲ αὐλῇ ἀνθέων ἐκεθὴλει κήποις, οὓς Ἀδωνίδι Ἀσσύριοι ποιοῦνται ὑπὲρ ὀργίων ὁμωροφίους
 αὐτοὺς φυτεύοντες. πρὸς δὲ τοῖς ἱεροῖς ὧν μετεστράφη καὶ ἐκπλαγείς ὑπὸ τοῦ εἶδους τοῦ ἀνδρός 25 312
 „Αἰλιανέ,“ εἶπε „δαίμονά μοι ἐπεσήγαγες“. ἀλλ' οὔτε ἐκπλαγείς ὁ Ἀπολλώνιος καταπτόμενός τε
 ὧν ἤκουσεν „ἐγὼ δὲ“ ἔφη „τὴν Ἀθηνῶν ὦμην ἐπιμεμηλῆσθαι σοι, βασιλεῦ, τρόπον, ὃν καὶ τοῦ
 Διομήδους ποτὲ ἐν Τροίᾳ, τὴν γὰρ τοι ἀγλύν, ὑφ' ἧς οἱ ἄνθρωποι χεῖρον βλέπουσιν, ἀφελούσα
 τῶν τοῦ Διομήδους ὀφθαλμῶν ἔδωκεν αὐτῶ θεοὺς τε διαγιγνώσκειν καὶ ἄνδρας, σὲ δ' οὕπω ἢ
 θεὸς ἐκάθηρεν, ὦ βασιλεῦ, τὴν κάθαρσιν ταύτην· ἢ μὴν ἔδει γε, ὡς αὐτὴν τὴν Ἀθηνᾶν ὀρώης 30
 ἄμεινον τοὺς τε ἄνδρας μὴ ἐς τὰ τῶν δαιμόνων εἶδη τάττοις.“ „σὺ δέ,“ εἶπεν „ὦ φιλόσοφε, πότε
 τὴν ἀγλύν ἐκαθήρω ταύτην;“ „πάλαι“ ἔφη „καὶ ὅτου φιλοσοφῶ.“ „πῶς οὖν“ εἶπε „τοὺς ἐμοὶ
 πολεμιστάτους ἄνδρας θεοὺς ἐνόμισας;“ „καὶ τίς“ ἔφη „πρὸς Ἰάραχαι σοι πόλεμος ἢ πρὸς Φρα-
 ώτην τοὺς Ἰνδοὺς, οὓς ἐγὼ μόνους ἀνθρώπων θεοὺς τε ἡγοῦμαι καὶ ἀξίους τῆς ἐπανυμίας ταύ-
 της;“ „μὴ ἄπαγε ἐς Ἰνδοὺς,“ εἶπεν „ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ φιλιτάτου σοι Νερούα καὶ τῶν κοινωνούντων 35
 αὐτῶ τῆς αἰτίας λέγε.“ „ἀπολογῶμαι ὑπὲρ αὐτοῦ“ ἔφη „τι ἦ“ — „μὴ ἀπολογοῦ“ εἶπεν „ἀδικῶν γὰρ

1. ἑώρων — ἔκπληξις. Φ (334, b, 24). ib. πάντες. Φ. ἄπαντες om. s, a, m. ib. ἀπεβλέπετο. 1, f, v, Φ. ἐπε-
 βλέπετο. s, l, E. 3. προσεστῶς. l, s, a. 5. εἰκάσθαι. p, 2, a et m. γρ. εἰκάσαι. π, m, o. 7. ἐς om. p. 8. μὲν
 ἄρχειν. 1. μὲν τοῦ ἄρχειν. 2, E. 9. οὐ Σοφοκλῆς. p. 11. ταῦτά σοι. π et m γρ. ib. προσεστήκαμεν. l, s, a, m.

ib. θύραις om. v. ib. μοι om. l. pr. m. 12. ὥσπερ. π. ὥσπερ p, 2, E. 14. φαίνη om. π. ib. φιλοσοφῶν. π et
 m. γρ. φιλοσόφῳ. p, 2, E. 19. ἀποκτενεῖν. π. 20. αὐτὸν τέ σε. o. 22. αὐτὸν ἐς τὰ βασίλεια. 1, m, o. ἐς τὰ βα-
 σίλεια αὐτόν. 2, a. 23. Ἀδώνιος. π. 26. ἐπισηγάγες. l. 27. ἐπιμεμηλῆσθαι. f, l. ἐπιμελησθαι. v. ib. καὶ τὸν Διομή-
 δους. s, a. 28. ὑφ' οἷς. l. 29. γινώσκειν. a. 31. τε om. v. 32. ἔφη. v. 33. καὶ τίς — ταύτης. E (453). ib. ἔφη
 om. E. ib. καὶ πρὸς. E praeter A, B. ib. Φοραώτην. EB. 35. σοι. 1, m, o. σου. 2, a. 36. ἀπολογῶμαι. C
 praeter v. ἀπολογοῦμαι. v, E. corr. Ha. 64. ib. τι ἦ. π, 2, E. τι ἦ μὴ; p. Ha. l. c.

- ελληπται, ἀλλ' οὐχ ὡς αὐτὸς ἀδικεῖς ξυνειδῶς ἐκείνῳ τοιαῦτα, τοῦτό με ἀναδίδασκε.“ „εἰ, ἂ ξύν-
 οἶδα,“ ἔφη „ἀκούσαι βούλει, ἄκουε, τί γὰρ ἂν τάληθῆ κρύπτοιμι;“ ὁ μὲν δὲ βασιλεὺς ἀπορρή-
 των τε λαμπρῶν ἀκροάσασθαι ᾤετο καὶ ἐς τὸ ξυντεῖνον τῆς ἀπωλείας τῶν ἀνδρῶν ἦκειν πάντα, ὁ
 δ' ὡς μετέωρον αὐτὸν ὑπὸ τῆς δόξης ταύτης εἶδεν, „ἐγὼ“ ἔφη „Νερούαν σωφρονέστατον ἀνθρώ-
 5 πων οἶδα καὶ πρότατον καὶ σοὶ ἐπιτηδειότατον καὶ ἄρχοντα μὲν ἀγαθόν, εὐλαβῆ δ' οὕτω πρὸς
 ὄγκον πραγμάτων, ὡς καὶ τὰς τιμὰς δεδιέναι, οἱ δὲ ἀμφ' αὐτόν, Ῥοῦφον γὰρ πού λέγεις καὶ Ὀφ-
 313 φιτον, σώφρονες μὲν καὶ οἶδε οἱ ἄνδρες, ὅποσα οἶδα, καὶ διαβεβλημένοι πρὸς πλοῦτον, νωθροὶ δὲ
 πρᾶττειν ὅποσα ἔξεστι, νεώτερα δὲ οὐτ' ἂν αὐτοὶ ἐνθυμηθεῖεν οὐτ' ἂν ἐτέρῳ ἐνθυμηθέντι ξυνά-
 ραιντο.“ ἀνοιδῆσας δ' ὁ βασιλεὺς ὑφ' ἧν ἤκουσε „συκοφάντην με οὖν“ εἶπεν „ἐπ' αὐτοῖς εἴλη-
 10 φας, ἴν', οὓς ἐγὼ μιαιφάτους ἀνθρώπων καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδῶντας εὖρον, σὺ δ', ὡς χρηστοὶ τέ
 εἶσι καὶ νωθροὶ; καὶ γὰρ ἂν κἀκείνους ἠγοῦμαι ὑπὲρ σοῦ ἐρωτωμένους μὴθ' ὡς γόης εἰ, φάναι,
 μὴθ' ὡς ἴτης μὴθ' ὡς ἀλαξῶν μὴθ' ὡς φιλοχρήματος μὴθ' ὡς φρονῶν ὑπὲρ τοὺς νόμους. οὕτως,
 ᾧ μιαιφά κεφαλαί, κακῶς ξυντέταχθε. ἐλέγξει δ' ἡ κατηγορία πάντα· καὶ γὰρ ὅποσα ὁμῶματα
 ὑμῖν καὶ ὑπὲρ ἧν καὶ ὅποτε καὶ τί θύσασιν, οὐδὲν μείον οἶδα, ἢ εἰ παρετύγχανόν τε καὶ ἐκονῶ-
 15 νουν.“ ὁ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐκπλαγεῖς „αἰσχρόν.“ ἔφη „βασιλεῦ, καὶ οὐκ ἐκ τῶν νόμων ἢ δικάζειν
 ὑπὲρ ἧν πέπεισαι ἢ πεπεισθαι ὑπὲρ ἧν μὴ ἐδικασας. εἰ δ' οὕτως ἔχει, ξυγγώρησον ἐνθένδε μοι
 τῆς ἀπολογίας ἄρξασθαι· κακῶς, ᾧ βασιλεῦ, περὶ ἐμοῦ φρονεῖς, καὶ πλείω μὲ ἀδικεῖς ἢ ὁ συκο-
 φάντης, ἂ γὰρ ἐκεῖνος διδάξειν ἔφη, σὺ πρὶν ἀκοῦσαι πέπεισαι.“ „τῆς μὲν ἀπολογίας“ εἶπεν
 „ὅπόθεν βούλει, ἄρχου, ἐγὼ δὲ καὶ ἐς ὃ τι παύσομαι οἶδα καὶ ὅπόθεν ἤδη προσήκει ἄρξασθαι.“
 XXXIV 20 ἄρχεται τὸ ἐνθένδε τῆς ἐς τὸν ἄνδρα ὑβρεως γενεῶν τε ἀποκείρας αὐτόν καὶ χαιτήης ἐν τε τοῖς
 κακουργοτάτοις δῆσας, ὁ δ' ὑπὲρ μὲν τῆς κουρᾶς „ἐλελήθειν, ᾧ βασιλεῦ,“ ἔφη „περὶ ταῖς θριψί-
 κινδυνεύων.“ ὑπὲρ δὲ τῶν δεσμῶν „εἰ μὲν γόητά με ἠγγῆ,“ ἔφη „πῶς δῆσεις; εἰ δὲ δῆσεις, πῶς
 314 γόητα εἶναι φήσεις;“ „καὶ ἀνήσω γε οὐ πρότερον,“ εἶπεν „ἢ ὕδωρ γενέσθαι σε ἢ τι θηρίον ἢ
 δένδρον.“ „ταυτὶ μὲν“ ἔφη „οὐδ' εἰ δυναίμην, γενοίμην ἂν, ὡς μὴ προδοίην ποτὲ τοὺς οὐδεμῶ
 25 δίκῃ κινδυνεύοντας, ἧν δ', ὅσπερ εἰμὶ, πᾶσιν ὑποθήσω ἑαυτὸν οἷς ἂν περὶ τὸ σῶμα τουτὶ πρᾶ-
 τῆς, ἔστ' ἂν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν ἀπολογησώμαι.“ „ὑπὲρ δὲ σοῦ“ εἶπε „τίς ὁ ἀπολογησόμενος ἔσται;“
 „χρόνος“ ἔφη „καὶ θεῶν πνεῦμα καὶ σοφίας ἔρω, ἢ ξύνειμι.“
 XXXV Τὸν μὲν δὲ προάγωνα τῆς ἀπολογίας, ὃς δὲ ἐγένετο αὐτῷ πρὸς Δομετιανὸν ἰδίᾳ, τοιόνδε
 διαγράφει ὁ Δάμις, οἱ δὲ βασκάνως ταῦτα ξυνθέντες ἀπολελογησθαι μὲν αὐτόν φασὶ πρότερον,
 30 δεδεδῆσθαι δὲ μετὰ ταῦτα, ὅτε δὲ κείρασθαι, καὶ τινα ἐπιστολῆν ἀνέπλασαν ξυγκειμένην μὲν ἰωνι-
 κῶς, τὸ δὲ μήκος ἄχαρι, ἐν ἧ βούλονται τὸν Ἀπολλώνιον ἰκέτην τοῦ Δομετιανοῦ γίγνεσθαι παραι-
 τούμενον ἑαυτὸν τῶν δεσμῶν. Ἀπολλώνιος δὲ τὰς μὲν διαθήκας τὰς ἑαυτοῦ τὸν Ἰώνιον ἐρημνεύει
 τρόπον, ἐπιστολῆ δὲ ἰαστὶ ξυγκειμένη οὕτω Ἀπολλωνίου προσέτευχον, καίτοι ξυνειλοχῶς αὐτοῦ πλει-
 στας, οὐδὲ μακρογορίαν πω τοῦ ἀνδρὸς ἐν ἐπιστολῇ εὖρον, βραχεῖα γὰρ καὶ ἀπὸ σκυτάλης πᾶσαι.

1. εἰ ἂ ξύνοἶδα. 1 et m. γρ. ἢ ἂ ξύνοἶδα. 2. εἰ μὲν ἢ ξύνοἶδα. fc, E. 2. βούλει; l. 3. ἀκροάσασθαι. π, v et m. γρ. ἀκροάσασθαι. p, f, o. ἀκροάσθαι. l, s, a, m. ib. ἦκει. l, s, a, m. 4. σωφρονέστερον. f, v, l. 9. δ' om s, a, m. ib. με οὖν. f. al. m. suprascr. μὲν. μὲν οὖν. l, s. pr. m. 10. ἦν - λέγεις. p. ex corr. 11. εἶσι καὶ. εἶσι λέγεις καὶ. p, 2, E. ib. εἶναι φάναι. p. 12. ὡς ἀνοιδῆς. a. Lips. (pro ὡς ἴτης.) 13. συντέταχθε. f, l, 14. τί θύουσιν. p. τί ἔθυσεν. l. ib. οὐδὲ. p. pr. m. ib. ἢ καὶ εἰ. E. 16. περὶ ἧν. v. ib. ἔχει. π. ἔχεις. p, 2, 17. περὶ ἐμοῦ. π. ὑπὲρ ἐμοῦ. p, 2, E. ib. πλείω μὲν. s, a, m. 18. εἶπεν om. s, a, m. 20. τοενθένδε τι. a. τ ἐνθένδε τι. m. 21. ὑπὲρ μὲν - κινδυνεύων. Φ (334, b, 27). ib. ἐληλήθην. f, l. 22. εἰ μὲν - φήσεις. E (459) ib. γόητά τε. p. ib. δῆσεις; καὶ ἀνήσω. C, E. δῆσεις; εἰ δὲ δῆσεις, πῶς γόητα εἶναι φήσεις; E probante 26. τίς ἀπολογησόμενος. m, o. 27. χρόνος γὰρ. v.

28. μὲν δὲ. π. μὲν. p, 2, E. ib. ὃς δὲ. C, E. Deleverim δὲ. 29. γράφει. π. ib. αὐτόν om. p. 31. γίγνεσθαι 1, v. γενέσθαι. f, l, s, E. 32. Ἰώνιον. f, v, l. 33. ξυνειλοχῶς. 1, f, v. ξυνειλοχῶς et η suprascr. penult. l. ξυν- ληχῶς. s, E. 34. πω om. a, m. ib. ἐν ἐπιστολῇ om. f, v, l et s. pr. m.

καὶ μὴν καὶ νικῶν τὴν αἰτίαν ἀπῆλθε τοῦ δικαστηρίου, καὶ πῶς ἂν ποτε ἐδέθη μετὰ τὴν ἀφείδαν ψήφον; ἀλλὰ μήπω τὰ ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἔτι καὶ τὰ ἐπὶ τῇ κουρᾷ καὶ ἅττα διελέχθη, λεγέσθω πρότερον, ἄξια γὰρ σπουδάσαι· δυοῖν γὰρ ἡμέραιν δεδεμένον τοῦ ἀνδρὸς ἀφικνεῖται τις ἐς τὸ δεσμοτήριον τὸ προσελθεῖν αὐτῷ ἐωνῆσθαι φάσκων, ξύμβουλος δὲ σωτηρίας ἦκειν· ἦν μὲν δὴ Συρακούσιος οὗτος, Δομετιανῷ δὲ νοῦς τε καὶ γλώττα, καθεῖτο δ' ὡσπερ ὁ πρότερος, ἀλλ' ὑπὲρ πιδανωτέρων οὗτος. ὁ μὲν γὰρ πόρρωθεν, ὁ δ' ἐκ τῶν παρόντων ἑλὼν „ὦ θεοί,“ ἔφη „τίς ἂν ἀήθη δεθῆναι Ἀπολλώνιον;“ „ὁ δῆσας,“ εἶπεν „οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ ἀήθη, ἔδησε.“ „τίς δ' ἂν τὰς ἀμβροσίας ποτὲ ἀποτμηθῆναι χαίτας;“ „ἐγὼ“ εἶπεν „ὁ κομῶν.“ „φέρεις δὲ πῶς ταῦτα;“ „ὡς γε εἰκὸς“ εἶπε „τὸν μῆθ' ἔκουσίως μῆτ' ἀκουσίως ἐς αὐτὰ ἦκοντα.“ „τὸ δὲ σκέλος πῶς“ ἔφη „καρτερεῖ;“ „οὐκ οἶδα,“ εἶπεν „ὁ γὰρ νοῦς πρὸς ἑτέροις ἐστὶ.“ „καὶ μὴν πρὸς τὸ ἀλοῦν“ ἔφη „ὁ νοῦς.“ „οὐ μὲν οὖν,“ εἶπε „νοῦς μὲν γὰρ ὁ γ' ἐν ἀνδρὶ τοιῷδε ἢ οὐκ ἀλγήσει ἢ τὸ ἀλοῦν παύσει.“ „τί δὲ δὴ ἐνθυμεῖται ὁ νοῦς;“ „αὐτὸ“ εἶπε „τὸ μὴ ἐννοεῖν ταῦτα.“ πάλιν δ' αὐτοῦ τὰς χαίτας ἀνακαλοῦντος καὶ περιάγοντος ἐς αὐτὰς τὸν λόγον, „ᾄνησαι,“ ἔφη „νεανίσκα, μὴ τῶν ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀχαιῶν εἰς γενόμενος, ὡς σφόδρα ἂν μοι δοκεῖς τὰς Ἀχιλλείους κόμας ὀλοφύρεσθαι Πατρόκλῳ τμηθείσας, εἰ δὴ ἐτμήθησαν, καὶ λειποθυμήσαι δ' ἂν ἐπ' αὐταῖς· ὅς γὰρ τὰς ἐμάς, ἐν αἷς πολιαί τε ἦσαν καὶ ἀνχμὸς, ἔλεειν φάσκεις, τί οὐκ ἂν πρὸς ἐκείνας ἔπαδες τὰς ἡσκημένους τε καὶ ξανθὰς;“ τῷ δὲ ἄρα ξὺν ἐπιβουλή ταῦτα ἐλέγετο, ἴν' ὑπὲρ ὧν ἀλγεί μάθοι, καὶ νῆ Δία, εἰ λουδορεῖται τῷ βασιλεῖ ὑπὲρ ὧν πέπονθεν· ἀνακοπεῖς δ' ὑφ' ὧν ἦκουσε „διαβέβλησαι,“ ἔφη „πρὸς τὸν βασιλέα περὶ πλειόνων, μάλιστα δ' ὑπὲρ ὧν οἱ περὶ Νερούαν ὡς ἀδικοῦντες φεύγουσιν, ἀφίκοντο μὲν γὰρ τινες ἐς αὐτὸν διαβολαὶ καὶ περὶ τῶν ἐν Ἰωνίᾳ λόγων, οὓς ἀντιζῶος τε αὐτῷ καὶ ἀπηχθημένως εἶπας, καταφρονεῖ δὲ τούτων, ὡς φασιν, ἐπειδὴ πρὸς τὰ μείζω παρῶν ξυνται, καίτοι τοῦ κάκεινα διαβάλλοντος ἀνδρὸς ὑψοῦ προήκοντος τῆς δόξης.“ „οἶον ἔφη“ Ὀλυμπιονίκην εἰρηκας, εἰ δόξης φησὶν ἄπτεσθαι διαβολαῖς ἰσχύων. ξυνίημι δ', ὡς ἔστιν Εὐφράτης, ὃν ἔγω οἶδα πάντ' ἐπ' ἐμὲ πράττοντα, ἠδίκημαι δ' ὑπ' αὐτοῦ καὶ μείζω ἕτερα· αἰσθόμενος γὰρ ποτε φρονησεῖν μέλλοντα παρὰ τοὺς ἐν Αἰθιοπία Γυμνοὺς ἐς διαβολὰς μου πρὸς αὐτοὺς κατέστη, καὶ εἰ μὴ τῆς ἐπιβουλῆς ξυνῆκα, τάχ' ἂν ἀπῆλθον μῆδ' ἰδῶν τοὺς ἀνδρας.“ θαυμάσας οὖν ὁ Συρακούσιος τὸν λόγον „εἶτ'“ ἔφη „τοῦ διαβληθῆναι βασιλεῖ μείζον ἡγῆ τὸ τοῖς Γυμνοῖς μὴ χρηστὸς ἂν ἐξ ὧν Εὐφράτης καθίει δόξαι;“ „νῆ Δί,“ εἶπεν „ἐκεῖ μὲν γὰρ μαθησόμενος ἦα, ἐνταῦθα δὲ ὑπὲρ διδασκαλίας ἦκα.“ „τῆς τί“ ἔφη „διδασκουσῆς;“ „τὸ εἶναί με“ εἶπε „καλὸν κάγαθόν, τοντὶ δὲ ὁ βασιλεὺς οὐπω οἶδεν.“ „ἀλλ' ἔστιν“ ἔφη „τὰ σεαυτοῦ εὐθέσθαι διδαξαμένῳ αὐτόν, ἃ καὶ πρὶν ἐνταῦθα ἦκειν λέξας οὐδ' ἂν ἐδέθης.“ ξυνίεις οὖν τοῦ Συρακουσίου ξυνελαίνοντος αὐτόν ἐς τὸν ὅμοιον τῷ βασιλεῖ λόγον ολομένου τε, ὡς ἀπαγορεύων πρὸς τὰ δεσμὰ ψεύσεται τι κατὰ τῶν ἀνδρῶν „ὦ βέλτιστε,“ εἶπεν „εἰ τάληθῃ πρὸς Δομετιανὸν εἰπῶν ἐδέθην, τί κείσομαι μὴ ἀληθεύσας; ἐκείνῳ μὲν γὰρ τάληθῆς δοκεῖ δεσμῶν ἄξιον, ἐμοὶ δὲ τὸ ψεῦδος.“ ὁ μὲν δὴ Συρακούσιος ἀγασθεὶς αὐτόν ὡς ὑπερφίλοσοφούντα, ταυτὶ γὰρ εἰπῶν ἀπῆλθεν, ἐχώρει ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου, ὁ δ' Ἀπολλώνιος ἰδὼν ἐς τὸν Δάμυν „ξυνίης“ ἔφη „τοῦ Πύθωνος τούτου;“ „ξυνίημι μὲν“ εἶπε

1. ἐδέθη om. π. ἐδόκει (pro ἐδέθη) l, s, a, m. ubi ἴσ. ἐδέθη. 2. prius καὶ eras. p. ib. τὰ δὲ. p. ex corr. ib. διελέχθη. E. 3. ἀφικνεῖται — γλώττα. Φ (334, b, 28). 4. δῆ om. v. 5. κάθητο. f, v, l. 8. ἀμβροσίον. π. ib. ταύτας. p, f, v, l. 9. αὐτὸ. f, v, l. 11. μὲν om. 2, a. ib. ἐν om. m. 12. δῆ om. s, a. ib. ὁ om. 2, a. ib. ἢ om. a, m. 13. ᾄνησαι. π. ᾄνησο. p, 2, a. ᾄνησω. m, o. 14. δοκῆς. π. ib. ὀλοφύρεσθαι. C. ὀλοφύρασθαι. E. 15. ὅς γὰρ. 1, m. γφ. ὁ γὰρ. f, v, l. εἰ γὰρ. s, E. 16. ἐν αἷς πολιαί. π. ἐν αἷς ποτε πολιαί. p, 2, E. ib. ἐλεῖς. l, s, a, m. ib. φασιν. v. ib. ὅτι οὐκ ἂν. v. τί οὖν om. ἂν. p. ib. τὰς κειμένας. l. 17. μάθη suprascr. oi. l, s. 18. διαβέβληται. 2. 19. ὑπὲρ ὧν om. 2, a, m. 21. παροξύνεται. v. 22. προήκοντος om. l. 25. ἐν om. l. 27. διαβληθῆναι. p. 28. Δία. p. ib. μὲν om. l (pr. m.), s, a, m. 29. ἦκον. p. ex corr. ib. εἶπε om. 2 (s pr. m.), E. 30. ἔφη om. 2 (s. pr. m.), a, m. ib. διδαξαμένως. π. ib. διδαξαμένῳ δ'. E. ib. αὐτῷ. v. 31. ἔλεξας. p. ex corr. ib. οὐδ' ἂν. 1. οὐκ ἂν. 2, E. 33. πρὸς τὸν. v. 34. δεσμῶν. π. 36. ξυνίεις. l, s, E.

ὑποκαθημένου τε καὶ ὑπαγομένου σε, τί δ' ὁ Πύθων βούλεται σοὶ καὶ τίς ὁ τοῦ ὀνόματος νοῦς, οὐκ οἶδα.“ „ἐγένετο“ ἔφη „Πύθων ὁ Βυζάντιος ἀγαθός, φασί, φήτωρ τὸ κακὰ πείθειν· οὗτος ὑπὲρ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου πρεσβεύων παρὰ τοὺς Ἕλληνας ὑπὲρ τῆς δουλείας αὐτῶν τοὺς μὲν ἄλλους εἶα, ἀλλ' ἐν Ἀθηναίοις γε αὐτοῖς, ὅτε δὴ μάλιστα γε φητορικῆ ἔρρωτο, ἀδικεῖσθαι τε ὑπ' αὐτῶν ἔφασκε τὸν Φίλιππον καὶ δεινὰ πράττειν Ἀθηναίους τὸ Ἑλληνικὸν ἐλευθεροῦντας. ὁ Πύθων ταῦτα φέων, ὡς φασιν, ἀλλὰ Δημοσθένης ὁ Παιανιεὺς ἀντειπὼν θρασυνομένῳ μόνος, τὸ ἀνασχέιν αὐτὸν τάττει ἐν τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις. ἐγὼ δὲ τὸ μὴ ὑπαχθῆναι ἐς ἃ ἐδόκει τούτῳ οὐκ ἂν ποτε ἄθλον ἑμαυτοῦ φαίην, Πύθωνι δ' αὐτὸν ταῦτόν πράττειν ἔφη, ἐπειδὴ τυράννου τε μισθωτὸς ἀφίκετο καὶ ἀτόπων ξύμβουλος.“

XXXVIII 10 Διαλέγεσθαι μὲν δὴ τὸν Ἀπολλώνιον πλείω τοιαῦτα, ἑαυτὸν δὲ ὁ Δάμις ἀπορεῖν μὲν ὑπὲρ τῶν παρόντων φησί, λύσειν δὲ αὐτῶν ὄραν οὐδεμίαν, πλὴν ὅσαι παρὰ τῶν θεῶν εὐξαμένοις τισὶ κακὰ πολλῶ χαλεπωτέρων ἦλθον, ὀλίγον δὲ πρὸ μεσημβρίας „ὦ Τυανεῦ“, φάναι, σφόδρα γὰρ δὴ χαίρειν αὐτὸν τῇ προσρήσει „τί πεισόμεθα;“ „ὦ γε ἐπάθομεν;“ ἔφη „πέρα δ' οὐδέν, οὐδὲ ἀποκτενεῖ ἡμᾶς οὐδεὶς.“ „καὶ τίς“ εἶπεν „οὕτως ἄτρωτος; λυθήσῃ δὲ πότις;“ „τὸ μὲν ἐπὶ τῷ δικασαντι“ ἔφη „τῆμερον, τὸ δὲ ἐπ' ἐμοὶ ἄρτι.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐξήγαγε τὸ σκέλος τοῦ δεσμοῦ καὶ πρὸς τὸν Δάμιν ἔφη „ἐπίδειξιν πεποιήμαί σοι τῆς ἐλευθερίας τῆς ἑμαυτοῦ καὶ θάρρει.“ τότε πρῶτον ὁ Δάμις φησὶν ἀκριβῶς ξυνεῖναι τῆς Ἀπολλωνίου φύσεως, ὅτι θεία τε εἴη καὶ κρείττων ἀνθρώπου, μὴ γὰρ θύσαντα, πῶς γὰρ ἐν δεσμοτηρίῳ; μηδ' εὐξάμενόν τι, μηδὲ εἰπόντα καταγελάσαι τοῦ δεσμοῦ καὶ ἐναρμόσαστα αὐτὸ σκέλος τὰ τοῦ δεδεμένου πράττειν. οἱ δὲ εὐηθέστεροι τῶν ἀνθρώπων ἐς τοὺς γόητας ἀναφέρουσι ταῦτα, πεπόνθασι δ' αὐτὸ ἐς πολλὰ τῶν ἀνθρωπειῶν· δέονται μὲν γὰρ αὐτῆς ἀθληταί, δέονται δὲ ἀγωνισταί πάντες διὰ τὸ νικᾶν γλίχασθαι, καὶ ξυλλαμβάνει μὲν αὐτοῖς ἐς τὴν νίκην οὐδέν, ἃ δὲ ἀπὸ τύχης νικῶσι, ταῦθ' οἱ κακοδαίμονες αὐτοὺς ἀφελόμενοι λογίζονται τῇ τέχνῃ ταύτῃ, ἀπιστοῦσι δ' αὐτῇ οὐδ' οἱ ἠττώμενοι σφῶν, „εἰ γὰρ τὸ δεῖνα ἔθυσα καὶ τὸ δεῖνα ἐθυμίασα, οὐκ ἂν διέφυγέ με ἡ νίκη.“ τοιαῦτα λέγουσι καὶ τοιαῦτα οἰοῦνται. φοιτᾷ δὲ καὶ ἐπὶ θύραις ἐμπόρων κατὰ ταῦτά, καὶ γὰρ δὴ κακείνους εὐροίμεν ἂν τὰ μὲν χρήματα τῆς ἐμπορίας λογιζομένους τῷ γόητι, τὰ δὲ ἄτοπα τῇ αὐτῶν φειδοὶ καὶ τῷ μὴ ὀπόσα ἔδει θῦσαι· ἀνήπται δὲ ἡ τέχνη τοὺς ἐρῶντας μάλιστα, νοσοῦντες γὰρ εὐπαράγαγον οὕτω νόσον, ὡς καὶ γραιδοῖς ὑπὲρ αὐτῆς διαλέγεσθαι, θαυμαστόν, οἶμαι, οὐδὲν πράττουσι προσβίοντες τοῖς σοφισταῖς τούτοις καὶ ἀκροώμενοι σφῶν τὰ τοιαῦτα, οἱ κιστόν τε αὐτοῖς φέρειν διδοῦσι καὶ λίθους, τοὺς μὲν ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀπορρήτων, τοὺς δὲ ἐκ σελήνης τε καὶ ἀστέρων ἀρώματά τε ὀπόσα ἡ Ἰνδικὴ κηπέυει, καὶ χρήματα μὲν αὐτοὺς λαμπρὰ ὑπὲρ τούτων πράττονται, ξυνδρωῶσι δὲ οὐδέν. ἦν μὲν γὰρ παθόντων τι τῶν παιδικῶν πρὸς τοὺς ἐρῶντας ἢ δώροις ὑπαχθέντων προβαίην τὰ ἐρωτικά, ὑμνεῖται ἡ τέχνη ὡς ἱκανὴ πάντα, εἰ δ' ἀποτυγχάνοι ἢ πείρα, ἐς τὸ ἐλλειφθῆν ἢ ἀναφορὰ, μὴ γὰρ τὸ δεῖνα θυμιάσαι, μηδὲ θῦσαι ἢ τῆξαι, τουτὶ δὲ μέγα εἶναι καὶ ἄπορον. οἱ μὲν οὖν τρόποι, καθ

1. ὑποκαθημένου. π. καθημένου. p, 2, a, m. καθειμένου. B, o. 2. ἐγένετο Πύθων — πείθειν. Φ (334, b, 32) — ib. ἐγένετο δὲ. E. ib. τοῦ κακὰ πείθειν. Φ. τὸ καταπέθειν. π, 2, E. κατὰ τὸ πείθειν. p. ib. φησί. l. 4. γε οὐκ — a, m. ib. φητορικῆ. 1, f. φητορικῆ. v, 1, s, E. ib. ἔρρωτο. 1. ἔρρωτο. 2, E. 6. φέων. C. (etiam Ic). δημηγορέων — E. ib. μόνῳ. l. 7. λόγοις. C, E. ἐπαίνοις. B. Fo: ἀξιολόγοις. ib. ὑπαχθῆναι. 1. ὑπαχθῆναι με. 2, E. ib. ἄθλο — p. 8. αὐτῷ. p. ib. ἔφη πράττειν. v.

12. πολλῶν. C, E. πολλῶ. J. ad Vers. germ. 14. τῷ μὲν. v. 16. τότε πρῶτον — δεδεμένου πράττειν. E (459) — 17. θεία τε. l. 18. θύσαντά τι. E. ib. ἂν ἐν δικαστηρίῳ. EB. ib. εὐξάμενον μηδὲ εἰπόντα τι. E. 19. αὐτῷ τὸ σκέλος. E. 22. αὐτοῖς. l. αὐτοῦς. a. 23. οὐδ' οἱ ἠττώμενοι. π. οὐδ' ἠττώμενοι. p, 2, E. ib. ἔθυσα καὶ τὸ δεῖνα — om. f, v, l. 24. μοι ἢ. l, s, a et m. γρ. 25. καὶ om. p. ib. ἐπὶ θύραις. C, E. Fo: ἐπὶ θύρας. ib. ἐμπόρων. f, v, l et s. sec. m. ib. τάχα μὲν. p. 26. εὐπορίας. f. al. m. corr. ἐμ. ib. τῇ ἑαυτῇ. l. αὐτῶν. E. ib. τὸ μὴ. p, 1 — 28. αὐτοῖς. s. pr. m. E. 29. δίδωσι. π. Scr. διδοῦσι. δάσσοι. p, 2, E. 30. ἡ Ἰνδική. π et m. γρ. ἡ Ἰνδῶν. p, 2 — E. 31. αὐτοῦς. 1. αὐτοῖς. 2, E. 32. ἐρωτῶντας. π. 33. ἀποτυγχάνοι. 1, f. ἀποτυγχάνει. v, 1, s, E.

οὺς καὶ διοσημίας καὶ ἕτερα πλείω τερατεύονται καὶ ἀναγεγράφαι τισιν, οἱ ἐγέλασαν πλατὺ ἐς 319
τὴν τέχνην, ἐμοὶ δ' ἀποπεφάνθω μῆδ' ἐκείνους ὀμιλεῖν τοὺς νέους, ἵνα μῆδὲ παίξουν τὰ τοιαῦτα
ἐθίζονται. ἀποχρῶσα ἢ ἐκτροπή τοῦ λόγου· τί γὰρ ἂν πλείω καθαρτοίμην τοῦ πράγματος, ὃ καὶ
φύσει διαβέβληται καὶ νόμῳ;

Ἐνδειξαμένον δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου τῷ Δάμιδι ἑαυτὸν καὶ πλείω διαλεχθέντος, ἐπέστη τις περὶ 5 XL
μεσημβρίαν σημαίνων ἀπὸ γλώττης τοσαῦτα· „ἀφίησί σε ὁ βασιλεύς, Ἀπολλώνιε, τούτων τῶν δε-
σμῶν Αἴλιαν τοῦ ξυμβουλευσάντος, τὸ δὲ ἐλευθέρου δεσμοτῆριον ξυγχωρεῖ οἰκεῖν, ἔστ' ἂν ἢ ἢ ἀπο-
λογία, ἐς ἡμέραν δὲ Ἰσως ἀπολογήσῃ πέμπτην.“ „τίς οὖν“ ἔφη „ὁ μετασκευάσων με ἐνθένδε;“
„ἐγώ,“ εἶπε „καὶ ἔπον.“ καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ ἐν τῷ ἐλευθέρῳ δεσμοτῆριῳ περιέβαλλον πάντες,
ὡς οὐδ' οἴθησι αὐτοῖς ἐπανήκοντα. ὃν γὰρ δὴ πόθον Ἰσχοῦσι πατρὸς παῖδες ἐς νοθετήσεις κα- 10
θισταμένον σφίσι ἡδέας τε καὶ ξυμμέτρους ἢ τὰ ἐφ' ἡλικίας ἀφερμηνεύοντος, τὸν αὐτὸν κἀκείνοι
τοῦ Ἀπολλωνίου εἶχον καὶ ἀμολόγουν ταῦτα, ὃ δ' οὐκ ἐπαύετο αἰεὶ τι ξυμβουλεύων.

Καλέσας δὲ τῆς ὑστεραίας τὸν Δάμιν „ἐμοὶ μὲν“ ἔφη „τὰ τῆς ἀπολογίας ἐς τὴν προειρημέ- XLII
νην ἡμέραν ἔσται, σὺ δὲ τὴν ἐπὶ Δικαιαρχείας βράδιζε, λῶρον γὰρ περὶ λέναι, κἂν προσείπης Δη-
μήτριον, στρέφον περὶ τὴν θάλατταν, ἐν ἣ ἔστιν ἡ Καλυψοῦς νῆσος, ἐπιφανέντα γὰρ με ἐκεῖ 15
ᾄσει.“ „ζῶντα“ ἔφη ὁ Δάμις „ἢ τί;“ γελᾶσας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος „ὡς μὲν ἐγὼ οἶμαι, ζῶντα,“
εἶπεν „ὡς δὲ σὺ οἶε, ἀναβιβωκότα.“ ὁ μὲν δὴ ἀπέλθειν φησὶν ἄκων καὶ μῆτ' ἀπογινώσκων ὡς
ἀπολουμένου μῆτ' εὐέλπιδος ὡς οὐκ ἀπολείται. καὶ τριταῖος μὲν ἔλθειν ἐς Δικαιαρχείαν, ἀκούσαι δὲ 320
καὶ περὶ τοῦ χεῖματος, ὃς περὶ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐγένετο, ὅτι πνεῦμα ὑπομβρον καταφύραγεν τῆς
θαλάσσης τὰς μὲν κατέδυσε τῶν νεῶν, αἱ ἐκεῖσε ἔπλεον, τὰς δὲ ἐς Σικελίαν τε καὶ τὸν πορθμὸν 20
ἀπειώσατο, καὶ ξυνεῖναι τότε ὑπὲρ ὅτου ἐκέλευσεν αὐτὸν περὶ κομίζεσθαι.

Τὰ ἐπὶ τούτοις ἀναγράφει Δάμις ἐξ ὧν Ἀπολλωνίου φησὶν ἀκηκοέναι πρὸς Δημήτριον τε καὶ XLIII
πρὸς αὐτὸν εἰπόντος. μειράμιον μὲν γὰρ ἐκ Μεσσηνίας τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ περιβλεπτον ὄρα ἀφικέσθαι
ἔς τὴν Ρώμην, ἐρᾶν δ' αὐτοῦ πολλοὺς μὲν, Διομετιανὸν δὲ παρὰ πάντας, τοὺς δ' οὕτως ἐρᾶν,
ὡς μῆδὲ τὸ ἀντερᾶν ἐκείνῳ δεδιέναι. ἀλλ' ἐσωφρόνει τὸ μειράμιον καὶ ἐφείδετο τῆς ἑαυτοῦ ὄρας. 25
εἰ μὲν δὴ χρυσοῦ κατεφρόνησεν ἢ χρημάτων ἢ ἵππων ἢ τοιῶνδε δελεασμάτων, οἷς ὑπάγονται τὰ
παιδικὰ ἔνιοι, μὴ ἐπαινώμεν, χρητὴ γὰρ οὕτω παρεσκευάσθαι τὸν ἄνδρα, ὃ δὲ μειζόνων ἀξιοθεῖς
ἂν ἢ ὁμοῦ πάντες, οὺς ὀφθαλμοὶ βασιλέων ἐσπάσαντο, οὐκ ἤξιον ἑαυτὸν ὧν ἤξιούτο. ἐδέθη τοί-
νων, τουτὶ γὰρ τῷ ἔραστῇ ἔδοξε, καὶ προσελθὼν τῷ Ἀπολλωνίῳ, βουλομένῳ μὲν τι λέγειν ἐφίκει,
αἰδῶ δὲ ξύμβουλον σιωπῆς ἔχων οὕτω ἐθάραξε· ξυνεῖς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „σὺ μὲν οὐδ' ἡλικίαν 30
καὶ τοῦ ἀδικεῖν ἄγων καθεῖραξαι,“ ἔφη „καθ' ἅπερ ἡμεῖς οἱ δεινοί.“ „καὶ ἀποθανοῦμαι γε,“ εἶπε
„τὸ γὰρ σωφρονεῖν θανάτου τιμῶνται οἱ ἐφ' ἡμῶν νόμοι.“ „καὶ οἱ ἐπὶ Θησείως,“ εἶπε „τὸν γὰρ
Ἰπκύλυτον ἐπὶ σωφροσύνη ἀπώλλυ ὁ πατήρ αὐτὸς.“ „κἀμὲ“ εἶπεν „ὁ πατήρ ἀπολώλεκεν.

1. διοσημείους. p. διοσημείας. l. ib. ἀναγεγράφαι. p. 2. ἀποπεφάνθαι. o.
5. τῷ Ἀπολλωνίῳ. f, v. ib. διαλεχθέντος. 2. 6. ἀφίησι — οἰκεῖν. E (400). ib. τῶν δεσμῶν τούτων. p. τουτωνί
των δ. E. pergit: καὶ ἐλευθέρου. (om. Αἴλ. ξυμβ.) 7. ξυμβουλεύοντος. p. ib. ἔστ' ἂν ἢ. l. ἔστ' ἂν ἢ ἢ. J. ἔστ' ἂν
ἢ 1, f, v, s, E. 8. τίς οὖν ὁ μετασκευάσων με ἐνθένδε; ὁ δὲ ἐγώ, ἔφη, καὶ ἔπον. EA, B. 9. ἐν τῷ δεσμο-
τῆριῳ τῷ ἐλευθέρῳ. v. ib. περιέβαλλον. 1, f. περιέβαλον. v, l, s, E. 10. ὡς δ' (om. οὐ) l. 11. ξυμμέτρον. a
ib. ἂν ἐρμηνεύοντος. p. αὐ ἐρμηνεύοντος. π, 2, E. ἀφερμηνεύοντος. J. ad Itm. 6' 6.
15. γὰρ ἐκεῖ. m, o. 17. δὴ om. p. ib. φασιν. p, a, m. 18. ἀπολογουμένου. l, s. ib. μὲν ἔλθειν. 1, f, l, s.
m. γρ. μὲν δὴ ἀπέλθειν. m. μὲν δὴ ἔλθειν. o. ib. δὲ περὶ. l. δὴ περὶ. v, s. 21. αὐτὸν ἐκέλευσε. p.
23. αὐτὸν. E. ib. Μεσσηνίας. f. ib. ἀφικέσθαι ἐς. π et m. γρ. o. ἀφικέσθαι τι ἐς. p, 2, a, m. 26. ἢ λίθων
ἢ ἵππων. 2, E. ib. τοιῶνδε. 1. τοιούτων. 2, E. ib. δελεασμάτων. l. pr. m. ib. κατὰ τὰ παιδικὰ. π. 27. μὴ ἐπαι-
νώμεν. π. ἢ ἐπαινώ μὲν. 2, a, m. οὐκ ἐπαινώ μὲν. p. pr. m. οὐκ ἐπαινώ μὲν. o. ἐπαινώμεν. B. μὴ
ἐπαινώ. Ha. 27. παρασκευάσθαι. f. al. m. corr. 28. ἐσπάσαντο. π, f, l, s. ἐπεσπάσαντο. p. ἠσπάσαντο. E. 30. ἔχον.
p. ib. ξυνεῖς. π. ξυνεῖς. p, 2, E. 31. ἄγων. p. 32. εἶπε. C, E. Fo: ἔφη. 33. ὁ πατήρ αὐτοῦ. a, m. ὁ πατήρ
αὐτοῦ. fc. sic subscriptum. ib. κἀμὲ. C. αὐτὸς κἀμὲ. E.
αὐτοῦ.

ὄντα γάρ με Ἀρκάδα ἐκ Μεσσήνης οὐ τὰ Ἑλλήνων ἐκίδευσεν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἔστειλε μαθησόμενον
 321 ἦδη νομικά, καὶ με ὑπὲρ τούτων ἦγοντα ὁ βασιλεὺς κακῶς εἶδεν. "ὁ δ' ὥσπερ οὐ ξυνιείς, ὃ λέγει,
 „εἰπέ μοι," ἔφη „μειράκιον, μὴ γλαυκὸν ἠγεῖται σε ὁ βασιλεὺς καίτοι μελανόφθαλμον, ὡς ὄρω,
 ὄντα, ἢ στρεβλὸν τὴν ρίνα καίτοι τετραγώνως ἔχοντα, καθάπερ τῶν ἐρμῶν οἱ γεγυμνασμένοι, ἢ τὴν
 5 κόμην ἕτερόν τι παρ' ὃ ἔστιν; ἔστι δ', οἶμαι, ἠλιῶσά τε καὶ ὑποφαίνουσα, καὶ μὴν καὶ τὸ στόμα
 οὕτω ξύμμετρον, ὡς καὶ σιωπῇ πρέπειν καὶ λόγῳ, δέρη τε τούτοις ἑλευθέρα καὶ φρουνοῦσα. τί σὺν
 ἕτερον τούτων ὁ βασιλεὺς ἠγγήσεται σε, ἐπειδὴ κακῶς ὑπ' αὐτοῦ λέγεις ὀφθῆναι;" „αὐτὸ με τοῦτο
 ἀπολώλεκεν, ὑπαχθεὶς γάρ μιν ἐρᾶν οὐ φείδεται ἄν ἐπαινεῖ, ἀλλ' αἰσχύνειν διανοεῖται με, ὥσπερ
 οἱ τῶν γυναικῶν ἐρῶντες." ἀγασθεὶς δ' αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος τὸ μὲν ξυγκαθεύδειν ὃ τι ἠγοῖτο καὶ
 10 εἰ αἰσχρὸν τοῦτο ἢ μὴ, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἐρωτημάτων παρήκεν, ἐπειδὴ περ ἐρυθριῶντα ἐώρα τὸν
 Ἀρκάδα καὶ κεκοσμημένως φθεγγόμενον, ἤρετο δ' αὐτὸν ὧδε. „κέκτησαι τινὰς ἐν Ἀρκαδίᾳ δού-
 λους;" „νὴ Δί'," ἔφη „πολλοὺς γε." „τούτων σὺν" εἶπε „τίνα ἠγγῆ σεαυτὸν;" „ὄγε," ἔφη „οἱ
 νόμοι, δεσπότης γὰρ αὐτῶν εἰμι." „δεσποτῶν δ'," εἶπεν „ὑπηκόους εἶναι δούλους χρῆ ἢ ἀπαξι-
 οῦν, ἃ δοκεῖ τοῖς τοῦ σώματος κυρίους;" ὁ δ' ἐνθυμηθεὶς ἐς οἶαν ἀπόκρισιν περιάγοιτο „ἢ μὲν
 15 τῶν τυράννων ἰσχύς" ἔφη „ὡς ἄμαχος τε καὶ χαλεπή, οἶδα, δι' αὐτὸ γὰρ πῶ καὶ δεσπόμενοι τῶν
 ἑλευθέρων βούλονται, τοῦ δ' ἐμοῦ σώματος ἐγὼ δεσπότης καὶ φυλάξω αὐτὸ ἄστυλον." „πῶς;" εἶπε
 322 „πρὸς ἐραστὴν γὰρ ὁ λόγος κωμάζοντα μετὰ ξίφους ἐπὶ τὴν σὴν ὄραν." „τὸν τράχηλον" ἔφη
 „ὑποσχῶν μᾶλλον, ἐκείνου γὰρ δεῖ τῷ ξίφει." ἐπαινεσάς δὲ αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος „Ἀρκάδα σε"
 ἔφη „ὄρω". καὶ μὴν τοῦ μειρακίου τούτου καὶ ἐν ἐπιστολῇ μέμνηται καὶ διαγράφει αὐτὸ πολλῶ
 20 ἦθδιον ἢ ἐγὼ ἐνταῦθα σαφροσύνης τε ἐπαινῶν πρὸς ὃν γράφει φησὶ τὸ μειράκιον τοῦτο μὴδ' ἀπο-
 θανεῖν ὑπὸ τοῦ τυράννου, θαναμασθὲν δὲ τῆς ῥώμης ἐπὶ Μαλέαν πλεῦσαι ξηλωτὸν τοῖς ἐν Ἀρκαδίᾳ
 μᾶλλον ἢ οἱ τὰς τῶν μαστίγων καρτερήσεις παρὰ Λακεδαιμονίους νικῶντες.

H'.

1 Ἴωμεν ἐς τὸ δικαστήριον ἀκροασόμενοι τοῦ ἀνδρὸς ἀπολογουμένου ὑπὲρ τῆς αἰτίας, ἡλίον
 γὰρ ἐπιτολαὶ ἦδη καὶ ἀνεῖται τοῖς ἐλλογίμοις ἢ ἐς αὐτὸ πάροδος, τὸν βασιλέα τε οἱ ξυνδιατιώμενοι
 25 φασὶ μὴδὲ σίτου ἄψασθαι, διορῶντα, οἶμαι, τὰ ἐν τῇ δίκῃ· καὶ γὰρ τι καὶ βιβλίον πρόχειρον
 ἔχειν αὐτὸν τὰ μὲν ξὺν ὄργῃ, τὰ δὲ ἦττον. ἀνατυπούσθαι δὲ χρῆ οἷον ἀχθόμενον τοῖς νόμοις,
 11 ἐπειδὴ εὖρον δικαστήρια. ἐντευξόμεθα δὲ καὶ τῷ ἀνδρὶ διαλέξεσθαι ἠγουμένῳ μᾶλλον ἢ δραμεῖσθαι

1. ὄντα γάρ με. C. ὄντα με γάρ. E. ib. Μεσσήνης. f. ib. οὐδ' Ἑλλήνων. 2. 2. ἦδη. p. ib. ὁ om. v. ib. ξυ-
 νιείς. π. l. ξυνιείς. E. ib. ὅτι. v. 3. ἠγγῆται. v. 4. ἢ τὴν - ὑποφαίνουσα. Φ (334, b, 33). 6. δέρη δὲ. p. ib.
 τούτοις. C, E. Fo: οὕτως. 7. ἠγγήσεται. π. ἠγγῆται. p, 2, E. ib. τὸ ὀφθῆναι. π. ὀφθαί. p, 2, E. Delevi τό. 9. γυ-
 ναικῶν. π. γυναικῶν. p, 2, E. ib. ἠγγῆτο. v. ἠγγῆτο. s sec. m. corr. oi. 10. ἐπειδὴ γε. v. 12. Δία. p. ib. οὐν om.
 l, s. ib. εἶπε „τίνα ἠγγῆ. 1, f, l, s, a. τίνα, εἶπεν, ἠγγῆ. m, o. ib. ὄγε. C, E. Fo: ὄν γε. 13. δεσπότης δ'. v,
 ὦν
 ib. εἶπον. a. 14. τοῦ om. m. 15. δι' αὐτὸ. π. δι' αὐτῶν. p, 2, E. ib. πῶ καὶ. C, E. Fo: τοῦτο καὶ. 16. δ' ο-
 ὦν
 v, s, a, m. 18. ὑποσχῶν. 1. ὑπόσχω. 2, E. ib. δὴ. a. 19. καὶ μὴν καὶ. v. ib. αὐτὸ. π. αὐτόν. p, 2, E. 20. ~~π~~
 om. a. ib. μὴ ἀποθανεῖν. p. 21. θαναμασθὲν δὲ τῆς ῥώμης. E. Scr. θ. δ. τῆς ῥώμης. ib. Μαλέαν. p, f, s, ~~π~~
 Μαλίαν. π. Μελίαν. l. Μαλίαν. E. 22. καρτερήσεις. 1. καρτερίας. 2, E. 24. αὐτόν. l, s. αὐτήν. B. ib. ξυνδια-
 οῦ
 τούμενοι. p. ex corr. 25. σίτου ἄψασθαι. 1. σίτου χθὲς ἄψασθαι. 2, E. ib. καὶ γὰρ τι. C. καὶ γὰρ τοι. E. 26. αὐτ-
 π. αὐτοῦ. p, 2, E. αὐτόν. Hu.

α ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα, τοῦτ' ἂν τεκμηραίμεθα τοῖς γε πρὸ τοῦ δικαστηρίου· προῖαν γὰρ
 ετο τὸν γραμματέα, ὕφ' οὗ ἤγετο, οἱ βαδίζοιεν, τοῦ δὲ ἐς τὸ δικαστήριον ἠγείσθαι αὐτῶ φή-
 ντος „δικάσομαι“ ἔφη „πρὸς τίνα;“ „πρὸς γε τὸν σεαυτοῦ“ εἶπε „κατήγορον, δικάσει δὲ ὁ
 σιλεύς.“ „ἐμοὶ δὲ“ ἔφη „καὶ τῶ βασιλεῖ τίς ὁ δικάσων; δεῖξω γὰρ αὐτὸν φιλοσοφίαν ἀδικούν- 323
 .“ „καὶ τίς“ εἶπε „βασιλεῖ φιλοσοφίας λόγος, κἄν ἀδικῶν ταύτην τέχνη;“ „ἀλλὰ φιλοσοφία
 λὺς“ ἔφη „βασιλέως, ἐν' ἐπιτηδείως ἄρχη.“ ἐπαινέσας δὲ ὁ γραμματεὺς, καὶ γὰρ δὴ καὶ με-
 λως διέκειτο πρὸς τὸν Ἀπολλάνιον, ὡς καὶ καταρχὰς ἐδείκνυ, „πόσω δὲ“ εἶπε „τὸν λόγον δια-
 τρήσεις ὕδατι; τοῦτ' γὰρ με χρῆ πρὸ τῆς δίκης εἰδέναι.“ „εἰ μὲν ὀπόσα“ ἔφη „ἀπαιτεῖ ἡ δίκη,
 γχωρεῖ μοι λέγειν, οὐκ ἂν φθάνοι διαμετρηθεὶς οὐδὲ ὁ Θύμβρις, εἰ δὲ ὀπόσα ἐρήσεται, μέτρον
 ὃ ἀποκρινόμενον ὁ ἐρωτῶν.“ „ἐναντίας“ εἶπεν „ἀρετὰς ἐπήσκησας βραχυλογεῖν τε καὶ μακρο- 10
 ρεῖν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν φάσκων.“ „οὐκ ἐναντίας;“ ἔφη „ἀλλ' ὁμοίας· ὁ γὰρ θᾶτερον ἱκανὸς
 δὲν ἂν θᾶτερον λείπεται. καὶ ξυμμετρία δὲ ἀμφοῖν ξυγκειμένη τρίτη μὲν οὐκ ἂν φαίην, πρώτη
 ἂν εἶη ἀρετὴ λόγου, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ σιωπᾶν ἐν δικαστηρίῳ τετάρτην ἀρετὴν οἶδα.“ „ἀνόνητόν
 εἶπε „σεαυτῶ καὶ παντὶ τῶ κινδυνεύειν μέλλονται.“ „καὶ μὴν καὶ Σωκράτην“ ἔφη „τὸν Ἀθη- 15
 ῖον μέγα ᾄνησεν, ὅτε ἔφυγε τὴν γραφὴν.“ „καὶ πῶς ᾄνησεν“ εἶπε „τόν, ἐπειδὴ ἐσιώπα, ἀπο-
 κόντα;“ „οὐκ ἀπέθανεν;“ ἔφη „Ἀθηναῖοι δὲ ᾤοντο.“ ᾧδε μὲν παρεσκευάστο πρὸς τὰ ἐκ τοῦ
 ράννου πάντα, προσετῶτι δ' αὐτῶ τοῦ δικαστηρίου προσελθῶν ἕτερος γραμματεὺς „ὦ Τυανεῦ,
 η „γυμνὸς ἔσελθε.“ „λουσόμεθα οὖν“ εἶπεν „ἢ δικασόμεθα;“ „οὐχ' ὑπὲρ ἐσθῆτος“ ἔφη
 ταῦτα προείρηται, ἀλλ' ἀπαγορεύει σοι ὁ βασιλεὺς μήτε περιάπτον μήτε βιβλίον μήτ' ἄλλο γραμ-
 πτεῖον ὅλως μηδὲν ἐσφύρειν ἐνταῦθα.“ „μηδὲ νάρθηκα“ εἶπεν „ἐπὶ τοὺς ἀνοήτως αὐτὸν ταῦτα 20
 εἰδοντας;“ „ἀναβοήσας δὲ ὁ κατήγορος“ ὦ βασιλεῦ, „πληγὰς“ ἔφη „ἀπειλεῖ μοι ὁ γόης, ἐγὼ
 ἄρ σε ταυτὶ πέπεικα.“ „οὐκοῦν“ εἶπε „σὺ μᾶλλον γόης, ἃ γὰρ μὴ ἐγὼ πέπεικά πω τὸν βασιλέα,
 ἰς οὐκ εἰμί, σὺ φῆς αὐτὸν ὡς εἶην πεπεικέναι.“ παρῆν δὲ τῶ κατηγόρῳ λοιδορουμένῳ ταῦτα καὶ
 ἂν Εὐφράτου τις ἀπελευθέρων, ὃν ἐλέγετο Εὐφράτης ἄγγελον τῶν ἐν Ἰωνίᾳ τοῦ Ἀπολλωνίου
 κλιξέων στείλαι ὁμοῦ χρήμασιν, ἃ τῶ κατηγόρῳ ἀπεδόθη. 25

Τοιαῦτα ἠκροβολίσαντο πρὸ τῆς δίκης, τὰ δὲ ἐν αὐτῇ· κεκόσμητο μὲν τὸ δικαστήριον ὥσπερ 1V
 πὶ ξηνουσία πανηγυρικοῦ λόγου, μετεῖχον δὲ αὐτῆς οἱ ἐπίδηλοι πάντες ἀγῶνα ποιουμένου τοῦ
 ασιλέως ὅτι ἐν πλείστοις ἐλείν αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῶν ἀνδρῶν αἰτία. ὁ δ' οὕτω τι ὑπερέωρα τοῦ βα-
 σιλέως, ὡς μηδὲ ἐς αὐτὸν βλέπειν, ἐκηρεάσαντος δὲ τοῦ κατηγόρου τὴν ὑπεροψίαν καὶ κελεύσαντος
 ρᾶν αὐτὸν ἐς τὸν ἀπάντων ἀνθρώπων θεόν, ἀνέσχευ ὁ Ἀπολλάνιος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὸν ὄρο- 30
 νον ἐνδεικνύμενος μὲν τὸ ἐς τὸν Δία ὄραν, τὸν δὲ ἀσεβῶς κολακευθέντα κακίῳ τοῦ κολακεύσαντος
 γούμενος. ἐβόα καὶ τοιαῦτα ὁ κατήγορος „ἦδη μέτρει, βασιλεῦ, ὕδωρ, εἰ γὰρ ξυγγωρήσεις αὐτῶ
 ἦκος λόγων, ἀπάγξει ἡμᾶς. ἔστι δὲ μοι καὶ βιβλίον τοῦτο ξυγγεγραμμένον τὰς αἰτίας, ὑπὲρ ἂν
 φῆ λέγειν αὐτόν, ἀπολογεῖσθω δὲ κατὰ μίαν.“ ὁ δ', ὡς ἄριστα ξυμβουλευσάντος ἐπαινέσας ἐκέ- 5
 ευσε τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν τοῦ συκοφάντου ξυμβουλίαν ἀπολογεῖσθαι, τὰς μὲν ἄλλας παρελθῶν 35
 τίτας, ὡς οὐκ ἀξίως καταστήσαι τινα ἐς λόγον, ὑπὲρ τετάρων δέ, ἃς ἀπόρους τε καὶ δυσασποκρί-
 ους ᾤετο, ᾧδε ἐρωτήσας „τί γὰρ μαθῶν;“ ἔφη „Ἀπολλάνιε, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχεις ἄκασι στολήν,

2. δεσμοτήριον. v. 3. εἶπε. p. ἔφη. π, 2, E. 5. καὶ τίς — λόγος om. p. 6. ἄρχη. p. ἄρχοι. π, 2, E. 7. ὡς
 καταρχὰς. p, u, v, o. 9. ξυγγωρῶν. v. ib. ἐρήσεται. π. αἰρήσεται. p. εἰρήσεται. 2, E. 10. ἀπήσκησας. a. 13. καὶ
 ὁ σιωπᾶν δὲ ἐγὼ. v. ib. τῶ σιωπᾶν. m, o. ib. ἀνόνητόν γε. 1, f, v, B. ἀνόητόν γε. 1, s, a, m. 14. σαυτῶ. p.
 15. μέγα ᾄνησεν. π. μάλα ᾄνησεν. p, 2, E. ib. τὸ ἐπειδὴ. p. 20. πάντα πείθοντα. p. 21. ἐγὼ — γόης om. 2, a.
 22. ἂν ἔλετο. v. ib. ὁ Εὐφρ. 1, s. ib. τοῦ om. l et s pr. m. 25. ἀπεδόθη. π, o. ἐπεδόθη. p, 2, a, m.
 27. λόγον om. sc. a, m. πανηγυρικῆ. B. ib. αὐτῆς. s om. pr. m. 29. κατηγορουμένου. 2, a et m. γρ. 30. αὐ-
 τὸν om. p. 32. ξυγγωρήσειν. a, m. 33. ἀπάγξει. 1, m, o. ἀπάξει. 2, a. μήκει λόγων ἀπάξει. B. 34. δὲ om. a.

35. τοῦ om. v. ib. παρελθόντα. B. 37. τί δὴ μαθῶν — ἔχοι στολήν. Ἐ (458). ib. παθῶν. π, Ἐ B.

- 325 ἀλλ' ἰδίαν τε καὶ ἐξείρετον;“ „ὅτι με“ εἶπεν „ἢ τρέφουσα γῆ καὶ ἀμφιέννυσσι, ζῶα δὲ ἄθλια οὐκ ἐνοχλῶ.“ πάλιν ἤρετο „τοῦ χάριν οἱ ἄνθρωποι θεῶν σε ὀνομάζουσιν;“ „ὅτι πᾶς“ εἶπεν „ἄνθρωπος, ἀγαθὸς νομιζόμενος θεοῦ ἐπωνυμία τιμᾶται.“ ὁ λόγος οὗτος ὁπόθεν ἐφιλοσοφήθη τῷ ἀνδρὶ, δεδήλωκα ἐν τοῖς Ἰνδῶν λόγοις. τρίτον ἤρετο ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ λοιμοῦ „πόθεν γὰρ“ ἔφη „ὄφ-
 5 μώμενος ἢ τῷ ξυμβαλλόμενος προείπας τῇ Ἐφέσῳ νοσήσειν αὐτούς;“ „λεπτοτέρῃ,“ εἶπεν „ὦ βασιλεῦ, διαίτη χρώμενος πρῶτος τοῦ δεινοῦ ἤσθόμην· εἰ δὲ βούλει, λέγω καὶ λοιμῶν αἰτίας.“ ὁ δ', οἶμαι, δείσας μὴ τὴν ἀδικίαν καὶ τοὺς μὴ καθαρούς γάμους καὶ ὅποια οὐκ εὐλόγως ἔπραττεν, ἐπιγράψῃ ταῖς τοιαύταις νόσοις „οὐ δέομαι“ ἔφη „τοιαῦδε ἀποκρίσεως.“ ἐπεὶ δὲ τὴν τετάρτην ἐρώτησιν ἐπέφερεν ἐς τοὺς ἄνδρας, οὐκ εὐθύς ὤρμησεν, ἀλλὰ πολὺν μὲν χρόνον διαλιπὼν, πολλὰ
 10 δὲ ἐνθυμηθεὶς, ἰλιγγιῶντι δὲ ὁμοίως ἠρώτησεν οὐ κατὰ τὴν ἀπάντων δόξαν· οἱ μὲν γὰρ ᾤοντο αὐτὸν ἐκηδήσαντα τοῦ πλάσματος μήτε τῆς προσηγορίας ἀφέξεσθαι τῶν ἀνδρῶν, σχέτλια τε ὑπὲρ τῆς θυσίας βοήσεσθαι, ὁ δὲ οὐχ ᾤδε, ἀλλ' ὑπέρπων τὴν ἐρώτησιν „εἰπέ μοι“ ἔφη „προελθῶν τῆς οἰκίας τῇ δεινῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐς ἀργὸν πορευθεὶς τίνι ἔθυσω τὸν παῖδα;“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος ὤσπερ μειρακίῳ ἐπιπλήττων „εὐφήμει,“ ἔφη „εἰ μὲν γὰρ προῆλθον τῆς οἰκίας, ἐγενόμην ἐν ἀργῷ, εἰ δὲ
 15 τοῦτο, καὶ ἔθυσα, εἰ δὲ ἔθυσα, καὶ ἔφαγον. λεγόντων δὲ αὐτὰ οἱ πίστεως ἄξιοι.“ τοιαῦτα τοῦ ἀνδρὸς εἰπόντος καὶ ἐπαίνου ἀφθέντος μείζονος ἢ βασιλείου ξυγχωρεῖ δικαστήριον, ξυμμαρτυρεῖν αὐτῷ νομίσας ὁ βασιλεὺς τοὺς παρόντας καὶ καθῶν τι πρὸς τὰς ἀποκρίσεις, ἐπειδὴ ἔρρωτό τε καὶ νοῦν εἶχον „ἀφῆμί σε“ εἶπε „τῶν ἐγκλημάτων, προσμενεῖς δέ, ἔστ' ἂν ἰδία ξυγγενώμεθα.“ ὁ δὲ ἐπιρρώσας ἑαυτὸν „σοὶ μὲν χάρις, ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „διὰ δὲ τοὺς ἀλιτηρίους τούτους ἀπο-
 20 λώλασι μὲν αἱ πόλεις, πλήρεις δ' αἱ νῆσοι φρυγάδων, ἢ δὲ ἡπειρος οἰμωγῆς, τὰ δὲ στρατεύματα δειλλας, ἢ δὲ ξύγκλητος ὑπονοίας. δός, εἰ βούλοιο, κάμοι τόπον, εἰ δὲ μή, πέμπε τὸν ληψόμενόν μου τὸ σῶμα, τὴν γὰρ ψυχὴν ἀδύνατον· μᾶλλον δὲ οὐδ' ἂν τὸ σῶμα τοῦμόν λάβοις,
 οὐ γὰρ με κτενέεις, ἐπεὶ οὗτοι μόρσιμός εἰμι.
 καὶ εἰπὼν ταῦτα ἠφανίσθη τοῦ δικαστηρίου, τὸν τε παρόντα καιρὸν εὖ τιθέμενος ὑπὲρ ὧν οὐδ'
 25 ἀπλῶς ὁ τύραννος, ἀλλὰ καὶ ἐκ περιουσίας ἐρωτήσων δήλος ἦν — ἐμεγαλοφρονεῖτο γὰρ πον τῷ μὴ ἀπεκτονέσθαι αὐτὸν — τοῦ τε μὴ ἐς τὰ τοιαῦτα ὑπαχθῆναι προορῶν. τυχεῖν δ' αὐ τοῦτου ἄριστα ἤγεῖτο, εἰ μὴ ἀγνοοῖτο τῆς φύσεως, ἀλλὰ γιννώσκοντο, ὡς ἔχει τοῦ μὴ ἂν ποτε ἀλῶναι ἄκων. καὶ γὰρ τὸ δέος τὸ περὶ τοῖς ἀνδράσιν εὖ ἤδη αὐτῷ εἶχεν, ὑπὲρ ὧν γὰρ μηδὲ ἐρέσθαι τι ὁ τύραννος ὤρμησε, πᾶς ἂν τούτους ἐς τὸ πιθανὸν ἀπέκτεινεν ἐπὶ ταῖς οὐκ ἐν δικαστηρίῳ πεπιστευμέναις αἰ-
 30 ταις; τοιαῦδε εὐρον τὰ ἐν τῇ δίκῃ.
- VI Ἐπεὶ δὲ καὶ λόγος μὲν αὐτῷ ξυνεγράφη τις ὡς πρὸς ὕδωρ ἐς τὴν ἀπολογία ἀφήσονται, ξυπεῖλ-
 327 διαβάλλουσιν αὐτὸν οἱ τὰς βαιμολόγους ἰδέας ἐκαινοῦντες, ὡς ἦττον μὲν, ἢ αὐτοὶ φασὶ δειν, κε-
 35 μοι δοκεῖ ὁ σοφὸς ὑγιῶς ἂν ὑποκρίνεσθαι τὸ ἑαυτοῦ ἦθος πάρισα ἐπιτηδεύων καὶ ἀντίθετα κτεῖ

2. νενομίκασιν. Ἐ (458). 3. ἐπωνυμία τιμᾶται om. v. ib. ὅς. a, m. 4. δεδήλωκα. C. δεδήλωται. E. 5. νοσήσειν. 1. νοσήσειν. 2, E. 'ib. χαλεποτέρῃ. p. 'ib. λεπτοτέρῃ, ἔφη, χρώμενος, ὦ βασιλεῦ, διαίτη πρῶτος τοῦ δεινοῦ ἤσθόμην. Ἐ (448). 8. τοιαύτης. v. 'ib. ἐπεὶ δὲ. p, B. ἐπειδὴ δὲ. π. ἐπειδὴ. 2, E. 9. μὲν ἦδη. v. 11. σχέτλια π. π. et m. γρ. σχέτλια δὲ. p, 2, E. 14. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἔθυσα. π. m. γρ. καὶ ἔθυσα. p, 2, E. 15. εἰ δ' ἔθυσα. p. 'ib. τοῦ ἀνδρὸς. C. ἀνδρὸς. E. 17. καὶ καθῶν τι. C, o. καὶ καθόντι. π, a, m. 18. εἶπε om. v. 21. δός, εἰ βούλει — μόρσιμός εἰμι. Ἐ (458). 22. τὸ σῶμα om. a, m. 23. κτενέεις. π. 'ib. οὔτι. p. 25. τῷ μὴ. π. τοῦ μὴ. p, τὸ μὴ. 2, E. 26. τοῦ τε. 1 et m. γρ. τὸ τε. 2, E. 27. ἀγνοοῖτο. E. 28. μὴ ἐρέσθαι. 1, s. 30. τὰ om. p.

31. ἐπειδὴ δὲ — ὁ λόγος. Ἐ (460). 'ib. ἐπεὶ δὲ. C, o. ἐπειδὴ. a, m. 'ib. ἀφηγήσονται. 1 et s. p. m. sc. B. 32. γὰρ om. π, E. Fo: διαβαλοῦσιν. 'ib. ἦ om. m. 'ib. αἰτίας φασί. v. 34. ἐνθυμουμένῳ. π. ἐνθυμουμένῳ. m (ubi γρ. ἐνθυμουμένοις) et o. ἐνθυμουμένοις. p, 2, a. 35. ὑποκρίνεσθαι. π, 'ib. ὑποκρίνασθαι. o. ἀποκρίνεσθαι. v. f et s. sec. m. pro ἀποκρίνασθαι. 1, a, m.

κροτάλου δίκην κτυκῶν τῇ γλώττῃ, ῥητορικοῖς μὲν γὰρ πρὸς τρόπον ταῦτα καὶ οὐδὲ ἐκείνοις δεῖ· δεινότης γὰρ ἐν δικαστηρίοις ἢ μὲν φανερὰ κἄν διαβάλοι τινὰ ὡς ἐπιβουλεύοντα τοῖς ψηφιομένοις, ἢ δ' ἀφανῆς κἄν ἀπέλθοι κροτουσα, τὸ γὰρ λαθεῖν τοὺς δικάζοντας, ὡς δεινός ἐστιν, ἀληθεστέρα δεινότης. σοφῶ δὲ ἀνδρὶ ἀπολογουμένῳ, οὐ γὰρ κατηγορήσει γέ οἱ σοφός, ἂ ἐπιτιμῶν ἔρρωται, ἤθους τε δεῖ ἐτέρου παρὰ τοὺς δικανικοὺς ἄνδρας, λόγου τε κατεσκευασμένου μὲν, μὴ δοκοῦντος δέ, καὶ ὑπόσεμνος ἔστω καὶ μὴ πολὺ ἀποδέων τοῦ ὑπερόπτης εἶναι ἕλεός τε ἀπέστω λέγοντος· ὁ γὰρ μὴ ἀντιβολῆσαι ξυγγορῶν τί ἂν οὗτος ἐπὶ ἕλεῳ εἴποι; τοιόσδε ὁ λόγος δόξει τοῖς γέ μὴ μαλακῶς ἀκροασομένοις ἐμοῦ τε καὶ τοῦ ἀνδρός· ξυνετέθη γὰρ αὐτῶ ὧδε·

1 „Ὁ μὲν ἀγὼν ὑπὲρ μεγάλων σοὶ τε, ὦ βασιλεῦ, κάμοι· σὺ τε γὰρ κινδυνεύεις ὑπὲρ ὧν μήποτε VII
αὐτοκράτωρ, εἰ πρὸς φιλοσοφίαν οὐδεμιᾶ δίκῃ διαβεβλήσθαι δόξεις, ἐγὼ τε ὑπὲρ ὧν μηδὲ Σακρά- 10
της ποτὲ Ἀθήνησιν, ὃν οἱ γραψάμενοι τὴν γραφὴν καινὸν μὲν τὰ δαιμόνια ἠγοῦντο, δαίμονα δὲ οὔτε ἐκάλουν οὔτε ᾤοντο· κινδύνου δὲ ἐφ' ἐκάτερον ἡμῶν οὕτω χαλεποῦ ἦκοντος οὐκ ὀκνήσω καὶ σοὶ συμβουλεύειν, ὅποσα ἐμαντὸν πέπεικα. ἐπειδὴ γὰρ κατέστησεν ἡμᾶς ὁ κατήγορος ἐς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, ἐσήλθε τοὺς πολλοὺς οὐκ ἀληθῆς περὶ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ δόξα· σὲ μὲν γὰρ ᾤοντο ξυμ- 328
βούλω τῆς ἀκροάσεως ὀργῇ χρῆσεσθαι, δι' ἣν κἄν ἀποκτεῖναι με, ὃ τι ποτὲ ἐστὶ τὸ ἀποκτεῖναι, 15
ἐμὲ δ' ἐκποιήσειν ἐμαντὸν τοῦ δικαστηρίου τρόποις, ὅποσοι τοῦ ἀποδρᾶναι εἰσιν, ἦσαν δ', ὦ βασιλεῦ, μυριοί, καὶ τούτων ἀκούων οὐκ ἐς τὸ προκαταγινώσκειν ἦλθον, οὐδὲ κατεψηφισάμην τῆς σῆς ἀκροάσεως ὡς μὴ τὸ εὐθύ ἐχούσης, ἀλλὰ ξυνθέμενος τοῖς νόμοις ἔστηκα ὑπὸ τῶ λόγῳ. τούτου ξύμβουλος καὶ σοὶ γίγνομαι· δίκαιον γὰρ τὸ μὴ προκαταγινώσκειν, μηδὲ καθῆσθαι πεπεισμέ- 20
νον, ὡς ἐγὼ τί σε κακὸν εἴργασμαι, μηδ' ὑπὲρ μὲν τοῦ Ἀρμενίου τε καὶ Βαβυλωνίου καὶ ὅσοι 20
τῶν ἐκείνη ἄρχουσιν, οἷς ἵππος τε παμπόλλη ἐστὶ καὶ τοξεία πᾶσα καὶ χρυσῆ γῆ καὶ ἀνδρῶν ὄχλος, ὃν ἐγὼ οἶδα, ἀκούειν ξὺν γέλῳ τὸ πείσεσθαι τι ὑπ' αὐτῶν, ὃ σε καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀφαιρή-
σεται, κατ' ἀνδρὸς δὲ σοφοῦ καὶ γυμνοῦ πιστεύειν, ὡς ἐστὶ τούτῳ ὄπλον ἐπὶ τὸν Ῥωμαίων αὐτοκράτορα, καὶ προσδέχεσθαι ταῦτα Αἰγυπτίου συκοφάντου λέγοντος, ἂ μηδὲ τῆς Ἀθηναῖς ποτε ἦκου-
σας, ἣν σεαυτοῦ προορᾶν φῆς, εἰ μὴ, νῆ Δία, ἢ κολακευτικὴ καὶ τὸ συκοφαντεῖν οὕτω τι νῦν 25
τοῖς ἀλιτηρίοις τούτοις ἐπιδέδωκεν, ὡς τοὺς θεοὺς ὑπὲρ μὲν τῶν σμικρῶν καὶ ὅποσα ὀφθαλμαῖα
τέ εἰσι καὶ τὸ μὴ πυρέξει, μηδ' ἀνοιδῆσαι τι τῶν σπλάγγων, ἐπιτηδείους εἶναι σοὶ ξυμβούλους
φάσκειν λατρῶν δίκην ἐφαπτομένους καὶ θεραπεύοντας, ὅτου αὐτῶν πονήρας ἔχεις, περὶ δὲ τῇ
ἀρχῇ καὶ τῶ σώματι κινδυνεύοντί σοι μήθ' οὐς φυλάττεσθαι χρῆ ξυμβουλεύειν μήθ' ὃ τι ἔσται σοι
πρὸς αὐτοὺς ὄπλον διδάσκειν ἦκοντας, ἀλλ' εἶναι σοὶ τοὺς συκοφάντας αἰγίδα Ἀθηναῖς καὶ Διὸς 30
κῆρα, εἰδέναι μὲν ὑπὲρ σοῦ φάσκοντας, ἂ μηδ' οἱ θεοί, προεγρηγορότας δὲ σου καὶ προκαθεύ-
δοντας, εἰ δὴ καθεύδουσιν οὗτοι, κακοῖς, φασιν, ἐπαντιλοῦντες κακὰ καὶ τὰς Ἰλιάδας ταύτας ἀεὶ
ξυντιθέντες. καὶ τὸ μὲν ἱπποτροφεῖν αὐτοὺς καπὶ ξυγῶν ἐς τὴν ἀγορὰν ἐκκυκλεῖσθαι λευκῶν καὶ 329
ἢ ἐν ἀργύρῳ καὶ χρυσῶ ὀψοφαγία καὶ γάμοι μυριάδων δύο καὶ τριῶν ἐωνημένα παιδικὰ καὶ τὸ
μοιχεῖν μὲν, ὃν λαυθάνουσι χρόνον, γαμεῖν δέ, ὡς ἐμοίχευσαν, ὅταν ἐπ' αὐταῖς ληφθῶσι, καὶ οἱ 35
κροτουντες αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς καλαῖς νίκαις, ἐπειδὴν φιλόσοφος τις ἢ ὑπατος ἀδικῶν οὐδὲν ἄλῳ μὲν
ὑπὸ τούτων, ἀπόληται δὲ ὑπὸ σοῦ, δεδούσθω τῇ τῶν καταράτων τρυφῇ καὶ τῶ μῆτε νόμων αὐτοῖς

1. ῥητορικῇ. p. ib. πρὸς τρόπον. f, E. ib. ἐκείνης δεῖ. p. ἐκείνοις δὲ. m, o. 2. διαβάλλοι. 1, l. 3. ἐπέλθοι. p. ib. δεινόν. o. 5. δὴ ἐτέρου. v. 6. ὁ μὴ γὰρ. v. 8. ἀκροασομένοις. 1, s. ἀκροασομένοις. f, v, l, E. 10. ὁ αὐτοκράτωρ. 2, a, m. 12. δ' ἐφ' ἐκ. f. 15. χρῆσασθαι. p. ib. ὅτι πω, sed corr. ὃ τι πω. p. ὃ τι ποτ'. f. 16. τρόποις δ'. 2, E. ib. ἀποδρᾶν. 2, E. 17. οὐκ ἐν τῶ. a, m. 20. εἴργασμαι hinc lacuna in v, usque ad p. 357. ed. Ol. ib. μὲν om. 1, s, a. 21. ἐκείνης. 1, s. ib. ἵππος παμπόλλη. p. ib. χρυσῆ γῆ καὶ ἀνδρῶν ὄχλος. 1. ἀνδρῶν ὄχλος καὶ χρυσῆ γῆ. 2, E. 22. ὃν ἐγώ. π, l. ὃν ἐγώ. p, f, v, s, E. ib. καὶ. eras. s. 25. τι νῦν eras. 6. τοι νῦν. l. τί νῦν. E. 26. μὴ om. 2. 28. ὅτου αὐτῶν. 1. ὅτου αὐτῶν. 2, E. 32. κακοῖς om. p. 33. καπιζενγῶν. f. (sic.) 37. ὑπὸ om. a. ib. τρυφῇ. p. ib. τὸ. C, E. Scr. τῶ.

ἔτι μήτ' ὀφθαλμῶν εἶναι φόβον, τὸ δ' οὕτω τι ὑπὲρ τοὺς ἀνθρώπους φρονεῖν, ὡς προγιγνώσκειν
 βούλεσθαι τῶν θεῶν, ἐγὼ μὲν οὐτ' ἐπαινω καὶ ἀκούων δέδια, σὺ δ' εἰ προσδέξοιο, γράφονται
 καὶ σὲ ἴσως ὡς διαβάλλοντα τὴν περὶ τοῦ θεοῦ δόξαν. ἔλπις γὰρ καὶ κατὰ σοῦ ξυγκείμεσθαι τοι-
 5 αὐτας γραφάς, ἐπειδὴν μηδεὶς τοῖς σκοφοῦνταις λοιπὸς ἤ. καὶ ξυνήμι μὲν ἐπιτιμῶν μᾶλλον ἢ
 ἀπολογούμενος, εἰρήσθω δέ μοι ταῦθ' ὑπὲρ τῶν νόμων, οὐδ' εἰ μὴ ἄρχοντας ἴγοιο, οὐκ ἄρξεις.
 τίς οὖν ξυνήγορος ἔσται μοι ἀπολογουμένω; εἰ γὰρ καλέσαιμι τὸν Δία, ὑφ' ᾧ βεβιωκῶς οἶδα,
 2 γοητεύειν με φήσουσι καὶ τὸν οὐρανὸν ἐς τὴν γῆν ἄγειν. διαλεγόμεθα οὖν περὶ τούτου ἀνδρῶν, ὃν
 τεθνῆναι μὲν οἱ πολλοὶ φασι, ἐγὼ δὲ οὐ φημι· ἔστι δὲ οὗτος ὁ πατήρ ὁ σὸς, ᾧ ἐγὼ τοσοῦτου
 ἄξιος, ὅσου περ' ἐκεῖνος σοί· σὲ μὲν γὰρ ἐποίησεν, ὑπ' ἐμοῦ δὲ ἐγένετο. οὗτος, ᾧ βασιλεῦ, ξυλ-
 10 λήπτωρ ἔσται μοι τῆς ἀπολογίας πολλῶν τὰμὰ βέλτιον ἢ σὺ γινώσκων· ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς Αἴγυ-
 πτον οὐκ αὐτοκράτωρ, θεοὶς τε τοῖς ἐν Αἴγυπτῳ θύσαν κάμοι ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς διαλεξόμενος. ἐν-
 τυχῶν δέ μοι κομῶντί τε καὶ ᾧδε ἐσταλμένῳ οὐδὲ ἤρετο οὐδὲ ἐν περὶ τοῦ σχήματος, ἡγούμενος
 τὸ ἐν ἐμοὶ πᾶν εὖ ἔχειν, ἐμοῦ δ' ἔνεχ' ἦκειν ὁμολογήσας ἀπῆλθεν ἐπαινέσας καὶ εἰπὼν μὲν ἂ μὴ
 πρὸς ἄλλον, ἀκούσας δ' ἂ μὴ παρ' ἄλλου, ἢ τε διάνοια, ἢ ἐς τὸ ἄρχεῖν ἐχρήτο, ἐρρώσθη αὐτῷ
 330 15 παρ' ἐμοῦ μάλιστα, μεθεστηκυῖα ἦδη ὑφ' ἐτέρων [οὐκ] ἐπιτηδείων μὲν, οὐ μὴν σοί γε δόξαι, οἱ γὰρ
 μὴ ἄρχεῖν αὐτὸν πείθοντες καὶ σὲ δήπου αὐτὸ ἀφηροῦντο τὸ μετ' ἐκεῖνον ταῦτ' ἔχειν, ἐμοῦ δὲ
 ξυμβουλεύοντος ἑαυτὸν τε μὴ ἀπαξιῶν ἀρχῆς ἐπὶ θύρας αὐτῷ φοιτήσης ὑμᾶς τε κληρονόμους αὐ-
 τῆς ποιῆσθαι, εὖ ἔχειν τὴν γνώμην φήσας αὐτὸς τε μέγας ἦρθη καὶ ὑμᾶς ἤρεν· εἰ δὲ γόητά με
 ᾤετο, οὐδ' ἂν ξυνῆψέ μοι κοινωσίαν φροντίδων, οὐδὲ γὰρ τοιαῦτα ἦκων διελέγετο, οἶον· ἀνάγκα-
 20 σον τὰς Μοίρας ἢ τὸν Δία, τύραννον ἀποφῆναι με ἢ ψεύσασθαι διοσημίας ὑπὲρ ἐμοῦ δείξας τὸν
 ἥλιον ἀνίσχοντα μὲν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, θύομενον δὲ, ὄθεν ἄρχεται. οὐ γὰρ ἂν μοι ἐπιτήδειος ἄρ-
 χεῖν ἔδοξεν ἢ ἐμὲ ἡγούμενος ἱκανὸν ταῦτα ἢ σοφίσμασι θηρεῦσιν ἀρχὴν, ἢν ἀρεταῖς ἔδει κατακατ-
 ῶσθαι. καὶ μὴν καὶ δημοσίᾳ διελέχθη ἐν ἱερῷ, γόητων δὲ ξυνοσῆσαι φεύγουσι μὲν ἱερὰ θεῶν, ἐχθρῶν
 25 τοῖς ἀνοήτοις οὐδὲ ὀφθαλμοῦς ἔχειν οὕτε ᾧτα. διελέχθη μοι καὶ ἰδίᾳ μὲν, παρετύγχανον δὲ ὁμοῦ
 Εὐφράτης καὶ Δίων, ὁ μὲν πολεμιώτατά μοι ἔχων, ὁ δ' οἰκειότατα, Δίωνα γὰρ μὴ κενσαίμην
 γράφων ἐν φίλοις. τίς ἂν οὖν ἐπ' ἀνδρῶν σοφῶν ἢ μεταποιουμένων γε σοφίας ἐς γόητας ἔλθοι
 λόγους; τίς δ' οὐκ ἂν παραπλησίως φυλάξαιτο καὶ ἐν φίλοις καὶ ἐν ἐχθροῖς κακὸς φαίνεσθαι; καὶ
 οἱ λόγοι ἦσαν ἐναντιούμενοι τοῖς γόησι· σὺ μὲν γὰρ ἴσως τὸν πατέρα ἡγῆ τὸν σεαυτοῦ βασιλείας
 30 ἐρῶντα γόησι μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ πιστεῦσαι καὶ ἀνάγκην ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ἵνα τούτου τύχοι, παρ' ἐμοῦ
 εὐρέσθαι, ὁ δὲ τοῦτο μὲν καὶ πρὶν ἐς Αἴγυπτον ἦκειν ἔχειν ᾤετο, μετὰ ταῦτα δ' ὑπὲρ μειζόνων
 331 ἐμοὶ διελέγετο, ὑπὲρ νόμων καὶ ὑπὲρ πλοῦτου δικαίου θεοὶ τε ὡς θεραπευτέοι καὶ ὁπόσα παρ' αὐ-
 τῶν ἀγαθὰ τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ἄρχουσι, μαθεῖν ἤρα· οἷς πᾶσιν ἐναντίον χρῆμα οἱ γόητες, εἰ
 γὰρ ἰσχύοι ταῦτα, οὐκ ἔσται ἡ τέχνη. προσήκει δὲ, ᾧ βασιλεῦ, κάκεινα ἐπεσκέφθαι· τέχνην ὁπόσα
 35 κατ' ἀνθρώπους εἰσὶ, πράττουσι μὲν ἄλλο ἄλλη, πᾶσαι δ' ὑπὲρ χρημάτων, αἱ μὲν σμικρῶν, αἱ δ'

1. πέρα γινώσκειν. J. ad Vers. germ. 3. διαβάλλοντα τὴν. 1. διαβ. ἐς τὴν. 2, E. 9. ἐκεῖνός σοι. E. Scr. ἐκί-
 νος σοί. ib. σὲ μὲν ἐποίησεν, ὑπ' ἐμοῦ δὲ ἐγένετο. E (461). ib. οὗτος, ᾧ βασιλεῦ. 1. οὗτος ὁ βασιλεὺς. 2, a, m.

οὗτος βασιλεὺς. o. 15. οὐκ ἐπιτηδείων. π, u et m. γρ. οὐκ ἐπιτηδεία. sic. p ex corr. οὐκ ἐπιτηδεία. 2, E. Fo: ἐπι-
 τηδείων om. οὐκ. ib. οὐ μὴν. π. οὐ μὲν. p, 2, E. 16. πείθοντες. C. πείσαντες. E. (m. γρ. πείθοντες.) 17. τε om.
 p. ib. μὴ ἀπαξιῶν. 1, m, o. μὴ ἀξιῶν. f. inde ἀξιῶν. 1, s. μὴ ἀξιῶν. fc, a et m. γρ. ib. αὐτῷ. 1. αὐτοῦ. 2, E.
 19. ἀνάγκασον. 1, B. ἀναγκάσαν. m. ἀναγκάσαι. 2, a, o. 20. Διός. o. ib. ἢ ψεύσασθαι. C, E. Fo: ἢ τεράττωσαι.

22. ἀρχὴν. π, B, o. ἀρετῆν. p, 2, a, m. 24. γὰρ τὰ. π. γὰρ τοῖς. m, o. τοῖς om. p. γὰρ τὰ. 2. δὲ τὰ. a et m.
 γρ. ib. αὐτῶν. E. 25. οὕτε ᾧτα. 1. οὐδὲ ᾧτα. 2, E. ib. παρετύγχανε. p. 27. γράφειν. p. 30. ἀνάγειν. C, E.
 ἀνάγκην. J. ad Im. 245. 31. ἐρέσθαι. π et m. γρ. 32. νόμων. 1 et m. γρ. νόμου. 2, E.

αὐ μεγάλων, αἱ δ' ἀφ' ἃν θρέφονται, καὶ οὐχ αἱ βάνανσοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν σοφαί τε ὁμοίως καὶ ὑπόσοφοι πλὴν ἀληθοῦς φιλοσοφίας. καλῶ δὲ σοφοὺς μὲν ποιητικὴν μουσικὴν ἀστρονομίαν σοφιστὰς καὶ τῶν φητόρων τοὺς μὴ ἀγοραίους, ὑπόσοφους δὲ ζωγραφίαν πλαστικὴν ἀγαλματοποιούς κυβερνήτας γεωγούς, ἦν ταῖς ἄραις ἔπονται, καὶ γὰρ αὖτε αἱ τέχναι σοφίας οὐ πολὺ λείπονται. ἔστι τι, ὃ βασιλεῦ, ψευδόσοφοι τε καὶ ἀγείροντες, ὃ μὴ μαντικὴν ὑπολάβης, πολλοῦ μὲν γὰρ ἀξία, ἦν ἀληθεύς, εἰ δ' ἔστι τέχνη, οὐκ οἶδα, ἀλλὰ τοὺς γόητας ψευδοσόφους φημί· τὰ γὰρ οὐκ ὄντα εἶναι καὶ τὰ ὄντα ἀπιστεῖσθαι, πάντα ταῦτα προστίδημι τῇ τῶν ἐξαπατωμένων δόξῃ, τὸ γὰρ σοφὸν τῆς τέχνης ἐπὶ τῇ τῶν ἐξαπατωμένων τε καὶ θεωμένων ἀνοίᾳ κεῖται, ἡ δὲ τέχνη φιλοχρήματοι πάντες, ἃ γὰρ κομφεύονται, ταῦθ' ὑπὲρ μισθοῦ σφισιν εὐρηται, μαστεύουσι δ' ὑπερβολὰς χρημάτων ὑπαγόμενοι τοὺς ὀνοῦδ' ἐρῶντας ὡς ἱκανοὶ πάντα. τίνα οὖν, ὃ βασιλεῦ, πλοῦτον περὶ ἡμᾶς ἰδῶν ψευδοσοφίαν ἐπιτηδεύειν με οἶει, καὶ ταῦτα τοῦ σοῦ πατρὸς κρείττω με ἡγουμένου χρημάτων; ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ποῦ μοι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ γενναίου τε καὶ θείου ἀνδρός; ὅς με ἐν αὐτῇ ᾄδει τά τε ἄλλα καὶ τὸ πένεσθαι·"

Αὐτοκράτωρ Οἰσπασιανὸς Ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν.

„Εἰ πάντες, Ἀπολλώνιε, κατὰ ταῦτά σοι φιλοσοφεῖν ἤθελον, σφόδρα ἂν εὐδαιμόνως ἔπραττε 15 φιλοσοφία τε καὶ πενία· φιλοσοφία μὲν ἀδεκάστως ἔχουσα, πενία δὲ ἀνδραίετος. ἔρρωσο.“ 332

„Ταῦθ' ὁ πατήρ ὁ σὸς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογεῖσθαι, φιλοσοφίας μὲν τὸ ἀδέκαστον, πενίας δὲ τὸ αὐθαίρετον ἐμοὶ ὀριζόμενος, ἐμέμνητο γὰρ που καὶ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον, ὅτ' Εὐφράτης μὲν καὶ πολλοὶ τῶν προσκοιουμένων φιλοσοφεῖν προσιόντες αὐτῷ χρήματα οὐδ' ἀφανῶς ἦτον, ἐγὼ δ' οὐ μόνον οὐ προσήειν ὑπὲρ χρημάτων, ἀλλὰ κάκινους ἐώθουν ὡς οὐχ ὑγιαίνοντας, διεβεβλήμην δὲ πρὸς χρῆ- 20 ματα μειράκιον ὃν ἔτι· τὰ γοῦν πατρῶα, λαμπρὰ δ' ἦν οὐσία ταῦτα, μιᾶς μόνης ἰδῶν ἡμέρας ἀδελφοῖς τε τοῖς ἐμαντοῦ ἀφήκα καὶ φίλοις καὶ τῶν ξυγγενῶν τοῖς πένησι μελετῶν που ἀφ' Ἐστίας τὸ μηδενὸς δεῖσθαι, ἐάσθω δὲ Βαβυλῶν καὶ Ἰνδῶν τὰ ὑπὲρ Καύκασόν τε καὶ ποταμὸν Ἰφρασίην, δι' ἃν ἐπορευόμεν ἐμαντῷ ὅμοιος· ἀλλὰ τῶν γε ἐνταῦθα καὶ τοῦ μὴ πρὸς ἀργύριον βλέπειν ποι- οῦμαι μάργυρα τὸν Αἰγύπτιον τοῦτον· δευνὰ γὰρ πεπραχθῆναι τε μοι καὶ βεβουλεῦσθαι φήσας οὐδ' 25 ὀκόσων χρημάτων ἐπανούργουν ταῦτα, εἴρηκεν, οὐδ' ὃ τι ἐνθυμηθεὶς κέρδος, ἀλλ' οὕτως ἀνόητος αὐτῷ δοκῶ τις, ὡς γοητεύειν μὲν, ἃ δ' ὑπὲρ πολλῶν ἕτεροι χρημάτων, αὐτὸς ἀδικεῖν οὐδ' ἐπὶ χρήμασιν, ἀγοράν, οἶμαι, προκηρύττων τοιαύτην· ἴτε, ὃ ἀνόητοι, γοητεύω γὰρ καὶ οὐδ' ὑπὲρ χρημάτων, ἀλλὰ προῖκα. κερδανεῖτε δὲ ὑμεῖς μὲν τὸ ἀπελθεῖν ἕκαστος ἔχων, ὅτου ἐρᾷ, ἐγὼ δὲ κιν- 30 ὄνους καὶ γραφάς. ἀλλ' ἵνα μὴ ἐς ἀνοήτους ἴαμεν λόγους, ἐρώμεθα τὸν κατήγορον, ὑπὲρ ὅτου 30 χρῆ λέγειν πρῶτον. καίτοι τί χρῆ ἐρωτᾶν; διήλθε γὰρ ὑπὲρ τῆς στολῆς τὰς ἀρχὰς τοῦ λόγου, καὶ νῆ Δί', ὃν σιτοῦμαι τε καὶ οὐ σιτοῦμαι. ἀπολογοῦ δὴ ὑπὲρ τούτων, θεεῖ Πυθαγόρα, κρινόμεθα γὰρ ὑπὲρ ἃν σὺ μὲν εὐρες, ἐγὼ δὲ ἐπαινω. ἀνθρώποις ἡ γῆ φύει, βασιλεῦ, πάντα, καὶ σπονδὰς 333 ἄγειν πρὸς τὰ ζῶα βουλομένοις δεῖ οὐδενός, τὰ μὲν γὰρ δρέπονται αὐτῆς, τὰ δ' ἀφροῦνται κουρο- τροφούσης, ὡς ταῖς ἄραις ἔοικεν, οἱ δ' ὥσπερ ἀνήκοοι τῆς γῆς μάχαιραν ἐπ' αὐτὰ ἔθηξαν ὑπὲρ 35

1. ὅφ' ἄν. s. ἄν. ο. 4. οἱ ταῖς ἄραις ἔπονται. p. 5. ψευδοσοφόν τε καὶ ἀγείρον. ο. 6. ἀλλὰ — εἶναι παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ ὄντα ἄπιστα. E (461). 8. τε om. p. 1b. θεωμένων. 1, s, E. τεθεωμένων. f, l. Fo: θεωμένων. 9. φιλοχρήματοι γὰρ πάντες. C, E. Sc: φιλοχρήματοι πάντες. 10. δ' om. f, l. 12. γενναίου καὶ. m, o. 13. τοῦ κτεσθαι. l. 15. ταῦτα. p. 1b. σφόδρα ἄν. p. 19. οὐδ' ἀφανῶς. π, s et m. γρ. οὐκ ἀφανῶς. p, f, l, E. 1b. ἐγὼ δὲ οὐ λόγον — τοῖς πένησιν. Φ (334, b, 35). 20. προσήειν. π et J. ad Vers. germ. προσείην. p. sed corr. προσήειν. προσήκεν. 2, E, Φ praeter A, ubi προσήειν. 21. ὃν ἔτι. C. ὃν ἔτι. E. ἔτι ὄν. Φ. 22. τε om. p. 1b. ἀφήκα. π et m. γρ. ἀνήκα. p, 2, E. 26. οὐδ'. p. οὐδ'. π, 2, E. 28. προκηρύττω. f, l. 1b. οὐδὲ. p. 32. Δία. p. 34. δρέπεται. K. 1b. κουροτροφούσης. π. ubi ais suprascr. 35. ἔθηξαν. π, s.

ἑσθῆτός τε καὶ βρώσεως. Ἴνδοι τοίνυν Βραχμᾶνες αὐτοὶ τε οὐκ ἐπῆνουσαν ταῦτα καὶ τοὺς Γυμνοῦς
 Αἰγυπτίων ἐδίδασκον μὴ ἐπαινεῖν αὐτά· ἐνθεν Πυθαγόρας ἐλών, Ἑλλήνων δὲ πρῶτος ἐπέμειξεν
 Αἰγυπτίους, τὰ μὲν ἐμψυχα τῇ γῆ ἀνήκεν, ἃ δ' αὐτῇ φύει, ἀκήρατα εἶναι φάσκων ἑσπεῖτο, ἐπι-
 5 θαρὰν εἶναι φήσας ἄλλων ἠμπύλοιο καὶ τὸ ὑπόδημα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον βύβλου ἐπέλετο, ἀπέ-
 λαυσέ τε τοῦ καθαρὸς εἶναι πολλὰ μὲν, πρῶτον δὲ τὸ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς αἰσθῆσθαι· γενόμενος
 γὰρ κατὰ τοὺς χρόνους, οὗς ὑπὲρ τῆς Ἑλλήνης ἢ Τροία ἐμάχετο, καὶ τῶν τοῦ Πάνθου παιδῶν
 κάλλιστος ὦν καὶ κάλλιστα ἑσταλμένος ἀπέθανε μὲν οὕτω νέος, ὡς καὶ Ὀμήρου παρασχέιν θρήνον,
 παρελθὼν δ' ἐς πλείω σώματα κατὰ τὸν Ἀδραστίας θεσμόν, ὃν ψυχὴ ἐναλλάττει, πάλιν ἐπανήλ-
 10 θεν ἐς ἀνθρώπου εἶδος καὶ Μνησαρχίδῃ ἐτέχθη τῷ Σαμίῳ σοφὸς ἐκ βαρβάρου καὶ Ἴων ἐκ Τρωῶς
 καὶ οὕτω τι ἀθάνατος, ὡς μὴδ' ὅτι Εὐφορβος ἦν ἐκλελησθαι. τὸν μὲν δὴ πρόγονον τῆς ἑμαυτοῦ
 σοφίας εἶρηκα καὶ τὸ μὴ αὐτὸς εὐφῶν, κληρονομήσας δὲ ἑτέρου ταῦτ' ἔχειν. κἀγὼ μὲν οὐ κρίνω
 τοὺς τρυφῶντας ὑπὲρ τοῦ φοινικίου ὄρνιθος, οὐδ' ὑπὲρ τοῦ ἐκ Φάσιδος ἢ Παιόνων, οὗς παι-
 νουσίαν ἐς τὰς αὐτῶν δαΐτας οἱ τῇ γαστρὶ χαριζόμενοι πάντα, οὐδ' ἐργασάμενοι πᾶσι οὐδένα ὑπὲρ
 334 15 τῶν ἰχθύων, οὗς ἀνοῦνται πλείονος ἢ τοὺς κοπκατίας ποτὲ οἱ λαμπροὶ, οὐδ' ἀλουργίδος ἐβάσκηνα
 οὐδενί, οὐδὲ Παμφύλου τινὸς ἢ μαλακῆς ἑσθῆτος, ἀσφοδέλου δὲ, ὃ θεοὶ, καὶ τραγημάτων καὶ
 καθαρᾶς ὑποφαγίας γραφῆν φεύγω, καὶ οὐδὲ ἢ ἑσθῆς ἄστυλος, ἀλλὰ κάκελινον λαοποδῶν με ὁ κα-
 5 τήγορος ὡς πολλοῦ ἀξίαν τοῖς γόησι. καίτοι ἀφελόντι τὸν ὑπὲρ ἐμψύχων τε καὶ ἀψύχων λόγον,
 δι' ὧν καθαρὸς τις ἢ μὴ δοκεῖ, τί βελτίων ἢ ὀδίνῃ τοῦ ἐρίου; τὸ μὲν γε πρῶτον ζῶον ἐπέχθη
 20 καὶ σπουδαζόμενον θεοῖς, οἷ μὴ ἀπαξιοῦσι τὸ ποιμαίνειν καὶ, νῆ Δί', ἠξιώσαν ποτε αὐτὸ καὶ
 χρυσοῦ εἶδος ἢ θεοὶ ἢ λόγοι. ἄλλων δὲ σπείρεται μὲν, ὡς ἔτυχε, χρυσοῦ δὲ οὐδεὶς ἐπ' αὐτῷ λό-
 γος, ἀλλ' ὅμως, ἐπειδὴ μὴ ἀπ' ἐμψύχων ἐδρέφθη, καθαρὸν μὲν Ἴνδοις δοκεῖ, καθαρὸν δὲ Αἰγυ-
 πτίους, ἐμοὶ δὲ καὶ Πυθαγόρα διὰ τοῦτο σχῆμα γέγονε διαλεγόμενος εὐχομένους θύουσι. καθαρὸν
 δὲ καὶ τὸ ἐννεχεῦεν ὑπ' αὐτῷ, καὶ γὰρ τὰ ὄνειρατα τοῖς, ὡς ἐγὼ, διατρωμένοις ἐντυματέρας τὰς
 335 25 αὐτῶν φήμας ἄγει. ἀπολογώμεθα καὶ ὑπὲρ τῆς οὕσης ποτὲ ἡμῖν κόμης, ἐπειδὴ τις γραφὴ καὶ
 αὐχμοῦ εὐρηται, κρίνεται δὲ μὴ ὁ Αἰγύπτιος, ἀλλὰ τὰ ξανθὰ καὶ διεκτενισμένα μειράκια, τοὺς
 ἐραστὰς ἐξαψάμενα καὶ τὰς ἐταίρας, ἐφ' ἃς κωμάζει, καὶ ἑαυτὰ μὲν εὐδαίμονα ἠγείσθω καὶ ζηλωτὰ
 τῆς κόμης καὶ τοῦ λειβομένου ἀπ' αὐτῆς μύρου, ἐμὲ δὲ ἀναφροδισίαν πᾶσαν καὶ ἐραστὴν τοῦ μὴ
 ἐρᾶν. εἰρήσεται γὰρ πρὸς αὐτά· ὃ κακοδαίμονες, μὴ συκοφαντεῖτε τὸ Λωρῶν εὐρεμα, τὸ γὰρ
 30 κομᾶν ἐκ Λακεδαιμονίων ἦκει κατὰ χρόνους ἐπιτηθευθὲν αὐτοῖς, ἐς οὗς μαχημάτα αὐτῶν εἶχον,
 καὶ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Λεωνίδας ἐγένετο κομᾶν ὑπὲρ ἀνδρίας καὶ τοῦ σεμνὸς μὲν φίλοις, φο-
 βερὸς δὲ ἐχθροῖς φαίνεσθαι· ταῦτά τοι καὶ ἢ Σπάρτῃ ἐπ' αὐτῷ κομᾶ μείον οὐδὲν ἢ ἐπὶ Ἀνκούργου
 τε καὶ Ἰφίτου. σοφοῦ δὲ ἀνδρὸς κόμης φειδέσθω σίδηρος, οὐ γὰρ θεμιτὸν ἐπάγειν αὐτόν, οὐ πᾶ-
 35 σαι μὲν αἰσθητηρίων πηγαί, πᾶσαι δ' ὄμφαι, ὅθεν εὐχαί τε ἀναφαίνονται καὶ σοφίας ἐρμηνεύ-
 σαι λόγος. Ἐμπεδοκλῆς μὲν γὰρ καὶ στροφίον τῶν ἀλουργωτάτων περὶ αὐτὴν ἀρμόσας ἐσόβει περὶ τὰ
 τῶν Ἑλλήνων ἀγνῆς ὕμνους ξυντιθείς, ὡς θεὸς ἐξ ἀνθρώπου ἔσοιτο, ἐγὼ δὲ ἡμελημένη κόμῃ

4. φρονούσιν. π. 5. αὐτὸν om. p, f, l. ib. βύβλου. E. ib. ἐπέλετο. p. ib. ἀπέλασε τε. π in m. 7. κατὰ τοῦ
 χρόνους. p. κατὰ χρόνους. π, 2, E. 8. οὕτως. p. οὕτως. s. 10. ἐτάχθη. s. 11. Εὐφορβος ἦν. p. Εὐφορβος εἶναι. π.
 Εὐφορβον εἶναι. 2, E. ib. ἐκλελησθαι. 1, s. λελησθαι. f, l, E. 12. μὲν αὐτὸς. p. ib. δὲ. C. δ'. E. ib. ἐγὼ. π.
 13. φοινικίου. 1. φοινικίου. 2. E. 17. ἑσθῆτος ἄστυλος. s, a. 18. τῶν ὑπὲρ. s. ib. ἐμψύχων τε καὶ. C. ἐμψύχων
 καὶ. E. 19. βελτίων. π. βέλτιον. l. ubi ω suprascr. ib. τὸ μὲν γὰρ. o. 20. Δία. p. 21. εἶδος. C, Hu. εἶδος. E.
 ib. καὶ om. p. 22. ἐδρέφθη. l. 25. αὐτῶν. E. ib. ἀπολογώμεθα. C ἀπολογούμεθα. E. ib. ἡμῖν om. a. 27. ἐντυμα-
 1, s. αὐτῶν. f, l, E. 29. εὐρημα. π. ubi ε penultimae suprascr. 30. αὐτοῖ. p. 31. ἐγένετο, κομᾶν. sic interp. E.
 ib. ἀνδρίας. p. 32. μείων. f et on suprascr. 33. σοφοῦ — λόγος. Φ (335, b, 2). ib. αἱ πᾶσαι. Φ praeter A. 34.
 αἰσθητηρίων. f, m. ib. πᾶσαι δὲ. Φ. ib. ὅθεν om. Φ. 35. στροφίον. π, s. στροφίων. p, f, l, E. 36. ἐξ αὐτοῦ. E - l

χρώμενος και οὕτω τοιαῦνδε ὕμνων ἐπ' αὐτῇ δεηθεὶς ἐς γραφὰς ἄγομαι και δικαστήρια. και τί φῶ
 τὸν Ἐμπεδοκλέα; πότερ' ἑαυτὸν ἢ τὴν τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπων εὐδαιμονίαν ἄδειν, παρ' οἷς οὐκ
 7 ἔσπουφαντεῖτο ταῦτα; μὴ πλείω διαλεγόμεθα ὑπὲρ τῆς κόμης, ἐτμήθη γὰρ και προῦλαβε τὴν κατη-
 γορίαν ὁ φθόνος, δι' ὃν ὑπὲρ τῆς ἐτέρας αἰτίας χρη' ἀπολογεῖσθαι χαλεπῆς οὔσης, και οἷας, ὡ
 βασιλεῦ, μὴ σοὶ μόνον, ἀλλὰ και τῷ Διὶ παρασχέιν φόβον· φησὶ γὰρ τοὺς ἀνθρώπους θεὸν ἡγεῖ- 5
 σθαι με και δημοσίᾳ τοῦτ' ἐκφέρειν ἐμβροτημένους ὑπ' ἐμοῦ· καίτοι και πρὸ τῆς αἰτίας ἐκεῖνα
 διδάσκειν ἔδει, τί διαλεχθεὶς ἐγὼ, τί δ' οὕτω θαυμάσιον εἰπὼν ἢ πράξας ὑπηγαγόμεν τοὺς ἀν-
 θρώπους προσεύχεσθαι μοι, οὔτε γὰρ, ἐς ὃ τι ἢ ἐξ ὅτου μετέβαλον ἢ μεταβαλεῖ μοι ἢ ψυχῇ, διε-
 λέχθην ἐν Ἑλλήσιν, καιτοι γυγνώσκων, οὔτε δόξας περὶ ἑαυτοῦ τοιαύτας ἀπέστειλα, οὔτ' ἐς λόγια
 και χρησμάτων ᾠδὰς ἐξῆλθον, οἷα τῶν θεοκλυτούτων φορὰ, οὐδ' οἷδα πόλιν οὐδεμίαν, ἐν ἣ ἔδοξε 10
 ξυνιόντας Ἀπολλωνίῳ θύειν. καιτοι πολλοῦ ἄξιος ἐκάστοις ἐγενόμην, ὅποσα ἐδέοντό μου, ἐδέοντο
 δὲ τοιαῦτα· μὴ νοσεῖν οἱ νοσοῦντες ὀσιώτεροι μύειν ὀσιώτεροι θύειν ὕβριν ἐκτεμῆσθαι νόμους
 ἐφρῶσθαι. μισθὸς δ' ἐμοὶ μὲν τούτων ὑπῆρχε τὸ βελτίους αὐτοὺς αὐτῶν φαίνεσθαι, σοὶ δὲ ἐχαρ-
 ζόμεν ταῦτα· ὡσπερ γὰρ οἱ τῶν βοῶν ἐπιστάται τὸ μὴ ἀτακτεῖν αὐτὰς χαρίζονται τοῖς κεκτημένοις
 τὰς βοῦς και οἱ τῶν ποιμνίων ἐπιμεληταὶ παινουσιν αὐτὰ ἐς τὸ τῶν πεκαμένων κέρδος νόσους τε 15
 ἀφαιροῦσι μελιττῶν οἱ νομεῖς αὐτῶν, ὡς μὴ ἀπόλοιτο τῷ δεσπότη τὸ σμήνος, οὔτω που και ἐγὼ
 τὰ πολιτικὰ παύων ἐλαττώματα σοὶ διορθούμεν τὰς πόλεις, ὡστ' εἰ και θεὸν ἡγοῦντό με, σοὶ
 κέρδος ἢ ἀπάτη εἶχε, ξὺν προθυμίᾳ γὰρ που ἡκροῶντό μου, δεδιότες πράττειν, ἢ μὴ δοκεῖ θεῷ.
 ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο φροντο, ὅτι δ' ἐστὶ τις ἀνθρώπων πρὸς θεὸν ξυγγένεια, δι' ἣν μόνον ζῶων θεοὺς
 οἷδε, φιλοσοφεῖ δὲ και ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως και ὅπη μετέχει τοῦ θεοῦ. φησὶ μὲν οὖν και τὸ 20
 εἶδος αὐτὸ θεῷ ἰοικέται, ὡς ἀγαλματοποιία ἐρμηνεύει και χρώματα, τὰς τε ἀρετὰς θεόθεν ἡκειν
 καὶ αὐτὸν πέπεισται και τοὺς μετέχοντας αὐτῶν ἀγγιθέους τε εἶναι και θεοὺς. διδασκάλους δὲ τῆς
 337 Διανοίας ταύτης μὴ Ἀθηναίους καλῶμεν, ἐπειδὴ τοὺς δικαίους και τοὺς Ὀλυμπίους και τὰς τοιαύτε
 ἐκωνυμίας πρῶτοι ἔθεντο, θειοτέρας, ὡς τὸ εἶδος, οὔσας ἢ ἐπ' ἀνθρώπων κείσθαι, ἀλλὰ τὸν Ἀπόλλω
 τὸν ἐν τῇ Πυθῶϊ· ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Λυκούργος ὁ ἐκ τῆς Σπάρτης ἄρτι γεγραμ- 25
 μένων αὐτῷ τῶν νόμων, οἷς ἢ Λακεδαιμίων τέτακται, προσεῖπὼν δ' αὐτὸν ὁ Ἀπόλλων βασανίζει
 τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν, ἐν ἀρχῇ τοῦ χρησμοῦ φάσκων ἀπορεῖν, πότερα χρη' θεὸν ἢ ἀνθρώπων κα-
 λεῖν, προῖων δὲ ἀποφαίνεται και ψηφίζεται τὴν ἐκωνυμίαν ταύτην, ὡς ἀνδρὶ ἀγαθῷ. και οὐδεὶς
 ἐπὶ τὸν Λυκούργον ἀγὼν ἢ κίνδυνος ἐκ τούτων παρὰ Λακεδαιμονίοις, ὡς ἀθανατίζοντα, ἐπεὶ μὴ
 ἐπέκληξε τῷ Πυθίῳ προσρηθεὶς τούτοις, ἀλλὰ ξυνετίθεντο τῷ μαντεῖω, πεπεισμένοι δήπου και 30
 πρὸ τοῦ χρησμοῦ ταῦτα. τὰ δὲ Ἰνδῶν και Αἰγυπτίων ταῦτα· Ἰνδοὺς Αἰγύπτιοι τὰ μὲν ἄλλα σκυο-
 φαντοῦσι και διαβάλλουσιν αὐτῶν τὰς ἐπὶ τοῖς πράγμασι δόξας, τὸν δὲ λόγον, ὃς ἐς τὸν δημιουργ-
 γὸν τῶν ὄλων εἰρηται, οὔτω τι ἐκαινοῦσιν, ὡς και ἐτέρους διδάξασθαι Ἰνδῶν ὄντα. ὁ λόγος δὲ
 τῆς μὲν τῶν ὄλων γενέσεώς τε και οὐσίας θεὸν δημιουργὸν οἷδε, τοῦ δὲ ἐνθυμηθῆναι ταῦτα αἷτιον

1. ἑαυτὸν. 1. ἑαυτοῦ. 2. B. ib. τῶν ἑαυτοῦ. f, l. ib. ἄδειν. 1, s. ἄγειν. f, l, E. (ἄγειν; a, m.) 3. διαλεγώ-
 μεθα. C. διαλεγόμεθα. E. 5. μόνον. p. ib. θεοὺς. f, l. 8. ἢ om. ante ἐξ. E. 9. ἀπέστειλα. π, s. utrobique e
 prima suprasc. 10. θεοκλυτούντα. p. 11. ἐγενόμην. f, l. 12. τὰ τοιαῦτα. f, l. 13. αὐτῶν. E. 15. πεκαμένων.
 l. 17. παύων om. o. 18. ἡκροῶντο που. o. ib. δεδιότες πράττειν. π, s. δεδιότες μὴ πράττειν. p, f, l, E. ib.
 θεῷ. C. θεοῖς. E. 19. ἀνθρώπων. π et p ex. corr. ἀνθρώπων. f, l, E. ib. μόνων. l. 20. φιλοσοφεῖτε δὲ και sic
 ὄν
 21. et m. γρ. τε και. ib. ὅπου. p. 22. ἐπ' αὐτῷ. π. ἐπ' αὐτό. s. ἐπ' αὐτῷ. p, f, l. ib. πέπεισται. π, f, l. πεκεί-
 ται s in ord. πεπίστεται in mg. πεπίστεται. p, E. ib. διδασκάλους τε. f, l. 23. και τὰς — ὡς τὸ om. p.
 26. και οἷς. p, f, l. 27. περὶ αὐτόν. f, l. ib. ἀνθρώπων καλεῖν. π. ἀνθρώπων αὐτόν καλεῖν. p, f, l, E. 29. ἀθα-
 νατίζοντα. π, m. γρ. et s (pr. m.) ἀθάνατα ζῶντα. p, f, l et s. (sec. m.) a, m. ἀθανατιῶντα. o. ib. μηδὲ. p. 30.
 ἐπέκληξε. f, l. 31. ταῦτα om. f, l, a. 32. ἀλλὰ τὸν λόγον — οἷδε. φ. 33. οὔτω τοι. φ. ib. δοξάζεσθαι. p. ib. ὁ
 δὲ λόγος. φ. 34. δημιουργὸν om. φ.

τὸ ἀγαθὸν εἶναι αὐτόν· ἐπεὶ τοίνυν ξυγγενῆ ταῦτα, ἔχομαι τοῦ λόγου καὶ φημι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων θεοῦ τι ἔχειν. κόσμος δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θεῶν δημιουργῶ κείμενος τὰ ἐν οὐρανῶ νομιζέσθω καὶ τὰ ἐν θαλάττῃ καὶ γῆ πάντα, ἴδν μετουσία ἴση ἀνθρώποις, πλὴν τύχης. ἔστι δὲ τις καὶ ἐκ' ἀνδρὶ ἀγαθῶ κόσμος οὐχ ὑπερβάλλων τὰ σοφίας μέτρα, ὃν πον καὶ αὐτός, ὃ βασιλεῦ, φήσεις

338 5 ἀνδρὸς δεῖσθαι θεῶν εἰκασμένου· καὶ τί τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τοῦδε; αἱ ψυχαὶ ἀτακτοῦσαι μανικώτερον ἄπτονται παντὸς σχήματος, καὶ ἔωλοι μὲν αὐταῖς νόμοι, σωφροσύνη δ' οὐδαμοῦ, θεῶν δὲ τιμαὶ ἄτιμοι, λαλιᾶς δ' ἐρωσι καὶ τρυφῆς, ἐξ ὧν ἀργία φύεται πονηρὰ ξύμβουλος ἔργου παντός. αἱ δὲ μεθύουσαι ψυχὰι πηδῶσι μὲν ἐπὶ πολλὰ, τὸ δὲ σκιρτημα τοῦτο ἴσχει οὐδέν, οὐδ' εἰ πάντα πίνουεν, ὁπόσα, ὡσπερ ὁ μανθραγόρας, ὑπηγὰ ἐνομισθη. ἀλλὰ δεῖ ἀνδρὸς, ὃς ἐπιμελήσεται τοῦ

10 περὶ αὐτὰς κόσμου, θεὸς ὑπὸ σοφίας ἦκων. οὔτοι γὰρ ἀπόχρη αὐτὰς ἐρώτων τε ἀπάγειν, ἐφ' οὓς ἀργιώτερον τῆς ξυνήθους ὀμιλίας ἐκφέρονται, καὶ φιλοχρηματίας, δι' ἣν οὐκ ἔστι πᾶν ἔχειν φασίν, ἐπεὶ μὴ καὶ τὸ στόμα ὑπέχουσιν ἐπιρρέοντι τῷ πλοῦτι. φόνων γὰρ ἀνασχέιν μὲν αὐτὰς μὴ προσάπτεσθαι οὐκ ἀδύνατον ἴσως ἀνδρὶ τοιούτῳ, ἀπονῆσαι δὲ οὔτε ἐμοὶ δυνατὸν οὔτε τῷ πάντων δημιουργῶ θεῶ. ἔστω, βασιλεῦ, κατηγορία καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐφέσου, ἐπειδὴ ἐσώθη, καὶ κρινέτω με ὁ δ

15 Αἰγύπτιος, ὡς ἔστι πρόσφορον τῇ γραφῇ. ἔστι γὰρ δήπου ἡ κατηγορία τοιαύτη· περὶ Σκύθας ἢ Κελτούς, οἱ ποταμὸν Ἰστρὸν ἢ Ῥῆνον οἰκοῦσι, πόλις ᾤκισται μείων οὐδὲν Ἐφέσου τῆς ἐν Ἰωνίᾳ· ταύτην ὀρηγήθριον βαρβάρων οὖσαν, οἱ μὴ ἀκροῶνται σου, λοιμὸς μὲν τις ἀπολεῖν ἐμίλλεν, Ἀπολλώνιος δὲ λάσατο. ἔστι μὲν γὰρ τις καὶ πρὸς ταῦτα ἀπολογία σοφῶ ἀνδρὶ, ἣν ὁ βασιλεὺς τὸ ἀντίξοον ὄκλοις, ἀλλὰ μὴ νόσοις αἰρεῖν βούληται, μὴ γὰρ ἐξαλειφθεῖη πόλις μηδεμίαν, μήτε σοί, βασι-

339 20 λεῦ, μήτε ἐμοί, μήτε ἴδοιμι πρὸς ἱεροῖς νόσον, δι' ἣν οἱ νοσοῦντες ἐν αὐτοῖς κείδονται. ἀλλὰ μὴ ἔστω ἐν σπουδῇ τὰ βαρβάρων, μηδὲ τάττωμεν αὐτούς ἐς τὸ ὑγιαῖνον πολεμωτάτους ὄντας καὶ οὐκ ἐνσπόνδους τῷ περὶ ἡμᾶς γένει. τὴν δὲ Ἐφεσον τίς ἀφαιρήσεται τοῦ σώζεσθαι βεβλημένην μὲν τὰς ἀρχὰς τοῦ γένους ἐκ τῆς καθαρωτάτης Ἀτθίδος, ἐπιδεδωκυῖαν δὲ παρὰ πάσας, ὁπόσα Ἰωνικαὶ τε καὶ Αὔδιοι, προβεβηκυῖαν δὲ ἐπὶ τὴν θάλατταν διὰ τὸ ὑπερήκειν τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ᾤκηθη, μεστὴν

25 δὲ φροντισμάτων οὖσαν φιλοσόφων τε καὶ ῥητορικῶν, ὑφ' ὧν ἡ πόλις οὐχ ἴκπων, μυριάσι δὲ ἀνθρώπων ἰσχύει, σοφίαν ἐκαιοῦσα; τίς δ' ἂν σοφὸς ἐκλειπὴν σοὶ δοκεῖ τὸν ὑπὲρ πόλεως τοιαύτης ἀργῶνα ἐνδυμηθεῖς μὲν Δημόκριτον ἐλευθερώσαντα λοιμοῦ ποτε Ἀβδηρίτας, ἐννοήσας δὲ Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, ὃς λέγεται καὶ ἀνέμους θύλαξ τῆς ὄρας ὑπερπνεύσαντας, ἀπηκούσας δὲ τὰ Ἐμπεδοκλέους, ὃς νεφέλης ἀνέσχε φορὰν ἐκ' Ἀκραγαντίνους φαιείσης; ἐπικόπτει με ὁ κατήγορος· ἀκούεις

30 γὰρ πον καὶ σύ, ὃ βασιλεῦ, καὶ φησιν, οὐκ ἐπειδὴ σωτηρίας αἴτιος Ἐφεσίοις ἐγενόμην, γράφεισθαί με, ἀλλ' ἐπειδὴ προεῖπον ἐμπεισεῖσθαι σφισι τὴν νόσον, τουτί γὰρ ὑπὲρ σοφίαν εἶναι κατερατωδὲς, τῆς δ' ἐπὶ τοσόνδε ἀληθείας οὐκ ἂν ἐπικέσθαι με, εἰ μὴ γόης τε ἦν καὶ ἀπόρητος — τί οὖν ἐνταῦθα ἐρεῖ Σωκράτης ὑπὲρ ὧν ἔπρασκε τοῦ δαιμονίου μανθάνειν; τί δὲ Θαλῆς τε καὶ Ἀναξαγόρας, τῷ Ἴωνε, ὁ μὲν τὴν εὐφορίαν τὴν τῶν ἐλαιῶν, ὁ δὲ πολλὰ τῶν οὐρανίων παθῶν

340 35 προεῖπόντε; ἢ γοητεύοντε προεῖπὴν ταῦτα; καὶ μὴν καὶ ὑπήχθησαν οὔτοι δικαστηρίοις ἐφ' ἑτέρας αἰτίαις, καὶ οὐδαμοῦ τῶν αἰτιῶν εἴρηται, γόητας εἶναι σφᾶς, ἐπειδὴ προγιγνώσκουσι. καταγέλαστον γὰρ τοῦτο ἐδόκει καὶ οὐδ' ἐν Θετταλίᾳ πιθανὸν κατ' ἀνδρῶν λέγεσθαι σοφῶν, οὐ τὰ γύναια κα-

2. κείμενος δημιουργῶ. p. 3. ὧν μετουσία. 1, s. ᾧ μετουσία. f, l, E. οὐ μετ. o. ib. καὶ om. p. 4. τὰ τῆς. p.

10. θεὸς ἀπό. π. θεὸς ἀπό. p, 2, E. 12. φόνων. p. ib. δὲ ἀνασχέιν αὐτὰς. p. 13. ἴσων. a. 15. ἔστω. o. ib. καὶ Κελτούς. E. 16. τὸν ποταμὸν. l. 18. ἔστι μὲν γὰρ τις. C, E. Fo: ἔστι μὲν τις. 21. τὰ om. p. ib. τάττωμεν. a, m. ib. οὐκ ἐνσπόνδους. 1, s. οὐκ ἐκσπόνδους. f, l, a, m. ἐκσπόνδους. o. 22. μὲν om. f, l. 24. προβεβηκυῖαν. 1, s. προβεβληκυῖαν. f, l, E. 25. ἴκπων. p. 33. γοῦν. E. 34. τὴν εὐφορίαν. C. εὐφορίαν. E. 35. προεῖπὴν τε. π. ib. ἢ. C, E. Scr. ἢ. 36. εἶναι σφᾶς. l. 37. ἐδόκει μοι. s.

κῶς ἤκουσεν ἐπὶ τῆς σελήνης ἔλξει. πόθεν οὖν τοῦ περὶ τὴν Ἐφεσον κάθους ἡσθόμην; ἤκουσας μὲν καὶ τοῦ κατηγοροῦ εἰπόντος, ὅτι μὴ κατὰ τοὺς ἄλλους διαιτῶμαι, κάμοι δὲ ὑπὲρ τῶν ἑμαυτοῦ αιτιῶν, ὡς λεπτά καὶ ἡδῶ τῆς ἐτέρων συβάριδος, ἐν ἀρχῇ εἴρηται· τοῦτό μοι, ὦ βασιλεῦ, τὰς αἰσθήσεις ἐν αἰθρία τιμὴ ἀπορρήτω φυλάττει κοῦκ ἔξ ὁλοερὸν περὶ αὐτὰς οὐδὲν εἶναι, διορᾶν τε, ὄσαπερ ἐν κατόπτρου ἀνγῇ, πάντα γιγνόμενά τε καὶ ἐσόμενα. οὐ γὰρ περιμενεῖ γε ὁ σοφὸς τὴν γῆν ἀναδυμιῶσαν ἢ τὸν ἀέρα διεφθορότα, ἦν τὸ δεινὸν ἄνωθεν ῥέη, ἀλλὰ ξυνήσει αὐτῶν καὶ ἐπὶ θύραις ὄντων ὕστερον μὲν ἢ οἱ θεοί, θάττον δὲ ἢ οἱ πολλοί, θεοὶ μὲν γὰρ μελλόντων, ἀνθρωποὶ δὲ γιγνομένων, σοφοὶ δὲ προσιόντων αἰσθάνονται. λοιμῶν δ' αἰτίας ἰδίᾳ, βασιλεῦ, ἐρώτα, σοφώτεραι γὰρ ἢ ἐς τοὺς πολλοὺς λέγεσθαι· ἄρ' οὖν τὸ οὕτως διαιτᾶσθαι λεπτότητα μόνον ἐργάζεται τῶν αἰσθήσεων ἢ ἰσχὺν ἐπὶ τὰ μέγιστα τε καὶ θαυμασιώτατα; θεωρεῖν δ' ἔξεστιν, ὃ λέγω, καὶ ἀπ' ἄλλων μὲν, οὐχ ἤμισα δὲ κάκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ περὶ τὴν νόσον ἐκείνην πραχθέντων· τὸ γὰρ τοῦ λοιμοῦ εἶδος, πτωχῶ δὲ γέροντι εἰκαστο, καὶ εἶδον καὶ ἰδῶν εἶλον, οὐ παύσας νόσον, ἀλλ' ἐξελάν, ὅτω δ' εὐξάμενος, δηλοῖ τὸ ἱερὸν, ὃ ἐν Ἐφέσῳ ὑπὲρ τούτου ἰδρυσάμην, Ἡρακλέους μὲν γὰρ Ἀποτροπαίου ἐστὶ, ξυνεργὸν δ' αὐτὸν εἰλόμην, ἐπειδὴ σοφός τε καὶ ἀνδρείος ὢν ἐκάθηρέ ποτε λοιμοῦ τὴν Ἥλιον τὰς ἀναδυμιᾶσεις ἀποκλύσας, ἃς παρεῖχεν ἡ γῆ κατ' Ἀνγίαν τυραννεύοντα. τίς ἂν οὖν σοί, βασιλεῦ, δοκεῖ φιλοτιμούμενος γόης φαίνεσθαι θεῶ ἀναθεῖναι, ὃ αὐτὸς εἰργαστο; τίνας δ' ἂν κτήσασθαι θαυμασιάς τῆς τέχνης θεῶ παρεῖς τὸ θαυμάζεσθαι; τίς δ' ἂν Ἡρακλεῖ εὐξασθαι γόης ὢν; τὰ γὰρ τοιαῦτα οἱ κακοδαίμονες βόθροις ἀνατιθέασι καὶ χθονίοις θεοῖς, ὢν τὸν Ἡρακλέα ἀποτακτέον, καθαρὸς γὰρ καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐννοῦς. ἠυξάμην αὐτῶ καὶ ἐν Πελοποννήσῳ ποτέ, λαμίας γὰρ τι φάσμα κάκει περὶ τὴν Κόρινθον ἤλυε διτουόμενον τῶν νέων τοὺς καλοὺς, καὶ ξυνήρωτό μοι τοῦ ἀγῶνος οὐ θαυμασιῶν δεηθεῖς δάρων, ἀλλὰ μελιπτούτης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τοῦ ὑπὲρ σωτηρίας τι ἀνθρώπων ἐργάσασθαι, τουτὶ γὰρ καὶ κατὰ τὸν Εὐρυσθέα μισθὸν τῶν ἄθλων ἤγειτο. μὴ ἄχθου, βασιλεῦ, τὰ Ἡρακλέους ἀκούων· ἔμελε γὰρ αὐτοῦ τῇ Ἀθηνᾷ, ἐπειδὴ χρηστός καὶ σωτῆριος τοῖς ἀνθρώποις. ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις με ὑπὲρ τῆς θυσίας ἀπολογεῖσθαι, τουτὶ γὰρ καὶ τῇ μὲν ἐνδείκνυσθαι, ἄκουε ἀπολογίας ἀληθοῦς· ἐγὼ γὰρ πάνθ' ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων πράττων οὐκ ὑπὲρ αὐτῶν ἔθυσσα, οὐδ' ἂν θύσαιμι οὐδέν, οὐδ' ἂν δίγοιμι ἱερῶν, ἐν οἷς αἷμα, οὐδ' ἂν εὐξάμην ἐς μάχαιραν βλέπων ἢ θυσίαν, ἦν φησιν. οὐ Σκύθην με, ὦ βασιλεῦ, ἤρηκας, οὐδ' ἐκ τῆς ἀμίκτου ποθὲν, οὐδ' ἐπέμιξά κω Μασσαγέταις ἢ Ταύροις, ὡς κάκείνους ἂν τοῦ τῆς θυσίας ἔθους μετέβαλον· ἀνοίας δ' ἂν ποῖ ἤλαυνον, ἵνα πλεῖστα μὲν ὑπὲρ μαντικῆς διαλεγόμενος καὶ ὄπη ἐρραται ἢ μὴ, ἄριστα δ' ἀνθρώπων ἡσθημένος, ὅτι τὰς αὐτῶν βουλάς οἱ θεοὶ τοῖς ὁσίοις τε καὶ σοφοῖς ἀνδράσι καὶ μὴ μαντευομένοις φαίνουσι, μισοφρονίας ἄπτωμαι καὶ σπλάγγων ἀθύτων ἐμοὶ καὶ ἀκαλλιεργήτων; ἐφ' οἷς ἀπέλιπεν ἂν με καὶ ἡ τοῦ δαιμονίου ὄμφη μὴ καθαρὸν ὄντα. καὶ μὴν εἰ τις ἀφελάν τὸ τῆς θυσίας μύσος ἐξετάξοι τὸν κατηγοροῦν πρὸς ἃ μίσην πρόσθεν εἴρηκεν, ἀπαλλάττει με τῆς αἰτίας αὐτός, ὃν γὰρ φησι προειπεῖν Ἐφεσίοις τὴν νόσον θυσίας οὐδεμιᾶς δεηθέντα, εἰ σφαγίαν ἐδεήθη ἂν ἐφ' ἃ καὶ μὴ θυσιαμένῳ παρῆν εἰδέναι; μαντικῆς δὲ τί ἐδεόμην ὑπὲρ ὧν

πᾶ
 1. ἀήθους. π. κάθους. J. ἀήθους. p, f, l, s. E. 2. καὶ om. p. 4. αἰθρία. π, s. αἰτία. p, f, l, E. εὐδία. J. 24 Im. 275. ib. καὶ σπ. f, l. 5. περιμένει. f, l. 7. ἢ θεοί. l, E. 9. ἄρ' οὖν. s, J. ἄρ' οὖν. E. ib. οὕτως. C. 10. ἢ ἰσχύν. π, s, E. ἢ καὶ ἰσχύν. p, 2. ib. τε om. s. 11. τὸ γὰρ — ἐξελάν. E. (449.) ib. γὰρ om. l. 12. τοῦ om. E. praeter B. 13. πτωχῶ ἄθε ἀγείροντι. E. 13. μὲν γὰρ. p. μὲν. π, 2, E. 14. τοῦ λοιμοῦ. f, l. 15. ἀποκλύσας. π, 2, E. ἀποκλείσας. p et m. γρ. ib. παρεῖχτο. f, l. ib. Ἀνγίαν. C. Ἀνγίαν. a, m. Ἀνγίαν. o. ib. ἐκείων τυραννεύοντα. 2, E. 16. δοκεῖ. C. δοκῆ. E. ib. εἰργαστο. 1, f, l, fc, a, m. εἰργασε. s. εἰργα. o. 19. Πελοποννήσῳ. p. 20. κάκει φάσμα. s, a. 21. μελιπτούσης. f, l. 23. τοῦ Ἡρ. s. 26. ἠυξάμην. f, l, a. 27. ἦν φησιν. C. ἦν φησ. fc, E. ib. εἴρηκας. p. 29. ἵνα om. o. 30. αὐτῶν. π. αὐτῶν. l, E. 31. μὴ om. f, l. ib. οὐ μισοφρονίας. p. ib. ἄπτωμαι. π, s. ἄπτομαι. p, f, l, E. 33. μύσος. C. μίσος. E. μύσος. B, J. ib. σμικρῶ. p. 35. ἂν delevetim.

αὐτός τε ἐπεκείσμεν καὶ ἕτερος; εἰ γὰρ ὑπὲρ Νερούα καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν κρῖνομαι, λέξω πάλλιν,
 343 ἃ καὶ πρώην εἶπον, ἤνικα ἤτιώ ταῦτα· Νερούαν γὰρ ἄξιον μὲν ἀρχῆς ἡγοῦμαι πάσης καὶ λόγου
 παντός ἐπ' εὐφημίαν ἦκοντος, ἀγωνιστὴν δὲ φροντίδων οὐ χρηστόν, καταλέλυται γὰρ τὸ σῶμα
 ὑπὸ τῆς νόσου, δι' ἣν καὶ ἡ γνώμη μεστὴ ἄσης καὶ οὐδὲ τὰ οἴκοι ἰκανή· σὲ γοῦν ἐπαινεῖ μὲν σῶ-
 5 ματος, ἐπαινεῖ δὲ γνώμης, εἰκὸς μὲν, οἴμαι, τι πράττων, προθυμότερα γὰρ ὄντως ἢ ἀνθρωπεία
 φύσις ἐπαινεῖν, ἃ μὴ αὐτὴ ἔρωται. πέπονθε δὲ τι καὶ πρὸς ἐμὲ χρηστὸν Νερούας, καὶ οὔτε
 γελάσαντά πω αὐτὸν ἐπ' ἐμοῦ οἶδα οὔτε εὐηθισάμενόν τι τῶν εἰωθότων ἐν φίλοις, ἀλλ' ὥσπερ τὰ
 μειράκια πρὸς τοὺς πατέρας τε καὶ διδασκάλους τοὺς αὐτῶν, εὐλαβῶς μὲν φθέγγεται τὸ ἐπ' ἐμοῦ
 πᾶν, ἐρυθριᾷ δὲ ἔτι, εἰδῶς δὲ τὸ ἐπεικὲς ἐπαινοῦντά με οὕτω τι ἄγαν ἐπιτηδεύει αὐτό, ὡς κάμω
 10 ταπεινότερος τοῦ μετρίου φαίνεσθαι. πῶς οὖν πιθανὸν ἡγήσαιο ἂν τις ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι Νερούαν
 ἀγαπῶντα, εἰ τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας ἄρξοι, ἢ ὑπὲρ μεγάλων διαλέγεσθαι μοι τὸν μηδ' ὑπὲρ μικρῶν
 τεδαρρηκότα, ἢ ξυνάπτειν ἐμοὶ γνώμην ὑπὲρ ἧν μηδ' ἂν πρὸς ἄλλον, εἰ τοῦμὸν ἐνεθυμήθη, ξυ-
 νῆψεν; ἢ πῶς ἔτ' ἐγὼ σοφὸς γνώμην ἐρμηνεύειν ἀνδρὸς μαντικῆ μὲν πιστεύων, ἀπιστῶν δὲ σοφία;
 τὸν δὲ Ὀρφιτον καὶ τὸν Ροῦφον, τοὺς δικαίους μὲν καὶ σώφρονας, νωθροὺς δὲ ἄνδρας, ὡς εὐ-
 15 οἶδα, εἰ μὲν ὡς τυραννεύοντας διαβεβλήσθαι φασιν, οὐκ οἶδ' εἴτε τούτων πλέον διαμαρτάνουσι,
 εἴτε Νερούα, εἰ δ' ὡς ξυμβούλω γεγονότε, πιθανώτερος ἀρχῆ ἐπιθέσθαι Νερούας, ἢ οἶδε ξυμβου-
 λεῦσαι; ἀλλὰ μὴν τὸν γε ὑπὲρ τούτων κρῖνοντα κάκεινα εἰκὸς ἦν ἐνθυμείσθαι, τί ἐβούλετό μοι τὸ
 344 ξυλλαμβάνειν τοῖς ἐπι νεώτερα ἦκουσι· χρήματα μὲν γὰρ οὐ φησι παρ' αὐτῶν γεγενῆσθαι μοι, οὐδὲ
 δώροις ἐπαρθέντα με ταῦτα εἰργάσθαι, σκεψάμεθα δὲ, μὴ μεγάλων δεόμενος ἀνεβαλόμην τὰς παρ'
 20 αὐτῶν εὐεργεσίας ἐς ὃν ᾤοντο ἄρξαι χρόνον, ἐν ᾧ μεγάλα μὲν ἂν αἰτεῖν ὑπῆρξε, μαιζόνων δ'
 ἀξιουῖσθαι· πῶς οὖν ταῦτα ἔσται δῆλα; ἐνθυμήθητι, βασιλεῦ, σεαυτὸν καὶ τοὺς ἔτι πρὸ σοῦ ἄρ-
 χοντας, ἀδελφὸν δῆπου τὸν σεαυτοῦ καὶ πατέρα Νέρωνα τε, ἐφ' ὧν ἦρξαν, κατὰ τούτους γὰρ
 μάλιστα τοὺς βασιλέας βεβίωται μοι ἐς τὸ φανερόν, τὸν ἄλλον χρόνον Ἰνδοῖς φοιτῶντι. τούτων δὲ
 τῶν ὀκτώ καὶ τριάκοντα ἔτων, τοσοῦτον γὰρ τὸ ἐς σὲ μῆκος, οὔτε ἐπὶ θύρας βασιλείου ἐφοίτησα
 25 πλὴν ἐν Αἰγύπτῳ τοῦ σοῦ πατρός, ἐπεὶ μήτε βασιλεὺς πω ἐτύγγανεν ὧν ὁμολογεῖ τε δι' ἐμὲ ἦκειν,
 οὔτε ἀνελεύθερόν τι διελέχθην βασιλευσιν ἢ ὑπὲρ βασιλέων δήμοις οὔτ' ἐπιστολαῖς ἐλαμπρυνόμεν
 ἢ γραφόντων ἐμοὶ βασιλέων ἢ αὐτὸς ἐνδεικνύμενος γράφειν, οὔθ' ὑπὲρ δωρεῶν κολακείων βασι-
 λέας ἐμαυτοῦ ἀπηνέχθην. εἰ γοῦν ἔροιο με πλουσίους ἐνθυμηθεῖς καὶ πένητας, ποτέρου τῶν ἐθνῶν
 τούτων ἐμαυτὸν γράφω, τῶν πλουσιωτάτων φήσω, τὸ γὰρ δεῖσθαι μηδενὸς ἐμοὶ Λυδία καὶ τὸ Πα-
 30 κτωλοῦ πᾶν. πῶς οὖν ἢ τὰς παρὰ τῶν οὐπω βασιλέων δωρεὰς ἀνεβάλλομην ἐς ὃν ἄρξαι αὐτοῦ
 ᾤμην χρόνον ὃ μηδὲ τὰς παρ' ὑμῶν ἐλόμενος, οἷς βέβαιον ἡγοῦμην τὸ ἄρχειν, ἢ βασιλείων μετα-
 βολὰς ἐπευόουν μηδὲ ταῖς καθεστηκυῖαις ἐς τὸ τιμᾶσθαι χρώμενος; καὶ μὴν ὁπόσα γίνεται φιλο-
 σόφῳ ἀνδρὶ κολακεύοντι τοὺς δυνατοὺς, δηλοῖ τὰ Εὐφράτου· τούτῳ γὰρ ἐντεῦθεν τί λέγω χρί-
 345 ματα; πηγαι μὲν οὖν εἰσι πλούτου, κάπλι τῶν τραπεζῶν ἡδη διαλέγεται κάπηλος ὑποκάπηλος τελο-

1. ἕτερον a et m. γρ. ἑταῖρος. B. 2. καὶ πρῖν. m. γρ. ib. Νερούαν — χρηστὸν. Φ (335, a, 5). ib. δὲ ἄξιον. (δὲ ἄξιον A, B) Φ. 3. ἐπ' εὐφημίαν. 1, s, a, m. εἰς εὐφημίαν. f, ψ, l, o, Φ. ib. χρήσιμον. a. 4. ἄτης. m, o. ἄσης. l. 5. προθυμότερα δ' et suprascr. γὰρ. π. προθυμότερα δ'. p, f, l, E. ib. ὄντως. C et J ad Im. 702. οὔτως. E. 6. χρῆσι-
 στὸν. p, f, l, o. χρήσιμον. π, s, a, m. 7. εὐηθισάμενον. p, a. εὐθῆως τί καὶ μυρῶς διαπραξάμενον. s. idem, s. ed
 μωρῶς. a. Est scholion ex π, quod m. in mg. habet. 8. αὐτῶν. l. 11. ἢ τῆς. f et l ante corr. μηδὲ τῆς. p. i b.
 ἄρξαι f et l ante corr. ἄρξαι p pr. m. et ἄρχειν. sec. m. ib. ἢ om. f et l pr. m. 12. μηδ' ἂν. C, E. Fo: μηδὲ.
 13. ἔστ' ἐγώ. m. γρ. ib. σοφὸς γνώμην ἐρμηνεύειν ἀνδρὸς. π, s, fc, a, m. σοφὸς νεῦεν ἀνδρὸς. f, l. σοφὸς ἐπὶ
 ἀνῆρ. p, u. σοφὸς. o. 14. τοὺς om. o. 16. οἶδε. l. 17. τούτων. π, s, E. τοιούτων. p, f, l. 18. γεγενῆσθαι. o.
 24. τοσοῦτόν γε. f, l. 26. οὔτε. p. οὔτ'. E. 29. φημί. p. ib. δεῖσθαι μηδενὸς. π, s, E. μηδενὸς δεῖσθαι. p, f, l.
 ib. τὸ Πακτωλοῦ πᾶν. π, s, E. τὰ Πακτωλοῦ πάντα. p ex corr. f, l. 30. ἀνεβάλλομην. π. ἀνεβαλόμην. p, f, l, s.
 31. ἡγοῦμαι. p, f, l. 32. καὶ μὴν — καίω ὧν ἐρμηνεύω. E (454). 33. τὸ Εὐφράτου. p. ib. τῷ γὰρ Εὐφράτῳ
 ἐκ τοῦ κολακεύειν τοὺς δυνατοὺς τί λέγω — ἐκτεμῆσθαι. Φ (335, a, 8). 34. καὶ περὶ τῶν. E.

νης ὀβολοστάτης πάντα γιγνόμενος τὰ παλούμενά τε καὶ παλούντα. ἐντετύπεται δ' αἰ ταῖς τῶν δυνατῶν θύραις καὶ προσέστηκεν αὐταῖς πλείω καιρὸν ἢ οἱ θυρωροί, ἀπελήφθη δὲ καὶ ὑπὸ θυρωρῶν πολλὰς, ὥσπερ τῶν κυνῶν οἱ λίγνοι, δραγμῆν δὲ οὐδὲ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ προέμενός ποτε ἐπιτευχίξει τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον ἐτέροις, τὸν Αἰγύπτιον τουτοῦ βόσκων χρήμασι καὶ ὀξύνων ἐπ' ἐμὲ γλῶτταν ἀξίαν ἐκτεμῆσθαι.

12 Εὐφράτην μὲν δὴ καταλείπω σοί, σὺ γάρ, ἦν μὴ κόλακας ἐκαινῆς, εὐρήσεις τὸν ἀνθρώπου κακίᾳ ὣν ἐρμηνεύω, τῆς δὲ λοιπῆς ἀπολογίας ἀκροῶ· τίς οὖν αὕτη καὶ ὑπὲρ τίνων; ἦδειτό τις, ὃ βασιλεῦ, παιδὸς Ἀρκάδος ἐν τῇ κατηγορίᾳ θρηῆνος, τεμῆσθαι μὲν αὐτὸν ὑπ' ἐμοῦ νύκτωρ, εἰ δ' ὄναρ φησίν, οὐκ οἶδα, εἶναι δὲ πατέρων τε ἀγαθῶν ὁ παῖς οὗτος καὶ τὸ εἶδος οἱοί Ἀρκάδων οἱ ἐν αὐτῷ καλοί. τοῦτόν φασιν ἰκετεύοντά τε καὶ ὀλοφυρόμενον ἀπεσφάχθαι κάμῃ τὰς χεῖρας ἐς τὸ 10 τοῦ παιδὸς αἷμα βάψαντα θεοῖς ὑπὲρ ἀληθείας εὐχεσθαι. μέχρι τούτων ἐμὲ κρῖνουσιν, ὁ δὲ ἐφεξῆς λόγος τῶν θεῶν ἀπτεται, φασὶ γὰρ τοὺς θεοὺς ἀκοῦσαι μὲν ὧδέ μου εὐξαμένου, δοῦναι δὲ ἱερὰ εὐσημα καὶ μὴ ἀποκτεῖναι ἀσεβοῦντα. τὴν μὲν οὖν ἀκρόασιν, ὡς οὐ καθαρὰ, τί ἂν, ὃ βασιλεῦ, 346 λέγοιμι; ἀλλ' ὑπὲρ ὧν γέ μοι ἀπολογητέα, τίς ὁ Ἀρκὰς οὗτος; εἰ γὰρ μὴ ἀνάθυμος τὰ πατέρων, μῆδ' ἀνδραποδάδης τὸ εἶδος, ἄρα σοι ἐρωτᾶν, τί μὲν ὄνομα τοῖς γενναμένοις αὐτόν, τίνος δὲ οἰ- 15 κίας οὗτος, τίς δ' ἐθρέψατο αὐτόν ἐν Ἀρκαδίᾳ πόλις, τίνων δὲ βωμῶν ἀπαχθεῖς ἐνταῦθα ἐθύετο. οὐ λέγει ταῦτα καιτοὶ δεινὸς ὧν μὴ ἀληθεύειν. οὐκοῦν ὑπὲρ ἀνδραπόδου κρῖνει με. ἢ γὰρ μῆτ' αὐτῷ ὄνομα μῆδ' ὧν ἔφυ, μὴ πόλις μὴ κληρὸς ἐστίν, οὐχί, ὃ θεοί, τοῦτον ἐν ἀνδραπόδοις χρῆ τάττειν; ἀνάθυμα γὰρ πάντα. τίς οὖν ὁ κάπηλος τοῦ ἀνδραπόδου; τίς ὁ πριάμενος αὐτὸ ἐξ Ἀρ- 20 κάδων; εἰ γὰρ τὸ γένος τούτων ἐπιτήδειον τῇ σφαττούσῃ μαντικῇ, πολλῶν μὲν χρημάτων εἰκὸς ἐωνῆσθαι τὸν παῖδα, πεπλευκέναι δὲ τινα ἐς Πελοπόννησον, ἵν' ἐνθένδε ἡμῖν ἀναχθεῖ ὁ Ἀρκὰς, ἀνδραπόδα μὲν γὰρ Ποντικὰ ἢ Λύδια ἢ ἐκ Φρυγῶν πρίαται ἂν κἀνταῦθά τις, ὧν γε καὶ ἀγέλαις ἐντυγεῖν ἐστίν ἅμα φοιτάσαις δεῦρο, ταυτὶ γὰρ τὰ ἔθνη καὶ ὀπόσα βαρβάρων, πάντα τὸν χρόνον ἐτέρον ἀκροώμενοι οὐκ οὐκ τὸ δουλεύειν αἰσχρὸν ἡγούνται· Φρυγὶ γοῦν ἐπιχώριον καὶ ἀποδίδοσθαι 25 τοὺς αὐτῶν καὶ ἀνδραποδισθέντων μὴ ἐπιστρέφασθαι, Ἕλληνας δὲ ἐλευθερίας ἐρασταὶ ἔτι καὶ οὐδὲ 25 δοῦλον ἀνήρ Ἕλληνα πέρα ὄρων ἀποδώσεται, ὅθεν οὐδὲ ἀνδραποδισταῖς οὔτε ἀνδραπόδων καπήλοις ἐς αὐτοὺς παριτητέα, ἐς δὲ Ἀρκαδίαν καὶ μᾶλλον, πρὸς γὰρ τῷ παρὰ πάντας ἐλευθεριάζειν Ἕλλη- 347 νας δέονται καὶ ὄχλου δούλων. ἔστι δὲ κολλή ἢ Ἀρκαδία καὶ ὑλώδης οὐ τὰ μετέωρα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ποσὶ πάντα. δεῖ δὴ αὐτοῖς πολλῶν μὲν γεωργῶν, πολλῶν δὲ αἰπόλων συφορβῶν τε καὶ 30 ποιμένων καὶ βοσκῶν τῶν μὲν ἐπὶ βουσί, τῶν δ' ἐφ' ἵπποις, θρυτόμων τε δεῖται πολλῶν ἢ 30 γῶρα καὶ τοῦτο ἐκ παιδῶν γυμνάζονται. εἰ δὲ καὶ μὴ τοιάδε ἦν τὰ τῶν Ἀρκάδων, ἀλλ' εἶχον, ὥσπερ ἕτεροι, προσαποδίδοσθαι τοὺς αὐτῶν δούλους, τί τῇ θρυλουμένη σοφίᾳ ξυνεβάλλετο τὸ ἐξ Ἀρκαδίας εἶναι τὸν σφαττόμενον; οὐδὲ γὰρ σοφώτατοι τῶν Ἑλλήνων Ἀρκάδες, ἵν' ἐτέρου τι ἀνθρώπου 35 κλέον περὶ τὰ λογικὰ τῶν σπλάγγνων φαίνωσιν, ἀλλὰ ἀγροικώτατοι ἀνθρώπων εἰσὶ καὶ συνώδεις τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ γαστριζεσθαι τῶν θρυῶν. ῥητορικώτερον ἴσως ἀπολελόγημαι τοῦμοῦ τρόπου, τὰ τῶν 35 Ἀρκάδων ἀφερμηνεύων ἦδη καὶ παριῶν ἐς Πελοπόννησον τῷ λόγῳ. ἢ γὰρ ἐμοὶ προσήκουσα ἀπο-

1. πάντα τι. ἘΑ, Β. 2. πλέον ἦ. Φ. ib. ἀπελήφθη — προέμενος om. Φ. ib. ἀπελήφθη. C, a, m. ἀπελήφθη. 0. ἀπελήφθη. ἘΑ, Β. ib. ὑπὸ θυρωρῶν. Ἐ. ὑπὸ θυρῶν. C, E. 3. δραγμῆν. ἘΑ, Β. ib. ἀνδρὶ ποτε προέμενος. x, s, E, Ἐ. ἀνδρὶ πο. ποτε. p. ποτὲ ἀνδρὶ πο. f, l. 4. οὖν τὸν. Ἐ. ib. πλοῦτον, ἐτέροις. E. ib. ἐτέροις. ἘΑ. ubi ai suprasc.

6. σοί. E. 7. ἐρμηνεύων. ἘΒ. ib. τί. E. 8. αὐτόν om. s, a. 12. μου om. p, f, l. 16. ἐθρέψατ' αὐτόν. p. ib. πόλις. p. ib. τίνων βωμῶν δὲ. a, m. 18. μὴ κληρὸς μὴ ἐστίν. f, l. 19. πράττειν. p. ib. αὐτὰ. f, l. 21. Πελοπόννησον. p. ib. ἀναχθῆ. o ex ψ. 22. κἀν ταῦτα. s. ib. γέ τις. o. 24. ἡγούντο. p. 25. αὐτῶν. l. αὐτῶν. E. 26. οὐτ' ἀνδραπόδων. p, f, l, a. 27. τὸ. p, f, l. ib. Ἕλληνας om. f, l. 29. μὲν om. f, l. 30. βοσκῶν καὶ ποιμένων. p. ib. δ' om. a. 31. εἰ καί. f, l. ib. δὲ ἦν. f, l. 32. αὐτῶν. l. αὐτῶν. E. ib. θρυλουμένη. l, E. 33. τὸ σφαττόμενον. E. (non fc.) 34. λογικὰ. π. λογιστικά. p, f, l, E. 36. Πελοπόννησον. p.

λογία τίς; οὐκ ἔθυσα οὐ θυώ οὐ θυγγάνω αἵματος, οὐδ' εἰ βώμιον αὐτὸ εἶη, Πυθαγόρας τε γὰρ
 ᾧδε ἐγίνωσκεν οἷ τε ἀπ' αὐτοῦ παραπλησίως, καὶ κατ' Αἴγυπτον δὲ οἱ Γυμνοὶ καὶ Ἰνδῶν οἱ σο-
 φοί, παρ' ὧν καὶ τοῖς ἀμφὶ Πυθαγόραν αἰ τῆς σοφίας ἀρχαὶ ἐφοίτησαν. κατὰ ταῦτα θύοντες οὐ
 δοκοῦσιν ἀδικεῖν τοῖς θεοῖς, ἀλλὰ γηράσκουσιν τε αὐτοῖς ξυγγωροῦσιν ἀρτίως τὰ σώματα καὶ ἀνόσοις,
 5 καὶ σοφωτέροις αἰεὶ δοκεῖν μὴ τυραννεύεσθαι μηδενὸς δεῖσθαι. καὶ οὐκ ἀπεικός, οἶμαι, ἀγαθῶν
 348 δεῖσθαι σφᾶς ὑπὲρ καθαρῶν θυμάτων. δοκῶ γάρ μοι καὶ τοὺς θεοὺς τὸν αὐτὸν ἔμοι νοῦν ὑπὲρ
 θυσιῶν ἔχοντας τὰ λιβανοφόρα τῆς γῆς ἐν καθαρῷ τῆς οἰκουμένης ἐκφυτεύειν, ἢν' ἀπ' αὐτῶν θύ-
 οίμεν μὴ σιδηροφοροῦντες ἐν ἱεροῖς, μηδ' αἷμα ἐς βωμοὺς φάλιντες. ἐγὼ δ', ὡς ἔοικεν, ἑμαυτοῦ
 καὶ τῶν θεῶν ἐκλαθόμενος ἔθυσον τρόπον, ὃν μὴτ' αὐτὸς εἰώθα μῆτε τις ἀνθρώπων θύοι. ἀπαλ-
 10 λαττέτω με τῆς αἰτίας καὶ ὁ καιρός, ὃν εἴρηκεν ὁ κατήγορος· τὴν γὰρ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ἧ ταῦτα
 εἰργάσθαι μοί φησιν, εἰ μὲν ἐγευόμην ἐν ἀργῷ, ἔθυσα, εἰ δὲ ἔθυσα, καὶ ἔφαγον. εἰτά με, ᾧ βα-
 σιλεῦ, θαμινὰ ἐρωτᾷς, εἰ μὴ ἐπεχωρίαζον τῇ Ῥώμῃ τότε; καὶ σύ, βέλτιστε βασιλεῦν, ἐπεχωρίαζες,
 ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις θύσαι τοιαῦτα, καὶ ὁ συκοφάντης, ἀλλ' οὐχ ὁμολογήσει τὰ τῶν ἀνδροφόνων
 πράττειν, εἰ κατὰ τὴν Ῥώμην διγτάτο, καὶ μυριάδες ἀνθρώπων, ἃς βέλτιον ξενηλατεῖν ἢ ὑπάγειν
 15 γραφαῖς, ἐν αἷς τεκμήριον ἀδικημάτων ἔσται τὸ ἐνταῦθα εἶναι. καίτοι τὸ ἐς τὴν Ῥώμην ἦκειν καὶ
 παραιτεῖται τάχα τῆς τοῦ νεώτερα πράττειν δοκεῖν αἰτίας, τὸ γὰρ ἐν πόλει ζῆν, ἐν ἧ πάντες μὲν
 ὀφθαλμοί, πᾶσα δὲ ἀκρόασις ὄντων τε καὶ οὐκ ὄντων, οὐ ξυγγωρεῖ νεωτέρων ἀπτεσθαι τοῖς γε μὴ
 λίαν θανατῶσι, τοὺς δ' εὐλαβεστέρους τε καὶ σώφρονας βραδέως ἄγει καὶ ἐφ' ᾧ ἔξεστι. τί οὖν,
 20 ᾧ συκοφάντα, κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔπραττον; εἰ μὲν ὡς σεαυτὸν ἐρωτᾷς, ἐπειδὴ καὶ σύ ἐρω-
 τᾶν ἦκεις, ἀγῶνας ἠτοίμαζον καὶ κατηγορίας ἐπ' ἀνδρας χρηστοὺς καὶ ἀπολεισθαι τοὺς οὐκ ἀδι-
 κοῦντας καὶ πείσαι τὸν βασιλέα μὴ ἀληθῆ λέγων, ἢν' ἐγὼ μὲν εὐδοκιμοῖην, μαλινόιτο δὲ οὗτος, εἰ
 δ' ὡς φιλοσόφου πυνθάνη, τὸν Δημοκρίτου ἐκίηνον γέλωτα, ὃν ἐς πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων
 349 γελᾷ, εἰ δ' ὡς ἐμοῦ, Φιλίσκος ὁ Μηλιεύς ἐταῶν ξυμφιλοσοφῆσας ἔμοι τετάρων ἐνόσει τότε, καὶ
 παρ' αὐτῷ ἀπεκάθευδον οὕτω διακειμένῳ χαλεπῶς, ὡς καὶ ἀποθανεῖν ὑπὸ τῆς νόσου. καίτοι πολ-
 25 λὰς ἂν ἠξιάμην Ἰγγας ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ψυχῆς γενέσθαι μοι, καὶ, νῆ Δί', εἴ τινες Ὀρφείως εἶδιν
 ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων μελωδίαι, μηδ' ἐκείνας ἀγνοῆσαι, καὶ γὰρ ἂν μοι δοκῶ καὶ ὑπὸ τὴν γῆν
 πορευθῆναι δι' αὐτόν, εἰ ἐφικτὰ ἦν ταῦτα· οὕτω με ἀνήρητο πᾶσιν οἷς φιλοσόφως τε καὶ κατὰ
 τὸν ἔμῳ νοῦν ἔπραττε. ταῦτ' ἔστι μὲν σοι, βασιλεῦ; καὶ Τελεσίνου ἀκοῦσαι τοῦ ὑπάτου, παρῆν
 γὰρ κακείνος τῷ Μηλιεῖ, θεραπεύων αὐτὸν νύκτωρ, ὅποσα ἐγὼ. εἰ δὲ Τελεσίνοφ ἀπιστεῖς, ἐπειδὴ
 30 τῶν φιλοσοφούντων ἔστι, καλῶ τοὺς ἰατροὺς μάρτυρας, εἰσὶ δ' οὗτοι Σέλευκος τε ὁ ἐκ Κυζίου
 καὶ Στρατοκλῆς ὁ Σιδώνιος· τούτους ἐρώτα, εἰ ἀληθῆ λέγω, καὶ μαθηταὶ δ' αὐτοῖς ὑπὲρ τού-
 τριακόνα εἶποντο, τῶν αὐτῶν δήπου μάρτυρες, τὸ γὰρ προκαλεῖσθαι δεῦρο τοὺς τῷ Φιλίσκῳ
 προσήκοντας ἀναβολὰς ἕως ἡγήσῃ τῆς δίκης, ἐπειδὴ αὐτίκα τῆς Ῥώμης ἀπήραν ἐς τὰ Μηλιεῶν
 ἦδη κατὰ ὁσίαν τοῦ νεκροῦ. ἴτε, ᾧ μάρτυρες, καὶ γὰρ δὴ καὶ παρήγγελται ὑμῖν ὑπὲρ τούτου
 35 ΜΑΡΤΥΡΕΣ. παρ' ὅσον μὲν τοῖνον τῆς ἀληθείας ἢ γραφῆ ξυνετέθη, δηλοῖ σαφῶς ἢ μαρτυρί-
 τῶν ἀνδρῶν, οὐ γὰρ ἐν προαστείοις, ἀλλ' ἐν ἄστει, οὐκ ἔξω τείχους, ἀλλ' ἐπ' οἰκίας, οὐδὲ παρὰ
 Νερούφ, παρὰ Φιλίσκῳ δὲ, οὐδὲ ἀποσφάττων, ἀλλ' ὑπὲρ ψυχῆς εὐχόμενος, οὐδ' ὑπὲρ βασιλείας,
 ἀλλ' ὑπὲρ φιλοσοφίας, οὐδ' ἀντὶ σοῦ χειροτονωῶν νεώτερον, ἀλλ' ἀνδρα σώζων ἑμαυτῷ ὅμοιον. τί
 οὖν ὁ Ἀρκὰς ἐνταῦθα; τί δ' οἱ τῶν σφαγίων μῦθοι; τί δὲ τὸ τὰ τοιαῦτα κείθειν; ἔσται γὰρ ποτε
 40 καὶ ὃ μὴ γέγονεν, ἂν ὡς γεγονὸς κριθῆ· τὸ δ' ἀπίθανον τῆς θυσίας, ᾧ βασιλεῦ, κοῖ τάξεις; ἐγέ-

1. αὐτὸ εἶη om. p. ib. γὰρ om. p, f, l. 3. ταῦτά. f, l. 9. θυεῖ. l. 12. ἐπερωτᾷς. f, l. 17. μὲν om. 20. ἀπολογεῖσθαι. π, s, a, m. ἀπολεισθαι. p, u, f, ψ, l, o. Fo: ἀπολέσαι. 22. ὑπὴρνον. m. 24. καὶ om. p, f. l. 25. ἠξιάμην. p. ib. Ἰγγας. p, u, o. ὑγιείας. f, l, s, a, m. ὑγιείας. et Ἰγγας in mg. π ut etiam s, m. ib. Δία. p. 27. καὶ om. p. 28. καὶ Τελεσίνοφ βασιλεῦ. p. 32. μαρτυρεῖν. B. 35. παρόσον. f, l. 39. τὰ om. p, f, l. ib. ὄττι - o.

νοντο μὲν γὰρ καὶ πρότερον σφαγίων μάντις ἀγαθοὶ τὴν τέχνην καὶ οἶοι ὀνομάσαι, Μεγιστίας ἐξ 350
 Ἀκαρνανίας Ἀρίστανδρος ἐκ Λυκίας, Ἀμπρακία δὲ Σιλανὸν ἤνεγκε, καὶ ἐθύοντο ὁ μὲν Ἀκαρναν
 Λεωνίδα βασιλεῖ Σπάρτης, ὁ δὲ Λύκιος Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, Σιλανὸς δὲ Κύρῳ βασιλείας
 ἐφῶντι, καὶ εἴ τι ἐν ἀνθρώπου σπλάγγχνις ἢ σαφέστερον ἢ σοφώτερον ἢ ἐτυμώτερον ἀπέκειτο, οὐκ
 ἄπορος ἦν ἡ θυσία, βασιλείων γε παρισταμένων αὐτοῖς, οἷς πολλοὶ μὲν ἦσαν οἰνοχόοι, πολλὰ δ' 5
 αἰχμάλωτα, παρανομίαι δ' ἀκίνδυνοὶ καὶ φόβος οὐδεὶς κατηγορίας, εἴ τι ἐσφαττον· ἀλλ', οἶμαι,
 παρίστατο τοῖς ἀνδράσιν, ὁ κάμοι νῦν κινδυνεύοντι ὑπὲρ τοιούτων, ὅτι τὰ μὲν ἄλογα τῶν ζῶων
 εἰκός, ἐπειδὴ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ θανάτου σφάττεται, μὴ θολοῦσθαι τι τῶν σπλάγγχνων ὑπὸ ἀξυνεσίας
 ἂν πείθονται, ἀνθρώπων δὲ αἰεὶ τι ἐν τῇ ψυχῇ ἔχοντα θανάτου καὶ μήπω ἐφεστηκότος δαίμα πῶς
 εἰκός παρόντος ἤδη καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντος δεῖξαι τι ἐπὶ τῶν σπλάγγχνων μαντικὸν ἢ ὅλως εὐθυ- 10
 τον; ὅτι δὲ ὀφθαλμῶς τε καὶ κατὰ φύσιν στοχάζομαι τούτων, σκόπει, βασιλεῦ, ἄδε· τὸ ἦπαρ, ἐν ᾧ
 φασὶ τὸν τῆς αὐτῶν μαντικῆς εἶναι τρίποδα οἱ δεινοὶ ταῦτα, ζύγκνεται μὲν οὐ καθαροῦ αἵματος,
 πᾶν γὰρ, ὅ τι ἀκραιφνές, καρδία ἴσχει δι' αἱματηρῶν φλεβῶν ἀποχετεύουσα ἐς πᾶν τὸ σῶμα, χο-
 λὴν δ' ἐπὶ ἦπατι κειμένην ὀργῇ μὲν ἀνίστησι, φόβοι δὲ ὑπάγουσιν ἐς τὰ κοῖλα τοῦ ἦπατος. ὑπὸ
 μὲν δὴ τῶν παροξυνόντων ζέουσα καὶ μηδὲ τῷ ἑαυτῆς ἀγγείῳ φορητὸς οὕσα ὑπὲρ ἐπιχειρεῖται τῷ 15
 ἦπατι, καθ' ὃ ἐπέχει χολὴ πᾶσα τὰ λεία τε καὶ μαντικὰ τοῦ σπλάγγχνου, ὑπὸ δὲ τῶν δαιματούν-
 των ξυνιζάνουσα ξυνεπισπᾶται καὶ τὸ ἐν τοῖς λείοις φῶς, ὑπονοσθεῖ γὰρ τότε καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ
 αἵματος, ὅφ' οὐ σπληνοῦται τὸ ἦπαρ, ὑποτρέχοντος φύσει τὸν περὶ αὐτὸ ὑμένα καὶ τῷ πηλώδει 351
 ἐπιπολάζοντος. τί οὖν, ὦ βασιλεῦ, τῆς μαιφρονίας ἔργον, εἰ ἄσσημα τὰ ἱερά ἐσται; ἄσσημα δ' αὐτὰ
 ἢ ἀνθρωπεῖα φύσις ἐργάζεται ξυνιείσα τοῦ θανάτου καὶ αὐτοὶ οἱ ἀποθνήσκοντες, οἱ μὲν γὰρ εὐ- 20
 τυχοὶ ξὺν ὀργῇ τελευτῶσιν, οἱ δ' ἀθυμότεροι ξὺν δέει. ἔνθεν ἡ τέχνη παρὰ τοῖς οὐκ ἀνεπιστή-
 μοσι βαρβάρους χιμαίρας μὲν καὶ ἄρνας ἐπαινεῖ σφάττειν, ἐπειδὴ εὐήθη τὰ ζῶα καὶ οὐ πόρρω
 ἀναισθήτων, ἀλεκτρούνας δὲ καὶ σὺς καὶ ταύρους, ἐπειδὴ θυμοειδῆ ταῦτα, οὐκ ἀξιοὶ τῶν ἑαυτῆς
 ἀπορρήτων. ξυνίημι, ὦ βασιλεῦ, παροξύνων τὸν κατήγορον, ἐπειδὴ σοφώτερόν σε ἀκροατὴν εἰργα-
 σμαι, καὶ μοι δοκεῖς καὶ προσέχειν τῷ λόγῳ. εἰ δὲ μὴ σαφῶς τι αὐτοῦ φράζοιμι, ξυγχωρῶ σοι 25
 16 ἔρωπᾶν με. εἰρηται μοι τὰ πρὸς τὴν τοῦ Ἀλγυκτίλου γραφὴν· ἐπεὶ δ', οἶμαι, χρῆ μὴδὲ τὰς Εὐφρά-
 του διαβολὰς ὑπερορᾶσθαι, σύ, ὦ βασιλεῦ, δικάζεις, ὀπότερος ἡμῶν φιλοσοφεῖ μᾶλλον· οὐκ οὖν ὁ
 μὲν ἀγωνίζεται μὴ τάληθῆ περὶ ἐμοῦ λέγειν, ἐγὼ δ' οὐκ ἀξιώ, καὶ ὁ μὲν σε ἡγείται δεσπότην,
 ἐγὼ δ' ἄρχοντα, καὶ ὁ μὲν ξίφος ἐπ' ἐμέ σοι δίδωσιν, ἐγὼ δὲ λόγον. ἀλλ' ὑπὲρ ὧν γε διαβέβλη-
 κεν, οἱ λόγοι εἰδέν, οὓς ἐν Ἰωνίᾳ εἶπον, φησὶ δ' αὐτοὺς οὐκ ἐς τὸ σοὶ ξυμφέρον ὑπ' ἐμοῦ εἰρη- 30
 σθαι. καίτοι τὰ μὲν λεχθέντα ἦν ὑπὲρ Μοιρῶν καὶ ἀνάγκης. παράδειγμα δ' ἐρίγνετό μοι τοῦ λόγου
 τὰ τῶν βασιλείων πράγματα, ἐπειδὴ μέγιστα τῶν ἀνθρωπεῖων δοκεῖ τὰ ὑμέτερα, Μοιρῶν τε ἰσχὺν
 ἐφιλοσόφουν καὶ τὸ οὕτως ἄτρεπτα εἶναι, ἃ κλάθουσιν, ὥς, εἰ καὶ βασιλείαν τῷ ψηφίσαιντο ἑτέρῳ
 δὴ ὑπάρχουσαν, ὁ δ' ἀποκτείνεις τοῦτον, ὥς μὴ ἀφαιρεθεῖη ποτὲ ὑπ' αὐτοῦ τὸ ἄρχειν, κἂν ἀνα- 352
 βίῃ ὁ ἀποθανὼν ὑπὲρ τῶν δοξάντων ταῖς Μοίραις. τὰς γὰρ ὑπερβολὰς τῶν λόγων ἐσαγόμεθα 35
 διὰ τοὺς τοῖς πιθανοῖς ἀπειθοῦντας, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ τοιούδε ἔλεγον· ὅτω πέρωται γενέσθαι τε-

1. οἶον. p. 2. Σιλανὸν. a et m. γρ. 4. ἐτοιμώτερον. f, l. ἐτοιμώτερον. π. (sic corr.) 5. μὴ δὲ. p, f, l. 9.
 ἔχοντα om. fc, a. 11. τὸ ἦπαρ — ἐπιπολάζοντος. h. 12. οἱ δεινοὶ ταῦτα om. h. ib. μὲν om. h. 13. πᾶν δὲ. h.
 ib. χολὴν δὲ. h. 16. καθ' ὃ. p, f, l. 18. τῇ φύσει. f, l. φύσει om. h. ib. αὐτῶν. h. αὐτοῦ. E. 26. μηδὲ om. p,
 f, l. 28. οὐκ ἀξιώ λέγειν. ψ. 29. ἐπ' ἐμοῖ. p. ib. μὲν οὖν. 1 et s pr. m. (ubi δὲ est a sec.) a, m. δ' οὖν. f, l.
 μὲν οὖν. B, o. Scr. δὲ λόγον. 30. σοὶ om. m, o. 31. ἐρίγνετο. C (f, l. ἐρίγνετο). 32. ἀνθρώπων. m. γρ. 33. οὕτως
 ἄτρεπτα — ἐντεθυμησθαι με. E (481). ib. τῷ. f, l, m, o. ib. ἐτέρῳ. f, l, ψ, o, E. ἐτέρων. 1, s, a, m, B.
 34. ἤδη. E. ib. οὐκ ἂν ἀποκτείνεῖ τις. E. ib. καὶ ἀναβ. l. ib. ἀναβίωναι. E. 35. τὰς — ἔλεγον om. E.

κτονικῶ, οὗτος, κἄν ἀποκοπῆ τῶ χειρε, τεκτονικὸς ἔσται, καὶ ὅτω νίκην ἐν Ὀλυμπίᾳ δρόμου ἄρα-
σθαι, οὗτος, οὐδ' εἰ πηρωθείη τὸ σκέλος, ἀμαρτήσεται τῆς νίκης, καὶ ὅτω ἔνευσαν Μοῖραι τὸ ἐν
τοξείᾳ κράτος, οὗτος, οὐδ' εἰ ἀποβάλοι τὰς ὄψεις, ἐκπεσεῖται τοῦ σκοποῦ. τὰ δὲ τῶν βασιλείᾳ
ἔλεγον ἐς τοὺς Ἀκρισίους δῆπου ὄραῶν καὶ τοὺς Λαίλους Ἀστυάγῃ τε τὸν Μῆδον καὶ πολλοὺς ἐτέ-
5 ρους εὖ τίθεισθαι τὰ αὐτῶν ἐν ἀρχῇ δόξαντας, ὧν οἱ μὲν παῖδας, οἱ δὲ ἐγγόνους ἀποκτείνειν οἴη-
θέντες ἀφηρέθησαν ὑπ' αὐτῶν τὸ βασιλεύειν ἀναφύντων ἐξ ἀφανοῦς ξὺν τῷ πεπωμένῳ. καὶ εἰ
μὲν ἠγάπων κολακευτικὴν, εἶπον ἄν καὶ τὰ σὰ ἐντεθυμῆσθαι, ὅτε ἀπειλήσο' μὲν ὑπὸ Βιτελλίου ἐν-
ταῦθα, κατεπίμπρατο δὲ ὁ νεῶς τοῦ Λιδῶς περὶ τὰς ὄφρυς τοῦ ἄστεος, ὁ δ' εὖ κείσεσθαι τὸ ἔαν-
τοῦ ἔφασκεν, εἰ μὴ διαφύγοις αὐτόν — καίτοι μειράκιον ἰκανῶς ἤσθα καὶ οὐπω οὗτος — ἀλλ
10 ὅμως, ἐπειδὴ Μοῖραις ἐδόκει ἕτερα, ὁ μὲν ἀπώλετο αὐταῖς βουλαῖς, σὺ δὲ τὰ κείνου νῦν ἔχεις. ἐπε-
δ' ἁρμονία κολακευτικῇ ἄχθομαι, δοκεῖ γάρ μοι τῶν ἐκρύθμων τε καὶ οὐκ εὐφρόγγων εἶναι
τεμνέσθω μοι ἦδε ἢ νευρὰ καὶ μηδὲν ἠγοῦ τῶν σῶν ἐντεθυμῆσθαι με, ἀλλὰ διειλέχθαι μόνον τι
ὑπὲρ Μοιρῶν καὶ ἀνάγκης, ταυτὶ γάρ φησιν εἰρηθῆσθαι μοι ἐπὶ σέ. καίτοι τὸν λόγον τοῦτον ἀνέ-
χονται μὲν καὶ οἱ πολλοὶ τῶν θεῶν, οὐκ ἄχθεται δὲ οὐδὲ ὁ Ζεὺς ἀκούων καὶ ταῦτα τῶν ποιητῶν
15 ἐν τοῖς Λυκίοις λόγοις

ἔμοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα

καὶ τοιαῦτ' ἐς αὐτόν ἀδόντων, ἐν οἷς τοῦ νείος ἐξίστασθαι φησι ταῖς Μοῖραις, λεγόντων τε αὐτὸ ἐν
ψυχοστασίᾳ, ὅτι Μίνω τὸν ἀδελφὸν τοῦ Σαρπηδόνοιο ἀποθανόντα χρυσῶ μὲν σκήπτρῳ ἐτίμησε κα
353 δικάζειν ἔταξεν ἐν τῇ τοῦ Αἰδωνέως ἀγορᾷ, Μοιρῶν δ' οὐ παρητήσατο. σὺ δ', ὦ βασιλεῦ, τοι
20 χάριν ἄχθη τῷ λόγῳ, θεῶν καρτερούντων αὐτόν, οἷς ἐπέηγεν αἰεὶ τὰ πράγματα, καὶ μὴ ἀποκτε-
νόντων τοὺς ποιητὰς ἐπ' αὐτῷ; προσήκει γάρ ταῖς Μοῖραις ἔπεσθαι καὶ πρὸς τὰς μεταβολὰς τῶν
πραγμάτων μὴ χαλεποὺς εἶναι, Σοφοκλεῖ τε μὴ ἀπιστεῖν

μόνοις οὐ γίγνεται

θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ μὴν θανεῖν ποτε,

25 τὰ δ' ἄλλα συγγεῖ πάνθ' ὁ παγκρατῆς χρόνος,

ἄριστα δὴ ἀνθρώπων λέγοντι. ἐγκύκλιοι γὰρ αἱ κατ' ἀνθρώπους εὐπραγία καὶ ἐφήμερον, ὦ βασι-
λεῦ, τὸ τοῦ ὄλβου μῆκος· τὰ μὰ οὗτος καὶ τὰ τούτου ἕτερος καὶ ὁ δεῖνα τὰ τοῦ δεῖνος ἔχων οὐκ
ἔχει. ταῦτ' ἐννοῶν, ὦ βασιλεῦ, παῦε μὲν φυγὰς, παῦε δ' αἶμα, καὶ φιλοσοφία μὲν ὅ τι βούλει
χρῶ, ἀπαθῆς γὰρ ἢ γε ἀληθῆς, δάκρυα δὲ ἀνθρώπων ἀφαίρει, ὡς νῦν γε ἠγῶ μυρία μὲν ἐκ θα-
30 λάττης, πολλῶν δὲ πλείων ἐξ ἠπείρων φοιτᾷ θρηγνούντων, ὅ τι ἐκάστῳ θρήνου ἄξιον. τὰ δὲ ἐντι-
θεν φνόμενα πλείω ὄντα ἢ ἀριθμῆσθαι ταῖς τῶν συκοφαντῶν γλώτταις ἀνήπται διαβαλλόντων οἷ
τε πάντας καὶ σέ, ὦ βασιλεῦ, πᾶσιν.“

VIII Ὡδε μὲν δὴ τῷ ἀνδρὶ τὰ ἐκ παρασκευῆς εἶχεν, ἐπὶ τελευτῇ δ' εὖρον τοῦ λόγου τὰ τελευταῖα
τοῦ προτέρου τὸ

1. οὕτως. Ἐ. ib. ἀποκοπῆ. p, f, l. Ἐ. ἀποκοπεῖη. π, B. ib. Ὀλυμπίους. p. 3. τοξικῆ. Ἐ. ib. σκοποῦ. ἘΑ
αὐτῶν
(sic) εὐσκόπου. ἘΒ. 4. Ἀστυάγῃ. ἘΑ. ib. τὸν δῆμων. π. ib. πολλοὺς ἄλλους. Ἐ. praeter A, B. 5. τὰ τοιαῦτα.
π. τὰ αὐτῶν τοιαῦτα. p, 2, E. τὰ τοιαῦτα. Ἐ. ib. ἐν ἀρχῇ om. Ἐ. ib. ἐγγόνους. π. ἐγγόνους. p, 2, o. ἐγγόνους.
a. ἐκδαγόνους. m. ib. ἀποκτείνειν. C. ἀποκτένειν. ἘΑ. ἀποκταίνειν. ἘΒ. ἀποκτεῖναι. E. 6. ἐπ' αὐτούς ἐξ ἀφανοῦς
Ἐ. 7. καὶ τὰδε. Ἐ. ib. ἐνθυμῆσθαι. f, l. ib. ὑπὸ τοῦ. E. ib. Βιτελλίου. s. ib. ἐνταῦθα om. Ἐ. s. νεῶς. Ἐ
ib. κείσεσθαι. f, l. 9. διαφύγοις. p. 10. ἐπεὶ ἘΑ et B ex corr. fuit ἐπὶ. 11. ἁρμονία κολακευτικῆ. ἘΑ, B. ib. ἐν
φνθμῶν. f. 12. τετμήσθω. Ἐ. 14. καὶ om. p. ib. οἱ λοιποὶ. l. ib. οὐδὲ om. f, l. 16. ἐγὼ. f, l, a. 17. νείος
f, l, E. 20. θεόν. a. 23. μόνοις. f, l. μόνοισιν. f, s, E. 24. θεοῖς. f, l. ib. ποτε. o. 25. συγγαρῆ. l. ib. πάντα
f, l. 29. ὧν νῦν. o. 30. πλείω. a, m. ib. ἐκάστου. p, f, l. 31. γλώσσαις. f, l. 32. πάντας. B. πάντα. C, E.
33. τὰ om. l. ib. ἐπὶ τελευτῇ. π, m, o. ἐπὶ τελευτῆς. p, 2, a.

οὐ γὰρ με κτενείεις, ἐπεὶ οὗτοι μόραϊμός εἰμι.

καὶ τὰ πρὸ τούτου ἔτι, ἀφ' ὧν τούτου. ἐπεὶ δὲ ἀπῆλθε τοῦ δικαστηρίου δαιμόνιον τε καὶ οὐ ῥάδιον
εἰαῖν τρόπον, οὐκ ἔπαθεν ὁ τύραννος, ὅπερ οἱ πολλοὶ ᾤοντο· οἱ μὲν γὰρ ᾤοντο αὐτὸν σκέτλια 354
ὑπὲρ τούτου βοήσεσθαι καὶ δῶξιν ποιήσεσθαι τοῦ ἀνδρὸς κηρύξιν τε ἐς τὴν αὐτοῦ πᾶσαν, μη-
δαμοῦ παραιτητέα εἶναι οἱ, ὁ δ' οὐδὲν τούτων, ἀλλ' ὥσπερ ἀγωνιζόμενος πρὸς τὴν τῶν πολλῶν 5
δόξαν ἢ ξυνηϊεὶς λοιπὸν, ὅτι μὴδὲν ἐπὶ τὸν ἄνδρα οἱ αὐταρκες. εἰ δ' ὑπερεώρα, ξυμβαλάμεθα τοῖς
ἐφεξῆς, φανεῖν γὰρ ἂν ξυνταραχθεὶς μᾶλλον ἢ καταφρονήσας· ἤμορᾶτο μὲν γὰρ ἑτέρας ἐπ' ἐκείνῃ 1X
δίκης, πόλις δ' ἦν ἀγωνιζομένη πρὸς ἄνδρα ὑπὲρ διαθηκῶν, οἶμαι, διέφευγον δ' αὐτὸν οὐ μόνον
τὰ τῶν δικαζομένων ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ὁ νοῦς τῆς δίκης. ἀνόητοι μὲν γὰρ αἱ ἐρωτήσεις ἦσαν, αἱ
δ' ἀποκρίσεις οὐδ' ὑπὲρ ὧν ἢ κρῖσις· ἂ σφόδρα ἤλεγχε τὸν τύραννον, ὡς ἐξεπέπληκτό τε καὶ 10
ἠπόρει δι' αὐτὸ μάλιστα τὸ πεπεῖσθαι πρὸς τῶν κολακευόντων, ὅτι μὴδὲν ἂν διαφύγοι αὐτόν.

Οὕτω τὸν τύραννον διαθεὶς καὶ παίρνιον τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας ἀποφήνας τὸν Ἑλλησί τε καὶ X
βαρβάρους φοβερὸν πᾶσι πρὸ μεσημβρίας μὲν ἀπῆλθε τοῦ δικαστηρίου, περὶ δὲ δειλὴν δ' ἐν Δικαι-
αρχείᾳ ἐφάνη Δημητρίῳ τε καὶ Δάμιδι, καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν τὸ παρακελεύεσθαι αὐτὸν τῷ Δάμιδι
μὴ περιμεινάντι τὴν ἀπολογία πειθεῖσθαι ἐς Δικαιαρχίαν. τὰ μὲν γὰρ βεβουλευμένα οὐ προὔλεγε, 15
τὸν δ' ἑαυτῷ ἐπιτηδειότατον ἐκέλευε πράττειν, ἃ τοῖς βεβουλευμένοις εἶπετο. ἐτύγγανε μὲν δὴ ὁ
Δάμις τῆς προτερείας ἀφιγμένος καὶ τῷ Δημητρίῳ ξυγγεγονῶς ὑπὲρ τῶν πρὸ τῆς δίκης, ὁ δ' εὐ- 355
λαβέστερον ἢ τὸν ὑπὲρ Ἀπολλωνίου ἀκροώμενον εἰκὸς διατεθεὶς ἦν ὑφ' ὧν ἤκουσε, καὶ πάλιν τῆς
ὑστερείας ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἠρώτα, ξυναλύων αὐτῷ παρὰ τὴν θάλατταν, ἐν ἣ τὰ περὶ τὴν Κα-
λυψῶ μυθεύματα· ἀπερίγνωστον μὲν γὰρ ὡς οὐχ ἤξοντος, ἐπειδὴ τὰ τῆς τυραννίδος χαλεπὰ ἦν 20
πᾶσι, τὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ προστατόμενα ἐτίμων διὰ τὴν φύσιν τοῦ ἀνδρός. ἀπεικόντες οὖν ἐκά-
θητο ἐς τὸ νύμφαιον, ἐν ᾧ ὁ πῖθος, λευκοῦ δ' οὗτός ἐστι λίθου ξυνέχων πηγὴν ὕδατος οὐδ'
ὑπερβάλλουσιν τοῦ στομίου οὗτ', εἴ τις ἀπαντλοῖ, ὑποδιδοῦσαν. διαλεχθέντες δ' ὑπὲρ τῆς φύ-
σεως τοῦ ὕδατος οὐ μάλα ἐσπουδακῶς διὰ τὴν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ ἀθυμίαν ἐπανήγον τὸν λόγον ἐς τὰ
πρὸ τῆς δίκης. ἀνολοφυραμένου δὲ τοῦ Δάμιδος καὶ τι καὶ τοιοῦτον εἰπόντος „ἄρ' ὀψόμεθά ποτε, 25 XII
ὦ θεοὶ, τὸν καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν ἑταῖρον;“ ἀκούσας ὁ Ἀπολλάνιος, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐφεστῶς ἦδη
τῷ νυμφαίῳ ἐτύγγανεν, „ὄψεσθε“, εἶπε „μᾶλλον δὲ ἐωράκατε.“ „ζῶντα;“ ἔφη ὁ Δημήτριος „εἰ
δὲ τεθνεῶτα, οὐπω πεπαύμεθα ἐπὶ σοὶ κλάοντες.“ προτείνας οὖν ὁ Ἀπολλάνιος τὴν χεῖρα „λαβοῦ
μου“, ἔφη „κἂν μὲν διαφύγω σε, εἰδωλὸν εἰμί σοι ἐκ Φερσεφάττης ἦκον, οἷα φαίνουσιν οἱ χθό-
νιοι θεοὶ τοῖς ἀθυμοτέροις τὰ πένθη, εἰ δὲ ὑπομείναιμι ἀπτόμενον, πείθει καὶ Δάμιν ζῆν τέ με 30
καὶ μὴ ἀποβεβληκέναι τὸ σῶμα.“ οὐκέθ' οἷοι ἀπιστεῖν ἦσαν, ἀλλ' ἀναστάντες ἐξεκρέμαντο τοῦ ἀν-
δρός καὶ ἠσπάζοντο ὑπὲρ τε τῆς ἀπολογίας ἠρώτων· ὁ μὲν γὰρ Δημήτριος οὐδ' ἀπολελογῆσθαι
αὐτόν, ἀπολέσθαι γὰρ ἂν καὶ μὴ ἀδικοῦντα, Δάμις δ' ἀπολελογῆσθαι μὲν, θάττον δ' ἴσως, οὐ
γὰρ ἐκ' ἐκείνης γε τῆς ἡμέρας ᾤετο. ὁ δ' Ἀπολλάνιος „ἀπολελόγημαι“, ἔφη „ὦ ἄνδρες, καὶ νι 355
κῶμεν, γέγυσε δέ μοι τὰ τῆς ἀπολογίας τήμερον οὐ πρὸ πολλοῦ τῆς ἡμέρας, προήει γὰρ ἦδη ἐς 35
μεσημβρίαν.“ „πῶς οὖν“ ἔφη ὁ Δημήτριος „τοσῆνδε ὁδὸν ἐν σμικρῷ τῆς ἡμέρας ἦνυσας;“ καὶ ὁ
Ἀπολλάνιος „πλὴν κριοῦ“ ἔφη „καὶ πτερωῶν κηροῦ ξυγκειμένων πάντα οἴου, θεὸν ἐπιγράφων τῇ

1. κτενείεις. 1, E. 3. τὸν τρόπον. f, l. ib. ὅνπερ. l. ὥσπερ. m. 4. ποιήσεσθαι. p. ποιήσασθαι. π, f, l, E. ib. αὐτοῦ. E. 5. παραιτητέα. s pr. m. a, m. ib. ἀλλὰ delendum videtur. 6. εἰ ξυνηϊεὶς. o. ib. ἀνδρὰ οἱ. l. 8. διεφ. αὐτόν. l. 10. ἂ μὴ p sic. ib. ὥσπερ f sic.

13. Δικαιαρχία. p. 14. Δημητρίῳ δὲ. f, l. 15. περιμεινάντα. f, l. ib. πειθεῖσθαι. C, E. πειθεῖσαι. J. 16. ἐκέ-
λευσε. p. 17. πρὸ om. l. 20. τὰ om. p, f, l. 21. προστατόμενα. p. ib. τοῦ om. o. 25. ἀνολοφυραμένου. π. ἀνο-

λοφυρομένου. p, 2, E. ib. ὀψόμεθα. s. 27. εἶπεν. p. 28. λαβοῦμαι. π. λαβοῦ μου. p, f, l. λαβοῦ μοι. E. Fo:
λαβοῦ με. 31. ὦ om. l. 37. κρινοῦ. π. Ἰαίρον. p.

- πομπή ταύτη.“ „πανταχοῦ μὲν“ ἢ δ' ὁ Δημήτριος „τῶν σῶν ἔργων τε καὶ λόγων θεὸν αἰεὶ τινα προορᾶν ἠγοῦμαι, παρ' οὗ τὰ σὰ οὕτως ἔχει, τὴν δ' ἀπολογία, ἢ τις γένοιε καὶ ἄττα ἢ κατηγορία εἶχε καὶ τὸ τοῦ δικάζοντος ἦθος καὶ ὅ τι ἦροτο καὶ ὅτω ξηγκατέθετο ἢ ὅτω μὴ, λέγε ὁμοί πάντα, ἵνα καὶ Τελεσίῳ ἕκαστα φράξοιμι, οὐ γὰρ ἀνήσει ἐρωτῶν τὰ σά, ὅς γε καὶ πρὸ πεντεκαί-
 5 δεκα ἰσως ἡμερῶν ἐμὲ ξυμπίνων ἐν Ἀνθίῳ κατέδαρθε μὲν ἐπὶ τῆς τραπέζης, μεσοῦσης δ' αὐτῷ τῆς κύλικος ἔδοξεν ὄναρ πῦρ ἐν τῇ γῆ πελαγίσαν τοὺς μὲν ἀπολαμβάνειν τῶν ἀνθρώπων, τοὺς δὲ φθάνειν ὑποφεύγοντας, καὶ γὰρ δὴ καὶ ρεῖν αὐτὸ παρακλησίως τῷ ὕδατι, σὲ δ' οὐχ ὅπερ οἱ πολλοὶ παθεῖν, ἀλλὰ διανεῦσαι αὐτοῦ σχισθέντος. ἐπὶ δὲ τῷ ἐνυπνίῳ τούτῳ θεοῖς εὐξυμβόλοις ἔσπει-
 10 „ὑπερκαθεύδοντα, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπερεγγήρορὲ μου πάλαι, τὰ δ' ὑπὲρ τῆς δίκης κεύσεσθε μὲν, οὐ μὴν ἐνταῦθα, δειλή τε γὰρ ἱκανῶς ἦδη καὶ βαδίζειν ὄρα ἐς ἄστν, ἠδίους δ' οἱ καθ' ὁδὸν λόγοι παραπέμψαι βαδίζοντας. ἴωμεν οὖν διαλαλοῦντες ὑπὲρ ἂν ἐρωτᾶτε, λέξω δὲ τὰ τήμερον δῆποι
 357 ἐν τῷ δικαστηρίῳ παραχθέντα. τὰ γὰρ πρὸ τῆς κρίσεως ἄμφω ἴστε, σὺ μὲν παρατυχῶν, σὺ δ' ἠρμο-
 ἀμένος, οἶμαι, τούτου, μὰ Δία, οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ καὶ πάλιν, εἰ μὴ ἐκλέγησμαι Δημητρίου, ἃ δ'
 15 οὐκ ἴστε, δειμι, διείρων ἀπὸ τῆς προορήσεως καὶ τοῦ γυμνὸς ἐπελθεῖν.“ διήκει δὲ καὶ τοὺς ἑαυτοὶ
 XIII λόγους καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ „οὐ γὰρ με κτενεῖς“ καὶ τὸ ἀπελθεῖν τῆς κρίσεως, ὡς ἀπῆλθε. τότε ἀναβοῆσαι
 Δημήτριος „ἐγὼ μὲν ὄμην σεσωσμένον ἀφῆχθαί σε, σοὶ δ' ἀρχὴ κινδύνων ταῦτα, ξυλλήφεται γὰρ
 σε καταγγελλόμενον καὶ πάσης ἀποστροφῆς εἰργόμενον.“ ὁ δ' ἐρωσθεῖται τῷ Δημητρίῳ δεῖ φράξω-
 „εἰ γὰρ καὶ ὑμεῖς“ εἶπεν „ἄθε αὐτῷ εὐάλατοι ἦτε· ἀλλ' ὅπως μὲν τάκεινον νῦν ἔχει, ἐγὼ οἶδα
 20 κολακευόντων γὰρ αἰεὶ λόγων ἀκροατῆς γιγνόμενος νῦν ἐπικληττόντων ἠρόαται, φήγνυνται δ' ὑπ-
 τῶν τοιούτων αἰ τύραννοι φύσεις καὶ περὶ ταῦτα χολῶσιν. ἐμοὶ δὲ ἀναπαύλης δεῖ γόνυ οὐκ ἄνευ
 φαντι ἐκ τοῦ ἄθλου.“ καὶ ὁ Δάμις „ἐγὼ, Δημήτριε, διεκείμην μὲν οὕτως“ ἔφη „πρὸς τὰ τοῦ-
 τοῦ ἀνδρὸς πράγματα, ὡς καὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀπάγειν αὐτόν, ἐφ' ἧς ἦκει, ξυμβούλευες δὲ π-
 καὶ σὺ ταῦτα, ὡς μὴ ἐς κινδύνους ἐκουσίους τε καὶ χαλεποὺς τοι, ἐπεὶ δ' ἐτύγγανε μὲν δεδεμέν-
 25 ὡς ἐμοὶ ἐφαίνετο, ἄπορα δ' ἠρομένῳ τὰ περὶ αὐτόν ἐφ' ἑαυτῷ ἔφη τὸ λελύσθαι εἶναι καὶ
 σκέλος ἐλευθερώσας τοῦ δεσμοῦ ἔδειξε, τότε πρῶτον κατενόησα τοῦ ἀνδρὸς, θεσπέσιόν τε εἶναι καὶ
 τὸν καὶ κρείσσω τῆς ἡμεδαπῆς σοφίας· ὄθεν, εἰ καὶ χαλεπωτέροις τούτων ἐντύχοιμι, οὐδὲν ἂν θε-
 σαιμι ὑπὸ τούτῳ καὶ κινδυνεύων. ἀλλ' ἐπειδὴ πλησίον ἐσπέρα, βαδίζωμεν ἐς τὴν καταγωγὴν ἐπι-
 μέλειαν ποιησόμενοι τοῦ ἀνδρὸς.“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „ὑπνοῦ“ ἔφη „δέομαι μόνου, τὰ δ' ἄλλα
 30 ἐν ἴσῳ τίθειμαι λόγῳ, κἂν παρῆ τι αὐτῶν, κἂν ἀπῆ.“ μετὰ ταῦτα εὐξάμενος Ἀπόλλωνι καὶ ἐπὶ
 τῷ Ἥλῳ παρῆλθεν ἐς τὴν οἰκίαν, ἣν ᾤκει ὁ Δημήτριος, καὶ τῷ πόδε ἀπονιψάμενος παρακελευ-
 358 σάμενός τε τοῖς ἀμφὶ τὸν Δάμιν δειπνεῖν, ἐπειδὴ ἄσιτοι αὐτῷ ἐφαίνοντο, ἔρριπεν ἐς τὴν κλίσθη
 ἑαυτὸν καὶ ἐφυμνήσας τῷ ὕπνω τὸ Ὀμήρου ἔπος ἐκάθευδεν, ὡς οὐκ ἐπ' ἀξίους φροντίσαι τοῖς
 παροῦσιν.
- XIV 35 Περὶ δὲ ὄρθρον ἐρομένου αὐτόν τοῦ Δημητρίου, ποῖ τῆς γῆς τρέφοιτο, καὶ πτυκείσθαι δο-
 κοῦντος τὰ ὄρα ὑπὸ ἐννοίας ἐκπέων, οὓς ᾤετο ἐπικείσεσθαι ἦδη τῷ Ἀπολλωνίῳ διὰ τὴν ὄργην
 τοῦ τυράννου „διώξεται μὲν“, ἔφη „με οὐδὲ αὐτός, οὐδὲ ἕτερος, ἐμοὶ δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ὁ πλοῦς
 ἔσται.“ „σφαλερός γε“, εἶπε „τὸ γὰρ χωρὶον φανερώτατον· ὄν δὲ μηδ' ἂν ἐν τῷ ἀφανεῖ διαφύ-

2. ἢ ἀπολογία. p. 4. ἐρωτῶν. p, f, l. ἐρωτῶν. π. ἐρωτῶν. E. 5. κατέδαρθε. f, l. 6. πελαγίσαν. π. 10. κεύ-
 σεσθε. π. 14. Δία. p. 15. δειμι om. p, f, l. ubi gl. λείπει τὸ δειμι. — τὸ δειμι. π et m. γφ. δειμι. o. ib. διείρω. l.
 ib. ἐλθεῖν. f, l. 16. κτενεῖς. π, s, E. 17. σεσωσμένον. a, m. 19. αὐτοὶ. l. ib. τε ἦτε. f, l. 20. κολακευόντων —
 ἠρόατο. h. ib. ἀκροᾶται. π, s, a, m. ἠρόατο. p, f, l, o. Scr. ἠρόαται. 21. καλύφεται. a. 24. ἐκουσίους κιν-
 δύνους. v. 25. ἐφ' ἑαυτὸ. a. 28. καὶ om. a.
 35. ὄρθρον. v. ib. στρέφοιτο. p. 36. ἐπικείσθαι. p, f, l. 37. με om. p. 38. σφαλερόν γε. v.

ροίς, πῶς ἂν ἐν τῷ φανερωῷ λάθοις;“ „οὐ δέομαι“ ἔφη „λανθάνειν, εἰ γάρ, ὡς σὺ οἶει, τοῦ τυράννου ἢ γῆ πᾶσα, βελτίους οἱ ἐν τῷ φανερωῷ ἀποθνήσκοντες τῶν ἐν τῷ ἀφανεί ζώντων.“ καὶ πρὸς τὸν Δάμιν „αἰσθάνη“ ἔφη „νεὸς ἀφίεισης ἐς Σικελίαν;“ „αἰσθάνομαι,“ εἶπε „καὶ γὰρ ἐπὶ θαλάττῃ καταλύομεν καὶ ὁ κηρύττων ἀγγχοῦ θυρῶν, στέλλεται τε ἢ ναὺς ἤδη· ξυμβάλλομαι δ' αὐτὸ τῇ τῶν ἐμπλεόντων βοῇ καὶ οἷς περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἀγκυρῶν πράττουσιν.“ „ἐπιβῶμεν“ εἶπε τῆς νεὸς ταύτης, ᾧ Δάμι, πλευσούμενοι νῦν μὲν ἐς Σικελίαν, ἐκεῖθεν δ' ἐς Πελοπόννησον.“ „ξυνοδοκεῖ μοι,“ ἔφη „καὶ πλέωμεν.“ καὶ προσειπόντες τὸν Δημήτριον ἀθύμως ἐπ' αὐτοῖς ἔχοντα θαρρεῖν τε πείσαντες, ὡς ἄνδρα ὑπὲρ ἀνδρῶν, ἔπλευσαν ἐπὶ Σικελίας ἀνέμῳ ἐπιτηδείῳ, Μεσσηνήν τε παρακλεύσαντες ἐγένοντο ἐν Ταυρομενείῳ τριταῖοι. μετὰ ταῦτ' ἐπὶ Συρακουσῶν κοιμισθέντες ἀνήγγοντο ἐς Πελοπόννησον περὶ μετοπώρου ἀρχῆς, ὑπεράραντες δὲ τοῦ πελάγους ἀφίκοντο δι' ἡμέρας ἕκτης ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀλφειοῦ ἐκβολάς, ἀφ' ὧν ὁ ποταμὸς οὗτος Ἀδρία καὶ Σικελικῶν πελάγει ἐπιχέεται πότιμος. ἀποβάντες οὖν τῆς νεὸς καὶ πολλοῦ ἄξιον ἠγούμενοι τὸ ἐς Ὀλυμπίαν ἦκειν διητῶντο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς, οὐδαμοῦ ὑπὲρ Σικιλλοῦντα ἀποφοιτῶντες, φήμης δ' ἀθρόας τε καὶ ξυντόνου κατασχούσης τὸ Ἑλληνικὸν ζῆν τὸν ἄνδρα καὶ ἀφίχθαι ἐς Ὀλυμπίαν, καταρχὰς μὲν ἐδόκει μὴ ἐρρωσθαι ὁ λόγος, πρὸς γὰρ τῷ μὴ ἐλπίδος τι ἀνθρωπείας ἐπ' αὐτῷ ἔχειν, ἐπειδὴ δὲ δέσθαι αὐτὸν ἠκουσαν, οὐδὲ ἐκείνων ἀνήκοι ἦσαν ἀποθανεῖν καταφλεχθέντα, οἱ δ' ἐλχθῆναι ζῶντα καταπαγέντων ἐς τὰς κλειδας αὐτοῦ ἀγκίστρων, οἱ δ' ἐῶσθαι ἐς βάρανθρον, οἱ δ' ἐς βυθόν, ἐπειδὴ δὲ ἦκειν ἐπιστεύθη, οὐδ' ἐπ' Ὀλυμπιάδῃ οὐδεμίαν μετέωρος οὕτω ξυνῆει ἢ Ἑλλάς, ὡς ἐπ' ἐκείνῳ τότε, Ἥλις μὲν καὶ Σπάρτη αὐτόθεν, Κόρινθος δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ἰσθμοῦ ὄριαν, Ἀθηναῖοι δὲ, εἰ καὶ Πελοποννήσου ἔξω, ἀλλ' οὐκ ἐλείποντο τῶν πόλεων, αἱ ἐπὶ θύραις εἰσὶ τῆς Πίσσης, αὐτοὶ μάλιστα οἱ ἐπικυδέστατοι Ἀθηναίων ἐς τὸ ἱερὸν στείχοντες καὶ νεότης ἢ ἐξ ἀπάσης τῆς γῆς Ἀθήναζε φοιτῶσα. καὶ μὴν καὶ Μεγαρόθεν τινὲς ἐπεχωρίασαν τῇ Ὀλυμπίᾳ τότε καὶ Βοιωτῶν πολλοὶ κἀργόθεν Φωκίαν τε καὶ Θετταλῶν ὅ τι εὐδόκιμον, οἱ μὲν ξυγγεγονότες ἤδη τῷ Ἀπολλωνίῳ ἀνακηρόμενοι σοφίαν, ἐπειδὴ πλείονον τε καὶ θαυμασιωτέρων ἀκροάσεσθαι ᾔοντο, οἱ δ' ἄπειροι αὐτοῦ δεινὸν ἠγούμενοι τοιοῦδε ἀνδρὸς ἀνήκοι φαίνεσθαι. πρὸς μὲν δὴ τοὺς ἐρωτῶντας, ὅτε τῶν διαφύγοι τὸν τυράννον, οὐδὲν ᾤετο δεῖν φορτικὸν φράζειν, ἀλλ' ἀπολελογησθαι τε ἔφασκε καὶ σεῶσθαι, πολλῶν δ' ἐξ Ἰταλίας ἠκόντων, οἱ ἐκήρυττον τὰ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, δέκετο μὲν ἢ Ἑλλὰς οὐ πόρρω τοῦ προσκυνεῖν αὐτόν, θεῖον ἠγούμενοι ἄνδρα δι' αὐτὸ μάλιστα τὸ μὴδ' ἐς κόμπον μὴδένα ὑπὲρ αὐτῶν καθίστασθαι.

Νεανίσκου δὲ τῶν ἠκόντων Ἀθήνηθεν μάλα εὖνον τὴν Ἀθηναίων εἶναι τῷ βασιλεῖ φήσαντος, οὐκ ἔπειτα „εἶπεν“ Ὀλυμπιάσιν ὑπὲρ τούτων ἐρωτῶν καὶ διαβάλλων τὴν θεὸν τῷ πατρὶ. ἐπιδιδόντος δὲ τοῦ νεανίσκου τῇ ἀχθηδόνι καὶ δίκαια πράττειν τὴν θεὸν φήσαντος, ἐπειδὴ καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν ἐπάνουμον Ἀθηναίους ἤρξεν „εἶθε“ ἔφη „καὶ ἐν Παναθηναίοις“ ἐπιστομῶν αὐτόν τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἀποκρίσεων, ὡς κικῶς εἰδὸτα περὶ τῶν θεῶν, εἰ τυράννοις αὐτοῖς εὖνους ἠγοῖτο, τῇ δὲ ἐφεξῆς, ὡς οὐκ ἀκόλουθα τοῖς ἐφ' Ἀρμόδιῳ καὶ Ἀριστογείτονι ψηφισόμενων Ἀθηναίων, εἰ τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τιμᾶν ἐπ' ἀγορᾶς νομίζοντες ὑπὲρ ὧν ἐν Παναθηναίοις ἔδρασαν, τυράννοις λοιπὸν χαρίζονται τὸ κειροτονημένους αὐτῶν ἄρχειν. ξυμβουλευόντος δ' αὐτῷ τοῦ Δάμιδος ὑπὲρ

1. ἂν om. p. 4. αὐτῷ. l. 5. τῇ τε. f, l, v. 6. Πελοπόννησον. p. 8. Μεσσηνήν. p, f. 9. ἐν τῷ. p. ib. Ταυρομενείῳ. f, l. 10. Πελοπόννησον. p. ib. δι' eras. p. 12. γὰρ τῆς. v. 15. μὴ ἐρρωσθαι. π, s, E. μὴδ' ἐρρωσθαι. p, f, l, v. 16. οὐδὲ — ἦσαν om. p. ib. ἐλχθῆναι. C, E. ἐλχθῆναι. J. ad Vers. germ. 17. καταπαγέντων. p. ib. αὐτῶν. s (sed αὐτοῦ. sec. m). 18. ἐπὶ. l. ib. οὐδὲ μίαν. f, l. ib. ξυνῆει. v. 19. μὲν γὰρ καὶ. E. 20. Πελοποννήσου. p. ib. Πίσσης. p, a. 22. καὶ Βοιωτῶν. C et m. γρ. καὶ Βοιωτῶν. E. 23. κἀργόθεν. hic desinit s. 24. ἀκροάσεσθαι. f, l. 26. διαφύγοι. π, m, o. διαφύγοι. p, f, v, a. διαφύγει. l. 28. ἐς om. p, a, m. 30. Ἀθήνηθε. p. 33. Ἀθήνας. o. ib. ἤρξεν — Παναθηναίοις om. p. ib. εἰ δὲ ἔφη. o. 35. οὐκ om. 2, a. ib. ψηφισόμενον. 2, a. 36. ἐκείνους τιμᾶν. π. ἐκείνους. p, 2, E. ib. ἐπ' Ἀθηναίους. v. 37. αὐτῶν. π. αὐτῶν. E.

- χρημάτων, ἐπειδὴ τῶν ἐφοδίων σφίσι πάνυ σμικρὰ ἐλείπετο „αὔριον“ ἔφη „τούτου ἐπιμελήσομαι· και παρελθὼν τῇ ὑστεραία ἐς τὸ ἱερόν „δός“, εἶπεν, ᾧ ἱερεῦ „χιλίας μοι δραχμὰς ἀπὸ τῶν τοι Διὸς χρημάτων, εἰ μὴ σφόδρα οἶει χαλεπανεῖν αὐτόν.“ και ὁ ἱερεὺς „οὐχ ὑπὲρ τούτων“ ἔφη „χαλεπανεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ μὴ πλείω λήψῃ.“
- XVIII 5 361 Θετταλοῦ δὲ ἀνδρὸς, ᾧ ὄνομα Ἰσαγόρας, ξυνόντος αὐτῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ „εἰπέ μοι“ ἔφη „εἰ Ἰσαγόρα, ἔστι τι πανήγυρις;“ „νῆ Δί“, εἶπε „τό γε ἥδιστον και θεοφιλέστατον τῶν κατ’ ἀνθρώπους.“ „τίς δὲ δὴ ὕλη τούτου; ὡσπερ ἂν εἰ ἐγὼ μὲν ἠρόμην ὑπὲρ ὕλης τοῦδε τοῦ ἀγάλματος, σὶ δ’ ἀπεκρίνου χρυσοῦ και ἐλέφαντος ξυντεθῆναι αὐτό.“ „και τίς“ ἔφη „ὕλη, Ἀπολλώνιε, τοῦ γ ἀσωμάτου;“ „μεγίστη“ εἶπε „και ποικιλωτάτη, τεμένη τε γὰρ ἐν αὐτῇ και ἱερὰ και δρόμοι και σκηνὴ δῆπου, ἔθνη τε ἀνθρώπων τὰ μὲν ἐκ τῆς ὁμόρου, τὰ δὲ ἐκ τῶν ὑπερορίων τε και ὑπὲ θάλατταν.“ και μὴν και τεχνῶν πλείστων αὐτῇ ξυγκείσθαι και σοφισμάτων σοφίας τε ἀληθινῆ και ποιητῶν και ξυμβουλιῶν και διαλέξεων γυμνῆς τε ἀγωνίας και μουσικῆς, ὡς Πυθοῖ πάτριον „ἔοικεν“, ἔφη „Ἀπολλώνιε, οὐ μόνον σωματοειδὲς εἶναι ἡ πανήγυρις, ἀλλὰ και θαυμασιωτέρα ὕλης ἢ αἱ πόλεις, τὰ γὰρ τῶν σπουδαίων σπουδαιότατα και τὰ τῶν ἐλλογίμων ἐλλογιμώτατα ξυγκαλι και ξυνοικίξει.“ „ἄρ’ οὖν“, εἶπεν „ᾧ Ἰσαγόρα, καθάπερ ἔνιοι τείχη και ναῦς ἠγούνται, τοὺς ἂν δρας ἠγησόμεθα, ἢ ἑτέρας ἐπ’ αὐτοῖς δέη δόξης;“ „τελεία“, ἔφη „ᾧ Τυανεῦ, ἦδε ἡ δόξα και δίκαιον ἔπεσθαι αὐτῇ.“ „και μὴν ἀτελής“ εἶπεν „ἐνθυμουμένῳ περὶ αὐτῆς ὅν ἐγὼ τρόπον· δι κοῦσι γὰρ μοι και νῆες ἀνδρῶν δεῖσθαι και ἄνδρες νηῶν και μηδ’ ἂν ἐνθυμηθῆναι ποτε ἀνθρώπους τὴν θάλατταν, εἰ μὴ ναῦς ἦν, σώξειν τε ἄνδρας μὲν τείχη, τείχη δὲ ἄνδρας, πανήγυρις δ 362 20 κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶναι μὲν και ἡ τῶν ἀνδρῶν ξυνοδος, εἶναι δὲ και αὐτὸ τὸ χωρίον, ἐς χρῆ ξυνιέναι, και τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ τείχη μὲν και νῆες οὐδ’ ἂν ἐγένοντο, εἰ μὴ δι’ ἀνθρώπων χείρας, τὰ δὲ χωρία ταῦτα ὑπὸ χειρῶν μὲν ἀνθρωπείων ἐφθάρη τὸ αὐτοσχέδια μὴ εἶναι ἀφαιρθέντα, φύσεως δ’ εὐ ἦκοντα ἐπάξια τοῦ ξυμφοιτῶν ἐς αὐτὰ ἐνομισθῆ, γυμνάσια μὲν γὰρ και στο και κρήναι και οἴκοι, τέχνη ταῦτα ἀνθρωπεία εἰργάσθη, καθάπερ τὰ τείχη και αἱ νῆες, Ἀλφει 25 δὲ οὗτος και ἱππόδρομος και στάδιον και ἄλση πρὸ ἀνθρώπων δῆπου ἐγένετο, ὁ μὲν ἀποχρῶ ποτὸν εἶναι και λουτρόν, ὁ δ’ εὐρὺ πεδίον ἐναγωνίσασθαι τοῖς ἵπποις, τὸ δ’ ἐγκονίσασθαι και διαδραμεῖν ἀθληταῖς διὰ τὸ παρέχεσθαι τινα ὄρον, αὐλῶνα σταδίου μήκος, τὰ δὲ ἄλση στεφανώσα τοὺς νικῶντας και τοὺς δρομικοὺς τῶν ἀθλητῶν γυμνάσαι. ταῦτα γὰρ που και Ἡρακλεῖ ἐνθυμηθέντι και τὸ ἀντοφυὲς τῆς Ὀλυμπίας ἀγασθέντι ἐπάξιος ἐφάνη ὁ χώρος τῶν ἔτι νῦν σπουδαζομέ 30 νων ἐνταῦθα.“
- XIX 363 Ἡμερῶν δὲ τετταράκοντα διαλεχθεῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ και πλείστα σπουδάσας „και κατὰ πόλει μὲν“ ἔφη „διαλέξομαι ὑμῖν, ἄνδρες Ἕλληνες, ἐν πανηγύρεσιν ἐν πομπαῖς ἐν μυστηρίοις ἐν θυσίαις ἐν σπονδαῖς — ἀστειοῦ δὲ ἀνδρὸς δεόνται — νῦν δὲ ἐς Λεβαθεῖαν χρῆ καταβῆναι με, ἐπε τῷ Τροφονίῳ μήπω ξυγγέγονα και τοῖ ἐπιφοιτήσας ποτὲ τῷ ἱερῷ.“ και εἰπὼν ταῦτα ἐχώρει δὴ ἐπ 35 Ἀρκαδίας οὐδενὸς λειπομένου τῶν θαυμαζόντων αὐτόν. τὸ δ’ ἐν Λεβαθείᾳ στόμιον ἀνάκειται με Τροφονίῳ τῷ Ἀπόλλωνος ἐσβατόν μόνον τοῖς ὑπὲρ χρησμῶν φοιτῶσιν, ὄραται δ’ οὐκ ἐν τῷ ἱερῷ μικρὸν δ’ ἄνω τοῦ ἱεροῦ ἐν γηλόφῳ, ξυγκλείουσι δ’ αὐτὸ σιδήρει ὀβελίσκοι κύκλω περιβάλλοντες

1. πάνυ σφίσι. p. 3. χαλεπανεῖν. π. χαλεπαίνειν. p. 2, E. 4. χαλεπανεῖ. C. χαλεπαίνει. E.

5. ᾧ om. l. 6. Δία. p. ib. φιλόθεον. v. 8. ἀπεκρίνου. 1, m, o. ἀπεκρίνω. 2, a. 10. ὑπερορίων. C, B. ὑπὲ ὀρίων. E (non fc). 11. πλείστων αὐτῇ. 1. πλείστων εἰκὸς αὐτῇ. 2. E. 15. ἠγούνται τὰς πανηγύρεις. o. 16. ἠγησόμεθα. m, o. ib. ἐπ’ αὐταῖς. o. ib. δόξης. C. δεῖο δόξης. E. Scr. δέη δόξης. ib. τελείας. 2, a. 18. ἀνθρώποι p, 2, a. 19. ἦν. 1. ἦ. 2, E. ib. μὲν om. a. 20. δὲ αὐτό. m, o. 21. ὅσον. v. ib. καὶ νῆες. a. 22. χείρας. π m. γρ. et o. χείρας. 2, a. χείρας. p ex corr. et u. ib. διεφθάρη. l. 23. γὰρ om. p. 24. ἀνθρώπων. v. 26. ὁ δ’. E. Scr. τὸ δ’. ib. ἀγωνίσασθαι. p. ib. και . . . αδραμεῖν. fc, a. ib. ὄρων. π. ubi ὄρον suprasc.

31. Ὀλυμπίαις. p. ib. σπ. κατὰ. p, v. 32. εἶπε. v. 33. ἐν σπονδαῖς. 2, a, o. ἐν σπονδαῖς. π, m. ἐν σπονδαῖς ἐν σπονδαῖς. p, u. 34. φοιτήσας. a. 35. Fo: ἐπὶ Βοιωτίας. 36. μόνον. 1 et m. γρ. μόνοις. 2, E.

ἡ δὲ κάθοδος οἷα ἰσῆσαντα ἐπισπάσασθαι. λευκῆ δ' ἐσθῆτι ἐσταλμένοι πέμπονται μελιτούττας ἀπάγοντες ἐν ταῖν χειρῶν μειλίγματα ἐρπετῶν, ἃ τοῖς κατιούσιν ἐγγρίπτει. ἀναδίδωσι δ' ἡ γῆ τοὺς μὲν οὐ πόρρω, τοὺς δὲ πορρωτάτω, καὶ γὰρ ὑπὲρ Λοκροὺς ἀναπέμπονται καὶ ὑπὲρ Φωκέας, οἱ δὲ πλείστοι περὶ τὰ Βοιωτῶν ὄρια. παρελθὼν οὖν ἐς τὸ ἱερόν „βούλομαι“ ἔφη „καταβῆναι ὑπὲρ φιλοσοφίας.“ ἀντιλεγόντων δὲ τῶν ἱερέων καὶ πρὸς μὲν τοὺς πολλοὺς λεγόντων, μὴ ἂν ποτε γόητι 5 ἀνθρώπων παρασχῆν ἔλεγχον τοῦ ἱεροῦ, πρὸς δὲ τὸν ἄνδρα πλαττομένων ἀποφράδας καὶ οὐ καθαράς χρῆσαι, τὴν μὲν ἡμέραν ἐκείνην διελέχθη περὶ τὰς πηγὰς τῆς Ἐρκύνης ὑπὲρ αἰτίας τοῦ μαντείου καὶ τρόπου, μόνον γὰρ ἐκεῖνο δι' αὐτοῦ χρᾶ τοῦ χρωμένου, ἐσπέρα δ' ὡς ἐγένετο, ἐλθὼν 10 καὶ τὸ στόμιον μετὰ τῶν ξυνακολουθοῦντων νέων καὶ τέτταρας τῶν ὀβελίσκων ἀνασπάσας, οἱ ξυζήσουσι τὰς τῆς παρόδου κλεΐδας, ἐχώρει ὑποχθόνιος αὐτῷ τρίβανι, καθάπερ ἐς διάλεξιν ἑαυτὸν 10 Στελλας, οὕτω τι τῷ θεῷ φίλα πράτταν, ὡς ἐπιστάντα τοῖς ἱερεῦσι τὸν Τροφώνιον ἐς ἐπίπληξιν τε αὐτοῖς καταστήναι ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἐς Αὐλίδα τε ἔπεσθαι κελεύσαι πάντας, ὡς ἐκεῖ ἀναδυομένου θανυμασιώτατα ἀνθρώπων. ἀνέσχε γὰρ δι' ἡμερῶν ἑπτὰ, ὅσων μήπω τις τῶν ὑπελθόντων τὸ μαντεῖον, φέρων βιβλίον προσφορώτατον τῇ ἐρωτήσῃ. ὁ μὲν γὰρ κατήλθεν εἰπὼν „τίνα, ὦ 364 Τροφώνιε, καὶ σὺ τὴν ἀρετὴν τε καὶ καθαρωτάτην φιλοσοφίαν ἤγγῃ;“ τὸ δὲ βιβλίον τὰς Πυθαγόρου εἶχε δόξας, ὡς καὶ τοῦ μαντείου τῇ σοφίᾳ ταύτῃ ξυντιθεμένου. ἀνάκειται τὸ βιβλίον τοῦτο 15 ἐν Ἀνθίῳ καὶ σκουδάζεται διὰ τὴν αἰτίαν, τὸ δὲ Ἄνθιον Ἰταλῶν τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. ταῦτα μὲν δὴ καὶ τῶν Λεράδειαν οἰκούντων ξυγχωρῶ ἀκροᾶσθαι. περὶ δὲ τοῦ βιβλίου τούτου γνώμη ἀποπεφάνθω μοι, διακομισθῆναι μὲν αὐτὸ βασιλεῖ Ἀδριανῷ ὕστερον, ὅτε δὴ καὶ τινος τῶν τοῦ Ἀπολλωνίου ἐπιστολῶν, οὐ γὰρ δὴ πάσας γε, καταμεῖναι δὲ ἐς τὰ βασίλεια τὰ ἐν τῷ Ἀνθίῳ, οἷς μάλιστα δὴ 20 τῶν περὶ τὴν Ἰταλίαν βασιλείων ἔχαιρεν.

Ἀφίκοντο δ' αὐτῷ καὶ Ἰωνίαις οἱ ὁμιληταὶ πάντες, οὓς ἀνόμαζεν Ἀπολλωνίους ἢ Ἑλλάς, 25 καὶ ξυμμιχθέντες τοῖς αὐτόθεν νεότης ἐγένοντο θανμάσαι ἄξιοι τοῦ πλήθους καὶ τῆς ἐς τὸ φιλοσοφεῖν ὁμῆς. ἠητορικῆ μὲν γὰρ ἀπέκειτο ἀμελουμένη καὶ σμικρὰ προσεῖχον τοῖς τὴν τέχνην ξυκοιτούσιν, ὡς μόνης διδασκάλου τῆς γλώττης, ᾗθίζοντο δὲ ἐπὶ τὴν ἐκεῖνου φιλοσοφίαν πάντες. 25 ὁ δ', ὥσπερ τοὺς Γύγας φασὶ καὶ τοὺς Κροΐσους ἀλλεῖστους παρέχειν τὰς τῶν θησαυρῶν θύρας, ἢ ἀπαντλεῖν εἰς τοῖς δεομένοις, οὕτω παρείχε τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν τοῖς ἐρωῶσι, περὶ παντὸς ἐρωτῶν ξυγχορῶν. διαβαλλόντων δ' αὐτὸν ἐνίων, ὅτι τὰς τῶν ἡγεμόνων ἐπιδημίας ἐκτρέπειτο καὶ 30 ἀπάγοι τοὺς ἀκροατὰς ἐς τὰς ἡσυχίας μᾶλλον, καὶ τινος ἀποσκώψαντος μετελαύνειν αὐτὸν τὰ πρόβατα, ἐπειδὴν τοὺς ἀγοραίους προσιόντας μάθη, „νῆ Δί“, εἶπεν „ἵνα μὴ ἐμπίπτωσι τῇ ποιμνῇ 30 οἱ λύκοι.“ τί δ' ἐβούλετο αὐτῷ τοῦτο; τοὺς ἀγοραίους ὁρῶν ἀποβλεπομένους ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ προϊόντας ἐκ πενίας ἐς πλοῦτον ἀπεχθείας τε οὕτως ἀσπαζομένους, ὡς αὐτὸ τὸ ἀπέχθεσθαι 365 καλεῖν ἀπῆγγε τοὺς νέους τοῦ ξυνεῖναι σφισι καὶ τοὺς ξυγγενομένους αὐτοῖς ἐνουθέτει πικρότερον, οἷον ἀποκλύνων βαφῆς ἀτόπου· διεβέβλητο μὲν γὰρ πρὸς αὐτούς καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, ὑπὸ δὲ τῶν ἐν τῇ Πρώμῃ δεσμοτηρίων καὶ τῶν δεδεμένων τε καὶ ἀπολλυμένων οὕτω διετέθη πρὸς τὴν 35

1. ἡ δὲ ἡ. v. ib. ἀπάγοντες. C. ἐπάγοντες. E. 6. καθαρῶς. o. 7. διελέχθη. E. 8. αὐτό. f. al. m. corr. αὐτό. l. 12. τοῦ om. v. ib. ἐς δ' Αὐλίδα. p. 13. ὅσον. π. et ω suprase. ὅσον. v. 15. τὴν ἀρετὴν τε. π. τὴν τε

ἀρετὴν. p. 2, a, m τὴν τε ἀρίστην. o. Fo: τὴν ἀρετωτάτην τε. 16. δόξας εἶχεν. 2. 17. Ἀνθίῳ. π. Ἀντίῳ ex Ἀνθίῳ. l. ib. ἐν ἐπὶ. a, m. 18. γρ. ἀκροᾶσθαι. π. ἀκροάσασθαι. p. 2, E. ib. ἀπεφάνθη. p. 19. ὅτε δὲ. a, m. ib. δὲ om. l.

22. αὐτῷ. a, m. ib. ἀνόμαζεν. C. ἀνόμαζον. E. ib. Ἀπολλωνίους. π. Ἀπολλωνίους. p, u. Ἀπολλωνίους. f, o. Ἀπολλωνίον. l, v, γ, a, m. ib. ἡ Ἑλλάς. C, o. ἡκίας. fc, a, m. 23. νεότης ἐγένετο — ὁμῆς. Φ (335, a, 17). 26. γύγας. l. ib. κατὰ τούτους. v. 27. τοῖς ἐρωῶσι. p. τοῖς ἐρωτῶσι. π, 2, E. ib. πάν. v. 29. ἀπάγει. E. 30. Δία. p.

31. οἱ λύκοι. C. λύκοι. E. 33. αὐτῶν. π. αὐτῶν. p, 2, E. 34. γραφῆς. v. 35. ἐν τῇ. 1. ἐν. 2, E. ib. οὕτω om. fc, a. ib. διετέθη. a, m. ubi γρ. διετέθη.

τέχνην, ὡς πάντα ταῦτα τῶν συκοφαντούντων καὶ τῶν δεινότητι ἐκηρμένων ἠγεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῦ τυράννου.

- XXIII Περὶ δὲ τὸν χρόνον, ὃν τῇ Ἑλλάδι ἐνεσπούδαζεν, ἐπέιχε τὸν οὐρανὸν διοσημία τοιαύτη· τὸν τοῦ ἡλίου κύκλον περιελθὼν στέφανος εἰκῶς ἴριδι τὴν ἀκτίνα ἡμαυροῦ. ὅτι μὲν δὴ ἐς νεώτερα ἢ διοσημία ἔφερε, δῆλα ἦν πᾶσιν, ὁ δ' ἄρχων τῆς Ἑλλάδος καλέσας αὐτὸν ἐξ Ἀθηνῶν ἐς Βοιωτίαν „ἀκούω σε,“ εἶπεν „Ἀπολλώνιε, σοφὸν εἶναι τὰ δαιμόνια.“ „εἴ γε“ ἔφη „ἀκούεις, ὅτι καὶ τὰ ἀνθρώπεια.“ „ἀκούω“ εἶπε „καὶ ξύμφημι.“ „ἐπεὶ τοίνυν“ ἔφη „ξυνομολογεῖς, μὴ πολυπραγμόνι θεῶν βουλᾶς, τουτί γὰρ ἢ τῶν ἀνθρώπων σοφία ἐπαινεῖ.“ ἐπεὶ δὲ ἐλιπάρει τὸν Ἀπολλώνιον εἰπεῖν, ὅπη διανοεῖται, δεδιέναι γὰρ μὴ ἐς νύκτα μεταστῆ πάντα, „θάραρι,“ ἔφη „ἔσται γὰρ
10 τι ἐκ τῆς νυκτὸς ταύτης φῶς.“
- XXIV Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν, ἐπειδὴ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἰκανῶς εἶχε δυοῖν ἐνδιατρίψας ἐτοῖν, ἔπλει ἐς Ἰωνίαν ξυνεπομένης αὐτῷ τῆς ἐταιρείας, καὶ τὸν μὲν πλείω χρόνον ἐφιλοσόφει περὶ τὴν Σμύρναν τε καὶ τὴν Ἐφεσον, ἐπιῶν καὶ τὰς ἄλλας καὶ ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων ἀηδῆς εἶναι δοκῶν. ἀλλὰ καὶ ποθεισθαι ἄξιός καὶ κέρδος μέγα τοῖς δεξιούσι.
- XXV 15 Ἐώθουν δὲ οἱ θεοὶ Δομετιανὸν ἤδη τῆς τῶν ἀνθρώπων προεδρίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Κλήμεντα 366 ἀπεκτονῶς ἄνδρα ὑπατον, ᾧ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ ἐδεδῶκε, πρόσταγμα δ' ἐπεποιήτο περὶ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν τοῦ φόνου κἀκείνην ἐς ἀνδρὸς φοιτᾶν. Στέφανος τοίνυν ἀπελεύθερος τῆς γυναικὸς, ὃν ἐδήλου τὸ τῆς διοσημίας σχῆμα, εἴτε τὸν τεθνεῶτα ἐνθυμηθεῖς, εἴτε πάντας ὥρμησε μὲν ἴσα τοῖς ἐλευθερωτάτοις Ἀθηναίοις ἐπὶ τὸν τύραννον, ξίφος δ' ὑφείρας τῷ τῆς ἀριστερᾶς πῆχει καὶ τὴν χεῖρα ἐπιδέσμους ἀναλαβὼν οἶον κατεαγνίαν ἀπιόντι τοῦ δικαστηρίου προσελθὼν „δέομαί σου“, ἔφη „βασιλεῦ, μόνου, μεγάλα γὰρ, ὑπὲρ ὧν ἀκούσῃ. οὐκ ἀπαξιώσαντο δὲ τοῦ τυράννου τὴν ἀκρόασιν ἀπολαβὼν αὐτὸν ἐς τὸν ἀνδρῶνα, οὗ τὰ βασιλεία „οὐ τέθνηκεν“ εἶπεν „ὁ πολεμιώτατός σοι Κλήμης, ὡς σὺ οἶε, ἀλλ' ἔστιν οὗ ἐγὼ οἶδα, καὶ ξυτιάττει ἑαυτὸ ἐπὶ σέ.“ μέγα δ' αὐτοῦ βοήσαντος περὶ ὧν ἤκουσε, τεταραγμένῳ προσπεσὼν ὁ Στέφανος καὶ τ 25 ξίφος τῆς ἐσκευασμένης χειρὸς ἀνασπάσας διήκε τοῦ μηροῦ πρὸς μὲν τὸν ἀντίμα θάνατον οὐ καὶ ρίαν, πρὸς δὲ τὸν μετὰ ταῦτα οὐκ ἄκαιρον. ὁ δ' ἐρρωμένος μὲν καὶ ἄλλως τὸ σῶμα, γεγονῶς δὲ περὶ τὰ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη ξυνεπλάκη τραπείδι, καὶ καταβαλὼν τὸν Στέφανον ἐπέκειντο τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀρύττων καὶ τὰς παρειὰς ξυντρίβαν πυθμένι χουστῆς κύλικος αὐτοῦ κειμένης περὶ τὰ ἱερά, ἐκάλει δὲ καὶ τὴν Ἀθηναίων ἀρωγόν. συνέντες οὖν οἱ δορυφόροι κακῶς κρᾶττοντος ἐσῆλθον
XXVI 30 ἀνδρῶσι καὶ τὸν τύραννον ἀπέκτειναν λειποθυμοῦντα ἤδη. ταῦτ' ἐκράττετο μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην, ἐωρᾶτο δ' Ἀπολλωνίῳ κατὰ τὴν Ἐφεσον. διαλεγόμενος γὰρ περὶ τὰ τῶν ξυστῶν ἄλση κατὰ μεσημβρίαν, ὅτε δὴ καὶ τὰ ἐν τοῖς βασιλείοις ἐγίνετο, πρῶτον μὲν ὑφῆκε τῆς φωνῆς, οἶον δεισας, εἰ' ἐλλιπέστερον ἢ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἠρμήνευσεν ἴσα τοῖς μεταξὺ λόγων διορασί τι ἕτερον, εἶτα ἐσιώπησεν, ὥσπερ οἱ τῶν λόγων ἐκπεσόντες, βλέψας τε δεινὸν ἐς τὴν γῆν καὶ προβάς τρία ἢ 367 25 τέτταρα τῶν βημάτων. „καῖε τὸν τύραννον, καῖε“ ἔβόα, οὐχ ὥσπερ ἐκ κατόπτρου τινὸς εἶδαιλον

3. ὃν τῇ. π. ὃν ἐν τῇ. p, 2, E. ib. διοσημία. π, 2. 4. νεώτερα. C. νεώτερον. E. 5. διοσημία. π, 2.

6. ἀκούω σου. v. ib. ὅτι om. a. 9. ὅπη. 1, f, l. ὅ, τ. v. ὅποι. E. ib. ἔστι. p.

13. καὶ ἐν οὐδεμιᾷ — ἄξιός. Φ (335, a, 18). ib. ἀηδῆς εἶναι. p. ἀηδῆς. π, 2, E, Φ. 14. ποθεισθαι. π. sed m. γφ. ποθῆς. ποθῆσαι. Φ praeier A, B.

15. δὲ om. fc, a, m. ib. οἱ om. o. ib. τὸν Δομετιανόν. v. 16. ὑπ' αὐτόν. f, l. ib. τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν. f, l. ἀδελφιδῆν. conj. o. ib. τὴν om. E. 18. διοσημίας. f, l. 19. ἐλευθερωτάτοις Ἀθηναίοις. 1. ἐλ. ποτε Ἀθ. 2.

E. ib. ὑφείρας. a. 21. ἀκούσῃ. π. ἀκρόασῃ. p, 2, K. ib. ἀξιώσαντος. f. al. m. ἀξιώσαντος. l. ἀπαξιώσαντος. v.

23. οὐ ἐγὼ οἶδα. π, m, o. εὖ ἐγὼ οἶδα. p, 2, a. 30. ἐκράττετο. p. (sic) ἐκραττε. a. 32. ἐν τοῖς βα... π. sic explicit.

ἀληθείας ἔλασκον, ἀλλ' αὐτὰ ὄρωσιν καὶ ξυλλαμβάνειν δοκῶσιν τὰ δρώμενα. ἐκπεπληγμένης δὲ τῆς Ἐφε-
σου, παρῆν γὰρ διαλεγόμενον πᾶσα, ἐπιστῶν ὅσον οἱ διορωντες, ἔστ' ἂν γένηται τι τῶν ἀμφιβό-
λων τέλος „θαρραεῖτε“, εἶπεν „ὦ ἄνδρες, ὁ γὰρ τύραννος ἀπέσφακται τήμερον. τί λέγω τήμερον;
ἄρτι, νῆ τὴν Ἀθηναῖν, ἄρτι, περὶ τὸν καιρὸν τῶν ζημάτων, οἷς ἐπεσιώπησα.“ μανίαν δὲ ταῦθ'
ἀγρουμένον τῶν κατὰ τὴν Ἐφεσον καὶ βουλομένων μὲν αὐτὸν ἀληθεύειν, δεδιότων δὲ τὸν τῆς
ἀποφάσεως κίνδυνον „οὐ θαυμάζω“ ἔφη „τῶν μήκω προσδεχομένων τὸν λόγον, ὃν μηδ' ἡ Ῥώμη
γινώσκει πᾶσα· ἀλλ' ἰδοὺ γινώσκει, διαφουτᾶ γάρ, καὶ πιστεύουσι μὲν ἤδη μύριοι, πηδῶσι δ'
ἔφ' ἠδονῆς δις τόσοι καὶ διπλάσιοι τούτων καὶ τετραπλάσιοι καὶ πάντες οἱ ἐκείνη δῆμοι. ἀφίξεται
τοῦτ' ἡ δῆμα καὶ δεῦρο, καὶ τὸ μὲν θύειν ὑμᾶς ἐπ' αὐτοῖς ἀναβεβλήσθω ἐς καιρὸν, ὃν ἀπαγ-
γελθήσεται ταῦτα, ἐγὼ δὲ εἰμι προσευξόμενος τοῖς θεοῖς ὑπὲρ ἂν εἶδον.“ ἔτ' ἀπιστουμένων τοῦ-
των ἦλθον οἱ τῶν εὐαγγελίων δρόμοι μάρτυρες τῆς σοφίας τοῦ ἀνδρός, καὶ γὰρ ἡ τοῦ τυράννου
σφαγή καὶ ἡ τοῦτο ἐνεγκοῦσα ἡμέρα καὶ ἡ μεσημβρία καὶ οἱ κτείνοντες, πρὸς οὓς ἡ παρακλήσεις,
οὕτως εἶχεν, ὡς οἱ θεοὶ τούτων ἕκαστα διαλεγόμενον τῷ ἀνδρὶ ἀνέφαινον.

Τριάκοντα δ' ἡμέραις μετὰ ταῦτα ἐπιστείλαντος αὐτῷ τοῦ Νερούα τὴν μὲν ἀρχὴν ἤδη τῶν
Ῥωμαίων ἔχειν θεῶν τε βουλαῖς κάκεινον, κατασχέιν δ' ἂν αὐτὴν ῥᾶον, εἰ ξύμβουλος αὐτῷ ἔλθοι,
τὸ μὲν αὐτίκα ἐκείνο γράφει πρὸς αὐτὸν αἰνιγμα· „ξυνεσόμεθα, ὦ βασιλεῦ, χρόνον ἀλλήλοις πλει-
„στον, ὃν μήτε ἡμεῖς ἑτέρου, μήτ' ἄλλος ἡμῶν ἄρξει“ συνιείς ἴσως ἑαυτοῦ τε, ὡς μετ' οὐ πολὺ
μετασθησομένου ἀνθρώπων, Νερούα τε, ὡς χρόνον βραχὺν ἄρξοντος, ἐς ἐνιαυτὸν γὰρ καὶ μῆνας
τέσσαρας τὰ τῆς βασιλείας αὐτῷ προὔβη σαφρονεστάτῳ δόξαντι· ἵνα δὲ μὴ ἀμελῶν φαίνοιτο φίλου
τε ἀγαθοῦ καὶ ἄρχοντος, ξυνέθηκε μετὰ ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν ξύμβουλον τῶν ἀρχικῶν καὶ
καλέσας τὸν Δάμιον „σοῦ“ ἔφη „δεῖται ταῦτα, τὰ γὰρ ἀπόρητα τῆς ἐπιστολῆς γέγραπται μὲν
πρὸς τὸν βασιλέα, ἔστι δ' οἷα ἢ ὑπ' ἐμοῦ λέγεσθαι ἢ διὰ σοῦ.“ καὶ ὅψι ὁ Δάμιος ξυνεῖναι φησι
τῆς τέχνης, τὴν μὲν γὰρ ἐπιστολὴν ἄριστά τε αὐτῷ καὶ ὑπὲρ μεγάλων ξυγγεγράφθαι, πεμφθῆναι
δ' ἂν καὶ δι' ἑτέρου. τίς οὖν ἡ τέχνη τοῦ ἀνδρός; πάντα τὸν χρόνον, ὃν ἐβίω, λέγεται θαμὰ
ἐκπυθέργεσθαι „λάθε βιώσας, εἰ δὲ μὴ δύναιο, λάθε ἀποβιώσας.“ ἀπάγων οὖν ἑαυτοῦ τὸν Δάμιον,
ἵνα μὴ ὑπὸ μάρτυσι καταλύοι, τὴν ἐπιστολὴν ἐσκήψατο καὶ τὸ ἀναφοιτῆσαι αὐτὸν ἐς τὴν Ῥώμην.
αὐτὸς μὲν δὴ παθεῖν τι ἀπίων αὐτοῦ φησιν οὐδὲ εἰδὼς τὰ μέλλοντα, τὸν δ' εὖ εἰδὼς καὶ μηδὲν μὲν
οἱ εἰπεῖν, ὥσπερ εἰδῶσιν οἱ μηκέτ' ἀλλήλους ὀφόμενοι, τοσοῦτον αὐτῷ περιεῖναι τοῦ πεπεῖσθαι,
ὅτι αἰεὶ ἔσται, παρεγγυῆσαι δὲ ὧδε· „ὦ Δάμι, κἄν ἐπὶ σεαυτοῦ φιλοσοφῆς, ἐμὲ ὄρα.“

Τὰ μὲν δὴ ἐς Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα Δάμιδι τῷ Ἀσσυρίῳ ἀναγεγραμμένα ἐς τόνδε τὸν λό-
γον τελευτᾶ, περὶ γὰρ τρόπου, καθ' ὃν ἐτελεύτα, εἶγε ἐτελεύτα, πλείους μὲν λόγοι, Δάμιδι δὲ οὐ-
δαὲ εἴρηται, ἐμοὶ δὲ οὐδὲ τοῦτο· χρηὴ παραλελείφθαι, δεῖ γὰρ που τὸν λόγον ἔχειν τὸ ἑαυτοῦ πέ-
ρας. οὐδ' ὑπὲρ ἡλικίας τοῦ ἀνδρός εἴρηται οὐδὲν τῷ Δάμιδι, ἀλλὰ τοῖς μὲν ὀγδοήκοντα, τοῖς δ'
ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα, τοῖς δὲ καὶ πρόσω τῶν ἑκατὸν ἐλθεῖν γηράσκων πᾶν τὸ σῶμα καὶ ἄρτιος,
νεώτερος δὲ ἡδῖαν. ἔστι γὰρ τις ὥρα καὶ περὶ ἔντισιν, ἢ μάλιστα περὶ ἐκείνον ἦνθησεν, ὡς εἰκό-
νες τε δηλοῦσι τῶνδ' ἐν τῷ Τυανάδε ἱερῷ καὶ λόγοι μᾶλλον ὑμνοῦντες τὸ Ἀπολλωνίου γῆρας ἢ

1. δοκῶσιν om. fc, a, m. 4. ἐπεσιώπησα. p, f, l, a, m. εἰσιώπη. v. ἀπεσιώπησα. o. 5. ἀληθεύειν αὐτὸν μὲν. p.
ἀληθεύειν αὐτὸν. 2. E. Sc: μὲν αὐτὸν ἀληθεύειν. 7. πηδῶσιν ὑφ' ἠδονῆς. 2. a. διπλάσιον. v. ib. οἱ ἐν ἐκείνῃ. p.
οἱ ἐκείνοι. v. 9. μὲν μὴ θύειν. f, l, a, m.

16. ἐκείνος. o. 17. ἄρξει. C, B. ἄρξει. E. ib. συνιείς. l. ξυνιείς. E. 24. τοῦ ἀνδρός. C. τῶνδ' ἀνδρός. E. 26. μάρ-
β α

τυρι. v. ib. καταλύη. p. ib. ἐσκήψατο. C. ἐσκήψατο. E. 27. αὐτοῦ. C. αὐτὸς. E, et fc, ubi φησιν αὐτὸς. 29. ὦ
δάμι. v.

30. ἐς τόνδε — τελευτᾶ, εἶγε ἐτελεύτα. περὶ γὰρ. m sic transposita. 31. περὶ — ἐτελεύτα om. l. ib. ἐτελευτήσε.

32. τοῦ ἀνδρός. C. τῶνδ' ἀνδρός. E. 34. ἐνενήκοντα. m, o. ib. γηράσκων πᾶν. C, E. Fo: ἀκέραιος ἂν. ib. ἄρτιον.

36. τοῦ ἀνδρός. C. τῶνδ' ἀνδρός. E. ib. Τυανάδ'. p ex corr.

xxx τὴν Ἀλκυβιάδου ποτὲ νεότητα. τελευτῆσαι δ' αὐτὸν οἱ μὲν ἐν Ἐφέσῳ θεραπευόμενον ὑπὸ δυοῖν
 δμωαῖν, τεθνάναι γὰρ ἤδη οἱ ἀπελευθέροι, περὶ ὧν κατ' ἀρχὰς εἶπον, ἐλευθερώσαντα δὲ τὴν ἐτέ-
 ραν αἰτίαν πρὸς τῆς ἐτέρας ἔχειν, ἐπεὶ μὴ τῶν αὐτῶν ἤξιωτο, τὸν δ' Ἀπολλώνιον „καὶ δουλεῦ-
 σαι“ φάναι „προσῆκει δὲ αὐτῇ, τουτὶ γὰρ σοι ἀγαθοῦ ἄρξει.“ τελευτήσαντος οὖν ἡ μὲν δουλεύειν
 5 ἐκείνη, ἡ δ' ἐκ μικρᾶς αἰτίας ἀποδόσθαι αὐτὴν καπήλω, παρ' οὗ πρίασθαι τις οὐδ' εὐπρεπῆ οὐ-
 σαν, ἀλλ' ἐρῶν οὗτος καὶ χρηματιστῆς ἰκανὸς ἂν γυναικὰ τε ἀνειπεῖν καὶ παιδάς ἐξ αὐτῆς ἐγγρά-
 φαι. οἱ δ' ἐν Λίνδῳ τελευτῆσαι αὐτὸν παρελθόντα ἐς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἔσω ἀφανισθέντα,
 οἱ δ' ἐν Κρήτῃ φασὶ θαναμασιώτερον ἢ οἱ ἐν Λίνδῳ· διατρέβειν μὲν γὰρ ἐν τῇ Κρήτῃ τὸν Ἀπολ-
 λώνιον μᾶλλον ἢ πρὸ τούτου θαναμαζόμενον, ἀφικέσθαι δ' ἐς τὸ ἱερόν τῆς Δικτύνης ἀσπί, φυ-
 370 10 λακῆ δὲ τῷ ἱερῷ κυνῶν ἐπιτέτακται φρουροὶ τοῦ ἐν αὐτῷ πλούτου, καὶ ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οἱ Κρή-
 τες μῆτε τῶν ἄρκτων μῆτε τῶν ὠδὲ ἀργίων λείπεσθαι, οἱ δ' οὐδ' ὑλακτεῖν ἦγοντα σάλειν τε αὐ-
 τὸν προσιόντες, ὡς μὴδὲ τοὺς ἄγαν ἐθάδας. οἱ μὲν δὴ τοῦ ἱεροῦ προιστάμενοι ξυλλαβόντες αὐτὸν
 ὡς γόητα καὶ ληστὴν δῆσαι μείλιγμα τοῖς κυσὶ προβεβλήσθαι τι ὑπ' αὐτοῦ φάσκοντες, ὁ δ' ἀμφὶ
 μέσας νύκτας ἑαυτὸν λύσαι, καλέσας δὲ τοὺς δῆσαντας, ὡς μὴ λάθοι, δραμεῖν ἐπὶ τὰς τοῦ ἱεροῦ
 15 θύρας, αἱ δ' ἀνεπετάσθησαν, παρελθόντος δὲ ἔσω τὰς μὲν θύρας ξυνελεθεῖν, ὥσπερ ἐκέλευτο,
 βοῆν δὲ ἀδουσῶν παρθένων ἐκπεσεῖν. τὸ δὲ ἄσμα ἦν „στεῖχε γᾶς, στεῖχε ἐς οὐρανόν, στεῖχε.“
 οἶον· ἴθι ἐκ τῆς γῆς ἄνω.

xxxI Περὶ ψυχῆς δέ, ὡς ἀθάνατος εἴη, ἐφιλοσόφει ἔτι, διδάσκων μὲν, ὅτι ἀληθῆς ὁ ὑπὲρ αὐτῆς
 λόγος, πολυπραγμονεῖν δὲ μὴ ξυγχωρῶν τὰ ὠδὲ μεγάλα· ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς τὰ Τύανα μειράκιον
 20 θρασὺ περὶ τὰς ἐριδας καὶ μὴ ξυντιθέμενον ἀληθεῖ λόγῳ, τοῦ δὲ Ἀπολλωνίου ἐξ ἀνθρώπων μὲν
 ἤδη ὄντος, θαναμαζόμενου δ' ἐπὶ τῇ μεταβολῇ καὶ μὴδ' ἀντιλέξει θαρροῦντος μηδενός, ὡς οὐ
 ἀθάνατος εἴη, λόγοι μὲν οἱ πλείους ὑπὲρ ψυχῆς ἐγίγνωστο, καὶ γὰρ νεότης τις ἦν αὐτότι σοφία
 ἐρῶντες, τὸ δὲ μειράκιον οὐδαμῶς τῇ τῆς ψυχῆς ἀθανασία ξυντιθέμενον „ἐγὼ“, ἔφη „ὦ παρόν-
 25 τες, τουτοῖ μῆνα δέκατον Ἀπολλανίῳ διατελῶ εὐχόμενος ἀναφῆναι μοι τὸν ὑπὲρ ψυχῆς λόγον·
 οἱ δ' οὕτω τέθνηκεν, ὡς μὴδ' ἐπίστασθαι δεομένῳ, μὴδ' ὡς ἀθάνατος εἴη, πείθειν.“ τοιαῦτα μὲν
 371 τὸ μειράκιον τότε, πέμπτη δὲ ἀπ' ἐκείνης ἡμέρας περὶ τῶν αὐτῶν σπουδάσαν κατέδαρθε μὲν οὐ
 διελέγετο, τῶν δὲ ξυσπουδαζόντων νέων οἱ μὲν πρὸς βιβλίους ἦσαν, οἱ δ' ἐσπουδάζον γεωμετρικοὺς
 ἐπιχαράττοντες τύπους τῇ γῆ, τὸ δ', ὥσπερ ἔμμανές, ἀνακηθῆσαν ἀμόυπνον ἰδρωτὶ τε πολλῷ ἔρρεῖτο
 καὶ ἔβρα „πείθομαι σοι.“ ἐρομένων δ' αὐτὸ τῶν παρόντων, ὅ τι πέπονθεν, „οὐχ ὄρατε“ ἔφη
 30 „ὑμεῖς Ἀπολλώνιον τὸν σοφόν, ὡς παρατυγχάνει τε ἡμῖν ἐπακροώμενος τοῦ λόγου καὶ περὶ ψυχῆς
 ἄσφαυδὲ θαναμάσια;“ „ποῦ δ' οὗτος;“ ἔφασαν „ὡς ἡμῖν γε οὐδαμοῦ φαίνεται καίτοι βουλομένοις
 ἂν τοῦτο μᾶλλον ἢ τὰ πάντων ἀνθρώπων ἀγαθὰ ἔχειν.“ καὶ τὸ μειράκιον „ἔοικεν ἐμοὶ μόνῳ δια-
 λεξόμενος ἦκειν ὑπὲρ ὧν μὴ ἐπίστευον· ἀκούει' οὖν, οἷα τῷ λόγῳ ἐπιθειάζει·

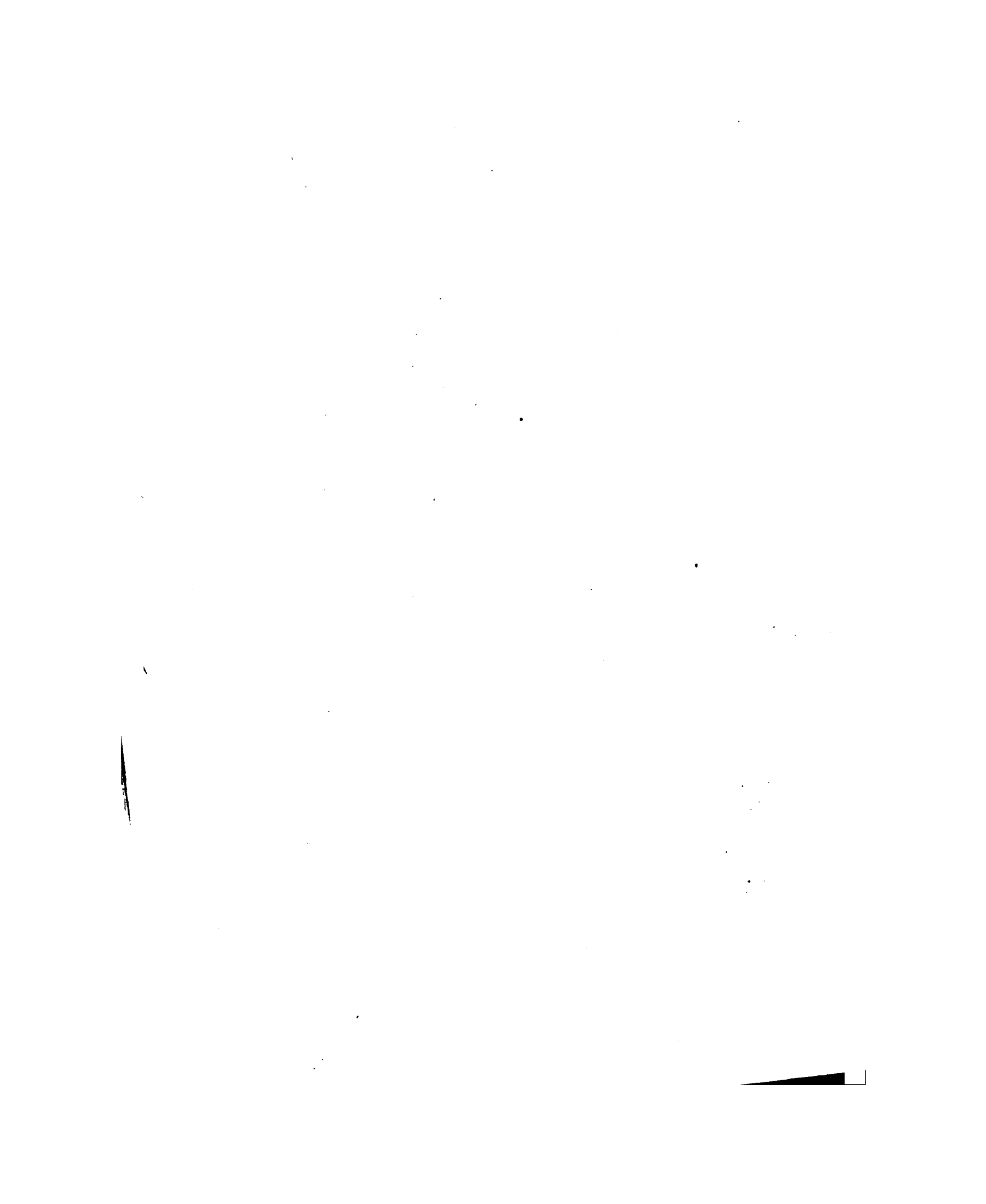
35 ἀθάνατος ψυχὴ καὶ χρῆμα σόν, ἀλλὰ προνοίας,
 ἡ μετὰ σῶμα μαρανθέν, ἅτ' ἐκ δεσμῶν θοδὸς ἵππος,
 φηιδίως προθοροῦσα κερᾶννται ἤερι κούφῳ
 δεινήν καὶ πολύτλητον ἀποστέρξασα λατρεῖην·

1. ἐν om. v, a, m. 4. σεαυτῇ. f, l. 5. αὐτόν. f, l. 7. Λίνδων. v. 8. ἡ ἐν. p, v, l. ib. γὰρ om. a, m.
 9. Δικτύνης. l, a, m. 11. αὐτόν om. 2. 15. δὲ εἰσω. p, v, δ' om. l. ib. ἐκέλευτο. v. ἐκέλευτο. a. 16. ἄδουσα
 παρθένων. l. ib. στεῖχε, στεῖχε εἰς οὐρανόν, στεῖχε. E. (464).
 18. ὁ om. v. ib. περὶ αὐτῆς. p. 19. δὲ καὶ ξυγχωρεῖν. fc, a, m. 22. ὑπὲρ ψυχῆς οἱ πλείους. v. ib. τίς- a.
 τίς. m, o. 24. περὶ ψυχῆς. p. 25. τεθναίη. C, E. τέθνηκεν. J. ad Vers. germ. ib. μῆθ' ὡς. f, l. 26. κερᾶννται-
 δασάντων. fc, a, m. 27. δὲ . . . ξυσπουδαζόντων. a sic cum lacuna. 28. τόπος. m. 31. γε om. v. 32. διαλε-
 γόμενον. p. 33. ἐπιθειάζει. C. ἐπιθειάζοι. E. 34. ἡ ψυχῆ. 2. ib. προνοίας. p. προνοίης. 2, E. 36. κούφῳ- l, v.
 VII, 30. 31. p. 370. 371.

σοι δὲ τί τῶνδ' ὄφελος, ὃ ποτ' οὐκέτ' ἂν τότε δόξεις;
ἢ τί μετὰ ζφοῖσιν ἂν περὶ τῶνδε ματεύεις;

καὶ σαφῆς οὗτος Ἀπολλωνίου τρίπους ἔστηκεν ὑπὲρ τῶν τῆς ψυχῆς ἀπορρήτων, ἵν' εὐθυμοὶ τε καὶ τὴν αὐτῶν φύσιν εἰδότες, οἱ τάττουσι Μοῖραι, πορευοίμεθα. τάφω μὲν οὖν ἢ ψευδοταφίῳ τοῦ ἀνδρὸς οὐδαμοῦ προστυγῶν οἶδα καίτοι τῆς γῆς. ὀπόση ἔστιν, ἐπελθῶν πλείστην, λόγοις δὲ παν- 5
ταγοῦ δαιμονίοις, καὶ ἱερὰ Τύανάδε βασιλείοις ἐκπεποιημένα τέλεσιν· οὐδὲ γὰρ βασιλεῖς ἀπηξίουν 372
αὐτὸν ἂν αὐτοὶ ἠξιοῦντο.

1. δῆ. 2, a. ib. ἂν. a, m. 2. μαστεύεις. C. 4. αὐτῶν. a, m. ib. πορευοίμεθα. a, m. ib. τάνδρος. E. 5. οὐδαμῶς. f. ib. λόγοι — δαιμόνιοι καὶ ἱερὰ. B. 6. Τύανα δὲ. C, E. Τύανάδε. B. 7. ἂν καὶ. f. ib. ἠσπάζοντο. l.

N O T A E

IN

PHILOSTRATI LIBROS DE TYANENSI APOLLONIO.

NOTAE

IN

ILOSTRATI LIBROS DE TYANENSI APOLLONIO.

I.

articulam *κατὰ* ad utrumque colon pertinet, im sit: Pythagoram olim fuisse nondum Ioeuphorbum inter Trojanos. — Adscripsit cavimus versionem interpretis Rhinuccini. et alii perperam: » Ionem quidem minime ententia est, olim fuisse Euphorbum Troem, tem annis volventibus post varias μεταμυθagoram fuisse Ionem sive Samium. Sones. Noster p. 387. ed. M. και Μνησαρχίδη σοφός εκ βαββάρον και Ίων εκ Τρωός. Lopythagora.“ — ib. cf. II. q 51 et Iambl. c. hag. τῶν Ὀμηρικῶν στιχῶν μάλιστα ἐκείνους και πικρῶς ἀνεφάνει τοὺς ἐπιταφίους ἐαυτοῦ. zo perperam versa interpretaberis: crebro bat sepulcrales versus suos. — 3. Ad θνη-
„Interpres et Budaeus vertunt: *morticina* it Suidas: θνησίδειον (sic) νεκρόν. Hesy- σίδειον, νεκριμαῖον. Sed videtur Pythagoras ab ovis morticinae, sed omni omnino lana Ph. p. 387. ed. M. ἐσθῆτά τε, ἦν ἀπὸ θνη- πολλοὶ φοροῦσιν, οὐ καθαρὰν εἶναι φήσας ζετο. Plut. de Is. et Os. τὸ δὲ λίνον φύεται v τῆς γῆς. Linum ex immortalis terra na- na vero ex pecore mortali.“ — 6. De com- diis vide Procl. in Alcib. p. 9. in Tim. ambl. de myst. 4. et quae praeterea colle- Aglaoph. 104. — 8. B ad ἐαυτῶ: „Ita et tetur tamen legendum αὐτῶ. Nempe enim ilios, (τοὺς ἐκαινοῦντας) de Pythagora me- n ipsum de se.“ — 13. Id. ad σιωπᾶν λόγος: s de Consulatu Mallii Theodori: Quicquid risit dixitque tacendo Pythagoras.“ — 14. : ad constructionem Her. 746. ποταμοὶ και ζονται τὴν Μαιώτιν και τὸν Πόντον, ad me- 1, 26. βάλων ἐπὶ τοῦ λόγου. — 15. » Color . 7, 9. τίπτει με — διώκεις αὐτὸς θνητὸς ἐὼν τον;“ Bo. — 16. Lectio κόρη est concinnior onem habet a trochaeco in quarto pede he- misso, cf. Empedocl. vs. 163. ed. Karsten.

2, 8. B: „Male Suidas ὡς μὴ σοφόν. Noster p. 270. ed. M. θανατασιουργίας και βιαίου τέχνης μὴ δεῖσθαι σοφόν.“ — 10. De hoc itinere consule C. F. Hermann, Geschichte und System der Platonischen Philosophie I, p. 51—57. qui ipsius Platonis testimonio docet, nil arcanae sapientiae eum a sacerdotibus Aegyptiis percipisse. Cum Nostro faciunt Olympiodorus, Appulejus, Lucanus, Quintilianus, ibid. laudati. — 14. κροῦ- λει γὰρ ταῦτα ἐκ μεταῶρον σοφίας οὐκ ἀπὸ μαγγανείας, ὡς Ἀπολλώνιος. διὸ και ὁ μὲν ἐθαυμάζετο ὁ Ἀναξαγόρας, ὁ δὲ ἐβδελύσσετο πρὸς ἅπαντα μὲν (dele μὲν) ὁ Ἀπολλώνιος. f, s. — 15. Diog. L. II, 10. De domo quis praeter Ph. narraverit, ignotum. — 17. Ad ποταμὸς B.: „Edd. priores ποταμοῦ. Sed Διγὸς ποταμοὶ dicitur urbs in Hellesponto. Correxerat etiam Salmasius.“ — 20. Idem ad ἄγνοιαν. „Ita Ms. Lutet. et interpres Latinus et supra Philost. οὕτω οἱ ἄνθρωποι γιγνώσκουσιν. Suidas tamen et Editio Aldina ἄνοιαν, stultitiam.“ — 25. Id. ad παρ' οὗς: „Sic restitui, ut et Salm. Ita παρὰ τὸν νόμον, Act. Apost. 18, 13. Pr. ed. παρ' οὗς.“ — 26. Δάμις· τούτου τοῦ Δάμιδος ὡς ἀδίου Λουκιανὸς (και Α. s) μέμνηται. f. s. Schol. ridiculo errore respicit Luc. Jup. Trag. §. 16. et alios locos.

3, 5. Ad Νινίφ B.: „Et Edit. pr. et Suidas in Δά- μισ habent Νινίφ. Sine dubio tamen legendum Νινίφ (ut et Salmasius in libri sui margine adnotavit) ex Stephano et aliis. Νινίος ὁ πολίτης τῆς Νίνου, civis Ninus.“ — 7. De Moeragene vide Prooemium. — 12. Ἑλλάς. Colonia erat Caracallae Caesaris cf. num. apud Mionett. Descr. IV, nr. 232. — 13. cf. Eus. 440. — 14. Locus est Od. δ 456. — 21. ἐκπεπύνηται. vide exitum huius vitae. — 22. ἀφικομένη ὄρα τὴν σύνταξιν· ἀφικομένης ἔδει. f, s. — 27. Ridet haec Eus. 439. ficta ad similitudinem nascentis Apollinis apud Callimachum h. in Delum 249. f, s. — 30. ὕδαρ ὄρκου Διός. cf. Paus. V, 24, 2. Alteram lectionem tuearis ex 48, 19. Asbamaeum tangit Amm. Marc. XXIII, 6. fortasse nostrum locum respiciens. Male autem huc referunt Mannert Geogr. VI, 2, 264. et Hisely Disput. de historia Cappadociae, quae Strabo XII, 536. de lacco

aquae salsae prope Cataoniam narrat. — 31. ὁ θερμαινόμενος λέβης est apud Hom. Od. μ 237.

4, 1. Similia vide apud Cr. S. III, 826. — 3. οἱ μὲν δὲ ἐγχαίριοι ἀνατροπή. f, s. — 4. Διὸς ut alter Hercules ἀλεξίκακος aut Apollo. cf. 159, 14. — 6. ὀφθαλμοὶ — ἐφέροντο. Compara Ev. Luc. II, 52. — 7. περιβλεπτος. Ut Alexander Pseudom. apud Luc. §. 5. — 8. Εὐθύδημον. „Alius est orator insignis, qui fuit Mylasis natus, de quo Strab. XIV, 659 (453).“ Ol. Nobis videtur idem esse, aetas et studia conveniunt, de patria potuit errare Philostr. — 15. cf. V. S. 569. — 17. ἀπεσπούδαξε· ἀντι τοῦ ἔξω σπουδῆς ἐποιεῖτο. f, s. — 20. οἱ ὄρνιθες· τοὺς ψιττακοὺς λέγει. f, s. Picam salutantem super limen de cavea intrantes habet Petron. c. 28. vide et Mart. VII, 87. XIV, 76. Pers. Prolog. 8. laudatos Bekkero Gall. I, 74. — 22. διακειμένοι· διάθουσιν ἔχοντες. f, s. μελετώμενοι· ἀντι τοῦ διδασκόμενοι. f, s. — 25. ἄλλως τε κἀν· μάλιστα. f, s. — 26. βαίνων ὑπὸ τοῦ λόγου· ἀντι τοῦ φουδιζόμενος, προκόπτων, προαγόμενος, μεταωριζόμενος ὑπὸ τοῦ λόγου ἦτοι τῶν μαθημάτων. f, s.

5, 7. τραγήματα· καὶ μὲν (10. μὴν) τραγήματα πυκνότεραις ἀναθυμιάσει πλέον ἀνθρώπου θολοῦσι τὸν νοῦν καὶ πρὸς ἀργίαν ὑπαλείφουσιν. ἐρέβινθος μὲν καὶ φακοὶ μελαγχολικῶ τῷ χυμῷ, κύαμοι δέ, εἰ μῆπω τῷ πυθαγορικῷ ζήλω βδελυκτοὶ ἐφαίνοντο, παχέως αἵματα τῇ γενέσει τε καὶ ἐπιβλύσει. . . f. — 8. cf. Iambl. V. P. p. 36 et 230. ed. K. — 11. cf. Iambl. V. P. p. 312. — 23. Ad ἐναντία τ. ν. κρ. B. „Interpres vertit: Tu vero omnia facis, quae morbo penitus adversantur, quo nihil dici potest quod magis adversetur autoris menti, κρᾶττειν τῇ νόσῳ hic accipio ut κρᾶττειν Φιλίππῳ, Λεσβίοις, Λακεδαιμονίοις.“ Dehuit B. laudare locos ut Dem. adv. Neaer. §. 56. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρονσαι et quae notavi Gymnast. p. 33. — 26. εἰσελθόντος αὐτόν· ἀντι τοῦ καταλαβόντος. f, s. Et paullo ante διδούς· ἀντι τοῦ προσέχων. f. — 27. ἤγαγεν· ἀλλ' οὐχ ὁ ἐμὸς οὕτω Χριστὸς οὐδὲ διαίτη προμηθεύμενος τὰ τῆς ὑγείας, ἀλλὰ τῷ μὲν λεπρῷ „θέλω“ φησι „καθαρίσθητι· καὶ „ἐγεθθεις“ ἄλλω πάλιν „ἄρον τὸν κρᾶβατον, καὶ τῷ κωφῷ „διανοίχθητι“. ὡσαύτως καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ „ἀνάστα καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου.“ ἀλλ' οὐκ ἐκ φυλακῆς τῶν βλαπτόντων τὴν ῥῶσιν προμηθεύμενος. f.

6, 11. κερόνας· κερόνας γὰρ τὸ παλαιὸν ἐχρῶντο αἱ γυναῖκες, αἷς συνήκτον τὰ πρὸς τῷ στήθει μέρη τῆς γυναικείας πόρκης. f, s. — ib. τὸ μέτριον. De hoc praeccepto vide Anaximenis Rhet. c. 2. — 18. τὰ ὀφειλόμενα. cf. Plat. Alcib. II, 142. Iambl. V. P. p. 302. — 22. ἐσφοιτᾶν· καθ' ὑπερβιβασμὸν· εἰς ἱερὰ. f, s. — 25. Σαρδόνων. Huet.: „Sardonia urbs Indiae, unde fortasse Σάρδονοι vel Σαρδόνιοι, Ptol. vel a Sardibus

urbe.“ Placet illa explicatio, quamvis Σάρδεων restituant Olear. ad h. l. Faber ad Anacr. od. 2. Boiss. ad Eun. 448. nisi cogitaverit de Sardinia Apollonius et ipsa aurifera. — 29. ἀγορὰν ἤγεν· ἀντι τοῦ ἀγορανόμος ἦν. f, s. Recte correxit hanc expl. jam Ol.

7, 2. ἐπιρρήτων· λείπει πραγμάτων. ἡ σύνταξις δὲ οὕτως· καὶ κατὰ τί γὰρ τῶν ἀσελγῶν τε καὶ ἐπιρρήτων πραγμάτων οὐκ ἂν ἐλάττων. f, s. Veram lectionem ἐλάττων illustro ex Ael. H. A. V, 38. ubi dicitur Iuscinia captiva ποιῖλα τε ἀναμέλπειν καὶ τακρῶς ἐλίττειν τὸ μέλος. — ib. ταρρηδὸν ὑποβλ. est ex Pl. Phaedone 117, b. — 6. ξὺν Ἀρχελάφ. Vide Dionem C. LVII, 17. p. 863. ed. Reim. ac Tac. A. II, 41. Legati, de quo hic agitur, nulla apud historicos mentio. — 24. ἄνω βαίνων. ut est apud Soph. Aj. 1230. ὑψηλ' ἐκόμκει κἀπ' ἄκρων ὠδοιπόροις. — 26. De Anaxagora cf. Diog. L. II, 9. cum Menagii notis. de Cratete eundem VI, 87. Suidae excerpta h. l. recepit Cedrenus 278. ed. B. — 29. Pythagorae dictum celebrat Jambli. p. 98. ed. K. — 31. Σοφοκλέους. vid. Pl. Rep. I, 329, b.

8, 2. Res haec tangitur V. S. 570. — 10. δοκίμου κ. ἐγ. ἀντι τοῦ γενναίου καὶ μηδὲν ὑπτιον ἔχουσα. f, s. — 13. cf. Schneidewin ad Simonidem. p. 194. — 19. ex Od. ν, 18. De suo addit Ap. verba τε καὶ γλῶττα. — 30. τρίτη. „Pamphyliae prima Perga, secunda Side. Divisa Pamphylia Side metropolis Pamphyliae secundae facta est, Aspendus secunda, ut legitur in τάξει προκαθηδρίας episcoporum ex ed. Bevegni.“ Ol.

9, 3. Similia habet Suet. Tib. 58. collegit Spanheim de U. et P. N. I, 20. Nimirum Tiberium ipsum specie Jovis Olympii cultum fuisse ab Antiochenis eorum numi ostendunt, cf. C. O. Müller Antiqu. Antioch. 286. inde vilissima adulatio ad alios populares fluxisse videtur. — 8. In altaribus deposuerunt titiones, quos antea praesidi intenderant. — 13. φωνήν· ὄψει. ex Dem. Ph. III, §. 61. — 20. μεγάλη. „metropoles appellabant μεγάλας.“ Ol. — 21. De hoc templo vid. Müller. l. c. 246, sqq. — ib. Assyrios Ph. cum Syris confundit. — 22. De transformatione Daphnae hic facta egit Arrianus apud Eustath. ad Dionys. Per. 918. — 23. Illas cupressos illustrant Eust. l. c. et Liban. p. 351. alique a Muellero l. c. 250. laudati. — 25. Cyparissum juvenem Cretensem, qui ad Orontem veniens in arborem cognominem mutatus est, habes apud Serv. ad Virg. Aen. III, 680. Aliam fabulam sequitur Ovid. Met. X, 105. — 26. νεανικώτερον· σημαίωσαι ἀντι τοῦ κατὰ νεανικὴν ἀβρότητα, φιλόμοδος γὰρ ἡ νεότης. f, s. — 33. τὰ ὀμιλούμενα· τὰ θεωρητῶδη. f, s. — 34. κληιστά. Nota ionismum. — 36. εἰ — εἴ. Male haec Mueller ad Antiochiam retulit, l. c. 235. 35. ἴσως Πυθαγορείους λέγει διὰ τὴν τετρακτὸν. f, s.

1, 7. ἀνίστατο. Apollonius cum sedens disseruisset sacerdotes et discipulos, publicas orationes stans etc. cf. infra p. 59, 9. V. S. 519. et Eunap. ed. p. 82. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς καθέδρας — διαλεχθεὶς — ἡ θαρραλέως ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. — 9. De unctione Iotionem cf. Bekker Gallus II, 46. Etiam Plato VI, 761. balnea calida vocat γεροντικά. — α. ἐς h. e. cum Antiochenorum civitati balneis intermisset. — 13. διθυραμβῶδη. συνθέτοις ὀνομασμένην καὶ ἐκτοπατάτοις πλάσμασι ποικιλοποιούτοι γὰρ οἱ διθύραμβοι ἄτε Διονυσίων τελετῶν ἡμμένων. διθύραμβος δὲ ὁ Διόνυσος παρὰ τὸ δις δις, f.) βεβημένοι τὴν θύραν τοῦ βίου. πρότερον ἢς μητρὸς εἶτα καὶ τοῦ Διὸς τοῦ μηροῦ. f, s. — λεγμάνουσαν. hiuc sumsit flosculum Psellus Opusc. oiss. 49. — φλεγμαίνουσαν λέγει τὴν ὑπέρασμον Θουκυλίδου, λεπτολογία δὲ οἰονεὶ περιτότητι πρὸς τοῖς διπλασιασμοῖς τῶν κῶλων καὶ τῶν ὀνομασμένων. f, s. διήγε. ἀντὶ τοῦ· διανέπανε λόγους ἐπὶ μακρῶ. f, l, s. εἰρωνενομένου ἀντὶ ὑπερίσματος τῆς περιτότητι. f, l, s. — 17. κύρια. τοῦ· κυριολεξία ἐχρήτο. f, l, s. — 18. ἀπὸ σήκτρον τευόμενα ductum videtur ex Pind. O. I, 12. — τενολεσχούτων· τῶν διαλεκτικῶν. f, s. Vox est orphanea, cf. Nub. 319. — 25. Βρ. τε καὶ Ἰρκαῖοι ἐν errore quidem potuit scribere. cf. 93, 14. Ideo Ἰρκαῖος hic posuit, Strabone XV, 490. laudato, ex eodem fonte protulit correctionem Ἰρκαῖοι Porphyr. de abst. p. 358., altera illa non meliorem. Ἰρκαῖος aptum nomen h. l. vide Cr. S. I, 489. ἰ. ἀποδομείν. ἴσως ἐπὶ ἐώρα αὐτὸν τῆς συνηθείας ὀνομασμένον τῶ μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων ἐπάγεσθαι τῶν Ἰλλάδα σοφῶν. f. — 27. Satis callide magis in situ usum narrat Apollonium, apud quos multo magis, quam apud ipsos Brachmanes degit. — 10. μεταλαμβάνω δὲ πάσας. αἰτιατικῆ (αὐτῶν) f, s. Excidisse videtur: ἀντὶ γενικῆς. — 13. ἠύξατο ἀντὶ τοῦ· προσεκίνησεν αὐτὸν. f, l, s. — ὑμέτρως ἀντὶ τοῦ· ἀπερίττως. f, l, s. — 17. τινίσματα. τοῦτο διὰ τὸ τὰ ἐκπίπτοντα τῆς δαιμόνης κύνας σπεισθαι. f (ubi deest τὸ), l, s. — εἶπεν. Quod addendum conjeci ἀμελῶς, tuncor. 31. μὴ δοκίμην θρασύνεσθαι πρὸς τὸν ἀμελῶς εἰπόντα. Jacobs. ad Vers. Germ. proponit παραλάμνος εἶπε.

1, 2. Accipe hoc de dextro Euphratis alveo, sit enim in Tigrin infunditur. Str. II, 80. Dionys. 10. Plin. H. N. V. 21. — 4. Dicit hoc etiam Pausanias. 2. Adscribit Huet.: „Euphrates Tigridi immixtus duos alveos in mare devolvitur, quorum alter unus, alter Gehon appellatur. Gen. 2, 11, 13. Horum unum seu potius alveorum situm ignorant plerique existimaverunt Gehon eundem esse ac Nilum, Phison vero eundem ac Gangem.“ — 9. Corvos inprimis observari ab his populis docet Porphyr. de abst. III, 221 (104). Vide praeterea, quae habet Bochart Hieroz. I, 1, 3. et Boettiger Kunstmythologie I. p. 96. — 14. μὴ ἐρωτηθεὶς ἀντὶ τοῦ· ἐξεπαύ· ἐχόμενον γὰρ τῆς ἐρωτήσεως τὸ ἐκλαλῆσαι καὶ εἰπεῖν. f, s. — 15. Bardanes dicitur, de quo vide plura Tac. Ann. XI, 8, 9. — 21. Ol. confert apte Senec. de Benef. III, 7. — 33. De vino Babylonio. cf. Plin. XIII, 4.

13, 1. Agit de novem satrapis inferioribus, undecim superioribus Parthici regni Plinius VI, 25. — 6. φοινίκος βαλάνους illustrat Xenopho Anab. II, 3, 14. — 9. ὄρα τοῦ σατραπίου ἀπεδέξατο· λείπει δὲ ἴσως τὴν προαίρεσιν. f, l, s. — 15. τόκος. σημειῶσαι. λείπει τὸ ἐστὶν οὕτως. f, l (s: σῆ διὰ τὸ ἐ. ὀ.) — ib. τρις. Imo quinquies. cf. Jac. ad Ael. H. A. IV, 34, 9. — 18. τοῖς λέγουσιν. Fons fabulae apud Herodot. III, 108. refutatae ab Aristot. de nat. an. VI, 31. — 19. Locutionem ἐπιτήδεια εἶναι pluribus explicui ad Gymn. p. 93. — 22. τεκμαίρεσθαι — σκύμων. ὄρα τεκμαίρομενον γενικῆ· λείπει ἢ ἐξ. f, l, s. — 23. cf. Euseb. 438. — 24. Locus est II. β. 307.

14, 9. Δαρείφ· ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Δαρείου. f, l, s. — 13. ἐξαλλάξαντες. ἔξω γενόμενοι π. — ib. Ducta haec ex Herod. VI, 119. qui Eretriensium domicilia 210 stadia dicit a Susis abesse; noster unius diei itinere a Babylone remota putat. — 16. Scopelianum dicit. — 18. μελετή. ἀναγινώσκου. π. — 19. παρατεῖσθαι. καταλιμπάνειν. π. — 24. ὑπομβροτος. διάμβροτος. π. — 26. παρεφθορότος. διεφθαρμένου. π. — 29. τὸν Καφηρέα ἀνέφυγε. constructio est ut p. 46, 5. καταβαίνοντες τὸ ὄρος. Sch.: οὗτος ὁ Καφηρέος ἐστὶν ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. Ξυλοφάγος νῦν λέγεται. Καφηρέος δὲ διὰ τὰς τῶν ἀνέμων ἀντιπνοίας παρὰ (ἀπὸ f) τὸ κῶπος, (κῶπος f) ὃ σημαίνει τὸ πνεῦμα, ὅπου καὶ ὁ Ναύπλιος τοὺς φρυκτοὺς ἀνάψας ἔσφηλε τοὺς Ἰλλήνας. f, s. — 33. Non potest esse is, quem Ctesias Dariaeum appellat, septemdecim ille annis post pugnam Marathoniam ab Artaxerxe patre obtruncatus, sed ex annorum computatione Artaxerxes Mnemon.

15, 3. Epigramma est in Anthol. Pal. VII, 256. — 17. Babylonem adhuc integram fingit, quia magorum sedes erat. cf. Baur l. c. 117. — 19. Verbis ξὺν ὁμοίᾳ τοῦ εἶδους exprimuntur illa Herodotea I, 180.: τὸ μέσον αὐτῆς ποταμὸς διείργει — τὸ ἄν. δὴ τείχος ἐκάτερον τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλήλαται. — 21. „Semiramidem intelligit, cujus cuniculos sub Euphrate actos luculenter describit Diodorus Siculus II, 8.“ Ol. — 30. Ὀρφεὶς voluit Hu. Vatem tiara et anaxyride in anaglyphis ornatum illustrat Welcker ad Phil. I. VI, p. 612. — 35. „Quae de coeli similitudine legun-

tur, ad symbolicam veterum populorum aedificandi rationem pertinent, quam in rem vid. Porphyr. de antr. nymph. c. 6. id. de Styge ap. Stob. Ecl. I, 4. p. 145. ed. Heeren. et Eust. ad Od. XV, 404. p. 583. Bas. Cr.

16, 3. cf. uberrimam Creuzeri notam ad Plot. III, 149. inprimis Hermiam ab eo laudatum (ad Pl. Phaedr. 148.) et Symb. I, 221 sq. de iungibus avibus, deorum glossis. Lob. Aglaoph. 906. *Κυγγας* refert ad rotas perpetuo circumactas. — 8. Eusebius haec carpit p. 438. — 14. *σατραπέυεται. ἀντι τοῦ ὑπὸ σατραπίου ταῦτα διοικεῖται τῷ βασιλεῖ. f.* — 21. *διάγειν ἀντι τοῦ κατέγειν, διαναπαύειν. f.* — 25. Senec. Ep. 17. reges Parthos non potest quisquam salutare sine munere. — 29. *ἀναστήσας τ. γ. erecto animo.* — 31. *κατασχῶν* intellige de habitatione regiae.

17, 19. Hujus deae imaginem vide in nummo ap. Combe Mus. Hunt. IX, 42. et ap. Panofk. Berl. Ak. 1840, 380. — 22. Pamphyliorum modos nemo praeter Ph. tetigit. — ib. *παρήλλαξε* noli ad Damophylam referre, verbum est intransitivum, ut 54, 9. al. — 25. *παρόδηται* illinc expressa sunt carmina (h. e. ex Sapphicis poematibus.) ἀπὸ τῶν Σαπφ. ut 106, 20. *ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγη.* — 26. Jac. Ep. ad Schn. p. 37. scribi voluit *βασιλικὸν ὄγκον.* At vide Lob. ad S. Aj. 145. — 29. *ἀναγιγνώσκων ἀντι τοῦ ἀναγνωρίζων. f. l.* — 31. *ἀπεξωγοῦ ἀφησε ἀντι τοῦ διέγραψε, ἐξωγοῦ ἀφησε. f. s.* — 32. *καὶ δὴ ἐκέλευσε dictum esse posit ratione verborum 17, 15. habita.*

18, 1. De hoc alborum equorum sacrificio cf. Brisson. de reg. Pers. princ. p. 339 sq. 370. et Kleuker Suppl. in Zendav. II, 1, p. 86 sq. — 6. „Tangebant revera ignem sacrificantes, quod moneo propter Ol. interpretationem (probans ignem). Just. XXII, 28. *expositis ignibus Cereris tactisque.*“ Bo. — 13. *ἐξ ὄνυχος ἀπὸ τῆς παροιμίας. f.* — 18. Haec impugnat Eus. 438 et 450. — 21. *ἐπιστολήν ἀντὶ τὰ πεποίηται ἀντι τοῦ δι' ἐπιστολῆς ἐσήμανεν. f.* — 31. *διαφερόντων ἀντι τοῦ διακομιζομένων. f.*

19, 19. τὸ — διδῶ. G. J. Bekker ὁ μακαρίτης acquievit in lectione edd. ante Ol. (Spec. Philostr. 103.) Jac. ad Schn. p. 37. proposuit σὺ δ' ὄπως. Ham. L. Ph. 19. *ἄλλοις πᾶσιν.* Recte senserunt, verbo φασιν locum non esse, si retineatur ἄλλως, sed idoneam medicinam non invenerunt. Indicat φασιν proverbialem laudari locutionem; respicitur autem ad Diogenis dictum Ael. V. H. IX, 34: *περιτρυχῶν Λακεδαιμονίους ἐν ἐξωμίσι φάσις καὶ φησάσις „ἄλλος“ εἶπεν „οὗτος τῶ φος, cf. etiam Diog. Laert. VI, 8. et quod infra est 115, 11. — 25. Αἰσχίνης. vid. Diog. II, 61. Ath. 507. Luc. paras. §. 32. — 26. Πλάτων. Veram itineris causam exponit C. F. Hermann Gesch. u. Syst. der*

Plat. Philos. p. 66—75. cf. Athen. 116 et 507, 6. Ael. V. H. XIV, 33. ubi lege: „ἀλλ' ἐγὼ“ εἶπεν „οὐκ ἐπατήλθον ἐκείσε, ὅθεν ἐπράθην, ὥσπερ οἱ κύνες. — 27. Aristippi avaritiam tangit Diog. II, 11. — ib. Ἐλλίτων. cf. Plat. Epp. 13. Plut. Dio. 19. — ib. Φύτων. Boiss. confert Leop. Em. XI, 22. vide Nostrum 130, 12. et Diod. Sic. XIII, 320. Fortasse hic est Φύτιος Iamblich. V. Pyth. p. 362. ed. Kiessl. — 29. De Eudoxo egi ad Vit. S. p. 161. — 30. βασιλεῖ. Nectanabidi, cui Agesilaus Eudoxum commendaverat. — ib. de Speusippo vide Diog. IV, 1. Ath. VII, 279, e. XII, 546, d.

20, 7. *πάσας κακίας συνειληφώς ἢ πάσης κακίας μετεληφώς, τούτων γὰρ ἐλάττερον δεῖ ἐγγεγράφαι. π.* — 15. *ἐν σπονδαίφ.* in loco celebrato. — ib. De Philippi et Alexandri ludis Olympicis cf. Wesseling ad Diod. v. II, 125. et Meyer „Olympische Spiele“ p. 326. in Encyclop. Ersch. et Gruber.

21, 3. ζώνης maluit Huet. — 11. *ὁ κολλῶν θανάτων ἄξιος* sumsit ex Dem. π. παρ. §. 15. — 14. *θεάματα. δεινοῦ κόλακος ταῦτα ὑποτρέχειν εἰδότες βάρβαρον σκαιοτήτα, ἀλλ' οὐ φιλοσόφον ψυχῆς καθαρὰν παρασηλίαν θεούσης καὶ ἀμιγῆ τῶν αἰμυλίαν φημάτων. f.* — 22, 17. Locus est Hom. Od. ε. 97.

II.

23, 5. *ἵπποκόμος τ. κ. καταχρηστικῶς εἶπε· κυρίως γὰρ καμηλεύς λέγεται. f. l.* — 12. *ὑπερβολαί τὰ ὕψη αἰ ἐξοχαί, αἰ ἀνώγειαι. π. ἀνεστᾶσιν. ὑψοῦνται. π.* — 13. Philostrato ipse Caucasus est ὁ Ταῦρος ἕτερος Paropamisus pro Caucasus. Jac. maluit κέρατι ἐτέρω scribere (Additam. 204). — 18. de styrace Pamphyl. cf. Plin. XII, 25. fin. — 22. Ham. p. 22. corrigeb. ἐλῶν citra necessitatem. — 23. Citat haec Schol. Aris. Ran. 218. — 24. *ὑπεξέχθη. ὑπετάγη. π.* — 25. *ἀνοστρησεν. ἐξέμηνεν. α. καθήκει. κατέρχεται. π.* — 28. vid. Arrian. Ind. 5.

24, 1. *ἐπὶ φιλιανθρωπία. δομῆα ἢ λέξις αὐτή, διὰ τὸ φιλεῖν γὰρ τοὺς ἀνθρώπους. f.* — 4. *δεσμὰ. cf. Diod. Sic. XVII, 83. — ib. οὐ ῥᾶδια ξυμβάλλειν τῇ νύλην. οὐκ εὐκόλον ἔχοντά ἐστι κατανόησιν τῆς ὕλης λείπει ἢ εἰς πρόθεσις μετὰ τοῦ ἄρθρου. τὸ πλήρες· οὐ ῥᾶδια εἰς τὸ συμβάλλειν τὴν ὕλην. f.* — 8. *ᾧδε. ἀντι τοῦ ἐπὶ τοσοῦτον τῶν μύθων ἤτηται. f.* — 12. *φάσμα ἦτοι Ἐκάτης ἢ ὄνοσελίδος. f.* — 18. „εἰπέ μοι“ ἔφη. τὸ ἔφη προστίθησιν Ἀττικῶ ἔθει. πλέον δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Πλάτωνι. f. l. — 27. cf. Cr. Symb. II, 467, 480, 494.

25, 2. De Anaxagora vid. Valck. Diatr. c. IV. 3. „Aldus et Morellus ediderunt προσήμου, quod est nauci. Restituimus ex conjectura προσοίκου: quod etiam in suo codice invenisse videtur Rhinaucii

ertit propinque.“ B. — 4. Παγγαίω. Orpheus. — hoc camelorum genere egit Bochart Hieroz. 38. — 33. cf. Schneidewin Delect. 173, 5. — 5. Legendi h. l. Hieronym. ep. 2. et Chrysost. s. c. 5. — 10. Similia concedebat Pythagoras *λοις, ὅσους ὁ βίος μὴ πάνυ ἦν ἐκκεκαθαμένους — ὅτοις χρόνον τινὰ ᾤριζε τῆς ἀποχῆς.* Iambl. V. P. d. K. Carpit tamen haec Eus. 441. — 16. *ῥηται*, quod operae recipere omiserunt. — 17. cf. Symb. I, 472 seqq. qui adhibet Nonnum Dionys. 331. de luco Deriadis Indi idem narrantem: *ὁ ἡρόφοιτος ἐδύσατο δάσκιον ἔλην ἐκ Διὸς ὑπέλοιο. ἀνέμω ἐσπνεύσθαι* ut Im. 842. *ἐσπνεύστος αὐτὰς ἡμεροῦ.* — 25. „Editio Aldina *ἐλθόντα* exhibet, loco Morellus reposuit *ἐλάσαι*, ut opinor, ex Regio.“ B. — 27. „Inepte utraque editio *ἀργύ-* B. — 28. cf. Cr. Symb. I, 392. qui *ἐπηλύτην ὠν* Mithram esse suspicatur. — 33. Dionysus *Μηρόν* montem ab Indi filio donum accepit, e ex Jovis *μηρῶ* natum dixisset. — 5. Arrianus V, 1, 2 et 2, 5. ac Curt. VIII, Alexandrum Nysae morantem et cum exercitu intem exhibent. Vide Droysen Alexander 310, 3. — 10. Nomen Aornos explicatur a Ph. aliter a Luc. Rhet. praec. §. 7. et Dionys. Perieg. 1143 sust. Compara Lucret. VI, 749. et Sil. It. VI, simile quid de Parthenone in acropoli Athenarum les. — 24. *ἡ μάλιστα ἔλλειπτικῶς εἴρηται καὶ ἀντικῶς. ἔλλειπτικῶς μὲν τοῦ ἐπιφέρειν, ἀντικῶς γὰρ τοῦ εἰπεῖν κατὰ τὴν αἰτιατικὴν καὶ τὸ μὴ μάλιστα, εἶπεν κατ' εὐθείαν.* f. — 27. *ἀνελησται.* a h. l. tentat Ham. p. 29. Boni equitis est evolvostium aciem, h. e. dividere et disturbare. — 5. *περιφρονῶν. ἀντι τοῦ διὰ πολλῆς φροντισιούμενος. Ἀριστοφάνης ἀεροβατῶν καὶ περιφρονῆσιον.* f. (Nep. 225.) — 10. *ψελλιζομένω.* Nimirum *πολεμικά*, ut est Heroic. 730. aut addendum aut iendum. — 24. cf. Bochart Hieroz. I, 2, 24. et Schlegel Ind. Bibl. I, 176. Numerus singulis antis insidentiam hic nimis augetur; quaternos *ἠνίοχον* et ternos *τοξότας* imponi solitos fuisse Strabo XV, 487. — 27. *ἐς τὰ ἀκοντίζειν.* Plin. it VIII, 2. — 30. vid. Jac. ad Ael. H. A. XIII, 31. *τῷ Ἠλίω.* vid. Ael. H. A. VII, 44. ubi dicitur Indi elephantum colere. Adde Spanh. de U. et m. I, 169. — 6. *παραθήγεσθαι.* „Virg. G. III, 225. ipse lentesque Sabellicus exacuit sus. Cum ergo illa animalia dentes acuunt, nulla vero, ex Juba, apparet, dentes elephantis revera dentes esse, ipse eos quandoque exacuat, non cornua, quae acuantur.“ Huet. — 14. Ham. p. 30. corri-

gebat *διὰ τὸ ἐσφίχθαι* (debut *ἐσφίγγθαι*) τ. γ. At digitos dicit Ph. non esse constrictos, indeque *βάσιν* ipsam *πολυσχιδῆ.* — 22. Jac. ad Anth. 641. velit *καρούς* pro *κούφους*, quod defenditur loco 41, 6. *κούφοι τε οὐκ ἔδοξαν.* — 32. cf. Cic. ad Att. VII, 2, 4.

30, 11. Claudian. Paneg. in Manl. Th. C. vs. 302. — 13. Il. ρ, 133. — 14. Arr. Ind. c. 15–20. Plin. VIII, 18. — 18. *ἀετίτην.* de his et similibus cf. Ael. H. A. I, 35. Bochart. II, 2, 27. *λοχυτίτην.* Ael. H. A. VIII, 22. Boch. II, 5, 8. ac Böttigeri Kunstmyth. II, 221. — 23. cf. Jac. ad Ael. H. A. I, 24. — 26. Fabulam Pindarus fr. 161. ap. B. et Herodotus III, 109. secuti sunt. Vide Jac. ad Ael. H. A. I, 24. — ib. *τίκτονται. τόκοι γίνονται.* π. — 27. Locus est Eur. Andr. 415. ed. Hm. ubi scribitur: *ἔπραξα· πᾶσι δ' ἀνθρώποις κτέ.* — 28. *ῶ* praetuli respiciens Heroic. 702.

Lectiones sub textu sic erant adornandae: *ῶ π. δ. ρ, 2, E.*

31, 22. Jac. ad V. g. scribebat *ξυστόν* pro *ἀντόν*, provocans ad Ael. H. A. VII, 45. neglecta medii *ἐξελίσθαι* notione, quam Abresch. ad Aesch. p. 118. exponit. — 25. *Πυθαγόρα* Ol. mutavit in *Πύθωνι* ex Arr. Ind. c. 15. At nomina ejusdem sensus facile permutabantur. — ib. in *Ἀκείνιον* vulgarem appellationem recepi contra codd. — 26. Eandem serpentium magnitudinem tradit Ael. H. A. XV, 21. ubi cf. Jac. — 32. *ὑπεραγασθῆναι* (in 2 et E) natum videtur ex praepositione genitivo explicando adscripta.

32, 10. *μείζω.* „excipiunt Gangem Str. XV, 701. Arrian. V, 4, 1.“ Ol. — 13. *εἰπόντας* Anaxagoram et Euripidem. vid. Valck. Diatr. 30. — 22. Bo. ad Her. 644. velit *ἀθρας.* Vide tamen 48, 27.

33, 3. cf. Herodot. II, 37. Byssus lino similis videbatur et quasi species ejus habebatur. cf. Becker Charicl. II, 335. — 11. Iac. correctio confirmatur Her. 683, 2. — 13. Suave argumentum Alexandri victoris magnanimitas in curando et honorando Poro spectata. — 21. At Embisarum ex vicinis regibus socium Pori fuisse narrat Diod. Sic. XVII, 87. — 23. Jac. Add. ad Ath. 125. scribi velit *Δαρειὸν ἦρθε βασιλέα. βασιλέα ἔφη κτέ.* — ib. de hoc elephanto cf. Curt. VIII, 14, 13. — 24. *ὄλασι.* Ambiguitas est in verbo, quod et „portare“ et „celebrem reddere“ significat.

34, 1. Narrat tamen Diod. S. XVII, 89. duo filios Pori in hoc proelio cecidisse. — 11. *χρώματα ποιοῦσα.* Jac. voluit *χρ. ποιιλλουσα.* Non opus. cf. ep. 2. — 13. respicit Ar. Nub. 345. sqq. — 15. ex Pl. Phaedr. 246, c. — ib. ad *ἀθύρων* vide Cr. Symb. I, 399. — 16. cogitat de Hom. II. ο, 364.

35, 7. *ὁ Τιμόμαχος οὗτος τῶν περὶ τὴν γραφικὴν ἦν περιττός, ὃς καὶ τὴν Κολχίδα Μήδειαν γράψας τοῖς*

ἐξ Ἰάσονος αὐτοῦ τόκοις ἀπηνέστατα χρησαμένην κλέος ἀπειρήσιον ἀπηνέγκατο. f, l, s. De hoc pictore vid. Plin. XXXV, 11. et quae laudat Cr. ad G. J. Beck. Spec. 115. — 20. οἱ δὲ τ. ἰ. τοῖχοι, τῇ συντάξει ταύτῃ Ὀμηρος ἀρχὴν ἔδωκε διὰ τὸ οἱ δὲ δύο σκόπελοι. ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει καὶ τὰ ἔξῃς. ἀντὶ γὰρ γενικῆς εὐθείας ἐχρήσατο. οὕτω δὲ κἀναναῦθα δοτικῇ δέον χρῆσασθαι καὶ εἰπεῖν τοῖς δὲ τ. ἰ. τοῖχοις εὐθεία εἶπεν· οἱ δὲ τ. ἰ. τοῖχοι. f, s. — 21. μαργ. Salm. explicat „tesselatitio opere,“ nimirum ἔδος confundens cum ἔδαφος. — 27. reprehendit haec Eus. 441. ipse reprehensus a Bauero l. c. 158. — 32. ex Theogn. 77. — 35. δορυφορεῖται. δορμεία ἢ λέξις· οὐ γὰρ ἐπὶ τῆς πομπῆς ἀξιοῦσθαι, ὡς εἰσθε χρῆσθαι, νῦν ἢ λέξις ἐλληπται, ἀλλὰ τὸ τοῖς δόρασι ἐνδικεῖσθαι. ἦτοι τὸ προπολεμῆν αὐτῆς τοῖς βαρβάρους. f.

36, 3. Jac. Additam. 151. voluit ὡς μὴ φ. — 17. Eus. 442. — 32. διαστρώωννται: ἐτεροχρονία, ἀντὶ γὰρ παρρωχημένου ἐνεστός. f. — 34. σύες. Contra Aelianum H. A. XVI, 37.

37, 4. Wyttenb. ad Sel. H. Gr. p. 590. notat hanc imitationem Xenoph. Anab. IV, 7. — 7. Plura dabit Bekker Charicl. I, 498. — 14. Scr. περὶ δὲ Jac. Additam. 254. proposuit περισσῆ. — 16. cf. Hom. Od. γ, 13 et ι, 254. — 22. γ. τε διδάναι: ἀντὶ τοῦ ἀρέσκεσθαι. f. — 23. κατὰ κοινοῦ τὸ ἀποθνήσκειν, ἐπειδὴ δὲ ἤθετο ἑαυτοῦ μὴ ἀκριβῶς ἀποφῆν (αντος) περὶ τῶν παρρωχημένων, ὡς ἐκ παντός [τοῦ] ἀποθνήσκειν αὐτούς δέοι, προστίθησι τὸ οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐπὶ τούτων κατὰ κοινοῦ . . . . κατὰ προ . . . . ολον· παρὰ τοὺς ἄνδρας, οὓς σὺ ἄρμηκας. f. — 30. οἱ τούτων: τὸ ἄφθρον ἐνήλλακται μετὰ τῆς γενικῆς. δέον γὰρ εἰπεῖν· εἶα τὸ εἰς τοὺς γονεῖς τούτων ἦκον καὶ τρίτον γένος εἰς ἄνω εἶπεν· οἱ τούτων γονεῖς. f. — 31. Jac. laudat Plat. Gorg. 324, e. 33. μνημονικὸς. cf. Iambl. Vit. Pyth. p. 212.

38, 4. Idem narratur de Aegyptiis. cf. Böttiger Kunstmyth. II, 103. — 7. vid. Iambl. l. c. 150. — ib. Hinc profecit, sententiā Jacobsii, Ach. Tat. 136, 25. — 13. Huet. comparat Acro. ad Hor. Od. II, 2. — 16. καταλειφθεῖς. σημειῶσαι τὴν σύνταξιν, ἀντὶ γὰρ γενικῆς εὐθεία ὑπέλληπται. f et s ubi γενικῆς δοτικῇ ὑ. debuerε δοτικῆς εὐθεία ὑ. — 31. de pleonasmo verbi δοκῶ huic scriptori proprio egi ad Gymn. 10, 18.

39, 17. Ol. h. l. recte intelligens contra usum scriptoris dedit τὸν δὲ εἶσα κ. περὶ τὸ τεῖχος εἰρξάν. Debuerat saltem περίξ scribere, Herodoteo more, IV, 52. al. Ipse malui transpositione huic loco mederi. Piers. ad Moer. 134. εἰξάν corrigebat, quae emendatio multis probata cum 39, 11 et statim sequentibus parum consentit. Hominem portis palatii expletis exitu arcuerunt, ut fame interiret. — 30. Res illustratur ex Arr. Ind. c. 5. Aornum enim cum Alexander cepis-

set, eandem petram ab Hercule capi non Macedones commenti sunt. Hinc videtur P narrationem eo deflexisse, ut ex Aorno factῶν σοφῶν τύρσιν. Quod autem Bacchum Heigil, quasi Sivae Ramam, cf. Visc. Mus. PC. Γ 15. Strab. XI. p. 443. ed. Tz. Eorum advei Σοφοῦς certamen admonet contentionis Sivai Brachmanum. — 35. Hoc dicit Ph.: de Hercubani ad Indos itinere vulgo nil constare, igitu des quidem eum venisse.

40, 13. Ad ἀτρεμήσει . . . . γίνεσθαι οὐκοῦν διὰ τὸν νοῦν ἀτρεμεῖ ὁ ὕπνος, σὸδεν (τῷ μὴ ἀκινήτῳ ἢ ἀγρυπνία, ἀλλὰ τῷ συμμέτῳ τῶν ἀπὸ τοῦ στομάχου ἀναδόσεων τὸ κράνιον θ καὶ ὑγρότητα, εἶτα πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς κατα τῆς τοιαύτης ἀκράτου ὑγρότητος ἐκλήσεται τῷ πα ἠδίστατῳ τὴν ἀσθησι καὶ πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἰ ἄνεσιν. εἰ δὲ ἀσυμμέτρως ἀναπεμφθεῖ ἢ τῷ ὑ ἑρμῷ πλεονεκτουμένη ἐκατέρωθεν τὴν ἀγρυπνία τει, τοῦ μὲν ὑγροῦ τὸ θερμὸν παραθεμένον, δ φῖαν εἰσθε ποιεῖν καὶ παραφέρεσθαι δοκεῖν τῷ ξενεῖ, ὡς ἐπὶ τῶν ἄγαν μεθόντων ἐστὶν ἰδεῖν οἶνον πλεονεξίας τὴν ὑγρότητα ἐπισαγοῦσης, π διπλᾶ βλέπειν πάντα περιγίνεται τῆς ὑγρότητος τῶν ὀφθαλμῶν ἀπορροῦσας ἀκτίνας πρὸς τὸ ὄρ λεύειν παρεχομένης καὶ ἐστὶ κατὰ μίαν αὐτῶν διασπῶσης καὶ πρὸς διάφορα κατεπειγούσης ὄρα δὲ τὸ θερμὸν κατακατῆσει, ξηρότητος τὰ κ ἐγχεφάλου ἀναπλησθέντα, τοῦτο γὰρ τῇ ἄγαν ἰ ἐπακολουθεῖ, ἀφείλε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς γαλην. στάσεως καὶ πρὸς ἐργήσοισιν ἀηδῆ παρεπέμφι τῶν μεμνηνῶτων ἢ πίστις τῶν λεγομένων, καὶ συνέχονται ἀπὸ ξηρότητος καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἄγ φαίνουσι ἐξ ἀνωμαλίας τῆς διακινούσης αὐτῶν σεως τοῦτο πάσχοντα. f. — 18. τοῦτο h. e. τὸ μένον s. ὁ μεθύων. cf. Soph. Ant. 334. ed. I 24. vid. Schneidew. Delect. 191. — 28. ex Eu 916. — 34. fragmentum est ex Menandro ni cert. ed. Meinecke. p. 234.

41, 13. cf. Porphy. V. Pyth. ed. Kiessl. 18. Vinum, quasi ῥύπος non tam exhaland abluendus. — 21. de varietate Οἰκλέους et egit Jacobs ad Ael. H. A. XIII, 22. — 22. De Oropio cf. Herod. VIII, 134. Paus. I, 34, 1 Jeunium illustrat Böttiger Kunstmyth. I, 89 Bentl. conjecit egregie λογίαν. cf. 61, 5. Risu Ol. cum scribit „malim λογίαν. Sed tamen ferri potest,“ quasi ipse in illam emendatione derit. — 27. ut sacerdos Apollinis Clarii. — 28. ληπτοι. conferas Naev. ap. Non. 452. „aqu ebrii sumus.“ Adde Ast. ad Pl. Phaedr. 237

42, 2. χρηματίζειν. χρημάτα παρέχειν. f.

23. vid. Eus. 442. — ib. Iambl. V. Pyth. 265. ed. K. — 25. Magum se prodit Apollonius h. l. cf. Lob. Aglaoph. 632. — 32. *εἰ γὰρ. ἔλλειπτικῶς καὶ νῦν ἡ φράσις. λείπει γὰρ τὸ εὖ ἂν εἶχεν ἢ τὸ ἔλυσαι αὐτὸν ἢ ἀντι τοῦ εἶθε. f (αὐτὸν τὸ εἰ ἀντι τ. ε. s).*

43, 9. ἀγέλη Salm. ex conj. apposit. — 24. cf. infra 50, 31. — 29. Haec de tropaeis redarguantur verbis Pausaniae IX, 40, 4. Ol. „Monimentum ejus victoriae, si quod apud Issum, non ipsi Alexandro, sed posteris temporibus deberi videtur.“ Tres arae quidem in ripa Pinari amnis Jovi atque Herculi Minervaeque sacras commemorat Curt. III, 12, 27. Cic. Fam. XV, 4, 8. — 36. Iniquis de hac inscriptione judicat Droysen, Alexandr. 423, not. 76. maxime fortasse offensus in epitheto ἀδελφῶ, quod sustulimus ex π.

III.

44, 9. Hoc μύρον non idem est cum eo, quod Ctesias laudat p. 256. ed. B. c. 28. tanquam μόνον βασιλεῖ κτητὸν καὶ τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ, sed cum eo, quod ib. c. 27. describitur. — 14. De miraculoso isto verme vid. Ctes. l. c. qui ignem ex eo oleo confectum nomini πηλῶ πολλῶ τε καὶ παρσι exstingui narrat. — 18. Asini unicornis naturam describit Ctes. p. 255. et ex eo Ael. H. A. IV, 52.

45, 1. cf. Euseb. 443. — 3. cf. Cr. Symb. I, 562. — 14. Pallad. de Brachm. c. 5. p. 10. — 16. Ael. H. A. V, 39. consentit. — 32. Faba Aegyptia describitur a Theophr. IV, 10. Strab. XVII, 799 et 823.

46, 2. Descriptio convenit in arborem, quae Magostan appellatur. — 7. *παρελθεῖν. εἰς ἔξνοφῶντα ἀποτινεται. f, l, s.* — 12. Locus est II. β, 308. Qui fuerint alii, quos Ph. hic respicit, ignoratur; fortasse Epigonorum scriptor et Euripides Hypsipyla. Certe secutus est hunc errorem Stat. Theb. V, 510. — 17. De *λοφῶ* draconum agunt etiam Plin. VIII, 13. Ael. H. A. XI, 26. cum not. Jac. et Schn. — 18. *πυρσοί.* ut Lucan. Phars. IX, 728. aurato nitidos fulgere dracones dicit. — 20. Eus. 443. — 21. Plin. VIII, 11. Diod. III, 10 et 37. Ael. H. A. VI, 21. — 27. *ἐπειδὴ τῆ γῆ ἔποκνυμῶσιν. ἀμυγῶν τῶ κάλλι τῆ τοῦ δράκοντος πορσία τὸ ἔποκνυμῶσιν εἰληπται. f, l, s.* — 29. Hanc draconum incantationem describit Bochart. Hieroz. II, 3, 6.

47, 1. *ὄπερβαλὼν.* Ol. malit *ἐβαλὼν*, Toup. Emend. II, 58. *ὄπερβαλὼν* cum Jac. Additam. 122. et Ham. 43. Vide nostra ad Gymn. 112. — 4. De dracontite cf. Plin. XXXVII, 57. — 7. Similia habet Ael. H. A. XV, 21. — 10. Paraca urbs aliis scriptoribus ignota. — 14. de cervis albis cf. Bochart. I, 3, 27. et Maltebrun Annal. Itin. III, 319. — 28. *Μίνωα.* V. S. 558. idem

homo nominatur Memnon. At Menon quoque Aegyptii nomen, vid. Plin. VII, 56. init.

48, 5. cf. Leutsch. ad Diogenian. 216, 15. — 13. Constructio est ut Herod. III, 105. itaque locus mutatione a Jac. ad Im. 511. proposita non eget. Neque cum eodem ad Im. 430. mutaverim 16 *ἀγῆν* in *αὐτήν.* — 14. *ἀκλειστον ἀντι εὐθείας αἰτιατικῆ* (debuit *δοτικῆ*) f, s. — 18. Pro *θερμῆς* Ol. rescripsit *θεωροῦσιν* ex vers. Rhinucc. „iridis speciem *videntibus* praebens.“ quod inane interpretis additamentum est. Grut. et Salm. voluere *θερμῆς.* — 23. Simili vi praeditam aquam describit Porphyr. fragm. de Styge. — 30. Dionysum Limnaeum ex lectionibus *Λημναίου* s. *Λημνίου* facile restituumus. Jac. codicem v. secutus ex *ὀλημνάων* fecit *Ἰλημνάων*, cogitans Dionysum *ὀλήντα* Br. An. II. p. 527. Anth. Pal. IX, 524, 21. At tale numen non apte jungeretur cum antiquissimis Minervae Poliadis et Amyclaei Apollinis, aptissime Limnaeus, cf. Thuc. II, 15. Amyclaeus a Delio separatur aut negligentia quadam saepius apud Nostrum obvia (vide nos ad V. S. 13, 33.) aut voluit singularem hujus Apollinis naturam transpositione significare scriptor. cf. Paus. III, 10, 10. — ib. *ὁ νοῦς οὗτος· τῶν δὲ παρ' Ἰνδοῖς ἀγαλμάτων εἰ μὲν Ἰνδῶν ἢ Αἰγυπτίων ἐντύχοις, οὐκ ἂν ἄξιον θαυμάζειν τοῖς ἑαυτῶν ἦθεσι καὶ σχήμασιν ὁμοιωμένοις κατὰ τὸ γνήσιον τῆς θεᾶς, ἀλλ' ἐκείνο θαυμάσαι τὸ κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἰδρῶσθαι καὶ τιμᾶσθαι καὶ θεραπεύεσθαι. f.*

49, 7. *χαμννία.* ut pauperes. cf. Poll. X, 35, 43. — ib. *ὑποστρωννῆαι.* ut Jovi Homérico II. ξ, 349. — 8. *μετεωροκοροῦντας.* cf. Plat. Phaedr. 246, c. — 13. *Ἥλιον.* sc. *λιπαροῦσιν.* Hu. laudat Amm. Marc. I, 28, 1. „inter altaria celsius gradientes Brachmanes.“ — 18. Idem affert Paul. II. ad Cor. 6, 10. *Χαλδαϊκῆ ἐμπληξία ἐκ πλημμελοῦς διανοίας ἀνομβρήσασα. f.* — 19. Eur. Bacch. 703. — 22. *πάλαι.* Desierunt enim postea comam alere. cf. Plut. Alc. 23. Luc. Fugit. 27. — 24. *ἢ δὲ ὕλη. ἀντίπτωτον.* f. Asbestinum linteum dicitur a Plinio XIX, 1, 4. quod nascitur in desertis adustisque locis Indiae atque ubi non cadunt imbres. cf. et Steph. v. *Βραχυμᾶνες.* — 25. *Παμφύλων.* ὃ νῦν μαγνήσιον καλοῦσιν. f, l, s. — 26. Carpit ista Euseb. 446. — ib. Respicit Hom. Od. η, 107. Difficile textu asbestinum ait Pl. l. c. propter filii brevitatem. — ib. *λεῖβεσθαι.* τὸ Ὀμηρικὸν *καρφοεῖ· καιροσέων δ' ὄθονέων ἀπολείβεται ὄγρον ἔλαιον.* f, l, s. — 27. Annuli iidem, qui 60, 25 laudantur; baculi vis intelligitur ex 50, 26. Ceterum ex Manu lege II, 45. baculus indicat Brachmanem. — 30. Eus. 444.

50, 4. Ad lectionem *σαντόν:* *λείπει κατὰ ἢ σαντοῦ πλέον ἀναγνωστέον.* f. — 6. *καὶ τὸ μὴ κατέχειν expl. ἀντι τοῦ μηδενὶ τῶν λεγομένων πιστεύειν.* f, l.

Sane *κατέγω* non idem significat, quod simplex *έγω*, quamvis ita verterint interpretes. — 16. Vid. Cr. S. I, 489. Jambli. V. Pyth. 170. Porph. 90. — 17. Nonn. Dionys. XXIV, 162. — 23. *άστακτι. άντι τοῦ· οὐ κατὰ βραχὺ ἀποστάζοντα, ἀλλὰ ποταμηδὸν ἀπορρέοντα.* f. — 25. Luc. Salt. 17. *όρχήσει τὸν Ἥλιον ἀσπάζονται μισούμενοι την χορείαν τοῦ θεοῦ.* — 26. Hu. cf. Arg. Exp. Al. VII, 1, 5. Malmonid. de idolatr. c. 11. p. 151. Fabr. ad Marin. p. 136. ed. Boiss. — 27. Paeanas Sophoclis commemorat Suid. v. *Σοφοκλῆς.*

51, 1. Bentl. pro *βασανίσας* proponit *βασανισταῖς*, quod aliud verbum e. g. *έχειρίζεις* requirit. — 14. „Lycophroni 860. *ένάπηγχεσ Αλάκον τρίτος* est dictus Achilles.“ Bo. — 16. Eus. 446. — 17. Vide, quae Cr. collegit S. I, 418. — 19. vid. Eus. Chron. n. CCCCL. — 21. Ut est in inscr. C. I. n. 916. *εἴ τις ἀνακομήσει τοῦτο τὸ ἥρῳον — μὴ γῆ βατή μὴ θάλασσα πλατή ἔσται.* — 25. *αὐθέντας.* auctores caedis, quam qui commiserunt, appellantur *οἱ τὸ αἷμα χερσὶ πράξαντες*, ut recte correxit Spengel. cf. Heroic. 707. *τοὺς Ἀχαιοὺς — τὸν Ἄ. έν όργῇ ἔχειν μονονοῦ χερσὶ πράξαντα τήν ἀπόλειαν τοῦ Ἄλκτος.*

52, 9. Apte hoc cum telesmanibus comparat Ol. laudans Phot. cod. 80. Procl. ad Tim. II, 110. Malalam Chron. p. 344. — 10. Cr. S. I, 434. simile narrat de Birmah — Calidasa. Nota Pythagorae fabula, scutum suum agnoscentis. — 20. Strab. VIII, 368. — 28. Cr. ad Plotin. p. 264. — 30. Jambli. V. P. 298. Porph. 78.

53, 17. *έν περιβολῇ ἔσταναι· άντι τοῦ μετεώρους ἔσταναι, οὐκ έν τῷ ἀγυαλῷ καθωρισμένης, ἀλλὰ πρό τούτου μικρὸν ἀποσαλευούσας, ὡς ἐτοιμοὺς εἶναι ἐπιπλεῦσαι καὶ ἐμβαλεῖν τῇ νηϊ.* f, l. — 20. cf. Jacobs. egregie disputantem l. c.

54, 3. Ad lect. *ναυσίν ἐπὶ θαλάττη· προσπακουστέον τὸ τὰ ἄρθρον· ἴν' ἢ τὰ ἐπὶ θαλάττη καὶ έν θαλάττη· ἐπὶ θαλάττη δὲ τὰ παρῶλια λέγει χωρία, έν θαλάττη δὲ τὰς νήσους.* f. — 10. *Θετταλοὶ. πτέρυξι γὰρ αἱ Θετταλαὶ προμηκεστέραις τῶν Ἀργολικῶν κέχρηται.* f. — 13. *τῆς γλαύτης ὑφέντα* malit Valck. ad Herod. VII, 182 frustra. — 33. vid. Baur l. c. 214. Bohlen. II, 13.

55, 2. Eus. 461. Hu. „Mich. Glyc. Ann. Part. 2. p. 156. Simonem magum effecisse fert, ut statuæ ambularent.“ — 8. Vide quae collegit Bekker Charicl. I, 458. — 8. cf. Cr. zur Gemmenkunde p. 136 et Ein altath. Gef. p. 64. — 21. Eus. 445. — 30. *ὑπεροψίας* velit B. et Jac. At confer Hor. Ep. I, 18, 42. Tac. Ann. I, 3. Thuc. II, 37. — 32. *θεοὶ.* cf. 51, 3. nec *θεοὶ* scribendum cum H et Hu. Legit *θεοὶ* et Tzelza ad Iliad. ed. Herm. 31.

56, 17. „Editio Morelli legebat *οὐκ ἂν ἡμάρτανον,*

quod miror unde acceperit, cum et sensus res omnes MS. nostri et Aldus quoque.“ Ol. Nemppe interrogationis notam sensus requirit. — 19. *δό mirum δίκαιος.*

57, 2. *καὶ Ξέρξου. ἢ σύνταξις· ἐγὼ δὲ Ξέρξου θεωρῶν· άντι τοῦ ἐξετάζων, διαλογιζόμεν.* l, s. — 6. *Μελικέριται καὶ Παλαιμόνες.* Mira h morum compositio, tamquam diversorum. cf. V Nachtrag zur Aesch. Tril. 243. — 21. *ξυμβόλι* posui pro *ξυμβούλιον*, cum regi nil suadeat Apo — 25. cf. Xen. Anab. IV, 7. Hu: „hunc mor annum servant Germani.“ — 26. Eus. 445. *cuia αἱ ἀπόρρητοι πηγαὶ τοῖς ἀνωμομένοις corrupta* Ha (55) probari non debuerunt, comparandum enim miraculum non miraculo, sed iis quae semper *πηγαία* habet Pl. Leg. VIII, 845, e.

58, 10. De elementis, quae Brachmanes c dixerint, cf. Strab. XV, 713 (490). Baur. I. Graecorum philosophorum placita vide apud Aristotelis lib. X. Hist. an. etc. Heidelb. 1 Thilo comm. in Synes. hymn. 2. p. 15. — 11. l. c. dicit *οὐρανὸν καὶ ἄστρα* ex Brachmanum c aetherae esse naturae, Clem. Alex. protr. 16. *Indos ἥλιον καὶ ἄστρα* divina religione coluisse. *τὰ δὲ τοῦ αἰθ. καὶ τοῦτο το δόγμα τῶν Στοι καὶ ψυχῆν τοῦ παντός τὸν θεὸν ληροῦσιν.* f, l. 16. cf. Cr. Symb. I, 450. Böttiger Kunstm. Baur. l. c. 217. Bohlen II, 150. — 20. Porph. V 82. — 21. Eur. Troad. 884. — 24. de hac natura quae collegit Baur. l. c. 216 seqq. Bohlen II, 26. *ένόμισεν· ἐνομοθέτησεν. π. et άντι τοῦ ἔδωκε, διετάξατο.* f, l, s. — 28. *παρὰ κλυρῶσ άντι τοῦ ἀγκυλλοῖς ξύλοις παρακροτήσαντες. κλυρῶσ ἔοικε ταῦτα.* f. l. — 31. *Hi ναῦται* remiges sunt bus differre, qui *πρὸς ἰστία* πηδῶσι, non sequum eiecit *καὶ.* — 34. *θεωροῦντες· άντι τοῖς βάλλοντες, ἐξετάζοντες.* f, l, s. — 35. cf. Baur. l. et, quem laudat, Hammer Wiener Jahrb. II, 1

59, 3. De Orco, num sit, vel Pausanias II, 5, 1. III, 25, 4. — 5. *έκπεσειν. άντι τοῦ πλήξεως ἐκστήναι, ἐκλαθέσθαι.* f, s. — 8. *ἀφο* Plat. Theaet. 144, 6. — 10. *πρὸς τῇ φωνῇ.* Egi loco ad Neronem p. 128. Valck. in or. Chrysoi volebat *λαμπρῶ τῇ φωνῇ.* Koen. ad Greg. C *πατρῶιά τῇ φ.* assentiente Jacobsio. — 15. E de mirifica Brachmanum arte medendi cf. Nonn. X 358. Strab. XV, 491. et quae collegit Cr. S. — 28. *διάγει με· άντι τοῦ ἀπατᾶ με διατρέβαζόμενος.* f

60, 4. *έγκρατής· άντι τοῦ κρατεῖν ταύτηνος.* f, s. — 7. *τὸν λαγὼ* velit Koen. ad Gr. C Sch. 165. sed *ἀφεῖναι* neutralem vim habet. — 15.

σεται. ἐγγενήσεται, ἐμφυτον γενήσεται. π. De re cf. Pl. XXX, 51. — 25. Eus. 447. De δακτυλοῖς φαρμακίταις. cf. Böttig. Km. I, 62 et Bohlen. l. c. II, 248, 251.

61, 3. Ex Plat. Gorg. 524. cf. Jambl. V. P. c. 28. — 13. Similia praebet Dem. Steph. 1123. §. 72 τοὺς Ἐλληνα μὲν ἀντὶ βαρβάρων ποιήσαντας, γνώριμον δ' ἀντὶ ἀνδραπόδων, etiam Eur. Med. 536. — 19. Adhibe Jambl. V. P. 420. Cr. S. III, 50. — 23. ἀποζευτεύονται· ἀποκύνονται τὸν ὄχετόν ἐστῶτα. π. — ib. τὰ οὕτω κοίλα. ἀντὶ τοῦ· τὰ διὰ βάρους χωροῦντα. f, l, s. — 29. Martichoras est fictum animal Ahrimanis cf. Cr. S. I, 219. de quo praeterea consulantur Boiss. ad Nicet. p. 409. Baehr ad Ctes. 280, 354.

62, 3. De aureo fonte vid. Baehr ad Ctes. 248 et 270 et de pantarbo eundem 264. sqq. — 10. βάρθος ὄργυιαί τέτταρες· εὐθεία ἀντὶ γενιῆς· δέον εἰπεῖν ἐκ βάρθους ὄργυιῶν τετάρων εἶπε· βάρθος ὄργυιαί τέτταρες. παρέλιπε δὲ καὶ τὴν εἰς πρόθεσιν. f, l, s. — 12. μετὰ λόγον. προπόντως. π. — 18. ὑποκείσονται ἀπὸ τῆ β. οἱ λ. καινοπραπέτης ἢ σύνταξις· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν· ἴθως ἂν πάσας ξυλληγομένους αὐτῇ καὶ ὑποκειμένους εἶπε· καὶ ὑποκείσονται αὐτῇ. τῇ συντομίᾳ καὶ τῇ τοῦ χρησίμου ὑπαλλαγῇ, καὶ σύντομον καὶ ὄραϊον τὸν λόγον ἀπεργασάμενος. f, l, s. — 19. de Pygmaeis egit Arist. H. A. VIII, 12. al. de Sciapodibus Pl. VII, 12 et quos laudat Schneidewin Conj. cr. 21. Macrocephalos ne Ctesias quidem novit. De Scylacis periplo cf. Baehr ad Herod. IV, 44. — 24. τὸ ἱερὸς πρὸς τοὺς γούκας ἀπέδωκεν, οὐ πρὸς τὰ θηρία. f, l, s. De fabulosa ave cf. Cr. S. I, 359. Baehr ad Cl. 300, 358. Spanh. de U. et Pr. N. I, 167. — 26. πλεονεξίας· ἀντὶ τοῦ πλεονέχοντες τῶν λέοντων. f, l, s. — 28. ὡς ὄρνισι παρὰ τὸν ἀντὶ τοῦ· ὡς φύσις. ὡς καὶ τὰς νυκτερίδας. κἀκεῖνα γὰρ πρὸς τοὺς ἐμπροσθίους ποσὶ τοὺς ὕμηνους ἐξυφάσασαι κυλιάσαντες αὐτοὺς πέτονται. f.

63, 1. De phoenice cf. Böttig. Km. I, 40. Cr. S. II, 163. — 5. καὶ Ἴνδοί· καὶ τοὺς κύκνους φησὶ (φασι) προκειμηθίους τῷ φοίνικι ἄδειν, ὡσπερ καὶ τοὺς Λέγυπτιους. τὸ δὲ προσάδοντες τῷ λόγῳ ἀντὶ τοῦ συμφωνοῦντες, συμμαρτυροῦντες. ἀντίπτωσις δὲ κἀνταῦθα. ἀντὶ δοτικῆς γὰρ αἰτιατικῆς εἰληπται. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν· τῷ φάσκοντι λόγῳ συμφωνοῦσιν τῷ φοίνικι ὕμνους ἄδειν Λέγυπτιους, εἶπε τὸν φοίνικα. ἢ μᾶλλον λέπει ἢ εἰς πρόθεσιν· ἢ ἢ εἰς τὸν φοίνικα. f, l, s. Vides, a scholiasta non intellectum fuisse hunc locum. — 7. σοφώτερον. cf. Plat. Phaed. 84, e. 14. Recte quidem Ol.: rescribendum: ἐν δεξιᾷ μὲν τὸν Ἴνδουσαν ἔχων, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὸν Γάγγην. Ceterum in eo quoque error est, quod hic dicatur inter Hyphasin et Gangen ad mare usque processisse. Sed scriptorem ipsum corrigere noluimus. — 30. Patala, μείζω ἔτι τοῦ Δέλτα τοῦ Λέγυπτιον novit Arr. VI, 17. Ind. c. 23. adde Strab.

I, 75. — 31. De Nearcho vide Arr. Ind. c. 18. et ejus iter illustratum a W. Vincent. Lond. 1800. — ἐπιτεταχθεῖται. ἐπίστασθαι. π. — 32. De Orthagora cf. Strab. XVI, 766 et Ael. H. A. XVII, 6, XVI, 35, qui Ἴνδοὺς λόγους laudat.

64, 3. Βίβλον Arr. Ind. c. 21. vocat Bibacta, ubi similia inveniuntur de ostreis. — ib. frustra delet Ol. verba τὸ τοῦ κ. μέγ. solet enim sic Ph. generi species subjicere. — 7. Πηγάδες Arriano Ind. c. 23. sunt Pagala. Nec ὠρεῖται dedi ex lege Eust. ad Dion. Per. 1096. cui nec Arr. Ind. 26. nec Strab. XV, 720. obsecutus est. — ib. οἱ δὲ ὠρεῖται. ἀντίπτωσις· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν τῶν δὲ ὠρεῖται· εἶπεν εὐθεία. f, l, s. — 22. μαργαρίτιδος· περὶ τῶν παρ' ἡμῖν κοκκοβαρίων (f: κοκκοφαρίων) λεγομένων. f, l, s. — 10. Urbem dicit Στούρα Arr. Ind. 21, qui de Ichthyophagis egit Ind. 24 et 26. — 16. Βαλάροις. Ignotum hoc nomen ceteris scriptoribus. Jac. ad V. Ger. statuit respici Barna, Arr. Ind. 27, 2. commemorata. — 19. Selera est Arriano Nosala. Ind. 31. — 26. cf. Boiss. ad Theophyl. 191.

65, 10. συνήθως ὑβρίζουσης· καλῶς ποιούσης. f, l, s. Non recte haec Baur ad Christianos retulit l. c. 158, potius de luxuria cogita Antiochenorum, jam supra 10, 10. castigata.

IV.

65, 19. Eus. 448.

66, 2. αὐτοὶ ὄντες. Pronomen additum, ut significetur, ipsos cives saltasse. — 5. ξυστοὶ δρόμοι videntur porticus esse, δρόμοι κατάστεγοι. cf. Beck. Charicl. I, 343. — 7. αὐτοῖς malit H. 71, gratam negligentiam tollens. — 8. Eus. 438 et 448. De avium sermone cf. Böttig. Kunstm. I, 96. — 28. Panionia non solum Mycalae, sed in omnibus Ioniae urbibus per vices obita fuisse discimas hinc et ex V. S. 612. — 33. Hinc efficta epist. Apoll. 71. οἱ ἐψηφισμένοι sunt, qui decreto nomina praescripserant. 36. cf. Cr. Melet. I, 32.

67, 1. χρόνοις ὕστερον. Sub M. Aurelio. cf. Dio Cass. LXXI, 32. p. 1196. — 5. cf. V. S. 582 et Aristid. Or. Smyrn. I, 406. — 6. τοῦ ὄντος puta παρ' ἄλλοις. — 9. Hanc sententiam et lectionem ὄσοι illustrat epist. Apoll. 47. — 10. vid. Pind. Nem. V. init. — 13. Jac. velit ἐν τῷ νῷ H. 75. ἀπόντα. At vide 118, 34 δεῖ δὲ πον Διὸς ἐνθυμηθέντα εἶδος ὄραν αὐτὸν ξὺν οὐρανῷ καὶ ὠραις καὶ ἀστροῖς et ἐς πάντα dicitur, ut 11. ἐπὶ πάντα. — 14. Eur. fr. Antiop. 31. — 21. vid. Hesiod. Ἔργ. 24. quem respicit etiam Aesch. Eum. 973 et Soph. Oed. R. 879 τὸ καλῶς ἔχον πόλει πάλαισμα laudans. — 29. Frustra Valckenaer. ad Her. VII, 164. conjecit εὐβήσεται.

68, 3. πρὸς αὐτοὺς· ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀλλήλους. f, l. — 9. Jambl. V. P. 284. Porph. V. P. 58, 60. — 15.

Eus. 449 et 457. — 20. Canis rabiosa symbolum est Sirii. — 22. cf. Cr. S. I, 34. — 24. Benti. velit *Αλολίδα*. At Apoll. iter in Graeciam facturus Pergamum et Trojam in transitu tantum visit. 29. vid. Köhler Iles et Course d'Achille p. 136 sqq.

69, 6. cf. Heroic. 737. — 8. *καπέτω κοίλη* ex II. ω. 797. — 14. Eus. 451. — 15. cf. 70, 32 et Her. 743. — 28. De sepulcro Palamedis cf. Heroic. 716. — 29. Ad Her. 713. sqq. plura de hac re dabimus. — 30. Dicit *Ἐκατεία*. — 31. Apte monet Benti.: „nota Indum quendam tum habuisse Palamedis animam.“

70, 1. De oraculo Orphei vid. Heroic. 704. ibique not. — 2. Gryneum oraculum illustratur a Strab. XIII, 622 et Paus. I, 21, 7. — ib. Lob. Agl. alicubi pro *ἐπιμελεῖσθαι* proposuit *ἐπινεμεσῆσθαι*. — 6. Locus est Od. γ, 174. — 7. *δυσμετρήτων· ἀντι τοῦ δυσκορεῦτων. ἰστέον βέλτιον μέντοι, ὡς ἐπὶ πλοῦ μόνον λέγειν πορείας τὸ μετρεῖν, ὁλον ἀναμετρεῖν καὶ μετρεῖν θάλασσαν καὶ πολλὰ πελάγη μετρεῖν, οὐκέτι δὲ καὶ ἐπὶ ξηρᾶς ὁδοπορίας.* f, l. — 15. cf. Fabric. ad Marinum V. Procl. ed. Boiss. 135. — 19. H. Od. λ, 34. — 20. Eus. 450 et 457. De necromantia Pythagoreorum vide Lob. Aglaoph. 900. Omisi, quod 2, E. habent, *δεῖν*, quia Apollonio sufficiebat ad legem aliis constituendam, Indos eo instituto uti. — 24. *Θετταλικὸς τὴν χλαμύδα. μεγάλην καὶ περιρρέουσαν ταῖς πτέρυξι. τοσαῦται γὰρ αἱ Θετταλαὶ χλαμύδες.* f, l. — 28. Jamb. de myst. II, 3. *τὰ τῶν δαιμόνων ἐνδάλλεται ἄλλοτε ἐπ' ἄλλης ὁρώμενα μορφῆς μεγάλα καὶ μικρὰ τὰ αὐτὰ φαινόμενα — τὰ δὲ τῶν ἡρώων προσέοικε τοῖς τῶν δαιμόνων.* — 30. Unger. Paradox. 212. velit *πατρώφ*, sed vulgata idem significat. — 32. Copiosius tractatur haec res Heroic. 741 — 745.

71, 6. τὸ κοινὸν *Θεσσαλῶν* vide in nummis apud Mion. II, 7, 8. Suppl. III, 273 sqq. — 11. Dicta haec adversus Hom. Od. ω, 60. cf. Her. 738. — 14. cf. Her. 737 et Welcker Trag. 183. — 17. Herod. II, 112. — 22. Etiam Aristoteles credebat notum fuisse Homero Palamedem. vid. Nitzsch. Mel. Hom. II, 11. — 28. *ἐπιτηδία* dictum, ut *φίλα* Herod. II, 152, III, 49. V. 37. vi substantivâ, cf. Krabinger ad Syn. laud. calv. 68, b. G. Hermannus Op. III, 48 h. l. tetigit et, cum in ed. Mor. laudetur tamquam senarius ex Aeschylei Niobe, refinxit ea verba in tetr. troch. formam: *ὡς σοφοῖσι πρὸς σοφούς ἐστὶ κηδεία*. Sed unde Mor. hausserit notitiam Aeschylei versus, nondum indicatum est. — 32. cf. Aristid. Panath. 191. — 33. *Φάληράδε*. Ol ex Piraeo ad urbem qui contenderent, Phalerum euntibus occurrere potuisse negat, itaque *Πειραιᾶδε* intulit. Falso. Plura per stadia utroque viam eandem fuisse edocuit me egregius Athenarum *περιηγητής* L. Ross

72, 3. *ὁμοῦ δέκα*. quasi decem. — 6. *μετὰ πρόσρη-*

σιν. Sic omnes C, etiam π. cum gl. *προσαγόρευσιν. προσλαλίαν*. Ea *πρόσρησις* fiebat primo Eleusiniorum die, tertius appellabatur *ἱερτεία*, quartus *θυοία δυντήρα*, quintus Epidauria, cf. Paus. II, 26, 7, 8. Sexto Eleusinem cum Iaccho abibant cf. Plut. Phoc. 28. Cam. 19. Pluribus haec exponit Preller Schulz. 1835. p. 1004 sqq. qui etiam nostro loco velit *πρόσρησιν* reponere, ut ante eum Solan. ad Luc. III, 423. ed. Bip. Certe multo usitatius est, vid. Lob. Agl. 15 sqq. — 11. *παρέχειν τὰ ἱερὰ* tractat Lob. Agl. 61. — 12. *μὴ καθαρῶ τ. δ.* hoc est *γότηι*. vid. Eus. 452. — 21. Similia de Pythagora habet Diog. Laert. VIII, 53. — 23. *φανή.* h. e. stilo suo. — 27. Pro vulg. *Ἀμαζόνων ἄσμα* Erasm. *μαζονόμων* scribebat, Ol. append. 954. *Μαυζόνων*, J. ad Ath. 122. *μαγφδῶν* laudans Ath. XIV, 620, e. Benti. proxime ad litteram et aptissime *ἀμαξῶν*, nam conviciis τῶν *διονυσιαζόντων* maxime mulieres petebantur. — 30. cf. Jamb. V. Pyth. 180. Porph. ib. 74. — 31. Eus. 451.

73, 4. Ut Luc. Evang. VIII, 35. — 15. cf. Dio Chrysost. 347. ed. M. — ib. *Ἄρφέως ἐποποιίας*. Lob. Agl. 467. illustrat h. l. ex Luc. π. ὄρχ. 38. capita primaria dicente Theogoniae Orphicae *Ἰάκχου σκαραγμῶν καὶ Σεμέλης κατάφλεξιν καὶ Διονύσου ἀμφοτέρου τὰς γονάς*. An totam poesin scenicam Philostr. ad Orpheum, Bacchi scilicet vatem, refert? — 22. cf. Herod. VII, 99. VIII, 88 et 93. — 23. *ἔθ' ἑαυτούς* Jac. et αὐτούς om. praep. Ham. 79. contra usum medii *στέλλεσθαι*. — 24. De jurejurando ephedorum vid. Schoemann Antiqu. jur. publ. Gr. 198, 14. — 25. Frustra *θήσεσθαι* pro *στήσεσθαι* reponerat Ham. 81. cf. 142, 29. — 26. *φέρον*. Redit oratio ad singularem τὸ *ἐφηβιῶν*, nec masculinum *φέρον* vel inf. *φέρειν* hic admiseris. Locum attingerunt Valk. Diatr. 75. qui Euripidea verba ex Antiope repetit et Piers. praef. ad Moer. 43. — 28. Herod. VII, 189. — 30. Sophocl. apud Strab. VII, 295. — 32. Dio Chr. 348. ed. M. et Welck. Syll. Epigr. 62, 5.

74, 9. Val. Flacc. II, 274. *linque, o, mihi caedem madentem, Bacche, domum*. — 13. *περιέβαλεν* amplexum est. cf. Her. 739. — 18. *τὸν δὲ Ἀ. Μ.: τὸν συναποθανεῖν ἐλόμενον τοῖς Λάκωσιν ἐν Θερμοκύλαις.* f, l, s. Vide de e. Herod. VII, 221. Apud Plut. apophth. Lac. 221. *apellatur Θεμιστίας*, si lectio vera. — 22. Paus. IX, 29, 3 et 31, 3. — 24. *λόγων κρατήρες*. cf. V. Soph. 594. — 28. *προαγόρευσιν, προλογία.* π. ib. *ἐννέα*. Ham. (105) corrigit *ἐπτά*. Nimirum ipse scriptor erravit. — 30. cf. Meyer Olympische Sp. 303 apud Ersch et Gr. — 31. Tota haec res accuratius describitur in Nerone §. 2 — 5.

75, 7. *Δημήτριος· περὶ Δ. τοῦ κυνός. οὐ (καὶ addit s) Λουκιανὸς μέμνηται.* f, l, s. Minime ille Lucianus est in Toxaride §. 27. sed is, quem laudat

Tac. H. IV, 40. — 10. *μαθητῶν* ex Aristoph. Nub. 183. — 11. *Μένικπος· οὐ Λουκιανὸς μίμνηται.* f, l, s. Etiam Schol. ad Luc. Icarom. confundit hunc Menippum cum celebri illo Cynico. p. 197. ed Jacobitz. et ipse Olear. ab Hemsterh. propterea vituperatus ad Luc. ed. Bip. II, 407. — 16. Eus. 451. — 22. *καταγνοῦς· καταμαθῶν.* f, l, s. — 32. Simile vide apud Suid. v. *Πάσης.* — 33. Valck. ad Her. VII, 208. dedit *ἀφροδισίαν μὲν οὐ, σαρκῶν δὲ καὶ μάλιστα.* Jac. ad Ath. 226. *σαρκῶν δὲ καὶ μᾶλλον.* Idem pro *πάλλουσι* proponit *αἰάλλουσι.*

76, 5. Ut Luc. Ev. VIII, 28. — 13. Eur. fr. Mel. vinct. 29. *ἀγάλια ἐπὶ σοφῶν στόματα.* — 19. *αὐτῶν.* Valck. ad Callim. fr. 233. *Αὐδῶν* scribebat, refutatur a Toupio Emend. Suid. I, 10. Idem, quod hic, exprimitur illis Luc. Dial. Mort. I, 4. ubi vid. Hemsterh. — 20. *γ. χρωμένους· ὅτι ἐπαινῶ τὰ γένεια ὁ ἄπ.* f, s. — 29. cf. Cr. ad Plotin. p. 276 — ib. Paus. VI, 14, 2 et quos laudat Krause Olymp. s. v. Milon. Bene monet Ol. ideo longius immorari Phil. huic descriptioni, quia Milo Pythagorae fuerit discipulus. — 31. *διείροντος* corrigit Ham. 83. assentiente Jacobsio, sed relinquenda scriptori constructio negligentior.

77, 2. *ταῖς* malim ad victoriam referre. 7. *ἐπ' ἀπιδίῃ.* Explicat Cr. S. III, 248. — 6. De malo *punico*, Junonis symbolo vid. Böttiger Kunstm. II, 249. Cr. S. III, 252, etiam Jac. ad Im. 553. ubi laudat Paus. II, 17. Ad totam descriptionem cf. Paus. V. 14, 6. — 7. Jac. ad Ath. 220. *τὸ διείρον τ. δ. καὶ μήπω δ.* non memor idiotismi Philostratae orationis, ut explicatio- nem cum explicanda re conjungat particula *καί.* — 9. Pro vulgata *τῶν αὐτῶν* Valck. ad Herod. IV, 29. reponerat *τῶν ἀγῶνων*, Ham. 87. *τῶν ἀθλητῶν*, G. J. Becker probabat *τῶν ἐαυτῶν*, omnes in corrigendo *αὐτῶν* laborantes nec sentientes vitium esse in *τῶν.* — 13. *διεβέβλητο· ἀντὶ τοῦ διαβιβλημένως διέκευτο.* f, l, s. — 16. *ἐπὶ τῷ ἱματίῳ* ex Plat. Phaedr. 228, d.

78, 6. *νῆ τῷ Σιῶ· τοὺς Διοσκουρούς λέγει, οὓς ἴππων εἰώθεσαν Λάκωνες ποιῆσθαι.* f, l, s. — ib. Frustra mutavit Ol. *ἐφη.* Puta aliquem Laconum responde- re. — 24. cf. Sophocl. in fr. Scyriarum ap. Stob. LIX, 3. — 27. *μήτε ἐόντες ἄ. μ. ἄ. ex Dem. Phil. III, §. 69.* — 32. *φόρτου δὲ μνήμονα* respicit Hom. Od. 8, 163.

79, 17. Intelligit Apollonius, nutrice Jovis indicari Cretam, corona, quam gestat, in universum insulam, neque quidquam singulare. — 26. *Λεβηναῖον* de eo cf. Paus. II, 26, 7. B. adscribit a leaena esse appellatum. Köhler Hes et Course d'Achille p. 15. multa similis denominationis exempla colligit. — 28. cogitat Phil. de Hom. Od. γ, 291. quod non fugit Meineckium Analecta Alexandrina p. 185. — 30. cf. Oppian Cyneg.

III, 7. quem Lob. Agl. 1120 apte cum h. l. comparat. Ipsa Aesculapii religio ex Cyrena venerat, itaque frequenter ibi Libyes.

80, 3. De ea insula egit Scalig. ad Euseb. p. 191. — 7. vide Plin. XXX, 5. — 8. Hunc Musonium Euna- pius p. 3. Cynicum appellat. Non confundendus est cum Musonio Stoico, de quo egit Noster infra 92, 27, 138, 22 et Nerone 1. Recte distinguuntur a Scaligero ad Euseb. 197 et 201. et Ham. 115. — 9. *ἐπὶ τῷ δ. ἔλλειπτικῶς τοῦ ὄσον ἐπὶ τῷ δῆσαντι.* f, l, s. — 11. *ξυγ- κείμενος· ὅλον ἱκανὸς διαλέγεσθαι.* f, l, s. — 18. Pub- lice cantare Nero a. 59, quo Ap. Romam venit, non- dum audebat, cf. Ham. 101, sed a. 64 demum Nea- poli in scenam prodiit et anno post Romae. vid. Tac. A. XV, 33, XIV, 4. Quamquam Juvenalibus quidem cantasse perhibetur a Dione Cassio LXI, 5. — 19. *ἀποσφάττει* spectare videtur ad nocturnam lasciviam Neronis. vid. Tac. A. XIII, 25. Dio LXI, 9. — 21. Plat. Leg. VII, 803. c.

81, 9. *θεῶν* praeclare correxit Jac. l. c. Ibid. vult *οὐδὲν ἀνόσιμον* vel *οὐδὲν ὄλωσ.* Utraque correctio longius abit a verbis emendandis quam lectio cod. π. *οὐδ' ἐν ἄλλῳ*, ad quam confirmandam adhibe Soph. Oed. C. 247. *ἐν ὑμῖν ὡς θεῶν κείμεθα τλάμονες*, et Eur. Alc. 278. *ἐν σοὶ δ' ἐσμέν καὶ ζῆν καὶ μή.* — 14. Jac. ad Vers. vellet *ἀνδρικός μ.* — 22. cf. Nero §. 10. — 25. Non accurate hoc narratur ab Ap. sed quasi ex rumore, ut bene monet Ol. Praef. XXXVII. Philostratum de- fendens contra censuram Lipsii ad Tac. A. XIV, 9. — 27. cf. 112, 10. — 32. Soph. Ant. 446. — 34. respicitur II. π, 214. s, v, 130.

82, 4. *προσήσαν.* ἀντὶ τοῦ προσήσαν. f, s. — 7. Jac. tentat *οὐκ ἄγαν λευκῶς.* — 10. *ἐφαφαμίσαν.* An chorda, quae jam tetigit digitos, cum dicendum esset jam tacta digitis? — 13. *ἀναβαλλόμενος· προομιμα- ζόμενος. οὕτω γὰρ μουσικοὶ τὸ ἐν τοῖς ὕμνοις προομιμα- ζεσθαι φασιν. καὶ τὰ τοιαῦτα προοίμια ἀναβολὰς φασιν.* f, l. Paullo aliter idem dicit s. — 14. Creontem age- bat. cf. 88, 5. — 8. Neroniana cantica respicit, vid. Suet. N. 11. — *θείας φωνῆς* ut Tac. XIV, 15 et Suet. N. 21. — 18. Carpit haec Eus. 452. — 20. Anno 59. consules fuerunt C. Vipsanius Apronianus et C. Fonteius Capito; difficultatem eam sic expedire conatur Ham. 120. ut Telesinum consulem suffectum fuisse dicat, quod ex Nostri narratione concludere nolim.

83, 4. *ἀρχή* pontificatus. — 9. Fuitne *ἐναλλάττων* τε καὶ μ. ? — 20. *διατεθείς. οἰκειωθείς. π.* — 20. cf. 75, 7. — 23. Factum hoc ao. 61. cf. Tac. A. XIV, 47. Dio C. LXI, 21. Suet. Ner. 12. — 27. *λευκὴν ἡμ.* de hac appellatione vid. Becker Charicl. II, 129. Schol.: ἀντὶ τοῦ λαμπρῶν ἐπετέλου ἡμέραν. f, s. — *λουόμενον.* Suet. N. 12. — 27. vid. Dio C. LXIII. init. 28. Fuitne

synthesina indotus, ut apud Suet. N. 51.7 – 29. Praefectum praetorio significat. Male Schol.: ἀντι τοῦ ὑπαπιστοῦ, ὀπλοφόρος, ὃν γὼν σπαθάριον καλοῦσιν. f, l, s. – 31. ἐπιλήψιμον· ἀντι τοῦ τολμηρόν, κινδυνώδης. f, l, s.

84, 2. Portentum, quod hic narratur, commemorat etiam Tac. A. XIV, 22. et auctor Συναγωγῆς ἱστοριῶν, anno 59 assignans, erravit igitur Ol. quum de anno 64 cogitavit. – 13. Dem. Ol. II, 19. – 16. τοιοῦτων Ὁ. μ. ἀντι τοῦ πολλοῖς τοιοῦτοις ἔγγονασάμενος. f, l, s. – 23. ἀνθρώπων scripserim. cf. 133, 22. ξυνεῖς μὲν θεῶν, ξυνεῖς δὲ ἀνθρώπων – 24. Conjecturam τοῦ γὰρ – τὸ ἄλλον tueor sententia ex 50, 33 sqq. constructione ex 99, 19. Ceterum cf. Jambli. V. P. p. 116.

85, 8. Etiam infra 159, 14. Ap. cum Hercule comparatur. – 9. Eus. 451, 457, 466. et Ev. Luc. VII, 11. Marc. V. 39. – ἐξιλάνοτος. Ante mensem Nov. a. 66, quod constat ex Josepho II, 40. p. 821. De edicto, quod h. l. commemoratur, nusquam alibi mentio.

V.

86, 1. cf. Strab. III, 170. Vates. ad Dionis exc. 110. – 3. ἔσω bene emendavit Jac. vid. 39, 35. – 4. ξυνάπτουσαν· ἐγγίζουσαν. π. – ib. Abinna illustratur ab Eust. ad Dionys. Perieg. 64. – 66. Salex Plinio V, 1. est Sala. – ib. ξυμβάλοι· γνοίη. π. – 8. Mons ab Eust. ad D. l. c. appellatur Κάλη. Urbem prope sitam Calpianam novit Nicol. Dam. ex Val. p. 482. – 14. Ὡς ἔοικεν, αἱ ψυχὰι τῶν ἐν Γαδείροις οὐκ εἰδὼν αὐθιγὰς οὐσίας ταῖς τῶν σωμάτων εὐκράτους πληρώσειν ἐνιζάνουσαι, ἀλλὰ ταῖς τῶν ἀνέμων ὑποστήσει καὶ ἐπιρροῖαις τὸ τοῖς σώμασι καταχρησθῆναι καὶ ὑπαπτεῖναι λαμβάνουσαι. ἀλλ' εἰ μὲν πᾶσι τοῖς ἐκείνη ἀνθρώποις τοῦτο συμβαίνει, ὡς ταῖς μὲν πλημμυρῶν τὰς ψυχὰς καὶ αὐτοῖς μᾶλλον ἐπιρροεῖν, ταῖς δὲ ἀμπάταις συνποχωρεῖν, εἶχεν ἂν τὸ λησθέντων χάραν· εἰ δ' οὐ τοῦτο ἐκ τοῦ ἀσαφοῦς τὸ ἀσαφὲς λαμβάνει τὴν πίστιν, οὐχ ἦττον τοῦτ' ἀπιστούμενον τὸ πιστεύεσθαι ἀξιοῦμεν. f. – ib. πιστοῦται· βεβαιούται. π. – 20. Diod. Sic. III, 48. – 24. Ignorat igitur Philostr. quod narrat Plut. Cleom. 9. – 25. τὸν μὲν Thebanum dicit. – 28. cf. Strab. III, 140. et Schol. Thuc. I, 12. – 30. Res tangitur a Pausania I, 38, 6.

87, 3. De populo Heliade vid. Imag. I, 11, 781. cum interpr. – ib. Insula ea Ἡράκλεια vocatur a Steph. Byz. – 4. Cr. Symb. II, 451. et Uckert Geogr. II, 1, 385. – 5. Jac. ad Im. 608 addit λίθον post Θηβαίον. Nobis videtur λίθον ὄντα referendum esse ad ἔνα et καὶ ταῦτα sic explicandum: vel haec multa in uno lapide sunt expressa. – 9. cf. Wesseling Miscell. p. 298. et fragm. Attii apud Welcker Trag. p. 203: super

Oceani stagna alta patris terrarum amfracta revisam. – 11. Alias columnas octo cubitorum et ahenas videri illic narrat Strab. III, 170. adde Eust. ad Dion. 64. Inscriptae erant pecuniae in aedificationem templi impensae. Tyri autem vidit Herodot. II, 44. in templo Herculis duas columnas: ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθον λάμποντες τὰς νύκτας μέγας, ubi fortasse scribendum: λαμπύσης τ. ν. μέγας ὑπὲρ πῆχυν. Hercules Aegyptius ex ejusdem sententia (II, 43.) deus est, alter heros. – 21. cf. Strab. III, 143. – 26. τίνος· ἡ κατὰ λείπει. ἴν' ἢ κατὰ τίνος τ. ἀ. ἐ. f, l, s. – 31. Suet. N. 24. et Dio C. LXIII, 9.

88, 1. Olympias illa acta est an. 67. cf. Paus. X, 36, 4. Jul. Afr. p. 44. Συναγ. ἱστ. 340. – 2. ἀνδράειν additum, ut Thuc. IV, 60. fin. – 3. τὸ δὲ velit Jac. ad Ael. H. A. VI, 1. alterum tamen fortius est: istum hominem. – 4. De Amoebeo cf. Ath. XIV, 622 d, 623 d. Ael. V. H. III, 30. de Terpno Suet. N. 20. et Vesp. 19. – 5. Suet. N. 21. et 46. etiam 24. – 10. Dem. π. στεφ. §. 121. – 13. μὴ sublatum in duobus codd. et ab Ol. noli omittere: mediocris est artificis non timere, ne vapulet. – 15. „Qualem habebis? erit enim populator magis quam cantor“ Non opus igitur addito a Jac. (ad Ath. 312.) πολεμώτερον s. λυκρότερον. – 21. Tac. A. XVI, 22. – ib. κακῶν Πριάδες Jac. probabilius quam Ol. τῶν ἀτῶν Ἴλ. Ne illud quidem hic reposuerim: Philostr. cogitavit de proverbio Λέγη θεατῶν. vid. Hes. s. v. – 22. Sententia haec est: praedixi enim fossionem multo antea, ut nunc praedico Graecorum calamitates in audiendo Nerone perferendas. – 26. Ad sensum cf. Pind. N. III, 42. – 28. Ner. 5. – 31. τρισολυμπιονίκην. h. e. cantu in tragoedia (de quo vid. G. Hermann Opusc. VII, 234.) cithara et curru.

89, 10. Pers. V, 3. fabula seu moesto ponatur hianda tragoedo. – 11. γεγωνόν. cf. Cr. ad Plot. p. 275. – 13. ἀρχαῖα· ἀντι τοῦ ἀπλά, ἀμαθῆ, ἀπερίεργα. f, l, s. – 14. Quis fuerit tum temporis praeses Baeticae, ex Tac. H. I, 9. et II, 56. apparet; Cluvius quidam. – 16. διαβεβλημένος· ἀντι τοῦ διαβάλλον· μισῶν, ἀποστρεφόμενος, ἐξουθενῶν. f, l, s. et μεμνημένος, ἐχθρός. π. – 21. Simillima vide Ner. 5. – 25. προφέρειν· ὀνειδίξειν. π. – 28. Vindex Galbam accipiendum imperium excitaverat. Plut. Galb. 4. – 32. Plut. Galb. 6. Dio C. LXIII, 6.

90, 3. Contra haec disserit Eus. 452. – 12. ἐμαρ· εὐθῆ· ὑπεδέχθη παρὰ μαιῆς, ἀνετάρφη. π. – ib. Tac. XV, 47. similia monstra narrat. – 22. cf. Suet. Oth. 8 – 11. – 23. Plut. Oth. 18. – 32. vid. Becker Ch. ri. I, 37. – 33. Jac. ad Vers. postulat περὶ θεῶν καὶ ἡρώων, sed quae 91, 1 sqq. recensentur, herou tantum sunt, neque alio spectat γεγονότες (30) et γονός (91, 2). cf. Aesch. Ctes. §. 153. Eandem se

invenimus apud Jambl. V. P. 436. et in Vit. 154.

7. βιάζονται πιθανός φ. cf. Ag. Poet. 25, 13. ἐκνηπιωθέντες· ἔξω νηπιότητος γενόμενοι, τς. π. — 20. κηρύκιον· κηρύκιον φάρδος ἢ μήκους ἄνω πρὸς τῇ ἀρχῇ ὄφεις ἐσηματισμένοι (σηματισμένοι) ἀντεμβαλλομένους ἀλλήλοις εἰς τύπον στοιχείου. ταῦτα οἱ κήρυκες φέροντες ἄδουον τοῦ ἴς χάριν. f, l, s. — 30. De Mercurio ab Horis vid. Imag. 801. cum not. Jacobs. 364. — 33. ad exitum Euripidearum fabularum.

4. cf. Heroic. 668 sqq. — 9. ἐπιφημιζοντες· τς. π. — ib. οὐκ ἂν φθαμένοι· ἀντι τοῦ ἐξαρκοῖμεν, οὐκ ἂν ἔχομεν εἰς χορηγίαν τσουδάντων. f, l, s. — 12. φρυκτόν. οὐκ ἔξω τοῦ ἢ φυσιολογία. f. — 14. χῶρος Εὐσεβῶν. cf. Paus.

4. Lyc. adv. Leocr. §. 95. Plane errabat Ol. psam historiam olim hic narratam fuisse exit. Sensus est: non hic tantum, sed ubique puerantur. — 27. De Musonio Rufo vid. Ner. 1. — νφημῆσαι. cf. Eurip. I. A. 1473. — 30. pro 'Elc. ad Vers. malit δικάλλη. — 31. Quem petat bis, non liquet.

1. καταβάς· εὐθεία ἀντι γενικῆς. f. — 8. ναυταξίας videtur spectare ad Eurip. Hec. 607. ubi τακτὴ τ' ἀναρχία. — 12. ἀπάγοντες· φέροντες. π. οιοσυγίας· κατασκευάς. π. — 14. ἀπειλή· πόρρω το. π. Σκυθικά. τὰ ἀνδράποδα λείπει. f, l, s. εἰροντας λέγει, ἦτοι ἀγύρας, ἂν και νῦν δεῖγμα ρατοὶ Παφλαγόνες (al. m. Παφλατώνες) φιδάς μπλάσαντες πάθη περιγερούσας ἐνδόξων ἀνδρῶν ε ὀβολὸν ἄδοντες καθ' ἐκάστην οἰκίαν. f, l. — 15. ογοῦσιν. cf. Ruhn. ad Tim. v. ἀγείροντες. — tne τούτου? — 18. ἀνοίας. Wyttenb. Ep. cr. rigebat ἀναυδίας assentiente Jacobsio. Optimi rectio firmatur locis, ut 128, 24 et 159, 29. Quamulgarem lect. aliquis tueri possit ex Dem. Tim. 53, videtur tamen ea ex compendio ἀνίας ta, facile nato ex ἀνοίας. Grut. et Salm. ἀνπροponebant. — 20. ἐκνήρυτεν· ἐμήνυεν, ἐκρω-Bend. adscripsit: »Rhodes, Hoi.« — 21. εὐκαλιῶς φέρομαι. π. — 24. Canum novit etiam alb. 16. — 27. ὡς· ἐπεὶ ἦ ὄτι. π. — 29. ἀφρο-ήθονης, τέρψεως. π. Respicitur h. l. Menander ein. fr. inc. 199. ed. 2.

1. In locutione τὸ ἐς πάντας τρόπους offendit describens: »aliquid deesse videtur.« Nil deest, uppletur μεταβαίνειν sive μεταβάλλειν. — 5. cf. Im. 337. — 7. φθόγγος dicit foramina tibiae. — γὰρ χρ. ὥστε (το: ὡς γε) αὐτῷ σοι, Ἀπολλώνιε, τελλὲς φίλων. f. — 25. σοῦ δὲ. Dem. π. σ. §. 331. Αἴγυπτος· Αἴγυπτον εἰκῶν ἐπήγαγε μεστοὶ τῷ

λόγῳ τῶν συστηματικῶν. f. — 31. διεχώρουν· ἀντι τοῦ παρεχώρουν, ὑπεξίσταντο. f, l, s. — ib. παραπεμ-πομένον — ἡγεμόνες· ἀντίπτωσις ἐν συγκριτικῷ τύπῳ. ἀντι γὰρ τοῦ εἰπεῖν· πεμπομένου δὲ αὐτοῦ μάλ-λον τῶν ἡγεμόνων τῶν ἔθνῶν κατὰ συγκριτικὸν ἐξήνεγκε τύπον τὸν ἢ σύνδεσμον ἐπενεγκῶν μετὰ τῆς ὀρθῆς πτώ-σεως, ὡς ἔστι σύνηθες ταῖς τοιαύταις συντάξεσιν. f, l, s.

95, 7. Serapeum dicitur. Serapis enim πολιούχος Alexandriae, πάρεδρον habens Isidem. conf. Socra-tes H. E. III, 3, V, 16. — 8. De sacrificiis Aegyptiorum vide Herodot II, 45. Juvenal. VI, 150 et Heins. ad Ovid. Fast. I, 453. — 9. ἦκεν proposuit T. Hemsterh. nescio ubi. At ἦγεν est referebat. — 10. τοῦ ἱερέως. »Serapidis sacerdotem summum intel-ligit, quem patriarcham vocatum esse ex Tarasii epi-stola ad Alexandrum Papam probavit Is. Voss ad Cat-tull. p. 29.« Ol. — 13. Jac. adscripsit exemplari suo: »excidit aliquid; Apollonium taurum ex thure com-positum attulisse narrandum erat.« Hoc facile ex tota narratione colligitur. — 15. Ἰαμίδα· συμβολο-δεικταὶ οὗτοι δεινοὶ τὴν ἐαυτῶν σοφίαν. f, l, s. — 21. Idem castigatur in Alexandrinis a Dione or. 32, p. 375. ed. M. et a Greg. Naz. ed. Par. 1778. p. 780. Similia narrat Tac. A. XIV, 17. — 30. ex Hom. II, δ, 450. — 31. cf. Horapoll. I, 21. Hug über den My-thus p. 137, n. 5. et Böttiger Kl. Schr. II, 220. — 32. Respicit πηγὴς Nili. — 35. Δίονες· Εὐφράται· Τὸν Προσαεῖα λέγει, Δίωνα τὸν Χρυσόστομον και τὸν Εὐφράτην ἄνδρας φιλοσόφους μὲν, ἀειφονία δὲ ὑπὸ Νέ-ρωνος καταδικασθέντας ὅτι αὐτὸν ἤλεγξαν δημοσίᾳ οὐκ αἰσίως βασιλεύοντα, ὥσπερ και ὁ κύων Δημήτριος ἐν τῷ ὑπὸ Νέρωνος τούτου λουτρῶνι ἐκτισμένῳ. f, l, s. »Vi-detur legendum λουτρῶνι.« Cr.

96, 8. τὰ ἱερά. cf. Lob. Agl. 51. — 18. θύσας προσ-υκακουστέον τὸ κατηκείχθη. f. — 20. Eus. 454. — 26. Eus. ibid. — 30. Alia de hoc colloquio narrat G. Syncell. p. 341 (646) ἠκηκοὶ παρὰ τοῦ Τρανέως Ἀπολλωνίου περὶ τοῦ Χριστοῦ τῆς βασιλείας και τῶν λοιπῶν εὐδοκίμησεων κατὰ τὴν Αἴγυπτον συντυχῶν αὐτῷ. — 35. »Claudium Ne-roni imperium tradidisse nemo veterum dicit.« Ol. — 36. De honoribus Vespasiani cf. Suet. Vesp. 4. et Dom. 1.

97, 6. οἶνον δὲ οἶνον. Dicit ἀλλοιτίας. cf. Plut. Symp. IV, 1, 2. Athen. I, 32, b — 10. πεῖσμα ἐ. β. ἀντι τοῦ· ἀνάκτω ἐμαυτὸν ἀπὸ σοῦ. f. 13. ἐπιθειάσας· ἀντι τοῦ ἐνθεος γενόμενος. f, l, s. — 17. μηδὲν ἐμοῦ δέου. Noli me amplius interrogare. Ceterum ambi-gitur, teste Tac. H. III, 69: »ignem tectis oppugna-tores injecerint an obsessi, quae crebrior fama est.« cf. etiam Suet. Vesp. 15. et Dom. 1. Dio C. LXV. 16, 1. — 23. οὐ ξυνεχάρει — ἐαυτὸν ducta locutio ex Dem. π. σ. §. 33. — 32. δοκεῖ tuearis ex 101, 26 et 104, 14.

98, 3. διονυσομανῶν. Suet. Caj. 54. — ib. *λυδίτων*· ἀντι τοῦ τεθλημμένους. οὐ γὰρ εὐσταλῶς ἠμφίεστο καὶ ἀπεριττῶς, ἀλλὰ βαθεῖ τε καὶ περιφρόνσι τοῖς ἱματίοις ἐχρήτο. f, s. — 4. πολέμους. Suet. Calig. 44, 45. Dio C. LIX, 21. et Tac. Agr. 13. — 5. Tac. A. XII, 1. «conjugum imperiis obnoxius.» — 6. Plat. Rep. 344. ἀδρόον καὶ πολὺν λόγον. — 8. *ξυνέταται*. cf. 89, 27. — ib. *ἠταιρημένους*. Suet. Galb. 21, 22. Oth. 5. Adoptio, quam meditabatur Galba primum Othonis, deinde Pisonis, exitum uon habuit. — 10. *Νέρων*. quem Vitellius imitabatur. Dio C. LXV, 7. — ib. *τυραννίδων*. cf. V. S. 488. (10, 9.) *δέει τῶν κατὰ τὴν πόλιν τυραννίδων*. — 12. cf. Plut. Demetr. 1. — 17. Adscribitur: Συμβουλή Εὐφράτου καὶ Δίωνος. αὕτη δ' ἔρρωται μὲν τῷ νομίμῳ καὶ δικαίῳ καὶ ἐνδόξῳ τοῦ μεταχειριζομένου τὴν ἀρχήν. ἀσθενεῖ δὲ τὸ συμφέρον. f. — 24. *προσηκόντα*· κίβδηλος ὁ λόγος καὶ πρὸς νεωτερικὴν ὑπαγόμενος ἀρέσκειαν. f. — 25. *ἦν μαιφόνος*. Ol. addit *μη* ante *μαιφόνος*, tollens παραδοξολογίαν, nec convenit cum sententia Euphratis hoc supplementum. Ait ille, tyranidem ita decere juvenes, ut vel crudelitas huius aetati concedenda videatur. Vid. Boiss. ad Theoph. Simoc. 256. — 28. *κατηρτυκέναι*· ἀντι τοῦ τετελέσθαι. ἐληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὄψων, ἃ τὸ τέλειον ἀπολαμβάνει, ὅπηρτα ταῖς ἀρτυσίαις ἀναμιχθῆ. f, l, s. — 32. *δοκῶν δέισαι*· ἀπολελόγηται ὑπὲρ τοῦ Εὐφράτου, χρηστέ, Οὐεσπασιανός, ὡς διὰ Κλαύδιον ὑπέτο μὴ ἐπιχειρεῖν Νέρωνι οὕτω περὶ τὴν ἀρχὴν ἐξυβρίζοντι, φειδεσθαι δὲ αὐτοῦ ἐπιεικῆς ὢν παρ' ὅσον Κλαύδιον ἐκληρονόμει τὸ ἄρχεῖν, ὃς Οὐεσπασιανὸν τῆς ὑπάτων ἡξιώκει τιμῆς. f.

99, 2. *τράπεζα*. Inde cophinus apud Juvenalem, III, 15. — 23. Respicit ad Plat. Rep. VII, 514. a. sqq. — 34. *ζρηματίζων*· φαινόμενος. π. — 35. *ἀναλύοντες*. *ζαννοῦντες*. π. In margine legitur *συμβουλή Ἀπολλωνίου* οὐ τοῦ δικαίου ἐχομένη ἢ νομίμου, ἀλλὰ τοῦ γοητικῶς καὶ κολακτικῶς. f, s.

100, 12. *Εὐφρήεις*, γόης, παρὰ Δομετιανοῦ τὸν μισθὸν τῆς νῦν σοι ἀρίστης βουλής. f. — 13. *ἐκπεπολεμῶσθαι*· ἐχθροδῶς διατεθῆναι. π. — 17. S. Oed. T. 418. — 19. ἀρίστου τὴν ἀρχὴν· ἀριστάρχου. f, s. lectio codicis p. — 20. Similis ἀποστροφὴ est in Dem. π. σ. §. 318. — 23. *κακοήθως* malitiose. — 29. *ἐξ ἀφανοῦς* velit Jac. ad Athen 289. citra necessitatem. — 32. οὐ γὰρ ἀχ. γε· προσυπακουστέον κἀνταῦθα τὸ χροῖ. f.

101, 1. τὸν γὰρ. ἀλλ' οὐ τήμερον κηρύττειν οὐδὲ ἐξίστασθαι, ἀλλὰ κατωφθακότα εἰς μέσην (fo: μέσον) τὴν ἀρχὴν καταθέσθαι τοῦτο Δίωνος βουλή καὶ Εὐφράτου, καὶ μὴ συνάραζε τὸν λόγον. f. — 7. Philostr. respicit Eur. Andromed. fr. 35. *μη τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν, ἐγὼ γὰρ ἀρκεσῶ*, ab Aristophane Ran. 105, quem laudat Ol. irrisum. — 16. Cogitare videtur de Polit. III, 11. V, 10. — 25. *ἄθλα* ut Lysiae or. XXXI, §. 32. —

32. Post τοὺς μὲν — ὁμοφάνων requiritur cui aliquid a τοὺς δὲ incipiens.

102, 6. Lectioni vulgatae μετὰ διδασκάλων sit Ol.: «Dioni et Apollonio palpum obtrudit, gistris eos agnoscens.» Haec si esset sententi- sisset μ. διδασκάλους. Ipse proponebam oli διδάσκαλον, qua correctione jam non opus est 28. Im. II, 11, 828.

103, 13. *ἐπανατείνασθαι*· ἐπεκτείναι, π. — 18. Epistola est nona in collectione. — 22. Ner. 17. et Eckhel D. N. II, 243 et 256. — 27. VII, 17.

104, 4. *ὄντηρος*· χαλινοῦ ἢ τοῦ λεγομένου στίριον. π. 5. ἡ γειρε· ἐκίνει, ἔφερε. π. — 7. He Obs. Miscell. Vol. I. VI, 2. p. 346 volebat ἦμεν. lectionem ἦτεν, quam 2 et a praebent, inveni Lett. crit. p. 173. et Jac. ep. cr. 43. — 10. *κρυζᾶτο*· προσετρίβετο. π. — 13. *ἀνεβρυσήσ* μὲν καὶ κατὰ ἀσθησιν, οὐκ ἔχω λέγειν, οὐδὲ ἄλλων φιλοσόφων ἀντιλέγειν δόξαις οὕτω γενναί θείας ἐχομέναις. εἰ δὲ καὶ δῶμεν τὸτο, συνετώ ροιμεν ἂν Ἀπολλωνίου τὸν λέοντα, μηδὲ ὑπὸ τῆς διαπλάσεως καλούμενον εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῶν ταῦτα δοκούντων· ὄθεν κἀκεῖνο φημι, ὡς συνεις ἐβρυσήσατο ἐλεινόν, τὴν παχύτητα καὶ ἀμαθί κλαιόμενος τῷ γόητι ἀνδρὶ προσανεχόντων ἀνθρ. De corruptione hujus loci egit Jac. Mus. R 21. — 20. «ἀφοάσεως et ἐγεμνθίας Pythagoric pora impleverat.» Ol. 26. Paus. VI, 23, 1. «Pleraque apud Nilum templa.» B.

VI.

105, 2. *ἀμαρτύρου*· ἀοικήτου. f, l. Ol. in ioli exemplari ἀνικήτου scriptum esse narra Jac. ep. cr. 43. ἀμίκτου conjecit. Sed praestat quisitius, ἀμαρτύρου. Ad rem cf. Herod. IV, 8. ἐπιρραίνουσι longe praestat correctioni cod. nousi, cui recipiendae Bo. admovet Dionysium 1071. de Perside dicentem καὶ τὴν μὲν πολέες ποτι ρικαίνουσι, et vulgatae περαίνουσι, quam veni bens Valck. Diatr. 54. quasi coitum terrae et scribi putat. Alterum illud olim Jac. proposuit 87. deinde ὑπεραίρουσι ad Vers. quod proximum accedit. cf. notata ad Gymn. 18, 10. — 9. *ἔτους* aestivo tempore. cf. Bast Lettr. cr. 72 *ἐρᾶ* cf. Eur. fr. inc. 36. quod Welcker Trag. 73 polyto καλυπτομένῳ tribuit: *ἐρᾶ* μὲν ὄμβρον; 13. Cynocephalos dicit. — 14. Formicae Indiae saepe commemorantur, Strab. XV, 706, Plin. Ael. H. A, II, 4. in Aethiopia tales esse nesci narraverit. — 16. ὑπὲρ τούτων· λείπει τὸ f, l, s. — 18. vid. Plin. VI, 29, 25. — 19.

βαλαάμφ. f, l, s. — ib. Idem de Seribus narrat Π, 7. — 20. νομίζεται· νουμισμένον ἐστὶ π. — ὁρᾶν· εἶδη εἰς διάκρυσιν προτιθέμενα, ὅ ἐστιν κληῖθος εἰδῶν. π. — 27. χρηματιστής· πραγ-
 γς π. — 29. cf. Lehrs. Quaest. epic. 234. et
 φγ. 160.

5. γυμνασίους pro γυναικίους velit Jac. ad Vers.
 aptum hoc; turpis enim libidinis accusans ju-
 mulier suspicionem sceleris a se avertēbat. —
 ἄτοπον. Multae extant h. l. correctiones. Bentl.
 at ἄκατον, Ruhnk. ad Tim. 43. ἀπόστολον,
 s deinde Toupianam emendationem ποτάμιον
 id. III, 479.) Bo. ad Eunap. ἐντοπον, quod pla-
 cobsio. Otiosum adverbium ἦδη neminem adver-
 autem natum est itacismo ex ἰδι, ἄτοπον ex
 π enim in veterrimis codd. a λ aegre distin-
 Navis ἰδιόστολος est, qua quis vehitur solus,
 2. ὁ δ' οὐ ξυνηγάριε ἐμφαίνειν, ἰδιόστολον γὰρ
 ἔχειν. — 11. ὑφειμένω τῷ τόνω· ἀντὶ τοῦ
 φωνῆ. f, l, s. — 21. Ante ὅπως excidit aut
 tur εἰπέ. — 28. Spectant haec ad Eur. Hip-
 Toto loco Philostr. Euripideum Hippolytum,
 phocleum sequitur. cf. Welcker Trag. 394 —
 9 et Mus. Rh. 1836, p. 584 sqq. qui in per-
 ippolyti Orpheotelestas describi suspicatur.

1. Exprimit Plat. Phaedr. 230, a. quod vidit
 ad Tim. 55. — 3. Haec ipsius poetae senten-
 Hippol. καλυπτ. fr. 6. οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες
 ἄν ἄν νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄν ἄν θηρωμένοις. —
 γν. δ. cf. Paus. I, 1, 4. V, 14, 5. Isidor. Pelus.
 et Epimenid. Heinrichii p. 88. Notissima in
 am disputatio Pauli Act. XVII, 23. — 7, γυμ-
 s. ε. α. ut ipse quoque heros cf. Welck. Trag.
 9. De Memnone vide autē omnes Cr. S. II,
 1. — 16. »Sic statuæ et picturae Aegyptiorum.«
 M. »Benjamin Tudelius p. 107. ait apud iguis
 s, qui sunt in Haoulam, esse solarem orbem
 arte confectum, qui ex oriente sole maximo
 vertitur.« Hu. 24. cf. Steph. Byz. v. Αἰθίοψ. —
 φεύγων hic non de reo, sed propria verbi noti-
 cipiendum, quod ex adjecta parenthesi δεῖ δὲ
 apparet. Idem Athenis fuisse institutum docet
 Hermann Lehrb. d. gr. St. §. 104, 11.

4. ἀνέφερον· τὸ γένος ἦγεν, συνεγενείαζεν.
 l. ποῦ σοφὸν ut Soph. Oed. T. 385. — 13. cf.
 gl. 237. — 20. ὡς Αἴγ. λόγοι· παραπλήσιον
 φ καταρχᾶς στίχῳ· ὡς Ὀμήρου ὠδαί. (1, 2.) f,
 ubi legitur π. τὸ τῷ κᾶρ στοιχείῳ. — 24. μει-
 δες· ἀντὶ τοῦ ἀδοξότερον. f, l, s. — 28. Thra-
 uraverat, Apollonium esse Indis superbiorem. —
 i requiescent a studiis, Apollonio praesto se
 omiserunt. Hinc explicata aoristum σχολάζουσιν.

109, 6. τί φῶ — τῦφον; Sic distinguendo locum
 ab emendandi conatibus defendisse mihi videor. Ex-
 primitur Timasionis admiratio. Verte: »nescio quid
 dicam, nisi fastum, inquit, o amice.« »Fastum? quem
 nunquam in iis cognovi etc. Particulam ἦ post τίς
 ac similia vocabula vide V. S. 622. πότε ἀνήρ ἦ νῦν
 δόξω; et ἔφη repetitum ad V. S. 571. (77, 11.) trac-
 tavi. Hu. scribebat οὐκ οἶδα ἦ τῦφον· τῦφον, ἔφη, ὃ
 ἐταίρε, ὄν. Jac. Ep. cr. 43. ὁ. ὁ. ἦ τῦφον, ὃ ἔ. τῦφον
 ἔγωγε οὐκῶ.

10, 4. οὐδὲ γάλα· ἐντεῦθεν δηλονότι τὸ Ταντά-
 λου πῶμα οἶνος ἦν ἢ γάλα, οὐ καὶ Ἀπολλώνιος ἐσπού-
 δασεν (fo: ἔσπασεν) οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἐς κέρρον. f, l,
 s. Spectant haec ad Eur. Bacch. 142. — 8. »Arbo-
 res Muhammedo obviam procedunt. Pocockius apud
 Abulpharagium, p. 187.« Hu. — 10. Adscribitur: λό-
 γος Θεσπεσίανος τοῦ γυμνοῦ μεστός ἀπλότητος πάσης καὶ
 δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας. f, s. — 13. cf. Eur. Med.
 667. — 20. Paus. X, 5, 5. — 24. Simile illud Eur.
 lone 521. οὐτ' ἐπὶ κερκίσιν οὔτε λόγοις φάτιν ἄιον. De
 Prodicio Hercule cf. nolata ad V. S. 496. (208 ed. m.) —
 29. ἡ ἀρετὴ pro glossemate habetur a Bo. sed Ph. so-
 let sic repetere nomina vel perspicuitatis vel empha-
 seos gratia cf. V. S. 610 et Her. 705.

114, 2. Quod proposui ἀλήθειαν, tueor ex 110, 12.
 θαυμασιουργίας τε καὶ βίαιον τέχνης μὴ δεῖσθαι ἀλή-
 θειαν, ib. 22 ubi εὐτέλεια dicitur διδάσκαλος ἀληθείας.
 cf. etiam Heroic. 667. μὴ τιμῶν ἀλήθειαν. Jac. ad
 Vers. malebat εὐγένειαν. — 6. Adscribitur λόγος Ἀπολ-
 λωνίου γόητος μεστός ἀπάσης βωμολοχίας καὶ κλοπῆς.
 f, l, s. — 8. Pro τόνον, quam ignorabat codd. esse
 lectionem Jac. Ep. cr. 33. scribebat ὄγκον. — 16. ἐν
 Πυθαγόρου puta δόγμασι. — 20. βοῦν· παρομία βοῦς
 ἐπὶ γλώσσης. f. — 23. περιβαλοῦσα· εἰς τοὺς Ἐπι-
 κουρείους ἀνίσταται καὶ τοὺς ἐξ Ἀριστίππου καὶ τὸν
 Ἀριστοτέλη αὐτόν. f, l, s. — 24. κατέμυσε. cf. Lob. ad
 S. Aj. 132.

112, 1. Jac. ad Vers. corrigebat ἔν δ' ἦν εἶδος σο-
 φίας, εἶδος ἄρρητον, qua ratione constructio periodi
 obscuratur, postulantis apodosin protaseos, quae ab
 ἐπεὶ initium capit. — 4. ἀνηρησθαι· προσσηπαιουστέον
 τὸ χρῆ. f, l, s. — 9. ἐμοῦ· λείπει ἢ παρὰ. f. — 11.
 vid. Jambl. V. P. p. 262. — 12. ὀφθαλμοῦς· καὶ
 πῶς, εἰ μὴ Τιμασίαν ἀπήγγειλεν, ὁ πάντα εἰδὼς οὐ
 ἠγγόνεις τὰ ὑπὸ Εὐφράτου πρὸς τοὺς Γυμνοὺς διφη-
 μένα σοι; f. — 13. Ut empusam Corinthi. Locutio ipsa
 σοιοειδῆ ἐλέγγειν φαντάσματα fluxit ex Plat. Phaedone
 81, d. — 17. Koen. ad Greg. Cor. 423. ἡσκημένων pro-
 ponit, etiam Hu. male. — 18. Respicit ad ἀνάμνησιν,
 verum philosophiae fontem. πηγὰι γεννήσεως· εἰ
 πηγὰς ἔχει γεννήσεως, οὐ πάντως ἀγέννητος ἢ ψυχῆ. f. —
 32. Pers. V, 54. sub sole recenti, ubi cf. O. Jahn.

113, 9. cf. Böttiger Kunstmyth. II, 297. — ib. *ὀκρίβαντος*· προσυπακουστέον τὴν ἐπί, ἐν ἧ ἐκ' ὀκρίβαντος. f, l, s. — 12. Quinct. Inst. X, 1, 66. Boeckh. Gr. trag. princ. p. 32. sqq. — 13. *εὐφραίνει*· Δημοσθένους τούτο. f, l. Locus est in Lept. §. 26. — 14. ἡ τῶν Δ. ὥρα qua dies breviores. — 17. *ἐκκυκλοῦσιν*· ἀντι τοῦ κύκλον αὐτῶ περιβάλλονται. f, l. — 20. Jambli. V. P. 220, 340, 484. — 23. cf. 51, 17 sqq. — 32. *Ἴμεραιον*· Στησίχορον λέγει τὸν λυρικόν. τὸ ἐξῆς· ὅς παλινοῦσαν αὐτὸν ἐκάλεσε. f, l, s.

114, 1. *οὐκ ἔστιν*. cf. Plat. Phaedr. p. 243. Verba Philostrati male tentata Wesselingio Probab. 330. et Naeckio Choeril. 120. culpa Olearii, qui h. l. jam a Mor. ex π restitutum conturbavit, deteriores suos libros et Aldinam sequens. — 2. Plat. Phaedr. 243, a. *ἄτε μουσικὸς ὦν ἔγνω τὴν αἰτίαν*. At Aethiopes adhuc caecutiunt. — ib. ἡ περίοδος τὸ εὖ ἂν ἔχοι. f, s. — 7. Paus. X, 5, 7. Plut. Mor. 402, e. et Stuhr, die Religionssysteme der Hellenen. p. 51 — 54. — 9. *ἄλλον ν. ἔ. καὶ ἄλλον ut infra 127, 10. αὐθις διδόναι καὶ αὐθις*. Jac. corrigebat *ἄλλον ἐδείθη νεῶν*. — 10. cf. Fragm. Pind. ed. Boeckh. 569, cui non adstipuler pro *ἐπεχούσας* scribenti *ἐπιχεούσας* nec Lob. Agl. 906. *ἐπηχούσας*. — 13. De Glaucō agit Herodot. I, 25. ubi vid. Wesseling. cf. et Sillig Cat. Artif. s. v. — ib. Paus. X, 25. dicitur *ἐλακνῖα Ἰλίου* et in fr. Simonid. 218. ed. Schn. *περφομένη Ἰλίου ἀκρόπολις*, quae verba Noster respicere videtur. Picturam eam egregie illustravit O. Jahn Kieler Studien 83 sqq. — 16. Haec petita esse suspicor ex Gorgiae Pythica cf. V. S. 493. — 24. Theocr. III, 31. Artemid. Oniocr. II, 69, Schol. Luc. Alex. 9. et Lob. Agl. 640. — 28. *εἰρήσεται· εἰρημας ἦδη, γόης, γρασῑ κοσκινομένης αὐτοῦς παραβάλλων*. f. — 30. H. Od. κ, 108.

115, 2. Edoni erant chorus apud Aeschylum in Lycurgia, Lydi apud Euripidem sunt in Bacchis. — 3. *σοφίας ἀπάσης βᾶκχους· περι σοφίαν ἄκασαν μαινόμενοι*. f. — 6. Hom. II, σ, 374 et 418. — 9. *πῆραν· τὸ ποικίλον ἐκ παντὸς μεταδιώκων οὐ κατὰ μίαν πτῶσιν ἐκφέρει τὰς τῶν περιόδων συντάξεις, φεύγων δὲ τὸ ἄπλοῦν τε καὶ ἄβολον τὸ περι τὰς ἐννοίας, ἄτε κανοῦργος, ὑποσημαίνει τούτο καὶ διὰ τῆς φράσεως. δέον γὰρ εἰπεῖν κἀνταῦθα πῆραν ὃ δὲ κατὰ αἰτιατικὴν πῆραν προήνεγκεν*. f, l, s. — 23. *ἐπαντήσαμι* postulant B. et Bo. ad Her. 553, frustra; transit ab oratione recta ad obliquam ut V. S. 624. (116, 21. ed. m.) Locutio ex Euripide ducta fr. inc. 11. — 25. *δειγμα* explicat Becker Charicl. I, 266. — 33. VV. DD. offenderunt in *μνήμων* τοῦ σοῦ φόρτου, oblitū Hom. Od. θ, 163.

116, 9. *μισήσεται· ἀντι τοῦ μισηθήσεται*. f, l, s. — 21. *ἐχέτω οὕτως*. Simus, quod tu cupis, placato animo inter nos. Antecedentia Thespesionis sunt, quod non

vidit Ol. — 32. *ἄκλητος· διὰ τὸ ἀνόματο ἦλθε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος*. (II, β, 408.) f. Scripsi *φιλοσοφοῦντι secundum 93, 23*.

117, 3. Cur οὕτως ἐμπέλησμαι voluerit B ad Menandr. ed. 1, p. 236. non liquet. — *οἶμαι· θριμύς ὁ βαθὺς λόγος*. f, s. — 10. *οἶμ ὄλον νόημα τοιοῦτον· εἰ ἐμοὶ ἐλομένῳ τὰ ὑμέτερον ἐπακολουθήσει, τίς ὁ τρόπος μὴ καὶ τοῖς ἐλομέτιαν ἐπάγεσθαι, ὅτι ἂν ὦν ἐγὼ νεώτερος ὢν ἤρημοι μὴ γέροντες ὄντες ἤρετίσαντο. ἀλλ' οὐκ ὀκω δῆ· καὶ Θεσπεσίανι σύμφηφος τῇ ὑπὸ Νεῖλου σγκαται ὥστε ψευδομένον ὁ λόγος καὶ πρὸς τοὺς τὸ ἐν αἰτουμένους ἀποσκυβαλιζόμενος*. f, l, s. — 22. *πξουσι· ἀντι τοῦ τὴν τῶν πατέρων ἀσπάζονται*. f, l, s.

118, 2. *διαφύγει· χησίμων τὸ χωρίον*. f, 20. *τί μαθόντες· ὠραῖον τὸ σχῆμα, φῶ καὶ πολυμογένης ἐν τῷ περι ἰδεῶν κέχρηται*. f, l, s. — 22. V. P. 432. et Böttiger Kunstmyth. II, 343. — *ἄλλοις Jac. proponit Ἑλλησι*. — 27. *νομίξειν ἀντι τοῦ πιστῖν νέμειν αὐτῶ τοῦ εἶναι*. f, s. — Cr. Symb. III, p. 87. Anth. Gr. II, 48. p. 2 Jac. — 30. vide h. l. Ed. Müller Geschichte der Kunst bei den Alten II, 286 sq. 316 et 44. Verba *ῥοαῖς καὶ ἄστροις* transposita velit Gr Dionem p. 64. at vide 48, 30.

119, 1. *ἰέραξ*. Solis, Osiridis et Hori sym cf. Horap. I, 11. c. not. Leemans. Noctuae men apud eum scriptorem desideramus. *λέκος* Horocanis Mercurio, eidem ibis, significat enim hae Nili ascensionem, quam metitur Mercurius. c mans ad Horap. I, 36. Cr. Symb. II, 207 sqq hircus sacer Pani, cf. Cr. Symb. II, 198. — 1 *μὸς ὀρίζειν*, ut est apud Soph. Tr. 236. — 14 *ἀναγράφει* excidisse *ἀναγράφειν* Jac. suspicatur 597. — 17. *τὸν χῆνα*. Lepida est Beckeri conj fuisse pro τὸν Ζῆνα. Charicl. I, 389. — 20. *τὰς φράπων ἀντι τοῦ πάσας τὰς κατὰ ἀνθρώπους* : f, s. Locutio haec explicatur a Reiskio ad Tim. 83. — 26. *σὺ δὲ· καλὰ σοι πολλά, Θεσπίω σαφῶς ἐλέξαντι τὸν δοξομανῆ καὶ δοξόκοπον Ἄνιον*. f. — 29. De religione Dianae Orthiae vid. III, 16, 6. et O. Müller Dor. I. 382 sqq. Cr. ment. Herod. p. 244. Eae μάστιγες ultra Libani pora mansere. cf. I, 18, ed. R.

120, 12. cf. similia apud Plut. Lys. c. 13. Vide Herod. I, 216, Str. X, 485. Ael. V. I 37. — 22. *ἐπιλαβοίμεθα· οὐκ ἀγεννῶς τὰ τὰ λήγων νομιζόμενα μυστήρια καὶ θανστὰ (sic) διαδεις, ἀνθρώπε*. f, l, s. — 23. *εἰδους ἀνδρόδηλ ἐκεῖ ὃ Ἐρμῆς ἀνέκειτο, ὃν καὶ Ἐρμαφοδίτον ἐκά· Meliora docet Paus. VI, 26, 5, quae Ham. t*

corrigebat *ἔδους*. — 26. ὑπολαβῶν. ὄρα τὸν μά-
τουτονὶ Φιλόστρατον, οἷς ὄρα τὸν κατάρατον Ἀπολ-
λῶν τὸ ἦτον ἀποφερόμενον, πῶς ἀπάγει τῆς ὑποθέ-
τον λόγον ἐφ' ἑτέραν μετατιθεῖς ζήτησιν. f.

21, 9. Ante ἐλλιπέστερον nonnulla excidisse suspi-
Jac. ad Vers. germ. sed ad sensum nil deside-
si interrogative hanc periodum protuleris. Idem
acunam explebat scribendo ὅποτε ἦν ναύκληρος, at
sibi permittit Noster studio brevitatis. — 24. cf.
sima apud Plut. Arist. 7 et 24.

22, 15. Verba ἐν Τιμαίῳ pro glossa habeo, quia
nusquam in citationibus librorum appellationem
cum auctoris nomine. — 29. »Alibi ut Cic.
a. Sc. 5. Pl. H. N. V, 9. Senec. Quaest. Nat. IV,
κατάδουκα ipsae aquae, Κατάδουποι earum accolae
« Ol. — ib. κατάρρους. ἀντι τοῦ ῥέων ὄξυς καὶ
σφύων τῷ τάχει τῆς φορᾶς τὴν ὑποκειμένην γῆν μα-
ν οὔσαν καὶ χαύνην. f, 1, s. — 31. ἐκπίπτοντος τοῦ
πτος δηλονότι. f. — 32. Simile narrat Seneca l. c.
falsum esse multi nostrae aetatis peregrinatores
erunt. — 33. »Myrobalsami arborem dicit, cujus
cem unguentarii premunt, nucleum medici conf.
phr. H. Pl. II. Pl. H. N. XII, 46. « Ol. Is folia
a decoqui fuisse solita, ut heliotropii, collato Pl.
I, 29. ex nostro loco colligit.

23, 2. βόαροι sunt βοῦς ἀγριοί Ael. H. A. XV,
aliis tragelaphi. De butragis nil alibi invenias.
Elephantomachos novit etiam Diod. III, 26. —
iseb. 456. Nasamones non longe ab Augila Libyae
are dicit Herod. IV, 172. Anthropophagos com-
orat Plin. H. N. VI, 35. Pygmaeos idem VI, 35.
Arist. H. A. VIII, 12. De Sciapodibus vide Phot.
Strab. I, 43. VII, 299. et Harpocr. s. v. — 27. cf.
a. Pind. ed. Boeckh. p. 627. ed. Bergk. p. 292.
erea Welcker ad Ph. Imag. I, 5.

24, 4. αὐλῶν τούτω. cf. Diogenian. p. 216, 9. ed.
sch. — 25. Oblatae a Parthis Tito coronae ob de-
tos Judaeos mentio apud Joseph. VII, 1. c. 24.
6. Recte monet Ol. non repudiatam a Tito, sed
ntum dixisse, se tali honore indignum sibi videri.
25, 1. De imperio communi patris et filii cf. Ca-
ad Suet. Tit. 5. et contra disputantem Krebs
et. Rom. pro Judaeis p. 193. — 3. Ἄργος est urbs
iae. — 10. Rumor erat, Titum moliri defectionem
tre et Orientis regnum affectare, ut est in Suet.
5. — 18. Non necessarium, verba ὑπὲρ παιδῶν
ῆς ad peculiarem librum referre. — 23. Locus est
β, 11.

26, 1. Ad ἐκ θαλάττης cf. Welck. Tril. 459 Trag.
sq. Quod Od. 1, 133. legitur ἐξ ἁλός, jam Tele-
iae scriptor contrario sensu accepit, ut ex mari
sem fata occupatura dicerentur. Ulyssem enim

Telegonus ignotans patrem esse occidit cuspide ve-
nenata ἀλχημὴ τρογόνος, quam cavens Titus leporis ma-
rini succo interemptus est. cf. de hoc lepore Plin. IX,
72. Ael. H. A. II, 45. c. not. Jac. et Reim. ad Dio.
Cass. LXVI, 26. — 14. τότε. οὐ δι' ἀρετήν, ἀλλὰ διὰ
τὸ γνῶναι αὐτὸν οὐκείως ἔχειν πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας. f.

127, 7. ὑποβλίττουσιν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ
κηρίων τῶν μελιτῶν ἀποθλιβόντων τὸ μέλι. βλέπειν γὰρ
τὸ ταῦτα ἐκθλίβειν φασίν. f, 1, s. — 26. ὑμεῖς μὲν.
γενναῖον τὸ ἐνθύμημα καὶ ὁ οὐδ' ἂν ὄνον ποτὲ λάθοι. f.
29. στασιάζοντος ἀντι τοῦ εἰς στάσις ἐμβάλλοντος.
f. — 30. cf. O. Müller Antiqu. Antioch. 218. Apol-
lonii vaticinium referri possit ad terrae motum anni
115. de quo agit Dio Cass. LXVIII, 24. — 33. φοβή-
σονται. h. e. eadem iis timenda fore. — 34. cf. Lobeck
Aglaoph. 632.

128, 12. De his delationibus vide Suet. Dom. 12.
et Weber ad Juvenal. III, 11. — 21. Ejusmodi amo-
res redeunt apud Plin. XXXVI, 5, 4. Luc. Amor. 16.
Ael. V. H. IX, 39. Clem. Alex. Protrept. 38. — 32.
ἐκασμένους. Nimirum Ixion ita punitur rotae alligatus.
ut ipse rota videatur.

129, 10. Suet. Dom. 13. et Phil. V. S. 520. — 16.
Eus. 456. — 24. ἐλχθεῖς. ταῦτα ὅς μὴ προφανῆ γοη-
τεῖαν λογίζεται, φρεσῶν ἀμαρτάνει. τί γὰρ ἔδει τὸν κύνα
καλεῖν, ἀλλὰ μὴ αὐτοκελεύστω ἐξουσίᾳ τὴν Ἰασιν ἐνεργεῖν;
εἰ δὲ καὶ ἐτεθνήκει ὁ κύων ὅπερ καὶ ἀληθὲς ἦν, οὐ γὰρ
κου πιστὸν λόγον ἡμέραν τὴν λύσαν αὐτὸν καρτερεῖν,
πῶς ἂν Ἀπολλώνιος τὸν λυσσόδηκτον ἐξῆμτο; διὰ ταῦτα
μὲν οὖν ψευδῆ τὰ παρόντα εἰς Ἀπολλώνιον γραφέντα καὶ
τετρατείας μακρᾶς ἔγγονα. f.

VII.

130, 7. De Zenone cf. Sext. Emp. adv. Math. VII,
7. C. F. Hermann Gesch. u. Syst. der Plat. Philosoph.
p. 175. not. 122. — 9. ἐαυτοῦ ξυνωμότας. τῷ πλη-
θυντικῷ ἐνικῶν ἐπήνεγκε φῆμα. τοῦτο δὲ Θηβαίων φασί
καὶ Πινδαρικῶν, ὅτι συνεχῶς αὐτῷ χρῆται Πίνδαρος πλη-
θυντικῷ ἐνικῶ ἐπιφέρων φήματα, ὡς Λακεδαιμόνιοι πο-
λεμῶν Ἀθηναίοις, ἀντι τοῦ πολεμοῦσι. καὶ Ὀμηρος διό-
γαστο δὲ σάρκας ἀντι τοῦ διαλύοντο. f. Mentio Pindarici
schematis ab h. l. aliena. — 10. ἐλεύθερα τὰ Μ. ἤγαγε.
Locutio ex Demosth. ducta Phil. III, §. 36. — 12. De
Phytone omnia alia narrat Diod. Sic. XIV, 108, 112.
16. Heraclidem et Pythonem Cotyis interfectores di-
cit Demosth. adv. Aristocr. 659. Arist. Pol. V, 8, 12.
Platonis discipulos Diog. L. III, 46. — 18. Callisthenis
res nuper illustravit Westerm. Diss. de Callisthene
Olynthio, Lips. 1838. — 20. De Diogene plane contra-
ria habet Plut. Mor. 70, d. discrepat etiam Diog. L.
VI, 43. — 21. Jac. ad Vers. scribebat Φιλίππῳ παρῶν
εἰ. Non opus, vide not. ad Eugeneic. 151. — 3. Cra-

tetis responsum repetit Diog. L. VI, 95. Ael. V. H. III, 6. — 29. Vid. Plut. Dione 5. — ib. καλῶς σὺ ποιῶν, οὐδὲ γὰρ πείσεις λέγων. π. —

131, 22. cf. Soph. Oed. R. 410. — 31. De Iuone Euripidis cf. Welcker Trag. 615 sqq. — ib. Proconsul ille ab Ol. habetur Civicus Cerealis. — 34. ἀνακηδήσας. ἴδε γνώμην ἐνθουσιῶντα Ἀπολλώνιον. f.

132, 1. Suet. Dom. 8. — ib. »In nummis quoque Vesta sedens manu tenens Palladium, sive Minervam Pliensem repraesentatur.« Ol. Adde Cr. S. III, 352. — 7. ὡς φρονεῖ Ἰουλίᾳ Δομετιανόν, ὡς κατε[ῖναι] τοὺς Αἰγύπτου [καί]δας παρενηθείαι. Schol. scripsisse videtur φρονεῖοι. f. cf. Suet. Dom. 10, 12, 22. — 8. Orfitus exilio multatus a Domitiano, vid. Suet. Dom. 10. — 9. Quis fuerit hic Rufus, non satis liquet. Ol. cogitat de Minucio Rufo, qui a. 88 consul fuit cum Domitiano. — 10. De Nerva narrat alia Dio C. LXVII, 15. — 19. Hunc locum novit etiam Paus. VII, 6. — 22. vid. Eus. 463 — 24. cf. Baur I. c. 175, ubi Euphratem cum Judæ Iscariota comparat. — 25. ἐπιθεσίσας· θανασιῶς εἰπὼν καὶ ἐπεσημίσας. π. — 32. Herod. IV, 56. Jambl. V. P. 192, 198 ed. K. et Suid. v. Ἄβραμς imprimis Cr. Symb. II, 660. sq. —

133, 1. οὐρίου. ἐπιτηδείου. π. — ib. εὐροίας. γαλήνης. π. — 5. Ibi Calypsonem habitasse nemo veterum dicit. — 10. cf. Plin. H. N. XXXI, 3. — 12. ὑποψαλλούσης ἀντὶ τοῦ ὑποκινούσης. f, l. — ib. Pro ὄρας Bo. velit αἴρας. cf. quae dixi ad 32, 22. Alluditor h. l. ad Plat. Phaedr. 259, c. — 16. τείνει. νέει, ἀποκλίνει. π. — 26. ἐξορμησάι. διεγείρει, ἐποτρύνει. π. — 29. ἀμπεχόνης. ἱματίου. π. — ib. διαίτης. διαγωγής. π. — 33. κηρύγματι. τῷ προστάγματι Δομετιανοῦ. π.

134, 3. Male ingessit Ol. μὴ ἀντὶ δέδιας. Distinguit enim Apollonius inter δέος sollicitudinem, curam et φόβον metum, pavorem. cf. 137, 6. Salus amicorum ei fuerat curae, itaque Romam venit non timens Domitianum. — 10. Supple τῶν ante οὐ. Intelligit παιδικά. Respexit fortasse Plat. Phaedonem 68, a. — 11. κρομφεμμένοις. ποικίλοις καὶ διεψευσμένοις. π. — 12. κνάμπτοιτο. στρέφοιτο. π. — 13. τῷ τ. γ. ὑγιάλιοντι τῷ σωφροσύντι. π. — 14. θαρρήσαι. τολμησάι, ἀποβαλέσθαι. π. — 15. θρασέως. Jac. ad Imag. 479. malit θρασέως scribere. — 16. νοῦν. ἔννοιαν. π. — 21. φαστάνης. ἀνέσεως. π. — ib. προσφόνου. ἀρμοδίου. π. ib. ἐκκυροῦν. Alluditor ad Iyrae κροῦσαι. — 27. cf. Pind. Pyth. I, 10. — 28. Vide. Suet. Dom. 4. Censorin. 18. Plin. Ep. IV, 22. — 29. Respicit ad Od. δ, 685. — 31. παρὰ πόδα. συντόμως, εὐθύς. π. — 32. ἀφήσουσιν. ἔλθουσιν. π.

135, 14. ἐπέρωσε. σοφισματώδης ὁ λόγος καὶ φιλοφυγούντος, ἢ περ φιλοσοφοῦντός ἐστιν. f. — 27. Ducta haec ex Eur. Syleo fr. 1. ed. Ddf.

136, 4. τῶν θηρίων. Serpentes dicit. — 6. ἐπὶ θημένης. ἀργούσης. f, l. s. — ib. ἤττονος. π. προσποιουμένας. ὑποκρινομένας, φαινομένας. : 9. Ut Dem. Timocr. §. 157. νόμον ἔθετο ὄνομα τοῦ τοῦ κακουργήμασι. — 19. ὁ Βαβυλιάνιος. Bardanem multis antea annis defunctum. — 21. ψευδολογ τοῦ λέγειν ψευδῆ. π. — 23. ὑβριστὴν σοφίας Ἰνδῶν. qui superbit philosophia Indica, ac prae ea contumaciorum placita. Ad constructionem cf. Soph. Ant. χροσοῦ καταχθῆς ὑπερόπτας. — 29. οὐκ ἄθυμος. ἀκρόθυμος, ἀλλ' εὐθυμος καὶ κρόθυμος ἀποθνήσκει κινδυνεύειν ὑπὲρ φίλων. π. — 31. vid. Od. κ, 732. cf. 54. 10 et 57, 22. — 33. κοινὰ γὰρ τὰ τῶν αἰτ Eur. Or. 735.

137, 9. Vide Eur. Or. 395. — 16. »Ut leges bent eos. qui manibus sublatis verbera minantur mala conscientia manus ad deorum simulacra attulata.« Jac. — 22. II. σ, 309. quem locum etiam Mil. c. 21. expressit.

138, 4. τριβανα. εἰς τὸ κοινὸν τοῦ δήμου ση ὄπερ ἀμφιέννυνται πάντες. π. — 5. Sensus est: praebit etiam plura perpeti me ante caussae actio quibus etiam te affici nolo. — 12. Ἀλλιανῶ. ἐπὶ ἡν πραιτωρίων, ὅς τὰς φρονιὰς δίκας μέτεισιν. οὐ Ἀλιανὸς ὁ τὰ περὶ προνοίας καὶ τὴν σύμμικτον ἴσται καὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀσυναρτήτως ἐκθέμενος. f, l. De Aeliano egit Dio C. LXVIII, 3 et 5. Pessime s versus Nervam gessit. — 18. Plat. Phaed. 64, φιλόσοφοι θανατώσι. De Christianis idem dicitur Aurel. IX, 3. — 20. θανατώντα. ἐπιθυσμῶντα θανεῖν. καὶ ἐστὶ τὸ ῥῆμα συζυγίας δευτέρας τῶν περ μένων, θανατούντα δὲ ἀντὶ τοῦ φρονεῖντα, ὃ ἐστὶ συζυγίας τρίτης τῶν περισπωμένων. π. — 22. Gyar scribunt Str. X, 485. Plin. IV. 12. Tac. A. IV. Jun. I, 73, X, 168. — 29. εἰ μὲν γόης. ἀλλ' γόης, οὐκ ἂν δι' ἀφανείας Δομετιανόν κρινόμενος διέδ.

139, 7. Dicit, se, si evertere conaretur impio Domitiani, perjurii poenas metuere, tamen benevolente Apollonio, idque illi significasse. Post μὲν desideratur verbum finitum pendens a participio εἰπῶν. Aliter difficultatem hujus loci expedit Jac. bens ὁ γὰρ εἰπῶν, ἂν εἰρηκα, σαφῶς εἰρηκέ που μὴδ' ἂν σασθαι κτῆ (cf. Mus. Rhen. II, 28.) Idem corrigat a 605: κἂν μὲν σφῆλω αὐτὴν κἂν μὴ σφῆλω, contra tem loquentis. — 8. δεδήλωκα. ἀπὸ κοινοῦ τὸ λωκα. f. — 14. Ex lectione μὴ δεῖν κατακράττειν elicit lectionem μὴ δίκαια πράττειν. — 24. γρακατηγορίας. π. — 30. ἐπαραι ἀντὶ τοῦ ἀνακείσαι, τῆσαι. f.

140, 7. Γοργεῖη κ cf. II. ε, 741, Od. λ, 631. Plut. Ar. 7. — 20. Similia vid. Ev. Matth. XX 29 et 41. — 31. Od. δ, 219 et 228. — 32. ἀπο

γοιτο. ἐκκλύνοιτο. π. — 33. ἀθύμοις. λυκουμέ-
νοις. π.

141, 2. Od. ε, 333. — 3. τοῦ πελάγου. ἀττικῶς
(s. αἰτιατικῇ) τοῦτο. τὸ ἐπὶ μετάθεσις λείπει (haec om.
s. debuit scribere ἢ ἐπὶ πρόθ. λ.) ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν
ἐπὶ τοῦ π. εἶπεν τοῦ π. (male s: ἐπὶ τὸ πέλαγος εἶπεν
ἐπὶ τοῦ π. unde G. J. Bekker aliam lectionem secutum
esse hunc schol. suspicatur.) — ib. ἀνεμέτρει. ἀνεφέ-
μετο. π. — 26. οἱ καταρτύνοντες. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀρε-
τήν ἱσχυρὸν ἐκιδιδόντες. εἰληπται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς
ὀψιτυσίας, (an ὀψαρτυσίας?) ἐπεὶ κακεῖ τὰ ἐφόρμενα μετ'
αὐτῆς τὸ ἐαυτῶν τέλειον ἀπολαμβάνει. f. et s qui habet
tantum ἀντὶ — ἐπίδ. Equi dicuntur καταρτύνοντες, qui-
bus priores dentes excidunt. — 29. ἀπομαγδαλία.
ἀπομαγδαλίᾳ λέγεται τὸ ἀπομάττον τὸν ῥύπον τῶν ἀπο-
νεκτομένων. τοῦτο δὲ καὶ φήγεις ἄρτου ποιῶσι καὶ ἄλευρα
καὶ πίτουρα. ἡδὴ δὲ καὶ ξύλων σήψις εἰς ἀλεύρον λεπτό-
τητα κενοιαμένη. αἰνίττεται δὲ διὰ τοῦτου τὸ τοῦ πλοῦ-
του βαθύ. f, l, s. cf. Cr. ad Plot. de pulcr. p. 259. —
32. ἐβουκολεῖτο ἀντὶ τοῦ ἐγκηλοῦθει, ὑπετέτακτο,
σπῆργει. f.

142, 3. „Erichthonium.“ Hu. — 8. ξυνειδώς. ἀν-
τίποιος εὐθείας ἀντὶ αἰτιατικῆς. f, l, s. — ib. ἡρῆ-
σθαι. τὸ ἐξῆς. λύσειν ἡρῆσθαι ἄν. f, l, s. Ad rem cf.
Thucyd. II, 101. Paus. VIII, 24. — 14. οἱ δὲ ἀθύ-
μοις. κἀνασθῆα τὸ ὅμοιον σχῆμα. f, l. — 23. cf. Poetae
Lyrici ed. Bergk. fr. 8. Archil. et Schneidewin Del. p.
174. — 31. ἄρθρα. ἐν ἄλλῳ εὔρον ἄθλα. f, l, s. —
32. τλημοσύνης. καρτερίας. π. — 34. Δημοσθένους ἐξ
ἀντιθέσεως. (?) f, l, s. — 35. Plat. Phaedr. 62, 6.

143, 2. ἀγνοῆσαι. λείπει τὸ οὔτοι. f. — 4. δεσμο-
τήρια. Ἀναξάρτιδος ὁ λόγος. f, l, s. — 8. πέπανται
contererunt Valck. ad Herod. p. 302. et Wessel. Pro-
bab. 19. — 11. cf. Od. θ, 274 et II, ε, 385. — 18.
Ducta haec ex Demosth. π. στερφ. p. 328. ed. R.

144, 4. cf. Plin. Paneg. 48. Tac. Agric. 45. — 7.
ἰθ' ἀρρησε ἀντὶ τοῦ καταφρονητικῶς εἶχεν. f, l, s. —
29. ἀλώπεκα. τοῦτο περὶ τοῦτον μῦθον διασκευάζοντα
ἀκουστέον. f. — 30. εἶπε. „ἀλώπεκα hic esse puto quasi
aprosiopesin. Mutatur syntaxis, ut in sermone familiari.
Sed vide Wakef. Silv. 4, p. 193.“ Bo. — 35. Ham.
72. legit οὐκω et deinde ἴεναι cum Meineckio ad Me-
andr. 283. ed. prioris. Si quid mutandum, sufficit
θήραις scribere.

145, 9. Sophoclis dictum vid. supra 7, 31. — 14.
χρόνον. διῦ. — 15. ὡσπερ γὰρ. ὡς λίαν τοῦτο τὸ χω-
ρίον καλόν. f. — 23. θαλλοῦ δέ. τὸ ἐξῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς
τῇ Ἀθηναίᾳ τεθνηκώς ἐν αὐτῇ Ἀδωνίδος ἄρτι ἐτύγγανεν,
στέφανον ἔχων θαλλοῦ. f. — 24. de Adonidis hortis cf.
Plat. Phaedr. 276, b. Theocr. XV, 113. et Creuz. Va-
sengemälde, 116. Symb. II, 480. — 16. Pro ὑπὲρ ὄρ-
γίων Jac. Ep. cr. 45 et ad Anthol. Gr. III, 1, 156.

proposuit ὑπὲρ ὄστράκων. cf. Cr. Symb. I. c. — 26. δαί-
μονα. ὑπέρευγε τοῦ ἀναφωνήματος. — 28. II, ε, 127. —
36. μὴ ἀπολογοῦ. Egredie exprimitur violentia Domi-
tiani hac interpellatione, quam corrector codicis p. et
Ham. p. 64 delere voluerunt. Eadem de causa p. 146,
1. retineri debet hyperbaton ἀλλ' οὐχ ὡς αὐτὸς ἀδικεῖς
pro ἀλλ' ὡς οὐκ αὐτός, nec addi λέγεις 146, 11. quod
codd. habent praeter π.

146, 4. ἐγὼ ἔφη. ἀρχὴ τῶν λόγων Ἀπολλωνίου φεῦ-
δος. f. — 7. διαβεβλημένοι. ἀντὶ τοῦ διαβεβλημένους
ἔχοντες πρὸς πλοῦτον. f. — 12. ἴτης. ἀναιδῆς. f, l, s. —
27. θεῶν πνεῦμα. cf. Baur. I. c. 154. — 34. ἀπὸ σκυ-
τάλης. ἀντὶ τοῦ ἀπότομοι καὶ ἀπροσποίητοι, μηδὲν ἔχου-
σαι συγκεχυμένον. ἐπὶ τοιοῦτοις γὰρ αἱ σκυστάλαι παρὰ
Λακωνῶν ἀπεστέλλοντο. f, l, s.

147, 1. νικῶν. πῶς νικῶν, ὅς, εἰ μὴ γοητεία ὡς
καπνὸς ἠφανίσθη, εἶδεν ἂν ἀξίαν τῆς ἐαυτοῦ ἀλαζονείας
τὴν δίκην; f. — 13. ὠνησο. ἀντὶ τοῦ ἀφελῆσω. ἐπεὶ
ἀπόλον ἂν Ἀχιλλεῖ ἐπὶ Πατρόκλῳ κειρομένῳ (cf. II, φ,
146.) μὴ φέρον τῶν δι' ἐπιμελείας ἐκείνων πλοκάμων τὴν
ἐκτομήν. — 15. cf. supra dicta 70, 30. — 29. ὑπὲρ
διδασκαλίας. ἀλαζονείας ὁ λόγος καὶ μελαγχολίας με-
στός. f. — 36. Πύθωνος τὸ τοῦ Πύθωνος λέγει, οὐ καὶ
Δημοσθένους ἐν τῷ Φιλίππικῷ μέμνηται. f, l, s.

148, 6. Dem. π. στ. p. 272. ed. R. — 13. προσρη-
σει. προσηγορία. π. — 14. τίς οὕτως ἄτρωτος ductum
ex Eur. Phoen. 594. — 16. Eus. 459. Adscribit Schol.:
ἀρχὴ τῶν γοητειῶν Ἀπολλωνίου. f. et π: ὑπόδειγμα ἢ
δειγμα. — 17. ξυνεῖναι. γινῶσιν λαβεῖν. π. — 19. οἱ
συνεπαιτέροι τῶν ἀνθρώπων, ᾧ καταγέλαστε, γοητείας εἶνα
ταῦτα λέγουσιν, οὐχ οἱ εὐθιέστεροι, ὡς αὐτὸς ληρῶν ἔφη.
f. — 22. ἀπὸ τύχης displicet Jacobsio, qui malit ἀπὸ
τέχνης. At τύχη hic felix artis successus est. — 27.
ἀνῆπται. ἀντὶ τοῦ ἐξέκλειεν. (hoc habet etiam π.) δεῖ
νοεῖσθαι καὶ οὕτως ἀνῆπται δὲ ἡ τέχνη τοῖς ἐρώσι μά-
λιστα, ἀντὶ τοῦ ἀνάκειται καὶ ἀφάρισται καὶ ἀφωσίσται.
f, l, s. Ad rem cf. Theocr. II, 90 sq. Propert. II, 4,
15 (25). — 30. cf. Lob. Agl. 372. Böttiger Kunstm.
I, 62.

149, 1. τισίν. Lucianum ac similes scriptores signi-
ficat. — 2. Verte: sed me auctore ne illis quidem at-
tendent adolescentes, ut ne ludere quidem talia discant.
6. σημαίνων. ὁ πάντα γινώσκων ἐπαγγελόμενος
ὄρα, πῶς νῦν ἀγνοεῖ τὸν μετασκευάσοντα αὐτόν. εἴτα οὐ
τερατεῖται τὰ τῆς ἀλαζόνος ἐπαγγελίας ἐκ τούτων ἐλέγχον-
ται; f. — 13. τὰ τῆς ἀπολ. λείπει ἢ ἐπὶ π. — 27.
ἐπαίνω. λείπει ἀττικῶς τὸ θαυμαστὸν οὐδέν. f, l, s. —
32. τιμῶνται. ἀξιοῦσι. π.

150, 6. φρονοῦσα nobilis, generosa. cf. V. S.
569. ubi φρονομιάτος vertendum: fastuosissimus. —
14. περὶ ἀγοιτο. περιέλθοι. π. — 17. κομάζοντα.
ἐργόμενον. π.

VIII.

150, 25. πρόχειρον ἔχειν h. e. ἀναγιγνώσκειν. — 26. ἦ ττον. πρόως. π.

151, 9. φθάνοι. ἐξαρκοὶ ἦγον ἐξισωθείη. π. — 18. λουσόμεθα. ἀστειον, ὃ καὶ εὐτράπελον. οὐ μέντοι καὶ κατὰ φιλόσοφον ἦθος δείκνυσιν Ἀπολλώνιος. f. — 26. τὰ δὲ ἐν αὐτῇ. λείπει ταῦτα. π. — 30. Baur confert Ev. Matth. XXVII, 11. De Domitiano similia habent Suet. Dom. 13. Plin Paneg. 48.

152, 5. ὦ βασιλεῦ. ὃν ἐν Ἰωνίᾳ τύραννον ὀνομάζει, νῦν βασιλέα σεμνύνων καλεῖς; f. — 23. II. z, 13. Verba Apollinis. vid. Jambl. V. P. c. 32 ubi etiam Pythagoras novit, ὡς οὐκ εἴη Φαλάριδι μόρσιμος. — 25. ἐκ περιουσίας. ἐξ ὑπερβολῆς. π. Respiciat Dem. π. στεφ. init. 27. τὸν ἄνδρα τοῦτον φάσμα δαίμονος λέγω. π. — 31. Eus. 460. — 32. Oratio minus callida et versuta, sentiis autem et stilo sublimior reprehensoribus visa esse dicitur. Ph. fingit nimirum reprehensores orationis, quam ipse scripsit.

153, 1. κροτάλον δίκην. cf. Arist. Nub. 448. — 17. οὐδὲ κατεψηφισάμην. καὶ τοῦτο κολακεία. f. — 23. ὃν h. e. ὄσον. — 30. Διδὸς χεῖρα. Respiciat II. i, 420. et similes locos.

154, 12. ἐσταλμένω. ἐντροπισμένω. π. — 14. ἃ μὴ παρ' ἄλλου. οὐδὲ τοῦτο ἐπιμελείας καὶ κάλλους ἐρεῖς, οὐ μὴδὲνα πεποιῆσθαι λόγον, μάταια, διετείνω. — 15. Jac. ad Vers. germ. et Lect. Stob. 28. proponit οὐκ ἐπιτήδεια ἔγνωσμένω σοὶ γε δόξαι. — 20. Jac. ad lect. Διδὸς τύραννον: „non me jubebat, Jovem tyrannum facere, ut hic naturae leges pro arbitrio immutaret, hominesque falleret mendaciis.“ Locus ignota adhuc lectione ἀνάγκασον intelligi non poterat. Sensus est: Vespasianus minime postulavit, me Fata et Jovem cogere, ut ipsi tribuerent imperium, ejusque rei causa ostenta proferre. δειξας ad magicas artes Apollonii spectat, quales Domitianus ei inesse arbitrabatur. Egregie faciunt ad rem, quae collegit Welcker Gr. Trag. 360 sq. 24. νύκτα δέ. καὶ πῶς τὸ γόης (adde εἶναι) ἐκφεύγει νυκτὸς καὶ αὐτὸς τὸ Ἀχιλλέως σῆμα καταλαβῶν καὶ μὴδὲνα τοῦ ἔργου τοῦτου προσηνάμενος κοινωνόν; ὄφας, ὅπως σεαυτῷ περιπίπτεις καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ; f. — 26. cf. Geel ad Dionem p. 52. — 35. Sententia eadem in Eur. Palam. apud Welcker. Gr. Trag. 502, ubi legerim πᾶσαν χημάτα μορφήν ἔχουσι. Schol.: τί ταῦτα ἐπεισάγεις οὐδὲν δέον; ἢ οὐχὶ γοητείας χάριν διάγων τὸν ἀκροατὴν καὶ τὸν ἐν χερσὶν ἀποβουκολῶν; f.

155, 3. ἀγοραῖους. τοὺς δικολέσχας λέγει. f. — 5. ἔστι τι — ψευδόσοφοι. Δώριον τὸ σχῆμα, ἐνικῶ φήματι συντάσσειν πληθυντικὸν ὄνομα, καθ' ὃ καὶ παρ' Ὁμήρῳ διόλετο δὲ σάφης. f, l. — 6. Eus. 461. Vide etiam Tiedemann de magia p. 21. qui laudat Sext. Emp.

Hyp. I, 14. — 7. ἐξαπατωμένων. ὧν μάλιστα σὺ ἦσθα. f. — 9. κομψεύονται. σοφιστεύουσι. π. Quae h. l. correxi, defendi ad Gymn. 73. Jac. ad Vers. proposuit ἔστι δὲ τέχνη. — 16. ἀδεκάστως. ἀδαροδικήτως. π. ἀύθαιρέτως. αὐτοπροαιρέτως. π. — 18. ὀριζόμενος. διαιωῶν. π. — 20. διεβεβλήμενην. ἀντὶ τοῦ ἀπιστοτροφόμην, διαβεβλημένως εἶχον. f, l et π qui addit μισητῶς εἶχον. — 22. ἀφῆκα. κατέλιπον. π. — 26. ἐπανούργου. ἐμχανώμην. π. — 30. ἀνοήτους refer ad 26. Jac. velit ἀνοητούς. — 34. κουροτροφούσης. respicitur Od. i, 27.

156, 4. θνησειδίων. νεκρῶν ζῶων. π. — 8. II. ρ, 49. Addit π: ὁ Ἐφορβος (sic) δηλονότι. — 9. cf. Plat. Phaedr. 248, d. — 13. φοινίκιος ὄρνις est phoenicopterus apud Martialem XIII, 71. De ave Phasiana Bekker egit Charicl. I, 383. — ib. Παιόνων cogita de Cattis Pannoniae. Mart. XIII, 69 et Schneid. ad Varr. de re rust. III, 15. p. 567. — 16. cf. supra 49, 25. — 17. γραφήν φεύγω. κατηγορίαν φεύγω, κατηγοροῦμαι. π. — 24. cf. Jambl. V. P. c. 21. — 26. διεκτενισμένα. cirrati apud Persium I, 30. — ib. μὴ ὁ Αἰγύπτιος. ἐκείροντο γὰρ Αἰγυπτίων οἱ μάλιστα Θεοσεβείας ἀσκούντες. f, l. — 27. ζῆλωτὰ τῆς κόμης. εἰ τῆς δορᾶς ἀπέτη τῶν ἱερῶν εἰς ἐσθημάτων τῶν θνησειδίων εἶναι, οὐ πολλῷ βέλτιον τῶν ἑαυτοῦ ἀπηλλάχθαι θνησειδίων, ὡς καὶ Αἰγυπτίων οἱ ἱερεῖς ἔγνωσαν; ξυρόμενοι γὰρ τὸ πᾶν σῶμα οὕτω τὰς ἱερὰς τελετὰς ἐνήργουσι, ὡς ἂν μὴδὲν περιφέρωσι θνητὸν τῷ ζῶντι διακονοῦντες θεῷ. καὶ οἱ μὲν οὐ κακῶς. εἰ οὖν τῶν βυβλίων αὐτὸς (sc: ἀντεχόμενος) ὑποδημάτων ζηλοῖς τι πράττειν, μὴ καὶ τῆς τῶν τριχῶν περιαιρέσεως; f. — 31. vid. Arist. Vesp. 478 cum schol. — 35. Karsten Emped. 70. corrigebat στροφίαν τῶν ἀλουργοβαφῶν αὐτὴν περιαιρέσεως. At jam Jac. emendaverat στροφίον. Obversabantur Nostro Empedoclis verba Diog. VIII, 61.

157, 6. ἐμβεβροντημένους. ἀνοηταίνοντας, ἀνοήτους γεγονότας, μωρανθέντας. π. — 9. δόξας. ὑπολήψεις. π. — 10. θεοκλυτούτων. τῶν ἀπὸ θεῶν ἀκουόντων. π. — 15. πεπαμένων. ἐχόντων. π. — 23. δικάιους — Ὀλυμπίους. „Illud Aristidis, hoc Periclis nomen.“ B. Ὀλύμπιος μὲν παρακαλεῖς, (scr. Περικλή) ἀλλ' οὐχὶ θεὸς ἐλλετο καλεῖσθαι, καὶ Κλέων Πύθιος, θεός. πολὺ δὲ τὸ διεχόν ἀπὸ τόπου καλεῖσθαι τοῦ ἀνοήτων οἱ δοκοῦντες θεοὶ ἢ τοῦτο, ὅπερ αὐτοὶ ἐξαιρέτων ἔχουσιν. f.

158, 2. ὁ μὲν ἐπὶ θεῷ. πότερον τὸ θεῶν ἐπὶ νοητῶν βαλεῖσθαι τὴν τοῦδε προαγωγὴν λέγει ἢ τὸ παρασχεῖν θρώπων ἐνθουμηθῆναι, μὴ αὐτόματον λέγειν τὸν κόσμον, ἀλλ' ὑπὸ θεοῦ δι' ἀγαθότητα ὑποστήναι; ἀσαφῶς γὰρ προήνεκται πάνν. f. — 5. καὶ τί. λείπει τὸ λεκτέον. σὺ ἡμα δὲ τὴν διατάξιν ἀκουστέον. f. — 10. θεὸς ὑπὸ σοφῆς. quasi deus fit sapientia sua. cf. Im. 775. λευκὴν πο

φύσις οὐδ' ἄν χρυσὸς περιστάλλει. — 17. ὄφμητήριον. κατοικητήριον. π. — 27. Quae h. l. de Democrito, Sophocle et Empedocle legimus, alibi non commemorantur. — 35. προεπιόντε. οὐτ' ἔκ μετεώρου σοφίας, οὐκ ἔκ γοητείας προύλεγον. f.

159, 11. Eus. 449. — 13. Lactant. V, 3. — 21. cf. narratio supra 75, 7., quae hic completur. — 23. Cr. S. I, 96. — 29. Constructio est ut 161, 33. Locus igitur frustra tentatus est a Bakio *εἰ, νῆ Δία* et a Jac. *εἰ* reponente.

160, 4. *σὲ γοῦν. κολακεία πάλιν ψεύδει κεκορημένη.* f. — 10. *πῶς οὖν. τὸ ἐξῆς οὐτ' ἄν πῶς ἂν οὖν Νέρβαν ἠγγῆσαι τὸ ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι τὸν ἀγαπῶντα ὑπὲρ μεγάλων διαλέγεσθαι μοι ἢ τῆς ἐαυτοῦ οἰκίας ἄρξαι τὸν (μηδ'?) ὑπὲρ μικρῶν τεταρακτότα, ἢ πῶς ἐμοὶ γνοίμην ξυνάπτειν ὑπὲρ ὧν μηδὲ πρὸς ἄλλον συνῆψεν, εἰ τοῦ μόνον ἐνεθυμήθη, τοῦτ' ἔστι εἰ τὸν ἐμὸν ἐνεθυμήθη τρόπον, μηδὲν δηλονότι τοιοῦτον αὐτῷ ὑποβαλλόμενον. ταῦτα δὲ ἠητορικῆς ἐστὶ σκαιότητος πάντα καὶ δυστροπίας, οὐ φιλοσόφου ἀπραγμοσύνης ληρεῖν καὶ ἀπλότητος. f. — 15. τυφάνησιοντας malebat Abresch. ad Gazoph. Cattier. 10. — 22. *ἐφ' ὧν ἤρξαν. χρόνον (χρόνων) δηλονότι. f. — 23. Ἰνδοῖς φοιτῶντι.* ὡς ἔοικεν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἐπὶ γῆς ἐμπολιτευομένου οὗτος ὁ γῆς Ἰνδοῖς καὶ τῇ τούτων ἐπεχωρίαζεν γοητεία τοῦ κατὰ τῶν ἐχθρῶν διαβόλου οἰόμενον τούτῳ ἐπισκοπήσειν τὸ κατὰ Χριστὸν θεῖον, τυχόντος δὲ οὐ τοῦ σκοποῦ. f.*

161, 2. Jac. Lect. Stob. 31. malit προστέτηκεν et ἀπληρόθη, at cogitandum de homine a janitoribus in clauso. cf. Propert. II, 23, 10. «cernere uti possis vulturn custodis avari captus et immunda saepe latere casa.» Fortasse Euphratis amores stolatarum indicantur. — 26. ἀνδραποδισταῖς. h. e. ad redigendos in servitutem Graecos. cf. laudata Bekkero Charicl. II, 27. — 35. Inde βαλανεργάοι dicuntur Herod. I, 66.

162, 4. ἀδικεῖν. vid. Jambl. V. Pyth. c. 30. et de statim sequentibus Porph. de abst. I. c. 29. IV. c. 20. 5. Jac. ad Vers. proponit ἀγαθῶν μηδενὸς δ. contra sententiam scriptoris, qui dicit deos bonis viris indigere, qui pura ipsis offerant sacra. — 20. ἀπολείεσθαι. προσπακουστίον τὸ ἡτοίμαζον. f. — 22. Juvenal. X, 34. — 25. Eur. Alc. 357.

163, 2. Aristander commemoratur a Plutarcho Alex. 33, 52 et Luc. Philopat. 22. Erat Telmissensis. Silanus ὁ Ἀμφοικιάτης laudatur Xenoph. Anab. I, 7, 18. — 11. Plura de hepatoscopia invenies apud Boettiger. Kunstm. I, 76 sqq. — 15. φορητὸς οὐσα. ἀττικὸς δὲ τοῦ ὀνόματος σχηματισμός. ἀντὶ θεηλυκοῦ εἶπεν ἀρσενικόν. Tetigit nostrum locum Lobeck, Paral. 483. — 21. Porph. de abst. II, 51. nonnullas commemorat gentes δι' ἀνθρώπων σπλαγγενούσας, vid. etiam Juv. VI, 549: Elababalum ex ta puerilia inspexisse narrat Lamprid. c. 8.

22. εὐήθη. ἡμερα. π. 28. Ex lectione οὐκ ἀξιῶ λέγειν in ψ. Jac. faciebat οὐκ ἀξιῶ ἐλέγχειν, idem Lect. Stob. p. 31. pro μὲν οὖν proposuit δὲ νόμον sive δὲ νοῦν, quorum hoc impudentis sit, illud imprudentis, qui legem contra se valere ita significet. Quod dedi, firmatur illis in prooemio 153, 18. ξυνθέμενος τοῖς νόμοις ἔστηκα ὑπὸ τῷ λόγῳ· τούτου ξύμβουλος καὶ σοὶ γίγνομαι. — 31. Eus. 461, contra quem Baur argutius defendit Apollonii verba.

164, 4. De Acrisio cf. Welcker Trilogie 378 sqq. 15. II. π, 433. — 18. ψυχαστασίαν Ol. recte ad Od. l. rettulit. Hemsterhusius fallitur, quum (ad Luc. Necyom. ed. Bip. III, 350.) tragoediam cognominem Aeschylī significari putat. (vid. Welck. Tril. 432.) — 22. Soph. Oed. C. 606.

165, 15. Jam Ol. intellexit locum corruptum esse, sed minus ingeniose emendabat πορεύεσθαι, quam Jac. (Schulz. 1831, 970.) περῆσαι. — 22. νυμφαῖον editio-num tacite correxi. — 28. Compara Ev. Joh. XX, 25. 37. κριοῦ διὰ τὸν Φρίξον. περῶν διὰ τὸν Δαίδαλον. f, l, π.

166, 8. διανεῦσαι. διακολυμβῆσαι et 15. λείπει τὸ δειμι. f, l, π. Dicit ibid. πρόρρησιν, quod narratur 150, 27 sqq. — 19. εἰ γὰρ. ἀντὶ τοῦ εἶθε. f. — 21. ἀναπαύλης. εἰ μετάρσιος ἢ πορεία, οὐδὲν δεήσειεν τὸ ἀκαμπὲς ἀναπαῦσαι γόνυ ὅτι μηδὲ κεκμήκοιτο (sic) μηδὲ ὄλας κινήσει ταλαιπωρήσαν. εἰ γὰρ (sc. δὲ) τῆς κατὰ σέλιος μεταβάσεως ἐδεήθη, ἄπιστος ἢ τοῦ τοσοῦτου διαστήματος ἐν οὐ βραχεὶ χρόνῳ μέρει ἐξάνυσις, ὥστε ἢ κατὰ τὸ πρῶτον τοῦ συμπτώματος γενομένου περιττῆ καὶ κατεψευσμένη Ἀπολλωνία ἢ ἐπιζητουμένη τοῦ γόνυτος ἀνεσις, ἢ πρὸς τὸ δεύτερον μεταβιβαζόμενον οὐκ ἔξει χώρον τὸ τάχος τῇ ἀληθείᾳ προσφ. . . . f. — 33. II. ξ, 233.

167, 4. cf. 93, 20. — 18. Graeci tunc non ad ludos Olympicos, sed Apollonii videndi causa conveniunt; quod moneo propter errorem Olearii. — 33. ἐπιστομίξων· τοῦτο ἐκεῖνο καὶ νῦν ἄξιον ἐπὶ σοῦ ἐρεῖ, (λέγειν?) Ἀπολλώνιε, ὡς ἐν μικροῖς μὲν λέων σύ, ἐν δὲ τοῖς κρατοῦσι Μελιταῖον κνυίδιον. f, π. — 36. Lacunam vulgatae supplebat Jac. ad Vers. germ. scribendo εὐεργέτας. Etiam Wessel. (Obs. 254.) de hoc loco egit.

168, 11. In obliquam transit orationem, quod fugit librariorum familiae secundae, qui fulciendae structurae intulerunt εἰός. — 18. Soph. Oed. R. 50. — ib. ἐνθυμηθῆναι. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ νοῦν βαλεῖσθαι. f. — 32. διὰλέξομαι. περισπούδαστα πράγματα καὶ πολλὴν αὐτῷ τὴν ματαιοπονίαν προσμαρτυροῦντα. — 37. ἐν γηλόφῳ. καθ' ὃν νῦν τόπον τὸ χριστοφόρου τοῦ μάρτυρος τέμενος ἴδονται. f, π.

169, 1. De Trophonii oraculo cf. Paus. IX, 39, 4. IV, 16, 4. Strab. IX, 414. Schol. Ar. Nub. 508. Müller Orchom. 150. Creuzer Münchner Gel. Anz. 1838,

197. ubi vide etiam, quae de Hercyna s. Cerere Orcina docet. — 6. ἀποφράδες ἡμ. cf. Hemst. ad Luc. ed. Bip. II, 411. — 14. Librum ex hoc oraculo profert etiam Jul. Obsequ. de prod. c. 110. adde Athen. XIV, 614. a. Diog. L. I, 8. quos laudat Müller l. c. 160. — 15. Jac. proposuit ad Vers. Germ. καλλίστην τε ἀρετήν. 20. vid. Winckelmann. Op. VI, 1, 259 et 2, 320.

170, 15. Vide Dio Cass. LXVII, 15 — 18. Suet. Dom. 10. — 19. ὑφείρας. ἀντι τοῦ ἐναρμόσας. f. — 31. cf. Cramer Anecd. Paris. I; 29.

171, 18. Frustra desiderabat praepositio μετασησομένου Wesseling ad Diod. Sic. IV 25. cf. Marinum vit. Procl. p. 36. ed. Fabr.

172, 2. oi. »sc. ἀπειλευθίρα.« B. Erravit summus. — 4. conf. Diog. L. V, 73. — XXIV, 51. Marc. XIV, 19. — 28. Act. 3 sqq.

173, 6. ἱερὰ Τύανάδε. Templum apud Ty imperatoris impensis exstructum. cf. Wes Itinerar. Hierosol. p. 527.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

PROOEMIUM.

Hoc libro Philostratus artis suae luculentam historiam exhibuit. Sophisticae enim scholae saepe instituta fuerint, declamationis quae genera, auditionis publicae quae praemia, non facile inde didiceris plenius. Itaque in Praefatione maxime his Vitis sum usus ad illustrandum ipsius scriptoris, quippe sophistae, ingenium. Restat nunc, ut de aetate libri ejusque historia critica agam: cujus disputationis mihi metipse otium fecisse videar iis, qui norunt editionem, nam Vitarum peculiarem curavi anno MDCCCXXXVIII. Nonnulla tamen nunc potero rectius dicare, quam obrem nolui hanc prooemii partem hic omittere. Repetam igitur jam dicta, multis sectis, quibusdam additis aut correctis.

Scriptus liber est, quum Antonius Gordianus Africae pro consule praeerat, quam in provinciam anno CCXXIX aut CCXXX ex Scto est missus post consulatum una cum Alexandro Severo gestum (cf. Jul. Capitol. Gord. c. 2. Maximin. c. 14. Herodian. VII, 5.) ac vivo ¹⁾ ad Alexandro, defuncto autem ²⁾ jam Aeliano, qui ex Athenaei Dipnosophistis non ante annum CXXVIII editis multa intulit in *Ποικίλην ἱστορίαν*, igitur intra annos CCXXX et CCXXXIV, ³⁾ tempore jam proveciore aetate fuit auctor.

Lectores hujus libri nescio an fuerint jam Libanius ³⁾ et Himerius, ⁴⁾ dubitare non licet de nescio ⁵⁾ Eunapio ⁶⁾ Syriano ⁷⁾ Hesychio Illustrio ⁸⁾ Suida ⁹⁾ Zonara ¹⁰⁾ Eudocia ¹¹⁾ Psello ¹²⁾ Gre-

¹⁾ cf. 274, 23. et Praef. edit. pecul. XXVI.

²⁾ cf. Praef. ibid. et 273, 22.

³⁾ vid. 234, 8. 243, 18.

⁴⁾ cf. 261, 12.

⁵⁾ Synesius saepius tangit has Vitas in Dione, ut statim in principio, 36, b. Dio autem scriptus est, quod et Krabinger ad or. de regno, XIX. anno CCCCIV, nec multo post liber de Insomn. ubi item Nostrum laudat, 155, b cum 252, 22.

⁶⁾ Eunapius p. 3 ed. Boiss. *Φιλόστρατος μὲν ὁ Λήμνιος τοὺς τῶν ἀρίστων σοφιστῶν ἐξ ἐπιδρομῆς μετὰ χάριτος γέγραπτος βίους*. Ni fallor, ex hoc libro profert Aristidis dictum 253, 11, p. 82.

⁷⁾ Syrianus Prolegg. Stas. IV, 30, ubi lege *ὅτι καὶ διαλεγόμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, pro διαχειόμενος*, in excerptis Vita Hermogenis. Praeter Syrianum laudandus est Auctor anonymus Prolegomenorum, qui accuratius reddit nostri verba ibid. Sopater nescio annon Philostratum inspexerit, qui ab Hadriano auditum esse Hermogenem narrat.

⁸⁾ Hes. III. sub voce *Φιλόστρατος*.

⁹⁾ Suid. cf. *Ἡρακλείδης. Ἰσαίου τοῦ φηγορος. Λέων Μάρκος. Σεκουῆδος*.

¹⁰⁾ Zonar. Annal. cf. 235, 9.

¹¹⁾ Eudocia multa ex hoc libro in Violarium transtulit, interdum festinantius agens, e. g. quum Antiochi et Zenodori vitas commiscet p. 58, aut Hermogeni tribuit Philagri epitheta, *σοφιστὴν* dicens *ἐπιχολότατον καὶ θεοφάνητον*, p. 165.

¹²⁾ Psellus respicit huc in elogio Patricii inedito (cod. Pal. 356) cf. 202, 2 et 246, 4. Vide et not. ad 260, 21.

gorio Corinthio¹⁾ Tzetz²⁾ Thoma Magistro³⁾ Nicephora Gregora⁴⁾ Triclinio⁵⁾ Epitomatore Vaticano⁶⁾ Apostole⁷⁾ Arsenio⁸⁾. Incerta aetate est Auctor Vit. Isaei, apud Bekker Or. Gr. III, 3.

Codicum tres esse familias, accurata lectionum contemplatio docet.

In prima eademque optima non ex uno fonte manavere, quae potiora duxi, sed plures necessario fuere adeundi, in quibus antiquissimus (saeculi undecimi) et purissimus est Vaticanus 99 (r), quem pressius quam antea secutus sum.⁹⁾ Ab eo deflectunt saepe communi vitio¹⁰⁾ Laurentianus LIX, 15 (f), Vaticanus 64 (ρ) et Havniensis 60 (k). Proximus autem codici r est f, multaque tenens cum illo in reliquis duobus jam abstracta.¹¹⁾ Emendatricem manum expertus est ρ, quae aut ex apographo vulgatam referente verba mutavit,¹²⁾ aut ex libro melioris familiae egregia quaedam neque in r quidem inventa reposuit.¹³⁾ Ex codice, qui huic simillimus fuit, descriptus est k.¹⁴⁾ Cum r maxime conjungo etiam Epitomam Vaticanam (ve) in Vat. 96.¹⁵⁾ Ab his quinque libris valde discrepant Vaticanus 140 (R) et Marcianus 391 (β), quem Marcianus 392

¹⁾ Greg. Cor. in Hermog. π. μεθ. δειν. VII 1236 cf. cum 249, 14 et 262, 16.

²⁾ cf. Exeges. in Iliadem p. 8, quo loco agit de verbis 201, 5; his ibi corrigatur *Κρατίας* pro *Κρατίας*.

³⁾ vid. s. v. *κατηγορῶν βασιλεία. διάγω. ἀφαιρῶ. παραπολύ. ἀνάθεμα. ἀπό τοῦ διακειμένου. γεγύμναστο. λεπτόν.* In codd. non inveni lectiones 213, 25 et 247, 1 inde prolatas, codicem non optimum secutus est in *λεπτόν*. Saepius ad nostrum librum non laudatum respicit, cf. e. gr. 220, 11, 246, 13. 271, 25.

⁴⁾ Nic. Greg. excerpit quaedam in Scholiis Synesii, p. 418 ed. Pet.

⁵⁾ cf. 213, 15.

⁶⁾ Epitomam Vaticanam et ejus apographa descripsi in Praef. XIV. totamque textui illius editionis subjeci.

⁷⁾ Apostoles exaravit codicem Par. 3059, (π). Subscripsit: *Μιχαήλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς αὐτοῦ πατρῴδος πενίᾳ συζῶν καὶ τότε τοῦ θανατοῦ Φιλοστράτου τοῦ Ἀθηναίου βιβλίον ἐξέγραψεν, ᾧ δὴ καὶ ἀπαλήσιον καὶ αὐτὸς γε ἐς αὐτὸν πεποιήκει.* 1474. Januar.

⁸⁾ Arsenius citat quaedam ex Vitis, cf. ed. Walz. 283, 341.

⁹⁾ Ut 208, 5. 217, 18. 220, 29. 221, 27. 226, 1. 234, 15. 240, 8 et 16. 243, 28. 249, 18. 253, 23. 263, 2.

¹⁰⁾ Vide 207, 8 et 19. 208, 4 et 5. 209, 7 et 23. 212, 7. 213, 12 et 21. 216, 1. 217, 27. 219, 1. 220, 25. 229 et 31. 221, 27. 223, 1, 17 et 23. 224, 7. 225, 18. 226, 1. 227, 12 et 29. 228, 12, 24 et 31. 229, 26. 230, 7. 231, 18 et 22. 234, 10 et 15. 235, 13 et 16. 237, 12. 238, 2, 6, 16 et 21. 240, 8, 12 et 16. 241, 1. 243, 7 et 28. 244, 9, 20 et 23. 246, 23 et 24. 247, 9. 248, 20. 249, 1, 9 et 18. 252, 2, 18, 19. 253, 19 et 23. 256, 22 et 28. 257, 10 et 11. 258, 3, 8 et 17. 261, 15 et 23. 263, 2 et 5. 264, 8 et 30. 265, 10. 267, 2. 268, 21. 271, 19. In his maxime indicia correctionis prae se ferunt 213, 12. 231, 27. 226, 1. 234, 15. 243, 28. 244, 23. 249, 18. 252, 29. 253, 19. 256, 22. 258, 3. Secutus eos sum in 226, 4 et 9. 233, 29. 235, 21, in aliis olim receptis ad auctoritatem codicis r redii, cf. not. 9). Ceterum f duodecimi, ρ quartidecimi, k quintidecimi saeculi est, hic characteris, illi membranacei.

¹¹⁾ Ut 206, 14 et 17. 208, 1. 231, 19. 237, 23. 238, 9. 241, 6, 7 et 8. 244, 28. 247, 14. 252, 13. Ad vulgarem lectionem redit 207, 26. 216, 20. (ex corr.) 224, 19. 226, 2. 229, 6 et 244, 28 in mg. habet.

¹²⁾ cf. 206, 1. 210, 12. 212, 28. 222, 17. 237, 9. 238, 5. 240, 18. 244, 3. 251, 10 et 21. 259, 28. 262, 4. His locis corrector optionem perverse instituit, recte in 206, 20. 210, 12. 224, 21. 243, 13. 248, 9 et 12. 268, 15. Glossemata inseruit 211, 11 et 216, 9.

¹³⁾ Talia sunt 228, 30, quam lectionem alibi non inveni, 207, 26. 219, 19. 237, 9. 249, 24. 251, 2. 265, 25. 270, 14. 271, 22.

¹⁴⁾ Differt in 206, 25. 207, 27. 208, 5. 235, 5. 236, 8 ubi meliora praebet, praeterea in 222, 14. 233, 11. 237, 11. 241, 21. 244, 15. 262, 15. 267, 1. 270, 27. Transeo multa mendose descripta.

¹⁵⁾ Cum solo r consentit 216, 20. 223, 1. 230, 23. 248, 27. 258, 7. Recepti inde 249, 3 et 258, 4.

(v) post vitam Isocratis deserit.¹⁾ Invenimus ibi recensionem ex prima et tertia familia mixtam ac videntur librarii partim idem exemplar esse secuti, partim diversa adhibuisse. Commune est, quod saepe cum deterioribus libris in mala,²⁾ vix usquam in bona lectione consentiunt,³⁾ praeterea satis magnus lectionum numerus in iis solis obvius est; ⁴⁾ differunt, quod uterque satis multa, quae scriptori reddenda censui, propria solus offert,⁵⁾ quod β saepius quidem cum vulgata facit quam R,⁶⁾ sed hic nusquam fere in bona lectione a prima familia abhorret, ille identidem retinet, quae deteriores codices probanda habent,⁷⁾ quod R multo saepius cum r aut r, f consentit⁸⁾ quam β .⁹⁾ Nec lacunis, primario diversae originis argumento, congruunt ubique¹⁰⁾ et in praeferenda lectione vulgata modo conspirant, modo alternatio quaedam animadvertitur. Fontem codicis β agnosco etiam in codd. Guelferbytanis 25 et 82 (G, γ) ubi post Imagines legitur vita Isocratis, quasi et ipsa sit picturae descriptio, titulus enim est *Ἰσοκράτης ἐν Ὀλυμπία*.¹¹⁾ Codicem vero, quo usus est corrector Parisini 1696 (p), qui saeculo quintodecimo manum illi adhibuit, omnium praestantissimum fuisse dixerim, quandoquidem praeter multa propria¹²⁾ complexus fuit

¹⁾ Hujus libri, Marcianum 391 dico, olim selectam tantum acceperam varietatem a Trevisanato; nunc integram possideo singulari beneficio viri amicissimi J. E. G. Roulez, professoris Gandaviensis; magnam partem etiam Coebtius contulit non rogatus, pro indefesso quo excellit litteras et amicos bene demerendi studio.

²⁾ Vide 201, 4. 203, 7. 207, 19. 209, 17 et 18. 210, 9. 211, 2, 6 et 27. 212, 1 et 22. 215, 14. 220, 12. 223, 8. 224, 2, 16 et 24. 228, 12. 229, 6 cum f. 235, 22. 237, 2, 6 et 11. 238, 8. 240, 8 et 15. 242, 4 et 8. 244, 9, 15, 22, 28. 245, 6 et 21. 251, 9, 19, 31. 254, 17. 255, 15 et 28. 260, 18. 261, 3 et 28. 263, 12.

³⁾ Unum nunc succurrit exemplum 257, 20.

⁴⁾ Bonas vide 206, 4. 208, 22. 216, 23. 229, 1. 245, 26. malas 209, 17. 210, 4. 234, 8. 238, 8 et 22. 260, 2. In 231, 21. 245, 4. 258, 3 congruunt cum solo r, 225, 15. 248, 32 cum solo f in 240, 12 et 263, 9 cum r, x, g.

⁵⁾ Ex R vide 205, 14. 206, 13. 207, 7 et 27. 212, 22. 213, 24. 214, 21. 217, 9. 224, 26. 228, 15 et 23. 229, 7. 233, 31. 241, 4. 247, 8 et 12. 247, 27. 249, 21. 258, 22 et 30. 262, 26. 267, 17. Quaeri potest, num recte cum secutus sim in 220, 28. 221, 6 et 15. 226, 6 et 20. 246, 3. 256, 24. 257, 16. Ex β recepi 201, 2. 206, 8. 208, 1. 211, 10. 215, 11. 220, 31. 221, 11 et 30. 222, 7. 224, 19. 232, 10. 233, 22. 244, 12. 248, 5. 262, 18. 273, 17 et (cum μ) 26, 28. 274, 9 et 17.

⁶⁾ Ut 203, 7. 206, 5 et 27. 209, 16. 212, 7. 218, 1 et 13. 220, 6 et 10. 223, 13 et 23. 224, 22. 225, 9. 228, 12. 230, 24. 231, 3 et 19. 232, 7 et 13. 235, 22 et 28. 236, 6, 13, 19. 237, 12, 14. 238, 5. 240, 8, 20. 241, 8, 14, 25. 244, 15. 245, 4, 6, 18 et 31. 246, 5. 247, 6, 11 et 27. 248, 5, 10, 21. 249, 3, 19 et 21. 251, 1 et 22. 252, 8, 16. 253, 1, 28, 21. 256, 3. 258, 15. 271, 21. 272, 9.

⁷⁾ cf. 212, 23. 214, 19 et 24. 216, 1. 217, 10. 220, 19 et 29. 221, 9 et 22. 222, 5. 223, 8. 224, 21. 233, 18. 237, 10. 238, 20. 246, 11. 248, 10 et 25. 250, 5. 272, 12.

⁸⁾ Exempla sint 206, 20. 212, 7. 219, 2. 221, 14. 223, 23. 226, 16. 228, 13. 229, 20. 230, 23 et 24. 231, 19. 232, 14.

⁹⁾ Vide 217, 7. 222, 8. 224, 3. 230, 9. 237, 5. 244, 12. 245, 8. 252, 26. 255, 22. 262, 17. 263, 9. 267, 18. 270, 20 et 25.

¹⁰⁾ Sufficiet laudasse 207, 26 et 224, 9.

¹¹⁾ Consentiant cum β in 214, 2, 19, 23, 27, cum p sec. man. in 214, 18, veram lectionem soli habent in 214, 25. Animadvertit hanc appendicem Heynius Opusc. V, 157, ubi scribit «erigebamur in spem nescio quam; sed attentius legentibus occurrebat, esse caput e libro de Vitis Sophistarum» etc.

¹²⁾ Ejus generis sunt 216, 26. 223, 11 et 16. 225, 26. 228, 12. 245, 28. 246, 7, 22. 251, 1. 255, 10 et 20. 258, 31. 259, 20. 260, 19. 267, 7. 268, 22 et 25. Pravae correctiones inveniuntur 213, 4. 223, 22. 248, 19. 260, 3.

codicis r et q (sec. man.) praestantiam.¹⁾ Non omnia illinc in p translata sunt ac substituit corrector cum mancum exemplar esset, ut r, f, R, ve et q pr. man. in principio vitae Philisc Praeclaris libris usi sunt etiam Suidas²⁾ et Salmasius.³⁾

De secunda familia pauca nunc habeo, quae moneam. Magnus numerus lectionum his codicibus propriarum Mediolanensi C 47 (μ), Marciano 392 (ν), Oxoniensi Nov. Colleg. 1225 (o; Jacobaeo 845 (l), Parisino 1760 (ψ), Palatino 132 (h), Harlejano 5563 (λ) vetabat nos haec sectam cum tertia, quamvis saepe concinant utrique libri, confundere.⁴⁾ Caeterum haec quoque in duo dividitur genera, alterum efficiunt μ et ν plerumque consentientes,⁵⁾ ita tamen ut nonnulla eximia solus servaverit μ ,⁶⁾ alterum constat libris ox, l, ψ , h, λ . Omnes saeculo quinto decimo exarati esse videntur, solus ν in membrana est scriptus.

In tertia familia excellit Parisinus 1696 (p) saeculi undecimi.⁷⁾ Accedit epitoma haud carens bonis lectionibus in codice Parisino suppl. 134 (pe), codice saeculi duodecimi, membranaceo.⁸⁾ Huius familiae codice utebatur Eudocia (ϵ), cujus fere aetate scriptus est p. Longe absunt a principis codicis bonitate recentes libri Parisinus 3059 (π) et Guelferbytanus sive Gudianus 25 (g) atque abundant temerariis correctionibus.⁹⁾ Puriores istis sunt Neapolitanus 86 (n), quinti decimi saeculi, membranaceus¹⁰⁾ et Laurentianus LXIX, 30 (φ), saeculi tertii decimi membranaceus, quamvis

¹⁾ Cum r facit 211, 27. 216, 20. 222, 14. 230, 21. 235, 24. 248, 28 consentiente g, 256, 10. 267, 25. 272, 8. 272, 4. Accedunt alii libri in 212, 7 (R) 222, 14 (f, β) 229, 6 (q, k) 237, 12 (R, f) 263, 12 (f) 267, (β , μ , ν). Conspirat cum q correcto et plerumque derivato inde k: 211, 10 et 11. 213, 21. 219, 19. 223, 227, 29. 235, 2 (cum β) 270, 14. 271, 21 et 22 — cum solo q 249, 24. 251, 2. 265, 25; cum solo k. 205, 215, 16. 253, 1. 255, 5 et 20. Accedunt alii libri, ut 207, 26 (R, β) 245, 26 (R, β) 248, 5 (R) 262, 15 (R)

²⁾ Suidas 234, 3 solus veram servavit lectionem, concinit cum bonis libris 229, 7. 240, 18.

³⁾ cf. maxime 230, 27, etiam 227, 29. 249, 23, ubi Salm. lectionem nec in E, nec in epitoma obviam n. conjectura inveniendam laudavit *Περσῶν τε καὶ Μήδων*.

⁴⁾ Moneo hoc, quia secus iudicavit censor Halensis Allg. Literatur-Zeitung 1839, p. 347.

⁵⁾ Vide 216, 11. 217, 3. 219, 13. 221, 6. 222, 25. 223, 16. 224, 4 et 24. 228, 4 et 21. 229, 3, 7, 17 et 24. 245, 6 et 20. 246, 16. 257, 3. 259, 11 et 13. 260, 22. 261, 6. 263, 21. 265, 5. 266, 18 et 25. 268, 5. Recepti ex ambobus 223, 1. 224, 9. 259, 8. 271, 12. 272, 11 et 17. 274, 3, 23, 28. 275, 13. Ut μ et ν , similium inter se sunt ox et l, ψ et h.

⁶⁾ Quae sunt 212, 2. 218, 6. 220, 22. 224, 9. 235, 13. 264, 18. 272, 22.

⁷⁾ Plurimis caret mendis, quibus ceteri deformantur; a prima manu haec probanda offert 213, 1. 224, 12. 230, 19. 242, 22. 243, 14.

⁸⁾ Haec epitoma ad veram lectionem prope accedit in 212, 2, sola servavit genuinam 231, 12, cum Suidae facit 218, 6. Finitur in vita Herodis.

⁹⁾ Exempla invenies 201, 9. 202, 7 (g). 204, 1. 209, 4 et 22. 216, 1. 217, 3. 218, 10. 219, 15 et 23. 224, 4 et 24. 225, 14 (g), 21 (g) et 28. 226, 22 (g). 229, 2, 26 et 27. 230, 8. 231, 3. 233, 26 et 30. 234, 12 et 13. 236, 15. 238, 16 (π) et 18 (g). 241, 2 (π) 14. 27. 245, 28 (π). 251, 15. 252, 28. 255, 29 (π). 257, 27. 260, 20. 261, 12. 265, 24. 269, 18. 272, 1. Tribus locis, ubi lacunam habet g, explevit π satis infeliciter: 239, 17. 248, 10 et 259, 13. Bonae lectiones sunt 205, 7 (g). 233, 12. 261, 29. In 240, 12 recte cum R, r, β , 241, 25 cum R. 225, 21 cum μ , ν (π) 238, 20 cum β , μ , h. 240, 8 cum p, μ , 233, 11 (π) cum ν , ox faciunt, cum l in 239, 11.

¹⁰⁾ Huius libri aliquot paginas inspexit mea causa vir amicissimus Spengel. Videtur magis cum antiquioribus codicibus consentire quam cum π et g. Inscriptio est *Βίαι σοφιστῶν τῶν λαμπροτάτων ὑπᾶτων ἀντωνίνο Φιλόστρατο* ut in φ , π , g. 207, 19 habet *τῶν βιβλίων* ut R, ib. 21. *συμπίνοντες*. 25. *ἤρξαι*. — 230, 30. *ἐπισταλκότες*. 231, *μετὰ Αἰγὸς ποταμοῦς* ut l, p. ib. 5. tenet *ἔδωκε τῶν*. 257, 8 habet *ἐρίου*. 9. *Κάλαισχος τε*, ut φ , R, β , 16. *ὡς ἐς* ut 2, et *καὶ* in mg. ab alia manu. 18. *ἐμβουλάς*, ut φ , g, R, r. 19. *σατραπίας* et *ἀπέθανεν*. Varietatem vitae Aspasiae textui subiecti ibique recepti ex hoc solo codice lectionem *ἐκχινημάτων*, 275, 7.

in hunc intulerit recentior manus nonnulla improbanda,¹⁾ neque plane tertiae est familiae, sed ex codice secundae, qui maxime cum ψ consensit, complura videas recepta. Commemorandi denique sunt hoc loco tres Parisini: 1697 (b), quarti decimi 1762 (c) et 2775 (d) quinti decimi saeculi, omnes chartacei, cf. Praef. XX. et in Vita Aristidis Vaticanus 914 (vt) saec. 15, chart.

Ex φ Aldina 1503 (a) ducta est, quam ceterae editiones usque ad Olearium ita sequuntur, ut posterior quaeque priorem vitiis tantum vincat.²⁾ Olearius autem, qui ex libris k et ox nonnullos locos emendavit, multa et ipse huic libello vulnera admittendis Morelli sordibus et perversis suis mutationibus inflixit. Propterea ego jampridem decrevi in his Vitis operam collocare, ac post varia discrimina emisi editionem ante hos sex annos, non indotatam quidem, cum paene omnium codicum aut varietatem integram aut specimina lectionis, quae sufficerent, adhibuissem neque in explicanda verba et res memorabiles parum curae et laboris contulissem, sed tamen viro juveni necdum talis operae perito multa in utroque genere mihi exciderunt, quae nunc aut corrigi aut tolli potuisse gaudeo. Atque restitutae verioris lectionis exempla vide potissimum ea, quae infra posui,³⁾ quod explicationem attinet, Notae ad calcem adjectae nonnisi nova et errorum retractationem habent, quae adhuc probabilia visa sunt, in priore editione reliqui, citationes tantum ex antiquis scriptoribus, quos Philostratus passim respicit, illinc transtuli.

¹⁾ Ut 208, 12. 211, 1. 226, 12.

²⁾ Vide 214, 3. 216, 19. 221, 21. 231, 1. 235, 1. 238, 10 et 17. 241, 21. 246, 3. 258, 7. 260, 1. 262, 18. 271, 7. 272, 16.

³⁾ 204, 14 et 17. 210, 9. 212, 27. 214, 13 et 24. 215, 19. 217, 18. 218, 19. 220, 16 et 29. 221, 9, 11, 12 et 30. 222, 7. 223, 8 et 17. 224, 19. 225, 20. 226, 1, 4. 227, 1. 228, 21. 229, 20. 231, 12. 232, 23. 233, 12, 18 et 22. 234, 8. 15 et 22. 236, 3. 237, 10. 238, 23. 240, 8 et 16. 241, 13. 243, 25. 244, 12. 245, 19 et 28. 248, 5 et 11. 249, 18. 250, 17. 252, 11 et 14. 253, 23. 257, 3. 258, 4. 259, 27. 261, 25. 262, 18. 263, 2. 272, 2. 273, 9, 17 et 27. 274, 17 et 24. 275, 2 et 7. Ex conjectura aut aliena aut mea mutavi 201, 1. 203, 3. 204, 3. 209, 16. 213, 19. 217, 6. 231, 18. 246, 18 et 24. 256, 12. 260, 22. 264, 2. 269, 18. Omitto vitia orthographica passim sublata. Vulgatam lectionem nunc demum revoco in 239, 12. 246, 14.

Index codicum. (C.)

Prima familia (1).

r. Vaticanus 99. f. Laurentianus LIX, 15. ρ. Vaticanus 64. k. Havniensis 60. ve. Vaticana epitome 96. R. Vaticanus 140. β. Marcianus 391. Praeterea G. Guelferbytanus 25 e
γ. Guelferbytanus 82 in vita Isocratis.

p. sec. m. Parisinus 1696.

Secunda familia (2).

μ. Mediolanensis C. 47. v. Marcianus 392. l. Jacobaeus 845. ox. Oxoniensis Coll. No
1225. φ. Parisinus 1760. h. Palatinus 132. λ. Harleianus 5663. Cum μ et v congruit ver
sio Bonfinii. (Bonf.)

Tertia familia (3).

p. pr. m. Parisinus 1696. φ. Laurentianus LXIX, 30. n. Neapolitanus 86. g. Guelfer
bytanus 25. π. Parisinus 3059. b. Parisinus 1697. c. Parisinus 1762. d. Parisinus 2775.
pe. Parisina epitome, Suppl. 134. vt. Vaticanus 914 in vita Aristidis.

Ab aliis scriptoribus citata: 'E. Eudocia. Θ. Thoma Magistro. Σ. Suida. Syn. Synesio.
Conjecturae VV. DD.

B. Bentleius. J. Jacobsius. Val. Valesius. Salm. Salmasius. Lectionem vulgatam significat ζ.

Index editionum. (E.)

a. Aldina 1503. i. Juntina 1517. j. Juntina 1535 sunt e. editiones veteres. m. Morel
liana 1608. o. Oleariana 1709.

ΦΛΑΥΙΟΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

Τοὺς φιλοσοφῆσαντας ἐν δόξῃ τοῦ σοφιστεῦσαι καὶ τοὺς οὕτω κυρίως προσρηθέντας σοφιστὰς ἐς δύο βιβλία ἀνέγραψά σοι, γινώσκων μὲν, ὅτι καὶ γένος ἐστί σοι πρὸς τὴν τέχνην ἐς Ἡρώδη τὸν σοφιστὴν ἀναφέροντι, μεμνημένος δὲ καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν σπουδασθέντων ποτὲ ἡμῶν ὑπέρ σοφιστῶν ἐν τῷ τοῦ Λαφναίου ἱερῷ. πατέρα δὲ οὐ προσέγραψα, μὰ Δία, οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπ' εὐδοκίμων· οἶδα γὰρ δὴ καὶ Κριτίαν τὸν σοφιστὴν οὐκ ἐκ πατέρων, ἀλλὰ Ὀμήρου δὴ μόνου θὺν τῷ πατρὶ ἐπιμνησθέντα, ἐπειδὴ θαῦμα δηλώσειν ἔμελλε πατέρα Ὀμήρου ποταμὸν εἶναι. καὶ ἄλλως οὐκ εὐτυχὲς τῷ βουλομένῳ πολλὰ εἰδέναι πατέρα μὲν τοῦ δεῖνος ἐξεπίστασθαι καὶ μητέρα, τὰς δὲ περὶ αὐτὸν ἀρετὰς τε καὶ κακίας οὐ γινώσκειν, μηδ' ὅ τι κατάρθωσέ τε οὗτος καὶ ἐσφάλη ἢ τύχη ἢ γνώμη. τὸ δὲ φρόντισμα τοῦτο, ἄριστε ἀνθυπάτων, καὶ τὰ ἄχθῃ σοι κουφιῆ τῆς γνώμης, ὥσπερ ὁ κρατὴρ τῆς Ἑλένης τοῖς Ἀλγυπτίοις φαρμάκοις. ἔρρωσο Μουσηγέτα.

Dedicatio τῷ λαμπροτάτῳ ὑπάτῳ Ἀντωνίῳ Γορδιανῷ Φλαύιος Φιλόστρατος. f, q, k, o. τῷ λαμπροτάτῳ ὑπάτῳ Ἀντωνίῳ Γορδιανῷ Φιλόστρατος. R. Φιλόστρατος Ἀντωνίῳ v, β. inscript. om. μ. Φλαβίου Φιλοστράτου βίῳ σοφιστῶν ὑπάτῳ Ἀντωνίῳ. h, ψ. τ. λ. ὕ. Ἀντωνίῳ τῷ μετὰ Σεβήρῳ ἀρξάντι εὐτυχίῳ Φιλόστρατος Φλαύιος. b, c, d. τ. λ. ὕ. Ἀντωνίῳ τῷ μετὰ Σεβήρῳ ἀρξάντι χ. (h. e. χαίρειν) ox. τ. λ. ὕ. τῷ μετὰ Σ. ἀρξάντι l. τῷ λαμπροτάτῳ ὑπάτῳ Ἀντωνίῳ Φιλόστρατος. mediis injuria temporis deletis, p. τ. λ. ὕ. Ἀντωνίῳ Φιλόστρατος. φ, g, π, e, m. Illustrissimo Consuli Antonino Philostratus. Bonf.

1. τοὺς ἐν δόξῃ τοῦ φιλοσοφῆσαι σοφιστεῦσαντας. C, e, m, ubi la: τοῦ σοφιστεῦσαι φιλοσοφῆσαντας. Idem voluere Val. Ol. J. alii. Ser. τοὺς φιλοσοφῆσαντας ἐν δόξῃ τοῦ σοφιστεῦσαι. ib. καὶ om. p. 2. βιβλία. v, β. βύβλους. μ. βίβλους R, f, q, k, 2 (praeter μ) 3, E. ib. καὶ om. β. 3. ἀναφέροντα. h, ψ, g. 4. ἐν τῷ τοῦ Λαφναίου ἱερῷ. om. R, v, β, 2, b, c, d, l, 3. habent f, q, k et p. mg. ib. οὐ προσέγραψα, μὰ Δία, f. οὐ προσέγραψα, μὰ Δία. v, β. οὐκ ἔγραψα μὰ Δία. R. οὐ prius deest q, k (ex corr.) et 2, 3, E. 5. τῶν ἀπ' εὐδ. 2. ib. οὐκ ἐκ πατέρων. R. om. 6. μόνου. 2. 3. μόνου. 1. E. ib. θὺν τῷ πατρὶ om. o. ib. δηλώσει. h, ψ. ib. Ὀμήρου. f, q. Ὀμήρου. ζ. 7. οὐκ εὐτυχὲς βουλομένῳ. 2. e. ib. πολλὰ εἰδέναι R. ib. καὶ μητέρα om. v, β. 8. κατάρθωσέν τε. f. κατ. τε οὗτος ἢ ἐσφάλη. R. κατάρθωσεν οὗτος ἐσφάλη. β, v. 9. φρόντισμα τούτων. v. φρ. τοῦ λόγου. g, π. ib. ἀνθυπάτων. f, q, k. ὑπάτων. R. πάντων. β. ὑπάτων. v, 2, 3, E. 10. Ἀλγυπτίοις ἐφερημητεύει. R. μουσηγέτα. k. μουσηγέτα. h, ψ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Α΄.

Τὴν ἀρχαίαν σοφιστικὴν ἡγεμονίαν ἀντικειμένην ἐπὶ τῶν φιλοσοφούντων· διαλέγεται μὲν γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν οἱ φιλοσοφούντες, ἃ δὲ ἐκεῖνοι τὰς ἐρωτήσεις ὑποκαθήμενοι καὶ τὰ μικρὰ τῶν ζητουμένων προβιβάζοντες οὕτω φασὶ γινώσκειν, ταῦτα ὁ παλαιὸς σοφιστὴς ὡς εἰδὼς λέγει. προοίμια γοῦ ποιεῖται τῶν λόγων τὸ „οἶδα“ καὶ τὸ „γινώσκω“ καὶ „πάλαι διέσκεμμαι“ καὶ „βέβαιοι ἀνδρώπῳ οὐδέν“· ἡ δὲ τοιαύτη ἰδέα τῶν προοιμιῶν εὐγένειάν τε προσηγεῖ τῶν λόγων καὶ φρόνημα καὶ κατάληψιν σαφῆ τοῦ ὄντος. ἤρμισται δὲ ἡ μὲν τῇ ἀνθρωπίνῃ μαθητικῇ, ἣν Αἰγύπτιοι τε καὶ Χαλδαῖοι καὶ πρὸ τούτων Ἰνδοὶ ξυνέθεσαν, μυθίοις ἀστέρων στοχαζόμενοι τοῦ ὄντος, ἡ δὲ τῇ θεσπιωδῶν τε καὶ χρηστηριώδει· καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦ Πυθίου ἐστὶν ἀκούειν

„οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμον τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης“

10 καὶ

„τείχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς“

καὶ

„Νέρων Ὀρέστης Ἀλκμαίων μητροκτόνοι“

καὶ πολλὰ τοιαῦτα, ὥσπερ σοφιστοῦ, λέγοντος.

15 Ἡ μὲν δὴ ἀρχαία σοφιστικὴ καὶ τὰ φιλοσοφούμενα ὑποτιθεμένη διήκει αὐτὰ ἀποτάδην καὶ ἔμμηκος, διελέγετο μὲν γὰρ περὶ ἀνδρίας, διελέγετο δὲ περὶ δικαιοσύνης, ἡρώων τε περὶ καὶ θεῶν καὶ ὅπῃ ἀπεσχημάτισται ἡ ἰδέα τοῦ κόσμου. ἡ δὲ μετ' ἐκείνην, ἣν οὐχὶ νέαν, ἀρχαία γάρ, δευτέρα δὲ μᾶλλον προσσητέον, τοὺς πένητας ὑπετυπώσατο καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἀριστέας καὶ τοὺς τυράννους καὶ τὰς ἐς ὄνομα ὑποθέσεις, ἐφ' ἃς ἡ ἱστορία ἄγει. ἤρξε δὲ τῆς μὲν ἀρχαιότερα

Φιλανίου Φιλοστράτου βίοι σοφιστῶν est inscr. in R, f, b, c, d, g, π.

2. τῶν ζητουμένων προβιβάζοντες. f, ρ, κ. τῶν ζητουμένων προσβιβάζοντες. R, v, β. τῶν ζητουμένων προβιβάζοντες. 2, 3, E. 3. οὕτω. β. ib. προοίμια δὲ Nic. Greg. ap. Synes. ed. Pet. 418. 4. τὸ οἶδα τὸ γινώσκω. φ. ib. τὸ πάλαι. Nic. Greg. ib. ὅτι vel ὡς βέβαιον. B. 6. ὄντος, εἶκοι δὲ τῇ θεσπιωδῶν καὶ χρηστηριώδει μαθητικῇ

Nic. Greg. 7. μυθίοις ἀστέρων R, π, b, c, d. μυθίοις. ρ, κ. μυθίοις. v, β, 2, p, φ, E. σημείοις. g. 8. θεσπιωδῶν. μ. θεσπιωδῶν. ox, h, ψ, l. ib. καὶ γὰρ δὴ ἐκ. R, μ, E. καὶ γὰρ ἐκ. h, ψ, etiam g, cum lac. ib. ἐστὶν ἀκούειν. ρ, 1 ἐστὶν ἀκούειν. R, f. ἀκούειν ἐστὶν 2, 3, E. 9. μετέωρα. β. 13. Νέρων καὶ Ὀρέστης καὶ Ἀλκμαίων. v, 1 Νέρων Ὀρέστης καὶ Ἀλκμαίων. g. 14. καὶ om. p.

15. αὐτὰ om. h. αὐτῇ. E. ib. ἀποτάδην καὶ om. p. (pr. m.) π, g. 16. διελέγετο μὲν περὶ. p. (pr. m.) π, ib. ἀνδρείας. β, v, h, ψ. ib. δὲ καὶ. β. ib. ἡρώων τε καὶ θεῶν. π, g. 17. ἡ ἰδέα τοῦ λόγου. R. ib. ἡ δὴ ib. ἐκείνην οὐχὶ νέαν. R, β, v. ἐκείνην οὐχὶ νέαν. f, ρ, κ. ἐκείνην ἣν οὐχὶ νέαν. 2, 3, E. 18. καὶ ἀριστέας. h.

Γοργίας ὁ Λεοντίνος ἐν Θετταλοῖς, τῆς δὲ δευτέρας Αἰσχίνης ὁ Ἀτρομήτου τῶν μὲν Ἀθήνησι πολιτικῶν ἐκπεσῶν, Καρία δὲ ἐνομιλῆσας καὶ Ῥόδῳ, καὶ μετεχειρίζοντο τὰς ὑποθέσεις οἱ μὲν ἀπὸ Αἰσχίνου κατὰ τέχνην, οἱ δὲ ἀπὸ Γοργίου κατὰ τὸ δόξαν.

Σχεδίων δὲ πηγὰς λόγων οἱ μὲν ἐκ Περικλέους φηῖναι πρώτου φασίν, ὅθεν καὶ μέγας ὁ Περικλῆς ἐνομισθῆ τὴν γλωτταν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνος, ὃν Δημοσθένης μόνος Ἀθηναίων ἀνασχέιν φησι θρασυνόμενον καὶ πολὺν φέοντα, οἱ δὲ Αἰσχίνου φασὶ τὸ σχεδιάζειν εὖρημα, τούτου γὰρ πλεύσαντα ἐκ Ῥόδου παρὰ τὸν Κάρα Μαύσωλον σχεδίῳ αὐτὸν λόγῳ ἦσαι. ἔμοι δὲ πλείστα μὲν ἀνδρώπων Αἰσχίνης δοκεῖ σχεδιάσαι πρεσβεύων τε καὶ ἀποπρεσβεύων συνηγορῶν τε καὶ δημηγορῶν, καταλιπεῖν δὲ μόνους τοὺς συγγεγραμμένους τῶν λόγων, ἵνα τῶν Δημοσθένους φροντισμάτων μὴ πολλῶ λείποιτο, σχεδίου δὲ λόγου Γοργίας ἄρξαι — παρελθὼν γὰρ οὗτος ἐς τὸ Ἀθηναίων θέατρον ἐθάρρησεν εἰπεῖν „προβάλλετε“ καὶ τὸ κινδύνευμα τοῦ πρώτος ἀνεφθέγγατο, ἐνδεικνύμενος δῆπου πάντα μὲν εἰδέναι, περὶ παντὸς δὲ ἂν εἰπεῖν ἐφίεις τῷ καιρῷ — τοῦτο δ' ἐπελθεῖν τῷ Γοργίᾳ διὰ τὸδε· Προδίκῳ τῷ Κεῖῳ συνεγγραπτό τις οὐκ ἀνηδὴς λόγος· ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία φουτῶσαι παρὰ τὸν Ἡρακλέα ἐν εἴδει γυναικῶν, ἔσταλμένα ἢ μὲν ἀπατηλῶ τε καὶ ποικίλῳ, ἢ δὲ ὡς ἔτυχεν, καὶ προτείνουσαι τῷ Ἡρακλεῖ νέῳ ἔτι ἢ μὲν ἄργιαν καὶ τρυφήν, ἢ δὲ ἀνχμὸν καὶ πόνους· καὶ τοῦ ἐπι πᾶσι διὰ πλείονων συντεθέντος, τοῦ λόγου ἔμμισθον ἐπίδειξιν· ἐποιεῖτο Πρόδικος περιφοιτῶν τὰ ἄστη καὶ θέλων αὐτὰ τὸν Ὀρφῆως τε καὶ Θαμύρου τρόπον, ἐφ' οἷς μεγάλων μὲν ἤξιούτο παρὰ Θηβαίους, πλείονων δὲ παρὰ Λακεδαιμονίους, ὡς ἐς τὸ συμφέρον τῶν νέων ἀναδιδάσκων ταῦτα· ὁ δὲ Γοργίας ἐπισκώπτων τὸν Πρόδικον, ὡς ἔωλά τε καὶ πολλάκις εἰρημένα ἀγορεύοντα, ἐπαφῆκεν ἑαυτὸν τῷ καιρῷ. οὐ μὴν φθόνου γε ἤμαρτεν· ἦν γὰρ τις Χαιρεφῶν Ἀθήνησιν, οὐχ ὃν ἡ κωμῳδία πύξινον ἐκάλει, ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὑπὸ φροντισμάτων ἐνόσει τὸ αἷμα, ὃν δὲ νυνὶ λέγω, ὕβριν ἤσκει καὶ ἀναιδῶς ἐτάθαζεν. οὗτος ὁ Χαιρεφῶν τὴν σπουδὴν τοῦ Γοργίου διαμασῶμενος „διὰ τί“ ἔφη „ὦ Γοργία, οἱ κύαμοι τὴν μὲν γαστέρα φυσῶσι, τὸ δὲ πῦρ οὐ φυσῶσιν;“ ὁ δὲ οὐδὲν ταραχθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐρωτήματος „οὐτὶ μὲν“ ἔφη „σοὶ καταλείπω σκοπεῖν, ἐγὼ δὲ ἐκεῖνο πάλαι οἶδα, ὅτι ἡ γῆ τοὺς νάρθηκας ἐπὶ τοὺς τοιούτους φύει.“

Δεινότητα δὲ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τοὺς σοφιστὰς ὁρῶντες ἐξεῖργον αὐτοὺς τῶν δικαστηρίων, ὡς ἀλλὰ λόγῳ τοῦ δικαίου κρατούντας καὶ ἰσχύοντας παρὰ τὸ εὐθύ, ὅθεν Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης προὔφερον μὲν αὐτὸ ἀλλήλοις, οὐχ ὡς ὄνειδος δέ, ἀλλὰ ὡς διαβεβλημένον τοῖς δικάζουσιν, ἰδία

1. Αἰσχίνης. h, ψ. (sic ubique). 2. ἀπὸ Αἰσχίνου οἱ μὲν κατὰ τέχνην. 1. κατὰ τὴν τέχνην οἱ μὲν ἀπὸ Αἰσχίνου. β, γ, 2, 3, E. Inde feci οἱ μὲν ἀπὸ Αἰσχίνου κατὰ τέχνην. 3. κατὰ δόξαν. γ.
4. φηῖναι πρώτου φασίν. f, ρ, k et f. mg: γρ. καὶ πρὸ τοῦ. πρώτου om. R. πρώτον φηῖναι φασίν. γ, β. πρώτου φηῖναι φασίν. 2, 3, E. 5. ὑπὸ τοῦ. φ, π, γ, b, c, d. 6. ἀνασχῆ φασί. β, γ. ib. πολὺν φέοντα. f, ρ, k, o.
7. ἐκ Ῥόδου R, f, ρ, k. ἐς Ῥόδον. γ, β, 2, 3, E. ib. περὶ τὸν Κάρα. γ, β, o, h, ψ, φ, π, γ, b, c, d.
8. σχεδία αὐτὸν λόγον. γ. ib. ἦσαι. R, f. et ρ ante corr. ἦσαι. ρ. sec. m. k, β, γ, 2, 3, E. 8. τε καὶ ἀποπρεσβεύων. om. f, 2 (l.) πρεσβεύων. δημηγορῶν. συνηγορῶν R. 9. μόνον τοῖς k. μόνον τὰ συγγεγραμμένα. γ, β.
10. λείποιτο et suprascr. λείποντο. f. λείποιτο etiam π, γ. λείποντο. ρ. λείποντο. k. λείποιτο. R, γ, β, 2, ρ, φ, E.
11. ἄρξαι, ὁ δὲ Γοργίας ἐς τὸ τῶν Ἀθηναίων θέατρον ἐπικόπτων Πρόδικον τὸν Κίον ἔωλά τε deinde lacuna usque ad Εὐδοξοῦ in γ, β. 12. πρώτον. h, ψ, e. ib. ἐφθέγγατο. R. ib. δὲ ἂν. f. 13. τοῦ καιροῦ. R. ib. καὶ τὸδε. R.
14. Ἡρακλεῖ. k. ib. Κεῖῳ. R, f, μ, o. Κίῳ. ceteri C et e, m. 14. περὶ τὸν. h, φ, e, m. ib. γυναικῶν om. R, f.
15. τοῦ ἐπι πᾶσι. R. τὸ ἐπι πᾶσι. f, ρ, k, 2, 3, E. ib. συντεθέντος. h, ψ, φ, b, c, d, E. 17. θέλων. k. 18. Θαμύρου. R, f. Θαμύριδος. k, 2, 3, E. ib. παρ' Ἀθηναίους. h, ψ. ib. παρὰ Λακεδαιμονίους. R, f, k. παρὰ Λακεδαιμονίους. ρ, suprasc. sec. m. ἐν Λακεδαίμονι. 2, 3, E. 19. ὡς ἐς τὸ. ρ. sec. m. ὡς ἐς τὸ. k, 2, 3, E. ἐς τὸ. R, f.
20. ὁ δὲ. C. ὁ δὲ. E. ib. ἐπισκώπτων. R, k, μ, π, γ, c, d. ἐπισκώπτων. f. ἐπικόπτων. h. ἐπικόπτων. ρ, φ, E.
21. ὡς ἔωλά τε. k (sic). ὡς δὲ ἔωλα. μ. 21. ἐκάλεσε. R. 22. μὲν om. μ, h, ψ. ib. νυνὶ. f, k, o. τῶν. R, 2, 3, e, m. 23. Γοργία. h. ib. διαμασῶμενος. R, ρ, k. καταμασῶμενος. f. διαμασῶμενος. 2, 3, a, m, o. διαμασῶμενος. i, j. 24. μὲν om. f, ψ. ib. ἐρωτήσαντος. ρ, k. 25. πάλαι ἐκεῖνο. h.
27. δεινότητα. π, γ. 28. τὸ ἐ . . . . R. 29. διαβεβλημένοι. h, ψ, o, x, i, j, m, o.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Α΄.

Τὴν ἀρχαίαν σοφιστικὴν ῥητορικὴν ἠγείσθαι χρὴ φιλοσοφοῦσαν· διαλέγεται μὲν γὰρ ὑπὲρ ὧν οἱ φιλοσοφοῦντες, ἃ δὲ ἐκεῖνοι τὰς ἐρωτήσεις ὑποκαθήμενοι καὶ τὰ σμικρὰ τῶν ζητουμένων προβιβάζοντες οὕτω φασὶ γινώσκειν, ταῦτα ὁ παλαιὸς σοφιστὴς ὡς εἰδὼς λέγει. προοίμια γούτων ποιεῖται τῶν λόγων τὸ „οἶδα“ καὶ τὸ „γινώσκω“ καὶ „πάλαι διέσκεμμαι“ καὶ „βέβαιον ἄνθρωπον οὐδέν“. ἡ δὲ τοιαύτη ἰδέα τῶν προοιμίων εὐγένειάν τε προσηγεῖ τῶν λόγων καὶ φρόνημα καὶ κατάληψιν σαφῆ τοῦ ὄντος. ἤρμονται δὲ ἡ μὲν τῇ ἀνθρωπίνῃ μαντικῇ, ἣν Αἰγύπτιοι τε καὶ Χαλδαῖοι καὶ πρὸ τούτων Ἴνδοι ξυνέθεσαν, μυρίοις ἀστέρων στοχαζόμενοι τοῦ ὄντος, ἡ δὲ τῇ θεσπιωδῶν τε καὶ χρηστηριώδει· καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦ Πυθίου ἐστὶν ἀκούειν

„οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμον τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης“

10 καὶ

„τείχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύσκα Ζεὺς“

καὶ

„Νέρων Ὀρέστης Ἀλκμαίων μητροτόνοι“

καὶ πολλὰ τοιαῦτα, ὥσπερ σοφιστοῦ, λέγοντος.

15 Ἡ μὲν δὲ ἀρχαία σοφιστικὴ καὶ τὰ φιλοσοφούμενα ὑποτιθεμένη διήκει αὐτὰ ἀποτάδην καὶ ἔς μῆκος, διελέγετο μὲν γὰρ περὶ ἀνδρείας, διελέγετο δὲ περὶ δικαιοσύνης, ἡρώων τε πέρι καὶ θεῶν καὶ ὅπη ἀπεσχημάτισται ἡ ἰδέα τοῦ κόσμου. ἡ δὲ μετ' ἐκείνην, ἣν οὐχὶ νέαν, ἀρχαία γὰρ, δευτέρως δὲ μᾶλλον προσρητέον, τοὺς κένητας ὑπετυπώσατο καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἀριστείας καὶ τῶν τυράννων καὶ τὰς ἐς ὄνομα ὑποθέσεις, ἐφ' ἃς ἡ ἱστορία ἄγει. ἦρξε δὲ τῆς μὲν ἀρχαιοτέρως

Φιλανίου Φιλοστράτου βίοι σοφιστῶν est inscr. in R, f, b, c, d, g, π.

2. τῶν ζητουμένων προβιβάζοντες. f, ρ, κ. τῶν ζητουμένων προσβιβάζοντες. R, v, β. τῶν ζητουμένων προσβιβάζοντες. 2, 3, E. 3. οὕτω. β. ib. προοίμια δὲ. Nic. Greg. ap. Syues. ed. Pet. 418. 4. τὸ οἶδα τὸ γινώσκω. φ. ib. τὸ πάλαι. Nic. Greg. ib. ὅτι vel ὡς βέβαιον. B. 6. ὄντος, εἶκοι δὲ τῇ θεσπιωδῶν καὶ χρηστηριώδει ματα.

Nic. Greg. 7. μυρίοις ἀστέρων R, π, b, c, d. μυρίοις. ρ, κ. μυρίοις. v, β, 2, p, φ, E. σημείοις. g. 8. θεσπιῶν. μ. θεσπιῶν. ox, h, ψ, l. ib. καὶ γὰρ δὴ ἐκ. R, μ, E. καὶ γὰρ ἐκ. h, ψ, etiam g, cum lac. ib. ἐστὶν ἀκούειν. ρ, ib. ἐστὶν ἀκούειν. R, f. ἀκούειν ἐστὶν 2, 3, E. 9. μετέωρα. β. 13. Νέρων καὶ Ὀρέστης καὶ Ἀλκμαίων. v, β. Νέρων Ὀρέστης καὶ Ἀλκμαίων. g. 14. καὶ om. p.

15. αὐτὰ om. h. αὐτῇ. E. ib. ἀποτάδην καὶ om. p, (pr. m.) π, g. 16. διελέγετο μὲν περὶ. p. (pr. m.) π, f. ib. ἀνδρείας. β, v, h, ψ. ib. δὲ καὶ. β. ib. ἡρώων τε καὶ θεῶν. π, g. 17. ἡ ἰδέα τοῦ λόγου. R. ib. ἡ δὲ. v. ib. ἐκείνην οὐχὶ νέαν. R, β, v. ἐκείνην οὐχὶ νέαν. f, ρ, κ. ἐκείνην ἣν οὐχὶ νέαν. 2, 3, E. 18. καὶ ἀριστείας. h.

1, p. 481. = 4. 6.

στρατεύειν ἔπεισε, καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας διεξῆλθε λέγων, ὡς δεόν ἀκολουθεῖν στρατεύοντι, 486
καλὸν γὰρ εἶναι καὶ τὸ ἔξω δουλεύειν ἐπὶ τῷ οἴκῳ ἑλευθεροῦσθαι.

δ. Καὶ Καρνεάδης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν σοφισταῖς ἐγράφετο, φιλοσόφως μὲν γὰρ κατεσκευάσθη
τὴν γνώμην, τὴν δὲ ἰσχὺν τῶν λόγων ἐς τὴν ἄγαν ἤλαυνε δεινότητα.

ε. Οἶδα καὶ Φιλόστρατον τὸν Αἰγύπτιον Κλεοπάτρα μὲν συμφιλοσοφοῦντα τῇ βασιλίδι, 5
σοφιστὴν δὲ προσσηθέντα, ἐπειδὴ λόγου ἰδέαν πανηγυρικὴν ἤρμωστο καὶ ποικίλην, γυναικί
ξυνών, ἧ καὶ αὐτὸ τὸ φιλολογεῖν τρυφήν εἶχεν, ὄθεν καὶ παρῶδον τινὲς ἐπ' αὐτῷ τότε τὸ
ἔλεγείον.

πανσόφου ὄργην ἴσχε Φιλοστράτου, δε Κλεοπάτρα
τὴν προσομιλήσας τοῖος ἰδεῖν πέφαται.

10

ς. Καὶ Θεόμνηστον δὲ τὸν Ναυκρατίτην ἐπιδήλως φιλοσοφήσαντα ἢ περιβολὴ τῶν λόγων
ἐς τοὺς σοφιστὰς ἀπήνεγκεν.

ζ. Δίωνα δὲ τὸν Προουσαῖον οὐκ οἶδ' ὅ τι χρὴ προσεπεινὴν διὰ τὴν ἐς πάντα ἀρετὴν, Ἀμαλ- 487
θείας γὰρ κέρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου, ξυγκείμενος μὲν τῶν ἄριστα εἰρημένων τοῦ ἀρίστου,
βλέπων δὲ πρὸς τὴν Δημοσθένους ἡγῶ καὶ Πλάτανος, ἧ, καθάπερ αἱ μαγάδες τοῖς ὄργανοις, 15
προσηχεῖ ὁ Δίων τὸ ἑαυτοῦ ἴδιον ξὺν ἀφελείᾳ ἐπεστραμμένη. ἀρίστη δὲ ἐν τοῖς Δίωνος λόγοις
καὶ ἡ τοῦ ἠθους κρᾶσις· ὑβρίζουσας τε γὰρ πόλεσι πλείστα ἐπιπλήξας οὐ φιλολοῖδορος, οὐδὲ
ἀηδὴς ἔδοξεν, ἀλλ' οἷον ἵππων ὕβριν χαλινῶ καταρτῶσαν μᾶλλον ἢ μάστιγι, πόλεων τε εὐνομου-
μένων ἐς ἐκαίνους καταστάς οὐκ ἐπαίρειν αὐτὰς ἔδοξεν, ἀλλ' ἐπιστρέφειν μᾶλλον ἰς ἀπολουμένας,
εἰ μεταβάλλονται. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας ἠθος οὐ κοινὸν οὐδὲ εἰρωνικόν, ἀλλὰ 20
ἐμβριθῶς μὲν ἐγκείμενον, κεχρωσμένον δέ, οἷον ἠδύσματι, τῇ πραότητι. ὡς δὲ καὶ ἱστορίαν
ἱκανὸς ἦν ξυγγράφειν, δηλοῖ τὰ Γετικά, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐς Γέτας ἤλθεν, ὅποτε ἤλατο. τὸν δὲ
Εὐβοέα καὶ τὸν τοῦ ψιττακοῦ ἔπαινον καὶ ὁπόσα οὐχ ὑπὲρ μεγάλων ἐσπούδασται τῷ Δίῳ, μὴ
μικρὰ ἠγάμεθα, ἀλλὰ σοφιστικά, σοφιστοῦ γὰρ τὸ καὶ ὑπὲρ τοιούτων σπουδάζειν. II

Γενόμενος δὲ κατὰ τοὺς χρόνους, οὗς Ἀπολλωνίος τε ὁ Τυανεύς καὶ Εὐφράτης ὁ Τύριος 25 488

1. ἐποίησεν. R, v, f. Scr. ἔπεισεν. ib. λέγων. 1. λόγον. 2, 3, E. ib. δεόν. C, E. Fo: δέοι. 2. καὶ om. R.

ib. δουλεύειν ἐποίησε. h, ψ.

3. καὶ Καρνεαδῆ. R. καὶ om. b, c, d. καὶ K. μὲν ὁ Ἀθ. σ. ἐγράφετο. g. δὲ om. ψ. ἐγράφετο. μ. ὁ. om. o.

ib. φιλόσοφος. R, k. ib. γὰρ om. c, h.

5. συμφιλοσοφοῦντα. r, f. συμφιλοσοφήσαντα. β, v, 2, 3, E. 6. λόγου ἰδέαν πανηγυρικὴν ἤρμωστο. ρ, k,

2, 3, E. ἤρμωστο λόγου ἰδέαν πανηγυρικὴν. v, β. λόγου ἰδέαν πανηγυρικὴν καὶ ποικίλην ἦσκει. R. ib. γυναικί ξυνών.

h, ψ, p (ante corr.), φ, e, m (corr. a B.). 7. ἧ. g. ἧ. 1, 2, p, φ, π, o. ἧ. e, m. ib. αὐτῇ. v, β. ib. αὐτὸς. e, m,

ib. τοῦτο. h. 9. ἴσχε. ρ, k, v, β, 2, 3, o. ἴσχε. R, r, f, e, m (in mg). ib. Κλεοπέτρα. h. 10. πέφανται. R, r, f, ρ,

v. β, μ, ox, h, π, g, b, c, d. πέφατε. ψ. πέφανται k (sic). πέφανται p, l, e. πέφαται φ. corr. al. m. ἐφάνη. m, o.

11. καὶ om. R. ib. δὲ om. b, c, d. ib. Θεόμνηστον om. g. 12. ἀπήνεγκεν. r, f, φ. ἐπήνεγκε. ρ, k.

13. Βίωνα. h. 14. ξυγκείμενον. 2. ib. τοῦ ἀρίστου. R. τοῖς ἀρίστοις ζ. 15. ἧ καθάπερ. R, e, m. ἧ καθ. μ.

16. ἀφελεία. h. ἀσφαλεία. ψ. ib. λόγοις ἧ. β, v, g. 18. ἔδειξεν. r (sic). ib. ὕβριν ἵππων. μ. ib. καταρτῶσαν. E.

ib. εὐνοουμένων. h, ψ. 19. αὐτὸς. h, ψ. 20. μεταβάλλονται. ψ, π, b. ib. αὐτοῦ. R. ib. ἄλλης φιλ. εἶδος R.

ib. οὐ om. ψ. ib. κοινικόν. v, β. ib. εἰρωνικόν, καὶ ἐμβριθῶς E. 22. ἱκανῶς. g. ib. ξυγγράφειν. f, b. ib. δη-

λοῦσα. R. 23. τοῦ Δίωνος. R. 24. ἠγάμεθα. h, ψ. ib. σοφιστοῦ τε γὰρ καὶ. R. ib. καὶ om. g. ib. ὑπὲρ τῶν

τοιούτων. v, β. ib. γράφειν. R.

25. κατὰ τοὺς χρόνους. k, p. κατὰ χρόνους. 1 praeter k, 2, 3 (praeter p.) E. ib. ὁ Ἀπ. β.

484 γὰρ ἤξιον ἀπ' αὐτοῦ θαυμάζεσθαι, καὶ Δημοσθένους μὲν, εἰ πιστέα Αἰσχίνη, πρὸς τοὺς γνωρίμους ἐκόμπαζεν, ὡς τὴν τῶν δικαστῶν ψῆφον πρὸς τὸ δοκοῦν ἑαυτῷ μεταγαγῶν, Αἰσχίνης δὲ οὐκ ἂν μοι δοκεῖ πρεσβεῦσαι παρὰ Ῥοδίοις, ἃ μῆπω ἐγίνωσκον, εἰ μὴ καὶ Ἀθήνησιν αὐτὰ ἐσπουδάκει.

Σοφιστὰς δὲ οἱ παλαιοὶ ἐπωνόμαζον οὐ μόνον τῶν ῥητόρων τοὺς ὑπερφανουμένους τε καὶ λαμπροὺς, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ξὺν εὐφορίᾳ ἐρμηνεύοντας, ὑπὲρ ὧν ἀνάγκη προτέρων λέγειν, ἐπειδὴ οὐκ ὄντες σοφισταί, δοκοῦντες δὲ παρῆλθον ἐς τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην.

10 α'. Εὐδοξὸς μὲν γὰρ ὁ Κυδίος τοὺς ἐν Ἀκαδημίᾳ λόγους ἰκανῶς ἐκφροντίδας ὄμως ἐνεγράφη τοῖς σοφισταῖς ἐπὶ τῷ κόσμῳ τῆς ἀπαγγελίας καὶ τῷ σχεδιάζειν εὖ, καὶ ἤξιοτο τῆς τῶν σοφιστῶν ἐπωνυμίας καθ' Ἑλλήσποντον καὶ Προποντίδα κατὰ τε Μέμφιν καὶ τὴν ὑπὲρ Μέμφιν Ἀλγυπτον, ἣν Αἰθιοπία τε ὀρίζει καὶ τῶν ἐκείνη σοφῶν οἱ Γυμνοί.

485 β'. Λέων δὲ ὁ Βυζάντιος νέος μὲν ὦν ἐφοίτα Πλάτωνα, ἐς δὲ ἄνδρας ἦσαν σοφιστῆς προσερχήθη πολυειδῶς ἔχων τοῦ λόγου καὶ πιδανῶς τῶν ἀποκρισέων. Φίλιππῳ μὲν γὰρ στρατεύοντι ἐπὶ Βυζαντίους προαπαντήσας „εἰπέ μοι, ὦ Φίλιππε,“ ἔφη „τί παθῶν πολέμου ἄρχεις;“ τοῦ δὲ εἰπόντος „ἡ πατρίς ἢ σὴ καλλίστη πόλεω οὐσα ὑπηγάγετό με ἐρῶν αὐτῆς καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ θύρας τῶν ἐμαντοῦ παιδικῶν ἦκα“ ὑπολαβὼν ὁ Λέων „οὐ φοιτᾶσιν“ ἔφη „μετὰ ξιφῶν ἐπὶ τὰς τῶν παιδικῶν θύρας οἱ ἄξιοι τοῦ ἀντερᾶσθαι, οὐ γὰρ πολεμικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ μουσικῶν οἱ ἐρῶντι δέονται.“ καὶ ἤλευθέρου τὸ Βυζάντιον Δημοσθένους μὲν πολλὰ πρὸς Ἀθηναίους εἰπόντος, Λέοντος δὲ ὀλίγα πρὸς αὐτὸν Φίλιππον. καὶ πρεσβεύων δὲ παρ' Ἀθηναίους οὗτος ὁ Λέων ἐστασίαζε μὲν πολὺν ἤδη χρόνον ἢ πόλις καὶ παρὰ τὰ ἦθη ἐπολιτεύετο, παρελθὼν δ' ἐς τὴν ἐκκλησίαν προσέβαλε τὸ αὐτοῖς ἀθρόον γέλωτα ἐπὶ τῷ εἶδει, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περιττός τὴν γαστέρα, ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ γέλωτος „τί,“ ἔφη „ὦ Ἀθηναῖοι, γέλᾳτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ καὶ τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνή πολλῶ παχύτερα, καὶ ὁμοιοῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη, διαφερομένους δὲ οὐδὲ ἡ οἰκία“ καὶ ἐς ἐν ἤλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἀρμολογῆσαι ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ.

25 γ'. Δίας δὲ ὁ Ἐφέσιος τὸ μὲν πείσμα τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας ἐξ Ἀκαδημίας ἐβέβλητο σοφιστῆς δὲ ἐνομισθῆ διὰ τόδε· τὸν Φίλιππον ὀρῶν χαλεπὸν ὄντα τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν

1. παρ' αὐτοῦ. π, γ. ib. εἰ πιστέα Αἰσχ. R. εἰ πιστέα Αἰσχ. f. (sic). εἰ πιστέα Αἰσχ. k et p. mg. ἐπὶ τῷ Αἰσχ. 2, 3, E. 2. μεταγαγῶν. 1. μεταγῶν. 2, 3, E. 3. παρὰ τοῖς Ῥοδίοις. R. ib. ἐγίνωσκον. Val. ἐγίνωσκον. C, E.

4. σοφιστὰς — ταύτην. Synes. Dio 36, c. ib. σοφιστὰς οἱ παλαιοὶ ἀνόμαζον. h. ib. τε om. f, k. 5. προτέρων. f, k, 2, φ, π, γ, E. προτέρα. R (sic). πρότερον. p, b, c, d, Syn. 6. εἰπεῖν. Syn. ib. δόξαντες. Syn. ib. ταύτην om. h.

7. γὰρ om. R, v, β, μ. 8. ἐπαγγελίας. f, k. 9. ὁμωνυμίας. R. ib. κατὰ γε M. b, c, d. 10. ἐκείνων σοφιστῶν. h.

11. τῷ Πλάτωνα. v, β. 12. πιδανός. h. ib. στρατεύουσι. h, ψ. 13. τί μαθῶν. f. 14. εἰπόντος. ἢ τε πατρίδα. R. εἰπόντος ὡς ἡ πατρίς. f, φ, k, v, β, 2, 3, E. Scr. εἰπόντος. ἢ πατρίς. 15. τῶν om. h, ψ, c, d, m, o. τῶν ἐμαντοῦ. π. Arsen. ed. W. 341. 16. πολεμίων. g. 17. ἤλευθέρουτο τὸ B. k, μ. ἤλευθέρουτο τὸ B. p (sic). ib. Δημοσθένους. h, ψ. ib. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. b. 18. παρ' Ἀθηναίους. v, β, h, ψ, ve, pe, παρ' Ἀθηναίους f, φ, k, μ, o, b, c, d, 3, E. παρ' Ἀθηναίους εἰπόντος. k. ib. οὗτος ὁ Λέων. R. ὁ Λέων οὗτος γ. 19. γὰρ πολὺν. β. ib. παρελθὼν. a. ib. καὶ παρελθὼν εἰς. v, β. ib. προσέβαλεν. f. 20. Σ. v. Λέων. οὗτος ἦν σφόδρα παχὺς. καὶ πρεσβεύων πρὸς Ἀθηναίους γέλωτα ἐκίνησε καὶ πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περιττός τὴν γαστέρα, ταραχθεὶς — τῷ καιρῷ. ib. ἐπεὶ πίων. v, β. ib. τὴν γαστέρα περιττός. R. 21. τοιοῦτος. ψ, Σ praeter A, K, V. 22. καὶ ante γυνή om. g. ib. οὐδ' οἰκία. v. correctum in οὐδ' ἡμία. οὐδὲν, οὐδὲ ἡ οἰκία. h. 23. σαφῶς. R. σοφῶς καιρῷ om. ψ.

26. διὰ τοῦτο. g.

1, 1, 2, 3. p. 484. 485. = 6. 7. 8.

„ὅτε χάσεται ἀνδρὶ χέρη,“

ἦν ὀργῆς κρατῆ, και

„θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῶν“

ἦν λογισμῷ κολάζηται. βέλτιον δὲ ταῦτα ταῖς τῶν ποιητῶν δόξαις προσγράψαι τοὺς εὐ τιθεμένους τὰ τῶν βασιλέων ἦδη.

Ἀρχιμενὸς δὲ ἀναρρηγῆεις ἐς τὰ οἴκοι πάτρια ἐφῆκε μὲν κατὰ τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων νόμους, ὡς ἀφαιρέμενος τοῦ λειτουργεῖν, ἐπειδὴ ἐφιλοσόφει, τὸν δὲ αὐτοκράτορα ὄρων ἐναντίαν ἑαυτῷ θέσθαι διανοοῦμενον, ὡς μὴ φιλοσοφοῦντι, ὑπετέμετο αὐτὸν ἄδε· „ἐνὺπνιόν μοι,“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, γέγονεν, ὃ και πρὸς σὲ χρῆ εἰρησθαι· ἐπιστάς γάρ μοι Δίαν ὁ διδάσκαλος ἐνουθέτει με ὑπὲρ τῆς δικῆς λέγων, ὅτι μὴ ἑαυτοῖς μόνον, ἀλλὰ και ταῖς πατρίσι γεγόναμεν· ὑποδέχομαι δῆ, ὦ βασιλεῦ, τὴν λειτουργίαν και τῷ διδασκάλῳ πεῖθομαι.“ ταῦτα ὁ μὲν αὐτοκράτωρ διατριβὴν ἐπεποίητο, και διῆγε τὰς βασιλείους φροντίδας ἀπονεύων ἐς σοφιστὰς τε και φιλοσόφους, Ἀθηναίους δὲ δεινὰ ἐφαίνετο και συνδραμόντες αὐτοὶ μάλιστα οἱ ἐν τέλει Ἀθηναῖοι χαλκῆν εἰκόνα κατέβαλον τοῦ ἀνδρὸς ὡς πολεμιστάτου τῷ αὐτοκράτορι· ὁ δὲ, ὡς ἤκουσεν, οὐδὲν σχετλιάσας οὐδὲ ἀγριότηας ὑπὲρ ἂν ὕβριστο „ἄνητ' ἄν“ ἔφη „και Σωκράτης εἰκόνα χαλκῆν ὑπ' Ἀθηναίων ἀφαιρέθεις μᾶλλον ἢ πῶν κώνειον.“

Ἐπιτηδειότατος μὲν οὖν Ἡρώδῃ τῷ σοφιστῇ ἐγένετο διδάσκαλόν τε ἡγουμένῳ και πατέρα και πρὸς αὐτὸν γράφοντι „πότε σε ἴδω και πότε σου περιλείξω τὸ στόμα;“ ὅθεν και τελευταῖον κληρονόμον Ἡρώδῃν ἀπέφηνε τῶν τε βιβλίων, ὅποσα ἐκέκτητο, και τῆς ἐπὶ τῇ Ρώμῃ οἰκίας και τοῦ Αὐτοληκῦθου. ἦν δὲ οὗτος Ἰνδὸς μὲν και ἰκανῶς μέλας, ἄθυρμα δὲ Ἡρώδου τε και Φαβωρίνου, ξυμπλυνοντας γάρ αὐτοὺς διῆγεν ἐγκαταμιννύς Ἰνδικοῖς Ἀττικὰ και πεπλανημένη τῇ γλώττῃ βαρβαρίζων.

Ἡ δὲ γενομένη πρὸς τὸν Πολέμανα τῷ Φαβωρίνῳ διαφορὰ ἤρξατο μὲν ἐν Ἰωνίᾳ προσθεμένων αὐτῷ τῶν Ἐφεσίων, ἐπεὶ τὸν Πολέμανα ἢ Συμύρνα ἐθαύμαζεν, ἐπέδωκε δὲ ἐν τῇ Ρώμῃ, ὕπατοι γάρ και παῖδες ὑπάτων οἱ μὲν τὸν ἐπαινοῦντες, οἱ δὲ τὸν, ἤρξαν αὐτοῖς φιλοτιμίας, ἢ πολὺν ἐκκαίει φθόνον και σοφοῖς ἀνδράσι. συγγνωστοὶ μὲν οὖν τῆς φιλοτιμίας, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως τὸ φιλότιμον ἀγῆρω ἡγουμένης, μεμπτέοι δὲ τῶν λόγων, οὗς ἐπ' ἀλλήλους ξυνέθεσαν. ἀσελγῆς γὰρ λουδοβία, κᾶν ἀληθῆς τύχη, οὐκ ἀφίησιν αἰσχύνῃς οὐδὲ τὸν ὑπὲρ τοιούτων εἰπόντα. τοῖς μὲν

2. κρατῆ. γ. 3. βασιλῶν. f. (sic.) διοτρεφέος βασιλῆος. β. v. 4. ἦν λογισμῷ. 1. ἦν μὴ λογισμῷ. 2, 3, E. ib. βέλτιον δὲ. 1. βέλτιον γὰρ. 2, 3, E. ib. προσγράψαι. R. ib. τοὺς εὐ τιθεμένους. 1 et p ex corr. τῶν εὐ τιθεμένων. 2, 3, E.

6. ὡς τὰ οἴκοι. R, γ, f, β, v. εἰς τὰ οἴκοι. p, h. ἐς τ. ὁ. ζ. 7. ἑαυτῷ. R. αὐτῷ cett. C (praeter μ, qui om. pronomen.) et E. 8. ὦ βασιλεῦ ἔφη. f, q, k. 9. ἐνουθέτει μὲν. ox. h, l. ib. ὑπὸ τῆς. f, β, v. 10. μόνον. h. ib. τοῖς πατρίσι. φ. (in mg. ταῖς) i. ib. ὑποδέχομαι δὲ. k, E. 11. τοῖς διδασκάλοις β. idem, superscr. τῷ

διδασκάλῳ. v. ib. πεποίητο. R. 12. διῆγεν. γ, f. ib. ἀπονεύων σοφιστὰς και φιλ. R. ib. δεινὰ k (sic). δεινός. β, v. Atheniensibus cum gravis videretur. Bonf. Inde δεινός. o. 13. δραμόντες. π. 14. οἱ δὲ ὡς. k. ib. ὡς ἤκουσεν om. R. ib. σχετλιάσας. f. ib. οὐδὲν ἀγρ. β. 15. ἄναιτ' ἄν. v. ἄναιτ' ἄν. β. ὄναιτ' ἄν. p, g. ib. μᾶλλον om. R, π, g. 16. κώνειον. γ.

17. Ἡρώδης. e, m. ib. διδάσκαλον — στόμα. om. R, β, v. ib. διδάσκαλον ἡγούμενος. K. 18. πότε σε εἶδω. γ, f, q, k. πού σε εἶδω. 2, 3, e. 19. ἀπέφαινε. f, k. ib. τῶν βιβλίων. R. ib. ὅποσα ἐκέκτητο. γ, f, q et p sec. m. ὅσα ἐκέκτητο. k. om. haec R, v, β, 2, 3, E. ib. τῆς ἐπὶ τῇ Ρώμῃ γ, f, q. τῆς ἐπὶ Ρ. R, v, β, 2, 3, E. τῆς αὐτῆς ἐπὶ τῇ Ρ. k. 20. μὲν om. 1. Ἰνδὸς μέγας και. h. ib. Ἡρώδου και Φαβ. μ.

23. τῷ Φ. — ἐπεὶ τὸν Πολέμανα om. R, γ, et v etiam usque ad ἐθαύμαζεν. 24. ἐθαύμασεν. R. ib. δὴ ἐν. v. δ ἐν. m, o. 25. παῖδες ὕπατοι. h. ib. ἤρξαν αὐτοὶ. R. 26. ἐκκαίει. v, β. ἢ πολὺν ἐκκαίει om. R, γ, k. ib. φθόνον και σοφοῖς ἀνδράσι. q, v, β, p ex corr. Haec omissa in R, γ, k, φ. και σοφοῖς ἀνδράσι τὸν πόλεμον. f, 2, 3, E. ib. συγγνωστοὶ μὲν οὖν τῆς φιλοτιμίας om. R, γ. συγγνωστοὶ μὲν οὖν τῆς φιλοτιμίας, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως τὸ φιλότιμον ἀγῆρων ἡγουμένης. v, β, p ex corr. τῆς ἀνθρωπείας φύσεως τὸ φιλότιμον ἀγῆρων ἡγουμένης. συγγνωστοὶ μὲν οὖν τῆς φιλοτιμίας. f, q, k, 2, 3, E. 27. ἀγῆρω. R. ἀγῆρων. ζ. ib. μεμπτέοι. γ, f, q, v, β. μεμπτέον. R, k. μεμπτοί. 2, 3, E. ib. ἐπ' ἀλλήλους. R, k. ἐπ' ἀλλήλοισ. ζ. 28. οὐδὲ τὸν αὐτὸν. k.

1, 8. §. 3. p. 490. 491. = 11. 12.

ἐφιλοσόφουν, ἀμφοτέροις ἐπιτηδείως εἶχε καίτοι διαφορομένοις προς ἀλλήλους ἔξω τοῦ φιλοσοφίας ἡθους. τὴν δὲ ἐς τὰ Γετικά ἔθνη πάροδον τοῦ ἀνδρός φηγὴν μὲν οὐκ ἀξιῶ ὀνομάζειν, ἐπεὶ μὴ προσετάχθη αὐτῷ φυγεῖν, οὐδὲ ἀποδημίαν, ἐπειδὴ τοῦ φανεροῦ ἐξέστη κλέπτων ἑαυτὸν ὀφθαλμῶν τε καὶ ἄτων καὶ ἄλλα ἐν ἄλλῃ γῆ πράττων δέει τῶν κατὰ τὴν πόλιν τυραννίδων, ὑφ' ἧν ἡλάνυτο φιλοσοφία πᾶσα. φυτεύων δὲ καὶ σκάπτων καὶ ἐπαντλῶν βαλανείους τε καὶ κήποις καὶ πολλὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τροφῆς ἐργαζόμενος οὐδὲ τοῦ σπουδάσειν ἡμέλει, ἀλλ' ἀπὸ δυοῖν βιβλίον ἑαυτὸν ξυνείχεν· ταυτὶ δὲ ἦν ὁ τε Φαίδων ὁ τοῦ Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους ὁ κατὰ τῆς πρεσβείας. θαμίζων δὲ ἐς τὰ στρατόπεδα, ἐν οἷσπερ εἰσθεὶ τρύχεσθαι, καὶ τοὺς στρατιώτας ὄρων ἐς νεώτερα ὀρμώντας ἐπὶ Δομετιανῷ ἀπεσφαγγμένῳ οὐκ ἐφείσατο ἀταξίαν ἰδὼν ἐκραγεῖσθαι, ἀλλὰ γυμνὸς ἀνα-
10 πηδήσας ἐπὶ βωμὸν ὑψηλὸν ἤρξατο τοῦ λόγου ὧδε·

„αὐτὰρ ὁ γυμνώθη φακῶν πολύμητις Ὀδυσσεύς,“

καὶ εἰπὼν ταῦτα καὶ δηλώσας ἑαυτὸν, ὅτι μὴ πτωχός, μηδὲ ὄν φῶντο, Δίῳ δὲ εἶη ὁ σοφός, ἐπὶ μὲν τὴν κατηγορίαν τοῦ τυράννου πολὺς ἐπνευσεν, τοὺς δὲ στρατιώτας ἐδίδαξεν ἀμείνω φρονεῖν τὰ δοκοῦντα Ῥωμαίοις πράττοντας. καὶ γὰρ ἡ κειθῶ τοῦ ἀνδρός οἷα καταθέλει καὶ τοὺς μὴ τὰ
15 Ἑλλήνων ἀκριβοῦντας· Τραιανὸς γοῦν ὁ αὐτοκράτωρ ἀναθέμενος αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἐς τὴν χρυσὴν ἄμαξαν, ἐφ' ἧς οἱ βασιλεῖς τὰς ἐκ τῶν πολέμων πομπὰς πομπεύουσιν, ἔλεγε θαμὰ ἐπιστρεφόμενος ἐς τὸν Δίωνα „τί μὲν λέγεις, οὐκ οἶδα, φιλῶ δὲ σε ὡς ἑμαυτόν.“

Σοφιστικώτατοι δὲ τοῦ Δίωνος αἱ τῶν λόγων εἰκόνες, ἐν αἷς εἰ καὶ πολὺς, ἀλλὰ καὶ ἐναργῆς καὶ τοῖς ὑποκειμένοις ὅμοιος.

489 20 ἡ. Ὁμοίως καὶ Φαβουρίνον τὸν φιλόσοφον ἡ εὐγλωττία ἐν σοφισταῖς ἐκήρυττεν. ἦν μὲν γὰρ τῶν ἐσπερίων Γαλατῶν οὗτος, Ἀρελάτου πόλεως, ἡ ἐπὶ Ἡριδανῷ ποταμῷ ὤκισται, διφυῆς δὲ ἐτέχθη καὶ ἀνδρόθηλος, καὶ τοῦτο ἐδηλοῦτο μὲν καὶ παρὰ τοῦ εἶδους, ἀγενείως γὰρ τοῦ προσώπου καὶ γηράσκων εἶχεν, ἐδηλοῦτο δὲ καὶ τῷ φθέρματι, ὄξυχηρὸς γὰρ ἠκούετο καὶ λεπτόν καὶ ἐπίτονον, ὥσπερ ἡ φύσις τοὺς εὐνούχους ἤρμοκεν. θερμοὺς δὲ οὕτω τις ἦν τὰ ἐρωτικά, ὡς καὶ μοιχοῦ λαβεῖν
11 25 αἰτίαν ἐξ ἀνδρός ὑπάτου. διαφορᾶς δὲ αὐτῷ πρὸς Ἀδριανὸν βασιλεῖα γενομένης οὐδὲν ἔπαθε ὄθεν ὡς παράδοξα ἐπερησμῶδει τῷ ἑαυτοῦ βίῳ τρία ταῦτα· Γαλάτης ὢν ἐλληνίζειν, εὐνούχος μοιχείας κρίνεσθαι, βασιλεῖ διαφέρεσθαι καὶ ζῆν. τουτὶ δὲ Ἀδριανοῦ ἔπαινος εἶη ἂν μᾶλλον, βασιλεὺς ὢν ἀπὸ τοῦ Ἰσου διεφέρετο πρὸς ὃν ἐξῆν ἀποκτεῖναι. βασιλεὺς δὲ κρείττων,

1. ἀμφοτέροις ἐπιτηδείως εἶχε. R, γ, f, β, v. ἀμφοτέροις μὲν ἐπιτηδείως εἶχε. q. particula a sec. m. suprag. scilicet. ἀμφ. μὲν ἐπιτηδ. εἶχε. k, 2, 3, E. ib. πρὸς om. R. 2. τὰ Γετικά. C. Γετικά E. ib. ἔθνη. R. ib. οὐκ ἀπαξιῶ. ἐπειδὴ προσετάχθη. γ, q, k, et f. ubi corr. in mg. οὐκ ἀξιῶν, ἐπεὶ οὐ προσετάχθη. R. 3. αὐτοῦ φηγὴ, οὐδὲ ἀποδημία. R. 4. καὶ ἄλλα — πράττων om. R. ib. κατὰ τὴν Ῥώμην. γ, f, q, k, E. p ex corr. Ῥωμαίων. 2, 3, E. ib. τυραννίδα. h, ψ, φ, E. 5. βαλανείους τε. γ, f, q, k. βαλανείους. β, v, 2, 3, E. ib. πολλάκις. k. 6. τροφῆς. h, ψ. ib. ἀλλὰ δυοῖν. R. ib. βιβλίον. ψ, E. 7. Δημοσθένους. R, γ, h, ψ, E. 8. ἐς τὰ στρατόπεδα. γ, β. ἐστρατόπαιδα. γ. ἐστρατοπεδα. f. ἐς στρατόπεδον. h, c, d, ox. ἐς στρατόπεδα. γ. 13. ἀμείνω. R. ἀμεινον. ζ. 14. καὶ γὰρ ἡ. γ, f. καὶ γὰρ καὶ ἡ. R, q, k, v, β, 2, 3, E. ib. οἷα. E. ib. μὴ τῶν. β, v. 15. Τρ. γ' οὖν. γ. ib. ὁ αὐτοκράτωρ R et p ex corr. αὐτοκράτωρ. γ. ib. ἐς τὴν χρυσὴν ἄμαξαν ἐπὶ τῆς Ῥώμης. R. 16. τοῖς ἐκ. π, g. ib. πόλεων. R. ib. θαμινὰ k. 17. ἐς τὸν Δ. γ, f, ve. πρὸς τὸν Δ. γ. ib. Δίωνος. h. ib. τί μὲν.

18. δὲ om. R. ib. καὶ πολλοῖς. R. ib. ἐναργῆς. 1 (ἐνεργῆς. γ), p, ubi καὶ in ordine omissum habet margo. ἐνεργῆς. h, ψ, φ, π, g, h, c, d, e. ἐναργός. μ. ἐνεργός. ox. 19. ὑποκειμένοις. 1, p, φ, E. κειμένοις. 2. σγμειμένοις. π, g, h, c, d. ib. ὅμοιοι. R.

20. ὁμοίως καὶ. 1. καὶ. 2, 3, E. ib. Φαβουρίνον. R, γ. sic ubique. ib. τὸν σοφόν. f. ib. εὐγλωττία om. articulo. R, γ, f, v, β, non q, k. 21. Ἀρελάτου — ὤκισται om. R et γ. pr. m. ib. ἐπὶ Ἡριδανῷ. γ. ἐπὶ Ἡριδανῷ. f, q, k. ἐπ' Ἡριδανῷ. v, β, 2, 3, e, m. ἐπὶ Ῥοδανῷ. o ut voluere Salm. Casaub. Huet. 24. ἤρμοκεν. γ, f. ib. οὕτω τις. R. οὕτω τι o ex ve. ib. καὶ ὡς. h. 25. Ἀδριανόν. k, h. ib. γενομένου. μ. 26. ὄθεν καὶ. g. ib. παράδοξα. R. ib. βιβλίον. k. 27. τουτὶ δὲ. 1 et p ex corr. τοῦ δὲ. 2, 3, E. ib. εἶη ἂν. 1. ἂν εἶη. ve, β, v, 2, 3, E. 28. ἀπὸ τοῦ Ἰσου διεφέρετο. 1. διεφέρετο ἀπὸ τοῦ Ἰσου. 2, 3, E.

δὲ ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής, ὃν ἡ κωμῳδία σοφόν τε καὶ καλλιπεῖ οἶδε, πολλαχοῦ τῶν ἰάμβων γοργιάζει.

Ἐμπρόκειον δὲ καὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεσι τὸν μὲν λόγον τὸν Πυθικὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ἤχησεν, ἐφ' οὗ καὶ χρυσοῦς ἀνετέθη, ἐν τῷ τοῦ Πυθίου ἱερῷ, ὁ δὲ Ὀλυμπικός λόγος ὑπὲρ τοῦ μεγίστου αὐτῷ ἐπολιτεύθη· στασιάζουσιν γὰρ τὴν Ἑλλάδα ὄρων ὁμονοίας ξύμβουλος αὐτοῖς ἐγένετο τρέπων ἐπὶ τοὺς βαρβάρους καὶ πείθων ἄδλα ποιείσθαι τῶν ὄπλων μὴ τὰς ἀλλήλων πόλεις, ἀλλὰ τὴν τῶν βαρβάρων χώραν. ὁ δὲ ἐπιτάγιος, ὃν διήλθεν Ἀθήνησιν, εἴρηται μὲν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων, [πεσοῦσιν] οὓς Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ξὺν ἐπαίνοις ἔθαψαν, σοφία δὲ ὑπερβαλλούσῃ ἐγγικται, παροξύνων τε γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ Μήδους τε καὶ Πέρσας καὶ τὸν αὐτὸν νοῦν τῷ Ὀλυμπικῷ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὁμονοίας μὲν τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας οὐδὲν διήλθεν, ἐπειδὴ πρὸς Ἀθηναίους ἦν ἀρχῆς ἐρωῦντας, ἦν οὐκ ἦν κτήσασθαι μὴ τὸ δραστήριον αἰρουμένους, ἐνδιέτριψε δὲ τοῖς τῶν Μηδικῶν τροπαίων ἐπαίνοις, ἐνδεικνύμενος αὐτοῖς, ὅτι τὰ μὲν κατὰ τῶν βαρβάρων τροπαία ὕμνους ἀπαιτεῖ, τὰ δὲ κατὰ τῶν Ἑλλήνων θρήνους.

Λέγεται δὲ ὁ Γοργίας ἐς ὀκτῶ καὶ ἑκατὸν ἐλάσας ἔτη μὴ καταλυθῆναι τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ γῆρας, ἀλλ' ἄρτιος καταβιῶναι καὶ τὰς αἰσθήσεις ἥβων.

ἰ. Πρωταγόρας δὲ ὁ Ἀβδηρίτης σοφιστής καὶ Δημοκρίτου μὲν ἀκροατῆς οἴκοι ἐγένετο, ἀμίλησε δὲ καὶ τοῖς ἐκ Περσῶν μάγοις κατὰ τὴν Ξέρξου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔλασιν. πατήρ γὰρ ἦν αὐτῷ Μαλιάνδρος πλοῦτῳ κατεσκευασμένος παρὰ πολλοὺς τῶν ἐν τῇ Θράκῃ, δεξάμενος δὲ καὶ τὸν Ξέρξην οἰκίᾳ τε καὶ δώροις τὴν ξυνουσίαν τῶν μάγων τῷ παιδί παρ' αὐτοῦ εὔρατο. οὐ γὰρ παιδεύουσι τοὺς μὴ Πέρσας Πέρσαι μάγοι, ἦν μὴ ὁ βασιλεὺς ἐφῆ. τὸ δὲ ἀπορεῖν φάσκων, εἴτε εἰσὶ θεοί, εἴτε οὐκ εἰσὶ, δοκεῖ μοι Πρωταγόρας ἐκ τῆς Περσικῆς παιδείσεως παρανομησαι· μάγοι γὰρ ἐπιθειάζουσι μὲν οἷς ἀφανῶς δρωῖσι, τὴν δὲ ἐκ φανεροῦ δόξαν τοῦ θείου καταλύουσιν οὐ βουλόμενοι δοκεῖν παρ' αὐτοῦ δύνασθαι. διὰ μὲν δὴ τοῦτο πάσης γῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἠλάθη, ὡς μὲν τινες, κριθεῖς, ὡς δὲ ἐνλοῖς δοκεῖ, ψήφου ἐπενεχθείσης μὴ κριθέντι. νήσους δὲ ἐξ ἠπειρῶν ἀμείβων καὶ τὰς Ἀθηναίων τριήρεις φυλαττόμενος πάσαις θαλάτταις ἐνεσκαρμέντας κατέδου πλέον ἐν ἀκατῷ μικρῷ.

Τὸ δὲ μισθοῦ διαλέγεσθαι πρῶτος εὔρε, πρῶτος δὲ παρέδωκεν Ἑλλήσι πρῶγμα οὐ μεμπτόν, ἃ γὰρ σὺν δαπάνῃ σπουδάζομεν, μᾶλλον ἀσπαζόμεθα τῶν προῖκα. γυνὴ δὲ τὸν Πρωταγόραν ὁ Πλάτων σεμνῶς μὲν ἐρμηνεύοντα, ἐνπυτιάζοντα δὲ τῇ σεμνότητι καὶ που καὶ μακρολογώτερον τοῦ συμμέτρου, τὴν ἰδέαν αὐτοῦ μύθῳ μακρῷ ἐχαρακτήρισεν.

1. σοφόν δὲ. v. ἠδυναπῆ. R. ib. ἰαμβείων. E.

3. τοῖς τῶν Ἑλλήνων. π, γ. 4. ὑφ' οὗ. π, γ. ib. Ὀλυμπικός. f, k, π, γ. 6. ἀλλὰ τὰς τῶν πολέμων χώρας. R. 7. τὴν βαρβάρων. f, k. ib. οὐ διήλθεν. h. 8. πεσοῦσιν C, E. Includi. ib. οὓς οἱ Ἀθηναῖοι. E. ib. εἴρηται. p. 9. δήμου. R. ib. αὐτοῦ. φ, e, m. 10. Ὀλυμπικῷ. h, π. 11. ἐνδιέτριψεν. f. 12. κατὰ βαρβάρων. g. 13. τροπαία. o. τροπαία. f, v, h, p, γ, e. de ceteris non constat.

14. ὑπὸ τοῦ γῆρας. 1. ὑπὸ γῆρας. 2, 3, E. 15. ἡμῶν. R.

16. δὲ om. R. ib. Ἀβδηρίτης. v, β, 2, p, π, γ. ib. μὲν καὶ Δημοκρίτου. C. E. Sc. καὶ Δημοκρίτου μὲν.

17. τὴν Ξέρξου. 1. τὴν τοῦ Ξ. 2, 3, E. ib. πατήρ γὰρ. γ, f, φ, k. πατήρ μὲν γὰρ. R, v, β, 2, 3, E. 18. Μένανδρος. γ, f, v, ox. Μένανδρος. h. ib. ἐν Θράκῃ. R, v, p, π, γ. ib. καὶ τὸν Ξέρξην. R. τὸν Ξ. 5. Ξέρξῃ. p (sic).

19. εὔρατο. R, γ, μ. εὔρατο. f. εὔρατο. 5. 20. ἐφη. φ, μ, m, o. 21. οὐκ εἰσὶν. f. ib. παρορηθῆσαι. R. 22. τὴν τε τοῦ δὲ v. τὰ δὲ. π, γ. ib. καταλύουσιν. v. ib. βαλόμενοι. φ. 23. βούλεσθαι. R. ib. πάσης τῆς k. ib. ἠλάθη. f, k, g. 24. ἐπενεχθείσης. R, γ, f, φ, k. ἐνεχθείσης. v, β. ἐνεχθείσης. 2, 3, E. 25. τὰς om. μ.

27. πρῶτος εὔρε. R, γ, f, v, β. πρῶτος μὲν εὔρε. 2, 3, E. ib. καὶ πρῶτος παρέδωκε. R, v, β. 29. ἐνπυτιάζοντα. R, γ, f, v, β. ὑπυτιάζοντα. 2, 3, E. ib. καὶ που καὶ ἐς ἄλλα καταφεύγαν τῶν ἐκ ποιητικῆς ὀνομάτων μακρολογώτερα τοῦ συμμέτρου. v, β. ib. μακρολογώτερος. k. 30. συμμέτρου. f.

οὐν σοφιστὴν τὸν Φαβωρίνον καλοῦσιν ἀπέχρη ἐς ἀπόδειξιν καὶ αὐτὸ τὸ διενεχθῆναι αὐτὸν σοφιστῆ, τὸ γὰρ φιλότιμον, οὐ ἐμνήσθη, ἐπὶ τοὺς ἀντιτέχνους φοιτᾷ.

14 Ἡρμοσταὶ δὲ τὴν γλωτταν ἀνειμένως μὲν, σοφῶς δὲ καὶ ποτίμως. ἐλέγετο δὲ σὺν εὐροίᾳ σχεδιάσαι. τὰ μὲν δὴ ἐς Πρόξενον μῆτ' ἂν ἐνθυμηθῆναι τὸν Φαβωρίνον ἠγώμεθα μῆτ' ἂν ξυνθεῖναι, ἀλλ' εἶναι αὐτὰ μειρακίου φρόντισμα μεθύοντος, μᾶλλον δὲ ἐμουῦτος, τὸν δὲ ἐπὶ τῷ λήρῳ καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν μονομάχων καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν βαλανεῶν γνησίους τε ἀποφαινόμεθα καὶ εὐξυγκειμένους, καὶ πολλῶ μᾶλλον τοὺς φιλοσοφούμενους αὐτῶ τῶν λόγων, ὧν ἄριστοι οἱ Πυρρώνειοι· τοὺς γὰρ Πυρρωνεῖους ἐφεκτικούς ὄντας οὐκ ἀφαιρεῖται καὶ τὸ δικάζειν δύνασθαι.

Διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ κατὰ τὴν Ρώμην μεστὰ ἦν σπουδῆς πάντα, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὄσοι τῆς 10 Ἑλλήνων φωνῆς ἀξύνετοι ἦσαν, οὐδὲ τούτοις ἀφ' ἡδονῆς ἢ ἀκρόασις ἦν, ἀλλὰ κάκείνους ἐθελεγε τῇ τε ἡχῇ τοῦ φθέγματος καὶ τῷ σημαίνοντι τοῦ βλέμματος καὶ τῷ ἔμφω τῆς γλωττης. ἐθελεγε δὲ αὐτοὺς τοῦ λόγου καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσιν, ὃ ἐκείνοι μὲν ἀδὴν ἐκάλουν, ἐγὼ δὲ φιλοτιμίαν, ἐπειδὴ τοῖς ἀποδεδειγμένοις ἐφυννεῖται. Δίανος μὲν οὐν ἀκοῦσαι λέγεται, τοσοῦτον δὲ ἀφέστηκεν, ὅσον οἱ μὴ ἀκούσαντες.

492 15 Τοσαῦτα μὲν ὑπὲρ τῶν φιλοσοφούντων ἐν δόξῃ τοῦ σοφιστεῦσαι. οἱ δὲ κυρίως προσρηθέντες σοφισταὶ ἐγένοντο οἷδε·

θ'. Σικελία Γοργίαν ἐν Λεοντίνοις ἔνεγκεν, ἐς ὃν ἀναφέρειν ἠγώμεθα τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην, ὥσπερ ἐς πατέρα· εἰ γὰρ τὸν Αἰσχύλον ἐνθυμηθείμεν, ὥς πολλὰ τῇ τραγωδίᾳ ξυμβάλλετο ἐσθῆτι τε αὐτὴν κατασκευάσας καὶ ὀκρίβαντι ὑψηλῶ καὶ ἡρώων εἶδεσιν ἀγγέλοις τε καὶ ἐξαγγέλοις 20 καὶ οἷς ἐπὶ σκηπῆς τε καὶ ὑπὸ σκηπῆς χρῆ πράττειν, τοῦτο ἂν εἴη καὶ ὁ Γοργίας τοῖς ὁμοτέχνους. ὀρμῆς τε γὰρ τοῖς σοφισταῖς ἤρξε καὶ παραδοξολογίας καὶ πνεύματος καὶ τοῦ τὰ μεγάλα μεγάλως ἐρμηνεύειν, ἀποστάσεων τε καὶ προσβολῶν, ὑφ' ὧν ὁ λόγος ἡδῖαν ἑαυτοῦ γίνεταί καὶ σοβαρώτερος, περιεβάλλετο δὲ καὶ ποιητικὰ ὀνόματα ὑπὲρ κόσμου καὶ σεμνότητος. πῶς μὲν οὐν καὶ ῥᾶστα ἀπεσχεδίαξεν, εἴρηται μοι κατὰ ἀρχὰς τοῦ λόγου. διαλεχθεῖς δὲ Ἀθήνησιν ἤδη γηράσκων εἰ μὲν 25 ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐθαυμάσθη, οὐπω θαῦμα, ὃ δέ, οἶμαι, καὶ τοὺς ἔλλογιματάτους ἀνηρτήσατο. 493 Κριτίαν μὲν καὶ Ἀλκιβιάδην νέω ὄντε, Θουκυδίδην δὲ καὶ Περικλέα ἤδη γηράσκοντε. καὶ Ἀγάθων

1. ἀπέχρη. γ, f. ἀπορη. ζ. ib. αὐτὸ τὸ διενεχθῆναι αὐτὸν σοφιστῆ. ν, β. αὐτὸ τὸ σοφιστῆ αὐτὸν διενεχθῆναι. ζ. nisi quod e. αὐτῶ τῷ, etiam h, m. αὐτῶ τὸ κ. 2. ἐμνήσθη. 1. ἐπεμνήσθη. 2, 3, E.

3. Ἡρμοσταὶ. 1, p ex corr. Θ. s. v. Ἡρμοστο. 2, 3, E. ib. ποτίμως. C praeter φ, ubi προτίμως. ποτίμως etiam a. προτίμως. i, j. προθύμως. m, o. — ib. δὲ σὺν. 1. δὲ καὶ σὺν β, γ. 2, 3, E. ib. εὐροίαν. k. εὐροίη. E. 4. ἠγώμεθα. C. ἠγούμεθα. E. 5. ταῦτα. f, φ, k. ib. φρόντισμα. k. φροντισματα. ζ. ib. ἐπὶ τῷ λήρῳ. R, γ, β, γ et p in mg. ἐπὶ τῶν λήρων. f, φ. ἐπὶ τῶν κλήρων. k. ἐπὶ τῷ ἄωρῳ. 2, 3, E. ἐτῶ ἄωρῳ. h. 6. ἀποφαινόμεθα. γ (sic ἀτόμως), ἀποφαινόμεθα. k, φ, π, γ, E. ἀποφαινόμεθα. R, f, γ, β. ἀποφαινόμεθα. μ, h, p. 7. αὐτοῦ τῶν. R. μὲν αὐτῶ τῶν. ν, β. ib. οἱ ἄριστοι. k. ib. Πυρρώνειοι R. Πυρρώνιοι. γ. Πυρρώνειοι. ν, β. 8. τοὺς — δύνασθαι om. β, γ. ib. Πυρρωνεῖους. γ.

9. οὐ γὰρ. g. 11. τῇ τε ἡχῇ. 1. τῇ τε ἡχοί. 2, 3, E. 12. τοῦ λόγου καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσι. ν, β, φ, k. τοῦ λόγου καὶ τὸ ἐπιπᾶσιν. R, γ. τοῦ λόγου. καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσιν f. καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσι τοῦ λόγου. 2, 3, et in φ: καὶ τῇ ἐπιπᾶσει τοῦ λόγου al. m. in mg. inde habent E. τῶ ἐπιπᾶσι. τ. λόγ. 1. 13. ἀκοῦσαι λέγων. k. 14. μηδὲ. μ.

15. τοσαῦτα. 1, p, g. καὶ τοσαῦτα. μ, h, φ, π, E.

17. ἐν Λεοντίνοις. μ, ox, h. ib. ἠγαγεν. h. ib. ἠγώμεθα. 1 et p ex corr. ἠγούμεθα. 2, 3, E. ib. τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην, ὥσπερ ἐς πατέρα. 1. ὥσπερ ἐς πατέρα τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην. 2, 3, E. 18. συμβάλλετο. R. ξυμβάλλετο. γ. 19. ἐπισκευάσας. ν, β. 20. καὶ ὑπὸ σκηπῆς om. R. ib. καὶ ὁ Γοργίας τοῖς ὁμοτέχνους. γ. καὶ ὁ Γοργίας ἐν τοῖς ὁμοτέχνους. f, φ, k. ὁ Γοργίας ἐν τοῖς ὁμοτέχνους. R. καὶ ἐν τοῖς ὁμοτέχνους ὁ Γοργίας. ν, β, 2, 3, E. 22. ἀποστάσεως τε. 2. ib. προσβολῶν. Val. o. προβολῶν R, sic lacunula relicta. προσβολῶν γ, φ, k, γ, β. προσβολῶν. f, 2, φ, π, γ, e. προσβολῶν p. τριβόλων. m. περιβολῶν. B. ib. ὅδ' ἑαυτοῦ. ν, β, γίνεταί. R, γ, β, om. ζ. ib. σοβαρώτερον. ox, h. 23. περιεβάλλετο. R. περιεβάλλετο. ν, β, 2, 3, E. ib. καὶ λαμπρότητος. R. ib. πῶς. 1. ὅπως. 2, 3, E. 24. κατὰ ἀρχὰς. γ, ν, β. κατὰ ἀρχὰς τοῦ λόγου om. R, γ. β. 25. ὑπὲρ τῶν π. k. ὑπὸ κολλῶν. ν, β. 26. ὄντες — γηράσκοντες. ν, β. ὄντι — γηράσκοντι. h.

δὲ ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής, ὃν ἡ κωμῳδία σοφόν τε καὶ καλλιπεῖ οἶδε, πολλαχοῦ τῶν ἰάμβων γοργιάζει.

Ἐμπρέκων δὲ καὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεσι τὸν μὲν λόγον τὸν Πυθικὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ἤχησεν, ἐφ' οὗ καὶ χρυσοῦς ἀνετέθη, ἐν τῷ τοῦ Πυθίου ἱερῷ, ὁ δὲ Ὀλυμπικός λόγος ὑπὲρ τοῦ μεγίστου αὐτῷ ἐπολιτεύθη· στασιάζουσιν γὰρ τὴν Ἑλλάδα ὄρων ὁμονοίας ξύμβουλος αὐτοῖς ἐγένετο τρέκων ἐπὶ τοὺς βαρβάρους καὶ πείθων ἄθλα ποιείσθαι τῶν ὄπλων μὴ τὰς ἀλλήλων πόλεις, ἀλλὰ τὴν τῶν βαρβάρων χώραν. ὁ δὲ ἐπιτάμιος, ὃν διήλθεν Ἀθήνησιν, εἴρηται μὲν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων, [πεσοῦσιν] οὓς Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ξὺν ἐπαίνους ἔθαψαν, σοφίᾳ δὲ ὑπερβαλλούσῃ ἐγγικεῖται, παροξύνων τε γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ Μήδους τε καὶ Πέρσας καὶ τὸν αὐτὸν νοῦν τῷ Ὀλυμπικῷ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὁμονοίας μὲν τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας οὐδὲν διήλθεν, ἐπειδὴ πρὸς Ἀθηναίους ἦν ἀρχῆς ἐρωῶντας, ἦν οὐκ ἦν κήσασθαι μὴ τὸ δραστήριον αἰρουμένους, ἐνδιέτριψε δὲ τοῖς τῶν Μηδικῶν τροπαίων ἐπαίνοις, ἐνδεικνύμενος αὐτοῖς, ὅτι τὰ μὲν κατὰ τῶν βαρβάρων τροπαία ὕμνους ἀπαιτεῖ, τὰ δὲ κατὰ τῶν Ἑλλήνων θρήνους.

Λέγεται δὲ ὁ Γοργίας ἐς ὀκτώ καὶ ἑκατὸν ἐλάσας ἔτη μὴ καταλυθῆναι τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ γήρωσ, ἀλλ' ἄρτιος καταβιῶναι καὶ τὰς ἀισθήσεις ἡβῶν.

ἰ. Πρωταγόρας δὲ ὁ Ἀβδηρίτης σοφιστής καὶ Δημοκρίτου μὲν ἀφορατῆς οἴκοι ἐγένετο, ἀμίλλησε δὲ καὶ τοῖς ἐκ Περσῶν μάγοις κατὰ τὴν Ξέρξου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔλασιν. πατήρ γὰρ ἦν αὐτῷ Μαλιανδρός πλοῦτος κατεσκευασμένος παρὰ πολλοὺς τῶν ἐν τῇ Θράκῃ, δεξάμενος δὲ καὶ τὸν Ξέρξην οἰκίᾳ τε καὶ δώροις τὴν ξυνοσίαν τῶν μάγων τῷ παιδί παρ' αὐτοῦ εὔρατο. οὐ γὰρ παιδεύουσι τοὺς μὴ Πέρσας Πέρσαι μάγοι, ἦν μὴ ὁ βασιλεὺς ἐφῆ. τὸ δὲ ἀπορεῖν φάσκεν, εἴτε εἰσὶ θεοί, εἴτε οὐκ εἰσὶ, δοκεῖ μοι Πρωταγόρας ἐκ τῆς Περσικῆς παιδεύσεως παρανομησάμενος· μάγοι γὰρ ἐπιθειάζουσι μὲν οἷς ἀφανῶς δρωῶσι, τὴν δὲ ἐκ φανεροῦ δόξαν τοῦ θεοῦ καταλύουσιν οὐ βουλόμενοι δοκεῖν παρ' αὐτοῦ δύνασθαι. διὰ μὲν δὴ τοῦτο πάσης γῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἡλάθη, ὡς μὲν τινες, κριθεῖς, ὡς δὲ ἐνίοις δοκεῖ, ψήφου ἐπενεχθείσης μὴ κριθέντι. νήσους δὲ ἐξ ἠρείφων ἀμείβων καὶ τὰς Ἀθηναίων τριήρεις φυλαττόμενος πάσαις θαλάτταις ἐνσπαρμένους κατέδου πλέον 25 ἐν ἀκατίῳ μικρῷ.

Τὸ δὲ μισθοῦ διαλέγεσθαι πρῶτος εὔρε, πρῶτος δὲ παρέδωκεν Ἕλλησι πρᾶγμα οὐ μεμπτόν, ἃ γὰρ σὺν δαπάνῃ σπουδάζομεν, μᾶλλον ἀσπαζόμεθα τῶν προῖκα. γυνὴς δὲ τὸν Πρωταγόραν ὁ Πλάτων σεμνῶς μὲν ἐρμηνεύοντα, ἐνυπτιάζοντα δὲ τῇ σεμνότητι καὶ που καὶ μακρολογώτερον τοῦ συμμέτρου, τὴν ιδεῖαν αὐτοῦ μύθῳ μακρῷ ἐχαρακτήρισεν.

1. σοφόν δὲ. v. ἡδυπεπῆ. R. ib. λαμβείων. E.

3. τοῖς τῶν Ἑλλήνων. π, γ. 4. ὑφ' οὗ. π, γ. ib. Ὀλυμπικός. f, k, π, γ. 6. ἀλλὰ τὰς τῶν πολεμίων χώρας. R. 7. τὴν βαρβάρων. f, k. ib. οὐ διήλθεν. h. 8. πεσοῦσιν C, E. Includi. ib. οὓς οἱ Ἀθηναῖοι. E. ib. σύγκειται. p. 9. δήμους. R. ib. αὐτοῦ. φ, e, m. 10. Ὀλυμπικῷ. h, π. 11. ἐνδιέτριψεν. f. 12. κατὰ βαρβάρων. g. 13. τροπαία. o. τρόπαια. f, v, h, p, g, e. de ceteris non constat.

14. ὑπὸ τοῦ γήρωσ. 1. ὑπὸ γήρωσ. 2, 3, E. 15. ἡμῶν. R.

16. δὲ om. R. ib. Ἀβδηρίτης. v, β, 2, p, π, γ. ib. μὲν καὶ Δημοκρίτου. C. E. Sc. καὶ Δημοκρίτου μὲν. 17. τὴν Ξέρξου. 1. τὴν τοῦ Ξ. 2, 3, E. ib. πατήρ γὰρ. γ, f, ρ, k. πατήρ μὲν γὰρ. R, v, β, 2, 3, E. 18. Μένανδρος. γ, f, v, ox. Μένανδρος. h. ib. ἐν Θράκῃ. R, v, p, π, γ. ib. καὶ τὸν Ξέρξην. R. τὸν Ξ. 5. Ξέρξῃ. p (sic).

19. εὔρατο. R, γ, μ. εὔρατο. f. εὔρατο. 5. 20. ἐφη. ρ, μ, m, o. 21. οὐκ εἰσίν. f. ib. παρορησάμενος. R. 22. τὴν τε. ρ. τοῦ δὲ v. τὰ δὲ π, γ. ib. καταλέγουσιν. v. ib. βαλόμενοι. φ. 23. βούλεσθαι. R. ib. πάσης τῆς k. ib. ἡλάσθη. f, k, g. 24. ἐπενεχθείσης. R, γ, f, ρ, k. ἐνεχθείσης. v, β. ἐνεχθείσης. 2, 3, E. 25. τὰς om. μ.

27. πρῶτος εὔρε. R, γ, f, v, β. πρῶτος μὲν εὔρε. 2, 3, E. ib. καὶ πρῶτος παρέδωκε. R, v, β. 29. ἐνυπτιάζοντα. R, γ, f, v, β. ὑπτιάζοντα. 2, 3, E. ib. καὶ που καὶ ἐς ὀλίγα καταφεύγων τῶν ἐκ ποιητικῆς ὀνομάτων μακρολογώτερον. v, β. ib. μακρολογώτερος. k. 30. ζυμμέτρον. f.

1. 9, §. 2, 3. 10. p. 494. 495. = 14. 15.

- 500 περὶ εὐγενείας χαλκοῦ καὶ ἐρομένου τοὺς παρόντας, τίς ἡπειρος ἢ νῆσος, ἢ τὸν ἄριστον χαλκὸν φῦει, παρατυχῶν ὁ Ἀντιφῶν τῷ λόγῳ „ἐγὼ ἄριστον“ ἔφη „οἶδα τὸν Ἀθηναίων, οὐ γεγόνασιν Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.“ ἐπὶ μὲν δὴ τούτοις ἀπέθανεν, ὡς ὑφέρπων τὸν Διονύσιον καὶ τρέπων ἐπ' αὐτὸν τοὺς Σικελιώτας, ἡμαρτε δὲ ὁ Ἀντιφῶν πρῶτον μὲν τυράνῳ προσκυροῦν, ὑφ' ᾧ ἔην ἤρητο μᾶλλον ἢ οἴκοι δημοκρατεῖσθαι, ἔπειτα Σικελιώτας μὲν ἐλευθερῶν, Ἀθηναίους δὲ δουλόμενος. καὶ μὴν καὶ τοῦ τραγωδίου ποιεῖν ἀπέργον τὸν Διονύσιον ἀπήγευ αὐτὸν τοῦ φάθνυμειν, αἱ γὰρ τοιαῖδε σπουδαὶ φάθνυμοι, καὶ οἱ τυράννοι δὲ αἰρετώτεροι τοῖς ἀρχομένοις ἀνεμῆνοι μᾶλλον ἢ ξυντείνοντες, εἰ γὰρ ἀνήσουσιν, ἤττον μὲν ἀποκτενοῦσιν, ἤττον δὲ δράσονται τε ἀρκάσονται, τυράννος δὲ τραγωδίαις ἐπιτιθέμενος ἰατρῶν εἰκάσθω νοσοῦντι μὲν, ἑαυτὸν δὲ θεραπύουσι· αἱ γὰρ μυθοποιαὶ καὶ αἱ μονοδραματικαὶ καὶ οἱ ἑυθμοὶ τῶν χορῶν καὶ ἡ τῶν ἡθῶν μίμησις, ὧν ἀνάγκη τὰ κλειῶ χρηστὰ φαίνεσθαι, μεταβάλλει τοὺς τυράννους τοῦ ἀπαραιτήτου καὶ σφοδροῦ, καθάπερ αἱ φαρμακοποῖαι τὰς νόσους. ταῦτα μὴ κατηγορίαν Ἀντιφῶντος, ἀλλὰ ξυμβουλίαν ἐς πάντας ἡγώμεθα τοῦ μὴ ἐκαλειεσθαι τὰς τυραννίδας, μηδὲ ἐς ὀργὴν ἄγειν ἡθῆ ἀμά.
- IV Λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους, ἐν οἷς ἡ δεινότης καὶ πᾶν τὸ ἐκ τέχνης ἔγκριται, 15 σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτερος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ὁμοιοῦσας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐκρηθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδη ἐρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις.

- 501 15 ἰς. Κριτίας δὲ ὁ σοφιστὴς εἰ μὲν κατέλυσε τῶν Ἀθηναίων τὸν δῆμον, οὐπω κακός — καταλυθεὶς γὰρ ἂν καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ δῆμος οὕτω τε ἐκρηθμένος, ὡς μηδὲ τῶν κατὰ νόμους ἀρχόντων ἀκροᾶσθαι — ἀλλ' ἐπεὶ λαμπρῶς μὲν ἐλακάνισε, προὔδιδου δὲ τὰ ἱερά, καθήρει δὲ διὰ Λυσάνδρου τὰ τείχη, οὓς δ' ἤλαυνε τῶν Ἀθηναίων τὸ στήναί ποί τῆς Ἑλλάδος ἀφῆρτετο πόλεμον Λακωνικὸν ἀνεῖπων ἐς πάντας, εἰ τις τὸν Ἀθηναίων φεύγοντα δέξοιτο, ἀμότητι δὲ καὶ μαιφονία τοὺς τριάκοντα ὑπερεβάλλετο βουλευμάτων τε ἀτόπου τοῖς Λακεδαιμονίοις ξυνελάμβανεν, ὡς μηλόβοτος ἢ Ἀττικὴ ἀποφανθεὶς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀγέλης ἐκκενωθεῖσα, κάκιστος ἀνθρώπων ἐμοιγε φάινεται ξυμπάντων, ὧν ἐπὶ κακία ὄνομα. καὶ εἰ μὲν ἀπαίθετος ὧν ἐς τὰδε ὑπήχθη, ἔρωτο ἂν ὁ λόγος τοῖς φάσκουσιν ὑπὸ Θετταλίας καὶ τῆς ἐκείνη ὀμίλλας παρεφθορέναι αὐτόν, τὰ γὰρ ἀπαίθετα ἡθῆ εὐπαράγωγα πάντως ἐς βίου αἴρεσιν, ἐπεὶ δὲ ἄριστα μὲν ἦν πεκαυμένους, γνώμας δὲ πλείστας ἐρμηνεύων, ἐς Δρωπιδὴν δ' ἀναφέρων, ὅς μετὰ Σόλωνα Ἀθηναίους ἤφξεν, οὐκ ἂν διαφύγοι

1. ἐρομένου. R. ib. νῆσος ἢ τὸν. r, f, q, k. νῆσος τὸν. R, v, β, γ, 3, E. ib. χαλκὸν φέρι. R. 2. παρατυχῶν. 1, 2. περιτυχῶν. 3, E (in φ. παρα est superscr.) ib. ἄριστον, ἔφη, οἶδα. μ. ἔφη, ἄριστον ἡγοῦμαι. p. αἱ

ἄριστον. ἔφη. 5. ib. γεγόνασιν Ἀρμόδιου. R, r, f, v, β. γεγόνασιν Ἀρμόδιου. φ. sic superscr. art. γεγόνασιν αἱ Ἀρμόδιου. k, 2, 3, E. 3. ὑφέρπων. g. mg. 5. εἰρητο. R, r. 6. καὶ μὴν ἐκ τοῦ. e, m. ib. ἀπήγαγεν. R. 7. καὶ οἱ τυράννοι αἰρετώτεροι. R, r et p ex erasione. καὶ οἱ τυράννοι οἱ αἰρετώτεροι. f, k, o. καὶ οἱ τυράννοι δὲ αἰρετώτεροι. v, β, 2, φ, π, g, e, m. 8. δράσονται. p. 9. νοσοῦντι. k. 11. χρηστὰ κλειῶ. R. χρηστὰ τὰ κλειῶ. v, β. κλειῶ χρηστὰ. h, g, e, m. om. art. 12. τῆς νόσου. e, m. 13. λογίζόμεθα. v, β. ib. ἐκαλειεσθαι. m. γφ.

14. πᾶν τὸ ἐκ τέχνης. f, q, k, v, β, p. πέραν τοῦ ἐκ τέχνης. R. πᾶν τὸ ἐκ τῆς τέχνης. 2, φ, π, g, e, m. ib. ἔγκριται μᾶλλον ἢ σύγκριται. 2, φ, π, g, e, m. 15. καὶ om. R, β. 17. ἐρμηνευόμενα καθάπερ τῶν πεδίων τολύσια. R.

18. τὸν Ἀθηναίων. R. 19. καὶ δῆμος ὑφ' ἑαυτοῦ. R. ib. οὕτω τοι. v, h. ib. ὡς μὴ τῶν. g. ib. ἀρχομένων. R. 20. μὲν λαμπρῶς. π. ib. ἐλακάνισεν. f. ib. προὔδιδου τε. f. προὔδιδου τὰ. o. 21. ἀφῆρτετο. R, f, k, v. 22. ἀνεῖπων. R. εἰκῶν. 5. ib. τὸν Ἀθηναίων. v, β. ib. φεύγοντα om. π. ib. δέξοιτο. f, q, k. δέξαιτο. 5. ib. ἀμότητι. δ. φ, k. ἀμότητι τε. 5. ib. τοὺς τριάκοντα om. R, spatio relicto. τὰ τριάκοντα. k. ὑπερεβάλλετο. v, β. 23. βουλευμάτων τε. p. ib. μηλόβοτος. R. ib. ἡ Ἀττικὴ. v, β, 2, 3, E. Ἀττικὴ om. art. R, f, q, k. 25. ἔρωτο ἂν. f, k, v. ἔρωτο ἂν. 5. 26. τὰ μὲν γὰρ. E. 27. ἀπαράγωγα. 2. ib. παντός. g in mg. 28. Δρωπιδὴν. v. ib. Ἀθηναίους. f, q, v, β. Ἀθηναίων. R, φ sec. m. k, 2, 3, E.

παρὰ τοῖς πολλοῖς αἰτίαν τὸ μὴ οὐ κακία φύσεως ἀμαρτεῖν ταῦτα. καὶ γὰρ αὐτὸ κακίῳ ἄτοπον Σωκράτει μὲν τῷ Σωφρονίσκῳ μὴ ὁμοιωθῆναι αὐτόν, ὃ πλείστα δὴ συνεφιλοσόφησε σοφωτάτῳ τε καὶ δικαιοτάτῳ τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ δόξαντι, Θετταλοῖς δ' ὁμοιωθῆναι, παρ' οἷς ἀγερωχία καὶ ἄκρατος καὶ τυραννικὰ ἐν οἴῳ σπουδάζεται. ἀλλ' ὅμως οὐδὲ Θετταλοὶ σοφίας ἠμέλουν, ἀλλ' ἰσογυῖαζον ἐν Θετταλίᾳ μικραὶ καὶ μελίκους πόλεις ἐς Γοργίαν ὁρᾶσαι τὸν Λεοντίνον, μετέβαλον δ' ἂν καὶ ἐς τὸ κριτιάσειν, εἴ τινα τῆς ἑαυτοῦ σοφίας ἐπίδειξιν ὁ Κριτίας παρ' αὐτοῖς ἐποιεῖτο· ὁ δὲ ἠμέλει μὲν τούτου, βαρύτερας δ' αὐτοῖς ἐποιεῖτο τὰς ὀλιγαρχίας διαλεγόμενος τοῖς ἐκεῖ δυνατοῖς καὶ καθαρπτόμενος μὲν δημοκρατίας ἀπάσης, διαβάλλων δ' Ἀθηναίους, ὡς πλείστα ἀνθρώπων ἀμαρτάνοντας, ὥστε ἐνθυμουμένῳ ταῦτα Κριτίας ἂν εἴη Θετταλοῦς διεφθορῶς μᾶλλον ἢ Κριτίαν Θετταλοί.

Ἀπέθανε μὲν οὖν ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Θρασύβουλον, οἱ κατήγον ἀπὸ φυγῆς τὸν δῆμον, δοκεῖ δ' ἐλοῖς ἀνὴρ ἀγαθὸς γενέσθαι παρὰ τὴν τελευταίην, ἐπειδὴ ἐνταφίῳ τῇ τυραννίδι ἐχρήσατο. ἐμοὶ δὲ ἀποπεφάνθῳ μηδένα ἀνθρώπων καλῶς δὴ ἀποθανεῖν ὑπὲρ ὧν οὐκ ὀρθῶς εἴλετο, δι' ἃ μοι δοκεῖ καὶ ἡ σοφία τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ φροντισμάτα ἦντον σπουδασθῆναι τοῖς Ἑλλησιν· εἰ γὰρ μὴ ὁμολογήσει ὁ λόγος τῷ ἦθει, ἀλλοτρίᾳ τῇ γλώττῃ δόξομεν φθέγγεσθαι, ὥσπερ οἱ αὐλοί.

Τὴν δὲ ἰδέαν τοῦ λόγου δογματίας ὁ Κριτίας καὶ πολυγνώμων σεμνολογήσας τε ἱκανώτατος οὐ τὴν διθυραμβώδη σεμνολογίαν, οὐδὲ καταφεύγουσαν ἐς τὰ ἐκ ποιητικῆς ὀνόματα, ἀλλ' ἐκ τῶν κυριατάτων συγκειμένην καὶ κατὰ φύσιν ἔχουσαν. ὁρῶ τὸν ἄνδρα καὶ βραχυλογοῦντα ἱκανῶς καὶ δεινῶς καθαρπτόμενον ἐν ἀπολογίᾳ ἦθει, ἀττικίζοντά τε οὐκ ἀκρατῶς, οὐδὲ ἐκφύλως — τὸ γὰρ ἀπειρόκαλον ἐν τῷ ἀττικίζειν βάρβαρον — ἀλλ' ὥσπερ ἀκτίων ἀνάγει τὰ Ἀττικὰ ὀνόματα διαφαίνεται τοῦ λόγου. καὶ τὸ ἀσυνδέτως δὲ χωρίῳ προσβαλεῖν Κριτίου ἄρα, καὶ τὸ παραδόξως μὲν ἐνθυμηθῆναι, παραδόξως δ' ἀπαγγεῖλαι Κριτίου ἀγών, τὸ δὲ τοῦ λόγου πνεῦμα ἐλλιπέστερον μὲν, ἡδὺ δὲ καὶ λειον, ὥσπερ τοῦ Ζεφύρου ἢ αἶρα.

ζ'. Ἡ δὲ Σειρήν ἢ ἐφεστηκυῖα τῷ Ἰσοκράτους τοῦ σοφιστοῦ σήματι, ἐφέστηκε δὲ καὶ οἶον ἄδουσα, πειθῶ κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρὸς, ἦν συνεβάλετο δημοτικοῖς νόμοις καὶ ἦθεσι, πάρισα καὶ ἀντίθετα καὶ ὁμοιοτέλευτα οὐχ εὐφῶν πρῶτος, ἀλλ' εὐρημένους εὐχρησάμενος, ἐπεμελήθη δὲ καὶ περιβολῆς καὶ ῥυθμοῦ καὶ συνθήκης καὶ κρότου. ταντὶ δ' ἠτοίμασέ που καὶ τὴν Δημοσθένους γλώτταν· Δημοσθένης γὰρ μαθητὴς μὲν Ἰσαίου, ζηλωτὴς δὲ Ἰσοκράτους γενόμενος

1. καὶ γὰρ αὐτὸ. p. καὶ γὰρ οὖν. 1. καὶ γὰρ ἂν. 2. φ, π, γ, E. 2. τῷ Σ. — αὐτόν om. h. ib. ὃ πλείστα δὴ συνεφιλοσόφησεν. 1. ω (sic) συνεφιλοσοφήσαι μάλιστα δὴ. μ. ὃ συνεφιλοσόφησε, πλείστα δὴ. ox. h, 3, E. 3. τῷ ἐφ' ἑαυτοῦ. R. τῶν ἐφ' ἑαυτοῖς. v, β. ib. ἀγερωχία τε. ox. 4. κρᾶτος eraso d. p. ib. καὶ τυραννικά. R, μ, p, π. καὶ τὰ τυραννικά. ox, h, φ, γ, E. 5. τὸν Λεοντίνον om. R. τὸν ἐκ Λεοντίνων v, β. ib. μετέβαλον δ' ἂν. R, f, v, β. μετέβαλον δ' ἂν. k. μετέβαλον δὲ. 2, 3, o. (μετέβαλλον a rec. m. g.) μετέβαλε δὲ. e, m. 6. φύσεως ἐπίδ. μ. 7. τὰς om. h. 8. μὲν om. R, v, β. 9. Κριτίαν Θετταλοῦς. h.)

11. ὑπὸ τὸν. R. ib. ὃς κατήγον. μ, h, γ. ἀπὸ Φυλῆς. B. 12. ἀνὴρ δυνατός. f, φ, k. 13. καλῶς δὴ. R, f, h, v, β. καλῶς. 2, 3, E. 14. ἐς τὰ φροντισμάτα. e, m. ποιήματα et mg. φροντισμάτα. p. 15. ἀλλοτρίᾳ τῇ γλώττῃ. f, φ, k. ἀλλοτρίᾳ γλώττῃ. v, β, 2, 3, E. (ἀλλοτρίᾳ δόξομεν γλώττῃ φθέγγεσθαι. h.)

17. ἐκ om. o. 18. ἱκανῶς om. g. 19. ἐν om. φ. E. ib. ἦθη i. εἶδει. o. ib. ἐκφύλως. R, f, v, β. ἐκφύλως. φ. 20. ὡς ἀκτίων. π, γ. ib. ἀνάγει v, β. ib. διαφαίνεται τῶν λόγων. v, β. 21. δὲ om. f, k et p, ubi erasum. ib. Κριτίου ἄρα. R. 23. ὥσπερ τοῦ Ζεφύρου ἢ αἶρα. μ. ὥσπερ ἢ τοῦ Ζεφύρου αἶρα. γ. Scr. αἶρα.

24. Ἰσοκράτης h. sic ubique. ib. ἢ ἐφεστῶσα. R. ib. σήματι. f, v, β. ve, p. σώματι k, o. στόματι. R, γ. 25. εὐμονοσίαν κατηγορεῖ. Θ. 2. 3. e, m. ubi mg. γρ. σήματι. ib. στόματι τοῦ σοφοῦ. R. ib. καὶ οἶον. R. οἶον. γ. 26. εὐμονοσίαν κατηγορεῖ. Θ. v. κατηγορεῖ. et Tricl. ad Soph. Aj. 906. ib. συνεβάλετο. R. ib. μόνοις καὶ ἦθεσι. h. ὁ μόνος ἦθεσι. p. ὁ μόνος καὶ ἦθεσι φ, e. 26. εὐρημένους. γ. ib. δὲ om. γ. 27. παραβολῆς v, β. ox. ib. ῥυθμοῦ. μ. ῥυθμῶ. v, β. ῥυθμῶν. γ. ib. ταντὶ δὲ. E. 28. Δημοσθένης μὲν γὰρ μαθητὴς Ἰσαίου. v, γ.

- 500 *περὶ εὐγενείας χαλκοῦ καὶ ἐρομένου τοὺς παρόντας, τίς ἤπειρος ἢ νῆσος, ἢ τὸν ἄριστον χαλκὸν φύει, παρατυχῶν ὁ Ἀντιφῶν τῷ λόγῳ „ἐγὼ ἄριστον“ ἔφη „οἶδα τὸν Ἀθήνησιν, οὐ γέγονασιν Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.“ ἐπὶ μὲν δὴ τούτοις ἀπέθανεν, ὡς ὑπέφρασαν τὸν Διονύσιον καὶ τρέπων ἐπ' αὐτὸν τοὺς Σικελιάτας, ἤμαρτε δὲ ὁ Ἀντιφῶν πρῶτον μὲν τυράννῳ προσκυρούων, ὑφ' ᾧ ζῆν ἤρητο μᾶλλον ἢ οἴκοι δημοκρατεῖσθαι, ἔπειτα Σικελιάτας μὲν ἐλευθερῶν, Ἀθηναίους δὲ δουλούμενος. καὶ μὴν καὶ τοῦ τραγωδίου ποιεῖν ἀπάγων τὸν Διονύσιον ἀπήγαγεν αὐτὸν τοῦ φάθνυμειν, αἱ γὰρ τοιαῖδε σπουδαὶ φάθνυμοι, καὶ οἱ τύραννοι δὲ αἰρετώτεροι τοῖς ἀρχομένοις ἀνεμένοι μᾶλλον ἢ ξυντείνοντες, εἰ γὰρ ἀνήσουσιν, ἤττον μὲν ἀποκτενοῦσιν, ἤττον δὲ δράσονται τε ἀράσσονται, τύραννος δὲ τραγωδίαις ἐπιτιθέμενος ἰατρῶν εἰκάσθω νοσοῦντι μὲν, ἑαυτὸν δὲ θερα-
10 πένοντι· αἱ γὰρ μυθοποιαὶ καὶ αἱ μονωδίαὶ καὶ οἱ θυθμοὶ τῶν χορῶν καὶ ἡ τῶν ἤθῶν μίμησις, ἂν ἀνάγκη τὰ πλείω χρηστὰ φαίνεσθαι, μεταβάλλει τοὺς τυράννους τοῦ ἀπαραιτήτου καὶ σφοδροῦ, καθάπερ αἱ φαρμακοποσίαι τὰς νόσους. ταῦτα μὴ κατηγορίαν Ἀντιφῶντος, ἀλλὰ ξυμβουλίαν ἐς πάντας ἠγώμεθα τοῦ μὴ ἐκκαλεῖσθαι τὰς τυραννίδας, μηδὲ ἐς ὀργὴν ἄγειν ἤθη ὡμά.*
- 1V *Λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους, ἐν οἷς ἡ δεινότης καὶ πᾶν τὸ ἐκ τέχνης ἔγκειται, 15 σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτερος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ὁμοιοῦσας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι σεμνὴ τε ἀπαργελλὰ καὶ ἐκρηδισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παρακλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείλοις.*

- 501 *15 ις'. Κριτίας δὲ ὁ σοφιστὴς εἰ μὲν κατέλυσε τῶν Ἀθηναίων τὸν δῆμον, οὐκ ἔκαθε κακός — καταλυθεὶ γὰρ ἂν καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ δῆμος οὔτω τι ἐπηρμένος, ὡς μηδὲ τῶν κατὰ νόμους ἀρχίντων ἀκροῶσθαι — ἀλλ' ἐπεὶ λαμπρῶς μὲν ἐλακόνισε, προὔδιδου δὲ τὰ ἱερά, καθήρει δὲ διὰ Λυσάνδρου τὰ τεῖχη, οὗς δ' ἤλαινε τῶν Ἀθηναίων τὸ στήναί ποί τῆς Ἑλλάδος ἀφῆρειτο πόλεμον Λακωνικὸν ἀνειπὼν ἐς πάντας, εἴ τις τὸν Ἀθηναῖον φεύγοντα δέξοιτο, ὡμότητι δὲ καὶ μαιφονίᾳ τοὺς τριάκοντα ὑπερεβάλλετο βουλευμάτων τε ἀτόπου τοῖς Λακεδαιμονίοις ξυνελάμβανεν, ὡς μηλόβητος ἢ Ἀττικὴ ἀποφανθεὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀγέλης ἐκκεινωθεῖσα, κάκιστος ἀνθρώπων ἔμοιγε φαί-
II 25 νεται ξυμπάντων, ὧν ἐπὶ κακία ὄνομα. καὶ εἰ μὲν ἀκαίδευτος ἂν ἐς τὰδε ὑπήχθη, ἔρωτο ἂν ὁ λόγος τοῖς φάσκουσιν ὑπὸ Θετταλίας καὶ τῆς ἐκείνη ὀμίλλας παρεφθορέναι αὐτόν, τὰ γὰρ ἀκαίδευτα ἤθη εὐπαράγωγα πάντως ἐς βλοῦ αἴρουν, ἐπεὶ δὲ ἄριστα μὲν ἦν πεκαίδευμένος, γνώμας δὲ πλείστας ἐρμηνεύων, ἐς Δρωπίδην δ' ἀναφέρων, ὃς μετὰ Σόλωνα Ἀθηναίοις ἤρξεν, οὐκ ἂν διαφύγοι*

1. ἐρομένου. R. ib. νῆσος ἢ τὸν. γ, f, ρ, k. νῆσος τὸν. R, v, β, 2, 3, E. ib. χαλκὸν φύει. R. 2. παρα-
τυχῶν. 1, 2. περιτυχῶν. 3, E (in φ. παρα est superscr.) ib. ἄριστον, ἔφη, οἶδα. μ. ἔφη, ἄριστον ἠγοῦμαι. pe.

ἀριστον. ἔφη. 5. ib. γέγονασιν Ἀρμοδίου. R, γ, f, v, β. γέγονασιν Ἀρμοδίου. ρ. sic superscr. art. γέγονασιν αἱ
Ἀρμοδίου. k, 2, 3, E. 3. ἐπέφρασαν. g. mg. 5. ἤρητο. R, γ. 6. καὶ μὴν ἐκ τοῦ. e, m. ib. ἀπήγαγεν. R. 7. καὶ
οἱ τύραννοι αἰρετώτεροι. R, γ et ρ ex erasione. καὶ οἱ τύραννοι οἱ αἰρετώτεροι. f, k, o. καὶ οἱ τύραννοι δὲ αἰρε-
οῦσι

τώτεροι. v, β, 2, φ, π, g, e, m. 8. δράσονται. p. 9. νοσοῦντα. k. 11. χρηστὰ πλείω. R. χρηστὰ τὰ πλείω. v,
β. πλείω χρηστὰ. h, g, e, m. om. art. 12. τῆς νόσου. e, m. 13. λογίζομεθα. v, β. ib. ἐγκαλεῖσθαι.
m. γφ.

14. πᾶν τὸ ἐκ τέχνης. f, ρ, k, v, β, p. πέραν τοῦ ἐκ τέχνης. R. πᾶν τὸ ἐκ τῆς τέχνης. 2, φ, π, g, e, m.
ib. ἔγκειται μᾶλλον ἢ σύγκειται. 2, φ, π, g, e, m. 15. καὶ om. R, β. 17. ἐρμηνευόμενα καθάπερ τῶν πεδίων τα
λεῖα. R.

18. τὸν Ἀθηναίων. R. 19. καὶ δῆμος ὑφ' ἑαυτοῦ. R. ib. οὔτω τοι. v, h. ib. ὡς μὴ τῶν. g. ib. ἀρχομένων. R.
20. μὲν λαμπρῶς. π. ib. ἐλακόνισεν. f. ib. προὔδιδου τε. f. προὔδιδου τὰ. o. 21. ἀφῆρητο. R, f, k, v. 22. ἀνει-
πῶν. R. εἰπῶν. 5. ib. τὸν Ἀθηναίων. v, β. ib. φεύγοντα om. π. ib. δέξοιτο. f, ρ, k. δέξαιτο. 5. ib. ὡμότητι
δὲ. ρ, k. ὡμότητι τε. 5. ib. τοὺς τριάκοντα om. R, spat. relicto. τὰ τριάκοντα. k. ὑπερεβάλλετο. v, β. 23. βου-
λευμάτων τε. p. ib. μηλόβητος. R. ib. ἢ Ἀττικὴ. v, β, 2, 3, E. Ἀττικὴ om. art. R, f, ρ, k. 25. ἔρωτο ἂν.
f, k, v. ἔρωτο ἂν. 5. 26. τὰ μὲν γὰρ. E. 27. ἀπαράγωγα. 2. ib. παντός. g in mg. 28. Δρωπίδην. v. ib. Ἀθη-
ναίους. f, ρ, v, β. Ἀθηναίων. R, ρ sec. m. k, 2, 3, E.

ἔξαγγετο. ἀπέθανε μὲν οὖν Ἀθήνησιν ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, ἕνα δὲ αὐτὸν ἡγώμεθα τῶν ἐν πολέμῳ
 ἀποθανόντων, ἐπειδὴ μετὰ Χαιρώνειαν ἐτελεύτα μὴ καρτερήσας τὴν ἀκρόασιν τοῦ Ἀθηναίων
 πταίσματος.

ιη. Περὶ δὲ Αἰσχίνου τοῦ Ἀτρομήτου, ὃν φαμεν τῆς δευτέρας σοφιστικῆς ἄρξαι, τάδε 507
 χρῆ ἐπεσεύφθαι· ἡ Ἀθήνησι δημαγωγία διεστῆκει πᾶσα, καὶ οἱ μὲν βασιλεῖ ἐπιτήδειοι ἦσαν, οἱ δὲ
 Μακεδόσιν, ἐφέροντο δὲ ἄρα τὴν πρώτην τῶν μὲν βασιλεῖ χαριζομένων ὁ Παιανεύς Δη-
 μοσθένης, τῶν δὲ ἐς Φίλιππον ὀρώτων ὁ Κοθωνίδης Αἰσχίνης, καὶ χρήματα παρ' ἀμφοῖν ἐφοῖτα
 σφίσι, βασιλέως μὲν ἀσχολοῦντος δι' Ἀθηναίων Φίλιππον τὸ μὴ ἐπὶ Ἀσίαν ἐλάσαι, Φιλίππου δὲ
 κειρωμένου διαλύειν τὴν ἰσχὺν Ἀθηναίων, ὡς ἐμπόδιμα τῆς διαβάσεως. διαφορᾶς δ' ἤρξεν Αἰ-
 σχίνῃ καὶ Δημοσθένει καὶ αὐτὸ μὲν τὸ ἄλλον ἄλλω βασιλεῖ πολιτεύειν, ὡς δ' ἐμοὶ φαίνεται, τὸ 10
 ἐναντίας ἔχειν καὶ τῶν ἡθῶν, ἐξ ἡθῶν γὰρ ἀλλήλοις ἀντιξόων φύεται μῖσος αἰτίαν οὐκ ἔχον.
 ἀντιξώ δ' ἦσθην καὶ διὰ τὰδε· ὁ μὲν Αἰσχίνης φιλοπότης τε ἐδόκει καὶ ἡδὺς καὶ ἀνεμιμένος καὶ
 πάν τὸ ἐλίχαρι ἐκ Διονύσου ἤρηκός, καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς τὸν ἐν μειρακίῳ
 χρόνον ὑπετραγώδησεν, ὁ δ' αὖ συννεοφῶς τε ἐφαίνετο καὶ βαρὺς τὴν ὄφρυν καὶ ὕδαρ πίνων, 508
 ὅθεν ἐν δυσκόλοις τε καὶ δυστρόποις ἐπεγράφετο, καὶ πολλῶ πλεον, ἐπειδὴ πρεσβεύοντε ξὺν ἑτέροις 15
 παρὰ τὸν Φίλιππον καὶ ὁμοδιαιτῶ ὄντε ὁ μὲν διακεχυμένος τε καὶ ἡδὺς ἐφαίνετο τοῖς συμπρέσβε-
 σιν, ὁ δὲ κατεσκληρώς τε καὶ αἰεὶ σπουδάζων. ἐπέτεινε δὲ αὐτοῖς τὴν διαφορὰν ὁ ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως
 ἐκὶ τοῦ Φιλίππου λόγος, ὅτε δὴ ἐξέπεσε μὲν τοῦ λόγου ὁ Δημοσθένης, ὁ δ' Αἰσχίνης οὐδὲ τῶν
 ἀποβεβλημένων ποτὲ τὴν ἀσπίδα ἐνθυμουμένῳ τὸ ἐν Ταμύναις ἔργον, ἐν ᾧ Βοιωτοὺς ἐνίκων
 Ἀθηναῖοι· ἀριστεία τοῦτου δημοσίᾳ ἐστεφανοῦτο τά τε ἄλλα καὶ χρησάμενος ἀμηγάνῳ τάχει περὶ 20
 τὰ εὐαγγέλια τῆς νίκης. διαβάλλοντος δὲ αὐτὸν Δημοσθένους, ὡς αἰτίον τοῦ Φωκικοῦ πάθους, 11
 ἀκέρωςαν Ἀθηναῖοι τὴν αἰτίαν, ἐπὶ δὲ τῷ καταψηφισθέντι Ἀντιφῶντι ἦλω μὴ κριθεῖς, καὶ
 ἀφείλαντο αὐτὸν οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου τὸ μὴ οὐ συνειπεῖν σφισιν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δῆλῳ.
 καὶ μὴν καὶ πυλαγόρας ἀναρρηθεῖς οὕτω παρὰ τοῖς πολλοῖς διαπέφηνε τὸ μὴ οὐκ αὐτὸς Ἐλατεῖα
 ἐπιστῆσαι τὸν Φίλιππον τὴν Πυλαίαν συνταράξας εὐπροσώποις λόγοις καὶ μύθοις. Ἀθηναίων δὲ 25
 ὑπεξῆλθεν οὐχὶ φεύγειν προσταχθεῖς, ἀλλ' ἀτιμία ἐξιστάμενος, ἧ ὑπήγετο ὑπὸ Δημοσθένει καὶ
 Κτησιφῶντι ἐκπεσῶν τῶν ψήφων. ἡ μὲν δὴ ὁρμὴ τῆς ἀποδημίας αὐτῷ παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἦν,

1. οὖν om. 2. φ, λ, e. ib. ἡγώμεθα. G. 2. μετὰ Χαιρώνειαν. 1, p, γ, G. μετὰ τὰ κατὰ Χαιρώνειαν. 2, φ, 2, g, E (Χιρώνειαν. v, φ, e.) ib. μὴ καρτήσας. μ. ib. τοῦ πταίσματος τῶν Ἀθηναίων. R. τοῦ τῶν Ἀθ. πταίσματος. v.

5. ἀπεσεύφθαι. R. ἐπεσεύφθαι. h. ib. ἦσαν om. R. καὶ οἱ μὲν βασιλεῖ ἐπιτήδειοι, οἱ δὲ Μακεδόσιν ἦσαν. β. 6. Παιανεύς. ox, h pr. m. 7 τῶν δὲ — Αἰσχίνης om. v. ib. παρ' ἀμφοῖν. f, β, μ, h. παρὰ ἀμφοῖν. ζ. 8. ἐπὶ Ἀσίαν. 1. ἐπὶ τὴν Ἀσίαν. 2, 3, E. 9. διαλύειν. 1 et p ex corr. παραλύειν. 2, 3, E. ib. τὴν Ἀθηναίων ἰσχὺν 1. τὴν ἰσχὺν Ἀθηναίων. 2, 3, E. 10. τὸ αὐτὸ μὲν. ox. οὐκ αὐτὸ μὲν. o. ib. ὡς δ' ἐμοὶ — ἡθῶν om. R, f. 11. ἐναντίας. p. ib. καὶ τῶν ἡθῶν. β. τῶν ἡθῶν. 2, 3, E. 12. ἦσθην. R. ἔσθην. μ. ἦσθην. E. ib. καὶ διὰ τὰδε. 1. 13. ἐναντίας. p. ib. καὶ τῶν ἡθῶν. β. τῶν ἡθῶν. 2, 3, E. 14. χρόνον χορὸν. v, m, ox. et Bonf. temporis chorum. ib. αὐτὸν συννεοφῶς τε ἐφαίνετο. f, q, k, ve. ἦν νενηφῶς ἐφαίνετο. R. αὐτὸν νενηφῶς τε ἐφαίνετο. 2, 3, E. Scr: συννεοφῶς τε ἐφαίνετο. 15. ἐν δυσκόλοις. μ. τε om. μ, ox. ib. ἐπεγράφετο. 1, ve et p ex corr. ἐγράφετο. 2, 3, E. Fo: ὅθεν δυσκόλοις — ἐπεγράφετο. ib. ἐπειδὴ om. v. ib. πρεσβεύοντες. k. 16. ὄντες. k, v. ὄντων. μ. ib. συμπρέσβεσιν. f, β. συμπρέσβεσιν. R. συμπρέσβεσιν k et p ex corr. πρεσβεύουσιν. μ. συμπρεσβεύουσιν. ζ. 17. ὁ δὲ — σπουδάζων om. μ. ib. δ' αὐτοῖς. E. δὲ αὐτοῖς. μ. 18. ἐπὶ et λόγος om. R. lacuna relicta. ib. ὅτε δ'. f. 19. ἀποβεβλημένων. 1. ἀποβεβλημένων. 2, 3, E. ib. τὴν ἀσπίδα. R, f, k, β et p ex corr. ἀσπίδα. ζ. ib. ἐνθυμουμένων. R, f et q ubi mg. 20. ἐνθυμούμενος. Hoc est in k ἀλλὰ ἐνθυμούμενος. 2, 3, E. ἐνθυμουμένους. β. Scr: ἐνθυμουμένῳ. 21. παρὰ. R. 22. διαγγελοῦτος. R. ib. Φωκικοῦ. R, f, k. 23. ἦδη μὴ. R. ἦλω μὴ. f, k, β et p ex corr. ἦλω. 2, 3, E. 24. τὸ μὴ οὐ. 1 et p ex corr. τὸ μὴ. v, ox, h, 3, E. τὸ συνειπεῖν. μ. 25. ἀναρρηθεῖς. C praeter φ, ubi ἀναρρηθεῖς, inde ἀναρρηθεῖς. E. ib. οὐκ om. o. 26. περιστῆσαι. R. ib. λόγοις ἢ μύθοις. g. ib. Ἀθηναίων. R. ib. δὲ ὑπεξῆλθεν. f. ἐπεξῆλθεν. R. 27. ὑπεξιστάμενος. μ. ib. ἧς ὑπήγετο. g. 28. ἐκπεσόντων. R. ib. αὐτοῦ. R.

- ὑπερεβάλετο αὐτὸν θυμῷ καὶ ἐπιφορᾷ καὶ περιβολῇ καὶ ταχυτῆτι λόγου τε καὶ ἐννοίας. σεμνότης δ' ἢ μὲν Δημοσθένους ἐπεστραμμένη μᾶλλον, ἢ δὲ Ἰσοκράτους ἀβροτέρα τε καὶ ἡδίων. παραδειγμα δὲ ποιούμεθα τῆς Δημοσθένους σεμνότητος. „πέρας μὲν γὰρ ἄπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου θάνατος, κἄν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ, δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἄπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, φέρειν δέ, ἃ ἂν ὁ θεὸς διδῶ, γενναίως.“ ἢ δὲ Ἰσοκράτους σεμνότης ἔδει κεκόσμηται. „τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης τῆς ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένης δίχρα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν Ἀσίας, τῆς δὲ Εὐρώπης καλουμένης, τὴν ἡμίσειαν ἐκ τῶν συνθηκῶν εἴληφεν, ὥσπερ πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος.“
- II 505 10 Τὰ μὲν οὖν πολιτικὰ ἄκνει καὶ ἀπεφοῖτα τῶν ἐκκλησιῶν διὰ τε τὸ ἐλλίπες τοῦ φθέγγματος, διὰ τε τὸν Ἀθήνησιν φθόνον ἀντιπολιτευόμενον αὐτοῖς μάλιστα τοῖς σοφότερον τι ἕτερον ἀγορεύουσιν. ὅμως δ' οὐκ ἀπεσπούδαζε τῶν κοινῶν· τὸν τε γὰρ Φίλιππον, ἐν οἷς πρὸς αὐτὸν ἔγραφεν Ἀθηναίους δήπου διαρθεῖν, καὶ οἷς περὶ τῆς εἰρήνης συνέγραφεν, ἀνεσκέυαζε τοὺς Ἀθηναίους τῆς θαλάττης, ὡς κακῶς ἐν αὐτῇ ἀκούοντας, ὁ πανηγυρικός τε αὐτῷ λόγος, ὃν III 15 διῆλθεν Ὀλυμπιασὶ τὴν Ἑλλάδα πείθων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεύειν παυσάμενους τῶν οἰκοῦν ἐγκλημάτων. οὗτος μὲν οὖν εἰ καὶ κάλλιστος λόγος, αἰτίαν ὅμως παρέδωκεν, ὡς ἐκ τῶν Γοργιάσπουδασθέντων ἐς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν συντεθείς. ἄριστα δὲ τῶν Ἰσοκράτους φροντισμάτων ὁ τῶν Ἀρχίδαμος ξύγκειται καὶ ὁ Ἀμάρτυρος, τοῦ μὲν γὰρ διήκει φρόνημα Λακεδαιμονίους τῶν Λευκιῶν ἀναφέρον καὶ οὐκ ἀκριβῆ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ἡ ξυνθήκη λαμπρά, ἐναγώνιος δὲ ὁ λόγος, ὡς καὶ τὸ μυθῶδες αὐτοῦ μέρος, τὸ περὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὰς βοῦς σὺν ἐπιστροφῇ ἐρμηνεύσθαι, ὁ δὲ Ἀμάρτυρος ἰσχνὴν ἐνδείκνυται κεκολασμένην ἐς θυθμούς, νόημα γὰρ ἐκ νοήματος ἐς περιόδους ἰσοκάλους τελευτᾷ.
- IV 506 Ἀκροαταὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου πολλοὶ μὲν, ἐλλογιμώτατος δὲ Ἐπερίδης ὁ ῥήτωρ, Θεόπομπον γὰρ τὸν ἐκ τῆς Χίου καὶ τὸν Κυμαῖον Ἐφορον οὐτ' ἂν διαβάλοιμι οὐτ' ἂν θανατάσαιμι. οἱ δὲ ἡγούμενοι τὴν καυμῶδιαν καθάπτεσθαι τοῦ ἀνδρὸς, ὡς αὐλοποιῶν, ἀμαρτάνουσιν. πατήρ μὲν γὰρ αὐτῷ Θεόδωρος ἦν, ὃν ἐκάλον ἄλοποιον Ἀθήνησιν, αὐτὸς δὲ οὔτε αὐλοῦς ἐγίνωσκεν οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐν βαναυσίοις, οὐδὲ γὰρ ἂν οὐδὲ τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ εἰκόνας ἔτυχεν, εἴ τι τῶν εὐτελῶν

1. ὑπερεβάλλετο. γ, ο. ὑπερεβάλετο λ, π, G. ὑπερβάλετο. p. (sic) ὑπερβάλετο. v, h, e. ib. θυμῷ. μ, λ, π. ib. ταχυτῆτι. γ, G, h, e, m. ib. λόγου καὶ. f. 2. ἐπεστραμμένη. R. ἐπεστρατευμένη. v, β, γ, G. ἐπιστραμμένη. ib. ἀβροτέρα καὶ. f, γ. 3. ποιούμεθα. k. ποιόμεθα. G. ib. τῆς Δημ. R, f, k, v, β, μ, h, γ, G. τῆς μὲν Δημ. 3, E. ib. δεινότητος 2, e, m. ubi γρ. σεμνότητος. deletum a B. ib. πέρας γὰρ. h, g. 4. καὶ ἐν. v. ib. αὐτὸν. h, G. 5. προβαλλομένους. μ, λ. προβαλλομένους. o. 6. ἃ ἂν ὁ θεός. 1, β, γ, G ut Schol. II. E. 233. ἃ ὁ θ. v. ὅ τι ἂν ὁ θ. 2, 3, E. ib. δεινότητος. μ. 7. κειμένης om, ve, o. ib. δίχρα τετμημένης om. γ, G. 9. πρῶτον Δία. R. 10. πολεμικά. f. 11. τῶν Ἀθ. k. ib. σοφότερον. h, λ. ib. ἕτερον om. μ. ἕτερον ἀγορεύοντος. R. 13. ἔγραφεν. f. ib. ἕτερον ἀγορεύοντος Ἀθηναίους. R. 14. τῆς θαλάττης. R, f, v, β, γ, G. ἐκ τῆς θαλάττης. 5. ib. Deleverim ὁ. 15. Ὀλυμπιασί. R. Ὀλυμπιάσι. h. Ὀλυμπιάσι. 5. (Ὀλυμπιάσιν. o.) ib. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. γ, G. ib. παυσάμενους. e, m. 16. λόγος. R. ib. αἰτίαν om. γ, G. ib. δ' ὅμως. μ. ib. παρέδωκεν. 1, o. παραδέδωκεν. 2, 3, E. ib. ὡς ἐαυτὸν Γοργία. λ. 17. τεθείς. h. ib. τῶν om. f. 18. Λακεδαιμονίους. γ, G. Λακεδαιμονίους. p. Λακεδαιμονίους. 1, 2, φ, π, g, e, m. Λακεδαιμόνιον. o. 19. τὰ om. R, f, k, non γ, G, v, β, 2, 3, E. 20. θυμῶδες. v, h, φ, g, e et m. γρ. ib. καὶ τὸ περὶ τὰς βοῦς. μ. ib. συνεπίστροφον. o. 21. ἐρμηνεύσθαι. R. ἡρμηνεύσθαι. 5. ib. ὁ δ' Ἀμάρτυρος. G. ib. κεκολασμένων. k. κεκολασμένον. h. κεκολασμένος. g. 23. ἀκροαταὶ δὲ. m, o. ib. πολλοὶ μὲν, ἐλλογιμώτατος δὲ. v, β, γ, G, g, m, o. πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, ἐλλογιμώτατοι δὲ. R. πολλοὶ μὲν, ἐλλογιμώτατοι δὲ. f, φ, k, p, φ, h, e. 24. δὲ τὸν. 2. ib. ἐκ τῆς Χίου. f. ἐκ τῆς αὐτῆς Χίου sic del. k. ἐκ Χίου. 5. ib. διαβάλοιμι. E. ib. οὐτ' ἂν θανατάσαιμι om. R, f, γ, G. οὐτ' ἂν θανατάσαιμι. k. 25. τοῦ ἀνδρὸς. γ, G. τοῦ ἀνδρὸς Ἰσοκράτους. R, f, β. fuitque in φ, ubi ἀνδρὸς nunc erasum est. τοῦ Ἰσοκράτους. v, k, 2, 3, E. 27. ἐν βαναυσίοις. R, f, k et p ex corr. ἐν βαναύσοις. γ, G, 2, 3, E. ib. οὐδὲ γὰρ. 1, γ, G. οὐ γὰρ. 2, 3, E. ib. ἐν Ὀλυμπίᾳ. o.

τοῦ περιδείξιας τε καὶ πρὸς ἄμιλλαν ἐς ἄμφω ἡρόσθαι. τὸ μὲν γὰρ δικανικὸν σοφιστικῆ περιβολῆ ἐκόσμησεν, τὸ δὲ σοφιστικὸν κέντρον δικανικῶ ἐπέρωσεν. ἡ δὲ ἰδέα τῶν λόγων τοῦ μὲν ἀρχαίου καὶ πολιτικοῦ ἀποβέβηκεν, ὑπόβακχος δὲ καὶ διθυραμβώδης, τὰς δ' ἐννοίας ἰδίας τε καὶ παραδόξους ἐκδίδωσιν, ὥσπερ οἱ βακχεῖοι θύρσοι τὸ μέλι καὶ τοὺς ἐσμούς τοῦ γάλακτος.

Μεγάλων δ' ἀξιούμενος, τῆς Σμύρνης τί οὐκ ἐπ' αὐτῷ βοώσης ὡς ἐπ' ἀνδρὶ θαυμασίῳ καὶ 5 11 ἦγορι, οὐκ ἐθάμιζεν ἐς τὸν δῆμον, ἀλλ' αἰτίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς ἔχων φόβου „φοβοῦμαι“ ἔφη „δῆμον ἐπαίροντα μᾶλλον ἢ λοιδορούμενον.“ τελώνου δὲ θρασυναμένου ποτὲ πρὸς αὐτὸν ἐν δικαστηρίῳ καὶ εἰπόντος „παῦσαι ὑλακτῶν με“ μάλα ἀστείως ὁ Νικῆτης „νῆ Δία“, εἶπεν „ἦν καὶ σὺ πάντῃ δάκνων με.“

Ἡ δὲ ὑπὲρ Ἄλπεις τε καὶ Ῥήνον ἀποδημία τοῦ ἀνδρὸς ἐγένετο μὲν ἐκ βασιλείου προστάγμα- 10 512 τος, αἰτία δὲ αὐτῆς ἦδε· ἀνὴρ ὕπατος, ᾧ ὄνομα Ροῦφος, τοὺς Σμυρναίους ἐλογίστευσεν πικρῶς καὶ δυστρόπως. τούτῳ τι προσκρούσας ὁ Νικῆτης „ἔρρωσο“, εἶπεν, καὶ οὐκέτι προσήει δικάζοντι. τὸν μὲν δὴ χρόνον, ὃν μιᾶς πόλεως ἤρξεν, οὕτω δεινὰ πεπονθῆναι ᾤετο, ἐπιτραπείς δὲ τὰ Κελτικὰ στρατόπεδα ὀργῆς ἀνεμνήσθη — αἱ γὰρ εὐπραγία τὰ τε ἄλλα τοὺς ἀνθρώπους ἐπαίρουσι καὶ τὸ μηκέτι καρτερεῖν, ἢ πρὶν εὖ πράττειν ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ ἐκαρτέρον — καὶ γράφει πρὸς τὸν 15 αὐτοκράτορα Νερούαν πολλὰ ἐπὶ τὸν Νικῆτην καὶ σχέτλια. καὶ ὁ αὐτοκράτωρ „αὐτὸς“ εἶπεν „ἀκροάσει ἀπολογουμένου, κἂν ἀδικοῦντα εὖρης, ἐπίθες δίκην.“ ταυτὶ δὲ ἔγραψεν οὐ τὸν Νικῆτην ἐκιδούς, ἀλλὰ τὸν Ροῦφον ἐς συγγνώμην ἐτοιμάζων, οὐ γὰρ ἂν ποτε ἄνδρα τοιοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ γενοῦσα οὐτ' ἂν ἀποκτεῖναι ὁ Ροῦφος, οὐτ' ἂν ἕτερον ζημιῶσαι οὐδέν, ὡς μὴ φανεῖν βαρῦς τῷ καθιστάντι αὐτὸν δικαστῆν ἐχθροῦ. διὰ μὲν δὴ ταῦτα ἐπὶ Ῥήνον τε καὶ Κελτοὺς ἦλθεν, παρελθὼν 20 δὲ ἐπὶ τὴν ἀπολογία οὕτω τι κατέπληξε τὸν Ροῦφον, ὡς πλείω μὲν ἀφεῖναι ἐπὶ τῷ Νικῆτῃ δάκρυα οὐ διεμέτρησεν αὐτῷ ὕδατος, ἀποπέμψαι δὲ οὐκ ἄτρωτον μόνον, ἀλλὰ καὶ περιβλεπτον καὶ ἐν τοῖς ζηλωτοῖς Σμυρναίων. τὸν δὲ ἄνδρα τοῦτον χρόνοις ὕστερον Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστῆς διορθούμενος ἐπέγραψε Νικῆτην τὸν κεκαθαρμένον, ἡγγνόησε δὲ ἀκροθίνια Πυγμαῖα κο- 25 λοςσῶ ἐφαρμόζων.

κ. Ἰσαῖος δὲ ὁ σοφιστῆς ὁ Ἀσσύριος τὸν μὲν ἐν μαιρακίῳ χρόνον ἡδοναῖς ἐδεδῶκε, γαστρός 513 τε γὰρ καὶ φιλοποσίας ἤτητο καὶ λεπτὰ ἡμίπλαστο καὶ θαμὰ ἦρα καὶ ἀπαρακαλύπτως ἐκόμαζεν, ἐς δὲ ἄνδρας ἦκων οὕτω τι μετέβαλεν, ὡς ἕτερος ἐξ ἑτέρου νομισθῆναι, τὸ μὲν γὰρ φιλόγελων ἐπεπολάζειν αὐτῷ, δοκοῦν ἀφείλε καὶ προσώπου καὶ γνώμης, λυρῶν τε καὶ αὐλῶν κτύποις οὐδ'

1. ἡροσται. h. ib. σοφιστικῆ περιβολῆ. r et p. ex corr. σοφιστικῆ τινι περιβολῆ. ζ. 2. τὸ δὲ σοφιστικὸν om. 2. g. σοφιστικῶ. f. ib. ἡ δὲ ἰδέα. v. ib. τοῦ λόγου. μ. suprascr. ων. 3. ὑποβέβηκεν. π, g. ib. ὑπόβακχος δὲ καὶ 1. ὑπόβακχος γὰρ ἐστὶ καὶ. μ, v. ὑπόβακχος γὰρ καὶ. ox, h, 3, E. 4. ἐμούς. h. νασμούς. B. 5. ἀξιούμενος τῆς. R, r, f. ἀξιούμενος καὶ τῆς. ρ, k, β, 2, 3, E. ib. ὡς μετ' ἀνδρὶ. π. 6. φόβου. R, r, f. 7. φοβῶμαι. ρ. (sic.) φοβοῦμαι. k. φοβοῦμαι. β, 2, 3, E. Ex diversis lectionibus integravi locum scribens φόβου „φοβοῦμαι“ ἔφη. 7. θρασυναμένου. r, f, β, ve. θρασυνομένου. R, k, 2, 3, E. 8. νῆ Δία om. 2, 3, e, m. ib. εἶπεν. 1. ἔφη. 2, 3, E. 9. δάκνων με. R. δάκνων. ζ. 10. Ἄλπεις τε καὶ Κυρήνην. R, r, f. Ἄλπεις τε καὶ Κυρήνην. k. et p in mg. γρ. Κυρήνην. 11. δ' αὐτῆς. r. ib. ᾧ ὄνομα Κλαύδιος Ροῦφος. R. 12. εἶπεν καὶ. R, f. 13. μὲν γὰρ δὴ. R. χρόνον μιᾶς. r, f. 14. στρατόπεδα. r. ib. ταῦτε γ' ἄλλα. μ, h, π, g. 15. ἐκαρτέρει. R, f, ρ, k, β. ib. πρὸς τὸν αὐτοκρ. r, f, β, p. πρὸς αὐτὸν αὐτοκρ. k. πρὸς αὐτοκρ. ζ. γράφειν. h. 16. Νέρωνα. h. ἔρωνα πολλὰ καὶ σχέτλια. R. Νέρβαν. r. 17. ἀκροάσει. R, r. ἀκροάση. ζ. ib. ταυτὶ δὴ. v. 18. διδοῦς. g. ib. Ροῦφον φανείς συγγνώμην. β. ib. ἐφ' ἑαυτῷ. r, 3, E. ὑφ' ἑαυτῷ. R, f, k, β, 2. 19. μηδέν. p. 20. Κελτὸν ἦλθεν. R. ib. παρελθὼν δ'. E. παρελθὼν δὲ. μ, h. 21. οὕτω τοι. μ, p. 22. καὶ ἐν τοῖς. f. ἐν τοῖς. 2, 3, E. 23. ἔγραψεν. f. ib. Σ. s. v. ἀκροθίνια Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστῆς ἔφη Νικῆτης ὁ κεκαθαρμένος, ἡγγνόησε ἀκροθίνια Πυγμαίων κολοςσῶ ἐφαρμόζων. ib. ἀκροθίνια. r, k. 26. ὁ σοφιστῆς Ἀσσύριος. R. 27. ἀπαρακαλύπτως. f, k. 28. οὕτω τοι. μ, h. οὕτω μετέβαλεν. R. 29. προσώπου καὶ γνώμην. g.

1, 19, §. 2, 20. p. 512. 513. = 26. 27.

ἐπὶ σκηπῆς ἔτι παρετίγγανεν, ἀπέδν δὲ καὶ τὰ λήδια καὶ τὰς τῶν ἐφεστρίδων βαφὰς καὶ τράπεζα ἐκόλασε καὶ τὸ ἔρᾶν μετέδθηκεν, ὥσπερ τοὺς προτέρους ὀφθαλμοὺς ἀποβαλὼν· Ἄρδουος γοῦν το ῥήτορος ἐρομένου αὐτόν, εἰ ἢ δεῖνα αὐτῷ καλῆ φαίνουτο, μάλα σωφρόνως ὁ Ἰσαῖος „πέπαυμαι εἶπεν „ὀφθαλμιῶν“. ἐρομένου δὲ αὐτόν ἐτέρου, τίς ἄριστος τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἰχθύων ἰ
5 βρώσιν, „πέπαυμαι“ ἔφη ὁ Ἰσαῖος „ταῦτα σπουδάξων, ξυνήκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρι γῶν“, ἐνδεικνύμενος δὴπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιά καὶ ὄνειρατα αἱ ἦδοναί πᾶσαι.

11 Τῷ δὲ Μιλησίῳ Διονυσίῳ ἀκροατῇ ὄντι τὰς μελέτας ξὺν ἀδῆ ποιουμένῳ ἐπιπλήτταν ὁ Ἰσαῖος „μειράκιον“ ἔφη „Ἰωνικόν, ἐγὼ δὲ σε ἄδειν οὐκ ἐπαίδευσά.“ νεανίσκου δὲ Ἰωνικοῦ θαυμάζοντι πρὸς αὐτόν τὸ τοῦ Νικίτου μεγαλοφρόνως ἐπὶ τοῦ Ξέρξου εἰρημένον „ἐκ τῆς βασιλείου νεῶς Α
10 γινῶν ἀναδησώμεθα“ καταγελάσας πλατὺ ὁ Ἰσαῖος „ἀνόητε“, εἶπεν, „καὶ πῶς ἀναχθήσῃ;“

514 Τὰς δὲ μελέτας οὐκ αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἀλλ' ἐπεσκεμμένας τὸν ἐξ ἔω ἐς μεσημβρίαν καιρὸν ἰδέαν δ' ἐπήσκησε λόγων οὐτ' ἐπιβεβλημένην, οὐτ' αὐτὸν, ἀλλ' ἀπέριττον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀπο χρώσαν τοῖς πράγμασιν. καὶ τὸ βραχέως ἐρμηνεύειν, τοῦτό τε καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν συνελεῖν ἐ βραχὺ Ἰσαίου εὖρημα, ὡς ἐν πλείοσι μὲν ἐτέροις, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσδε ἐδηλώθη· τοὺς μὲν γὰ
15 Λακεδαιμονίους ἀγωνιζόμενος τοὺς βουλευομένους περὶ τοῦ τείχους ἀπὸ τῶν Ὀμήρου ἐβραχυλόγησ τοσοῦτον·

„ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρης κόρην. ἀνέρα δ' ἀνίρ.“

οὕτω στήτέ μοι, Λακεδαιμόνιοι, καὶ τετειχίσμεθα.“ κατηγορῶν δὲ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνος, ὃ δεθέντος μὲν ἐκ χρησμῶν ἐπὶ προδοσίᾳ, κεκριμένης δὲ τῆς προδοσίας, ὡς ἀνέξευξεν ὁ Φίλιππος
20 ξυνέλαβε τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐς τρεῖς ἐννοίας, ἔστι γὰρ τὰ εἰρημένα ἐν τρισὶ τούτοις· „ἐλέγχῃ Πύθωνα προδεδωκότα τῷ χρήσαντι θεῷ, τῷ δῆσαντι δῆμῳ, τῷ ἀναξεύξαντι Φιλίππῳ, ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἐχρησεν, εἰ μὴ τις ἦν, ὁ δὲ οὐκ ἂν ἔδρησεν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν, ὁ δὲ οὐκ ἂν ἀνέξευξεν, εἰ μὴ δὶ ὄν ἦλθεν, οὐχ εὔρεν.“

καί. Ἐπεὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ διαλέξομαι καθ' ἀφ' ἑαυτοῦ πρότερον τῶν κακίξεν
25 αὐτόν πειρωμένων, ἀπαξιούσι γὰρ δὴ τὸν ἄνδρα τοῦ τῶν σοφιστῶν κύκλου διδυραμβώδη καλοῦν
515 τες καὶ ἀκόλαστον καὶ πεπαυμένον. ταυτὶ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν οἱ λεπτολόγοι καὶ νεώτερο καὶ μηδὲν ἀπ' αὐτοσχεδίου γλαύτης ἀναπνέοντες· φύσει μὲν γὰρ ἐπιφθονοὺς χρημα ἀνθρωποι· διαβάλλουσι γοῦν τοὺς μὲν εὐμήκεις οἱ μικροί, τοὺς δὲ εὐειδεῖς οἱ πονηροὶ τὸ εἶδος

1. ἐπὶ σκηπῆς. R. ib. λήδια. R, r, f, o. λῖδια. k. λύδια. β, 2, 3, e, m. 2. μετέδθηκεν. 1. μεδῆκεν. 2, 3, E. ib. ὄν. π. τοῦ om. m, o. 3. εἰ ἢ δεῖνα καλῆ. R. ib. πέπαυμαι ἔφη ὀφθαλμιῶν μάλα σωφρόνως ὁ Ἰσαῖος. E. 4. τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἰχθύων. 1. τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων. 2, 3, E. 5. ὁ Ἰσαῖος om. β. 6. ἐρομένου αὐτῷ. 4. ib. Σ. v. Ἰσαῖος· ὅτι Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσπασμένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος ἤρετο αὐτόν τις· τ. ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων — ὡς σκιά καὶ ὄνειρατα αἱ ἦδοναί πᾶσαι. ὡς σκιά etiam pe habet, cum Σ B, E.

7. Μιλησίῳ om. k. ib. ποιουμένου. R. 9. τὸ τοῦ Νικίτου. r, q, k, β. τὸ τοῦ Ψικίτου. R. τῷ τοῦ Νικίτου. τὸ τῷ Νικίτῃ. v, p, g. pe. τῷ Νικίτῃ (om. τὸ) h, K. τὸ τὸν Νικίτην. μ. ib. μεγαλοφρόνως. k. μεγαλοφρόνως. E. ib. νεῶς. 1, ve, pe. νηός. 2, 3, E. 10. ἀνόητος. π, g.

11. ὡς αὐτοσχεδίους. o. ib. ἐπεσκεμμένους. k. ἐπισκεμμένους. β. ἐπισκεμμένας. h. 12. οὐτε ἐπιβεβλημένην. 4. 13. καὶ βραχέως. 1. καὶ τὸ βραχέως. 2, 3, E. ib. τοῦτο καί. R. τοῦ τότε καί. r, f, q. τοῦτό τε καί. k (sic). τοῦτο τε om. β, 2, 3, E. ib. καὶ πᾶσαν. r et p ex corr. καὶ πᾶσαν τῆν. γ. 14. τοὺς γὰρ. μ. 15. ἀγωνιζόμενος. R, E. k, β. ib. καὶ βουλευομένους. R, f, k, β. τοὺς βουλομένους. m. ib. ἐβραχυλόγησεν. f. 16. τοσαῦτα. R. 17. ἀσπίδ' ἄρ'. R, π. ἀσπίς ἀσπίδ'. k. ἀσπίς ἄρ' ἐπ' ἀσπίδ'. μ. ib. καὶ κόρης κόρην. β. κόρης κόρη. h. 18. οὐ στήτε. E. 19. ἐπὶ προδοσίᾳ ἐκ χρησμῶν. R. ἐκ χρησμοῦ. p. ib. τῆς om. R. 20. ξυνέβαλε. R, r, f, g, h. ib. ἐνοίας. 1. ib. ἐν om. β. ib. ἐλέγχω. 1 (ἐλέγχων. R). ἐλέγξω. 2, 3, E. 21. ἀναξεύξαντι Φιλίππῳ δῆμῳ. f. in r δῆμῳ mg. habet. 23. ἀνέξευξεν. r. ἔξευξε. k.

24. καθ' ἀφ' ἑαυτοῦ. v. 25. αὐτῶν. k. ib. κύκλου. R. 26. ταυτὶ. R, r. ταυτὶ γὰρ. h. ταυτὶ δὲ. C reliqui. = ταυτὶ δὲ. E. 27. ἀπ' αὐτοσχεδίου. 1, o. ὑπ' αὐτοσχεδίου. 2, 3, e, m. ib. ἀναπνέοντος. v. 28. γοῦν om. ib. αἰδεῖς. k. εὐειδεῖς. fe. εὐηδεῖς. h, m.

τοὺς δὲ κούφους τε καὶ δρομικούς οἱ βραδεῖς καὶ ἑτερόποδες, τοὺς θαρσαλέους οἱ δειλοὶ καὶ οἱ ἄμουσοι τοὺς λυρικούς, τοὺς δ' ἄμφι παλαίστραν οἱ ἀγύμναστοι, καὶ οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ πεπλημένοι τὴν γλωττίαν τινες καὶ βοῦν ἀφωνίας ἐπ' αὐτὴν βεβλημένοι καὶ μήτ' ἂν αὐτοὶ τι ἐνθυμηθέντες μέγα, μήτ' ἂν ἐνθυμηθέντος ἑτέρου ξυμφήσαντες διαπτύοιεν τε καὶ κακίζοιεν τὸν ἐτοιμότητα δὴ καὶ θαρραλεώτατα καὶ μεγαλειότατα τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ Ἑλλήνων ἐρημνεύσαντα. ὡς δὲ ἠγνοήμασι τὸν ἄνδρα, ἐγὼ δηλώσω, καὶ ὁποῖον αὐτῷ καὶ τὸ τοῦ οἴκου σχῆμα.

Ἀρχιερεὺς μὲν γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀσίας αὐτός τε καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ καὶς ἐκ πατρὸς πάντες, ὁ δὲ στέφανος οὗτος πολὺς καὶ ὑπὲρ πολλῶν χρημάτων. δίδυμός τε ἀποτεχθεὶς ἄμφω μὲν ἦσθη ἰν σαργάνοις, πεμπταίων δὲ ὄντων κεραινωῶ μὲν ἐβλήθη ὁ ἕτερος, ὁ δὲ οὐδεμίαν ἐπηρώθη τῶν αἰσθήσεων ξυγκατακειμένος τῷ βληθέντι. καίτοι τὸ τῶν σκηπτῶν πῦρ οὕτω δριμύ καὶ θειώδες, ὡς τῶν ἀγχοῦ τοὺς μὲν ἀποκτείνειν κατ' ἐκπλήξιν, τῶν δὲ ἀκοάς τε καὶ ὀφθαλμοὺς δίνεσθαι, τῶν δὲ ἐς τοὺς νοῦς ἀποσκήπτειν. ἀλλ' οὐδενὶ τούτων ὁ Σκοπελιανὸς ἦλω, διετέλεσε γὰρ δὴ καὶ ἐς γῆρας βαδὺ ἀκραιὸς τε καὶ ἄρτιος. τουτὶ δὲ ὁπόθεν θαυμάζω, δηλῶσαι σοι βούλομαι· ἐδεικνουν μὲν κατὰ τὴν Ἀἴμον ὑπὸ δρυὶ μεγάλη θερισταὶ ὄκτω περι τὸ καλούμενον Κέρας τῆς νήσου, τὸ δὲ χωρίον τοῦτο λιμὴν ἐστὶν ἐς κεραιὰς ἐπιστρέφων λεπτὰς, νέφους δὲ τὴν δρυὶν περισχόντος καὶ σκηπτῶ ἐς αὐτὴν ἐκδοθέντος ἢ μὲν ἐβέβλητο, οἱ θερισταὶ δὲ ἐκπλήξεως αὐτοῖς ἐμπεισούσης, ἐφ' οὐκ ἐτυχεν ἕκαστος πράττων, οὕτως ἀπέθανεν, ὁ μὲν γὰρ κύλικα ἀναιρούμενος, ὁ δὲ πίνων, ὁ δὲ μάττων, ὁ δὲ ἐσθίαν, ὁ δὲ τι ποιῶν τὰς ψυχὰς ἀφῆκαν ἐπιτεθυμμένοι καὶ μέλανες, ὥσπερ οἱ χαλκοὶ τῶν ἀνδριάντων περὶ τὰς ἐμπύρους τῶν πηγῶν κεκαπνισμένοι. ὁ δὲ οὕτω τι οὐκ ἀθεεὶ ἐρέφετο, ὡς διαφυγεῖν μὲν τὸν ἐκ τοῦ σκηπτῶ θάνατον, ὃν μηδὲ οἱ σκληρότατοι τῶν ἀγροίκων διέφυγον, ἄτροτος δὲ μείναι τὰς αἰσθήσεις καὶ τὸν νοῦν ἔτοιμος καὶ ὕπνου κρείττων, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ νωθρὸν αὐτοῦ ἀπῆν.

Ἐφοίτησε δὲ τοὺς ἱστορικούς τῶν λόγων παρὰ τὸν Σμυρναῖον Νικήτην μελετήσαντα μὲν ἐπιφανῶς, πολλῶ δὲ μείζον ἐν δικαστηρίοις πνεύσαντα. δεομένων δὲ τῶν Κλαζομενίων τὰς μελέτας αὐτὸν οἴκοι ποιῆσθαι καὶ προσήσεσθαι τὰς Κλαζομενὰς ἐπὶ μέγα ἡγουμένων, εἰ τοιοῦτος ἀνὴρ ἐμπαιδεύσοι σφίσι, τουτὶ μὲν οὐκ ἀμούσως παρηγήσατο τὴν ἀηδόνα φήσας ἐν οἰκίσκῳ μὴ ἄδειν, ὥσπερ δὲ ἄλλος τι τῆς ἑαυτοῦ εὐφωνίας τὴν Σμύρναν ἐσκέψατο καὶ τὴν ἡγῶ τὴν ἐκεῖ πλείστου ἔξισαν ᾤθη. πάσης γὰρ τῆς Ἰωνίας οἶον μουσείου πεπολισμένης ἀρτιστάτην ἐπέχει τάξιν ἢ Σμύρνα, καὶ ἄπειρ ἐν τοῖς ὄργανοις ἢ μαγὰς.

Αἰ δὲ αἰτίαι, δι' ἃς ὁ πατήρ ἐξ ἡμέρου τε καὶ πρᾶτον χαλεπὸς αὐτῷ ἐγένετο, λέγονται μὲν ἐπὶ πολλὰ, καὶ γὰρ ἡ δεινα καὶ ἡ δεινα καὶ πλείους, ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀληθεστάτην δηλώσω· μετὰ γὰρ

1. τοὺς δὲ κούφους. R, γ, β, v. τοὺς κούφους. 2, 3, E. ib. καὶ μικροὺς. f, k. ib. τοὺς θαρσαλέους οἱ δειλοὶ om. R, γ, f, in k, β leguntur post λυρικούς. ib. καὶ ἄμουσοι. k. 2. τοὺς δ' ἄμφι. 1. καὶ τοὺς ἄμφι. v, ox, h, 3, E. καὶ οἱ ἄμφι. μ. ib. καὶ οὐς χρῆ. g. 4. κακίζειν. h. 5. ἐτοιμότητα δὴ. R. ἐτοιμότητα δὴ. γ, f, β. ἐτοιμότητα καὶ. k. ἐτοιμότητα τε. 2, 3, E. ib. θαρραλεώτατα. β. ib. καὶ μεγαλειότατα om. h. 6. ποῖον. π, g. ib. αὐτοῦ. R, v.

8. τε om. m. ib. ἦσθη. E. 9. μὲν om. 2. 10. ξυγκείμενος. β. ib. θειώδες. μ. 11. κατὰ ἐ. f. ib. τῶν δὲ. 1. τοὺς δὲ. 2, 3, E. 12. οὐδὲν τούτων. γ. ib. δὴ om. R, v. 13. τε om. 2, 3, E. ib. τοῦτο. μ, v. ib. δὲ om. g. 14. τὴν om. R, g. ib. παρὰ. R. ib. καλούμενον om. β. 15. ἐπιστρέφων ἐς κεραιὰς. μ. ἐπιστρέφον. π, g. 16. αὐτῶ. R. τῆς αὐτοῖς. g. 17. ἐτυχεν ἕκαστος πράττων. 1. ἕκαστος ἐτυχε πράττων. 2, 3, E. 18. ὁ δὲ μάττων. 1. ὁ δὲ

βέπτων 2, 3, E. ib. ὁ δὲ τι ποιῶν. R, f, φ, k, β, o. Desunt verba in γ, 2, 3, e, m. 19. παρὰ. R. ib. ἐμπειροῦς. k (sic corr.). ἐμπήρους. e. ib. κεκαπνισμένοι. φ ex corr. k. κεκαπνισμένοι. p in mg. κεκαπνισμένοι om. ζ. 20. ἐκ σκηπτῶ. f. 21. ἄτροτος. R. ἄτροτος. β.

23. ἐφοίτησεν. f. ἐφοίτα. π, g. 24. καὶ ἐν. R. 25. προσθήσεσθαι. β. ib. μεγάλα. h. ib. εἰ τοιοῦτος. R, π. εἰ τοιοῦτος δὲ. γ, f, k, β. εἰ τοιοῦτος. 2, 3, E. Fo: εἰ τοιοῦτος δὴ. 26. ἐμπαιδεύσοι. R. 27. ἑαυτοῦ om. f et φ pr. m. ib. τὴν om. R, γ, f et φ pr. m. o.

30. αἰ δὲ αἰτίαι. f. αἰ δ' αἰτίαι. E. ib. χαλεπῶς. R, e. 31. καὶ ἡ δεινα om. R.

1, 21, §. 2. 3. 4. p. 516. = 29, 30. 31.

ἐπὶ σκηπῆς ἔτι παρετύγγανεν, ἀπέδν δὲ καὶ τὰ λήδια καὶ τὰς τῶν ἐφεστρίδων βαφὰς καὶ τράπεζαν ἐκόλασε καὶ τὸ ἐρᾶν μετέδθηκεν, ὥσπερ τοὺς προτέρους ὀφθαλμοὺς ἀποβαλὼν· Ἄρδουος γοῦν τοῦ φήτορος ἐρομένου αὐτόν, εἰ ἢ δεῖνα αὐτῷ καλῆ φαίνοιτο, μάλα σωφρόνως ὁ Ἰσαῖος „πέπαυμαι“ εἶπεν „ὀφθαλμιῶν“. ἐρομένου δὲ αὐτόν ἑτέρου, τίς ἄριστος τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἰχθύων ἐς βρωσίν, „πέπαυμαι“ ἔφη ὁ Ἰσαῖος „ταῦτα σπουδάξων, ξυνῆμα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν“, ἐνδεικνύμενος δὴπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκυῖα καὶ ὄνειρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι.

11 Τῷ δὲ Μιλησίῳ Διονυσίῳ ἀπροατῆ ὄντι τὰς μελέτας ξὺν ᾧδῃ ποιουμένῳ ἐπιπλήττων ὁ Ἰσαῖος „μειράκιον“ ἔφη „Ἰωνικόν, ἐγὼ δὲ σε ἄδειν οὐκ ἐπαίδευσά.“ νεανίσκου δὲ Ἰωνικοῦ θαυμάζοντος πρὸς αὐτόν τὸ τοῦ Νικήτου μεγαλοφώνως ἐπὶ τοῦ Ξέρξου εἰρημένον „ἐκ τῆς βασιλείου νεῶς Αἰ-
10 γιανν ἀναδησώμεθα“ καταγελάσας πλατὺ ὁ Ἰσαῖος „ἀνόητε“, εἶπεν, „καὶ πῶς ἀναχθήσῃ;“

514 Τὰς δὲ μελέτας οὐκ αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἀλλ' ἐπισκεμμένας τὸν ἐξ ἔω ἐς μεσημβρίαν καιρόν. ἰδέαν δ' ἐπήσκησε λόγων οὐτ' ἐπιβεβλημένην, οὐτ' αὐδον, ἀλλ' ἀπέριττον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀποχρῶσαν τοῖς πράγμασιν. καὶ τὸ βραχέως ἐρμηνεύειν, τοῦτό τε καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν συνελεῖν ἐς βραχὺ Ἰσαίου εὖρημα, ὡς ἐν πλείοσι μὲν ἑτέροις, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσδε ἐδηλώθη· τοὺς μὲν γὰρ
15 Λακεδαιμονίους ἀγωνιζόμενος τοὺς βουλευομένους περὶ τοῦ τείχους ἀπὸ τῶν Ὀμήρου ἐβραχυλόγησε τοσοῦτον·

„ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνίρ·

οὕτω στήτέ μοι, Λακεδαιμόνιοι, καὶ τετειχίσμεθα.“ κατηγορῶν δὲ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνος, ὡς
δεδέντος μὲν ἐκ χρησμῶν ἐπὶ προδοσίᾳ, κεκριμένης δὲ τῆς προδοσίας, ὡς ἀνέξευξεν ὁ Φίλιππος,
20 ξυνέλαβε τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐς τρεῖς ἐννοίας, ἔστι γὰρ τὰ εἰρημένα ἐν τρισὶ τούτοις· „ἐλέγχω Πύθωνα προδεδωκότα τῷ χρήσαντι θεῷ, τῷ δήσαντι δῆμῳ, τῷ ἀναξεύξαντι Φιλίππῳ, ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἐχρησεν, εἰ μὴ τις ἦν, ὁ δὲ οὐκ ἂν ἔδησεν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν, ὁ δὲ οὐκ ἂν ἀνέξευξεν, εἰ μὴ δὶ ὃν ἦλθεν, οὐχ εὖρεν.“

καί. Ἐπεὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ διαλέξομαι καθαρῶς ἀναψόμενος πρότερον τῶν κακίμων
25 αὐτόν πειρωμένων, ἀπαξιούσι γὰρ δὴ τὸν ἄνδρα τοῦ τῶν σοφιστῶν κύκλου διδυραμβώδη καλοῦν-
515 τες καὶ ἀκόλαστον καὶ πεπαχυσμένον. ταυτὶ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν οἱ λεπτολόγοι καὶ νωθροὶ καὶ μηδὲν ἀπ' αὐτοσχεδίου γλώττης ἀνακνέοντες· φύσει μὲν γὰρ ἐπίφθορον χρῆμα ἄνθρωποι· διαβάλλουσι γοῦν τοὺς μὲν εὐμήκεις οἱ μικροί, τοὺς δὲ εὐειδεῖς οἱ πονηροὶ τὸ εἶδος.

1. ἐπὶ σκηπῆς. R. ib. λήδια. R. r, f, o. λήδια. k. λύδια. β, 2, 3, e, m. 2. μετέδθηκεν. 1. μετέδθηκεν. 2, 3, E. ib. οὐκ. π. τοῦ om. m, o. 3. εἰ ἢ δεῖνα καλή. R. ib. πέπαυμαι ἔφη ὀφθαλμιῶν μάλα σωφρόνως ὁ Ἰσαῖος. E. 4. τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἰχθύων. 1. τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων. 2, 3, E. 5. ὁ Ἰσαῖος om. β. 6. ἐρομένῳ αὐτῷ. β. ib. Σ. v. Ἰσαῖος· ὅτι Ἰσαίου τοῦ φήτορος νεωτέρου ἀσωτενομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος ἤγετο αὐτόν τις· τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων — ὡς σκυῖα καὶ ὄνειρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. ὡς σκυῖα etiam pe habet, cum Σ B, E.

7. Μιλησίῳ om. k. ib. ποιουμένου. R. 9. τὸ τοῦ Νικήτου. r, q, k, β. τὸ τοῦ Ψικήτου. R. τῷ τοῦ Νικήτου. f. τὸ τῷ Νικήτῃ. v, p, g. pe. τῷ Νικήτῃ (om. τὸ) h, K. τὸ τὸν Νικήτην. μ. ib. μεγαλοφώνως. k. μεγαλοφώνως. h. ib. νεῶς. 1, ve, pe. νηός. 2, 3, E. 10. ἀνόητος. π, g.

11. ὡς αὐτοσχεδίους. o. ib. ἐπισκεμμένας. β. ἐπισκεμμένας. h. 12. οὐτε ἐπιβεβλημένην. p. 13. καὶ βραχέως. 1. καὶ τὸ βραχέως. 2, 3, E. ib. τοῦτο καί. R. τοῦ τότε καί. r, f, q. τοῦτο τε καί. k (sic). τοῦτο τε om. β, 2, 3, E. ib. καὶ πᾶσαν. r et p ex corr. καὶ πᾶσαν τὴν. ζ. 14. τοὺς γὰρ. μ. 15. ἀγωνιζόμενος. R, f, k, β. ib. καὶ βουλευομένους. R, f, k, β. τοὺς βουλομένους. m. ib. ἐβραχυλόγησεν. f. 16. τσαῦτα. R. 17. ἀσπίς δ' ἄρ'. R, π. ἀσπίς ἀσπίδ'. k. ἀσπίς ἄρ' ἐπ' ἀσπίδ'. μ. ib. καὶ κόρυς κόρυν. β. κόρης κόρη. h. 18. οὐ στήτε. E. 19. ἐπὶ προδοσίᾳ ἐκ χρησμῶν. R. ἐκ χρησμοῦ. p. ib. τῆς om. R. 20. ξυνέβαλε. R, r, f, g, h. ib. ἐννοίας. β. ib. ἐν om. β. ib. ἐλέγχω. 1 (ἐλέγχων. R). ἐλέγξω. 2, 3, E. 21. ἀναξεύξαντι Φιλίππῳ δῆμῳ. f. in r δῆμῳ mg. habet. 23. ἐνέξευξεν. r. ἔξευξε. k.

24. καθαρῶς ἀναψόμενος. v. 25. αὐτῶν. k. ib. κύκλου. R. 26. ταυτὶ. R, r. ταυτὶ γὰρ. h. ταυτὶ δὲ. C reliqui. καὶ ταυτὶ δὲ. E. 27. ἀπ' αὐτοσχεδίου. 1, o. ὑπ' αὐτοσχεδίου. 2, 3, e, m. ib. ἀνακνέοντος. v. 28. γοῦν om. k. ib. εὐειδεῖς. k. εὐειδεῖς. fe. εὐηδεῖς. h, m.

τέλειον ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν, ὁ δὲ ἀπερχήτο μὲν καὶ τῇ φύσει λαμπρᾷ τε οὔσῃ καὶ μεγαλογνώμονι, καὶ τὸν μεθ' ἡμέραν καιρὸν ἤττον ἐσπουδάξεν, ἀνπνότατος δ' ἀνθρώπων γενόμενος „ὦ νύξ“, ἔλεγε „σὺ γὰρ δὴ πλείστον σοφίας μετέχεις μέρος θεῶν“, ξυνεργὸν δὲ αὐτὴν ἐποιεῖτο τῶν ἑαυτοῦ φρονιμάτων. λέγεται γοῦν καὶ ἐς ὄρθρον ἀποτεῖναι σπουδάζων ἀπὸ ἐσπέρας. προσέκειτο μὲν οὖν ἅπασι ποιήμασι, τραγωδίας δὲ ἐνεφορεῖτο, ἀγωνιζόμενος πρὸς τὴν τοῦ διδασκάλου μεγαλοφωνίαν, ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ μέρους ὁ Νικήτης σφόδρα ἐθανυμάζετο. ὁ δὲ οὕτω τι μεγαλοφωνίας ἐπιμειζον ἤλασεν, ὡς καὶ Γιγαντίαν ξυνθεῖναι παραδοῦναι τε Ὀμηρίδαις ἀφορμὰς ἐς τὸν λόγον. ὠμίλει δὲ σοφιστῶν μὲν μάλιστα Γοργία τῷ Λεοντίνῳ, ῥητόρων δὲ τοῖς λαμπρὸν ἤχουσιν. τὸ δὲ ἐπίχαρι φύσει μᾶλλον εἶχεν ἢ μελέτη, πρὸς φύσεως μὲν γὰρ τοῖς Ἰωνικοῖς τὸ ἀστεῖζεσθαι, τῷ 519 δ' αὐ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων τοῦ φιλόγελω περιῆν. τὸ γὰρ κατηφές δυσξύμβολόν τε καὶ ἀηδὲς ἤγειτο. 10 παρήει δὲ καὶ ἐς τοὺς δῆμους ἀνειμένῳ τε καὶ διακεχυμένῳ τῷ προσώπῳ, καὶ πολλῶ πλέον, ὅτε ξὺν ὀργῇ ἐκκλησιάζοιεν, ἀνιῖς αὐτοὺς καὶ διαπραίνων τῇ τοῦ εἵδους εὐθυμία. τὸ δὲ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἤθος οὔτε φιλοχρήματος οὔτε φιλολοίδωρος· προῖκα μὲν γὰρ ξυνέταπτεν ἑαυτὸν τοῖς ὑπὲρ ψυχῆς κινδυνεύουσιν, τοὺς δὲ λουδορομένους ἐν τοῖς λόγοις καὶ θυμοῦ τινα ἐπίδειξιν ἤγουμένους ποιῆσθαι γραΐδια ἐκάλει μεθύοντα καὶ λυτῶντα. τὰς δὲ μελέτας μισθοῦ μὲν ἐποιεῖτο, ὁ 15 δὲ μισθὸς ἦν ἄλλος ἄλλου καὶ ὡς ἕκαστος οἶκον εἶχεν, παρήει τε ἐς αὐτοὺς οὔθ' ὑπερφρονῶν καὶ σεσοβημένος, οὔθ' ὥσπερ οἱ δεδιότες, ἀλλ' ὡς εἰκὸς ἦν τὸν ἀγωνιῶντα μὲν ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης, θαρροῦντα δὲ τῷ μὴ ἂν σφαλῆναι. διελέγετο δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θρόνου ξὺν ἀβρότῃ, ὅτε δὲ ὀρθὸς διελέγετο, ἐπιστροφῆν τε εἶχεν ὁ λόγος καὶ ἔρωστο. καὶ ἐπεσκοπεῖτο οὐκ ἔνδον, οὔθ' ἐν τῷ ὀμίλῳ, ἀλλ' ὑπεξίων ἐν βραχεῖ τοῦ καιροῦ διεώρα πάντα. περιῆν δὲ αὐτῷ καὶ εὐφωνίας, καὶ 20 τὸ φθέγμα ἠδονὴν εἶχε τὸν τε μηρὸν θαμὰ ἐπληττεν ἑαυτὸν τε ὑπεγείρων καὶ τοὺς ἀκρωμένους. ἄριστος μὲν οὖν καὶ σχηματίζει λόγον καὶ ἐπαμφοτέρως εἰπεῖν, θαυμασιώτερος δὲ περὶ τὰς ἀμαιοτέρας τῶν ὑποθέσεων καὶ πολλῶ πλέον περὶ τὰς Μηδικάς, ἐν αἷς οἱ Λαρεῖοί τε εἰσι καὶ οἱ 520 Ἄεξαι, ταύτας γὰρ αὐτὸς τέ μοι δοκεῖ ἄριστα σοφιστῶν ἐρμηνεύσαι παραδοῦναι τε τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἐρμηνεύειν. καὶ γὰρ φρόνημα ἐν αὐταῖς ὑπεκρίνατο καὶ κούφότητα τὴν ἐν τοῖς βαρβάροις 25 ἠθεσιν. ἐλέγετο καὶ σεῖεσθαι μᾶλλον ἐν ταύταις, ὥσπερ βραχεύων, καὶ τινος τῶν ἀμφὶ τὸν Πολέμουνα τυμπανίζειν αὐτὸν φήσαντος λαβόμενος ὁ Σκοπελιανὸς τοῦ σκώμματος „τυμπανίζω μὲν“, εἶπεν „ἀλλὰ τῇ τοῦ Ἄλαντος ἀσπίδι.“

Βασίλειοι δὲ αὐτοῦ πρεσβεῖαι πολλαὶ μὲν, καὶ γὰρ τις καὶ ἀγαθὴ τύχη ξυνηκολούθει πρεβ 519 βεύοντι, ἀρίστη δὲ ἡ ὑπὲρ τῶν ῥυπέλων· οὐ γὰρ ὑπὲρ Σμυρναίων μόνων, ὥσπερ αἱ πλείους, 30

1. μέλει. γ et suprascr. τ. 2. μεθ' ἡμέραν δὲ. 1. καὶ μεθ' ἡμέραν. μ. ib. δ' om. 1. ib. ἀνπνότατος. R. 2. ὅθ' om. R. ib. μετέχεις σοφίας. R. ib. θεῶν. β. ib. καὶ αὐτὴν. R. δὲ αὐτῇ. γ. αὐτὴν om. β. ib. ἑαυτοῦ om. R. 3. λέγεται — προσέκειτο om. ν. 4. ἅπασι τοῖς. π. ib. δὲ ἐνεφορεῖτο. R, γ, Γ, κ. δὲ καὶ ἐνεφορεῖτο. β, 2, 3, E. 5. ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ μέρους ὁ Νικήτης σφόδρα ἐθανυμάζετο. R. ἀπὸ γὰρ τούτου σφόδρα τοῦ μέρους ἐθανυμάζετο 6. Νικήτης. β. ἀπο γὰρ τούτου σφόδρα τοῦ μέρους ὁ Ν. ἐθανυμάζετο. ζ. ib. οὕτω τοι. ρ. οὕτω τὸ. e. τε om. κ. 7. οὔτω — ξυνθεῖναι om. μ, ν, Bonf. 7. δοῦναι τε. μ, ν. ib. ἀφορμαῖς. μ. 8. τῶν σοφιστῶν. κ. ib. μάλα. π. 9. πρὸς φύσεως. 1 et p ex corr. προσφρῆς. 2, 3, E. ib. τὸ δ' αὐ. β. καὶ ἐπὶ τῶν λόγων. 2, φ, π, γ, E. καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ. β. καὶ et om. ἐπὶ τῶν λόγων 1 et p ex erasione. 10. τοῦ φιλόγελω. ρ. τῷ φιλόγελω. R, γ, Γ. τῷ φιλολόγῳ. φ. κ. φιλόγελων. β. τὸ φιλόγελων, φ, π, γ, e, m. τὸ φιλόγελων. ο. ib. παρήν. R. 11. καὶ om. β, 2, 3, E. ib. ἀνειμένῳ τε καὶ διακεχυμένῳ. β. ἀνειμένῳ. ζ. ib. ὅτε καὶ ξὺν. R. 12. καὶ τοῦ εἵδους. ρ, κ. ib. τοῖς om. β. 13. οὐ φιλοχρήματος. R. φιλολοίδωρος. ν, h. φιλόδορος. κ. ib. γὰρ om. R, γ, Γ. 14. κινδυνεύμασι. R, γ, Γ. ib. ἡγουμένου. β. ib. τινα ἐπίδειξιν. 1 et p ex corr. ἐπίδειξιν. 2, 3, E. 15. καὶ. R. τε καὶ. ζ. 16. καὶ οὔθ' ὑπερφρονῶν. γ. 17. ἀγωνιῶντα. γ. μὲν om. μ. ib. ἑαυτῆς. R. αὐτοῦ. h. 18. δὲ om. R. ib. τοῦ μῆ. R. τῷ μὲν. β. ib. ἀπὸ μὲν θρόνου. π. μὲν ἀπὸ τοῦ θρόνου. 2. 19. ὀρθῶς. γ. ib. Fo: διαλέγοιτο. ib. τε om. μ, ν. ib. οὔθ' ἔνδον. ν. 20. καὶ μεγαλοφωνίας. μ. 21. εἶχεν. Γ. 22. δὲ om. 1 praeter β. 23. εἶπεν. Γ. 24. παραγιγνομένοις. μ. 25. τὸ γὰρ. corr. in mg. κ. ib. Fo: ὑπεκρίνατο. ib. τὴν om. β. 26. ἀμφὶ τὸν. 1, o. ἀμφὶ. 2, 3, e, m. 27. λαμβανόμενος. h. ib. τοῦ λόγου. R. ib. τυμπανίζω μὲν. R, γ, β, ν, ρ, π, γ, re. τυμπανίζωμεν. Γ, κ. τυμπανίζω μὲν. 2, φ, E. 29. τ. e, m. 30. μόνων. β. μόνων. ζ.

ἀλλ' ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ὁμοῦ πάσης ἐπρεσβεύθη. τὸν δὲ νοῦν τῆς πρεσβείας ἐγὼ δηλώσω· ἐδόκει τῷ βασιλεῖ μὴ εἶναι τῇ Ἀσίᾳ ἀμπέλους, ἐπειδὴ ἐν οἴνῳ στασιάζειν ἔδοξαν, ἀλλ' ἐξηρησθαι μὲν τὰς ἤδη πεφυτευμένας, ἄλλας δὲ μὴ φυτεύειν ἔτι. ἔδει δὲ πρεσβείας ἀπὸ τοῦ κοινου καὶ ἀνδρός, ὃς ἐμελλεν ὄσπερ Ὀρφεύς τις ἢ Θάμυρις ὑπὲρ αὐτῶν θέλξειν. αἰροῦνται τοίνυν Σκοπελιανὸν πάντες, ὁ δ' οὕτω τι ἐκ περιουσίας ἐκράτει τὴν πρεσβείαν, ὥς μὴ μόνον τὸ ἐξεῖναι φυτεύειν ἐπανελθεῖν ἔχων, ἀλλὰ καὶ ἐπιτίμια κατὰ τῶν μὴ φυτευόντων. ὥς δὲ ἠὺδοκίμησε τὸν ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ τῶν ἀμπέλων, δηλοῖ μὲν καὶ τὰ εἰρημένα, ὁ γὰρ λόγος ἐν τοῖς θαυμασιωτάτοις, δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τῷ λόγῳ, δῶρων τε γὰρ ἐπ' αὐτῷ ἔτυχεν, ἃ νομίζεται παρὰ βασιλεῖ, πολλῶν τε προσρήσεών τε καὶ ἐπαίνων, νεότης τε αὐτῷ λαμπρὰ ξηνηκολούθησεν ἐς Ἰωνίαν σοφίας ἐρῶντες.

VII 10 Ἐπεὶ δὲ Ἀθήνησιν ἐγένετο, ποιεῖται αὐτὸν ξένον ὁ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ πατὴρ Ἀττικὸς
521 θανμάζων ἐπὶ φητορικῇ μᾶλλον ἢ τὸν Γοργίαν ποτὲ Θετταλοῖ. ὁπόσοι γοῦν τῶν πάλαι φητόρων ἐρμαὶ ἦσαν ἐν τοῖς τῆς οἰκίας δρόμοις, ἐκέλευε τούτους βάλλεσθαι λίθοις, ὥς διεφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. μειράκιον μὲν δὴ ἐτύγχανεν ὧν ὁ Ἡρώδης τότε καὶ ὑπὸ τῷ πατρὶ ἔτι, τοῦ δὲ αὐτοσχεδιάζειν ἦρα μόνου, οὐ μὴν ἐθάρρει γε αὐτό. οὐδὲ γὰρ τῷ Σκοπελιανῷ ξυγγεγονῶς ἦν ἐς ἐκείνῳ
15 πῶ τοῦ χρόνου, οὐδ' ἦτις ἢ τῶν αὐτοσχεδίων ὁρμὴ γινώσκων, ὅθεν ἀσμένῳ οἱ ἐγένετο ἢ ἐπιδημία τοῦ ἀνδρός. ἐπειδὴ γὰρ λέγοντος ἤκουσε καὶ διακτιθεμένου τὸν αὐτοσχεδίων, ἐπερωσθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἠτοιμάσθη, καὶ τὸν πατέρα δὲ ἦσαι διανοηθεὶς ἀπαγγέλλει οἱ μελέτην ἐς τὴν ἰδέαν τοῦ ξένου. ὁ πατὴρ δὲ ἠγάσθη τε αὐτὸν τῆς μιμήσεως καὶ πεντακόσια ἔδωκεν αὐτῷ τάλαντα, ἔδωκε δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Σκοπελιανῷ πεντεκαίδεκα, ὁ δὲ, ὅσαπερ ὁ πατὴρ, τοσαῦτα ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ
20 δωρεᾶς προσέδωκεν αὐτῷ, ἔτι καὶ διδάσκαλον ἑαυτοῦ προσειπῶν. τουτὶ δὲ συνιέντι Ἡρώδου καὶ τῶν τοῦ Πακτωλοῦ πηγῶν ἦδιον.

VIII Τὴν δὲ εὐτυχίαν, ἣ περὶ τὰς πρεσβείας ἐχρήτο, ξυμβάλλειν ἐστὶ καὶ τοῖσδε· ἔδει μὲν γὰρ τοῖς Σμυρναίοις τοῦ πρεσβεύσαντος ὑπὲρ αὐτῶν ἀνδρός, ἢ πρεσβεία δὲ ἦν ὑπὲρ τῶν μεγίστων. ὁ μὲν δὴ ἐγήρασκεν ἤδη καὶ τοῦ ἀποδημεῖν ἐξώρως εἶχεν, ἐχειροτονεῖτο δὲ ὁ Πολέμων οὕτω πεπρεσβεύ-
25 κῶς πρότερον. εὐξάμενος οὖν ὑπὲρ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐδεῖτο γενέσθαι οἱ τὴν τοῦ Σκοπελιανοῦ πειθῶ, καὶ περιβαλὼν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας

„δὸς δέ μοι ὅμοιον τὰ σὰ τέχνα θεωρηθῆναι,
αἰ' κ' ἐμὲ σοὶ ἴσῳσι.“

1. τῷ βασιλεῖ om. R. 2. τῇ Ἀσίᾳ μὴ εἶναι. R. ib. ἐξηρησθαι. β. ἐξαιρησθαι. p. ἐξαιρεῖσθαι. E. 3. ἔδει δὲ p, ve. ib. ἀνδρός, ὥς. e. 4. λέξειν. R. ib. οἱ πάντες. R. 5. οὕτω τοι. p, h. ib. τὸ ἐξῆν. R, γ, f, k. 6. ἀγῶνα τοῦτον. R. 7. ὁ γὰρ λόγος. β. ὁ δὲ λόγος. 2, 3, E. ὁ λόγος. 1 om. part. ib. θαυμασιώτατα. 2, φ, π, g, e, 8. ἃ μὴ. β. νομίζετε. γ. ib. προσρήσεών τε. γ, f. τε om. ζ. 10. ἐπειδὴ δὲ. E. ib. Ἀττικὸς. γ, f. 11. μᾶλλον καὶ τὸν. a, j. μᾶλλον ὥς καὶ τὸν. 1, m. ib. οἱ Θετταλοῖ ποτε. R. 12. ἐκέλευσε. E. ib. τούτοις. R, f, h, π, g. ib. βάλλεσθαι. h. 13. μὲν ἐτύγχανεν. h. μὲν οὖν ἐτύγχανεν. πω 14. αὐτό. γ et p ex corr. αὐτῷ. ζ. ib. τῷ om. E. ib. ἐκείνῳ πω. γ, f, β. ἐκείνου πω. R. ἐκείνῳ γε. p (sic). ἐκείνῳ γέ πω. k. ἐκείνῳ γε. 2, φ, π, g, E. 15. ἀσμένῳ. R. ἀσμένως. v. ib. ἐπιδημία. R. 16. ἤκουσεν. γ, f. ib. ἐκείνῳ πω 17. ἐπερωσθη. γ, f, φ, β et p in mg. ἐπερωσθη. k. ἀνεπερωσθη μὲ τὸν αὐτοσχεδίων ἐπερωσθη. R. ἐπερωσθη. μ, v, ox. 3. ἐπερωσθη. h. 17. καὶ om. γ. ib. δὲ om. R, β, k. ib. ἦσαι. R, γ, f, β. ἴσαι. k, 2, 3, E. ib. ἀπαγγέλλει. γ, f. ἀπαγγέλλει. R. 19. αὐτῷ τῷ. h. αὐτῷ. ζ. ib. πεντεκαίδεκα. 1 et p ex corr. δεκαπέντε. 2, 3, E. ib. ἢ δὲ. R. ib. ὅσαπερ. 1, π, g. ὅσα. ζ. 20. προσέδωκεν. 1. προσεπέδωκεν. 2, 3, E. ib. ἔτι δὲ. g. καὶ ἔτι. e. ib. αὐτοῦ R. 21. Πακτωλοῦ. γ. 22. ἠπερ. R. ib. ἐκέκτητο. R. ib. ξυμβαίνειν. R. ξυμβάλειν. μ, v. ib. ἔδει γὰρ. μ. 23. πρεσβεύσαντος. R, f, p. ib. ἀνδρός om. h. ib. ἴσως τῶν μεγίστων. R. ὑπὲρ μεγίστων. f. 24. ἤδη om. 2. 25. οἱ γενέσθαι. μ, v. 26. παρὰ βαλῶν. R. 28. ἴσῳσι. γ, β, π. ἴσῳσι. cell. C. αἰ' κ' ἐμπῶς ἴσῳσι. e. αἰκεν πως ἴσῳσι. m. αἰ' κ' ἐμὲ σοὶ ἴσῳσι. 29. 0.

μάλα ἀστείως ὁ Πολέμων τὰ ἐκ Πατροκλείας ἐπέειπεν τῷ ἀνδρὶ. καὶ Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Τυρανεὺς ὑπερνεγκλῶν σοφία τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν τὸν Σκοπελιανὸν ἐν θαυμασίοις τάττει.

κβ'. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος εἶδ', ὡς ἔνιοί φασι, πατέρων ἐπιφανεστάτων ἐγένετο, 522
 εἶδ', ὡς τινες, αὐτὸ τοῦτο ἐλευθέρων, ἀφείσθω τούτου τοῦ μέρους, ἐπειδὴ οἰκεία ἀρετῇ ἐλαμπρύνετο, τὸ γὰρ καταφεύγειν ἐς τοὺς ἄνω ἀποβεβληκότων ἐστὶ τὸν ἐφ' ἑαυτῶν ἔπαινον. Ἰσαίου δὲ 5
 ἀροατῆς γενόμενος ἀνδρὸς, ὡς ἔφην, κατὰ φύσιν ἐρμηνεύοντος τουτὶ μὲν ἱκανῶς ἀπεμάξατο καὶ
 πρὸς τούτῳ τὴν εὐταξίαν τῶν νοημάτων, καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο Ἰσαίου. μελιχρότατος δὲ περὶ τὰς
 ἐννοίας γενόμενος οὐκ ἐμέθυε περὶ τὰς ἡδονάς, ὥσπερ ἔνιοι τῶν σοφιστῶν, ἀλλ' ἐταμιεύετο λέγων
 αἰεὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους, ὅτι χρῆ τοῦ μέλιτος ἄκρον δακτύλῳ, ἀλλὰ μὴ κοίλῃ χειρὶ γεύεσθαι, ὡς
 ἐν ἅπασιν μὲν τοῖς εἰρημένοις δεδήλωται τῷ Διονυσίῳ, λογικοῖς τε καὶ νομικοῖς καὶ ἡθικοῖς ἀγῶσι, 10
 μάλιστα δὲ ἐν τῷ ἐπὶ Χαιρωνείᾳ θρήνων· διεξιῶν γὰρ τὸν Δημοσθένην τὸν μετὰ Χαιρωνείαν προσ-
 ἄγοντα τῇ βουλῇ ἑαυτὸν ἐς τήνδε τὴν μονωδίαν τοῦ λόγου ἐτελεύτησεν· „ὦ Χαιρωνεία πο-
 νηρὸν χωρὶον.“ καὶ πάλιν „αὐτομολήσασα πρὸς τοὺς βαρβάρους Βοιωτία. στε-
 νάζατε οἱ κατὰ γῆς ἥρωες, ἐγγὺς Πλαταιῶν νενικήμεθα.“ καὶ πάλιν „ἐν τοῖς
 κρινομένοις ἐπὶ τῷ μισθοφορεῖν Ἀρκάσιον ἀγορὰ πολέμου πρόκειται καὶ τὰ τῶν 15
 Ἑλλήνων κακὰ τὴν Ἀρκαδίαν τρέφει.“ καὶ „ἐπέρχεται πόλεμος αἰτίαν οὐκ ἔχων.“
 Τοιαῦδε μὲν ἢ ἐπίπαν ἰδέα τοῦ Διονυσίου, καθ' ἣν τὰ τῆς μελέτης αὐτῷ προῖβαινε ἐπισκο- 11
 πουμένῳ καιρὸν, ὅσονπερ ὁ Ἰσαῖος, ὁ δὲ λόγος ὁ περὶ τοῦ Διονυσίου λεγόμενος, ὡς Χαλδαίους 11
 τέχναις τοὺς ὀμιλητὰς τὸ μνημονικὸν ἀναπαιδεύοντος πόθεν εἴρηται, ἐγὼ δηλώσω· τέχναι μνήμης 523
 οὔτε εἶσιν οὔτ' ἂν γένοιτο, μνήμη μὲν γὰρ δίδωσι τέχνας, αὐτὴ δὲ ἀδίδακτος καὶ οὐδεμιᾶ τέχνη 20
 ἄλωτος, ἔστι γὰρ πλεονέκτημα φύσεως ἢ τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μοῖρα. οὐ γὰρ ἂν ποτε θνητὰ
 νομισθεῖν τὰ ἀνθρώπεια, οὐδὲ διδακτὰ, ἃ ἐμάθομεν, εἰ μνήμη συνεπολιτεύετο ἀνθρώπους, ἦν εἴτε
 μητέρα δεῖ χρόνον καλεῖν, εἴτε παιδα, μὴ διαφερόμεθα πρὸς τοὺς ποιητὰς, ἀλλ' ἔστω, ὅ τι
 βούλονται. πρὸς δὲ τούτοις τίς οὕτως εὐήθης κατὰ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐν σφοῖς γραφόμενος, ὡς
 γοητεύων ἐν μειρακίοις διαβάλλειν καὶ ἃ ὀρθῶς ἐπαιδεύθη; πόθεν οὖν τὸ μνημονικὸν τοῖς ἀκροα- 25
 μένοις; ἅπληστα τὴν ἡδονὴν ἐδόκει τὰ τοῦ Διονυσίου καὶ πολλάκις ἐπαναλαμβάνειν αὐτὰ ἡναγκά-

1. μάλα. R, γ, f, φ, β, μ. μάλλα. k. μάλιστα. cett. C, et i, j, m, o. μάλιστα. a. ib. ἐπέειπεν. μ, v. ἐπεικῶν. β. ἐπεικῶν. ζ. ib. τὰ ἐκ Πατροκλείας. γ, ve. τὰ τοῦ Πατροκλείου. ζ. ib. δὲ om. f, k, h. 2. σοφίαν τὴν ἀνθρωπίνην τῶν. β.

3. ὡς φασι πρὸς τοῦτο. R. 5. τὰ ἄνω. k, π, g. ib. τῶν. μ, v. ib. ἐφ' ἑαυτὸν. R, β, h. ἐφ' ἑαυτοῦ. g. 6. ὡς ἀνδρὸς ὅς. k. 7. μελιχρότατος. E. 8. γενόμενος om. 1 praeter β. ib. λέγων αἰεὶ. γ, f, φ, k et p ex corr. λέγων. R, β, 2, 3, E. 9. γέεσθαι. γ. 11. ἐπὶ Χαιρωνείᾳ. p ex corr. περὶ Χαιρωνείαν cett. C. (Χερωνίαν, γ. Χερωνείαν, μ, v, e.) et E. ib. Δημοσθένην. R, γ. Δημοσθένην. β, 2, 3, E. ib. μετὰ Χερωνίαν θρήνων διεξιῶν προσαγαγόντα. γ. μετὰ Χαιρωνείαν θρήνων cett. C et E, sed in p. θρήνων recte erasum. τὸν μετὰ τὸν περὶ Χαιρωνείαν θρήνων. o. ib. προσάγοντα. β, φ, μ. προσαγαγόντα. ζ. 12. πονηρὸν χωρὶον. k. 13. καὶ πάλιν — Βοιωτία om. R. ib. αὐτομολήσασα. γ, f. Fo: ω αὐτομολήσασα. ib. τοὺς βαρβάρους. γ, f, φ, k. βαρβάρους. β, 2, 3, E. ib. στενάζατε καὶ κατὰ γῆς. v, h, o. στενάζατε κατὰ γῆς. μ. 14. καὶ πάλιν — ἔχων om. β. ib. ἐν τοῖς. 1 et p ex corr. τοῖς. 2, 3, E. 15. κατὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ. γ, f, k. 16. τὴν Ἀρκαδίαν. 1. ἢ Ἀρκαδίαν. μ, v. τὴν Ἀρκαδίαν. ox, h, 3, E. ib. ἐπέρχεται. p. mg. περιέρχεται. p in ord. et ζ.

17. τοιαῦδε ἢ. f, φ, k. 18. ὅσονπερ Ἰσαῖος. f. ὅσον τοῦ Ἰσαῖος. k. ib. Χαλδαίους. γ, f. Χαλδαίων. ζ. 19. ἄρα παιδεύοντος. R. ib. πόθεν εἴρηται ἐγὼ δηλώσω. 1. ἐγὼ δηλώσω πόθεν εἴρηται. 2, 3, E. 20. μνήμη γὰρ. k, h. ib. αὐτῇ. γ. ib. ἀδίδακτος 1, o. ἀδύνατος. 2, 3, e, m. 21. ἢ τῆς. k. 22. Fo: ἐνομίσθη. ib. ἀνθρώπεια. γ, f, φ, k, β, o. ἀνθρώπεια. R, 2, 3, e, m. ib. οὐδὲ διδακτὰ, ἃ ἐμάθομεν. R, γ, f, φ, k. οὐδὲ διδακτὰ ἐμάθομεν. 2, 3. οὔτ' ἂν μὴ δακτὰ, ἃ ἐμάθομεν. β, o. οὔτ' ἂν διδακτὰ ἐμάθομεν. e, m. ib. εἰ ἢ μνήμη. β. εἰ μνήμη. φ et p (sic). εἰ μὴ μνήμη. k, o. εἰς μνήμην. h. 23. μητέρα δεῖ χρόνον. R, γ. μητέρα χρόνον. f, k, o. μητέρα χρόνον δεῖ. β, v, ox, h, 3, e, m. μητέρα χρόνον χρῆ. μ. ib. διαφερόμεθα. h, e, m. 24. βούλονται. E. ib. εὐήθης τε. γ. ib. αὐτοῦ. R. 25. γοητῶν. μ.

- ζετο, ἐπειδὴ ξυνίει σφῶν χαϊρόντων τῇ ἀκροάσει. οἱ δὲ εὐμαθέστεροι τῶν νέων ἐνετυποῦντο αὐτὰ
 ταῖς γνώμαις καὶ ἀπήγγελλον ἑτέροις μελέτη μᾶλλον ἢ μνήμη ξυνειληφότες, ὅθεν μνημονικοὶ τε
 524 ὠνομάζοντο καὶ τέχνην αὐτὸ πεποιημένοι. ἔνθεν ὀρμώμενοί τινες τὰς τοῦ Διονυσίου μελέτας
 ἐσπεριματολογῆσθαι φασιν, ὡς δὴ ἄλλο ἄλλου ξυννευγόντων ἐς αὐτάς, ἐν ᾧ ἔβραχυλόγησεν.
- III 5 Μεγάλων μὲν οὖν ἤξειοτο κάκ τῶν πόλεων, ὁπόσαι αὐτὸν ἐπὶ σοφία ἐθαύμαζον, μεγίστων
 δὲ ἐκ βασιλείας Ἀδριανὸς γὰρ σατράπην μὲν αὐτὸν ἀπέφηνεν οὐκ ἀφανῶν ἐθνῶν, κατέλεξε δὲ
 τοῖς δημοσίᾳ ἱππεύουσι καὶ τοῖς ἐν τῷ Μουσείῳ σιτουμένοις, τὸ δὲ Μουσεῖον τράπεζα Αἰγυπτία
 ξυγκαλοῦσα τοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἔλλογίμους. πλείστας δὲ ἐπελθῶν πόλεις καὶ πλείστοις ἐνομιλῆσας
 10 ἔθνεσιν οὔτε ἐρωτικὴν ποτε αἰτίαν ἔλαβεν οὔτε ἀλαζόνα ὑπὸ τοῦ σωφρονισμοῦ τε φαίνεσθαι καὶ
 ἐφεστηκώς. οἱ δὲ ἀνατιθέντες Διονυσίῳ τὸν Ἀράσπαν τὸν τῆς Πανθίας ἐρωῶντα ἀνήκοι μὲν τῶν
 τοῦ Διονυσίου ἑθνῶν, ἀνήκοι δὲ τῆς ἄλλης ἐρημνείας, ἄπειροι δὲ τῆς τῶν ἐνθυμημάτων τέχνης·
 οὐ γὰρ Διονυσίου τὸ φρόντισμα τοῦτο, ἀλλὰ Κέλερος τοῦ τεχνογράφου, ὁ δὲ Κέλερ βασιλικῶν
 μὲν ἐπιστολῶν ἀγαθὸς προστάτης, μελέτη δὲ οὐκ ἀποχρῶν, Διονυσίῳ δὲ τὸν ἐκ μειρακίου χρόνον
 διάφορος.
- IV 15 Μηδ' ἐκεῖνα παρεῖσθαι μοι Ἀρισταίου γε ἠχροαμένῳ αὐτὰ πρεσβυτάτου τῶν καὶ ἐμὲ Ἑλλήνων
 καὶ πλείστα ὑπὲρ σοφιστῶν εἰδότες· ἐγγράσκει μὲν ὁ Διονύσιος ἐν δόξῃ λαμπρᾷ, παρῆι δ' ἐς
 ἀκμὴν ὁ Πολέμων οὐπω γινωσκόμενος τῷ Διονυσίῳ καὶ ἐπεδήμει ταῖς Σάρδεσι ἀγορεύων δίκην
 525 ἐν τοῖς ἑκατὸν ἀνδράσιν, ὑφ' ὧν ἐδικαιοῦτο ἡ Λυδία. ἐσπέρας οὖν ἐς τὰς Σάρδεις ἦκων ὁ Διο-
 νύσιος ἤρετο Δωρίωνα τὸν κριτικὸν ξένον ἑαυτοῦ· „εἰπέ μοι,“ ἔφη „ὦ Δωρίων, τί Πολέμων
 20 ἐνταῦθα;“ καὶ ὁ Δωρίων „ἀνῆρ“ ἔφη „πλουσιώτατος τῶν ἐν Λυδίᾳ κινδυνεύων περὶ τῆς οὐσίας
 ἄγει συνήγορον τὸν Πολέμονα ἀπὸ τῆς Σμύρνης πείσας διταλάντῳ μισθῷ, καὶ ἀγωνιέεται τὴν
 δίκην αὐτίον.“ καὶ ὁ Διονύσιος „οἶον“ ἔφη „ἔρμαιον εἰρηκας, εἰ καὶ ἀκούσαι μοι ἔσται Πολέμο-
 νος οὐπω ἐς πείραν αὐτοῦ ἀφιγμένῳ.“ „ἔοικεν“ εἶπεν ὁ Δωρίων „στρέφειν σε ὁ νεανίας ἐς ὄνομα
 ἤδη προβαίνων μέγα.“ „καὶ καθεύδειν γε οὐκ ἔα, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν,“ ἢ δ' ὁ Διονύσιος „ἀλλ' ἐς
 25 πῆδησιν ἄγει τὴν καρδίαν καὶ τὴν γνώμην ἐνθυμουμένῳ, ὡς πολλοὶ οἱ ἐπαινέται αὐτοῦ, καὶ τοῖς
 μὲν δωδεκάκρονος δοκεῖ τὸ στόμα, οἱ δὲ καὶ πῆχσι διαμετροῦσιν αὐτοῦ τὴν γλῶτταν, ὥσπερ τὰς
 τοῦ Νείλου ἀναβάσεις. σὺ δ' αὖ ταύτην ἰάσαιό μοι τὴν φροντίδα εἰπών, τί μὲν πλέον, τί δὲ
 ἥττον ἐν ἐμοὶ τε κάκινῳ καθεώρακας.“ καὶ ὁ Δωρίων μάλα σωφρόνως „αὐτός,“ εἶπεν „ὦ Διο-
 νύσιε, σεαυτῷ τε κάκινῳ δικάσεις ἄμεινον, σὺ γὰρ ὑπὸ σοφίας οἶος σεαυτὸν τε γινώσκεις, ἕτερόν

1. ἐπεὶ π, E. ib. ἀκροάση. k. ib. οἱ δὲ. 1. οἱ δὲ. 2, 3, E. 2. ἀπήγγελλον. 1, μ, h, p ex corr. ἀπήγγειλον. E. ib. ξυνειληφότες. r, f, q, k et p ex corr. o. ξυνειληφότες. R, β, μ, ν, g, π. συναλοχόντες. h. ξυνειληφότες. μ ex corr. e, m. 3. τέχνην. 1. τέχνη. 2, 3, E. ib. πεποιημένοι. 1. πεκαιομένοι. 2, 3, E. ib. ὅθεν. R, f, q, k, μ. 4. ἐσπεριματολογῆσθαι. π. ib. ἄλλο ἄλλο. β, g. ἄλλο ἄλλων. μ, ν. ib. ξυννευγόντος. g ex corr.

5. αὐτῶν. π. 6. δὴ. r, k. ἐπὶ βασιλείας. k. ib. ἀπέφηνεν. R. ἀπέφαινε. r. ib. κατέλεξε. C, E. Fo: ἐγκατέλεξε. 7. ἱππεῦσι. f, q, k. 9. ἔθνεσιν. μ. ἤθησιν. β. ἤθεσιν. ζ. ib. ὑπὲρ τοῦ. R, f, k, β. 10. Πανθίας. r, f, β, h. Παρθίας. R. 13. Διονυσίου. r, f.

15. μοι om. R. ib. ἠχροαμένῳ. p. ἠχροασαμένῳ. r, μ. ἠχροαμένον. f. ἠχροαμένον. k, β, ν, ox, h, π, g. ἀχροασαμένον. e, m. ἀχροασαμένον. o. 16. ὑπὲρ σοφιστῶν. r, f, k. ὑπὲρ τῶν σοφιστῶν. ζ. ib. λαμπρῷ. β. 17. ἀκμὴν. R. ib. ἐπιδημῆ. r, f. ib. Σάρδεσιν. R. 19. Δωρίων αὐτῶν. v. ib. ὁ Δωρίων. E. ib. τί Πολέμων. β. τ. — Δωρίων om. R, r et k, ubi addit. mg. ἔστι Π. f, k, 2, 3, E. 20. καὶ om. k. 21. ἀπὸ τῆς Σμύρνης. R, r

ἀπὸ Σμύρνης. ζ. ib. διταλάντῳ. β, k, μ, 3, E. ταλάντῳ. q. sic. ταλάντῳ. R, r, f. διαταλάντῳ. v. δι ταλάντῳ. h. ib. καὶ om. f. 22. εἰρηκεν. R. ib. εἰ καὶ. R, r, f, k, et p ex corr. εἰ. β, 2, 3, E. ib. μόν. R. μὰ

23. ἔφη. μ. ib. τρέφειν. R. 24. προβαίνων. f. ib. μὰ. r, f, q, k. νῆ. p. (sic corr.) νῆ. R, β, h, φ, π, g, E. μὰ om. μ, v. ib. τὴν Ἀθηνᾶν om. μ, v. 25. ἐπὶ πῆδησιν. π, g. ib. οἱ om. m, o. 26. δωδεκάκρονος. R, r, β. δωδεκάκρονος. f. δωδεκάκρονον. q, 2, 3, E. δωδεκάκρονον. k. ib. αὐτοῦ. R. αὐτοῦ om. ζ. ib. διαμαρτύρουσα. β. 27. σὺ δ' αὖ. 1. σὺ δ'. 2, 3, E. 28. κάκινῳ Διονυσίῳ. r. ib. καθεώρακας. μ, ν, e, m. 29. δικάσεις. r, f, β. δικάσης. k. δικάσεις. ζ. ib. ὑπὲρ. β. ib. αὐτόν τε. k.

τε μὴ ἀγνοῆσαι.“ ἤκουσεν ὁ Διονύσιος ἀγωνιζομένου τὴν δίκην καὶ ἀπιῶν τοῦ δικαστηρίου „ἰσχυρὸν“ ἔφη „ὁ ἀθλητὴς ἔχει, ἀλλ' οὐκ ἐκ παλαιστρας.“ ταῦτα ὡς ἤκουσεν ὁ Πολέμων, ἦλθε μὲν ἐπὶ θύρας τοῦ Διονυσίου μελέτην αὐτῷ ἐπαγγέλλων, ἀφικομένου δὲ διαπρεπῶς ἀγωνιζόμενος προσῆλθε τῷ Διονυσίῳ καὶ ἀντερείσας τὸν ὄμιον, ὥσπερ οἱ τῆς σταδίας πάλης ἐμβιβάζοντες, 526 μάλα ἀστείως ἐπετώθασεν εἰπὼν

„ἦσάν ποτ', ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.“

Ἄνδρῶν μὲν οὖν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, Διονυσίῳ δὲ σῆμα ἐν τῇ ἐπιφανεστάτῃ Ἐφέσῳ, 5 τήθαπται γὰρ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ τὸ κυριώτατον τῆς Ἐφέσου, ἐν ἧ κατεβίω παιδεύσας τὸν πρώτον βίον ἐν τῇ Λέσβῳ.

κγ'. Λολλιανὸς δὲ ὁ Ἐφέσιος προὔστη μὲν τοῦ Ἀθήνησι θρόνου πρώτος, προὔστη δὲ καὶ 10 τοῦ Ἀθηναίων δήμου στρατηγῆσας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὄπλων, ἣ δὲ ἀρχὴ αὕτη πάσαι μὲν κατέλεγέ τε καὶ ἐξῆγεν ἐς τὰ πολέμια, νυνὶ δὲ τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς. Θορύβου δὲ καθεστῆκός τε παρὰ τὰ ἀρτοπώλια καὶ τῶν Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν ὠρμηκότεν Παγκράτης ὁ κύων ὁ μετὰ ταῦτα ἐν Ἰσθμῷ φιλοσοφῆσας παρελθὼν ἐς τοὺς Ἀθηναίους καὶ εἰπὼν „Λολλιανὸς οὐκ ἔστιν ἀρτοπώλης, ἀλλὰ λογοπώλης“ διέχεεν οὕτω τοὺς Ἀθηναίους, ὡς μεθεῖναι τοὺς λίθους διὰ χειρὸς αὐτοῖς ὄντας. 15 αἰτοῦ δὲ ἐκ Θετταλίας ἐσπεπλευκός τε καὶ χρημάτων δημοσίᾳ οὐκ ὄντων ἐπέτρεψεν ὁ Λολλιανὸς ἔρανον τοῖς αὐτοῦ γνωρίμοις, καὶ χρήματα σιγῆν ἠθροίσθη. καὶ τοῦτο μὲν ἀνδρὸς εὐμηχάνου δόξει καὶ σοφοῦ τὰ πολιτικά, ἐκεῖνο δὲ δικαίου τε καὶ εὐγνώμονος· τὰ γὰρ χρήματα ταῦτα 527 τοῖς ξυμβαλομένοις ἀπέδωκεν ἐπανεὶς τὸν μισθὸν τῆς ἀκροάσεως.

Ἔδοξε δὲ ὁ σοφιστὴς οὗτος τεχνικώτατος τε καὶ φρονιμώτατος τὸ ἐπιχειρηματικὸν ἐν ἐπινοίᾳ 20 11 τεχνικῇ κείμενον ἱκανῶς ἐκπονήσαι, καὶ ἐρμηνεύσαι μὲν ἀποχρῶν, νοῆσαι δὲ καὶ τὰ νοηθέντα τάξαι ἀπεριττος. διαφαίνονται δὲ τοῦ λόγου καὶ λαμπρότητες λήγουσαι ταχέως, ὥσπερ τὸ τῆς ἀστραπῆς σέλας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν πᾶσι μὲν, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσδε· κατηγορῶν μὲν γὰρ τοῦ Λεπτίνου διὰ τὸν νόμον, ἐπεὶ μὴ ἔφοιτα τοῖς Ἀθηναίοις ἐκ τοῦ Πόντου σίτος, ὥδε ἤκμασεν· „κέκλεισται τὸ στόμα τοῦ Πόντου νόμῳ καὶ τὰς Ἀθηναίων τροφὰς ὀλίγαι κω- 25 λούουσι συλλαβαί, καὶ ταύτων δύναται Λύσανδρος ναυμαχῶν καὶ Λεπτίνης νομομαχῶν,“ ἀντιλέγων δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἀπορία χρημάτων βουλευομένοις πωλεῖν τὰς νήσους ὥδε ἔπνευσεν· „λύσον, ὦ Πόσειδον, τὴν ἐπὶ Δῆλῳ χάριν, συγχώρησον αὐτῇ πωλουμένην φυγεῖν.“ ἐσχεδίαζε μὲν οὖν κατὰ τὸν Ἰσαῖον, οὗ δὴ καὶ ἠκροάσατο, μισθοὺς δὲ γενναίους ἐφάρτατο τὰς συνουσίας οὐ μελετηρὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ διδασκαλικὰς παρέχων. εἰκόνες δὲ 30 αὐτοῦ Ἀθήνησι μιὰ μὲν ἐπ' ἀγορᾶς, ἑτέρα δὲ ἐν τῷ ἄλσει τῷ μικρῷ, ὃ αὐτὸς λέγεται ἐκφυτεῦσαι.

2. ὁ ἀθλητὴς ἔφη ἔχει R. ὁ om. E. 4. τοῦ Διονυσίου. μ. ὁ Διονύσιος. E. ib. τῆς om. h. 5. ἐπετώθασεν. π. ἀπετώθασεν. 2, E.

7. Διονυσίῳ. 1. Διονυσίου. 2, 3, E. ib. δὲ τάφος. v. ib. τῇ ἐπιφανεστάτῳ. h. 8. τήθαπται γὰρ. μ. τήθαπται δὲ. h. ib. τῆς om. f. 9. τῇ om. β, 2, 3, E.

11. κατέλεγεν τε. R. 12. ἦγεν. γ. 13. παρὰ τὰ. γ, f, k, β. περὶ τὰ. R. ἐπὶ τὰ. 2, 3, E. ib. αὐτῶν. β. ib. ἐπιφερόντων. R. ib. Παγκράτης. γ, f, k, β, p, π, g. Παγκράτης. 2, E. Παγκράτῳ οὖν. R. Παγκράτους. φ. 14. ἀρτοπώλια ἀλλὰ λογοπώλια. g. 15. διεχέθη. k. διέχε. v. διεχέθησαν. g. ib. διὰ χειρὸς. R, f, β. διὰ χειρῶν. γ, k, λ, 3, E. 16. ἐξ Ἰταλίας ἐσπεπλευκός. R. 18. ἐκεῖνος. 1. ib. γὰρ om. f, φ, k. 19. ξυμβαλομένοις. 2, g. ξυμβαλλομένοις. 1, p, φ, π, E.

20. ἐπιχειρημα. 2 (ἐπιχρήμα. v). epicheumaticum. Bonf. 21. κείμενος. R. ib. ἱκανός. β. ib. νοῆσαι δὲ. μ, v, π. νοῆσαι τε. γ. ib. τὰ δηθέντα τάξαι ἀπεριττέτως. g. 22. ὡς παρὰ τὸ. f. 24. Πόντου. R. ib. ἤκμασε. E. ἤκμασεν. γ, f. 25. τοῦ om. γ. ib. πάντα πολέμου. R. ib. νόμους. β. νόμον. R. ib. Ἀθηναίᾳς τροφὰς ὀλίγας. R. 26. συλλαβὰς. R. ib. νομομαχῶν. p in mg. γφ. νομοθετῶν. p in ord. 1, 2, 3, E. 27. βουλευομένοις. R, γ, β, π, g. βουλομένοις. γ. 28. τῇ ἐπὶ. γ. ib. ἀπολουμένη. π, g. 30. μελετήσας. R. μελετικὰς. h. 31. μὲν αὐτοῦ. v. ib. λέγει ἐκφυτεῦσαι. R.

- ξετο, ἐπειδὴ ξυλὶ σφῶν χαιρόντων τῇ ἀκροάσει. οἱ δὲ εὐμαθέστεροι τῶν νέων ἐνετυποῦντο αὐτὰ
 ταῖς γνώμας καὶ ἀπήγγελλον ἑτέροις μελέτη μᾶλλον ἢ μνήμη ξυνεληφότες, ὅθεν μνημονικοὶ τε
 524 ἀνομάζοντο καὶ τέχνην αὐτὸ πεποιημένοι. ἔνθεν ὁρῶμενοι τινες τὰς τοῦ Διονυσίου μελέτας
 ἐσπερματολογῆσθαι φασιν, ὡς δὴ ἄλλο ἄλλου ξυνενεγκόντων ἐς αὐτάς, ἐν ᾧ ἔβραχυλόγησεν.
- III 5 Μεγάλων μὲν οὖν ἤξιοῦτο καὶ τῶν πόλεων, ὅποσαι αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ ἐθαύμαζον, μερίστων
 δὲ ἐκ βασιλείας. Ἀδριανὸς γὰρ σατράπην μὲν αὐτὸν ἀπέφηνεν οὐκ ἀφανῶν ἐθνῶν, κατέλεξε δὲ
 τοῖς δημοσίᾳ ἱππεύουσι καὶ τοῖς ἐν τῷ Μουσειῷ σιτουμένοις, τὸ δὲ Μουσεῖον τράπεζα Αἰγυπτία
 ξυγκαλοῦσα τοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἔλλογίμους. πλείστας δὲ ἐπελθῶν πόλεις καὶ πλείστοις ἐνομιλήσας
 ἔθνεσιν οὔτε ἑρωτικὴν ποτε αἰτίαν ἔλαβεν οὔτε ἀλαζόνα ὑπὸ τοῦ σωφρονέστατος τε φαίνεσθαι καὶ
 10 ἑφεσθηκώς. οἱ δὲ ἀνατιθέντες Διονυσίῳ τὸν Ἀράσπαν τὸν τῆς Πανθίας ἐρῶντα ἀνήκοι μὲν τῶν
 τοῦ Διονυσίου θυσμῶν, ἀνήκοι δὲ τῆς ἄλλης ἐρημνείας, ἄπειροι δὲ τῆς τῶν ἐνθυμημάτων τέχνης.
 οὐ γὰρ Διονυσίου τὸ φρόντισμα τοῦτο, ἀλλὰ Κέλερος τοῦ τεχνογράφου, ὁ δὲ Κέλερ βασιλικῶν
 μὲν ἐπιστολῶν ἀγαθὸς προστάτης, μελέτη δὲ οὐκ ἀποχρῶν, Διονυσίῳ δὲ τὸν ἐκ μειρακίου χρόνον
 διάφορος.
- IV 15 Μηδ' ἐκεῖνα παρῆσθαι μοι Ἀρισταίου γε ἠχροαμένῳ αὐτὰ πρεσβυτάτου τῶν κατ' ἐμὲ Ἑλλήνων
 καὶ πλείστα ὑπὲρ σοφιστῶν εἰδότες. ἐγήρασκε μὲν ὁ Διονύσιος ἐν δόξῃ λαμπρᾷ, παρῆι δ' ἔς
 525 ἀκμὴν ὁ Πολέμων οὐπω γυγνωσκόμενος τῷ Διονυσίῳ καὶ ἐπεδήμει ταῖς Σάρδεσι ἀγορεύων δίκην
 ἐν τοῖς ἑκατὸν ἀνδράσιν, ὑφ' ὧν ἐδικαιοῦτο ἡ Λυδία. ἐσπέρας οὖν ἐς τὰς Σάρδεας ἦκων ὁ Διο-
 νύσιος ἤρτετο Δωρίαν τὸν κριτικὸν ξένον ἑαυτοῦ. „εἰπέ μοι,“ ἔφη „ὦ Δωρίαν, τί Πολέμων
 20 ἐνταῦθα;“ καὶ ὁ Δωρίαν „ἀνήρ“ ἔφη „πλουσιώτατος τῶν ἐν Λυδίᾳ κινδυνεύων περὶ τῆς οὐσίας
 ἄγει συνήγορον τὸν Πολέμωνα ἀπὸ τῆς Σμύρνης πείσας διταλάντῳ μισθῷ, καὶ ἀγωνεῖται τὴν
 δίκην αὐτοῦ.“ καὶ ὁ Διονύσιος „οἶον“ ἔφη „ἔρμαιον εἰρηκας, εἰ καὶ ἀκούσαι μοι ἔσται Πολέμο-
 νος οὐπω ἐς πείραν αὐτοῦ ἀφιγμένῳ.“ „ἔοικεν“ εἶπεν ὁ Δωρίαν „στρέφειν σε ὁ νεανίας ἐς ὄνομα
 ἤδη προβαίνων μέγα.“ „καὶ καθεύθειν γε οὐκ ἔα, μὰ τὴν Ἀθηναῖν,“ ἢ δ' ὁ Διονύσιος „ἀλλ' ἐς
 25 πῆδησιν ἄγει τὴν καρδίαν καὶ τὴν γνώμην ἐνθυμουμένῳ, ὡς πολλοὶ οἱ ἐπαινέται αὐτοῦ, καὶ τοῖς
 μὲν δωδεκάκρονος δοκεῖ τὸ στόμα, οἱ δὲ καὶ πῆγχεσι διαμετροῦσιν αὐτοῦ τὴν γλῶτταν, ὥσπερ πᾶς
 τοῦ Νείλου ἀναβάσεις. σὺ δ' αὖ ταύτην λάσαιό μοι τὴν φροντίδα εἰπῶν, τί μὲν πλεον, τί δὲ
 ἦττον ἐν ἐμοὶ τε κἀκείνῳ καθεώρακας.“ καὶ ὁ Δωρίαν μάλα σωφρόνως „αὐτός,“ εἶπεν „ὦ Διο-
 νύσιε, σεαυτῷ τε κἀκείνῳ δικάσεις ἄμεινον, σὺ γὰρ ὑπὸ σοφίας οἶος σεαυτὸν τε γυγνώσκεις, ἑτερόν

1. ἐπεὶ. π. E. ib. ἀκροάση. k. ib. οἱ δὲ. 1. οἱ δὲ. 2, 3, E. 2. ἀπήγγελλον. 1, μ, h, p ex corr. ἀπήγγελλον. E -
 ib. ξυνεληφότες. r, f, q, k et p ex corr. o. ξυνεληχότες. R, β, μ, ν, g, π. συναλοχόντες. h. ξυνεληχότες. μ ex corr.
 e, m. 3. τέχνην. 1. τέχνη. 2, 3, E. ib. πεποιημένοι. 1. πεπαιδευμένοι. 2, 3, E. ib. ὅθεν. R, f, q, k, μ. 4. ἐσπερ-
 μοιολογήσθαι. π. ib. ἄλλο ἄλλο. β, g. ἄλλο ἄλλων. μ, ν. ib. ξυνενεγκόντος. g ex corr.

5. αὐτῶν. π. 6. δὴ. r, k. ἐπὶ βασιλείας. k. ib. ἀπέφηνας. R. ἀπέφαιναν. r. ib. κατέλεξε. C, E. Fo: ἐγκατέλεξε.
 7. ἱππεύσι. f, q, k. 9. ἔθνεσιν. μ. ἤθησιν. β. ἤθεισιν. γ. ib. ὑπὲρ τοῦ. R, f, k, β. 10. Πανθίας. r, f, β. Π-
 Παρθίας. R. 13. Διονυσίου. r, f.

15. μοι om. R. ib. ἠχροαμένῳ. p. ἠχροασαμένῳ. r, μ. ἠχροαμένῳ. f. ἠχροαμένῳ. k, β, ν, ox, h, π, ε -
 ἀχροασαμένῳ. e, m. ἀχροασαμένῳ. o. 16. ὑπὲρ σοφιστῶν. r, f, k. ὑπὲρ τῶν σοφιστῶν. γ. ib. λαμπρῷ. ε -
 17. ἀκμὴν. R. ib. ἐπιδημεί. r, f. ib. Σάρδεσιν. R. 19. Δωρίαν αὐτῶν. ν. ib. ὁ Δωρίαν. E. ib. τί Πολέμων. β -
 τι - Δωρίαν om. R, r et k, ubi addit. mg. ἔστι Π. f, k, 2, 3, E. 20. καὶ om. k. 21. ἀπὸ τῆς Σμύρνης. R. Γ -
 δι

ἀπὸ Σμύρνης. γ. ib. διταλάντῳ. β, k, μ, 3, E. ταλάντῳ. ρ. sic. ταλάντῳ. R, r, f. διταλάντῳ. ν. δὲ
 ταλάντῳ. h. ib. καὶ om. f. 22. εἰρηκεν. R. ib. εἰ καὶ. R, r, f, k, et p ex corr. εἰ. β, 2, 3, E. ib. μόν. E -
 μὰ

23. ἔφη. μ. ib. τρέφειν. R. 24. προβαίνων. f. ib. μὰ. r, f, q, k. νῆ. p. (sic corr.) νῆ. R, β, h, φ, π, γ, E.
 μὰ om. μ, ν. ib. τὴν Ἀθηναῖν om. μ, ν. 25. ἐπὶ πῆδησιν. π, g. ib. οἱ om. m, o. 26. δωδεκάκρονος. R, r, β.
 δωδεκάκρονος. f. δωδεκάκρονον. ρ, 2, 3, E. δωδεκάκρονον. k. ib. αὐτοῦ. R. αὐτοῦ om. γ. ib. διαμαρτύρησαι. ε -
 27. σὺ δ' αὖ. 1. σὺ δ'. 2, 3, E. 28. κἀκείνῳ Διονύσιε. r. ib. καθεώρακας. μ, ν, e, m. 29. δικάσεις. r, f, β.
 δικάσεις. k. δικάσεις. γ. ib. ὑπὲρ. β. ib. αὐτὸν τε. k.

ἔσθην ἑλὼν ὁ Πολέμων καὶ ξυνοίους δωριάζοντος διελέχθη ἐς τὸν ἄνδρα πολλά τε καὶ θαυμάσια ἱριεὶς τῷ καιρῷ, μελετήσας δὲ καὶ μελετῶντος ἀκροασάμενος καὶ ἐθαυμάσθη καὶ ἐθαύμασεν.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἦκων ὁ Μάρκος ἐς τὰ Μέγαρα, οἰκιστὰι δὲ Βυζαντίων, ἐστασίαζον μὲν οἱ Μεγαρεῖς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀκμαζούσαις ταῖς γυνάμαις, ὥσπερ ἄρτι τοῦ πινακίου ἐπ' αὐτοὺς γεγραμμένου, καὶ οὐκ ἔδεχοντο σφᾶς ἐς τὰ Πύθια τὰ μικρὰ ἦκοντας. παρελθὼν δὲ ἐς μέσους ὁ Μάρκος οὕτω τι μεθήρμωσε τοὺς Μεγαρεῖς, ὡς ἀνοιῖξαι πείσαι τὰς οἰκίας καὶ δέξασθαι τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ γυναικῶν τε καὶ παιδῶν. ἠγάσθη αὐτὸν καὶ Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ πρεσβεύοντα ὑπὲρ Βυζαντίων, ἐπιτηδειότατος τῶν πάλαι βασιλέων γενόμενος ἀρετὰς ἀξήσαι.

κέ. Πολέμων δὲ ὁ σοφιστῆς οὗθ', ὡς οἱ πολλοὶ δοκοῦσι, Σμυρναῖος, οὗθ', ὡς τινες, ἐκ Φοργῶν, ἀλλὰ ἦνεγκεν αὐτὸν Λαοδίκεια ἢ ἐν Καρία, ποταμῷ πρόσοικος Λύκῳ, μεσογεία μὲν, ὀνοματωτέρα δὲ τῶν ἐν θαλάττῃ. ἢ μὲν δὴ τοῦ Πολέμωνος οἰκία πολλοὶ ὕπατοι καὶ ἔτι, ἐρασταὶ δὲ αὐτοῦ πολλοὶ μὲν πόλεις, διαφερόντως δὲ ἡ Σμύρνα· οὗτοι γὰρ ἐκ μειρακίου κατιδόντες τι ἐν αὐτῷ μέγα πάντας τοὺς οἴκοι στεφάνους ἐπὶ τὴν τοῦ Πολέμωνος κεφαλὴν συνήνεγκαν, αὐτῷ τε ψηφισάμενοι καὶ γένει τὰ οἴκοι ζηλωτά, προκαθῆσθαι γὰρ τῶν Ἀδριανῶν Ὀλυμπίων ἔδοσαν τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐγγόνοις, καὶ τῆς ἱερᾶς τριήρους ἐπιβατεύειν. πέμπεται γὰρ τις μηνὶ Ἀνθεστηριῶν μεταρδία τριήρης ἐς ἀγοράν, ἣν ὁ τοῦ Διονυσίου ἱερεὺς, οἷον κυβερνήτης, εὐθύνει πείσματα ἐκ θαλάττης λύουσιν.

Ἐνσπουδάζων δὲ τῇ Σμύρῃ τάδε αὐτὴν ἄνησεν· πρῶτα μὲν τὴν πόλιν πολυανθρωποτάτην αὐτῆς φαίνεσθαι, νεότητος αὐτῇ ἐπιπροεούσης ἐξ ἡλείων τε καὶ νήσων οὐκ ἀκολάστου καὶ ξυγκλύδος, ἀλλ' ἐξειλεγμένης τε καὶ καθαρᾶς Ἑλλάδος, ἔπειτα ὁμοιοῦσαν καὶ ἀστασίαστον πολιτεύειν, τὸν γὰρ πρὸ τοῦ χρόνου ἐστασίαζεν ἡ Σμύρνα καὶ διεστῆκεσαν οἱ ἄνω πρὸς τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ. πλείστου δὲ ἄξιος τῇ πόλει καὶ τὰ πρεσβευτικὰ ἐγένετο φοιτῶν παρὰ τοὺς αὐτοκράτορας καὶ προαγωνιζόμενος τῶν ἡθῶν. Ἀδριανὸν γοῦν προσκειμένον τοῖς Ἐφεσίοις οὕτω τι μετεποίησε τοῖς Σμυρναίοις, ὡς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μυριάδας χιλίας ἐπαντλήσαι αὐτὸν τῇ Σμύρῃ, ἀφ' ἧν τὰ τε τοῦ αἵτου ἐμπόρια ἐξεποικίθη καὶ γυμνάσιον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν μεγαλοπρεπέστατον καὶ νεῶς τηλεφανῆς ὁ ἐπὶ τῆς ἄκρας ἀντικείσθαι δοκῶν τῷ Μίμαντι. καὶ μὴν καὶ τοῖς ἀμαρτανομένοις δημοσίᾳ ἐπιπλήττων καὶ κατὰ σοφίαν πλείστα νοουθετῶν ἀφέλει, ὕβριν τε ὁμοίως ἐξήρει καὶ ἀγερωχίαν κάσσαν, τοσοῦτω πλέον, ὅσῳ μὴδὲ τοῦ Ἰωνικοῦ ἀπεθίξεν. ἀφέλει δὲ κάκεινα δῆπου· τὰς δίκας τὰς πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἄλλοσέ ποι ἐκφοιτῶν εἶα, ἀλλ' οἴκοι ἔπαυεν. λέγω δὲ τὰς ὑπὲρ χρημάτων, τὰς γὰρ ἐπὶ μοιχοῦς καὶ ἱεροσύλους καὶ σφαγέας, ἧν ἀμελουμένων ἄγῃ φύεται, οὐκ ἐξάγειν

1. ξυνοίους. C. ξυνοίους. E. ib. πρὸς τὸν ἄνδρα. R. ib. καὶ μεγάλα καὶ θαυμάσια. φ, E. 2. ἐθαύμαζε. μ.
3. μετὰ ταῦτα δὲ. h. καὶ μετὰ ταῦτα. k. μετὰ ταῦτα γὰρ. ζ. ib. οἰκιστὰι δὲ. C, E. Fo: οἰκιστὰι δὲ οὗτοι.
4. ἐπ' αὐτοὺς τοῦ γεγραμμένου. γ. 6. οὕτω μεθήρμωσεν. R. 7. ὁ Ἀδριανός. k. Ἀδριανός. μ. 8. τῶν πάντων. 2.
9. ὡς πολλοὶ. g. 10. ἀλλὰ ἦνεγκεν. γ. ἀλλ' ἦν. ζ. ib. Λαοδίκεια. R. ib. σύνοικος. R. 11. ἐν θαλάττῃ. h. ἐπὶ θαλάττῃ. ζ. (θαλάσση. γ, f.) 12. δὲ om. 2, g, e. ib. μὲν om. R. ib. διαφερόντως ἡ Σμύρνα. h. διαφερόντως. π. ib. οὗτοι μὲν γὰρ. f, k, o. 13. ἀνήνεγκαν. R. 14. ψηφισάσθαι. R. ib. καὶ τὰ. R. ib. Ἀδριανῶν. 1 et p ex corr. (Ἀδριανῶν. k). Ἀδριανῶν. 2, 3, E (Ἀδριανῶν. h). 16. ἐπ' ἀγοράν. R. ib. εὐθύνει. k, o.
18. δὲ om. e, m. ib. πρῶτα μὲν. 1. πρῶτον μὲν. 2, 3, E. 19. αὐτῆς. C, E. Scr. αὐτῆς. 20. ἐξειλεγμένης. γ. ib. καθαρᾶς Ἑλλάδος. γ et φ, p ex corr. καθαρᾶς. ζ. 21. χρόνου. β. ib. οἱ ἄνω. R. 22. τῇ om. f. ib. πρεσβευτικὰ. g. ib. φοιτῶν παρὰ. R, γ. φοιτῶν τε παρὰ. ζ. ib. τοῦ αὐτοκράτορος. R. 23. οὐκ. μ. ib. ἐγκείμενον. R. ib. οὕτω τοι. μ, p. 24. μιᾷ om. μ. ib. μυριάδας χιλίας. γ, f, k, β. χιλίας μυριάδας. 2, 3, E. ib. αὐτὸν τῇ Σμύρῃ. γ et p. in mg. αὐτῶν τῇ πόλει. R, k, β, 2, 3. αὐτὸν τῇ πόλει. E. 25. ἐμπόρια. γ. ἐμπορία. R. ib. ἐποικίθη. β. 27. νοουθετῶν ἡπέλει. β. ib. τε om. h. 28. ὅσον. γ, f, φ, k, β. ὅσῳ. R, 2, 3, E. ib. ἀπεθίξεν. C, E. Fo: ἀπεθίξεν ἦν. ib. ἀφέλεια. R. 29. ἄλλοσέ ποι. 1, μ, et g. ex corr. ἄλλοσέ πη. ζ. ib. ἐκφοιτῶν εἶα. φ, k et mg. in p. ἐκφοιτῶν. ζ. (ἐκφοιτῶν. R). ib. ἔπαυεν. R. ib. δὴ. h, π, g. ib. ὑπὲρ τῶν. f, k. ἐπὶ . . . μίαν (sic) R. 30. μοιχείας. γ. ib. φύεται. R.

1. 24, §. 3, 25. §. 2. p. 530. 531. 532. = 42. 23.

παρεκελεύετο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξωθεῖν τῆς Σμύρνης, διαστοῦ γὰρ δεῖσθαι αὐτὰς ξίφος ἔχοντος. καὶ ἡ αἰτία δέ, ἦν ἐκ τῶν πολλῶν εἶχεν, ὡς ὁδοιποροῦντι αὐτῷ πολλὰ μὲν σκευοφόρα ἔπιτο, πολλοὶ δὲ ἵπποι, πολλοὶ δὲ οἰκέται, πολλὰ δὲ ἔθνη κινῶν ἄλλα ἐς ἄλλην θήραν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ ζεύγους ἀργυροχαλλῖνου Φρυγίου τινὸς ἢ Κελτικοῦ πορεύετο, εὐκλειαν τῇ Σμύρῃ ἐπραττεν, πόλιν γὰρ δὴ λαμπρύνει μὲν ἀγορὰ καὶ κατασκευὴ μεγαλοπρεπῆς οἰκοδομημάτων, λαμπρύνει δὲ οἰκία εὐπράττουσα, οὐ γὰρ μόνον δίδωσι πόλις ἀνδρὶ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἄρνηται ἐξ ἀνδρός. ἐπεσκοπεῖτο δὲ καὶ τὴν Λαοδικεῖαν ὁ Πολέμων θαμίζων ἐς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καὶ δημοσίᾳ ὠφελῶν ὃ τι ἠδύνατο.

- 111 Τὰ δὲ ἐκ βασιλείων αὐτῷ τοιαῦτα· Τριανὸς μὲν αὐτοκράτωρ ἀτελῆ πορεύεσθαι διὰ γῆς καὶ
 10 θαλάττης, Ἀδριανὸς δὲ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ πᾶσιν, κατέλεξε δὲ αὐτὸν καὶ τῷ τοῦ Μουσείου κύκλῳ
 533 ἐς τὴν Αἰγυπτίαν σίτησιν, ἐπὶ τε τῆς Ῥώμης ἀπαιτουμένου πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας ὑπεραπέδωκε
 ταῦτα τὰ χρήματα οὔτε εἰπόντος, ὡς δέοιτο, οὔτε προειπῶν, ὡς δῶσοι. αἰτιωμένης δὲ αὐτὸν τῆς
 Σμύρνης, ὡς πολλὰ τῶν ἐπιδοθέντων σφίσι ἐκ βασιλείως χρημάτων ἐς τὸ ἑαυτοῦ ἠδὲ καταθέμενον
 ἔπεμψεν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιστολὴν ὡδε ξυγκειμένην· „Πολέμων τῶν ἐπιδοθέντων ὑμῖν
 15 χρημάτων ὑπ' ἐμοῦ ἐμοὶ τοὺς λογισμοὺς ἔδωκεν.“ ταῦτα δὲ εἰ καὶ συγγνώμην ἔρει
 τις, οὐκ ἦν δήκου συγγνώμην αὐτὸν τὴν ἐπὶ τοῖς χρήμασι μὴ οὐκ ἐς τὸ προὔχον τῆς ἄλλης
 ἀρετῆς εὐρασθαι. τὸ δὲ Ἀθήνησιν Ὀλύμπιον δι' ἐξήκοντα καὶ πεντακοσίων ἐτῶν ἀποτελεσθῆναι
 καθιερώσας ὁ αὐτοκράτωρ, ὡς χρόνου μέγα ἀγώνισμα, ἐκέλευσε καὶ τὸν Πολέμωνα ἐφυμνησάμενος τῇ
 20 ἑαυτοῦ τῷ λόγῳ καὶ ἀπὸ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶ διελέχθη πολλὰ καὶ θαυμάσια, προσίμιον ποιού-
 μενος τοῦ λόγου τὸ μὴ ἀθεῖν τὴν περὶ αὐτοῦ ὁρμὴν γενέσθαι οἱ. διήλλαξε δὲ αὐτῷ καὶ τὸν
 534 ἑαυτοῦ παῖδα Ἀντωνῖνον ὁ αὐτοκράτωρ ἐν τῇ τοῦ σκηπτροῦ παραδόσει θεὸς ἐκ θνητοῦ γιγνώμενος.
 τουτὶ δὲ ὁποῖον, ἀνάγκη δηλῶσαι· ἦρξε μὲν γὰρ δὴ πάσης ὁμοῦ Ἀσίας ὁ Ἀντωνῖνος, καὶ κατέ-
 λυθεν ἐν τῇ τοῦ Πολέμωνος οἰκίᾳ ὡς ἀρίστη τῶν κατὰ τὴν Σμύρναν καὶ ἀρίστου ἀνδρός, νύκτωρ
 25 δὲ ἐξ ἀποδημίας ἦκων ὁ Πολέμων ἔβρα ἐπὶ θύραις, ὡς δεινὰ πάσχοι τῶν ἑαυτοῦ εἰργόμενος, εἰς
 συνηνάγκασε τὸν Ἀντωνῖνον ἐς ἑτέραν οἰκίαν μετασκευάσασθαι. ταῦτα ἐγλήρωσκε μὲν ὁ αὐτοκρά-
 τωρ, ἠρώτα δὲ ὑπὲρ αὐτῶν οὐδέν, ὡς μὴ ἀναδέροιο, ἀλλ' ἐνθυμηθεὶς τὰ μετ' αὐτὸν καὶ ὅτι
 πολλὰς καὶ τὰς ἡμέρους ἐκκαλοῦνται φύσεις οἱ προσκειμένοι τε καὶ παροξύνοντες ἔδεισε περὶ τῶν
 Πολέμωνι, ὄθεν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῆς βασιλείας διαθήκαις „καὶ Πολέμων ὁ σοφιστῆς“ ἔφ-
 30 „ξύμβουλος τῆς διανοίας ἐμοὶ ταύτης ἐγένετο,“ τῷ καὶ χάριν ὡς εὐεργέτη πράττειν τῷ
 συγγνώμην ἐκ περιουσίας ἐτοιμάζων. καὶ ὁ Ἀντωνῖνος ἠστέλλετο μὲν πρὸς τὸν Πολέμωνα περὶ
 τῶν κατὰ τὴν Σμύρναν ἐνδεικνύμενός που τὸ μὴ ἐκλελῆσθαι, ταῖς δὲ ἐκάστοτε τιμαῖς ἐπὶ μέγ-
 αλοις.

1. δεῖσαι. R. 2. τῶν om. R. 3. ἄλλα δὲ. k. 4. Φρυγίου ἢ Κελτικοῦ τινός. μ, ν. ib. τῆς Σμύρνης. β. 5. μὲν om. R. ib. λαμπρύνει δὴ. R. 6. ἀλλ' αὐτῇ. k. 7. καὶ om. f. ib. θαυμάζων καὶ. 2. τὸν αὐτοῦ. f, ν, i, j, m, o. ib. δημοσίᾳ. γ.

9. ἐκ βασιλείως. 1. ib. ἐπὶ τέλει. R. 10. θαλάσσης. γ. ib. κατέλεξε. C, E. Fo: ἐγκατέλεξε. 12. ταῦτα τὰ χρήματα. γ, f, k et p ex corr. ταῦτα χρήματα. o. πάντα τὰ χρήματα. R. πάντα χρήματα. β, 2, 3, e, m. ib. προσειπῶν. γ, E. ib. δέοι. R. 13. ὡς πολλὰ — χρημάτων om. μ, ox, h, π, γ, e, m. ib. χρήματα. f, k. ib. ἑαυτοῦ. R, γ. αὐτοῦ. f, p, κ. ἑαυτῶν. μ. αὐτῶν. h. αὐτό. m. αὐτῷ. ζ. 14. Πολέμων. p ex corr. Ἀντωνῖνος Πολέμων. cett. C et e, m. Ἀντωνῖνος Πολέμων. o. 15. χρημάτων ὑπ' ἐμοῦ. R. ὑπ' ἐμοῦ χρημάτων. ζ. ib. δὲ om. ox. 21. τὸ μὴ. i, o. μὴ om. 2, 3, e, m. ib. τὴν ὁρμὴν τοῦ λόγου. R. ib. δὲ om. 2, 3, E. 22. τοῦ om. R. ib. γιγνώμενος. R, γ, f, β, μ, ν et p ex corr. γενόμενος. k, h, π, γ, E. 23. μὲν γὰρ δὴ. R. μὲν γὰρ. γ, f, k, β, ν, ox, h, p, π, E. μὲν. μ, γ. ib. Ἀντωνῖνος ὁ αὐτοκράτωρ. μ. 24. τοῦ om. f, q. 25. πάσχοι. f et p ex corr. ve. πάσχειν. 2, 3, e. πάσχων. m, o. 27. δὲ ὑπὲρ. γ. ὡς οὐδέν. μ. ib. ἀναδύοιτο. β. 28. φύσεις ἐκκαλοῦνται. μ. 30. τῷ κατὰ χάριν et mg. γφ. καὶ χάριν. q. τῷ καὶ χάριν. o. τῷ κατὰ χάριν. cett. C et e, m. ib. καὶ εὐεργέτη πράττει. R. ὡς εὐεργέτη πράττει. γ. 31. ἀτιμάζων. f. ἐτιμάζων. k. ib. καὶ Ἀντωνῖνος. π, γ. ib. περὶ om. f.

ἦρεν ἐγγυώμενός που τὸ μὴ μεμνησθαι. ἤσειζετο δὲ τὰ μὲν ἐς τὴν πόλιν ἦκοντος τοῦ Πολέμωνος περιβαλὼν αὐτὸν ὁ Ἀντανίνος „δότε“ ἔφη „Πολέμωνι καταγωγὴν, καὶ μηδεὶς αὐτὸν ἐμβάλη.“ ὑποκριτοῦ δὲ τραγωδίας ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Ὀλυμπίων, οἷς ἐπεστάται ὁ Πολέμων, ἐφιέναι φήσαντος, ἐξελαθῆναι γὰρ παρ' αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς τοῦ δράματος, ἤρετο ὁ αὐτοκράτωρ τὸν ὑποκρι- 535 τὴν, πηνίκα εἶη, ὅτε τῆς σκηνῆς ἡλάθη, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς μεσημβρία τυγχάνοι οὔσα, μάλα ἄστειως ὁ αὐτοκράτωρ „ἐμὲ δὲ“ εἶπεν „ἀμφὶ μέσας νύκτας ἐξήλασε τῆς οἰκίας, καὶ οὐκ ἐφήκα.“

Ἐγέτω μοι καὶ ταῦτα δῆλωσιν βασιλέως τε πράου καὶ ἀνδρὸς ὑπέρφρονος. ὑπέρφρων γὰρ δὴ οὕτω τι ὁ Πολέμων, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος, δυνασταῖς δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου, θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. Ἀθηναίους μὲν γὰρ ἐπιδεικνύμενος αὐτοσχεδίου λόγους, ὅτε καὶ πρῶτον Ἀθήναζε ἀφίκετο, οὐκ ἐς ἐγκώμια κατέστησεν ἑαυτὸν τοῦ ἄστειος, τοσοῦτων ὄντων, 10 ἃ τις ὑπὲρ Ἀθηναίων εἶποι, οὐδ' ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐμακρογόρησε, καίτοι καὶ τῆς τοιαύτης ἰδέας ὠφελούσης τοὺς σοφιστὰς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν, ἀλλ' εὖ γινώσκων, ὅτι τὰς Ἀθηναίων φύσεις ἐκίκοιεν χρῆ μᾶλλον ἢ ἐπαίρειν διελέχθη ὡς „φασὶν ὑμᾶς, ὧ Ἀθηναῖοι, σοφοὺς εἶναι ἀκροατὰς λόγων· εἴσομαι.“ ἀνδρὸς δὲ, ὃς ἤρχε μὲν Βοσπόρου, πᾶσαν δὲ Ἑλληνικὴν παιδευ- 15 αιν ἤρμοστο, καθ' ἱστορίαν τῆς Ἰωνίας ἐς τὴν Σμύρναν ἦκοντος οὐ μόνον οὐκ ἔταξεν ἑαυτὴν ἐν τοῖς θεραπέουσιν, ἀλλὰ καὶ δεομένου ξυνεῖναι οἱ θαμὰ ἀνεβάλετο, ἕως ἠνάγκασε τὸν βασιλέα ἐπὶ θύρας ἀφικέσθαι ἀπάγοντα μισθοῦ δέκα τάλαντα. ἦκων δὲ ἐς τὸ Πέργαμον, ὅτε δὴ τὰ ἄρθρα ἐνόσει, κατέδραθε μὲν ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπιστάντος δὲ αὐτῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ προειπόντος ἀπέχεσθαι τυχεροῦ ποιοῦ ὁ Πολέμων „βέλτιστε,“ εἶπεν „εἰ δὲ βουῖν ἐθεράπευες;“

Τὸ δὲ μεγαλόγνωμον τοῦτο καὶ φρονηματώδες ἐκ Τιμοκράτους ἔσπασε τοῦ φιλοσόφου, σιγγε- 20 νόμος αὐτῷ ἦκοντι ἐς Ἰωνίαν ἐτῶν τεττάρων. οὐ χεῖρον δὲ καὶ τὸν Τιμοκράτην δηλῶσαι ἦν 536 μὲν γὰρ ἐκ τοῦ Πόντου ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ ἦν αὐτῷ πατρὶς Ἡράκλεια τὰ Ἑλλήνων ἐπαινοῦντες, ἐφιλοσόφει δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν τοὺς λατρικούς τῶν λόγων, εἰδὼς εὖ τὰς Ἰπποκράτους τε καὶ Δημοκρίτου δόξας, ἐπεὶ δὲ ἦκουσεν Εὐφράτου τοῦ Τυρίου, πλήρῃσιν ἰστίοις ἐς τὴν ἐκείνου φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ἐπιχολώτερος δὲ οὕτω τι ἦν τοῦ ξυμμέτρου, ὡς ὑπανίστασθαι αὐτῷ διαλεγομένῳ 25 τὴν τε γενειάδα καὶ τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ χαιτίας, ὥσπερ τῶν λέοντων ἐν ταῖς ὀρμαῖς. τῆς δὲ γλώττης εὐφώρως εἶχε καὶ σφοδρῶς καὶ ἐτοίμως, διὸ καὶ τῷ Πολέμωνι πλείστου ἦν ἄξιος ἀσπαζομένῳ τὴν τοιάνδε ἐπιφορὰν τοῦ λόγου. διαφορὰς γοῦν τῷ Τιμοκράτει πρὸς τὸν Σκοπελιανὸν γενομένης ὡς ἐκδεδωκότα ἑαυτὸν πῖττη καὶ παρατιλτρίαις διέστη μὲν ἢ ἐνομιλοῦσα νεότης τῇ Σμύρῃ, ὁ δὲ VI

1. δὲ, τὰ μὲν. β. δὲ τὰ μὲν. E. Fo: τὸ μὲν. ib. ἐς τὴν πόλιν. R. ἐς τὴν Ῥώμην. ζ. 2. περιβαλὼν. γ, f, k. περιβάλλον. 2, 3, E. παραλαβὼν. R. περιλαβὼν. pe. ib. ἐμβάλη. 1, ve, μ. ἐμβάλοι. v, ox, h. ἐμβάλλη. π, g, E. 3. 2. v. ἐφιέναι· ὑποκριτοῦ τραγωδίας ἐφιέναι φήσαντος, ἐξελαθῆναι γὰρ παρὰ Πολέμωνος κατ' ἀρχὰς τοῦ δράματος, ὁ δὲ Ἀντανίνος ἤρετο, πηνίκα εἶη — τυγχάνοι (τυγχάνει. v, e). οὔσα — ἐφήκα. ἐγέτω ταῦτα δῆλωσιν βασιλέως πράου καὶ ἀνδρὸς ὑπέρφρονος. ib. ἠπιστάτο. μ, v. ἐπιστάτο. ox. ἐπιστάτη. h, e. ἐπεστάτη. p, m. ib. ἀφίεναι. f. 5. τῆς om. o. ib. ἀπηλάθη. R. ib. οὔσα τυγχάνοι. R. τυγχάνει οὔσα. h, m, o. 6. ἐξήλασε τῆς οἰκίας. r et q, p in mg, k. Omissa in ζ, pe. ἐξήλασε (om. τῆς οἰκίας.) ve. 7. μοι καὶ om. Σ. ib. βασιλέως. R. γ, β, Σ. ὡς βασιλέως. ζ. ib. γὰρ δὴ οὕτω τι. R. δὴ τι οὕτως. γ, f, k, o. δὴ τι οὕτως. β. γὰρ δὴ οὕτως. μ, v, m. δὴ οὕτως. ox. δὲ οὕτως. h. γὰρ δὴ οὕτως. 3, e. 8. τοῦ μῆ. R. ib. μῆ om. R. 10. ἐγκώμιον. k, o. ib. τοῦ om. p. 11. ἃ τις ὑπὲρ Ἀθηναίων εἶποι. C, E. Fo: ἃ τις ὑπὲρ Ἀθηναίων ἂν εἶποι. ib. καίτοι καὶ om. R. ib. τῆς om. k et p a pr. m. 13. μᾶλλον χρῆ. μ. ib. ἡμᾶς. β. ib. σοφιστὰς εἶναι. R. 15. κατὰ ἱστορίαν. γ. 16. ξυνεῖναι θαμὰ. 2. ib. ἀνεβάλετο. γ, v, π, g. ἀνεβαλλέτο. ζ. ib. τὸν ἐπὶ βασιλέα. R. ib. ἐπὶ θύρας. γ. ἐπὶ θύραις. ζ. 17. νοσῶν δὲ. μ, v. ὄσων δὲ. ox. ὄσον. h. 18. κατέδραθε. f. ib. αὐτῷ om. R. ib. προειπόντος. C, E. προειπόντος. J. 19. βέλτιστ' εἶπεν. v. 20. μεγαλόγνωμον τοῦτο. R, γ, ve. μεγαλόγνωμον τὸ δὲ. f, β. μεγαλόγνωμον τὸδε ἐφρονηματώδες. k. μεγαλόφρων καὶ. μ, v. μεγαλόγνωμον καὶ. ox, h, 3, E. ib. ἔσπασε μόνου. R. 21. Τιμοκράτη. R, γ. 23. γὰρ κατ' ἀρχὰς. g. 24. δὲ om. R. ib. Σ. v. ἰστίον. πλήρῃσιν ἰστίοις ἐς τὴν αὐτοῦ σοφίαν καθῆκεν. idem v. πλήρη. πλ. ἰστ. ἐς τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ib. σοφίαν ἐχώρει. R. 25. οὕτω τοι. μ, v, p. ib. ἦν om. β. 26. τὴν γενειάδα. f, g. τὴν δὲ. e et m in mg. ib. τρίχας. π, g. 27. εἶχεν εὐφώρως. β. ἐφώρως εἶχε. f. εὐφώρως εἶχε. π, g. 28. γ' οὖν. γ. 29. Διέστημε. g.

παρεκελεύετο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξωθεῖν τῆς Σμύρνης, δικαστοῦ γὰρ δεῖσθαι αὐτὰς ξίφος ἔχοντος. καὶ ἡ αἰτία δέ, ἦν ἐκ τῶν πολλῶν εἶχεν, ὡς ὁδοικοροῦντι αὐτῶ πολλὰ μὲν σκευοφόρα ἔποιτο, πολλοὶ δὲ ἵπποι, πολλοὶ δὲ οἰκέται, πολλὰ δὲ ἔθνη κυνῶν ἄλλα ἐς ἄλλην θήραν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ ζεύγους ἀργυροχαλλίνου Φρυγίου τινὸς ἢ Κελτικοῦ πορεύοιτο, εὐκλειαν τῇ Σμύρῃ ἔπραττεν, πόλιν γὰρ δὴ λαμπρύνει μὲν ἀγορὰ καὶ κατασκευὴ μεγαλοπρεπῆς οἰκοδομημάτων, λαμπρύνει δὲ οἰκία εὐκράττουσα, οὐ γὰρ μόνον δίδωσι πόλις ἀνδρὶ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἄρνυται ἐξ ἀνδρός. ἐπεσοπεῖτο δὲ καὶ τὴν Λαοδικεῖαν ὁ Πολέμων θαμίζων ἐς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καὶ δημοσίᾳ ὠφελῶν ὅτι ἠδύνατο.

- 111 Τὰ δὲ ἐκ βασιλείων αὐτῶ τοιαῦτα· Τραιανὸς μὲν αὐτοκράτωρ ἀτελῆ πορεύεσθαι διὰ γῆς καὶ
 10 θαλάττης, Ἀδριανὸς δὲ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ πᾶσιν, κατέλεξε δὲ αὐτὸν καὶ τῷ τοῦ Μουσειοῦ κύκλῳ
 533 ἐς τὴν Αἰγυπτίαν σίτησιν, ἐπὶ τε τῆς Πρώμης ἀπαιτουμένου πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας ὑπεραπέδωκε
 ταῦτα τὰ χρήματα οὔτε εἰπόντος, ὡς δέοιτο, οὔτε προειπῶν, ὡς δῶσοι. αἰτιωμένης δὲ αὐτὸν τῆς
 Σμύρνης, ὡς πολλὰ τῶν ἐπιδοθέντων σφίσι ἐκ βασιλείας χρημάτων ἐς τὸ ἑαυτοῦ ἠδὺ καταθέμενον
 ἔπεμψεν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιστολὴν ὡςδε ξηγκειμένην· „Πολέμων τῶν ἐπιδοθέντων ὑμῖν
 15 χρημάτων ὑπ' ἐμοῦ ἐμοὶ τοὺς λογισμοὺς ἔδωκεν.“ ταῦτα δὲ εἰ καὶ συγγνώμην ἔρει
 τις, οὐκ ἦν δῆπου συγγνώμην αὐτὸν τὴν ἐπὶ τοῖς χρήμασι μὴ οὐκ ἐς τὸ προὔχον τῆς ἄλλης
 ἀρετῆς εὐρασθαι. τὸ δὲ Ἀθήνησιν Ὀλύμπιον δι' ἐξήκοντα καὶ πεντακοσίων ἐτῶν ἀποτελεσθὲν
 κενερώσας ὁ αὐτοκράτωρ, ὡς χρόνου μέγα ἀγώνισμα, ἐκέλευσε καὶ τὸν Πολέμονα ἐφυμνησθαι τῇ
 θυσίᾳ. ὁ δὲ, ὥσπερ εἰώθει, στήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὰς ἤδη παρισταμένας ἐννοίας ἐπαφῆκεν
 20 ἑαυτὸν τῷ λόγῳ καὶ ἀπὸ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶ διελέχθη πολλὰ καὶ θαυμάσια, προσήμιον ποιού-
 μενος τοῦ λόγου τὸ μὴ ἀθεῖν τὴν περὶ αὐτοῦ ὁρμὴν γενέσθαι οἱ. διήλλαξε δὲ αὐτῶ καὶ τὸν
 534 ἑαυτοῦ παῖδα Ἀντωνῖνον ὁ αὐτοκράτωρ ἐν τῇ τοῦ σκήπτρου παραδόσει θεὸς ἐκ θνητοῦ γιγνώμενος.
 τουτὶ δὲ ὁποῖον, ἀνάγκη δηλώσαι· ἦρξε μὲν γὰρ δὴ πάσης ὁμοῦ Ἀσίας ὁ Ἀντωνῖνος, καὶ κατέ-
 λυσεν ἐν τῇ τοῦ Πολέμωνος οἰκίᾳ ὡς ἀρίστη τῶν κατὰ τὴν Σμύρναν καὶ ἀρίστου ἀνδρός, νύκτωρ
 25 δὲ ἐξ ἀποδημίας ἦκων ὁ Πολέμων ἐβόα ἐπὶθύραις, ὡς δεινὰ πάσχοι τῶν ἑαυτοῦ εἰργόμενος, εἴτα
 συνηνάγκασε τὸν Ἀντωνῖνον ἐς ἑτέραν οἰκίαν μετασκευάσασθαι. ταῦτα ἐγίνωσκε μὲν ὁ αὐτοκρά-
 τωρ, ἠρώτα δὲ ὑπὲρ αὐτῶν οὐδὲν, ὡς μὴ ἀναδέροιτο, ἀλλ' ἐνθυμηθεὶς τὰ μετ' αὐτὸν καὶ ὅτε
 πολλάκις καὶ τὰς ἡμέρας ἐκκαλοῦνται φύσεις οἱ προσκειμένοι τε καὶ παροξύνοντες ἔδεισε περὶ τῶν
 Πολέμωνι, ὄθεν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῆς βασιλείας διαθήκαις „καὶ Πολέμων ὁ σοφιστῆς“ ἔφη
 30 „ξύμβουλος τῆς διανοίας ἐμοὶ ταύτης ἐγένετο,“ τῶ καὶ χάριν ὡς εὐεργέτην πράττειν τῇ
 συγγνώμῃ ἐκ περιουσίας ἐτοιμάζων. καὶ ὁ Ἀντωνῖνος ἠστείλζετο μὲν πρὸς τὸν Πολέμονα κερ-
 τῶν κατὰ τὴν Σμύρναν ἐνδεικνύμενός που τὸ μὴ ἐκλελῆσθαι, ταῖς δὲ ἐκάστοτε τιμαῖς ἐπὶ μέγ-

1. δεῖσαι. R. 2. τῶν om. R. 3. ἄλλα δὲ. k. 4. Φρυγίου ἢ Κελτικοῦ τινός. μ, ν. ib. τῆς Σμύρνης. β. 5. με-
 om. R. ib. λαμπρύνει δὴ. R. 6. ἀλλ' αὐτῇ. k. 7. καὶ om. f. ib. θαυμάζων καὶ. 2. τὸν αὐτοῦ. Γ, ν, ι, j, m, σ-
 ib. δημοσίᾳ. γ.

9. ἐκ βασιλείας. 1. ib. ἐπὶ τέλει. R. 10. Θαλάσσης. γ. ib. κατέλεξε. C, E. Fo: ἐγκατέλεξε. 12. ταῦτα τὰ χρη-
 ματα. γ, f, k et p ex corr. ταῦτα χρήματα. o. πάντα τὰ χρήματα. R. πάντα χρήματα. β, 2, 3, e, m. ib. προει-
 πῶν. γ, E. ib. δέοι. R. 13. ὡς πολλὰ - χρημάτων om. μ, ox, h, π, g, e, m. ib. χρήματα. f, k. ib. ἑαυτοῦ. R, Γ-
 αὐτοῦ. f, p, π. ἑαυτῶν. μ. αὐτῶν. h. αὐτὸ. m. αὐτῶ. γ. 14. Πολέμων. p ex corr. Ἀντωνῖνος Πολέμων. cett. C et
 e, m. Ἀντωνῖνος Πολέμων. o. 15. χρημάτων ὑπ' ἐμοῦ. R. ὑπ' ἐμοῦ χρημάτων. γ. ib. δὲ om. ox. 21. τὸ μὴ. 1. ο-
 μὴ om. 2, 3, e, m. ib. τὴν ὁρμὴν τοῦ λόγου. R. ib. δὲ om. 2, 3, E. 22. τοῦ om. R. ib. γιγνώμενος. R, γ, Γ,
 β, μ, ν et p ex corr. γενόμενος. k, h, π, g, E. 23. μὲν γὰρ δὴ. R. μὲν γὰρ. γ, f, k, β, ν, ox, h, p, π. E-
 μὲν. μ, g. ib. Ἀντωνῖνος ὁ αὐτοκράτωρ. μ. 24. τοῦ om. Γ, ρ. 25. πάσχοι. 1 et p ex corr. ve. πάσχειν. 2, 3, e-
 πάσχων. m, o. 27. δὲ ὑπὲρ. γ. ὡς οὐδὲν. μ. ib. ἀναδύοιτο. β. 28. φύσεις ἐκκαλοῦνται. μ. 30. τῶ κατὰ χάριν et
 mg. γρ. καὶ χάριν. ρ. τῶ καὶ χάριν. o. τῶ κατὰ χάριν. cett. C et e, m. ib. καὶ εὐεργέτην πράττει. R. ὡς εὐεργέ-
 τῶν πράττει. γ. 31. ἀτιμάζων. f. ἐτιμάζων. k. ib. καὶ Ἀντωνῖνος. π, g. ib. περὶ om. f.

μετὰ Αιγὸς ποταμοὺς ἐς τοὺς δῆμους ἀνεσκέυαζεν· ὑπὲρ οὗ φησιν ὁ Ἡρώδης πέμψαι οἱ πεντεκαίδεκα μυριάδας προσειπῶν αὐτὰς μισθὸν τῆς ἀκροάσεως, μὴ προσεμένου δὲ αὐτὸς μὲν ὑπερῶφθαι ὀλεσθαι, ξυμπίνοντα δὲ αὐτῷ Μουνάτιον τὸν κριτικόν, ὁ δὲ ἀνὴρ οὗτος ἐκ Τραλλέων, „ὦ Ἡρώδη,“ φάναι „δοκεῖ μοι Πολέμων ὄνειροπολήσας πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας παρὰ τοῦτ' ἔλαττον ἔχειν ἠγείσθαι, παρ' ὃ μὴ τοσαύτας ἐπεμφας.“ προσθεῖναι φησιν ὁ Ἡρώδης τὰς δέκα καὶ τὸν Πολέμονα προθύμως λαβεῖν, ὥσπερ ἀπολαμβάνοντα. ἔδωκε τῷ Πολέμωνι ὁ Ἡρώδης καὶ τὸ μὴ παρελθεῖν ἐπ' αὐτῷ ἐς λόγων ἐπίδειξιν, μηδ' ἐπαγωνισασθαι οἱ, νύκτωρ δὲ ἐξελάσαι τῆς Σμύρνης, ὡς μὴ βιασθῆι, θρασὺ γὰρ καὶ τὸ βιασθῆναι ᾤετο. διετελεῖ δὲ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἐπαινῶν τὸν Πολέμονα καὶ ὑπὲρ θαῦμα ἄγων· Ἀθήνησι μὲν γὰρ διαπρεπῶς ἀγωνισάμενος τὸν περὶ τῶν τροπαίων ἀγῶνα καὶ θαυμαζόμενος ἐπὶ τῇ φορᾷ τοῦ λόγου „τὴν Πολέμωνος“ ἔφη „μελέτην ἀνάγνωτε καὶ εἴσεσθε ἄνδρα.“ Ὀλυμπίαισι δὲ βοησάσης ἐπ' αὐτῷ τῆς Ἑλλάδος „εἰς, ὡς Δημοσθένης,“ „εἶδε γάρ,“ ἔφη „ὡς ὁ Φρύξ,“ τὸν Πολέμονα ᾤδε ἐπονομάζων, ἐπειδὴ τότε ἡ Λαοδικεῖα τῇ Φρυγίᾳ συνετάττετο. Μάρκον δὲ τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς αὐτὸν εἰπόντος „τί σοι δοκεῖ ὁ Πολέμων; στήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἡρώδης

„ἔκπων μ'“

ἔφη

„ἀκνπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει,“

ἰνδεικνύμενος δὴ τὸ ἐπίκροτον καὶ τὸ ὑψηλὸς τῶν λόγων. ἐρομένου δὲ αὐτὸν καὶ Βάρου τοῦ ὑπάτου, τίσι καὶ διδασκάλοις ἐχρήσατο, „τῷ δεῖνι μὲν καὶ τῷ δεῖνι“ ἔφη „παιδευόμενος, Πολέμωνι δὲ ἤδη παιδεύων.“

Φησὶν ὁ Πολέμων ἠκροᾶσθαι καὶ Δίωνος ἀποδημίαν ὑπὲρ τούτου στείλας ἐς τὸ τῶν Βιθυνῶν ἔθνος. ἔλεγε δὲ ὁ Πολέμων τὰ μὲν τῶν καταλογάδην ᾤμοις δεῖν ἐκφέρειν, τὰ δὲ τῶν ποιητῶν ἀμάξαις.

Κακίαινα τῶν Πολέμωνι τιμὴν ἐχόντων· ἤρριξεν ἡ Σμύρνα ὑπὲρ τῶν ναῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῖς δικαίων, ξύνδικον πεποιημένη τὸν Πολέμονα ἐς τέρμα ἤδη τοῦ βίου ἤκοντα. ἐπεὶ δὲ ἐν ὁρμῇ τῆς ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀποδημίας ἐτελεύτησεν, ἐγένετο μὲν ἐπ' ἄλλοις ξυνδίκουσι ἡ πόλις, πονηρῶς δὲ αὐτῶν ἐν τῷ βασιλείῳ δικαστηρίῳ διατιθεμένων τὸν λόγον βλέψας ὁ αὐτοκράτωρ ἐς τοὺς τῶν Σμυρναίων ξυνηγόρους „οὐ Πολέμων“ εἶπεν „τουτοῦ τοῦ ἀγῶνος ξύνδικος ὑμῖν ἀπεδέδεικτο,“ „ναί,“ ἔφασαν „εἴ γε τὸν σοφιστὴν λέγεις.“ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ „ἴσως οὖν“ ἔφη „καὶ λόγον τινα ξυνηγράψεν ὑπὲρ τῶν δικαίων, οἷα δὴ ἐπ' ἐμοῦ τε ἀγωνιούμενος καὶ ὑπὲρ τηλικούτων.“ „ἴσως,“ ἔφασαν, ὦ βασιλεῦ, „οὐ μὴν ἡμῖν γε εἰδέναι.“ καὶ ἔδωκεν ἀναβολὰς ὁ αὐτοκράτωρ τῇ δίκῃ, ἔστι ἄν διακομισθῆ ὁ λόγος, ἀναγνωσθέντος δὲ ἐν τῷ δικαστηρίῳ κατ' αὐτὸν ἐψηφίσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπῆλθεν ἡ Σμύρνα τὰ πρωτεῖα νικῶσα καὶ τὸν Πολέμονα αὐτοῖς ἀναβεβιωκέναι φάσκοντες.

1. Αἰγὸς ποταμοὺς. 1, p, n. Αἰγὸς ποταμῶν. π. τὰ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς. 2, m, o. ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς. e. ib. πεντεκαίδεκα. 1. δεκαπέντε. 2, 3, E. 2. αὐτὰς. 1. αὐτὰ. 2, 3, E. ib. προσεμένου. 1. προσειμένου. 2, 3, E. 3. ξυμπί-
 τοντα. π, g. ib. κριτικόν. γ, f, k, β, 3, o. κρητικόν. R, 2, e, m. Creticum. Bouf. ib. ὦ Ἡρώδη. 1. ὦ Ἡρώδης.
 β, 2, π, m, o. τῷ Ἡρώδης. g. ὦ Ἡρώδης. e. 4. ὄνειροπολήσας. γ. ib. περὶ τοῦτο. β. 6. ἔδωκε δὲ. k, o et p a
 sec. m. 8. δὲ τὸν. R. 9. τῶν om. R. 11. εἴσεσθαι. β. ib. Ἑλλάδος. 1 et p sec. m. o. Ἑλλαδικῆς. 2, 3, e, m.
 ib. εἰς καὶ. R. ἢς ὡς. β. εἰς ὡς. e. 12. εἶδε γάρ. pe. ἦδη γάρ. C, E. ib. ἐπονομάζων. γ. ἐπονομάσαι. R. ἐπο-
 νάζων. μ. 13. αὐτοῦ αὐτοκράτορος. e, m. 16. ἔφη om. R. 17. ἀκνπόρων. 3 (in p correctum). 18. τὸ om. f, k.
 ib. Βαρθάρου. C, E. Scr. Βάρου. 19. τίσι καὶ. R, γ, f. τίσι. γ. ib. τοῦ δεῖνος καὶ τοῦ δεῖνος. R
 21. Ζήνωνος. R. ἀποδημίαν. R, γ, f, β. καὶ ἀποδημίαν. 2, 3, E. ib. τὸ τῶν. R, γ, β. τὸ. γ. 22. τὰ δὲ
 ποιητῶν. f, k.
 24. κακίαιναν. R. ib. ἐχόντων. γ. νεμότων. γ. ib. ἐν αὐτοῖς. R. 27. δικαστηρίων. β. 28. εἶπεν. γ. εἶπε. E.
 ib. ἀπεδέδεικτο. γ. ἀποδέδεικτο. γ. ib. ἡμῖν. β. 30. ἀγωνιζόμενος. R, π. 32. διακομισθῆ. γ. ib. ὁ βασιλεὺς. ox.
 βασιλεὺς. γ. 33. ἀναβεβιωκέναι. 1 et p ex corr. o. ἀναβεβιωκέναι. 2, 3, e, m.

1, 25. §. 8. p. 539. 540. = 48. 49. 50.

- 1x Ἐπεὶ δὲ ἀνδρῶν ἔλλογίμων ἀξιωμακόμενα οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς λεχθέντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς παιδιαῖς, ἀναγράφω καὶ τοὺς ἀστερισμοὺς τοῦ Πολέμωνος, ὡς μηδὲ οὗτοι παραλειμμένοι φαίνονται. μειράκιον Ἰωνικὸν ἐτρόφα κατὰ τὴν Σμύρναν ὑπὲρ τὰ Ἴωνων ἦθη, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ πλοῦτος βαθύς, ὅσπερ ἐστὶ πονηρὸς διδάσκαλος τῶν ἀκολάστων φύσεων. ὄνομα μὲν δὴ τῷ 5 μειρακίῳ Οὐάρος, διεφθορὸς δὲ ὑπὸ κολάκων ἐπεκρίκει αὐτὸ ἑαυτὸ, ὡς καλῶν τε εἶη ὁ κάλλιστος καὶ μέγας ὑπὲρ τοὺς εὐμήκεις καὶ τῶν ἀμφὶ παλαιστραν γενναιοτάτος τε καὶ τεχνικώτατος καὶ μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι αὐτοῦ ἦδιον, ὅποτε πρὸς τὸ ἄδειν τράποιτο. παραπλήσια δὲ τούτοις καὶ περὶ τῶν σοφιστῶν ἔτετο, παρικπεῦσαι γὰρ καὶ τὰς ἐκείνων γλώττας, ὅποτε μελετῶν, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐμελέτα, καὶ οἱ δανειζόμενοι παρ' αὐτοῦ χρήματα τὸ καὶ μελετῶν 10 τος ἀκροάσασθαι προσέγραφον τῷ τόκῳ. ὑπήγετο δὲ καὶ ὁ Πολέμων τῷ δασμῷ τούτῳ νέος ὢν ἐτι 541 καὶ οὐκ ἔτι νοσῶν, δεδάνειστο γὰρ παρ' αὐτοῦ χρήματα, καὶ ἐπεὶ μὴ ἐθεράπευε, μηδὲ ἐς τὰς ἀκροάσεις ἐφοίτα, χαλεπὸν ἦν τὸ μειράκιον καὶ ἠπέλει τύπους. οἱ δὲ τύποι γράμμα εἰδὼν ἀγορᾶς, ἐρήμην ἐπαγγέλλον τῷ οὐκ ἀποδιδόντι. αἰτιωμένων οὖν τὸν Πολέμονα τῶν οἰκείων, ὡς ἀηδῆ καὶ 15 δύστροπον, εἰ παρὸν αὐτῷ μὴ ἀπαιτεῖσθαι καὶ τὸ μειράκιον ἐκκαρπούσθαι παρέχοντα αὐτῷ νεῦμα 5 εὖνον μὴ ποιεῖ τοῦτο, ἀλλ' ἐκκαλεῖται αὐτὸ καὶ παροξύνει, τοιαῦτα ἀκούων ἀπήνησε μὲν ἐπὶ τὴν ἀκροάσιν, ἐπεὶ δὲ ἐς δεξιὴν ἦθη ὄψιαν τὰ τῆς μελέτης αὐτῷ προὔβαινε καὶ οὐδεὶς ὄμοιος ἐφαίνετο τοῦ λόγου σολοικισμῶν τε καὶ βαρβαρισμῶν καὶ ἐναντιώσεων πλέα ἦν πάντα, ἀναπηδήσας ὁ Πολέμων καὶ ὑποσχὼν τὰ χεῖρε „Οὐάρε“, εἶπεν „φέρε τοὺς τύπους.“ ληστὴν δὲ πολλὰς αἰτίας 20 ἐλακώτα στρεβλοῦντος ἀνθυπάτου καὶ ἀπορεῖν φάσκοντος, τίς γένοιτ' ἂν ἐκ' αὐτῷ τιμωρία τῶν 20 εἰργασμένων ἀξία, παρατυχῶν ὁ Πολέμων „κέλευσον“ ἔφη „αὐτὸν ἀρχαῖα ἐκμανθάνειν.“ καίτοι γὰρ πλείστα ἐκμαθῶν ὁ σοφιστὴς οὗτος ὅμως ἐπιπονώτατον ἤγειτο τῶν ἐν ἀσκήσει τὸ ἐκμανθάνειν. ἰδῶν δὲ μονόμαχον ἰδρωτὶ φεόμενον καὶ δεδιότα τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα „οὕτως“ εἶπεν „ἀγῶνι 25 νιᾶς, ὡς μελετῶν μέλλων.“ σοφιστῆ δὲ ἐντυχῶν ἀλλάντας ἄνουμένῳ καὶ μαινίδας καὶ τὰ εὐτελεῖ ὄψα „ὦ λῆστε“, εἶπεν „οὐκ ἐστὶ τὸ Δαρείου καὶ Ξέρξου φρόνημα καλῶς ὑποκρίνασθαι ταῦτα 25 σιτουμένῳ.“ Τιμοκράτους δὲ τοῦ φιλοσόφου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὡς ἄλλον χρῆμα ὁ Φαβουρίνος γένοιτο, ἀστεϊότατα ὁ Πολέμων „καὶ πᾶσα“ ἔφη „γραῦς“ τὸ εἰννευχῶδες αὐτοῦ διασκώπτων. ἀγῶνιστοῦ δὲ τραγωδίας ἐν τοῖς κατὰ τὴν Σμύρναν Ὀλυμπίοις τὸ „ὦ Ζεῦ“ ἐς τὴν γῆν δείξαντος, τὸ 542 δὲ „καὶ γὰρ“ ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνασχόντος, προκαθήμενος τῶν Ὀλυμπίων ὁ Πολέμων ἐξέωσεν αὐτὸν τῶν 25 ἀθλῶν εἰπὼν „οὗτος τῇ χειρὶ ἐσολοίκισεν.“ μὴ κλείω ὑπὲρ τούτων, ἀπόρη γὰρ καὶ ταῦτα τὸ 30 ἐπίχαρι τοῦ ἀνδρὸς δηλῶσαι.
- x Ἡ δὲ ἰδέα τῶν Πολέμωνος λόγων θερμῆ καὶ ἐναργίου καὶ τορὸν ἠχοῦσα, ὅσπερ ἡ Ὀλυμπιακὴ σάλπιγξ, ἐπιπέπει δὲ αὐτῇ καὶ τὸ Δημοσθενικὸν τῆς γνώμης, καὶ ἡ σεμνολογία οὐκ ὑπῆκε, λαμπρὰ δὲ καὶ ἔμπνους, ὅσπερ ἐκ τρίποδος. διαμαρτάνουσι μὲν τοῦ ἀνδρὸς φάσκοντες αὐτὸν τὰς μὲν ἐπιφορὰς ἄριστα σοφιστῶν μεταχειρίσασθαι, τὰς δὲ ἀπολογίας ἤττον. ἐλέγχει γὰρ τὸν λόγον

3. ἀπόλυ. R. ἀπόλλυ. γ. 4. αὐτῷ. π, m. ib. βαρῆς. 2. ib. πονηρὸς διδάσκαλος. 1. διδάσκαλος πονηρὸς. 2, 3, E. 7. πρὸς τὸ om. β, 2, 3, e, m; in p est a sec. m. 10. ἀκροάσθαι. R. ib. τῷ ὄγκῳ. p iu mg. ib. δὲ καὶ. β. καὶ 5. 11. δεδάνειστο. γ. ib. ἦν αὐτῷ. pe. 12. ἠπέλει τὸ μειράκιον τύπους. π. τούτους. γ. ὑπέλει. e. ib. χρήματα. R. ib. ἀγορᾶς om. pe. ἀγορᾶς ἐρήμην, interp. nota ante posita. E. 13. τῶν οἰκείων om. β, 2, 3, E. in p est a sec. m. ib. ἀναιδῆ. 2, 3, e, m. 14. αὐτὸ. R, γ, μ, ρ, π. αὐτῷ. k. αὐτὸν. 5. 15. καὶ παροξύνει om. μ. 18. ἐπισχῶν. π. ib. εἶπεν. γ. Οὐάρε' εἶπε. v. ἔφη. h. ib. πολλ' αἰτίας. γ. 19. ἐκ' om. f, ve. 20. ἀξία om. π. ib. ἀρχαῖα αὐτὸν. R. ib. καίτοι πλείστα γὰρ. R. 21. τῶν ἀσκητῶν. R. τῶν ἐν ἀσκήσει om. μ, ve. 22. ὑπὲρ τῆς ψυχῆς. γ. ὑπὲρ ψυχῆς. 5. ib. ψυχῆς θάνατον. R. 23. ἀλάντας. μ, h, ρ, π. ib. μενίδας. γ. ib. καὶ εὐτελεῖ. v, pe. 25. Φαβουρίνος. γ. Φαβουρίνος. R. 26. διακόπτων. R, β, h. 27. τὴν om. h. ib. Σμύρναν τραγωδίας Ὀλυμπίοις. R. 28. καὶ γὰρ. 1. ὦ γὰρ. 2, 3, E. 29. ἐσολοίκισεν. γ. ἐσολοίκισεν. f. ἐσολοίκισε. E. ib. ἀπέρη. e, m. 31. τορὸν ἠχοῦσα. v, e. ib. Ὀλυμπιακῆ. γ, f, k, β. Ὀλυμπικῆ. 5. 32. ἐπιπέπει. R. ἐπιπέπει. β. ib. αὐτῆ. h. 33. μὲν τοῦ. C, E. Fo: μέντοι τοῦ. 34. σοφιστῶν γ et p ex corr. σοφῶν. 5. ib. ἐλέγχει δὲ. h.

τοῦτον ὡς οὐκ ἀληθῆ καὶ ἡ δεῖνα μὲν καὶ ἡ δεῖνα τῶν ὑποθέσεων, ἐν αἷς ἀπολογεῖται, μάλιστα δὲ ὁ Δημοσθένης ὁ τὰ πεντήκοντα τάλαντα ἐξυμνύμενος. ἀπολογίαν γὰρ οὕτω χαλεπὴν διαθέμενος ἤρκεσε τῷ λόγῳ ξὺν περιβολῇ καὶ τέχνῃ. τὴν αὐτὴν ὁρῶ διαμαρτίαν καὶ περὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτὸν ἐκφέρεσθαι τῶν ἐσχηματισμένων ὑποθέσεων εἰργόμενον τοῦ δρόμου, καθάπερ ἐν δυσχωρίᾳ ἵππον, παραιτούμενόν τε αὐτάς, τὰς Ὀμηρίους γνώμας εἰπεῖν

„ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁμῶς Ἴδαο πύλησιν,
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπη.“

ταῦτα γὰρ Ἰσως ἔλεγεν αἰνιττόμενος καὶ παραδηλῶν τὸ δύστροπον τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, ἄριστα δὲ κἀκεῖνα ἡγωνίσαστο, ὡς δηλοῦσιν ὃ τε μοιχὸς ὁ ἐγκεκαλυμμένος καὶ ὁ Ξενοφῶν ὁ ἀξιῶν ἀποδηήσκειν ἐπὶ Σωκράτει καὶ ὁ Σόλων ὁ αἰτῶν ἀπαλείφειν τοὺς νόμους λαβόντος τὴν φρουρὰν τοῦ Πεισιστράτου καὶ οἱ Δημοσθένεις ὁ μετὰ Χαιρώνειαν προσάγων ἑαυτὸν καὶ ὁ δοκῶν θανάτου ἑαυτῷ τιμᾶσθαι ἐπὶ τοῖς Ἀρκαλείοις καὶ ὁ ξυμβουλευσάν ἐπὶ τῶν τριηρῶν φεύγειν ἐπιόντος μὲν Φίλιππου, νόμον δὲ Αἰσχίνου κεκυρωκότος ἀποδηήσκειν τὸν πολέμου μνημονεύσαντα. ἐν γὰρ ταύταις μάλιστα τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ σχῆμα προσηγμένων ἡνία τε ἐμβέβληται τῷ λόγῳ καὶ τὸ ἐπαμφοτέρον αἰ διάνοιαι σώζουσιν.

Ἰατροῖς δὲ θαμὰ ὑποκείμενος λιθιῶντων αὐτῷ τῶν ἄρθρων παρεκελεύετο αὐτοῖς ὀρύττειν καὶ τῆμναι τὰς Πολέμωνος λιθοτομίας. Ἡρώδῃ δὲ ἐπιστέλλων ὑπερὶ τῆς νόσου ταύτης ὧδε ἐπέστειλεν „δεῖ ἐσθίειν, χεῖρας οὐκ ἔχω· δεῖ βαδίζειν, πόδες οὐκ εἰσὶ μοι· δεῖ ἀλγεῖν, τότε καὶ πόδες εἰσὶ μοι καὶ χεῖρες.“

Ἐτελεύτα μὲν περὶ τὰ ἕξ καὶ πεντήκοντα ἔτη, τὸ δὲ μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦτο ταῖς μὲν ἄλλαις ἐπιστήμαις γήρως ἀρχή, σοφιστῆ δὲ νεότης ἔτι, γηράσκουσα γὰρ ἦδε ἡ ἐπιστήμη σοφίαν ἀνύει. τάφος δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Σμύρναν οὐδεὶς, εἰ καὶ πλείους λέγονται· οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ τῆς Ἀρετῆς ἱεροῦ ταφῆναι αὐτόν, οἱ δὲ οὐ πόρρω τούτου ἐπὶ θαλάττῃ, νεῶς δὲ τίς ἐστι βραχὺς καὶ ἀγαλμα ἐν αὐτῷ Πολέμωνος ἐσταλμένος, ὡς ἐπὶ τῆς τριηρόντος ὠργιᾶζεν, ὑφ' ᾧ κείσθαι τὸν ἄνδρα, οἱ δὲ ἐν τῇ τῆς οἰκίας αὐλῇ ὑπὸ τοῖς χαλκοῖς ἀνδριαῖσιν. ἔστι δὲ οὐδὲν τούτων ἀληθές, εἰ γὰρ ἐτελεύτα κατὰ τὴν Σμύρναν, οὐδενοὶς ἂν τῶν θαναμασίων παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἀπηξιώθη τὸ μὴ οὐκ ἐν αὐτῷ κείσθαι. ἀλλ' ἐκεῖνα ἀληθέστερα, κείσθαι μὲν αὐτὸν ἐν τῇ Λαοδικείᾳ παρὰ τὰς Σαρδίας πύλας, οὐ δὴ καὶ τῶν προγόνων αὐτοῦ θῆμαι, ταφῆναι δὲ αὐτὸν ζῶντα ἔτι, τουτὶ γὰρ καὶ τοῖς φιλάτοις ἐπισκῆψαι, κείμενόν τε ἐν τῷ σήματι παρακελεύεσθαι τοῖς συγκλείουσι τὸν τάφον „ἔπαγε, ἔπαγε, μὴ γὰρ ἴδοι με σιωπῶντα ἥλιος.“ πρὸς δὲ τοὺς οἰκίους ὀλοφυρομένους αὐτὸν ἀνεβόησε „δότε μοι σῶμα καὶ μελετήσομαι.“

1. ἡ δεῖνα καὶ ἡ. R. καὶ ἡ δεῖνα μὲν om. β. 2. αὐτῷ χαλεπὴν. k. 3. δυσχωρία. β. δυσχωρίῳ. R. 5. ἵππου. e, m. κεύθῃ γ, β. κεύθει γ. ib. δὲ βάζῃ. o. 9. κεινόνος. h. ib. ἐγκεκαλυμμένος. C, E. ἐκκεκαλυμμένος. Heyse. ib. καὶ ὁ Ξενοφῶν. I et p ex corr. o. om. 2, 3, e, m. ib. Ξενοφῶν ἀξιῶν. R. 11. οἱ Δημοσθένεις. v, ox, π. ὁ Δημοσθένης.

ὁ Δημοσθένης
P. φρ. m. οἱ Δημοσθένεις. k. οἱ θεσμοθέται. R, γ, f et k in mg. β. et p ex corr. οἱ θεσμοθέται. sic suprascr. corr. p. ὁ Δημοσθένης. μ, h, g, E. ib. εἰς ὁ. γ, f, ρ, k, β. εἰς. R. οἷς ὁ. p ex corr. ὁ. 2, 3, E. Fo: τρεῖς, ὁ. ib. Χερωνίαν γε. r. Χαιρώνειαν τε. 2, 3, E. ib. προσάγων. β. 12. ἑαυτῷ. π. g. ἑαυτὸν. γ. ib. καὶ ὁ δοκῶν. R, γ, f, k, et p ex corr. καὶ δοκῶν. β, 2, 3, E. ib. Ἀρκαλείοις. R, γ, β. 13. νόμῳ. 2. ib. κεκυρωκότος. R. κεκυρωκῶς. o. ib. τῶν πολέμων. γ. 14. κατασχῆμα. γ. ib. προσηγμένων. γ. προσηγουμένων. R, k. ib. τῶν λόγων. β.

17. Ἡρώδης δὲ. e. ib. ὑπὸ τῆς. R. ib. ἐπέστειλεν. γ, f. 18. πόδες. β, 2, p. πόδε. 1, π, g. πόδ' ve. 20. παρὰ τὰ. γ, f. πάντα. R. περὶ τὰ. β, k, 2, 3, E. 21. ἐπιστήμης. γ. ib. ἀρχῆ. k. 22. αὐτῷ. β. αὐτοῦ. γ. ib. κλειστός. R. 23. τοῦτον. g. 25. ἡ δὲ. π, g. 26. εἰ γὰρ. 1, 3. εἰ μὲν γὰρ. 2, E. ib. παρ' αὐτοῖς ἱερῶν. 1. ἱερῶν παρ' αὐτοῖς. 2, 3, E. (ἱερῶν. π, g.) ib. τῷ. R. οὐκ p in mg. 27. ἐκεῖνα. 1. ἐκεῖνά γε. 2, 3, E. ib. τῇ om. 2. ib. παρὶ τὰς. γ. 28. Σαρδίας πόλεις. R. ib. προγόνων αὐτοῦ. 1, 3. προγόνων. 2, E. 29. καὶ τοῖς φιλάτοις. f, k. τοῖς φιλάτοις. γ. ib. σώματι. k, h. 30. ἔπαγε semel. h. ἄπαγε. π, g. ib. ὁ ἥλιος. 2. 31. μελετήσομαι. R. μεταβήσομαι. μ. μετεμβλήσομαι. V. apud Σ. μετεμβήσομαι. γ.

l. 28. §. 11. p. 543. 544. = 52. 53. 54.

- 1x Ἐπει δὲ ἀνδρῶν ἐλλογίμων ἀξιωμακόμεντα οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς λεχθέντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς παιδιαῖς, ἀναγράφω καὶ τοὺς ἀστεισμούς τοῦ Πολέμωνος, ὡς μηδὲ οὗτοι παραλελειμμένοι φαίνονται. μειράμιον Ἰωνικὸν ἐτύφα κατὰ τὴν Σμύρναν ὑπὲρ τὰ Ἴωνων ἦδη, καὶ ἀπόλλυ αὐτὸ πλοῦτος βαθύς, ὅσπερ ἐστὶ πονηρὸς διδάσκαλος τῶν ἀκολάστων φύσεων. ὄνομα μὲν δὴ τῷ 5 μειρακίῳ Οὐάρος, διεφθορὸς δὲ ὑπὸ κολάκων ἐπεκρίκει αὐτὸ ἑαυτό, ὡς καλῶν τε εἴη ὁ κάλλιστος καὶ μέγας ὑπὲρ τοὺς εὐμήκεις καὶ τῶν ἀμφὶ παλαίστραν γενναιότατός τε καὶ τεχνικώτατος καὶ μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι αὐτοῦ ἦδιον, ὅποτε πρὸς τὸ ἄδειν τράποιτο. παραπλήσια δὲ τούτοις καὶ περὶ τῶν σοφιστῶν ἦτο, παρὶπνεῦσαι γὰρ καὶ τὰς ἐκείνων γλώττας, ὅποτε μελετῶν, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐμελέτα, καὶ οἱ δανειζόμενοι παρ' αὐτοῦ χρήματα τὸ καὶ μελετῶν- 10 τος ἀκροάσασθαι προσέγραφον τῷ τόκῳ. ὑπήγετο δὲ καὶ ὁ Πολέμων τῷ δασμῷ τούτῳ νέος ὢν ἔτι καὶ οὐπω νοσῶν, δεδάνευστο γὰρ παρ' αὐτοῦ χρήματα, καὶ ἐπεὶ μὴ ἐθεράπευε, μηδὲ ἐς τὰς ἀκροάσεις ἐφοίτα, χαλεπὸν ἦν τὸ μειράμιον καὶ ἠπέλει τύπους. οἱ δὲ τύποι γράμμα εἰδὼν ἀγορᾶς, ἐρήμην ἐπαγγέλλον τῷ οὐκ ἀποδιδόντι. αἰτιωμένων οὖν τὸν Πολέμονα τῶν οἰκείων, ὡς ἀηδὴ καὶ δύστροπον, εἰ παρὸν αὐτῷ μὴ ἀπαιτεῖσθαι καὶ τὸ μειράμιον ἐκμαρποῦσθαι παρέχοντα αὐτῷ νεῦμα 15 εὖνον μὴ ποιεῖ τοῦτο, ἀλλ' ἐκκαλεῖται αὐτὸ καὶ παροξύνει, τοιαῦτα ἀκούων ἀπήνησε μὲν ἐπὶ τὴν ἀκροασίν, ἐπεὶ δὲ ἐς δεξιὴν ἦδη ὄψιαν τὰ τῆς μελέτης αὐτῷ προῦβαινε καὶ οὐδεὶς ὄρμος ἐφαίνετο τοῦ λόγου σολοικισμῶν τε καὶ βαρβαρισμῶν καὶ ἐναντιώσεων πλέα ἦν πάντα, ἀναπηδήσας ὁ Πολέμων καὶ ὑποσχὼν τῷ χειρὶ „Οὐάρε“, εἶπεν „φέρε τοὺς τύπους.“ ληστὴν δὲ πολλαῖς αἰτίας ἐαλωκότα στρεβλοῦντος ἀνθυπάτου καὶ ἀπορεῖν φάσκοντος, τίς γένοιτ' ἂν ἐπ' αὐτῷ τιμωρία τῶν 20 εἰργασμένων ἀξία, παρατυγῶν ὁ Πολέμων „κέλευσον“ ἔφη „αὐτὸν ἀρχαῖα ἐκμανθάνειν.“ καὶτοι γὰρ πλείστα ἐκμαθῶν ὁ σοφιστὴς οὗτος ὁμοῦς ἐπιπονώτατον ἤγειτο τῶν ἐν ἀσκήσει τὸ ἐκμανθάνειν. ἰδὼν δὲ μονόμαχον ἰδρωτὶ φέομενον καὶ δεδιότα τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα „οὕτως“ εἶπεν „ἀγωνιᾶς, ὡς μελετῶν μέλλων.“ σοφιστῆ δὲ ἐντυγῶν ἀλλᾶντας ἀνουμένῳ καὶ μαινίδας καὶ τὰ εὐτελεῆ ὄψα „ὦ λῶστε“, εἶπεν „οὐκ ἔστι τὸ Δαρείου καὶ Ξέρξου φρόνημα καλῶς ὑποκρίνασθαι ταῦτα 25 σιτουμένῳ.“ Τιμοκράτους δὲ τοῦ φιλοσόφου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὡς λάλον χρήμα ὁ Φαβωρίνος γένοιτο, ἀστειότατα ὁ Πολέμων „καὶ πᾶσα“ ἔφη „γραῦς“ τὸ εὐνουχῶδες αὐτοῦ διασκώπτων. ἀγωνιστοῦ δὲ τραγωδίας ἐν τοῖς κατὰ τὴν Σμύρναν Ὀλυμπίοις τὸ „ὦ Ζεῦ“ ἐς τὴν γῆν δείξαντος, τὸ 542 δὲ „καὶ γὰρ“ ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνασχόντος, προκαθήμενος τῶν Ὀλυμπίων ὁ Πολέμων ἐξέσωσεν αὐτὸν τῶν ἄθλων εἰπὼν „οὗτος τῇ χειρὶ ἐσολοίκισεν.“ μὴ πλείω ὑπὲρ τούτων, ἀπόρη γὰρ καὶ ταῦτα τὸ 30 ἐπίχαρι τοῦ ἀνδρὸς δηλωῖσθαι.
- x Ἡ δὲ ἰδέα τῶν Πολέμωνος λόγων θερμῆ καὶ ἐναγάνιος καὶ τορὸν ἠχούσα, ὅσπερ ἡ Ὀλυμπιακὴ σάλπιγξ, ἐπιπρέπει δὲ αὐτῇ καὶ τὸ Δημοσθενικὸν τῆς γνώμης, καὶ ἡ σεμνολογία οὐχ ὑπία, λαμπρὰ δὲ καὶ ἔμπνους, ὅσπερ ἐκ τρίποδος. διαμαρτάνουσι μὲν τοῦ ἀνδρὸς φάσκοντες αὐτὸν τὸ 5 μὲν ἐπιφορᾶς ἄριστα σοφιστῶν μεταχειρίσασθαι, τὰς δὲ ἀπολογίας ἤττον. ἐλέγχει γὰρ τὸν λόγον

3. ἀπόλυ. R. ἀπόλλυ γ. 4. αὐτῷ. π, m. ib. βαθύς. 2. ib. πονηρὸς διδάσκαλος. 1. διδάσκαλος πονηρός. 2, 3, E. 7. πρὸς τὸ om. β, 2, 3, e, m; in p est a sec. m. 10. ἀκροάσθαι. R. ib. τῷ ὄγκῳ. p iu mg. ib. δὲ καὶ. β. καὶ γ. 11. δεδάνευστο. γ. ib. ἦν αὐτῷ. pe. 12. ἠπέλει τὸ μειράμιον τύπους. π. τούτους. γ. ὑπέλει. e. ib. χρήματα. B. ib. ἀγορᾶς om. pe. ἀγορᾶς ἐρήμην, interp. nota aute posita. E. 13. τῶν οἰκείων om. β, 2, 3, E. in p est a sec. m. ib. ἀναιδῆ. 2, 3, e, m. 14. αὐτό. R, γ, μ, ρ, π. αὐτῷ. κ. αὐτόν. ζ. 15. καὶ παροξύνει om. μ. 18. ἐπισχῶν. π. ib. εἶπεν. γ. Οὐάρε' εἶπε. v. ἔφη. h. ib. πολλ' αἰτίας. v. 19. ἐπ' om. f, ve. 20. ἀξία om. π. ib. ἀρχαῖα αὐτόν. R. ib. καίτοι πλείστα γὰρ. R. 21. τῶν ἀσκητῶν. R. τῶν ἐν ἀσκήσει om. μ, ve. 22. ὑπὲρ τῆς ψυχῆς. γ. ὑπὲρ ψυχῆς. ζ. ib. ψυχῆς θάνατον. R. 23. ἀλλᾶντας. μ, h, ρ, π. ib. μενίδας. γ. ib. καὶ εὐτελεῆ. v, pe. 25. Φαβωρίνος. γ. Φαβωρίνος. R. 26. διακόπτων. R, β, h. 27. τὴν om. h. ib. Σμύρναν τραγωδίας Ὀλυμπίοις. R. 28. καὶ γὰρ. 1. ὦ γὰρ. 2, 3, E. 29. ἐσολοίκισεν. γ. ἐσολοίκισεν. f. ἐσολοίκισε. E. ib. ἀπέχη. e, m.

31. τὸν ἔχουσα. v, e. ib. Ὀλυμπιακῆ. γ, f, k, β. Ὀλυμπικῆ. ζ. 32. ἐπιπρέπει. R. ἐπιπρέπει. β. ib. αὐτῇ. h. 33. μὲν τοῦ. C, E. Fo: μέντοι τοῦ. 34. σοφιστῶν γ et p ex corr. σοφῶν. ζ. ib. ἐλέγχει δὲ. h.

γνώμαις. ἔλεγε γὰρ δὴ, ὡς προσήκει τὸν ὀρθῶς πλοῦτῳ χρώμενον τοῖς μὲν δεομένοις ἐπαρκεῖν, ἵνα μὴ δέωνται, τοῖς δὲ μὴ δεομένοις, ἵνα μὴ δεηθῶσιν, ἐκάλει τε τὸν μὲν ἀσύμβολον πλοῦτον καὶ φειδοὶ κεκολασμένον νεκρὸν πλοῦτον, τοὺς δὲ θεσσαυρούς, ἐς οὓς ἀποτίθενται τὰ χρήματα ἔνιοι, πλοῦτου δεσποτήρια, τοὺς δὲ καὶ θύειν ἀξιούντας ἀποθέτοις χρήμασιν Ἀλωάδας ἐπανόμαζε θύοντας Ἄρει μετὰ τὸ δῆσαι αὐτόν.

Πηγαὶ δὲ αὐτῷ τοῦ πλοῦτου πολλαὶ μὲν καὶ πολλῶν οἴκων, μέγισται δὲ ἢ τε πατρώα καὶ ἡ μητροθέν. ὁ μὲν γὰρ πάππος αὐτοῦ Ἴππαρχος ἐδημεύθη τὴν οὐσίαν ἐπὶ τυραννικαῖς αἰτίαις, ἃς Ἀθηναῖοι μὲν οὐκ ἐπήγον, ὁ δὲ αὐτοκράτῳ οὐκ ἠγνόησεν, Ἀττικὸν δὲ τὸν μὲν ἐκείνου παῖδα, Ἡρώδου δὲ πατέρα οὐ περιεΐδεν ἢ τύχη κέρητα ἐκ πλουσίου γενόμενον, ἀλλ' ἀνέδειξεν αὐτῷ θεσσαυροῦ χρῆμα ἀμύθητον ἐν μιᾷ τῶν οἰκιῶν, ἃς πρὸς τῷ θεάτρῳ ἐκέκτητο, οὐ διὰ μέγεθος εὐλαβῆς μᾶλλον ἢ περιχαρῆς γενόμενος ἔγραψε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐπιστολὴν ὡδε ξυγκειμένην. „θεσσαυρόν, ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ τῆς ἐμαυτοῦ οἰκίας εὔρηκα· τί οὖν περὶ αὐτοῦ κελεύεις;“ καὶ ὁ αὐτοκράτῳ, Νερούας δὲ ἦρχε τότε, „χρῶ“ ἔφη „οἷς εὔρηκας.“ τοῦ δὲ Ἀττικοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐλαβείας μείναντος καὶ γράψαντος ὑπὲρ ἑαυτὸν εἶναι τὰ τοῦ θεσσαυροῦ μέτρα „καὶ παραχρῶ“ ἔφη „τῷ ἐρμαίῳ, σὸν γὰρ ἐστίν.“ ἐντεῦθεν μέγας μὲν ὁ Ἀττικός, μελέων δὲ ὁ Ἡρώδης, πρὸς γὰρ τῷ πατρῷ πλοῦτῳ καὶ ὁ μητροφῶς αὐτῷ πλοῦτος οὐ παρὰ πολὺ τοῦτου ἐπερρήη.

Μεγαλοψυχία δὲ λαμπρὰ καὶ περὶ τὸν Ἀττικὸν τοῦτον· ἦρχε μὲν γὰρ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐλευθέρων πόλεων ὁ Ἡρώδης, ἰδὼν δὲ τὴν Τρωάδα βαλανεῖαν τε πονήρως ἔχουσαν καὶ γεῶδες ὕδωρ ἐκ φρεάτων ἀνιμῶντας ὀμβρίων τε ὑδάτων θήκας ὀρύττοντας ἐπέστειλεν Ἀδριανῷ αὐτοκράτορι μὴ περιδεῖν πόλιν ἀρχαίαν καὶ εὐθάλαττον ἀγχιῷ φθαρεῖσαν, ἀλλ' ἐπιδοῦναι σφισι τριακοσίας μυριάδας ἐς ὕδωρ, ἃν πολλαπλασίους ἤδη καὶ κόμαις ἐπιδεδώκοι. ἐκήνεσεν ὁ αὐτοκράτῳ τὰ ἐπεσταλμένα ὡς πρὸς τρόπου ἑαυτῷ ὄντα καὶ τὸν Ἡρώδη αὐτὸν ἐπέταξε τῷ ὕδατι. ἐπεὶ δὲ ἐς ἑκτακοσίας μυριάδας ἢ δαπάνη προῦβαινεν ἐπέστελλον τε τῷ αὐτοκράτορι οἱ τὴν Ἀσίαν ἐπιτροπεύοντες, ὡς δεινὸν πεντακοσίων πόλεων φόρον ἐς μιᾶς πόλεως δαπανᾶσθαι κρήνην, ἐμέμψατο πρὸς τὸν Ἀττικὸν ὁ αὐτοκράτῳ ταῦτα. καὶ ὁ Ἀττικός μεγαλοφρονέστατα ἀνθρώπων „ὦ βασιλεῦ“, εἶπεν „ὑπὲρ μικρῶν μὴ παροξύνου, τὸ γὰρ ὑπὲρ τὰς τριακοσίας μυριάδας ἀναλωθὲν ἐγὼ μὲν τῷ υἱῷ ἐπιδίδωμι, ὁ δὲ υἱὸς τῇ πόλει ἐπιδίδωσι.“ καὶ αἱ διαθήμαι δὲ, ἐν αἷς τῷ Ἀθηναίων δήμῳ κατέλειπε καθ' ἕναστος ἐτος μνᾶν καθ' ἕνα, μεγαλοφροσύνην κατηγοροῦσι τοῦ ἀνδρός, ἣ καὶ ἐς τὰ ἄλλα ἐχοῖτο, ἑκατὸν μὲν βούς τῇ θεῷ θύων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ πολλάκις, ἐστιῶν δὲ τῇ θυσίᾳ τὸν Ἀθηναίων δῆμον κατὰ φυλὰς καὶ γένη, ὅποτε δὲ ἦκοι Διονύσια καὶ κατῖοι ἐς Ἀκαδημίαν τὸ του

1. ἔλεγεν. f. ἔλεγε δὲ ὡς. 2. ib. προσήκει. Arsen. ed. W. 283. ib. τὸν - χρώμενον. R, 3. τῶν - χρώμενον. γ. τῶν - χρώμενον. f. τῷ - χρώμενον. 2, E. 2. μὴ om. f. ib. δεηθῶσιν. sic sine acc. γ. ib. ἐκάλει δὲ. μ. π. γ. Arsen. ib. ἀσύμβολον. φ, κ, β, et p ex corr. o, Arsen. Val. ἀσύμβουλον. R, γ, 2, κ, γ, e, m. 3. δὲ πλοῦτῳ. R. ib. Ἀλωάδας. γ. ib. ἐπανόμαζεν. γ, f.

6. αὐτοῦ. R. 7. αὐτοῦ om. v. ib. Ἴππαρχος. ox, h. 8. τὸν μὲν γ, f, k et p ex corr. τὸν. R, β, 2, 3, e. τοῦ.

κτ
9. ο. ib. ἐκείνα. R. 10. ἐκεχρητο. μ (sic). 11. εὐλαβηθεῖς. μ. ib. ἔγραψεν. f. 12. Νερούας. R, γ, β. Νερούας. e. ib. τότε ἦρχε. R. ib. εὔρηκας. μ. εὔρες. γ. 15. καὶ om. γ. 16. ὁ Ἡρώδης. β, κ, 2, γ. Ἡρώδης. γ. ib. αὐτοῦ. κ. αὐτῷ πλοῦτος om. R, β. 17. τούτους. β.

18. περὶ. γ, f, φ, κ, β, o. παρὰ. R, 2, 3, e, m. 19. πονήρως. h. πονηρῶς. E. 20. ἀνιμῶντας. γ. ib. αὐτοκράτορι. 1. τῷ αὐτοκράτορι. 2, 3, E. 21. περιδεῖν. 1. ο. ὑπεριδεῖν. 2, 3, e, m. ib. ἀθάλαττον. f. 22. πολλαπλασίους. 1. πολλὰ. 2. πολλαπλασίας. β, 3, E. ib. ἐπιδεδώκοι. γ, f, φ, κ. ἐπιδεδώκει. R, β, 3, E. ἐπεδεδώκει. 2. ib. ἐκήνεσεν. β. 23. ἐσταλμένα. R. ib. πρὸς τρόπον. h, γ. ib. ἀπέταξε. 3. 24. ἐπέστελον. E. ib. τὴν Ἀσίαν. γ. ib. τῆς Ἀσίας. γ. 25. ἐπέμψατο. f. 27. τὰς μυριάδας. R. 28. καὶ ἐπιδίδωμι. β. ib. πόλει ἐπιδίδωσι. R. γ, f, φ, κ. πόλει. β, 2, 3, E. ib. τῷ Ἀθηναίων. γ, f, φ, κ, β. τῶν Ἀθηναίων. R. τῷ τῶν Ἀθηναίων. 2, 3, E. 29. κατέλειπε. γ. κατέλειπεν. f. κατέλειπε. γ. 30. θεῶν τῇ θυσίᾳ. β. ib. τῶν Ἀθηναίων. h, π.

Διονύσου ἔδος, ἐν Κεραμειῷ ποτίζαν ἀστὸς ὁμοίως καὶ ξένους κατακειμένους ἐπὶ στιβάδων κειτοῦ.

IV Ἐπεὶ δὲ τῶν τοῦ Ἀττικοῦ διαθηκῶν ἐπεμνήσθη, ἀνάγκη καὶ τὰς αἰτίας ἀναγράψαι, δι' ἃς προσέκρουσεν Ἡρώδης Ἀθηναίους· εἶχον μὲν γὰρ αἱ διαθήκαι, ὡς εἶπον, ἔγραψε δὲ αὐτὰς ξυμβουλίᾳ τῶν ἀμφοῖν ἐαυτὸν ἀπελευθέρων, οἱ χαλεπὴν ὀφῶντες τὴν Ἡρώδου φύσιν ἀπελευθέροις τε καὶ δούλοις ἀποστροφὴν ἐποιοῦντο τοῦ Ἀθηναίων δήμου, ὡς τῆς δωρεᾶς αὐτοὶ αἴτιοι. καὶ ὅποια μὲν τῶν ἀπελευθέρων τὰ πρὸς τὸν Ἡρώδην, δηλοῦτω ἡ κατηγορία, ἣν πεποιήται σφῶν πᾶν κέντρον ἠρμένος τῆς ἐαυτοῦ γλώττης. ἀναγνωσθεῖσάν δὲ τῶν διαθηκῶν ξυνέβησαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν Ἡρώδην πέντε μῶς αὐτὸν ἐσάπαξ ἐκάστω καταβάλλοντα πριάσθαι παρ' αὐτῶν τὸ μὴ αἰεὶ διδόναι· ἀλλ' ἐπεὶ προσήεσαν μὲν ταῖς τραπέζαις ὑπὲρ τῶν ὁμολογημένων, ἐπανεγινώσκατο δὲ αὐτοῖς ξυμβόλαια πατέραν τε καὶ πάππων ὡς ὀφειλόντων τοῖς Ἡρώδου γονεῦσιν ἀντιλογισμοῖς τε ὑπήγοντο καὶ οἱ μὲν μικρὰ ἠριθμοῦντο, οἱ δὲ οὐδὲν, οἱ δὲ συνείχοντο ἐπ' ἀγορᾶς ὡς ἀποδάσοντες, παρῶξινε ταῦτα τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἠρπασμένους τὴν δωρεάν καὶ οὐκ ἐπαύσαντο μισοῦντες, οὐδὲ ὅποτε τὰ μέγιστα εὐεργετεῖν ἔφετο. τὸ οὖν στάδιον ἔφασαν ἐπανομάσθαι Παναθηναϊκόν, κατεσκευάσθαι γὰρ αὐτὸ ἐξ ὧν ἀπεστεροῦντο Ἀθηναῖοι πάντες.

V Καὶ μὴν καὶ ἐλειτούργησεν Ἀθηναίους τὴν τε ἐπάνυμον καὶ τὴν τῶν Πανελληνίων, στεφανωθεῖς δὲ καὶ τὴν τῶν Παναθηναίων „καὶ ὑμᾶς“, εἶπεν „ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἦσαν τας καὶ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἀγανιουμένους ὑποδέξομαι στᾶδιον λίθου λευκοῦ.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα τὰ στάδιον τὸ ὑπὲρ τὸν Ἰλισθὸν ἔσω τεττάρων ἐτῶν ἀπέτελεσεν ἔργον ξυνθεῖς ὑπὲρ πάντα τὰ θαύματα οὐδὲν γὰρ θέατρον αὐτῷ ἀμιλλᾶται. κἀκεῖνα περὶ τῶν Παναθηναίων τούτων ἦκουον· πέπλον μὲν ἀνήφθαι τῆς νεῶς ἡδῶ γραφῆς ξὺν οὐρίῳ τῷ κόλπῳ, δραμεῖν δὲ τὴν ναῦν οὐχ ὑποξυγίων ἀγόντων, ἀλλ' ὑπογείους μηχαναῖς ἐπολισθάνουσαν, ἐκ Κεραμικοῦ δὲ ἄρασαν χιλία κώπη ἀφείναι ἐπὶ τὸ Ἐλευσίνιον καὶ περιβαλοῦσαν αὐτὸ παραμείψαι τὸ Πελασγικὸν κομιζομένην τε παρὰ τὸ Πύθιον ἔλθειν, οἱ νῦν ὄρμισται. τὸ δὲ ἐπὶ θάτερα τοῦ σταδίου νεῶς ἐπέχει Τύχης καὶ ἀγαλμα ἑλεφάντινον ὡς κυβερνώσης πάντα. μετεκόσμησε δὲ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἐφήβους ἐς τὸ νῦν σχῆμα χλαμύδα πρῶτος ἀμφιέσας λευκᾶς, τῶς γὰρ δὴ μελαινας ἐνημέμενοι τὰς ἐκκλησίας περιεκάθητο καὶ τῷ πομπᾶς ἐπεμπον πενθούτων δημοσίᾳ τῶν Ἀθηναίων τὸν κήρυκα τὸν Κοκρέα, ὃν αὐτοὶ ἀπέκτειναν τοὺς Ἡρακλείδας τοῦ βωμοῦ ἀποσπῶντα. ἀνέθηκε δὲ Ἡρώδης Ἀθηναίους καὶ τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλ θεάτρον κέδρου ξυνθεῖς τὸν ὄροφον, ἣ δὲ ὕλη καὶ ἐν ἀγαματοποιαῖς σπονδαία· δύο μὲν δὲ ταῦτα Ἀθήνησιν, ἃ οὐχ ἑτέρωθεν τῆς ὑπὸ Ῥωμαίους, ἀξιούσθω δὲ λόγου καὶ τὸ ὑπερόφιον θέατρον

1. ἔδος. R. ib. Κεραμειῷ. h, g. ib. αὐτοῦς. R. ib. ὁμοίως. g.
 3. ἐπεμνήσθη διαθηκῶν. R. ib. τῶν om. R. 4. τοῖς Ἀθηναίους. μ. ib. ἔγραψεν. f. ib. ξυμβουλίᾳ. f.
 5. ἀμφοῖν αὐτὸν. β. 6. ἐπιστροφὴν. β, π, g et ox. in mg: ἄλλως ἐπιστροφὴν. ib. Ἀθηναίων. β. 7. τὰ ἀπελευθέρων.
 R. ib. δηλοῦτω. γ. ib. παρὰ κέντρον. R. 8. ἠρμένος. R, k, o. ἠρμένον γ, f, β, v, μ, 3, e, m. ἀρμένον ρ.
 ἠρμένοι. h. 9. αὐτὸν. R, γ, et p ex corr. αὐτὸν om. β. αὐτῶν. ζ. ib. ἐσάπαξ om. o. ib. καταβάλλοντα. R, γ, f.
 καταβάλλοντα. ζ. ib. πριάσθαι. γ. πριάσθαι. e. ib. παρ' αὐτὸν. γ. 11. τε om. R, β. 12. οὐδὲν συνείχοντο. β.
 ib. ὡς ἀποδάσοντες. 1 ὡς καὶ ἀποδάσοντες. 2, p, π, E. ὡς καὶ ἀποδιδόντες. g. 13. παρῶξινε ταῦτα. R, γ, f. k.
 ταῦτα παρῶξινε. β, 2, 3, E. 15. ἀποστεροῦντο. v. ἐξ οὗ αὐτὸ ἀπεστεροῦντο. π. ἐξ ὧν αὐτοὶ πάντες ἀπισ-
 τούντο. g.
 16. ἐλειτούργησεν Ἀθηναίους. 1, o. ἐλειτούργησαν Ἀθηναῖοι. 2, 3, e, m. ib. Πανελλήνων. v. corr. in mg
 17. καὶ om. o. 18. λίθου λευκοῦ. 1. λευκοῦ λίθου. 2, 3, E. 19. ἀπέτελεσεν. R, γ, f, k et p ex corr. ἐπέτελεσεν. p.
 p. m. ἐπέτελεσεν. β, 2, φ, π, g, E. ib. θαύματα. 1. θαυμάσια. 2, 3, E. 21. ἰδίῳ γραφῆς. f, k. ib. ξὺν. β. σὺν. E.
 ib. ὑποξυγίων δραμόντων. π. 22. ὑπολισθάνουσαν. R, γ, f, k. ὑπολισθαίνουσαν. β. ἐπολισθαίνουσαν. 2, 3, E.
 ib. Κεραμικοῦ. γ. ib. τε. 1. δὲ. 2, 3, E. ib. χιλίῳ. k. ib. ἐπὶ τὸν. μ, h. 23. περιβαλοῦσαν. γ. παραβαλοῦσαν. R.
 ib. κομιζόμενον. ox. ib. τὸν. π. 24. οὐ. g. 25. πάντα. 2, 3, E. πάντας. 1. ib. μετεκόμισε. 1. ib. καὶ om. β.
 ib. Ἀθηναίων. γ, f, k, β, π, g. Ἀθηναίους. R, 2, p, E. ib. χλαμύδας. β. 26. πρῶτος. m, o. ib. ἀμφιέσας. 2.
 ib. γὰρ μὴ. π. δὴ om. β. ib. περιεκάθητο. R. 27. τὸν κήρυκα om. R. 28. ἀποσπῶντας. e, m. ib. Ῥηγίλλ.
 R, γ. 29. καὶ om. v. 30. δ. 1 et p ex corr. οἱ. 2, 3, E. ib. τοῖς ὑπὸ. 2, π, g. ib. δὲ om. β. ib. ὑπερόφιον.
 R, γ. ὑπερόφιον. k. ὑπερόφιον. h.

ὃ εἰδέματο Κορινθίους, παρὰ πολὺ μὲν τοῦ Ἀθήνησιν, ἐν ὀλίγοις δὲ τῶν παρ' ἄλλοις ἐπαινου-
 μένων, καὶ τὰ Ἰσθμοὶ ἀγάλματα ὃ τε τοῦ Ἰσθμοῦ κολοσσὸς καὶ ὁ τῆς Ἀμφιπόλεως καὶ τὰ ἄλλα,
 ὧν τὸ ἱερόν ἐπέπλησεν, οὐδὲ τὸν τοῦ Μελικέρτου παρελθὼν δελφίνα. ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ
 τὸ Πυθιοὶ στάδιον καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ, Θετταλοῖς τε καὶ τοῖς περὶ Μηλιακὸν
 κόλπον Ἑλλησι τὰς ἐν Θερμοπύλαις κολυμβήθρας τοῖς νοσοῦσι καιωνίους. ᾤκησε δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ
 Ἡπειρῷ Ὠρικὸν ὑποδεσπῶδες ἤδη καὶ τὸ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Κανύσιον ἡμερώσας ὕδατι μάλα τούτου
 δέομενον, ᾤκησε δὲ καὶ τὰς ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Πελοποννήσῳ καὶ Βοιωτίᾳ πόλεις ἄλλο ἄλλην. καὶ τοσοῦτος
 ὢν ἐν μεγαλοουρίᾳ μέγα οὐδὲν εἰργάσθαι ᾔετο, ἐπεὶ μὴ τὸν Ἰσθμὸν ἔτεμεν, λαμπρὸν ἡγούμενος
 ἤπειρον ἀποτεμεῖν καὶ πελάγη ξινάφαι διττὰ καὶ περίπλουν σταδίων ἕξ καὶ εἴκοσι θαλάττης
 ξυνελεῖν μήκη. καὶ τούτου ἦρα μὲν, οὐκ ἐθάραξε δὲ αὐτὸ αἰτεῖν ἐκ βασιλείας, ὡς μὴ διαβληθεῖη
 διανοίας δοκῶν ἀπτεσθαι, ἢ μηδὲ Νέρων ἤρκεσεν. ἐξελάλησε δὲ αὐτὸ ὧδε· ὡς γὰρ ἐγὼ Κτησιδή-
 μου τοῦ Ἀθηναίου ἤκουον, ἤλανε μὲν τὴν ἐπὶ Κορίνθου ὁ Ἡρώδης ξυγκαθημένου τοῦ Κτησιδή-
 μου, γενόμενος δὲ κατὰ τὸν Ἰσθμὸν „Πόσειδον“, εἶπεν „βούλομαι μὲν, ξυγγαρήσει δὲ οὐδεὶς.“
 θαυμάσας οὖν ὁ Κτησιδήμος τὸ εἰρημένον ἤρετο αὐτὸν τὴν αἰτίαν τοῦ λόγου. καὶ ὁ Ἡρώδης
 „ἐγὼ“ ἔφη „πολὺν χρόνον ἀγωνίζομαι σημεῖον ὑπολείπεσθαι τοῖς μετ' ἐμὲ ἀνθρώποις διανοίας
 δηλούσης ἄνδρα καὶ οὐκ ἔστι μοι τῆς δόξης ταύτης τυγχάνειν.“ ὁ μὲν δὲ Κτησιδήμος ἐπαινοῦς
 διήκει τῶν τε λόγων αὐτοῦ καὶ τῶν ἔργων ὡς οὐκ ἐχόντων ὑπερβολὴν ἑτέρῳ, ὁ δὲ Ἡρώδης
 „φθαρτὰ“ ἔφη „λέγεις ταῦτα, καὶ γὰρ ἔστι χρόνῳ ἀλατὰ, καὶ τοὺς λόγους ἡμῶν τοιχωροῦσιν
 ἕτεροι ὁ μὲν τὸ μεμφόμενος, ὁ δὲ τό, ἢ δὲ τοῦ Ἰσθμοῦ τομὴ ἔργον ἀθάνατον καὶ ἀπιστούμενον
 τῇ φύσει, δοκεῖ γὰρ μοι τὸ εἶναι τὸν Ἰσθμὸν Ποσειδῶνος δεῖσθαι ἢ ἀνδρός.“
 Ὅν ἐκάλουν οἱ πολλοὶ Ἡρώδου Ἡρακλέα, νεανίας οὗτος ἦν ἐν ὑπῆνυ προφῆτι Κελτῷ μεγάλῳ
 ἴσος καὶ ἐς ὀκτὼ πόδας τὸ μέγεθος. διαγράφει δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης ἐν μᾶ τῶν πρὸς τὸν Ἰουλι-
 ῶν ἐπιστολῶν, κομᾶν τε ξυμμέτρως καὶ τῶν ὀφρῶν λασίως ἔχειν, ὡς καὶ ξυμβάλλειν ἀλλήλαις
 οἷον μίαν, χαροπὴν τε ἀκτῖνα ἐκ τῶν ὀμμάτων ἐκδίδουσαι παρεχομένην τι ὀρμῆς ἤθος καὶ γρυπὸν
 εἶναι καὶ εὐτραφῶς ἔχοντα τοῦ ἀνέχενος, τουτὶ δὲ ἐκ πόνων ἦκειν αὐτῷ μᾶλλον ἢ σίτου. εἶναι δὲ 25

1. τῶν Ἀθήνησιν. v. ib. παρ' ἄλλων. 2. 1. καὶ τὰ — Ἑλλησι om. R, β. ib. Ἰσθμοῦ. 2. ib. τὰ τῶν ἄλλων.
 2. 3, E. 3. δὲ om. h. 4. ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ. 1. ἐν Ὀλυμπίᾳ. 2, 3, E. ib. δὲ καὶ. 2. ib. Μηλιακόν. r, f, q et
 p ex corr. Μιλιακόν. k. Μηλιά. π, γ. Μηλίδα. 2, E. 5. ἀνέθηκε δὲ τὰς. β. ἀνεθηκε δὲ καὶ τὰς. R. ib. κολυμ-
 βήθρας. r. ib. καιωνίους. r, β. καιωνίους. f. καιωνίους. R, k: καιωνείας. 2, 3, E. (καιωνείας. h.) ib. ᾤκησε. R,
 r. f, β et p ex corr. ᾤκησε. φ, κ. 6. ἤδη καὶ ἕτερα πολλά. καὶ τοσοῦτος. β, R (ubi ἕτερα πολλά). ib. ᾤκησε δὲ καὶ
 τὸ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Κανύσιον — δέομενον, ᾤκησε δὲ καὶ τὰς ἐν Εὐβοίᾳ — πόλεις ἄλλοθι ἄλλην. ᾤκησε δὲ καὶ τὸ —
 Ὠρικὸν ὑποδεσπῶδες ἤδη, καὶ ἕτερα πολλά. 2, 3, E. ib. ᾤκησε. h ubique. 7. ᾤκησε. 1. in p verba δὲ καὶ τὸ ἐν
 τῇ Ἡπειρῷ — πολλά del. corr. ib. ἄλλο ἄλλην. 1. ἄλλοθι ἄλλην. 2, 3, E. 8. ἐν om. 2, 3, E. ib. Ἰσθμὸν. r. 9. πε-
 ρίπλου. 1. περίπλους. 2, 3, E. Fo: ἐς περίπλου. σταδίων ἕξ εἴκοσι σταδίων. r, f et p ex corr. ita ut alterum
 καὶ
 σταδίων in mg. sit. σταδίων ἕξ εἴκοσι. φ. σταδίων ἕξ καὶ εἴκοσι. κ. σταδίων κ καὶ ἡ σταδίων. R. σταδίων ἦ κ στα-
 δίων. β. σταδίων ἑκαμισχίλων καὶ εἴκοσι. 2, 3, E. 10. μήκει. r, β, 2, 3, e, m. ib. αὐτὸ αἰτεῖν. 1, 2. αἰτεῖν αὐτὸ
 3, k. ib. ὡς μὴ. β, 2, 3, E. μὴ. R, r, f, k. 11. ἐξελάλυσε. e. ib. αὐτῷ. π. ib. ὡς γὰρ — ἤκουον om. R.
 ib. ὡς γὰρ. r, f. ὡσπερ. R, k, β, 3, o. (ὡσπερ. g.) ὡσπερ. 2, e, m. 12. τοῦ om. E. ib. Κορίνθου. r et p ex corr.
 Κορίνθου. f, φ, κ. Κορίνθου β, 2, 3, E. ib. ξυγκαθημένου δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ, γενόμενος δὲ. π. 13. εἶπεν. r.
 14. αὐτόν. R, r, f, k et p a sec. m. αὐτόν om. β, 2, 3, E. 15. πολὺν χρόνον. 1. πολὺν ἤδη χρόνον. 2, 3, E.
 ib. ὑπολείπεσθαι. r. ὑπολείπεσθαι. 5. 16. δοκῶ. 1, o, B. δοκεῖ. 2, 3, e, m. ib. τυγχάνων. β. ib. ἐπαινοῦς. 1 et p
 ex corr. o. ἐν ἐπαινοῦ. 2, 3, e, m. 17. τε om. R. ib. ἐτέρων. R. 18. λέγει. r. λέγειν. 2. λέγεις, ταῦτα e. ib. ἔστι
 μιν. 5.
 21. ὄν. C, E jungunt cum superioribus. Fo: ὄν δὲ. ib. οὗτος om. 2, 3, e, m. 22. πρὸς. 1 et p ex eras.
 πρὸς τὸν. 2, 3, E. 23. κομᾶν. r. ξυμμέτρως. β. ib. ὡς. r, f, et p ex corr. ὡς. 5. ib. ξυμβάλλειν. 1. ξυμβάλλειν.
 2, 3, E. 24. τε ὀρμῆς. k. 2. τῆς ὀρμῆς. g. τί ὀρμῆς. e, m. ib. γρυπὸς. 2. 25. μᾶλλον ἢ σίτου. 2. ἢ σίτου.
 1. 3, E.

Διονύσου ἔδος, ἐν Κεραμειῷ ποτίζων ἀστὸς ὁμοίως καὶ ξένους κατακειμένους ἐπὶ στιβάδων κωτιῶν.

IV Ἐπεὶ δὲ τῶν τοῦ Ἀττικοῦ διαθηκῶν ἐπεμνήσθη, ἀνάγκη καὶ τὰς αἰτίας ἀναγράψαι, δι' ἃς προσέκρουσεν Ἡρώδης Ἀθηναίους· εἶχον μὲν γὰρ αὐτὸν διαδῆκαι, ὡς εἶπον, ἔγραψε δὲ αὐτὰς ξυμβουλία τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἀπελευθέρων, οἳ χαλεπὴν ὄραντες τὴν Ἡρώδου φύσιν ἀπελευθέρους τε καὶ δούλοις ἀποστροφὴν ἐποιούντο τοῦ Ἀθηναίων δήμου, ὡς τῆς δωρεᾶς αὐτοὶ αἴτιοι. καὶ ὅποια μὲν τῶν ἀπελευθέρων τὰ πρὸς τὸν Ἡρώδην, δηλοῦται ἢ κατηγορία, ἣν πεποίηται σφῶν πᾶν κέντρον ἡμέτερος τῆς αὐτοῦ γλώττης. ἀναγνωσθεῖσάν δὲ τῶν διαθηκῶν ξυνέβησαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν Ἡρώδην πέντε μῶς αὐτὸν ἐσάπαξ ἐκάστῳ καταβάλλοντα πρίασθαι παρ' αὐτῶν τὸ μὴ αἰεὶ διδόναι· ἀλλ' ἐπεὶ προσήεσαν μὲν ταῖς τραπέζαις ὑπὲρ τῶν ὁμολογημένων, ἐπανειργνωσάμετο δὲ αὐτοῖς ξυμβόλαια κατέρων τε καὶ κάππων ὡς ὀφειλόντων τοῖς Ἡρώδου γονεῦσιν ἀντιλογισμοῖς τε ὑπῆγοντο καὶ οἱ μὲν μικρὰ ἠριθμοῦντο, οἱ δὲ οὐδέν, οἱ δὲ συνείχοντο ἐπ' ἀγορᾶς ὡς ἀποδώσοντες, παρώξυνε ταῦτα τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἠρπασμένους τὴν δωρεάν καὶ οὐκ ἐκασύσαντο μισοῦντες, οὐδὲ ὅποτε τὰ μέγιστα εὐεργετῆν ᾤετο. τὸ οὖν στάδιον ἔφασαν ἐπανομάσθαι Παναθηναϊκόν, 15 κατεσκευάσθαι γὰρ αὐτὸ ἐξ ὧν ἀπεστεροῦντο Ἀθηναῖοι πάντες.

V Καὶ μὴν καὶ ἐλειτούργησεν Ἀθηναίους τὴν τε ἐπάνυμον καὶ τὴν τῶν Πανελληνίων, στεφανοθεῖς δὲ καὶ τὴν τῶν Παναθηναίων „καὶ ὑμᾶς“, εἶπεν „ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἦγοντας καὶ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἀγωνιουμένους ὑποδέξομαι στάδιον λίθου λευκοῦ.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα τὸ στάδιον τὸ ὑπὲρ τὸν Ἴλισσον ἔσω τεττάρων ἑτῶν ἀπετέλεσεν ἔργον ξυνθεῖς ὑπὲρ πάντα τὰ θαύματα, 20 οὐδὲν γὰρ θέατρον αὐτῷ ἀμιλλᾶται. κἀκεῖνα περὶ τῶν Παναθηναίων τούτων ἦκουον· πέπλον μὲν ἀνήφθαι τῆς νεῶς ἡδῶ γραφῆς ξὺν οὐρίῳ τῷ κόλπῳ, δραμεῖν δὲ τὴν ναῦν οὐχ ὑποζυγίων ἀγόντων, ἀλλ' ὑπογείους μηχαναῖς ἐπολισθάνουσαν, ἐκ Κεραμεικοῦ δὲ ἄρασαν χιλία κώπη ἀφείναι ἐκ τὸ Ἐλευσίνιον καὶ περιβαλοῦσαν αὐτὸ παραμῆψαι τὸ Πελασγικὸν κομιζομένην τε παρὰ τὸ Πήθιον ἔλθειν, οἱ νῦν ὠρμισται. τὸ δὲ ἐπὶ θάτερα τοῦ σταδίου νεῶς ἐπέχει Τύχης καὶ ἄγαλμα ἑλεφάντινον 25 ὡς κυβερνώσης πάντα. μετεκόσμησε δὲ καὶ τοὺς Ἀθηναίων ἐφήβους ἐς τὸ νῦν σχῆμα χλαμύδα πρῶτος ἀμφιέσας λευκᾶς, τῆς γὰρ δὴ μελαινας ἐνημμένοι τὰς ἐκκλησίας περιεκάθητο καὶ τὰς πομπὰς ἐπεμπον πενθούτων δημοσίᾳ τῶν Ἀθηναίων τὸν κήρυκα τὸν Κοπρέα, ὃν αὐτοὶ ἀπέκταναν 30 τοὺς Ἡρακλείδας τοῦ βωμοῦ ἀποσπῶντα. ἀνέθηκε δὲ Ἡρώδης Ἀθηναίους καὶ τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλῳ θέατρον κέδρον ξυνθεῖς τὸν ὄροφον, ἣ δὲ ὕλη καὶ ἐν ἀγαλματοποιίαις σπουδαία· δύο μὲν δὲ ταῦτα Ἀθήνησιν, ἃ οὐχ ἐτέρωθεν τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἀξιούσθω δὲ λόγου καὶ τὸ ὑπερόφιον θέατρον.

1. ἔδος. R. ib. Κεραμειῷ. h, g. ib. αὐτοῖς. R. ib. ὁμοίως. g.

3. ἐπεμνήσθη διαθηκῶν. R. ib. τῶν om. R. 4. τοῖς Ἀθηναίοις. μ. ib. ἔγραψεν. f. ib. ξυμβουλία. 5. ἀμφ' αὐτὸν. β. 6. ἐπιστροφὴν. β, π, g et ox. in mg: ἄλλως ἐπιστροφὴν. ib. Ἀθηναίων. β. 7. τὰ ἀπελευθέρων. R. ib. δηλοῦτο. r. ib. παρὰ κέντρον. R. 8. ἡμέτερος. R, k, o. ἡμέτερον. r, f, β, v, μ, 3, e, m. ἀμέτερον. 9. αὐτὸν. R, r, et p ex corr. αὐτόν om. β. αὐτῶν. ζ. ib. ἐσάπαξ om. o. ib. καταβάλλοντα. R, r, f. καταβαλόντα. ζ. ib. πρίασθαι. r. περιάσθαι. e. ib. παρ' αὐτόν. r. 11. τε om. R, β. 12. οὐδὲν συνείχοντο. β. ib. ὡς ἀποδώσοντες. 1. ὡς καὶ ἀποδίδοντες. 2, p, π, E. ὡς καὶ ἀποδίδοντες. g. 13. παρώξυνε ταῦτα. R, r, f. E. ταῦτα παρώξυνε. β, 2, 3, E. 15. ἀπεστεροῦντο. v. ἐξ οὗ αὐτὸ ἀπεστεροῦντο. π. ἐξ ὧν αὐτοὶ πάντες ἀπεστεροῦντο. g.

16. ἐλειτούργησεν Ἀθηναίους. 1, o. ἐλειτούργησαν Ἀθηναῖοι. 2, 3, e, m. ib. Πανελλήνων. v. corr. in mg. 17. καὶ om. o. 18. λίθου λευκοῦ. 1. λευκοῦ λίθου. 2, 3, E. 19. ἀπετέλεσεν. R, r, f, k et p ex corr. ἐπέτελεσεν. p. r. m. ἐπέτελεσεν. β, 2, φ, π, g, E. ib. θαύματα. 1. θαυμάσια. 2, 3, E. 21. ἰδίῳ γραφῆς. f, k. ib. ξὺν. β. σὺν. E. ib. ὑποζυγίων δραμόντων. π. 22. ὑπολισθάνουσαν. R, r, f, k. ὑπολισθαίνουσαν. β. ἐπολισθαίνουσαν. 2, 3, E. ib. Κεραμεικοῦ. r. ib. τε. 1. δὲ. 2, 3, E. ib. χιλία. k. ib. ἐπὶ τὸν. μ, h. 23. περιβαλοῦσαν. r. παραβαλοῦσαν. R. ib. κομιζόμενον. ox. ib. τὸν. π. 24. οὐ. g. 25. πάντα. 2, 3, E. πάντας. 1. ib. μετεκόσμησε. 1. ib. καὶ om. β. ib. Ἀθηναίων. r, f, k, β, π, g. Ἀθηναίους. R, 2, p, E. ib. χλαμύδα. β. 26. πρῶτον. m, o. ib. ἀμφιέσας. 2. ib. γὰρ μὴ. π. δὴ om. β. ib. περιεκάθητο. R. 27. τὸν κήρυκα om. R. 28. ἀποσπῶντας. e, m. ib. Ῥηγίλλῳ. R, g. 29. καὶ om. v. 30. δ. 1 et p ex corr. οἱα. 2, 3, E. ib. τοῖς ὑπὸ. 2, π, g. ib. δὲ om. β. ib. ὑπερόφιον. R, r. ὑπερόφιον. k. ὑπερόφιον. h.

Ἀγαθῶν „αὔριον“ ἔφη „ἀφίξομαι σοι κατὰ μεσημβρίαν ἐς τὸ τοῦ Κανώβου ἱερόν, ἔστω δέ σοι κρατῆρ ὁ μέγιστος τῶν ἐν τῷ ἱερῷ γάλακτος πλέως, ὃ μὴ γυνή ἤμελεν.“ καὶ ἀφίκετο μὲν ἐς τὴν ὑστεραίαν καθ’ ὃν ἀμολόγησε καιρόν, τὴν δὲ εἶνα ἐρείδας ἐς τὸν κρατῆρα „οὐ καθαρὸν“ ἔφη „τὸ γάλα, προσβάλλει γὰρ με χεῖρ γυναικός.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀπῆλθε μὴ ἐπισπασάμενος τοῦ γάλακτος. ἐπιστήσας οὖν ὁ Ἡρώδης τῷ περὶ τῆς γυναικός λόγῳ ἔπεμψεν ἐς τὰ ἐπαύλια τοὺς ἐπισκεψομένους τάληθές, καὶ μαθὼν αὐτὸ οὕτως ἔχον ξυνήκεν, ὡς δαίμονια φύσις εἶη περὶ τὸν ἄνδρα.

Οἱ δὲ ποιούμενοι κατηγορίαν τῶν Ἡρώδου χειρῶν ὡς ἐπενεχθεισῶν Ἀντωνίνῳ ἐν τῇ Ἰδίῃ τῷ ὄρει κατὰ χρόνους, οὓς ὁ μὲν τῶν ἐλευθέρων πόλεων, ὁ δὲ πασῶν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἦρχον, ἠρνομέναι μοι δοκοῦσι τὸν Δημοστράτου πρὸς τὸν Ἡρώδην ἀγῶνα, ἐν ᾧ πλείστα διαβάλλον αὐτὸν οὐδαμοῦ τῆς παροιμίας ταύτης ἐπεμνήσθη, ἐπεὶ μηδὲ ἐγένετο. ᾠδισμὸς μὲν γὰρ τις αὐτοῖς ξυνέπεσεν, ὡς ἐν δυσχωρίᾳ καὶ στενοῖς, αἱ δὲ χεῖρες αὐτῶν οὐδὲν παρηνόμησαν, ὥστε οὐκ ἂν παρήκην ὁ Δημοστράτος διελεῖν αὐτὰ ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἡρώδην δίκῃ πικρῶς οὕτω καθάμενος τοῦ ἀνδρός, ὡς διαβάλλειν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπαινούμενα.

Ἦλθεν ἐπὶ τὸν Ἡρώδην καὶ φόνου δίκη ᾗδε ξυντεθεῖσα· κύειν μὲν αὐτῷ τὴν γυναῖκα Πήγυλλαν ὄγδον που μῆνα, τὸν δὲ Ἡρώδην οὐχ ὑπὲρ μεγάλων Ἀλκιμέδοντι ἀπελευθέρῳ προστάξει τυπῆσαι αὐτήν, πληγείσαν δὲ ἐς τὴν γαστέρα τὴν γυναῖκα ἀποθανεῖν ἐν αἰμῷ τῷ τόκῳ. ἐπὶ τούτοις ὡς ἀληθέσι γράφεται αὐτὸν τοῦ φόνου Βραδούας ὁ τῆς Πηγύλλης ἀδελφὸς εὐδοκίμωτατος ἦν ἐν ὑπάτοις καὶ τὸ ξύμβολον τῆς εὐγενείας περιηρημένος τῷ ὑποδήματι, τοῦτο δὲ ἔστιν ἐισφύριον ἐλεφάντινον μνηοειδές, καὶ παρελθὼν ἐς τὸ Ρωμαίων βουλευτήριον πιθανὸν μὲν οὐδὲν διήμι περὶ τῆς αἰτίας, ἣν ἐπήγειν, ἑαυτοῦ δὲ ἔπαινον ἐμακρηγόρει περὶ τοῦ γένους, ὅθεν ἐπισκώπτων αὐτὸν ὁ Ἡρώδης „σὺ“ ἔφη „τὴν εὐγένειαν ἐν τοῖς ἀστραγάλοις ἔχεις.“ μεγαλαυχόμενον δὲ τοῦ κατηγοροῦ καὶ ἐπ’ εὐεργεσίᾳ μῶς τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων μάλα γενναίως ὁ Ἡρώδης „μάγῳ“ ἔφη „πολλὰ τοιαῦτα περὶ ἑμαυτοῦ διήγειν ἂν, εἰ ἐν ἀπάσῃ τῇ γῆ ἐκρινόμην.“ ξυνήρατο δὲ αὐτῷ τῆς ἀπολογίας πρῶτον μὲν τὸ μηδὲν προστάξει τοιοῦτον ἐπὶ τὴν Πηγύλλαν, ἔπειτα τὸ ὑπερκενθῆσαι ἀποθανοῦσαν. διεβάλλετο μὲν γὰρ καὶ ταῦτα ὡς πλάσμα, ἀλλ’ ὅμως τάληθές ἴσχυεν, οὐ γὰρ ποτε οὐτ’ ἂν θάτρον αὐτῇ ἀναθεῖναι τοιοῦτον, οὐτ’ ἂν δευτέραν κλήρωσιν τῆς ὑπάτου ἀρχῆς ἐπ’ αὐτῇ ἀναβαλέσθαι μὴ καθαρῶς ἔχοντα τῆς αἰτίας, οὐτ’ ἂν τὸν κόσμον αὐτῆς ἐς τὸ ἐν ἔλευσιν ἱερόν ἀναθεῖναι φέροντα φόνῳ μεμασμένον, τουτὶ γὰρ τιμωροῦς τοῦ φόνου ποιοῦντος ἦν τὰς θεὰς μᾶλλον ἢ ξυγγνώμονας. ὁ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς οἰκίας ἐπ’ αὐτῇ ὑπήλλαξε μελαίνων τὰ τῶν οἰκῶν ἄνθη παραπετάσμασι καὶ χρώμασι καὶ λίθῳ Λεσβίῳ — κατηφῆς δὲ ὁ λίθος καὶ μέλας — ὑπὲρ ἧν λέγεται καὶ Λούκιος ἀνὴρ σοφὸς ἐς ξυμβουλίαν τῷ Ἡρώδῃ καθιστάμενος, ὡς

1. Κανώβου. R. 5. ἀπιστήσας. m, o. Illic mg. γρ. ἐπιστήσας. ib. τῷ om. R. ib. λόγων. R. ib. ἐπεμψαν. g. ib. ἐπαύλια. k. αἰσώλια. φ, β. αἰπολία. ζ. 6. καὶ om. f. ib. αὐτῷ. k. ib. ἔχειν. 2.
 8. ἐπενεχθεισῶν. r. 9. κατὰ χρόνους — τῶν om. e, m. 10. Δημοστράτου. k, π. 11. οὐδαμοῦ. 1, π, g. οὐδαμοῦ. 2, p, φ, E. ib. ὅτι μηδὲ. β. ib. μὲν om. f, h. 12. χεῖρες αὐτῶν. R, β. χεῖρες. ζ. ib. παρηνόμησαν. R, r, f, φα
 β, v, h, p, π. παρηνόμησαν. g. παρηνόμησαν. E. 13. προσήκειν. f, φ, k. ib. τὸν om. R, β. ib. καθάμενος. r.
 14. διαβάλλειν. R, β, f, φ, k et p ex corr. 2. διαβάλλει. r. ἀλλ’ ἐμβαλεῖν. π. ἐμβαλεῖν. g. διαβαλεῖν. E. ib. καὶ om. f.
 15. ξυγγεμένη. R. 17. πληγείσαν δὲ om. g. τύπαι δὲ ejus loco. π. ib. τῷ om. f. 18. τοῦ φόνου. r, f, β.
 φόνου. ζ. ib. Βραδούας. 2. Βραδείας. e, m. Βραδύας. B. 19. ξύμβολον. r, f. ib. τοῦτο δ’. k. τοῦτο τέ. m, o.
 20. τῶν Π. v, h. ib. Ρωμαίων. r. ib. πιθανόν. 1 et p ex corr. o. πιθανά. 2, 3, e, m. 21. ἐπισκώπτων. φ, k, v, π, g. ἐσκώπτων. C (p ex corr.) et E. 24. ἐν πάσῃ. f. 25. πρᾶξει τοιοῦτον. 2. ib. περὶ τὴν Π. R. 26. καὶ ἀποθανοῦσαν. h. ib. πλάσματα. g. 27. αὐτῇ ἀναθ’. 1. ἀναθ. αὐτῇ. 2, 3, E. ἀναθῆναι. r, f. ib. τοιοῦτο. v, h.
 28. ἐπ’ αὐτῇ. 1. ἐν αὐτῇ. 2, 3, e et m ubi is. ἐπ’. ib. ἀναβαλέσθαι. β, ox, p, π. ἀναβάλλεσθαι. ζ. ib. ἔχοντι. 2, e, m. ib. ἐν om. h. 29. φόνῳ μεμιγμένον. π. ib. τιμωρὸς. R. ib. ἦν. f. ἦν om. E. 30. ξυγγνώμονας. r, f.
 31. Λεσβία. ve. ib. κατηφῆς. R. 32. ξυμβουλίαν. r.

αὐτῷ καὶ στέφρα εὐπαγῆ καὶ ξὺν ᾧρα κατεσκευηότα, καὶ κνήμην μικρὸν ἐς τὰ ἔξω κυρτουμένην
 553 καὶ παρέχουσιν τῇ βάσει τὸ εὐ βεβηκέναι. ἐνήφθαι δὲ αὐτὸν καὶ δορᾶς λύκων, φαπτόν ἔσθημα,
 ἄθλους τε ποιείσθαι τοὺς ἀγρίους τῶν σὺν καὶ τοὺς θῶας καὶ τοὺς λύκους καὶ τῶν ταύρων
 τοὺς ὑβρίζοντας, καὶ ἀτειλὰς δὲ δεικνύναι τούτων τῶν ἀγόνων. γενέσθαι δὲ τὸν Ἡρακλέα τοῦτον
 σοὶ μὲν γηγενῆ φασιν ἐν τῷ Βοιωτικῷ Δηλίῳ, Ἡρώδης δὲ ἀκούσαι λέγοντός φησιν, ὡς μήτηρ μὲν
 αὐτῷ γένοιτο γυνή [βουκόλος] οὕτω τι ἐπερωμένη, ὡς βουκολεῖν, πατήρ δὲ Μαραθῶν, οὗ τὸ
 ἐν Μαραθῶνι ἄγαλμα, ἔστι δὲ ἥρωος γεωργός. ἤρετό τε τὸν Ἡρακλέα τοῦτον ὁ Ἡρώδης, εἰ καὶ
 ἀθάνατος εἴη, ὁ δὲ „θνητοῦ“ ἔφη „μακροημερώτερος.“ ἤρετο αὐτὸν καὶ ὁ τι σιτοῖτο, ὁ δὲ
 „γαλακτοφαγῶ“ ἔφη „τὸν πλείω τοῦ χρόνου καὶ με βόσκουσιν αἰγὴς τε καὶ ποιμένες τῶν τε βοῶν
 10 καὶ τῶν ἵππων αἱ τοκάδες, ἐκδίδονται δὲ τι καὶ θηλῆς ὄνων γάλα εὐποτόν τε καὶ κοῦφον, ἐπειδὴν
 δὲ ἀλφίτοις προσβάλλω, δέκα σιτοῦμαι χοίρικας, καὶ ξυμφέρουσί μοι τὸν ἔρανον τοῦτον γεωργοὶ
 Μαραθῶνιοι τε καὶ Βοιωτικοί, οἳ με καὶ Ἀγαθιάνα ἐπονομάζουσιν, ἐπειδὴ καὶ εὐξέμβολος αὐτοῖς
 φαίνομαι.“ „τὴν δὲ δὴ γλῶτταν“ ἔφη ὁ Ἡρώδης „πῶς ἐπαιδεύθης καὶ ὑπὸ τίνων; οὐ γὰρ μοι
 τῶν ἀπαιδευτῶν φαίνῃ.“ καὶ ὁ Ἀγαθίαν „ἢ μεσογεία“ ἔφη „τῆς Ἀττικῆς ἀγαθὸν διδασκαλεῖον
 15 ἀνδρὶ βουλομένῳ διαλέγεσθαι, οἳ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει Ἀθηναῖοι μισθοῦ δεχόμενοι Θράκια καὶ
 Ποντικά μειράκια καὶ ἐξ ἄλλων ἔθνων βαρβάρων ξυνερωηκότα παραφθείρονται παρ’ αὐτῶν τὴν
 φωνὴν μᾶλλον ἢ ξυμβάλλονται τι αὐτοῖς ἐς εὐγλωττίαν, ἢ μεσογεία δὲ ἄμικτος βαρβάρους οὐδα
 ὑγιαίνει αὐτοῖς ἢ φωνὴ καὶ ἢ γλῶττα τὴν ἄκραν Ἀτθίδα ἀποψάλλει.“ „πανηγύρει δὲ“ ἢ δ’ ὁ
 Ἡρώδης „παρέτυχες“; καὶ ὁ Ἀγαθίαν „τῇ γε Πυθῶι“ ἔφη „οὐκ ἐπιμυγνὺς τῷ ὀμίλῳ, ἀλλ’ ἐκ
 554 20 περιωπῆς τοῦ Παρνασοῦ ἀκούων τῶν τῆς μουσικῆς ἀγωνιστῶν, ὅτε Παμμένης ἐπὶ τραγωδία ἔδωκ
 μάσθῃ, καὶ μοι ἔδοξαν οἱ σοφοὶ Ἕλληνας οὐ χρηστὸν πρᾶγμα ἐργάζεσθαι τὰ τῶν Πελοπιδῶν κατὰ
 τὰ τῶν Λαβδακιδῶν κατὰ ξὺν ἡδονῇ ἀκούοντες, ξύμβουλοι γὰρ σχελίαν ἔργων μῦθοι μὲν
 ἀπιστούμενοι.“ φιλοσοφούντα δὲ αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἡρώδης ἤρετο καὶ περὶ τῆς γυμνικῆς ἀγωνίας
 ὅπως γιγνώσκουσι, καὶ ὅς „ἐκείνων“ ἔφη „καταγελῶ μᾶλλον ὀρᾶν τοὺς ἀνθρώπους διαγωνιζομένους
 25 ἀλλήλοις παγιδάτιον καὶ πυγμὴν καὶ δρόμον καὶ πάλην καὶ στεφανουμένους ὑπὲρ τούτου· στεφαν-
 νοῦσθαι δὲ ὁ μὲν δρομικὸς ἀθλητῆς ἔλαφον παρελθῶν ἢ ἵππον, ὁ δὲ τὰ βαρύτερα ἀσκῶν ταύρων
 συμπλακεῖς ἢ ἄρκτω, ὁ ἐγὼ ὀσημέραι πρᾶττω μέγαν ἄθλον ἀφηρημένης μοι τῆς τύχης, ἐκ
 μηκέτι βόσκει λέοντας Ἀκαρνανία.“ ἀγασθεῖς οὖν ὁ Ἡρώδης ἔδειτο αὐτοῦ ξυσσιτῆσαι οἱ. καὶ ὁ

1. μικρὸν. 1, p ex corr. B, o. μικρὰν. μ, ν, 3, e, m. μακρὸν. h. 2. ἐνήφθαι. f, k. 3. ἄθλος ποι-
 ποιῆσθαι. R. ib. καὶ λύκους. μ. 5. Βοιωτικῷ Δηλίῳ. R, r, β, ρ a pr. m. p a sec. Βοιωτικῷ δήμῳ. f, ρ a sec. 2.
 3, E. Δηλίῳ om. k. ib. λέγοντα. β, 2, E. 6. γένοιτο om. f, k. ib. γυνή βουκόλος C, E. Delendum videtur βου-
 κόλος. ib. οὕτω τοι. μ, ν, p. ib. πατήρ. r. 7. τε om. 2, E. ib. ὁ Ἡρώδης. 1. Ἡρώδης. 2, 3, E. 8. μακροημε-
 89

ρώτερος. r, f, ve, et p in mg. μακροημερώτατος. R, β. μακροημερώτατος. k. μακροβιώτερος. 2, 3, E. 9. τὸν πλείω.
 r, f. τὸ πλείον. 5. ib. χρόνον. r. 10. ἐκδίδοτο. 2, e, m ubi lo. ἐξεδίδοτο. ib. ὄνων (ὄνων. k.) 1. ὄνων. 2, 3, E.
 11. προσβάλλω. R, v, h, ve. προσβάλλω. 5. 12. καὶ M. καὶ B. R. ib. οἴμαι καὶ. e, m. ib. εὐξέμβολος. v, p, E.
 εὐξέμβολος. 5. 13. καὶ om. e, m. 14. φαίνῃ om. ox. ib. ἔφανῃ. R. ib. μεσογεία. R, β, h. μεσόγεια. g, ve. E.
 ib. διδασκάλιον. 1, ve. 15. ἀνδρὶ ἀγαθῷ βουλομένῳ. h. ib. εἰ μὲν γὰρ ἴσως, ultima vox in mg. μ. ib. γὰρ om.
 h, e. m. in p est suprascr. 16. τὰ τε ἄλλων καὶ τὰ τῶν βαρβάρων. π. ib. καὶ β. E. ib. ἐξερωηκότα. f, ρ, k.
 in o. mg. habet syn. 17. μᾶλλον τὴν φωνὴν. h. ib. μεσογεία. R, β. μεσόγεια. r, f, k, 3. μεσόγειος. 2, E. 18. σί-
 τοις om. π. ib. ἄκραν καθάραν. g. ib. ἀποψάλλει. R, r, f, k et p ex corr. ὑποψάλλει. β, 2, 3, E. 19. Πυθῶι. R.
 20. Παρνασοῦ. β, μ, h, π. g, e. Παρνασοῦ. r, f, p, m. Παρνασσου. o. ib. ἀκούονταν. R. ib. ὅτι. 2. 21. ἐργά-
 σθαι. f, ρ, k. 22. τὰ τῶν Λαβδ. r, f, k. Λαβδ. om. articululis. R, β. τῶν Λαβδ. 5. ib. Λαυδακιδῶν. ox. g. Λαυδα-
 κιδῶν p. ante corr. Λαυδακινῶν. π. ib. ξύμβουλος. k. ib. μῦθος - ἀπιστούμενος. k. 23. δὲ om. 2, 3, e, m.
 ib. θεασάμενος. R. 24. γιγνώσκουσι. R. ib. ἐκείνων. R. ib. ὀρᾶ. r. 25. καὶ πάλην καὶ δρόμον. 2. ib. δρόμος. R.
 27. ἢ ἐγὼ. v, ox. ἢ ἐγὼ. μ, h. ib. ὀσημέραι. g. ὀσημέρα. β. ib. αὐτῷ τῆς τύχης. Θ. s. v. ἀφαιρῶ. 28. μὴ βόσκει. 2.
 ib. Ἀκαρνανία. R. ἢ Ἀκαρνανία. 2. ib. ξυσσιτῆσαι οἱ. p ex corr. pro ξυσσιτῆσαι. ib. καὶ ὁ Ἀγαθίαν „ἀφαιρῶ“
 ἔφη. 1. αὐτίον ἔφη ὁ Ἀγ. 2, 3, e. αὐτίον ἔφη Ἀγ. m. o.

ὀνόμασι τὰ γράμματα ἐξ ἀνάγκης αὐτῶ μελετῶτο. ἑώρα δὲ αὐτὸν καὶ μεθυστικὸν καὶ ἀνοήτως ἐφῶντα, ὅθεν ζῶν μὲν ἐπεχρησμάδει τῇ ἑαυτοῦ οὐσίᾳ ἐκείνο τὸ ἔπος·

„εἰς δ' ἔτι που μωρὸς καταλείπεται εὐρέι οἶκῳ.“

τελευτῶν δὲ τὰ μὲν μητρῶα αὐτῶ ἀπέδωκεν, ἐς ἑτέρους δὲ κληρονόμους τὸν ἑαυτοῦ οἶκον μετέστησεν. ἀλλ' Ἀθηναίους ἀπάνθρωπα ἐδόκει ταῦτα οὐκ ἐνθυμονιμένους τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Πολυδεύκην καὶ τὸν Μένονα, οὓς ἴσα γνησίοις ἐπέκθησε τροφίμους ὄντας, ἐπειδὴ καλοὶ μάλιστα καὶ ἀγαθοὶ ἦσαν γενναῖοι τε καὶ φιλομαθεῖς καὶ τῇ παρ' αὐτῶ τροφῇ πρόκοιτες. εἰκόνας γοῦν ἀντίθει σφῶν θηρώωντων καὶ τεθηρακώτων καὶ θηρασόντων τὰς μὲν ἐν δρυμοῖς, τὰς δὲ ἐπ' ἀγροῖς, τὰς δὲ πρὸς πηγαῖς, τὰς δὲ ὑπὸ σκιαῖς πλατάνων, οὐκ ἀφανῶς, ἀλλὰ ξὺν ἀραῖς τοῦ περικόφοντος ἢ κινήσαντος, οὓς οὐκ ἂν ἐπὶ τοσοῦτον ἦρεν, εἰ μὴ ἐπαίων ἀξίους ἐγίνωσκεν. Κυντιλλίων δὲ, ὡς περὶ τῆς Ἑλλάδος, αἰτιωμένων αὐτὸν ἐπὶ ταῖς τῶν μειρακίων τούτων εἰκόσιν ὡς περιτταῖς „τί δὲ ὑμῖν“ ἔφη „διενήνοχεν, εἰ ἐγὼ τοῖς ἐμοῖς ἐμπαίζω λιθαρίοις;“

Ἦρξε δὲ αὐτῶ τῆς πρὸς τοὺς Κυντιλλίους διαφορᾶς, ὡς μὲν οἱ πολλοὶ φασί, Πυθικῇ πανήγυρις, ἐπειδὴ ἑτεροδόξως τῆς μουσικῆς ἠκροῶντο, ὡς δὲ ἔνιοι, τὰ παισθέντα περὶ αὐτῶν Ἡρώδη πρὸς Μάρκον· ὁρῶν γὰρ αὐτοὺς Τρωᾶς μὲν, μεγάλων δὲ ἀξιουμένους παρὰ τοῦ βασιλέως „ἐγὼ“ ἔφη „καὶ τὸν Δία μέμφομαι τὸν Ὀμηρικόν, ὅτι τοὺς Τρωᾶς φιλεῖ.“ ἡ δὲ ἀληθεσττέρα αἰτία ἦδε· τῷ ἄνδρῳ τούτῳ, ὅποτε ἄμφω τῆς Ἑλλάδος ἠρχέτην, καλέσαντες ἐς τὴν ἐκκλησίαν Ἀθηναῖοι φωνῆς ἀφῆκαν τυραννουμένω πρὸς τὸν Ἡρώδη ἀποσημαίνοντες καὶ δεόμενοι ἐπὶ πᾶσιν ἐς τὰ βασιλῆα ὅσα παραπεμφθῆναι τὰ εἰρημένα. τῶν δὲ Κυντιλλίων παθόντων τι πρὸς τὸν δῆμον καὶ ξὺν ὁρμῇ ἀναπεμφάντων, ἃ ἤκουσαν, ἐπιβουλεύεσθαι παρ' αὐτῶν ὁ Ἡρώδης ἐφασκεν ὡς ἀναθολούτων ἐπ' αὐτὸν τοὺς Ἀθηναίους. μετ' ἐκείνην γὰρ τὴν ἐκκλησίαν Δημόστρατοι ἀνέφυσαν καὶ Πραξαγόραι καὶ Μαιμερτίνοι καὶ ἕτεροι πλείους ἐς τὸ ἀντίλεσον τῷ Ἡρώδῃ πολιτεύοντες. γραψάμενος δὲ αὐτοὺς Ἡρώδης ὡς ἐπισυνιστάντας αὐτῶ τὸν δῆμον ἤγεν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, οἱ δὲ ὑπεξῆλθον ἀφανῶς παρὰ τὸν αὐτοκράτορα Μάρκον, θαρροῦντες τῇ τε φύσει τοῦ βασιλέως δημοτικωτέρᾳ οὐσίᾳ καὶ τῷ καιρῷ· ὃν γὰρ ὑπώπτευσεν Λοῦκιον κοινωνὸν αὐτῶ τῆς ἀρχῆς γενόμενον, οὐδὲ τὸν Ἡρώδη ἠφίει τοῦ μὴ οὐ ξυμμετέχειν αὐτῶ. ὁ μὲν δὴ αὐτοκράτωρ ἐκάθητο ἐς τὰ Παιώνια ἔθνη ὁμηγηρίῳ τῷ Σαρμῖῳ χρώμενος, κατέλουν δὲ οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Δημόστρατον περὶ τὰ βασιλῆα, παρέχοντες αὐτοῖς ἀγορὰν τοῦ Μάρκου καὶ θαμὰ ἐρωτῶντος, εἴ του δέοιντο. φιλανθρώπως δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔχειν αὐτὸς τε ἑαυτὸν ἐπεπείκει καὶ τῇ γυναικὶ ἐπέπειστο καὶ τῷ θυγατρὶ ψελλιζόμενῳ ἔτι, τοῦτο γὰρ μάλιστα ξὺν πολλοῖς θωπεύμασι περιπίπτον τοῖς γόνασι τοῦ πατρὸς ἐδεῖτο ὡσαύτῃ οἱ τοὺς Ἀθηναίους. ὁ δὲ Ἡρώδης ἐν προαστείῳ ἐσκήνου, ἐν ᾧ πύργοι ἐξωκοδόμητο καὶ

1. μελετῶτο om. cum lac. R. 2. ἔχοντα. R. ib. ἐπεχρησμάδει. f. ὑπεχρησμάδει. k. ib. οἶκῳ. 3. εἰς δὲ τι που. C (om. R.), E. Scr. εἰς δ' ἔτι που. ib. εὐρέι . . . μητρῶα. R. 4. αὐτῶ ἀπέδωκεν. R (fuerat ἀπεδίδωκεν). ἀπέδωκεν. 5. ib. κατέστησεν. f, φ, k. 6. Πολυδεύκη. 1, 3. 7. καὶ ante τὸν M. om. R. ib. ἰσα γνησίοις. γ. ἴσα γνησίοις. f. ib. ἐπειδὴ γὰρ. k. 8. καὶ ἀγαθοὶ. γ, f, k, β. ἀγαθοὶ. 9. ib. παρ' αὐτοῦ. h. ib. εἰκόνα. R, γ, f. ib. γοῦν. γ. 10. ἀντίθει. f. ἀντίθῃ. k. σοφῶν θηρώωντων. 2. ib. θηρώωντων τε. β. ib. τε καὶ. β, μ, h, ox, 3, E. ib. θηρασόντων. π. ib. ἐν om. R, γ, f. ib. δὲ. γ. δ'. E. 9. τὰς — πηγαῖς om. R. ib. ὑπὸ om. f. ib. ἀφανῶν. 2. ib. κινήσαντος. g. ib. Κυντιλλίων. 1. Κυντιλλίων. 2, 3, E. 12. ἐμπαίζω. 2. 13. ἤρξε. π. ib. τῆς om. R, γ, f. ib. ὡς μὲν οἱ πολλοὶ. 1, o. ὡς οἱ μὲν πολλοὶ. 2, 3, e, m. 14. μουσικῆς ἀγωνίας. π, g. ib. παισθέντα. R, γ, f, k et p ex corr. παρθέντα. g. παισθέντα. π. παισθέντα et mg. ἄλλως παρθέντα. ox. παισθέντα. β, μ, v, h, φ, E. 15. ἀξιουμένους δὲ μεγάλων. R. 16. φιλεῖ. R, γ, f, β. ἐφιλεῖ. k, 2, 3, E. 18. βασιλῆα. 1. βασιλέως. 2, 3, E. 19. Κυντιλλίων. k. 20. ὁ om. h. 21. μετ' ἐκείνου. k, o. ib. τῆς ἐκκλησίας. 1, 3. τὴν θάλατταν. 2 et φ ante corr. E. ib. ἀνέφυσαν. γ, φ, β. ἀνέφυσαν. R, f, k. ἀνεφύησαν. 2 (ἐνεφύησαν h), 3, e, m. ἀνεφύησαν. o. 22. πλείους. R. ib. Μαιμερτίνοι καὶ Πραξαγόραι. R. 23. αὐτὸς Ἡρώδης. e, m. ib. καὶ ἐπισυνιστάντας. β. ib. ἐξῆλθον. R. 24. παρὰ. R, γ, f, β. περὶ. k. πρὸς. 2, 3, E. ib. τε om. v, h. 25. ὃν R, π, g. ὃν. γ. ὃν. f. ὃν. β, 2, p, e, m. ὃς. o. ib. κοινόν. m. 26. Παιώνια. γ, p. 27. Δημόστρατον. π, g. 28. ἐρωτῶντος. π. ib. φιλανθρώπως τε. μ. 30. ξυμπολλοῖς. γ. ib. θωπεύμασι. μ. ib. τοῦ om. o. 31. ἐν τῷ. g.

- 1x οὐκ ἔπειθε μεταβαλεῖν αὐτὸν διασκῶψαι. ἄξιον δὲ μηδὲ τοῦτο παρελθεῖν λόγου παρὰ τοῖς σπουδαίοις ἀξιούμενον· ἦν μὲν γὰρ ἐν τοῖς φανεροῖς σπουδαῖος ὁ ἀνὴρ οὗτος, Μουσωνίῳ δὲ τῷ Τυρίῳ προσφιλοσοφήσας εὐσκόπως εἶχε τῶν ἀποκρίσεων καὶ τὸ ἐπίχαρι σὺν καιρῷ ἐπετήδευεν, ἐπιτηδειότατος δὲ ὢν τῷ Ἡρώδῃ παρῆν αὐτῷ πονήρως διατιθεμένῳ τὸ πένθος καὶ ἰνουθετεῖ
- 557 5 τοιαῦτα λέγων· „ὦ Ἡρώδη, πᾶν τὸ ἀποχρῶν μεσότῃ ᾧρισται, καὶ ὑπὲρ τούτου πολλὰ μὲν ἤκουσα Μουσωνίου διαλεγομένου, πολλὰ δὲ αὐτὸς διείλεμαι, καὶ σοῦ δὲ ἠκροάμην ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπαινούντος αὐτὸ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτε δὴ καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐκέλευες μέσους τῆς ὄχθης φεῖν. ἀλλὰ μὴν νῦν ποῦ ταῦτα; σεαυτοῦ γὰρ ἐκπεσῶν ἄξια τοῦ πενθεῖσθαι πράττεις περὶ τῆς δόξης κινδυνεύων“ καὶ πλείω ἕτερα. ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, ἀπῆε δυσχεράνας. ἰδὼν δὲ παιδᾶς ἐν κρήνῃ τι
- 10 τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν φαφανίδας πλύνοντας ἤρετο αὐτούς, ὅτου εἴη τὸ δειπνον, οἱ δὲ εἶπασαν Ἡρώδῃ εὐτρεπίξειν αὐτό. καὶ ὁ Λούκιος „ἀδικεῖ“ ἔφη „Ῥήγιλλαν Ἡρώδης λευκὰς φαφανίδας σιτούμενος ἐν μελαίνῃ οἰκίᾳ.“ ταῦτα ὡς ἤκουσεν ἐσαγγελθέντα ὁ Ἡρώδης ἀφείλε τὴν ἀγλὴν τῆς οἰκίας, ὡς μὴ ἄθυρμα γένοιτο ἀνδρῶν σπουδαίων. Λουκίου τούτου κάκεινο θαυμάσιον· ἐσπούδαζε μὲν ὁ αὐτοκράτωρ Μάρκος περὶ Σέξτον τὸν ἐκ Βοιωτίας φιλόσοφον, θαμίζων αὐτῷ καὶ φοιτῶν ἐπὶ
- 15 θύρας, ἄρτι δὲ ἦκον ἐς τὴν Ῥώμην ὁ Λούκιος ἤρετο τὸν αὐτοκράτορα προίοντα, ποῖ βαδίζοι καὶ ἐφ' ὃ τι, καὶ ὁ Μάρκος „καλὸν“ ἔφη „καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν· εἴμι δὴ πρὸς Σέξτον τὸν φιλόσοφον μαθησόμενος, ἃ οὐκ οἶδα.“ καὶ ὁ Λούκιος ἐξάρας τὴν χεῖρα ἐς τὸν οὐρανὸν „ὦ Ζεῦ,“ ἔφη „ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς γηράσκων ἤδη δέλτον ἐξαψάμενος ἐς διδασκάλου φοιτᾷ, ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος δύο καὶ τριάκοντα ἔτων ἀπέθανεν.“ ἀπόχρη καὶ τὰ εἰρημένα δεῖξαι τὴν
- 20 ἰδέαν, ἣν ἐφιλοσόφει Λούκιος, ἱκανὰ γὰρ που ταῦτα δηλῶσαι τὸν ἀνδρα, καθάπερ τὸν ἀνθοσμίαν τὸ γεῦμα.
- x Τὸ μὲν δὴ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ πένθος ὤδε ἐσβέσθη, τὸ δὲ ἐπὶ Παναθηναίῳ τῇ θυγατρὶ Ἀθηναίῳ
- 558 ἐπράνανεν ἐν ἄστει τε αὐτὴν θάψαντες καὶ ψηφισάμενοι τὴν ἡμέραν, ἐφ' ἧς ἀπέθανεν, ἐξαίρειν τοῦ ἔτους. ἀποθανούσης δὲ αὐτῆς καὶ τῆς ἄλλης θυγατρὸς, ἣν Ἑλπινείκην ἀνόμαζεν, ἔκειτο μὲν
- 25 ἐν τῷ δαπέδῳ τὴν γῆν παίων καὶ βοῶν „τί σοι, θυγατερ, καθαρῖσω; τί σοι ξυνδάψω;“ παρατυχῶν δὲ αὐτῷ Σέξτος ὁ φιλόσοφος „μεγάλα“ ἔφη „τῇ θυγατρὶ δώσεις ἐγκρατῶς αὐτὴν πενθήσας.“ ἐπένθει δὲ ταῖς ὑπερβολαῖς ταύταις τὰς θυγατέρας, ἐπειδὴ Ἀττικὸν τὸν υἱὸν ἐφόρη ἔειχεν. διεβέβλητο δὲ πρὸς αὐτὸν ὡς ἡλιθιώδης καὶ δυσγράμματος καὶ παχὺν τὴν μνήμην· τὰ γὰρ πρῶτα γράμματα παραλαβεῖν μὴ δυνηθέντος ἤλθεν ἐς ἐπίνοιαν τῷ Ἡρώδῃ ξυντρέφειν αὐτὴν
- 30 τέτταρας παιδᾶς καὶ εἴκοσιν ἰσὴλικας ἀνομασμένους ἀπὸ τῶν γραμμάτων, ἵνα ἐν τοῖς τῶν παιδῶν

1. ἐπειθεν. γ. ib. μὴ καὶ τοῦτο. R. μηδὲ om. τοῦτο. β. 2. ἀξιούμενοι. e. ib. ἐν τοῖς φανεροῖς σπουδαίοις. 3. σπουδαῖος ἐν τοῖς φανεροῖς. 2. 3. E. ib. ἀνὴρ οὗτος. μ om. arl. 3. προσφιλοσοφήσας. 1. προσφοιτήσας. 2, 3. E.

ib. εὐσκόπως. R, γ, β, p, π, E. εὐκόπως. f. k. εὐκόπως. 2. g. 1. τὸ πάθος. R. 7. μέσους. k. μέσους (sic). B.

8. μὴν ἔν ποῦ γ (sic). νῦν ποῦ. R, β, 2, 3, E. ποῦ νῦν. f, φ, k. ib. ἐαυτοῦ. β. ib. περὶ τῆ. μ, p, π. παρὰ τῆ. R. περιττῆ. γ. ib. δόξα. p. δ. η. R (sic cum lac.). 9. κινδυνεύειν. μ. ib. ὡς οὐκ ἔπειθε δὲ. R. 10. σανίδας. R. 11. εὐτρεπίξειν. β. ib. ὁ Ἡρώδης. μ. ib. λευκὰς om. g. 12. ἐσαγγελθέντα. R, γ, β, π, g. ἐσαγγελθέντα. f, φ, k. ἐσαγγελθέντα. γ. ib. ἀφείλεν. γ. 13. Λουκίου καὶ τούτου. π. ib. μὲν om. R. 14. Σέξτον. R. ib. θαυμάσιον. k. ib. ἐπὶ θύρας. γ, φ, k. ἐπὶ θύραις. R, β, 2, 3, E. Σ. s. v. Μάρκος. 15. πῆ. β. 16. καλὸν μὲν. f, φ, k. ib. γηράσκοντα. p. Σ. ib. εἴμι δὲ. μ, h. ib. τὸν om. R. 17. ὦ Ἡλίε. Σ. 18. διδασκάλου. h. ib. φοιτᾷ. R, γ, f, φ pr. m. β. Σ. φοιτᾷ ὡς περὶ οἱ παῖδες. φ sec. m. k, 2, 3, E. 20. εἰδέαν. γ. ἰδέαν om. R. ib. ἱκαναί. R. ib. που ταῦτα. γ, f, φ, k, E. ταῦτά που. β, 2, 3, E. γὰρ που ταῦτα om. R.

22. ἐπὶ om. R. ib. ἐπὶ om. R. 23. αὐτὴν om. R. ib. τὴν ἡμέραν om. R. ib. ἐξαίρειν. C, E. Scr. ἐξαιρεῖν. 24. Ἑλπινείκην. γ. 26. αὐτὸς. R. ib. μέγα. k. 28. εἶχε. γ, f. εἶχε. E. ib. κνήμην. μ. ib. τὰ γὰρ. R. 29. αὐτῷ Ἡρώδῃ. R. 30. εἴκοσι. γ. εἰσὴλικας. p.

ὀνόμασι τὰ γράμματα ἐξ ἀνάγκης αὐτῷ μελετῶτο. ἐώρα δὲ αὐτὸν καὶ μεθυστικὸν καὶ ἀνοήτως ἐρωῶντα, ὅθεν ζῶν μὲν ἐπεχρησμάδει τῇ ἑαυτοῦ οὐσίᾳ ἐκείνο τὸ ἔπος·

„εἰς δ' ἔτι που μαρὸς καταλείπεται εὐρέι οἶκῳ,“

τελευτῶν δὲ τὰ μὲν μητρῶα αὐτῷ ἀπέδωκεν, ἐς ἑτέρους δὲ κληρονόμους τὸν ἑαυτοῦ οἶκον μετέστησεν. ἀλλ' Ἀθηναίους ἀπάνθρωπα ἐδόκει ταῦτα οὐκ ἐνθυμουμένοις τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Πολυδεύκην καὶ τὸν Μένονα, οὓς ἴσα γνησίους ἐπέκθησε τροφίμους ὄντας, ἐπειδὴ καλοὶ μάλιστα καὶ ἀγαθοὶ ἦσαν γενναῖοί τε καὶ φιλομαθεῖς καὶ τῇ παρ' αὐτῷ τροφῇ πρέποντες. εἰκόνας γοῦν ἀντιθέει σφῶν θηρώντων καὶ τεθηρακόντων καὶ θηρασόντων τὰς μὲν ἐν δρυμοῖς, τὰς δὲ ἐπ' ἀγροῖς, τὰς δὲ πρὸς πηγαῖς, τὰς δὲ ὑπὸ σκiais πλατάνων, οὐκ ἀφανῶς, ἀλλὰ ξὺν ἀραῖς τοῦ περικόψοντος ἢ κινήσαντος, οὓς οὐκ ἂν ἐπὶ τοσοῦτον ἦγεν, εἰ μὴ ἐπαίων ἀξίους ἐγλήνωσκεν. Κυντιλίαν δὲ, ὅποτε ἦρχον τῆς Ἑλλάδος, αἰτιωμένων αὐτὸν ἐπὶ ταῖς τῶν μειρακίων τούτων εἰκόσιν ὡς περιτταῖς „τί δὲ ὑμῖν“ ἔφη „διενήνοχεν, εἰ ἐγὼ τοῖς ἐμοῖς ἐμπαίζω λιθαρίοις;“

Ἦρξε δὲ αὐτῷ τῆς πρὸς τοὺς Κυντιλίους διαφορᾶς, ὡς μὲν οἱ πολλοὶ φασι, Πυθικὴ πανηγυρίς, ἐπειδὴ ἑτεροδόξως τῆς μουσικῆς ἠεροῶντο, ὡς δὲ ἔνιοι, τὰ καισθέντα περὶ αὐτῶν Ἡρώδῃ πρὸς Μάρκον· ὄρων γὰρ αὐτοὺς Τρωᾶς μὲν, μεγάλων δὲ ἀξιουμένους παρὰ τοῦ βασιλέως „ἐγὼ“ ἔφη „καὶ τὸν Δία μέμφομαι τὸν Ὀμηρικόν, ὅτι τοὺς Τρωᾶς φιλεῖ.“ ἢ δὲ ἀληθεστέρα αἰτία ἦδ' ἰὼ ἄνδρε τούτω, ὅποτε ἄμφω τῆς Ἑλλάδος ἠρχέτην, καλέσαντες ἐς τὴν ἐκκλησίαν Ἀθηναῖοι φωνὰς ἀφήκαν τυραννουμένων πρὸς τὸν Ἡρώδην ἀποσημαίνοντες καὶ δεόμενοι ἐπὶ πᾶσιν ἐς τὰ βασίλεια ὅσα παραπεμφθῆναι τὰ εἰρημένα. τῶν δὲ Κυντιλίων παθόντων τι πρὸς τὸν δῆμον καὶ ξὺν ὀργῇ ἀναπεμφάντων, ἃ ἤκουσαν, ἐπιβουλεύεσθαι παρ' αὐτῶν ὁ Ἡρώδης ἔφασκεν ὡς ἀναθολοῖν-των ἐπ' αὐτὸν τοὺς Ἀθηναίους. μετ' ἐκείνην γὰρ τὴν ἐκκλησίαν Δημόστρατοι ἀνέφυσαν καὶ Πραξαγόραι καὶ Μαμερτίνοι καὶ ἕτεροι πλείους ἐς τὸ ἀντιξοῦν τῷ Ἡρώδῃ πολιτεύοντες. γραψάμενος δὲ αὐτοὺς Ἡρώδης ὡς ἐπισυνιστάντας αὐτῷ τὸν δῆμον ἦγεν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, οἱ δὲ ὑπέξηλθον ἀφανῶς παρὰ τὸν αὐτοκράτορα Μάρκον, θαρροῦντες τῇ τε φύσει τοῦ βασιλέως δημοτικωτέρᾳ οὐσίᾳ καὶ τῷ καιρῷ· ὦν γὰρ ὑπάπτεισε Λούκιον κοινωτὸν αὐτῷ τῆς ἀρχῆς γενόμενον, οὐδὲ τὸν Ἡρώδην ἠφίει τοῦ μὴ οὐ ξυμμετέχειν αὐτῷ. ὁ μὲν δὲ αὐτοκράτωρ ἐκάθητο ἐς τὰ Παιόνια ἔδνη ὄρετηγῶ τῷ Σιμιῶ γράμενος, κατέλυσον δὲ οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Δημόστρατον περὶ τὰ βασίλεια, κατ' ἐχόντος αὐτοῖς ἀγορὰν τοῦ Μάρκου καὶ θαμὰ ἐρωτῶντος, εἴ του δέοιντο. φιλανθρώπως δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔχειν αὐτὸς τε ἑαυτὸν ἐπεπέικει καὶ τῇ γυναικὶ ἐπέπειστο καὶ τῷ θυγατρῶι ψελλιζομένῳ ἔτι, τοῦτο γὰρ μάλιστα ξὺν πολλοῖς θαπεύμασι περιπίπτον τοῖς γόνασι τοῦ πατρὸς ἰδεῖτο ὡσαῦτα οἱ τοὺς Ἀθηναίους. ὁ δὲ Ἡρώδης ἐν προαστείῳ ἐσκήνου, ἐν ᾧ πύργοι ἐξωκοδόμητο καὶ

1. μελετῶτο om. cum lac. R. 2. ἔχοντα. R. ib. ἀπεχρησμάδει. f. ὑπεχρησμάδει. k. ib. οἶκῳ. 3. εἰς δὲ τι πο. C (om. R.), E. Scr. εἰς δ' ἔτι που. ib. εὐρέι... μητρῶα. R. 4. αὐτῷ ἀπέδωκεν. R (fuerat ἀπεδέδωκεν). ἀπέδωκεν. 5. ib. κατέστησεν. f, φ, k. 5. Πολυδεύκη. 1, 3. 6. καὶ ante τὸν M. om. R. ib. ἰσαγνησίους. r. ἴσα γνησίους. f. ib. ἐπειδὴ γὰρ. k. 7. καὶ ἀγαθοὶ. r, f, k, β. ἀγαθοὶ. 5. ib. παρ' αὐτοῦ. h. ib. εἰκόνα. R, r, f. ib. γοῦν. r. 8. ἐτίθει. f. ἀντιθέη. k. σφῶν θηρώντων. 2. ib. θηρώντων τε. β. ib. τε καὶ. β, μ, h, ox, 3, E. ib. θηρασόντων. π. ib. ἐν om. R, r, f. ib. δὲ. r. δ'. E. 9. τὰς - πηγαῖς om. R. ib. ὑπὸ om. f. ib. ἀφανῶν. 2. 10. κινήσαντος g. ib. Κυντιλίων. 1. Κυντιλίων. 2, 3, E. 12. ἐμπαίζω. 2. 13. ἦρξε. π. ib. τῆς om. R, r, f. ib. ὡς μὲν οἱ πολλοὶ. 1, o. ὡς οἱ μὲν πολλοὶ. 2, 3, e, m. 14. μουσικῆς ἀγῶνας. π, g. ib. καισθέντα. R, r, f, k et p ex corr. καισθέντα. g. καισθέντα. π. καισθέντα et mg. ἄλλως καισθέντα. ox. καισθέντα. β, μ, v, h, φ, E. 15. ἀξιουμένους δὲ μεγάλων. R. 16. φιλεῖ. R, r, f, β. ἐφιλεῖ. k, 2, 3, E. 18. βασίλεια. 1. βασιλέως. 2, 3, E. 19. Κυντιλίων. k. 20. ὁ om. h. 21. μετ' ἐκείνου. k, o. ib. τῆν ἐκκλησίαν. 1, 3. τῆν θάλατταν. 2 et φ ante corr. E. ib. ἀνέφυσαν. r, φ, β. ἀνέφυσαν. R, r, k. ἀνέφυσαν. 2 (ἐνεφύθησαν h), 3, e, m. ἀνέφυσαν. o. 22. πλείους. R. ib. Μαμερτίνοι καὶ Πραξαγόραι. R. 23. αὐτὸς Ἡρώδης. e, m. ib. καὶ ἐπισυνιστάντας. β. ib. ἐξῆλθον. R. 24. παρὰ. R, r, f, β. περὶ. k. πρὸς. 2, 3, E. ib. τε om. v, h. 25. ὦν. R, π, g. ὦν. r. ὦν. f. ὦν. β, 2, p, e, m. ὦν. o. ib. κοινῶν. m. 26. Παιόνια. r, p. 27. Δημόκρατον. π, g. 28. ἐρωτῶντος. π. ib. φιλανθρώπως τε. μ. 30. ξυμπολλοῖς. r. ib. θαπεύμασι. μ. ib. τοῦ om. o. 31. ἐν τῷ. g.

λόγου λιανῶς κεκολασμένη και ἡ δεινότης ἰφέρπουσα μᾶλλον ἢ ἐγκυμένη κρότος τε σὺ
 και κριτιάζουσα ἡγῶ και ἔννοιαι οἶαι μὴ ἑτέρῳ ἐνδυμηθῆναι κωμική τε εὐγλωττία οὐκ ἔ
 ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων, και ἡδὺς ὁ λόγος και πολυσχηματος και εὐσχημων και σοφῶς ἐί
 τὸ πνευμά τε οὐ σφοδρόν, ἀλλὰ λείον και καθεστηκός και ἡ ἐπίπαιν ἰδέα τοῦ λόγου χρυσ
 5 ποταμῷ ἀργυροδίνῃ ὑπανυγάζον. προσέκειτο μὲν γὰρ πᾶσι τοῖς παλαιοῖς, τῷ δὲ Κριτία 2
 τετήκει και παρήγαγεν αὐτὸν ἐς ἡδὴ Ἑλλήνων τέως ἀμελούμενον και περιορῶμενον. {
 ἐπ' αὐτῷ τῆς Ἑλλάδος και καλούσης αὐτὸν ἕνα τῶν δέκα οὐχ ἡττήθη τοῦ ἐπαινοῦ με
 565 κοῦντος, ἀλλ' ἀστειότατα πρὸς τοὺς ἐπαινέσαντας „Ἀνδοκίδου μὲν“ ἔφη „βελτίων εἰμί.“
 στατος δὲ ἀνθρώπων γενόμενος οὐδὲ τοῦ μοχθεῖν ἡμέλησεν, ἀλλὰ και παρὰ πότον ἐσπο
 10 νύκτωρ ἐν τοῖς διαλείμμασι τῶν ὕπνων, ὄθεν ἐκάλουν αὐτὸν σιτεστὸν ὄητορα οἱ ὀλιγοὶ
 λεπτοί. ἄλλος μὲν οὖν ἄλλο ἀγαθὸς και ἄλλος ἐν ἄλλῳ βελτίων ἑτέρου, ὁ μὲν γὰρ
 θαυμάσιος, ὁ δὲ ἐκπονῆσαι λόγον, ὁ δὲ τὰ ξύμπαντα ἄριστα τῶν σοφιστῶν διέθετο και
 τικὸν οὐκ ἐκ τῆς τραγωδίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρωπίνων συνελέξατο. ἐπιστολαὶ δὲ
 Ἡρώδου και διαλέξεις και ἐφημερίδες ἐγχειρίδιά τε και καιρία τὴν ἀρχαίαν πολυμαθίαν
 15 ἀκηθισμένα. οἱ δὲ προφέροντες αὐτῷ νέῳ ἔτι τὸ λόγου τινὸς ἐν Παιονία ἐκπεσεῖν ἐπὶ 1
 κράτορος ἡγνοῦμένη μοι δοκοῦσιν, ὅτι και Δημοσθένης ἐπὶ Φιλίππου λέγων ταῦτὸν
 κάκεινος μὲν ἦκων Ἀθήναζε τιμὰς προσήτει και στεφάνους ἀπολωλυίας Ἀθηναίους Ἀμ
 Ἡρώδης δὲ, ἐπεὶ τοῦτο ἔπαθεν, ἐπὶ τὸν Ἰστρον ἦλθεν ὡς ῥίψων ἑαυτὸν, τοσοῦτον
 περιῆν τοῦ ἐν λόγοις βούλεσθαι ὀνομαστῶ εἶναι, ὡς θανάτου τιμᾶσθαι τὸ σφαλῆναι.
 xv 20 Ἐτελεύτα μὲν οὖν ἀμφὶ τὰ ἕξ και ἑβδομήμοντα ξυντακῆς γενόμενος. ἀποθανόντος
 ἐν τῷ Μαραθῶνι και ἐπισκήσαντος τοῖς ἀπελευθέροις ἐκεῖ θάπτειν Ἀθηναῖοι ταῖς τῷ
 χερσὶν ἀρπάσαντες ἐς ἄστν ἦνεγκαν προαπαντῶντες τῷ λέχει πᾶσα ἡλικία δακρυόεις ἅμα
 566 φημοῦντες, ὅσα παῖδες χρηστοῦ πατρὸς χηρεύσαντες, και ἔθαψαν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ ἐ
 τες αὐτῷ βραχὺ και πολὺ ἐπίγραμμα τόδε·

25 Ἀττικοῦ Ἡρώδης Μαραθῶνιος, οὗ τάδε πάντα
 κείται τῷδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδύμιμος.

τοσαῦτα περὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου, τὰ μὲν εἰρημένα, τὰ δὲ ἡγνοημένα ἑτέροις.

β'. Ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Θεόδοτον καλεῖ με ὁ λόγος. Θεόδοτος μὲν προὔστη π
 ναίων δήμου κατὰ χρόνους, οὓς προσέκρουον Ἡρώδῃ Ἀθηναῖοι, και ἐς ἀπέχθειαν φ

1. ἐφέρπουσα. R, π. 1b. ἀσφαλεία. p, E. ἀσάφεια. φ. 2. μὴ ἑτέρων. R. 1b. και οὐκ. 2. 1b.
 3. πολυσχηματος. r, f et q a pr. m. β. πολύσημος. R. πολυσχημάτιστος q a sec. m. k, 2, 3, E.
 εὐσχημων. 5. 1b. σοφός. h. σαφῶς. 5. Scr. σοφῶς. 5. ὑπανυγάζων. R, r, k. 1b. προσετήκει. β, γ

1b. τε ὡς. ox. 7. ἐπ' αὐτὸν. 3, E. 1b. αὐτὸν om. μ. 1b. τῶν l. β. 8. ἐπαινέσαντας Ἑλλήνων
 μου. β. 1b. εὐμαθέστερος. R. 9. μοχθεῖν. r, f, q, k. πονεῖν. R, β, 2, 3, E. 1b. παρὰ πότον. R,
 παρὰ πότων. f, k. περὶ πότον. 2, 3, E. 10. ὀλιγότεροι. π. ὀλιγοί. g. 11. ἄλλο. R, 2, 3, 9
 ὄν. R. ἄριστα. r, β. ἄριστος. 5. 1b. σοφιστῶν διέθετο. β. σοφιστῶν. 5. 13. μόνης. R. 1b. ἀνθρώπων
 καιρία. r, f, q, k. καὶ καιρία. R. καιρία. β, 2, 3, E. 1b. πολυμαθίαν. 1. πολυμάθειαν. 2, 3, E.
 e et m. in mg. 1b. νέῳ ἔτι. R, r, f, k. νέῳ ὄντι. q ex corr. β, 2, 3, E. 1b. τὸ λόγον τινὸς
 r, f, k. τοῦ λόγου τινὸς. q ex corr. ἐν Παιονία τὸ λόγον τινὸς ἐκπεσεῖν. R, β, 2, 3, E
 16. ταῦτα. R. 19. ὀνομαστῶν. R.

20. ἀμφὶ om. f, k. 1b. ξυντακῆς. R. 22. ἀνευφημοῦντες. r, f, q, k. εὐφημοῦντες. R,
 χρηστοῦ. q, k et f ante corr. 24. ἐπιγράμμα τὸ δὲ ἐπίγραμμα. 2, 3, e, m. 25. Μαραθῶνιος
 μὲν κη

23. Θεόδοτος μὲν προὔστη και. r. Θεόδοτος προὔστη. sic suprascr. et in mg. γφ. και
 προὔστηκε. k. οὗτος προὔστη μὲν και. R. οὗτος προὔστη. β. οὗτος προὔστη μὲν. 2, 3, E.
 1b. ἐσαπέχθειαν. r.

μέαν τῷ ἀνδρὶ ἀφίκετο, ἀλλ' ἀφανῶς αὐτὸν ὑπεκάλητο δεινὸς ἂν χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν ἀγοραίων εἰς οὗτος· τοῖς γοῦν ἀμφὶ τὸν Δημόστρατον οὕτω ξυνεκέκρατο, ὡς καὶ ξυνάρασθαι σφισι τῶν λόγων, οὓς ἐξεκόνουν πρὸς τὸν Ἡρώδην. προὔστη δὲ καὶ τῆς Ἀθηναίων νεότητος πρῶτος ἐπὶ ταῖς ἐκ βασιλέως μυρίασι. καὶ οὐ τοῦτό πω λόγου ἄξιον, οὐδὲ γὰρ πάντες οἱ ἐπιβατεύοντες τοῦ θρόνου τούτου λόγου ἄξιοι, ἀλλ' ὅτι τοὺς μὲν Πλατωνεῖους καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Στοᾶς καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ Περιπάτου καὶ αὐτοῦ Ἐπικούρου προσέταξεν ὁ Μάρκος τῷ Ἡρώδῃ κρίναι, τὸν δὲ ἄνδρα τούτου ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὸν δόξης αὐτὸς ἐπέκρινε τοῖς νέοις ἀγωνιστῆν τῶν πολιτικῶν προσειπῶν λόγων καὶ ῥητορικῆς ὄφελος. ὁ ἀνὴρ οὗτος Λολλιανοῦ μὲν ἀκροατῆς, Ἡρώδου δὲ οὐκ ἀνήκοος. ἐβίω μὲν οὖν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα δυοῖν ἔτοιμ κατασχῶν τὸν θρόνον, τὴν δὲ ιδέα τῶν λόγων ἀποχρῶν καὶ τοῖς δικανικοῖς καὶ τοῖς ὑπερσοφιστεύουσιν. 10

γ. Ὀνομαστὸς ἐν σοφισταῖς καὶ Ἀριστοκλῆς ὁ ἐκ τοῦ Περγάμου, ὑπὲρ οὗ δηλώσω, ὁπόσα τῶν πρεσβυτέρων ἦμουν· ἐτέλει μὲν γὰρ ἐς ὑπάτους ὁ ἀνὴρ οὗτος, τὸν δὲ ἐκ παίδων ἐς ἡβην χρόνον τοὺς ἀπὸ τοῦ Περιπάτου φιλοσοφῆσας λόγους ἐς τοὺς σοφιστὰς μετερρῆθαι θαμίξων ἐν τῇ Ρώμῃ τῷ Ἡρώδῃ διατιθεμένῳ σχεδίου λόγους. ὃν δὲ ἐφιλοσόφει χρόνον ἀνχηρὸς δοκῶν καὶ τραχὺς τὸ εἶδος καὶ δυσπινῆς τὴν ἐσθῆτα ἤβρυνε καὶ τὸν ἀνχηρὸν ἀπετριψατο ἡδονὰς τε, ὁπόσαι λυρῶν τε καὶ αὐλῶν καὶ εὐφανίας εἰσί, πάσας ἐσηγάγετο ἐπὶ τὴν διαίταν, ὥσπερ ἐπὶ θύρας αὐτῷ ἠκούσας, τὸν γὰρ πρὸ τοῦ χρόνου οὕτω κεκολασμένος ἀτάκτως ἐς τὰ θεάτρα ἐφοῖτα καὶ ἐπὶ τὴν τούτων ἡγά. εὐδοκιοῦντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὸ Πέργαμον κἀξηρητημένῳ πᾶν τὸ ἐκείνη Ἑλληνικὸν ἐξελαίνων ὁ Ἡρώδης ἐς Πέργαμον ἐπεμψε τοὺς ἑαυτοῦ ὀμιλητὰς πάντας καὶ τὸν Ἀριστοκλέα ἦρεν, ὥσπερ τις Ἀθηναῖς ψῆφος. ἡ δὲ ιδέα τοῦ λόγου διαυγῆς μὲν καὶ ἀττικίζουσα, διαλέγεσθαι δὲ ἐπιτηδεῖα μᾶλλον ἢ ἀγωνίζεσθαι, χολή τε γὰρ ἄπεστι τοῦ λόγου καὶ ὀρμαὶ πρὸς βραχὺ αὐτῆ τε ἡ ἀττικίσις, εἰ παρὰ τὴν τοῦ Ἡρώδου γλώτταν βασιανίζοιτο, λεπτολογεῖσθαι δόξει μᾶλλον ἢ κρότου τε καὶ ἡχοῦς ξυγκεῖσθαι. ἐτελεύτα δὲ ὁ Ἀριστοκλῆς μεσαικόλιος, ἄρτι προσβαίνων τῷ γηράσκειν. 568

δ. Ἀντίοχον δὲ τὸν σοφιστῆν αἱ Κιλικῶν Αἰγαὶ ἠνεγκαν οὕτω τι εὐκατρίδην, ὡς νῦν ἔτι τὸ ἀπ' αὐτοῦ γένος ὑπάτους εἶναι. αἰτίαν δὲ ἔχων δειλίας, ἐπεὶ μὴ παρήει ἐς τὸν δῆμον, μηδὲ ἐς τὸ κοινὸν ἐπολιτεύεν, „οὐχ ὑμᾶς“, εἶπεν „ἀλλ' ἑμαυτὸν δέδοικα“, εἰδῶς πού τὴν ἑαυτοῦ χολὴν ἄκρατόν τε καὶ οὐ καθεκτὴν οὖσαν. ἀλλ' ὅμως ἀφέλει τοὺς ἀστοὺς ἀπὸ τῆς οὐσίας, ὅ τι εἴη δυνατός, σίτον τε ἐκιδιδούς, ὁπότε τούτου δεομένους ἀλσδοιτο, καὶ χρήματα ἐς τὰ πεπονηκότα τῶν ἔργων. τὰς δὲ πλείους τῶν νυκτῶν ἐς τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερὸν ἀπεκάλυθεν ὑπὲρ τε 30

1. ἐφίκετο. β. ib. αὐτῶν. γ. sed corr. ib. τοῖς πράγμασι. 1. πράγμασι. 2, 3, E. 3. ξυνάρασθαι. γ. ib. σφί-
 σιν. f. ib. προὔστη. β, E. 4. πρῶτος om. β. ib. ασι τοῖς ἐκ βα. μυρίασι. R. ib. οὐ τοῦτό πω. R, γ, f, β. οὐ
 τοῦτό πω. 2, 3, E. ib. οὐδὲ γὰρ. R, γ. οὐδὲ. β. οὐ γὰρ. ζ. 5. ἄξιον. μ. οὐδὲ — ἄξιοι om. v. ib. Πλατωνεῖους. 1.
 6. στοᾶς φιλοσόφους. R. ib. τοὺς ἀπὸ om. R, β, 2, 3, E. ib. αὐτοῦ τοῦ. μ, v. αὐτὸν. ζ. 7. ἀπέκρινε. v, π.
 8. ὄφελος. k. ib. ὁ ἀνὴρ. γ, β. ὁ δ' ἀνὴρ. ζ. 9. μὲν οὖν. 1. μὲν. 2, 3, E. ib. ἐπὶ τὰ. v. ὑπὸ τὰ. g. ἐς τὰ. π.
 12. ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐς ὑπάτους. R. ib. ἐκ τῶν παίδων. R, γ. 14. ἀνχηρῶς. R. 15. ἡδονὰς τε. R, γ, f, β, v.
 ἡδονὰς δὲ. ζ. 16. εὐφανίας. π, g. ib. ὡς R. 17. καὶ ἀτάκτως. g. 18. ἐκείνη om. β, 2, 3, E. p habet a sec. m.
 ib. κἀξηρητημένῳ — Πέργαμον om. v. 19. ἐπεμψε. R. 20. ἦρας. R. εἶδεν. e, m. ib. τῆς Ἀθηναῖς ψῆφον. μ, v.
 21. χολή. R, β, 2, g, e et m. in mg. ib. ἀπέστη. R, f, β, 2, g, e. ib. προσβραχὺ. γ. προσβραχὺ. R. 22. τὴν
 τοῦ. f. τὴν om. τοῦ. ζ. nisi quod etiam τὴν om. γ. ib. γλώσσαν. E. ib. δόξει μᾶλλον. R, γ, f, k. μᾶλλον δόξει.
 β, 2, 3, E. 23. ὁ om. R. ib. προσβαίνων. R, γ, k, ox, π. 24. τὸ. γ.
 25. Αἰγε. γ. ib. αἰ om. R. ib. οὕτω τοι. μ, v, p. 26. ἐπεὶ μὴ. R, β. ἐπειδὴ μὴ. p post corr. ἐπεὶ μὴδὲ. ζ.
 ib. παρήει. g. 28. ἀκράτητον. R. ib. οὐκ ἀνεκτὴν. π. ib. τοὺς ἀστοὺς. p ex corr. τοὺς αὐτοὺς. 1. τοὺς Αἰγαίους.
 2, 3, E. ib. ὅ τι εἴη δυνατός. R, β, f, k. ὅ τι εἴη δυνατός. γ cum lac. ὅ τι ἡδύνατο. 2, 3, E. 29. σίτον τε. R.
 ib. τούτους. R. 30. ἀπεκάλυθεν. 1. ἀπεκάλυθεν. 2, 3, E.

λόγου Ικανῶς κεκολασμένη και ἡ δεινότης ἐφέρουσα μᾶλλον ἢ ἐγκειμένη κρότος τε σὺν ἀφελείᾳ και κριτιάζουσα ἤχῳ και ἔννοιαι οἶαι μὴ ἐτέρῳ ἐνθυμηθῆναι κωμική τε εὐγλωττία οὐκ ἐπέσακτος, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων, και ἡδὺς ὁ λόγος και πολυσημάτος και εὐσημίμων και σοφῶς ἐξαλλάττων τὸ πνευμά τε οὐ σφοδρόν, ἀλλὰ λειον και καθεστηκός και ἡ ἐπίπαιν ιδέα τοῦ λόγου χρυσοῦ ψῆγμα
 5 ποταμῷ ἀργυροδίῳ ὑπανιάζον. προσέκειτο μὲν γὰρ πᾶσι τοῖς παλαιοῖς, τῷ δὲ Κριτία και προσε-
 τετήκει και παρήγαγεν αὐτὸν ἐς ἦδη Ἑλλήνων τέως ἀμελούμενον και περιορώμενον. βοώσης δὲ
 565 ἐπ' αὐτῷ τῆς Ἑλλάδος και καλούσης αὐτὸν ἕνα τῶν δέκα οὐχ ἠτήθη τοῦ ἐπαίνου μεγάλου δο-
 κοῦντος, ἀλλ' ἀστειότατα πρὸς τοὺς ἐπαινέσαντας „Ἀνδοκίδου μὲν“ ἔφη „βελτίαν εἰμί.“ εὐμαθέ-
 στατος δὲ ἀνθρώπων γενόμενος οὐδὲ τοῦ μοχθεῖν ἠμέλησεν, ἀλλὰ και παρὰ πότον ἐσπούδαζε και
 10 νύκτωρ ἐν τοῖς διαλείμμασι τῶν ὕπνων, ὅθεν ἐκάλλον αὐτὸν σιτεστὸν φήτορα οἱ ὀλιγοροὶ τε και
 λεπτοί. ἄλλος μὲν οὐν ἄλλο ἀγαθὸς και ἄλλος ἐν ἄλλῳ βελτίαν ἐτέρου, ὁ μὲν γὰρ σχεδιάσαι
 θανμάσιος, ὁ δὲ ἐκπονήσαι λόγον, ὁ δὲ τὰ ξύμπαντα ἄριστα τῶν σοφιστῶν διέθετο και τὸ παθη-
 τικὸν οὐκ ἐκ τῆς τραγωδίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρωπίνων συνελέξατο. ἐπιστολαὶ δὲ πλείσται
 Ἡρώδου και διαλέξεις και ἐφημερίδες ἐγγεγραμμένα τε και καιρία τὴν ἀρχαίαν πολυμαθίαν ἐν βραχί
 15 ἀπληθισμένα. οἱ δὲ προφέροντες αὐτῷ νέφ' ἐτι τὸ λόγου τινὸς ἐν Παιονίᾳ ἐκπεσεῖν ἐπὶ τοῦ αὐτο-
 κράτορος ἠγνοημένοι μοι δοκοῦσιν, ὅτι και Δημοσθένης ἐπὶ Φιλίππου λέγων ταῦτόν ἐπαθεν·
 κάκεινος μὲν ἦσαν Ἀθήναζε τιμὰς προσήτει και στεφάνους ἀπολαύσας Ἀθηναίους Ἀμφιπόλεως,
 Ἡρώδης δὲ, ἐπεὶ τοῦτο ἐπαθεν, ἐπὶ τὸν Ἴστρον ἦλθεν ὡς φίλων ἑαυτὸν, τοσοῦτον γὰρ αὐτῷ
 περιῆν τοῦ ἐν λόγοις βούλεσθαι ὀνομαστῶ εἶναι, ὡς θανάτου τιμᾶσθαι τὸ σφαλῆναι.
 xv 20 Ἐτελευτα μὲν οὐν ἀμφὶ τὰ ἕξ και ἑβδομήκοντα ξηντακῆς γενόμενος. ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ
 ἐν τῷ Μαραθῶνι και ἐπισκήψαντος τοῖς ἀπελευθέροις ἐκεῖ θάπτειν Ἀθηναῖοι ταῖς τῶν ἐφήβων
 χερσὶν ἀρπάσαντες ἐς ἄστὺ ἠνεγκαν προαπαντῶντες τῷ λέχει πᾶσα ἡλικία δακρύοις ἄμα και ἀνευ-
 566 φημοῦντες, ὅσα παῖδες χρηστοῦ πατρὸς χηρέυσαντες, και ἔθαψαν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ ἐπιγράψαν-
 τες αὐτῷ βραχὺ και πολὺ ἐπιγράμμα τόδε·

25 Ἀττικοῦ Ἡρώδης Μαραθῶνιος, οὗ τάδε πάντα
 κείται τῷδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδύκιμος.

τοσαῦτα περὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου, τὰ μὲν εἰρημένα, τὰ δὲ ἠγνοημένα ἐτέροις.

β'. Ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Θεόδωτον καλεῖ με ὁ λόγος. Θεόδωτος μὲν προὔστη και τοῦ Ἀθη-
 ναίων δήμου κατὰ χρόνους, οὗς προσέκρουον Ἡρώδη Ἀθηναῖοι, και ἐς ἀπέχθειαν φανεράν οὐδὲ

1. ἐφέρουσα. R, π. ib. ἀσφαλεία. p, E. ἀσαφέλεια. φ. 2. μὴ ἐτέρων. R. ib. και οὐκ. 2. ib. ἐπίσακτος. μ. 3. πολυσημάτος. r, f et q a pr. m. β. πολύσημος. R. πολυσημάτιστος q a sec. m. k, 2, 3, E. ib. εὐσημίμων. 0X-
 εὐσημίμων. 5. ib. σοφός. h. σαφῶς. 5. Scr. σοφῶς. 5. ὑπανιάζων. R, r, k. ib. προσετήκει. β, v, h. 6. αὐτό. 5-

ib. τε ὡς. ox. 7. ἐπ' αὐτὸν. 3, E. ib. αὐτὸν om. μ. ib. θ' τῶν l. β. 8. ἐπαινέσαντας Ἑλλήνας. R. ib. Ἀνδοκί-
 μου. β. ib. εὐμαθέστερος. R. 9. μοχθεῖν. r, f, q, k. πονεῖν. R, β, 2, 3, E. ib. παρὰ πότον. R, r, β et p ex corr-
 παρὰ πότων. f, k. περὶ πότον. 2, 3, E. 10. ὀλιγώτεροι. π. ὀλιγοροὶ. g. 11. ἄλλῳ. R, 2, 3, e, m. 12. ἄριστος
 ὦν. R. ἄριστα. r, β. ἄριστος. 5. ib. σοφιστῶν διέθετο. β. σοφιστῶν. 5. 13. μόνης. R. ib. ἀνθρώπων. ox, h. 14. καὶ
 καιρία. r, f, q, k. καὶ καιρία. R. καιρία. β, 2, 3, E. ib. πολυμαθίαν. 1. πολυμαθειαν. 2, 3, E. 15. ἀπληθισμα. ox,
 e et m. in mg. ib. νέφ' ἐτι. R, r, f, k. νέφ' ὄντι. q ex corr. β, 2, 3, E. ib. τὸ λόγον τινὸς ἐν Παιονίᾳ ἐκπεσεῖν.
 r, f, k. τοῦ λόγον τινὸς. q ex corr. ἐν Παιονίᾳ τὸ λόγον τινὸς ἐκπεσεῖν. R, β, 2, 3, E (ἐν Παιονίᾳ. f, E).
 16. ταῦτα. R. 19. ὀνομαστῶν. R.

20. ἀμφὶ om. f, k. ib. ξηντακῆς. R. 22. ἀνευφημοῦντες. r, f, q, k. εὐφημοῦντες. R, β, 2, 3, E. 23. ἐπὶ
 χρηστοῦ. q, k et f ante corr. 24. ἐπιγράμμα τὸ δὲ ἐπιγράμμα. 2, 3, e, m. 25. Μαραθῶνιος τάδε. π, g.

28. Θεόδωτος μὲν προὔστη και. r. Θεόδωτος προὔστη. sic suprascr. et in mg. γρ. και οὗτος. f. Θεόδωτος μὲν
 προὔστη. k. οὗτος προὔστη μὲν και. R. οὗτος προὔστη. β. οὗτος προὔστη μὲν. 2, 3, E. 29. καταχρόνους.
 ib. ἐσαπέχθειαν. r.

γὰρ τις Ἐλένη γέγραπται οἷα ἀνάθεμα εἶναι τῆς Ῥωμαίων ἀγορᾶς. ἐρασθῆναι τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ ἑτέρους μὲν, ἐπιδήλως δὲ Ἀπολλώνιον φασὶ τὸν Τυανέα, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπαξιῶσαι, τῷ δὲ Ἀπολλωνίῳ ξυγγενέσθαι δι' ἔρωτα εὐπαιδίας, ἐπειδὴ θειότερος ἀνθρώπων. τοῦτο μὲν δὴ ἀπόσοις τρόποις ἀπίθανον, εἴρηται σαφῶς ἐν τοῖς ἐς Ἀπολλώνιον. θεοειδῆς δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ περιβλεπτός ξὺν ὧρα, γενειᾶς τε γὰρ ἦν αὐτῷ βοστρυχώδης καὶ καθειμένη τὸ μέτριον ὄμμα τε 5 ἀβρὸν καὶ μέγα καὶ ῥίς ξύμμετρος καὶ ὀδόντες λευκότετοι δάκτυλοί τε εὐμήκεις καὶ τῆ τοῦ λόγου ἠλία ἐπιπρέποντες, ἦν δὲ αὐτῷ καὶ πλοῦτος δαπανώμενος ἐς ἡδονὰς οὐ μεμπτάς.

Ἐς δὲ ἄνδρας ἦκων ἐπρέσβευε μὲν ὑπὲρ τῆς Σελευκείας παρὰ τὸν Ἀντανίνον, διαβολαὶ δὲ 11 ἐκ' αὐτὸν ἐποίησαν, ὡς νεότητα ἐπιποιούντα τῷ εἶδει. ἦττον δὲ αὐτῷ προσέχειν δοκούντος τοῦ 571 βασιλέως ἐπάρας τὴν φωνὴν ὁ Ἀλέξανδρος „πρόσεχέ μοι“, ἔφη „Καῖσαρ.“ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ 10 παροξυνθεὶς πρὸς αὐτὸν ὡς θρασυτέρα τῆ ἐπιστροφῇ χρησάμενος „προσέχω“ ἔφη „καὶ ξυνίημί σου“ σὺ γὰρ“ ἔφη „ὁ τὴν κόμην ἀσκῶν καὶ τοὺς ὀδόντας λαμπρύνων καὶ τοὺς ὄνυχας ξέων καὶ τοῦ μύρου ἀεὶ πνέων.“

Τὸν μὲν δὴ πλείστον τοῦ βίου τῆ τε Ἀντιοχείᾳ ἐνεσπούδαζε καὶ τῆ Ῥώμῃ καὶ τοῖς Ταρσοῖς καὶ νῆ Δία Ἀλγύπτῳ πάσῃ, ἀφίκετο γὰρ καὶ ἐς τὰ τῶν Γυμνῶν ἡθῆ. αἱ δὲ Ἀθήνησι διατριβαὶ 15 111 τοῦ ἀνδρὸς ὀλγαι μὲν, οὐκ ἄξια δὲ ἀγνοεῖσθαι. ἐβάδιζε μὲν γὰρ ἐς τὰ Παιονικὰ ἔθνη κατακληθεὶς ὑπὸ Μάρκου βασιλέως ἐκεῖ στρατεύοντος καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὸ ἐπιστέλλειν Ἕλλησιν, ἀφικόμενος δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας, ὁδοῦ δὲ μῆκος τοῦτο οὐ μέτριον τῷ ἐκ τῆς ἐφᾶς ἐλαύνοντι, „ἐνταῦθα“ ἔφη „γόνυ κάμψωμεν.“ καὶ εἰπὼν τοῦτο ἐπήγγειλε τοῖς Ἀθηναίοις αὐτοσχεδίους λόγους ἐρωθεὶς αὐτοῦ τῆς ἀκροάσεως. ἀκούων δὲ τὸν Ἡρώδη ἐν Μαραθῶνι διαιτώμενον καὶ τὴν νεότητα ἐπα- 20 κολουθοῦσαν αὐτῷ πᾶσαν γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇν αἰτῶν τοὺς Ἕλληνας, καὶ ὁ Ἡρώδης „ἀφίξομαι“ ἔφη „μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ αὐτός.“ ξυνελέγοντο μὲν δὴ ἐς τὸ ἐν τῷ Κεραμεικῷ θέατρον, ὃ δὴ ἐπανόμασται Ἀγριππεῖον, προιούσης δὲ ἡδὴ τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἡρώδου βραδύνοντος ἡσχαλλόν οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἐκλυομένης τῆς ἀκροάσεως καὶ τέχνην αὐτὸ 25 572 ᾄοντο, ὅθεν ἀνάγκη τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο παρελθεῖν ἐπὶ τὴν διάλεξιν καὶ πρὶν ἦκειν τὸν 25 Ἡρώδη. ἡ μὲν δὴ διάλεξις ἐπαινοὶ ἦσαν τοῦ ἄστεος καὶ ἀπολογία πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τοῦ μῆκω πρότερον παρ' αὐτοὺς ἀφίχθαι, εἶχε δὲ καὶ τὸ ἀποχρῶν μῆκος, Παναθηναϊκοῦ γὰρ λόγου ἐπιτομῆ εἰκαστο. εὐστάλης δὲ οὕτω τοῖς Ἀθηναίοις ἔδοξεν, ὡς καὶ βόμβον διελθεῖν αὐτῶν ἐν δωπαῶντος ἐπαινεσάντων αὐτοῦ τὸ εὐσχημον. ἡ μὲν δὴ νευικηκῦα ὑπόθεσις ὁ τοὺς Σκύθας ἐπανάγων ἐς τὴν προτέραν πλάνην, ἐπειδὴ πόλις οἰκοῦντες νοσοῦσι, καιρὸν δ' ἐπισχῶν βραχὺν 30 ἀνεπήδησε τοῦ θρόνου φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καθάπερ εὐαγγέλια ἐπάγων τοῖς ἀκροαμένοις ὧν

1. οἷα. C praeter g et E. ib. ἀνάθεμα. R, r, ρ, Θ, s, v. ἀνάθημα. ζ. ib. Σμυρναίων. Θ. ib. μὲν γὰρ τῆς. v. μὲν τῆς. μ, οκ, 3, E. 2. Ἀπολλώνιον δὲ. r, f, ρ, k. Ἀπολλώνιον τε. R. 3. εὐπαιδείας. f, k. 4. δὲ om. g. 5. ξὺν ἧρα. β. τὴν ὧραν. π. ib. αὐτῶν. k. ib. καθειμένη. v. 6. καὶ ῥίς. R, r, f, k. ῥίς. β. 2, 3, E (ῥίς. μ). ib. εὐξέμμετρος. k. 7. ἐπιπρέποντες. e, m. ib. καὶ αὐτῷ. p corr. sec. m.
8. παρὰ τὸν Ἀντανίνον. R. παρὰ τὸν πρῶτον Ἀ. ζ. ib. δὲ αὐτὸν. R. 9. ἐπιποιούντα. f, k. ib. τῷ om. R.
11. ἐπιστροφῇ. R, r, f, k. φωνῇ. β, 2, 3, E. ib. προσέχων φη. R. ib. ἔφη, συνίημι. e, m. 12. γὰρ ἔφη. R. γὰρ. ζ.
14. τὸν μὲν. r, f. τὸ μὲν. ζ, Ἐ. ib. τε om. π, g, E. ib. ἐνεσπούδαζε. g. ἐσπούδαζε. p ex corr. Ἐ. 15. γὰρ ἔς. R; π, g, Ἐ. 16. ἐβάδιζε μὲν ἐς. 2. ib. ἔσ. παρακληθεὶς. m. Malim μετακληθεὶς. 17. στρατεύσαντος. R.
18. τοῦτο μέτριον. R. ib. τὸ ἐκ. e. 19. κάμψωμεν. π, g. 20. διαιτούμενον. R. διαιτώμενον ἐν Μαραθῶνι. f, ρ, k, o.
21. καὶ ὁ Ἡρώδης. 1, p ex corr. π, g. ὁ δὲ Ἡ. 2. ἐπεὶ ὁ Ἡρ. φ, e, et m (ubi mg. ἔσ. ἔπειτα (ἦ) ἐκεῖ), Ἐ. ἐφ' ἦ. o ex conj. Salm. 22. καὶ om. π, g. ib. μὲν om. v. μὲν δὴ om. μ. ib. ἐς τὸ om. v. ib. τῷ om. R. 24. ἡσχαλον. f, β, g. ib. εἰς om. β. ib. αὐτῷ. g, e, m, Ἐ. 26. ἀπολογία. r, f ἀπολογία. E, Ἐ. 27. παρ' αὐτοῦ. r. παρ' αὐτοῦ. β. παρ' αὐτοῦ. R, f, ρ, k. πρὸς αὐτοῦ. 2, 3, E, Ἐ. ib. εἶχε δὲ καὶ. R. εἶχεν δὲ. r, f. εἶχε δὲ. k. ib. τὸ in R suprascr. habent r, f, k et p ex corr. at β, 2, 3, E om. 30. τοὺς προτέραν. r. ib. καιρὸν τε. k. καιρὸν ἐπισχῶν om. δὲ. R, r, f.
11, 5, §. 2, 3. p. 571. 572. = 74. 75. 76.

ὄνειράτων ὑπὲρ τε ξυνουσίας, ὁπόση ἐργηγορόταν τε καὶ διαλεγομένων ἀλλήλοις, διελέγετο γὰρ αὐτῷ ἐργηγορότι ὁ θεὸς καλὸν ἀγώνισμα ποιούμενος τῆς ἑαυτοῦ τέχνης τὸ τὰς νόσους ἐρύκειν τοῦ Ἀντιόχου.

- 11 Ἀκροατῆς ὁ Ἀντιόχος ἐν παισὶ μὲν Δαρδάνου τοῦ Ἀσσυρίου, προῖων δὲ ἐς τὰ μειράκια Διο-
 5 νουίου ἐγένετο τοῦ Μιλησίου κατέχοντος ἤδη τὴν Ἐφεσίαν. διελέγετο μὲν οὖν οὐκ ἐπιτηδεΐας,
 569 φρονιμώτατος δ' ἀνδράπων γενόμενος διέβαλλεν αὐτὸ ὡς μειρακιῶδες, ἵνα ὑπερρωρακῶς αὐτοῦ
 μᾶλλον ἢ ἀπολειπόμενος φαίνοιτο, τὰ δὲ ἀμφὶ μελέτην ἔλλογιμώτατος· ἀσφαλῆς μὲν γὰρ ἐν ταῖς
 κατὰ σχῆμα προηγημέναις τῶν ὑποθέσεων, σφοδρὸς δὲ ἐν ταῖς κατηγορίαις καὶ ἐπιφοραῖς, εὐπρεπῆς
 δὲ τὰς ἀπολογίας καὶ τῷ ἠθικῷ ἰσχύων, καὶ καθάπαξ τὴν ἰδέαν τοῦ λόγου δικανικῆς μὲν σοφιστι-
 10 κώτερος, σοφιστικῆς δὲ δικανικώτερος. καὶ τὰ πάθη ἄριστα σοφιστῶν μετεχειρίσατο, οὐ γὰρ
 μονωδίας ἀπεμήκνυνεν, οὐδὲ θρήνους ὑποκειμένους, ἀλλ' ἐβραχυλόγει αὐτὰ ξὺν διανοαῖς λόγου
 κρείττοσιν, ὡς ἐκ τε τῶν ἄλλων ὑποθέσεων δηλοῦται καὶ μάλιστα ἐκ τῶνδε· κόρη βιασθεῖσα
 θάνατον ἤρηται τοῦ βιασαμένου, μετὰ ταῦτα γέγονε παιδίον ἐκ τῆς βίας καὶ διαμιλλῶνται οἱ
 15 „ἀπόδος“ ἔφη „τὸ παιδίον, ἀπόδος ἤδη, πρὶν γεύσῃται μητρῷου γάλακτος.“
 ἢ δὲ ἐτέρα ὑπόθεσις τοιαύτη· τύραννον καταθέμενον τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῷ ἐκλελύσθαι ἀπέκτεινέ τι
 εὐνοῦχος ὑπ' αὐτοῦ γεγονῶς καὶ ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ φόνου. ἐνταῦθα τὸ μάλιστα ἐρρωμένοι
 τῆς κατηγορίας τὸν περὶ τῶν σπονδῶν λόγον ἀπεώσατο περινοῖαν ἐγκαταμίξας τῷ πάθει· „τίς
 20 γὰρ“ ἔφη „ταῦτα ὁμολόγησε; παισὶ γυναικοῖς μειρακίοις πρεσβύταις ἀνδράσιν
 ἐγὼ δὲ ὄνομα ἐν ταῖς συνθήκαις οὐκ ἔχω.“ ἄριστα δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἀπολελόγη-
 570 ται τῶν κρινόμενων ἐπὶ τῷ τοῦ Διὸς σήματι φυσιολογία τε καὶ θεολογία πάση ἐναγωνισάμενος
 λαμπρῶς. τὰς μὲν οὖν μελέτας αὐτοσχέδιους ἐποιεῖτο, ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ φροντισμάτων, ὡς ἔτε-
 τε δηλοῖ τῶν ἐκείνου καὶ μάλιστα ἡ ἱστορία, ἐπίδειξιν γὰρ ἐν αὐτῇ πεποιήται λέξεώς τε καὶ
 ἱστορίας, ἐσποῖων ἑαυτὸν καὶ τῷ φιλοκαλεῖν. περὶ δὲ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀνδρός, οἱ μὲν ἑβδομη-
 25 κοντούτην τεθνῆναι αὐτόν, οἱ δὲ οὐκ ἔχω, καὶ οἱ μὲν οἴκοι, οἱ δὲ ἐτέρωδι.

έ. Ἀλεξάνδρω δέ, ὃν Πηλοπλάτωνα οἱ πολλοὶ ἐπανόμαζον, πατὴρ μὲν ἦν Σελεύκεια πόλις οὐκ ἀφανῆς ἐν Κιλικίᾳ, πατήρ δὲ ὁμώνυμος καὶ τοὺς ἀγοραίους λόγους ἱκανάτατος, μήτηρ δὲ περιττὴ τὸ εἶδος, ὡς αἱ γραφαὶ ἐρμηνεύουσι, καὶ προσφερῆς τῇ τοῦ Εὐμήλου Ἑλένης· Εὐμήλου

2. αὐτῷ. 1. αὐτῷ καὶ. 2, 3, E. ib. τό τε νόσους. k. νήσους. p pr. m. 3. ἐρύκειν τοῦ Ἀντιόχου. R. τοῦ Ἀντιόχου ἐρύκειν. 5.

4. ἀκροατῆς Ἀντιόχος. 2, E. ib. μειράκια. γ, k. 5. τὸν ἐγένετο. γ sic del. art. ἐγένετο om. β, 2, 3, e, m. Excidit τοῦ. ib. τῶν Ἐφεσίων om. 2. 6. διέβαλλεν. π. αὐτὸ om. 2, π, γ, e, m. 7. ἀπολειπόμενος. 1. ἀπολειπόμενος. p ex corr. λειπόμενος. 2, φ, π, γ, E. ib. μελέτην. 1. μελέτας. 2, 3, E. ib. ἔλλογιμώτατος ἐστίν. 2, 3, E. 11. ἀπεμήκνυνεν. γ. ἀπεκόμεναιεν. R, f. ἀπεμνηκνεν. ρ sic not. ἀπεμνήκην. k. ἀπεμήκνυνεν. β, 2, 3, E. 14. τρέφοιτο τὸ παι-
 .....
 διον. R. τρέφοιτο. ve. τρέφοιτο ἄν. 5. 15. γεύσεται. γ, ρ, π. 16. κατὰ τὴν. R. ib. ἐκλελύσθαι. μ, γ, J. inter sol-
 vendum. Bonf. ἐκλελήσθαι. cett. C (ἐκλελείσθαι γ) et E. 17. ἐρρωμένων. γ. ἐρώμενον. R. 18. τὸ περὶ. R, Γ-
 ib. σπονδῶν Spengel. σπονδαίων, C, E. ib. λόγων. R. ib. ἀπεώσατο. R. ib. τοῖσι γὰρ. γ. 19. ἔφη om. 2, 3

α
 e, m. ib. ὁμολόγησε. p sic corr. ib. παισὶ; γυναικοῖς; et sic porro E. ib. μειρακίοις. E. 20. δὲ ὑπὲρ. R-
 ib. Κρητῶν. π. 21. τοῦ om. R, π, γ. 22. μὲν οὖν. ρ, γ om. in lac. δὲ 5. ib. ἔμελλε. f, ρ. ib. αὐτῷ δὲ. f. αὐτῷ
 om. e, m. ib. φροντισμάτων. R. 23. ἐπίδειξιν τε. R. ib. ἱστορίας. C, E. Fo: θεωρίας. 24. ποιῶν. f. ib. ἐς αὐτὸν.
 C, e, m. ἐς αὐτὴν. o. Scr.: ἑαυτὸν. ib. καὶ τῷ. γ. καὶ τὸ. 5. ib. περὶ δὲ τῆς. ρ, k. περὶ τῆς. f. περὶ R, γ, β, 2, 3, e, m. περὶ δὲ. o. ib. ἑβδομηκοντάτην. f, k.

26. Σελεύκεια. ox. 27. ἐν ηλικίᾳ. g. ib. μήτηρ δὲ. γ. μήτηρ. 5.

11, 4, § 2, 5. § 1. p. 569. 570. = 73. 74.

ἀναβοῆσαι· „ὦ Ἡρώδη, τεμάχια σου ἐσμέν οἱ σοφισταὶ πάντες,“ καὶ τὸν Ἡρώδην ὑπερησθέντα τῷ ἔκαινον καὶ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως γενόμενον δοῦναι οἱ δέκα μὲν σκευοφόρα, δέκα δὲ ἵππους, δέκα δὲ οἰνοχόους, δέκα δὲ σημείων γραφέας, τάλαντα δὲ εἴκοσι χρυσοῦ, πλείστον δὲ ἄργυρον, δύο δὲ ἐκ Κολλυτοῦ παιδία ψελλιζόμενα, ἐπειδὴ ἤκουεν αὐτὸν χαίροντα νέαις φωναῖς. τοιαῦτα μὲν οὖν αὐτῷ τὰ Ἀθήνησιν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἑτέρων σοφιστῶν ἀπομνημονεύματα παρεθέμην, δηλούσθω καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐκ κλειόνων, οὐδὲ γὰρ ἐς πλήρες πω τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἀφίχται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν. ὡς μὲν δὴ σμνῶς τε καὶ ξὺν ἠδονῇ διελέγετο, δηλοῦσι τῶν διαλέξεων αἶδε· „Μαρσύας ἦρα Ὀλύμπου καὶ Ὀλυμπος τοῦ ἀυλεῖν“ καὶ πάλιν „Ἀραβία γῆ δένδρα πολλὰ πεδία κατὰ σκία γυμνὸν οὐδέν, τὰ φυτὰ ἢ γῆ, τὰ ἄνθη. οὐδὲ φύλλον Ἀράβιον ἐκβαλεῖς, οὐδὲ ἰκάρφος ἀπορρίψεις οὐδὲν ἐκεῖ φυέν, τοσοῦτον ἢ γῆ περὶ τοὺς ἰδρωτάς εὐτυχεῖ.“ καὶ πάλιν „ἀνὴρ κέννης ἀπ’ Ἰωνίας, ἢ δὲ Ἰωνία Ἑλληνές εἰσιν οἰκῆσαντες ἐν τῇ βαρβάρων.“ τὴν δὲ ἰδέαν ταύτην διατωθάζων ὁ Ἀντίοχος καὶ διαπτύων αὐτὸν ὡς τρυφῶντα ἐς τὴν τῶν ὀνομάτων ὄραν, παρελθὼν ἐς τὴν Ἀντιόχειαν διελέχθη ὧδε· „Ἰωνία Λυδία Μαρσύαι μωρία, δότε προβλήματα.“ τὰ δὲ ἐν τῇ μελέτῃ πλεονεκτήματα δεδήλωται μὲν 15 575 καὶ ἐπὶ τούτων, δηλούσθω δὲ καὶ ἐπ’ ἄλλων ὑποθέσεων· διεξιὼν μὲν γὰρ τὸν Περικλέα τὸν κλειόντα ἔχεσθαι τοῦ πολέμου καὶ μετὰ τὸν χρησμόν, ἐν ᾧ καὶ καλούμενος καὶ ἄκλιτος ὁ Πύθιος ἔφη τοῖς Λακεδαιμονίοις συμμαχήσειν, ὧδε ἀπήντησε τῷ χρησμῷ· „ἀλλ’ ὑπισχνεῖται, φησι, τοῖς Λακεδαιμονίοις βοηθήσειν ὁ Πύθιος· ψεύδεται· οὕτως αὐτοῖς καὶ Τεγέαν ἐπηγγείλατο. διεξιὼν δὲ τὸν ξυμβουλευόντα τῷ Δαρείῳ ζεῦξαι τὸν Ἴστρον· „ὑπορρεῖτω σοι 20 ὁ Σκυθῶν Ἴστρος, καὶ εὖρους τὴν στρατιὰν διαγάγῃ, τίμησον αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ πίων.“ τὸν δὲ Ἀρτάβαζον ἀγωνιζόμενος τὸν ἀπαγορεύοντα τῷ Ξέρξῃ μὴ τὸ δεύτερον στρατεύειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ὧδε ἐβραχυλόγησεν· „τὰ μὲν δὴ Περσῶν τε καὶ Μήδων τοιαυτὰ σοι, βασιλεῦ, κατὰ χώραν μένουσι, τὰ δὲ Ἑλλήνων γῆ λεπτή θάλαττα στενὴ καὶ ἄνδρες ἀπονεινοημένοι καὶ θεοὶ βάσκανοι.“ τοὺς δὲ ἐν τοῖς πεδίοις νοσοῦντας ἐς τὰ 25 ὄρη ἀνοικίζεσθαι κείτων ὧδε ἐφυσιολόγησεν· „δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ τοῦ παντός δημιουργός τὰ μὲν πεδία, ὥσπερ ἀτιμότερα ὕλης, ρῖψαι κάτω, ἐπαίρειν δὲ τὰ ὄρη, ὥσπερ ἀξιώματα. ταῦτα πρῶτα μὲν ἥλιος ἀσπάζεται, τελευταῖα δὲ ἀπολείπει. τίς οὐκ ἀγαπήσει τόπον μακροτέρας ἔχοντα τὰς ἡμέρας;“

Διδάσκαλοι τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένοντο Φαβωρίνος τε καὶ Διονύσιος· ἀλλὰ Διονυσίου μὲν ἡμιμαθῆς 30 ἀπῆλθε μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς νοσοῦντος, ὅτε δὴ καὶ ἐτελεύτα, Φαβωρίνου δὲ γνησιώτατα ἠφοάσατο, παρ’ οὗ μάλιστα καὶ τὴν ὄραν τοῦ λόγου ἔσπασεν. τελευτῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον οἱ

1. τεμάχια. γ, f, β, κ, μ, ρ ex gas. π. τεμμάχια. ν, ox, g, E. ib. ὑπερησθέν. f, k. 3. τάλαντα εἴκοσι. β, 2, 3, e, m. ib. ἄργυρον. ve. ἀργύριον. C, E. 4. ἐκκαλύπτου. R. ib. ἤκουεν. R, γ, f, β. ἤκουον. k. ἤκουσεν. 2, 3, E. ib. νέαις φωναῖς χαίροντα. p.
6. ἐπειδὴ δὲ. π, g, E. ib. ὕστερον σοφιστῶν. k. σοφῶν. μ. 7. ἀφίχθαι. μ. 9. αὐτοῦ αὐλεῖν. f, ρ, k. ib. Ἀραβία. R, k, ox, g, E. 10. οὐδὲ τὰ. R. ib. ἐκβαλεῖς. β. ἐκβάλλεις. R, γ, f. 13. δὲ om. γ. ib. αὐτὸν om. π, g.
14. ἐς Ἀντιόχειαν. E. ib. Ἰωνία, Λυδία, Μαρσύαι, μωρία. k. Ἰωνία, Λυδία, Μαρσύαι, μωρία. p. ubique eraso ἰῶτα.
15. προβλήματα. R. 17. πολέμου ἔχεσθαι om. τοῦ. R. οἰχεσθαι. π. 18. συμμαχήσειν — βοηθήσειν om. 2. ib. ὑπήντησε. f, ρ, k. 19. βοηθήσειν ὁ Πύθιος. R, γ, f, k. ὁ Πύθιος βοηθήσειν. β, 2, 3, E. ib. ψεύδεται, φησιν, οὕτως. 2. ib. Τεγέαν. ox. 20. διεξιὼν γὰρ. π, g. 21. στρατιὰν διάγῃ. π, g. 22. πίων om. R. ib. Ἀρτάβαζον. C, e, m. Argem. Bonf. Ἀρτάβαζον. ve, o. 23. ὃ ἐβραχυλόγησε. R. ἐβραχυλόγησεν. γ, f. ib. Περσῶν τε καὶ Μήδων. 1. Περσῶν καὶ Μήδων. o. Περσῶν. cett. om. 2, 3, e, m. 24. κατὰ τὴν χώραν. β. ib. μένουσα. μ, ν. ib. γῆ λεπτή.
2. sec. m. γῆ λεπτή. p (sic). τῇ δὲ πῃ. γ. 26. κείτων. 1 et p ex corr. σπεύδων. 2, 3, E. ib. ἐφυσιολόγησεν. γ, f. ib. παντός κηδεμών. R. 27. παιδία. R. ib. ἀτιμότερα. γ, f. ἀτιμώτερα. R. ἀτιμότερας. ρ ex corr. k, β, 2, 3, E. τα. ἀτιμώτερα. ve. τὰ ἀτιμώτερα. fe. ib. τῆς ὕλης. ve, fe. ib. ὥσπερ ἐν ἀξιώματι. β. 29. τῆς ἡμέρας. f.
30. Φαβωρίνος. R, γ, β. 32. τὴν ὄραν. 1 et p ex corr. τὴν ἰδέαν. 2, 3, E. ib. ἔσκα. R, f, β. ἔσχε p ex corr.

εἰπεῖν ἔχοι. προκίοντος δὲ αὐτῷ τοῦ λόγου ἐπέστη ὁ Ἡρώδης Ἀρμάδι πάλιν τὴν κεφαλὴν σκιάζων, ὡς ἐν ᾧρα θέρους εἰώθει Ἀθήνησιν, ἴσως δὲ πού και ἐνδεικνύμενος αὐτῷ τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἦκειν. και ὁ Ἀλέξανδρος ἐνθεν ἔλων διελέχθη μὲν ἐς τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνδρὸς ὑποσέμνω τῇ λέξει και ἡχούσῃ, ἐπ' αὐτῷ δὲ ἔθετο, εἴτε βούλοιο τῆς ἡδῆ σπουδαζομένης ὑποθέσεως ἀκροᾶσθαι, εἴτε
 5 ἔτερον αὐτὸς δοῦναι. τοῦ δὲ Ἡρώδου ἀναβλέψαντος ἐς τοὺς ἀκροαμένους και εἰπόντος, ὡς ποιήσοι, ὅπερ ἂν ἐκεῖνοις δόξῃ, πάντες ξυνεπένευσαν ἐς τὴν τῶν Σκυθῶν ἀκρόασιν, και γὰρ δὴ και λαμπρῶς διήει τὸν ἀγῶνα, ὡς δηλοῖ τὰ εἰρημένα. θαναμασίαν δὲ ἰσχὺν ἐνεδείξατο και ἐν τοῖσδε τὰς γὰρ διανοίας τὰς πρὶν ἦκειν τὸν Ἡρώδη λαμπρῶς αὐτῷ εἰρημένας μετεχειρίσατο ἐπιστάντος οὕτω τι ἔτερον λέξει και ἑτέροις ῥυθμοῖς, ὡς τοῖς δεύτερον ἀκροαμένοις μὴ διλογεῖν δόξαι. τὸ
 10 γοῦν εὐδοκίματάτα τῶν πρὶν ἐπιστῆναι τὸν Ἡρώδη εἰρημένων „ἐστὸς και τὸ ὕδωρ νοσεῖ“
 573 μετὰ ταῦτα ἐπιστάντος ἑτέρω δυνάμει μεταλαβῶν „και ὕδάτων“ εἶπεν „ἡδῶ τὰ κλανώμενα.“ κἀκεῖνα τῶν Ἀλεξάνδρου Σκυθῶν. „και πηγνυμένου μὲν Ἰστρου πρὸς μεσημβρίαν ἤλαυνον, λυομένου δὲ ἐχώρου πρὸς ἄρκτον ἀκέραιος τὸ σῶμα και οὐχ ᾧσπερ νυνὶ κείμενος. τί γὰρ ἂν πάθοι δεινὸν ἄνθρωπος ταῖς ᾧραις ἐπόμενος;“ ἐπὶ
 15 τελευτῇ δὲ τοῦ λόγου διαβάλλων τὴν πόλιν ὡς πνιγηρὸν οἰκητήριον τὸ ἐπὶ πᾶσιν ᾧδε ἀνεφθέγγετο. „ἀλλ' ἀναπέτασον τὰς πύλας, ἀναπνεῦσαι θέλω.“ προσδραμῶν δὲ τῷ Ἡρώδῃ και περισχῶν αὐτὸν „ἀντεφειστιάσόν με“ ἔφη. και ὁ Ἡρώδης „τί δὲ οὐ μέλλω“ εἶπεν „λαμπρῶς οὕτως— ἐστιάσαντα“; διαλυθείσης δὲ τῆς ἀκρόασεως καλέσας ὁ Ἡρώδης τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων τοὺς ἐν— ἐπιδόσει ἡρώτα, ποῖός τις αὐτοῖς ὁ σοφιστὴς φαίνοιο, Σκέπτου δὲ τοῦ ἀπὸ τῆς Κορίνθου τὸν—
 20 μὲν πηλὸν εὐρηκέναι φήσαντος, τὸν δὲ Πλάτωνα ζητεῖν, ἐπισκώπτων αὐτὸν ὁ Ἡρώδης „τουτί“ ἔφη „πρὸς μηδένα εἴπῃς ἕτερον, σεαυτὸν γὰρ“ ἔφη „διαβάλλεις ὡς ἀμαθῶς κρινοντα, ἐμοὶ δὲ— ἔπου μᾶλλον ἡγουμένω αὐτὸν Σκοπελιανὸν νήφοντα.“ ταυτί δὲ ὁ Ἡρώδης ἐχαρκτηρίεζε καθεωρα— κως τὸν ἄνδρα κεκραμένην ἐρημηλίαν ἐφαρμόζοντα τῇ περὶ τὰς σοφιστικὰς ἐννοίας τόλμῃ. ἐπὶ— δεικνύμενος δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὴν τε ἡγῶ τῆς διαλέξεως προσῆγεν, ἐπειδὴ ἐργίγνωσκε τούτῳ κατὰ
 25 μάλιστα χαίροντα αὐτὸν τῷ τόνῳ, ῥυθμούς τε ποιικιλότερους αὐλοῦ και λύρας ἐσηγάγετο ἐς τὸν— λόγον, ἐπειδὴ πολὺς αὐτῷ και περὶ τὰς ἐξαλλαγὰς ἔδοξεν. ἡ δὲ σπουδασθεῖσα ὑπόθεσις οἱ ἔ—
 574 Σικελλὰ τραθέντες ἦσαν αἰτούντες τοὺς ἀπανισταμένους ἐκεῖθεν Ἀθηναίους τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀποθνή— σκειν. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως τὸ θρυλούμενον ἐκεῖνο ἰκέτευσεν ἐπιτέγγας τοὺς ὀφθαλμοῦ— δακρύοις „ναὶ Νικία, ναὶ πάτερ, οὕτως Ἀθήνας ἴδοις“, ἐφ' ᾧ τὸν Ἀλέξανδρον φασί—

2. δὴ πού. R, r, f, β. 3. τῇ γλώσῃ. R. 4. εἴτοι. r. εἴτι. R, f, k. 5. ἀναβλέψαντος. β. ἀναβλέψαντος. ς

(τοῦ ἀνω βλ. k) et E, 'E. ib. ἐς τοὺς Ἀθηναίους. μ. in mg. ἀκροαμένους. ib. ὡς ποιήσοι. r, γ. ὡς ποιήσει. k. ποιήσαι. R et p ex corr. ποιῆσαι om. ὡς. β. ποιήσειν. 2, 3, E, 'E. ib. αὐτοῖς. R. 6. ξυνεπέσαν. R. 7. ἐνεδείξατο. 1 (ἐνεδείξατο. k). ἐπεδείξατο. 2, 3, E, 'E. 9. οὕτω τοι. 2. οὕτω τι. β et p ex corr. οὕτω τῇ. 1, 3, E. ib. τὸ γοῦν. β, ρ a sec. m, 2, 3, E. τοιγαροῦν. R, r, f, k et q pr. m. 10. εὐδοκίματάτα. R, r, f, k. εὐδοκίματάτων. β, 2, 3, E. ib. ἐπιστημονικὸν Ἡρ. π. ἐπιστή..... Ἡρ. g. ib. ἐστὸς. r, o. ἐστὸς. ς. ib. και. R, r, f, k. δὲ και. β, 2, 3, e, m. ib. νοσεῖ. 2, 3, e, m. 11. μεταλαβῶν. R, r. μεταβαλῶν. ς. 12. Ἀλεξάνδρου Σκυθῶν. 1. Σκυθῶν Ἀλεξάνδρου. 2, 3, E. 13. λυομένων. π, g. ib. πρὸς Ἰστρον. R. ib. τὸ οὐχ. k. 14. νῦν. m. ib. και γὰρ ἂν. R, r, f et ρ a pr. m. ubi τί a sec. corr. 15. και τὴν πόλιν. 'E. ib. ἀνεφθέγγετο. k. 16. ἀναπέτασον k. ib. θέλω. e, m, 'E. 17. ἑαυτὸν. R. ib. εἶπεν. r, f. 18. καλέσας. μ. 19. ὁ om. r. ib. τοῦ Κορίνθου. 'E τοῦ om. m, o. 20. εὐρηθῆναι. f, ρ, k. ib. πλάστην ζητεῖν. 'E. ib. ἐπισκώπτων C, E, 'E. Fo: ἐπισκώπτων, quod voluere Val. et Ham. 21. μηδὲν ἂν. R. εἴπῃ. k et r pr. m. ib. ἔφη om. β, 2, 3, E, 'E. ib. κρινοντα. R, r, f, k, g. κριναντα. β, 2, 3, E, 'E. ib. δὲ om. k. 22. ἔπου. f, ρ. ib. μάλον. π. 23. κεκραμένον. R, r, f. ib. ἐφαρμόζοντα. 1 et p ex corr. ἐφαρμόττοντα. 2, 3, E. ib. ἀντεπιδεικνύμενος. o ex ve. 23. τῷ τε τόνῳ ῥυθμούς ποιικίλους. R, r, f, k. ib. αὐτοῦ. k. 27. Σικελλὰ. k. ἡττη ib. τραθέντες. ve. τραθέντες. r, sic corr. ἡττηθέντες. ς (f habet in rasura). ib. αἰτούντες om. e, m. ib. ἀπανισταμένους. p ex corr. et ve. ἐπανισταμένους. ς. 28. θρυλούμενον. r, p ex corr. g. θρυλούμενον. ς. 29. καπάτερ. e et m, ubi mg. ἴα. ναὶ. ib. ἴδοις. 1 et p ex corr. οἶδας. 2, 3, E.

ἄφρατα μεταχειρίζεσθαι τὰς ὑποθέσεις οὐ μετεχειρίσατο Ἀθήνησιν ἐν τῇ αὐτοῦ χολῇ, ἀλλ' ἐς ἀπειθεῖαν Ἡρώδη κατέστησεν ἑαυτὸν, καθάπερ τούτου ἀφιγμένος ἕνεκα. ἐβάδιξε μὲν γὰρ δειλῆς ἐν Κεραμεικῷ μετὰ τεττάρων, οἷοι Ἀθήνησιν οἱ τοὺς σοφιστὰς θηρεύοντες, ἰδὼν δὲ νεανίαν ἐκ δεξιᾶς ἀναστρέφοντα μετὰ πλειόνων σκώπτεσθαι τι ὑπ' αὐτοῦ δόξας „ἀλλ' ἢ σὺ“ ἔφη „τίς“; „Ἀμφικλῆς ἐγώ“, ἔφη „εἰ δὴ τὸν Χαλκιδεῖα ἀκούεις.“ „ἀπέχου τολύνη“ ἔφη „τῶν ἐμῶν ἀκροάσεων, σὺ γὰρ μοι δοκεῖς ὑγιαίνειν.“ τοῦ δὲ ἐρομένου „τίς δὲ ὦν ταῦτα κηρύττεις“; δεινὰ πάσχειν ἢ δ' ὁ Φίλαγρος, εἰ ἀγνοεῖται ποι. ἐκφύλου δὲ αὐτὸν ῥήματος ὡς ἐν ὀργῇ διαφυγόντος λαβόμενος ὁ Ἀμφικλῆς, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐτύγγανε τῶν Ἡρώδου γνωρίμων τὴν πρώτην φερόμενος, „παρὰ τίνι τῶν ἰλλογίμων“ ἔφη „τοῦτο εἴρηται;“ καὶ ὅς „παρὰ Φίλαγρον“ ἔφη. αὕτη μὲν δὴ ἡ παροιμία ἐς τὰ τοιαῦτα προῖβη, τῆς δὲ ὑστεραίας μαθὼν τὸν Ἡρώδη ἐν τῷ προαστείῳ διαιτώμενον γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν καθαρπτόμενος τοῦ ἀνδρός ὡς ἀμελοῦντος τοῦ τῶν ἀκροατῶν κόσμου. καὶ ὁ Ἡρώδης „δοκεῖς μοι“ ἔφη „οὐ καλῶς προοιμιάζεσθαι“ ἐπιπλήττων αὐτῷ ὡς μὴ κτωμένῳ ἀκροατῶν εὐνοίαν, ἣν προοίμιον ἠγεῖσθαι χρὴ τῶν ἐπιδείξεων. ὁ δὲ ὥσπερ οὐ ξυνοίης τοῦ ἀνίγματος, ἢ ξυνοίης μὲν, ἐν γέλωτι δὲ τὴν τοῦ Ἡρώδου γνώμην βελτίστην οὔσαν τιθέμενος ἐπεύσθη τῆς ἐπιδείξεως παρελθὼν ἐς ἀκροατὰς οὐκ εὐνοῦς. ὡς γὰρ τῶν πρεσβυτέρων ἦκουον, προσέκρουσε μὲν ἢ διάλεξις νεαροῦ καὶ ἐσπασμένη τὰς ἐννοίας, ἔδοξε δὲ καὶ μειρακιώδης, γυναικὸς γὰρ θρηῖνος ἐγκατεμύκτο τοῖς Ἀθηναίων ἐγκωμίοις τεθνεώσης αὐτῷ ἐν Ἰωνίᾳ, τὴν δὲ μελέτην οὕτως ἐπεβουλεύθη ἠγώνιστό τις αὐτῷ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπόθεσις οἱ παραιτούμενοι τὴν τῶν ἀκλήτων συμμαχίαν· ταύτης ἐκδεδομένης ἤδη τῆς ὑποθέσεως μνήμην ξυνελέξατο, καὶ γὰρ δὴ καὶ εὐδοκμηκῶς ἐπ' αὐτῇ ἐτύγγανε, λόγου δὲ ἦκοντος ἐς τοὺς ἀμφὶ τὸν Ἡρώδη, ὡς ὁ Φίλαγρος τὰς μὲν πρώτων ὀριζομένας ὑποθέσεις αὐτοσχεδιάζοι, τὰς δὲ καὶ δευτέρον οὐκέτι, ἀλλ' ἔωλα μελιτώη καὶ ἑαυτῷ προειρημένα προῦβαλλον μὲν αὐτῷ τοὺς ἀκλήτους τούτους, δοκοῦντι δὲ ἀποσχεδιάζειν ἀντανεργινώσκειτο ἢ μελέτη. θορύβου δὲ πολλοῦ καὶ γέλωτος τὴν ἀκρόασιν κατασχόντος βοῶν ὁ Φίλαγρος καὶ κεκραγῶς, ὡς δεινὰ πάσχοι τῶν ἑαυτοῦ εἰργόμενος, οὐ διέφυγε τὴν ἤδη πεπιστευμένην αἰτίαν. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῷ Ἀργικπιῳ ἐγράχθη, διαλειπὼν δὲ ἡμέρας ὡς ἑπτὰ τετταρας παρήλθεν ἐς τὸ τῶν τεχνιτῶν βουλευτήριον, ὃ δὴ ἀκοδόμηται παρὰ τὰς τοῦ Κεραμεικοῦ κύλιας οὐ πόρρω τῶν ἰπέων. εὐδοκμηώτατα δὲ ἀγωνιζόμενος τὸν Ἀριστογείτονα τὸν ἀξιούντα κατηγορεῖν τοῦ μὲν Δημοσθένους Μηδισμοῦ, τοῦ δὲ Αἰσχίνου Φιλιππισμοῦ, ὑπερ ὧν καὶ γεγραμμένοι ἀλλήλους ἐτύγγανον, ἐσβέσθη τὸ φθέγμα ὑπὸ τῆς χολῆς ἐπισκοτοῦντος φύσει τοῖς ἐπιχόλοις τὴν φωνὴν τοῦ φωνητικοῦ πνεύματος. χρόνῳ μὲν οὖν ὑστερον ἐπεβάτευσεν τοῦ κατὰ τὴν Ρώμην θρόνου. Ἀθήνησι δὲ ἀπηνέχθη τῆς ἑαυτοῦ δόξης δι' ἃς εἴρημα αἰτίας.

1. ἐν p ex corr. ἐς. 5. ib. αὐτοῦ. C (praeter π, ubi ἐπ' αὐτοῦ) et E. Scr. αὐτοῦ. ib. χολῇ. R, γ, f, ρ, k. χολῇ. β, 2, 3, E. 2. τούτου ἀφιγμένος ἕνεκα. ρ a sec m et p in mg. addit ἕνεκα. τούτου ἀφιγμένος. π, γ, λ. τούτου ἀφ. 5. 3. οἷοι Ἀθηναῖοι τοὺς σοφιστὰς. k. 4. σκώπτεσθαι τε. μ, ν. ib. ἀλλ' ἢ σὺ. C, ο ἀλλ' εἰ σὺ. e, m. Ser. ἀλλ' ἢ σὺ. 6. ἐρομένου. λ. ib. τίς ὦν. R. 7. πω. 2. ib. ἐκ φίλου. λ, e, m. ib. αὐτὸν om. R. ib. λαβόμενος δὲ. λ. 8. δὴ om. R. ib. Ἡρώδη. R. ib. τὰ πρώτα. β. 9. τούτο εἴρηται, ἔφη. R, β, 2, 3, E. ib. ἔφη om. R, β, 2, 3, E. (p habet in mg.) ib. μὲν om. o. ib. παροιμία. 2, e et m, ubi mg: Ἰσ. παροιμία. προίμια. f. 10. ἐν τῷ. γ, f et ρ, ubi articulus punctis notatur. ἐν. 5. 11. καθαρπτόμενος αὐτοῦ. R. 13. ξυνοίης. f. 14. ἐν δὲ γέλωτι. λ. ib. τοῦ om. f, μ. 15. παρελθὼν ἐς ἀκ. οὐκ εὐνοῦς. γ, f, ρ, k, β, o. παρελθὼν ἐς ἀκ. εὐνοῦς. R, 2, φ, e, m. cum in benevolos prodiret auditores. Bonf. μὴ παρελθὼν ἐς ἀκ. εὐνοῦς. λ, π, γ. 16. νεαροῦ καὶ. 2. ib. ἐσπασμένη. γ, λ. ib. εὐνοίας. R. ib. δὲ om. 2. 17. ἐγκατεμύκτο. R, μ. ib. τεθνεώσαν ἐν Ἰωνίᾳ. R. 19. ἐκδεδομένης. 2. ib. μνήμην. γ, f, ρ, k. μνήμην. R, β, 2, 3, E. 20. ἐπ' αὐτῇ. γ, f, ρ, k, β. ἐν αὐτῇ. R, 2, 3, E. 21. πρώτον. R, γ, β, f et ρ a pr. m. πρότερον. ρ sec. m, k, 2, 3, E (πρώτερον. k). ib. ἀποσχεδιάζοι. f, k. ib. καὶ δευτέρον. γ, f, k, β. δευτέρον. 5. 22. προῦβαλλον. γ, f, k. προῦβαλλον. R. προῦβαλον. β, 2, 3, E. 23. καὶ γέλωτος πολλοῦ. R. 24. ὁ Φίλαγρος in mg. ὁ Φίλαγρος. k. 25. Ἀργικπιῳ. f. Ἀργικπιῳ. λ. ib. διαλειπὼν. γ (sic). 27. δὲ om. β. 28. Μηδισμοῦ. R. ib. δὲ om. π. 29. φθέγμα. γ. ib. ἀπὸ τῆς. β. 30. οὐκ om. k. 31. τοῦ Ἀθηνησι. β. ib. τῆς ἑαυτοῦ δόξης om. R, β, 2, 3 (p habet in mg.), e, m.

111 *Χαρακτήρ τῶν τοῦ Φιλάρου λόγων ὁ μὲν ἐν ταῖς διαλέξεσι τοιοῦτος· „εἶτα οὔτε ἥλιον ἐσπέρω φθονεῖν ἢ μέλειν αὐτῷ, εἴ τις ἐστὶν ἀστήρ ἄλλος ἐν οὐρανῷ; οὐχ οὕτως ἔχει τὰ τοῦ μεγάλου τούτου πυρός. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ καὶ ποιητικῶς ἐκάστῳ διανέμειν, σοὶ μὲν ἄρκτον δίδωμι, λέγοντα, σοὶ δὲ μεσημβριαν, σοὶ δὲ ἐσπέραν, πάντες δὲ ἐν νυκτί, πάντες, ὅταν ἐγὼ μὴ βλέπωμαι.*

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην

καὶ ἀστέρες οὐδαμοῦ.“ τίνες δὲ καὶ οἱ τῆς μελέτης αὐτῷ θυθμοὶ ἦσαν, δηλώσει τὰ πρὸς τοὺς ἀκλήτους εἰρημένα, καὶ γὰρ καὶ χαίρειν αὐτοῖς ἐλέγετο· „φίλε, τήμερόν σε τεθέαμαι καὶ τήμερον ἐν ὄπλοις καὶ μετὰ ξίφους μοι λαλεῖς“ καὶ „τὴν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας μόνην οἶδα φιλιαν. ἄπιτε οὖν, ἄνδρες φίλοι, τοῦτο γὰρ ὑμῖν τηροῦμέν τοῦνομα, κἂν δεηθῶμέν ποτε συμμάχων, ἐφ' ὑμᾶς πέμψομεν, εἴ ποτε δῆπου.“

112 *Μέγεθος μὲν οὖν ὁ Φίλαρος μετρίου μείων, τὴν δὲ ὄφρὸν πικρὸς καὶ τὸ ὄμμα ἔτοιμος 581 καὶ ἐς ὄργην ἐκκληθῆναι πρόθυμος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ δύστροπον οὐδ' αὐτὸς ἠγνοεῖ. ἐρομένου γοῦν 15 αὐτὸν ἐνός τῶν ἐταίρων, τί μαθῶν παιδοτροφία οὐ χαίροι, „ὅτι“ ἔφη „οὐδ' ἐμαντῶ χαίρω.“ ἀποθανεῖν δὲ αὐτὸν οἱ μὲν ἐν τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ περὶ πρῶτον γῆρας.*

δ'. Ἀριστείδην δὲ τὸν εἶτε Εὐδαίμονος εἶτε Εὐδαίμονα Ἀδριανοὶ μὲν ἠνεγκαν, οἱ δὲ Ἀδριανοὶ πόλις οὐ μεγάλη ἐν Μυσοῖς, Ἀθηναῖοι δὲ ἤσκησαν κατὰ τὴν Ἡρώδου ἀκμὴν καὶ τὸ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Πέργαμον κατὰ τὴν Ἀριστοκλέους γλώτταν. νοσώδης δὲ ἐκ μειρακίου γενόμενος οὐκ 20 ἠμέλησε τοῦ πονεῖν. τὴν μὲν οὖν ἰδέαν τῆς νόσου καὶ ὅτι τὰ νεῦρα αὐτῷ ἐπεφρίκει, ἐν Ἱεροῖς βιβλίοις αὐτὸς φράζει, τὰ δὲ βιβλία ταῦτα ἐφημερίδων ἐπέχει τινὰ αὐτῷ λόγον, αἱ δὲ ἐφημερίδες ἀγαθαὶ διδάσκαλοι τοῦ περὶ παντὸς εὖ διαλέγεσθαι. ἐπὶ δὲ τὸ σχεδιάζειν μὴ ἐπομένης αὐτῷ τῆς 582 φύσεως ἀκριβείας ἐπεμελήθη καὶ πρὸς τοὺς παλαιοὺς ἐβλεψεν ἱκανῶς τε τῷ γονίμῳ ἴσχυσε κουφολογίαν ἐξελῶν τοῦ λόγου. ἀποδημῆσαι δὲ Ἀριστείδου οὐ πολλαί, οὔτε γὰρ ἐς χάριν τῶν πολλῶν 25 διελέγετο οὔτε ἐκράτει χολῆς ἐπὶ τοὺς μὴ ξὺν ἐπαινῷ ἀκροαμένους, ἃ δὲ γε ἐπῆλθεν ἔθνη, Ἰταλοὶ 11 τὲ εἰσι καὶ Ἑλλὰς καὶ ἡ πρὸς τῷ Δέλτῃ καταρκημένη Ἀγυπτὸς, οἱ χαλκοῦν ἔστησαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν Σμύρναν ἀγορᾶς.

Οἰκιστὴν δὲ καὶ τὸν Ἀριστείδην τῆς Σμύρνης εἰπεῖν οὐκ ἀλαζῶν ἔπαινος, ἀλλὰ δικαιοτάτος τε καὶ ἀληθέστατος, τὴν γὰρ πόλιν ταύτην ἀφανισθεῖσαν ὑπὸ σεισμῶν τε καὶ χασμάτων οὕτω τι 30 ἀλοφύρατο πρὸς τὸν Μάρκον, ὡς τῇ μὲν ἄλλῃ μονωδία θαμὰ ἐπιστενάξει τὸν βασιλέα, ἐπὶ δὲ

1. τοῦ. om. E. Φιλάρου. e. 2. ἐσπέρω. 1 et p ex corr. o. ἐσπέρα. 2, 3, e, m. ib. μέλειν. μ, λ, e. ib. ἐσω om. R. ib. ἀστήρ ἐστὶν. f, k. 3. τούτου πυρός om. ox. 4. σὺ μὲν γὰρ. r, f, k. ib. ἄρκτω. r. ἄρκτον om. λ 5. μὴ φαίνωμαι. R. 7. τίνες τε. r. ib. καὶ om. o. ib. ἡ τῆς. k. 8. γὰρ χαίρειν. β, 3. 10. ἡμῖν. 2. τηροῦμεν. λ 11. τοῦνομα om. g. ib. χρημάτων, pro συμμάχων. λ. ib. πέμψομεν. λ. ib. εἴπατε. C, E. εἴπατε. J. 12. δῆπου. g. δὲ που. ζ.

13. ὁ om. o. ib. μείων. r, f. μείζων. ζ. 14. ἐκκληθῆναι. π, se. ib. ἐαυτοῦ. μ. ἐαυτῷ. v. 15. χαίροι, r, β, 3. χαίρει. ζ. 16. ἐν τῇ. R, r, f, k, o. ἐν. β, 2, 3, e, m. ib. περὶ. 1 et p ex corr. o. παρὰ. 2, 3, e, m.

17. εἶτε Εὐδαίμονα εἶτε Εὐδαίμονος. 2. 18. ἐν τοῖς. f, g, k. ib. τὴν τοῦ. 3, E. 19. γλώτταν. R, r, β, 2, 3-

e, m. δόξαν. f, k et q ubi mg. γο. γλώτταν. 20. αἰτίαν. ox. sec. m. pro ἰδέαν. 21. φράγγει. r. sic not. ib. ἐπέ- χειν. β. 22. ἀγαθαί. 1 g ex corr. et Synes. 155. h. ἀγαθοί. 2, p, φ, π, E. 23. ἐβλεψεν. β. 24. τοῦ λόγου ἐξελῶν- f. ἐξελῶν τοῦ τοῦ λόγου. r. 25. ἃ om. g. γε om. π. 26. καταρκημένη. r, f. καταρκημένη. β. καταρκημένη. ζ. 27. Σμυρναῖοι χαλκοῦν. o ex conj. Grut. et Salm. Smyrnaei statuerunt. Bonf.

28. Σμύρνης. 1, 2, φ, e, m. Σμύρνης εἰπεῖν. p ex corr. Σμ. λέγειν. π, g. Σμύρνης εἶναι. o. 29. οὕτω τοι. μ, p.

11, 8, § 3, 4. 9. § 1, 2. p. 581. 582. = 82. 83. 84.

τῶ „ξέφυροι δὲ ἐρήμην καταπνέουσι“ καὶ δάκρυα τῶ βιβλίῳ ἐπιστάξει τὸν βασιλέα
 ξυνοικίαν τε τῇ πόλει ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστείδου ἐνδοσίων νεῦσαι. ἐτύγγανε δὲ καὶ ξυγγεγυῶς ἦδη
 τῶ Μάρκῳ ὁ Ἀριστείδης ἐν Ἰωνίᾳ, ὡς γὰρ τοῦ Ἐφεσίου Δαμιανοῦ ἤκουον, ἐπεδήμει μὲν ὁ αὐτο-
 κράτωρ ἦδη τῇ Σμύρνῃ τρίτην ἡμέραν, τὸν δὲ Ἀριστείδην οὐκ ἔγνωσκον ἤρετο τοὺς Κυν-
 τιλίους, μὴ ἐν τῶ τῶν ἀσπαζομένων ὁμίλῳ παρεωραμένος αὐτῶ ὁ ἀνὴρ εἴη, οἱ δὲ οὐδὲ αὐτοὶ
 ἔφασαν ἐωρακέναι αὐτόν, οὐ γὰρ παρεῖναι τὸ μὴ οὐ ξυστῆσαι, καὶ ἀφίκοντο τῆς ὑστεραίας τὸν
 Ἀριστείδην ἄμφω δορυφοροῦντες. προσεῖπὼν δὲ αὐτόν ὁ αὐτοκράτωρ „διὰ τί σε“ ἔφη „βραδέως
 ἔδομεν“; καὶ ὁ Ἀριστείδης „θεώρημα“, ἔφη „ὦ βασιλεῦ, ἡσχόλει, γνώμη δὲ θεωροῦσά τι μὴ
 ἀποκρεμμινύσθω οὐ ζητεῖ.“ ὑπερησθεις δὲ ὁ αὐτοκράτωρ τῶ ἦθει τάνδρῳ ὡς ἀπλοικωτάτῳ τε
 καὶ σχολικωτάτῳ „πότε“ ἔφη „ἀκροάσομαι σου“; καὶ ὁ Ἀριστείδης „τῆμερον“ εἶπεν „πρόβαλε καὶ 10 583
 αἴριον ἀκροῶ· οὐ γὰρ ἐσμὲν τῶν ἐμούντων, ἀλλὰ τῶν ἀκριβούντων. ἐξέστω δὲ, ὦ βασιλεῖ, καὶ
 τοὺς γνωρίμους παρεῖναι τῇ ἀκροάσει.“ „ἐξέστω“ ἢ δ' ὁ Μάρκος, „δημοτικὸν γάρ.“ εἰπόντος δὲ
 τοῦ Ἀριστείδου „δεδόσθω δὲ αὐτοῖς, ὦ βασιλεῦ, καὶ βοᾶν καὶ κροτεῖν, ὅπόσον δύνανται“, μει-
 διάσας ὁ αὐτοκράτωρ „τοῦτο“ ἔφη „ἐπὶ σοὶ κεῖται.“ οὐκ ἔγραψα τὴν μελετηθεῖσαν ὑπόδεσιν,
 ἐπειδὴ ἄλλοι ἄλλην φασίν, ἐκεῖνό γε μὴν πρὸς πάντων ὁμολογεῖται, τὸν Ἀριστείδην ἀρίστη φορᾶ 15
 ἐπὶ τοῦ Μάρκου χρήσασθαι πόρρωθεν τῇ Σμύρνῃ ἐτοιμαζούσης τῆς τύχης τὸ δι' ἀνδρὸς τοιοῦτου
 διανοικισθῆναι. καὶ οὐ φημι ταῦτα, ὡς οὐχὶ καὶ τοῦ βασιλέως ἀνοικίσαντος ἂν ἀπολωλυῖαν πόλιν,
 ἦν οὐσαν ἐθαύμασεν, ἀλλ' ὅτι αἱ βασιλῆιοι τε καὶ θεσπέσιοι φύσεις, ἦν προσεγείρη αὐτὰς ξυμ-
 βουλία καὶ λόγος, ἀναλάμπουσι μᾶλλον καὶ πρὸς τὸ ποιεῖν εὐ ξὺν ὀρμῇ φέρονται.

Δαμιανοῦ κάκεινα ἤκουον, τὸν σοφιστὴν τοῦτον διαβάλλειν μὲν τοὺς αὐτοσχεδῖους ἐν ταῖς 20 III
 διαλέξεσι, θαυμάζειν δὲ οὕτω τὸ σχεδιάζειν, ὡς καὶ ἰδίᾳ ἐκπονεῖν αὐτόν ἐν δωματίῳ ἑαυτὸν
 καθειργνύντα, ἐξεκόνει δὲ κῶλον ἐκ κώλου καὶ νόημα ἐκ νοήματος ἐπανακινκλῶν. τουτὶ δὲ ἡρώ-
 μεθα μασωμένου μᾶλλον ἢ ἐσθλιόντος, αὐτοσχεδῖος γὰρ γλώττης εὐροούσης ἀγώνισμα. κατηγοροῦσι
 δὲ τοῦ Ἀριστείδου τινὲς ὡς εὐτελὲς εἰπόντος προομιον ἐπὶ τῶν μισθοφόρων τῶν ἀπαιτουμένων
 τὴν γῆν, ἄρξασθαι γὰρ δὴ αὐτόν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὧδε· „οὐ καύσονται οὗτοι οἱ 25
 ἄνθρωποι παρέχοντες ἡμῖν πράγματα.“ λαμβάνονται δὲ τινες καὶ ἀμῆς τοῦ ἀνδρὸς
 ἐπὶ τοῦ παραιτουμένου τὸν τειχισμὸν τῆς Λακεδαιμόνος, εἴρηται δὲ ὧδε· „μὴ γὰρ δὴ ἐν 584
 τείχει ἐπιπτήξαι μὲν ὀρτύγων ἀναψάμενοι φύσιν.“ λαμβάνονται καὶ παροιμίας ὡς
 ταπεινῶς προσεφημμένης, ἐπιδιαβάλλων γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον ὡς πατροφῶντα τὴν ἐν τοῖς
 πράγμασι δεινότητα τοῦ πατρὸς ἔφη τὸ παιδίον εἶναι. οἱ αὐτοὶ κατηγοροῦσι καὶ σκώμματος, 30

1. ξέφυροι δὲ. k, p ex corr. π, γ. ξέφυροι. ζ. ib. αὐτὴν προσπνέουσι. β. αὐτὴν καταπνέουσι. 2, 3. E. ib. τὸν βασιλέα om. β, 2, 3, E. 2. τοῦ om. 2, 3, E. ib. νεῦσαι. 1, μ et p ex corr. πνεῦσαι. γ, e et m. πρ. γρ. πνεῦσαι. ἐνετύγγανε. π, γ, m, o. ib. ἐνετύγγανε. vt. ἐτυχε. π. ἐτύγγανε — Ἰωνία om. v. 3. ὁ Ἀριστείδης ἐν Ἰωνίᾳ. 1. Ἀρ. ἐν Ἰωνίᾳ. μ. ἐν Ἰωνίᾳ ὁ Ἀρ. β. ἐν Ἰωνίᾳ Ἀρ. ox, 3, vt, E. 4. τῇ om. p, e, m. ib. τὸν δὴ. E. ib. Κυντιλίου. β, 3, vt, e, m. 5. παρεωραμένους. γ (sic not. v). παρεωραμένους. f, k. ib. ὁ om. β. 6. ἑαυτὸν. k. αὐτόν om. γ. ib. παρήναι. γ, f. ἂν παρεῖναι. m, o. 7. δακρυφοροῦντες. 2. ib. ὁ αὐτοκράτωρ om. 2. 8. ἔδομεν. 1. ib. ἔφη om. vt. ib. θεωροῦσι. τι. p. 9. τάνδρῳ. γ, k. τοῦ ἀνδρὸς. ζ. ib. ἀπλοικωτάτῳ τε. 1, o. ἀπλοικωτάτῳ. 2, 3, e, m. 10. καὶ σχολικωτάτῳ om. e, m. ib. εἶπεν. γ. ib. πρόβαλλε. 2. 12. παρεῖναι κατὰ τὴν ἀκροάσιν. vt. 13. ὦ βασιλεῦ καὶ βοᾶν καὶ κροτεῖν. 1. ἐμβοᾶν καὶ κροτεῖν, ὦ βασιλεῦ. 2, 3, E (ἐμβοᾶν. p). 16. τῇ τύχῃ. v. 17. ἀνοικισθῆναι. π. ἀνοικισθῆναι. γ. Fo: δὴ ἀνοικισθῆναι. ib. οὐ φημι. C (praeter f: οὐ φημί). οὐ φησί. e, m, ubi mg. Is. φασί. ib. ἀνοικίσαντος. γ, m. ἀνοικίσαντος. o. ib. ἂν om. m, o. 18. προσεγείρει. k. ib. συμβουλεία. γ. ib. τις αὐτὰς (αὐτὸς. ox) ξυμβουλία τε καὶ λόγῳ (λόγον. μ). 2. 19. εὐ ποιεῖν. f, q, k, o. 21. ἐκπονεῖν αὐτόν. R, γ, f, k. ἐκπονεῖν αὐτό. β, 2, p, E. ἐκπονεῖν αὐτῶ. π, γ. ib. ἑαυτὸν. 1. αὐτόν. 2, 3, E. 22. καθειργνύντα. γ. ib. καὶ ἐξεκόνει. 2. 23. μασωμένου. 1. μασωμένου. 2, 3, E. ib. ἀγώνισμα εὐροούσης. f, q, k. 26. καὶ ἀμῆ. π, γ. 27. εἴρηται δὲ ὧδε. om. v. ib. μὴ δὲ γάρ. ox. 28. ἐπιπτήξαι μὲν. 1 praeter β. ib. δὲ καὶ. 2. E. 29. προσεφημμένης. γ. ib. πατροφῶντα. γ. 30. τὸ πατρὸς. e, m.

ἐπειδὴ τοὺς Ἀριμισποὺς τοὺς μονομάτους ἔφη ξυγγενεῖς εἶναι τοῦ Φιλίππου, ὥσπερ τοῦ Δημοσθένους ἀπολελογημένου τοῖς Ἕλλησιν ὑπὲρ τοῦ τραγικοῦ κιδήκου καὶ τοῦ ἀρουραίου Οἰνομάου. ἀλλὰ μὴ ἐκ τούτων τὸν Ἀριστείδην, δηλούτω δὲ αὐτὸν ὁ τε Ἰσοκράτης ὁ τοὺς Ἀθηναίους ἐξάγων τῆς θαλάττης καὶ ὁ ἐπιτιμῶν τῷ Καλλιξείνῳ ἐπὶ τῷ μὴ θάπτειν τοὺς δέκα καὶ οἱ βουλευόμενοι
 5 περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ ὁ μὴ λαβῶν Ἀσχίνης παρὰ τοῦ Κερσοβλέπτου τὸν σίτον καὶ οἱ παραι-
 585 τούμενοι τὰς σπονδὰς μετὰ τὸ κτείνειν τὰ γένη, ἐν ἧ μάλιστα ὑποθέσεων ἀναδιδάσκει ἡμᾶς, πῶς ἂν τις ἀσφαλῶς κινδυνευμένας τε καὶ τραγικὰς ἐννοίας μεταχειρίζαιτο. καὶ πλείους ἐτέρας ὑποθέσεις οἶδα εὐπαιδευσίαν ἐνδεικνυμένας τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἰσχὺν καὶ ἤθος, ἀφ' ὧν μᾶλλον αὐτὸν θεωρητέον, ἢ εἰ που καὶ παρέτυσέ τι ἐς φιλοτιμίαν ἐκπεσῶν. καὶ τεχνικαίτατος δὲ σο-
 10 φιστῶν ὁ Ἀριστείδης ἐγένετο καὶ πολὺς ἐν θεωρήμασι, ὅθεν καὶ τοῦ σχεδιάζειν ἀπηνέχθη, τὸ γὰρ κατὰ θεωρίαν βούλεσθαι προάγειν πάντα ἀσχολεῖ τὴν γνώμην καὶ ἀπαλλάττει τοῦ ἐτοίμου. ἀποθανεῖν δὲ τὸν Ἀριστείδην οἱ μὲν οἴκοι γράφουσιν, οἱ δὲ ἐν Ἰωνίᾳ ἔτη βιώσαντα οἱ μὲν ἐξήκοντά φασιν, οἱ δὲ ἀγχοῦ τῶν ἑβδομήκοντα.

ἰ. Ἀδριανὸν δὲ τὸν Φοίνικα Τύρος μὲν ἤνεγκεν, Ἀθῆναι δὲ ἤσκησαν. ὡς γὰρ τῶν
 15 ἑμαυτοῦ διδασκάλων ἦκουον, ἀφίκετο μὲν ἐς αὐτὰς κατὰ Ἡρώδη, φύσεως δὲ ἰσχὺν σοφιστικα-
 τάτην ἐνδεικνύμενος καὶ οὐκ ἄθλος ὧν ὡς ἐπὶ μέγα ἤξει· ἐφοίτησε μὲν γὰρ τῷ Ἡρώδῃ ὀκτὼ καὶ
 δέκα ἰσως γεγονῶς ἔτη καὶ ταχέως ἀξιώθει, ὧν Σκέπτος τε καὶ Ἀμφικλῆς ἤξιουντο, ἐνεγράφη
 καὶ τῇ τοῦ Κλεψυδρίου ἀκροάσει. τὸ δὲ Κλεψύδριον ὧδε εἶχεν· τῶν τοῦ Ἡρώδου ἀκροατῶν δέκα
 οἱ ἀρετῆς ἀξιούμενοι ἐπεσιζήοντο τῇ ἐς πάντας ἀκροάσει κλεψύδραν ζυμμεμετρομένην ἐς ἑκατὸν
 20 ἔπη, ἃ διήει ἀποτάδην ὁ Ἡρώδης παρητημένος τὸν ἐκ τῶν ἀκροατῶν ἔπαινον καὶ μόνου γεγονῶς
 586 τοῦ λέγειν. παραδεδωκότος δὲ αὐτοῦ τοῖς γνωρίμοις τὸ μηδὲ τὸν τοῦ πότου καιρὸν ἀνέναι, ἀλλὰ
 κάκει τι ἐπισπουδάζειν τῷ οἴνῳ ξυνέπιπε μὲν ὁ Ἀδριανὸς τοῖς ἀπὸ τῆς κλεψύδρας ὡς κοινανὸς
 μεγάλου ἀπορρήτου, λόγου δὲ αὐτοῖς περὶ τῆς ἐκάστου τῶν σοφιστῶν ἰδέας προβαίνοντος παρελθῶν
 ἐς μέσους ὁ Ἀδριανὸς „ἐγὼ“ ἔφη „ὑπογράψω τοὺς χαρακτήρας οὐ κομματίων ἀπομνημονεύων ἢ
 25 νοηδίων ἢ κάλων ἢ θυθμῶν, ἀλλ' ἐς μίμησιν ἑμαυτὸν καθιστὰς καὶ τὰς ἀπάντων ἰδέας ἀποση-
 διάζων σὺν εὐροίᾳ καὶ ἐφίεις τῇ γλώττῃ.“ παραλιπόντος δὲ αὐτοῦ τὸν Ἡρώδη ὁ μὲν Ἀμφικλῆς
 ἤρετο τοῦ χάριν τὸν διδάσκαλον αὐτῶν παρελθῶν αὐτὸς τε ἐρῶν τῆς ἰδέας ἐκείνου τε ἰδῶν ἐρῶν-
 τας „ὅτι“ ἔφη „οὔτοι μὲν οἶμι καὶ μεθύοντι παραδοῦναι μίμησιν, Ἡρώδη δὲ τὸν βασιλεῖα τῶν
 30 αὐτὸν ὄντα καὶ ἄλλως ἤττω εὐδοξίας. ἐπήγγειλε δὲ τῷ Ἡρώδῃ καὶ ἀκροάσειν σχεδίου λόγου νεάζων
 ἔτι, καὶ ὁ Ἡρώδης οὐχ ὡς διαβάλλουσί τινες, βασκαίνων τε καὶ τωθάζων, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διακει-
 μένου τε καὶ ἴλεω ἀκροασάμενος ἐπέρρωσε τὸν νεανίαν εἰπὼν ἐπὶ πᾶσιν „κολοσσοῦ ταῦτα

1. Ἀριμισποὺς. γ. Ἀριμισποὺς. f, k. Ἀριμισποὺς. μ. ib. ἔφη om. β. 4. καὶ βουλευόμενοι. β. 5. παρὰ τοῦ. 1. ὑπὲρ τοῦ. 2. 3, E. 8. εὐπαιδευσίας. f. ib. ἐνδεικνυμένου. f, β, φ, π, γ, e, m. 9. παρέτυσέ τε. e, m. 11. πάντα. k. 13. φασιν om. μ.

14. τῶν ἑαυτοῦ. R. 15. καὶ ἰσχὺν. k. ib. σοφιστικατάτης. R. 16. τῷ Ἡρώδῃ om. R. ib. ἰσως γεγονῶς. 1, o. γεγονῶς ἰσως. 2, 3, e, m. ib. καὶ om. R. 17. ὧν Σκείος τε καὶ Ἀμφι... ἧς ἤξιουντο. R. ib. καὶ ὁ Ἀμφ. γ, f, k. 18. Κλεψυδρία... εἶχε. R. εἶχεν. γ. 19. ἐπεσιζήοντο—ἀποτάδην om. R. ib. ἐς q' ἔπη. β. 20. τῶν ἐκ. γ. ib. μόνου. R, f, k, β, o. μόνου ov. γ (sic). μόνος. 2, 3, e, m. 21. τὸν om. e, m. 22. τῶν om. f. ib. ἐκάστης. β. 23. ἀπομνημονεύσας. R. 25. νοηδίων. γ. ib. ἰδέας. γ, f, φ, k, β. διανοίας. R, 2, 3, E. 26. ἐφίεις. 1 et p, o, v. ἀφίεις. 2, 3, e, m. 27. ἐκείνου τε. γ. ib. εἰδῶς. μ, v. 28. μὲν om. R. ib. τῶν λόγων om. R. 29. ὑποκρίνομαι. R, γ, β, m. ib. διέκεν. f. διέκειεν. e, m. 30. ὄντα καὶ ἄλλως ἤττω εὐδοξίας. γ. ἤττω καὶ ἄλλως ὄντα εὐδοξίας. coll. C (ὑπὸ εὐδοξίας, ceteris omissis per lacunam R) et E. ib. ἐπήγγειλε. γ. ἐπέσειλε. R. ἀπήγγειλε. μ. ib. δὲ Ἡρώδῃ. γ, g, E. ib. νεάζων—ὡς καὶ (255, 5.) om. R. 31. ἀπὸ τοῦ διακειμένου καὶ ἴλεω. Θ. v. ἀπὸ τοῦ διακειμένου. 32. καὶ εἰπὼν. k. ib. πᾶσιν. γ.

μεγάλα σπαράγματα εἶη“, ἅμα μὲν διορθούμενος αὐτὸν ὡς ὑφ' ἡλικίας διεσπασμένον τε καὶ μὴ ξυγκείμενον, ἅμα δὲ ἐκαινῶν ὡς μεγαλόφωνόν τε καὶ μεγαλογνώμονα. καὶ λόγον τῷ Ἡρώδῃ ἀποθανόντι ἐπεφθέγγετο ἐπάξιον τοῦ ἀνδρός, ὡς ἐς δάκρυα ἐκκληθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῇ τοῦ λόγου ἀκροάσει.

Μεστὸς δὲ οὕτω παρρησίας ἐπὶ τὸν θρόνον παρῆλθε τὸν Ἀθήνησιν, ὡς προοίμιον οἱ γενέ- 5 II
σθαι τῆς πρὸς αὐτοὺς διαλέξεως μὴ τὴν ἐκεῖνων σοφίαν, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ, ἤρξατο γὰρ δὴ ὧδε 587
„πάλιν ἐκ Φοινίκης γράμματα.“ τὸ μὲν δὴ προοίμιον τοῦτο ὑπερπνέοντος ἦν τοὺς
Ἀθηναίους καὶ διδόντος τι αὐτοῖς ἀγαθὸν μᾶλλον ἢ λαμβάνοντος, μεγαλοπρεπέστατα δὲ τοῦ
Ἀθήνησι θρόνου ἐπεμελήθη ἐσθῆτα μὲν πλείστου ἀξίαν ἀμπεχόμενος, ἐξηρημένους δὲ τὰς θαυ-
μασιωτέρας τῶν λίθων καὶ κατιῶν μὲν ἐπὶ τὰς σπουδὰς ἐπ' ἀργυροχαλίῃν ὀρήματος, ἐπεὶ δὲ 10
σπουδάσειε, ζηλωτὸς αὖ ἐκαινῶν ξὺν πομπῇ τοῦ πανταχόθεν Ἑλληνικοῦ, οἶδε γὰρ ἐθεράπευον
αὐτόν, ὥσπερ τὰ γένη τῆς Ἐλευσίνοιο ἱεροφάντην λαμπρῶς ἱερουργοῦντα. ὑπεποιεῖτο δὲ αὐτοὺς
καὶ παιδιαῖς καὶ πότοις καὶ θήραις καὶ κοινανίᾳ πανηγύρεων Ἑλληνικῶν, ἄλλα ἄλλω ξυννεάσαν,
ὅθεν διέκειντο πρὸς αὐτόν, ὡς πρὸς πατέρα παῖδες, ἠδὺν τε καὶ πρῶον καὶ ξυνδιαφέροντα αὐτοῖς
τὸ Ἑλληνικὸν σκίρτημα. ἐγὼ τοι καὶ δακρύοντας αὐτῶν ἐπίους οἶδα, ὅποτε ἐς μνήμην τοῦ ἀνδρός 15
τοῦτου καθίσταντο, καὶ τοὺς μὲν τὸ φθέγμα ὑποκοριζομένους, τοὺς δὲ τὸ βᾶδισμα, τοὺς δὲ τὸ
ὑψημον τῆς στολῆς.

Ἐπαρθεῖσαν δὲ αὐτῷ καὶ φοινικὴν αἰτίαν ὧδε ἀπέφυγεν· ἦν Ἀθήνησιν ἀνδράπιον οὐκ 111
ἀγύμναστον τοῦ περὶ τοὺς σοφιστὰς δρόμου· τούτῳ ἀμφορέα μὲν τις οἴνου προσάγων ἢ ὄψα ἢ
ἐσθῆτα ἢ ἀργύριον εὐμεταχειρίστῳ ἐχρήτο, καθάπερ οἱ τὰ πεινῶντα τῶν θρεμμάτων τῷ θαλλῷ 20
ἄγοντες, εἰ δὲ ἀμελοῖτο, φιλολοιδόρως εἶχε καὶ ὑλάττει. τῷ μὲν οὖν Ἀδριανῷ προσκεκρούκει διὰ 588
τὴν εὐχέριαν τοῦ ἦθους, Χρηστὸν δὲ τὸν ἐκ τοῦ Βυζαντίου σοφιστὴν ἐθεράπευεν, καὶ ὁ μὲν
Ἀδριανὸς ἐκατέρει τὰ ἐξ αὐτοῦ πάντα, δῆγματα κόρειαν τὰς ἐκ τῶν τοιούτων λοιδορίας καλῶν,
οἱ γνώριμοι δὲ οὐκ ἐνεγκόντες παρεκελεύσαντο τοῖς ἑαυτῶν οἰκέταις παῖειν αὐτόν, καὶ ἀνοιδησάντων
αὐτῷ τῶν σαλλάγγων ἐν ἡμέρᾳ τριακοστῇ ἀπέθανε παρασχῶν τινα καὶ αὐτὸς τῷ θανάτῳ λόγον, 25
ἐκείνῃ ἀκράτου νοσῶν ἔσπασεν. οἱ δὲ προσήκοντες τῷ τεθνεῶτι γράφονται τὸν σοφιστὴν φόνου
παρὰ τῷ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντι ὡς ἓνα Ἀθηναίων, ἐπειδὴ φυλὴ τε ἦν αὐτῷ καὶ δῆμος Ἀθήνησιν,
ὁ δὲ ἀπέγνω τὴν αἰτίαν ὡς μήτε ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ μήτε ταῖς τῶν ἑαυτοῦ δούλων τετυπηκόςτος
τὸν τεθνεῶτα λεγόμενον. ξυνήρατο δὲ αὐτῷ τῆς ἀπολογίας πρῶτον μὲν τὸ Ἑλληνικὸν τίνας οὐχὶ
ἀφιέντες ὑπὲρ αὐτοῦ φωνὰς δακρύοις ἅμα, ἔπειτα ἢ τοῦ ἱατροῦ μαρτυρία ἢ ἐπὶ τῷ οἴνῳ. 30

1. πράγματα. β. ib. εἶη. C, E. Fo: ἄν εἶη. ib. διεσπασμένον. 1, p. g. διεσπασμένον. 2, E. 3. καὶ μεγαλόφω-
νον. f. ib. μεγαλόγνωμον. γ. 3. ἀπάξιον. e, et m, ubi ἴσ. ἐπά.
5. παρῆλθεν. γ. ib. ὡς καὶ. k et p ex corr. o. 6. γὰρ δὴ. γ. γὰρ δὲ. f. μὲν. π. γ. γὰρ. 7. ὑπερπνέοντος. v.
ὑπερπνέοντος. m in mg. πρ. γρ. ὑπερπνέοντος. ib. τοῦ Ἀθηναίου. ρ. 8. τι om. R, 2, 3, e, m. 9. δὲ om. R, 3.
10. κατιῶν μὲν. p ex corr. κατιῶν δὲ. 5 (καθιῶν. m. o). ib. σπουδὰς. 1. σπασθὰς. 2, 3, e, m. corrigi Val.
ib. ἐπαρθεῖσαν. f. om. ἐπ'. R. ἐπ' ἀργυροχαλίῃν. p. 11. σπουδάσειεν. γ, f. 12. ὀργιάζοντα. p. 13. ἄλλα ἄλλου. R.
ἄλλα ἄλλως. π. 14. διέκειντο. R. ἐκειντο. β. ib. ξυνδιαφέροντα 1, μ (ubi mg. ἐγγεγο. ξυνδιαφέροντο). ξυνδιαφέροντο.
v, ox, π, g, e, m. ξυνδιαφέροντα. p. 15. ἐγὼ τι. π, g. ib. αὐτόν. R, β. ib. ἐπίους. γ. ib. εἶδον. ρ a sec m et k.
ib. τοῦ ἀνδρός om. β. 17. χολῆς. β.
18. δὲ om. R. ib. φοινικὴν. ox. in mg. ἄλλοι φοινικὴν. et γρ. φοινικὴν. m. 19. ἀμφορέα. R. 20. εὐμε-
ταχειρίστῳ τούτῳ. R. πρ. γρ. εὐμεταχειρίστῳ. m. habet e. ib. ἐχρήτο. p ex corr. ἐχρήσατο. 5. 21. ἀμελοῖντο. e, m.
ib. φιλολοιδόρως om. R. ib. εἶχε. γ. ib. προσκεκρούκει. γ. 22. ἐκ τοῦ γ, f, β. ἐκ. 5. ib. ἐθεράπευεν. γ. 23. κό-
ρειας. γ. 24. ἑαυτῷ. e, m. τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας. R. 25. αὐτῶν. k. ib. ἐν ἡμέρᾳ λ. γ, f, β. ἐν ἡμέρᾳ τριακοστῇ.
k et p ex corr. ἐν ἡμέραις τριάκοντα. R, 2, 3. ἡμέραις τριάκοντα. E. ib. ἀπέθανεν. f. 26. τῷ σοφιστῇ. γ. corr.
m. sec. 27. περὶ k. ib. Ἀθηναίων. β. 28. μήτε — χερσὶ om. β. ib. χερσὶ om. R. χερσὶν. γ, f. ib. τετυπηκόςτος.
γ, f, ρ, k et p ex corr. τετυπηκός. β, 2, 3, E. τετυπηκός. R. 29. τὸν om. β. ib. τεθνεῶτα. π. ib. αὐτῷ τε. R.
αὐτῶν τῆς. k. ib. πρῶτα. β. ib. Ἑλληνικὸν. β. 30. ἀφιέντες. γ. ἀφιέντας. 2. ib. ὑπὲρ ἑαυτοῦ. R. ib. ἢ τοῦ
ἱατροῦ μαρτυρία ἢ ἐπὶ τῷ οἴνῳ. γ. ἢ ἐπὶ τῷ οἴνῳ τοῦ ἱατροῦ μαρτυρία. 5.

ἐπειδὴ τοὺς Ἀριμασποὺς τοὺς μονομάτους ἔφη ξυγγενεῖς εἶναι τοῦ Φιλίππου, ὥσπερ τοῦ Δημοσθένους ἀπολελογημένου τοῖς Ἑλλήσιν ὑπὲρ τοῦ τραγικοῦ παιδῆμου καὶ τοῦ ἀρουραίου Οἰνομάου. ἀλλὰ μὴ ἐκ τούτων τὸν Ἀριστείδην, δηλοῦται δὲ αὐτὸν ὁ τε Ἰσοκράτης ὁ τοὺς Ἀθηναίους ἐξάγαγε τῆς θαλάττης καὶ ὁ ἐπιτιμῶν τῷ Καλλιξείνῳ ἐπὶ τῷ μὴ θάπτειν τοὺς δέκα καὶ οἱ βουλευόμενοι περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ ὁ μὴ λαβῶν Ἀίσχλην παρὰ τοῦ Κερσοβλέπτου τὸν σίτον καὶ οἱ παραιτούμενοι τὰς σπονδὰς μετὰ τὸ κτείνειν τὰ γένη, ἐν ᾗ μάλιστα ὑποθέσεων ἀναδιδάσκει ἡμᾶς, πῶς ἂν τις ἀσφαλῶς κενυδνευμένως τε καὶ τραγικῶς ἐννοίας μεταχειρίζαιτο. καὶ πλείους ἑτέρας ὑποθέσεις οἶδα εὐπαιδευσίαν ἐνδεικνυμένας τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἰσχὺν καὶ ἦθος, ἀφ' ὧν μᾶλλον αὐτὸν θεωρητέον, ἢ εἰ που καὶ παρέκτυσέ τι ἐς φιλοτιμίαν ἐκπεσῶν. καὶ τεχνικώτατος δὲ σοφιστῶν ὁ Ἀριστείδης ἐγένετο καὶ πολὺς ἐν θεωρήμασι, ὅθεν καὶ τοῦ σχεδιάζειν ἀπηνέχθη, τὸ γὰρ κατὰ θεωρίαν βούλεσθαι προάγειν πάντα ἀσχολεῖ τὴν γνώμην καὶ ἀπαλλάττει τοῦ ἐτοίμου. ἀποθανεῖν δὲ τὸν Ἀριστείδην οἱ μὲν οἴκοι γράφουσιν, οἱ δὲ ἐν Ἰωνίᾳ ἔτη βιώσαντα οἱ μὲν ἐξήκοντά φασιν, οἱ δὲ ἀγχοῦ τῶν ἑβδομήκοντα.

ἰ. Ἀδριανὸν δὲ τὸν Φοίνικα Τύρος μὲν ἤνεγκεν, Ἀθῆναι δὲ ἤσκησαν. ὡς γὰρ τῶν ἑμᾶντοῦ διδασκάλων ἦκουον, ἀφίκετο μὲν ἐς αὐτὰς κατὰ Ἡρώδη, φύσεως δὲ ἰσχὺν σοφιστικῆς τάτην ἐνδεικνύμενος καὶ οὐκ ἄθλος ὧν ὡς ἐπὶ μέγα ἤξει· ἐφοίτησε μὲν γὰρ τῷ Ἡρώδῃ ὅκτω καὶ δέκα Ἴσως γεγονῶς ἔτη καὶ ταχέως ἀξιώθεις, ὧν Σκέπτος τε καὶ Ἀμφικλῆς ἠξιοῦντο, ἐνεγράφη καὶ τῇ τοῦ Κλεψυδρίου ἀκροάσει, τὸ δὲ Κλεψυδρίου ὠδε εἶχεν· τῶν τοῦ Ἡρώδου ἀκροατῶν δέκα οἱ ἀρετῆς ἀξιούμενοι ἐπεσιτίζοντο τῇ ἐς πάντας ἀκροάσει κλεψύδραν ξυμμεμετρομένην ἐς ἑκατὸν ἔπη, ἃ διήμι ἀποτάδην ὁ Ἡρώδης παρητημένος τὸν ἐκ τῶν ἀκροατῶν ἔπαινον καὶ μόνον γεγονῶς τοῦ λέγειν. παραδεδωκότος δὲ αὐτοῦ τοῖς γνωρίμοις τὸ μηδὲ τὸν ταῦ πότου καιρὸν ἀνιέναι, ἀλλὰ κάκει τι ἐπισπουδάξειν τῷ οἴνῳ ξυνέπινε μὲν ὁ Ἀδριανὸς τοῖς ἀπὸ τῆς κλεψύδρας ὡς κοινωπὸς μεγάλου ἀπορρήτου, λόγου δὲ αὐτοῖς περὶ τῆς ἐκάστου τῶν σοφιστῶν ἰδέας προβαίνοντος παρελθὼν ἐς μέσους ὁ Ἀδριανὸς „ἐγὼ“ ἔφη „ὑπογράψω τοὺς χαρακτηῖρας οὐ κομματίων ἀπομνημονεύων ἢ νοιδίων ἢ κώλων ἢ ῥυθμῶν, ἀλλ' ἐς μίμησιν ἑμαυτὸν καθιστάς καὶ τὰς ἀπάντων ἰδέας ἀποσχεδιάζων σὺν εὐροίᾳ καὶ ἐπιείῃ τῇ γλώττῃ.“ παραλιπόντος δὲ αὐτοῦ τὸν Ἡρώδη ὁ μὲν Ἀμφικλῆς ἤγετο τοῦ χάριν τὸν διδάσκαλον αὐτῶν παρελθῶν αὐτὸς τε ἐρῶν τῆς ἰδέας ἐκείνους τε ἰδὼν ἐρῶντας „ὄτι“ ἔφη „οὗτοι μὲν οἴωι καὶ μεθύοντι παραδοῦναι μίμησιν, Ἡρώδη δὲ τὸν βασιλεῖα τῶν λόγων ἀγαπητὸν ἦν αἰνός τε καὶ νήφων ὑποκρίνωμαι.“ ταῦτα ἀπαγγελθέντα τῷ Ἡρώδῃ διέκεν αὐτὸν ὄντα καὶ ἄλλως ἦττω εὐδοξίας. ἐπήγγειλε δὲ τῷ Ἡρώδῃ καὶ ἀκροάσιν σχεδίου λόγου νεάζων ἔτι, καὶ ὁ Ἡρώδης οὐχ ὡς διαβάλλουσί τινες, βασκαίνων τε καὶ τωθάζων, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διακειμένου τε καὶ ἰλεῶ ἀκροασάμενος ἐπέρωσε τὸν νεανίαν εἰπὼν ἐπὶ πᾶσιν „κολοσσοῦ ταῦτα

1. Ἀριμασποὺς. γ. Ἀριμασποῦς. f, k. Ἀριμασποῦς. μ. ib. ἔφη om. β. 4. καὶ βουλευόμενοι. β. 5. παρὰ τοῦ. 1. ὑπὲρ τοῦ. 2. 3, E. 8. εὐπαιδευσίας. f. ib. ἐνδεικνυμένου. f, β, φ, π, γ, e, m. 9. παρέκτυσέ τε. e, m. 11. πάντας. k. 13. φασιν om. μ.

14. τῶν ἑαυτοῦ. R. 15. καὶ ἰσχύν. k. ib. σοφιστικωτάτης. R. 16. τῷ Ἡρώδῃ om. R. ib. Ἴσως γεγονῶς. 1, 0. γεγονῶς Ἴσως. 2, 3, e, m. ib. καὶ om. R. 17. ὧν Σικελίᾳ τε καὶ Ἀμφι... ἠξιοῦντο. R. ib. καὶ ὁ Ἀμφ. γ, f, k. 18. Κλεψυδρία... εἶχε. R. εἶχεν. γ. 19. ἐπεσιτίζοντο — ἀποτάδην om. R. ib. ἐς ᾗ ἔπη. β. 20. τῶν ἐκ. γ. ib. μόνον. R. f, k, β, 0. μόνον ov. γ (sic). μόνος. 2, 3, e, m. 21. τὸν om. e, m. 23. τῶν om. f. ib. ἐκάστης. β. 22. ἀπομνημονεύσας. R. 25. νοιδίων. γ. ib. ἰδέας. γ, f, φ, k, β. διανοίας. R, 2, 3, E. 26. ἐπιείῃ. 1 et p, 0, v. ἀφίεις. 2, 3, e, m. 27. ἐκείνους τε. γ. ib. εἰδῶς. μ, v. 28. μὲν om. R. ib. τῶν λόγων om. R. 29. ὑποκρίνωμαι. R, γ — β, m. ib. διέκεν. f. διέκειεν. e, m. 30. ὄντα καὶ ἄλλως ἦττω εὐδοξίας. γ. ἦττω καὶ ἄλλως ὄντα εὐδοξίας. om. C (ὑπὸ εὐδοξίας, ceteris omissis per lacunam R) et E. ib. ἐπήγγειλε. γ. ἐπέστειλε. R. ἀπήγγειλε. μ. ib. δὲ Ἡρώδη. π, γ, E. ib. νεάζων — ὡς καὶ (255, 5.) om. R. 31. ἀπὸ τοῦ διακειμένου καὶ ἰλεῶ. Θ. v. ἀπο τοῦ διακειμένου. 32. καὶ εἰπὼν. k. ib. πᾶσιν. γ.

Ὁ δὲ σοφιστὴς οὗτος πολὺς μὲν περὶ τὰς ἐννοίας καὶ λαμπρὸς καὶ τὰς διασκευὰς τῶν ὑποθέ- 5
σεων ποιικιλώτατος ἐκ τῆς τραγωδίας τοῦτο ἤρηκώς, οὐ μὴν τεταγμένος γε, οὐδὲ τῇ τέχνῃ ἐκόμ- 11
νος, τὴν δὲ παρασκευὴν τῆς λέξεως ἀπὸ τῶν ἀρχαίων σοφιστῶν περιβάλλετο ἤγῳ προσάγων μάλ-
λον ἢ κρότῳ. πολλαχοῦ δὲ τῆς μεγαλοφωνίας ἐξέπεσεν ἀταμιεύτως τῇ τραγωδίᾳ χρῆσάμενος.

ια'. Τὸν δὲ Βυζάντιον σοφιστὴν Χρῆστον ἀδικεῖ ἢ Ἑλλὰς ἀμελοῦντες ἀνδρὸς, ὃς ἄριστα 5
μὲν Ἑλλήνων ὑπὸ Ἡρώδου ἐπαιδεύθη, πολλοὺς δὲ ἐπαιδεύσει καὶ θαναμασίους ἀνδρας, ὧν ἐγένετο 591
ἱππόδρομος τε ὁ σοφιστὴς καὶ Φιλίσκος καὶ Ἰσαγόρας ὁ τῆς τραγωδίας ποιητὴς ῥήτορες τε εὐδοκί-
μοι Νικομήδης ὁ ἐκ τοῦ Περγάμου καὶ Ἀκύλας ὁ ἐκ τῆς ἐφου Γαλατίας καὶ Ἀρισταίνετος ὁ Βυ-
ζάντιος καὶ τῶν ἐλλογίμων φιλοσοφῶντων Κάλλαισχος τε ὁ Ἀθηναῖος καὶ ὁ ἐπὶ βωμῷ Σῶσις 10
καὶ πλείους ἕτεροι λόγου ἄξιοι. παιδεύονται δὲ αὐτῷ κατὰ τοὺς Ἀδριανοῦ τοῦ σοφιστοῦ καιροὺς 10
ἑκατὸν ἑμμισθοὶ ἀκροαταὶ ἦσαν καὶ ἄριστοι τούτων, οὓς εἶπον. Ἀδριανοῦ δὲ καθιδροθέντος ἐς
τὴν Ῥώμην ἐψηφίζοντο μὲν οἱ Ἀθηναῖοι πρεσβεύεσθαι ὑπὲρ Χρήστου τὸν Ἀθήνησιν αὐτῷ θρόνον
ἐκ βασιλείας αἰτοῦντες, ὁ δὲ παρελθὼν ἐς αὐτοὺς ἐκκλησιάζοντας διέλυσε τὴν πρέσβευσιν ἄλλα τε
διαλεχθεὶς ἀξιόλογα καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰπὼν „οὐχ αἱ μύρια τὸν ἄνδρα.“

Οἴνου δὲ ἠττώμενος παροινίας ἐκράτει καὶ εὐφροσύνης καὶ ἀγροχίας, ἣν ὁ οἶνος ἐπὶ τὰς γνώ- 15 11
μας τῶν ἀνθρώπων ἐσάγει, τοσοῦτον δὲ αὐτῷ περιῆν τοῦ νήφειν, ὥς καὶ ἐς ἀλεκτρούωνων ὠδὰς
προβάντος τοῦ πότου σπουδῆς αὐτὸν ἄπτεσθαι, πρὶν ὕπνου σπάσαι. διεβέβλητο δὲ μάλιστα πρὸς
τοὺς ἀλαζόνας τῶν νέων καίτοι χρησιμωτέρους τῶν ἄλλων ὄντας ἐς τὰς ξυμβολὰς τοῦ μισθοῦ.
Διογένη γοῦν τὸν Ἀμαστριανὸν ὄρῳν τετυφωμένον ἐκ μειρακίου καὶ περινοοῦντα μὲν σατραπείας, 592
περινοοῦντα δὲ αὐτὰς καὶ τὸ ἀγχοῦ βασιλείαν ἐστήξειν, λέγοντα δὲ, ὥς ὁ δεῖνα Αἰγύπτιος προει- 20
ρήμοι αὐτῷ ταῦτα, ὁ . . . . . μηδὲ τὰ ἑαυτοῦ σιωπῶν.

Τὴν δὲ ιδέα τῶν λόγων πεποιικιλταὶ μὲν ἐκ τῶν Ἡρώδου πλεονεκτιμάτων, λείπεται δὲ αὐ- 111
τῶν τοῦ ἐτοίμου, καθάπερ ἐν ζωγραφίᾳ ἢ ἀνευ χρωμάτων ἐσμοιογραφημένη μίμησις, προῦβη δὲ ἂν
καὶ ἐς τὸ ἴσον τῆς ἀρετῆς, εἰ μὴ πεντηκοντούτης ἀπέθανεν.

ιβ'. Πολυδεύκη δὲ τὸν Ναυκρατίτην οὐκ οἶδα, εἴτε ἀπαιδευτον δεῖ καλεῖν εἴτε πεπαιδευ- 25
μένον, εἴθ' ὅπερ εὔηθες δόξει, καὶ ἀπαιδευτον καὶ πεπαιδευμένον· ἐνθυμουμένῳ γὰρ αὐτοῦ τὰ
ὀνόματα ἱκανῶς ἐγγυμναστο τὴν γλῶτταν τῆς ἀττικιζούσης λέξεως, διοραῶντι δὲ τὸ ἐν ταῖς μελέ-
ταις εἶδος οὐδὲν βέλτιον ἐτέρου ἠττίκισεν. τάδε οὖν χρὴ περὶ αὐτοῦ εἰδέναι· Πολυδεύκης τὰ μὲν 11
κριτικὰ ἱκανῶς ἤσκητο, πατρὶ ξυγγενόμενος τοὺς κριτικούς λόγους εἰδόντι, τοὺς δὲ σοφιστικούς τῶν

1. ὁ σοφιστὴς. γ. ὁ δὲ σοφιστὴς. R, 3, e. ib. λαμπρὸς τὰς. e, m. 2. εἰρηκώς. ox. ib. γε om. μ, ox. 3. δια-
λέξεως. R. ib. περιβάλλετο. ox, g. ib. ἤγῳ — κρότον. μ, v. 4. ἀταμιεύτως. γ, f, k, β, o. ἀταμιεύτῳ. R, 2, 3,
e, m. ib. χρῆσάμενος. 1. χρῆσάμενος. 2, 3, E.
5. χρῆστον σοφιστὴν. R. ib. ἀμελοῦντες. β, l. ἀμελοῦσα. 2. ib. τοῦ ἀνδρὸς. 2. 6. ὑπὸ Ἡρώδου. μ, l, λ. ὑπὸ
Ἡρώδου. γ. 7. τε om. R. ib. ῥήτορες δὲ. μ. 8. Ἀκύλας. v. ib. τῆς ἐφου. 1, 2, p, φ, Val. τῆς ἐφας. π, g. τοῦ
τῆς ἐφου. e, m. τῆς ἐφου. o. ib. Γαλατίας. β. ib. Βυζάντιος. g. 9. ἐλλογίμων. π, g. ib. Κάλλαισχος τε. R, f,
φ, β, e. ib. ὁ Θηβαῖος. R. 10. παιδεύονται. f, φ, k, β. ib. τοῦ τοῦ. R. 11. εἰπὼν. γ. ib. δὲ οἱ. R. ib. κα-
θιδροθέντος. f, φ, k. ib. δὲ om. R, β. 12. πρεσβεύσαι. R. πρεσβεύεσθαι. γ, f, φ, k, β. πρεσβεύασθαι. γ. ib.
13. αὐτῶν. γ, φ. 14. αἱ om. β. ib. μύρια. E.
15. οἴνω. R. 16. ἐσάγει. R. ἄγει. γ. ib. δὲ om. λ. ib. αὐτῶν. k. ib. καὶ om. 2, m. 17. τοῦ πότου. 1. αὐτῷ
τοῦ πότου. 2, 3, E. ib. ὕπνου. 1 et p ex corr. ὕπνον. 2, 3, E. ib. σπάσαι. E. ib. δὲ om. R. 18. ξυμβολὰς.
R, γ, g, e. ib. Διογένην. λ, π, g. 19. γοῦν om. g. ib. τὸν om. λ. 20. λέγοντα ὡς. γ, f, φ, k. ib. ὡς δεῖνα. R.
ib. προειρήκει. b.
21. αὐτῶν. C. αὐτῷ. E. 22. ἐσμοιογραφημένη. γ. 23. ἀπέθανεν. 1, λ.
24. Πολυδεύκη. 2. ib. εἴτε ἀπαιδευτον δεῖ καλεῖν, εἴτε πεπαιδευμένον. γ, f, φ, k, β. εἴτε πεπαιδευμένον δεῖ
καλεῖν εἴτε ἀπαιδευτον. R, 2, 3, E. 25. ὁ εὔηθες. R. 26. ἐγγυμναστο. π, g. γυμναστο δὲ ἱκανῶς τῆς ἀττικι-
ζούσης λέξεως om. τὴν γλῶτταν. Θ. v. γυμναστο. 28. ἠττίκισεν. γ. 29. μὲν κριτικούς. γ. ib. τῶν λόγων om. R,
β, 2, 3, E.

λόγων τόλμη μᾶλλον ἢ τέχνη ξυνέβαλλε θαρρήσας τῇ φύσει, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἄριστα ἐπεφύκει. Ἀδριανῷ δὲ ἀκροατῆς γενόμενος ἴσον ἀφέστηκεν αὐτοῦ καὶ τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν ἐλαττωμάτων, ἤμιστα μὲν γὰρ πίπτει, ἤμιστα δὲ αἴρεται, πλὴν ἀλλ' εἰσὶ τινες ἠδονῶν λιβάδες διακεκραμένα τοῦ λόγου. ἰδέα δὲ αὐτοῦ διαλεγομένου μὲν ἦδε· „ὁ Πρωτεύς ὁ Φάριος τὸ θαῦμα τὸ Ὀμηρικὸν πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἰμορφαί, καὶ γὰρ ἐς ὕδωρ αἴρεται καὶ ἐς πῦρ ἄπτεται καὶ ἐς λέοντα θυμοῦται καὶ ἐς σὺν ὄρμῃ καὶ ἐς δράκοντα χωρεῖ καὶ ἐς πάρδαλιν πηδᾶ καὶ δένδρον ἦν γένηται, κομᾶ.“ μελετῶντος δὲ αὐτοῦ χαρακτῆρα ποιῶμεθα τοὺς νησιώτας τοὺς τὰ γένη πικράσκοντας ἐς τὴν ἀναγωγὴν τῶν φόρων, ἐπειδὴ βούλονται καὶ ἄριστα εἰρησθαι τήνδε τὴν ὑπόθεσιν, ἧς τὸ ἐπὶ πᾶσιν ὠδε εἴρηται·

10 „παῖς ἡπειρώτης ἀπὸ Βαβυλῶνος πατρὶ νησιώτῃ γράφει· δουλεύω βασιλεῖ δωρὸν ἐκ σατραπίου δοθεῖς, οὔτε δὲ ἱππὸν ἀναβαίνω Μηδικὸν οὔτε τόξον λαμβάνω Περσικόν, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ πόλεμον ἢ θήραν, ὡς ἀνὴρ, ἐξέρχομαι, ἐν γυναικωνίτιδι δὲ κάθημαι καὶ τὰς βασιλέως θεραπέυω καλλακᾶς, καὶ βασιλεὺς οὐκ ὀργίζεται, εὐνοῦχος γὰρ εἰμι. εὐδοκιμῶ δὲ παρ' αὐταῖς θάλατταν Ἑλληνικὴν διηγούμενος καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μυθολογῶν καλά, πῶς Ἡλεῖοι πανηγυρίζουσι, πῶς Δελφοὶ θεσπίζουσι, τίς ὁ παρ' Ἀθηναίοις Ἑλέου βωμός· ἀλλὰ καὶ σύ, πάτερ, μοι γράψε, πότε παρὰ Λακεδαιμονίοις Ἰακίνθια καὶ παρὰ Κορινθίοις Ἰσθμια καὶ παρὰ Δελφοῖς Πύθια καὶ εἰ νικῶσιν Ἀθηναῖοι ναυμαχοῦντες. ἔρρωσο καὶ τὸν ἀδελφόν μοι προσαγόρευσον, εἰ μήπω πύπραται.“ ταῦτα μὲν δὴ ὅποια τοῦ ἀνδρὸς τούτου ὄκοπεῖν ἔξεστι τοῖς ἀδεκάστως ἀκροαμένοις. ἀδεκάστους δὲ ἀκροατὰς καλῶ τοὺς μήτε εὐνοὺς μήτε δύσνοους. ἐλέγτο δὲ ταῦτα καὶ μελιγρᾶ τῇ φανῇ ἀπαγγέλλειν, ἣ καὶ βασιλέα Κόμμοδον θέλλας τὸν Ἀθήνησι θρόνον παρ' αὐτοῦ εὔρετο. ἐβίω μὲν οὖν ἐς ὀκτώ καὶ πενήκοντα ἔτη, ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ παιδί γνησίῳ μὲν, ἀπαιδευτῷ δὲ.

594 γ'. Καισάρεια δὲ ἡ Καππαδοκῶν ὄρει Ἀργαίῳ πρόσοικος Πανσανίου τοῦ σοφιστοῦ οἶκος. 25 ὁ δὲ Πανσανίας ἐκιδεῦθη μὲν ὑπὸ Ἡρώδου καὶ τῶν τοῦ Κλεφιδρίου μετεχόντων εἰς ἐγένετο, οὗς ἐκάλλον οἱ πολλοὶ διψῶντας, ἐς πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλεονεκτημάτων καὶ μάλιστα τὸ αὐτοσχεδιάζειν ἀπήγγελλε δὲ αὐτὰ παχεῖα τῇ γλώττῃ καὶ ὡς Καππαδοκαῖς ξύνηδες, ξυγκρούων μὲν τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συστέλλαν δὲ τὰ μηκυνόμενα καὶ μηκύνων τὰ βραχέα, ὅθεν ἐκάλλον αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον πολυτελῆ ὄψα πονήρωσ ἀρτύοντα. ἡ δὲ ἰδέα τῆς μελέτης ὑπτιωτέρα, 30 ἔρρωται δὲ ὁμοῦ καὶ οὐχ ἀμαρτάνει τοῦ ἀρχαίου, ὡς ὑπάρχει ταῖς μελέταις ξυμβάλειν, πολλαὶ γὰρ τοῦ Πανσανίου κατὰ τὴν Ῥώμην, οἳ δὴ καὶ καταβιόους ἀπέθανε γηράσκων ἤδη, τοῦ θρόνου μετέ-

1. ξυνέβαλλεν. γ. ξυνέβαλλε. R, 2, κ. ib. θαρρήσας. γ, κ. ib. καὶ γὰρ καὶ. g. ib. πεφύκει. κ. 2. ἴσον. R. 3. διακεκραμένα. R, γ, β. διακεκρυμένα. f, ρ, κ. διακεκραμένον. 2, 3, e, m. διακεκρυμένοι. o. 4. ἦδε. ve. ὠδε. C, E. 7. χωρεῖ om. 2, e, m. ib. παρδάλην. β. ib. πηδᾶ. γ, ve ἄπτεται. cell. C et o. ἄπτεται. e et m, ubi is. ἄπτεται. 8. ἀγωγὴν. f, ρ, κ. ib. τήνδε τὴν. γ, f, κ, 2, o. τὴν δὲ. π, g, e, m. τὴν. R. 9. οἷς. κ. 10. Βαβυλῶνα. β. 11. ἐκ σατραπείας. μ. 12. ὡς ἀνὴρ ἐξέρχομαι ἢ θήραν. R. ib. γυναικωνίτιδι. R, γ. 14. εὐδοκιμῶ δὲ. 1; o. εὐδοκιμῶ γὰρ. 2, π, g et p ex corr. e, m. ib. αὐτῆς. R. 15. μυθολογῶν. R, γ, f, ρ, μ, et p ex corr. e. μυθολογῶν. κ. μυθολογῶ. β, γ, ox, π, g, e, m. 16. ὁ Παναθηναίος. 2. 17. πάτερ μου. f. πάτερ μου. κ. πατήρ μου. e, m. ib. παρὰ om. R. 19. ἀδελφόν μου. κ. 21. ἔλεγε. R. 22. ἀπαγγέλλει. R. ib. εὔρετο. R. εὔρατο. 23. παιδί om. β.

24. δὲ om. μ. 25. ὑπὸ Ἡρώδη. g. ib. τοῦ om. f. τῶν δὲ Κλ. R. 27. ἀπήγγελλε. R, f, ρ, κ, β. ἀπήγγελλε. π (sic corr.) ἀπήγγελλε. 2, 3, E. ib. ταῦτα. R. ib. μὲν om. R. 28. συλλέγων. R. 29. πονήρωσ. ox, g et m. γο. πονήρωσ. 30. πολλαὶ γὰρ τοῦ. R. πολλαὶ γὰρ αἰ τοῦ. γ, f, ρ, κ, β, 3, o. πολλαὶ γὰρ αὐτοῦ. 2, e. 31. οἳ. γ. οἳ. 5 ib. ἀπέθανεν. f. ib. τοῦ θρόνου μετέχων. p in mg. deest in 5.

χαν, [καί] μετέχων δὲ καὶ τοῦ Ἀθήνησιν, ὅτε δὴ καὶ ἀπιῶν ἐκείθεν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διεξῆλθε, καιριώτατα τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἐπεφθέρξατο

„Θησεῦ, κάλιν με στρέψον, ὡς Ἴσω πόλιν.“

ιδ'. Ἀθηνόδωρος δὲ ὁ σοφιστὴς τὸ μὲν ἐς πατέρα ἦγον ἐπιφανέστατος ἦν τῶν κατὰ τὴν Αἴνον, τὸ δὲ ἐς διδασκάλους καὶ παιδεύσειν φανερώτατος τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἀριστοκλέους μὲν γὰρ ἤκουσε παῖς ἔτι, Χρήστου δὲ ἤδη ξυνιείς, ὅθεν ἀπ' ἀμφοῖν ἐκράθη τὴν γλῶτταν ἀττικίζων τε καὶ περιβολῆς ἐρμηνεύων. παιδεύων δὲ Ἀθήνησι κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς καὶ Πολυδεύκης ἐπαίδευσεν, ἐπέσιωπτεν αὐτὸν ταῖς διαλέξεσιν ὡς μειρακιώδη λέγων „οἱ Ταντάλου κῆποι“ δοκεῖν ἐμοὶ τὸ κοῦ- 595
φον τοῦ λόγου καὶ ἐπιπόλαιον φαντασίᾳ προσεικάξων οὕση τε καὶ οὐκ οὕση. ἐμβριδῆς δὲ καὶ τὸ ἴδιος γενόμενος ἐτελεύτα ἠβῶν ἔτι ἀφαιρεθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης τὸ καὶ πρόσω ἐλάσαι δόξης. 10

ιε'. Λαμπρόν ἐν σοφισταῖς καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ναυκρατίτης ἤγησεν. ἦν μὲν γὰρ τῶν μετε-
γόντων τοῦ ἱεροῦ τοῦ περὶ Ναύκρατιν ὀλίγοις Ναυκρατιτῶν ὑπάρχον, Ἡρώδου δὲ ἀκροατῆς μὲν,
οὐ μὴν ξηλωτῆς ἐγένετο, ἀλλ' ἐς τὸν Πολέμωνα μᾶλλον ὑπηνέχθη. τὸν γὰρ φοῖζον τοῦ λόγου καὶ
τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἐκ περιβολῆς φράζειν ἐκ τῆς Πολέμωνος σκηρῆς ἐσηγάγετο. λέγεται δὲ καὶ αὐ-
τοσηδιάσαι σὺν εὐροία ἀμηγάνῳ, δικῶν τε καὶ δικαστηρίων παρέτραγεν, οὐ μὴν, ὡς ὄνομα ἐν- 15
τεῖθεν ἄρασθαι. Μαραθῶνα δὲ αὐτὸν ἐκωνόμαζον, ὡς μὲν τινες, ἐπειδὴ τῷ Μαραθῶνι δῆμῳ
ἐνεγράφη Ἀθήνησιν, ὡς δὲ ἐνλίαν ἤκουον, ἐπειδὴ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς τῶν ὑποθέσεων τῶν Μαραθῶνι
κρουνοδνευσάντων θαμὰ ἐμνημόνευεν.

Κατηγοροῦσι δὲ τοῦ Πτολεμαίου τινὲς ὡς μὴ διορῶντος τὰς ὑποθέσεις, μηδὲ ὄπη ξυνεστᾶσί 11
τε καὶ μὴ, τεκμήριον τὸδε τιθέμενοι τῆς κατηγορίας ταύτης· τοὺς Μεσσηνίους οἱ Θηβαῖοι γρά- 20
φονται τὴν τῶν ἀχαριστησάντων, ἐπεὶ τοὺς φεύγοντας αὐτῶν μὴ ἐδέξαντο, ὅτε καὶ αἱ Θῆβαι ὑπὸ 596
Ἀλεξάνδρου ἤλωσαν. ταύτην γὰρ ἐπιφανῶς αὐτῷ εἰρημμένην τὴν ὑπόθεσιν καὶ σοφῶς, ὡς οἶόν τε,
σποφαντοῦσι λέγοντες, ὡς εἰ μὲν ζῶντος Ἀλεξάνδρου κρίνονται, τίς οὕτω θρασύς, ὡς καταψη-
φισθῆναι Μεσσηνίαν; εἰ δὲ τεθνεῶτος, τίς οὕτω πρῶτος, ὡς ἀπογνῶναι τὴν αἰτίαν; οὐ γὰρ ξυνιᾶ-
σιν οἱ ταῦτα διαβάλλοντες, ὅτι ἢ τῶν Μεσσηνίων ἀπολογία κατὰ ξυγγνώμην ἴσταται τὸν Ἀλέξαν- 25
δρον προισχομένον καὶ τὸν ἐκείνου φόβον, οὐ μὴδὲ ἢ ἄλλη Ἑλλὰς ἀπείρωσ εἶχεν. ταῦτά μοι ἀπο-
λελογῆσθαι ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς παραιτουμένῳ αὐτὸν ἀδίκου καὶ πεκανουρηγμένης αἰτίας· καὶ γὰρ δὴ
καὶ εὐφημώτατος σοφισταῶν οὗτος. πλεῖστα δὲ ἐπελθῶν ἔθνη καὶ πλείσταις ἐνομιλήσας πόλεσιν οὐ-

1. καὶ μετέχων δὲ καὶ. C, E, praeter f: καὶ μετέχων δὲ. Fo: μετῆξε δὲ καὶ. ib. ἀπιῶν. v. 2. καιριώτατα. f. καιριώτητα. k. ib. τὰ τοῦ. 2.
3. ἐς πατέρα. μ. τὸ γε μὴν ἐς πατέρας ἦγον. Θ. v. μὴν. ib. τῶν om. 2, 3, e, m. ib. τὸν Αἴνον. R. 5. ἐς διδασκάλου. μ. ib. Ἀριστοκλέους μὲν. R. Ἀριστοτέλους μὲν. μ. 6. ξυνιείς om. R cum lac. ib. ἐπ' ἀμφοῖν. k. ἀμφοῖν om. ἀπ'. f. ib. ἐκράθη. 1. ἐκράτει 2, 3, E. 7. δὲ καὶ περὶ τὰς Ἀθήνας. R. ib. καταχρόνους. γ. κατὰ τοὺς χρόνους. R. ib. καὶ om. μ. 8. ἐπέσιωπτεν. μ, v et m. 1a. ἐπέσιωπτεν. ἐπέσιωπτεν. 9. οὕση ἔτι. k. οὐκ οὕση τε καὶ. e. ib. ἐμβριδῆς. f. ἐμβριδῆς. k. ib. καὶ om. μ. 10. εἶδος. R. ib. τὸ καὶ. 1 et p ex corr. καὶ τὸ. 2, 3, E.
11. μὲν om. μ, v. 12. τοῦ περὶ Ναύκρατιν om. μ, π, e, m cum lac. ib. λόγοις. v. 13. ἐς τὸν Πολέμωνα. 1, μ, v. ἐς τὸν Πολέμωνος. sequente lac. φ, g, e, m. ἐς τὸν Πολέμωνος ἦγον. π. 14. ἐκ τῆς. 1. ἐκ τῆς τοῦ. 2, 3, E. ib. ἐσηγάγετο. k. ib. δὲ om. g. 15. ξύν. β. ib. παρέτραγεν. C, E, Fo: παρέτραγε μὲν. ib. ὡς ὄνος ἄρασθαι. R. 16. τινός. g. 18. ἐμνημόνευεν. 1, 3. ἐμνημόνευσε. 2, E. ἐμνημόνευσεν. v.
19. διορῶντο. v. 20. Θηβαῖοι. p, sec. m. Ἀθηναῖοι. 5. 21. ὅτε αἱ. γ. ὅτε καὶ αἱ. f, k et p ex corr. ὅτε καὶ R, 2, 3, E. ib. Ἀθῆναι. R. 22. καὶ om. γ. ib. ὡς om. R. 23. κρίνοντας. v. 24. Μεσσηνίαν ut. 20, 25. μ. ib. οὐ- 25
τως. e, m. 26. προισχομένον. f. προισχομένην. k. 27. πεκανουρηγμένου. R. πεκανουρηγμένης. γ. πεκανουρηγμέ-
νης. 5. 28. εὐφημώτατος. γ. εὐφημώτατος. f. εὐφημώτατος cum corr. εὐδοιμώτατος. ρ. εὐδο-
ιμώτατος. R, β, k, 2, 3, E.

λόγων τόλμη μάλλον ἢ τέχνη ξυνέβαλλε θαρρήσας τῇ φύσει, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἄριστα ἐπεφύκ
 Ἀδριανοῦ δὲ ἀκροατῆς γενόμενος ἴσον ἀφέστηκεν αὐτοῦ καὶ τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν ἐλαττι
 μάτων, ἥμισθα μὲν γὰρ πίπτει, ἥμισθα δὲ ἀφρεται, πλὴν ἄλλ' εἰσὶ τινες ἡδονῶν λιβάδες διακεκ
 μέναι τοῦ λόγου. ἰδέα δὲ αὐτοῦ διαλεγομένου μὲν ἦδε· „ὁ Πρωτεύς ὁ Φάριος τὸ θαυί
 5 τὸ Ὀμηρικὸν πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἰ μορφαί, καὶ γὰρ ἐς ὕδωρ α
 ρεται καὶ ἐς πῦρ ἄπτεται καὶ ἐς λέοντα θυμοῦται καὶ ἐς σὺν ὄρμῃ καὶ ἐς δρ
 κοντα χωρεῖ καὶ ἐς πάρδαλιν πηδᾶ καὶ δένδρον ἦν γένηται, κομᾶ.“ μελετῶντος
 αὐτοῦ χαρακτηῖρα ποιούμεθα τοὺς νησιώτας τοὺς τὰ γένη κικράσκοντας ἐς τὴν ἀναγωγὴν τῶν γ
 ρων, ἐπειδὴ βούλονται καὶ ἄριστα εἰρηθεῖν τήνδε τὴν ὑπόθεσιν, ἧς τὸ ἐπὶ πᾶσιν ὧδε εἰρητι
 10 „καὶς ἡπειρώτης ἀπὸ Βαβυλῶνος πατρὶ νησιώτῃ γράφει· δουλεύω βασιλεῖ δ
 ρον ἐκ σατραπίου δοθεῖς, οὔτε δὲ ἴππον ἀναβαίνω Μηδικὸν οὔτε τόξον λαμβά
 Περσικόν, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ πόλεμον ἢ θήραν, ὡς ἀνὴρ, ἐξέρχομαι, ἐν γυναικ
 νίτιδι δὲ κάθημαι καὶ τὰς βασιλέως θεραπεύω παλλακᾶς, καὶ βασιλεὺς ο
 ὄργιζεται, εὐνοῦχος γὰρ εἰμι. εὐδοκιμῶ δὲ παρ' αὐταῖς θάλατταν Ἑλλη
 15 κὴν διηγούμενος καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μυθολογῶν καλὰ, πῶς Ἡλεῖοι παν
 γυρίζουσι, πῶς Δελφοὶ θεσπίζουσι, τίς ὁ παρ' Ἀθηναίοις Ἐλέου βωμό
 ἀλλὰ καὶ σύ, πάτερ, μοι γράφε, πότε παρὰ Λακεδαιμονίοις Ἰακίνθια κ
 παρὰ Κορινθίοις Ἰσθμια καὶ παρὰ Δελφοῖς Πύθια καὶ εἰ νικῶσιν Ἀθηναῖ
 ναυμαχοῦντες. ἔρωσο καὶ τὸν ἀδελφόν μοι προσαγόρευσον, εἰ μή πω π
 20 πρᾶται.“ ταῦτα μὲν δὴ ὅποια τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἔσκεν ἔξεσι τοῖς ἀδεκάστως ἀκροωμένο
 ἀδεκάστους δὲ ἀκροατὰς καλῶ τοὺς μήτε εὔνους μήτε δύσνους. ἔλεγτο δὲ ταῦτα καὶ μελιχρᾶ
 φωνῇ ἀπαγγέλλειν, ἧ καὶ βασιλέα Κόμμοδον θέλξας τὸν Ἀθήνησι θρόνον παρ' αὐτοῦ εὔρε
 ἔβλω μὲν οὖν ἐς ὀκτώ καὶ πενήκοντα ἔτη, ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ παιδί γνησίῳ μὲν, ἀπαιδεύτῳ δὲ.

594 *γ'*. Καισάρεια δὲ ἡ Καππαδοκῶν ὄρει Ἀργαίῳ πρόδοικος Πανσανίου τοῦ σοφιστοῦ οἶκ
 25 ὁ δὲ Πανσανίας ἐπαιδευθὴ μὲν ὑπὸ Ἡρώδου καὶ τῶν τοῦ Κλεψυδρίου μετεχόντων εἰς ἐγένετο, κ
 ἐκάλουν οἱ πολλοὶ διψῶντας, ἐς πολλὰ δὲ ἀναφῆρων τῶν Ἡρώδου πλεονεκτημάτων καὶ μάλιστα
 αὐτοσχεδιάζειν ἀπήγγελλε δὲ αὐτὰ παχεῖα τῇ γλώττῃ καὶ ὡς Καππαδόκαις ξύνηδες, ξυγκρούων
 τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συστέλλων δὲ τὰ μηκνόμενα καὶ μηκύνων τὰ βραχέα, ὅθεν ἐκάλι
 αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον πολυτελῆ ὄψα πονήρας ἀρτύοντα. ἡ δὲ ἰδέα τῆς μελέτης ὑπτιωτέ
 30 ἔρωσται δὲ ὁμως καὶ οὐχ ἄμαρτάνει τοῦ ἀρχαίου, ὡς ὑπάρχει ταῖς μελέταις ξυμβλεῖν, πολλαὶ γ
 τοῦ Πανσανίου κατὰ τὴν Ῥώμην, οἱ δὲ καὶ καταβιούς ἀπέθανε γηράσκων ἦδη, τοῦ θρόνου με

1. ξυνέβαλλεν. γ. ξυνέβαλε. R, 2, π. ib. θαρρήσας. γ, π. ib. καὶ γὰρ καὶ. g. ib. πεφύκει. k. 2. ἴσος.
 ἴσον. E. 3. διακεκραμέναι. R, γ, β. διακεκρομέναι. γ, ρ, κ. διακεκρομένου. 2, 3, e, m. διακεκρομένοι. o. 4. ἰ
 νε. ὧδε. C, E. 7. χωρεῖ om. 2, e, m. ib. παρδάλην. β. ib. πηδᾶ. γ, ve ἄπτεται. cett. C et o. ἄπτεται. e et m,
 ἴσ. ἄπτεται. 8. ἀγωγὴν. γ, ρ, k. ib. τήνδε τὴν. γ, γ, k, 2, o. τὴν δὲ. π, γ, e, m. τὴν. R. 9. οἶς. k. 10. Βα
 λῶνα. β. 11. ἐκ σατραπείας. μ. 12. ὡς ἀνὴρ ἐξέρχομαι ἢ θήραν. R. ib. γυναικονίτιδι. R, γ. 14. εὐδοκιμῶ
 1; o. εὐδοκιμῶ γὰρ. 2, π, g et p ex corr. e, m. ib. αὐτῆς. R. 15. μυθολογῶν. R, γ, ρ, μ, et p ex corr.
 μυθολογῶν. k. μυθολογῶ. β, v, ox, π, γ, e, m. 16. ὁ Παναθηναίος. 2. 17. πάτερ μου. γ. πάτερ μου. k. πα
 μοι. e, m. ib. παρὰ om. R. 19. ἀδελφόν μου. k. 21. ἔλεγε. R. 22. ἐπαγγέλλει. R. ib. εὔρετο. R. εὔρατο.
 23. παιδί om. β.

24. δὲ om. μ. 25. ὑπὸ Ἡρώδη. g. ib. τοῦ om. f. τῶν δὲ Κλ. R. 27. ἀπήγγελλε. R, γ, ρ, k, β. ἀπήγγελλε.
 (sic corr.) ἀπήγγελλε. 2, 3, E. ib. ταῦτα. R. ib. μὲν om. R. 28. συλλέγων. R. 29. πονήρας. ox, g et m. γρ.
 νηρας. γ. 30. πολλαὶ γὰρ τοῦ. R. πολλαὶ γὰρ αἰ τοῦ. γ, γ, ρ, k, β, 3, o. πολλαὶ γὰρ αὐτοῦ. 2, e. 31. οἱ γ. οἱ
 ib. ἀπέθανεν. γ. ib. τοῦ θρόνου μετέχων. p in mg. deest in γ.

χων, [και] μετέχων δὲ καὶ τοῦ Ἀθήνησιν, ὅτε δὴ καὶ ἀπιδὼν ἐκείθεν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διεξήλθε, καιριώτατα τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἐπεφθέρχεται

„Θησεῦ, κάλιε με στρέψον, ὡς ἴθω πόλιε.“

ιδ'. Ἀθηνόδωρος δὲ ὁ σοφιστὴς τὸ μὲν ἐς πατέρα ἦγον ἐπιφανέστατος ἦν τῶν κατὰ τὴν Αἴνον, τὸ δὲ ἐς διδασκάλους καὶ παιδεύσειν φανερώτατος τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἀριστοκλέους μὲν γὰρ ἤκουσε παῖς ἔτι, Χρήστου δὲ ἤδη ξυνιείς, ὅθεν ἀπ' ἀμφοῖν ἐκράθη τὴν γλῶτταν ἀττικίζων τε καὶ περιβολῆς ἐρμηνεύων. παιδεύων δὲ Ἀθήνησι κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς καὶ Πολυδεύκης ἐπαίδευσεν, ἐπέσωκπτεν αὐτὸν ταῖς διαλέξεσιν ὡς μειρακιώδη λέγων „οἱ Ταντάλου κῆποι“ δοκεῖν ἐμοὶ τὸ κοῦ- 595
φον τοῦ λόγου καὶ ἐπιπόλαιον φαντασίᾳ προσεικάζων οὔση τε καὶ οὐκ οὔση. ἐμβριθῆς δὲ καὶ τὸ ἦθος γενόμενος ἐτελεύτα ἠβῶν ἔτι ἀφαιρεθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης τὸ καὶ πρόσω ἐλάσαι δόξης. 10

ιε'. Δαμπρόν ἐν σοφισταῖς καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ναυκρατίτης ἤχησεν. ἦν μὲν γὰρ τῶν μετε-
ρήτων τοῦ ἱεροῦ τοῦ περὶ Ναύκρατιν ὀλίγοις Ναυκρατιτῶν ὑπάρχον, Ἡρώδου δὲ ἀκροατῆς μὲν,
οὐ μὴν ζηλωτῆς ἐγένετο, ἀλλ' ἐς τὸν Πολέμανα μᾶλλον ὑπηρεχθη. τὸν γὰρ ροίζον τοῦ λόγου καὶ
τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἐκ περιβολῆς φράζειν ἐκ τῆς Πολέμανος σκηρῆς ἐσηγάγετο. λέγεται δὲ καὶ αὐ-
τοσηδιάσαι σὺν εὐροία ἀμηγάνῳ, δικῶν τε καὶ δικαστηρίων παρέτραγεν, οὐ μὴν, ὡς ὄνομα ἐν- 15
τεῦθεν ἄρασθαι. Μαραθῶνα δὲ αὐτὸν ἐπανόμαζον, ὡς μὲν τινες, ἐπειδὴ τῷ Μαραθῶνι δῆμῳ
ἰεγράφη Ἀθήνησιν, ὡς δὲ ἐνλίαν ἦκουον, ἐπειδὴ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς τῶν ὑποθέσεων τῶν Μαραθῶνι
προκινδυνεύσαντων θαμὰ ἐμνημόνευεν.

Κατηγοροῦσι δὲ τοῦ Πτολεμαίου τινὲς ὡς μὴ διορῶντος τὰς ὑποθέσεις, μηδὲ ὅπη ξυνεστᾶσι 11
καὶ μὴ, τεκμήριον τὸδε τιθέμενοι τῆς κατηγορίας ταύτης· τοὺς Μεσσηνίους οἱ Θηβαῖοι γρά- 20
φονται τὴν τῶν ἀχαριστησάντων, ἐπεὶ τοὺς φεύγοντας αὐτῶν μὴ ἐδέξαντο, ὅτε καὶ αἱ Θῆβαι ὑπὸ 596
Ἀλεξάνδρου ἤλωσαν. ταύτην γὰρ ἐπιφανῶς αὐτῷ εἰρημένην τὴν ὑπόθεσιν καὶ σοφῶς, ὡς οἶόν τε,
σποφαντοῦσι λέγοντες, ὡς εἰ μὲν ζῶντος Ἀλεξάνδρου κρίνονται, τίς οὕτω θρασύς, ὡς καταψη-
φισθῆναι Μεσσηνίαν; εἰ δὲ τεθνεώτος, τίς οὕτω πρῶτος, ὡς ἀπογνῶναι τὴν αἰτίαν; οὐ γὰρ ξυνη-
σιν οἱ ταῦτα διαβάλλοντες, ὅτι ἡ τῶν Μεσσηνίων ἀπολογία κατὰ ξυγγνώμην ἴσταται τὸν Ἀλέξαν- 25
δρον προισχομένων καὶ τὸν ἐκείνου φόβον, οὐ μὴδὲ ἡ ἄλλη Ἑλλάς ἀπείρωσ εἶχεν. ταῦτά μοι ἀπο-
λειλογῆσθαι ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς παραιτουμένῳ αὐτὸν ἀδίκου καὶ πεπανουρημένης αἰτίας· καὶ γὰρ δὴ
καὶ εὐφημώτατος σοφιστῶν οὗτος. πλείστα δὲ ἐπελεθῶν ἔθνη καὶ πλείσταίς ἐνομιλήσας πόλεσιν οὐ-

1. καὶ μετέχων δὲ καὶ C, E, praeter f: καὶ μετέχων δὲ. Fo: μετείχε δὲ καὶ. ib. ἀπιδὼν. v. 2. καιριώτατα. f. κριώτατα. k. ib. τὰ τοῦ. 2.

3. εἰς πατέρα. μ. τό γε μὴν ἐς πατέρα ἦγον. Θ. v. μὴν. ib. τῶν om. 2, 3, e, m. ib. τὸν Αἴνον. R. 4. εἰς διδασκάλου. μ. ib. Ἀριστοκλέου μὲν. R. Ἀριστοτέλους μὲν. μ. 6. ξυνιείς om. R cum lac. ib. ἐπ' ἀμφοῖν. k. ἀμφοῖν om. ἀπ'. f. ib. ἐκράθη. 1. ἐκράται. 2, 3, E. 7. δὲ καὶ περὶ τὰς Ἀθήνας. R. ib. καταχρόνους. r. κατὰ τοὺς χρόνους. R. ib. καὶ om. μ. 8. ἐπέσωκπτεν. μ, v et m. Ia. ἐπέσωκπτεν. ἐπέσωκπτεν. ζ. 9. οὔση ἔτι. k. οὐκ οὔση τε καὶ. e. ib. ἐμβριθεῖς. f. ἐμβριθῆς. k. ib. καὶ om. μ. 10. εἶδος. R. ib. τὸ καὶ. 1 et p ex corr. καὶ τὸ. 2, 3, E.

11. μὲν om. μ, v. 12. τοῦ περὶ Ναύκρατιν om. μ, π, e, m cum lac. ib. λόγοις. v. 13. ἐς τὸν Πολέμανα. 1, μ, v. ἐς τὸν Πολέμανος. sequente lac. φ, g, e, m. ἐς τὸν Πολέμανος ἦγον. π. 14. ἐκ τῆς. 1. ἐκ τῆς τοῦ. 2, 3, E. ib. ἐσηγάγετο. k. ib. δὲ om. g. 15. ξῶν. β. ib. παρέτραγεν. C, E, Fo: παρέτραγε μὲν. ib. ὡς ὄνομα ἀρασθαι. R. 16. τινός. g. 18. ἐμνημόνευεν. 1, 3. ἐμνημόνευσε. 2, E. ἐμνημόνευσεν. v.

19. διορῶντο. v. 20. Θηβαῖοι. p, sec. m. Ἀθηναῖοι. ζ. 21. ὅτε αἱ. r. ὅτε καὶ αἱ. f, k et p ex corr. ὅτε καὶ R, 2, 3, E. ib. Ἀθήναι. R. 22. καὶ om. r. ib. ὡς om. R. 23. κρίνοντας. v. 24. Μεσσηνίων at. 20, 25. μ. ib. οὐ- τως. e, m. 26. προισχομένων. f. προισχομένην. k. 27. πεπανουρημένου. R. πεπανουρημένης. r. πεπανουρημέ- νης. ζ. Sc. πεπανουρημένης. 28. εὐφημώτατος. r. εὐφημώτατος. f. εὐφημώτατος omi corr. εὐδοκμαίτατος. q. εὐδο- κμαίτατος. R, β, k, 2, 3, E.

δαμοῦ διέβαλε τὸ ἑαυτοῦ κλέος, οὐδὲ ἦττων ἢ προσεδοκήθη ἔδοξεν, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὄχη-
ματος τῆς φήμης πορευόμενος διήει τὰ ἄσθη. ἐτελεύτα δὲ γηραιὸς ἐν Αἰγύπτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς
οὐκ ἀφαιρέθεις μὲν ὑπὸ τῆς κεφαλῆς φεύματος, ἐπικοπέεις δέ.

597 ις'. Εὐοδιανὸν δὲ τὸν Σμυρναῖον τὸ μὲν γένος ἐς Νικήτην τὸν σοφιστὴν ἀνήγεν, αἱ δὲ
οἴκοι τιμαὶ ἐς τοὺς ἀρχιερέας τε καὶ στεφανουμένους τὴν ἐπὶ τῶν ὄπλων, τὰ δὲ τῆς φωνῆς ἄθλα
ἐς τὴν Ῥώμην καὶ τὸν ἐκείνη θρόνον. ἐπιταχθεὶς δὲ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις, τὸ δὲ
ἔθνος τοῦτο ἀγέρωχοι καὶ χαλεποὶ ἀρχθῆναι, ἐπιτηδειότατος τὴν ἀρχὴν ἔδοξε καὶ κρείττων ἢ λαβεῖν
αἰτίαν. υἱοῦ δὲ αὐτῷ τελευτήσαντος ἐν τῇ Ῥώμῃ οὐδὲν θῆλυ οὐδὲ ἀγεννὲς ἀνεφθέγγατο, ἀλλ' „
τέκνον“ τρεῖς ἀνακαλέσας ἔθαψεν. ἀποθνήσκοντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ῥώμην παρήσαν μὲν οἱ ἐπι-
10 τήδειοι πάντες, βουλὴν δὲ αὐτῶν ποιουμένων ὑπὲρ τοῦ σώματος, εἴτε χρὴ καταδάπτειν αὐτόδι
εἴτε ταριχεύσαντας πορθεύειν ἐς τὴν Σμύρναν ἀναβοήσας ὁ Εὐοδιανὸς „οὐ καταλείπω“ ἔφη „τὸν
υἱὸν μόνον.“ ὥδε μὲν δὴ σοφῶς ἐπέσκηψε τὸ τῷ παιδί ξυνταφῆναι. ἀκροατῆς δὲ Ἀριστοκλέους
γενόμενος πανηγυρικῆς ἰδέας ἤψατο ἐν στρυφνῷ κρατῆρι συγκεράσας οἶον νᾶμα πότιμον. εἰσὶ δὲ
οἱ φασι καὶ Πολέμανος ἠμροᾶσθαι αὐτόν.

15 ις'. Ῥοῦφον δὲ τὸν ἐκ τῆς Περίουδου σοφιστὴν μὴ ἀπὸ τῆς οὐσίας, μηδὲ εἰ πολλοὶ ὕπα-
τοι τὸ ἐκείνου γένος, μηδὲ εἰ τὴν τῶν Πανελληνίων Ἀθήνησιν εὐκλεῶς ἤρξεν, ταυτὶ γὰρ εἰ καὶ
πλείω λέγοιτο, οὐπω τῇ σοφίᾳ τοῦ ἀνδρὸς παραβεβλήσθαι ἄξια, ἀλλ' ἢ γλωττα θηλοῦτω αὐτὸν
καὶ ἢ ξύνεσις, ἢ περὶ τὰς ἐσχηματισμένας μάλιστα τῶν ὑποθέσεων ἐχρήσατο. τὴν δὲ ἰδέαν ταύτην
ἔθανμάσθη πρῶτον μὲν, ὅτι χαλεπὴ ἐμνηνεῦσαι, δεῖ γὰρ ἐν ταῖς κατὰ σχῆμα ξυγκειμέναις τῶν
20 ὑποθέσεων τοῖς μὲν λεγομένοις ἡνίας, τοῖς δὲ διαπωμένοις κέντρον, ἔπειτα, οἶμαι, καὶ διὰ τὴν
ἑαυτοῦ φύσιν, ἐκκειμένως γὰρ τοῦ ἡθους καὶ ἀπανουργῶς ἔχων ὑπεκρίνετο εὖ, κἂν μὴ ἐπεφύκει.
598 πλουσιώτατος δὲ τῶν κατὰ τὸν Ἑλλησποντον καὶ Προποντίδα γενόμενος καὶ δόξης αὐτῷ ἐπὶ τῷ
σχεδιάζειν πολλῆς μὲν ὑπαρχούσης Ἀθήνησι, πολλῆς δὲ ἐν Ἰωνίᾳ τε καὶ Ἰταλίᾳ, οὐδαμοῦ κατέ-
στησεν ἑαυτὸν ἐς ἀπέχθειαν ἢ πόλεως ἢ ἀνδρός, ἀλλὰ πρᾶιτης ἦν χρηματιστής. ἐλέγετο δὲ καὶ
25 γυμναστικῇ κρατύνειν τὸ σῶμα ἀναγκοφραγῶν αἰεὶ καὶ διακονῶν αὐτὸ παραπλησίως τοῖς ἀγωνίζο-
μένοις. ἀκροατῆς δὲ Ἡρώδου μὲν ἐν παισίῳ, Ἀριστοκλέους δὲ ἐν μειρακίοις γενόμενος καὶ μεγά-
λων ὑπ' αὐτοῦ ἀξιοθεῖς ἐλαμπύριετο τῷ Ἡρώδῃ μᾶλλον δεσπότην τε αὐτόν καλῶν καὶ Ἑλλήνων

1. διέβαλλε. v. ib. ἦττων. 2, φ, κ, γ, ε, m. in p ἦττων est a sec. m. 2. τὰς πόλεις. R, β. ib. ὑπὸ. 1 et p
ἐκ

ex corr. ἀπὸ. 2, 3, E. 3. ἐπικοπέεις. p.

4. δὲ ὁ Σμυρναῖον. β. ib. ἦγεν. γ. ib. οἴκοι. 1 et p ex corr. οἴκου. 2, 3, E. 5. τοῦς om. v. 6. ἐκείνη. γ, δ, ρ, κ, ο. ἐκείνης. β. ἐκεῖ. μ. ἐκεῖθεν. ox, v, 3, e, m. ib. Διονύσιον τεχνίταις. R. 7. ἀγέρωχον. R, 2. ib. χα-
λεποὶ. γ, δ, κ, β et p ex corr. ο. λεπτοί. R, 2, 3, e, m et θ. v. λεπτόν. ib. ἔδοξεν. γ, δ. ib. κρείττων. 1. 8. αὐτῷ om. R. ib.
ἀγεννὲς. R, γ, δ, β, ρ, π. ἀγεννὲς. 5. 9. παρήσαν οἱ ἐπιτηδειότατοι. R. 10. αὐτῶν om. R. ib. περὶ τοῦ. μ. ib.
αὐτό. μ. 11. ταριχεύσαντες. γ. ib. ἐπὶ τῆν. R. ib. Σμύρνην. γ. ib. ἔφη, τὸν υἱὸν μόνον. γ, δ, ρ, κ, β. τὸν υἱόν,
ἔφη, μόνον. R, 2, 3, E. 12. δὴ om. ox. ib. τὸ om. 2, e, m. ib. συνταφῆναι. μ, π. 13. οἱ νᾶμα. R. οἶον
νᾶμα. μ, γ. 14. ἀμροᾶσθαι. μ. ἀμροᾶσθαι. v. ἀμροᾶσθαι. γ. ib. αὐτοῦ. R.

15. τὸν om. m. 16. τῆν. 1. τῆς. 2, 3, E. ib. ἤρξεν. γ, δ. ib. καὶ om. γ. 17. περιβεβλήσθαι. f. 18. περὶ
om. R, β, 2, φ, κ, γ, ε, m (ubi in mg. κατὰ.) ἐς τὰς. p pr. m. ταῖς ἐσχηματισμέναις. 2. 19. ἔθανμάσθη. R. ἔθαν-
μασάσθη. f. ib. ὅτι χαλεπὴ. p. χαλεπὴ. 5 praeter o: γὰρ χαλεπὴ. ib. ἐμνηνεῦσαι. 1 et p. ἐμνηνεῦσαι. 2. ἐμνηνεῦσαι.
π, γ et m. cum lac. ib. ξυγκειμέναις. γ. συγκειμέναις ὑποθέσει. R. 20. κέντρον. 1, ρ, ο. κέντρον. 2, π, γ, ε, β.
ib. οἶμαι καὶ διὰ. 1, 2, ρ. οἶμαι. . . . α. φ. οἶμαι. . . . e et m (ubi in mg. διὰ τῆν.) οἶμαι κατὰ τῆν. π, γ. 21.
ἐκκειμένον. ρ. ἐκκειμένως. celt. C et e, m ubi γρ. ἐκκειμ. ἐκκειμένως. o. ib. κἂν μὴ. C, E. Fo: καὶ ἂ μὴ. 22. ἢ
κατὰ. C, E. Sc. δὲ τῶν κατὰ. ib. Ἑλλησποντον. R. Ἑλλησπονδον. μ, v. ib. αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ. R. 23. Ἀθήνησιν. γ.
ib. τὲ om. 2, 3, e, m. 24. πρᾶσιτης. 2 et m. γρ. 25. ἀναγκοφραγῶν. γ in mg. ἀναγκοφραγῶν celt. C. (ἀναγκοφ-
ραγεῖν. R.) et E. ib. αὐτῷ. γ. ib. δὲ om. γ. 27. ἀξιοθεῖς ὑπ' αὐτοῦ. β. ib. τε αὐτόν καλῶν. γ, δ, κ, β. αὐτὸν
ἀποκαλῶν. R, 2, 3, E.

γλιῶταν και λόγων βασιλέα και πολλά τοιαῦτα. ἐτελεύτα δὲ οἴκοι ἐν και ἐξήκοντα ἔτη γενόμενος και ἐπὶ παισίῳ, ὑπὲρ ὧν γε μέγα οὐδὲν ἔχω εἰπεῖν, πλήν γε δὴ ὅτι ἀπ' ἐκείνου.

ιγ'. Ὀνόμαρχος δὲ ὁ ἐκ τῆς Ἄνδρου σοφιστῆς οὐκ ἐθανυμάζετο μὲν, οὐ μεμπτός δὲ ἐφαίνετο. ἐπαίδευσε μὲν γὰρ κατὰ χρόνους, οὓς Ἀδριανός τε και Χρῆστος Ἀθήνησι, πρόσοικος δὲ ὧν τῆς Ἀσίας τῆς Ἰωνικῆς ιδέας οἶον ὀφθαλμίας ἔσπασε, σπουδαζομένης μάλιστα τῇ Ἐφέσῳ, ὅθεν ἔδδοκει τισὶν οὐδ' ἠμροᾶσθαι Ἡρώδου καταψευδομένοις τοῦ ἀνδρός· τὸ μὲν γὰρ τῆς ἐρμηρείας παρέφθορον ἔσθ' ὅπη δὲ ἦν εἴρηκα αἰτίαν, αἱ δὲ ἐπιβολαὶ τῶν νοημάτων Ἡρώδειοί τε και ἀπορρήτως γλυκείαι. ἔξεστι δὲ αὐτὸν θεωρεῖν ἐπὶ τοῦ τῆς εἰκόνος ἐρῶντος, εἰ μὴ μειρακιευέσθαι δόξω. εἴρηται δὲ ὧδε· „ὦ κάλλος ἔμψυχον ἐν ἀψύχῳ σώματι, τίς ἄρα σε δαιμόνων ἐδημιούργησεν; κειθῶ τις ἢ χάρις ἢ αὐτός ὁ Ἐρως, ὁ τοῦ κάλλους πατήρ; ὡς πάντα σοὶ πρόσεστιν ἐν ἀληθείᾳ προσώπου στάσις χροῶς ἄνθος βλέμματος κέντρον μεδίαμα κεχαρισμένον παρειῶν ἔρευθος ἀκοῆς ἴχνος. ἔχεις δὲ και φωνὴν μέλλουσαν ἀεὶ. τάχα τι και λαλεῖς, ἀλλ' ἐμοῦ μὴ παρόντος, ἀνέραστε και βάσκανε, πρὸς πιστὸν ἐραστὴν ἄπιστε. οὐδενός μοι μετέδωκας ῥήματος. τοιγαροῦν τὴν φρικωδεστάτην ἄπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς ἀρὰν ἐπὶ σοὶ θήσομαι· εὐχομαί σοι γῆ-ραῖσαι.“ τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθήνησι, οἱ δὲ οἴκοι, μεσαιπόλιόν τε και παριόντα ἐς γῆρας, γενέσθαι δὲ ἀγροικότερον τὸ εἶδος και κατὰ τὸν Μάρκου τοῦ Βυζαντίου ἀρχμόν.

ιδ'. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Ἡρακλείδῃ μὲν ἐναντία ἐπαίδευσε τὸν Ἀθήνησι θρόνον κατεληφότι, λόγου δὲ ἐπεμελήθη πολιτικοῦ και εὐ κεκολασμένου, ἦττον δὲ ἀγωνιζομένου, κερβολὴ γὰρ ἄπεστιν αὐτοῦ και πνεῦμα. ὄντι δὲ αὐτῷ κακῶ τὰ ἐρωτικά γίγνεται παῖς ἐξ ἀδίκων γάμων Ρουφίνος ὁ ἐπ' αὐτῷ σοφιστεύσας οὐδὲν γόνιμον, οὐδὲ ἐκ καρδίας, ἀλλὰ τῶν ἐκείνου κομματίων τε και νοιδίαν ἐχόμενος, ἐφ' ᾧ και λαβὼν αἰτίαν ἐξ ἀνδρός σοφοῦ „οἱ νόμοι“ ἔφη „διδόασί μοι χρῆσθαι τοῖς πατρώοις.“ και ὅς „διδόασι μὲν“, εἶπεν „ἀλλὰ τοῖς κατὰ νόμους γεγρονόσι“. καθάπτονται δὲ αὐτοῦ τινες και τὸ σταλῆναι ἐς Μακεδονίαν μισθωτὸν οἰκίας οὐδὲ εὐ κρατούσης. ἀλλ' ἀφείσθω τῶν τοιούτων· εὐροιμεν γὰρ ἂν και τῶν πολῶν σοφῶν ἐνίους πολλὰ και ἀνελεύθερα ὑπὲρ χρημάτων πράξαντας, οὐ μὴν τὸν γε Ἀπολλώνιον τοῦτον, κοινήν τε γὰρ παρέσχε τὴν οὐσίαν τῶν Ἑλλήνων τοῖς δεομένοις, και οὐ βαρὺς ὑπὲρ μισθοῦ ξυμβῆναι. ἐτελεύτα δὲ ἐβδομημοντούτης Ἀθήνησιν ἔχων ἐντάφιον τὴν ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων εὐνοίαν. Ἀδριανοῦ μὲν και Χρήστου τῶν σοφιστῶν ἀμροατῆς ἐγένετο, ἀμφοῖν δὲ ἀφέστηκεν, ὅσον οἱ μὴ ἀκούσαντες. ἐφεώρα δὲ τὰς ὑποθέσεις ὑπεξίαν μὲν τοῦ κοινοῦ, καιρὸν δὲ πλείω τοῦ ξυμμέτρου.

ιζ'. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Ἀθηναῖος ὀνόματος μὲν ἠξιώθη καθ' Ἑλληνας, ὡς ἱκανὸς τὰ

2. ὑπὲρ ὧν γε. 1. ὑπὲρ ὧν. 2, 3, E. ib. οὐδὲν μέγα. R. ib. εἰπεῖν ἔχω. β, 2, 3, E. ib. διότι. R. ib. ὅτι om. r. 3. Ὀνόμαρχος. r, f, k, β, p. Οἰνόμαχος. R. Οἰνόμαρχος. 2, π, g, φ, E. ib. δὲ om. r, f, k, p, g. ib. ὁ ἀπὸ. v. 4. μὲν om. R. 5. οὐσίας. f. ib. σπουδαζομένου. R. ib. σπουδαμένης. μ. 6. καταψευδομένης. β. ib. τὸ μὲν. μ, v, o. τὰ μὲν. p a sec. m. et k. τί μὲν. R, r, g, e, m. 7. Ἡρώδιοι. r. 7. τῆς om. g. 9. ὦ κάλλος. g. ib. ἔω om. v. 10. ὁ ἔρως. r, f, β, p. ἔρως. 11. τάσις. k. 12. μεδίασμα. R, v. ib. παρειῶν ἔρευθος. 1, o. παρειῶν ἄνθος. 2, p, φ, e, m. παρειῶν ἴμερος. π, g. ib. και om. 2. καλεῖς. φ, π, g, e, m. corr. B. ib. ἀλλ' om. R. 14. ἄπιστε. R. 15. ἀεὶ. f. ib. σοὶ. f, k. σε. 1. ib. γηράσαι. 1. praeter ve. 16. οἱ μὲν Ἀθήνησι. om. ox. 17. ἀγροικότερος. k. ib. και om. R. ib. Μάρκον. r. Μάρκου τὸν. f. 18. Ἀθήνησι om. μ. cum. lac. 20. κακῶ om. g. 21. αὐτῶν. k. ib. οὐδὲ. β. 22. τε om. μ. 23. τοῖς κερῶ- τοῖς. R. ib. τοῖς om. f, k. ib. γεγρονόσι sed corr. r. 24. μισθωτὸν. r. μισθῶ τῆς οἰκίας εὐ κρατούσης. R. 25. τῶν μὲν. R. ib. πολῶν σοφῶν. r, φ, v, e. πολυσοφῶν. 1. 26. τὸν τε. R. ib. βουλομένοις. R. 28. μὲν γὰρ. R, β. 29. ἀφέστηκεν. β. ib. ὡς οἱ. R. ib. οἱ μὴδὲν. k. οἱ μὴ. π, g. οἱ μὴδὲ. 1. 31. και ἀμφί. R.

δικανικά και τὰ ἀμφὶ μελέτην οὐ μωπτός, ἐκαίδευσε δὲ Ἀθήνησι καθ' Ἡρακλείδην τε καὶ τὸν ὀμάννυμοι τοῦ πολιτικοῦ θρόνου προεστῶς ἐπὶ ταλάντω. διαπρεπῆς δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ γενόμενος ἐν τε πρεσβείαις ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐπρέσβευσεν ἐν τε λειτουργίαις, ἃς μεγίστας Ἀθηναῖοι νομίζουσι, τὴν τε ἐπάννυμον καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ὄπλων ἐπετρόπη καὶ τὰς ἐξ ἀνακτόρου φωνὰς ἤδη γηράσκων, Ἡρακλείδου μὲν καὶ Λογίμου καὶ Γλαύκου καὶ τῶν τοιούτων ἱεροφαντῶν εὐφρανία μὲν ἀποδέων, σεμνότητι δὲ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ κόσμῳ παρὰ πολλοὺς δοκῶν τῶν ἄνω.

11 Πρεσβείων δὲ παρὰ Σεβήθρον ἐν Ῥώμῃ τὸν αὐτοκράτορα ἀπεδύσατο πρὸς Ἡρακλείδην τὸν σοφιστὴν τὸν ὑπὲρ μελέτης ἀγῶνα, καὶ ἀπῆλθεν ὁ μὲν τὴν ἀτέλειαν ἀφαιρεθεὶς, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος δῶρα ἔχων. διαδόντος δὲ τοῦ Ἡρακλείδου λόγον οὐκ ἀληθῆ ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλωνίου, ὡς αὐτίκα δὴ 10 βαδιουμένου ἐς Λιβύην, ἠνίκα [Λεκτίνης] ἦν ὁ αὐτοκράτωρ ἐκεῖ καὶ τὰς ἐξ ἀπάσης γῆς ἀρετὰς συνῆγεν, καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος „ᾧρα σοὶ ἀναγγινώσκω τὸν πρὸς Λεκτίνην“ „σοὶ μὲν οὖν“, ἢ δ' ὁ Ἀπολλώνιος, „καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀτελείας γέγραπται“.

111 Βαλβίδα μὲν δὴ τοῦ λόγου ὁ Ἀπολλώνιος ἐκ τῆς Ἀδριανοῦ ἰδέας βέβληται ἄτε δὴ καὶ ἀκροατῆς γενόμενος, παραλλάττει δὲ ὅμως ἐς ἑνθμοὺς ἐμμέτρους τε καὶ ἀναπαίοντας, οὓς εἰ φυλάξαιτο, 15 σεμνοπρεπῆς τὴν ἀπαγγελίαν δοκεῖ καὶ βεβηκῶς. τουτὶ δὲ ἐστὶν εὐρεῖν καὶ ἐπ' ἄλλων μὲν ὑποθέσεων, μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῦ Καλλίου, ὃς ἀπαγορεύει τοῖς Ἀθηναίοις πυρὶ μὴ θάπτειν „ὑψηλὴν ἄρον, ἄνθρωπε, τὴν δᾶδα. τί βιάζῃ καὶ κατάγεις κάτω καὶ βασανίζεις τὸ πῦρ; οὐράνιον ἐστὶν, αἰθέριον ἐστὶν, πρὸς τὸ ξυγγενὲς ἔρχεται τὸ πῦρ. οὐ κατάγει νεκρούς, ἀλλ' ἀνάγει θεούς. ἰὼ Προμηθεῦ δαδούχε καὶ πυρφορε, 20 οἷά σου τὸ δῶρον ὑβρίζεται· νεκροῖς ἀναισθητοῖς ἀναμίγνυται. ἐπάρηξον βοήθησον κλέψον, εἰ δυνατόν, κἀκεῖθεν τὸ πῦρ.“ παρεθέμην δὲ ταῦτα οὐ παραιτούμενος αὐτὸν τῶν ἀκολάστων ἑνθμῶν, ἀλλὰ διδάσκων, ὅτι μηδὲ τοὺς σαφρονεστέρους ἑνθμοὺς ἠγνοεῖ. ἐτελεύτα μὲν οὖν ἀμφὶ τὰ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη πολὺς καὶ ἐν τῷ Ἀθηναίων δῆμῳ πνεύσας, ἐτάφη δὲ ἐν τῷ προαστείῳ τῆς Ἐλευσινιάδε λεωφόρον. ὄνομα μὲν δὴ τῷ προαστείῳ Ἰερά 25 σπη, τὰ δὲ Ἐλευσινόθεν ἰερά, ἐπειδὴν ἐς ἄστὺ ἀγῶσιν, ἐκεῖ ἀναπαύουσιν.

603 καί. Ἀναγράψω καὶ Πρόκλον τὸν Ναυκρατίτην εἰδὼς εὖ τὸν ἄνδρα, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν ἐμῶν διδασκάλων εἰς οὗτος. Πρόκλος τοίνυν ἦν μὲν τῶν οὐκ ἀφανῶν κατ' Ἀἴγυπτον, στασιάζουσαν δὲ ἰδῶν τὴν Ναύκρατιν καὶ παρὰ τὰ ἤδη πολιτεύοντας τὴν Ἀθήνησιν ἡσυχίαν ἡσπάδατο καὶ ὑπεκπεύσας ἐκεῖ ἔξη πολλὰ μὲν ἀγαθῶν χρήματα, πολλοὺς δὲ οἰκέτας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν μεγαλοπρεπῶς κεκοσμημένην. εὖ δὲ ἀκούων Ἀθήνησι καὶ τὸν ἐν μείρακι χρόνον ἠῦδοκίμῃσε πολλῷ μᾶλλον ἀνὴρ γενόμενος, πρῶτον μὲν ἐπὶ τῇ τοῦ βίου αἰρέσει, ἔπειτα, οἶμαι, καὶ ἐπὶ

2. καὶ om. o. 4. τὴν τε. 1, μ, ν, ρ. τὴν δὲ. 5. ib. ὄπλων, ἐπετρόπη. e, m. ὄπλων. ἐπετρόπη. o. ib. ἐξ ἀνακτόρου. R, γ, f, β et ρ a pr. m. ἀνακτόρου. ρ sec. m. et k, 2, 3. 5. Ἡρακλείδου μὲν. 1. Ἡρακλείδου. 2, 3, E.

7. Σεβήθρον. 2, ρ. 9. δῶρον. R. ib. διαδόντος. γ, f, β. καὶ διδόντος. R. διαδιδόντος. 5. 10. ἠνίκα Λεκτίνης. C, E. del. Λεκτίνης. Val. ib. αὐτοκρ. C, E. Sc. ὁ αὐτοκρ. ib. συνῆγεν. γ, f, ρ. ἤγε. R. 11. ᾧρα. R. ib. ἀναγγινώσκω. π, g. ib. οὖν om. μ. 12. καὶ γὰρ — λόγον om. R, γ, et ρ a. pr. m. ib. τῆς om. β, 2.

13. βαλβίδα. C, E. μέντοι τοῦ λόγου. ρ, k. ὁ ἄπ. τοῦ λόγου. β. ib. ἰδέα. γ. ib. ἀκροατῆς. f. 14. παραλλάττει. π. ib. ἐμμέτρους τε om. γ. 15. ἀπαγγελίαν. γ, ρ, β. et Tourp. ad Longin. 43. ἐπαγγελίαν. R, k et p ex corr. ἀγγελίαν. 5. 16. εἰ ἀπαγορεύει. e, m. ib. πυρὶ μὲν. π, g, l. 17. ἄρον ἄρον. β. αἶρον. γ. ib. βιάζῃ. γ, f, β. βιάζεις. sic. k. βιάζεις. 5. 18. οὐράνιον ἐστὶν. γ, f. οὐρ. ἐστὶ. E. ib. αἰθέριον ἐστὶ. 2, φ, e, m. post ἔρχεται. οὐράνιον — πῦρ. om. R. ib. ξυγγενές. γ, f. ib. ἔρχεται τὸ πῦρ. β. ἔρχεται τοῦτο τὸ πῦρ. 5. 21. κακεῖθε. g. κακεῖσε. π. 22. ἐαυτὸν. γ, f. ib. ἑνθμοὺς om. μ, ν. 23. ἐγνοεῖ. g. ἀγνοεῖ. π. ib. δὲ καὶ. β. καὶ om. E. ib. Ἀθηναίῳ. γ. 24. Ἐλευσινιάδε. γ. Ἐλευσινιάδε.

f. Ἐλευσίνα. R. Ἐλευσινιάδε. k. Ἐλευσίνα. β. Ἐλευσίνα. p. ἐν Ἐλευσίνα. 5. ib. μὲν δὴ. γ. quod om. 5. 25. ἐπεὶ δὴν δ'. γ.

26. ἀναγράψω. R. ἀναγράφω. 5. ib. δὲ καὶ. E. ib. δὴ om. g. 31. πολλῷ δὲ. k. ib. τοῦ om. R.

εὐεργετήματι γενομένῳ μὲν περὶ ἓνα Ἀθηναίων, δῆλωσιν δὲ παρασχομένῳ χρηστοῦ ἤθους: ἐς γὰρ τὸν Πειραιᾶ ἐσπλεύσας ἤρετό τινα τῶν αὐτόθεν, εἰ ὁ δεῖνα καλῶς Ἀθήνησι ζῆ καὶ εὖ πράττει, ἠρώτα δὲ ταῦτα ὑπὲρ τοῦ ξένου, ᾧ προσέμιξεν Ἀθήνησι νέος ὢν, ὅτε δὴ καὶ Ἀδριανῶ ἐφοίτα. μαθὼν δὲ αὐτὸν εἶναι τε καὶ ζῆν, ἐκπεσεῖν δὲ αὐτίκα τῆς οἰκίας διακηρυττομένης ἐπ' ἀγορᾶς πρὸς δραχμὰς μυρίας, ἃς ἐπ' αὐτῇ ἐδεδάνειστο, ἔπεμψεν αὐτῷ τὰς μυρίας μὴδὲ ἀνελθῶν πῶ ἐς τὸ ἄστυ εἰπὼν „ἐλευθέρωσον τὴν οἰκίαν, ἵνα μὴ σε κατηγῆ ἴδω“. ταῦτα μὴ πλουσίου μόνον ἠγάμεθα, ἀλλὰ καὶ τῷ πλούτῳ καλῶς χρωμένου πεκαυμένου τε ἰκανῶς καὶ τὰ φιλικὰ ἀκριβοῦντος.

Ἐκτίσματο δὲ καὶ οἰκίας, δύο μὲν ἐν ἄστυ, μίαν δὲ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἄλλην Ἐλευσίνι. ἐφοίτα δὲ αὐτῷ καὶ ἀπ' Αἰγύπτου λιβανωτὸς ἑλέφας μύρον βίβλος βιβλία καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτε ἀγορά, καὶ ἀποδιδόμενος αὐτὰ τοῖς διατιθεμένοις τὰ τοιαῦτα οὐδαμοῦ φιλοχρήματος ἔδοξεν οὐδὲ ἀνελεύθερος, οὐδὲ ἐραστῆς τοῦ πλείονος, οὐδὲ ἐπικέρδια μαστεύων ἢ τόκους, ἀλλ' αὐτὸ ἀγαπᾷν τὸ ἀρχαῖον. υἱῷ τε ἀσάτῳ περὶ ἀλεκτρούων τροφήν περὶ τε ὀρνύγων κυνῶν τε καὶ κυνιδίων καὶ ἵππων ξυννέαζων μᾶλλον ἢ ἐπιπλήττων καὶ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἔχων αἰτίαν „θᾶττον“ ἔφη „μεταβαλεῖ τὸ μετὰ γερόντων παίζειν ἢ μετὰ ἡλικῶν“. ἀποθανόντος δὲ αὐτῷ τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γυναικὸς ἐπὶ παλλακῇ ἐγένετο διὰ τὸ καὶ γηράσκοντας ὀφθαλμοὺς ἐπάγεσθαι, θηλυτάτῃ δὲ αὐτῇ γενομένη πᾶσαν ἐφίεις ἠνίαν οὐκ ἀγαθὸς ἔδοξε προστάτης τοῦ οἴκου.

Τὰ δὲ τῆς μελέτης πάτρια τῷ ἀνδρὶ τούτῳ διέκειτο ἄδε: ἑκατὸν δραχμὰς ἅπαξ καταβαλόντι ἔξην ἀκροᾶσθαι τὸν αἰὶ χρόνον. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ θῆκη βιβλίων ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὧν μετῆν τοῖς ξυλλεγομένοις ἐς τὸ πλήρωμα τῆς ἀκροάσεως. ὥς δὲ μὴ συρίττοιμεν ἀλλήλους, μὴδὲ σκώπτοιμεν, ἃ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν ξυνουσίαις φιλεῖ γίνεσθαι, ἀθροοὶ ἐσεκαλούμεθα καὶ ἐκαθήμεθα ἐσκληθέν- τες οἱ μὲν παῖδες καὶ οἱ παιδαγωγοὶ μέσοι, τὰ μερικάκα δὲ αὐτοί. τὸ μὲν οὖν διαλεχθῆναι αὐτὸν ἐν σπανιστοῖς ἔκειτο, ὅτε δὲ ὀρμήσειεν ἐς διάλεξιν, ἱππιάζοντί τε ἐφέκει καὶ γοργιάζοντι. ἡ μελέτη δὲ τῆς προτεραίας προεωραμένη ἐσεκκλιέτο. τὸ δὲ μνημονικὸν ἐνενηκοντούτης ἤδη γηράσκων καὶ ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην ἔρωτο, καὶ ἐρμήνευε μὲν κατὰ φύσιν, Ἀδριάνειοι δὲ ἦσαν αἱ ἐπιβολαὶ τῶν νοημάτων.

κβ'. Φοῖνιξ δὲ ὁ Θεταλὸς οὐδὲ θαναμάσαι ἄξιος, οὐδὲ αὐτὸν διαβαλεῖν πάντα. ἦν μὲν γὰρ τῶν Φιλάρῳ πεφοιτηγῶν, γινῶναι δὲ ἀμείνων ἢ ἐρμηνεύσαι, τάξιν τε γὰρ τὸ νοηθὲν εἶχε καὶ οὐθὲν ἔξω καιροῦ ἐνοεῖτο, ἢ δὲ ἐρμηνεῖα διεσπάσθαι τε ἐδόκει καὶ ῥυθμοῦ ἀφέστηκεν. ἐδόκει δὲ ἐπιτηδειώτερος γεγενῆσθαι τοῖς ἀρχομένοις τῶν νέων ἢ τοῖς ἔξιν τινὰ ἤδη κεκτημένοις, τὰ γὰρ πράγ-

1. παρασχομένῳ. f. ib. χρηστοῦ λόγου ἤθους. R. 2. αὐτόθι. π, γ. ib. ἐν Ἀθήνησι. f, k. ib. πράττειν. f, j. 3. ὑπὲρ τῆς. R. 4. ἐκπεσεῖν δὲ. 1 et p ex corr. o. ἐκπεσεῖσθαι δὲ. 2. ἐκπεσεῖσθαι. π, γ, e et m ubi mg. Ia. δὲ αὐτίκα μίλλοντα. 2. 5. ἃς — μυρίας om. μ. ib. πῶς. R, π, γ, e et m ubi mg. Ia. πῶ. ib. ἐπὶ τὸ. f. 6. ἠγούμεθα. ox. 7. τῷ. β, κ, ρ, ο. τοῦ. r, f. om. R, 2, π, γ, e, m. 8. ἐν om. m. ib. ἐν Ἐλευσίνι. 2. 9. βίβλος, βιβλία. R, γ, β, π, γ, e. βύβλος, βυβλία. μ. βύβλος, βιβλία. cett. 10. οὐδὲ ἐπὶ κέρδη. R. ἐπικέρδια. 5. Fo: ἐπικέρδιαν. 11. κυνῶν τε καὶ κυνιδίων καὶ ἵππων. γ, f, et p ex corr. κυνῶν τε καὶ ἵππων. ρ. κυνῶν τε καὶ ἵππων καὶ κυνιδίων καὶ ἵππων. 12. ἀποθανόντος. R, f. ib. ἐκ τῆς γυναικὸς. 2, e, m. 13. ἀπάγεσθαι. e, m. 14. καὶ ξυννέαζων. 2. 15. τῷ μετὰ. μ. ib. ἀποθανόντι. R, f. ib. ἐκ τῆς γυναικὸς. 2, e, m. 16. αὐτῇ. v. αὐτῇ. μ. (sic) αὐτῇ. e, m, ubi Ia. θηλυτάτῃ δὲ αὐτῇ. ib. ἐφίεις. R. 17. δραχμὰς. μ. ib. καταβαλόντι. r, f, k. 18. μετῶν. κ. 19. ὥς μὴ δὲ. μ, e. ὥς μὴδὲ. m. ὥς δὲ μὴ δὲ. f. 20. ξυνουσίαις. γ. ib. γίνεσθαι. f, 3. ib. ἐσεκαλούμεθα. 2. ἐκαλούμεθα. R. ib. καὶ ἐκαθήμεθα om. 21. αὐτοὶ ἐκατέρωθεν. v. αὐτοὶ ἐκατέρωθεν. μ. ex altera quoque parte. Bonf. 22. ἐν σπανιστοῖς. (sic) γ. ἐν σπανίσις. 5. ib. ὀρμήσειεν om. π, γ. 23. προεωραμένη ἐσεκκλιέτο. r, f, k, β, o. ἐσεκκλιέτο προεωραμένη. R, 2, 3, e, m. ib. ἐνενηκοντούτης. γ, f. ἐνενηκοντούτης. 5. ib. γηράσκων — Ἀδριάνειοι δὲ. 24. ἐρμήνευε. γ. ἠρμήνευε. 5. ib. Ἀδριάνειοι. γ. 25. αὐτὸν om. μ, v. ib. διαβάλλειν. γ. ib. παντὶ. π. 26. εἶχεν. r, f. 27. διεσπασμένη. κ. διεσπασθαι. g. ib. ἀφέστηκεν. C, R. Fo: ἀφεστήκει. 28. ἐπιτηδειώτατος. 3, e, m.

ματα γυμνά ἐξέκειτο καὶ οὐ περιήμπισθεν αὐτὰ ἢ λέξις. ἑβδομηκοντούτης δὲ ἀποθανῶν Ἀθήνησιν ἐτάφη οὐκ ἀφανῶς, κεῖται γὰρ πρὸς τοῖς ἐκ τῶν πολέμων ἐν δεξιᾷ τῆς Ἀκαδημίδε καθόδου.

605

κγ'. Ἄγει με ὁ λόγος ἐπ' ἄνδρα ἑλλογιμώτατον Δαμιανὸν τὸν ἐκ τῆς Ἐφέσου, ὅθεν ἐγρησθῶν Σωτήροί τε καὶ Σῶσοι καὶ Νικανδροὶ καὶ Φαῖδροι Κύροί τε καὶ Φύλακες, ἀδύρματα γὰρ τῶν Ἑλλήνων μᾶλλον οὗτοι προσρηθεῖεν ἢ σοφιστὰι λόγου ἄξιοι. Δαμιανῶ τολύνην ἑλλογιμώτατον μὲν καὶ τὸ ἄνω γένος καὶ πλείστου ἄξιοι τῇ Ἐφέσῳ, εὐδοκιμώτατοι δὲ καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ φύντες, ξυγκλήτου γὰρ βουλῆς ἀξιοῦνται πάντες ἐπ' εὐδοξία θαναμαζόμενοι καὶ ὑπεροφία χρημάτων, αὐτὸς τε πλούτῳ ποικίλῳ καὶ πολυπρεπεῖ κατεσκευασμένος ἐπήρκει μὲν καὶ τοῖς θεομένοις τῶν Ἐφεσίων, πλείστα δὲ ἄφελει τὸ κοινὸν χρήματά τε ἐπιδιδούς καὶ τὰ ὑποδεδωκότα τῶν δημοσίων ἔργων ἀνακτώμενος. συνῆψε δὲ καὶ τὸ ἱερὸν τῇ Ἐφέσῳ κατατείνας ἐς αὐτὸ τὴν διὰ τῶν Μαγνητικῶν καθόδου. ἔστι δὲ αὕτη στοὰ ἐπὶ στάδιον λίθου πᾶσα, νοῦς δὲ τοῦ οἰκοδομήματος μὴ ἀπειναί τοῦ ἱεροῦ τοὺς θεραπεύοντας, ὅποτε ὕοι. τοῦτο μὲν δὴ τοῦργον ἀπὸ πολλῶν χρημάτων ἀποτελεσθὲν ἐπέγραψεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, τὸ δὲ ἐν τῷ ἱερῷ ἐστιατήριον αὐτὸς ἀνέθηκε μεγέθει τε ἐξάρας ὑπὲρ πάνθ' ὁμοῦ τὰ παρ' ἑτέροις καὶ λόγου κρείττω περιβαλὼν κόσμον, ὠραῖσται γὰρ Φρυγίῳ λίθῳ, οἷος οὐπω ἐτμήθη. πλούτῳ δὲ χρῆσθαι καλῶς ἐκ μειρακίου ἤρξατο. Ἀριστείδου γὰρ δὴ καὶ Ἀδριανοῦ κατελιγρότοι τοῦ μὲν τὴν Σμύρναν, τοῦ δὲ τὴν Ἐφεσον, ἡχροάσατο ἀμφοῖν ἐπὶ μυρίαῖς εἰπῶν πολλῶ ἡδίων ἐς τοιαῦτα δαπανᾶν παιδικὰ ἢ ἐς καλοῦς τε καὶ καλᾶς, ὥσπερ ἔνοι. καὶ ὁπόσα ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἀναγέγραφα Δαμιανοῦ μαθῶν εἴρηκα εὐ τὰ ἀμφοῖν εἰδότες. πλούτου δὲ ἐπίδειξιν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ κάκεινα εἶχεν· πρῶτα μὲν ἡ γῆ πᾶσα, ὁπόσην ἐκέκτητο, ἐκ πεφυτευμένη δένδροισι καρπίμοις τε καὶ εὐσκόις, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ θαλάττῃ καὶ νῆσοι χειροποίητοι καὶ λιμένων προχώσεις βεβαιούσαι τοὺς ὄρους καταιρούσαις τε καὶ ἀφιεῖσαις ὀλάσιν, οἰκίαι τε ἐν προαστείαις αἱ μὲν κατεσκευασμέναι τὸν ἐν ἄστει τρόπον, αἱ δὲ ἀντράδεις, ἔπειτα αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς τὸ ἐν τῇ ἀγροῇ ἦθος οὐ πᾶν ἀσπαζόμενου κέρδος, οὐδὲ ἑκαίνουντος τὸ ἐξ ἅπαντος λαμβάνειν, ἀλλ' οὐς αἰσθόιτο ἀποροῦντας προῖκα τούτοις τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν διδόντος. παραπλήσιον δὲ ἦν κἂν τοῖς σοφιστικῶς τῶν λόγων, οὐς γὰρ αἰσθόιτο ἀποροῦντας ἐξ ὑπεροφίαν ἔδων ἡκοντας, ἠφίει τούτοις τὸν μισθὸν τῆς ἀχροάσεως, μὴ λάθοιεν δαπανώμενοι.

Ἦν δὲ δικανικοῦ μὲν σοφιστικώτερος, σοφιστικῶ δὲ δικανικώτερος. προῶν δὲ ἐς γῆρας μεθῆκεν ἄμφω τὰς σπουδὰς τὸ σῶμα καταλυθεὶς μᾶλλον ἢ τὴν γνώμην· τοῖς γοῦν κατὰ κλέος αὐτοῦ φοιτῶσιν ἐς τὴν Ἐφεσον παρέχων ἑαυτὸν ἀνέθηκε κάμοι τινα ξυνοσίαν πρῶτην τε καὶ δευτέραν καὶ τρίτην, καὶ εἶδον ἄνδρα παραπλήσιον τῷ Σοφοκλεῖ ἵππῳ, νοθρὸς γὰρ ὑφ' ἡλικίας

2. πρὸς τοῖς. 1. πρὸ τῆς. 2, 3, E. juxta viam ante equitum monumenta sepultus est. Bonf. unde m: Ἰσ. πρὸ τῆς τῶν ἱππέων ταφῆς. ib. πολεμίον. C, E. Scr: πολέμων. ib. Ἀκαδημίδε. γ, ρ. Ἀκαδημίδε. δὲ. f. Ἀκαδημίας δὲ. k, β. Ἀκαδημία δὲ. p ex corr. Ἀκαδημίας. ζ. ib. καθ' ὁδόν. 2.

3. ἄνδρα εὐδοκιμώτατον καὶ ἑλλογιμώτατον. R. 4. Σωτήροισι. μ, ν. Σωτήροισι. ox. Σωτήροισι. k. ib. Σῶσοι. β. 5. μᾶλλον οὗτοι. γ. οὗτοι μᾶλλον. ζ. ib. προσρηθεῖς ἄν. ν. ib. Fo: ἑλλογιμώτατοι. 6. πλείστον ἄξιον. R. ib. εὐδοκιμώτατοι φύντες om. μ. ib. ἀπ' αὐτοῦ ἀνδρὸς. π. 7. ξυγκλήτου. γ. 8. αὐτὸς γὰρ. R. ib. πολυπρεπεῖ καὶ ποικίλῳ. f, k, β. ib. ποικίλῳ πλούτῳ. π. ib. ἐπήρκει δὲ. γ. 10. ἑαυτὸ. R. ib. ἔστη δὲ. E. ib. αὐτῷ στοὰ. f, μ, l. 11. ἐπιστάδιον. γ. 12. τὸ τε δὲ. f. ib. ἐστιατήριον. γ. ἐστιατόριον. μ, ν. 14. περιβαλὼν. γ. 25. ἐν μειρακίῳ ov. f. (sic) ἐν μειρακίῳ ov. k. 18. τῶν ἀνδρῶν. μ. ἀνδρῶν. ζ. ib. εὐ γε ἀμφοῖν. μ. εὐ γ' ἀμφοῖν. v et m. mg. Ἰσ. εὐ γ' α'. 19. πλούτῳ. R. ib. εἶχε κάκεινα. R. ib. εἶχεν f. ib. πρῶτα. γ, f, k, β. πρῶτον. R, 2, 3, E. ib. ὁπόση. ox. 21. προχώσεις. μ, ν. ib. καταιρούσαις. p. ib. καταιρούσαις — αἱ μὲν om. 2. 22. ἀντράδεις. μ, e, et m, ubi Ἰσ. δεινῶσδη. ib. τῷ om. 2, 3, e, m ubi Ἰσ. τοῦ αὐτοῦ. 23. τὸ om. R. 24. αἰσθόι. μ. 25. ὑπεροφίαν καὶ ἔδων. R, 2, 3, e, et m.

27. προῶν ἐς. γ, f, et ρ. or. m. ib. οὐ μεθῆκεν. π, γ. 29. τινα κάμοι. R. ib. ξυνοσίαν. γ. 30. ἴσον. γ. ib. νοθρὸς. γ. ib. καὶ ὑφ' ἡλικίας. f, k. ἀφ' ἡλικίας. β.

δοκῶν νεάζουσαν ὄρμην ἐν ταῖς σπουδαῖς ἀνεκτάτο. ἐτελεύτα δὲ οἴκοι ἔτη βιούς ἑβδομήκοντα καὶ ἑτάφη ἐν προαστείῳ τιῶν τῶν ἑαυτοῦ, ᾧ μάλιστα ἐνεβίωσεν.

κδ'. Ἀντιπάτρω δὲ τῷ σοφιστῇ πατρίς μὲν ἦν Ἰεράπολις, καταλεκτέα δὲ αὕτη ταῖς κατὰ τὴν Ἀσίαν εὐκρατούσαις, πατὴρ δὲ Ζευξίδημος τῶν ἐπιφανεστάτων ἐκεῖνη, Ἀδριανῷ δὲ καὶ Πολυδεύκει φοιτήσας ἀπὸ τοῦ Πολυδεύκου μαῖλλον ἤρμοσται, τὰς ὁρμὰς τῶν νοημάτων ἐκλύων τοῖς τῆς ἐρμηνείας φυθμοῖς. ἀπροσάμενος δὲ καὶ Ζήνωνος τοῦ Ἀθηναίου τὸ περὶ τὴν τέχνην ἀκριβὲς ἐκείνου ἔμαθεν. αὐτοσχέδιος δὲ ὢν οὐδὲ φροντισμάτων ἡμίλει, ἀλλ' Ὀλυμπικούς τε ἡμῖν διῆει καὶ Παναθηναίους καὶ ἐς Ἱστορίαν ἔλαβε τὰ Σεβήρου τοῦ βασιλέως ἔργα, ὑφ' οὗ μάλιστα ταῖς βασιλείοις ἐπιστολαῖς ἐπιταχθεὶς λαμπρὸν τι ἐν αὐταῖς ἤχησεν. ἐμοὶ μὲν γὰρ δὴ ἀποπεφάνθω μελετῆσαι μὲν καὶ ξυγγράφαι τοῦ ἀνδρὸς τούτου πολλοὺς βέλτιον, ἐπιστεῖλαι δὲ μηδὲνα ἄμεινον, ἀλλ' ὅσπερ τραγωδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν τοῦ δράματος εὐξυνιέντα ἐπάξια τοῦ βασιλείου προσώπου φθέγγασθαι. σαφηνειάν τε γὰρ τὰ λεγόμενα εἶχε καὶ γνώμης μέγεθος καὶ τὴν ἐρμηνείαν ἐκ τῶν παρόντων καὶ ξὺν ἡδονῇ τὸ ἀσύνδετον, ὃ δὴ μάλιστα ἐπιστολὴν λαμπρύνει.

Ἐπάτοις δὲ ἐγγραφεὶς ἤρξε μὲν τοῦ τῶν Βιθυνῶν ἔθνος, δόξας δὲ ἐτοιμότερον χρῆσθαι τῷ ἔμφει τὴν ἀρχὴν παρελύθη. βίου μὲν δὴ ὀκτὼ καὶ ἐξήκοντα ἔτη τῷ Ἀντιπάτρῳ ἐγένετο καὶ ἑτάφη οἴκοι, λέγεται δὲ ἀποθανεῖν καρτερίᾳ μᾶλλον ἢ νόσῳ· διδάσκαλος μὲν γὰρ τῶν Σεβήρου παιδῶν ἐνομίσθη καὶ θεῶν διδάσκαλον ἐκαλοῦμεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπαίνουσι τῆς ἀπροάσσεως, ἀποθανόντος δὲ τοῦ νεωτέρου σφῶν ἐπ' αἰτία, ὡς τῷ ἀδελφῷ ἐπιβουλεύοι, γράφει πρὸς τὸν πρεσβύτερον ἐπιστολὴν μονοδίαν ἐπέχουσαν καὶ θρηνον, ὡς εἰς μὲν αὐτῷ ὀφθαλμὸς ἐκ δυοῖν, χεὶρ δὲ μία, καὶ οὗς ἐπαίδευσεν ὄπλα ὑπὲρ ἀλλήλων αἰρεσθαι, τούτους ἀκούοι καὶ ἀλλήλων ἡρμένους, ὑφ' ὧν παροξυνθῆναι τὸν βασιλέα μὴ ἀπιστῶμεν, καὶ γὰρ ἂν καὶ ἰδιώτην ταῦτα παρῶξυνε βουλόμενόν γε τὸ δοκεῖν ἐπιβεβουλεύσθαι μὴ ἀπιστεῖσθαι.

κέ'. Πολὺς ἐν σοφιστῶν κύκλῳ καὶ Ἐρμοκράτης ὁ Φωκαεὺς ἄδεται φύσεως ἰσχὺν δηλώσας παρὰ πάντας, οὗς ἐρμηνεύω, οὐδενὶ γὰρ θαυμασίῳ σοφιστῇ ξυγγενόμενος, ἀλλὰ Ρουφίνου τοῦ Σμυρναίου ἀκηκοῶς τὰ σοφιστικὰ τολμῶντος μᾶλλον ἢ κατορθούντος ἐρμήνευσε ποιικιλώτατα Ἑλλήνων καὶ ἔγνω καὶ ἑταξεν, οὐ τὰς μὲν τῶν ὑποθέσεων, τὰς δὲ οὐχί, ἅπαξ δὲ πάσας τὰς μελετωμένας, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς ἐσχηματισμένας εὐδιέθετο ἀμφιβολίας τε πλείστας ἐπινοήσας καὶ τὸ σημαυνόμενον ἐγκαταμίξας τῷ ὑφειμένῳ.

Πάππος μὲν δὴ αὐτῷ ἐγένετο Ἀττάλος ὁ Πολέμανος τοῦ σοφιστοῦ παῖς, πατὴρ δὲ Ρουσιανὸς ὁ ἐκ Φωκαίας, ἀνὴρ ὑπάτος Καλλιστῶ γήμας τὴν Ἀττάλου. τελευτήσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ πατρὸς ἐς διαφορὰν κατέστη πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα οὕτω τι ἀπαράλητον, ὡς μηδὲ δάκρυον ἐπ'

1. καταλεκτέα. C, E. Fo: ἐγκαταλεκτέα. ib. δὲ αὕτη. 1. δ' αὕτη. 2, 3, E. 4. Ἀδριανῷ μὲν. E. Ἀδριανῷ καὶ k. ib. Πολυδεύκει. μ. 5. ἀπὸ τῶν. μ, ν. 6. τῆς om. g. ib. παρὰ τὴν. k, p. 7. δὲ om. R. ib. Ὀλυμπικούς. 1. Ὀλυμπιακούς. 2, 3, E. ib. ἡμῖν om. E. 8. τὰ om. R. ib. Σεβήρου. 2. ib. ὑφ' οὗ. π, g. ἐφ' οὗ. 9. ἀσὺλαῖς ἐπιταχθεῖς. R. 10. ξυγγράφαι. r. ib. ἐπιστολαί. f, k. ib. ἀλλ' ὅσπερ. C. καὶ ὅσπερ. E. 12. εἶχεν. r, f.

14. Βιθυνῶν ἔθνος. 2. in m: γρ. Αἰθ. ἢ Ἀθηναίων. ib. ἐτοιμότερος. μ. ib. χρυσοῦν τῷ. R. 16. μὲν γὰρ. 1 praeter R. τὰ. R, 2, 3, E. ib. Σεβήρου. μ, ν. 18. αὐτῶν. k. ib. μία δὲ χεὶρ. R. 20. ἀκούοι. 1, 2, p. ἀκούει. π, 6, E. ib. ἀλλήλους. k. ib. ἀφ' ὧν. π, g.

23. e hanc vitam cum superiore conjungunt, nullo praeſixo titulo. ib. καὶ om. f. 24. περὶ. π, g. ib. ξυγγενόμενος. r, f. 25. ἐρμήνευσε. p sec. m. ἐρμήνευσαι. ρ. ἐρμηνεύσαι. 5. 26. τὰς δ'. E. 27. δὴ τὰς om. καὶ. R. ib. ἐσχηματισμένας. f. ἐσχημίας. k. ib. δὲ πλείστας. f. 28. σημαυνόμενον hinc paginae lacuna in R. ib. ὑφειμένῳ. 1 et p ex corr. ἀφειμένῳ. 2, 3, E.

29. Ρουσιανός. k, μ, g. 30. Φωκαίας. 1 et p ex corr. Φωκείων. 2, 3, E. ib. γήμας — τὴν ἑαυτοῦ om. g. ib. Ἀτάλου. p. ib. αὐτῶν. k. 31. οὕτω τοι. 2, p.

αὐτῶ τὴν Καλλιστῶ ἀφείναι ἐν μειρακίῳ ἀποθανόντι, ὅτε δὴ καὶ τοῖς πολεμιοτάτοις ἐλευνὰ τὰ τῆς ἡλικίας φαίνεται. καὶ τοῦτο οὕτως μὲν ἀκούσαντι κακίᾳ τοῦ μειρακίου προσκίβεται μᾶλλον, εἰ μὴδὲ μήτηρ ἐπ' αὐτῶ τι ἔκαθεν, λογιζόμενῳ δὲ τὴν αἰτίαν καὶ ὅτι τὴν μητέρα ἀπέστρεψεν ἐκ δούλου ἔρωτι, ὁ μὲν ξυμβαίνων τοῖς νόμοις φαίνεται ἄν, οἱ δεδώκασι τὸ ἐπὶ ταῖς τοιαῖσδε αἰτίαις καὶ ἀποκτείνεν, ἢ δὲ ἀξία μισεῖν καὶ τοῖς οὐ προσήκουσιν ὑπὲρ ὧν ἑαυτὴν τε καὶ τὸν υἱὸν ἤσχηεν.

- III Ὡσπερ δὲ ταύτην ὁ Ἐρμοκράτης διαφεύγει τὴν αἰτίαν, οὕτως ἐκείνην οὐκ ἂν διαφύγοι· τὸν γὰρ πατρῶον οἶκον βαθρὴν αὐτῶ παραδοθέντα κατεδαπάνησεν οὐκ ἐς ἰκποτροφίας οὐδὲ ἐς λειτουργίας, ἀφ' ὧν καὶ ὄνομά ἐστιν ἄρασθαι, ἀλλ' ἐς ἄκρατον καὶ ἐταίρους οἶους παρασχεῖν καὶ κομῶν
10 διὰ λόγον, οἶον παρέσχον λόγον οἱ Καλλίαν ποτὲ τὸν Ἰπποκρίτου κολακεύσαντες.
- IV Ἀντιπάτρου δὲ παρεληλυθότος ἐς τὰς βασιλείους ἐπιστολὰς ἤδη ἀσπαζόμενον τε ἀρμόσαι οὐκ ἔτι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πονήρως ἔχουσιν τοῦ εἶδους οὐκ ἐπήδησε πρὸς τὴν ἐκείνου εὐπραγίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς προμνηστρίας ἀναγούσης ἐς τὴν τοῦ Ἀντιπάτρου ἰσχύν, ἣν εἶχε τότε, οὐκ ἂν ποτε ἔφη δουλεῦσαι προικὴ μακρᾷ καὶ πενθεροῦ τύφῳ. ἐξωθούντων δὲ αὐτὸν τῶν συγγενῶν ἐς τὸν γάμον
611 15 καὶ Λιὸς Κόρινθον ἡγουμένων τὸν Ἀντίπατρον οὐ πρότερον εἶξεν ἢ Σεβήρον αὐτοκράτορα μεταπέμψαντα αὐτὸν ἐς τὴν ἐφ' ἂν δοῦναι οἱ τὴν κόρην, ὅτε δὴ καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐρομένου τινὸς αὐτόν, πότε ἄγοι τὰ ἀνακαλυπτήρια, ἀστειότατα ὁ Ἐρμοκράτης „ἐγκαλυπτήρια μὲν οὖν“ ἔφη „ταύτην λαμβάνων“. καὶ διέλυσε μετ' οὐ πολὺ τὸν γάμον ὁρῶν ὅτι ἰδεῖν ἠδείαν οὔτε ἐπιτηδείων τὸ ἦθος.
- V 20 Καὶ ἀκροατὴς δὲ τοῦ Ἐρμοκράτους ὁ αὐτοκράτωρ γενόμενος ἠγάσθη αὐτὸν ἴσα τῶ πάππῳ δωρεὰς τε αἰτεῖν ἀνήκεν· καὶ ὁ Ἐρμοκράτης „στεφάνους μὲν“ ἔφη „καὶ ἀτελείας καὶ σιτήσεως καὶ πορφύραν καὶ τὸ ἱερᾶσθαι ὁ πάππος ἡμῖν τοῖς ἀπ' αὐτοῦ παρέδωκεν, καὶ τί ἂν αἰτοῖται παρὰ σοῦ τήμερον, ἢ ἐκ τοσοῦτου ἔχω; ἐπεὶ δὲ ἐστὶ μοι προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ Πέργαμον Ἀσκληπιοῦ πέριδικα σιτεῖσθαι λιβανωτῶ θυμιώμενον, τὸ δὲ ἄρωμα τοῦτο οὕτω τι σπανιστόν καθ' ἡμᾶς νῦν, ὥς ψαιστὸν καὶ δάφνης φύλλα τοῖς θεοῖς θυμιᾶσθαι, δέομαι λιβανωτοῦ ταλάντων πενήκοντα, ἵνα θεραπεύωμι μὲν τοὺς θεοὺς, θεραπευοίμην δὲ αὐτός.“ ἔδωκε τὸν λιβανωτὸν ξὺν ἐπαίνῳ ὁ αὐτοκράτωρ ἐρυθριᾶν εἰπὼν, ἐπειδὴ μικρὰ ἤτηθη.
- VI Ἐυνελάμβανε δὲ τῶ Ἐρμοκράτει τῶν ἐπιδείξεων πρῶτον μὲν τὸ τοῦ πάππου κλέος, ἢ γὰρ φύσις ἢ ἀνθρωπεία τὰς ἀρετὰς ἀσπάξεται μᾶλλον τὰς ἐκ πατέρων ἐς παιδᾶς διαδοθείσας, ὅθεν εὐκλειστερος μὲν Ὀλυμπιονίκης ὁ ἐξ Ὀλυμπιονικῶν οἴκου, γενναιότερος δὲ στρατιώτης ὁ μὴ ἀστρατεῶν
612 30 τεύτων ἡδίους τε τῶν ἐπιτηδεύσεων αἱ πατέρων τε καὶ προγόνων οἴκου, καὶ τέχνη βελτίους αἰετῶν

2. προσκίβεται. e, m. 3. μηδεμὴ τῆρ. r. ib. ἔκαθεν. r, f. 4. συμβαίνων. 2, 3, E. ib. ταῖς τοιαῖσδε. v. τοιαῖσδε. ζ. 5. καὶ om. r. ib. ἀξία μισεῖν. r, f. ἀξία μισεῖσθαι. ζ. ib. τοῖς οὐ. r. τοῖς μὴ. ζ. ib. τε om. 2, 3, e, m.

9. ἂν ἄκρατον. k. ib. ἐταίρας. g. ib. οἶους. k om. 10. λόγον. r. ib. παρέσχον λόγον. r. παρέσχον. ζ. ib. ἰκποτροφίας. r.

12. ἐπήδησε. r. ἐπήδησεν. f. 13. τοῦ om. g. 14. ἐξωθούντων. 1. ἀθούτων. 2, 3, E. 15. εἶξεν. e, m. ib. Σεβήρον. μ, v. 16. ἐς τὴν — αὐτόν om. π. ib. ὅτε δὲ. k. ib. τῶν om. E. 17. ὅποτε. E. ib. ὁ om. π, g. 18. ἠδείαν ἰδεῖν. μ, v.

20. αὐτόν. 1 et p a sec. m. αὐτῶ. 2, 3, E. 21. δωρεαῖς. r. ib. ὁ om. 2, E. ib. ἔφη στεφάνους μὲν ἔφη. r. ib. σιτήσεως. π, g, e, m. 22. ἱερᾶσθαι. r, p. ἐρᾶσθαι. π. ib. παρέδωκεν. r, f. 23. τήμερον. r. σήμερον. ζ. ib. κατὰ τὸν Πέργαμον. r.

e, m. 24. λιβάνῳ τεθυμένον. r. ib. οὕτω τοι. μ, v, p. τε om. ox. ib. σπάνιστον. r, f. σπάνιον. ζ. ib. καὶ καθ' ἡμᾶς. k. καθ' ἡμᾶς σπάνιον. R. 25. φύλλα δάφνης. μ, v. 26. θεραπεύσομαι. v. ib. μὲν om. μ. ib. αὐτόν. ox. ib. ἔδωκε τὸν. r, μ. ἔδωκε δὲ τὸν. ζ. ib. ξὺν ἐπαίνῳ. r, f.

28. δὲ om. 3, e, m. ib. Ἐρμοκράτη. E. καὶ τῶ Ἐρμ. R. ib. τοῦ om. 2. 29. τὰς om. E. 30. ὁ Ὀλυμπιονίκης. π. ib. ὁ om. π. ib. γὰρ στρατιώτης. R. ib. ὁ μὴ om. R. cum lac. ib. ἀστρατεῶν. R, r. 31. ἡδίους δὲ. μ.

κληρονομούμεναι, ξυνελάμβανε δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ὄρα ἢ περὶ τῷ εἶδει, καὶ γὰρ ἐπιχαρις καὶ ἀγαλμα-
 τίας, οἷα ἐφηβοί, καὶ τὸ θάρσος δὲ τοῦ μειρακίου τὸ ἐν τοῖς πλήθεσιν ἐκπληξιν ἐς τοὺς πολλοὺς
 ἔφερεν, ἦν ἐκπλήττονται ἄνθρωποι τοὺς τὰ μεγάλα μὴ ξὺν ἀγωνίᾳ πράττοντας. ἐδίδου τι καὶ ἡ
 εὐροια καὶ ὁ τῆς γλώττης κρότος καὶ τὸ ἐν στιγμῇ τοῦ καιροῦ ξυνορᾶν τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ ἀνα-
 γνηωσκόμενά τε καὶ λεγόμενα παλαιότερα ὄντα ἢ νέω γε ἐνθυμηθῆναι καὶ ἐρμηνεῦσαι. αἱ μὲν δὲ 5
 μελέται τοῦ Ἐρμοκράτους ὀκτώ που ἴσως ἢ δέκα καὶ τις λόγος οὐ μακρὸς, ὃν ἐν Φωκαίᾳ διήλθεν
 ἐν τῷ Πανιωνίῳ κρατῆρι. ἐμοὶ δὲ ἀποπεφάνθω μὴ ἂν τινα ὑπερφωνῆσαι τὴν μειρακίου τούτου
 γλώτταν, εἰ μὴ ἀφηρέθη τὸ παρελθεῖν ἐς ἄνδρας φθόνου ἀλόους. ἐτελεύτα δὲ κατ' ἐνίους μὲν ὀκτώ
 καὶ εἴκοσι γεγονώς, ὡς δὲ ἐνιοί, κέντε καὶ εἴκοσι, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ἡ πατρώα γῆ καὶ αἱ πα-
 τρῶαι θῆκαι. 10

κς'. Ἀνὴρ ἔλλογιμώτατος καὶ Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος καὶ τὰ οἶμα μὲν, ἐπειδὴ πατέρων
 τε ἀγαθῶν ἔφν καὶ ἀρχιερέως Λυκίων ἐγένετο, τὴν δὲ ἀλειτουρησίαν οὐσαν οὐ μεγάλου ἔθρους
 Ῥωμαίων μεγάλων ἀξιοῦσιν ὑπὲρ ξυμμαχίας, οἶμαι, παλαιᾶς, ἔλλογιμώτερος δὲ ὁ Ἡρακλείδης τὰ 613
 σοφιστικά, ἀποχρῶν μὲν γὰρ ξυνεῖναι, ἀποχρῶν δὲ ἐρμηνεῦσαι καὶ τοὺς ἀγῶνας ἀπέριττος καὶ τὰς
 πανηγυρικὰς ἐννοίας οὐχ ὑπερβακχεύων. 15

Ἐκπεσῶν δὲ τοῦ θρόνου τοῦ Ἀθήνησι ξυστάντων ἐπ' αὐτὸν τῶν Ἀπολλωνίου τοῦ Ναυκρα-
 τίου ἐταίρων, ὧν πρῶτος καὶ μέσος καὶ τελευταῖος Μαρκιανὸς ὁ ἐκ Δολίχης ἐγένετο, ἐπὶ τὴν
 Σμύρναν ἐτράπετο θύουσαν μάλιστα δὴ πόλεων ταῖς τῶν σοφιστῶν Μούσαις. νεότητα μὲν οὖν
 Ἰωνικῆν τε καὶ Λυδίων καὶ τὴν ἐκ Φρυγῶν καὶ Καρίας ξυνδραμεῖν ἐς Ἰωνίαν κατὰ ξυνουσίαν τοῦ
 ἀνδρὸς οὐκ ἄνευ μέγα, ἐπειδὴ ἀρχιδυρος ἀπάσαις ἢ Σμύρνα, ὁ δὲ ἦγε μὲν καὶ τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης 20
 Ἑλληνικόν, ἦγε δὲ τοὺς ἐκ τῆς ἑώρας νέους, πολλοὺς δὲ ἦγεν Αἰγυπτίων οὐκ ἀνηκόους αὐτοῦ ὄν-
 τας, ἐπειδὴ Πτολεμαῖω τῷ Ναυκρατίτῃ κατὰ Αἴγυπτον περὶ σοφίας ἤρισεν. ἐπέπλησε μὲν δὴ τὴν
 Σμύρναν ὀμίλου λαμπροῦ, ἄνησε δὲ καὶ κλειῶ ἕτερα, ἃ ἐγὼ δηλώσω· πόλις ἐς ξένους πολλοὺς
 ἐπιστραμμένη ἄλλως τε καὶ σοφίας ἐρῶντας σωφρόνως μὲν βουλευσεί, σωφρόνως δὲ ἐκκλησιάζει
 φυλαττομένη δῆπου τὸ ἐν πολλοῖς τε καὶ σπουδαίοις κακῇ ἀλίσκεσθαι, ἱερῶν τε ἐπιμελήσεται καὶ 25
 γυμνασίαν καὶ κρητῶν καὶ στοῶν, ἵνα ἀποχρῶσα τῷ ὀμίλῳ φαίνουτο. εἰ δὲ καὶ ναύκληρος ἢ πό-
 λις εἴη, καθάπερ ἢ Σμύρνα, πολλὰ καὶ ἄφθονα αὐτοῖς ἢ θάλασσα δώσει. ξυνήρατο δὲ τῇ Σμύρνῃ
 καὶ τοῦ εἶδους ἐλαίου κρήνην ἐπισκευάσας ἐν τῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ γυμνασίῳ χρυσῆν τοῦ ὀρόφου,
 καὶ τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν παρ' αὐτοῖς ἤρξεν, ἀφ' ὧν τοῖς ἐνιαυτοῖς τίθενται Σμυρναῖοι τὰ
 ὀνόματα. 30

1. ἐλάμβανε. R. ib. ἐπὶ τῷ. v. ib. ἐπιχαρις καὶ ἀγαλματῖαι οἱ εἰ. R, γ. ἐπιχαρις καὶ ἀγαλματίας δι εἰ. f. ἐπί-
 χαρις καὶ ἀγαλματίας οἷα ἐφηβον. k. 2. οἷα om. ox. ol. g. ἐφηβος. μ, v. ib. τὰ. k. 3. ἐκπλήττονται. f, k. 5. τε om.
 2. g. ib. παλαιότερα. R, γ, 2, π, g. ib. ὄντι. R, μ, v. ib. ἡ om. μ. ib. αἱ δὲ δὴ. μ. 6. ἴσως. R. ib. μικρὸς. π.
 ib. ὁ. R. ib. Φωκαίᾳ. R, γ, π, g. 7. ἐν τῷ. p sec. m. τῷ. ζ. ib. Πανίῳ. 2, 3, e, m. ib. μειρακίου om. R. 8.
 γλώτταν. π, g. 8. κατὰ ἐνίους. γ, f. 9. γεγονώς ἔτη. 2, π, E. ib. καὶ om. γ.
 12. τε om. π. ib. ἀρχιερέως. 1. ἀρχιερέων. 2, 3, K. Fo: ἀρχιερέως. ib. τὴν δὲ τὴν. o. ib. ἀλειτουρησίαν. γ.
 ἀλειτουρησίαν. ζ. λειτουρησίαν. o. 13. Ῥωμαίων. C, E. Ῥωμαῖοι. Val. ib. μεγάλως. μ, v. ib. ἠπέρ. i. 14. γὰρ
 om. 2. 15. αἰτίας et mg. ἐννοίας. γ. ib. ὑπερβακχεύων. R.
 16. ἀπὸ τοῦ θρόνου. f, q, k. ib. ξυστάντων. γ, f. συστάντων δὲ. R. 17. τελευταῖος Μαρκιανός. R. τελευταῖος
 ὁ M. ζ. ib. ὅς ἐκ. R. 18. μάλιστα δὴ. γ, f, β. δὴ μάλιστα. ζ. ib. οὖν om. β. 20. ἡ δὲ ἦγε. e, m. ib. ἠγεμῶν
 καὶ. R. ib. Εὐρώπης. γ. 21. ἦγεν δὲ. f. ἦγε δὲ καὶ. π. 22. Ναυκρατίτη. γ. ib. κατὰ. γ. κατ'. ζ. ib. μὲν δὴ. γ.
 δὲ. ζ. (δὲ καὶ. R.) 23. ὄνεισε. β. ib. ἕτεραν τῷ ἀντικρατίτῃ. β. ib. πολλοὺς — σωφρόνως om. g. 24. ἄλλων τε
 καὶ. p pg. m. 25. φυλαττομένοι — κακοί. R, β, k, μ, π, g, e, m. φυλαττομένη. γ, p sec. m., o. δῆπου. γ, β, p, sec.
 m. 4, v. δὲ πᾶν. R. δὲ που. ζ. ib. ἀλίσκεσθαι. μ. 26. ἀποχρῶσι. p. ib. καὶ om. R. 28. χρυσοῦ. μ, p. ib. τοῦ
 ὀρόφου. p ex corr. 29. ἀφ' αἰς. R.

11, 26. § 1, 2. p 613. = 107. 108.

614 III

Ἐπὶ Σεβήρου δὲ αὐτοκράτορός φασιν αὐτὸν σχεδίου λόγου ἐκπεσεῖν αὐλήν καὶ δορυφόρους δειδαστα. τοῦτι δὲ ἀγοραῖος μὲν τις παθῶν κἄν αἰτίαν λάβοι, τὸ γὰρ τῶν ἀγοραίων ἔθνος ἰταμοὶ καὶ θρασεῖς, σοφιστῆς δὲ ξυσπουδάξων μειρακίους τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας πῶς ἂν ἀντίσχοι ἐκπλήξει; ἐκρούει γὰρ σχεδίου λόγου καὶ ἀκροατῆς σεμνῶ προσώπων καὶ βραδύς ἔκαινος καὶ τὸ μὴ κροτεῖσθαι συνήθως, εἰ δὲ καὶ φθόνου ὑποκαθημένου ἑαυτὸν αἰσθοῖτο, ὥσπερ ὁ Ἡρακλείδης τὸν τοῦ Ἀντικράτου τότε ὑπεωρᾶτο, ἦττον μὲν ἐνθυμηθήσεται, ἦττον δὲ εὐροήσει, αἱ γὰρ τοιαῖδε ὑποφίαι γνώμης ἀγλὺς καὶ δεσμὰ γλώττης.

IV Ἰερός δὲ λέγεται κείδρους ἐκτεμῶν δημευθῆναι τὸ πολὺ τῆς οὐσίας, ὅτε δὴ καὶ ἀπίοντι αὐτῶν τοῦ δικαστηρίου ἐπικολούθουν μὲν οἱ γνώριμοι παραμυθούμενοι τε καὶ ἀνέχοντες τὸν ἄνδρα, ἐνόησαν δὲ αὐτῶν εἰπόντος „ἀλλ' οὐ μελέτην ἀφαιρήσεται τις, ὡς Ἡρακλείδης, οὐδὲ τὸ ἐπ' αὐτῇ κλέος“ — καὶ ἐπιφραψφδήσαντος αὐτῶ τὸ „εἰς δὴ που λοιπὸς κατερεύεται εὐρεῖ“ — „φίσκω“ ἔφη, ἀστειότατα δὴ ἐπιπαίξας τοῖς ἑαυτοῦ κακοῖς.

V Δοκεῖ δὲ μάλιστα σοφιστῶν οὗτος τὴν ἐπιστήμην πόνῳ κατακτῆσασθαι μὴ ξυγχαρούσης αὐτῶ τῆς φύσεως, καὶ ἔστιν αὐτῶ φρόντισμα οὐκ ἀηδές, βιβλίον ζύμμετρον, ὃ ἐπιγέγραπται Πόνου ἐγκώμιον, τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο πρὸ χειρῶν ἔχων ἐνέτυχε Πτολεμαίῳ τῷ σοφιστῇ κατὰ τὴν Ναύκρατιν, ὃ δὲ ἤρετο αὐτὸν ὅ τι σπουδάξοι, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι πόνου εἴη ἐγκώμιον, αἰτήσας ὁ Πτολεμαῖος τὸ βιβλίον καὶ ἀπαλείψας τὸ πῖ „ᾧρα σοι“ ἔφη „ἀναγιγνώσκειν τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκωμίου“ — καὶ αἱ διαλέξεις δέ, ἄς Ἀπολλώνιος ὁ Ναυκρατίτης κατ' αὐτοῦ διελέγετο, ὡς νωθροῦ καθάπτοντα καὶ μοχθοῦντος.

VI 20 Ἡρακλείδου διδάσκαλοι Ἡρώδης μὲν τῶν οὐκ ἀληθῶς πεπιστευμένων, Ἀδριανὸς δὲ καὶ Χρῆστος ἐν γνησίοις, καὶ Ἀριστοκλέους δὲ ἠκροᾶσθαι αὐτὸν μὴ ἀπιστῶμεν. λέγεται δὲ καὶ γαστρικὴ κοιλία χρῆσασθαι καὶ πλείστα ὀψοφαγῆσαι, καὶ ἡ πολυφαγία αὕτη ἐς οὐδὲν αὐτῶ ἀποσκῆψαι. ἐπὶ λεύτα γυνὴ ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη ἄρτιος τὸ σῶμα καὶ τάφος μὲν αὐτῶ Λυκία λέγεται, ἐτελείετο δὲ ἐπὶ θυματρὶ καὶ ἀπελευθέρους οὐ σπουδαίοις, ὑφ' ὧν καὶ τὴν Ῥητορικὴν ἐκληρονομήθη· ἡ δὲ Ῥητορικὴ γήδιον δεκατάλαντον ἦν αὐτῶ κατὰ τὴν Σμύρναν ἐωνημένον ἐκ τῶν ἀκροάσεων.

κς'. Μὴ δευτέρα τῶν προειρημένων σοφιστῶν μηδὲ Ἴπποδρόμον τις ἠγείσθω τὸν Θεταλόν, τῶν μὲν γὰρ βελτίων φαίνεται, τῶν δὲ οὐκ οἶδα ὅ τι λείπεται. Ἴπποδρόμῳ τοίνυν πατρὶς μὲν ἦν Λάρισα πόλις εὐπράττουσα ἐν Θεταλοῖς, πατὴρ δὲ Ὀλυμπιόδωρος παρελθὼν ἰατροφία Θεταλὸν πάντας.

1. δὲ om. r. ib. αὐτοκράτορος. r. τοῦ αὐτοκράτορος. ζ. ib. αὐλήν. r. 2. τοῦτο. 2. ib. λαβῶν. β. ib. ἰταμοί. τα. ox. 3. ἐκπλήξει om. β. ἐκπλήξει. f. 4. ἐκρούει. f. ib. κρατεῖσθαι. ox. 5. συνήθως. r. ib. φθόνῳ ὑποκαθημένου. μ. v. ib. αὐτὸν. R. ib. τῶν τοῦ. π. 6. τότε om. ox. ib. εὐροήσει. 1 et p ex corr. Val. εὐρήσει. 2, 3, E. 7. δ. σμός. k.

8. δημευθῆναι αὐτῶν. R. 10. αὐτῶν om. 2. αὐτὸν. β. ib. μελέτας. R, β. ib. ἀφαιρήσεται. 1, 2 et p ex corr. ἀφαιρηθήσεται. π, g, E. ib. ὡς Ἡρακλείδης. k. ὡς Ἡρακλείδης. μ. Ἡρακλείδης om. ὦ. R, β. 11. ἐπιφραψφδήσαντος. k. ib. αὐτῶ om. π, g. ib. φίσκω. r, f, k. φύσκω. β. φισκίω. R. φυσίω. p ex corr. οἰκω. 2, 3, E. ib. ἔφη. r. ἐφῆ. μάλα. ζ.

13. μάλα. π. 14. ἔστιν αὐτῶ om. R. cum lac. ib. βιβλίον. μ. ib. ὃ ἐπιγέγραπται. r. 15. ἐτυχε. R, r, f, β. ἐν.

16. ἐτυχε. q. ib. κατὰ τὴν. r. κατὰ. ζ. 16. σπουδάξοι. 2. ib. εἴη om. f. ib. αἰτήσας. r. λαβῶν. ζ. 17. τὸ βιβλίον om. R. ib. τὸ πῖ. r, k. τὸ π. E. ib. ἀναγιγνώσκειν. f, 2, 3. 18. κατὰ σοῦ. β.

21. ἐν σπανίοις. μ. ἐκ γνησίου. p. ib. ἀκροᾶσθαι. f, k, g. ib. ἀγνοῶμεν. β. ib. δὲ om. o. 22. χρῆσασθαι. p. ex corr. χρῆσθαι. cell. C (χρησται. β) et E. ib. ὀψοφαγῆσαι. γ. ib. ἐπισκῆψαι. R. 23. Λυκία. o. ἐν Λυκία. e. m. 24. ἐκληρονομήθη. g, e, m. 25. δεκατάλαντον. r et p ex corr. δεκα ταλάντων. ζ. ib. ἦν om. k.

26. μὴ δευτέρα. r, f, k. ἡ δὲ δευτέρα. q om. lit. initiali. μὴ δευτερον. β. μηδὲ δευτερον. R, 2, 3, E. ib. σοφιστῶν Ἴπποδρόμον. R. 27. οἶδ' ὅτι. μ. 28. παρελθὼν δὴ. π, g.

Μεγάλον δὲ ἐν Θετταλίᾳ δοκοῦντος τοῦ καὶ ἄπαξ προστήναι τῶν Πυθίων ὁ Ἰππόδρομος προ- 11
 ἴσθη δις τῶν Πυθικῶν ἄθλων, πλούτῳ τε ὑπερήνευγε τοὺς ἄνω καὶ κόσμῳ τῷ περὶ τὸν ἄγωνα 616
 καὶ μεγέθει γνώμης καὶ δικαιοσύνη βραβευοῦσθαι τὸ εὐθύ. τὸ γοῦν περὶ τὸν τῆς τραγωδίας ὑπο-
 κριτὴν ὑπ' αὐτοῦ πραχθὲν οὐδὲ ὑπερβολὴν ἐτέρῳ καταλέλοιπε δικαιοσύνη τε καὶ γνώμης· Κλήμης
 γὰρ ὁ Βυζάντιος τραγωδίας ὑποκριτὴς ἦν μὲν οἷος οὕτω τις τὴν τέχνην, νικῶν δὲ κατὰ τοὺς χρό- 5
 νους, οὗς τὸ Βυζάντιον ἐπολιορκεῖτο, ἀπῆι ἀμαρτάνων τῆς νίκης, ὡς μὴ δοκοίη δι' ἐνὸς ἀνδρὸς
 κηρύττεσθαι πόλις ὅπλα ἐπὶ Ῥωμαίους ἡμένη. ἄριστα δὲ αὐτὸν ἀγωνισάμενον κἂν τοῖς Ἀμφικτυο-
 νικοῖς ἄθλοις οἱ μὲν Ἀμφικτύονες ἀπεψηφίζοντο τῆς νίκης δέει τῆς προειρημένης αἰτίας, ἀνακη-
 δήσας δὲ ξὺν ὀρμῇ ὁ Ἰππόδρομος „οὔτοι μὲν“ εἶπεν „ἐρωσθῶν ἐπινοκούντες τε καὶ παραγιγνώ-
 σκοντες τοῦ δικαίου, ἐγὼ δὲ Κλήμεντι τὴν νικῶσαν δίδωμι.“ ἐφέντος δὲ θατέρου τῶν ὑποκριτῶν 10
 ἐπὶ τὸν βασιλέα, ἠδουκίμησε πάλιν ἢ τοῦ Ἰπποδρόμου ψήφος, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἐνίκα
 ὁ Βυζάντιος.

Τοιοῦτος δὲ ὢν ἐς τὰ πλήθη θαυμασία προφότητι ἐπὶ τὰς ἐπιδείξεις ἐχρήτο· παραλαβὼν γὰρ τὴν 111
 τέχνην φίλαντόν τε καὶ ἀλαξόνα οὔτε ἐς ἔπαινον ἑαυτοῦ κατέστη ποτὲ καὶ ἐπέκοπτε τὰς ὑπερβολὰς
 τῶν ἐπαινῶν· βράντων γοῦν ἐπ' αὐτῷ ποτε τῶν Ἑλλήνων πολλὰ καὶ εὐφημα καὶ που καὶ τῷ Πολέ- 15
 μωνι ὁμοιούντων αὐτὸν „τί μ' ἀθανάτοισιν εἰσκεις“; ἔφη, οὔτε τὸν Πολέμωνα ἀφελόμενος
 τὸ νομίζεσθαι θεῖον ἄνδρα, οὔτε ἑαυτῷ διδοῦς τὸ τοιοῦτον ὁμοιοῦσθαι. Πρόκλου δὲ τοῦ Ναυ- 617
 κρατίτου πομπείαν οὐ πρεσβευτικὴν ξυνθέντος ἐπὶ πάντας τοὺς παιδεύοντας Ἀθήνησι καὶ τὸν Ἰπ-
 πόδρομον ἐγκαταλέξαντος τῷ λοιδορησῶν τούτῳ ἡμεῖς μὲν φόμεθα λόγον ἀκροάσασθαι πρὸς τὴν
 τῶν εἰρημένων ἡγῶ ξυγκειμένον, ὁ δὲ οὐδὲν εἰπὼν φλαῦρον ἔπαινον εὐφημίας διεξῆλθεν, ἀρξά- 20
 μενος ἀπὸ τοῦ ταῦ τοῦ ὄρνιδος ὡς ἀναπτεροῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπαινοῦ. ὡς μὲν δὴ δέκετο πρὸς
 τοὺς ἑαυτοῦ πρεσβυτέρους καὶ χρόνῳ πολλῶν τε καὶ οὐ πολλῶν προειληφύτας, ὡς δὲ καὶ πρὸς τοὺς
 ἰσηλικίας εἶπεν, ὑπάρχει μαθεῖν ἐκ τῶνδε· νεανίας ἀπ' Ἰωνίας ἦκων Ἀθήναζε διῆμι ἐπαινοῦς τοῦ
 Ἡρακλείδου πέρα ἀχθηδόνοσ· ἰδὼν οὖν αὐτὸν ὁ Ἰππόδρομος ἐν τῇ ἀκροάσει „ὁ νεανίας οὗτος“ 25
 ἔφη „ἐρᾷ τοῦ ἑαυτοῦ διδασκάλου. καλὸν οὖν ξυλλαβεῖν αὐτῷ τῶν παιδικῶν, καὶ γὰρ ἂν καὶ ξὺν
 ἔρωμαίῳ ἀπέλθοι μαθῶν ἐγκομιάζειν.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἔπαινον τοῦ Ἡρακλείδου διῆλθεν, οἷος ἐπ'
 αὐτῷ οὕτω εἶρηται. τὰ δὲ ἐπὶ Διοδώτῳ τῷ Καππαδόκῳ δάκρυα καὶ τὸ ἐσθῆτα μέλαιναν ἐπ' αὐτῷ 30
 ἐνδύσθαι φύσιν μὲν παρεσχημένῳ μελέτῃ ἐπιτηδείαν, ἐφήβῳ δὲ ἀποθανόντι πατέρα τοῦ Ἑλληνικοῦ
 ἐκέρουξε τὸν Ἰππόδρομον καὶ περιωπὴν ἔχοντα τοῦ καὶ μεθ' ἑαυτὸν γενέσθαι τινὰς ἀριπρεπεῖς ἄν-
 δρας. τοῦτι δὲ μάλιστα ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐδήλωσεν· Φιλοστράτῳ γὰρ τῷ Ἀθηναίῳ γνωρίμῳ μὲν ἑαυτοῦ 30
 ὄντι, δύο δὲ καὶ εἰκοσὶν ἔτη γεγονότι ἀναρρηκτοῦντι τινα αὐτοσχέδιον πλεῖστα μὲν ἐνέδωκε τῇ τέχνῃ
 τῶν ἐπαινῶν, ὃν τε εἰπεῖν ἔδει καὶ μή, ἀξιούσης δὲ καὶ τὸν Ἰππόδρομον τῆς Ἑλλάδος ἀντίκα πα-
 ρέναι, „οὐκ ἐπαποδύσομαι“ ἔφη „τοῖς ἑμαυτοῦ σπλάγγνοις“· καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀνεβάλετο τὴν

1. τῶν. οκ. τὸ. π. ib. καὶ om. R, 2, π, g et p. pr. m. e, m. 3. γοῦν om. g. 5. γὰρ. r. f, q, k, β et p sec.
 m. δὲ. R, 2, 3, e, m. ib. μὲν om. E. ib. χρόνους om. p. κατὰ τὸν χρόνον om. οκ. 9. δὲ om. R. 16. ἀχθηδόντος δὲ. R.
 11. δὴ ἐπὶ. f. ib. ἐνίκα om. R.
 13. πάθη. g. ib. δὲ τὴν. R, 2. 14. ἐπέκοπτε. k. ἐπέκοπτε. π, g. 15. ἐπ' αὐτῷ (αὐτὸν. r.) ποτε. 1. ποτε ἐπ'
 αὐτῷ. 2, 3, E. 17. τοῦ νομίζεσθαι. g. ib. αὐτῷ. μ. ib. καὶ αὐτῷ. v, ox. 18. Πομπιανῶ. r, f, β. ib. πρεσβυτι-
 κῆν. g. Sc. πομπείαν οὐ πρεσβευτικὴν. ib. πρεσβυόντας. π, g. Ἀθήνησι παιδεύοντας. R. 19. ἐγκαταμίξαντος. π, g.
 ib. λοιδορησῶν. R, g. λοιδορησῶν. r. λοιδορισμῶ. ζ. ib. ἀκροάσθαι. R. 21. δὴ om. R. 24. παρὰ ἀχθηδόνοσ. 2. ib.
 ἄθλων δὲ. R. 25. καλὸν ἔφη οὖν. οκ. ib. ξυμβάλειν. r. 26. ἐπ' αὐτοῦ. μ. 27. Διώτῳ. 2. ib. τῷ om. E. Καππα-
 δόκει. π, g. 28. ἐνδύσθαι. g. 29. ἔχοντα καὶ τοῦ καὶ. f. 30. ἐδήλωσεν. r, f. ib. Φιλοστράτῳ δὲ. 2. Διμνίῳ. r.
 ib. μὲν om. R. 31. καὶ om. R, g. ib. ἀναρρηκτοῦντι. 2. ib. ἐπέδωκε. 3. 32. ὃν δὲ. e et m, ubi mg. 33. ὄντι.
 ὄντι. v. ib. παρέναι. v. 33. ἐπαποδύσομαι. g.

ἀκρόασις ἐπὶ τὴν τῆς θυσίας ἡμέραν. ταῦτα μὲν οὖν ἐγέτω μοι δῆλωσιν ἀνδρὸς πεπαιδευμένου φιλανθρωποῦ τε καὶ πόρου τὸ ἦθος.

618 IV

Τὸν δὲ Ἀθήνησι τῶν σοφιστῶν θρόνον κατασχὼν ἐτῶν που τεττάρων ἀπηνέχθη αὐτοῦ ὑπὸ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ πλούτου, ἐκείνη γὰρ ἐνεργητοτάτη γυναικῶν ἐγένετο καὶ φύλαξ ἀγαθὴ χρημάτων, ἀμφοῖν τε ἀπόντων ἢ οὐσία ὑπέδιδου. τοῦ γε μὴν φοιτῶν ἐς τὰς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεις οὐκ ἡμέλει, ἀλλ' ἐθάμιζεν ἐς αὐτὰς ἐπιδειξασθαι ἕνεκα καὶ τοῦ μὴ ἀγνοεῖσθαι. βελτίων δὲ κάκεινα ἐφαίνετο ὑπὸ τοῦ καὶ μετὰ τὸ πεπαῦσθαι τοῦ παιδεύειν αἰεὶ σπουδάζειν. Ἰππόδρομος μὲν γὰρ δὴ πλείστα μὲν ἐξέμαθεν Ἑλλήνων τῶν γε μετὰ τὸν Κακπαδόκην Ἀλέξανδρον μνήμην εὐτυχεσάντων, πλείστα δὲ ἀνέγνω μετὰ γε Ἀμμώνιον τὸν ἀπὸ τοῦ Περιπάτου, ἐκείνου γὰρ πολυγραμματώτερον

ἄνδρα οὐκ ἔγνω. μελέτης δὲ ὁ Ἰππόδρομος οὔτε ἐν ἀγορῇ διαιτώμενος ἡμέλει οὔτε ὁδοιπορῶν οὔτε ἐν Θετταλίᾳ, ἀλλὰ καὶ κρεῖττον ὄλβου κτήμα ἐκάλεε αὐτὴν ἐκ τῶν Εὐρυπιδίου τε ὕμνων καὶ Ἀμφίλοιο.

V Ἀγροικότερός τε ὢν τὸ εἶδος ὁμοῦ ἀμύχανον εὐγένειαν ἐπεδήλου τοῖς ὄμμασι γοργόν τε καὶ φαιδρὸν βλέπων. τοῦτι δὲ καὶ Μεγιστίας ὁ Συμυρναῖος ἐν αὐτῷ καθεωρακέναι φησὶν οὐ τὰ δευτέρα τῶν φυσιογνωμονούντων νομισθεῖς· ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς τὴν Συμύρναν μετὰ τὸν Ἡρακλείδην ὁ Ἰππόδρομος οὐκ ἄπο τούτου ἦσαν, ἀποβάς δὲ τῆς νεῶς ἀπῆει ἐς ἀγορὰν, εἰ τῶ ἐντύχοι πεπαιδευμένῳ τὰ ἐργώρια. ἱερὸν δὲ κατιδὼν καὶ παιδαγωγούς τε προσκαθημένους ἀκολούθους τε παῖδας ἄχθῃ βιβλίαν ἐν πήραις ἀνημμένους ξυνῆκεν, ὅτι παιδεύοι τις ἔνδον τῶν ἐπιφανῶν, καὶ ἔσω παρήει καὶ προσειπὼν τὸν Μεγιστίαν ἐκάθητο ἐρωτῶν οὐδέν. ὁ μὲν δὲ Μεγιστίας ᾤετο ὑπὲρ μαθητῶν αὐτὸν διαλέξεσθαι οἱ, πατέρα ἴσως ἢ τροφέα παιδῶν ὄντα, καὶ ἤροτο, ὑπὲρ οὗτου ἦκοι.

619 ὁ δὲ „πεύσῃ“ ἔφη „ἐπειδὴν αὐτοὶ γενόμεθα“. διακωδωνίσας οὖν ὁ Μεγιστίας τὰ μειράκια „λέγε“ ἔφη „ὅ τι βούλει“. καὶ ὁ Ἰππόδρομος „ἀντιδῶμεν ἀλλήλοις τὴν ἐσθῆτα“ εἶπεν, ἦν δὲ ἄρα τῶ μὲν Ἰπποδρόμῳ χλαμῖς, τῷ δὲ αὐτῷ δημηγορικὸν ἱμάτιον. „καὶ τίνα σοὶ νοῦν ἔχει τοῦτο“; ἢ δ' ὁ Μεγιστίας. „ἐπίδειξιν“ ἔφη „σοὶ μελέτης ποιήσασθαι βούλομαι“. δαίμονᾶν μὲν οὖν αὐτὸν φήδῃ ταῦτα ἐπαγγέλλαντα καὶ τὴν γνώμην ἐλαίνεσθαι, τὰς βολὰς δὲ ἀνασκοπῶν τῶν ὀμμάτων καὶ ὄρων αὐτὸν ἔννον καὶ καθεστηκότα ἀντέδωκε τὴν ἐσθῆτα ὑπόθεσιν τε αἰτήσαντι προὔβαλε τὸν μάγον τὸν ἀποδνήσκαι ἀξιούντα, ἐπειδὴ μὴ ἐθνήθη ἀποκτεῖναι μάγον μοιχόν. ὡς δὲ ἰζήσας ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ σμικρὸν ἐπισχῶν ἀνεπήδησεν, μᾶλλον ἐσῆει τὸν Μεγιστίαν ὁ τῆς μανίας λόγος καὶ τὰ πλεονεκτήματα ἐμβροντησίαν ᾤετο, ἀρξάμενος δὲ τῆς ὑποθέσεως καὶ εἰπόντος „ἀλλ' ἐμαυτὸν γε δύναιμαι“ ἐξέπεσεν ἑαυτοῦ ὑπὸ θαύματος καὶ προσδραμῶν αὐτῷ ἰκέτευε μαθεῖν, ὅστις εἶη. „εἰμὶ μὲν“

1. οὐσίας. ox.

3. που ἐτῶν. k. ib. αὐτοῦ. r, p. αὐτός. ζ. 5. ἐπέδιδου. k. ib. μὴν. R, β, k, ox. μὲν. ζ. ib. φοιτῶν. r, f, k, β. εἰσφοιτῶν. R, 2, 3, E. 6. ἐπιδείξασθαι. om. R. ib. βέλτιον. R, 2, 3, e, m. 7. τὸ ἀκολούθει. k. τοῦ πεπαῦσθαι. π, g. ib. τοῦ. om. β. ib. δὴ. om. μ, v. δὲ. R. 8. γε. om. g. ib. μνήμη. r. l et p. ex corr. μνήμης. ζ. 9. τὸν ἐκ τοῦ. v. ib. γὰρ. om. R. 11. κρεῖττων. f. κρεῖττω. μ, v, π, g, e, m.

13. ἀπεδήλου. E. 14. βλέπων. φ, k et p. sec. m, o. Abest in ζ. ib. Μεγιστίας. R ut semper. 15. τῶν. om.

3, E. ib. φυσιογνωμονούντων. g. ib. γὰρ. om. R. 16. πρὸ τόκου. R. ib. ἐπέει. R. ib. εἶπον. μ, v. εἶπω. l. εἰ πῶ (sic) ox. εἶπω. p. ib. ἐντύχει. μ. ἐντύχη. l, ox. ἐντύχη. p. ubi oi. suprasc. 17. κατιδὼν. om. π. ib. παιδαγωγούς. τε r. παιδαγωγούς. ζ. 18. βιβλίαν. μ. ib. ἀνημμένους. p. ib. ὅτι. τι. R. ib. τῶν. om. R. 20. αὐτὸν. r, f, β. αὐτὸν. om. ζ. ib. πατέρα. — ἦκοι. om. v. 21. Σ. v. διακωδωνίσας. διακ. δὲ ὁ παιδευτής. — βούλει. 22. εἶπεν. f. ἔφη. 2, 3, E. 23. ἔχει τοῦτο. R, r, f, k. τοῦτο. β. τοῦτ'. 2, 3, E. 24. Μεγιστίας, ἔχει. β. ib. δ' οὖν. ib. αὐτῷ. k. 25. τὴν γνώμην μελαίνεσθαι. R. ib. τὰς βολὰς δὲ. r. τὰς βολὰς. f. τὰς βουλάς δὲ. β. τὰς δὲ βουλάς. k. τὰς δὲ βολὰς. 2, 3, E. 26. καὶ. om. R, f, φ, k. 27. ἐθνήθη. π. ἐθνήθη. R. ib. μάγον τὸν μοιχόν. ox. ib. ζητήσας. r. ζητήσας. R. καθίσας. β. ἐνίξας. f, k. ἰζήσας. φ, 2, 3, E. ib. ὑπὸ τοῦ. ox. 28. σμικρὸν. r. μικρὸν. f, k, E. ib. ἀνασχῶν. R. ὑποσχῶν. 2, 3, E (sed ἄλλως. ἐπισχῶν. ox.). ib. ἀνεπήδησεν. f. ib. πλεονεκτήματα. om. R. 29. τὰς ὑποθέσεις. R.

ἔφη „Ἰππόδρομος ὁ Θετταλός, ἦκω δὲ σοι ἐγγυμνασόμενος, ἵν' ἐκμάθοιμι δι' ἐνὸς ἀνδρὸς οὕτω πεπαιδευμένου τὸ ἦθος τῆς Ἰωνικῆς ἀκροάσεως. ἀλλ' ὄρα με δι' ὅλης τῆς ὑποθέσεως.“ περὶ τέρμα δὲ τοῦ λόγου δρόμος ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν Σμύρναν πεπαιδευμένων ἐπὶ τὰς τοῦ Μεγιστίου θύρας ἐγένετο, ταχέως τῆς φήμης διαδοθείσης ἐς πάντας ἐπιχωριάξεν αὐτοῖς τὸν Ἰππόδρομον, ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὴν ὑπόθεσιν ἐτέρᾳ δυνάμει μετεχειρίσατο τὰς ἤδη εἰρημένας ἐννοίας παρελθῶν τε ἐς τὸ 5 κοινὸν τῶν Σμυρναίων ἀνήρ ἔδοξε θαυμάσιος καὶ οἷος ἐν τοῖς πρὸ αὐτοῦ γράφεσθαι.

Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν τῆς διαλέξεως Πλάτωνος ἀνημμένα καὶ Δίανος, τὰ δὲ τῆς μελέτης κατὰ 620 τὸν Πολέμωνα ἐρρωμένα καὶ που καὶ ποτιμώτερα, τὰ δὲ τῆς εὐροίας οἷα τοῖς ἀλύπως ἀναγινώσκουσι τὰ σφόδρα αὐτοῖς καθωμιλημένα. Νικαγόρου δὲ τοῦ σοφιστοῦ μητέρα σοφιστῶν τὴν τραγῳδίαν προσειπόντος διορθούμενος ὁ Ἰππόδρομος τὸν λόγον „ἐγὼ δὲ“ ἔφη „πατέρα Ὀμηρον.“ 10 ἐκούσαζε δὲ καὶ ἀπὸ Ἀρχιλόγου καλῶν τὸν μὲν Ὀμηρον φωνὴν σοφιστῶν, τὸν δὲ Ἀρχιλόγον πνεῦμα. μελέται μὲν δὴ τοῦ ἀνδρὸς τούτου τριάκοντα ἴσως, ἄρισται δὲ αὐτῶν οἱ Καταναῖοι καὶ οἱ Σκύθαι καὶ ὁ Δημάδης ὁ μὴ ξυγχωρῶν ἀφίστασθαι Ἀλεξάνδρου ἐν Ἰνδοῖς ὄντος. ἄδονται δὲ αὐτοῦ καὶ λυρικοὶ νόμοι, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῆς νομικῆς λύρας ἤπτετο. ἐτελευτα δὲ ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντα καὶ οἴκοι καὶ ἐπὶ νιῶ ἀγροῦ μὲν προστεῖναι καὶ οἰκίας ἱκανῶ, παραπλήγῃ δὲ καὶ ἔκφρονι, 15 τὰ δὲ τῶν σοφιστῶν οὐ πεπαιδευμένῳ.

κη'. Οἱ τὸν Λαοδικέα Οὐάρον λόγων ἀξιούσθων αὐτοὶ μὴ ἀξιούσθων λόγων, καὶ γὰρ εὐτελῆς καὶ διακεκνηὼς καὶ εὐήθης καὶ ἦν εἶχεν εὐφρανίαν ἀσχύνων καμπαῖς ἀσμάτων, αἷς κἂν ὑπορχήσαιο τις τῶν ἀσελεγεστέρων, οὐ διδάσκαλον ἢ ἀκροατὴν τί ἂν γράφοιμι, τί δ' ἂν φράζοιμι, εὐγνώσκων, ὅτι μήτ' ἂν τοιαῦτα διδάξειέ τις καὶ τοῖς μεμαθηκόσιν ὄνειδος τὸ τοιούτων ἠκροᾶσθαι; 20

κθ'. Κυρίνῳ δὲ τῷ σοφιστῇ πατρὶς μὲν Νικομήδεια ἐγένετο, γένος δὲ οὔτε εὐδόκιμον οὔτε 621 αὐ κατεγνωσμένον, ἀλλὰ φύσις ἀγαθὴ παραλαβεῖν μαθήματα καὶ παραδοῦναι βελτίων, οὐ γὰρ μνήμη μόνον, ἀλλὰ καὶ σαφήνειαν ἔσκει. κομματίας ὁ σοφιστὴς οὗτος καὶ περὶ μὲν τὰ θετικὰ τῶν χωρίων οὐ πολὺς, ἐρρωμένος μὲν καὶ σφοδρὸς καὶ κατασεῖσαι δεινὸς ἀκροατοῦ ὄντα, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀπεσχεδίαζεν, προσφυστέρος δὲ ταῖς κατηγορίαις δοκῶν ἐπιστεῦθη ἐκ βασιλέως τὴν τοῦ 25 ταμείου γλωτταν, καὶ παρελθὼν ἐς τὸ δυνηθῆναι τι οὔτε βαρὺς οὔτε ἀλαζῶν ἔδοξεν, ἀλλὰ πρῶτος τε καὶ ἑαυτῷ ὅμοιος, οὔτε ἐρασιγρήματος, ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἀριστείδην Ἀθηναῖοι ἄδουσι μετὰ τὴν ἐπίταξιν τῶν φόρων καὶ τὰς νήσους ἐπανελθεῖν σφισιν ἐν τῷ προτέρῳ τρίβανι, οὕτω καὶ ὁ Κυρίνῳς ἀφίκετο ἐς τὰ ἑαυτοῦ ἦδη πενία σεμνυνόμενος. αἰτιωμένων δὲ αὐτὸν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐνδεικτῶν, ὡς πρῶτερον περὶ τὰς κατηγορίας ἢ αὐτοὶ διδάσκουσιν „καὶ μὲν καὶ πολλῶ βέλτιον“ 30

1. Θετταλός — ἐγγυμνασόμενος om. R. ib. ἐγγυμνασόμενος. γ. γυμνασόμενος. ζ. 2. ὄρα μὲν. R. ib. περὶ δὲ. g. περὶ τὸ τέρμα δὲ. β. κ. 3. ὑπὸ τὰς. R, 2, 3, e, m. ib. τοῦ om. o. 4. αὐτοῦς. R.

7. αὐτῶν. k. ib. ἀνημμένα. 1, 3. ἀνειμένα. 2, φ ex corr. E. ib. κατὰ τὸν Π. p. κατὰ τὰ Πολέμωνος. f, β. (Πολέμωνος. β) κατὰ τὸ Πολ. k. κατὰ τὰ τοῦ Πολ. π. καὶ τὰ τοῦ Π. 2. κατὰ τοῦ Πολ. E. 8. ἐρρωμένος. k. ib. που ποτιμώτερα. 1, p, g. 9. καθωμιλημένα. γ. 11. Ὀμήρου. R, g. ib. ὑπὸ Ἀρχ. g. ib. τὸν μὴ. k. 12. δὴ om. f. ib. ἀρισται. μ, v. ἀριστοι. ζ. 14. ἤπτετο λύρας. β. ib. ἑβδομήκοντα ἔτη. γ. 15. ἱκανῶς. R. 16. τὰ δὲ. γ. τὰ 22. ζ.

17. Λαοδικεὺς inscriptio in e. ib. μὲν ἀξιούσθων. e et m ubi 20. οὐκ ἀξιούσθων. ib. λόγων. γ. λόγου. ζ. 18. καὶ ὑπορχήσαιο. k. 19. τί ἂν γράφοιμι, τί δ' ἂν φράζοιμι; γ. τί ἂν λέγοιμι, τί δ' ἂν φράζοιμι, τί δ' ἂν γράφοιμι; f. τί ἂν λέγοιμι, τί δ' ἂν γράφοιμι, τί δ' ἂν φράζοιμι; k. τί ἂν λέγοιμι, τί δ' ἂν γράφοιμι; β, 2, 3, E. 20. μεμαθηκόσι. γ. ib. τοιούτων. v, l. τοιούτου. ox. ib. ἠκροᾶσθαι. p ex corr. ἀκροᾶσθαι. ζ.

21. ἂν Νικ. R. ib. οὔτε αὐ κατ . . . γ, f. οὔτε αὐ κατεγνωσμένον. ρ, k, p, o. οὔτε ἂν ἀδόκιμον. R. οὔτε αὐ καταβεβλημένον. β, 2, 3, e, m. 22. ἀλλὰ φύσις. ρ, k et p ex corr. φύσις δὲ. R. φύσις. β, 2, 3, E. 23. παρὰ. R. 24. ἐπανελθῶν. R, π, g, e, m. ἐπανελθόντα. μ. ἐπανελθόντα. v. ib. Κυρίνῳς. e. 29. παιδεία. R. ib. αὐτῶν. μ. ib. τῶν om. e. 30. πρῶτερος. k. ib. περὶ τῆς. μ. ib. διδάσκουσιν. γ, f. ib. καὶ μὲν καὶ. γ. καὶ μὲν. ζ.

εἶπεν „ὕμᾱς λαβεῖν τὴν ἐμὴν προύτητα ἢ ἐμὲ τὴν ὑμετέραν ἀμύτητα.“ ἐνδειξάντων δὲ αὐτῶν καὶ πόλιν οὐ μεγάλην ἐπὶ πολλαῖς μυριάσιν ἐκράτει μὲν ὁ Κυρῖνος τὴν δίκην ἄκων μάλα, προσιόντες δὲ αὐτῷ οἱ ἐνδείκται „αὕτη σε“ ἔφασαν „ἢ δίκη ἀρεῖ μέγαν παρελθούσα ἐς τὰ τοῦ βασιλέως ὄρα“. καὶ ὁ Κυρῖνος „οὐκ ἐμοὶ πρόπον“ ἔφη „ἀλλ' ὑμῖν ἐπὶ τῷ πόλιν ἀοικητον εἰργάσθαι τιμᾶσθαι.“
 5 ἐπὶ δὲ υἱῷ τελευτήσαντι παραμυθουμένων αὐτὸν τῶν προσηκόντων „πότε“ εἶπεν „ἀνήρ ἢ νῦν δόξω“; Ἀδριανοῦ δὲ ἀκροατῆς γενόμενος οὐ πᾶσιν ἀμολόγει τοῖς ἐκείνου, ἀλλ' ἔστιν ἃ καὶ διέγραφεν οὐκ ὀρθῶς εἰρημένα. τέρμα δὲ αὐτῷ τοῦ βίου ἔτος ἑβδομηκοστὸν καὶ τὸ σῆμα οἴκοι.

λ'. Φιλίσκος δὲ ὁ Θετταλὸς Ἰπποδρόμῳ μὲν συνῆπται γένος, τοῦ δὲ Ἀθήνησι θρόνον
 622 προὔστη ἐτῶν ἑπτὰ τὴν ἀτέλειαν τὴν ἐπ' αὐτῷ ἀφαιρέθει, τοῦτι δὲ πῶς συνέβη, δηλῶσαι ἀνάγκη
 10 Ἑορδαῖοι Μακεδόνες . . τὰς οἰκίας λειτουργίας τὸν Φιλίσκον, ὡς δὴ ὑπάρχον αὐτοῖς ἐπὶ πάντας
 τοὺς ἀπὸ μητέρων, ἐφίεσαν· τῆς δίκης τοίνυν γενομένης ἐπὶ τὸν αὐτοκράτορα, Ἀντωνίνος δὲ ἦν
 ὁ τῆς φιλοσόφου καὶ Ἰουλίας, ἐστάλη ἐς τὴν Ῥώμην ὡς τὰ ἑαυτοῦ θησόμενος, καὶ προσφυσίς
 τοῖς περὶ τὴν Ἰουλίαν γεωμέτραις τε καὶ φιλοσόφοις εὔρετο παρ' αὐτῆς διὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἀθή-
 15 νησι θρόνον. ὁ δ', ὥσπερ οἱ θεοὶ Ὀμήρῳ πεποιήνται οὐ πάντα ἐκόντες ἀλλήλοις διδόντες, ἀλλ'
 ἔστιν ἃ καὶ ἄκοντες, οὕτω δὴ ἡγήρινε καὶ χαλεπὸς ἦν ὡς περιδραμόντι, ὡς δὲ ἤκουσεν εἶναι τινα
 αὐτῷ καὶ δίκην, ἧς αὐτὸς ἀκροατῆς ἔσοιτο, κελυεῖ τὸν ἐπιτεταγμένον ταῖς δίκαις προειπεῖν οἱ τῷ
 μὴ δι' ἑτέρου, δι' ἑαυτοῦ δὲ ἀγωνίσασθαι. ἐπεὶ δὲ παρήλθεν ἐς τὸ δικαστήριον, προσέκρουσε μὲν
 623 τὸ βᾶδισμα, προσέκρουσε δὲ ἡ στάσις, καὶ τὴν στολὴν οὐκ εὐσχήμων ἔδοξε καὶ τὴν φωνὴν μεθ-
 θηλὴ καὶ τὴν γλῶτταν ὑπτιος καὶ βλέπων ἐτέρωσέ ποι μᾶλλον ἢ ἐς τὰ νοούμενα· ἐκ τούτων ἀπο-
 20 στραφείς ὁ αὐτοκράτωρ ἐς τὸν Φιλίσκον ἐπεστόμιζεν αὐτὸν καὶ παρὰ πάντα τὸν λόγον διεῖρων ἐς
 αὐτὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἐρωτήσεις ἐν αὐτῷ στενάς ποιούμενος, ὡς δὲ οὐ πρὸς τὰ ἐρωτώμενα αἰ
 ἀποκρίσεις ἐγένοντο Φιλίσκου „τὸν μὲν ἄνδρα“ ἔφη „δείκνυσιν ἢ κόμη, τὸν δὲ ῥήτορα ἢ φωνή“
 καὶ μετὰ πολλὰς τοιαύτας ἐπικοπὰς ἐπήγαγεν ἑαυτὸν τοῖς Ἑορδαίοις. εἰπόντος δὲ τοῦ Φιλίσκου
 25 „σύ μοι λειτουργιῶν ἀτέλειαν δέδωκας δοὺς τὸν Ἀθήνησι θρόνον“ ἀναβοήσας ὁ αὐτοκράτωρ „οὔτε
 σὺ“ εἶπεν „ἀτελής οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παιδευόντων· οὐ γὰρ ἂν ποτε διὰ μικρὰ καὶ δύστηνα
 λογάρια τὰς πόλεις ἀφελοίμην τῶν λειτουργησόντων.“ ἀλλ' ὅμως καὶ μετὰ ταῦτα Φιλοστράτῳ τῷ
 11 Ἀθηνῶν λειτουργιῶν ἀτέλειαν ἐπὶ μελέτῃ ἐψηφίσατο τέτταρα καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονότι. αἱ μὲν δὲ
 πρυφάσεις, δι' ἃς ὁ Φιλίσκος ἀφηρέθη τὸ εἶναι ἀτελής, αἶθε ἐγένοντο, μὴ ἀφαιρείσθω δὲ αὐτὸν τῷ
 περὶ τῷ βλέμματι καὶ τῷ φθέγματι καὶ σχήματι ἐλαττώματα τὸ μὴ οὐ κράτιστα δητόρων ἐλληνίσασα

1. ἀγριότητα. π. 2. μάλα . . . γ. μάλα. f. (sine lac.) μάλα ἄκων. β. μάλα ἄκων. ρ. (sic. mut. ord.) ἄκων μάλα. R, 2, 3, E. In p. mg. habet ἀνηδιῶν. ib. προσιόντος. k. 3. αὕτη δὲ. k. ib. ἀρεῖ. γ. f. Scr. ἀρεῖ. ἀρεῖ. ζ. ib. μέγα. R. ib. παρελθούσαν. γ. παρελθούσα δὲ. f. ib. τοῦ om. π. 4. εἰργάσθαι. γ. et p. ex corr. ποιῆσαι. ζ. 7. σῆμα. 2. corpus. Bonf.

8. ὁ Φιλίσκος. k. ib. ἔτη. μ, ν. ἐτῶν om. ox. 9. πῶς. 1. praeter β. ὅπως. β, 2, 3, E. ib. Ἀρδαῖοι. f. Ἐδεσῶν. β. post Ἑορδαῖοι asteriscus est in a. 10. τὰς οἰκίας. β. τὰς οἰκίας. φ. Fo: ἐς τὰς οἰκίας. — λειτουργίας. ὡς ἀκροα-
 τος φέρει κόσμον. καλλίστη δὲ ἡ δίκη εὐκνυλος οὐσα . . . οὗτος νῦν τῆς δίκης. R. ib. ὑπάρχον. E. ib. πο-
 11 αὐτοῖς lacuna quinque fore vocabulorum, etsi nil excidit, R. ib. μητέρα. μ. 11. ἐφίεσαν. μ, ν. miserant Bonf. ἐφί-
 12 σιν. ζ. οὗτος νῦν τῆς δίκης. C. praeter μ, ν. et E (in m. k. οὗτος οὐν.) 12. τῆς φιλοσόφου. β, 2, B. τοῦ φιλοσόφου. 3, E. ib. προσφυσίς. R. 13. εὔρατο. μ. ib. παρ' αὐτῆς. β, φ, 1. παρ' αὐτοῖς. ζ. δι' αὐτῆς παρὰ τοῦ βασιλέως. B. 15. οὕτω δοὺς. β. ib. χαλεπὸς. ψ. ib. ὡς παραδραμόντι. β. ὥσπερ περιδραμόντι. λ. ib. ὡς δὲ δὲ. ο. 16. καὶ om. E. ib. τὸν om. ψ, γ, π, E. ib. προειπεῖν. ν. 17. ἑτέρου. μ, ν. ἑτέρων. 1, 3, E. ib. ἀγωνίσασθαι. E. 18. εὐσχήμων om. οὐκ. e. ἀσχήμων m. et γρ. εὐσχήμων. ib. οὐ μεθόθηλως. ν. 19. ἐτέρωσέ πη. k, μ. 20. διεῖναι ἑαυτὸν. β. διεῖ-
 21 ρων om. μ. 22. τὸν μὲν ἄνδρα ἔφη. μ. ἔφη τὸν μὲν ἄνδρα. ζ. 24. διὰ τὸν. β. 25. οὐδὲ γὰρ. ψ, ox, φ, E. ib. δεινὰ καὶ δύστηνα. γ. ib. ἢ δύστηνα. 2. 26. λειτουργησόντων. ρ, k. λειτουργησόντων. ζ. ib. Φιλοστράτῳ τῷ Φιλο-
 27 στρατῳ. γ. 29. τῷ φθέγματι om. μ. ib. καὶ τῷ σχήματι. E.

τε καὶ συνθεῖναι. ἡ δὲ ἰδέα τοῦ λόγου λάλος μᾶλλον ἢ ἐναγώνιος, διεφαίνετο δὲ αὐτῆς καὶ καθαρὰ ὀνόματα καὶ καινοπρεπῆς ἤχος. ἐτελεύτα μὲν οὖν ἐπὶ θυγατρὶ καὶ υἱῷ οὐδενὸς ἀξίῳ, μέτρον δὲ αὐτῷ τοῦ βίου ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα. κεκτημένος δὲ Ἀθήνησι χωρίον οὐκ ἀηδὲς οὐκ ἐν αὐτῷ ἐτάφη, ἀλλ' ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, οὗ τίθησι τὸν ἀγῶνα ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ὁ πολέμαρχος. 624

λα'. Αἰλιανὸς δὲ Ῥωμαῖος μὲν ἦν, ἠτίκλιζε δὲ, ὡσπερ οἱ ἐν τῇ μεσογείᾳ Ἀθηναῖοι. ἐκαί-
νον μοι δοκεῖ ἀξίος ὁ ἀνὴρ οὗτος, πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ καθαρὰν φωνὴν ἐξεπόνθησε πόλιν οἰκῶν
ἰσῆα φωνῇ χρωμένην, ἔπειθ' ὅτι προσρηθεὶς σοφιστῆς ὑπὸ τῶν χαριζομένων τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐπι-
στεισεν, οὐδὲ ἐκολάκευσε τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, οὐδὲ ἐπήρθη ὑπὸ τοῦ ὀνόματος οὕτω μεγάλου ὄ-
ντος, ἀλλ' ἑαυτὸν εὖ διασκεψάμενος ὡς μελέτη οὐκ ἐπιτήδειον τῷ ξυγγράφειν ἐπέθετο καὶ ἐθαν- 10
μάσθη ἐκ τούτου. ἡ μὲν ἐπίπαιν ἰδέα τοῦ ἀνδρὸς ἀφέλεια προσβάλλουσά τι τῆς Νικοστράτου φρασ,
ἡ δὲ ἐνλοτε, πρὸς Δίωνα ὀρᾷ καὶ τὸν ἐκείνου τόνον.

Ἐντυχῶν δὲ ποτε αὐτῷ Φιλόστρατος ὁ Ἀἰμνιος βιβλίον ἔτι πρόχειρον ἔχοντι καὶ ἀναγινώ- 11
σκοντι αὐτὸ σὺν ὀργῇ καὶ ἐπιτάσει τοῦ φθέγματος ἤρετο αὐτόν, ὅ τι σπουδάξοι, καὶ ὅς „ἐκπε-
πότηται μοι“ ἔφη „κατηγορία τοῦ Γύννιδος, καλῶ γὰρ οὕτω τὸν ἄρτι καθήμενον τύραννον, 15 625
ἐπιπὴ ἀσελγείᾳ πάσῃ τὰ Ῥωμαίων ἤσχυνε.“ καὶ ὁ Φιλόστρατος „ἐγὼ σε“ εἶπεν „ἐθαύμαζον ἂν,
εἰ ζῶντος κατηγορήσας“. εἶναι γὰρ δὴ τὸ μὲν ζῶντα τύραννον ἐπικόπτειν ἀνδρός, τὸ δὲ ἐπεμβαί-
ναι κειμένῳ παντός.

Ἐφασκε δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος μὴδ' ἀποδεδημημένοι ποι τῆς γῆς ὑπὲρ τὴν Ἰταλῶν χώραν, μὴδὲ 111
ἰβήναι ναῦν, μὴδὲ γινῶναι θάλατταν, ὅθεν καὶ λόγου πλειονος κατὰ τὴν Ῥώμην ἠξιοῦτο ὡς τι-
μῶν τὰ ἦθη. Πανσανίου μὲν οὖν ἀκροατῆς ἐγένετο, ἐθαύμαζε δὲ τὸν Ἡρώδη ὡς ποιμιλώτατον
ἠπόρων. ἐβίω δὲ ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἐτελεύτα οὐκ ἐπὶ παισίῳ, παιδοποιίαν γὰρ παρητή-
σατο τῷ μὴ γῆμαί ποτε. τοῦτο δὲ εἶτε εὐδαιμον εἶτε ἀθλιον οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ φιλοσο-
φῆσαι.

λβ'. Ἐπεὶ δὲ ἡ τύχη κράτιστον ἐπὶ πάντα τὰ ἀνθρώπεια, μὴδὲ Ἡλιόδωρος ἀπαξιούσθω 21
σοφιστῶν κύκλου παράδοξον ἀγώνισμα τύχης γενόμενος· χειροτονηθῆ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος πρό-
δικος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐς τὰ Κελτικὰ ἔθνη ξὺν ἑτέρῳ, νοσοῦντος δὲ θάτερον καὶ λεγομένου
τοῦ βασιλέως διαγράφειν πολλὰς τῶν δικῶν διέδραμεν ὁ Ἡλιόδωρος ἐς τὸ στρατόπεδον δείσας περὶ
τῇ δίκῃ, ἐσκαλούμενος δὲ θάττον ἢ ᾤετο ἐς τὸν νοσοῦντα ἀνεβάλλετο, ὑβριστῆς δὲ ὢν ὁ τὰς δίκας
ἐσκαλῶν οὐ συνεχώρει ταῦτα, ἀλλὰ παρήγαγεν αὐτόν ἐς τὰ δικαστήρια ἄκοντά τε καὶ τοῦ γενεῖου 30 626
ἔλκων. ὡς δὲ ἔσω παρηλθε καὶ θαρραλέον μὲν ἐς τὸν βασιλέα εἶδεν, καιρὸν δὲ ᾗτησεν ὕδατος,
αὐτὴν δὲ τὴν παραίτησιν ἐντρεχῶς διέθετο εἰπὼν „καιρὸν σοι δόξει, μέγιστε αὐτοκράτορ, ἑαυτὸν
τεῖς παραγραφόμενος μόνος ἀγωνίσασθαι τὴν δίκην ἐντολὰς οὐκ ἔχων“ ἀνακηδήσας ὁ αὐτοκράτωρ

1. καὶ καθὸ. β. 2. καινοπρεπῆς. λ et φ, ubi ai suprascr.
6. Φιλανός. κ. ib. Ῥωμαῖος δ' ἦν. π, γ. ib. ἐν τῷ. κ. 7. οὗτος om. μ, ν. ib. ἐξεφώνησε. κ. 9. ἐκόλασε.
C. E. Is. ἐκολάκευσε. m. in mg. 10. αὐτόν. κ. ib. τοῦ ξυγγρ. β. τὸ συγγρ. m. ib. ἐπέθετο. l. 12. ἐρῶ. β.
13. βιβλίον. μ. 14. αὐτῷ. β, 3, et φ, ψ ante corr. ib. σὺν ἐπιπᾶσι. π, γ. ib. τοῦ πνεύματος. μ. 15. Γύν-
νιδος. κ, μ. ib. καθ' ἡμῶν. β. 17. ζῶντα τύραννον. β. ζῶντα τὸν τύραννον. γ. ib. ἐπικόπτειν. κ, μ, ν.
19. ἀνὴρ. C. E. Scr. ὁ ἀνὴρ. ib. πη. e. πῆ. m. o. ib. ὑπὲρ τῶν. κ. 20. θάλασσαν. 2. ib. ὡς — ἦδη om. β.
25. ἐπειδὴ. φ. ib. κράτιστος. ox. ib. ἀνθρώπεια. E. 26. οὗτος πρόδικος. β, μ. οὐ . . . πρότερον. ρ, κ. οὐ
προ . . . μ, ox, φ, 3 (φ) e, m, (ubi mg. Is. ὑπὸ τ. ὑπὲρ τ.) πρὸ τῆς. o. 28. τοῦ βασιλέως. β. τὸν βασιλέα. in γ.
ib. πολλὰ. φ. διαγράφει. e, m. 29. ἐσκαλῶν. β, e, m. ib. ἀνεβάλλετο. ox. 31. καιρὸν. ρ, κ, o. Abest γ. in m: Is.
καιρὸν. 32. ἐντρέχως. κ. ἐντρέχως. γ. ἐντρέχως. E. ib. ἀκαιρὸν σοι. π, γ. ib. αὐτοκράτορ. ρ, γ. αὐ-
τοκράτωρ. E. 33. ἀνακηδήσαι. π.

ἄνδρα τε „οἷον οὐπω ἔγνωκα, τῶν ἑμαντοῦ καιρῶν εὐρημα“ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκάλεε τὸν Ἥλι
 δωρον ἀνασείων τὴν χεῖρα καὶ τὸν κόλπον τῆς χλαμύδος. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ἐνέπεσέ τις κ
 ἡμῖν ὀρμὴ γέλωτος οἰομένοις, ὅτι διαπτύοι αὐτόν, ἐπεὶ δὲ ἰσπεύειν αὐτῷ τε δημοσίᾳ ἔδωκε κ
 παισίν, ὀπόδους ἔχει, ἔθαιμάζετο ἢ τύχη ὡς τὴν ἑαυτῆς ἰσχὺν ἐνδεικνυμένη διὰ τῶν οὕτω παρ
 5 λόγων, καὶ πολλῶ πλεον τοῦτο ἐκ τῶν ἐφεξῆς ἐδηλοῦτο· ὡς γὰρ ξυνηκεν ὁ Ἀράβιος, ὅτι κατὰ δο
 μονα ἀγαθὸν τὰ πράγματα αὐτῷ προὔβαινον, ἀπεχρήσατο τῇ φορᾷ τοῦ βασιλέως, καθάπερ τε
 ναυκλήρων οἱ τὰ ἰστία πλήρη ἀνασελοντες ἐν ταῖς εὐπλοαῖς καὶ „ὦ βασιλεῦ“, ἔφη „ἀνάδες μ
 καιρὸν ἐς ἐπίδειξιν μελέτης“, καὶ ὁ βασιλεὺς „ἀκροῶμαι“ εἶπε „καὶ λέγε ἐς τὸδε· ὁ Δημοσθένης
 ἐπὶ τοῦ Φιλίππου ἐκπεσῶν καὶ δειλλας φεύγων.“ μελετῶντι δὲ οὐ μόνον ἑαυτὸν εὖνον παρεῖχε
 10 ἀλλ' ἠτοίμαζε καὶ τὸν ἐξ ἄλλων ἔπαινον φοβερόν βλέπων ἐς τοὺς μὴ ξὺν ἑαυτῷ ἀκούοντας. κ
 μὴν καὶ προὔστησατο αὐτόν τῆς μερίστης τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην συνηγοριῶν ὡς ἐπιτηδειότερον ἐ
 καστηρίοις καὶ δίκαις. ἀποθανόντος δὲ τοῦ βασιλέως προσετάχθη μὲν τις αὐτῷ νῆσος, λαβῶν
 ἐν τῇ νήσῳ φοινικὴν αἰτίαν ἀνεπέμφθη ἐς τὴν Ῥώμην ὡς ἀπολογησόμενος τοῖς τῶν στρατοπέδου
 627 ἡγεμόσι, δόξαντι δὲ αὐτῷ καθαρῷ εἶναι τῆς αἰτίας ἐπανείδη καὶ ἡ νῆσος, καὶ γηράσκει ἐν
 15 Ῥώμῃ μῆτε σπουδαζόμενος μῆτε ἀμελούμενος.

λγ'. Ἀσπασίον δὲ τὸν σοφιστὴν Ῥάβεννα μὲν ἠνεγκεν, ἢ δὲ Ῥάβεννα Ἴταλοί, Δημητρίαν
 δὲ ὁ πατήρ ἐπαίδευσεν εὖ γυγνώσκων τοὺς κριτικούς τῶν λόγων. πολυμαθῆς δὲ ὁ Ἀσπασίος κ
 πολυήκοος καὶ τὸ μὲν καινοπρεπὲς ἐπαινῶν, ἐς ἀπειροκαλίαν δὲ οὐδαμοῦ ἐκπίπτων ὑπὸ τοῦ ἐν και
 20 χρῆσθαι οἷς γυγνώσκει. τουτὶ δὲ που καὶ ἐν μουσικῇ κράτιστον, οἱ γὰρ καιροὶ τῶν τόνων λύρα
 φωνὴν ἔδωκαν καὶ αὐλῶ καὶ μελωδίαν ἐπαίδευσαν. ἐπιμεληθεὶς δὲ τοῦ δοκίμως τε καὶ σὺν ἀφ
 λείᾳ ἐρμηνεύειν πνεύματος τε καὶ περιβολῆς ἡμέλησε, τὸ σχεδιάζειν τε ἐκ φύσεως οὐκ ἔχων πόν
 παρεστήσατο.

11 Ἦλθε δὲ καὶ ἐπὶ πολλὰ τῆς γῆς μέρη βασιλεῖ τε ξυνῶν καὶ καθ' ἑαυτὸν μεταβαίνων. προ
 στη δὲ καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην θρόνου νεάζων μὲν εὐδοκιμώτατος, γηράσκων δὲ ξὺν αἰτία τι
 25 μὴ ἐτέρῳ ἀποστήναι βούλεσθαι. ἢ δὲ πρὸς τὸν Ἀθηναῖον Φιλόστρατον τῷ Ἀσπασίῳ διαφορὰ ἤρξα
 μὲν ἀπὸ τῆς Ῥώμης, ἐπέδωκε δὲ ἐν Ἰωνίᾳ ὑπὸ Κασσιανοῦ τε καὶ Ἀύρηλιου τῶν σοφιστῶν αὐξ
 θεῖσα. ἦν δὲ αὐτοῖν ὁ μὲν Ἀύρηλιος οἶος καὶ ἐν καπηλείοις μελετᾶν πρὸς τὸν ἐκεῖ οἶνον, ὁ
 οἶος θρασύνεσθαι μὲν ἐπὶ τὸν Ἀθήνησι θρόνον διὰ καιρῶν, οἷς ἀπεχρήσατο, παιδεῦσαι δὲ μ
 628 30 ἀνδρῶν ἐρμηνεύοιμι τὰ ἀποχρώντως δεδηλωμένα; τὸ δὲ εἶναι τι χρηστὸν καὶ παρ' ἐχθροῦ εὐρέσει
 ἐν πολλοῖς μὲν τῶν ἀνθρωπίνων διεφάνη, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων. διενεχθέντε γὰρ

1. καιρῶν. C. καιρὸν. E. ib. εὐρημα. m, o. 2. ἀνασίαν. ψ. ib. χλαμύδος. g. 3. διαπτύοι. μ, ν. διαπτύειν.
 διαπτύει. ζ. ib. ἰσπεύειν αὐτῷ τε. ρ, k, 3. αὐτῷ τε ἰσπεύειν. 2, E. 4. ἔχει. β. ib. ἑαυτοῦ. k. 5. Ἀράβιος.
 2. ἀκροῶ με. β. 9. ἐπὶ τοῦ Φιλίππου β. ἐπὶ τῷ Φιλίππῳ. ζ. ib. ἑαυτῷ. β. 11. Ῥωμαίων. β. ib. ἐπιτηδειότερον.
 13. φοινικὴν. g. ib. ἐν τῇ Ῥώμῃ. k. 14. ἐπανήθη. 2. ib. ἐν τοῖς Ῥωμαίοις. β.

16. Ἀσπ. μὲν. ψ. ib. ἦδε. l. ἦτε. β, π, et p, pr. m. 17. κριτικούς. 1, 3. ὀητορικούς. 2, E. ib. πολυμαθῆς
 β. πολυμαθῆς. ζ. 18. πολυήκοος. φ, n. ib. ἐς τὸ. e, m, (ubi mg. γρ. καὶ τὸ), E. 19. καὶ om. e, m. 20. καὶ καθῶ
 ib. ἐπαίδευσεν. e. ib. ἀφελεία. ψ. 21. πνεύματος καὶ. β. ib. τόνῳ. ρ.

23. βασιλεῖ τε ξυνῶν. μ, ν. βασιλεῖ τε ξυνῶν Ἀλεξάνδρῳ ox, ψ, 3, E. ξυνῶν. j partim cum imperatore Alex
 dro peregrinatus est. Bonf. ib. καὶ καθ' ἑαυτὸν μεταβαίνων. μ et ν, ubi μεθ' αὐτόν partim per se iter faci
 profectus est. Bonf. καὶ ἐτέροις δὲ ξυνῶν. ρ, k. καὶ ξυνεῖναι. ox, ψ, β, 3, e, m. ξυνεῖναι om. καὶ. β. in m. is. ἐ
 αὐτῷ. καὶ ἐτέροις δὲ ξυνῶν. o. 24. ὀρόβου (ὀρόβου. l.) C et e, m, ubi is. θρόνον. ib. γ. δὲ μῆ. m. γ. δὲ μῆ.
 ib. τοῦ μὴ ξὺν αἰτία β. τοῦ μὴ ξὺν αἰτία τοῦ μῆ. celt. C. τὸν μῆ. e. Scr. ξὺν αἰτία τοῦ μῆ. ib. ἑταίρῳ. ρ, E. 25.
 Ἀσπασίῳ om. 2. 27. αὐτοῖς. μ, ν. ib. Ἀύρηλιος om. o. ib. καπηλίους. ψ, l. ib. οἶκον. e. ἐκείνον. ox. 28. ἐπὶ τ
 β. ib. οἷς ἀπεχρήσατο. μ, ν. οὗς α. ζ. 29. Περίγρον. ψ. Πέριγγος. n. ib. μοι ἐτι ἀν. ψ. 31. μὲν οὖν. g. ib. 1
 ἐπὶ. k. ib. διενεχθέντε. β.

μεν Ἀσπασίος προσεποιήσεν αὐτῷ τὸ σχεδιάζειν ξὺν εὐροία, ἐπειδὴ ὁ Φιλοστρατος καὶ τούτου τοῦ μέρους ἔλλογίμως εἶχεν, ὁ δ' αὖ τὸν ἑαυτοῦ λόγον τέως ὑλομανοῦντα πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τὴν ἐκείνου ἐκόλασεν.

Ἡ δὲ ξυγγεγραμμένη ἐπιστολὴ τῷ Φιλοστράτῳ περὶ τοῦ πῶς χρῆ ἐπιστέλλειν πρὸς τὸν Ἀσπασίον τείνει, ἐπειδὴ παρελθὼν ἐς τὰς βασιλείους ἐπιστολὰς τὰς μὲν ἀγωνιστικότερον τοῦ δέοντος ἐπέστελλε, τὰς δὲ οὐ σαφῶς, ἂν οὐδέτερον βασιλεῖ κρέπον, αὐτοκράτῳ γὰρ δὴ ὁπότε ἐπιστέλλοι, οὐ δεῖ ἐνθυμημάτων, οὐδ' ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ δόξης, οὐδ' αὖ ἀσαφείας, ἐπειδὴ νόμους φθέγγεται, σαφήνεια δὲ ἐρμηνεὺς νόμου. III 5

Πανθανίου μὲν οὖν μαθητῆς ὁ Ἀσπασίος, Ἴπποδρόμου δὲ οὐκ ἀνήκοος, ἐπαίδευσεν δὲ κατὰ τὴν Ῥώμην ἱκανῶς γηράσκων, ὁπότε μοι ταῦτα ἐγράφετο. IV 10

Τοσαῦτα περὶ Ἀσπασίου. περὶ δὲ Φιλοστράτου τοῦ Ἀθηνίου καὶ τίς μὲν ἐν δικαστηρίοις ὁ ἀνὴρ οὗτος, τίς δὲ ἐν δημηγορίαις, τίς δὲ ἐν συγγράμμασι, τίς δὲ ἐν μελέταις, ὅσος δὲ ἐν σχεδίῳ λόγῳ, καὶ περὶ Νικαγόρου τοῦ Ἀθηναίου, ὃς καὶ τοῦ Ἐλευσινίου ἱεροῦ κήρυξ ἐστέφθη, καὶ Ἀψίνης ὁ Φοῖνιξ ἐφ' ὅσον προὔβη μνήμης τε καὶ ἀκρίβειας, οὐκ ἐμὲ δεῖ γράφειν, καὶ γὰρ ἂν καὶ ἀπιστηθεῖην ὡς χαρισάμενος, ἐπειδὴ φίλλα μοι πρὸς αὐτούς ἦν. 15

1. αὐτῷ. C, E. Ser. αὐτῷ. 2. αὐτὸν ἑαυτοῦ. j. ib. τῶν ἐ λόγων. k. ib. τέως μὲν. λ. ib. ὑπομενοῦντα. C, E. ὑλομανοῦντα. A. Jahn. 3. ἐκόλαζεν. ψ.

4. ξυγγεγραμμένη. β, π, φ, η. 6. ἐπέστελλε. π. ib. αὐτοκράτῳ. C, E. Fo: αὐτοκράτορι. ib. γὰρ om. π. ib. ἐπιστέλλει. ψ. 7. οὐ δεῖ. ν. οὐδ'. k. οὐ δεῖ. ζ. ib. ἐπιχειρημάτων. η. ἐπιχειρήσεων. ζ. ib. οὐδ' ἀσαφείας. 2.

9. οὖν om. β.

11. καὶ τίς δὲ. π, γ. 12. ὅσος — λόγῳ om. β. 13. ἐστέφθη. ν. ἐξέφθη. μ. corona donatus est. Bonf. ἦν. β. ἰσὶ τε. cett. C et e, m. ἐστὶ ο. ib. καὶ Ἰαψίνης τε. ρ, κ. καὶ εἰ Ἀψίνης. μ, ν. καὶ εἰ Ἀψίνης τε. 3, ψ. καὶ ὁ Ἀψ. π. λ. Sc. καὶ Ἀψίνης. In β deest καὶ — Φοῖνιξ. 14. ἐφ' ὅσων. λ. 15. φίλος μοι. k.

N O T A E

IN

PHILOSTRATI VITAS SOPHISTARUM.

NOTAE

IN

PHILOSTRATI VITAS SOPHISTARUM.

I.

καὶ Κριτίαν. Respicit opus, unde lo-
reonte servavit Athen. XIII, 600, e. ἐκ
αὐτοῦ pro παρόθεν. De nostro loco agit
Ages. II. p. 8 ed. Herm. ubi bis mendose
τίαις. — 10. Alludit ad. Hom. Od. δ, 220.
Alb. Jahn Symbol. p. 1 velit κατὰ μικρὰ
προσβιβάζοντες. Verba τὰς ἐρωτήσεις ὑπο-
petiit Psellus in elogio Jo. Patricii. — 9.
sunt apud Herodotum I, 47, VII. 41,
culum habet Sueton. Ner. 39.
Dem. π. στεφ. §. 136. (272, R.) — 21.
Schol. Plat. 331 ed. B. et Tzetz. Exeg.
erm. — 23. Athen. IX, 408.
Aesch. adv. Tim. §. 175. (170, R.) — 23.
ἦλθεν ὁ τ. Ἄ. ὁμοίως ducta videtur ex Lep-
11 (460, R.)
ἔλεξε ἦλθε λέγων. Sic Aesch. adv. Ctes.
R.) — 10. πέφαται. Formam analogiae
propter codicum consensum delere nolui. —
λατο. De exilio Dionis vide, quae docet
in ep. gratulatoria ad G. Hermannum.
840.
Versus est in Hom. Od. ζ, 1. — 23. cf.
Franz. p. 363. ubi accuratius describitur
ira et figura.
Hom. II. α, 80. — 2. Hom. II. β, 196.
ων nota jam Aristoteli Rhet. II, 2, 7, re-
esium de regno 26, b. — 10. cf. Dem. π.
(296, R.) — 18. περιλείξω τὸ στόμα
ristophanis de Euripide Sophoclem imi-
rgk Reliquiae Com. Att. p. 204. — 27.
, 44. ib. ἀσελγής — εἰπόντα refert
tum adv. Ctes. §. 174, (565).
ἐπὶ τοὺς ἀντιτέχνους respicit Hesiod.
19. ὀκρίβαντι. Logeum dicit.

209, 1. καλλιεπῆ. Ex Aristoph. Thesmoph. 49
et 60. — 27. cf. Plat. Protag. 349, a. — 30. Μῦθος
ille invenitur Plat. Protag. 320. f.

210, 1. Totus hic locus de Hippiā expressus est
ex Plat. Hipp. maj. 285 sqq. Adde nunc Osann: der
Sophist Hippias als Archaeolog in Mus. Rhen. 1843,
p. 495. — διάλογος vid. Osann l. c. 508. — 21. Xenoph.
Mem. II, 1, 21. — 26. Plat. Gorg. 467, b. — 27. Prop-
ter codd. consensum retinui Καρχηδόνιον.

211, 1. Plat. Rep. I, 341, c. — 13. νηπενθεῖς
ἀκρ. ex Hom. Od. δ, 214. Ibidem verba οὕτω δεινὸν
κτὲ initium Orestis Euripideae referunt. — 14. De Pla-
tone, quem hic significat, oratorum osore cf. Meinecke
Hist. crit. com. Graec. p. 165. — 26. De arte tragica
Dionysii tyranni egit Welcker »die griechischen Tra-
goedien 1229.

212, 22. τὸν Ἀθηναῖον φεύγοντα. Usus ar-
ticuli confirmatur locis Dem. Aristocr. §. 37, 38 (632,
R.) et 89 (650, R.).

213, 12. ἐνταφίῳ τῇ τυρ. cf. Isocr. Archidam.
§. 44. — 14. φροντισματα mutatum velit altera lec-
tione ποιήματα Welcker l. c. 1010, contra scriptoris
consuetudinem. — 15. Aesch. adv. Ctes. §. 229. (623, R.)

214, 3. Locus Demosthenis est ex or. π. στ. §. 97.
(258, R.) Isocratis ex Paneg. §. 179. — 14. π. τε αὐτῷ
λόγος om. articulo, ut infra 268, 14: ἔστιν αὐτῷ φροντι-
σμα — ὃ ἐπιγράφεται Πόνου ἐγκώμιον. — 21. Toup. ad
Longin. 41, 1 proponit κεκλασμένην. At ἡ κεκλασμένη
est vis numeris adstricta, vid. Cic. Brut. 79. — 24. ἀ-
λοτρύπης audit Isocrates Athen. XIII, 592, d, in Strat-
tidis Atalanta.

215, 2. Refragatur huic narrationi ep. Isocratis 3. —
13. Dem. π. στ. 262. (314, R.) — 15. Dem. Phil. II
§. 30. (73, R.) — 18. Res narratur ab Aeschine π. πα-
ρακρ. §. 34. (219, R.) — 19. ἀπόβαλλέσθαι sic
habet Hermog. III, 43 ed. W. — 22. Dem. π. στ. §.
132—134. (271, R.) — 24. Dem. ib. §. 149. (277, R.) —

25. *εὐπροσώποις* λ. Verba sunt ex Dem. π. στ. §. 149. (277, R.)

216, 11. De argumento Deliacae cf. Boeckh Staatsh. der Ath. I, 441. — 12. *ὅφ' ἄν ἡ Κ. καθ.* ducta ista ex Dem. π. στ. §. 149. (277, R.) — 25. Suspicio, haec respicere Libanium I, 8.

217, Alludit ad Hom. II. φ, 168. — 4. Eur. Bacch. 709. — 9. *δάκνων μ.ε.* ut cimex. Sic 255, 23. *δήγματα κόρρων τὰς ἐκ τῶν τοιοῦτων λοιδορίας καλῶν.* — 11. *ἐλογίστενε.* Uberius hunc magistratum tractavit Marquardt in Zeitschr. für die Alterth. 1843, 936 sqq. — 24. Heraclides ausus est corrigere orationem a Niceta apud Rufum habitam. — 26. Isaeus Assyrius confunditur cum vetere oratore Attico *Γένος Ἴσ.* apud Bekker Or. Gr. III, 3. Animadvertit errorem lector eruditus, qui adscripsit *ταῦτα δέ φησι Φιλ. ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν οὐ πάντως περὶ τούτου λέγων Ἰσαίου κτ.*

218, 25. Similia in Ciceronem dicta vide Quintil. XII, 10.

219, 3. *βοῦν ἀφωνίας.* Nostri locus addatur laudatis a Schneidewino ad Zenob. II, 70. — 8. *ὅπτε πολλῶν χρημάτων.* vid. Eckhel IV, 211.

221, 3. Locus Menandri est, cf. Meinecke fr. inc. 199. p. 278. Eandem *ἀγορευτὴν* in se praedicat Liban. I, 75. — 7. *Γιγαντομαχίαν* proponit Jahn Symb. — 36. De his Homeridis loqui videtur Himerius 20, §. 3.

222, 12. Ut Propert V, 5, 77. — 27. Hom. II. π, 40.

223. Differentiam *ἀγῶνων λογικῶν* (περὶ *πρᾶγμα ἔχόντων τὴν στάσις*) et *νομικῶν* (περὶ *ῥητῶν ἐ. τ. σ.*) explicat Hermog. π. στάσις. 11 sqq. adde Minucianum IX, 601 sqq. et Scholia ad Stas. IV, 220 sqq. VII, 190. De ethicis cf. IV, 186. — 11. Argumentum invenitur Schol. ad Stas. IV, 719. Fingitur, Philippum postulasse, ut sibi traderetur Demosthenes, quod apparet ex Apsine IX, 471, 475. Ceterum ex omnibus Dionysii declamationibus laudatur solus *ὁ ἐπὶ τῇ Χαιρωνείᾳ Θρήνος*, quod moneo, ne quis ex verbis *ἐν τοῖς κρινόμενοις* (14) aliam *μελέτην* exsculpat. — 23. *πρὸς τοῦς ποιητάς.* Respicitur hymnus Apollonii Tyanensis, 8, 13.

224, 19. *τί Πολ. ἐνταῦθα.* Veram lectionem solus β servavit. cf. Imag. II, 8, 823. *τί οὖν αἱ Μοῦσαι δεῦρο;* adde Heroic. 679. *τί οὖν ὁ Πρωτεσίλεως;* — 26. Alluditur ad Cratini versus, vide Suid. v. *δαδενάκροστος.*

225, 4. *σταδία πάλης.* Oponitur lucta humi jacentium. — 6. *ἡσάν ποτ' κτ.* versiculus ex Anacreonte petitus, cf. Bergk Poet. Lyr. p. 684. nr. 85. — 10. Lolliani res tractavi in dissertatione: P. Hordeonius Lollianus geschildert nach einer noch nicht herausgegebenen Athenischen Inschrift von C. L. Kayser, Heidelberg, 1841. Quod ibi eum Hadriani aetate professorem Athenis existisse statui, permovit me ordo,

quo a Philostrato post Dionysum et ante Mar ambo fuere aequales Hadriani, collocatur. M propter Zumptium V. Cl. über den Bestand d sophischen Schulen in Athen und die Succes Scholarchen p. 24. — 20. *φρόνιμος* similit patum vide apud Isocr. π. ἀντιδ. §. 117. — ib. *νοία τεχνικῆ κείμενον* explicet Apsin. I *ἄτεχοι δὲ αἱ τοιαῦται (ἀντιθέσεις) καλοῦνται, ἐξ ἰδίας ἐπινοίας εὐρίσκει αὐτάς ὁ ῥήτωρ.* — 2 mentum magis explicatum habet Apsin. IX, 4 *κὲν ὁ Λεπτίνης τὸν νόμον, οὐ πέμπει τὸν αἶον καὶ κρίνεται ὁ Λεπτίνης.*

226, 4. *ἐν Ἰερῶ* scripsi, cf. Dem. adv. I 10. (926. R.) — 28. Wesseling Observ. p. 176 tum voluit *καὶ προβαλῶ μὲν καὶ μελετάσομαι.*

227, 1. *ἐνθεν ἐλὼν* ex Hom. Od. θ 54 Polemonem physiognomicum habet Passov Schriften p. 137. Numus ei inscriptus apud I, 2, 548. — 14. *Ἀδριανῶν.* vide Rathgebe cycl. Ersch. et Gruber v. Olympische Spiele | 24. Hinc vel in numis dicta *Σμύρνα Ἀδριανή* hel II, 544. ejusque *κρίστης* Hadrianus apud III, p. 11, 14.

228, 9. Videtur legatio libera indicari. — stulaverat aliquis ab eo, ut redderet commod cuniam, quod comperit Hadrianus quamvis ta lemone. — 22. *θεὸς ἐκ θυητοῦ γιγνόμενος* apud Isocr. Archidamum §. 17.

229, 14. Vir ille videtur Rhoetmalces I Jahn libell. menstr. 1832, IV, 361.

230, 26. cf. Hom. II. ζ, 516. Boiss. Ar 444. — 28. Vide hoc argumentum ab Apsine moratum IX, 491, alterum de tropaeis ib. 46 tio multus olim fuerat Isocrates.

231, 3. *εἴθε γὰρ* recepi ex sola pe. cf. D VII. §. 42. ed. Emp. eandem particularum co nem. — 15. Hom. II. κ, 535.

232, 1. Xenoph. Symp. init. — 24. Pol mosthenis sententiam suam fecit, cf. Dem. O 32. (37. R.) — 27. Versus legitur Eur. Or. 14

233, 3. *περιβολὴν* illustrat Aristid. IX, 3 11. Maxime huc facit Auct. prolegg. τῶν στάσι 24. *γίνεται δὲ τὸ σχῆμα τριῶς· κατὰ μείζον, πλάγιον, κατὰ τὸ ἐναντίον. κατὰ μείζον μὲν οἱ ἐάλω Δημοσθένης ἐπὶ τοῖς Ἀρκαλείοις χρήμασι, κατήγορος αὐτῶ τιμᾶται φνηγῆς, ὁ δὲ ἀντιτιμᾶ (sc. αὐτῶ) θανάτου, προσποιούμενος τὸ μείζον, χωρηθῆν τὸ ἦπτον κτ.* Accusator apud Apsin est Hyperides. Idem nonnulla hujus argum menta servavit. 14. cf. Apsin. l. c. ubi legen *ἐσχηματισμένως προαγομένων.* — 15. vid. Dem. ἐρμ. §. 291. ed. Göller.

234, 7. Ex Hes. *Egy.* 25. — 8. Similis Libanius *erga Zenobium* I, 71.

II.

234, 15. De Herode vide nunc Th. Heysii dissertationem »Ueber einige Epochen im Leben des Herodes Atticus mit besonderer Beziehung auf die zweite Borghesische Inschrift,« in *Zeitschr. f. Alterthumswissenschaft*, 1839, p. 977. — 17. de Miltiade et Cimone *Aeacidis* vid. Paus. II, 29, 4.

235, 1. cf. Aristoph. *Plut.* 830. — 7. C. I. Boeckhii n. 355.

236, 8. Dem. adv. Aristog. I. §. 52. (786, R.) *σκοπίας ἤρως τὸ κέντρον*. — 21. De cursu hujus navis cf. quae docuit Leake in *Transactions of the royal Society of Literature* 1839, 183—237, vernacule redditus a Westermann *Ztschft. f. Alterth.* 1841, p. 1158 sqq. Pythium ei templum est Apollinis patricii, Eleusinium orientali acropolis parti subjectum statuit. Pelasgicum non longe a Propylaeis septentrionem versus situm fuisse constat. Vide C. O. Müller in *Encycl. Ersch et Gruber v. Athen*, p. 229. Illa ratio si vera sit, aliā viā ac quae statuitur a Forchhammero *Topogr. v. Athen* 300 sqq. in urbem venisse Pausaniam consequetur. Ceterum egit de nostro loco etiam Cr. Symb. III, 476.

237, 20. ἡ ἀνδροῦς. Lectio non sollicitanda erat, spectat superiora, 15: *διανοίας θελοῦσης ἄνδρα*.

238, 5. cf. Die Demen von Attika von W. M. Leake. Aus dem Englischen übersetzt von Anton Westermann. Braunschweig. 1840, p. 239. — 25. vide not. ad *Phil. Gymn.* 4, 12.

239, 1. De Serapidis sive Canobi templo cf. Forchhammer I. c. 366.

240, 5. Eur. *Alcm.* διὰ Φοφ. fr. 12. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μίσων τίκει νόσους.

241, 3. Versus *πεπαροφθήμενος* ex H. Od. δ 498. — 5. C. I. 989—995. sunt de Polluce isto. — 20. ἀνέφυσαν. Ut Plato comicus fr. inc. 3. ἦν γὰρ ἀποθάνη τις ποτηρός, δὴ ἀνέφυσαν φήτορες. — De *Praxagora* vide C. I. n. 385, cum nota Boeckhii.

242, 10. Bassaei res tractavit nuper Roulez »*Magistrats Romains de la Belgique*« p. 41. — 16. ἐκκλησίας h. l. dictum de decreto. ut *στήλη* C. I. n. 2556, l. 6 de pacto. — 29. *Κηφισίαν*. cf. Boeckh ad C. I. 920, qui ibi errat de uxore Herodis.

243, 11. cf. Lob. *Aglaoph.* 28, ubi docet, *Athenienses* introducere solitos fuisse ad mysteria hospites suos. — 29. *Ducta* haec ex *Aeschine π. παραπ.* §. 149 (315, R.), respicit eo etiam *Isid. Pelus. Epp.* p. 564 ed. Bill.

244, 1. Jahn *Symb.* 55 corrigebat *ἐφέρονουσα* et *ἰκασμένη*. At verba sana sunt cf. V. A. 152, 12 et 127, 8. — 4. Aristoph. *Ran.* 1003. — 17. *Charidemii*

non *Demosthenis* vitio *Amphipolin* periisse *Atheniensibus* constat ex Dem. adv. *Aristocr.* §. 149—151. (669, R.)

245, 1. *Petitum* videtur *δεινός* — *πράγμασιν* ex Dem. *Ol.* I, §. 3. (10, R.) — 23. *μεσαιπόλιος* ex *Hom.* II. v. 361.

246, 6. *φρονιμώτατος*. h. e. callidissime tegens, quae in ipso deteriora essent. — 8. *εὐπρεπής* intellige de *περισταλμένη ἀπαγγελία*. cf. *Theonem* p. 170. τῷ ἠθικῷ ἰσχύων explicat *Marcellinus* IV, 186: οὐ μόνον δὲ ταῦτα ἠθικὰ προσήκει καλεῖν, ὅσα δυσκόλων ἢ φιλαργύρων ἢ παρασίτων ἔχει πρόσωπα, ἀλλὰ κἀκείνας τὰς ὑποθέσεις, ἐν αἷς οἱ λέγοντες αἰδοῦμενοὶ τινὰς ἀλογήσονται *καταπορικῶ* χρῆσθαι λόγῳ καὶ μετὰ ἤθους προάγουσιν αὐτὸν — καὶ δεῖ ἐν τοῦτοις βαθντέρα τῇ μεταχειρῆσει (scr. *μεταχειρίσει*) τὸ ἦθος ἐμφανεῖν. — 13. Similia leguntur apud *Hermog. Stas.* III, 15 et *Schol. in Stas.* IV, 829. — 16. *Constitutio* haec est absoluta *judicialis* ex pacto. Egregie enim *σκοπῶν* reposuit pro *σκοπδαίων* L. Spengel. Adhibere licet ad *sententiam* loci *Theognid.* 824. — 24. Pro *ἰστορίας* corrigebam olim *ἠγορίας*, nunc malim *θεωρίας*, cf. 254, 11. τὸ κατὰ *θεωρίαν* βούλεσθαι προάγειν πάντα ἀσχολεῖ τὴν γνώμην.

247, 2. De hoc loco egi in *prooemio* V. *Apoll.* VIII. — 17. *Librarius* erat ab *epistolis* *Graecis*, cf. *Inscr. Lat.* Orell. 2437. — 29. *Idem* argumentum redit apud *Apsinem*, IX, 476, 492, 496.

248, 1. De *pileo* *Arcadico* cf. C. O. Müller *Archaeol.* p. 469. — 5. *ἀναβλέψαντος* solius β lectionem tueor ex V. *Apoll.* 66, 10. 83, 37. *Imag.* 811. (54, 20 ed. J.) — 16. respicit *Eur. Phoen.* 297. — 27. *Argumentum* ductum ex *Thucydide*, VII, 15.

249, 3. *σημείων γραφέας*, *notarios* dicebant, de quibus cf. *Bekkeri Gallus* I, 198. — 4. *Tertull.* de anima, c. 20: *Thebis* hebetes et brutos nasci relatum est, *Athenis* sapiendi et dicendi acutissimos, ubi penes *Colyttum* pueri mense citius eloquuntur praecoce lingua. — 16. cf. *Thucyd.* I, 118. — 20. *Videntur* haec ex *Herod.* IV, 89 petita 22. Vide *Herod.* VII, 10.

251, 3. ἐν *Κεραμεικῷ*, cf. Dem. adv. *Conon.* 1258. — 4. A. Jahn lectum velit ἀλλ' εἰ. — 18. οἱ παροιστούμενοι. *Sumtum* argumentum ex *Thucyd.* VIII, 86. — 26. *Componatur* cum hoc loco *Diog. L.* VII, 182, ubi ait, de *Chrysippo* loquens: ἦν δὲ καὶ τὸ *σωμάτιον* εὐτελής, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἀνδριάντος ἐν *Κεραμεικῷ*, ὃς σχεδὸν τι ὑποκείμεται τῷ πλησίον ἰκπεῖ et *Paus.* I, 17, 2, qui prope a *gymnasio* *Ptolemaei* vidit *Chryssippi* statuam. De *κύλη*, quam idem I, 15, 1 commemorat aut de *κύλαι ἰκπάδες*, quam hic dici putabat C. O. Müller (*Encycl.* 241), cogitare non licet. — 27. *Idem* argumentum tractat *Marcellin.* *Schol. Stas.* IV, 472.

252, 3. *ποιητικῶς*. An, ut poeta *scenicus* partes inter actores distribuit? — 6. Ex *Hom.* *Od.* γ, 1. —

17. De magistro Aristidis Alexandro Colyaeensi cf. Lehrs Quaest. Ep. 8—16.

253, 1. Aristid. I, 291. — 24. cf. Sopater *Διαφ.* ζητ. VIII, 325, ubi corrige *μισθοφόροις*. cf. Fabric.

254, 1. Subaudiatur *ὡσπερ κατηγοροῦσι*. Iidem in Demosthene quoque haec vituperant peccata. cf. Dem. π. στ. §. 242, (307 R.) ubi legitur *ἀντοραγικὸς πλῆθης*. 3. cf. Apsines IX, 472. — Callixeni declamationem tangit Apsines IX, 529, differt Marcellin. ad Stas. IV, 424. — 5. *ὁ μὴ λαβῶν κτλ.* vid. Apsin. IX, 480. Philippus Aeschinem ad Cersobleptem miserat, ut ab eo frumentum ad ipsum transportaret. — 19. *ἐπη* hic dicuntur, qui alibi *στίχοι*, cf. Ritschl. Stichometrie p. 101. Welcker Tragoed. 1069.

255, 20. Plat. Phaedr. 230, d. — 29. *τίνας* — *φωνάς*. Sic Dem. π. στ. §. 195. (293 R.)

256, 6. *τὸν Ἰπερίδην*. Vide Apsinem IX, 468: *Ἰπερίδης γράφας ἔπεισε μόνω χρῆσθαι συμβούλῳ Δημοσθένει ἐν Ἐλατείᾳ ὄντος Φιλίππου*. Oblocutus erat Aeschines, cf. Marcellin. Schol. Stas. IV, 268 et Apsin. IX, 490. Hinc liquet, non opus esse conjectura Zumptii V. Cl. *ἐς μόνος* (in diss. Ueber den Bestand der philosophischen Schulen in Athen und die Succession der Scholarchen, p. 24, not. 4). — 13. Respicit ad Soph. Oed. C. 18. — 26. *παρ' αὐτοῖς*. Auditores significantur, ut 221, 16.

257, 9. Sospis daduchus est apud Boeckhium C. I. 385. — 23. cf. Plat. Polit. 277, c. Cratyl. 434, a.

258, 4. *ὁ Πρωτεύς*. cf. Himer. Or. 21, §. 9, qui fortasse huc respicit. — 8. Argumentum commemoratur ab Hermogene Stas. III, 80, praeterea Schol. Anonym. VII, 718. — 16. *Ἐλέον β.* Similes aculei sunt apud Libanium, IV, 303. — 21. Luciani petit *Ἰητόρων διδάσκαλον*. — 24. Pausaniam periegetam distinguendum esse a sophista demonstrant tempora diversa; periegeta enim, jam Hadriani aetate occupatus in perlustranda Graecia, non poterat Aelianum docere, qui circa annum 170 demum natus est, quippe sexagenarius is obiit circa annum 230. cf. infra 273. — 29. vid. Sophocl. apud Ath. III, 68, a, et Eupolidem ib. etiam Plat. Phaedr. 265, e.

259, 3. Eurip. Herc. fur. 1406. — 17. Dem. π. στ. §. 203. (297, R.) — 20. Talis constitutio appellatur *συγγνωμονική μετάθεσις τῆς αἰτίας* in An. Schol. Stas. IV, 459. Est juridicialis assumptiva concessionem habens cum deprecatione, cf. Auct. ad Herenn. II, 16.

260, 1. *ἐπὶ λαμπροῦ ὀχλήματος τῆς φήμης*. Vide Hemsterh. ad Lucian. Somn. §. 15. — 21. *ἐγμειμένοι τ. ἦθ.* hinc duxit Psellus apud Boiss. 328. — 25. *ἀναγκοφαγῶν*. cf. notata ad Gymnastica 8, 5.

261, 12. cf. Himer. Or. 23, 7. — 16. *μεσαιπόλιος* ex Hom. Il. ν. 361. — 17. cf. supra 226, 21.

262, 5. *εὐφωνία*. cf. C. I. 441, vs. 5. — 24. Appellationis origo patet ex Paus. I, 37, 2.

263, 21. Hunc locum adhibere poterat Belri. I, 39.

264, 10. De Magneticorum situ cf. Paus. 6. — 14. Phrygium marmor pluribus tractat Gall. I, 137. — 30. Soph. El. 25.

265, 8. *ὅφ' οὐδ' etiam* Ol. proposuit. — 28. in Stas. VII, 24: *τὰ ἐσχηματισμένα ἕτερον μ. κενυμένον, ἕτερον δὲ τὸ φαινόμενον*.

266, 10. Similis repetitio est in V. A. 107, 13. — ib. De Callia cf. Meinecke Hist. Graec. p. 133, sq. 29. Sententia Euripidea es drom. 772.

267, 12. cf. Eckhel, I, 2, 493 de libertate agentem. — 28. Munus Heraclidae fuit gymnasiae cf. Boeckh C. I. 2880. Spanh. de U. et P. Nur.

269, 4. Locutio est petita ex Isocr. Arcel. 105. — 7. *Ἄμφ. ἀθλοῖ* iidem sunt, qui supra 16. Hom. Od. π, 187. — 18. In correctionem *κομῆ* Spengelio una incidi. cf. Dem. π. στ. §. 11, (220. *οὐδὲν εἰπὼν φλαῦρον*. ex Dem. Lept. §. R.) — 31. *τέχνην ἐπαίνων* optime explicat I, 227, sq.

270, 1. De hac *θυσίας ἡμέρα* egi in Be f. Wissensch. 1840, 791. — 9. cf. Ruhuk. de §. 4. — 11. Non recte A. Jahnio olim asse *ἐν θαλάττῃ* scribenti. Hippodromus modo rusticabatur, modo patriam Thessaliam per ib. Respicitur Euripidis Antiopa, cf. Welck 819. Forma orationis est ut V. A. 131, 24: *οἶον τε καὶ Σοφοκλέους*. — 25. Hinc petita *Mag. ἐλάσσεται τὴν γνώμην βέλτιον λέγειν ἢ*

271, 1. cf. Plat. Phaedr. 228, e. — 9. Nicagorae nuper explicuit Letronne in Journ. 1844. Janv. Obiter eum tangit ut *δενότατος* rios Or. 23, §. 21. — 12. *οἱ Καταναῖοι*. I mentum tractavit Hermog. III, 82, 84, 136. this vide supra ad 247, 29. — 23. Aps. IX, *ἐν τοῖς πάθεσιν οὐ πολὺν εἶναι δεῖ τὸν κόσμ. ἐπεμβάλλεσθαι τὰς ἐννοίας, ἀλλὰ κομματικὰ τὰ*

272, 14. cf. Hom. Il. δ, 43. — 21. Similit. Ann. III, 67. *» eo, quod ipse creberrime gabat.* — 25. Dem. π. παρακ. §. 255. (421.

273, 33. De *παραγραφῇ*. quae ad genus *ψεως* pertinet, vide Hermog. π. στασ. III, 16 IV, 275 sqq.

274, 2. cf. Luc. π. ὀρχήσ. 5. — ib. Ut IV, 28. *τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ἐπέπεσε μὲν τι καὶ γ 8. Quia apud Philippum conticuerat post p σκοτεινόν τε καὶ τεθνηκὸς δειλία* (Aesch. π. π 34. (219, R.) — 30. Sententia est apud Arist. Av. 375.

275, 8. Plat. Leg. X, 907. *λόγος, οἶος ἄ μαν ἐρμηνεὺς ὀρθῶς γίγνεται ἡμῖν.*

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΗΡΩΙΚΟΣ.

PROOEMIUM.

In Heroico scriptor id egit, ut principes utriusque exercitus circum Trojam olim digladiatos novo splendore illustraret. Requirebat heroum cultus, quem superstitione magis magisque auxerat,¹⁾ ut illi post fata evecti ad dignitatem *δαιμόνων* mortalibus salutarium²⁾ virtute ornarentur humanum modum superante,³⁾ pariter atque ipsi multo excesserant corporis amplitudine deteriorem posteritatem.⁴⁾ Primum quidem in iis locum tenet Achilles, sed varietate meritorum est superior etiam illo Palamedes.⁵⁾ Homero ejusque aequalibus nondum cognitus et a Cyclicis demum in fabulas Trojanas inductus, qui fuit idem fortissimus et sapientissimus,⁶⁾ Chirone doctior et ingeniosior,⁷⁾ omnium fere inventor artium ac quasi primus *σοφιστής*, quo tanquam auctore suae artis superbit Noster; cujus ab ore pependisse dicuntur Achilles, Protesilaus, Ajax Telamonius;⁸⁾ cui Ulysses homo versutus, sed a sapientia longe remotus interitum paravit, cum ab eo se superari intelligeret; quo injustissime et indignissime interempto ira et Achilles exarsit — negatur enim ob ereptam Briseida⁹⁾ Graecis succensusse — et Neptuni, cui Graecorum duces nonnulli ac maxime Ulysses graves necati nepotis dederunt in reditu poenas.

Peculiaris quoque fuit Philostrato caussa, cur in laudes heroum et maxime Achillis incumberet: Caracalla imperator videbatur sibi alter Achilles et Alexander;¹⁰⁾ scriptor autem in contubernio Juliae Domnae vivens peregrinarique cum ea solitus filii quoque gratiam quaerere cogebatur;¹¹⁾ quod effecisse illum dixerim hujus libri scriptione. Suspicio haec si vera, temporum ratio circa annos CCXI—CCXVII editum esse docet.

Falso judicatum ab Oleario, consilium illi in conscribendo Heroico praecipuum id fuisse, ut reprehenderet Homerum,¹²⁾ jam liquet; quin ipse cavet, ne quis in eam de se opinionem incide-

¹⁾ Vide Paus. I, 34, 2.

²⁾ cf. 294, 2.

³⁾ Hoc argumentum eximie illustratum est a Jacobsio in Praef. ad Versionem germ. Heroic. p. 7—12.

⁴⁾ cf. 288, 2 sqq.

⁵⁾ Vide Otto Jahu dissert. de Palamede. Hamb. 1836.

⁶⁾ Comparetur V. Ap. 71, 26 cum 311, 26.

⁷⁾ cf. 308, 24 sqq.

⁸⁾ cf. 311, 19, 24 et 28.

⁹⁾ Locus non unam ob causam memorabilis est 302, 11—18.

¹⁰⁾ vide Herodian. IV, 8. Dio Cass. LXXVII, 16.

¹¹⁾ Id ex V. S. 274, 3 perspicias.

¹²⁾ Ait ille, p. 547: „agit hoc opere Philostratus *Ὀμηρομάστιγα* ex instituto, qualem se in aliis scriptis etiam, ubicunque occasio tulerit, ostendit.“ Redarguit eum Jacobs, l. c. et jam antea Seybold in Praef. ad Vers. Germ.

ret, non semel digressus ¹⁾ in poetae laudes. Aegre quidem ferebat ab illo narrari quaedam diis heroibusque indigna, ²⁾ ut alii quoque ejus aetatis scriptores de puerorum institutione solliciti quamobrem conatur talia ex ingenio mutare, suum cuique, si ab Homero minus juste judicari aut plane negligi videretur, tribuere, ³⁾ et ad severiorem honestatis normam nonnulla exigere. Platonem ea in opera ante oculos habuit, ⁴⁾ etiam Troicum Dionis, unde repetiit, ⁵⁾ quae illi serio scripsisse non facile crediderim.

Praeter Homerum maxime tragoedias noverat; Cyclicos, si non ignoraverit, certe parum attendisse dicas; etenim, si quae in eorum carminibus commemorata hic redeunt, etiam a tragicis usurpata sunt, quem fontem celebriorem fuisse constat.

Liber satis utilis habendus propter servatas populares fabulas ⁶⁾ et complura ex tragoediis, ut ex Euripidis Palamede, ⁷⁾ nec archaeologis, ⁸⁾ qui artis veteris monumenta tractant, negligendus; at caute adhibeatur oportet, alioquin inde ducemus, quasi antiqua, quae ipse scriptor commentus est. Exemplo sit Polyxena sibimetipsa in Achillis sepulcro mortem consciscens, ⁹⁾ de qua fabella vide, quae monet Welcker Trag. 183.

Ex lectoribus Heroici primum aetate novimus Menandrum rhetorem, ¹⁰⁾ sequuntur Heliodorus

¹⁾ cf. 300, 22 sqq. 317, 23 sqq. et obiter 320, 32.

²⁾ cf. 301, 21. 302, 18. 304, 29. 305, 1. 315, 32. 321, 35.

³⁾ Non possum, quin h. l. adscribam Goethii judicium: „Die eigentliche Kraft und Wirksamkeit der Poesie, so wie der bildenden Kunst, liegt darin, dass sie Hauptfiguren schafft und alles, was diese umgibt, selbst das Würdigste, untergeordnet darstellt. Hierdurch lockt sie den Blick auf eine Mitte, woher sich die Strahlen über das Ganze verbreiten, und so bewährt sich Glück und Weisheit der Erfindung, so wie der Composition einer wahren alleinigen Dichtung. Die Geschichte dagegen handelt ganz anders. Von ihr erwartet man Gerechtigkeit; sie darf, ja sie soll den Glanz des Vorfichters eher dämpfen als erhöhen. Deshalb vertheilt sie Licht und Schatten über alle; selbst den Geringsten unter den Mitwirkenden zieht sie hervor, damit auch ihm seine gebührende Portion des Ruhmes zugemessen werde. Fordert man aber aus missverstandener Wahrheitsliebe von der Poesie, dass sie gerecht sein solle, so zerstört man sie alsobald, wovon uns Philostrate in seinem *Heldenbuche* das deutlichste Beispiel überliefert. Sein dämonischer Protesilaus tadelt den Homer deshalb, dass er die Verdienste des Palamedes verschwiegen und sich als Mitschuldigen des verbrecherischen Ulysses erwiesen, der den genannten trefflichen Kriegs- und Friedenshelden heimtückisch bei Seite geschafft. Hier sieht man den Uebergang der Poesie zur Prosa, welcher dadurch bewirkt wird, dass man die Einbildungskraft entzügelt und ihr vergönt, gesetlos umherzuschweifen, bald der Wirklichkeit, bald dem Verstand, wie es sich schicken mag, zu dienen. Eben unserer Philostrate sämtliche Werke geben Zeugnis von der Wahrheit des Behaupteten. Es ist keine Poesie mehr, und sie können der Dichtung nicht entbehren.“ cf. »Philostrats Gemälde« in Sämmtl. Werke. Stuttgart und Tübingen, 1840, Bd. 30, p. 426 sq.

⁴⁾ Vide Plat. Rep. II, 378–383. III, 388–392, quem respicit Dio Chrysost. LIII. p. 635 ed. Emper.

⁵⁾ cf. 195 (333 R). 206 (248 R) cum 301, 26 et 322, 1, 3, 9.

⁶⁾ Eo pertinent, quae inde a 292, 12 enarrantur. cf. Köhler *Mémoire sur les îles et la course consacrées dans le Pont-Euxin à Achille*. p. 57.

⁷⁾ Itaque multum eo usus est Welcker in libro eximio »Die griechischen Tragoedien etc. p. 505, sqq.

⁸⁾ C. O. Müller *Archaeol.* 631. »Bei Philostratos, Heroika, erscheinen die Heroengestalten durchaus bis in die feinsten Züge charakteristisch.«

⁹⁾ cf. 323, 26.

¹⁰⁾ Menander haec dicit (IX, 249): *ὅταν ἀπλουστέρα τυγχάνῃ (ἢ ἀπαγγέλλῃ) καὶ ἀφιειστέρα, οἷα ἡ Περσέως καὶ Νικοστράτου καὶ Δίωτος τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Φιλοστράτου τοῦ τῶν Ἡρωικῶν (sic Medic.; in Par. est τούτων Ἡρωικῶς in Vind. τούτων Ἡρωικῶς, in altero Par. quem contulit Séguier de S. Brisson, Notices et Extraits des manuscrits de la bibliothèque du Roi, XIV, 2, 162, τοῦ τῶν Ἡρωικῶν τῆν ἐξήγησιν) καὶ τὰς Εὐκλέας γράψαντος καὶ*

in **Aethiopicis** ¹⁾ et **Aristaenetus**.²⁾ Deinde per plura saecula ³⁾ ad **Suidam** ⁴⁾ usque a nemine, quod sciam, commemoratur. **Suidas** et **Menander** consentiunt in vera inscriptione, quum **Ἡρωικός** ab iis laudatur, etiam in optimo et antiquissimo codice **Laurentiano LVIII, 32** invenienda. Reliqui vulgarem, **Ἡρωικά**, offerunt. **Eudocia** satis multa ex hoc libro in **Violetum** transtulit; **Tzetzta** deinde **Antehomerica** sua et quae sequuntur ex hoc fonte saepe adornavit, qui etiam in **Exegesi Iliadis** nonnusquam tangitur.⁵⁾ Eodem respexit aliquoties auctor fragmentorum, quae **Uffenbachiana** appellantur.⁶⁾ Recentiores grammatici librum saepius adhibent: **Thomam Magistrum** dico⁷⁾ et **Philemonem**.⁸⁾ **Planudes** vero in dialogo *περὶ συντάξεως* identidem hinc, nec ex alio praeterea **Nostri** opere exempla profert.⁹⁾ **Jo.** denique **Glycas** allato hinc exemplo sermonem scriptoris, ut nimis quaesitum, vehementer reprehendit in dissertatione *περὶ ὀρθότητος συντάξεως*.¹⁰⁾

Scholiis ad puerilem institutionem destinatis hoc opus oppletum est, ejusdem fere generis, atque in **Imagines** a **Moschopulo** et **Planude** concinnata sunt, quamobrem vix erraveris iisdem auctoribus etiam haec adsignans. Nolui post **Boissonadum** ea repetere, quamquam ex **Guelferbytano** codice interdum augere et corrigere possem, ut locus relinqueretur notis res potius quam verba illustraturis.

Codices, quibus hic liber continetur, in quatuor familias distribui.

Primae pauci sunt: **Laurentianus** **Plut. LVIII, 32 (f)**, **Guelferbytanus 25 (γ)** et **Lugdunensis 67. H. (1)**. Summum locum obtinet **f. 11** et aetate et bonitate, saeculo enim **XII**mo scriptus in membrana solus servat saepissime veram lectionem,¹²⁾ quo magis dolendum, plura folia¹³⁾ excidisse. Scriptura satis emendata est, nisi quod haud raro omittendis vocabulis peccat. **Lauren-**

¹⁾ cf. 105, 109, 115 etc. ed. Coray, qui ipse hunc fontem agnovit II, p. 372.

²⁾ Respicere videtur I, 3, p. 13 ed. Bo. et I, 21, 102.

³⁾ Nescio, an in hoc intervallum non incidat **Schol. Eur. Hec. 903 (921)**, **Zonaeus** *περὶ σχημάτων* apud **Boiss. Anecd. III, 315** et **Anonymus** *περὶ γραμματικῆς* **ibid. II, 358**.

⁴⁾ cf. **Suid.** s. v. **Φιλόστρατος**.

⁵⁾ cf. 18, 19, 24, (ubi epigramma repetitur ex 328, 30 cum varietate lectionis ἀπέλιπε et ἀγκείται. Indidem voverat **Euripideus** versus ex **Palamede**, quibus repetitis addit: τῷ δὲ ποιητῇ ἀπεχθάνομαι, καίτοι πνέων (an ἐπαινῶν?) τὸν ἄνδρα, ὅτι τὰ τούτου σεσίγηκεν. οὐκ ἀγνοῶ δὲ τὸν τρόπον· ἵνα γὰρ μὴ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν εὐχὴν ἡλιθίουσάν τε καὶ ἐτερόφθαλμον, τοῦτο πεποιήκε. 146, 148, 150.

⁶⁾ cf. **Bibliotheca Uffenbachiana** p. 670 sqq.

⁷⁾ s. v. οὕτω ad 295, 24. ῥήθνημος ad 308, 30, quod notare omisi, **Ἀγρονοσία**. 331. Ex errore nata videtur **gl. s. v. προσγελῶ**: προσγελῶ αὐτὸν Ἀττικοί, οὐκ αὐτῷ, ὡς **Φιλόστρατος** ἐν πρώτῃ τῶν **Ἡρωικῶν**.

⁸⁾ **Philemo** inde sumsit 284, 2, 30, 35. 285, 3; haec omnia s. v. βούνη σίτου, et 302, 25, 303, 14. s. v. συγκρατῶν ὄνομα, p. 139, ed. Osann.

⁹⁾ cf. **Anecdota L. Bachmanni** II, p. 40, 30. 62, 33. 65, 34. 70, 18. 72, 10. 82, 3. 86, 18 et 93, 10. Nonnulla inveniuntur in **Excerptis Darmstadinis Et. Magn.** ed. **Sturz** p. 651, 49. 656, 38 ex 283, 1 et 10.

¹⁰⁾ cf. p. 54 ed. **A. Jahn**.

¹¹⁾ Conferendum curavit **Fr. de Furia**, cujus benignitati cetera quoque excerpta codd. **Laurentianorum** debeo. Specimina lectionis omnia ex eodem **Heroici** loco repetii, p. 313, 16—315, 16 qui ad judicandam cujusque libri auctoritatem sufficere videbatur.

¹²⁾ Vide 286, 11, 26. 289, 4, 31. 293, 22. 294, 8. 295, 15. 296, 34. 304, 29. 308, 20. 309, 6. 310, 3, 28. 315, 2 bis. 318, 20. 323, 4. 328, 23, 33. 329, 24, 25. 330, 1.

¹³⁾ Octo fere exciderunt, primum inde a 296, 7—303, 1, deinde 316, 14—318, 9, tum 319, 31—321, 17, denique 323, 23—327, 4.

tiano proximus est Guelferbytanus,¹⁾ saeculo XVmo in charta descriptus ex libro ad finem multis lacunis deformato, quas hoc apographum refert spatia vacua relinquens;²⁾ praeterea nil ibi desideratur, quare primarius mihi fons fuit, ubi deficit alter.³⁾ Negligentius exaratus est mendisque scatet. Recens etiam Lugdunensis⁴⁾ est, ineunte, ut videtur, saeculo XVImo, sed accurate et diligenter.⁵⁾ Hic illic jam inclinatur ad lectionem inferiorum familiarum,⁶⁾ et interpolatus est nonnusquam a grammatico, quem male haberent quaedam huic scriptori propria.⁷⁾

Secunda familia habet complura cum prima communia,⁸⁾ nonnulla probanda praebet sola,⁹⁾ attamen vix ullum opus tam futilem et temerariam expertum est interpolationem, quam in codicibus hujus sectae Heroicus.¹⁰⁾ Constat ea Cantabrigiensi 462 (k),¹¹⁾ Veneto, quem Boissonadus adhibuit (i), ego vero comperi in libris istis servatis non posse reperiri, Palatino 143, Neapolitano 86. (v) Multa inde sunt in Aldinam¹²⁾ recepta; omnia probare veritus esse videtur corrector. In codicibus passim adscripta invenitur lectio vulgata.

Accedimus ad tertiam familiam, quae quidem modo cum prima, modo cum quarta facit, sed satis multis locis¹³⁾ ab utraque dissidet, ut peculiarem ei locum tribuere debuerim. Efficitur Parisino 1696 (p),¹⁴⁾ omnium antiquissimo, unde descriptus est Vindobonensis 331,¹⁵⁾ XIVmi fere saeculi, bombycinus, Parisino 1760 (φ) saeculi XVmi, chartaceo, et Laurentiano LXIX, 30 (φ); saeculi XIIImi, membranaceo. Is saepe cum γ conspirat.¹⁶⁾

¹⁾ Hunc ipse excussi cum altero, Guelferb. 82, commodatum a clarissimo custode bibliothecae Guelferbytanæ C. P. C. Schoenemann.

²⁾ Vide maxime p. 326.

³⁾ Ut 302. 17. Bona praeterea haec habet solus: 285, 1. 290, 1. 293, 22. 307, 5. 313, 1. 316, 31. 320, 20. 323, 20 et 22.

⁴⁾ Ejus libri collationem debeo insigni liberalitati C. G. Cobet, viri in paucis docti. Codex olim Meermannianus fuit, cf. Catal. Bibl. Meermann. IV, 55, n. 361.

⁵⁾ Solum secutus sum 288, 11. 290, 12. 291, 15. 307, 1.

⁶⁾ Sufficiant exempla 288, 5. 292, 7. 296, 7, ubi recte cum quarta familia facit, 305, 1. 311, 4. 317, 23. 323, 1, 6, 10. 325, 5. 328, 23.

⁷⁾ cf. 285, 29, ubi consentit γ; 290, 32. 295, 3. 315, 18.

⁸⁾ Ut 285, 10. 286, 21. 287, 14, 34. 289, 14, 32. 290, 21. 293, 33. 294, 18. 297, 19. 304, 3. 305, 26. 309, 23. 329, 15.

⁹⁾ Vide 292, 18. 297, 32. 298, 13. 307, 23. 309, 6. 311, 1. 315, 9. 317, 16. 318, 6, 31. 319, 19. 320, 17, 27 - 315, 26. 327, 2.

¹⁰⁾ Eligamus quaedam speciosa: 284, 2. 287, 17. 288, 27. 289, 16. 292, 21. 293, 12. 236, 26. 297, 33. 303, 10, 14, 23. 307, 26. 309, 16. Alia tam inepta sunt, ut mireris, talia excogitari potuisse.

¹¹⁾ Codicem olim a Bentleio collatum et ab Oleario ex illius schedis socorditer adhibitum denuo excussit mea causa vir singularis humanitatis et doctrinae. J. Scholefield, antiquarum litterarum in academia Cantabrigiensi professor. Ceteri libri cum k conspirant plerumque, ut in exemplis Neapolitani, quae Spengel, Palatini, quae Heysse suppeditavit, acquiescere licuerit. Olearius codicem illum vocat Laudianum. Chartaceus est, formae quartae, quae dicunt, Neapolitanus membranaceus, recentissimus et chartaceus Palatinus.

¹²⁾ cf. 287, 2. 288, 14, 24. 290, 4. 295, 15. 297, 19, 32. 298, 4, 20. 299, 32. 300, 20, 29. 301, 26, 29. 302, 6. 303, 24. 304, 5. 305, 8. 306, 7, 16. 308, 10, 14. 309, 11, 13, 15, 26. 32. 310, 8, 24, 26. 311, 14. 312, 1, 6, 13, 15, 23 etc.

¹³⁾ cf. 288, 3. 289, 30. 292, 33. 295, 32. 297, 31 al.

¹⁴⁾ Hunc librum jam norunt lectores ex superioribus prooemiis ad Vitam Apollonii Vitasque Sophistarum. Lectiones quasdam hujus codicis et alterius 1760, nec non 1698 et 2775 a Boissonado praetermissas debeo amicæ operæ Milleri mei.

¹⁵⁾ Vindobonensem novi ex epistola humanissima V. Cl. J. de Eichenfeld.

¹⁶⁾ Exempla sunt 299, 7, 8, 15, 16, 31, 33. 300, 15, 23. 301, 6, 20, 27. 317, 18. 318, 9. 325, 5. Non totum contuli, sed iis potissimum locis, ubi deficit f, praeterea selectam varietatem exhibuit roganti Fr. de Furia.

Quarta familia plurimis in codicibus invenitur, ut recte habeatur pro vulgata et communi recensione. In diversa digrediuntur illi agmina, quae efficit lectionis consensus. Optimi sunt Guelferbytanus 82 (g), XIV fere saeculo scriptus in charta bombycina et Parisinus 2956 (d), eodem saeculo exaratus, quibus addendi Vindobonensis 316 (vd) Mediolanenses M 34, B 66, Laurentianus Plut. LV, 7, Veneti Supplem. CL. XI, 15 et 29.¹⁾ Maxime inter se concinunt hi quatuor, quos, ubi eadem habent, signavi δ: Parisinus 1698 (b) et Jacobaeus 845 (j), Parisinus 2775 (e) et Oxoniensis Collegii Novi 1225 (n);²⁾ atque haec duo paria inter se simillima sunt, ita tamen, ut discrepet aliquoties utrumque ab altero. Cum iis faciunt alii quoque codices, ex specimenibus tantum mihi cogniti: Laurentianus LIX, 44, caeteris, ut videtur, antiquior et bombycinus, Laurentianus LVIII, 18 et Veneti 392 et 514.³⁾ Nec magnopere abhorrent ab iis Vaticani 87 (ρ, apud Boiss. g)⁴⁾ et 953, Vindobonensis 203 (Theol.) ac Parisinus 3019 (π, apud Boiss. f). Propria complura, sed vix usquam probabilia habent Baroccianus 98 (β) Urbinas 152 (u) Vaticanus 100 (r) Laurentianus LVIII, 19.⁵⁾

Matritenses libros 76 et 100 ex Iriarti tantum indice novi,⁶⁾ nec licuit consulere Meermannianum olim codicem 315⁷⁾ (nunc Middlehillii asservatum), in quo sunt etiam Vitae Apollonii libri quatuor priores, quem ex Ven. Cl. XI, 29 fluxisse suspicor. Excerpta habet quaedam Pal. 129 (h). His omnibus codd. numerus triginta octo conficitur. Eudocia (E) quartam familiam saepe quidem sequitur, sed diferente tamen codice in ordine verborum multisque aliis rebus videtur usa; cui similem, quem Venetiis inventum iri frustra expectabam diutissime, adhibuit corrector Aldinae. Ex ea non, ut alibi, unum quendam referente codicem, sed ex duorum lectionibus mixta ceterae ad Olearianam usque fluxerunt. Olearius codices usurpavit k, β, n, negligenter, ut omnia. Primus Jo. Fr. Boissonadus post intervallum paene centum annorum exstitit, qui sordes huic scriptori illitas abstergeret in laudatissima Heroicorum editione, quae prodit Parisiis anno MDCCCVI. Novem libris usus est, ex quibus unus ad secundam (i), duo ad tertiam (p, ψ), reliqui (b, d, e, π, ρ, r) ad quartam referendi sunt familiam, unde plurima sanavit. Nec ab recto abhorruisse dicendus est, quum

¹⁾ Vindob. cum 2 Mediol. et Laur. conspirat in lectione ἀνήκοον, 314, 30. Laur. cum g in Ποσειδῶνι καὶ, 314, 26. 2 Med. cum Laur. in ἐπεύξασθαι 314, 20. Venetos minus illis cognatos habeo, quam a ceteris hujus generis diversos. Suppl. XI, 29 in nonnullis cum Ven. 514 facit ut 313, 18 Ἡρακλῆν. 28 θάκων. 314, 1. Ἐλάς. Praeterea 313, 19 ἐαντῶ, 30 ἔνεκεν cum f, 3; 314, 8 παρὰ τοῦ et 9 ἄρα κομᾶ cum 1, 3 habet, 28 τῆν omittit. Venetorum codd. notitiam adeptus sum auxilio V. Cl. A de Steinbüchel, Roulezii mei et Trevisanati.

²⁾ Jacobaei et Oxoniensis codicis lectiones ex Bentleiano Morellianae exemplari descripsit mihi J. Grabham, V. D. Eidem debeo quaedam ex Barocciani varietate; plerisque ejus libri contentus fui ab Oleario indicatis.

³⁾ Omnes hi codd. habent 314, 12 ἔρρεπον, cui lectioni in margine δ, non 4, apponere debueram. ib. Διονυσίου est in e, n, LIX, 44.

⁴⁾ Bombycinus est saec. XVmi initio scriptus, eoque praeter Nostri Imagines Heroica et Epistolas continentur pleraque Luciani.

⁵⁾ Consentiant in lectionibus 314, 9. ἄρα ἐνάμα. 19. πάντα. 20. om. τι καὶ et habent ἐπ' αὐτήν. 21. τὸν Ὀμηρον. 28. ἄπτουρο.

⁶⁾ Iriartus has lectiones inde notat: 305, 24. σῆλη κόμη. 307, 9. οἶδεν, ut g, Ek. ib. 19. οἶον. 308, 17. φασιν. 23. ὄρος τοῦτο 316, 23. αὐτῶ τῶ ὕπνῳ. 24. τὰ Ἀλεξάνδρον. Codex 100 ex 76 ei videtur descriptus esse, certe uterque deficit in verbis θύσαντας ἡλίον δύο, p. 328, 3.

⁷⁾ Biblioth. Meermanniana IV, 49. et Hänel Catal. 842.

⁸⁾ In varietate lectionis enotanda omisi aliquot locis adscribere E, ubi cum E conspirat: 304, 19. 305, 8. 308, 18, 21. 313, 18, 19. 314, 25, 29.

lectiones sola Aldinae aut Eudociae auctoritate firmatas retinuit, nimirum non habens cognitum, quid in melioribus libris legeretur, at nobis, quum paene totam codicum superstitem multitudinem complexi essemus ac quibus praestantiores repertum iri sperare vix liceat, maluimus nostram rationem in aliis hujus scriptoris operibus adhibitam sequi, ut primam maxime familiam repraesentaremus, ex ceteris ¹⁾ et ex editionibus ²⁾ pauca tantum et aperte veriora reciperemus.

Index Codicum (C).

Prima familia (1).

f. Laurentianus LVIII, 32. γ. Guelferbytanus 25. l. Lugdunensis 67, H.

Secunda familia (2).

k. Cantabrigiensis Colleg. Trinitat. 462. i. Venetus Boiss. v. Neapolitanus 86. Palatinus 143.

Tertia familia (3).

p. Parisinus 1696. φ. Laurentianus LXIX, 30. ψ. Parisinus 1760. Vindobonensis 331.

Quarta familia (4).

a) g. Guelferbytanus 82. d. Parisinus 2596. vd. Vindobonensis 316. Mediolanenses M 34, B 66. Laurentianus LV, 7. Veneti Cl. XI, 15 et 29.

b) b. Parisinus 1698. j. Jacobaeus 845. e. Parisinus 2775. n. Oxoniensis Colleg. Nov. 1225, quos quatuor codices, ubi conspirant, significavi littera δ. Laurentiani LIX, 44. LVIII, 18. Veneti 392 et 514.

c) ρ. Vaticanus 87. π. Parisinus 3019. Vaticanus 953. Vindobonensis 203.

d) β. Baroccianus 98. r. Vaticanus 100. u. Urbinas 152. Laurentianus LVIII, 19.

Accedunt duo Matritenses 76, 100 et Meermannianus 315.

Ab aliis scriptoribus laudata: E. Eudocia. Θ. Thoma Magistro. Plan. Planude. Philem. Philemone.

Conjecturae VV. DD.

B. Boissonadus. J. Jacobsius. Salm. Salmásius. Val. Valesius. Lectionem vulgatam significat ζ-

Index Editionum (E).

a. Aldina. 1503. ju. Juntinae 1517. 1522: 1535. Nicoliniana 1550. sunt a. editiones veteres - m. Morelliana 1608. o. Oleariana 1709. B. Boissonadi 1806. Ubi ea cum E ceteris conspirat, scripsi EB.

¹⁾ Ut 290, 12. 291, 16 ex quarta fam. 304, 11 et 310, 11 ex g.

²⁾ cf. 304, 23. 324, 7.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΞ.

Ἄ. Ἴων ὁ ξένος ἢ πόθεν;

Φ. Φοῖνιξ, ἀμπελουργέ, τῶν περὶ Σιδῶνα καὶ Τύρον. τὸ δὲ Ἴωνικὸν τῆς στολῆς ἐπιχώριον ἦδη καὶ ἡμῖν τοῖς ἐκ Φοινίκης.

Ἄ. Πόθεν οὖν μετεσκεύασθε;

Φ. Σύβαρις Ἴωνικὴ τὴν Φοινικὴν κατέσχευε ὁμοῦ πᾶσαν, καὶ γραφὴν ἐκεῖ ἄν τις, οἶμαι, σφύροι μὴ τρυφῶν.

Ἄ. Βαδίξεις δὲ ποῖ μετέωρός τε καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ἐν ποσίν;

Φ. Συμβόλου καὶ φήμης, ἀμπελουργέ, δέομαι περὶ εὐπλοίας, φασὶ γὰρ ἡμᾶς ἀφήσειν ἐς τὸν Αἰγαῖον αὐτόν· δεινὴ δέ, οἶμαι, ἢ θάλαττα καὶ οὐ φάρδια πλεῦσαι. βαδίξω δὲ τὴν ἐναντιαν ὁδὸν ἀνέμῳ· καὶ γὰρ ὑπὲρ εὐπλοίας πρὸς τουτουλὶ τὸν σκοπὸν θεωροῦσι Φοίνικες. 10

Ἄ. Σοφοί γε, ὦ ξένη, τὰ ναυτικὰ ὄντες· ὑμεῖς γὰρ πονεῖτε καὶ τὴν ἐτέραν ἀρκτοῦ ἐνεσημήνασθε τῷ οὐρανῷ καὶ πρὸς αὐτὴν πλεῖτε. ὥσπερ δὲ τὰς ναυτιλλίας ἐπαινείσθε, οὕτω τὰς ἐμπορίας διαβέβλησθε ὡς φιλοχρημάτοί τε καὶ τρωᾶνται.

Φ. Σὺ δὲ οὐ φιλοχρημάτος, ἀμπελουργέ, ζῶν ἐν ταύταις ταῖς ἀμπέλοις καὶ ζητῶν ἴσως ὅστις μὲν ὀπωριεῖ καταβαλῶν σοὶ δραχμὴν τῶν βοτρυῶν, ὅτῳ δὲ ἀποδώσῃ τὸ γλεῦκος ἢ ὅτῳ τὸν ἀνθοσμῖαν; ὄν, οἶμαι, καὶ κατορωρυγμένον φῆς ἔχειν ὥσπερ ὁ Μάρων. 15 661

Ἄ. Ξένη Φοῖνιξ, εἰ μὲν εἰσὶ πονεῖτε τῆς γῆς Κύκλωπες, οὓς λέγεται ἢ γῆ ἀργοῦς βόσκειν φυτεύοντας οὐδὲν, οὐδὲ σπείροντας, ἀφύλακτα μὲν τὰ φρούμενα εἶη ἄν, καίτοι Διήμητρός γε καὶ Διονύσου ὄντα, παλοῖτο δ' ἄν οὐδὲν ἐκ τῆς γῆς, ἀλλ' ἄτιμά τε καὶ κοινὰ φύοιτ' ἄν, ὥσπερ ἐν Συῶν ἀγορᾷ· σπείρειν δὲ ὅπου χρὴ καὶ ἀροῦν καὶ φυτεύειν καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ποιεῖν προσκειμένον τῇ γῇ ὑποκείμενον ταῖς ἔρραις, ἐνταῦθα πωλεῖν τε χρὴ καὶ ἀνείσθαι. δεῖ γὰρ καὶ γεωργία 20 ἰσημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὔτε ἀρότην θρέψεις οὔτε ἀμπελουργὸν οὔτε βουκόλον οὔτε αἰκόλον, οὐδὲ κρατῆρ ἔσται σοὶ πιεῖν ἢ σπείσαι, καὶ γὰρ τὸ ἡδιστὸν τῶν ἐν γεωργίᾳ, τὸ τρυγᾶν ἀμπέλους, μισθοῦ χρὴ πράττειν, εἰ δὲ μὴ, ἄνοιό τε καὶ ἀργοὶ ἐστήξουσιν, ὥσπερ γεγραμμένοι. ταυτὶ μὲν οὖν,

1. ὦ ξένη. f. Fo: εἰ, ξένη. 2. Σιδῶνα καὶ. f et p ex corr. Σιδῶνά τε καὶ. ζ. ib. Τύρον — Φοινίκης tribuit Phoenici. τὸ — στολῆς; vinitori 2, 3, 4, EB. 5. ὁμοῦ om. γ pr. m et β. ib. οὗ τις. o. ib. οἶμαι om. γ pr. m. 6. σφύροι. β. 8. συμβόλου. e, n, j, m in mg. ib. ἀφήσειν ἡμᾶς. g. 10. καὶ γὰρ. γ, ubi τὰ suprascr. et 2. τὰ γὰρ. f. 1, 3, 4, EB. Plan. 93. ib. ὑπὲρ om. 4. ib. τρέπον. o. 12. σοφοί τε. n. σοφοί γὰρ. Plan. 93. ib. ἡμεῖς. 2. f. γὰρ πολὺ. f et 2 in mg. γὰρ πω. g, β, n. 12. οὕτω καὶ. g. 14. ταύτη τῇ ἀμπέλῳ. p. 15. ἀποδώσεις. 2, ψ, d. E. ἀποδώσης. γ. 16. καὶ om. 3, 4, EB. 17. τῆς om. 2. ib. τρέφειν. 2. 18. οὐδὲ θερίζοντας. δ. ib. Δ. τε. γ, 3. 20. ποιεῖν. 1. ποιεῖν. ζ. 21. ὑποκείμενον. f, γ. καὶ ὑποκ. ζ. 23. τῶν om. l. τῶν ἐγγε. τὸ ἡδ. g. 24. ἄνοιοι. o. 20. ib. ἀργαί. l, n, β. ib. γεγραμμένοι. m, o. ih. οὖν eras. p. om. l, 2, g, δ.

ὦ ξένε, ὑπὲρ παντὸς εἴρηκα τοῦ τῶν γεωργῶν κύκλου, τοῦ μὲν δὲ πολλῶ ἐπιεικέστερον· οὐ γὰρ
 ξυμβάλλω ἐμπόροις, οὐδὲ τὴν δραχμὴν ὅ τι ἐστὶ, γινώσκω, ἀλλὰ βοῦν σίτου καὶ οἴνου τράγον
 καὶ τοιαῦτα τοιοῦτων ἢ ἀνοῦμαι ἢ αὐτὸς ἀποδίδομαι σμικρὰ εἰπῶν τε καὶ ἀκούσας.

662 Φ. Χρυσὴν ἀγορὰν λέγεις, ἀμπελουργέ, καὶ ἡρώων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ ὁ κύων
 οὗτος τί ἐθέλει; περίεσι γὰρ με προσκνυζόμενος τοῖς ποσὶ καὶ παρέχων τὸ οὖς ἀπαλόν τε καὶ
 πρᾶον.

Ἄ. Τοῦ μὲν ἡθος ἐρμηνεύει σοι, ξένε, καὶ ὅτι πρὸς τοὺς δεῦρο ἀφικνουμένους οὕτω μετρίως
 καὶ χρηστῶς ἔχομεν, ὡς μηδὲ τῶ κνὶ ξυγχωρεῖν ὑλακτεῖν αὐτούς, ἀλλὰ προσδέχεσθαι τε καὶ ὑπο-
 πίπτειν ἤκοντας.

10 Φ. Ἐξεστὶν οὖν ἀμπέλῳ προσβαλεῖν;

Ἄ. Φθόνος οὐδεὶς· εἰσὶ γὰρ ἡμῖν ἱκανοί γε βότρυς.

Φ. Τί δέ; καὶ σκᾶσαι;

Ἄ. Καὶ τούτου ἄδεια, περίεστι γὰρ καὶ σύκων· καὶ κάρνα δοῖην καὶ μήλα δοῖην καὶ μυρία
 ἀγαθὰ ἕτερα, φυτεύω δὲ αὐτὰ οἷον παροψήματα τῶν ἀμπέλων.

15 Φ. Τί ἂν οὖν καταβάλοιμι;

Ἄ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ φαγεῖν τε ἡδέως καὶ ἐπισιτισασθαι καὶ ἀπελθεῖν χαίρων;

Φ. Ἄλλ' ἢ φιλοσοφεῖς, ἀμπελουργέ;

Ἄ. Καὶ σὺν γε τῶ καλῶ Πρωτεσίλειω.

2 Φ. Σοὶ δὲ τί καὶ τῶ Πρωτεσίλειω κοινόν, εἰ τὸν ἐκ Θετταλίας λέγεις;

20 Ἄ. Ἐκείνον λέγω τὸν τῆς Λαοδαμείας, τουτὶ γὰρ χαίρει ἀκούων.

Φ. Τί δὲ δὴ δεῦρο πράττει;

Ἄ. Ζῆ καὶ γεωργοῦμεν.

Φ. Ἀναβεβιωκῶς ἢ τί;

Ἄ. Οὐδὲ αὐτὸς λέγει, ὦ ξένε, τὰ ἑαυτοῦ πάθη, πλήν γε δὴ ὅτι ἀποθάνοι μὲν δι' Ἑλένην
 25 ἐν Τροίᾳ, ἀναβιῶν δὲ ἐν Φθίᾳ Λαοδαμείας ἐρῶν.

Φ. Καὶ μὴν ἀποθανεῖν γε μετὰ τὸ ἀναβιῶναι λέγεται, ἀναπεῖσαι τε τὴν γυναῖκα ἐπι-
 σπέσθαι οἱ.

663 Ἄ. Λέγει καὶ αὐτὸς ταῦτα, ἀλλ' ὅπως καὶ μετὰ τοῦτο ἀνῆλθε πάλα μοι βουλομένῳ μαθεῖν
 οὐ λέγει, Μοιρῶν τι ἀπόρητον, ὡς φησι, κρύπτων. καὶ οἱ συστρατιῶται δὲ αὐτοῦ οἱ ἐν τῇδε τῇ
 30 Τροίᾳ ἔτι ἐν τῶ πεδίῳ φαίνονται μάχμοι τὸ σχῆμα καὶ σείοντες τοὺς λόφους.

Φ. Ἀπιστῶ, νῆ τὴν Ἀθηναῶν, ἀμπελουργέ, καίτοι οὕτω βουλόμενος ταῦτα ἔχειν. εἰ δὲ μὲν
 πρὸς τοῖς φντοῖς εἰ, μηδὲ ὀχρηγεῖς, ἤδη διελθε μοι ταῦτα τε καὶ ὅσα τοῦ Πρωτεσίλειω γηνο-
 σκεις· καὶ γὰρ ἂν χαρίζοιο τοῖς ἡρώσιν, εἰ πιστεύων ἀπέλθοιμι.

Ἄ. Οὐκέτ', ὦ ξένε, κατὰ μεσημβρίαν τὰ φυτὰ πίνει, μετόπωρον γὰρ ἤδη καὶ ἄρδει αὐτὰ
 35 ὡρα· σχολή οὖν μοι διελθεῖν πάντα. μηδὲ γὰρ λανθάνοι τοὺς χαριέντας τῶν ἀνθρώπων θε-
 οῦτα καὶ μεγάλα ἔντα. βέλτιον δὲ καὶ ἐν καλῶ τοῦ χωρίου ἱξῆσαι.

ομαι
 2. ὅτι ποτ' ἐστὶ. 2. 3. ἀποδίδωμι. sic corr. f. ἀποδίδωμι. E. ib. τε εἰπῶν. γ, 2, E praeter o. 4. ἀλλὰ κα-
 γ, 2, φ et p ante corr. ἀλλὰ. 5. τί θέλει. φ. ib. προσκνυζόμενος. f, γ, EB. προσκνυζόμενος. l, p, φ.
 προσκνυζόμενος. 2. ib. τε om. γ. 3. τε om. f, E ante o. 11. καὶ ἡμῖν. γ. ib. ἱκανοί γs. f. ἱκανοί. 12. κα-
 σκᾶσαι. 2, g, d, B. σκᾶσαι. 5. 13. καὶ κάρων, καὶ μήλα. 2. 14. καταβάλλοιμι. 3 et 4 (praeter φ), E. ib.
 τί δ' ἄλλο γ' ἔφη. f. Fo: τί δ' ἄλλο γ' ὡ Φοῖνιξ. 21. τί δὲ δὴ. 1, 2, E ante o, B. τί δὲ. p ubi δὴ eras. o. 22. γ-
 τῇ om. 2. ib. ἀποθάνοι suprasc. ἀπέθανεν. p. 26. ἀναπεῖσαι τε. f. καὶ ἀναπεῖσαι. 5. 28. ὅπως μοι. l. 29. στρα-
 διῶται. 1, 2. 31. οὕτω βουλόμενος ταῦτα ἔχειν. C. βουλόμενος ταῦτα οὕτως ἔχειν. EB. 32. ὀχρητοῖς. φ. 34. τὰ φυ-
 κατὰ μεσημβρίαν. δ. τὰ φυτὰ om. g. 35. γούνη. δ et E.

- Φ. Ἡγοῦ δὴ, ὡς ἐφομένον καὶ ὑπὲρ τὰ μέσα τῆς Θράκης.
- Ἀ. Παρέλθωμεν εἰς τὸν ἀμπελαῖνα, ὃ Φοῖνιξ, καὶ γὰρ ἂν καὶ εὐφροσύνης τι ἐν αὐτῷ εὖροις.
- 12 Φ. Παρέλθωμεν, ἠδὺ γὰρ που ἀναπνεῖ τῶν φυτῶν.
- Ἀ. Τί λέγεις ἠδύ; θείον· τῶν μὲν γὰρ ἀγρίων δένδρων αἱ ἄνθαι εὖσομοι, τῶν δὲ ἡμέρων αἱ καρποί. εἰ δὲ ἐντύχοις ποτὲ φυτῶ ἡμέρω παρὰ τὴν ἄνθην εὐώδει, δρέπου τῶν φύλλων μᾶλλον, 5 κείνων γὰρ τὸ ὄσωδέναι.
- Φ. Ὡς ποικίλη σοι ἡ ἄρα τοῦ χωρίου, καὶ ὡς ἐκδεδάκασιν ἰλαροὶ οἱ βότρως, τὰ δένδρα τε ὡς διάκειται πάντα καὶ ὡς ἀμβροσία ἢ ὄσμη τοῦ χωρίου. τοὺς δρόμους δέ, οὓς ἀνήκας, χαρίεντας μὲν ἠγοῦμαι, τρυφᾶν δέ μοι δοκεῖς, ἀμπελουργέ, τοσαύτη γῆ ἀργῶ χρώμενος.
- Ἀ. Ἱεροί, ξένε, οἱ δρόμοι, γυμνάζεται γὰρ ἐν αὐτοῖς ὁ ἦρωσ. 10
- Φ. Ἐρεῖς ταῦτα, ἐπειδὴν ἰζήσωμεν οὐ ἄγεις. νυνὶ δέ μοι ἐκείνο εἰπέ· οἰκεία γεωργεῖς ταῦτα ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐρύπιδου Ολίεα;
- Ἀ. Ἐν τούτῳ ἐκ πολλῶν γήδιον λείπεται μοι τρέφον οὐκ ἀνελευθέρως, τοὺς δὲ ἄλλους 664 ἀγροὺς ἀφείλοντό με οἱ δυνατοὶ κομιδῇ ὀρφανόν. καὶ τοῦτ' ἐπὶ τὸ χωρίδιον ὑπὸ Ξείνιδος ἦδη τοῦ Χερρονησίτου κατεχόμενον ἐξείλετο ὁ Πρωτεσίλεωσ προσβαλὼν τι αὐτῷ ἑαυτοῦ φάσμα, ὑφ' οὗ τὰς 15 ὄψεις ἀνακοπεῖς ἀπῆλθε τυφλός.
- Φ. Ἀγαθόν γε τοῦ ἀγροῦ φύλακα ἐκτήσω, καὶ οὐδὲ λύκου τινὸς ἔφοδον, οἴμαι, δέδιας ἐργηροτότος οὕτωσ' τοῦ φίλου.
- Ἀ. Ἀληθῆ λέγεις· οὐδὲ γὰρ θηρίῳ συγχωρεῖ ἐσφοιτᾶν οὐδενί, οὐδὲ ὄφει ἐνταῦθα, οὐδὲ φαλάγγιον, οὐδὲ συκοφάντης ἡμῖν περὶ τοῦ ἀγροῦ ἐπιτίθεται. τὸ δὲ θηρίον τοῦτο δεινωῶς ἀναιδῆς, 20 ἀκόλλυσι γούν ἐν ἀγορᾷ.
- Φ. Τὴν δὲ φωνήν, ἀμπελουργέ, πῶς ἐπαιδεύθης; οὐ γὰρ μοι τῶν ἀπαιδευτῶν φαίνῃ.
- Ἀ. Ἐν ἄστει, ξένε, τὸ πρῶτον ἐτρέβομεν τοῦ βίου διδασκάλους χρώμενοι καὶ φιλοσοφοῦντες. πονήρως οὖν τὰ ἐμὰ εἶχεν, ἐπὶ δούλοις γὰρ ἦν τὰ γεωργούμενα, οἱ δ' ἀπέφερον ἡμῖν οὐδέν, ὅθεν δανείζεσθαι τε ἐπὶ τῷ ἀργῷ ἔδει καὶ πεινήν, καὶ δῆτ' ἀπικόμενος ἐνταῦθα ξύμβουλον ἐποι- 25 ὄμην τὸν Πρωτεσίλεωσ, ὁ δ' ὀργῆν μοι δικαίαν ἔχων, ἐπειδὴ καταλιπὼν αὐτὸν ἐν ἄστει ἔξωσ, ἐκώπα. λιπαροῦντος δὲ μου καὶ ἀπολεισθαι φάσκοντος, εἰ ἀμεληθείην „μεταμφίασαι“ ἔφη. τοῦτ' ἐκ ἐκείνης μὲν τῆς ἡμέρας ἀργῶσ ἤκουσα, μετὰ ταῦτα μέντοι βασανίζων αὐτὸ ξυνηκα, ὅτι μεταβαλεῖν κελεύει με τὸ τοῦ βίου σχῆμα. ὅθεν διφθέρων τε ἐναρμολογούμενος καὶ σμινύην φέρων καὶ οὐδὲ τὴν εἰς ἄστυ ὁδὸν ἔτι γιννώσκων βρῦει μοι τὰ ἐν τῷ ἀργῷ πάντα, καὶ νουθήσει προβάτιον ἢ 30 σμῆνος ἢ δένδρον, ἰατρῶ χρώμαι τῷ Πρωτεσίλεω ξυνών τε αὐτῷ καὶ τῇ γῆ προσκειμένος, σοφώτερός τε ἐμαυτοῦ γίγνομαι, περίεστι γὰρ καὶ σοφίας αὐτῷ.
- Φ. Μακάριε τῆς ξηνουσίας καὶ τοῦ ἀγροῦ, εἰ μὴ μόνον ἐλάας καὶ βότρως ἐν αὐτῷ τρυγᾶς, ἀλλὰ καὶ σοφίαν δρέπῃ θείαν τε καὶ ἀκήρατον. καὶ ἴσως ἀδικῶ τὴν ἐν σοὶ σοφίαν, καλῶν γε 665 ἀμπελουργόν. 35
- Ἀ. Οὕτω κάλει, καὶ γὰρ ἂν χαρίζοιο τῷ Πρωτεσίλεω γεωργόν τε ἐμὲ καὶ κηπουρόν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων.

1. ἠγοῦ δὴ. γ. ἠγοῦ. ζ. ib. τῆς om. g. 2. ἂν εὐφρ. δ. 3. ἀναπνεῖ τῶν φυτῶν. C et Philem. (voc. βοῶν σίτου.) τῶν φυτῶν ἀναπνεῖ. EB. 4. ἄκανθα. π. 5. ἐντύχεις. p. ἐντύχης. ψ. 8. ὡς χαρίεντας. γ. 11. ἐπειδὴ. ο. 14. χωρίδιον. 1 (γ in mg.), 3, EB. χωρίον. γ. 2, 4. ib. ἦδη om. g. 15. Χερρονησιώτου. 2. ib. τι om. δ. 17. τε h. 19. ἀληθῆ λέγεις om. δ. ib. συγχωρεῖ. f, γ. 20. συκοφάνται. e. 21. οὖν. h. 22. ἐδιδάχθης. ρ (ἐπαιδευθῆς mg.) 23. ἐτρέβομεν. f, γ. περιετρέβομεν. π. διετρέβομεν. ζ. 25. τὰ ἐπὶ. 2. ib. δῆτ'. γ. δῆτα. ζ. 29. με κελεύει. 2. ib. ὅθεν — ταῦτα. Glycas π. συντ. ed. Jahn. p. 54, 28. ib. τε om. 2. ib. ἐναρμολογούμενος — φέροντι — γιννώσκοντι. γ. 1. προσφροσόμενος: EB. 30. γιννώσκων ἔτι. g. ib. νουθήσει ψ. ib. πρόβατον. 2. 31. τε om. 1, 2. 33. ἐλαίας. ψ. 34. καλῶν γε. f, γ, 2. καλῶν σε. 1, 3, 4, EB. 36. χαρίζοιο. f. χαρίζη. δ.

- 3 Φ. Ἐνταῦθα οὖν, ἀμπελοργεῖ, ξύνεστε ἀλλήλοις;
 Ἄ. Ἐνταῦθα, ξένε. πῶς δὲ ἐτεκμήρω;
 Φ. Ὅτι μοι δοκεῖ τὸ μέρος τοῦ ἀγροῦ τούτου ἡδιστόν τε εἶναι καὶ θεῖον, καὶ εἰ μὲν ἀνα-
 βιώη ἂν τις ἐνταῦθα, οὐκ οἶδα, βιώη δ' ἂν ἡδιστά τε καὶ ἀλυπότατα ἐξελεθῶν τοῦ ὀμίλου. δέν- 11
 δρα τε γὰρ ὑπερμήκη ταῦτα χρόνου αὐτὰ ἄραυτος, ὕδωρ τε ἐκ πηγῶν τουτὶ ποικίλον, καὶ ἀρύε-
 σθε, οἶμαι, αὐτὸ ὡσπερ ἄλλου καὶ ἄλλου ἀνθοσμίου πίνοντες. σὺ δὲ καὶ σκηναῖς φυτεύεις ξυμ-
 πλέκων τὰ δένδρα καὶ ξυναρμόττων, ὡς οὐδ' ἂν στέφανόν τις ἐκ λειμῶνος ἀκηράτου ξυμβάλοι.
 Ἄ. Καὶ οὕτω, ξένε, τῶν ἀηδόνων ἤκουσας, ὅλον τῷ χωρίῳ ἐναττικίζουσιν. ἐπειδὴν δείλη τε
 ἦκη καὶ ἡμέρα ἄρχηται.
 10 Φ. Δοκῶ μοι ἀκηκοέναι ξυντίθεσθαι τε μηδὲ θρηνεῖν αὐτάς, ἀλλὰ ἄδειν μόνον. πλὴν εἰπέ
 τὰ τῶν ἡρώων, ἡδίων γὰρ ἂν τούτων ἀκούοιμι. ξυγγωρεῖς δέ που καὶ ἰζῆσαι;
 Ἄ. Ξυγγωρεῖ ὁ ἦρωας χρηστός ὡν ξενίζων τουτοισί τοῖς θάκοις.
 Φ. Ἴδού ἀναπαύομαι, τὸ γὰρ ξένιον ἡδὺ τῷ γε ἀκροασομένῳ λόγου σπουδαιοτέρου.
 Ἄ. Ἐρώτα ξένε, ὅ τι βούλει, καὶ οὐ μάτην ἀφίχθαι φήσεις. Ὀδυσσεὶ μὲν γὰρ, ὅποτε πόρρω
 15 τῆς νεῶς ἦλθεν, ἐντυχῶν ὁ Ἐρμῆς ἢ τις τῶν παρ' Ἐρμού σοφῶν ἐς κοινωσίαν λόγου τε καὶ σπου-
 δῆς ἀφίκετο, τουτὶ γὰρ ἡγείσθαι προσήκει τὸ μῶλυ, σὲ δὲ ὁ Πρωτεσίλεως ἱστορίας τε δι' ἐμοῦ
 ἐμπλήσει καὶ ἡδῖα ἀποφανεῖ καὶ σοφώτερον. τὸ γὰρ πολλὰ γινώσκων πολλοῦ ἄξιον.
 Φ. Ἄλλ' οὐκ ἀλύω, βέλτιστε, κατὰ δὲ θεόν, νῆ τὴν Ἀθηναῖν, ἦκα. ξυνήμι γὰρ λοιπὸν τοῦ
 ἐνυπνίου.
 20 Ἄ. Καὶ πῶς ἔχει σοι τὸ ἐνύπνιον; θεῖον γὰρ τι ὑποδηλώσεις.
 666 Φ. Πλέω μὲν ἐξ Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης πέμπτην καὶ τριακοστὴν ἤδη που ταύτην ἡμέραν,
 κατασχούσης δὲ τῆς νεῶς ἐς Ἐλεοῦντα τοῦτον ἔδοξα τὰ Ὀμήρου ἔπη ἀναγινώσκων, ἐν οἷς τὸν
 κατάλογον τῶν Ἀχαιῶν φράζει, καὶ ξυνεκάλουν τοὺς Ἀχαιοὺς ἐμβῆναι τὴν ναῦν ὡς ἀποχωρῶσαν
 ὁμοῦ πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ ἐξέθορον τοῦ ἐνυπνίου, καὶ γὰρ με καὶ φρίκης τι ὑπεληλύθει, ξυνεβλόμην
 25 μὲν αὐτὸ ἐς βραδυτέτα τοῦ πλοῦ καὶ μήκος, αἱ γὰρ τῶν ἀποθανόντων ὄψεις ἀργοὶ τοῖς ἐσπου-
 δακόσι, βουληθεῖς δὲ ξυμβόλω περὶ τοῦ ἐνυπνίου χρησασθαι, οὐδὲ γὰρ τὸ πνεῦμα πω ξυνεχώρει
 πλεῖν, ἐξαλλάττω δεῦρο ἀπὸ τῆς νεῶς, βαδίζων δέ, ὡς εἶδες, πρώτῳ ἐντετύχηκα σοὶ καὶ περὶ τοῦ
 Πρωτεσίλεω διαλεγόμεθα, διαλεξόμεθα δὲ καὶ περὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἡρώων, φῆς γὰρ οὕτω ποιή-
 σαι. καὶ τὸ καταλέγειν σφᾶς ἐς τὴν ναῦν εἴη ἂν τὸ συλλεξάμενον τὸν περὶ αὐτῶν λόγον εἴτε
 30 ἐμβῆναι.
 Ἄ. Κατὰ θεὸν ἦκαις ἀληθῶς, ξένε, καὶ ὑγιῶς ἐξηγῆ τὴν ὄψιν, περαίνωμεν οὖν τὸν λόγον
 μὴ καὶ θρούπτεσθαι με φῆς διάγοντά σε ἀπ' αὐτοῦ.
 Φ. Ἄ ποθῶ μαθεῖν, ξυνήης δὴ γε· αὐτὴν γὰρ τὴν ξυνουσίαν, ἣτις ἐστὶ σοι πρὸς τὸν Πρω-
 τεσίλεω, καὶ ὁποῖος ἦκει καὶ εἴ τι παραπλήσιον τοῖς ποιηταῖς ἢ διηγηνομένον αὐτοῖς περὶ τῶν Τρωε-
 35 κῶν οἶδεν, ἀκούσαι δέομαι. Τρωικὰ δὲ λέγω τὰ τοιαῦτα· τὴν τε ἐν Αὐλίδι ξυλλογὴν τοῦ στρατοῦ

2. Φ. πῶς δὲ ἔ. Ἄ. ὅτι μοι κτέ. γ. 3. τούτου om. n. 4. ἡδιστά τε. f. ἡδιστά που. γ. ib. ἐξελεθῶν τοῦ ὀμίλου om. g. 5. χρόνου. f, γ, φ et p, ubi τοῦ suprascr. τοῦ χρόνου. γ. ib. ἀρύεσθαι. ψ, d. 6. πίνοντος. 2, ψ. 7. σναρμόττων. f, l. ib. οὐκ. f, n. ib. γρ. στέφανός τις. 2. ib. ξυμβάλοι. 2. 8. τὸ χωρίον. γ, corr. sec. m. 10. δοκῶ 1. (γ in mg. δοκῶ.) ib. μηδὲν. γ. 13. ἀκροασομένῳ. f, l, k. 3. ἀκροασομένῳ. γ, i. ἀκροασομένῳ. 4, E. 14. πόρρω. f, g, ψ. πόρρω που. γ. 15. παρ' Ἐρμού. 1, 4. περὶ Ἐρμού. ψ. παρὰ τοῦ Ἐ. EB. 16. τουτο. 2. 17. σοφώτατον. 4, δ, 2 γρ et p ex corr. rec. 18. οὐ καλύω. d. ib. κατὰ θεόν δὲ. 2. 21. ἐπλέομεν. 2. ib. Αἰγύπτου τε. 2, E. 11-ἔδοξε. 4. 23. φράζοι et suprascr. ei. γ. 24. δὲ om. ψ. ib. ξυνεβουλόμην. ψ. ξυνεβαλλόμην. EB. 25. μὲν om. ε-ib. βραδυτέτα. γ, g. βραδυτέτα. EB. 26. ξυμβόλω. f, γ, 2, ψ, g. ib. πω om. 4. 27. σοί. γ, g. σοί. γ. 28. διαλεξόμεθα. 2. ib. δὲ om. j, e, n. ib. κατὰ λόγον. γ. 29. συλλεξάμενα. 1. συλλεξαμένους. γ. Sc. συλλεξάμενον. 31. ξένε. g. ib. περαίνω μὲν. 2. 32. καὶ θρούπτεσθαι. 1, 2, ψ, E, Θ. (v. διάγω.) διαθρούπτεσθαι. g. καὶ διαθρούπτεσθαι. p, d, δ, B. ib. φῆς. E. 33. τὴν om. 2. ib. Πρωτεσίλεω. f. 35. ἐν om. m. ib. ξυναλλαγὴν. β.

και καθ' ἓνα τοὺς ἦρωας εἰ καλοὶ τε, ὡς ἄδονται, και ἀνδρείοι και σοφοὶ ἦσαν. τον γὰρ πόλεμον, ὅς περὶ τῆ Τροίᾳ ἐγένετο, πῶς ἂν διηγοίτο μήτε διαπολεμήσας αὐτὸν ἀποθανῶν τε πρῶτος τοῦ Ἑλληνικοῦ παντός ἐν αὐτῇ, φασί, τῆ ἀποβάσει;

Ἄ. Εὐήθεις τουτί σοι, ξένε, ψυχαῖς γὰρ θείαις οὕτω και μακαρίαις ἀρχὴ βίου τὸ καθαρεῦσαι τοῦ σώματος· θεοὺς τε γὰρ, ἂν ὀπαδοὶ εἰσι, γινώσκουσι τότε οὐκ ἀγάματα θεραπεύουσαι και ὑπονοίας, ἀλλὰ ξυνοσίας φανεράς πρὸς αὐτοὺς ποιούμεναι, τά τε τῶν ἀνθρώπων ὀριῶσιν ἐλεύθεραι νόσων τε και σώματος, ὅτε δὴ και μαντικῆς σοφίας ἐμφοροῦνται και τὸ χρησιμῶδες αὐταῖς ἐμβακχεύει. τὰ γοῦν Ὀμήρου ποιήματα τίνα φήσεις οὕτως ἀνεγνωκέναι τῶν σφόδρα βασανιζόντων Ὀμηρον, ὡς ἀνέγνωκέ τε ὁ Πρωτεσίλεως και διορᾷ αὐτά; καιτοι, ξένε, πρὸ Πριάμου και Τροίας οὐδὲ φραφθῖα τις ἦν, οὐδὲ ἤδετο τὰ μήπωπραχθέντα, ποιητικὴ μὲν γὰρ ἦν περὶ τε τὰ μαντεία 667 περὶ τε τὸν Ἀλκμήνης Ἡρακλῆα, καθισταμένη τε ἄρτι και οὐπω ἠβάσκουσα, Ὀμηρος δὲ οὐπω ἤδεν, ἀλλ' οἱ μὲν Τροίας ἀλούσης, οἱ δὲ ὀλίγαις, οἱ δ' ὀκτώ γενεαῖς ὕστερον ἐπιδέσθαι αὐτὸν τῆ ποιήσει λέγουσιν. ἀλλ' ὅμως οἶδεν ὁ Πρωτεσίλεως τὰ Ὀμήρου πάντα, και πολλὰ μὲν ἄδει Τρωικὰ μεθ' ἑαυτὸν γενόμενα, πολλὰ δὲ Ἑλληνικά τε και Μηδικά, τὴν τε γοῦν στρατείαν τὴν Ξέρξου τρίτην ὀνομάζει φθορὰν ἀνθρώπων μετὰ τὴν ἐπὶ Δευκαλιωνός τε και Φαέθοντος ξυμβάσαν, ἐπειδὴ πλεῖστα 15 ἔθνη ἐν αὐτῇ ἐφθάρη.

Φ. Κέρας Ἀμαλθείας ἐμπλήσεις, ἀμπελουργέ, τοσαῦτα εἰδότης τοῦ ἑταίρου. ὕγιῶς γὰρ που 1, 1 ἀπαγγελεῖς αὐτὰ και ὡς ἤκουσας.

Ἄ. Νῆ Δί', ἡ ἀδικοῖην ἂν φιλοσοφόν τε και φιλαλήθη ἦρωα μὴ τιμῶν ἀλήθειαν, ἦν ἐκείνος μητέρα ἀρετῆς ὀνομάζειν εἰωθεν. 20

Φ. Δοκῶ μοι και κατ' ἀρχὰς τῶν λόγων ὀμολογηκέναι πρὸς σὲ τὸ ἐμαντοῦ πάθος· φημί γὰρ ἀπίστως διακείσθαι πρὸς τὰ μυθώδη. τὸ δὲ αἴτιον· οὐδενὶ πω ἑωρακότι αὐτὰ ξυγγέγονα, ἀλλ' ὁ μὲν ἑτέρου ἀκηροῦναι φησὶν, ὁ δὲ οἶσθαι, τὸν δὲ ποιητῆς ἐπαίρει. και τὰ λεγόμενα δὲ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἠρώων, ὡς δεκαπῆχαις ἦσαν, χαριέντα μὲν κατὰ μυθολογίαν ἠροῦμαι, ψευδῆ δὲ και 668 ἀπίδανα τῷ γε θεωροῦντι αὐτὰ πρὸς τὴν φύσιν, ἧς μέτρα οἱ νῦν ἀνθρώποι. 25

Ἄ. Ταυτί δὲ ἠγεῖσθαι ἀπίδανα πότε ἠρξῶ;

Φ. Πάλαι, ἀμπελουργέ, κἂν μειρακίῳ ἔτι. καῖς μὲν γὰρ ὦν ἔτι ἐπίστευον τοῖς τοιούτοις, και κατεμυθολογεῖ με ἡ τίτθη χαριέντως αὐτὰ ἐπάδουσα και τι και κλαίονσα ἐπ' ἐνλοῖς αὐτῶν, μειράκιον δὲ γενόμενος οὐκ ἀβασανίστως φήθηνη χρῆναι προσδέχεσθαι ταῦτα.

Ἄ. Τὸ δὲ τοῦ Πρωτεσίλεω, και ὅτι ἐνταῦθα φαίνοιτο, ἀκηροῦς ποτε ἔτυχες; 30

Φ. Πῶς γε, ἀμπελουργέ; ὅς γε και σοῦ τήμερον ἀκούων ἀπιστῶ;

Ἄ. Οὐκοῦν ἀρχὴ τοῦ λόγου σοι γινέσθω τὰ πάλαι σοι ἀπιστούμενα· φῆς δὲ που ἀπιστεῖν, 35 εἰ δεκαπῆχαις ἐγένοντο ἀνθρώποι. ἐπειδὴν δὲ τούτου ἰκανῶς ἔχης, ἀπαίτει λοιπὸν τὸν περὶ τοῦ Πρωτεσίλεω λόγον και ὀπόσα βούλει τῶν Τρωικῶν, οὐδενὶ γὰρ αὐτῶν ἀπιστήσεις.

1. καθ' ἓνα om. β. ib. ἦρωας. l. ib. οἱ καλοὶ. 2. 2. περὶ τῆ Τροίᾳ. f, γ, ψ. παρὰ τῆ Τρ. l, p, 4. περὶ τὴν Τροίαν. 2, EB. ib. πρῶτος — παντός om. n. 3. φησὶ f et γ ante corr. 4. θείαις οὕτω. f. θείαις. l. j. οὕτω θείαις. 5. 7. ἐλεύθεροι. j. ib. τε om. f. ib. ὅτι et γ. ὅτε. 2. 8. ἐμβακχεύει et γ. πρόσβακχεύει. f. 9. διόρα. γ. corr. al. m. 10. πω om. γ, 2, ψ, in p add. sec. m. ib. περὶ τὰ. γ, 2. 11. και καθισταμένη. ε. ib. οὐπω ἐς βᾶσιν οὐσα. 2. οὐπω γηράσκουσα. π. 12. ὀλίγαι. l. ἐλάττωσιν. b, idem gloss. in 2, p. ib. οἱ δ' ὀκτώ gloss. in p, g. ἡ δ' ὀκτώ. 5. 13. γρ. οἶδεν. 2. ib. Πρωτ. τοῦ Ὀμήρου. n. 14. γενόμενος. ε. ib. πολλὰ και. γ. πολλὰ τε. g, δ. ib. τὴν Ξ. f, l, 2. τοῦ Ξ. 3, 4, E. τὴν τοῦ Ξ. B. 15. φθορὰν e et π ante corr. ib. ἀνθρώπων. C. τῶν ἀνθρώπων. EB. ib. ἐπὶ om. j. e, m. ib. τε om β, e, n. ib. πλείστοι ἐν αὐτῇ ἐφθάρσαν. 2. 16. ἔτι l. γρ. ἔτη. p. ἔτη d et r, ubi suprasc. ἔθνη. 17. ἐκδότης et γρ. εἰδότης. 2. ib. ἑτέρου. r. 19. νῆ Δία. γ. ib. ἀδικοῖην ἂν. B. ἀδικοῖην. C, E. 20. εἰωθεν. b, e, EB. 22. κείσθαι. m. 25. τῷ γε. 1, 3, EB. τῷ. 2, 4. 28. και τι και. 1, p, g, δ, o. και τοι και. 2, ψ, r, e, ε, B. 31. πῶς γε. f. πῶς. 5. ib. σημερον. f. 32. σοι. f, γ, 2, φ, ψ. μοι. l, p, g, b, e, EB. μοι om. j, n. 33. κ. ib. γινέσθω. f, l. γινέσθω. 2, ε, B. φαίνεσθω. γ, φ, ψ. γενέσθω. p, 4. 33. ἐπειδὴ. o. ib. ἔχεις. γ. ἔχεις. 2.

14. οὐδενὶ. l, b, g, EB. οὐδεν γ et p. οὐδεν. f, ψ. οὐδεν δὲ. j, e, n. οὐδεν γὰρ αὐ et γρ. οὐδεν γὰρ αὐτῶν. 2.

24, 26, 28. l, 1. p. 667. 668.

Φ. Καλῶς λέγεις καὶ οὕτω ποιῶμεν.

2 Ἀ. Ἄκουε δὴ· πάππος ἦν μοι, ξένε, πολλὰ τῶν ἀπιστουμένων ὑπὸ σοῦ γυγνώσκων, ὃς ἔλεγε διαφθαρῆναι μὲν ποτε τὸ τοῦ Αἰαντος σῆμα ὑπὸ τῆς θαλάσσης, πρὸς ἣ̄ κείται, ὅσα δὲ ἐν αὐτῷ φανῆναι κατὰ ἐνδεκάπηχυν ἀνθρώπου, καὶ ἔφασκεν Ἀδριανὸν βασιλέα περιστεῖλαι αὐτὰ ἐς Τροίαν ἔλθόντα καὶ τὸν νυνὶ τάφον περιαρμόσαι τῷ Αἰαντι ἔστιν ἃ̄ καὶ προσπενυξάμενον τῶν ὄστων καὶ φιλήσαντα.

Φ. Οὐ μάτην ἀπιστεῖν ἔοικα τοῖς τοιούτοις, ἀμπελουργέ· καὶ σὺ γὰρ πάππου μὲν τι ἀηκοῦναι φῆς καὶ Ἰσως μητρὸς ἢ τίτθης, σεαυτοῦ δὲ ἀπαγγέλλεις οὐδέν, εἰ μὴ ἄρα περὶ τοῦ Πρωτεσίλεω εἶπεις.

10 Ἀ. Καὶ μὴν, εἰ μυθολογικὸς ἦν, τὸν τε τοῦ Ὀρέστου νεκρὸν διήειν ἄν, ὃν ἐπτάπηχυν ἐν
669 Νεμέᾳ Λακεδαιμόνιοι εὗρον, καὶ τὸν ἐν τῷ χαλκῷ ἵππῳ τῷ Λυδῷ, ὃς καταρῳόρυκτο μὲν ἐν Λυδία πρὸ Γύγου ἔτι, σεισμῷ δὲ τῆς γῆς διασχούσης θαῦμα τοῖς περὶ Λυδίαν ὄφθη ποιμέσιν, οἷς ἅμα ὁ Γύγης ἐθήτευσεν. ἐς γὰρ κοῖλον τὸν ἵππον θυρίδας ἐν ἐκατέρᾳ πλευρᾷ ἔχοντα νεκρὸς ἀπέκειτο μείζων ἢ ἀνθρώπου δόξα. εἰ δὲ ταῦτα οἷα ἀπιστεῖσθαι διὰ τὸν χρόνον, ἀλλὰ τοῖς γε
3 15 ἐφ' ἡμῶν οὐκ οἶδ' ὅ τι ἀντερεῖς. Ἀρναδὴν γάρ, ὃν οἱ μὲν Αἰθίοπα, οἱ δὲ Ἰνδὸν ἔφασαν, τριακοντάπηχυν ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ γῆ κείμενον οὐ πάσαι ἀνέφηρην ἢ τοῦ Ὀρόντου ποταμοῦ ὄχθη σθεῖσα, τουτὶ δὲ τὸ Σίγειον πρὸ πενήκοντα οὐκῶ ἐτῶν ἐν προβολῇ τοῦ ἀκρωτηρίου σώμα ἀνέδειξε γίγαντος, ὃν αὐτὸς Ἀπόλλων ἀπεκτονέναι φησὶν ὑπὲρ Τροίας αὐτῷ μαχόμενον, καὶ εἶδον, ξένε, πλεύσας ἐς τὸ Σίγειον αὐτό τε τὸ πάθος τῆς γῆς καὶ τὸν γίγαντα, ὅσος ἦν. ἔπλεον δὲ καὶ
20 Ἑλλησποντίων πολλοὶ καὶ Ἰώνων καὶ νησιῶται πάντες καὶ τὸ Αἰολικὸν ἅπαν, ἐπὶ γὰρ μῆνας δύο μέγας ἐν μεγάλῳ ἀκρωτηρίῳ προὔκειτο παρέχων ἄλλον ἄλλῳ λόγον οὐκῶ δηλοῦντος αὐτὸν τοῦ χρησμοῦ.

Φ. Εἶπεις ἄν οὖν ἔτι, ἀμπελουργέ, περὶ τε μεγέθους αὐτοῦ περὶ τε ὄστων ἀρμονίας περὶ τε τῶν λεγομένων ὄψεων ξυμπεφυκέναι τοῖς γίγασιν, οὓς ὑπογράφουσιν οἱ ζωγράφοι τῷ Ἐγκελάδῳ
25 καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτόν;

Ἀ. Εἰ μὲν τερατώδεις ἐγένοντο ἐκεῖνοι, ξένε, καὶ ξυμβεβλημένοι θηρίοις, οὐκ οἶδα, ὁ δὲ ἐν
τῷ Σιγείῳ δύο μὲν καὶ εἴκοσι πήχεις ἐπέειχεν, ἐκεῖτο δὲ ἐν πετρώδει σήραγγι, τὴν κεφαλὴν μὲν
670 πρὸς τὴν ἠπειρον ἔχων, τοὺς δὲ πόδας συναπολήγων τῷ ἀκρωτηρίῳ, δρακόντων δὲ οὐδὲν σημεῖον περὶ αὐτὸν ἐωρῶμεν, οὐδὲ ἔστιν, ὅ τι τῶν ὄστων παρήλλαττεν ἀνθρώπου. καὶ μὴν καὶ Ἰωνῆσι
30 ὁ Πεπαρήθιος ἐπιτηδείως μοι ἔχων ἐπεμψέ τινα τῶν ἑαυτοῦ υἱέων πρὸ ἐτῶν ἐνταῦθα τετάρων ἐρησόμενον δι' ἐμοῦ τὸν Πρωτεσίλεω περὶ ὁμοίου θαύματος· ἐν Κῷ γὰρ τῇ νήσῳ, κέκτηται δὲ αὐτὴν μόνος, ἔτυχε μὲν ὀρύττων ἀμπέλους, ἢ γῆ δὲ ὑπήχησε τοῖς ὀρύττουσιν οἶον κενή. διανοίξαντες οὖν δωδεκάπηχυς μὲν ὁ νεκρὸς ἐκεῖτο, τὸ δὲ γε κρᾶνιον ᾗκει δράκων. ὁ μὲν δὴ νεανίας

2. μοι om. f. 3. τὸ τοῦ Αἰαντος σῆμα. f, γ. τὸ σῆμα τ. A. 5. 4. ἔφασαν. 2. ib. ἐς Τρ. f, γ. 5. ἀρμόσαι β. ib. ἃ̄ προσπ. 2. 7. μέντοι γ ex corr. et β, ο, B. 10. τοῦ om. 2. ib. διήειν ἄν. B. διήειν. C, E. 11. Νεμαία. 3, i, e. Τεγέα. o. ib. καταρῳόρυκτο. l. κατόρρυκτο. 5. ib. μὲν om. g, e. 12. τὴν Λυδίαν. γ. 13. καὶ γὰρ. j, n. 14. ἐπέκειτο. j. ib. μείζων. l. ib. ταῦτα οἷα ε' ἀπ. δ, ρ. ταῦτ' αὐτ' οἷα. EB. 15. ἡμῶν. γ, 2, ψ et p ante corr. ib. ὅτ' ἀντερεῖς. γ. ib. Ἀρναδὴν. γ, sic corr. Ἀρναδὴν. β. Εὐρναδὴν. d. Ἀναδὴν. g. 16. Ἀσσυρία. γ. ib. ἀπέφηρην. 2 mg. ib. Ὀρόντου. g. 17. ἀκρωτηρίου. γ, m, o. 18. Ἀπόλλων om. n. 19. εἰς. γ. ib. ὅσον. j, e, n. 20. Αἰολικόν. 1. 3, π, γ, ε, B. Ἑλληνικόν et γρ. Αἰολικόν. 2. Ἑλληνικόν. o. Αἰτωλικόν. 4 praeter π, γ et p γρ. ib. δύο μῆνας. l. 21. ἄλλῳ ἄλλον. g. ib. αὐτῷ. f. ib. τοῦ χρησμοῦ. 1 (in γ. mg. χρόνου), 2, ψ, o, B. τοῦ χρόνου et ex corr. χρησμοῦ. p, g, d, r, b. τοῦ χρόνου et suprasc. τοὺς χρησμούς. e. τοῦ χρόνου. n, π, ρ, ε. 23. περὶ τοῦ. f, p, e. περὶ τε. γ, l, g, j, n. περὶ. 2. περὶ τε τοῦ. EB. ib. περὶ τε ὁ. α. om. β. 24. γρ. ξυμπεφυκέναι. 2. ib. οἱ ἐπτά ζωγράφοι. 2 (ubi γρ. οὓς ὑπογράφουσιν οἱ ζωγράφοι τῷ Ἐγκελάδῳ), ε. 26. μῆ. f. 27. φάραγγ. 2. quod gl. in p. β. σείραγγι. n. 28. τῇ ἠπειρῳ. 4 et p ex corr. rec. 29. οτε. f. ib. ἀνθρώπων. l. ib. μὴν Ἰωνῆσι. g, b. 30. ἕνα τῶν. 2. ib. αὐτοῦ. γ. ib. ἐνταῦθα τετάρων. f et γ ante corr. ἐνταῦθά που τετάρων γ suprasc. 31. 32. διανοίξασιν. l. 33. γε om. γ, β, o.

ἀφίκετο ἐπερησομενος ἡμᾶς, ὅτι χρὴ ἐπ' αὐτῷ πράττειν, ὁ δὲ Πρωτεσίλεως „τὸν ξένον“ ἔφη „συγκαλύπτωμεν“ κελεύων δῆπου ἐπιθάπτειν τὸν νεκρὸν καὶ μὴ γυμνοῦν ἐκόντας. εἶπε δὲ καὶ ὡς γίγας εἶη τῶν βεβλημένων. ὁ δὲ ἐν Λήμνῳ φανείς, ὃν Μενεκράτης ὁ Στειριεύς εὔρε, μέγιστός τε ἦν καὶ εἶδον αὐτὸν πέρυσιν ἐξ Ἴμβρου πλεύσας, δι' ὀλίγου γὰρ ἦν ἐς τὴν Λήμνον. τὰ μὲν οὖν ὅσα οὐκέτι ἐν κόσμῳ ἔωράτο, καὶ γὰρ οἱ σπόνδυλοι ἀπ' ἀλλήλων ἔκειντο σεισμοῖς, οἶμαι, διενεχθέντες, καὶ τὰ πλευρὰ ἐξήρμοστο τῶν σπονδύλων, ἐνθυμουμένῳ δὲ αὐτὰ ὁμοῦ τε καὶ κατὰ ἕν, φρικῶδες ἰδόμενον τὸ μέγεθος καὶ οὐ ῥάδιον ἀνατυπούσθαι. τὸ γοῦν κρᾶνιον ἐμφορησάντων ἡμῶν ἐς αὐτὸ οἶνον οὐδὲ ὑπὸ θνεῖν ἀμφορέϊον ἐνεπλήσθη τῶν ἐκ Κρήτης. ἔστι δὲ τι κατὰ νότον ἄνεμον ἀκρωτήριον τῆς Ἴμβρου, Ναύλοχος, ᾧ πηγὴ ὑψώρμισται τὰ μὲν ἄρσενά τῶν ζῶων εὐνούχους ἐργαζομένη, τὰ δὲ θηλέα σῆτω μεθύσκουσα, ὡς καθεύδειν αὐτά. τρύφος οὖν ἐνταῦθα τῆς γῆς ἀπορραγὲν συνεπέσπαστο σῶμα μεγίστου γίγαντος· κἄν ἀπιστῆς, πλεύσωμεν· πρόκειται γὰρ γυμνός ἐτι καὶ ὁ ἐς Ναύλοχον πλοῦς βραχύς.

Φ. Ἐβουλόμην μὲν ἂν καὶ ὑπὲρ τὸν Ὠκεανὸν ἔλθειν, ἀμπελουργέ, θαῦμα εἴ που τοιοῦτον εὔροιμι, ἢ δὲ ἐμπορία οὐ ξυγχαρῆι τοσοῦτον ἀποφοιτᾶν ἑαυτῆς, ἀλλὰ δεῖ προσδεδέσθαι τῇ νηϊ, καθάπερ τὸν Ὀδυσσεῖα, εἰ δὲ μή, καὶ τὰ ἐκ πρώρας, φασί, καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπολεῖται. 671

Ἄ. Ἀλλὰ μήπω, ξένε, πιστὰ ἦγοῦ, ἃ εἶπον, πρὶν ἐς τε τὴν νῆσον τὴν Κῶ πλεύσης, ἐν ἣ τὰ τῶν γηγενῶν ὅσα ἀνάκειται, Μερόπων, φασί, τῶν πρώτων, ἐν Φρυγίᾳ δὲ τὰ τε Ἴλλου τοῦ Ἡρακλείους Ἰδῆς, καί, νῆ Δί', ἐν Θετταλίᾳ τὰ τῶν Ἀλωαδῶν, ὡς ἐννεόργυιοι ἀτεχνῶς ἐγένοντο καὶ ὅποιοι ἄδονται. Νεαπολίται δὲ οἱ Ἰταλίαν οἰκοῦντες θαῦμα πεποιήνται τὰ τοῦ Ἀλκονοῦ ὅσα. λέγουσι γὰρ δὴ πολλοὺς τῶν γιγάντων ἐκεῖ βεβλήσθαι καὶ τὸ Βέσβιον ὄρος ἐπ' αὐτοὺς τυφασθαι. καὶ μὴν καὶ ἐν Παλλήνῃ, ἣν Φλέργαν οἱ ποιηταὶ ὀνομάζουσι, πολλὰ μὲν σῶματα ἢ γῆ τοιαῦτα ἔχει γιγάντων στρατοπεδευσάντων ἐκεῖ, πολλὰ δὲ ὄμβροι τε καὶ σεισμοὶ ἀνακαλύπτουσιν. θαρσεῖ δὲ οὐδὲ ποιμὴν περὶ μεσημβρίαν ἐκείνο τὸ χωρίον ὑποκαταγόντων εἰδώλων, ἃ ἐν αὐτῷ μαινεται. τὸ δὲ ἀπιστεῖν τοῖς τοιοῦτοις ἴσως που καὶ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλείους ἦν, ὅθεν τὸν Γηρόνην ἐν τῇ Ἐρυσθείᾳ ἀποκτείνας καὶ μεγίστῳ αὐτῷ ἐντετυχημέναι λεγόμενος ἀνέθηκε τὰ ὅσα ἐς Ὀλυμπίαν, ὡς μὴ ἀπιστοῖτο τοῦ ἄθλου. 20

Φ. Εὐδαιμονίῳ σε τῆς ἱστορίας, ἀμπελουργέ. ἐγὼ δὲ μεγάλα μὲν ἠγνόουν, ἀνοήτως δὲ ἠπίστον. ἀλλὰ τὰ τοῦ Πρωτεσίλεω πῶς ἔχει; καιρὸς γὰρ που ἐπ' ἐκεῖνα ἦκειν μηκέτ' ἀπιστούμενα. 672

Ἄ. Περὶ τῶν τοιούτων ἄκουε, ξένε. κεῖται μὲν οὐκ ἐν Τροίᾳ ὁ Πρωτεσίλεως, ἀλλ' ἐν Χερρονήσῳ ταύτῃ, κολωνὸς δὲ αὐτὸν ἐπέχει μέγας οὐτοσί δῆπου ὁ ἐν ἀριστερᾷ, πετελέας δὲ ταύτας αἰ νύμφαι περὶ τῷ κολωνῷ ἐφύτευσαν καὶ τοιούδε ἐπὶ τοῖς δένδροισι τοῦτοις ἔγραψάν που αὐταὶ νόμον· τοὺς πρὸς τὸ Ἴλιον τετραμμένους τῶν ὄξων ἀνθεῖν μὲν πρῶτ', φυλλορροεῖν δὲ αὐτίκα καὶ προαπόλλυσθαι τῆς ὄρας — τοῦτο δὴ τὸ τοῦ Πρωτεσίλεω πάθος — τῷ δὲ ἐτέρῳ μέρει ζῆν 30

1. χρὴ πράττειν ἐπ' αὐτῷ. g, n, o. 2. καὶ θάπτειν. 2. 4. ἦν ὁ πλοῦς. l. 6. καὶ om. g. ib. καθ' ἕν. γ, p. 7. τὸ οὖν. l. 8. θνεῖν. f. θνοῖν. c. ib. ἐπλήσθη. j, n. 10. οὕτως. g. ib. οὖν om. 2. 11. ἀποκοπὴν. 2. ἀπορραγῆν. 2. ἀπεκλιθεῖν. 2. ib. τοιοῦτον. 2. 14. μοι τοσοῦτον. n. ib. προσδέχεσθαι. f. προσέχεσθαι. γ. corr. in mg. 16. ἀλλὰ. 1, φ. πάντα ὀρθῶς λέγεις, ἀλλὰ. γ, (add. m. rec.) 2, 3 praeter φ, 4 (πάντα, ὃ ξένε, ὀρθῶς λέγεις, ἀλλὰ. g), EB. ib. πρὶν. 1, 3, 4, K. πρὶν ἂν. 2, B. ib. πλεύσεις. f, l, φ, ψ et γ, ubi suprasc. η. πλεύσης 2 et p ex corr. 4, B. πλεύσας. i. πλεύσεις. K. 17. τὰ τοῦ. δ, o. τὰ τε τοῦ. B. 18. Ἰδῆς l. Ἰδῆς et suprasc. oi. i. ib. Ἀλωαδῶν. EB. ὅσα ὡς. 2. 19. οἱ om. f, γ. 20. τῶν ἐκεῖ. g. ib. σέρβιον. f. σέρβιον. γ et mg. βέσβιον. θέσβιον. 4. 21. καὶ μὴν ἐν. 2. 23. οὐ ποιμὴν. 2. ib. περὶ. C. πρὸς. EB. 25. Ἐρυσθείᾳ. f. 28. ἦκειν ἐπ' ἐκεῖνα. 2, 3. μετ' ἐκεῖνα. γ. ib. μηκέτ' ἀπιστούμενα. Ἄ. περὶ τῶν τ. ἄκ. (ἄκουσαι. 2.) ξένε. 1, 2, 3. Ἄ. ἄκουε, ξένε, μηκέτ' ἀπιστούμενον περὶ τῶν τ. 4. Ἄ. ἄκ. ξ. μ. ἀπιστούμενα π. τ. τ. EB. 29. Πρ. κεῖται μὲν οὐκ ἐν Τροίᾳ, ἀλλὰ. d. 30. Χερρονήσῳ. f. ib. δὲ αὐτὸν. 1. δὲ αὐτὸν. 2. δὲ που αὐτὸν 3. (p ex corr.) 4 (αὐτῆν n), EB. ib. οὕτως. γ. ib. ὁ om. 2. 31. περὶ f, p. περὶ suprasc. παρὰ. γ. παρὰ. c. ib. ἔφυσαν f et γ ante corr. rec. m.

τὰ δένδρα καὶ εὖ πράττειν. καὶ ὅποσα δὲ τῶν δένδρων μὴ περὶ τὸ σῆμα ἔστηκεν, ὥσπερ καὶ ταυτὶ τὰ ἐν κήπῳ, πᾶσιν ἔρρωται τοῖς ὄξοις καὶ θαρσεῖ τὸ ἴδιον.

Φ. Ὀρῶ, ἀμπελουργέ, καὶ θαυμάζειν ἔχων οὐ τεθαύμακα, σοφὸν γὰρ τὸ θεῖον.

673 Ἀ. Τὸ δὲ ἱερόν, ἐν ᾧ κατὰ τοὺς πατέρας ὁ Μῆδος ὕβριζεν, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ τάριχος ἀναβιῶ-
ναί φασι, τοῦτο ἡγοῦ, ᾧ ξένε, καταλείπεται δὲ αὐτοῦ ὄρας, ὡς ὀλίγα. τότε δέ, οἶμαι, χαρίεν τε
ἦν καὶ οὐ μικρόν, ὡς ἔστι τοῖς θεμελίους ξυμβαλέσθαι. τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦτο βέβηκε μὲν ἐπὶ νεώς,
τὸ γὰρ τῆς βάσεως σχῆμα πρῶρα, ἴδρται δὲ ναύαρχος. περιτρίψας δὲ αὐτὸ ὁ χρόνος καὶ νῆ Δί'
οἱ ἀλείφοντές τε καὶ οἱ ἐπισφραγιζόμενοι τὰς εὐχὰς ἐξηλλάχασιν τοῦ εἶδους. ἐμοὶ δὲ οὐδὲν τοῦτο,
αὐτῷ γὰρ ξύνειμι καὶ αὐτὸν βλέπω καὶ οὐδὲν ἂν μοι γένοιτο ἄγαλμα ἐκείνου ἡδίων.

2 10 Φ. Ἡ καὶ διαγράψεις μοι αὐτὸν καὶ κοινωνήσεις τοῦ εἶδους;

Ἀ. Χαίρων γε, νῆ τὴν Ἀθηναίαν, ᾧ ξένε. γέγονε μὲν γὰρ ἀμφὶ τὰ εἰκοσί που μάλιστα ἔτη
τηλικόσδε ἐλάσας ἐς Τροίαν, ἀβρῶ δ' ἰούλω βρούει καὶ ἀπόζει αὐτοῦ ἡδίων ἢ τὸ μετόπωρον τῶν
μύρτων. παιδρὰν δὲ ὄφρην περὶ τὸ ὄμμα βέβηται, τὸ γὰρ ἐπίχαρι αὐτῷ φίλον. βλέπει δὲ ἐν μὲν
ταῖς σπουδαῖς σύντονον καὶ σφοδρόν, εἰ δὲ ἀνεμμένου τύχοιμεν, φεῦ τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς ἐπαφρό-
15 διτοί τε καὶ φιλικοὶ φαίνονται. καὶ μὴν καὶ κόμης ξανθῆς ἔχει τὸ μέτριον, ἔστι γὰρ ὡς ἐπικρέ-
μασθαι τῷ μετώπῳ μᾶλλον ἢ κατ' αὐτοῦ πίπτειν. καὶ τετράγωνος ἡ ἰδέα τῆς ῥινόσ, οἷον ἀγάλμα-
τος. φθέγγεται δὲ γεωνότερον ἢ αἱ σάλπιγγες καὶ ἀπὸ μικροῦ γε τοῦ στόματος. γυμνῷ δὲ ἐντυ-
χεῖν ἡδιστον, εὐπαγῆς γὰρ καὶ κοῦφος, ὥσπερ οἱ δρομικοὶ τῶν ἐρμῶν. τὸ δὲ μήκος δεκάπηγος
τάχα. δοκεῖ δ' ἂν μοι καὶ ὑπὲρ τοῦτο ἀναδραμεῖν, εἰ μὴ ἐν μειρακίῳ ἀπέθανεν.

674 20 Φ. Εἶδον τὸν νεανίαν, ἀμπελουργέ, καὶ ἄγαμαί σε τοῦ ἐταίρου. ὥπλισται δὲ ἡ τί;

Ἀ. Χλαμύδα ἐνήπτει, ξένε, τὸν Θετταλικὸν τρόπον, ὥσπερ τὸ ἄγαλμα τοῦτο. ἀλουργῆς δὲ
ἡ χλαμύς, θεῖον ἄνθος. ἄρρητον γὰρ τὸ τῆς πορφύρας ἄνθος.

Φ. Ὁ δὲ δὴ ἔρωσ, ὃν τῆς Λαοδαμείας ἦρα, πῶς ἔχει αὐτῷ νῦν;

Ἀ. Ἐρῶ, ξένε, καὶ ἐρᾶται καὶ διάκεινται πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ οἱ θερμοὶ τῶν νυμφίων.

25 Φ. Περιβάλλεις δὲ ἦκοντα ἢ διαφεύγει σε καπνοῦ δίκην, ὥσπερ τοὺς ποιητάς;

Ἀ. Χαίρει περιβάλλοντι καὶ ξυγχωρεῖ φιλεῖν τε αὐτὸν καὶ τῆς δέξης ἐμφορεῖσθαι γε.

Φ. Θαμῖζει δὲ ἡ διὰ πολλοῦ ἦκει;

Ἀ. Τετράκις τοῦ μηνὸς ἢ πεντάκις οἶμαι αὐτοῦ μετέχειν, ὅπότε ἢ φυτεῦσαι ποτε τουτωνί
τῶν φυτῶν τι βούλοιο ἢ τρυγῆσαι ἢ ἄνθη κείραι. φιλοστέφανος γὰρ τις καὶ ἡδῖα ἀποφαίνων τὰ
30 ἄνθη, ὅπότε περὶ αὐτὰ εἶη.

3 Φ. Ἰλαρόν γε τὸν ἦρω λέγεις καὶ ἀτεχνῶς νυμφίον.

Ἀ. Καὶ σώφρονά γε, ᾧ ξένε. φιλόγελως γὰρ ἂν ὑφ' ἡλικίας ὕβρει οὐδὲν πράττει. καὶ σμε-
νύης δὲ ἄπτεται πολλάκις, εἴ που ὀρύττων πέτρα ἐντύχοιμι καὶ ξυλλαμβάνει μοι τῶν δυσέρων
καὶ ἀγνοήσω τι τῶν κατὰ γεωργίαν, διορθοῦται με. τὰ τε δένδρα ἐγὼ μὲν παρακηκῶς τοῦ Ὀμη-

1. τὰ δένδρα suprasc. τὸ δένδρον. γ. τῶν δένδρων et γρ. τὸ δένδρον. 2. τὸ δένδρον. 3. ib. ὅποσα τε. 2. 2. ἐν κήπῳ. 4. τῶ ἐν κήπῳ. 5. ib. θαρσεῖ et γρ. θαρσεῖ. 2. 4. δὲ γε. 2, EB. ib. ἐφ' ᾧ. f, p ex corr. B. ἐφ' ὃν. γ, 1, φ, m. mg. ἐφ' ὃν et γρ. ἐφ' ὃ. 2. ἐφ' ὃ. 4, E. ib. ἀναβῆναι. 1. 5. ἡγοῦ, ξένε. 2. ib. ὡς ὄρας. 4 praeter d, r. 6. ἔσται. γ. ib. νεώς suprasc. o. f. 7. περιτρίψας. f, γ, 2, 3 (p ex corr.) o, B. περιτρίψαι. 1. περιτρίψας. 4, ε. 9. αὐτὸς et γρ. αὐτὸν. 2. ib. γένοιτο om. f. 10. κοινωνήσεις. 2, g, n. 11. χαίρων τε. d. χαίρων. π. ib. ἀλήθειαν et γρ. Ἀθηναίαν. 2. Ἀθηναίων. n. ib. ᾧ ξένε. γ, o. ξένε. 5. 12. τηλικός δε. γ. τηλικόσδε. 1, j. τηλικός δε. 5. ib. ἀβρῶ δ' ἰούλω. γ ex corr. rec. 4, o, m. γρ. ἀβρῶ ἰούλω. 5. Ἀπὸ τοῦ μετοπώρου? 15. ὡς. C et m. γρ. ὄση. EB. ib. ἐπικρέμασθαι. f. 17. γεωνότερον. f. 19. δοκεῖ γὰρ μοι κ. ὕ. τ. ἂν ἀναδρ. g. ib. ὑπὲρ τοῦτο. f. ὑπὲρ τοῦ. m, o. 20. σε. C, B. cou. E. 21. ὥσπερ καὶ o laudans k, qui καὶ non habet. ib. ἀλουργῆς. f. 1, p ex corr. 4. ἀλουργῆς. 2, 3, EB. 23. δὴ om. n. 26. γε om. g, o. 27. ἦκει. e. n. 28. οἶμαι ἄ. μετ. om. β. ib. ὅπότε ἢ φυτεῦσαι ποτε τουτωνί τ. φ. βούλοιο. f. ὅπότε ἢ φ. π. τ. τ. φυτῶν τι βούλοιο. γ. ὅπότε (l, g: ὅπότε) ἢ φ. τι βούλοιο τ. τ. φυτῶν. 5. 30. ὅπότε καί. g. ib. εἶη. f, 3. εἶη et γρ. ἰου. ἦκει et mg. ἰου. γ. ἰα ἢ. 1. ἰου. 4, EB. 32. ἡλικίαν et ας suprasc. 2. 33. δὲ ξυλλ. m. ib. ξυλλαμβάνοιμι. φ, ε. 33. τε om. n. ib. παρακηκῶς. φ. ἀκηκῶς. 2.

ρου μακρὰ ἐφύτευον μείον τοῦ ἄνω τὸ ἐς τὴν γῆν ἐμβιβάσαν, καὶ ὁπότε ἐπελάβετό μου ὁ Πρω-
 τεύλαος, ἐχρῶμην τοῖς τοῦ Ὀμήρου πρὸς αὐτόν, ὁ δὲ ὑπολαβὼν „αὐτὸς μέντοι Ὀμηρος τὸν ἐναν-
 τιον“ ἔφη „κελεύει τρόπον ἢ σὺ πράττεις· μακρὰ γὰρ ὑπὸ σοφίας τὰ βαθέα οἶδεν, ὡς που τὰ
 φρέατα μακρὰ ὀνομάζει, βαθέα ὄντα“, καὶ τὰ δένδρα δὲ εἶπεν ἐμβιῶσεσθαι τῇ γῇ μᾶλλον, εἰ τῷ 675
 μὲν πλείονι ἐστήκοι, τῷ δὲ ὀλίγω κινεῖτο. ἐπιστάς δὲ μοί ποτε ἄνθη ποτίζοντι „τὸ μύρον“ εἶπεν
 „ὦ τῶν, οὐ δεῖται ὕδατος, διδάσκων δῆπου μὴ ἐκπλυτα ποιεῖν τὰ ἄνθη.

Φ. Τὸν δὲ ἄλλον χρόνον, ὡς ἀμπελουργέ, ποῦ διαιτᾶται;

Ἄ. Ποτὲ μὲν ἐν Αἴδου, φησί, ποτὲ δὲ ἐν Φθιά, ποτὲ δ' αὖ ἐν Τροία, οὐ οἱ ἐταῖροι, καὶ
 πρὸς θήρα συῶν τε καὶ ἐλάφων γενόμενος ἀφικνεῖται κατὰ μεσημβρίαν καὶ καθεύδει ἐκπαθεῖς.

Φ. Ποῦ δὲ τῇ Λαοδαμείᾳ ξύνεστιν;

Ἄ. Ἐν Αἴδου, ξένε. καὶ λέγει αὐτὴν εὐδοκιμώτατα γυναικῶν πράττειν ἀριθμουμένην ἐν αἷς 10
 Ἀλευησίς τε ἢ Ἀδμήτου καὶ Εὐάδην ἢ Καπανέως, καὶ αἱ ταύταις ἴσαι σώφρονές τε καὶ χρησταί.

Φ. Ξυσσοῦνται δὲ ἀλλήλοις ἢ οὐ θέμις;

Ἄ. Οὐπω, ξένε, σιτουμένῳ ἐνέτυχον οὐδὲ πίνοντα ἔργων. καίτοι σπένδω γε αὐτῷ κατὰ ἐσπέ-
 ραν ἀπὸ τουτανῶν τῶν Θασίαν ἀμπέλων, ὡς φυτεύει αὐτός, καὶ τρωκτὰ δὲ ὠραία προτίθεμαι κατὰ 15
 μεσημβρίαν, ἐπειδὴν θέρος τε ἦκη καὶ μετόπωρον ἰσθῆται, σελήνης τε λύσεως ἐς κύκλον ἐν τῇ τοῦ
 ἥρος ὄρα γάλα ἐγγέας ἐς τὸν ψυκτῆρα τοῦτον „ἰδοῦ σοι“ λέγω „τὸ τῆς ὄρας νᾶμα, σὺ δὲ πίνε“,
 κἀγὼ μὲν εἰπὼν ταῦτα ἀπαλλάττομαι, τὰ δὲ βέβρωται τε καὶ πέποται θᾶττον ἢ καταμύσαι.

Φ. Περὶ δὲ τῆς ἡλικίας, ἣν γεγονῶς ἀπέθανε, τί φησιν;

Ἄ. Ἐλεεῖ, ξένε, τὸ ἑαυτοῦ πάθος καὶ τὸν δαίμονα, ἐφ' ᾧ τότε ἦν, ἄδικόν τε ἡγρεῖται καὶ 20
 βάσκων μὴ ξυγωρήσαντά οἱ τὸν γοῦν πόδα ἐς τὴν Τροίαν ἐρεῖσαι· μὴ γὰρ ἂν μήτε Διομήδους
 τι ἐλαττωθῆναι μαχόμενος μήτ' ἂν Πατρόκλου μήτε τοῦ δευτέρου Αἴαντος· τῶν γὰρ Διακιδῶν λε- 676
 κείσθαι τὰ πολέμια δι' ἡλικίαν φησίν, αὐτὸς μὲν γὰρ εἶναι μειράκιον, ἐκείνων δὲ τὸν μὲν Ἀχιλ-
 λέα εἶναι νεανίαν, τὸν δὲ Αἴαντα ἄνδρα. καὶ τὰ ἔπη τὰ ἐς αὐτὸν εἰρημένα Ὀμήρῳ ἐπαινεῖ καίτοι
 μὴ πάντα ἐπαινῶν τὰ Ὀμήρου, ὡς ἀμφίδρομον μὲν αὐτῷ τὴν γυναῖκα εἶπεν, ἡμίτελῃ δὲ τὴν οἰ- 25
 κίαν, περιμάχητον δὲ τὴν ναῦν, ἐφ' ἧς ἔπλευσε, πολεμικόν τε αὐτὸν καλεῖ. ἑαυτὸν δὲ ὀλοφύρεται
 μηδὲν ἐν Τροία ἐργασάμενον, ἀλλὰ πεδόντα ἐν γῇ, ἧς οὐδὲ ἐπέβη· καὶ τὴν οὐλήν δὲ ἐντετύπεται
 τῷ μηρῷ, τὸ γὰρ τραῦμα συναπορροφασθαι φησι τῷ σώματι.

Φ. Γυμνάζεται δὲ, ὡς ἀμπελουργέ, τίνα τρόπον; ἐπειδὴ ἔφασκες αὐτὸν καὶ τοῦτο ἐξασκεῖν. 5

Ἄ. Γυμνάζεται, ξένε, τὰ πολεμικὰ πλὴν τοξικῆς, τὰ δὲ γυμναστικά πλὴν πάλης· τὸ μὲν γὰρ 30
 τοξεύειν δειλῶν ἡγρεῖται, τὸ δὲ παλαίειν ἀργῶν.

Φ. Παγκρατιάζει δὲ πῶς ἢ πυκτεύει;

Ἄ. Σκιας, ὡς ξένε, τούτων γυμνάζεται, καὶ δισκεύει μείζον ἢ ἐφικέσθαι ἄνθρωπον. ἀνα-
 κρούει μὲν γὰρ ὑπὲρ τὰς νεφέλας τὸν δίσκον, ῥίπτει δὲ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν πήχεις καὶ ταῦθ', ὡς

1. μακρὰ. 2. ib. ἐπεβάλετο. γ. 2. τοῖς τοῦ. f, 3. τοῖς. γ. 3. ἔφη om. d. 4. ὀνομάζει μακρὰ. d. ib. ἐν et
 corr. εἰ γ. 5. ἐστήκει. γ. εἰστήκει. 2. 6. ὦ τῶν. f. ὦ τῶν γ. ib. δὲ που. γ. ib. ἐκπλητα, v suprasc. γ. ἐκπλυτα.
 10. ἐκπλητα. m. ubi ἴσ. ἐκπλυτα. 9. πρὸς θήρα. f, p uterque eraso v, l et d pr. m. πρὸς θήραν. γ. ib. ἀφι-
 κνεῖται κατὰ μεσημβρίαν. C. κατὰ μ. ἀφ. EB. 12. Ἀλευησίς. 2. ib. Ἀριάδην. f. ib. ταύτης. f et γ pr. m. ψ.
 ταύτη. 1, 2, p. δ. 14. εἶδον. 2. 15. τρωκτὰ δὲ. l. τρωκτὰ. γ. ib. τίθεμαι. f, γ, φ. 16. ἐπειδὴν δὲ. f, γ, 2,
 3 (p ante corr.), ε. ἐπειδὴν. l, p ex corr. et 4, o, B. ib. τε λύσεως. 1, p ante corr. τε λύσεως γρ. οὔσης. 2. δὲ
 λύσεως. p. ex corr. 4, o, B. 17. ἐγγέας. γ. ib. πίνε. EB. 18. θᾶσσον. 2. ib. καταμύσαι. EB. 21. τὴν om. l, 2.
 22. μήτε τοῦ. f. μήτ' ἂν τοῦ. γ. 23. πολεμικὰ. 4. ib. γὰρ om. γ. ib. ἦν ἐν μειράκιῳ et γρ. αὐτὸς μὲν εἶναι μει-
 ράκιον, ἐκείνους δὲ. 2. 24. νεανίσκον. d. ib. εἰρημένα Ὀμήρῳ. f. Ὀμήρῳ εἰρ. γ. 27. ἐν Τροία μηδὲν. l. ib. εἰρ-
 ρασμένον. β. ib. τῇ γῇ. 2, p, g. ib. οὐδὲν. j, e, n. ib. ἀπέβη. n. ib. δὲ om. d. 28. συναπορροφασθαι. γ, l, g,
 δ. συναπορροφασθαι. f, 3, EB. 32. δὲ πῶς. l. 33. σκίας. f (sic). σκιάς. l, p, π, γ, B. σκιάς. 2, δ, E. ib. γυμνά-
 ζεται τούτων. g.

όφης, διπλάσιον τοῦ Ὀλυμπικοῦ ὄντα. δραμόντος δὲ αὐτοῦ οὐκ ἂν εὐροῖς ἴχνος, οὐδ' ἂν ἐνση-
μήναιτό τι τῆ γῆ ὁ πούς.

Φ. Καὶ μὴν καὶ ἴχνη μεγάλα ἐντετύπεται τοῖς δρόμοις ἐς τὸ δεκάπηγυ μέγεθος τοῦ ἥρω.

677 Ἀ. Βαδίζοντος, ξένε, τὰ ἴχνη ἐκεῖνα καὶ γυμναζομένου τι ἕτερον, δραμόντος δὲ ἄσημος ἢ
5 γῆ, μετέωρος γὰρ τις καὶ οἶον ἐκυκματίζων αἰρέται. φησὶ δὲ καὶ παραδραμεῖν ἐν Αὐλίδι τὸν
Ἀχιλλέα ἐν ἄθλοις, γυμναζομένης ἐπὶ Τροίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τὸ πῆδημα τὸ ἐκείνου ἀρθή-
ναι. τὰ δὲ πολέμια ξυγχαρεῖ, ὡς ἔφη, τῷ Ἀχιλλεῖ πλὴν τῆς ἐν Μυσοῖς μάχης· ἐκεῖ γὰρ πλείους
ἀπεκτονέται Μυσῶν ἢ ἐκεῖνος ἀριστεῖά τε ἀπεννήχθαι, κερρατηκέναι δὲ αὐτοῦ καὶ τὸν ἀγῶνα
τὸν περὶ τῆς ἀσπίδος.

10 Φ. Καὶ τί ἂν εἴη, ἀμπελουργέ, τὸ τῆς ἀσπίδος; οὔτε γὰρ ποιητῆ εἰρηταί πω, οὔτε ἐς λό-
γον τινὰ τῶν Τρωικῶν ἦκει.

Ἀ. Περὶ πολλῶν, ξένε, τοῦτ' ἐρεῖς· πολλὰ γὰρ περὶ τε ἀνδρῶν περὶ τε πολεμικῶν ἔργων
ὁ ἥρωας λέγει μήπω τοῖς πολλοῖς δῆλα ὄντα. τὸ δὲ αἴτιον· φησὶν αὐτοὺς κατὰ ἐκπληξιν τῶν Ὀμήρου
ποιημάτων ἐς μόνους Ἀχιλλέα τε καὶ Ὀδυσσεά βλέψαντας ἀμελήσαι καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν.
15 καὶ τῶν μὲν οὐδὲ ἐπιμνησθῆναι τοπαράπαν, τοῖς δὲ ἀναθῆναι τριήρη τετάρων ἐπῶν. τὸν μὲν δὴ
Ἀχιλλέα φησὶν ἐπαξίως ὑμνήσθαι, τὸν δὲ Ὀδυσσεά μειζόνως. καὶ ὅποσα δὲ Σθενέλου τε καὶ Πα-
λαμήδους καὶ τῶν τοιῶνδε ἀνδρῶν παραλέλειπται, δλειμί σοι μικρὸν ὕστερον, μὴ γὰρ ἀγνοήσας γε
ἀπέλλδοις τι τούτων. καὶ τὸν λόγον δὲ τὸν Μύσιον, ἐς ὃν τί ἢ ἀσπίς, αὐτίκα ἀποτελοῦμεν, ἐπειδὴ
6 δὲ παγκρατίου καὶ πυγμῆς καὶ δίσκου μνημονεύοντες ἐς τὴν ἀσπίδα ἀπηνέχθημεν, ἄκουε τοῦ ἥρω
θαύματα πρὸς ἀθλητάς, οἳ ἐχρήσαντο αὐτῷ συμβούλῳ· τὸν Κίλικα, οἶμαι, παγκρατιαστὴν ἀκούεις,
20 ὃν Ἀλτήρα ἐκάλουν οἱ πατέρες, ὡς μικρὸς ἦν καὶ τῶν ἀντιπάλων παραπολύ.

678 Φ. Οἶδα τεκμαιρόμενος δῆπου τοῖς ἀνδριᾶσι, χαλκοῦς γὰρ πολλαχοῦ ἔστημεν.

Ἀ. Τούτῳ, ξένε, περιῆν μὲν καὶ ἐπιστήμης, περιῆν δὲ καὶ θυμοῦ, καὶ μάλα ἐρρῶννυ αὐτὸν
ἢ εὐαρμοστία τοῦ σώματος. ἀφικόμενος οὖν ἐς τὸ ἱερὸν τοῦτο ὁ παῖς, ἔπλει δὲ εὐθὺ Διελφῶν
25 ἀγωνιούμενος τὴν κρίσιν, ἠρώτα τὸν Πρωτεσίλεων, ὃ τι πράττων περιέδοιτο τῶν ἀντιπάλων, ὃ δὲ
„πατούμενος“ ἔφη. ἀθυμία οὖν αὐτίκα τὸν ἀθλητὴν ἔσχεν ὡς καταβεβλημένον ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ,
τὸ δὲ ἀποπτερνίζειν ἐν ἀγωνίᾳ πρῶτος εὐρῶν ξυνήμεν ὕστερον, ὅτι κελεύει αὐτὸν μὴ μεθίσθαι
τοῦ ποδός. τὸν γὰρ προσπαλαίοντα τῆ πτέρη πατεισθῆαι τε ξυνεχῶς χρῆ καὶ ὑποκείσθαι τῷ ἀντι-
πάλῳ. καὶ τοῦτο πράττων ὁ ἀθλητὴς οὗτος ὀνόματος λαμπροῦ ἔτυχε καὶ ἠττήθη οὐδενός. ἀκούεις
30 δὲ που καὶ Πλούταρχον ἐκεῖνον τὸν δεξιόν;

Φ. Ἀκούω. τὸν πύκτην γὰρ, ὡς τὸ εἰκός, λέγεις.

Ἀ. Οὗτος ἀνιῶν τὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα ἐπὶ τοὺς ἀνδρας ἰκετεύει τὸν ἥρω χρῆσαι οἱ περὶ
τῆς νίκης· ὁ δὲ αὐτὸν κελεύει Ἀχελῷῳ ἐναγωνίῳ εὐχεσθαι.

1. Ὀλυμπικοῦ. 1, p, EB. ib. ἂν om. m. ib. ἐνσημήναιτο. 2. 3. καὶ μὴν ἴχνη. 4. ib. συμβαίοντα ἐς τὸ Ε-
4. τὸ ἕτερον. j, e, n. τὸ ἕτερον, i suprasc. γ. 5. φασί. 2. ib. δραμεῖν et γρ. παραδραμεῖν. 2. 6. ἐπὶ Τροίαν τῆς
Ἑλλάδος. C, B. τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Τροίαν. E. 7. ἔφη. γ. 8. Μυσῶν. f. τῶν Μυσῶν. ζ. ib. ἀριστεῖά τε. 1, 2, d, e-
ἀριστεῖα δὲ. ζ. 10. καὶ τί — ἀσπίδος om. γ pr. m. add. rec. ib. τὸ περὶ τῆς ἀσπίδος. ε. ib. που et πω suprasc. j-
11. ἐς. f. 12. περὶ τε ἀνδρῶν om. j, n. 14. ποιημάτων φησὶν αὐτοῦς. l. 15. τῷ μὲν. 2. ib. Fo: ἐπιμνησθῆναι
αὐτὸν τοπαράπαν. ib. ἀναθῆναι. ju, m, o. ib. μὲν δὲ. o. 16. ὑμνήσθαι. f, γ, d. ὑμνεῖσθαι. ζ. ib. τε om. 2, j-
13. λόγον καὶ. f. ib. ἐς ὃν τι ἢ ἀσπίς αὐτίκα α πο τε λου μενους δὲ. ἐπειδὴ. f (sic). ἐς ὃν τί ἢ ἀσπίς αὐτίκα. ἀπο-
τελουμένου δὲ, ἐπειδὴ. γ, l, φ, ψ, e, n (ἐπει l) ἐς ὃν τί ἢ ἀσπίς, αὐτίκα ἀποτελοῦμεν, ἰδού. p, vd. ἐς ὅστινα ἢ ἀσπίς,
αὐτίκα ἀποτελοῦμεν, ἐπειδὴ δὲ. 2, E. ἐς ὃν — ἀποτελοῦμεν om. g, d, b, ρ. ἐς ὃν τι ἢ ἀ. αὐτίκα ἀποτελοῦμεν. n-
δὲ. B. Fo: ἐς ὃν ἔστιν ἢ ἀ. 19. δίσκου καὶ πυγμῆς. 4. 21. Ἀλτήρα. γ. Ἀλτήρα. g. ib. οἱ παλαιοί. 2. ib. εἰς om. b-
22. πανταχοῦ. 2. 23. μὲν ἐπ. g. ib. ἐρρῶνν. γ, EB. 26. οὖν. C. μὲν οὖν. EB. 27. πρῶτος ἐν ἀγ. g. 31. τὸν πύ-
κτην γὰρ. γ, p. τὸν γὰρ πύκτην. ζ. 33. ἐν ἀγωνίᾳ. k. ἐν ἀγωνίᾳ. i, o. ib. εὐχεσθαι. 1, 2. ἐνεύχεσθαι. ψ et p mte
cogt. χρῆσθαι. 4, B.

Φ. Τί οὖν τὸ αἰνιγμα;

Ἄ. Ἠγωνίζετο μὲν ἐν Ὀλυμπίᾳ πρὸς Ἑρμείαν τὸν Ἀλγύπτιον [περὶ] τὴν τοῦ στεφάνου νίκην, ἀπειρηκότες δὲ ὁ μὲν ὑπὸ τραυμάτων, ὁ δὲ ὑπὸ δόψης, καὶ γὰρ ἀμαύζουσα μεσημβρία περὶ τὴν πυγμὴν εἰστέμει, νεφέλη ἐς τὸ στάδιον καταρρήγνυται καὶ διψῶν ὁ Πλούταρχος ἔσπασε τοῦ ὕδατος, ὃ ἀνεκλήφει τὰ περὶ τοῖς πήχεσι κώδια· καὶ τὸν χρησμὸν ἐνθυμηθεὶς, ὡς μετὰ ταῦτα ἔφασκεν, ἐς δάφρος ὤρμησε καὶ ἔτυχε τῆς νίκης. Εὐδαιμόνα δὲ τὸν Ἀλγύπτιον θαυμάσεις τῆς καρτερίας ἴσως, εἰ πικτεύοντι που κωρέτυχες. τούτῳ ἐρομένῳ, πῶς ἂν μὴ ἤττηθῆλη „θανάτου“ ἔφη „καταφρονῶν.“ 679

Φ. Καὶ κείθεται γε, ὃ ἀμπελουργέ, τῷ χρησμῷ, παρασκευάζων γὰρ οὕτως ἑαυτὸν ἀδαμάντινος τοῖς πολλοῖς καὶ θεῖος δοκεῖ. 10

Ἄ. Ἐλίξ δὲ ὁ ἀθλητῆς αὐτὸς μὲν οὐκ ἔπειτα προσπέπλευκε τῷ ἱερῷ τούτῳ, πέμψας δὲ τινα τῶν ἑαυτοῦ ἑταίρων ἤρετο, ποσάκις νικήσει τὰ Ὀλύμπια, ὁ δὲ „δὺς“ ἔφη „νικήσεις, ἐὰν μὴ ἐθέλης τρίς.“

Φ. Δαιμόνιον, ἀμπελουργέ, λέξεις γὰρ που τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ πραχθέν· προυπαρχούσης γὰρ αὐτῷ νίκης μᾶς, ὅτ' ἀνὴρ ἐκ παιδῶν ἐνίκα πάλην, ἀπεδύσατο τὴν ἐπ' ἐκείνη Ὀλυμπιάδα πάλην τε καὶ παγκράτιον, ἐφ' ᾧ δυσχεράναντες οἱ Ἥλείοι διενουοῦντο μὲν ἀμφοῖν εἰργεῖν αὐτὸν ἐγκλήματα Ὀλυμπικὰ ξηντιθέντες αὐτῷ, μόγις δ' οὖν ἀνέδησαν τὸ παγκράτιον. καὶ τοῦτον ἄρα τὸν φθόνον ὁ Πρωτεσίλαος φυλάξασθαι προὔλεγεν εἰδὼς αὐτὸν ἀντίπαλον τοῖς ἐξηρημένοις ὄντα. 58

Ἄ. Ἄριστα, ξένε, τοῦ χρησμοῦ ἔτεκμήρω.

Φ. Τῶν δὲ δὴ νόσων τίνας ἴσται; πολλοὺς γὰρ αὐτῷ φῆς εὐχεσθαι. 20

Ἄ. Πάσας ἴσται, ὅποσαι εἰσὶ, μάλιστα δὲ τὰς φθόσας τε καὶ τοὺς ὑδέρους καὶ τὰς τῶν ὀφθαλμῶν νόσους καὶ τοὺς τεταρταίῳ πυρέσσοντας· ἔστι δὲ καὶ ἐρῶντι τυχεῖν αὐτοῦ ξυμβούλου. ξηναλγεί γὰρ σφόδρα τοῖς τὰ ἐρωτικά ἀτιχοῦσι καὶ ὑποτίθεται αὐτοῖς ἐπιφθᾶς καὶ τέχνας, αἱ τὰ παιδικὰ θέλξουσι, μοιχοῖς δὲ οὔτε προσδιαλέγεται οὐδὲν οὔτε ὑποτίθεται τι ἐρωτικόν· φησὶ γὰρ ἀπηχθῆσθαι αὐτοῖς, ἐπειδὴ τὸ ἐρᾶν διαβάλλουσιν. ἀφικομένου γοῦν ἐνταῦθα μοιχοῦ ποτε αὐτῷ γυναικί, ἣν ἐπέιρα, καὶ ξηνομνύναι βουλομένων ἐπὶ τὸν ἄνδρα παρόντα μὲν, ξηνιέντα δὲ οὐκ ἔπειτα, ὁ μὲν γὰρ ἔτυχε καθεύδων μεσημβρίας ἐνταῦθα, οἱ δ' ὤμνησαν ἤδη προσεστηκότες τῷ βωμῷ — 25

Φ. Τί οὖν ὁ Πρωτεσίλαος;

Ἄ. Ἐξορμᾷ τοῦτον τὸν κύνα καίτοι χρηστὸν, ὡς ὄρας, ὄντα προσπειθεῖν τε αὐτοῖς κατόπιν καὶ δακεῖν ἐτι ὀμνύντας, καὶ τὸν ὄρκον οὕτως ἐξηγίας ἐπίσταται τῷ ἀνδρὶ καὶ κελεύει αὐτὸν ἑκείνων μὲν ἀμελεῖν, τὸ γὰρ δῆγμα σφῶν ἀνίατον εἶναι, σώζειν δὲ νῦν γοῦν ἑαυτὸν τε καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς πάντα γιγνώσκειν, τοὺς δὲ ἥρωας θεῶν μὲν ἐλάττω, κλειῶ δὲ 60

1. sigl. pers. Φ et A. om. 2. ἠγωνίζετο om. f. ib. περὶ τὴν. l. τὴν περὶ. 5. Inclasi περὶ, quod glossema videtur. 3. ἀπειρηκότες — τῷ — τῷ. l. ib. δόψους. n. δόψος et ου suprascr. j. 5. περὶ. f. EB. παρά. 5. 6. θανάτω. n. 7. πικτεύοντα. 2. ib. που. om. j, e, n. ib. κωρέτυχες. 2. κωρέτυχεν. e, j. 9. Α παρασκευάζων ad τρίς. 2, n, tribuant Vinitori. 11. ἔλεξε δὲ. 2. ib. οὕτω. π. 12. ὁσάκις. γ. ib. Fo: νικήσει. ib. τὴν Ὀλυμπιάδα. 2. 10. που om. 2. ib. Personam vinitoris ponunt ante προυπαρχούσης. n, B. ib. ὑπαρχούσης. g. 15. πάλην ἐνίκα. 2. ἐνίκα πάλην. γ, e et φ, ubi corr. ib. Ὀλυμπιάδα f. et E. Meier, Ol. Sp. 321. Ὀλυμπιάδι. 5. 16. Ἥλείοι. γ. ib. εἰργεῖν αὐτὸν ἀμφοῖν. g. ib. ἀμφοῖν om. n. ib. αὐτῶν. φ. 17. Ὀλυμπικὰ. f, l, g, b. r. Ὀλυμπικὰ. 5. ib. ξηντιθέντες. l. ib. μόγις δ' οὖν. f, l, 2, φ, 4. B. μόγις γοῦν. γ, p, φ. μόγις δ'. m, o. ib. ἀνέδησαντο. β. 18. Persona Phoenicis ante καὶ τοῦτον praefigit B. 21. τοὺς φθόσας. j, e, n. 22. πυρέσσοντας. f, γ. ib. ἔστι δὲ καὶ. γ. ἔστι καὶ. 5. 23. γὰρ δὴ. 2. ib. αἱ f. αἱς. 5. ib. τὰς παιδικὰ. 2. 24. ἔλξουσι. π. ib. μοιχοῖς. γ. ib. τι om. 2. 25. αὐτὸν. π. ib. ἐπειδὴ. 2. ib. αὐτῷ om. 2. 26. ἐπέιρα. f. ib. ξηνομνύσθαι. γ. ib. τὸν παρόντα. δ. ib. ξηνομνύντα. n. ib. οὐδέπω. δ. 27. γὰρ om. g. ib. ὤμνησαν. 2. ib. ὄρα. l. ib. προσεστηκότες. 2. 28. Persona Phoenicis ante E. 29. τοῦτον om. n. 31. γοῦν νῦν. 2. ib. αὐτὸν — αὐτοῦ. γ. αὐτὸν — αὐτοῦ. f, l, g, b, e, o. 32. ἑαυτοῦ om. n.

8 ἀνδράπων. πολὺς ἐπιρρεῖ τῶν τοιούτων ὄχλος, εἰ πάντων ἀπομνημονεύοιμι ὄντων γε καὶ τῶν ἐν Φθίᾳ τε καὶ Φυλάκῃ φανερῶν πᾶσιν, ὅσοι Θετταλῶν οἰκοῦσιν· καὶ γὰρ τὸ ἐκείνη ἱερὸν ἐνεργὸν τῷ Πρωτεσίλειω, καὶ πολλὰ τοῖς Θετταλοῖς ἐπισημαίνει φιλάνθρωπά τε καὶ εὐμενῆ, καὶ ὀργίλα αὐτῷ, εἰ ἀμελοῖτο.

5 Φ. Πείθομαι, νῆ τὸν Πρωτεσίλειον, ἀμπελουργέ· καλὸν γάρ, ὡς ὄρω, καὶ ὀμνύναι τοιοῦτον ἦρω.

Ἄ. Ἡ ἀδικήσεις γε ἀπιστῶν, ξένη. τὸν δὲ Ἀμφιάρεον, ὃν λέγεται ἡ γῆ ἐν σοφῷ ἀδύτῳ ἔχειν Ἀμφιλόχον τε τὸν τοῦτου παῖδα πλείω ἴσως ἢ ἐγὼ γινώσκεις οὐ πολὺ ἀπέχων τῆς Κιλικῶν ἡπείρου, καὶ Μάρωνα δὲ τὸν Εὐάνθου ἀδικολῆς ἂν ἐπιφοιτῶντα ταῖς ἐν Ἰσμάρῳ ἀμπελοῖς καὶ ἠδνοίνους αὐτὰς ἐργαζόμενον φυτεύοντά τε καὶ κυκλοῦντα, ὅτε δὴ ὄραται τοῖς γεωργοῖς ὁ Μάρων καλὸς τε καὶ ἄβρὸς καὶ ἀναπνέων ποτιμὸν τε καὶ οἰνωδὲς. γινώσκειν δὲ χρῆ καὶ τὰ τοῦ Θρακῶς Ῥήσου· Ῥῆσος γάρ, ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινε, λέγεται οἰκεῖν τὴν Ῥοδόπην καὶ πολλὰ αὐτοῦ θαύματα ἄδουσιν· ἵπποτροφεῖν τε γάρ φασιν αὐτὸν καὶ ὀπλιτεύειν καὶ θήρας ἀπτεσθαι. σημεῖον δὲ εἶναι τοῦ θηρᾶν τὸν ἦρω τὸς τοὺς ἀγρίους καὶ τὰς δορκάδας καὶ ὀπόσα ἐν τῷ
681 15 ὄρει θηρία φοιτᾶν πρὸς τὸν βωμὸν τοῦ Ῥήσου κατὰ δύο ἢ τρία θύεσθαι τε οὐδενὶ δεσμῷ ξυνεχόμενα καὶ παρέχειν τῇ μαχαίρᾳ ἑαυτά. λέγεται δὲ ὁ ἦρωσ οὗτος καὶ λοιμοῦ ἐρύκειν τοὺς ὄρους, πολυανθρωποτάτη δὲ ἡ Ῥοδόπη καὶ πολλὰ περὶ τὸ ἱερὸν αἰ κῶμαι, ὅθεν μοι δοκεῖ καὶ βοήσασθαι ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ στρατιωτῶν ὁ Διομήδης, εἰ τὸν μὲν Θρακᾶ τοῦτον, ὃν ἀπέκτεινεν αὐτὸς μηδὲν εὐδόκιμον ἐν Τροίᾳ ἐργασάμενον, μηδὲ δειξαντά τι ἐκεῖ λόγον ἄξιον πλὴν ἵππων λευκῶν, εἶναι
20 τε ἠγούμεθα καὶ θύοιμεν αὐτῷ διὰ Ῥοδόπης τε καὶ Θρακῆς πορευόμενοι, τοὺς δὲ θεῖά τε καὶ λαμπρὰ εἰργασμένους ἔργα ἀτιμάζοιμεν μυθώδη τὴν περὶ αὐτοὺς δόξαν ἠγούμενοι καὶ κεκομψομένην.

Φ. Μετὰ σοῦ λοιπὸν, ἀμπελουργέ, τάττω ἑμαντὸν καὶ οὐδεὶς ἔτι τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσῃ·
9 οἱ δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ ἐν Ἰλίῳ, οὓς ἔφασκες δι' αὐτοῦ τὸν μάχιμον τρόπον στείλειν, πότε ὦφθησαν;

Ἄ. Ὁρῶνται, ἔφη, ὄρῶνται ἔτι βουκόλοις τε τοῖς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ νομεῦσι μεγάλοι καὶ θεῖοι καὶ θεῶνται ἔστιν ὅτε ἐπὶ κακῷ τῆς γῆς· εἰ μὲν γὰρ κεκομιμένοι φαίνονται, ἀνχημοὺς ἐπισημαίνουσι τῇ χώρᾳ, εἰ δὲ ἰδρωτός πλείοι, κατακλυσμούς τε καὶ ὄμβρους, εἰ δὲ αἶμα περὶ αὐτοῖς τῷ τοῖς ὄπλοις φαίνονται, νόσους τῷ Ἰλίῳ ἀναπέμπουσιν, εἰ δὲ μηδὲν τούτων περὶ τοῖς εἰδώλοις ὄρωτος, ἀγαθὰς ἤδη ἄγουσι τὰς ὄρας καὶ σφάττουσιν αὐτοῖς τότε οἱ νομεῖς ὁ μὲν ἄρνα, ὁ δὲ ταῦρον, ὁ δὲ πῶλον, ὁ δ' ἄλλο τι ἂν νέμει. φθορὰς δὲ, ὀπόσαι περὶ τὰς ἀγέλας γίνονται, πάσας ἐξ Ἰαντος ἦκειν φασίν, οἶμαι, διὰ τὸν ἐν τῇ μανίᾳ λόγον, ὅτε δὴ ὁ Ἰαντος λέγεται ταῖς ἀγέλαις ἐμπεσῶν διαφορῆσαι σφᾶς οἶον κτείνων τοὺς Ἀχαιοὺς ἐπὶ τῇ κρήσει, καὶ οὐδέ νέμει περὶ τὸ σῆμα οὐδεὶς φόβῳ τῆς πόας, νοσώδης γὰρ δὴ ἀναδίδεται καὶ πονηρὰ βόσκειν. ἔστι δὲ τις λόγος, ὡς Τρωῆς ποταμοῦ
682 35 ποιμένες ἐς τὸν Ἰαντα ὑβρίζον νενοσηκότων αὐτοῖς τῶν προβάτων καὶ περιστάντες τὸ σῆμα πολέ-

1. γε om. l. 2. ἐν ἐκείνῃ. 4. ib. καὶ ἐνεργόν. 2. 3. αὐτὸ om. l. 5. Πρωτεσίλειω. n. ib. τὸν τοιοῦτον. j. 7. ἦ. f. g. ἦ. γ. l. EB. ib. τὸν δὲ. l. 4. τὸν τε. 5. 8. γινώσκεις. C. γινώσκων. EB. 9. δὲ om. f. 10. ὅτε δὲ γρ. ὅτε δὴ. 2. 11. τε. C. τι. EB. 13. ἄσματα. π. θαυμαστά. EB. ib. φασιν om. g. 14. τοὺς δορκάδας. 2. 15. καὶ τὰς — φοιτᾶν om. n. ib. καὶ δύο. g. ib. θύεσθαι δὲ. o. 16. ὄρους. l. 17. αἰ μούσαι. π. ib. δοκῶ. f. 18. ἐαυτοῦ om. n. αὐτοῦ. g. ib. στρατιωτῶν. γ. 2. ib. ἀπέκτεινεν αὐτὸς. f. γ. p. αὐτὸς ἀπ'. 5. 19. εἶναι τι. β. o. B. 21. ἐργασαμένους. j. e. n. 23. καὶ om. n. 24. τὸν μάχιμον τρόπον δι' αὐτοῦ. l. ib. ὁπότε. n. 26. ὄρῶνται. C. ὄρῶνται δ' EB. ib. ἔφη. f. γ. φ. ἔφη. 5. Fo: ὡ Φοῖνιξ. ib. alterum ὄρῶνται om. f. 27. γρ. ἐπισημαίνει. 2. 28. κλέψ. EB 29. φαίνονται. γ. g. 30. καὶ om. n. 31. κατὰ. g. δ. ib. γίνονται. f. 33. διαφορῆσαι. 2. 34. ἀναδίδεται. 1 ἀναφύεται. 5.

μιον μὲν Ἴκτορος τὸν ἦρωα ἐκάλουν, πολέμιον δὲ Τροίας τε καὶ ποιμνίων, καὶ ὁ μὲν μανῆναι αὐτόν, ὁ δὲ μαινέσθαι, ὁ δ' ἀσελγέστατος τῶν ποιμένων

„Αἶας δ' οὐκέτ' ἔμμενε“

μέχρι τούτου τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπεγραφάθει ὡς δειλῶ· ὁ δὲ „ἀλλὰ ἔμμενον“ εἶπε βοήσας ἐκ τοῦ τάφου φρικωδὲς τι καὶ ὄρθιον, λέγεται δὲ καὶ δουπῆσαι τοῖς ὄπλοις, οἷον ἐν ταῖς μάχαις εἰώθει.⁵ τὸ μὲν δὴ τῶν κακοδαιμόνων ἐκείνων πάθος οὐ χρὴ θαναμάζειν, εἰ Τρωῆς τε καὶ νομεῖς ὄντες ἐξεκλάγησαν ὀρμὴν Ἄλαντος, καὶ οἱ μὲν ἔπεσον αὐτῶν, οἱ δ' ἔτρεσαν, οἱ δ' ᾤχοντο φεύγοντες οὐκ ἐκπίμηνον, τὸν δὲ Ἄλанта θαναμάσαι ἄξιον, ἀπέκτεινε γὰρ οὐδένα αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν παροιμίαν, ἣ ἐρῶντο, ἐκαρτέρησε μόνον ἐνδειξάμενος αὐτοῖς τὸ ἀκούειν. ὁ δὲ Ἴκτωρ οὐκ ἐγίνωσκεν, οἶμαι, τὴν ἀρετὴν ταύτην, ὑβρίζαντος γὰρ ἐς αὐτὸν πέρυσι μειρακίου τινός, ἦν δ', ὡς φασι, κομιδῆ¹⁰ νέον καὶ ἀπαιδευτόν, ὠρμησεν ἐπὶ τὸ μειράκιον καὶ ἀπέκτεινε αὐτὸ ἐν ὁδῷ, ποταμῷ τὸ ἔργον προσθείς.

Φ. Ἄγνοοῦντι λέγεις καὶ σφίδρα ἐκπληττομένῳ τὸν λόγον, ᾧ μὴν γὰρ μηδαμοῦ φαίνεσθαι τον¹⁰ ἦρω τούτου, καὶ ὁπότε μοι τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπήγγελλες, ὑπερήλθον τοῦ Ἴκτορος, εἰ μήτε ἀρότης τι ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει, μήτε αἰπόλος, ἀλλ' ἀφανής ἐστι τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀτεχνῶς κεῖται. περὶ¹⁵ μὲν γὰρ τοῦ Πάριδος οὐδ' ἀκούειν ἄξιῶ οὐδέν, δι' ὃν τοιοῦδε καὶ τοσοῦδε ἔπεσον, περὶ δὲ τοῦ Ἴκτορος, ὃς ἔρεισμα μὲν τῆς Τροίας καὶ τοῦ ξυμμαχικοῦ παντός ἦν, ἵππους δὲ ξυνεῖχε τέτταρας, ὃ μῆδεις τῶν ἠρώων ἕτερος, τὰς δὲ τῶν Ἀχαιῶν κατεπίμπερη ναῦς, ἐμάχετο δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁμοῦ⁶⁸³ πάντας ἐφορμῶντάς τε καὶ ξυνταττομένους ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἂν ἐροίμην γέ τι, οὐδ' ἂν ἀκούσαιμι χαιρών, εἰ μὴ διαπηδῶης αὐτά, μηδ' ἀμελῶς λέγοις;²⁰

Α. Ἄκουε διὰ πλείοναν, ἐπειδὴ τοῦτο ἡγῆ τὸ μὴ ἀμελῶς φράζειν· τὸ ἐν Ἰλίῳ ἄγαλμα τοῦ Ἴκτορος ἡμιθέῳ ἀνθρώπῳ ἔοικε καὶ πολλὰ ἦδη ἐπιφαίνει τῷ θεωροῦντι αὐτὸ ξὺν ὀρθῷ λόγῳ· καὶ γὰρ φρονιματώδες δοκεῖ καὶ γοργόν καὶ φαιδρὸν καὶ ξὺν ἀβρότῃ σφριγῶν καὶ ἡ ὥρα μετ' οὐδεμιᾶς κόμης. ἔστι δ' οὕτω τι ἔμπνου, ὡς τὸν θεατὴν ἐπισπάσασθαι θιγεῖν. τοῦτο ἴδονται μὲν ἐν περιβλέπτῳ τοῦ Ἰλίου, πολλὰ δὲ ἐργάζεται χρηστὰ κοινῇ τε καὶ ἐς ἕνα, ὅθεν εὐχονται αὐτῷ²⁵ καὶ ἀγῶνα θύουσιν. ὅτε δὴ θερμὸν οὕτω καὶ ἐναγώνιον γίγνεται, ὡς καὶ ἰδρῶτα ἀπ' αὐτοῦ λείβονται· μειράκιον οὖν Ἀσσύριον ἦκου ἐς τὸ Ἰλίον ἐλοιδόρειτο τῷ Ἴκτωρι προφέρων αὐτῷ τὰς τε³⁰ ἕξεις, αἱ ἐξ Ἀχιλλέως ποτὲ ἐς αὐτὸν ἐγένοντο, καὶ τὸν τοῦ Ἄλαντος λίθον, ᾧ βληθεὶς ἀπέθανε πρὸς βραχὺ, καὶ ὡς Πάτροκλον τὰ πρῶτα ἐφυγε, καὶ ὡς οὐδὲ ἀπέκτεινε, ἀλλὰ ἕτεροι. μετεποίει δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἴκτορος, Ἀχιλλέως γὰρ ἔφασκεν εἶναι αὐτὸ μετὰ τὴν κόμην, ἦν ἐκείρατο ἐπὶ³⁰ τῷ Πατρόκλῳ· τούτων ἐμφορηθὲν ἐξήλασεν ἐκ τοῦ Ἰλίου, καὶ πρὶν ἢ δέκα πορευθῆναι σταδίους ποταμὸς οὕτω βραχὺς, ὡς μηδὲ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Τροίᾳ εἶναι, μέγας ἐκ μικροῦ αἴρεται καὶ ὡς

3. male addunt βιάζετο γὰρ βελέεσσιν 2, p, b. 4. αὐτῷ om. f. ib. ἔμμενον. γ. 5. τι om. f. τ. κ. ib. εἰ-
 ὄθη. γ. 6. τῶν om. m, o, B. ib. ἐκείνων om. f. ib. οἱ Τρ. 2. 7. οἱ δ' ἔτρ. — οἱ δ' ᾤχ. f, γ. οἱ δὲ ἔτρ. — οἱ
 δὲ ᾤχ. 5. 8. δὲ. f, γ, g. δ' 5. ib. δὲ οὐδένα. n. 9. ἐρῶτο. γ. 10. πέρυσ. 2. μειρακίου τινός πέρυσι. E. μαιρ.
 τινός om. π. 11. ὠρμησε μὲν. l, p, 4. ib. μειράκιον αὐτός. EB. ib. αὐτῷ ἐν. 2.
 13. ἐκπληττομένῳ. f, γ, 3. ἐκπεπληγμένῳ et γρ. ἐκπεπληγμένον. 2. ἐκπεπληγμένῳ. 5. 14. ἀπήγγελλες. f. ἀπήγγε-
 λες. 2. 15. τι om. g. ib. ἀλλ' om. m. ib. τοῖς ἐκεῖ. 2, EB. 16. οὐκ. g. 17. ὄν. g. ib. τέσσαρας. 2. 18. τὰς δὲ.
 f, γ. τὰς τε. 5. ib. κατεπίμπερη. f, l, p ex corr. g, d, b, π. κατεπίμπερα. 5. ib. νῆας. f. ib. ὁμοῦ om. l. ἄμα. 2.
 19. ἐφορμῶντάς. γ. ib. δὲ καὶ. ε. ib. οὐκ ἂν ἐροίμην γέ τι οὐδ' ἂν ἀκούσαιμι χαιρών. f, 2, (γε et suprasc. τε i)
 9. οὐκ ἂν ἐ. ἔτι οὐδ' ἂν ἄ. χαιρών. γ. κἂν ἐροίμην γέ τι κἂν ἄ. χ. l, 4, B. κἂν ἐ. δὲ τι κἂν ἄ. χ. p. κἂν ἐ. γέ τι
 οὐδ' ἂν ἄ. χαιρών. ψ. οὐκ ἂν ἐ. γε; τί δ' οὐκ ἂν ἄ. χ. E. 20. διαποδάσης. 2. ib. λέγεις. f, γ.
 21. μῆ om. 2. ib. τὸ δὲ l. τὸ γὰρ. EB. ib. τοῦ om. l. 22. πολλῶ ἦθει. γρ. πολλὰ ἦδη. 2. 23. φρονιματώ-
 δες. 2, g. 24. οὕτω τοι. Θ. v. οὕτω τοι et β, B. ib. ἔμπνου. Θ. ib. ἐπίστασθαι. 2. ib. θίγειν. C, EB. (θήγειν. ψ.)
 25. δὲ om. f. ib. ἐς. f. εἰς. γ. 26. θύουσιν et γρ. θήσειν. 2. ib. λείβονται et γρ. ρεῖν. 2. 27. οὖν om. f. ib. προ-
 φέρων. j. ib. ἄς. j. 30. δὲ τὸ. f, γ. δὲ καὶ τὸ. 5. ib. αὐτὸ εἶναι. 2. 32. ποταμὸς ποτὲ μὲν. ψ et p, ubi rec. m.
 32. 33. ib. αὐτοῦ p pr. m et ψ om. ib. ἐν Τρ. C. (om. l.) ἐν τῇ Τρ. EB.

ἀπήγγελλον οἱ διαφυγόντες τῶν ὀπαδῶν, ὀπλίτης ἤγειτο τοῦ ποταμοῦ μέγας παρακλεισόμενος αὐτῷ
684 βαρβάρῳ τῇ φωνῇ καὶ σφοδρᾷ ἐπιστρέφειν τὸ ὕδωρ ἐς τὴν ὁδόν, δι' ἧς τὸ μειράκιον ἤλαυνεν ἐπὶ
τετάρων ἵππων οὐ μεγάλων, οὓς ὑπολαβὼν ὁ ποταμὸς ὁμοῦ τῷ μειρακίῳ βοῶντι τε καὶ ξυνιέντι
λοιπὸν τοῦ Ἑκτορος ἀπήγαγεν ἐς τὰ ἑαυτοῦ ἦδη καὶ οὕτως ἀπώλεσεν, ὥς μὴδὲ ἀνελέσθαι ξυγγω-
5 ρῆσαι τὸ σῶμα, φῆχτο γὰρ οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανισθέν.

Φ. Οὕτε τὸν Ἀλαντα χρὴ θαναμάξω, ἀμπελουργέ, καρτερήσαντα τὰ ἐκ τῶν ποιμένων, οὕτε
τὸν Ἑκτορα ἠγεῖσθαι βάρβαρον μὴ ἀνασχόμενον τὰ ἐκ τοῦ μειρακίου· τοῖς μὲν γὰρ καὶ ξυγγνώμη
ἴσως, οἱ Τρώες ὄντες ἐτι καὶ πονήρως ἐχόντων σφίσι τῶν προβάτων ἐπεκῆδων τῷ τάφῳ, μειρακίῳ
δὲ Ἀσσυρίῳ πομπεύοντι ἐς τὸν τοῦ Ἰλίου ἦρω τίς ξυγγνώμη; οὐ γὰρ δὴ Ἀσσυρίοις ποτὲ καὶ Τρωῶσι
10 πόλεμος ἐγένετο, οὐδὲ τὰς ἀγέλας σφῶν ὁ Ἑκτωρ ἐπόρθησεν, ὥς τὰς τῶν Τρώων ὁ Αἴας.

11 Ἀ. Πεπονθένειαι τι πρὸς τὸν Ἑκτορα, ὃ ξένε, δοκεῖς, καὶ οὐκ ἀξιῶ διαφέρεισθαι. ἀλλ' ἐκα-
νίωμεν ἐπὶ τὰ τοῦ Ἀλαντος, ἐκείθεν γὰρ οἶμαι τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου πεποιήσθαι.

Φ. Ἐκείθεν, ὃ ἀμπελουργέ, καὶ εἰ δοκεῖ, ἐκάνιωμεν.

Ἀ. Πρόσεχε οὖν, ὃ ξένε· νηὸς ποτε καθορμισσαμένης ἐς τὸ Αἰάντειον δύο τῶν ξένων πρὸ
15 τοῦ σήματος ἤλυόν τε καὶ πεττοῖς ἔπαιζον, ἐπιστὰς δὲ ὁ Αἴας „πρὸς θεῶν“ ἔφη „μετάθεσθε τὴν
παιδιὰν ταύτην· ἀναμιμνήσκει γὰρ με τῶν Παλαμῆδους ἔργων σοφοῦ τε καὶ μαλ' ἐπιτηδεῖον μοι
ἀνδρός. ἀπολώλεκε δὲ καμὲ κάκεινον ἐχθρὸς εἰς ἄδικον εὐραὴν ἐφ' ἡμῖν κρῖσιν.

Φ. Δεδάκρυκα, νῆ τὸν Ἥλιον, ἀμπελουργέ, τὰ γὰρ ἀμφοῖν πάθη παρακλήσιά τε καὶ ἐοι-
κότα ἐς εὐνοίαν· ἀγαθῶν μὲν γὰρ κοινωνία τίπτει ποτὲ καὶ φθόνον, ὅσοι δ' ἂν κοινωνήσασσι συμ-
20 φορῶν, ἀγαπῶσιν ἀλλήλους τὸν ἔλεον τοῦ ἔλεου ἀντιδιδόντες. Παλαμῆδους δὲ εἰδῶλον ἔχοις ἂν
τινα εἰπεῖν ἑωρακότα ἐν Τροίᾳ;

685 Ἀ. Τὰ μὲν ὁράμενα εἰδῶλα οὐπω δῆλα ὅτου ἕκαστον, πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλοτε ἄλλα. δια-
λάττει δὲ ἀλλήλων καὶ ἰδέα καὶ ἡλικία καὶ ὄπλοις. ἀκούω δ' ὁμοῦ καὶ περὶ τοῦ Παλαμῆδους ταῦτα·
ἦν γεωργὸς ἐν Ἰλίῳ ταῦτόν ποτ' ἐμοὶ κρᾶττων· οὗτος ἐπεκόνθει τι πρὸς τὸ τοῦ Παλαμῆδους κά-
25 θος καὶ ἐθρήνει αὐτόν ἦκων ἐπὶ τὴν ἡίονα, πρὸς ἣ λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν βεβλήσθαι, καὶ ὅποσα
νομιζουσιν ἐπὶ σημάτων ἀνθρώποι, ἐπέφερε τῇ κόνει τὰς τε ἡδίους τῶν ἀμπέλων ἐξαιρώων αὐτῷ
κρατῆρα ἐτρύγα, καὶ ξυμπίνειν τῷ Παλαμῆδει ἐπασκεν, ὅτε ἀναπαύοιτο τῶν ἔργων. ἦν δὲ αὐτῷ
καὶ κύων τέχνη αἰκάλλων καὶ ὑποκαθήμενος τοὺς ἀνθρώπους· τοῦτον Ὀδυσσεῖα ἐκάλει καὶ ἐπαίει
ὑπὲρ τοῦ Παλαμῆδους ὁ Ὀδυσσεὺς οὗτος προσδακούσῃ κακὰ μυρία. δοκεῖ δὴ τῷ Παλαμῆδει ἐπι-
30 φοιτῆσαι ποτε τῷ ἐραστῇ τούτῳ καὶ ἀγαθὸν τι αὐτῷ δοῦναι, καὶ διῆτα ὁ μὲν πρὸς ἀμπέλω τινεῖ
ἦν γόνυ αὐτῆς λάμενος, ὁ δὲ ἐπιστὰς αὐτῷ „σὺ γινώσκεις με“ ἔφη „γεωργέ“; „καὶ πῶς“, εἶ-
πεν „ὄν οὐπω εἶδον“; „τί οὖν“ ἔφη „ἀγαπᾶς, ὄν μὴ γινώσκεις“; ξυνήκεν ὁ γεωργός, ὅτι ὁ
Παλαμῆδης εἶη· καὶ τὸ εἶδος ἐς ἦρω ἔφερε μέγαν τε καὶ καλὸν καὶ ἀνδρείον οὐπω τριάκοντα ἔτη

1. ἀπήγγελλον. 2. ib. ἠγοῖτο. E. 2. τῇ om. g, b, n. ib. ἐς om. γ, g. 3. τε om. 2, g, d, j. 4. καὶ οὕτως om. m. ib. μὴ δὴ. φ. 5. ὄπη. 1. ὄπη et oi suprasc. φ et γφ. ὄπη in mg. g.

7. ξυγγνώμη. φ. 8. οἱ. φ. ib. σφίσι om. l. 9. τὸν om. g. ib. τίς ἂν. EB. ib. οὐδὲ γὰρ Ἀσσ. g. ib. Ἀσσ. ποτὲ καὶ Τρωῶσι πόλεμος. C. Ἀσσ. τε καὶ Τρ. πολ. ποτὲ. EB. 10. ὡςπερ. φ, j, o.

11. ὃ ξένε, δοκεῖς. C. δοκεῖς, ὃ ξένε. EB. 12. ποιήσθαι. n.

13. ἐκείθεν γὰρ. e, B. ib. εἰ δοκεῖ. 2. ὥς δοκεῖ. ζ. (ὥς δοκεῖς. γ.)

14. πρόσχε et γφ. πρόσχε. 2. ib. οὖν om. γ. ib. ὃ om. l, g. 15. μετάθεσθαι. φ, j. 17. ἡμῖν. 1, 3. ἡμῶν. 2, 4, EB.

19. τίθει. γ. corr. mg. 20. ἔλαιον - ἐλαίον. n. ib. δὲ καὶ εἰδῶλον. 2, EB.

22. ἄλλο ἄλλον. E. ἄλλα τε ἄλλου. φ. 23. ἡδία. γ. corr. mg. 24. ταῦτόν. l. ib. ποτὲ μοι. ε. ib. οὗτος om. 2. ib. κᾶθους. 2. 26. εἰσὶν. et γφ. κόνει. 2. ib. ἰδίους. γ, φ. ib. ἐξαιρώων. C (om. 2.), EB. Sc. ἐξαιρώων. 28. αἰκάλλων. 2. ib. καὶ om. g. 29. ὑπὸ. 2. ib. δὲ τῷ. 2. δῆποτε τῷ Π. ἐπιφ. ποτὲ. g. 31. συγγινώσκεις. γ. ib. ἀμπελουργέ. 2. 32. μῆ. 2, 3, d, π, φ. B. οὐ μῆ. γ. οὐ. g, d, ε. ib. ὅτι Π. l, n. 33. ἔφερε. C. ἀνέφερε. EB. ib. μέγα. B. ib. ἀνδρείον καὶ καλόν. g, j, π.

γεγονότα· και περιβαλὼν αὐτὸν μειδιῶν „φιλῶ σε, ὦ Παλάμηδες“, εἶπεν „ὅτι μοι δοκεῖς φρονιμώτατος ἀνθρώπων γενοῦναι καὶ δικαιοτάτος ἀθλητῆς τῶν κατὰ σοφίαν πραγμάτων, πεπονθέναι τε ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔλειναι διὰ τὰς Ὀδυσσεῶς ἐπὶ σοὶ τέχνας, οὗ τάφος εἴ τις ἦν ἐνταῦθα, ἐξωρόφονκ' ἂν ὑπ' ἐμοῦ πάλαι, μαρὸς γὰρ καὶ κακίων τοῦ κυνός, ὃν ἐκ' αὐτῷ τρέφω.“ „φειδώμεθα λοιπὸν τοῦ Ὀδυσσεῶς“, ὁ ἦρωες ἔφη „τούτων γὰρ ἐπραξάμην αὐτὸν ἐγὼ δίκας ἐν Αἴδου· σὺ δέ, 5 ἐπειδὴ φιλεῖς πού τὰς ἀμπέλους, εἰπέ μοι, τί μάλιστα περὶ αὐταῖς δέδοικας“. „τί δ' ἄλλο γε“ εἶπεν „ἢ τὰς χαλάζας; ὅφ' ἂν ἐκτυφλοῦνται τε καὶ φήγγνυται“. „ἴμάντα τοίνυν“ εἶπεν ὁ Παλαμῆδης „περιόπτωμεν μιᾶ τῶν ἀμπέλων καὶ οὐ βεβλήσονται αἱ λοιπαί.“

78 Φ. Σοφός γε ὁ ἦρωες, ἀμπελουργέ, καὶ αἰεὶ τι εὐρίσκων ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις. Ἀχιλλέως 12 δὲ περὶ τί ἂν εἴποις; τοῦτον γὰρ θειότατον τοῦ Ἑλληνικοῦ παντὸς ἡγούμεθα. 10 686

Ἄ. Τὰ μὲν ἐν τῷ Πόντῳ, ξένε, εἰ μήπω ἐς αὐτὸν κέπλευκας καὶ ὅσα ἐν τῇ ἐκεῖ νήσῳ λέγεται πράττειν, ἐγὼ σοὶ ἀπαγγελῶ ὕστερον ἐν τῷ περὶ αἰετοῦ λόγῳ μακροτέρῳ ὄντι, τὰ δὲ ἐν Ἰλίῳ παραπλήσια τοῖς ἄλλοις ἦρωσι, καὶ γὰρ προσδιαλέγεται τισὶ καὶ ἐπιφοιτῶ καὶ θηρία διώκει. ξυμβάλλονται δὲ αὐτὸν Ἀχιλλέα εἶναι τῇ τε ἄρᾳ τοῦ εἶδους καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῇ ἀστραπῇ τῶν ὀκλων· κατόπιον δὲ αὐτοῦ ζάλη ἀνέμου εἰλεῖται πομπὸς τοῦ εἰδώλου. ἐπιλείψει με ἡ φωνή, ξένε, τῶν 15 13 τοιοῦτων μνημονεύοντα· καὶ γὰρ τι καὶ περὶ Ἀντιλόχου ἄδουσιν, ὡς κόρη Ἰλιάς φοιτῶσα ἐπὶ τὸν Σάμανδρον εἰδώλῳ τοῦ Ἀντιλόχου ἐνέτυχε καὶ προσέειπε τῷ σήματι ἐρῶσα τοῦ εἰδώλου, καὶ ὡς βουκόλοι μειράκια, περὶ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως βωμὸν ἀστραγαλλίζοντες ἀπέκτεινεν ἂν ὁ ἕτερος τῇ καλῶροπι τὸν ἕτερον πλήξας, εἰ μὴ ὁ Πάτροκλος αὐτοὺς διεπτόησεν „ἀρκεῖ μοι“ εἰπὼν „ὑπερ ἀστραγάλων αἶμα ἐν“. γιγνώσκεις δὲ ὑπάρχει ταῦτα καὶ παρὰ τῶν βουκόλων καὶ πάντων τῶν οἰκούντων 20 τὸ Ἴλιον· ἐπιμίγνυμεν γὰρ ἅτε τὰς ὄχθας οἰκούντες τῶν τοῦ Ἑλλησπόντου ἐκβολῶν καὶ ποταμῶν, ὡς ὄρεας, πεποιημένοι τὴν θάλατταν.

80 Ἄγε δὴ, ὦ ξένε, τὴν ἀσπίδα ἤδη ἀναλάβωμεν, ἣν ὁ Πρωτεσίλεως Ὀμήρῳ τε ἡγνοῆσθαι φησὶ 14 καὶ ποιηταῖς πάσιιν.

Φ. Ποθοῦντι ἀποδίδως, ἀμπελουργέ, τὸν περὶ αὐτῆς λόγον, σπάνιον δὲ οἶμαι ἀκούσεσθαι. 25

Ἄ. Σπανιάτατον· προσέχων δὲ ἀκροῶ.

Φ. Προσέχων λέγεις; οὐδὲ τὰ θηρία ἐς τὸν Ὀρφέα οὕτως ἐκεγήνει ἄδοντα, ὡς ἐγὼ σου 687 ἀκούων τὰ τε ἄτα ἴστημι καὶ τὸν νοῦν ἐργήγορα καὶ ξυλλέγομαι ἐς τὴν μνήμην πάντα. ἡγοῦμαι δὲ καὶ τῶν ἐπὶ Τροίαν ἐστρατευκότων εἰς εἶναι, τοσοῦτον κατέσχημαι τοῖς ἡμιθέοις ὑπὲρ ἂν διαλεγόμεθα. 30

Ἄ. Οὐκοῦν, ἐπειδὴ φρονεῖς οὕτως, αἴρωμεν ἐξ Αὐλίδος, ὦ ξένε. τὸ γὰρ ἐκεῖ ξυνειλέχθαι φησὶ ἀληθές. τὰ δ' ἐμβατήρια τοῦ λόγου τῷ Πρωτεσίλεω εὐχθῶ. ὡς μὲν δὴ τὴν Μυσίαν οἱ Ἀχαιοὶ 82 πρὸ Τροίας ἐπόρθησαν ἐπὶ Τηλέφῳ τότε οὕσαν, καὶ ὡς ὁ Τηλέφος ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ μαχόμενος ἐρῶσθαι ὑπὸ Ἀχιλλέως, ἔστι σοὶ καὶ ποιητῶν ἀκούειν — οὐ γὰρ ἐκλείπεται αὐτοῖς ταῦτα — τὸ

1. ἔφη. γ. 3. δεινὰ εἰ γο. ἔλειναι. 2. ib. ἐπὶ σὲ. 1, 4. ib. ἐξωρόφονκ' ἂν. 1, g, j. ἐξώφονκ' ἂν. γ. 5. ἐγὼ δίκας. 6. δίκας ἐγὼ. EB. 7. post χαλάζας in π lacuna usque ad 116, im. ed. B. μὲν ὑπὸ sine ullo indicio. 8. βεβλήσονται γε. g. 9. σοφός τε. ju, m. 10. Ἑλληνικοῦ. γ. 11. μήπου. 4. 12. ἐν Ἰλίῳ ἔργα παραπλ. g. 15. ἀνέμου. γ, φ et p (ubi rec. m. suprasc. ων.) ἀνέμων. 5. 16. ποι. φ. ib. λέγουσιν. φ. ib. τὸν om. j, e, n. 17. σήματι εἰ γο. σώματι. 2. σώματι p ante corr. ψ, 4, e. 18. τοῦ om. E. ib. κλαύροπι. 2. 19. πλήξας τὸν ἕτερον. E. ib. ἀστραγάλου. n. ib. αἰνίγμα ἐν. 2, e. 20. παρα τῶν οἶα. 2, δ. ἀπάντων τῶν οἶα. ρ. 21. ἐπιμίγνυμεν. 1. ib. ἐνοικούντες. j, n. 22. θάλασσαν. n. 23. ὦ ξένε. φ. ξένε. 5. ib. ἤδη om. 1. 25. γὰρ οἶμαι. E. ib. διακούσεσθαι. EB. 29. διαλεγόμεθα. m. 30. οὕτω. γ, φ. ib. αἴρωμαι et γο. αἴρωμεν. 2. ib. ξυνειλέχθαι φ. συνειλ. 5. 31. εὐχθῶ. 2, e, m, B. εὐχῶ. ju. εὐχῶ. p. εὐχῶ. o. εὐχῶμαι seqm. lac. φ, ψ. εὐχῶ om. 1, 4. 32. πρὸ Τροίας Ἀχαιοί. 2. πρὸ Τρ. οἱ Ἀχ. EB. ib. Τηλέφῳ τε οὕσαν. δ. 33. ὑπὸ Ἀχ. γ, φ. ὑπὸ τοῦ Ἀχ. 5. ib. γο. ἐκλείπεται. 2.

δὲ πιστεύειν, ὡς ἀγνοήσαντες οἱ Ἀχαιοὶ τὴν χώραν τὰ τοῦ Πριάμου ἄγειν τε καὶ φέρειν ᾤοντο, διαβάλλει τὸν Ὀμήρου λόγον, ὃν περὶ Κάλχαντος ἄδει τοῦ μάντεως· εἰ γὰρ ἐπὶ μαρτυρικῇ ἔπλεον καὶ τὴν τέχνην ἡγεμόνα ἐποιούντο, πῶς ἂν ἄκοντες ἐκεῖ καθωρμίσθησαν; πῶς δ' ἂν καθορμισθέντες ἡγνύθησαν, ὅτι μὴ ἐς Τροίαν ἦκουσι καὶ ταῦτα πολλοῖς μὲν βουκόλοις ἐντετυχηκότες, πολλοῖς δὲ ποιμέσι; νέμεται τε γὰρ ἡ χώρα μέχρι θαλάττης καὶ τοῦνομα ἐρωτῶν τῆς ξένης ξύνηθες, οἶμαι, τοῖς καταπλέουσιν. εἰ δὲ καὶ μηδενὶ τούτων ἐνέτυχον, μηδὲ ἤροντο τῶν τοιούτων οὐδέν, ἀλλ' Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλεως ἐς Τροίαν ἤδη ἀφιγμένω τε καὶ πεπερασμένω τε καὶ τὰ κρηδέμνα τοῦ Ἰλίου εἰδότε οὐκ ἂν μοι δοκοῦσι περιδεῖν ταῦτα, οὐδ' ἂν ξεγχωρησάτω στρατῶν διαμαρτάνοντι τῆς πολεμίας. ἐκόντες μὲν δὴ οἱ Ἀχαιοὶ τοὺς Μυσοὺς ἐλήζοντο, λόγου ἐς αὐτοὺς ἦκοντος, ὡς ἀριστα

688 10 ἠπειρωτῶν πρᾶττοιεν, καὶ πῃ καὶ δεδιότες, μὴ πρόσκοιοι τῷ Ἰλίῳ ὄντες ἐς κοινωνίαν τῶν κινδύων μετακληθῶσι. Τηλέφῳ δὲ Ἡρακλείδῃ τε ὄντι καὶ ἄλλως γενναίῳ καὶ ἀπλισμένης γῆς ἄρχοντι οὐκ ἀνεκτὰ ταῦτα ἐφαίνετο, ὅθεν πολλὴν μὲν ἀσπίδα παρῆτατε, πολλὴν δὲ ἵππων· ἦγε δὲ τοὺς μὲν ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῷ Μυσίας — ἦρχε δέ, οἶμαι, πάσης, ὀπόση ἐπὶ θαλάττῃ — οἱ δὲ ἐκ τῶν ἄνω Μυσῶν ξυνεμάχων, οὓς Ἀβίλους τε οἱ ποιητὰ καλοῦσι καὶ ἵππων ποιμένας καὶ τὸ γάλα αὐ-

15 τῶν πίνοντας, τῆς τε γὰρ τῶν Ἀχαιῶν διανοίας, καθ' ἣν ἐποιούντο τοὺς περιπλους οὐκ οὕσης ἀδήλου, Τληπολέμου τε πέμπαντος ἐπὶ Ῥοδίας ὀλιάδος ἄγγελον ὡς ἀδελφὸν καὶ κελύσαντος ἀπὸ γλώττης αὐτῷ σημαίνειν, ὀπόσα τῶν Ἀχαιῶν ἐν Αὐλίδι διήσθετο — γράμματα γὰρ οὐκ εὗρητο — πᾶσα ἡ μεσογεία ἐς ξυμμαχίαν καταβεβήκει καὶ τῷ πεδίῳ ἐπεκύμαινε τὰ Μυσιά τε καὶ Σκυθικὰ

15 ἔθνη. λέγει δὲ ὁ Πρωτεσίλεως, ὅτι καὶ μέγιστος αὐτοῖς ἀγώνων γένοιτο τῶν τε ἐν αὐτῇ τῇ Τροίᾳ

20 καὶ ὀπόσοι πρὸς βαρβάρους ὕστερον διεπολεμήθησαν Ἑλλήσι. καὶ γὰρ κατὰ πλῆθος εὐδοκίμοι καὶ κατ' ἄνδρα ἦσαν ἡ ξυμμαχία τοῦ Τηλέφου, καὶ ὥσπερ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν Αἰακίδαι τε ἦδοντο καὶ Διομήδεις καὶ Πάτροκλοι, οὕτω Τηλέφου τε ὄνομα ἦν καὶ Αἴμου τοῦ Ἄρεος, ὀνομασιτότατοι δὲ ἦσαν Ἐλωρός τε καὶ Ἀκταῖος ποταμοῦ παῖδες τοῦ κατὰ Σκυθίαν Ἰστρου. τὴν μὲν δὴ ἀπόβασιν οὐ ξυνεχώρουν οἱ Μυσοὶ ποιεῖσθαι τοξεύοντες ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀκοντίζοντες, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ καὶ μὴ

25 ξεγχωρούντων ἐβιάζοντο, καὶ τινὰς καὶ ὄκελλον τῶν νεῶν οἱ Ἀρκάδες, ἅτε πρῶτον πλείοντες καὶ θαλάττης οὐκ ἄγε γυμνασμένοι. φησὶ γὰρ, ὡς πον γινώσκεις, Ὀμηρος, ὅτι μῆτε ναυτικοὶ ἦσαν πρὸ Ἰλίου Ἀρκάδες μῆτε ἔργων θαλαττίων ἦσαν, ἀλλ' ἐπὶ νεῶν ἐξήκοντα ὁ Ἀγαμέμνων ἐσηγάγετο αὐτοὺς ἐς τὴν θάλατταν· αὐτοὺς ἐπιδοὺς ναῦς οὐκ ἄγε πεπλευκόσιν. ὅθεν ἐπιστήμη μὲν, ὀπόση πολεμική, καὶ φάμην ἐς τὰ περὶ παρῆγοντο, πλείοντες δὲ οὔτε ὀπλίται ἀγαθοὶ ἦσαν οὔτε ἐρέ-

30 ται. τὰς μὲν δὴ ναῦς ἀπειρία τε καὶ τόλμη ὄκελλον καὶ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἐτρώθησαν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῇ φαλίᾳ τεταγμένων, ὀλίγοι δὲ ἀπέθανον· Ἀχιλλεὺς δὲ καὶ Πρωτεσίλεως δειδαντες ὑπὲρ τῶν Ἀρκάδων ὥσπερ ἀπὸ συνθήματος ἄμφω ἅμα ἐς τὴν γῆν ἐπεπήθησαν καὶ ἀπεώσαντο τοὺς Μυσοὺς

1. φέρειν τε καὶ ἄγειν. 2. τὸν Ὀμ. 1, 2, φ, γ, τὸν τοῦ Ὀμ. 5. ib. ἄδει. CB. λέγει. E. 3. ἡγεμόνος sed a suprasc. φ. 4. ἡ ἡγνύθησαν. γ, φ. ib. μὴ om. ε. ib. ἐπιτετυχηκότες. γ. ib. πολλοῖς δ' αὐ. 2, a, ju, B. πολλοῖς δ' ἂν. m. 5. τε om. 2, g. ib. τὸ ὄνομα. n. ib. τοῖς ξένοις. EB. 6. καὶ εἰ. β. ib. μηδέν. 4. 7. γε καὶ EB. ib. ἀφικόμενω. γ. 8. ξεγχωρήσαιεν. γ, φ. 12. παρῆτατεν. g. 13. αὐτὸν et γρ. αὐτῷ. 2. ib. θαλάσση suprasc. ττ. γ. θαλάττῃ. 1. θαλάσση et γρ. αν. 2. θαλάτταν 4 et suprasc. p. 14. ἄνωθεν. ε. ib. τε om. 1. 16. Τλ δὲ. 2. ib. ὡς ἀδελφὸν om. φ cum lac. ὡς ἀδελφῷ. E. 17. ἦσθετο. 2. ib. εὔροντο et γρ. ητο. 2. εὔροιο. E. 18. μεσογεία. 2. μεσόγαια. g, o. ib. καταβεβήκει. 1. κατεβεβήκει. 5. 19. ὅτι om. g. ib. τῆ. om. γ, 2. 20. ἐς βαρβάρους. γ. πρὸς βαρβ. 3, 4. πρὸς τοὺς β. 2, EB. ib. καὶ γὰρ καὶ. EB. 21. οἱ Αἰακίδαι. g. 22. Διομήδης καὶ Πάτροκλος a. ib. ἦν διαίμων. j, n. ib. Ἄρεως γ. Ἄρεως et o suprasc. 2. ib. τε ἦσαν. 2, EB. 23. Ἐλωρος. e. 25. ἐβιάζον. γ.

ib. καὶ τινὰς ὄκελλον. 2. καὶ οἱ Ἀρκ. ὄκελλόν τινὰς τῶν νεῶν. E. 26. θαλάσσης. j, n. 27. μῆ. φ (sic). μῆ. 2. ib. ἐπηγάγετο. 2, g. 28. θάλασσαν. γ. ib. ναῦς om. j, e, n. ib. ἐπιστήμη. γ. 29. καὶ πολεμική. g. ib. περὶ α. 3 (παιζικὰ. φ.) γρ. περὶ α. 2. ib. καὶ φάμην et γρ. τόλμη. 2. 32. ἐπεπήθησαν. 1, 3. ἐπήθησαν. 2. ἐξεπήθησαν. 4 (in g: γρ. ἀπεπήθησαν). ἀπεπήθησαν. EB.

Εὐοπλοτάτω ὀφθέντε καὶ καλλίστω τοῦ Ἑλληνικοῦ, τοῖς δ' ἄγαν βαρβάροις καὶ δαίμονες ἔδοξάντην. 16
 Ἐπεὶ δὲ ὁ Τηλέφορος ἐπανήγαγε τὴν στρατιάν ἐς τὸ πεδίον καὶ προσέπλευσαν οἱ Ἀχαιοὶ καθ' ἡσυχίαν, ἐξεπήδων αὐτίκα τῶν νεῶν, πλὴν κυβερνήτου καὶ περινεῶ, πάντες, οὓς ἡ ναὺς ἦγεν, ἐτάτ-
 τοντο δὲ ὡς ἐς μάχην κόσμον καὶ σιωπὴν ἐν θυμῷ ἔχοντες. ὀρθῶς γὰρ τοῦτο τὸν Ὅμηρον περὶ
 αὐτῶν εἰρημέναι φησὶν ἐπαινοῦντα τὸ τῆς Ἑλληνικῆς μάχης ἦθος, ἧς ξύμβουλον γενέσθαι Ἄλαντα 5
 τὸν Τελαμῶνος λέγει. Μενεσθέως γὰρ τοῦ Ἀθηναίου τακτικωτάτου τῶν βασιλέων ἐς Τροίαν ἐλ-
 θόντος καὶ διδάσκοντος ἐν Αὐλίδι τὴν στρατιάν πᾶσαν, ὡς χρηὴ συνηγρόσθαι, κραυγῇ τε χρωμένους
 μὴ ἐπιπλήττοντος οὐ ξυνεχώρει ὁ Ἄλας, ἀλλ' ἐπειμα γυναικείον τε ἀποφαίνων καὶ ἄτακτον. ἔλεγε
 γὰρ, ὅτι καὶ τὸν θυμὸν ἡ κραυγὴ κακῶς ἐρμηνεύει. ταχθῆναι δὲ πρὸς μὲν τοὺς Μυσοὺς ἑαυτὸν
 τε καὶ τὸν Ἀχιλλεῖα φησὶν ὁμοῦ τῷ Πατρόκλῳ, πρὸς δὲ τὸν τοῦ Ἄρεος Αἴμον Διομήδην τε καὶ 10
 Παλαμῆδην καὶ Σθένελον, πρὸς δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ ἦκοντας οἱ Ἀτρεΐδαί τε καὶ ὁ Λοκρὸς
 καὶ οἱ λοιποὶ ἐτάχθησαν. Ἄλας δὲ ὁ μέγας τοὺς μὲν τὰ πλήθη ἀποκτείνοντας θειριστὰς ἤγειτο μέγα 690
 οὐδὲν ἀμῶντας, τοὺς δὲ τῶν ἀρίστων κρατοῦντας δρυτόμους ἐκάλει καὶ ταύτης ἑαυτὸν τῆς μάχης
 ἤξιον μᾶλλον· ταῦτα τοι καὶ ἐπὶ τοὺς τοῦ ποταμοῦ παιδας ἤξεν οὔτε τοῦ μέρους ἑαυτοῦ ὄντας
 καὶ τὸν τοῦ Ἔκτορος τρόπον ἀπὸ τετάρων μαχομένους ἵππων, βαίνων τε σοβαρὸν μετὰ τῆς αἰ- 15
 μῆς πρὸς τὴν ἀσπίδα ἐδούπησε ταραχῆς ἕνεκα τῶν ἵππων· οἱ δὲ ἵπποι ἔκφρονές τε αὐτίκα ἐγέ-
 νοντο καὶ ὀρθοὶ ἀνεσκιρτήσαν, ὄθεν ἀπιστήσαντες οἱ Σκύδαι τῷ ἄρματι ἀπεπήδησάν τε αὐτοῦ ἀτα- 20
 κούντος καὶ συνέπεσον τῷ Ἄλαντι, λόγου τε ἀξίως μαχόμενοι ἄμφω ἀπέθανον. μνημονεύει ὁ Πρω-
 τεσίλεως καὶ τῶν τοῦ Παλαμῆδους ἔργων ὡς μεγάλων, οἷς αὐτὸς τε καὶ Διομήδης καὶ Σθένελος
 τὸν Αἴμον καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ἀποκτείναντες οὐδὲ ἀριστείων ὁ Παλαμῆδης ἤξιον τυγχάνειν, ἀλλ' 25
 ἐκεῖνα μὲν τῷ Διομήδει ξυνεχώρει ἔχειν, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ τῆς τῶν πολεμικῶν τιμῆς τε καὶ δό-
 ξης ἐγίνωσκεν αὐτὸν πράττοντα, σοφίας δὲ εἴ τινα στέφανον προθείη τὸ Ἑλληνικόν, οὐκ ἂν ἐκστή-
 ναι τοῦτου ἐτέρῳ σοφίας τε ἀπ' ἀρχῆς ἐρῶν καὶ μελετῶν τοῦτο. Τηλέφῳ δὲ ὁ Πρωτεσίλεως αὐτὸς
 μὲν συμπλακῆναι φησὶ καὶ τὴν ἀσπίδα ζῶντος περισπάσαι, τὸν δὲ Ἀχιλλεῖα γυμνῷ προσπεσόντα 35
 τρώσαι αὐτὸν εὐθύ τοῦ μηροῦ καὶ ἱατρὸν μὲν ὕστερον ἐν Τροίᾳ γενέσθαι τοῦ τραύματος, τότε δὲ 25
 λειποθυμῆσαι τε ὑπ' αὐτοῦ ὁ Τηλέφορος καὶ ἀποθανεῖν ἂν, εἰ μὴ οἱ Μυσοὶ ξυνδραμόντες ἀνείλοντο
 αὐτὸν ἐκ τῆς μάχης, ὅτε δὴ λέγονται πολλοὶ τῶν Μυσῶν ἐπ' αὐτῷ πεσεῖν, ὑφ' ὧν ἡματωμένον
 ἔβη τὸν Κάικον. λέγει δὲ ὡς καὶ δικασαίτο μὲν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀχιλλεὺς περὶ τῆς ἀσπίδος, 18
 22 ἐπειδὴ ἔτετρόκει τὸν Τηλέφρον, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ ψηφίσαιντο αὐτῷ μᾶλλον προσήκειν τὴν ἀσπίδα, ὡς
 οὐκ ἂν τοῦ Τηλέφρου τρωθέντος, εἰ μὴ ἐκείνης ἐγυμνώθη. φησὶ δὲ, ὅτι καὶ Μυσαὶ γυναικίαι ἀφ' 30
 ἵππων συνεμάχοντο τοῖς ἀνδράσι, ὥσπερ Ἀμαζόνες, καὶ ἦρχε τῆς ἵππου ταύτης Ἰερὰ γυνὴ Τηλέ-
 φου. ταύτην μὲν δὴ λέγεται Νιρεὺς ἀποκτείνειν — τὸ γὰρ μειρακιῶδες τοῦ στρατοῦ καὶ οὐκ εὐ-
 δόκιμον πρὸς αὐτὰς ἔταξαν — πεσούσης δὲ ἀνέκραγον αἱ Μυσαὶ καὶ συνταράξασαι τὴν ἑαυτῶν
 ἵππων ἐς τὰ τοῦ Κάικου ἔλη ἀπηνέχθησαν. τὴν δὲ Ἰερὰν ταύτην ὁ Πρωτεσίλεως μεγίστην ἂν εἶδε

οι οἱ
 1. εὐοπλοτάτω — καλλίστω. g. ib. ὀφθέντες. n. 2. ἦγαγε. 2. 3. ἠτῶντο δὲ γ. ἔταττον δὲ. g. 5. αὐτὸν. γ.
 ib. ξύμβουλον. γ. ib. παναθηναίον. γ. 6. τακτικωτέρου. φ. ib. τῶν Ἀθηναίων εἰ γο. τῶν βασιλέων. γ. 7. χρωμέ-
 νων. γ. χρωμένῃ. φ. 8. ἔλεγε γὰρ. γ. φ. ἔλεγε δὲ. γ. 10. καὶ τῷ Πατρ. φ. ib. Ἄρεος. 2. ib. τοῦ om. 2. ib. Αἴμον.
 7. p. b. Αἴμονα. φ. ε. ib. Διομήδην — Παλαμῆδην. 2. 11. τοῦ om. j, e, n. 12. ἀποκτείνοντες. δ. 13. αὐτὸν. φ.
 6. j, e, n. 14. ταῦτά οἱ. φ. pr. m et e. ib. ἤξεν et γο. ἤξεν. 2. ἤξεν. g, j, n, β, o. 15. τοῦ om. γ, φ. ib. ἀρχο-
 μένους et γο. μαχομένους. 2. 16. τῶν om. γ, φ. ib. ἔκφρονες ἐγένοντο αὐτίκα. g. 17. Σκύδαι. γ, g. ib. ἀτα-
 κούντες. p. 18. συνέπαισον, ε. suprascr. γ. 19. ὡς om. j. ib. οἶος. l. 20. Αἴμονα. m ex nic. ib. ἀποκτείναν-
 τας. 2. 22. γο. ἑλληνικῶν. 2. ib. προσθείη. 2. 24. περισπάσαι. γ, EB. ib. γυμνῷ μὲν. 4. 25. ἱατρῷ. γ. 26. ὑπ'
 αὐτῷ. φ et 2, ubi γο. ἐπ' αὐτῷ. 27. ἡματωμένον. o. 28. Κάικον. j. ib. ὁ Ἀχ. πρὸς αὐτὸν. 4. 29. τὸν ἀσπίδα. o.
 31. Ἰερὰ. γ, φ ut infra. 32. μὲν om. 2, E. ib. Νιρεὺς. φ, s. 33. αὐτήν. 4, o. ib. ἑαυτὸν. γ.

γυναικῶν γενέσθαι λέγει καλλίστην τε ἀπασῶν, ὁπόσαι ὄνομα ἐπὶ κάλλει ἤσαντο. Ἑλένη μὲν γὰρ τὴν Μενέλεω γυναικῶν ἰδεῖν οὐ φησιν ἐν Τροίᾳ, νυνὶ δὲ ὄραν μὲν αὐτὴν τὴν Ἑλένην καὶ οὐ μὲν φεσθαι τὸ ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανεῖν, εἰ δὲ ἐνδυμηθεῖ τὴν Ἰερᾶν, τοσοῦτον αὐτὴν φησὶ πλεονεκτεῖν τῆς Ἑλένης, ὅσον κάκεινη τῶν Τρωάδων. καὶ οὐδὲ αὕτη, ξένη, Ὀμήρου ἐκαινέτου ἔτυχεν, ἀλλὰ Ἑλένη χαριζόμενος οὐκ ἐσηγάγετο ἐς τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα θεῖαν γυναικῶν, ἐφ' ἣ καὶ παθεῖν τι οἱ Ἀχαιοὶ καὶ πεσούσῃ λέγονται καὶ παρακελεύσασθαι πρεσβύτεροι νέοις μὴ σκυλεύειν Ἰερᾶν, μηδὲ προσάπτεσθαι κειμένης. ἐν ταύτῃ, ξένη, τῇ μάχῃ πολλοὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐτρώθησαν, καὶ λουτρὰ τοῖς τετρωμένοις μαντευτὰ ἐγένετο, πηγαὶ θερμοὶ ἐν Ἰωνίᾳ, ὡς ἔτι καὶ νῦν Ἀγαμέμνονεῖους καλοῦσιν οἱ Σμύρναν οἰκοῦντες. ἀπέχουσι δὲ, οἶμαι, τετταράκοντα στάδια τοῦ ἄστεος καὶ ἀνήπτο ποτε αὐ-

19 Φ. Τί οὖν, ἀμπελουργέ, φῶμεν ἐκόντα τὸν Ὀμηρον ἢ ἄκοντα παραλιπεῖν ταῦτα οὕτως ἡδέα καὶ ποιητικὰ ὄντα;

Ἄ. Ἐκόντα ἴσως, ξένη· βούληθεις γὰρ τὴν Ἑλένην ὡς ἀρίστην γυναικῶν ὑμῆσαι ἐπὶ τῷ κάλλει καὶ τὰς Τρωικὰς μάχας ὡς μεγίστας τῶν ἀλλαγῶν διαπολεμηθεῖσῶν ἐκαινέσαι Παλαμῆδην 15 τε τὸν θεῖον ἐξαιρῶν ἅπαντος λόγου δι' Ὀδυσσεῖα Ἀχιλλεῖ τε μόνῳ τὰ μαχμιάτατα τῶν ἔργων οὕτως ἀνατιθεῖς, ὡς ἐκλανθάνεσθαι τῶν ἄλλων Ἀχαιῶν, ὅτε Ἀχιλλεὺς μάχοιτο, οὔτε Μύσια ἐποίησεν ἔπη, οὔτε ἐς μνήμην κατέστη τοῦ ἔργου τούτου, ἐν ᾧ καὶ γυνὴ καλλίστη Ἑλένης εὗρητο ἄν 692 καὶ ἄνδρες οὐ παραπολύ Ἀχιλλεῶς τὴν ἀνδρίαν καὶ ἀγῶν εὐδοκίματτος. Παλαμῆδους δὲ μνημονεύσας οὐκ ἄν εὔρεν, ὅτι ποτὲ κρύψοι τὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς ἐπ' αὐτῷ ὄνειδος.

20 Φ. Πῶς οὖν ὁ Πρωτεσίλεως περὶ τοῦ Ὀμήρου φρονεῖ; βασιλεύει γὰρ πού αὐτὸν ἔφασκε τὰ τούτου ποιήματα.

Ἄ. Τὸν Ὀμηρον φησὶ, ξένη, καθάπερ ἐν ἀρμονίᾳ μουσικῇ πάντας ψῆλαι τοὺς ποιητικῶς τῶν τρόπων καὶ τοὺς ποιητὰς, ἐφ' οἷς ἐγένετο, ὑπερβεβλησθαι πάντας, ἐν ὅτῳ ἕκαστος αὐτῶν ἦν κράτιστος· μεγαλορρημοσύνην τε γὰρ ὑπὲρ τὸν Ὀρφέα ἀσκήσασθαι ἡδονῇ τε ὑπερβαλέσθαι τὸν Ἡσίο- 25 δον καὶ ἄλλῳ ἄλλον, καὶ λόγον μὲν ὑποθέσθαι Τρωικόν, ἐς δὲ ἢ τὴν τύχην τὰς πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἀρετὰς ξυνήνεγκεν, ἐσαγαγέσθαι δὲ ἐς αὐτὸν πολέμους τοὺς μὲν πρὸς ἄνδρας, τοὺς δὲ πρὸς ἵππους καὶ τεύχη, τοὺς δὲ πρὸς ποταμούς, τοὺς δὲ πρὸς θεοὺς καὶ θεῆας, καὶ ὁπόσα κατ' εἰρήνην εἰσὶ καὶ χοροὺς καὶ ᾠδὰς καὶ ἔρωτας καὶ δαίτας ἔργα τε, ἃν γεωργία ἀπτεται, καὶ ὄρας, αἱ σημαίνουσιν, ὁπόσα ἐς τὴν γῆν δεῖ πράττειν, καὶ ναυτιλίας καὶ ὄπλοποιίας τὰς ἐν Ἠφαιστῷ, 30 εἶδη τε ἀνδρῶν καὶ ἡδὴ ποιήματα. πάντα ταῦτα τὸν Ὀμηρον δαιμονίως ἐξεργάσθαι φησὶ καὶ τοὺς μὴ ἐρῶντας αὐτοῦ μαινέσθαι. καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ οἰκιστὴν Τροίας, ἐπειδὴ εὐδοκίμησεν ἐκ τῶν Ὀμήρου ἐπ' αὐτῇ θρήνων. θαυμάζει δὲ αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐπιτιμᾷ τοῖς ὁμοτέχνουσι, ὅτι μὴ ταχέως διοφ-

1. λέγει γενέσθαι. g, e, n. 2. φασίν. δ. ib. νῦν. l. 4. οὐδ' αὕτη. γ. 5. οἱ om. n. 6. λέγεται. 2. ib. πρε-
οι
σβυτέρως. 2. ib. ναίους. γ. 8. ἐγένοντο. γ. ib. Γωνία. φ. 9. οἶμαι τετταράκοντα. γ, 2, φ. τεττ. οἶμαι. ζ. ib. στά-
δια τοῦ ἄστεος οἶμαι. g. ib. αὐταῖς. 2.

11. παριδεῖν. d.

13. τιμῆσαι. 2. γρ. g, d, β, γ, e, n. 14. Παλαμῆδην. 2. 15. καὶ τὸν θεῖον. m. ib. ἐξαιρῶν. 1. ἐξαιρῶν. ζ.
ib. δι' Ὀδ. l, 2, φ, 4. διὰ τὸν Ὀδ. γ, EB. ib. τῷ μαχμιάτατ. γ, φ. 16. τῶν ἄλλων Ἀχαιῶν. 1, EB. τῶν Ἀχ.
τῶν ἄλλων. 2. τῶν Ἀχ. 3, 4. ib. ὅτε. C. ὁπόσα. EB. 17. ἔπη ἐποίησεν. 2. ib. εὔρητο ἄν. g, KB. 19. κρύψει. οἱ
suprasc. φ. κρύψει. g, E. ib. ὄνειδος ἐπ' αὐτῷ. 3, g.

20. ἔφασκε. 1, 3, 4, B. ἔλεγε. 2, E.

22. τὰ τοῦ Ὀμήρου. 2. ib. φυσικῇ. d. 23. τὸν τρόπον l et φ, ubi suprascr. a. ib. ἐν οἷς. γ, φ. ib. ἐγένοντο. γ.
ib. αὐτῶν ἦν. γ, 3. ἦν αὐτῶν. ζ. 25. μὲν om. γ. ib. τὸν Τρωικόν. β, o, B. ib. τὰς τῶν. 2. 26. ἐξήνεγκεν. d.
27. τεύχη, τοὺς δὲ πρὸς τὰς Μούσας. ε. ib. θεῆας τε. E. 28. καὶ ᾠδὰς om. l. ib. δαίτα. d, j, e, n. 29. δεῖ om. 3.
χορὴ ἐς τ. γ. πρ. 2, EB. ib. ναυτιλίας. 2. ib. ὄπλοποιίας suprasc. αν. γ. ὄπλοποιίαν τῆν. ζ. ib. ἐπ' Ἠφ. (sic) o.
30. ταῦτα πάντα. EB. 32. τε. n, β. ib. αὐτοῦ om. p. ib. ὁπόσα. EB. ib. ταχέως. γ et 2 γρ. ὅτι μὴ ταχέως.

Φούται σοφᾶς, ἀλλ' ὅλον λαυθάναον. Ἡσίδου μὲν ἐν ἄλλοις τε καὶ οὐκ ὀλλοῖς καὶ νῆ Δι' ἐν τοῖς ἐκτυπώμασι τῶν ἀσπίδων· ἐρμηνεύων γὰρ οὗτός ποτε τὴν τοῦ Κύνου ἀσπίδα τὸ τῆς Γοργοῦς εἶδος ὑπτιῶς τε καὶ οὐ ποιητικῶς ἦσεν, ὅθεν ἐπιστρέφων αὐτὸν ὁ Ὅμηρος·

τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο.
δεινὸν δευρομένη, περὶ δὲ Δειμός τε Φόβος τε,

693

οὕτως τὴν Γοργῶ ἄδει. Ὅρφέα δὲ ἐν πολλοῖς τῶν κατὰ θεολογίαν ὑπερῆρε, Μουσαῖον δ' ἐν φάσαις γρησμῶν, καὶ μὴν καὶ Παμφῶ σοφῶς μὲν ἐνθυμηθέντος, ὅτι Ζεὺς εἶη τὸ ζωογονοῦν καὶ δι' οὗ ἀνίσταται τὰ ἐκ τῆς γῆς πάντα, εὐηθέστερον δὲ χρῆσαμένου τῷ λόγῳ καὶ καταβεβλημένα ἔπη ἐς τὸν Δία ἄσαντος. ἔστι γὰρ τὰ τοῦ Παμφῶ ἔπη·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν εἰλυμένη κόρυμφ
μηλείη τε καὶ ἱππεὶη καὶ ἡμιονεὶη

10

τὸν Ὅμηρον ὁ Πρωτεσίλαος φησιν ἐπάξιον τοῦ Διὸς ἄσαι ὕμνον·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων

100 ὡς οἰκοῦντος μὲν αὐτοῦ τὸ καθαρῶτατον, ἐργαζομένου δὲ ξυβία τὰ ὑπὸ τῷ αἰθέρι. καὶ τὰς μάχας δέ, ὅποσαι Ποσειδῶνι μὲν πρὸς Ἀπόλλω, Ἀητοῖ δὲ πρὸς Ἐρμῆν ἐγένοντο, καὶ ὡς ἐμάχοντο ἢ 15 Ἀθηναῖ τῷ Ἄρει καὶ ὁ Ἡφαιστος τῷ ὕδατι, ταῦτα τὸν Ὅρφέως τρόπον πεφιλοσοφῆσθαι τῷ Ὅμηρῳ φησὶ καὶ οὐ μεμπτὰ εἶναι πρὸς ἐκκληξιν καὶ θεῖα, ὥσπερ τὸ

ἀμφὶ δὲ σάλπιγγε μέγας οὐρανός

καὶ „ἀνεπήδησεν Ἀιδανεύς τοῦ θρόνου τινασσομένης τῆς γῆς ἐκ Ποσειδῶνος.“ μέμφεται δὲ τοῦ 20 Ὅμηρου ἐκεῖνα· πρῶτα μὲν ὅτι θεοὺς ἐγκαταμίξας ἀνθρώποις περὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων μεγάλα εἰ- 20 ρηκε, περὶ δὲ τῶν θεῶν μικρὰ καὶ φαῦλα, εἶτα ὅτι σαφῶς γινώσκων, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ ἢ Ἑλένη ἐγένετο ἀπενεχθεῖσα ὑπὸ ἀνέμων ὁμοῦ τῷ Πάριδι, ὁ δὲ ἄγει αὐτὴν ἐπὶ τὸ τοῦ Ἰλίου τεῖχος ὀφο- 694 μένην τὰ ἐν τῷ πεδίῳ κακά, ἦν εἰκός, εἰ καὶ δι' ἑτέραν γυναῖκα ταῦτα ἐγίνετο, ξυγκαλύπτεσθαι τε καὶ μὴ ὄραν αὐτὰ διαβεβλημένου τοῦ γένους. ἐπαινουμένου δὲ οὐδὲ ἐν αὐτῇ τῇ Τροίᾳ Πάριδος ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ τῆς Ἑλένης, οὐτ' ἂν Ἐκτορα τὸν σωφρονέστατον καρτερῆσαι φησὶ τὸ μὴ οὐκ ἀπο- 25

102 δοῦναι αὐτὴν τῷ Μενέλεω ἐν Ἰλίῳ οὐσαν, οὐτ' ἂν Πηλεῖον ξυγχορησῆσαι τῷ Πάριδι τρυφᾶν, πολ- 26 λῶν ἤδη ἀπολωλότων αὐτῷ παιδῶν, οὐτ' ἂν τὴν Ἑλένην διαφυγεῖν τὸ μὴ οὐκ ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν Τρωάδων, ὁπόσων ἤδη ἄνδρες ἀπωλώλεισαν καὶ ἀδελφοὶ καὶ παῖδες, ἴσως δ' ἂν καὶ ἀποδράναι αὐτὴν παρὰ τὸν Μενέλεω διὰ τὸ ἐν Τροίᾳ μῖσος. ἐξηρήσθω δὲ ὁ ἀγών, ὃν φησὶν Ὅμηρος ἀγω- νίσασθαι τῷ Μενέλεω τὸν Πάριν ἐπὶ σπονδαῖς τοῦ πολέμου· κατ' Αἰγυπτίον τε γὰρ τὴν Ἑλένην 30 εἶναι καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς πάλαι τοῦτο γινώσκοντας ἐκείνη μὲν ἐρρωσθαι φράζειν, μάχεσθαι δὲ ὑπὲρ τοῦ ἐν Τροίᾳ πλούτου. οὐδὲ ἐκεῖνα ὁ Πρωτεσίλαος ἐπαινεῖ τοῦ Ὅμηρου, ὅτι λόγον ὑποθέμενος

1. ἐλανθάναον. 2, ε. ib. καὶ οὐκ. γ, 3. οὐκ. ζ. 2. τοῦ om. 2. 3. οὐ om. g. 4. βλοσυρῶπις. γ, g. ib. ἐστεφάνωται. γ, 3, ο. ἐστεφάνωσατο. δ. 5. δεινὸν δὲ. γ. ib. δῆμος. 2. ib. τε καὶ Φόβος. φ. 6. τοῖς. γ, φ. ib. κατὰ θ. 1. g. κατὰ τὴν θ. ζ. ib. ὑπερῆραι. 2. ib. Μουσαῖ δ' ἐν φάσαις. φ. 7. τοῦ Π. p. ib. Πανεφῶ. γ. Παμφῶ. 1, d. b, j, φ. Σαμφῶ. e, n. r. ib. δὲ ενθ. 2. μὲν om. e. ib. καὶ om. j, e, n, o. ib. δι' ὄν. 2. 8. τὰ om. E. 9. ἄσαντος ἐς τὸν Δία. g. ib. τῆς Σαμφῶ. n. 10. εἰλυμένη. o. ib. ζεῶν et suprasc. θ. φ. 15. Ποσειδῶνι. 1, φ. τῷ Ποσ. ζ. ib. ἐγένετο. n. ib. ἐμάχετο. δ. 17. ὥσπερ om. δ. 18. σάλπιγγε. 3. 19. Fo: καλῶς ἀνεπήδησεν. ib. Ἀη- 20. ἀνεπῆδης. 2. 20. πρῶτα. γ, φ. πρῶτον. ζ. 21. φαῦλα εἶπεν. j, e, n. ib. εἶτα. 1, 2, 3, g, π. εἶτα καὶ. ζ. 22. ὑπὸ τῶν ἀνέμων. ε. ib. ὁμοῦ om. l. ib. τοῦ om. 2. 23. καὶ ἦν εἰκός. E. ib. καὶ εἰ et γο. εἰ καὶ. 2. ib. ταῦτα om. g. ib. ἐγίνετο. 1, 3, b. ἐγίνετο. g. ἐγένετο. ζ. 24. οὐδὲ. l, φ et p ex corr. g, d, j, e, n. οὔτε. γ, EB. 25. τῷ μὴ. γ, g. 26. Μενελάφ. 1, φ, g, j. ib. τῷ Π. τρυφᾶν. 1, 3, 4. τρυφᾶν τῷ Π. 2, EB. 27. οὐκ om. γ, φ. 28. ἄνδρες ἤδη. 2.

ib. ἀπολώλεισαν. γ. ἀπωλώλεισαν. φ, g. ἀπώλειαν. l. ἀπολώλασι. j, e, n. ἀπολώλεισαν. ζ. 29. ἐν τῇ Τρ. 4, EB. ib. δὲ ὁ ἀγ. γ, 3. δὴ ὁ ἀγ. 2. δὲ καὶ ὁ ἀγ. l, g, j, e, n, EB. ib. ὑπὲρ τῆς Ἑλ. ἀγωνίσασθαι. 2, EB. ib. τῷ Μενε- 30. πρὸς τὸν Πάριν. (sic) φ. τὸν Μ. καὶ τὸν Π. 2. 31. τοῦτο πάλαι. φ, δ. ib. ἐκείνην. γ, 2. 32. ἐν τῇ Τρ. 3, b, EB.

Τρωικὸν ἀποκηδᾶ τοῦ λόγου μετὰ τὸν Ἑκτορα, καθάπερ σπεύδων ἐπὶ τὸν ἕτερον τῶν λόγων, ᾧ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπιγράφει, καὶ ἄδει μὲν ἐν ᾧδαῖς Δημοδόκου τε καὶ Φημίλου τήν τε τοῦ Ἴλιου πόρθησιν καὶ τὸν Ἐπειοῦ καὶ Ἀθηνᾶς ἵππον, δεισι δὲ αὐτὰ ἀποτεμῶν τοῦ λόγου καὶ ἀνατιθεῖς Ὀδυσσεῖ μᾶλλον, δι' ὃν Κυκλώπων τε αὐτῶ ἐπενοήθη γένος οὐδαμοῦ τῆς γῆς φύντες Λαιστργόνες τε ἀνετυπώθησαν, οὓς οὐδεὶς οἶδεν, ὅπου γενόμενοι, Κίρκη τε δαίμων ἐξεποιήθη σοφῆ ἐπὶ φαρμάκοις καὶ θεαὶ ἕτεραι ἐρᾶν αὐτοῦ καίτοι προήκοντος ἤδη ἐς ὠμὸν γῆρας, ὅτε καὶ τὰς ὑακινθίνας κόμας, αἱ ἐπὶ τὴν Ναυσικιάαν αὐτῶ ἦνθησαν, φαίνεται ἔχων. ὅθεν ὁ Πρωτεσίλεως παίρνιον τὸν Ὀδυσσεῖα καλεῖ τοῦ Ὀμήρου· οὐδὲ γὰρ τῆς λεγομένης αὐτοῦ σοφίας ἦρα ἢ κόρη· τί γὰρ σοφὸν ἢ εἶπε πρὸς τὴν Ναυσικιάαν ἢ ἔπραξε; καλεῖ δὲ αὐτὸν Ὀμήρου παίρνιον καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ· καθεύδων τε γὰρ πολλαχοῦ ἀπόλλυται καὶ ἐκφέρεται τῆς νεῶς τῶν Φαιάκων, ὥσπερ ἀποθανόντων ἐν τῇ Εὐπλοίᾳ, τὴν δὲ τοῦ Ποσειδῶνος μῆνιν, δι' ἣν οὔτε ναῦς ὑπελείφθη τῶ Ὀδυσσεῖ οὐδεμία καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πληροῦντες αὐτὰς ἀπώλοντο, οὐχ ὑπὲρ τοῦ Πολυφήμου γενέσθαι φησὶν· οὔτε γὰρ ἀφικέσθαι τὸν Ὀδυσσεῖα ἐς ἦθη τοιαῦτα, οὗτ' ἄν, εἰ Ποσειδῶνι Κύκλωψ παῖς ἐγένετο, μηνῖσαι τὸν Ποσειδῶ ποτε ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου παιδός, ὃς λέοντος ὠμοῦ δίικην τοὺς ἀνθρώπους ἥσθιεν, ἀλλ' ὑπὲρ Παλαμῆδους υἱανοῦ ὄντος ἄπλον μὲν τὴν θάλατταν τῶ Ὀδυσσεῖ ἐποίει, διαφυγόντα δὲ αὐτὸν τὰ ἐκεῖ πάθη ἀπώλεσεν αὐτῇ Ἰθάκῃ ὕστερον θαλαττιαν, οἶμαι, αἰχμὴν ἐπ' αὐτὸν δοῦς. λέγει δὲ καὶ τὴν Ἀχιλλέως μῆνιν οὐχ ὑπὲρ τῆς τοῦ Βρισεῶς θυγατρὸς ἐμπεσεῖν τοῖς Ἑλλησιν, ἀλλὰ κάκεινον ὑπὲρ Παλαμῆδους μηνῖσαι. καὶ ἀποκείσθω μοι ὁ λόγος οὗτος ἐς τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ἔργα·

20 ὦ· Ἦκεις ἐπὶ τὸν ἠδιστον ἐμοὶ τῶν λόγων. ἵππων γὰρ ἦδη δὴ με καὶ ἀνδρῶν ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει.

καὶ μαντεύομαι τι ἀγαθὸν ἀκούσεσθαι μέγα.

696 Ἄ. Ἄκουε, ξένε· παρέλθοι δέ με, ὦ Πρωτεσίλεω, μηδέν, μηδὲ ἐκλαδοίμην ἄν ἦκουσά τινος.

111, 1 25 Πρεσβύτατον μὲν τοίνυν τοῦ Ἑλληνικοῦ φησὶν ἔλθειν ἐς Τροίαν τὸν Νηλέως Νέστορα πολέμων τε πολλῶν γεγυμνασμένον, οἱ ἐφ' ἡλικίας αὐτῶ ἐπολεμήθησαν, ἀγῶνων τε γυμνικῶν, ἐν οἷς πύγμης καὶ πάλης ἄθλα ἐτίθετο, τακτικῶν τε, ὀπόση ὀπλιτῶν τε καὶ ἵππων, ἄριστα δὲ ἀνθρώπων γυμνάσκοντα δημαγωγία τε ἐκ μειρακίου ξυμβεβηκότα, μὰ Δι' οὐ τῇ κολακευούσῃ τοὺς δῆμους, ἀλλὰ τῇ σαφρονιζούσῃ· πράττειν δὲ αὐτὸ ξὺν ᾧρα τε καὶ ἠδονῇ τῶν λόγων, ὅθεν καὶ τὰς ἐπιπλήξεις, ἃς ἐποιεῖτο, μὴ ἀγροίκους, μηδὲ ἀηδεῖς φαίνεσθαι, καὶ ὀπόσα Ὀμήρω περὶ αὐτοῦ εἰρηται, ξὺν ἀληθείᾳ φησὶν εἰρησθαι. καὶ μὴν καὶ ὀπόσα ἕτεροι περὶ τῶν τοῦ Γηρούνου βοῶν εἶπον, ὡς ἀφείλοντο αὐτὰς τὸν Ἡρακλέα Νηλεῦς τε καὶ οἱ Νηλεῖδαι πλὴν Νέστορος, ἐπαινεῖ ὁ Πρωτεσίλεως ὡς ἀληθῆ καὶ μὴ παρερρημένα. τὸν γάρ τοι Ἡρακλέα δικαιοσύνης μισθὸν τῶ Νέστορι δοῦναι τὴν Μεσσήνην, ἐπειδὴ μηδὲν ἄν οἱ ἀδελφοὶ περὶ τὰς βοῦς ἤμαρτεν. λέγεται δὲ καὶ ἀλῶναι αὐτοῦ ὁ

1. τὴν Ἰλιάδα post μετὰ ab al. m. in lacuna. φ. 3. τὸν τοῦ. E. ib. ἀκαιοῦ. γ. 4. Λαιστργόνες. 2. 5. δὲ φ. ib. οὐατα γεν. b. οὐτω γεν. j, e, n. ib. σοφῆ ἐξεποιήθη. 2. 6. προήκοντος αὐτοῦ ἤδη. 2, ε. ib. ὑακινθίνους. ε. 8. 9. σοφὸν εἶπε. m. ib. καὶ ante ἐν om. 2. ib. ἄλλῃ. e, E et γ ubi corr. mg. ἄλλῃ. 2. 10. ὡς καὶ ἀποθανόντων. j. 11. ἀπελείφθη. δ. 12. ἀπώλοντο. 2. ib. οὐδ' ὑπὲρ. 2. ib. γρ. φαίνεσθαι. 2. 13. μηνῖσαι. l, EB. μηνῖσω. γ. 14. Ποσειδῶνα. o. ib. ὑπὲρ τοιοῦτου. 2. ib. ὡς. m. 15. ὑπὲρ Παλ. C. ὑπὲρ τοῦ Παλ. EB. 16. Fo: ἐν τῇ Ἰθ. 17. δι' τὴν. nic. m. ib. τὴν Ἀχ. C. τὴν τοῦ Ἀχ. EB. ib. τοῦ Βρισεῶς γ, ut coniecit Norm. ad Aristidem II, 595. τοῦ Ἰφασου. 5. 19. τοῦ ἠρώς. φ. ib. παρὰ τοῦ. l.

20. γὰρ om. 2. 21. κτύπον. j, e, n.

22. δὴ με. j, e, n, E. ib. ὦ Πρωτεσίλεω. γ, EB. ὁ Πρωτεσίλεως. l, 2, g, j, e, n. ib. ἄν ἦκουσά τινος. γ. 2. 23. τινός ἄν ἦκουσα. l, 2, 4, EB. 26. ἄν. g. 27. τακτικῶν. j. ib. δὴ καὶ. δ. 29. αὐτόν. ε. 31. ξὺν. 1, g. ib. καὶ μὴν ὀπόσα. γ, b, j, n. καὶ ὀπόσα. e. ib. τοῦ om. j. 32. ὑφείλοντο. φ. al. m. corr. ib. οἱ om. l. 33. γὰρ τε γ. ib. δοῦναι τῶ Νέστορι. l. 34. Μεσσήνην. γ, 2, g, n. ib. ἐπειδὴ. 1, φ, ψ, δ. ἐπει. 2, p, g, EB. ib. ἤμαρται. 2.

Ηρακλῆς σωφρονεστάτου τε ὄντος καὶ καλλίστου ἀγαπήσαι τε αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν Ἴλλαν τε καὶ τὸν Ἀβδηρον· οἱ μὲν γὰρ παιδάρια ἦσαν καὶ κομιδῇ νέοι, Νέστορι δὲ ἐφήβῳ ἤδη ἐντυχεῖν αὐτὸν καὶ ἀρετὴν ἀσχοῦντι, ὁπόση ψυχῆς τε καὶ σώματος, ὅθεν ἀγαπήσαι τε καὶ ἀγαπηθῆναι. τό τοι διομνύμαι τὸν Ἡρακλέα οὐπω ξύνηδες τοῖς ἀνδρῖόποις ὃν πρῶτόν γε νομίσαι φησὶ τὸν Νέστορα καὶ παραδοῦναι τοῖς ἐν Τροίᾳ. γενέσθαι δὲ αὐτῷ καὶ παῖδα Ἀντίλοχον, ὃν μεσοῦντος ἤδη τοῦ 697 2 πολέμου ἐλθεῖν. νέον μὲν γὰρ εἶναι τὸν Ἀντίλοχον καὶ οὐκ ἐν ᾧρα τῶν πολεμικῶν, ὁπότε ξυνη-
 10 λέγοντο ἐς Ἀύλιδα, βουλομένῳ δὲ αὐτῷ στρατεῦναι οὐ ξυγγορησάμενον τὸν πατέρα, τὸν δ' ἐπειδὴ πέμπτον ἔτος ἤδη προβεβήκει τῷ πολέμῳ, νεῶς τε ἐπιβάντα ἀφικέσθαι καὶ παρελθόντα ἐς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως σπηνήν, ἐπειδὴ τοῦτον ἐπιτηδείοτατον εἶναι τῷ πατρὶ ἤκουεν, ἵκετεῦσαι τὸν Ἀχιλλέα παραιτήσασθαι αὐτὸν τοῦ πατρός, εἰ πως ἀπειθήσαντι μὴ ἄχθοιτο. ὁ δὲ ἡσθεὶς τῇ τοῦ Ἀντίλοχου 10 ᾧρα καὶ τῆς προθυμίας ἀγασθεὶς αὐτὸν „οὐπω τὸν πατέρα“ εἶπεν „ὦ μειράκιον, τὸν σεαυτοῦ γιγνώσκεις, εἰ μὴ ὑπ' αὐτοῦ ἐπαινεθῆσεσθαι μᾶλλον οἶμι ἔργον φιλότιμόν τε καὶ νεανικὸν εἰργασμέ-
 νος,“ καὶ ὀρθῶς εἶπεν ὁ Ἀχιλλεὺς ταῦτα. ὑπερησθεὶς γὰρ τῷ παιδί ὁ Νέστωρ καὶ ἐπ' αὐτῷ φρο-
 νήσας ἄγει αὐτὸν παρὰ τὸν Ἀγαμέμνονα, ὁ δὲ αὐτίκα ξυγκαλεῖ τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ λέγεται ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναι τότε ὁ Νέστωρ. ξυνηλθεῖν μὲν γὰρ αὐτοὺς χαίροντας ἐπὶ τῷ παιδί ὄψεσθαι 15 Νέστωρος — οὐδὲ γὰρ εἶναι αὐτῷ ἐν Τροίᾳ υἱόν, οὔτε Θρασυμήδη τινα οὔτε ἕτερον — ἐστάναι δὲ τὸν Ἀντίλοχον ἐρυθριῶντά τε καὶ ἐς τὴν γῆν βλέποντα καὶ θαυμαστάς κτήσασθαι τοῦ κάλλους
 112 οὐκ ἐλάττους ἢ Ἀχιλλεὺς ἐκέκτητο. τὸ μὲν γὰρ ἐκείνου εἶδος ἐκπληκτικόν τε φαίνεσθαι καὶ θεῖον, τὸ δὲ τοῦ Ἀντίλοχου τεργνόν τε καὶ ἡμερον δοκεῖν πᾶσι, καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς ὁ Πρωτεσίλεως οὐδὲ ἄλλως ἐκλελησμένους τότε δὴ μάλιστα ἐς ἔννοιαν ἑαυτοῦ ἀφικέσθαι λέγει, ξυμβαλόντος ἑαυτῷ τοῦ 20 Ἀντίλοχου τὴν ἡλικίαν τε καὶ τὸ μέγεθος, πολλοῖς δὲ αὐτῶν καὶ δάκρυα ἐπελθεῖν φησιν οἴκῳ τῆς
 698 ἀμφοῦν ἡλικίας, εὐφημίας τε χρῆσασθαι τοὺς Ἀχαιοὺς ἐς τὸν Νέστορα ἐφ' οἷς εἶπε, διέκειντο γὰρ ὡς παῖδες πρὸς πατέρα. ἔστι σοι καὶ ἄγαλμα παραγαγεῖν τοῦ Νέστωρος· ὁ γὰρ Πρωτεσίλεως αὐ-
 3 τὸν ὠδὲ ἐρμηνεύει, ὡς φαιδρὸς μὲν αἰεὶ φαίνεται καὶ ἐν ὀργῇ μειδιάματος, γενειῶν δὲ σεμνῶς τε καὶ ξυμμέτρως, τὰ δὲ ἀμφὶ παλαιστραν αὐτῷ πεπονημένα τὰ ὄντα κατηγοροῖ καὶ ὁ ἀύχην ὑπο-
 15 νεάζων ἔτι· καὶ γὰρ δὴ καὶ ὀρθὸν εἶναι τὸν Νέστορα καὶ μὴ ἠττώμενον ὑπὸ τοῦ γήραος, εἶναι δὲ καὶ μελανόφθαλμον καὶ μὴ ἀποκρεμώμενον τὴν ρίνα. ταυτί δὲ ἐν γῆρα μόνοι ἴσχουσιν, οὓς μὴ ἐπιλείπει τὸ ἐρῶσθαι. τὸν δὲ Ἀντίλοχον τὰ μὲν ἄλλα ὁμοίον φησὶ γενέσθαι τῷ Νέστορι, δρομι-
 4 κώτερον δὲ καὶ περιπετισμένον τὸ εἶδος καὶ μὴ φρονούντα ἐπὶ τῇ κόμῃ. κάκεινά μοι Ἀντίλοχου
 14 ἐρμηνεύει· φιλιππότατόν τε γενέσθαι αὐτὸν καὶ κνηγικώτατον καὶ ταῖς τῶν πολέμων ἀνοχαῖς ἐπὶ 30 τὰ θηρία χρώμενον· ἀναφοιτῶν γοῦν ἐς τὴν Ἰθρὴν τὸν Ἀντίλοχον ξὺν Ἀχιλλεῖ καὶ Μυρμιδόνσι καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ μετὰ Πυλίων τε καὶ Ἀρκάδων, οἳ θηρίων ἀγορὰν παρεῖχον τῷ στρατῷ διὰ πληθὸς τῶν ἀλισκομένων, τὰ δὲ πολέμια γενναῖόν τε εἶναι καὶ πτηνὸν τῷ πόδε καὶ ταχὺν τὴν ἐν τοῖς ὄπλοις κίνησιν, εὐξύνετόν τε τοῖς παραγγελλομένοις χρῆσασθαι καὶ τὸ ἐπίχαρι μὴδὲ ἐν ταῖς μάχαις ἀπο-

1. τε γὰρ ὄντος. 2. δὲ ὄντος. d. ib. ὄντος καὶ καλλίστου. f, g, d, e, n. ib. Ἴλλαν. C, (Ἴλην ψ) εB. Ἴλλαν. ο. καὶ καλλ. ὄντος. c. 2. Ἀβδηρον. 2, d. ib. ἦσαν κομιδῇ. 2. ib. κομ. νήπιοι. 2, EB. ib. αὐτῷ. γ. corr. sec. m. 4. γε om. l. ib. φησὶ om. 4. 3. τοῦ πολέμου. 2, 4. ib. ἐφικέσθαι. 2. 9. τοῦ πατρικοῦ. n. 10. μήπως ἄ. μὴ ἄ. et γο. εἴ πως ἄ. μὴ ἄ. 2. 12. μάλ-
 λον ἐπαινεθῆσεσθαι. n. 13. φρονήσας. CB. μεγαλοφρονήσας. EB. ib. αὐτὸν om. g. 14. πρὸς τὸν et γο. παρὰ. 2. περὶ τὸν. γ. ib. γο. ξυγκαλεῖται. 2. 16. ante Θρασυμήδη legitur ὡς φασὶ τινες ψευδῶς in EB, pro scholio est in p, b. ib. Θρασυμήδη. l. 17. Post Ἀντίλοχον est ὑπὸ τῷ πατρὶ in EB. 18. ἐλάττων. γ. ἐλάσσους. f. ib. ὁ Ἀχ. 2. 20. γο. ἐληλασμένους. 2. ib. δὴ om. f, φ. ib. μάλιστα om. f. ib. αὐτοῦ. f. 21. εἰς ἡλικίαν. 2. ib. αὐτῶν om. 2. 22. ἐπαγαγεῖν et γο. παραγαγεῖν. 2. 24. διερμηνεύει. 2, EB. 25. τὰ γὰρ. 2. ib. γεγενημένα. l. ib. κατηγοροῖ. 2. 26. δὴ om. f. 27. μελ. μὴ. f. ib. ἀποκρεμώμενον, ω ευργασ. 2. ib. ἴσχουσιν. 2. 28. ἐπιλείπει. f. ἐπιλείπει. γ. p. ἐπιλείπει. 2. ib. ἐρῶσθαι. γ. ib. φασὶ. ε. ib. δρομικώτατον. 4. 29. δέ μοι. 4, EB. ib. τοῦ Ἀντ. 2, g, j. 30. τε om. EB. ib. αὐτὸν γενέσθαι. l. ib. τοῦ πολέμου. g. 32. ἀφ' ἑαυτοῦ. g. ἐφ' ἑαυτόν. d. 33. τε om. g. ib. πολε-
 μικά. 2. ib. ταχὺν μὲν. 2. 34. μὴ ἐν μάχαις. g. ib. ἐν τοῖς πολέμοις et γο. ἐν ταῖς μάχαις. f.

- 699 λείποντα. ἀποθανεῖν δὲ οὐχ, ὡς οἱ πολλοὶ ᾄδουσιν, ὑπὸ Μένωνος ἐξ Αἰθιοπίας ἦκοντος· Αἰθιοπία μὲν γὰρ γενέσθαι Μένωνα δυναστεύσαντα ἐπὶ τῶν Τρωικῶν ἐν Αἰθιοπία, ἐφ' οὗ καὶ τὸ ψάμμινον ὄρος ἀναχασθῆναι λέγεται ὑπὸ τοῦ Νείλου, καὶ θύουσιν αὐτῷ κατὰ Μερόην καὶ Μέμφιν Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες, ἐπειδὴν ἀκτίνα πρώτην ὁ ἥλιος ἐκβάλλῃ, παρ' ἧς τὸ ἀγαλμα φωνὴν ἐκρήγγουσιν, ἣ τούτους θεραπεύοντας ἀσπάζεται, Τρωῶα δὲ ἕτερον γενέσθαι Μένωνα νεώτατον τοῦ Τρωικοῦ, ὃν ζῶντος μὲν Ἔκτορος οὐδὲν βελτίω δόξει τῶν ἀμφὶ Διήφοβόν τε καὶ Εὐφορβόν, ἀποθανόντος δὲ προθυμώτατόν τε καὶ ἀνδρειότατον νομισθῆναι, καὶ τὴν Τροίαν ἐς αὐτὸν βλέπειν κακῶς ἤδη πράττουσαν· οὗτος, ξένη, τὸν καλόν τε καὶ χρηστόν Ἀντίλοχον ἀποκτεῖναι λέγεται προσπίλλοντα τοῦ πατρὸς Νέστορος, ὅτε δὴ τὸν Ἀχιλλεῖα κυρὰν τε νῆσαι τῷ Ἀντιλόχῳ καὶ πολλὰ ἐς αὐτὴν σφάζει τά τε ὄπλα καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μένωνος ἐκικαῦσαι αὐτῷ· τὸ γὰρ τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἐπὶ Πατρόκλῳ τε καὶ Ἀντιλόχῳ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔθηκεν, ἐπὶ πλέον καὶ τοῖς ἀρίστοις νομισθῆναι φησιν, ὅθεν τεθῆναι μὲν ἐφ' ἑαυτῷ ἐνταῦθα, τεθῆναι δὲ ἐπ' Ἀχιλλεῖ τε καὶ Πατρόκλῳ καὶ Ἀντιλόχῳ ἐν Ἰλίῳ. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῷ Ἔκτορι τεθῆναι ἀγῶνα δρόμου καὶ τόξου καὶ αἰγμῆς, πάλην δὲ καὶ πυγμὴν μηδένα ἀποδύσασθαι Τρωῶν, τὸ μὲν γὰρ οὐκ ἔγινωσκον, τὸ δέ, οἶμαι, ἐφοβούντο.
- IV, 1 Διομήδης καὶ Σθένελος ἡλικίας μὲν ταυτὸν εἶχον, ἥστην δὲ ὁ μὲν Καπανέως, ὁ δὲ Τυδέως, οἱ λέγονται τειχομαχοῦντες ἀποθανεῖν ὁ μὲν ὑπὸ Θηβαίων, ὁ δὲ, οἶμαι, κεραυνωθεὶς. κειμένων δὲ ἀτάφων τῶν νεκρῶν τὸν μὲν ὑπὲρ τῶν σαμάτων ἀγῶνα Ἀθηναῖοι ἤρασαν καὶ ἔθαψαν αὐτούς νικῶντες, τὸν δὲ περὶ τῶν ψυχῶν οἱ παῖδες ὑπὲρ τῶν πατέρων ἐνίκησαν, ὅτε ἤβησαν, καὶ τὸ κράτος τῆς μάχης ἐς Διομήδην τε καὶ Σθένελον ἦλθεν ὡς ἀρίστῳ τε καὶ ὁμοίῳ ἄνδρῳ. Ὅμηρος δὲ οὐκ ἀξιοῖ σφῶς τῶν ἴσων· τὸν μὲν γὰρ λέοντί τε εἰκάζει καὶ ποταμῷ γεφύρας ἀπάγοντι καὶ ἀνθρώπων ἔργα, καὶ γὰρ οὕτως ἐμάχετο, ὁ δ' οἶον θεατῆς τοῦ Διομήδους ἔστηκε φηγῆς τε ξύμβουλος αὐτῷ γιγνόμενος καὶ ἄρχων φόβου· καίτοι φησὶν ὁ Πρωτεσίλεως μὴ ἐλάττω τοῦ Διομήδους ἔργα τὸν Σθένελον μηδὲ ἐκεῖ θρασυαί, φιλιαν μὲν γὰρ σφισιν εἶναι οὐ μείω ἢ Ἀχιλλεῖ τε καὶ Πατρόκλῳ ἐγένετο, φιλοτιμεισθαι δὲ οὕτω πρὸς ἀλλήλους ὡς ξὺν ἀθυμίᾳ ἐκινήκειν ἐκ τῆς μάχης τὸν ἀπολειφθέντα τοῦ ἑτέρου. καὶ τὸ ἔργον δὲ τὸ ἐς Αἰνείαν τε καὶ Πάνδαρον πεπραχῆσθαι αὐτοῖς φησιν ὁμοῦ, τὸν μὲν γὰρ τῷ Αἰνείᾳ προσεσεῖν μεγίστῳ τοῦ Τρωικοῦ ὄντι, τὸν Σθένελον δὲ τῷ Πανδάρῳ προσαγωνίσασθαι καὶ κρατῆσαι αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν Ὅμηρον Διομήδῃ μόνῳ ἐξηρημέναια ταῦτα ὥσπερ ἐπιλαθόμενον ἄν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὲρ τοῦ Σθένελου εἶπε· τὸ γὰρ
- 30 ἡμεῖς τοι πατέρων μὲν ἀμείνονες εὐχόμεσθ' εἶναι
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἰλομεν
- 701 3 ἀνδρὸς πού ἐστι παραπλήσια τούτοις καὶ ἐν Ἰλίῳ πράττοντος. ἔστω σοι κάκεινι περὶ Σθένελου 1

1. οἱ om. γ. ib. ὑπὸ om. m. 2. γενέσθαι. n. 3. ψάμμινον. 1, 2. ψάμμιον. ζ. 4. ἐπειδὴ. ο. ib. ἐκβάλλῃ. 1, 2, g. ἐκβάλλει. j, n. ἐκβάλλῃ. ζ. 5. παρ' ἧς. γ. παρ' οὗ. j, n. ib. φησὶ γενέσθαι. EB. ib. νεώτατον. γ. νεώτερον. 2, EB. 6. ὅς. e, n. ib. Εὐφορβόν. j, n. 7. προθυμώτατον καὶ. 2, ε, o, B. τε καὶ ἀνδρ. om. m. ib. τὴν om. 2. ib. ἤδη βλέπειν κακῶς πράττουσαν. 2. 8. ὡς ξένη. n. ib. ἀποκτ. Ἀντ. n. 9. δὴ καὶ. 2. ib. τῷ Ἀ. νῆσαι. 1, 3, 4. νῆσαι τ. Ἀ. 2. EB. 10. ἐκικαῦσαι Ἀντιλόχῳ deinde om. τὸ γὰρ — ἐπὶ πλέον. γ. 11. Πατρ. τε καὶ Ἀντ. ὁ Ἀχιλλεὺς ἔθηκεν. f, φ, E. Πατρ. ὁ Ἀχ. ἔθηκεν. 1, B. Πατρ. αὐτὸς ἔθηκεν. 2, p, φ, 4. (τῷ Π. j, n.) Πατρόκλῳ ἔθηκεν. o. ib. ἐπὶ τὸ κλειστόν. f. ἐπὶ πλέον. l, g, o, B. ἐπὶ τὸ πλεῖν. φ. ἐπὶ πλεῖ. 2. ἐπὶ τῷ πλεῖν. ε. ib. καὶ Ἀντιλόχῳ καὶ τοῖς. 2, p, φ, 4, o, EB. ib. νομισθῆναι. g. νενομίσθαι. ζ. 12. καὶ ἐπὶ Π. 1, 2, 3, d. καὶ Π. ζ.

16. ταυτὸ. l. 18. μὲν ἤρασαν. g. ib. αὐτόν. n. 19. ὑπὲρ τῶν φ. EB. 20. Διομήδην. γ. g, β, n. ib. τε om. 2. 23. εἰστήκει. C. ἔστηκε. E, EB. 24. μείων. 2. μείον. E. 26. ἀπολειφθέντα. nic. m. ib. ἐταίρον et γρ. ἑτέρου. 2. ἐταίρον suprasc. ε. φ. ib. αὐτούς. g. 27. γὰρ om. γ. 29. ἐπιλαθόμενον. f. ἐκλαθόμενον. ζ.

30. εὐχόμεθα. γ.

32. τοῖς ἐν ταῖς Θήβαις ἔργοις addunt post τούτοις 2, g, n, EB. ib. ἔστι. γ, p, pr. m. φ, d, π, ρ, τ, B. ib. σοὶ κάκεινα. C. (σοὶ om. b, j.) κάκεινό σοι. EB. ib. περὶ Σθ. C. περὶ τοῦ Σθ. EB.

116, 118, 120. IV, 1, 2, 3. p. 699, 700, 701.

ειδέναι, ὡς τείχος μὲν οὐδὲν τοῖς Ἀχαιοῖς ἐξεποιήθη ἐν Τροίᾳ, οὐδὲ ἔστιν, ᾧ ἐφράξαντο ἢ τὰς ναῦς ἢ τὴν λείαν, ἀλλὰ τειχομαχίας ᾧδαι ταῦτα Ὀμήρῳ ἐπενοήθησαν, δι' ἧς καὶ τὸ τείχος αὐτῷ ξυνετέθη. ὄρημ' μὲντοι τειχοποιίας ὁμολογεῖται τὸν Ἀγαμέμνονα ἐσελθεῖν μνημόντος Ἀχιλλέως, ἢ πρῶτον ἀντειρημέναι τὸν Σθένελον εἰπόντα „ἐγὼ μὲντοι ἐπιτηδειότερος τείχη καθαιρεῖν ἢ ἐγείρειν“, ἀντειρημέναι δὲ καὶ τὸν Διομήδην τῷ τείχει φήσαντα μεγάλων ἀξιουῖσθαι τὸν Ἀχιλλέα, „εἰ ξυγκλεί- 5
σαμεν ἑαυτοὺς λοιπόν, ἐπειδὴ ἐκείνος μνηλεῖ.“ Ἄλλας δὲ λέγεται ταυρηδὸν ὑποβλέψας τὸν βασιλέα „δείλαιε“, εἰπεῖν „τί οὖν αἱ ἀσπίδες“; καὶ τὸν ἵππον δὲ τὸν κοῖλον παρηγεῖτο Σθένελος οὐ τει- 4
χομαχίαν τοῦτο φάσκων εἶναι, ἀλλὰ κλοπὴν τῆς μάχης. τὰ μὲν δὴ μάχισμα ὁμοίῳ ἦσθη καὶ ἴσου 4
τοῖς Τρωσὶ φόβου ἄξιοι, ἐλείπετο δὲ τοῦ Διομήδους ὁ Σθένελος ξύνεσθιν τε καὶ λόγον ἰσχυρὸν καὶ 4
καρτερήσεις, ὁπόσαι ψυχῆς τέ εἰσι καὶ σώματος, ὄργῆς τε γὰρ ἦσαν ἦν καὶ ὑπέρφρων τοῦ ὀμίλου 10
122 καὶ τραχὺς ἐπιπλήττεσθαι καὶ τὰ ἐς τὴν δλαιαν ἀβρότερον ἢ ἐπὶ στρατοπέδου ἐχρῆν, κατεσκεύα-
στο. Διομήδει δὲ τάναντία τούτων ἐπράττετο· μετρίως τε γὰρ πρὸς τὰς ἐπιπλήξεις εἶχε καὶ ἐκό-
λαζε τὸ ἐξοιδοῦν τῆς ὄργῆς, ὑβρίζειν τε οὐ ξυνεχώρει τοῖς πλήθεσιν, οὐδὲ ἀθυμεῖν, αὐτὸς τε αἰ- 702
μῶν φαίνεσθαι στρατιωτικὸν ἠγεῖτο καὶ τὸ, ὡς ἔτυχε καθεῦθεν ἐπῆνει σιτία τε ἦν αὐτῷ τὰ ἐπι-
τυχόντα, καὶ οὐδὲ οἴνω ἔχαιρεν, εἰ μὴ καθίκουτο αὐτοῦ οἱ πόνοι. τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπῆνει μὲν, 15
οὐ μὴν ἐξεπέπληκτό γε, οὐδὲ ἐθεράπευεν, ὥσπερ οἱ πολλοί· καὶ ἀνεκράγε ποτε ὁ Πρωτεσίλλεως ἐπ'
ἐκείνους τοῖς ἔπεσιν, οἷς ὁ Διομήδης πεπολήται λέγων

μη ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα
μυρία δῶρα διδοῦς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἔστι καὶ ἄλλως.

ταῦτα γὰρ τὸν Ὀμηρον ὡς συστρατιώτην ἔφη εἰρημέναι καὶ οὐχ ὡς ὑποτιθέμενον ἀλλ' αὐτὸν ξυ- 20
γεγονότα τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν Τροίᾳ· τὸν γὰρ Διομήδην καθάπεσεσθαι τοῦ Ἀχιλλέως παρὰ τὴν μῆνιν
τροφῶντος ἐς τοὺς Ἕλληνας. τὰ δὲ εἶδη ἀμφοῖν τὸν μὲν Σθένελον εὐμήκη ὁ Πρωτεσίλλεως οἶδε καὶ
ἀνεστηκότα γλαυκὸν τε καὶ γρυπὸν καὶ οἶον κομῶντα ὑπέφωτον τε καὶ ἔτοιμον τὸ αἷμα, τὸν
124 Διομήδην δὲ βεβηκότα τε ἀναγράφει καὶ χαροπὸν καὶ οὐπω μέλανα καὶ ὄρθον τὴν ῥίνα, καὶ οὐλῆ
δὲ ἢ κόμη καὶ ξύν ἀνυμῶ. 25

Φιλοκτῆτης δὲ ὁ Πολαντος ἐστράτευσε μὲν ὄψὲ τῶν Τρωικῶν, ἄριστα δὲ ἀνθρώπων ἐτό- v, 1
ξευεν, Ἡρακλέους, φασί, τοῦ Ἀλκμήνης μαθῶν αὐτό, καὶ κληρονομήσαι λέγεται τῶν τόξων, ὅποτε
Ἡρακλῆς ἀπὼν τῆς ἀνθρωπείας φύσεως αὐτὸν τε παρεστήσατο καὶ τὸ ἐν τῇ Οἰτη πῦρ. τοῦτον ἐν
Ἀθήνῃ καταλειφθῆναι φασιν ἄτιμον τοῖς Ἀχαιοῖς ὕδρου ἐνσκήψαντος αὐτῷ ἐς τὸν πόδα, ὑφ' οὗ
νοσεῖν αὐτὸν ἐπὶ ἀκτῆς ὑψηλῆς ἐν πέτρᾳ κείμενον καὶ μαντευτὸν τοῖς Ἀχαιοῖς ἐλθεῖν ὕστερον ἐπὶ 30
τὸν Πάριον, ὃν ἀποκτείνας τὴν μὲν Τροίαν ἐλεῖν τοῖς Ἡρακλέους ἀνδρῶν τόξοις, λαθῆναι δὲ ὑπὸ
τῶν Ἀσκληπιαδῶν αὐτός. ταῦτα φησὶν ὁ Πρωτεσίλλεως οὐ παραπολὺ τῆς ἀληθείας εἰρησθαι· τὰ τε
γὰρ [τόξα] τοῦ Ἡρακλέους εἶναι ὅποια ὕμνηται, καὶ τὸν Φιλοκτῆτην ξυλλαβεῖν αὐτῷ τοῦ ἐν τῇ 703
Οἰτη ἄθλου, τὰ τόξα τε ἀπελθεῖν ἔχοντα καὶ μόνον ἀνθρώπων γυγνώσκων, ὡς χρὴ ἔλκειν αὐτά,

1. τοῖς Ἀχ. οὐδὲν. 1, 4. 1b. ἐποιήθη. 2. 1b. ἢ τὰς βοῦς. 2. 2. ταῦτα om. o. 1b. αὐτο et γρ. αὐτῷ. 2. 3. ὄ-
ρημ'. o. 5. Διομήδην. g, δ. Διομήδη. γ, ε. 1b. κλείσαμεν. δ. 6. αὐτοῦς. j, n. 1b. Ἀχιλλέα. 2. Ὀδυσσεά. j. 7. εἰ-
πεν. f. 1b. δὴ τὸν. e, n, B. 7. παρηγεῖτο et γρ. παρηγεῖτο. 2. 1b. Σθένελος. f, γ. ὁ Σθένελος. 5. 8. φάσκων. f.
φάσκων εἶναι. γ, 1, 3, 4. εἶναι φάσκων. 2, EB. 1b. ἴσον. γ et 4. ἴσοι. ψ. 9. φόβον. 1. 11. τὴν om. γ. ἐς τὰ τῆν. g.
1b. ἀβρότερα. β, n. 12. τούναντίον. γ. 1b. περὶ. j. πρὸς om. m. 13. οἰδοῦν. f. 14. τοῦς ὡς ἔτυχε καθεῦδοντα. δ.
16. οὐ μὴ. m. 1b. ἐξεπέπληκτο. f. 1b. ἀνακράγε. γ. 1b. ὥσπερ ἐπ' ἐκείνοισ. δ.
20. καὶ ταῦτα. δ. 21. Διομήδην. 1, 4, B. 22. οἶδεν ὁ Πρ. g. 24. ἀναγράφει χαροπὸν. γ. 1b. οὐλῆ τε. n.
26. δέ. f. δ'. 5. 1b. ἐτόξευεν. 2. ἐτόξευσεν. 5. 27. Ἡρακλῆα φασί, τὸν τῆς Ἀ. μαθεῖν αὐτό. 2. 28. ὁ Ἡρακλῆς.
1. 2, p, δ. 1b. αὐτὸν ποτε. g, b, e. αὐτὸν τότε. n. 29. καταλειφθῆναι φασιν ἄτιμον. C. φασιν ἄ. καταλ. a, ju, o, B.
φασιν. ἄ. καταληφθῆναι. nic, m. 1b. ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν. b. 1b. ἀφ' οὗ. f. 30. αὐτῆς. γ. 1b. μαντευτῆν. a, ju, nic.
μαντευτῆν. m. 1b. ὕστερον ἐλθεῖν. δ. 31. ἀνδρῶν τόξοις. 1, 2. τόξοις ἀνδρῶν. 5. (τόξοις — Ἡρακλέους om. γ.)
32. αὐτὸν. 3. 33. τόξα om. 2. Uncis inclusimus. 1b. ὕμνεῖται et γρ. ἄ ὕμνηται. 2.

- 2 τυχεῖν τε ἀριστείων λαμπρῶν ἐπὶ τῇ ἀλώσει τοῦ Ἰλίου· τὰ δὲ τῆς νόσου καὶ τῶν ἰασαμένων ἐτέρως λέγει· καταλειφθῆναι μὲν γὰρ ἐν Λήμνῳ τὸν Φιλοκτήτην, οὐ μὴν ἐρημον τῶν θερατων οὐδὲ ἀπερριμμένον τοῦ Ἑλληνικοῦ· πολλοὺς τε γὰρ τῶν Μελίβοιαν οἰκούντων ξυγκαταμιστρατηγὸς δὲ τούτων ἦν — τοῖς τε Ἀχαιοῖς δάκρυα ἐπελθεῖν, ὅτε ἀπέλιπε σφῶς ἀνὴρ πο
5 καὶ πολλῶν ἀντάξιός, λαθῆναι δὲ αὐτὸν ἀντίκα ὑπὸ τῆς βάλου τῆς Λημνίας, ἐς ἣν λέγεσθαι ὁ Ἥφαιστος· ἡ δὲ ἐλαύνει μὲν τὰς μανικὰς νόσους, ἐκράγεν δὲ αἷμα ἴσχει, ὕδρου δὲ μόνου δῆγμα ἐρπετῶν. ὃν δὲ ἐτρίβοντο οἱ Ἀχαιοὶ χρόνον ἐν τῷ Ἰλλῳ, τοῦτον ὁ Φιλοκτῆ νόφ τῷ Ἰάσονος συνεξήρει τὰς μικρὰς τῶν νήσων Κάρας ἐξελαύνων, ὑφ' ὧν κατείχοντο, καὶ τῆς συμμαχίας αὐτῷ μοῖρα τῆς Λήμνου ἐγένετο, ἦν Ἄκεσαν ὁ Φιλοκτῆτης ἐκάλεσεν, ἐπ
3 10 Λήμνῳ λάθη. ἐκεῖθεν αὐτὸν Διομήδης καὶ Νεοπτόλεμος ἐκόντα ἐς Τροίαν ἤγαγον ἵκετε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ἀναγνόντες αὐτῷ τὸν ὑπὲρ τῶν τόξων χρησμόν, ἐκ Λέσβου, ὡς ἦγοντα· χρῆσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἴκοι μαντείοις τοὺς Ἀχαιοὺς τῷ τε Δωδωναίῳ καὶ τῷ
καὶ ὅποσα μαντεία εὐδόκιμα Βοιωτιά τε ἦν καὶ Φωκικά, Λέσβου δὲ ὀλίγον ἀπεχούσης τοῖς ἑστέλλον ἐς τὸ ἐκεῖ μαντεῖον τοὺς Ἕλληνας ἔγρα δέ, οἶμαι, ἐξ Ὀρφείως. ἡ κεφαλὴ γὰρ
704 15 τῶν γυναικῶν ἔργον ἐς Λέσβον κατασχούσα ῥῆγμα τῆς Λέσβου ᾤκησε καὶ ἐν κοίλῃ τῇ γαμῶδει. ὄθεν ἐχρῶντό τε αὐτῇ τὰ μαντικά Λέσβιοι τε καὶ τὸ ἄλλο πᾶν Αἰολικὸν καὶ Ἴων λεῦσι πρόσοικοι, χρησμοὶ δὲ τοῦ μαντείου τούτου καὶ ἐς Βαβυλῶνα ἀνεπέμποντο, πολλὰ
ἐς τὸν ἄνω βασιλείᾳ ἡ κεφαλὴ ἦδε, Κύρῳ τε τῷ ἀρχαίῳ χρησμὸν ἐντεῦθεν ἐκδοθῆναι λέγει ἐμά, ὦ Κύρῃ, σά“, καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐγίνωσκεν, ὡς Ὀδρύσας τε καὶ τὴν Εὐρώπην κα
20 ἐπειδὴ Ὀρφεὺς ποτε μετὰ τοῦ σοφοῦ καὶ δυνατοῦ γενόμενος ἀνά τε Ὀδρύσας ἴσχυεν ἀνάληνας, ὅποσοι τελεταῖς ἐθιέλαζον, ὁ δ', οἶμαι, τὰ ἑαυτοῦ πείσεσθαι ἐδήλου τὸν Κύρον· γὰρ Κύρος ὑπὲρ ποταμὸν Ἰστρον ἐπὶ Μασσαγέτας τε καὶ Ἰσσηδόνας — τὰ δὲ ἔδνη ταῦτα Σκαπέτανε τε ὑπὸ γυναικός, ἡ τούτων ἤρχε τῶν βαρβάρων καὶ ἀπέτεμεν ἡ γυνὴ τὴν Κύρον λήν, καθάπερ αἱ Θοῤῥται τὴν Ὀρφέως. τοσαῦτα, ξένη, περὶ τοῦ μαντείου τούτου Πρωτεσ
25 καὶ Λεσβίων ἦκουσα. ἐλθεῖν δὲ ἐς Τροίαν τὸν Φιλοκτῆτην οὔτε νοσοῦντα, οὔτε νενοσηκότι ἀλλὰ πολὺν μὲν ὑφ' ἡλικίας, ἐξήκοντα γὰρ πού ἐτη γεγονέναι, σφριγῶντα δὲ παρὰ πολλὴν νέαν βλέπειν δεινότερα ἀνθρώπων καὶ φθέργεσθαι βραχυλογώτατα καὶ ὀλλοῖς τῶν βουλεξυντίθεσθαι.
- VI Ἀγαμέμνονα δὲ καὶ Μενέλεων οὔτε τὸ εἶδος ὁμοίῳ γενέσθαι φησὶν οὔτε τὴν
30 τὸν μὲν γὰρ ἐν αὐτουργίᾳ τῶν πολεμικῶν εἶναι μαχόμενόν τε οὐδενὸς τῶν ἀρίστων ἦτι ὅποσα ἐς πόλεμον ἦκει, πράττοντα, γινώσκων τε αὐτόν, ἃ χρῆ τὸν ἄρχοντα, καὶ ὃ τι γνοίῃ πείθεσθαι, κρέπειν τε τῇ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ καὶ δι' αὐτὸ τὸ εἶδος, σεμνὸν γὰρ καλοπρεπῆ φαίνεσθαι καὶ οἶον ταῖς Χάρισι θύοντα, τὸν δὲ Μενέλεων μάχεσθαι μὲν μετὰ
705 τῶν Ἑλλήνων, ἀποχρησθαι δὲ τῷ ἀδελφῷ πάντα καὶ τυγχάνοντα προθύμου τε καὶ εὖνου τε

2. θεραπευσάντων. γ. 3. ἀπερριμμένον. ο. ib. τὴν Εὐβοίαν. p. μὲν Λιβύαν. φ. 4. ὅτε et γρ. ὅτι. 5. om. 2. 6. ἡ δὲ βάλος. E. ib. μακρὰς. γ. ib. ὕδρου. g. 7. μόνον δῆγμα. f, p. μόνον δῆγμα. φ. δῆγμα. ib. Εὐνόφ. f, g. Εὐνοίφ. 2, ε. Εὐνόφ. ζ. 8. Ἰάσονος. EB. ib. Κάρας. γ, EB. ib. ὑφ' ὧν. b, n. 9. ἐγέ j, n. 10. ἵκετευσαν δὲ et γρ. ἵκετευσάστας. 2. 16. ἐχρῶντό τε. γ, l. ἐχρῶντο τότε. ζ. ib. αὐτοί. g. ib. j, n. ib. τὸ om. 2. ib. ξύμπαν. 2, EB. ib. Ἑλληνικόν. π. 17. καὶ — πρόσοικοι om. π. ib. δὲ καὶ. j 18. οἶδε. j, n. 19. Κύρῃ. E. ib. Ὀδρύσας. 2, ut infra. 20. τί ποτε. 2. 21. τενίαις. j. ταινίαις et s su 22. εἰς M. φ. ib. Μασσαγέτας ἐπὶ γ. Μασσ. τε ἐπὶ. p. ἐπιβάς Μασσαγέτας. 2. ἐπὶ M. om. τε. φ, g, b, e. δόνας. 4. ib. Σκῦθαι. γ, g. 24. Θοῤῥται. γ. ib. τούτου om. 2. ib. Πρωτεσίλω. 1. τοῦ Πρ. 2, 3, 4, EB. ἡλικίας. 2. 27. βλέπειν δεινότερον. γ. βλέπειν τε δ. 2, EB. 29. Μενέλαον. γ, l, g. 30. γὰρ om. g. ib. ἐν om. n. ib. τῶν om. m, o. 33. μετὰ τοῦς. EB. ib. om. e. ib. τυγχάνοντα et γρ. τυγχάνοντος. 2.

132 μέμνονος ὄμως βασκαίνειν αὐτῷ καὶ ἄν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπραττεν ὑπὸ τοῦ ἄρχειν μὲν ἐθέλειν αὐτός, μὴ ἀξιοῦσθαι δέ. τὸν γοῦν Ὀρέστην Ἀθήνησι μὲν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εὐδοκμοῦντα, ἐπειδὴ τῷ πατρὶ ἐτιμώρησεν, ἐν δὲ τῷ Ἄργει κινδυνεύοντα, βληθέντα ἄν περιεΐδεν ὑπὸ τῶν Ἀργείων, εἰ μὴ Ὀρέστης ἐμπεισῶν τούτοις μετὰ ξυμμάχων Φωκίων τοὺς μὲν ἐτρέψατο, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῦ πατρὸς καὶ ἄκοντος τοῦ Μενέλεω κατεκτήσατο. κομᾶν τε τὸν Μενέλεων μειρακιωδῶς φησιν, ἐπεὶ δὲ ἡ Σάαρτη ἐκόμα, ξυγγινώσκειν αὐτῷ τοὺς Ἀχαιοὺς ἐπιχωριάζοντι. οὐδὲ γὰρ τοὺς ἀπ' Εὐβοίας ἦκοντας ἐτώδαζον καίτοι γελόιας κομῶντας. διαλεχθῆναι δὲ αὐτὸν φάστα ἀνθρώπων φησὶ καὶ βραχυλογώτατα ξυγκεραννύοντα ἠδονὴν τῷ λόγῳ.

Κρητὰ Ἴδομενεά οὐκ εἶδεν ἐν Ἰλίῳ, ἀλλ' ἐν Ἀύλιδι ὄντων πρεσβείαν ἀφικέσθαι παρ' Ἴδομενεῶς φησὶν ὑπισχνουμένον τὸ Κρητῶν ξυμμαχικόν, εἰ συμμετέχοι τῆς ἀρχῆς τῷ Ἀγαμέμνονι. τὸν μὲν δὴ Ἀγαμέμνονα σωφρόνως ἀκούσαι ταῦτα καὶ παραγαγεῖν τὸν ἦκοντα, τὸν δὲ λαμπρῶ τῇ φωνῇ καὶ φρονιμῶδε „ὦ Ἀχαιοί“, φάναι „ἀνὴρ τὴν Μίνω τοῦ Κρητὸς ἀρχὴν 10 ἔχων δίδωσιν ὑμῖν ξυμμάχους ἑκατὸν πόλεις καὶ ὡς τὴν Τροίαν ἐλεῖν παίζοντας, ἀξιοὶ δὲ ξυντετάχθαι τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ ἄρχειν ὑμῶν, ὥσπερ οὗτος.“ πρὸς ταῦτα εἰπόντος τοῦ Ἀγαμέμνονος „ἐγὼ δὲ καὶ πάσης τῆς ἀρχῆς παραχωρεῖν ἔτοιμος, εἰ βελτίων ἐμοῦ φαίνοιο“ παρελθεῖν φησὶ τὸν 15 Τελαμῶνος Ἄλαντα καὶ διαλεχθῆναι ὧδε: „ἡμεῖς, Ἀγαμέμνον, ἐδώκαμέν σοι τὴν ἡγεμονίαν ὑπὲρ εὐταξίας τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ μὴ πολλοὺς ἄρχειν, στρατεύομεν δὲ οὐχ ὑπὲρ τοῦ δουλεύειν ἢ σοὶ ἢ ἑτέρῳ, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ καταδουλώσασθαι Τροίαν, ἣν λάβοιμεν, ὧ θεοί, λαμπρὰ καὶ καλὰ ἐργασάμενοι. τοιοῦτοι γὰρ ἐσμὲν τὰς ἀρετάς, οἳοι Τροίαν μὲν ἐσπουδακότες λαβεῖν, Κρήτην δὲ καί- 20 ζοντες.“

Ἄλαντα δὲ τὸν Λοκρὸν τὰ μὲν πολέμια φησὶ κατὰ Διομήδην τε καὶ Σθένελον γερονέουσι, 20 ξυνετὸν δὲ ἦττον δόξαι, προσέχειν δὲ οὐδὲν τῷ Ἀγαμέμνονι — πατρὸς τε γὰρ εἶναι Λοκρῶν δυνατωτάτου στρατιᾶν τε οὐκ ἀφανῆ ἄγειν — οὐδὲ δουλεύσειν ποτὲ ἐκὼν οὔτ' Ἀτρεΐδαις οὔτε ἄλλω οὐδενί, „ἔστ' ἂν ἦδε ἀστράπτει“ τὴν αἰχμὴν δεικνὺς ταῦτα ἔλεγε γοργὸν βλέπων καὶ ἀναχαιτίζων τὴν κόμην ὑπὸ τοῦ τῆς γνώμης ἐτοίμου. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐφασκεν, ὅσοι προσεῖχον τῷ Ἀγαμέμνονι, ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ἦκειν, ἑαυτὸν δὲ ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης, δεῖν γὰρ δὴ Ἑλληνας ὄντας κρατεῖν βαρβάρων. εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ χειροσῆθη δράκοντα πεντάπηχυν τὸ μέγεθος, ὃν ξυμπίνειν τε καὶ ξυνεῖναι τῷ Ἄλαντι καὶ ὀδῶν ἠγείσθαι καὶ ξυνομαρτεῖν, οἷον κίνα. τὴν δὲ Κασάνδραν ἀποσπάσαι 2 μὲν ἀπὸ τοῦ τῆς Ἀθηνῶς ἔδους προσκειμένην τῇ θεῷ καὶ κτετεύουσαν, οὐ μὴν βιάσασθαι γε, οὐδ' ὑβρίσαι ἐς αὐτήν, ὅποσα οἱ μῦθοι ἐς αὐτὸν ψεύδονται, ἀλλ' ἀπαγαγεῖν μὲν ἐς τὴν ἑαυτοῦ σπη- 30 νήν, τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα ἰδόντα τὴν Κασάνδραν, πρὸς γὰρ τῇ ὄρᾳ καὶ κατέστεπτο παρὰ τῆς τέτυγης, ἀλώναί τε αὐτίκα τῆς κόρης καὶ ἀφελέσθαι αὐτήν τὸν Ἄλαντα, ἐριδός τε αὐτοῖς ἐν τῷ δα-

1. ὑπὲρ ἄν αὐτοῦ. δ. αὐτοῦ. 1, γ. ἑαυτοῦ. ζ. ib. μὲν καὶ. 2, EB. ib. ἐθέλειν αὐτός. 1. αὐτός ἐθέλειν. ζ. 2. μὴ δὲ ἀξιοῦσθαι. γ. 3. βουληθέντα. nic, m. ib. ἄν om. γ. 4. τοὺς δὲ καταπλήξας τὴν ἀρχὴν. zB. 5. κομᾶν τε. γ. κομᾶν. f. κομᾶν δὲ. ζ. 1b. ἐπειδὴ. γ, n. 7. τε αὐτόν. 2, ε.
9. οἶδεν. γ, EB. 10. Ἴδομενεῖα. 2. 1b. φησὶν om. 2. 1b. ξυμμετέχει. 2. συμμετέχοι. f, γ, g. 11. σωφρόνως τε. 2, EB. 12. φρονιματώδε. 2. φρονηματώδε. EB. 1b. φάναι. γ, 2, g. 13. ἡμῖν. γ, ju, nic, m. 1b. ἑκατὸν πόλεις καὶ ξυμμάχους τὴν Τροίαν et γρ. ξυμμάχους ἑκατὸν πόλεις καὶ ὡς τὴν Τρ. 2. 14. ὥσπερ. 4. 16. τάδε et suprasc. ὧδε. 2. 1b. ἐδώκαμεν. 2, EB. ἐδεδώκαμεν. ψ. 1b. ὑπὲρ ἔσπερ εὐταξίας. 2 (sic). 17. καὶ μὴ. γ. 1b. ἢ σοὶ om. 1.
18. καταδουλώσασθαι. f. 1b. τὴν Τροίαν. 2.
21. πολέμια. E. 1b. Διομήδη. γ, E. 22. ξυνετοί. γ. 1b. δὲ οὐδὲν. γ, 2, 4. τε οὐδὲν. ζ. 1b. τε om. 2, g. 23. δὲ οὐκ. γ. 1b. οὔτ' Ἀ. 2. οὔτ' ἄν. ζ. οὐδ' ἄν Ἀστρ. b. 24. ἀστράπτει. γ, n. 1b. ταῦτα. γ, g. ταῦτ'. ζ. 25. τὴν γνώμην. γ. 1b. τοῦ om. 2. 26. δὴ om. E, m. δεινὸν γὰρ δὴ Ἑλληνας ὄντας μὴ κρατεῖν βαρβάρων et γρ. δεῖν γὰρ — βαρβάρων. 2. 27. δὲ om. n. 1b. ἄρχοντα. 2. 1b. μήκος. EBB. 28. Κασάνδραν. f, 1, E. 1b. ἀποσπάσαι. EB. 29. τῇ θεῷ om. n. 1b. βιάσασθαι. n. 30. γε om. E. 1b. σπῶσον. g. 1b. ἐς αὐτόν. 1, 2, φ, 4. ἐς αὐτήν. f, γ, p, ψ. 1b. ἐπιψεύδονται om. ἐς αὐτόν. EB. 1b. παραγαγεῖν. 2. ἐπαγαγεῖν. E, E. 1b. αὐτοῦ. g. 31. δὲ om. γ. 1b. πρὸς τὴν. δ. 32. τε δὴ. E, EB.

- 707 *σμφ̄ γενομένης ὁ μὲν ἤξιον ἑαυτοῦ εἶναι, ἃ εἶλεν, ὁ δὲ οὔτε ἀπεδίδου καὶ ἀσεβῆσαι αὐτὸν ἐς τὴν Ἀθηναῶν ἔφασκε. καθεῖντο δὲ τῷ Ἀγαμέμνονι λογοποιοὶ ἐς τὸ Ἑλληνικὸν διὰ τὸ αἰεὶ πρὸς τὸν Ἄλαντα ἔχθος, τὴν θεὸν πολλὰ καὶ ἄτοπα ἐπισημαίνειν ὑπὲρ τῆς κόρης καὶ ἀπολείσθαι τὴν στρα- 1*
- 3 *τιάν, εἰ μὴ ἀπολέσειεν αὐτόν. ὁ δὲ ἐνδυμηθεὶς, ὅπως Ἄλαντα μὲν ἀπώλεσεν ἄδικος κρῖσις, Παλα- 5*
- 5 *μήδη δὲ οὐδὲν ἢ σοφία ὤνησε τὸ μὴ οὐκ ἀποθανεῖν διαβληθέντα, ἀποδρᾶναι νύκτωρ ἐν πορθμείῳ οὐ μεγάλῳ χειμᾶνός τε καὶ ὡς ἔτυχεν, ὅτε δὴ πλέων εὐθὺ Τήνου τε καὶ Ἄνδρου πρὸς Γυρραῖς ἀπέθανεν. ἀγγελίας δὲ τοῦ πάθους ἐς τοὺς Ἀχαιοὺς ἐλθούσης ὀλίγους μὲν αὐτῶν σίτου ἄψασθαι, πάντας δὲ ὡς ἐπ' ἀνδρὶ ἀγαθῷ χεῖρας ἄρασθαι, προσεσχηκότας τε τῇ θαλάττῃ ἀνακαλεῖν αὐτόν καὶ ὀλοφύρεσθαι καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ὄργῃ ἔχειν μονοῦ χειρὶ πράξαντα τὴν ἀπώλειαν τοῦ 10*
- 10 *Ἄλαντος, ἐναγισμάτα τε αὐτόν τυχεῖν, ἃ μήπω ἐπηνέχθη πρότερον μήτε μὴν ὕστερον ἀνθρώπων τινί, μηδὲ ὀπόσους ναυμαχίαι ἀφανεῖς ἔσχον· ἐς γὰρ Λοκρίδα ναῦν, ἢ τὸν Ἄλαντα ἦγε, ξύλα νή- 15*
- 15 *σαντες, ὥσπερ ἐς πυράν, ἐσφαζαν μέλανα πάντα καὶ στειλαντες αὐτὴν ἰστίοις μέλασι καὶ τοῖς ἄλ- λοις, ὀπόσα ἐς το πλεῖν εὔρηται, ξυνεῖχον κείσασιν ἐς τε πνεῦσαι τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἄνεμον, ὃν περὶ ὄρθρον μάλιστα ἢ Ἰδη ἀποστέλλει, ἐπεὶ δὲ ἡμέρα διεφαίνετο καὶ κατῆι τὸ πνεῦμα, πῦρ ἐς 16*
- 16 *κοιλίην τὴν ναῦν ἐνήκαν. ἔπλει τε δὴ μετεωρίζουσα ἐς τὸ πέλαιος, καὶ οὐκ ἦλίου ἀνίσχοντος 17*
- 17 *αὐτῆ τε κατεφλέχθη καὶ ὀπόσα τῷ Ἄλαντι ἔφερον.*
- IX *Χείρωνά τε δὲ τὸν ἐν Πηλῷ γενέσθαι μὲν φησιν ἀνθρώπων ὅμοιον, σοφὸν δὲ καὶ λόγους καὶ ἔργα — θήρας τε γὰρ ποικίλης ἤπαιτο καὶ τὰ πολεμικὰ ἐπαίδευε καὶ ἰατροὺς ἀπέφαινε καὶ μουσικὸς ἦρμοτε καὶ δικαίους ἐποίει — βιωῖν τε ἐπὶ μήμιστον, φοιτῆσαι δὲ αὐτῷ Ἀσκληπιὸν Τελα- 708*
- 708 *μῶνά τε καὶ Πηλέα καὶ Θησέα, θαμίζειν τε καὶ Ἡρακλέα τῷ Χείρωνι, ὅτε μὴ ἀπάγοιεν αὐτόν οἱ ἄθλοισι. μετασχεῖν δὲ τῆς τοῦ Χείρωνος ὀμίλλας καὶ αὐτὸς φησι Παλαμήδει ἅμα καὶ Ἀχιλλεῖ καὶ Ἄλαντι.*
- X, 1 *Καὶ τὰ τοῦ Παλαμήδους ἄδε ἀπαγγέλλει· αὐτομαθῆ ἀφικέσθαι αὐτόν καὶ σοφίας ἤδη γυ- 25*
- 25 *γυμνασμένον καὶ πλείω γιγνώσκοντα ἢ ὁ Χείρων· πρὸ γὰρ δὴ Παλαμήδους ἄραι μὲν οὐκ ἦσαν οὐδαί, μνηῶν δὲ οὐκ ἔκλυον, ἐναιαντὸς δὲ οὐκ ἔκλυον ὄνομα ἦν τῷ χρόνῳ, οὐδὲ νόμισμα ἦν, οὐδὲ σταθμὰ καὶ μέτρα, οὐδὲ ἀριθμῶν, σοφίας δὲ οὐκ ἔκλυον ἔρωσ, ἐπεὶ μήποτ' ἦν γράμματα. βουλομένοι δὲ Χείρωνος ἰατρικὴν διδάσκειν αὐτόν „ἐγὼ“, ἔφη „ὦ Χείρων, ἰατρικὴν μὲν ἠδέως οὐκ οὐσαν ἔκλυον, εὔρημένην δὲ οὐκ ἀξιώ μανθάνειν, καὶ ἄλλως τὸ ὑπέροσον σου τῆς τέχνης ἀπήχθηται 2*
- 2 *μὲν Διὶ, ἀπήχθηται δὲ Μοῖραις, καὶ διήγειν ἂν τὰ Ἀσκληπιοῦ, εἰ μὴ ἐνταῦθα ἐβέβλητο.“ ὄντως 30*
- 30 *δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἐν Αὐλίδι πεττοὺς εὔρεν οὐκ ἔκλυον παιδιάν, ἀλλ' ἀγγίχουσι τε καὶ ἔσω σπουδῆς — τὸν δὲ λόγον, ὃς πολλοῖς τῶν ποιητῶν εἴρηται, ὡς στρατεύοι μὲν ἐπὶ Τροίαν ἢ Ἑλλάς, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν Ἰθάκῃ μανίαν πλάττειτο καὶ πρὸς ἀρότρῳ εἶη βούν ἵπκῳ ξυμβαλῶν Παλαμήδης τε αὐτὸς*

1. εἶχεν. f, γ, φ. εἶδεν. g. 2. καὶ λογοποιοί. ἜΒΒ. 3. τὴν δὲ θεὸν. 2. ib. ὑπὲρ om. 1. ib. ἀποθεῖσθαι. γ. Ἔ, ε. 4. ἀπολύσειεν et γο. ἀπολέσειεν. 2. ib. ὁ δὲ. f. ὁ δ'. g. 5. ib. ὅπως om. 2. ib. ἀδικῶ κρῖσις. 2. 7. κατεπα- τάθη. Ἔ. ib. ἐς suprasc. πρὸς. 2. 8. γενναίῳ τε καὶ ἀγαθῷ. Ἔ. ib. θαλάσση. γ, p, Ἔ. 9. μόνον ἐνεργῆ. 10. ib. χειρὶ om. p. ib. πράξαντα. f. 10. ἀνθρώπων μηδενί et γο. τινι. 2. ἀνθρώπων τινι. π. ἀνθρώπων μηδενί. 11. ἔσχον ἀφανεῖς. g. 12. ἐς om. 4. ib. αὐτοῖς et γο. αὐτὴν. 2. αὐτόν. o. 13. ὀπόσα om. j, n. ib. πλὴν. j, m. ib. ξυνεῖχον αὐτὴν. 2. 14. τοῦ περὶ. 2. ὅς περὶ. m. ib. δὲ ἡ ἡμέρα. 2, EB. ib. ἐς κοιλίην τὴν ναῦν. C. ἐς τὴν κοί- λην ναῦν. EB. 16. ἔφερον. f, g, 2. ἔφερε. g. 18. ἰατρούς. f, 2 (ubi γο. ἰατρικούς), δ, β. ἰατρικὰ et suprasc. οὐς ἰατρικὰ. γ, ψ, 2. ἰατρικούς. EB. ib. μουσικῆν. γ. 20. Θησέα καὶ Πηλέα. 2. ib. θαμίζειν τε. f. θαμίζειν δὲ. g. (om. β.) ib. μὴν. 2. ib. μετασχεῖν τε. ε. 21. τοῦ om. π. ib. Παλαμήδης. γ. 23. αὐτομαθῆ τε. h. ib. ἀφικέσθαι εἰς Τροίαν. h. 24. γὰρ Π. f, φ. γὰρ δὴ. γ, l, g. γὰρ δὴ τοῦ. g. ib. οὐσαν om. o. 25. νομίσματα. ju, m, b. 26. σταθμὰ et γο. σταθμὰ. 2. ib. ἀριθμοί. E. ib. σοφίας δὲ. f, γ, φ. σοφίας τε. g. ib. μήπω ποτέ. d. Fo: μήπω. 27. δὲ X. f, i, h. δὲ τοῦ X. g. ib. ἄλλα τε καὶ ἰατρικὴν. EB. ib. διδάσκειν αὐτὸν ἰατρικὴν. π. ib. ἐγὼ μὲν. β. ib. μὲν ἠδέως οὐκ οὐσαν ἂν εὔρον. 1. (μὲν om. γ.) μὲν ἠδέως ἂν οὐκ οὐσαν εὔρον. 1. ἠδέως μὲν ἂν οὐκ οὐσαν ἂν εὔρον. 2. ἠδέως μὲν οὐκ οὐσαν ἂν εὔρον. E. οὐκ οὐσαν μὲν ἠδέως ἂν εὔρον. 4, EB. 29. διήγειν suprasc. γο. ην (διήγειν) 2. 30. πιττοῦς. n. corr. al. m. ib. καὶ om. γ. 31. εὔρηται. j, n. ib. ὡς στρα- τεύοι — πλάττειτο om. γ. ib. ἐπὶ Τροίαν. f, j, n. ἐπὶ τὴν Τρ. g. 32. ὑποκρίνοιτο et γο. πλάττειτο. f.

ἐλέγξει τῷ Τηλεμάχῳ, οὗ φησιν ὑγιά εἶναι, προθυμότερα γὰρ δὴ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐς Αὐλίδα ἐλθεῖν
 καὶ ὄνομα ἦδη αὐτοῖ παραθεδόμεθα τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ δεινότητι, διενεχθῆναι δὲ αὐτὸν τῷ Παλα- 709
 μῆδει ἐντεῦθεν· ἐκλειψίς ἡλίου ἐν Τροίᾳ ἐγένετο καὶ ὁ στρατὸς ἄθυμοι ἦσαν λαμβάνοντες τὴν διο-
 σημίαν ἐς τὰ μέλλοντα, παρελθὼν οὖν ὁ Παλαμῆδης αὐτό τε τὸ πάθος τοῦ ἡλίου διεξήλθε καὶ
 ὅτι τῆς σελήνης ὑποτροχούσης αὐτὸν ἐξαμαυροῦται καὶ ἀγλὺν ἔλκει, „κακῶν δὲ εἴ τινα σημαῖνοι, 5
 ταῦτα δήπου“ ἔφη „οἱ Τρῶες πείσονται, οἱ μὲν γὰρ ἀδίκων ἤρξαν, ἡμεῖς δὲ ἀδικούμενοι ἤκομεν.
 προσήκει δὲ καὶ ἀνίσχοντι τῷ Ἠλίῳ εὐχεσθαι πῶλον αὐτῷ καταθύσαντας λευκὸν τε καὶ ἄνετον.“
 ταῦτα τῶν Ἀχαιῶν ἐπαινεσάντων, καὶ γὰρ ἤττητο τῶν τοῦ Παλαμῆδους λόγων, παρελθὼν ὁ
 Ὀδυσσεὺς „ἂ μὲν χρὴ θύειν“ ἔφη „ἢ ὅ τι εὐχεσθαι ἢ ὄτω, Κάλχας ἐρεῖ, μαντικῆς γὰρ τὰ τοι-
 αῦτα, τὰ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ εἴ τις τῶν ἀστρῶν ἀταξία τε καὶ τάξις, Ζεὺς οἶδεν, ὑφ' οὗ ταῦτα 10
 κειόσμηται τε καὶ εὐρῆται, σὺ δέ, Παλάμηδες, ἤττον ληρήσεις προσέχων τῇ γῆ μᾶλλον ἢ τὰ ἐν
 τῷ οὐρανῷ σοφίζόμενος.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Παλαμῆδης „εἰ σοφὸς ἦσθα, ὦ Ὀδυσσεῦ“, εἶπεν „ξυ-
 ηκας ἄν, ὅτι μηδεὶς ἂν δύναίτο λέγειν σοφόν τι περὶ τῶν οὐρανίων μὴ πλείω περὶ τῆς γῆς γι-
 γνώσκων. σὲ δὲ ἀπολελείφθαι τούτων οὐκ ἀπιστῶ, φασὶ γὰρ ὑμῖν τοῖς Ἰθακησίοις μήτε ὥρας μήτε
 148 γῆν εἶναι.“ ἐκ τούτων ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ἀπῆλθεν ὀργῆς πλέως, Παλαμῆδης δὲ ὡς πρὸς βασιλ- 15
 νοῦντα ἦδη παρασκευάζων ἑαυτὸν. ἐν ἐκκλησίᾳ δὲ ποτε τῶν Ἀχαιῶν ὄντων γέρανοι μὲν ἔτυχον πε- 3
 τόμεναι τὸν εἰωθότα αὐταῖς τρόπον, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐς τὸν Παλαμῆδην βλέψας „αἱ γέρανοι“ ἔφη
 „μαρτύρονται τοὺς Ἀχαιοὺς, ὅτι αὐταὶ γράμματα εὐρον, οὐχὶ σύ.“ καὶ ὁ Παλαμῆδης „ἐγὼ γράμ- 710
 ματα οὐχ εὐρον“ εἶπεν, „ἀλλ' ὑπ' αὐτῶν εὐρέθην· πάλαι γὰρ ταῦτα ἐν Μουσῶν οἴκῳ κείμενα
 εἶδειτο ἀνδρὸς τοιοῦτου. θεοὶ δὲ τὰ τοιαῦτα δι' ἀνδρῶν σοφῶν ἀναφαίνουσι. γέρανοι μὲν οὖν οὐ 20
 μεταποιοῦνται γραμμάτων, ἀλλὰ τάξιν ἐπαινοῦσαι πέτονται, πορεύονται γὰρ ἐς Λιβύην ξυνάψου-
 σαι πόλεμον σμικροῖς ἀνθρώποις, σὺ δ' οὐδὲν ἂν περὶ τάξεως εἴποις, ἀτακτεῖς γὰρ τὰς μάχας.“
 αἰτίαν δέ, οἶμαι, ξένη, Ὀδυσσεὺς εἶχεν, ὡς, εἴ που Ἐκτορα ἢ Σαρπηδόνα ἢ Αἰνείαν ἴδοι, κατα-
 λείπων τὴν τάξιν καὶ μεθιστάμενος πρὸς τὰ φραστῶν ἔχοντα τοῦ πολέμου. μειρακιώδης δὲ ἐπὶ τῆς
 ἐκκλησίας δόξας καὶ πρεσβύτερος νέου τοῦ Παλαμῆδους ἤττηθεις ἐπετείχιζεν αὐτῷ τὸν Ἀγαμέμ- 25
 νονα ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα τοὺς Ἀχαιοὺς μεθιστάντι. διενεχθῆναι δὲ πάλιν αὐτοὺς ἐκ τοιοῦτου 4
 148 φησί· λύκοι καταβαίνοντες ἐκ τῆς Ἰδῆς ἐσίοντο τὰ σκευοφόρα παιδάρια καὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ
 περὶ τὰς σκηνάς· ὁ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς ἐκέλευσεν ἀραμένους τόξα καὶ ἀκόντια φοιτᾶν ἐς τὴν Ἰδὴν
 ἐπὶ τοὺς λύκους, ὁ δὲ Παλαμῆδης „ὦ Ὀδυσσεῦ“, ἔφη „τοὺς λύκους ὁ Ἀπόλλων προοίμιον λου-
 μοῦ ποιεῖται καὶ τοξέυει μὲν αὐτούς, καθάπερ τοὺς ὀρέας τε καὶ τοὺς κύννας ἐνταῦθα, πέμπει δὲ 30
 τρότερον παρὰ τοὺς νοσήσοντας εὐνοίας ἔνεκα τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ φυλάξασθαι. εὐχόμεθα οὖν
 Ἀπόλλωνι Λυκίῳ τε καὶ Φυξίῳ, τὰ μὲν θηρία ταῦτα τοῖς ἑαυτοῦ τόξοις ἐξελεῖν, τὴν νόσον δὲ ἐς 711

1. δὴ om. β, γ. 3. διοσημίαν. γ, 2. γ, j, n. διοσημίαν. ζ. 4. τε om. γ. 6. κακῶν. f. κακά. ζ. ib. σημαῖνοι. f. 1, 4, praeter e, u. σημαῖνει suprasc. σημαῖνοι. 2. σημαῖνει. γ. 3, e, n, B. σημαῖνοιτο. E. 6. δήπου om. π. ib. ἔφη. 2. EB. ἔφη om. ζ. 7. δ' ἀνίσχοντι. γ, p. ib. καταθύσαντας et γρ. καταθύσαντες. 2. 8. ἤττητο. ε. ib. ὁ om. 2. 9. χρὴ om. γ. 10. εἴ τις. γ, l, d. ἦτις. ζ. 11. ἤττητο. 2, ε. 12. ὦ Ὀδ. εἶπεν C. εἶπεν, ὦ Ὀδ. EB. 13. μηδεὶς ἂν δύ-
 ναίτο λέγειν. σ. τ. π. τ. οὐρανίων. 1, 3, g et 4 ubi om. λέγειν. — μηδεὶς ἂν σ. τ. π. τ. οὐρανίων εἴποι et γρ. μηδεὶς
 ἂν δύναίτο λέγειν σ. τ. π. τ. οὐρ. 2. μηδεὶς — εἴποι. EB. 14. μήτε γῆν εἶναι. C. εἶναι μήτε γῆν. EB. 15. Παλα-
 μῆδης δὲ 1, 3, 4. ὁ δὲ Π. 2, EB. 16. ἐκ' ἐκκλησίας. 2. ib. πετόμεναι. γ. 17. ib. αὐταῖς. f, g, j, n. ἑαυταῖς. ζ.
 ib. Παλαμῆδην. γ, g. 18. τοῖς Ἀχαιοῖς. 2. ib. γράμματα om. g. ib. ἀλλ' οὐ σύ et γρ. οὐχὶ σύ. f. 19. εἶπεν om. 2.
 ib. εὐρέθην. g. 22. οὐδὲ. f. 23. Ὀδυσσεὺς. f, γ. ὁ Ὀδ. ζ. ib. εἶδοι. E. ib. καταλείπων. f, l, 2 ubi γρ. καταλείπων.
 E. e, n, π. καταλείπων. ζ. 24. εἰς τὰ. δ, β. ib. τῆς om. j. 25. δόξας om. n. ib. νέω. m. ib. τοῦ om. γ, p, ψ, g.
 26. μεθιστάντα. γ. μεθιστάντα et i suprasc. 2. ib. δὲ om. g, j. ib. πάλιν αὐτοῖς. 1, 3, 4. αὐτοῖς πάλιν. 2, EB.
 27. ἀπὸ τῆς. 2. 28. ἐκέλευεν. i, p, g, π. ib. τόξα τε. 2, d. 29. λύκους Ἀπ. δ. 30. ὀρέας καὶ. f. 31. ἐπὶ. π. ib. νο-
 σήσοντας. γ, g, 2, r ante corr. ε. ib. ἔνεκα. γ, EB. εἴνεκεν. 3. ib. εὐχόμεθα. γ. 32. Ἀπόλλων. g. ib. ἂν ἐξελεῖν ἔχειν
 et γρ. τόξοις ἀνελεῖν 2. inde ἂν ἐξελεῖν ἔχειν. ε. ib. τὴν δὲ νόσον. l.

αίλας, φασί, τρέψαι. καὶ ἡμεῖς δέ, ὧ ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπιμελώμεθα ἡμῶν αὐτῶν, δεῖ δέ τοις φυλαττομένοις τὰ λοιμῶδη διαίτης λεπτήης καὶ κινήσεων συντόνων. Ιατρικῆς μὲν γὰρ οὐχ ἠψάμην, σοφία δὲ καταληπτὰ ἅπαντα.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα τὴν μὲν τῶν κρεῶν ἀγορὰν ἐπέσχε καὶ τὰ στρατιωτικὰ τῶν σιτίων ἐκέλευσε παραιτήσασθαι, τραγῆμασι δὲ καὶ λαχάνοις ἀγροῖσι διῆγε τὸν στρατὸν πειθομένους αὐτῷ καὶ πᾶν τὸ ἐκ Παλαμῆδους θεῖόν τε ἡγουμένους καὶ χρησιμῶδες· καὶ γὰρ δὴ ὁ λοιμός, ὃν προῦλεγεν, ἐνέσκηψε μὲν ἐς τὰς Ἑλλησποντικὰς πόλεις ἀρξάμενος, φασίν, ἐκ τοῦ Πόντου, προσέπεσε δὲ καὶ τῷ Ἴλλω, τῶν δὲ Ἑλλήνων οὐδενὸς ἤψατο καί τοι στρατοπεδεύοντων ἐν γῆ νοσοῦση. πρὸς γὰρ τῇ διαίτῃ καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν ὧδε ἐσοφίσατο· καθελκύσας ἑκατὸν ναῦς ἐνεβίβαξε τὸν στρατὸν κατὰ μέρος ἐρέττοντάς τε καὶ ἀμιλλωμένους ἀλλήλοις ἢ ἀκρωτήριον περιβα-
10 λειν ἢ σκοπέλου ἄψασθαι ἢ προκατάραι τῶν πέλας ἐς λιμένα τινὰ ἢ ἀκτὴν, ἔπεισε δὲ καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα προθεῖναι σφισι τοῦ ταχυναντεῖν ἄθλα. χαίροντες οὖν ἐγυμνάζοντο καὶ ξυνιέντες τοῦ ὑγαινεῖν· καὶ γὰρ ἐδίδασκεν αὐτούς, ὅτι τῆς γῆς παραφθορίας τε καὶ οὕτως ἐχούσης ἡδίων ἢ θάλαττα καὶ ἀσφαλεστέρα ἀναπνεῖν. ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν σοφίας ἀριστεία ἐστεφανοῦτο ὑπὸ τῶν Ἑλ-
5 λήνων, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀτίμως τε ἡγεῖτο πράττειν καὶ πανουργίας ὅ τι εἶχεν, ἐπὶ τὸν Παλαμῆδην ἔστρεφεν. ἐπὶ τούτοις ὁ Πρωτεσίλεως τοιαῦτα ἀπαγγέλλει· τὸν Ἀχιλλεῖα στρατεύοντα ἐπὶ τὰς νή-
712 σους καὶ τὰς ἀκταίας πόλεις αἰτῆσαι τοὺς Ἀχαιοὺς ξὺν Παλαμῆδει στρατεύσαι. ἐμάχοντο δὲ ἔ μὲν Παλαμῆδης γενναίως καὶ σωφρόνως, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς οὐ καθεκτῶς, ὁ γὰρ θυμὸς ἐξαιρῶν αὐ-
τὸν ἐς ἀταξίαν ἤγεν· ὅθεν ἔχαιρε τῷ Παλαμῆδει ξυνασπίζοντι καὶ ἀπάγοντι μὲν αὐτὸν τῆς φο-
20 ρᾶς, ὑποτιθέμενῳ δὲ, ὡς χρὴ μάχεσθαι. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐρῆκει λεοντοκόμῳ λέοντα γενναῖον προ-
νόντι τε καὶ ἐγείροντι, καὶ οὐδὲ ἐκκλίνων ταῦτα ἔπραττεν, ἀλλὰ καὶ βάλλον καὶ φυλαττόμενο-
βέλη καὶ ἀσπίδα ἀντερειδῶν καὶ διώκων στίφος. ἐξέπλευσαν μὲν δὴ χαίροντες ἀλλήλοις, εἶποντο δὲ αὐτοῖς Μυρμιδόνες τε καὶ οἱ ἐκ Φυλακῆς Θετταλοὶ. ταχθῆναι γὰρ μετὰ ταῦτα τὴν ἑαυτοῦ δύναν-
μιν φησιν ὁ Πρωτεσίλεως ὑπὲρ Ἀχιλλεῶς καὶ Μυρμιδόνας οὕτως ὀνομασθῆναι πάντας Θετταλοὺς. α-
μὲν οὖν πόλεις ἠλίσκοντο καὶ εὐδόκιμα τοῦ Παλαμῆδους ἔργα ἀπηγγέλλετο ἰσθμῶν διορυχαὶ κα-
25 ποταμοὶ ἐς τὰς πόλεις ἐπιστρεφόμενοι καὶ σταυροὶ λιμένων καὶ ἐπιτειχίσματα νυκτομαχία τε ἢ περὶ
Ἄβυδον, ὅποτε τρωθέντες ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἀνεχώρησεν, ὁ Παλαμῆδης δὲ οὐκ ἀπέπειεν, ἀλλὰ πρὸ
6 μέσσην ἐστάναι νύκτα, εἶλε τὸ χωρίον. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐν Τροίᾳ ξυνετίθει λόγους πρὸς τὸν Ἀγα-
μέμνονα ψευδεῖς μὲν, πιθανοὺς δὲ πρὸς τὸν εὐήθως ἀκούοντα, ὡς ἐρῆμὴ μὲν Ἀχιλλεὺς τῆς τῶν
Ἑλλήνων ἀρχῆς, μαστροπῷ δὲ τῷ Παλαμῆδει χρῆτο „καὶ ἀφίξονται μὲν“ ἔφη „μικρῶν ὕστερο
30 σοὶ μὲν βοῦς τε ἀπάγοντες καὶ ἵππους καὶ ἀνδράποδα, ἑαυτοῖς δὲ χρήματα, οἷς ὑποποιήσονται
δῆπου τοὺς δυνατοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ σέ· Ἀχιλλεῶς μὲν οὖν ἀπέχεσθαι χρὴ καὶ γινώσκοντα
713 αὐτὸν φυλάττεσθαι, τὸν σοφιστὴν δὲ ἀποκτεῖναι τοῦτον. εὐρηται δὲ μοι κατ' αὐτοῦ τέχνη, δι' ἣ
μισηθήσεται τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀπολεῖται ὑπὲρ αὐτῶν.“ καὶ διεξῆλθεν, ὡς ἠτοιμάσται αὐτ-
τὰ περὶ τὸν Φρύγα καὶ τὸ χρυσίον τὸ ληφθὲν ὑπὸ τῷ Φρυγί, σοφῶς δὲ τούτων ἐπινενοῆσθαι δ·

1. ἡμεῖς. p. ib. ἡμῖν. γ. ib. δεῖ γὰρ. EB. 2. γὰρ om. j, e, n. 3. δὲ καὶ. 2. ib. καὶ εἰπὼν. f. εἰπὼν. γ. 5. 1 e, n. 6. Ἑλλησποντικῶς. 2. ib. ἀρξάμενος δὲ. β, o. ib. φησίν. g. 7. προσέπεσε καὶ. e, o. 8. γρ. ἐν τῇ νοσοῦσῃ 2. inde o accepit τῇ. ib. ἐσοφίσατο. 2, E. 9. τὴν στρατιάν et γρ. τὸν στρατὸν. 2. 10. σκοπέλον. n. 11. προσθεῖναι b, j. ib. το ὑγαινεῖν. g. suprascr. τοῦ. τὸ ὑγαινεῖν. γ. 12. παραφθορίας. γ. ib. τε om. 2. 13. θάλασσα. f. ib. ἀριστερῶς ἐστεφανοῦτο. γ. 14. Παλαμῆδη. 2. 15. ἔστρεφεν p, ubi στ suprasc. 17. τε καὶ. 2, e, n, EB. 18. μὴ ἀπάγοντε 2 (γρ.), 4, B. ib. ἀπὸ τῆς. 4, o, B. ὑπὸ τῆς. e. ib. φθορᾶς. l, 2, g. 19. δὴ ἐρῆμῃ. b, j n. 20. τε om. f, n. γε. j ib. ἐλινύσων et γρ. ἐκκλίνων. 2. ib. ἀλλὰ βάλλον. p. 21. στίφος. EB. 23. τε om. f. ἐκ om. f. ib. μὲν γὰρ. 2 δὲ. EB. 23. φησιν om. f. ib. οὕτως δ'. o. ib. ὀνομασθῆναι. g. 24. τὰ ἔργα. 2, EB. ib. διορυχαί. γ. g, o. 26. ἀπότ. καὶ. 2, EB. ib. περὶ μέσσην ἐστῶς. δ. 27. ξυνετίθη. γ. 28. τοὺς ἐ. ἀκούοντας. ψ. ib. εὐθέως. 2. ib. μὲν Ἀχιλλεὺς f. μὲν ὁ Ἀχ. γ. 30. μὲν om. 2, δ. ib. τε om. l, δ. 31. οὖν om. m. ib. γινώσκοντα. j, e, n. 33. τε om. n. 34. ὁμοῦ τῷ Φρυγί et γρ. ὑπὸ τῷ Φρ. 2. inde o habet ὁμοῦ τ. Φ. ib. ὑπονενοῆσθαι. d.

κούντων και ξυντιθεμένου τῇ ἐπιβουλῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος „ἄγε δὴ, ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „τὸν μὲν Ἀχιλλεῖα φύλαττέ μοι περὶ τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἔστι νῦν, τὸν Παλαμῆδην δὲ ὡς τειχομαχῆσοντα τῷ Πίῳ και μηχανὰς εὐρήσοντα μεταπέμψου ἐνταῦθα· ἄνευ γὰρ τοῦ Ἀχιλλεῶς ἦκαν οὐκ ἔμοι μόνον ἔσται ἀλατός, ἀλλὰ και ἄλλω ἦττον σοφῶ.“ ἔδοξε ταῦτα και ἔπλεον οἱ κήρυκες ἐς Λέσβον, ἐλαώκει δὲ οὐπω πᾶσα, ἀλλ’ ὠδὲ τὰ περὶ αὐτὴν εἶχεν· πόλις Αἰολίς Λυρνησὸς ἀπέειτο τειχῆρης τὴν φύσιν και οὐδὲ ἀτείχιστος, ἢ φασὶ τὴν Ὀρφείως προσενεχθῆναι λύραν και δοῦναί τινα ἠχὴν ταῖς πέτραις, και μεμούσεται ἔτι και νῦν τῆς Λυρνησοῦ τὰ περὶ τὴν θάλατταν ὑπ’ ᾠδῆς τῶν πετρῶν· ἐνταῦθα προσκαθημένων δεκάτην ἡμέραν, χαλεπὸν γὰρ ἦν ἀλῶναι τὸ χωρίον, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ κήρυκες τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐδόκει δὲ πείθεσθαι και τὸν μὲν καταμένειν, τὸν Παλαμῆδην δὲ ἀπιέναι, και ἀπῆλθον ἀλλήλων δακρύοις ἄμα. ἐπεὶ δὲ κατέπλευσεν ἐς τὸ στρατόπεδον και τὰ τῆς στρατιᾶς ἀπήγγειλεν ἀνατιθεὶς ἅπαντα Ἀχιλλεῖ, „ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „κελεύεις με τειχομαχεῖν τῇ Τροίᾳ; ἐγὼ δὲ μηχανήματα μὲν γενναῖα ἠγοῦμαι τοὺς Αἰακίδας και τὸν Καπανέως τε και Τυδείας και τοὺς Λοκροὺς Πάτροκλόν τε δήπου και Αἰαντα, εἰ δὲ και ἀψύχων μηχανημάτων δεῖσθε, ἦδη ἠγγείσθε τὴν Τροίαν τό γε ἐπ’ ἔμοι κείσθαι.“ ἀλλ’ ἔφθησαν αὐτὸν αἱ Ὀδυσσεῶς μηχαναὶ σοφῶς ξυντεθειῖσαι και χρυσοῦ μὲν ἦτταν ἔδοξε, προδότης τε εἶναι καταψεύσθη, περιαχθεὶς δὲ τῷ χεῖρι κατελειδώθη βαλλόντων αὐτὸν Πελοποννησίαν τε και Ἰθακησίαν, ἣ δὲ ἄλλη Ἑλλάς οὐδὲ ἐώρα ταῦτα, ἀλλὰ και δοκοῦντα ἀδικεῖν ἠγάπα. ὦμόν και τὸ ἐπ’ αὐτῷ κήρυγμα· μὴ γὰρ θάπτειν τὸν Παλαμῆδην μηδὲ ὀσιοῦν τῇ γῆ, ἀποθνήσκειν δὲ τὸν ἀνελόμενόν τε και θάψαντα. κηρύττοντος δὲ ταῦτα τοῦ Ἀγαμέμνονος Αἴας ὁ μέγας ἐπιρρήφας ἑαυτὸν τῷ νεκρῷ πολλὰ μὲν δάκρυα περὶ αὐτῷ ἀφῆκεν, ἀναθέμενος δὲ αὐτὸν διεξέπεισε τοῦ ὀμίλου γυμνῷ τῷ ξίφει και ἐτοίμῳ· θάψας οὖν, ὡς ἐκός ἦν, τὸν εἰρηγόμενον οὐ προσῆει τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ βουλῆς ἢ γνώμης ἠπατετο, οὐδὲ ἐξῆει ἔτι ἐς τὰς μάχας Ἀχιλλεῶς τε ἀφικόμενου μετὰ τὴν τῆς Χερρονήσου ἄλωσιν ἄμφω ἐπὶ τῷ Παλαμῆδει ἐμήνισαν· ὁ μὲν Αἴας οὐκ ἐπὶ πολὺ, ὡς γὰρ ἦσθετο τῶν ξυμμάχων κακῶς πραττόντων, ἠλγησέ τε και τὴν ὀργὴν μετέθηκεν, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἀπεμήκυνε τὴν μῆνιν, ὠδὴν τε γὰρ τῆς λύρας τὸν Παλαμῆδην ἐπεποιήτο και ἦδεν αὐτόν, ὅσα τοὺς προτέρους τῶν ἠρώων, ἐδειτό τε δὲ ὄναρ ἐφίστασθαι οἱ σπένδων ἀπὸ κρατήρος, οὐ Ἐρμῆς ὑπὲρ ὀνειρώων πίνει. ἔοικέ τε ὁ ἦρωσ οὗτος οὐκ Ἀχιλλεῖ μόνον, ἀλλὰ και πᾶσιν, οἷς ῥώμης τε και σοφίας ἔρωσ, παρέχειν ἑαυτὸν ζήλου τε και ᾠδῆς ἄξιον, ὃ τε Πρωτεσίλεωσ, ἐπειδὰν ἐς μνήμην αὐτοῦ ἀφικώμεθα, ἀστακτὶ δακρύει τὴν τε ἄλλην ἀνδρείαν τοῦ ἦρω ἐπαινωῶν και τὴν ἐν τῷ θανάτῳ· οὐ γὰρ δὴ ἱκετεύσαι τὸν Παλαμῆδην, οὐδὲ οὐκ ἐπὶ τὸν τι εἰπεῖν οὐδὲ ὀδύρασθαι, ἀλλ’ εἰπῶν „ἐλεῶ σε, ἀλήθεια, σὺ γὰρ ἐμοῦ προαπόλωλασ“ ὀπέσχε τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις οἷον ξυνιεύς, ὅτι ἡ δίκη πρὸς αὐτοῦ ἔσται.

Φ. Ἔστι και τὸν Παλαμῆδην ἰδεῖν, ἀμπελουργέ, καθάπερ και τὸν Νέστορα εἶδον και τὸν Σθίνελον ἢ οὐδὲν περὶ τῆς ιδέας αὐτοῦ ὁ Πρωτεσίλεωσ ἐρμηνεύει;

1. ξυντιθεμένου. 2. ξυνθεμένου. 3. ib. ἔφη, ὦ β. g. ib. μὲν δὴ. m. 2. παρὰ. f, γ, g, j et 2 (γφ. παρὰ).
 4. πόλεωσ. f. ib. Παλαμῆδη. γ. E. 5. ἔστιν. γ. ἔσται. e. r. om. 4. 5. δὲ που οὐπω. 2. ib. ἀλλ’ οὐτω. b. ἀλλ’
 οὐπω. j, e, n. ib. Αἰολίς. om. f. ib. Λυρνησοσ. EB. ib. και τειχῆρης. g. 6. φησί. γ. ib. λύραν. om. o. ib. ἠχῶ. o.
 7. ὑπὸ τῆς ᾠδῆσ. EB. 8. ἦν. om. γ. 9. τὰ παρὰ. EB. ib. τὸν. om. 4. τον δὲ Π. 2. ib. Παλαμῆδη. γ, 2, EB. 10. κα-
 τέπλευσαν. d, e. 11. στρατείας. 1, g, 2. στρατιᾶσ. γ. ib. ἀνατιθεὶς ἅπαντα Ἀχιλλεῖ. C. Ἀχ. πάντα ἀν. EB. 13. τε
 om. δ, π. 14. ἠγγείσθε ἦδη. π. ib. τὴν Τρ. τό γε ἐπ’ ἔμοι κείσθαι. 1, 3, 4. (τό om. γ.) κείσθαι τὴν Τρ. τό γε ἐπ’
 ἔμοι. 2, EB. ib. ἀλλὰ. E. 15. προδότης τε. 1, 3. προδότης δὲ. 2, 4, EB. 16. βαλόντων. g, b. ib. Ἑλλάσ. g.

18. ἀνελόμενός τε και θάψας. EB. 20. διεξέπεισε. φ. διεξέπεισε. B. διεξέπεισε. 3. 21. ἦν. om. j, n. 22. ἔτι. om. l.
 ib. τὴν. om. g. ib. Χερρονήσου. p. 23. ἐπὶ τὸ πολὺ. f. 24. ἠλγησέ τε. C. ἠλέησέ τε. EB. 25. ἀπεμήκυνε. 2. ἐπεμή-
 κυνε. 3. ib. τε. om. f. ib. ἔδει τότε. f. ib. δὲ ὄναρ. γ. 26. ἦρωσ αὐτόσ. f, γ. 28. γνώμην. d. ib. αὐτοῦ. om. o.
 29. τοῦ ἦρω ἐπαινωῶν. f, 3, b. ἐπαινωῶν τοῦ ἦρω. 3. ib. τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ Παλαμῆδης. e. 30. ἐλαιῶ. γ. 31. ὑπέ-
 σθη. n. ὑπέσθη. Saltn. ib. πρὸς αὐτοῦσ. 1, g, δ, EB.
 32. καθάπερ τὸν. m, o. ib. και Σθ. 2.

Ἄ. Ὑπάρχει, ξένη, καὶ ὄρα· μέγεθος μὲν τοίνυν αὐτὸν κατὰ *Αἰαντα* τὸν μείζω γενέσθαι κάλλος δὲ Ἀχιλλεῖ τε ἀμιλλᾶσθαι καὶ Ἀντιλόχῳ καὶ ἑαυτῷ φησὶν ὁ Πρωτεσίλαος καὶ Εὐφύροβῳ τὰ Τρωί, γένεια μὲν γὰρ αὐτῷ ἀπαλὰ ἐκφύεσθαι καὶ ξὺν ἐπαγγελίᾳ βοστρύχων, τὴν κόμην δὲ ἐν χρόνῳ εἶναι, τὰς δὲ ὀφρῦς ἐλευθέρας τε καὶ ὀρθὰς καὶ ξυμβαλλούσας πρὸς τὴν ῥίνα τετραγώνον τε οὐσαν καὶ εὐβεβηκυῖαν. τὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν νοῦν ἐν μὲν ταῖς μάχαις ἄτρεπτόν τε φαίνεσθαι καὶ γοργόν, ἐν δὲ τῇ ἡσυχίᾳ φιλέταιρόν τε καὶ εὐπροσήγορον τὰς βολάς. λέγεται δὲ καὶ μεγίστοις ἀνθρώπων ὀφθαλμοῖς χρῆσασθαι. καὶ μὴν καὶ γυμνὸν φησὶ τὸν Παλαμῆδην μέσα φέρεσθαι βαρέος ἀθλητοῦ καὶ κούφου καὶ ἀνύχμου περὶ τῷ προσώπῳ ἔχειν πολλὴν ἡδῶ τῶν Εὐφύροβου πλοκάμων τῶν χρυσῶν· ἀνύχμου δὲ ἐπεμεμέλητο ὑπὸ τοῦ καθεῦδεν τε, ὡς ἔτυχεν, ἀλλίξεσθαι τε πολλακίς ἐν τῇ ἀκρωνυχίᾳ τῆς Ἰθῆς ἐν σχολῇ τῶν πολεμικῶν· τὴν γὰρ κατάληψιν τῶν μετεώρων ἐντεῦθεν ἀπὸ τῶν ὑψηλοτάτων οἱ σοφοὶ ποιοῦνται. ἦγε δὲ ἐς Ἴλιον οὔτε ναῦν οὔτε ἄνδρα, ἀλλ' ἐν πορθμείῳ ξὺν Οἴακ τῷ ἀδελφῷ ἔπλευσε πολλῶν, φασί, βραχιόνων ἀντάξιον ἑαυτὸν ἡγούμενος. οὐδὲ ἀκόλουθος ἦ ἀπὸ οὐδὲ θεράπων οὐδὲ Τέκμησά τις ἢ Ἴφις λούουσά τε καὶ στρωνύσα τὸ λέχος, ἀλλ' αὐτοῦ γὼς βίος καὶ ἔξω τοῦ κατεσκευάσθαι. εἰπόντος γοῦν ποτε πρὸς αὐτὸν Ἀχιλλέως „ὦ Παλάμη 10 δεῖς, ἀγροικότερος φαίνῃ τοῖς πολλοῖς, ὅτι μὴ πέπασαι τὸν θεραπεύοντα“ „τί οὖν“, ὦ Ἀχιλλεῦ ταῦτα;“ ἔφη τῷ χεῖρε προτείνας ἄμφω. διδόντων δὲ αὐτῷ τῶν Ἀχαιῶν ἐκ δασμοῦ χρήματα καὶ κελύοντων αὐτὸν πλουτεῖν „οὐ λαμβάνω“, ἔφη „κἀγὼ γὰρ ὑμᾶς κελεύω πένεσθαι καὶ οὐ κείθεσθε“. ἐρομένου δὲ ποτε αὐτὸν Ὀδυσσεῶς ἐξ ἀστρονομίας ἦκοντα „τί πλέον ἡμῶν ὄρας ἐν τῷ οὐρανῷ;“, „τοὺς κακοὺς“ εἶπεν. ἀμείνων δ' ἂν ἦν τοὺς Ἀχαιοὺς ἐκδιδάξας, ὅτι ποτὲ τῶν τρόπων 20 φανεροὶ οἱ κακοί· οὐ γὰρ ἂν προσήκοντο τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπαντλοῦντα αὐτῷ ψευδεῖς οὕτω καὶ πανοῦργους τέχνας. τὸ δὲ λεγόμενον πῦρ ὑπὸ Ναυπλίου περὶ κοίλην Εὐβοίαν ἐπὶ τοὺς Ἀχαιοὺς ἀρθῆναι ἀληθές τε φησὶν εἶναι καὶ ὑπὲρ Παλαμῆδους ἐκ Μοιρῶν πεπράχθαι καὶ Ποσειδῶνος, ἴσως ξένη, μηδὲ βουλομένης τῆς Παλαμῆδους ταῦτα ψυχῆς, σοφὸς γὰρ ἂν ξυνηγίνωσκε πού αὐτοῖς τῇ ἀπάτης. ἔθαψαν δὲ αὐτὸν Ἀχιλλεύς τε καὶ Ἄλας ἐς τὴν ὕμορον τῇ Τροίᾳ τῶν Αἰολέων ἠπειρον 25 ὑφ' ἧν καὶ ἱερὸν αὐτῷ τι ἐξφοδομήτο μάλα ἀρχαῖον καὶ ἄγαλμα Παλαμῆδους ἴδρυται γενναῖόν τε καὶ εὐοπλον, καὶ θύουσιν αὐτῷ ξυνιόντες οἱ τὰς ἀκταίας οἰκοῦντες πόλεις. μαστεύειν δὲ χρὸ τὸ ἱερὸν κατὰ Μῆθυμνάν τε καὶ Λεπέτυμνον, ὄρος δὲ τοῦτο ὑψηλὸν ὑπερφαινεται τῆς Λέσβου.

XI
 717 Τὰ δὲ Ὀδυσσεῶς οὕτωςι φράζει· γενέσθαι μὲν αὐτὸν ῥητορικώτατον καὶ δεινόν, εἴρων δὲ καὶ ἐραστὴν φθόνου καὶ τὸ κακῆθες ἐκαινοῦντα κατηφῆ τε αἰεὶ καὶ οἶον ἐπεσκεμμένον, τὰ καλέμια τε δοκοῦντα μᾶλλον γενναῖον ἢ ὄντα, οὐ μὴν ἐπιστήμονα ὀπλίσεως ἢ τοῦ τάξει ναυμαχίᾳ τε καὶ τειχομαχίᾳ καὶ αἰχμῆς καὶ τόξων ἔλξεως. τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ εἶναι πολλὰ μὲν, οὐ μὴν θαυμάσαι ἄξια πλὴν ἐνός, τοῦ ἐς τὸν ἵππον τὸν κοῖλον, οὐ τέκτων μὲν Ἐπειὸς σὺν Ἀθηναῖς ἐγένετα Ὀδυσσεὺς δὲ εὐρετής, καὶ ἐν αὐτῷ δὲ λέγεται τῷ λόχῳ θαρσαλεώτερος ὀφθῆναι τοῦ πλήρωματος

1. ὑπάρξει. γ. ib. κατὰ μέγεθος. e. ib. κατὰ τὸν Αἰαντα. 2. EB. 2. καὶ αὐτῷ. nic, m, o. αὐτῷ. s, ju, B. ib. αὐτῷ Πρωτεσίλαῳ. 2. 3. τὴν κόμην δὲ. 1, g. τὴν δὲ κόμην. 3, B. τὴν κόμην τε. 2, e. τὴν κόμην. d. 4. ξυμβαλλούσας. 2, 6. βολάς. γ, 2, e. 7. φασί. γ, 1, g. ib. βαρέως. γ, o, B. 8. ἀνύχμου. γ. γρ. ὀπλίτου. 2. 9. ἀνύχμων. γ. ib. ἐπεμεμέλητο. γ. ib. ἐπιμεμέλητο. ψ, 2. 10. ἀκρωνυχίᾳ. f. 11. Ἴακ. 2. 12. φησί. o, B. 13. Τέκμησά. 2. ib. τε καὶ 2, e. τε om. 4. τε ἦ. o, B. ib. στρωνύσα. 1. στρωνύσα. ζ. 14. κατασκευάσθαι. 2. ib. ποτε om. d. ib. ὦ Παλάμη. f. 15. πέπασαι. p. πέπασαι. g. κέκτησαι. ψ, 2, B. ib. θεραπεύοντα. n. ib. τί οὖν, ὦ Ἀχ. ταῦτα ἔφη. C (ταῦτα ἔφη om. f.) τί οὖν ταῦτα, ἔφη, ὦ Ἀ. EB. 16. προτείνας ἄμφω. γ, i, 3. ἄμφω προτείνας. ζ. 18. ποτε om. l. 21. εὐνοίαν. m. 22. τε om. β. ib. ὑπὸ M. 2, E. 23. τῆς Π. ψυχῆς. f. τῆς Π. ταῦτα ψυχῆς. γ, 3, b, j. τῆς Π. ψυχῆς ταῦτα. 2. ταῦτα τῆς Π. ψυχῆς. l, g, d, e, n. τῆς τοῦ Π. ταῦτα ψυχῆς. EB. ib. τε αὐτοῖς. 2. 24. ἔθαψε δὲ. 2, e. ἔθαψάν τε. π. 25. ἐφ' ὧν ei γρ. ὑφ' ἧν. 2. ib. Fo: ἐξφοδομήται. 26. τε om. n, e. ib. δὲ χρῆ. 1, 4. τε χρῆ. 2, 3, EB. 27. Λέπυρον. 2.

29. ἐραστὴν. β. ib. φθόνον. γ. 30. τε om. m. ib. μάλα. γ. ib. ὀπλίσεως. γ. 31. εἶναι om. d. ib. πολλὰ μὲν. C. μὲν πολλὰ. EB. 32. σὺν Ἀθ. f. 33. ὁ Ὀδ. g. ib. λέγεται om. g. ib. θαρσαλεώτερος. C. θαρσαλεώτατος. EB.

ἐς Ἴλιον μὲν οὖν παρηβηκῶς ἦλθεν, ἐς Ἰθάκην δὲ γεγηρακῶς· μακροτέρα γὰρ ἐχρήσατο τῇ ἄλλῃ
 διὰ τὸν πόλεμον, ὃς πρὸς τοὺς Κίκονας αὐτῷ διεπολεμήθη κατατρέχοντι τὰ ἐπὶ θαλάττῃ τοῦ
 Ἰσμάρον. τὰ γὰρ Πολυφήμου καὶ Ἀντιφάτου καὶ Σκύλλης καὶ τὰ ἐν Αἴδου καὶ ὀπόσα αἱ Σειρή-
 νες ἦδον, οὐδὲ ἀκούειν ξυγχαρεῖ ὁ Πρωτεσίλεως, ἀλλ' ἐπαλείφειν ἡμᾶς κηρὸν τοῖς ὠσὶ καὶ παραι-
 τεῖσθαι αὐτὰ οὐχ ὡς οὐ πλεῖα ἡδονῆς καὶ ψυχαγωγῆσαι ἱκανά, ἀλλ' ὡς ἀπίθανά τε καὶ παρευρη-
 μένα, καὶ τὴν νῆσον δὲ τὴν Ὀρνυγίαν καὶ τὴν Αἰαίαν καὶ ὡς ἦσαν αὐτοῦ αἱ θεαί, παραπλεῖν κε-
 λεύει καὶ μὴ προσορμίζεσθαι τοῖς μύθοις· ἔξωρόν τε γὰρ τῶν ἐρωτικῶν εἶναι τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ
 ὑπόσιμον καὶ οὐ μέγαν καὶ πεπλανημένον τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τὰς ἐννοίας τε καὶ ὑπονοίας. ἐν-
 θυμουμένῳ γὰρ ἐάκει, τοῦτο δὲ ἄχαρι ἐς τὰ ἐρωτικά. οἶος μὲν δὴ οἶον καὶ ὡς σοφώτερόν τε καὶ
 ἀνδρείότερον ἑαυτοῦ τὸν Παλαμῆδην ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέκτεινεν, ἱκανῶς ἐκ τούτου διδάσκει ὁ Πρω-
 τεσίλεως, ὅθεν καὶ τὸν θρῆνον τὸν παρ' Εὐρυπιδῆ ἐπαινεῖ, ὅποτε Εὐρυπιδῆς ἐν Παλαμῆδους
 μέλεσιν

718

ἐκάνετε, φησὶν, ἐκάνετε τὸν πάνσοφον, ὃ Λαναοί,
 τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσῶν

καὶ τὰ ἐφεξῆς μᾶλλον, ἐν οἷς φησι καὶ ὅτι πεισθέντες ἀνθρώπων δεινῷ καὶ ἀναιδεῖ ταῦτα δράσειαν. 15

Αἴταντα δὲ τὸν Τελαμῶνος ἐκάλουν οἱ Ἀχαιοὶ μέγαν οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, οὐδ' ἐπειδὴ
 μείων ὁ ἕτερος, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἔκραττε, καὶ ἐποιούντο αὐτὸν ξύμβολον τοῦ πολέμου ἀγαθὸν ἐκ πα-
 τρώου ἔργου· τὸν γὰρ Λαομέδοντα τὸν Ἡρακλῆα ἀπατήσαντα μετῆλθε ξὺν Ἡρακλεῖ ὁ Τελαμῶν
 καὶ αὐτῷ Ἰλίῳ εἶλεν. ἔχαιρον μὲν οὖν αὐτῷ καὶ ἀόπλω, πελώριος γὰρ τις ἦν καὶ ὑπὲρ τὴν στρα-
 τιᾶν πᾶσαν καὶ φρόνημα αἰῶν εὐνήϊόν τε καὶ σῶφρον, ὀπλισμένον δὲ ἐξεκρέμαντο μετέωρόν τε 20
 βαίνοντος ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τὴν ἀσπίδα εὐ μεταχειριζομένου τοσαύτην οὖσαν βλέποντός τε χα-
 ροκοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπὸ τὴν κόρυν, οἶον οἱ λέοντες ἐν ἀναβολῇ τοῦ ὀρμηῆσαι, τὰς μάχας δὲ
 πρὸς τοὺς ἀρίστους ἐποιεῖτο Λυκίους μὲν καὶ Μυσοὺς καὶ Παιονας ἀριθμοῦ φάσκων ἕνεκα ἐς
 Τροίαν ἦκειν, τοὺς δὲ τουτῶν ἡγεμόνας ἀξιωμαχοὺς τε ἡγούμενος καὶ οἶους ἀποκτείναντι μὲν
 ὄνομα δοῦναι, τρωθέντι δὲ οὐκ ἄδοξον τραῦμα, πολέμιόν τε ἔλῶν ἀπείχετο τῶν ὄπλων· τὸ μὲν 25
 γὰρ ἀποκτείνειν ἀνδρὸς εἶναι, τὸ δὲ σκυλεύειν λαποδύτου μᾶλλον. ἀκόλαστον δὲ οὐδὲν οὐδὲ ὑβρι-
 στικὸν ἐφθέργετο ἂν οὐδεὶς ἐν ἐπηρόφῳ τοῦ Αἴαντος, οὐδὲ ὀπόσοις ἦν διαφορὰ πρὸς ἀλλήλους,
 ἀλλὰ καὶ θάκαν ὑπεκρίσαντο αὐτῷ καὶ ὀδῶν ὑπεξίσταντο οὐχ οἱ πολλοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς
 εὐδοκίμου μοίρας. πρὸς δὲ Ἀχιλλεῖα φίλα ἦν αὐτῷ καὶ βασκαίνειν ἀλλήλοις οὔτε ἐβούλοντο οὔτε
 ἐπεφύκεισαν, τὰς τε λύπας, ὀπόσαι περὶ τὸν Ἀχιλλεῖα, εἰ καὶ μὴ μικρῶν ἕνεκεν ἐγίνοντο, πάσας 30
 ἐπείρανε τὰς μὲν ὡς ἂν ξυναλγῶν τις, τὰς δ' οἶον ἐπιπλήττων, καθημένων τε ὁμοῦ καὶ βαδιζόν-

XII, 1

719

1. παρηβηκῶς. β. ib. ἐς Ἰθάκην δὲ. γ. ἐς δὲ Ἰθ. ζ. ib. ἄλλῃ et γφ. τῇ ἄλλῃ. 2. τῇ ἄλλῃ. α, ju. 2. τους om.
 γ. E. ib. Κίκονας. 2, ε. ib. αὐτῷ om. γ. ib. κατατρέχοντα τὰ om. β. κ. τῶν. γ. 3. αἱ om. n. 4. ἐν τῇ νῆσῳ
 ὄδον. EB. ib. ἐπαλείφειν. 2. 5. οὐ om. γ. ib. ψυχαγωγῆσαι om. β. 6. Ὀρνυγίην. l, g, b. Ὀρνυγίαν. n. Ὀρνυγίην. d.
 ib. τὴν Αἰήτου. f. ib. αἱ om. γ. 8. ὑπόσιμον. n. 9. αἶε ἐφίκει. 2, EB. ib. γὰρ ἄχαρι. π. 10. ἐκ τούτων. 2, EB.
 ib. ὁ Πρωτεσίλεως διδάσκει. π. 11. παρ' Εὐρυπιδῆν. γ.
 13. ἐκάνετε. π, γ, μ. ib. τὰν πάνσοφον ο ex Diog. L. II, 44, adde G. Herm. Praef. Nub. 36. 14. ἀλγί-
 νουσαν. ψ. ib. Μουσῶν. γ, g, m. Μουσῶν. 2, π, γ, μ. Μουσῶν. ο.
 15. μᾶλλον ἐν οἷς φησι om. e. ib. Malim φησιν ὅτι. ib. ἀναιδεῖ λόγῳ. 2, EB. ib. ταῦτα om. p.
 17. ξύμβολον et ου suprasc. 2, p. ξύμβουλον. γ, i, E, E. ξύμβολον om. ψ. ib. τοῦ ἀγαθοῦ ἐκ πρώτου. β.
 18. Ἡρακλεῖν. γ, g, vd. Ἡρακλεῖ. EB. ib. ἀπατήσαντα. β, d, n. ib. σὺν αὐτῷ τὸ Ἴλιον. 2, EB. αὐτῷ τὸ Ἴλιον b, j.
 19. ἐαυτῷ. γ. 20. ὀπλισμένον δὲ. 2, EB. ib. ἐξεκρέμαντο. f. 22. ἐπὶ τῆν. f, γ, φ. ib. κόρην. 2, g. ib. ἀβολῇ. g.
 ib. μάχας τε. n. 23. μὲν γὰρ. C (in p eras.), E. Delevi γὰρ. ib. ἕνεκεν. ψ, b. ἐνεκεν. γ. 25. τρωθέντα. γ. ib. ἀξιον
 n. ubi ἀνάξιον al. m. 26. δὲ om. d. ib. οὐδὲν om. β. 27. ὑπηρόφῳ. vd. 28. ὑπεκρίσαντο. 2. ib. ὀδῶ. vd.
 ib. ἐξίσταντο. 2, n. 29. ἀλλήλους. 4. 30. ἐπεφύκεισαν. o. ib. τὰς δὲ. γ, n. ib. μὴ om. γ, v, 3, n. ib. μικρῶν. ψ.
 ib. ἕνεκεν. f, 3. ἕνεκα. ζ. 31. καθημένων τε. 1, 4. καθημένων δὲ. 2, 3, EB.

των ἐπεστρέφετο ἢ Ἑλλάς ἐς ἄνδρα ὄρασα, οἶω μετὰ Ἡρακλέα οὐπω ἐγενέσθην. τὸν μὲν γε Ἀ-
 αντα καὶ τροφίμου τοῦ Ἡρακλέους εἶναι ἔφασαν καὶ βρέφος ὄντα ἐνεληθῆναι τῇ λεοντῇ τοῦ ἥρωος, 17
 ὅτε ἀνασχῶν αὐτὸν τῷ Διὶ ἀνάλατον ἦντι γενέσθαι κατὰ τὴν δορὰν τοῦ λέοντος, ἀετός τε εὐξα-
 2 μένω ἀφίκετο φέρων ἐκ Διὸς τῷ μὲν παιδί ὄνομα, ταῖς δὲ εὐχαῖς νεῦμα δῆλόν τε ἦν καὶ ἀπλῶς
 5 βλέφαντι μὴ ἀθεῖν φῦναι διὰ τε τὴν ὄραν διὰ τε τὴν φάμην τοῦ εἶδους, ὅθεν ὁ Πρωτεσίλεως
 ἄγαλμα πολέμου καλεῖ αὐτόν. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος „καὶ μὴν κατεπαλαίσθη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύος ὁ μέ-
 γας οὗτος καὶ θεῖος“ „εἰ Κύκλωπες“ ἔφη „ἐγεγόνεισαν καὶ ἀληθῆς ἦν ὁ περὶ αὐτῶν μῦθος, μάλ-
 λον ἂν τῷ Πολυφήμῳ διεπάλαισεν Ὀδυσσεὺς ἢ τῷ Ἄλαντι.“ ἤκουσα τοῦ Πρωτεσίλεω, ξένη, κά-
 720 κείνα περὶ τοῦ ἥρω τούτου, ὡς ἄρ' ἐκόμα ποταμῷ Ἰλισσῷ τῷ Ἀθήνησι καὶ ἡγάπων αὐτόν οἱ ἐν
 10 Τροίᾳ Ἀθηναῖοι καὶ ἡγεμόνα ἡγοῦντο καὶ ὃ τι εἶποι, ἔπραττον ἠττικίζέ τε, ἄτε, οἶμαι, Σαλαμίνα
 οἰκῶν, ἣν Ἀθηναῖοι δῆμον πεποιήθηται, καὶ δά τε αὐτῷ γενόμενον, ὃν Εὐρυσάκην οἱ Ἀχαιοὶ ἐκά-
 λουν, τὴν τε ἄλλην ἔτρεφε τροφήν, ἣν Ἀθηναῖοι ἐπαινοῦσι καὶ ὅτε Ἀθήνησιν οἱ παῖδες ἐν μῆτι
 ἀνθεστηριῶν στεφανοῦνται τῶν ἀνθέων τρίτω ἀπὸ γενεᾶς ἔτει, κρατήρας τε τοὺς ἐκείθεν ἐστήσατο 171
 καὶ ἔθυσεν, ὅσα Ἀθηναίους ἐν νόμῳ. μεμνήσθαι δὲ καὶ αὐτὸν ἔφασκε τουτωνῶν τῶν Διονυσίων
 3 15 κατὰ Θησέα. ὁ δὲ τοῦ θανάτου λόγος, ὃν ὑφ' ἐαυτοῦ ἀποσφαγείς ἀπέθανεν, ἀληθῆς μὲν, ἐλευ-
 νός δὲ καὶ Ὀδυσσεὶ τάχα, τά τε ἐν Ἄιδου

μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλω
 τοίην γὰρ κεραιὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατίσχευ

ἐκεῖ μὲν οὐ φησιν εἰρησθαι τῷ Ὀδυσσεὶ, μὴ γὰρ καταβῆναι αὐτόν ζῶντα, πάντως δὲ εἰρησθαι 17
 20 που. πιδανὸν γὰρ που παθεῖν τι καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ ἀπεύξασθαι τὴν ἐαυτοῦ νίκην ἔλεω τοιοῦδ'
 ἀνδρὸς ἐπ' αὐτῇ ἀποθανόντος. ἐπαινῶν δὲ ὁ Πρωτεσίλεως τοῦ Ὀμήρου ταῦτα, πολὺ μᾶλλον
 ἐπαινεῖ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἔπος, ἐν ᾧ φησι

παῖδες δὲ Τρώων δίασαν

καὶ γὰρ τῶν Ἀχαιῶν ἀφείλε τὴν ἄδικον κρίσιν καὶ δικαστὰς ἐκάθισεν, οὓς εἰκὸς ἦν καταψηφίσε-
 721 25 σθαι τοῦ Ἄλαντος, συγγενὲς γὰρ φόβῳ μῖσος. μανέντα δὲ αὐτόν οἱ μὲν Τρώες ἔδεισαν κλειῶ 17
 εἰώθεσαν, μὴ προσβαλὼν τῷ τείχει φήσῃ αὐτό, καὶ ἠύχοντο Ποσειδῶνι τε καὶ Ἀπόλλωνι, ἐκείνῳ
 ἐς τὸ τείχος ἐθήτευσαν, προσβεβλησθαι τῶν περγάμων τοῦ ἄστεος καὶ σχεῖν τὸν Ἄλαντα, εἰ τῶν 18
 ἐπάλλεων ἄπτοιτο, οἱ δὲ Ἕλληνες οὐκ ἐπαύοντο ἀραπαῶντες αὐτόν, ἀλλὰ πένθος τε τὴν τοῦ Ἄλα-
 ντος μανίαν ἐποιοῦντο καὶ τὰ μαντεῖα δὲ ἰκέτευον χρῆσαι, πῶς ἂν μεταβάλοιτο καὶ ἐς νοῦν ἔλθοι -
 30 ἐπεὶ δὲ ἀποθανόντα εἶδον καὶ περὶ τῷ ξίφει κείμενον, ὤμωξαν μὲν οὕτως ἀθρόον, ὡς ἀνήκου-

1. οὐ. d. ib. Ἡρακλέους. g. ib. ἐγενέσθην. l. b. γενέσθην. f. 2, 3, g. n. ἐγενήθην. γ. γενέσθαι. β. 2. ἥρω. β.
 3. ὄταν. f. γρ. ὥστε. 2. ib. τοῦ Ἄλαντος. vd. ib. αὐτός τε. n. ib. εὐξαμένον et γρ. φ. 2. 4. δῆλος. 2, E. δὲ τῷ
 2, n. ib. εἰς αὐτόν βλ. 2, EB. 5. φῦναι. γ, ν. 6. καὶ ἄγαλμα. β. ib. δὲ ποτε. EB. ib. καὶ δῆ. π. ib. αἰεὶ ὑπὸ γ.
 2, g, EB. 7. ἐγεγόνεισαν. γ. γεγόνασι et corr. εισαν. 2. γεγόνασι. EB. 8. ἂν τῷ. f, g. ἂν τῷ et γρ. αὐτῷ. 2. αὐτῷ.
 ib. τοῦ om. γ. ib. ξένη κείνα. f, l, 3, g, δ. ξένα κείνα. d. κείνα ξένη. γ, 2, EB. ib. παρὰ τοῦ. ν, n. 9. ἀρα-
 20 κωμᾶ. f et γ ex corr. 3. ἄρ' ἐκόμα. 2, d, δ, π, EB. ἄρα ἐκόμα. γ, ρ. ἄρα ἐκόμα. β. ib. ἐν Ἀθήνησι. 2. ib. αὐτῷ
 ἡγάπων. g. 10. Ἀθηναῖοι. γ. 11. Εὐρυσάκη. 2 sic corr. (Εὐρυσάκη. ν) 12. ἔτρεφον. 4. ib. οἱ Ἀθ. 2. οἱ κα-
 λαιοί. d. ib. ὅτω Ἀθ. γ. ὅτε Ἀθ. EB. 13. ἔτι. γ. 14. Ἀθηναίων et suprasc. οἰς. 2. Ἀθηναίων. u. ib. τούτων.
 e, n. ib. Διονυσίων. e, n. 15. ὑφ' ἐαυτοῦ. f. ὑφ' αὐτοῦ. ν, ε. ὑφ' αὐτοῦ (sic) o.
 17. ὄφελον. 2. ib. ἐπ' ἀέθλω et γρ. ἐπ' ἀέθλω. 2. 18. καὶ τὸ τοίην. 2, E.
 18. πάντα δὲ. β. ib. ποῦ εἰρησθαι. f. εἰρησθαι τῷ. γ. εἰρησθαι τι et γρ. εἰρησθαι που. 2. 20. τι καὶ om. β.
 ib. ἀπεύξασθαι. vd. ib. ἐπ' αὐτήν. β. 21. τοῦ Ὀμήρου et γρ. τὰ Ὀμήρου. 2. τὸν Ὀμήρον. β, γ, u. 22. ἐπ' αὐτῷ.
 1, 3, g, d. ἐπ' αὐτῶν et γρ. ἐπ' αὐτῷ. 2. ἐπ' αὐτῶν. ν, EB. ἐν αὐτῷ. δ, π.
 23. ἐδίασαν. C praeter 2.
 24. ἦν om. u. ib. συγγενὲς. f, γ, g, γ, ρ, u. 25. οἱ μ. T. ἔδεισαν αὐτόν. β, u. ib. κλειῶν. EB. 26. προσβα-
 λῶν. u. ib. φήσει. 2. ib. τε om. g. 28. ἄπτοιτο. β, u, γ. 29. τὰ om. ν, n. ib. μεταβάλοιτο. E. 30. ἀνήκου-

γενέσθαι μηδὲ τῷ Ἴλλω, προὔθεντο δὲ Ἀθηναῖοι τὸ σῶμα καὶ Μενεσθεὺς ἐπ' αὐτῷ λόγον ἠγόρευσεν, ὃ νομίζουσι τιμᾶν Ἀθήνησι τοὺς ἐκ τῶν πολεμίων τελευτῶντας. ἔργον ἐνταῦθα εὐδόκιμον τοῦ Ὀδυσσεύος ὁ Πρωτεσίλεως οἶδε· προκειμένῳ γὰρ τῷ Ἄλαντι τὰ ὄπλα ἐπενεγκῶν τοῦ Ἀχιλλέως καὶ δακρύσας „θάπτου τοι“ ἔφη „ἐν οἷς ἠγάπησας καὶ τὴν νίκην τὴν ἐπ' αὐτοῖς ἔχε μηδὲν ἐς μῆνιν βαλλόμενος.“ ἐπαινούντων δὲ τῶν Ἀχαιῶν τὸν Ὀδυσσεῖα ἐκίχνη μὲν καὶ ὁ Τεῦκρος, τὰ δὲ ὄπλα παρητεῖτο, μὴ γὰρ ὄσια εἶναι ἐντάφια τὰ τοῦ θανάτου αἷτια. ἔθαψαν δὲ αὐτὸν καταδέμενοι ἐς τὴν γῆν τὸ σῶμα ἐξηγουμένου Κάλχαντος, ὡς οὐχ ὄσιοι πυρὶ θάπτεσθαι οἱ ἑαυτοὺς ἀποκτείναντες.

78 Τὸν δὲ Τεῦκρον νέον μὲν ἠγοῦ, μέγεθος δὲ καὶ εἶδος καὶ φάμην ἐν τοῖς μέσοις τῶν Ἀχαιῶν ἔχειν.

Φ. Τὰ δὲ τῶν Τρώων γινώσκει ὁ Πρωτεσίλεως, ἀμπελουργέ, ἢ οὐκ ἀξιοὶ μνημονεύειν αὐτῶν, ὡς μὴ ἀξιοὶ σπουδῆς φαίνονται; 10 4

Ἄ. Οὐκ ἔστι, ξένη, τὸ τοῦ Πρωτεσίλεω τοιοῦτον, ἄπεισι γὰρ αὐτοῦ φθόνος. ἀπαγγέλλει δὲ δὴ καὶ τὰ τῶν Τρώων ἐσπουδακίᾳ τῇ γνώμῃ, φησὶ γὰρ κάκεινους πολὺν πεποιῆσθαι λόγον ἀρετῆς. δέιμι δὲ σοι πρὸ τοῦ Ἀχιλλείου λόγου ταῦτα, εἰ γὰρ μετ' ἐκείνων λέγοιτο, οὐ θαυμαστὰ εἶναι δόξει.

Ἐπαινῶν τοίνυν τὸν Ἔκτορα ὁ Πρωτεσίλεως ἐπαινεῖ καὶ τὸν Ὀμήρου ἐπ' αὐτῷ λόγον· ἄριστα γὰρ τὸν Ὀμηρον τὰς τε ἠνιοχίσεις αὐτοῦ διελθεῖν καὶ τὰς μάχας καὶ τὰς βουλὰς καὶ τὸ μὴ ἐπ' ἄλλω, ἀλλ' ἐπ' αὐτῷ εἶναι τὴν Τροίαν, καὶ ὅποσα δὲ κομπάζει ἐν τῇ τοῦ Ὀμήρου ποιήσει ὁ Ἔκτωρ ἀπειλῶν τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ ἐπὶ τὰς ναῦς πῦρ, πάνυ φησὶν εἰκέναι τῇ φορᾷ τοῦ ἦρω, πολλὰ γὰρ τοιαῦτα λέγειν αὐτὸν ἐν ταῖς μάχαις, ἐκκλητικώτατα δὲ ἀνθρώπων βλέψαι καὶ φθέρεσθαι μέγα. εἶναι δὲ τοῦ μὲν Τελαμωνίου μίω, κακίω δὲ οὐδὲν τὰς μάχας, ἐν αἷς ἐνδείκνυσθαι τι αὐτὸν καὶ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως θερμότητος. διεβέβλητο δὲ πρὸς τὸν Πάριον ὡς δειλὸν καὶ ἥττω τοῦ κομμεῖσθαι· τὸ τοι κομᾶν καίτοι σπουδαζόμενον βασιλευσὶ τε καὶ βασιλέων παισὶν ἀνάξιον ἑαυτοῦ δι' ἐκείνον ἠγείτο. τὰ δὲ ὅσα κατεαγῶς ἦν οὐχ ὑπὸ πάλης, τουτὶ γάρ, ὡς ἔφη, οὐτ' αὐτὸς ἐγίνωσκεν οὐδ' οἱ βάρβαροι, ἀλλὰ ταῦροις ἀντήριξε καὶ τὸ συμπλέκεσθαι τοῖς θηρίοις τούτοις πολεμικὸν ἠγείτο· παλαιόντος μὲν γὰρ καὶ ταῦτα ἦν, ὁ δὲ τοῦτο μὲν ἠγνόει πράττων, τὸ δὲ ὑφίστασθαι μυκαμένους καὶ θαρσεῖν τὰς αἰχμὰς τῶν κεράτων καὶ ἀπαυχεῖσθαι ταῦρον καὶ τρωθεῖς ὑπ' αὐτοῦ μὴ ἀπειπεῖν ὑπὲρ μελέτης τῶν πολεμικῶν ἤσκει. τὸ μὲν δὴ ἄγαλμα τὸ ἐν Ἰλίῳ νέον τὸν Ἔκτορα καὶ μειρακιώδη φέρει, ὁ Πρωτεσίλεως δὲ γενέσθαι μὲν αὐτὸν κάκεινον ἠδὲ φησὶ καὶ 30 μίω, ἀποθανεῖν δὲ τριακοντούτην ἰσως, οὐ μὴν φεύγοντα ἢ παρεικότα τὰς χεῖρας, ταυτὶ γὰρ 32 σφοδραστεῖσθαι τὸν Ἔκτορα ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου, ἀλλὰ καρτερῶς ἀγωνισάμενον καὶ μόνον τῶν Τρώων

1. Ἀθηναῖοι et ησι suprasc. γ. 2. τιμᾶν Ἀθ. f. Ἀθ. τιμᾶν. ζ. 2. ἐκ τῶν πολεμίων. f. ἐν τῷ πολέμῳ. l. ἐκ τῶν πολέμων. ζ. 3. τοῦ Ὀδ. εὐδόκιμον. 2, EB. ib. ὁ om. 2. ib. γρ. εἶδε. 2. 4. τοι om. g. 5. βαλλόμενος. β, u, EB. 7. τοῦ Καλχ. β. ib. ὄσιον. 2, β, g, d.

9. ἐν τοῖς μέσοις τῶν Ἀχαιῶν. 2, EB. om. haec 1, 3, 4.

13. τὸ om. γ. ib. δὲ δὴ. f, γ, 3. δὴ. ζ. 14. πεποιῆσθαι. γ. 2. 15. δὴ σοι. o. ib. θαυμαστὸν. p. 16. οἶμαι δόξει et γρ. εἶναι. 2. δόξει om. ψ.

18. καὶ τὰς μάχας om. o. ib. τὸ μὴ ἐπ' ἄλλω, ἀλλ' ἐπ' αὐτῷ. l. τὸ ἐπ' αὐτῷ καὶ τὸ μὴ ἐπ' ἄλλω. f, γ. τὸ ἐ. α. καὶ μὴ ἐ. ἄλλω. ζ. 20. ἐς τὰς. 2. ib. ἦρωος. 2, j, n. 21. δὲ αὐτὸν. E. 23. ὡς δειλὸν om. g. 24. τότε et γρ. τὸ τοι. 2. ib. τε om. γ. 25. γρ. ἐκείνων. 2. ἐκείνων. i. ib. οὐχ om. 2, est in mg. 26. καὶ ταῦροις. g, j, n. ib. συμκλ. f, γ. ξυμπλ. ζ. 28. καὶ τὸ θ. p, δ, g. 30. αὐτὸν om. p, g. ib. ἠδὲ κακείνου. π. 31. τουτὶ. j, n. 32. τῶν παρῶν. 2.

178, 180, 182. 4. XII b, p. 722.

- 723 καταμείναντα ἔξω τοῦ τείχους πεσεῖν ὄψε τῆς μάχης, ἀποθανόντα δὲ ἐλχθῆναι μὲν ἀνηρημένον τοῦ ἄρματος, ἀποδοθῆναι δέ, ὡς Ὀμήρω εἴρηται.
- xiii Αἰνείαν δὲ μάχεσθαι μὲν τούτου ἦττον, συνείσει δὲ περιεῖναι τῶν Τρώων, ἀξιούσθαι δὲ τῶν αὐτῶν Ἔκτορι, τὰ δὲ τῶν θεῶν εὖ εἰδέναι, ἃ δὴ πέπωτο αὐτῷ Τροίας ἀλούσης, ἐκπλήττεσθαι δὲ ὑπ' οὐδενὸς φόβου, τὸ γὰρ ἔννοον τε καὶ λελογισμένον ἐν αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀχαιοὶ τὸν μὲν Ἔκτορα χεῖρα τῶν Τρώων, τὸν δὲ Αἰνείαν νοῦν, καὶ πλείω παρέχειν αὐτοῖς πράγματα Αἰνείαν σωφρονοῦντα ἢ μεμηνότεν Ἔκτορα. ἦσθην δὲ ἰσθλίκες τε καὶ ἰσομήκεις. τὸ δὲ εἶδος τοῦ Αἰνείου φαιδρὸν μὲν ἦττον ἐφαίνετο, καθεστηκότι δὲ ἐφίκει μᾶλλον ἐκόμα τε 10 σμῆμα. σφοδρὸν δὲ οὕτω τι ἐβλεπεν, ὥστε ἀποχρῶν εἶναι οἱ πρὸς τοὺς ἀτακτοῦντας καὶ αὐτὸ τὸ βλέψαι.
- xiv Σαρπηδόνα δὲ Λυκία μὲν ἤνεγκε, Τροία δὲ ἤρεν, ἦν μὲν γὰρ κατὰ τὸν Αἰνείαν τὰς μάχας, ἦγε δὲ Λυκίους ξύμπαντας καὶ ἀρίστου ἄνδρε Γλαῦκόν τε καὶ Πάνδαρον, ἦν δὲ αὐτοῖν ὁ μὲν ὀπλιτεύειν εὐδόκιμος, ὁ δὲ Πάνδαρος τὸν Ἀπόλλω τὸν Λύκιον ἐπιστάντα οἱ μειρακίῳ ἔτι κοινῶ- 15 νῆσαι ἔφη τοῦ τοξεύειν, καὶ ἠύχετο αἰεὶ τῷ Ἀπόλλωνι, ὅτε τοῦ τόξου ἐπὶ μεγάλῳ ἄπτοιο καὶ πανστρατιᾷ δὲ ὁ Πρωτεσίλεως ἀπαντήσῃ φησι τῷ Σαρπηδόνι τοὺς Τρώας, πρὸς γὰρ τῇ ἀνδρίᾳ κατὰ τῷ εἶδει θείῳ τε καὶ γενναίῳ ὄντι ἀνήρητο τοὺς Τρώας καὶ τῷ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ γένους. ἀπὸ 724 Διὸς μὲν γὰρ Αἰακίδας τε ἄδεσθαι καὶ Δαρδανίδας καὶ τοὺς Ταντάλου, τὸ δὲ αὐτοῦ Διὸς γεγενῆναι μόνῳ τῶν ὑπὲρ Τροίας τε καὶ ἐπὶ Τροίαν ἐλθόντων ἐκείνῳ ὑπάφξει. τοντὶ δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα μελῶ ποιῆσαι καὶ θανυμασιώτερον τοῖς ἀνδράποικις. ἀποθανεῖν δὲ, ὡς Ὀμήρω εἴρηται, καὶ εἶναι ἀμφὶ τὰ τετραράκοντα ἔτη καὶ τάφου ἐν Λυκία τυχεῖν, ἐς ὃν παρέπεμψαν οἱ Λύκιοι δεικνύ- 20 ντες τὸν νεκρὸν τοῖς ἔθνεσι, δι' ὧν ἦγετο. ἐσκεύαστο δὲ ἀρώμασι καὶ ἐφίκει καθεύδοντι, ὅθεν οἱ 18 ποιηταὶ πομπῶ φασι αὐτὸν τῷ Ἴππῳ χρήσασθαι.
- xv Ἀ. Ἄκουε καὶ τὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάριδος, εἰ μὴ ἄχθῃ αὐτῷ σφόδρα.
- 25 Φ. Ἄχθομαι μὲν, οὐ χεῖρον δὲ ἀκοῦσαι.
- Ἀ. Φησὶ τοίνυν τὸν Ἀλέξανδρον Τρωσὶ μὲν ἀπηχθῆσθαι πᾶσι, κακὸν δ' οὐκ εἶναι τὰ πολέμια, τὸ δὲ εἶδος ἠδιστον ἐκίχαρῖν τε τὴν φωνὴν καὶ τὸ ἦθος, ἅτε τῇ Πελοποννήσῳ ἐπιμύξαντα, μάχεσθαι δὲ πάντας τρόπους καὶ τὴν ἐπιστήμην, ὀπόση τόξων, μὴ λείπεσθαι τοῦ Πανδάρου. καὶ πλεῦσαι μὲν ἐς τὴν Ἑλλάδα ἔφηβον, ὅτε δὴ ξένον τοῦ Μενέλεω γενέσθαι αὐτὸν καὶ τὴν Ἑλλην 30 ἐλεῖν τῷ εἶδει, ἀποθανεῖν δὲ οὐπω τριακοντούτην. γάνυσθαι δὲ τῷ ἑαυτοῦ κάλλει καὶ περιβλέπεσθαι μὲν ὑφ' ἑτέρων, περιβλέπειν δὲ καὶ ἑαυτὸν, ὅθεν χαριέστατα ὁ ἦρωες ἐς αὐτὸν παίξει· τουτον γὰρ τὸν ταῶ, χαιρεῖ δὲ ὁ Πρωτεσίλεως τῇ ἀνθῇ καὶ τῇ ᾄσῃ τοῦ ὄρνιθος, ἰδὼν ποτε ὑπερνεστηκότα καὶ περιβεβλημένον τὰ πτερὰ περιβλέποντά τε αὐτὰ καὶ καθαιρόντα, ἔστι δ' ἃ καὶ δια- 180 τιθέντα, ἴν', ὥσπερ οἱ τῶν λίθων ὄρμοι, κεκοσμημένα φαίνονται, „ἰδοῦ“, ἔφη „οὐ πρόωγν ἐμνημο-

1. καὶ πεσεῖν. E. ib. ἠρητημένον. l, g. ἐξηρητημένον. 2.

3. τῶν αὐτῶν αὐτῷ Ἔκτορι. δ, B. 4. καὶ ἃ. 2, EB. ib. μὴ δὲ ἐπέπωτο. f. δὴ om. n. πέπωτο. φ. ib. αὐτῷ om. f. 5. ὑπὸ οὐδενὸς. E. 6. μὲν om. e. 8. ἦττον om. d. 9. αὐτὸ. g. ib. ἐποίησι. j et e (ubi ἐποίητο sic.) 10. δὲ om. γ. ib. οὕτω τι εἰ γφ. τοι. 2. οὐπω τι. j. 11. γφ. βλέμμα. 2.

12. Σαρπηδόνα A. 2. 14. ὀπλιτεύειν. EB. 15. τῷ om. 4. 16. ἀνδρεία. γ, l, 4. 19. ὑπὲρ Τροίαν. 2. ib. τε om. γ, 3. 21. εἶναι καὶ ἀμφὶ. 2. ib. τεσσαράκοντα. 2. 22. ἐχθρὸν ἔθνεσι. d.

24. ἀκουε δὲ. π.

25. ἄχθομαι μὲν om. γ.

26. φασί. n. ib. τὸν om. γ, 3, d, b, e. 27. τὸ εἶδος. g ex corr. et e, n. ib. Πελοποννήσῳ (sic) φ. 29. ὅτι δὲ. γ. 31. καὶ ἑαυτὸν. γ. ἑαυτὸν. γ. ib. παίξει ἐς αὐτὸν. 2. 32. ταῶ. γ. ib. τῇ τε ἀνθῇ. δ, π. τῇ ᾄσῃ καὶ τῇ ἀνθῇ. 2, EB. 33. αὐτὸν. β. 34. πρόωγν μὲν. γ.

νεύομεν, Πάρις ὁ τοῦ Πριάμου. ἐμοῦ δὲ ἐρομένου αὐτὸν „τί ἔοικεν ὁ ταῦς τῷ Πάριδι;“ „τὸ φίλαυτον“ εἶπεν. καὶ γὰρ δὴ κάκεινος κόσμου ἔνεκεν περιήθρει μὲν ἑαυτὸν, περιεσκόπει δὲ τὰ ὄπλα. δοφὰς δὲ παρδάλεων ἐνήπτο τοῖς ἄμοις, ἀνχμὸν δὲ προσιζάνειν ταῖς κόμαις οὐδὲ ὁπότε μά- 725
χοιτο, ἠνεύχετο, ἔστιλβε δὲ καὶ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν, καὶ ὑπόγρυπος ἦν καὶ λευκὸς καὶ τὸ ὄμμα ἐγέγραπτο, ἢ δὲ ἑτέρα ὄφρὺς ὑπερῆρε τοῦ ὄμματος. 5

Ἐλενος δὲ καὶ Διήφοβος καὶ Πολυδάμας ξυνέβαιων μὲν ἀλλήλοις τὰς μάχας καὶ ταῦ- 726
τὸν ἐφέροντο τῆς φάμης, εὐδόκιμοι δὲ τὰς ξυμβουλάς ἦσαν, ὁ δὲ Ἐλενος καὶ μαντικῆς ἤπτετο ἴσα 5
τῷ Κάλχαντι. XVI

Περὶ δὲ Εὐφύοβου τοῦ Πάνθου καὶ ὡς γένοιτό τις ἐν Τροίᾳ Εὐφορβος καὶ ἀποθάνοι ὑπὸ 727
τοῦ Μενέλεω, τὸν Πυθαγόρου, οἶμαι, τοῦ Σαμίλου λόγον ἤκουσας. ἔλεγε γὰρ δὴ ὁ Πυθαγόρας 10
Εὐφορβος γερονέναι μεταφῦναι τε Ἴων μὲν ἐκ Τρωῶς, σοφὸς δὲ ἐκ πολεμικοῦ, κεκολασμένος δὲ
ἐκ τρυφῶντος, τὴν τε κόμην, ἦν σοφὸς γενόμενος ἐκόσμηε τῷ ἀνχμῷ, χρυσῆν ἐν Τροίᾳ ἐποιεῖτο.
ὁπότε ἦν Εὐφορβος. ὁ δὲ Πρωτεσίλεως τὸν Εὐφορβον ἤλικα ἑαυτοῦ ἠγείται καὶ ἔλεει καὶ ὁμολο-
γεῖ τὸν Πάτροκλον ὑπ' αὐτοῦ τραπέντα παραδοθῆναι τῷ Ἐκτορι, εἰ δὲ ἐς ἄνδρας ἦλθεν, οὐδὲν
ἂν φησιν αὐτὸν κακῶ νομισθῆναι τοῦ Ἐκτορος. τὴν μὲν γε ὄραν αὐτοῦ καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς φησι 15
δέλγειν· ἔοικέναι γὰρ αὐτὸν ἀγάματι, ὁπότε μάλιστα ἑαυτοῦ ὁ Ἀπόλλων ἀκερσεκόμης τε καὶ
ἄβρὸς φαίνοιτο.

Ταῦτα, ξένε, περὶ τῶν Τρωῶν δίεισιν ὁ θεὸς τε καὶ ἀγαθὸς ἦρας. λοιπὸν δ' ἡμῖν ἴσως τὸν
τοῦ Ἀχιλλέως ἀποτελέσαι λόγον, εἰ μὴ ἀπειρηκας πρὸς τὸ μῆκος.

Φ. Εἰ οἱ τοῦ λατοῦ παρ' Ὀμήρῳ φαγόντες, ὧ ἀμπελουργέ, προθύμως οὕτως προσέκειντο 20 XVIII, 1
τῇ πόλῃ, ὡς ἐκλελῆσθαι τῶν οἴκοι, μὴ ἀπίσται κάμει προσκεισθαι τῷ λόγῳ, καθάπερ τῷ λατῷ, 728
καὶ μήτ' ἂν ἐκόντα ἀπελθεῖν ἐνδένδε, ἀπαχθῆναι δὲ μόγις ἂν ἐπὶ τὴν ναῦν καὶ δεθῆναι δ' αὐ-
τῷ ἐν αὐτῇ κλάοντα καὶ ὀλοφυρόμενον ἐπὶ τῷ μὴ ἐμπλάσθαι τοῦ λόγου. καὶ γὰρ με καὶ πρὸς τὰ
τοῦ Ὀμήρου ποιήματα οὕτω διατέθεικας, ὡς θεῖά τε αὐτὰ ἠγούμενον καὶ πέρα ἀνθρώπου δόξαι
νῦν ἐκπελῆσθαι μᾶλλον οὐκ ἐπὶ τῇ ἐποποιίᾳ μόνον, οὐδ' εἴ τις ἠδονὴ διήκει σφῶν, ἀλλὰ πολλῶν 25
μᾶλλον ἐπὶ τε τοῖς ὀνόμασι τῶν ἡρώων ἐπὶ τε τοῖς γένεσι καὶ, νῆ Δί', ὡς ἕκαστος αὐτῶν ἔλαχε
τοῦ κτεῖναι τινα ἢ ἀποθανεῖν ὑπ' ἑτέρου. τὸν μὲν γὰρ Πρωτεσίλεων δαίμονα ἤδη ὄντα οὐδὲν οἶμαι
θαυμαστὸν εἰδέναι ταῦτα, Ὀμήρῳ δὲ πόθεν μὲν Εὐφορβος, πόθεν δὲ Ἐλενοί τε καὶ Διήφοβοι
καὶ, νῆ Δί', ἐκ τῆς ἀντικειμένης στρατιᾶς οἱ πολλοὶ ἄνδρες, οὓς ἐν καταλόγῳ φράζει; τὸ γὰρ μὴ
ὑποτειεῖσθαι ταῦτα τὸν Ὀμηρον, ἀλλὰ γεγονότων τε καὶ ἀληθινῶν ἔργων ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι 30
μαρτυρεῖ ὁ Πρωτεσίλεως, πλὴν ὀλίγων, ἃ δοκεῖ μᾶλλον ἐκῶν μετασκευάσαι ἐπὶ τῷ ποιικλίην τε καὶ
ἠδὲ ἀποφῆναι τὴν ποιήσιν, ὅθεν τὸ ὑπὸ ἐνίαν λεγόμενον, ὡς Ἀπόλλων αὐτὰ ποιήσας τὸν Ὀμη-
ρον ἐτέγραψε τῇ ποιήσει σφόδρα μοι δοκεῖ ἐρῶσθαι· τὸ γὰρ γινώσκειν ταῦτα θεῶ μᾶλλον ἢ
ἀνθρώπῳ ἔοικεν.

1. τινι. 2. ib. τῷ φιλαύτῳ et γρ. τὸ φίλαυτον. 2. 3. τῇ κόμῃ. n. 4. τὰς ὄνυχας. φ. ib. καὶ om. o. 5. ὑπερ-
ῆρε et γρ. ὑπερῆρε. 2.

7. ἔφερον et γρ. ἐφέροντο. 2. ib. ὄσα. g.

9. δὲ om. 2. ib. τις om. g. 10. τῶν — λόγων. γ. ib. ἠκουσας λόγον. EB. ib. ἐλέγετο. g. 11. πολέμου. 2.
πολεμιστοῦ. δ, κ. 12. ὅτ' ἦν σοφός. 2. ib. ἐκόσμητο ἀνχμῷ. E. 14. εἰ δὲ εἰς Τροίαν. d. εἰ δὲ καὶ εἰς ἄνδρας. e.
15. φασιν n. 16. δὲ αὐτὸν. n. ib. μάλιστα. 2. κάλλιστα. 5. ib. ὁ om. γ. ib. ἀκερσεκόμης. φ.

18. ταῦτα. γ, φ, et 2, ubi γρ. τσαῦτα. ib. τῶν om. γ, p. 19. Ἀχιλλέος. n.

20. οὕτως. γ, 3. 21. κελῆσθαι. γ. 22. δὲ μόγις. γ, 1, 3, 4, o, B. τε μόγις. 2, e. ib. δεθῆναι ἂν. δ, g, d.
δεθῆναι ἂν. ρ. δεθῆναι δ' ἂν. B. ib. δ' αὐ. γ, 1, 2, 3 (δ' eras in p), β, E. 23. ὀδυρόμενον. 1, 4. ib. ἐμπελῆ-
σθαι. 1. γρ. ἐκπελῆσθαι. 2. ib. τὰ Ὀμ. g. 24. Fo: καὶ οἶα. 25. νῦν. CB. καὶ νῦν δ'. E. ib. ἐμπελῆσθαι. p, b, j.
ἐκπελῆσθαι. 2. 26. Τρωῶν et γρ. ἡρώων. 2. 27. μὲν om. 2. 28. Εὐφορβοι. 2, EB. 29. οἱ ἐκ. j, n. 30. τὸν Ὀμ.
ταῦτα. g. 31. ἐκῶν μᾶλλον. γ. ib. μετασκευάσας. γ. μετασκευάσθαι et γρ. κατασκευάσαι. 2. 32. τὸ ὑπ' ἐνίαν leg. et
γρ. τὸ ἐν Ἴλιῳ γενόμενον. 2. 33. μετέγραψε. γ. ib. ἐρῶσθαι. γ.

Ἄ. Τὸ μὲν θεοὺς ἡγεμόνας εἶναι τοῖς ποιηταῖς, ξένη, πάσης ᾠδῆς, αὐτοὶ που οἱ ποιηταὶ ὁμολογοῦσιν οἱ μὲν τὴν Καλλιόπην, οἱ δὲ Πάσας, οἱ δὲ καὶ τὸν Ἀπόλλω πρὸς ταῖς ἑννέα παρα-
 τυχεῖν αἰτούμενοι τῷ λόγῳ, τὰ δὲ Ὀμήρου ταῦτα οὐκ ἀδειεῖ μὲν εἰρηται, οὐ μὴν Ἀπόλλωνι γε
 2 αὐτῷ ἢ Μούσαις αὐταῖς ἦσται. γέγονε γάρ, ξένη, γέγονε ποιητῆς Ὀμηρος καὶ ἦδεν, ὡς μὲν φα-
 727 5 σιν ἕτεροι μετὰ τέτταρα καὶ εἴκοσιν ἔτη τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ μετὰ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι πρὸς ταῖς ἑκα-
 τόν, ὅτε τὴν ἀποικίαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Ἴωνίαν ἐστειλαν, οἱ δὲ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη γεγονέναι
 μετὰ τὴν Τροίαν ἐπὶ Ὀμηρόν τε φασὶ καὶ Ἡσίοδον, ὅτε δὴ ἄσαι ἄμφω ἐν Χαλκίδι τὸν μὲν τὰ ἑπτὰ
 ἔπη τὰ περὶ τοῖν Αἰάντων καὶ ὡς αἱ φάλαγγες αὐτοῖς ἀραρυῖαι τε ἦσαν καὶ καρτεραί, τὸν δὲ τὰ
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ Πέρσην, ἐν οἷς αὐτὸν ἔργων τε ἐκέλευσεν ἀπεισθαι καὶ γεωργία
 10 προσκεῖσθαι, ὡς μὴ δέοιτο ἑτέρων, μηδὲ πεινῆν. καὶ ἀληθέστερα, ξένη, περὶ τῶν Ὀμήρου χρόνων
 ταῦτα, ξυντίθεται γὰρ αὐτοῖς ὁ Πρωτεσίλωος. δύο γοῦν ποιητῶν ὕμνον ποτὲ εἰπόντων ἐς αὐτὸν
 ἐνταυθοῖ καὶ ἀπελθόντων ἤρετό με ὁ ἦρως ἀφικόμενος, ὅτῳ αὐτῶν ψηφισοίμην, ἐμοῦ δὲ τὸν φαν-
 λότερον ἐπαινέσαντος, καὶ γὰρ μᾶλλον ἔτυχεν ἠρηκῶς, γελᾶσας ὁ Πρωτεσίλωος „καὶ Πανίδης“,
 εἶπεν „ἀμπελουργέ, ταῦτόν σοι πέπονθεν· Χαλκίδος γὰρ τῆς ἐπ’ Εὐρύπῳ βασιλεὺς ὢν ἐκεῖνος Ἡσι-
 15 ὄδῳ κατὰ Ὀμήρου ἐψηφίσατο καὶ ταῦτα τὸ γένειον μείζον ἔχων ἢ σύ.“ γέγονε μὲν δὴ, ξένη, ποιη-
 τῆς Ὀμηρος καὶ τὰ ποιήματα ἀνθρώπου ταῦτα καὶ τὰ ὀνόματα ἦδει καὶ τὰ ἔργα ξυνηλέξατο μὲν ἐκ
 τῶν πόλεων, ἃς ἕκαστοι ἤγον, ἦλθε μὲν γὰρ περὶ τὴν Ἑλλάδα μετὰ χρόνον τῶν Τρωικῶν οὐπω
 ἱκανὸν ξεμαυρῶσαι τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ, ἔμαθε δὲ αὐτὰ καὶ τρόπον ἕτερον δαιμόνιον τε καὶ σοφίας
 πρῶσω· ἐς Ἰθάκην γὰρ ποτε τὸν Ὀμηρον πλεῦσαι φασὶν ἀκούσαντα, ὡς πέπνυται ἐτι ἡ ψυχὴ τοῦ
 20 Ὀδυσσεῶς καὶ ψυχαγωγία ἐπ’ αὐτὸν χρήσασθαι, ἐπεὶ δὲ ἀνελθεῖν τὸν Ὀδυσσεῆα, ὁ μὲν ἠρώτα αὐ-
 τὸν τὰ ἐν Ἰλίῳ, ὁ δὲ εἰδέναι μὲν πάντα ἔλεγε καὶ μεμνησθαι αὐτῶν, εἰπεῖν δ’ ἂν οὐδὲν ὢν οἴ-
 728 δεν, εἰ μὴ μισθὸς αὐτῷ παρ’ Ὀμήρου γένοιτο εὐφημία τε ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὕμνος ἐπὶ σοφίᾳ τε
 καὶ ἀνδρίᾳ. ὁμολογήσαντος δὲ τοῦ Ὀμήρου ταῦτα καὶ ὅ τι δύναιτο, χαριεῖσθαι αὐτῷ ἐν τῇ ποιή-
 σει φήσαντος, διῆμι Ὀδυσσεὺς πάντα ξὺν ἀληθείᾳ τε καὶ ὡς ἐγένετο, ἦμιστα γὰρ πρὸς αἵματι καὶ 1
 25 βόθροισι αἱ ψυχαὶ ψεύδονται. ἀπιόντος δὲ ἦδη τοῦ Ὀμήρου βοήσας ὁ Ὀδυσσεὺς „Παλαμῆδης με“
 ἔφη „δίκας ἀπαιτεῖ τοῦ ἑαυτοῦ φόνου καὶ οἶδα ἀδικῶν καὶ πάντως μὲν πείσομαι τι, οἱ γὰρ θε-
 μιστεύοντες ἐνταῦθα δεινοί, Ὀμηρε, καὶ τὰ ἐκ Ποινῶν ἐγγύς, εἰ δὲ τοῖς ἄνω ἀνθρώποις μὴ δόξω
 εἰργάσθαι τὸν Παλαμῆδην ταῦτα, ἦττόν με ἀπολεῖ τὰ ἐνταῦθα· μὴ δὴ ἄγε τὸν Παλαμῆδην ἐς
 Ἴλιον, μηδὲ στρατιώτῃ χρῶ, μηδέ, ὅτι σοφὸς ἦν, εἶπης. ἐροῦσι μὲν γὰρ ἕτεροι ποιηταί, πιδωκὰ
 30 δὲ οὐ δόξει μὴ σοὶ εἰρημμένα“. αὕτη, ξένη, ἢ Ὀδυσσεῶς τε καὶ Ὀμήρου ξυνοῦσία, καὶ οὕτως Ὀμη-
 ρος τὰ ἀληθῆ μὲν ἔμαθε, μετεκόσμησε δὲ πολλὰ ἐς τὸ συμφέρον τοῦ λόγου, ὃν ὑπέθετο.

Φ. Πατρίδα δὲ Ὀμήρου, ᾧ ἀμπελουργέ, καὶ τίνων ἐγένετο, ἦρου ποτὲ τὸν Πρωτεσίλωον;

1. τῆς πάσης. KB. ib. οἱ αὐτοί. g. αὐτὸν. γ. ib. που om. ψ. ποι. p. 3. ἐπόμενοι. δ. 4. αὐτῷ om. 2. ib. ἔ-
 δεν. nic. m. 5. ἐνοι. EB. ib. τετταράκοντα ἔτη. 2. 6. οἱ Ἀθηναῖοι addunt 2, KB, om. 1, 3, 4. ib. ἐς Ἴωνίαν
 om. γ. ib. καὶ om. d. 7. φασί om. γ, φ. ib. δὲ. n. ib. ἄμφω om. d. ib. ἑπτὰ om. EB. 8. ἦσαν καὶ καρτεραί.
 C. καὶ καρτεραί ἦσαν. EB. 9. τὸν ἑαυτοῦ om. 2. ib. ἐκέλευσεν. γ, φ. ἐκέλευεν. 5. 13. οὐ γὰρ. γ. ib. ἠρηκῶς l.
 π, γ. ἠρηκῶς. f. ἠρηκῶς et ei suprasc. γ. εἰρηκῶς. 3, 4. ἠριστευκῶς et γφ. ἠρηκῶς. 2. ἠριστευκῶς. KB. Fo: ἐτυχε μὲ
 ἠρηκῶς. 14. εἶπεν. C. ἔφη. EB. ib. ταῦτό. l. ib. ἔμαθε et γφ. πέπονθε. 2. ib. Ἡσίοδον. 2. 15. μείζον ἔχων. e, n.
 ib. ἢ σοῦ. γ. ib. δὴ om. γ. 16. καὶ τὰ ὀνόματα. 1. τὰ δὲ ὀνόματα. 5. ib. ἦδη. 4. (ἦδὲ u). ἦδει om. γ, E. 17. ἄ. g.
 ib. ἕκαστος. d, B. ib. μὲν om. E. ib. παρὰ. l. 18. ἀμαυρῶσαι. l. ib. αὐτὰ C (om. n). ταῦτα E. ib. κατὰ τῷ
 πον. g. pf. m. ib. τι καὶ. g. 19. φασιν. C. φησιν. EB. ib. ἐπίπνυται. 2. ἐπέπνυται. n. 20. αὐτὸν. f. αὐτῷ. 5-
 21. ἔλεγε om. f. ib. εἰπεῖν δ’ αὐτοῦ οὐδὲν. γ. 22. Ὀμήρω. γ, 2. ib. τε αἰ ἐν ἀνδρίᾳ suprasc. ei penult. syllabae. 2.
 ἀνδρία. f. ἀνδρία. 5. 24. Ὀδυσσεὺς. f, γ. ὁ Ὀδ. 5. ib. ἐν ἀληθείᾳ. d. ib. αἵμασι. l. 25. ἦδη om. j. 26. διημ-
 j, e, n. ib. μὲν ἀπαιτεῖ. γ. 27. ἄνω om. 2, g, e. ib. δόξει. g. 28. μὴ δὲ. 3, g, e. 29. εἶπέ. f. εἶποις. EB. εἶ-
 30. πης om. j, e, n. 30. τε om. 2. ib. οὕτως Ὀμ. f, γ, 2, g, j. οὕτως ὁ Ὀμ. 5. 31. τὰ ἀληθῆ. 1, 3. ἀληθῆ. 5-
 ib. μετεκόμισε et γφ. μετεκόσμησε. 2. ib. πολλὰ om. δ, φ. ib. ὃν et suprasc. δ. 2. ὃν. B. δ. 5.
 32. Ὀμήρου. om. f. ib. ὁ ἀμπελουργέ. g.

θύειν μὲν αὐτὸν τῇ Καλλιόπῃ μουσικὴν αἰτοῦντα καὶ τὸ ἐν ποιήσει κράτος, τὴν θεὸν δὲ ἐπιστῆ-
 ναι καθεύδοντι καὶ „ὦ καὶ“, φάναι „μουσικῆς μὲν καὶ ποιητικῆς δίδωμί σοι τὸ ἀποχρῶν, ὡς ἡδί-
 731 κὸν εἶναι σε καὶ δεινὸν ἐν στρατοπέδοις, Μοῖραι τε οὕτω κελεύουσι, σὺ μὲν ἐκεῖνα γυμνάζου κά-
 5 κείνων ἔρα· ποιητῆς δὲ ἔσται χρόνοις ὕστερον, ὃν ἐγὼ ἀνήσω τὰ σά ἔργα ὑμνεῖν. ταυτὶ μὲν αὐτῷ κα
 3 περὶ Ὀμήρου ἐχρήσθη. μειράκιον δὲ γενόμενος οὐχ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ φασιν, ἀπόθετος ἐν Σκύρῳ
 ἐτρέφετο, τοῦτο δὲ ἔν ταις παρθένοις· οὔτε γὰρ τὸν Πηλέα εἰκὸς ἀριστον τῶν ἡρώων γενόμενον
 ὑπεκπέμψαι ποι τὸν υἱὸν πολέμου τε καὶ κινδύνου ἀποδράντα καὶ ταῦτα τοῦ Τελαμῶνος ἔξο-
 μῶντος τὸν Αἴαντα, οὔτ' ἂν Ἀχιλλεὺς ἠέσχετο ἐς γυναικωνίτιν ἐσβεβλήσθαι παρὰ εἰς ἑτέροις τὸ
 10 θαναμάζεσθαι τε καὶ εὐδοκίμειν ἐν Τροίᾳ. τὸ γὰρ φιλότιμον πλεῖστον δὴ καὶ ἐν αὐτῷ ἦν.

Φ. Τί οὖν δὴ ὁ Πρωτεσίλεως, ἀμπελουργέ, περὶ τούτων οἶδεν;

Ἄ. Πυθανώτερα, ξένη, καὶ ἀληθέστερα· φησὶ γὰρ Θησεία ἐξ Ἀθηναίων φεύγοντα ἐπὶ τῇ ἀρᾷ
 τῇ ἐς τὸν υἱὸν ἀποθανεῖν ὑπὸ Λυκομήδους ἐν Σκύρῳ, Θησεί δὲ ξένον ὄντα τὸν Πηλέα καὶ κοι-
 νωνὸν τοῦ Καλυδωνίου ἔργου στείλαι τὸν Ἀχιλλέα ἐς τὴν Σκύρον τιμαρὸν τῷ Θησεί, τὸν δὲ
 15 ἐκπεύσαντα ὁμοῦ τῷ Φοίνικι μόνῳ ὑπὸ γῆρας τὰ συμβουλευτικὰ εἰδοῦ κατασεῖσαι τὴν Σκύρον
 ἐκ προσβολῆς μετέωρον οὐσαν καὶ ἀνωμισμένην ἐπ' ὄχθου πετραίου, τὸν Λυκομήδην δὲ σχεῖν μὲν,
 οὐ μὴν ἀποκτείνειν, ἀλλ' ἐρέσθαι, τί παθὼν ἄνδρα ἑαυτοῦ βελτίω φεύγοντα ἀπέκτεινεν, εἰπόντα
 δὲ „ὅτι ἐπ' ἀδίκους, ὦ Ἀχιλλεῦ, ἦκοντα καὶ κειρῶντα τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμήν“, ἀφῆκεν ὡς ἐν δίκῃ κα
 ἀποκτείναντα καὶ ἀπολογησασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐφη πρὸς τὸν Πηλέα, Δηιδάμειαν δὲ θυγατέρα τοῦ
 732 20 Λυκομήδους ἔγημε καὶ γίγνεται αὐτοῖς Νεοπτόλεμος ὀνομασθεὶς τοῦτο διὰ νεότητα τοῦ Ἀχιλλεῶς,
 4 καθ' ἣν ἐς τὸ πολεμεῖν ὤρησεν. ἐνταῦθα τῷ Ἀχιλλεῖ διαιωμένῳ παρεγίνετο ἡ Θέτις καὶ ἔθερά-
 πενε τὸν υἱόν, ὥσπερ αἱ θνηταὶ τῶν μητέρων, ξυλληγομένου δὲ ἐς τὴν Αὐλίδα τοῦ στρατοῦ διε-
 πόρθμευσεν αὐτὸν ἐς τὴν Φθίαν διὰ τὰ ἐπ' αὐτῷ κεκλωσμένα τὸν Πηλέα ποιουμένη κύριον τοῦ
 παιδός, λέγεται δὲ καὶ ὄπλα ἐκποιῆσαι αὐτῷ, οἷα μήπω τις ἦνεγκε, ξὺν οἷς ἐς τὴν Αὐλίδα ἀφι-
 25 κόμενος ἐλαπίδος τε ὑπέπλησε τὸν στρατὸν θεοῦ τε οὕτω τι ἐνομίσθη παῖς, ὡς θύειν αὐτοὺς τῇ
 Θέτιδι ἐπὶ θαλάττῃ καὶ προσκυνεῖν τὸν Ἀχιλλέα ἄττοντα ἐν τοῖς ὄπλοις. ἠρόμην τὸν Πρωτεσίλεω
 καὶ περὶ τῆς μελλίας, ὃ τι ἦν τὸ περὶ αὐτῆν θαῦμα, καὶ φησὶ μῆμος μὲν εἶναι τῇ μελίᾳ, ὃ μὴ
 ἄλλη αἰχμῇ, εὐδὲ τὸ ξύλον καὶ οὕτω τι ἐρωμένον, ὡς μὴ ἂν κλασθῆναι, τὸ δὲ στόμα τῆς
 αἰχμῆς ἀδάμαντός τε εἶναι καὶ παντὸς διεκαίειν, τὸν δὲ στύρακα ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα ὀρειχάλκον κα
 30 ἐμβεβλήσθαι, ἵνα πᾶσα δὴ ἀστράπτουσα ἐμπίπτῃ.

Φ. Τὰ δὲ ὄπλα, ὦ ἀμπελουργέ, πῶς φησὶν αὐτῷ κεκοσμησθαι;

Ἄ. Οὐ τὸν Ὀμήρου τρόπον, ὦ ξένη· θεῖα μὲν γὰρ κάκεινα ἐξευρησθαι τῷ Ὀμήρῳ πόλις τε

1. τὸ ἐποιήσει. γ. 2. φάναι. γ. 3. κομίζεις. φ. κομίζεις. ε. ib. δὲ om. γ. 4. δεινὸν ἐν δεινοῖς ἐν στρατοπέ-
 δοις. i. δεινὸν ἐν δεινοῖς στρ. 2, 3 (p ante corr.) 5. ἔργα ὑμνεῖν. 1, 3. ὑμνεῖν ἔργα. 2, 4, EB. 6. φασιν om. d.
 7. ταυτὶ γὰρ δὴ. 2. ib. τὸν om. 2. 8. πη. γ. φ. οἱ. j. 9. γυναικωνίτιν. suprasc. ω. φ. ib. ἐσβεβλήσθαι. γ, 1, 3.
 ἐμβεβλήσθαι. b, j, e, d, π, 2, EB. ἐσβεβλήσθαι. n. βεβλήσθαι. g. 10. τε om. π. ib. δὴ καὶ. γ, φ, β. ἦδη καὶ. 1, 4.
 ἦδη. p ex corr. B. ἦδη et γρ. ἦδη καὶ. 2. δὴ. E. ib. ἐν αὐτῷ εἶναι et γρ. ἐν αὐτῷ ἦν. 2.

11. περὶ αὐτῶν et γρ. περὶ τούτων. 2.

15. γρ. τῷ Κίμυκι. i. 16. ἀνωμισμένην. 2. ib. Λυκομήδην. γ, g. Λυκομήδην. β, n. 17. μὴν δ'. 2. ib. βελτίω
 φεύγοντα. 2, EB. φεύγοντα. 5. ib. ἀπέκτεινεν. C. ἔκτεινεν. EB. 18. ἐνδίκως. 2. 19. αὐτῶν. nic. m. ib. Θησεία ex
 corr. φ. Ἀχιλλέα. g. 20. Νεοπτόλεμος. γ. ib. τὴν νεότητα. EB. 21. τὸν πόλεμον. δ. ib. παρεγίνετο. 1, d, B. πα-
 ρεγέμετο. γ, 2, 3, 4, E. ἡ Θέτις παρεγέμετο. 2. 22. τὴν om. δ. 23. διεπόρθμευσεν. d. ib. Τροίαν. j. ib. δὲ ποιο-
 μένη. 2, EB. 24. λέγεται δὲ καὶ. γ. λέγεται δὲ. 5. ib. ἐξήνεγκε. 2. 25. οὕτω τοι. EB. 26. ἠρόμην. E. 27. περὶ
 αὐτῆν. k. περὶ αὐτῆς et γρ. περὶ αὐτῆν. i. περὶ αὐτῆς. r. κατ' αὐτῆς. γ, 1, 3, 4 praeter r. 28. οὕτω τοι. ε, o, B.
 ib. μηδὲ ἂν. E. μὴ ἀνακλασθῆναι. φ. ib. ἐπὶ θάτερα. d. 30. πᾶσα δὴ. γ, 1, 3, i, r, B. δὴ πᾶσα. 4 praeter r et
 β (ubi πᾶσα διαστράπτουσα.) ἀπασα. E. ib. ἐμπίπτῃ. 1, 2, 3, r. ἐμπίπτει. γ. ἐμπίπτῃ. g, d, o, B. ἐμπίπτῃ. ε, m.

31. ὦ om. 2.

32. γὰρ om. γ, m.

ἀναγράφοντι καὶ ἄστρο καὶ πολέμους καὶ γεωργίας καὶ γάμους καὶ φθᾶς, ἀλλ' ἐκεῖνα περὶ αὐτῶν φησιν Ἀχιλλεὶ ὄπλα μὴ γεγενῆσθαι ἄλλα ἢ ἃ ἐς Τροίαν ἦνεγκε, μηδὲ ἀπολωλέναι ποτὲ Ἀχιλλεὶ ὄπλα, μηδὲ τὸν Πάτροκλον ἐνδύναι αὐτὰ παρὰ τὴν μῆνιν, ἀποθανεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὄπλοις εὐδοκίμουντα τῇ μάχῃ καὶ ἀπτόμενον ἤδη τοῦ τείχους, τὰ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἄστυλα μείναι καὶ ἀνάλατα, οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ὄπλοις τελευτῆσαι αὐτόν, ἀλλὰ ἐς γάμον ἦκειν δοκοῦντα γυμνὸν ἀποθανεῖν ἔσπε- 5 733 φρανωμένον, ὥσπερ οἱ νυμφιοὶ, τὰ δὲ ὄπλα κατεσκευάσθαι μὲν ἄσθημα καὶ σώφρονα, συγκραῖσθαι δὲ αὐτοῖς ποικιλίαν ὕλης μεθιστάμενον ἐς αὐγὰς ἄλλοτε ἄλλας, ὄσας ἢ ἴρις, ὅθεν δοκεῖν αὐτὰ πέρα τέχνης καὶ Ἡφαίστου ἔδρασθαι.

113 Φ. Ἡ καὶ δεῖξεις αὐτόν, ἀμπελουργέ, καὶ ἀναγράψεις ἀπὸ τοῦ εἶδους; 5

Ἄ. Τί δὲ οὐ μέλλω φιληκόου γέ σου τυγχάνω; τὴν μὲν δὴ κόμην ἀμφιλαφῆ αὐτῷ φησιν 10 εἶναι καὶ χρυσοῦ ἠδῖω καὶ εὐσχήμονα, ὄπη καὶ ὄπκος κινολή αὐτήν ἢ ἄνεμος ἢ αὐτός, τὴν δὲ θῖνα σῆκω γρυκὴν, ἀλλ' οἶον μέλλουσαν, τὴν δὲ ὄφρον μνηοειδῆ, τὸν θυμὸν δὲ τὸν ἐν τοῖς ὄμμασι χαροκοῖς οὖσιν ἠσυχάζοντος μὲν ἀναβάλλεσθαι τινα ὄρμην, ὄρμησαντος δὲ συνεκκηθῆναι τῇ γνώμῃ τοῖς τε ὄφρσιν ἠδῖω αὐτόν φαινεσθαι· πεπονηθέναι γὰρ τι τοὺς Ἀχαιοὺς πρὸς αὐτόν, οἶόν τι πρὸς τοὺς ἀλκίμους τῶν λεόντων, ἀσπαζόμενοι γὰρ αὐτούς ἐν ἠσυχίᾳ μᾶλλον αὐτοῖς χαίρομεν, ἐπὶ 15 θυμοῦ ὑποκλησθέντες ἐπὶ σὺν ὄρμησιν ἢ ταῦρον ἢ τι τῶν μαχίμων θηρίων. τὸ δὲ λῆμα τοῦ Ἀχιλλέως δηλοῦσθαι φησὶ καὶ παρὰ τοῦ ἀχένος, εἶναι γὰρ δὴ ὄφρον καὶ ἀνεστηκῶτα. δικαιοτάτων 6 δ' αὐτόν ἠρώων γενέσθαι φύσει τε καὶ ξηνουσίᾳ τοῦ Χείρωνος. τό τοι διαβεβλήσθαι πρὸς χρήματα ἐκεῖθεν τῷ Ἀχιλλεὶ φοιτῆσαι, διεβέβλητο γὰρ οὕτω πρὸς αὐτά, ὡς ἐκ τριῶν καὶ εἰκοσι πό- 214 λων, ἃς αὐτὸς εἶλε, λαβεῖν μὲν πλείστα αἰχμάλωτα, μηδενὸς δὲ αὐτῶν ἠττηθῆναι πλὴν κόρης, ἣν 20 οὐδὲ αὐτὸς ἑαυτῷ δέδωκεν, ἀλλὰ τοὺς Ἀχαιοὺς ἠτήσεν, ἀδικίαν δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς ἐπικαλοῦντος τοῦ Νέστορος, εἰ μὴ τὰ πλείω Ἀχιλλεὺς λήψοιτο „ἐμὸν ἔστω“ ἔφη „τὸ πλεόν τῶν ἔργων, χρήμασι δὲ πλεονεκτεῖται ὁ βουλόμενος“. ἐπ' ἐκείνης τῆς ἐκκλησίας, ὃ ἔνευε, καὶ ἡ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ 734 Ἀχιλλεὶ μῆνις ὑπὲρ τοῦ Παλαμήδους ἤρξατο, μνημονεύων γὰρ τῶν πόλεων, ἃς ἄμφω ἐξείλον, „τοιαύτη μὲν“ εἶπεν „ἢ τοῦ Παλαμήδους προδοσία, καμὲ δὲ κρινέτω ὁ βουλόμενος, ἀπὸ γὰρ τῶν 25 αὐτῶν ἦμαι.“ δεξαμένου δὲ ἐς ἑαυτόν ταῦτα τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ λοιδορουμένου τῷ Ἀχιλλεὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς εἰπόντος, ὡς εἴη προδοσία καὶ τὸ ὑπὲρ προδότου λέγειν, ἐκείνου μὲν ἀπήλασε τῆς ἐκκλησίας οὐδὲ τοῖς Ἀχαιοῖς φίλα εἰπόντα, καθικόμενος δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος λοιδορίας πλείωσι 30 βελῶν διητήσατο μῆτε ἔργον τι πράττων ἐς τὸ κοινὸν φέρον μῆτε φοιτῶν ἐς τὰ βουλευματα, ὅτε δὴ ἀφίκοντο αὐτῷ λιταὶ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν παντὶ ἤδη τῶν Ἀχαιῶν ὄντων, ἐπρέσβευον 30 δὲ αὐτὰς Ἄϊας τε καὶ Νέστορα, ὁ μὲν διὰ τὸ ξυγγενὲς τε καὶ τὸ διηλλάχθαι ἤδη σφίσι μνησίδας 16 ἐφ' οἷς περὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐμήνισεν, ὁ δὲ σοφίας τε ἔνεκα καὶ ἡλικίας, ἣν ἐτίμων οἱ Ἀχαιοὶ πάντες. ἐπεὶ δὲ τὸν γοῦν Πάτροκλον ξυμμαχῆσαι σφίσι παρ' αὐτοῦ εὗραντο, ὁ μὲν δράσας τε καὶ παθεῖν, 35 ὡς ἔπραξε μὲν οὐδὲν ἀγαντὲς ἐπ' αὐτῷ, οὐδὲ εἶπεν, ἀπολοφυράμενος δὲ αὐτόν ἐρωμένως καὶ θάψας, ὡς αὐτὸς τε 35

1. ἀναγράφοντι. 2. ἢ ἄλλα ἐς. γ, φ. ἀλλ' ἐς. ζ. ib. ὕκειν. γ. 7. ὥσπερ. 2. ὄσα. γ, ρ, d, g. ib. περὶ. g.
9. ἀμπελουργέ. γ, l, g. ὃ ἀμπελ. ζ.
10. γέ σου. ib. τυγχάνοντος. φ. ib. φασιν. 2. 11. ὄποι. g, d, e, ρ. 12. μνηοειδῆ. φ. ib. θυμὸν. γ. 14. ἠδῖω τότε. 2, EB. 15. αὐτόν et οὖς suprasc. 2. ib. αὐτοῦ. 2. 16. γρ. ὑποκλησθέντος. 2. ib. ὑπὸ σὺν. 2. ib. λῆμα. 3.
17. φασί. 2, g. 18. ἐξουσία. g. ib. τὸ γὰρ. d. 20. αὐτόν. f, b, j, d, g. αὐτῶν. ζ. 21. δέδωκεν. 1, 3, g, d, π. ἔδωκεν. ζ. 22. φησιν. f. ib. πλείων. E. 23. τῷ om. 2. 24. ἤρξατο — Παλαμήδους om. γ. 26. εἰς αὐτόν ταῦτα. 1, d. εἰς αὐτόν τ. ρ. εἰς αὐτὰ ταῦτα. φ. δὲ ταῦτα εἰς αὐτόν. 2. 27. ὡς εἰ. m. 28. καθικόμενος 2, m. ib. λοιδορίας. γ. 29. φέρον. 2. 30. ὅτε δ' ἀφίκοντο. f. ib. ὅτε καὶ ἀφίκοντο. γ. ib. αὐτῷ om. g. ib. ἐν πα' δέει. f (sic). ἐν παντὶ εἶδει. γ. 31. ξυγγενὲς. f, γ, 3, g, b. συγγενέσθαι. ε, m. ib. τὸ om. 2. ib. σφίσι μνησίδαι. 2. ib. μνησίδας. γ. 32. περ om. γ. 33. τὸν μὲν γὰρ. π. τὸν μὲν γοῦν. o. ib. εὗραντο. l, b, d, e, π. 34. οὐδ' ἔπραξε. b, e, n. 35. ἀγαν- τὲς. 2. ib. ἀπολοφυράμενος. 2.

- 7 ἐβούλετο κάκεινω χαριεῖσθαι ὄντο, ἐχώρει ἐπὶ τὸν Ἔκτορα. τὰς μὲν δὴ ὑπερβολάς, αἷς κέχρηται
 Ὀμηρος περὶ τε τοὺς ἀπολλυμένους αὐτοῖς ἄρμασιν, ὅποτε Ἀχιλλεὺς ἐφάνη, περὶ τε τοὺς ἐν τε
 735 ποταμῶ σφαττομένους, τὴν τε τοῦ ποταμοῦ κλησιν, ὅτ' ἐπανίστη τῷ Ἀχιλλεῖ τὸ ἑαυτοῦ κῦμα,
 ἐπαινεῖ μὲν καὶ ὁ Πρωτεσίλεως ὡς ποιητικά, διαγράφει δὲ ὡς κεχαρισμένα, μήτε γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ
 5 τηλικούτω ὄντι ἄπορον ἂν γενέσθαι τὸν Σκάμανδρον καὶ ταῦτα ἦντω ἢ οἱ μεγάλοι τῶν ποταμῶν
 ὄντα, μήτ' ἂν Ἀχιλλεῖα ἐς μάχην τῷ ποταμῶ ὀρμησάι, εἰ γὰρ καὶ σφόδρα ἐπ' αὐτὸν ἐμόρμυρην,
 ἤλυξεν ἂν ἐκκλίνων καὶ μὴ ὁμόσε χωρῶν τῷ ὕδατι. πιθανώτερα δὲ τούτων ἐκεῖνα, οἶμαι, δεισι-
 ξυνελαθῆναι μὲν ἐς τὸν ποταμὸν τοὺς Τρώας καὶ πλείους ἀπολέσθαι σφῶν ἢ ἐν ἄπαντι τῷ πο-
 λέμῳ ἀπώλοντο, οὐ μὴν μόνῳ γε Ἀχιλλεῖ πεπράχθαι ταῦτα, ἀλλὰ θαρσύναντας ἤδη παρ' αὐτοῦ
 10 τοὺς Ἑλληνας ἐπικαταβαίνειν καὶ τοὺς ἐν τῷ ποταμῶ σφάττειν, Ἀχιλλεῖα δὲ τούτων μὲν ἀμελεῖν,
 8 ἀγωνίσασθαι δὲ ἀγῶνα τοῖόνδε· ἦν ἀνήρ ἐκ Παιονίας ἦκων, οὐ καὶ Ὀμηρος ἐπεμνήσθη, Ἀστερο-
 παῖον δὲ αὐτὸν καλεῖ καὶ Ἀξιοῦ τοῦ ποταμοῦ νίανόν καὶ δεξιὸν ἄμφω τῷ χεῖρι, μέγιστον δὲ Ἀχαιοῖν
 τε καὶ Τρώων ὄντα τὸν Παίονα καὶ θηρίου δίκην ὁμόσε χωροῦντα ταῖς αἰχμαῖς παρήκην Ὀμηρος
 τουτοῦ τοῦ λόγου, ἦγε δὲ καὶ ἀκραιφνή δύναμιν Παίονας ἰπκίας ἄρτι ἐς Τροίαν ἦκων, οὓς
 15 ἐτρέψατο μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκπλήξας, δαίμονα γὰρ ἐμπεπτακένοι σφίσιον ὄντο οὐπὼ ἀνδρὶ τοιῶδε
 ἐντετυγηκότες, ὑποστάντος δὲ Ἀστεροπαίου μόνου πλείω περὶ ἑαυτοῦ ἔδεισεν ἢ ὅποτε τῷ Ἔκτορι
 ἐμάχετο, καὶ οὐδὲ ἄτρωτος εἶλε τὸν Παίονα, ὅθεν τῶν συμμάχων ἀπαγορευόντων αὐτῷ μὴ μάχε-
 σθαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῷ Ἔκτορι οὐκ ἠνέσχετο τῶν λόγων τούτων, ἀλλὰ εἰπὼν „ἰδέτω με
 κρεῖττω καὶ τραυμάτων“ ὄρμησεν ἐπὶ τὸν Ἔκτορα προτεταγμένον τοῦ τείχους. ἀποκτείνας δ' αὐτὸν
 20 γενόμενον οἶον ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ λόγῳ εἰρηκα, περιεῖλε τῷ τείχει βάρβαρον μὲν τινα καὶ ἀήδη
 τρόπον, ξυγγνωστὸν δέ, ἐπειδὴ τῷ Πατρόκλῳ ἐτιμῶρει. δαιμονία γὰρ δὴ τιμὴν τὸν Ἀχιλλεῖα φύσει
 736 χρώμενον αἰεὶ τι μέγα ὑπὲρ τῶν φίλων πράττειν, ὅθεν μνηῖσαι μὲν ὑπὲρ Παλαμήδους ὁμοῦ πᾶσιν
 Ἑλλήσι, τιμωρῆσαι δὲ Πατρόκλῳ τε καὶ Ἀντιλόχῳ. τὰ τοι πρὸς τὸν Τελαμώνος Ἄλαντα περὶ φί-
 λων αὐτῷ εἰρησθαι λεγόμενα σφόδρα χρη γινώσκων· ἐρομένου γὰρ αὐτὸν μετὰ ταῦτα τοῦ Ἄλαν-
 25 τος, ποῖα τῶν ἔργων ἐπιμυθνήσασθαι αὐτῷ γένοιτο, „τὰ ὑπὲρ τῶν φίλων“ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔφη. κά-
 λιν δὲ ἐπερομένου, ποῖα ἠδῖα τε καὶ ἀπουώτερα, ταῦτόν ἀπεκρίνατο· θαυμάσαντος δὲ τοῦ Ἄλαν-
 τος, πῶς ἂν ταῦτό ἔργον χαλεπὸν τε γένοιτο καὶ ῥᾶδιον, „ὅτι“ ἔφη „τὰ ὑπὲρ τῶν φίλων κινδύ-
 νευματα μεγάλα ὄντα προθύμως πράττων τῆς ἐπ' αὐτοῖς λύπης παύομαι“. „τραυμά δέ, ὦ Ἀχι-
 λεῦ, ποῖον μάλιστα σε ἐλύπησεν“; ἢ δ' ὅς. „ὃ ἐτρώθη ὑπὸ τοῦ Ἔκτορος“. „καὶ μὴν ὑπ' αὐτοῦ
 30 γε οὐκ ἐτρώθη“ ὁ Ἄλας ἔφη. „νῆ Δία κεφαλὴν“ ὁ Ἀχιλλεὺς εἶπε „τάς τε χεῖρας, σὲ μὲν γὰρ
 κεφαλὴν ἑμαυτοῦ ἡγοῦμαι, Πάτροκλος δὲ μοι χεῖρες ἦν“.
- 9 Τὸν δὲ Πάτροκλον ὁ Πρωτεσίλεως, ὃ ξένη, πρεσβύτερον μὲν τοῦ Ἀχιλλεῶς οὐ πολὺ γενέσθαι
 φησί, θεῖον δὲ ἄνδρα καὶ σώφρονα τῷ τε Ἀχιλλεῖ ἐπιτηδειότατον τῶν ἐταίρων, χαιρῶν τε γὰρ,
 ὅποτε καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔχαιρε, λυπεῖσθαι τε τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ξυμβουλεύειν αἰεὶ τι καὶ ἀκούειν

2. ἄρμασι Τρώας. EB. ib. ὁ Ἀχ. 2, EB. 3. ὅποτε. 4, EB. ib. ἐπανεῖστη. β, η, ο, Β. 4. μὲν ὁ. 2. 6. εἰ δὲ
 et suprasc. γὰρ. p. εἰ καὶ. ψ. εἰ γὰρ om. δ. 7. ἔλυξεν, suprasc. ἦ. γ. 9. ἀπώλοντο. 2. ib. τῷ Ἀχ. EB. ib. π-
 κρήσθαι. EB. 10. ἐν ποταμῶ. g. 12. γὰρ αὐτόν. g. ib. Ἀξιοῦ. γ. Ἀξίου. ζ. ib. νίαν et γρ. νίανόν. i. 13. ὁ Ὀμη-
 ρος. EB. 14. τουτοῦ. 2. ib. ἦδε καὶ. γ. ib. Παίονας εἰς Τροίαν ἄρτι ἰπκίας ἦκων. γ. ib. ἄρματι et γρ. ἄρμα. 2
 15. ὁ om. 2. ib. δαίμονα δὲ. γ. ib. τοιοῦτω. γ, 3. 16. αὐτοῦ. E. 22. μνησάι. γ. ib. ὁμοῦ om. f, φ, ψ et p
 ante corr. 23. δὲ om. f. 24. δὲ αὐτόν. j, e, η. 25. ἐπιμυθνήσασθαι. γ, EB. 26. ἐπανερομένου. h. ib. ποῖα τῶν
 ἔργων. β, γ. ib. τε om. E. ib. ταῦτό. l, g, e, η, π. ταῦτα. γ, ψ. τὰ αὐτά. h. τὸ αὐτό. p, b, j, r. 27. τε om. d, e, η.
 28. ὦ Ἀχ. ποῖον μ. σε. f, l, d, b, j, π, et g, ubi om. σε. Ἀχ. ποῖον μ. σε. γ, 3. ποῖον μ. σε. ὦ Ἀχ. 2, EB. ib. ἦδ'
 ὅς. γ. 29. ὑπ' αὐτοῦ γε οὐκ ἐτρώθη. C. οὐκ ἐτρώθη γε ὑπ' αὐτοῦ. 2, EB. 30. εἶπε et suprasc. ἔφη. ψ. ib. εἶπεν
 ὁ Ἀχ. g. ib. μὲν om. 3. σὲ δὲ. γ. 31. κεφαλὴν ἑμαυτοῦ ἡγοῦμαι. f, γ, p, b, e, r. κ. αὐτοῦ ἡγ. g. κ. ἡγ. ἑμαυτοῦ.
 ψ, π. ἐμ. κεφ. ἡγ. 2, EB.

33. δὲ om. 2. ib. ἐτέρων. e. 34. καὶ om. η, ο. ib. τε om. 2. ib. γρ. αὐτῷ τι. 2. αἰεὶ τε. ρ.

ἄδοντας, καὶ οἱ ἵπποι δὲ αὐτὸν ἔφερον χαίροντες, ὥσπερ καὶ τὸν Ἀχιλλέα. ἦν δὲ καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀνδρείαν μεταξὺ τοῖν Αἰάντων, τοῦ μὲν γὰρ Τελαμωνίου πάντα ἐλείπετο, ἐκράτει δὲ ἄμφω τοῦ Λοκροῦ, καὶ μελίχλωρος ἦν ὁ Πάτροκλος καὶ τῷ ὀφθαλμῷ μέλας καὶ ἱκανῶς εὖοφρος καὶ μέτρα ἐπανῶν κόμης, ἡ κεφαλὴ δὲ ἐβεβήκει ἐπ' ἀνέγνος, οἴου αἱ παλαιστραὶ ἀσκοῦσιν, ἡ δὲ φῖς ὀφθῆ τε ἦν καὶ τοὺς μυκτῆρας ἀνευρύνετο, καθάπερ οἱ πρόθυμοι τῶν ἵππων.

Φ. Ἐς καλὸν με τῶν τοῦ Ἀχιλλέως ἵππων ἀνέμνησας, ᾧ ἀμπελουργέ, σφόδρα γὰρ δέομαι μαθεῖν, τί βελτίους ὄντες ἐτέρων ἵππων θεῖοι ἐνομιόθησαν.

Α. Ἡρόμημ κἀγώ, ξένη, τὸν ἦρω αὐτὸ τοῦτο καὶ φησι τὴν μὲν λεγομένην ἀθανασίαν περὶ αὐτοὺς εἶναι μεμυθολογησθαι τῷ Ὀμήρῳ, τὴν Θετταλίαν δὲ εὐἰπὸν τε οὔσαν καὶ ἀγαθὴν δύο ἵππους λευκὸν τε καὶ ξανθὸν δαιμονίους τὴν ταχυτῆτα καὶ τὸ ἦθος λαμπροὺς ἵπποτροφήσαι κατὰ θεῖον δὴ τινα, ὅποτε ὁ Ἀχιλλεὺς ἦνθει, καὶ πάντων, ὅσα θεῖως ἐπὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐλέγετο, πιστευομένων ἤδη ἐδόκει καὶ τὸ τῶν ἵππων θεῖόν τε εἶναι καὶ ἐπέκεινα τοῦ θνητοῦ φαίνεσθαι. τελευτῆ δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐγένετο, ἦν καὶ Ὀμηρος ἐπιγινώσκει· φησὶ γὰρ αὐτὸν ἐκ Πάριδος τε καὶ Ἀπόλλωνος ἀποθανεῖν εἰδῶς που τὰ ἐν τῷ Θυμβραίῳ καὶ ὅπως πρὸς ἱεροῖς τε καὶ ὄρκοις, ὧν μάρτυρα τὸν Ἀπόλλω ἐποιεῖτο, δολοφονηθεὶς ἔπεσεν. ἡ θυσία δὲ τῆς Πολυξένης ἢ ἐπὶ τῷ σήματι καὶ ὅσα περὶ τοῦ ἔρωτος ἐκείνου ποιητῶν ἀκούεις, ᾧδε ἔχει· Πολυξένης ὁ Ἀχιλλεὺς ἦρα καὶ τὸν γάμον τοῦτον ἑαυτῷ ἔπραττεν ἐπὶ τῷ τοὺς Ἀχαιοὺς ἀναστήσαι τοῦ Ἰλλίου, ἦρα δὲ καὶ ἡ Πολυξένη τοῦ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ ἀλλήλους ἐν λύτρῳ Ἐκτορος, ὁ γὰρ Πρίαμος ἦσαν παρὰ τὸν Ἀχιλλέα χειραγωγὸν ἑαυτοῦ τὴν παῖδα ἐποιεῖτο νεωτάτην οὔσαν ἢ Ἐκάβη αὐτῷ ἔτεκεν, ἐθεράπευσον δὲ αἰεὶ τὸ βῆδισμα τῶν πατέρων οἱ νεώτατοι τῶν παιδῶν, καὶ οὕτω δὴ τι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐσωφρόνει ὑπὸ δικαιοσύνης καὶ τὰ ἔρωτικά, ὡς μήτε ἀφελίσθαι τὴν κόρην ἐφ' ἑαυτῷ οὔσαν γάμον τε αὐτῆς ὁμολογήσαι τῷ Πριάμῳ πιστεῦσαι τε ἀναβαλομένῳ τὸν γάμον. ἐπεὶ δὲ ἀπέθανε γυμνὸς ἐν τοῖς περὶ τούτων ὄρκοις λέγεται ἡ Πολυξένη φευγούσῳ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῶν Τρωάδων καὶ τῶν Τρώων ἐσκεδασμένων, οὐδὲ γὰρ τὸ πτώμα τοῦ Ἀχιλλέως ἀδεῶς ἦνεγκαν, αὐτομολία χρῆσασθαι καὶ φυγεῖν ἐς τὸ Ἑλληνικὸν ἀναχθεῖσά τε τῷ Ἀγαμέμνονι ζῆν μὲν ἐν κομιδῇ λαμπρῇ τε καὶ σώφροσι, καθάπερ ἐν πατρὸς οἰκίᾳ, τριταλὸν δὲ ἦδη κειμένου τοῦ νεκροῦ δραμεῖν ἐπὶ τὸ σῆμα ἐν νυκτὶ ξίφει τε αὐτὴν ἐκυλίνειν πολλὰ εἰποῦσαν ἔλεινὰ καὶ γαμικά, ὅτε δὴ καὶ δεῖσθαι τοῦ Ἀχιλλέως ἐραστὴν τε μείναι καὶ ἀγαγέσθαι αὐτὴν μὴ ψευδάμενον τὸν γάμον. ἃ δὲ τῷ Ὀμήρῳ ἐν δευτέρᾳ Ψυχοστασίᾳ εἴρηται, αἰ δὲ Ὀμήρου ἐκεῖνα, ὡς ἀποθανόντα Ἀχιλλέα Μούσαι μὲν ᾠδαῖς ἐθρήνησαν, Νηρηίδες δὲ πληγαῖς τῶν στέφνων, οὐ παραπολύ φησι κεκομπάσθαι, Μούσας μὲν γὰρ οὔτε ἀφικέσθαι οὔτε ἄσαι, οὐδὲ Νηρηίδων τινα ὀφθῆναι τῷ στρατῷ καίτοι γινωσκόμενας, ὅτι ἦκουσι, θαυμαστὰ δὲ ξυμβῆναι ἔτερα καὶ οὐ πόρρω τῶν Ὀμήρῳ εἰρημένων· ἐκ γὰρ τοῦ κόλπου τοῦ Μέλανος ἢ θάλαττα

1. οἱ om. b, e. ib. ἔφερον χαίροντες. f, γ, i, p. ἐχαιρον φέροντες. l, 4, o, B. χαίροντες ἔφερον. ε, m. 2. ἀνδρείαν. γ, l, 3, g, b, e, π, ε. ib. γὰρ om. f, γ. ib. ἐλείπετο et γο. ἐλείπετο. 2. 3. μελίχλωρος. f. 3. 4. μελίχλωρος et γο. μελίχλωρος. 2. μελίχλωρος. ε, B. μελίχλωρος. m, o. 4. οἴου. f. οἴου. 5. 6. μοι. γ. ib. γὰρ δὴ. 2, EB. γὰρ om. p. ib. βούλομαι. l, 4. 7. ὄντες ἐτέρων. f, γ. ἐτέρων ὄντες. 5. 8. ξένη, τὸν ἦρω. 1, 3, 4. τὸν ἦρω, ξένη. 2, EB. ib. φασὶ. δ. 9. μεμυθολογησθαι. i, ψ, E. ib. τότε δύο. 4. EB. ib. δὴ ἵππους. f. 10. λευκὸν τε καὶ ξανθόν. f, γ, 3, B. ξανθόν τε καὶ λευκόν. l, 4. Λάμπρον τε καὶ Ἰάνθρον. 2, E. ib. ταχυτῆτα. γ, l, g, B. 14. τὰς ἐν τῷ Θυμβραίῳ. γ. γο. Θυμβραίῳ. 2. ib. ὅπερ. j. 15. ἐποιεῖτο τὸν γάμον. δ. ib. ἔπεσεν et γο. ἀπέθανεν. 2. ib. ἡ θ. δὲ ἢ ἐπὶ τῆς Πολ. 2. 17. ἐπὶ τῷ. γ. ib. ἀναστήσαι. 2. ib. ἦρα καὶ Π. 2. 18. ἀλλήλους. 2. 19. ἐπ. τὴν π. g. ib. δ' αἰεὶ. γ. 20. νεώτατοι. γ. νεώτεροι. 5. ib. δὴ τοι. γ, EB. δὲ τι. 2. ib. ἐφρόνει. γ. ib. ὑπὸ δικαιοσύνης ἐσωφρόνει. 2, EB. 21. ἑαυτοῖς. γ. ib. γάμον δὲ. e. 22. τε om. m. ib. ἀναβαλομένῳ. γ. ib. ἐπὶ τούτων. f. περὶ τούτων. γ, l, 2, 3, 4. ὑπὲρ τούτων. EB. 23. ἐκ τοῦ ἱεροῦ om. γ, 3. ib. καὶ τῶν Τρώων om. γ. 24. ἦνεγκαν ἀδεῶς. g. ib. τὸ φυγεῖν. m. 25. μὲν om. d, g, j. 26. αὐτὴν. m, o. 27. ἐκυλίνειν. γ. ἀποκτεῖναι. 2, d, g. 28. ψευδάμενην. E. ψευδάμενον et ην suprasc. i. 29. Ἀχιλλέα. γ, l, g. τὸν Ἀχ. 5. ib. Νηρηίδες. γ, l. sic ubique. 30. ἄσαι. C (praeter φ: ἔσαι). αἰάσαι. EB. 31. ὅτι. 5. ὅτε. EB. 32. θάλασσα. γ. g, b, j.

ἀνοιδήσασα τὰ μὲν πρῶτα ἐμνηκῆτο, μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀρθεῖσα λόφῳ μεγάλῳ ἴση ἐχώρει ἐς τὸ 'Ροι-²²⁸
 τειὸν ἐκπεληγμένων τῶν Ἀχαιῶν καὶ ἀπορούντων, ὃ τι αὐτοὶ τε καὶ ἡ γῆ πείθονται, ἐπεὶ δὲ
 πλησίον ἐγίγνετο καὶ προσεκύμαινε τῷ στρατοπέδῳ, ἠρῆνον ἤχησεν ὀξύ τε καὶ ἀθρόον, καθάπερ
 γυναικῶν ὄμιλος, ὃν ἐς τὰ κήδη ἀναφθέγγονται. τούτου δὲ θείου τε καὶ δαιμονίου φανέντος καὶ
 5 πάντων ὁμολογούντων, ὅτι Νηρηίδας ἦγε τὸ κύμα, οὐδὲ γὰρ ἐπέκλυσεν οὐδέν, ἀλλὰ προῶν τε καὶ
 λείων τῇ γῆ προσευνάσθη, πολλῶν θεϊότερα τὰ ἐφεξῆς ἔδοξεν· ἐπειδὴ γὰρ νύξ ὑπέλαβεν, οἰμαγῆ
 τῆς Θέτιδος διεφοίτα τὸν στρατὸν ἀνευφημούσης τε καὶ τὸν υἱὸν βοώσης. ἔβρα δὲ τορὸν μέγα τε
 καὶ ἔναυλον, καθάπερ ἢ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡχώ, καὶ τότε μάλιστα οἱ Ἀχαιοὶ ξυνήκαν, ὅτι τέκοι τὸν
 Ἀχιλλέα ἢ Θέτις, οὐδὲ ἄλλως ἀπιστοῦντες. τὸν μὲν δὴ κολωνὸν τούτου, ξένη, ὃν ἐπὶ τοῦ μετώ-
 739 10 που τῆς ἀκτῆς ὄρεως ἀνεστηκότα, ἤγειραν οἱ Ἀχαιοὶ ξυνελθόντες, ὅτε τῷ Πατρόκλῳ ξυνεμίχθη ἐς
 τὸν τάφον, κάλλιστον ἐντάφιον ἑαυτῶν τε καὶ κείνου διδοῦς, ὃθεν ἄδουσιν αὐτὸν οἱ τὰ φιλικὰ ἐπαι-
 νοῦντες. ἐτάφη δὲ ἐκδηλότατα ἀνθρώπων πᾶσιν οἷς ἐπήνεγκεν αὐτῷ ἢ Ἑλλὰς οὐδὲ κομᾶν ἔτι μετὰ
 τὸν Ἀχιλλέα καλὸν ἡγούμενοι χρυσόν τε καὶ ὄ τι ἕκαστος εἶχεν ἢ ἀπάγων ἐς Τροίαν ἢ ἐκ δασμῶ²²⁹
 λαβῶν, νῆσαντες ἐς τὴν πυρὰν ἀθρόα παραχρημά τε καὶ ὅτε ὁ Νεοπτόλεμος ἐς Τροίαν ἦλθε, λαμ-
 15 πρῶν γὰρ δὴ ἔτυχε πάλιν παρὰ τε τοῦ παιδὸς παρὰ τε τῶν Ἀχαιῶν ἀντιχαρίζεσθαι αὐτῷ πειρω-
 μένων, οἳ γε καὶ τὸν ἀπὸ τῆς Τροίας ποιούμενοι πλοῦν περιέπιπτον τῷ τάφῳ καὶ τὸν Ἀχιλλέα
 ὄοντο περιβάλλειν.

13 Φ. Τὸν Νεοπτόλεμον δέ, ὃ ἀμπελουργέ, ποιὸν τινα γενέσθαι φησί;

Ἀ. Γενναῖον, ὃ ξένη, καὶ τοῦ μὲν πατρὸς ἦττω, φαυλότερον δὲ οὐδὲν τοῦ Τελαμωνίου,
 20 ταῦτό δὲ καὶ περὶ τοῦ εἵδους φησί, καλὸν μὲν γὰρ εἶναι καὶ προσεοικότα τῷ πατρί, λείπεσθαι δὲ
 14 αὐτοῦ τοσοῦτον, ὅσον τῶν ἀγαλμάτων οἱ καλοὶ λείπονται. καὶ μὴν καὶ ὕμνων ἐκ Θετταλίας ὁ
 Ἀχιλλεύς ἔτυχε, οὗς ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπὶ τὸ σῆμα φοιτῶντες ἦδον ἐν νυκτὶ τελετῆς τι ἐγκαταμ-
 γνύντες τοῖς ἐναγίσμασιν, ὡς Ἀθηναῖοι τε νομιζουσὶν καὶ Πελοποννησίων οἱ ἀπὸ Σισύφου.

Φ. Ἄλλος αὖ λόγος ἦκει, ἀμπελουργέ, οὐ, μὰ τὸν Ἡρακλέα, οὐκ ἂν μεθείμην οὐδ' εἰ κίανθ'²³⁰
 25 ὑπὲρ τοῦ παραπτῆναι αὐτὸν πρᾶττοις.

740 Ἀ. Ἄλλὰ τὰς ἐκβολὰς τῶν λόγων ἀδολεσχίας ἐνιοι, ξένη, ἡγούνται καὶ λῆρον πρὸς τοὺς μὴ
 σχολῆν ἄγοντας. σὲ δὲ ὀρῶ δοῦλον μὲν τῆς νεώς, ἧς ἄρχεις, δοῦλον δὲ τῶν ἀνέμων, ὧν εἰ καὶ
 μικρὰ αὖρα κατὰ πρύμναν σταίη, δεῖ τὰ ἰσθία ἀνασεῖν καὶ συνεξαίρεσθαι τῇ νηὶ πάντα δεύτερα
 ἡγουμένους τοῦ πλεῖν.

30 Φ. Ἐρρώσθω λοιπὸν ἢ ναῦς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, τὰ γὰρ τῆς ψυχῆς ἀγάγιμα ἠδῶ τὲ μοι καὶ
 κερδαλεώτερα, τὰς δὲ ἐκβολὰς τῶν λόγων μὴ λῆρον, ἀλλ' ἐπικέρδειαν ἡγώμεθα τῆς ἐμπορίας
 ταύτης.

1. ἐμνηκῆτο. ε, m. 2. καὶ ἐκπεληγμένων. d et p, ubi καὶ suprasc. ἐκπεληγμένων δὲ. EB. ib. ἀπορούντων. γ.
 ib. ἐπειδὴ. EB. 3. ἐγίγνετο. γ, l, 3, 4. ἐγένετο. 2, EB. 5. πάντα ὁμολογούντα. 2. 6. προσευνάσθη. 1, 2, g. προσε-
 νάσθη. 3, 4 praeter g, EB. ib. ὑπέλαβεν. C. ἐπέλαβεν in i ex corr. EB. 7. τὸν om. γ. ib. τὸ ἱερὸν. C.
 τορὸν. EB. 8. οἱ om. 2, EB. 9. τὸν μὲν οὖν. β. δὴ om. 2. ib. τούτου, ξένη. γ, l, 3. ὃ ξένη τούτου. 4. ξένη
 τούτου. 2, EB. 10. ἔγειραν. o. ib. ὅτι. 3, 4. 11. τε om. φ. ib. διδοῦς. 1, 3, 4. δούς. 2, EB. 12. δέ om. γ.
 13. ἦγεν. 2. ib. ἐπάγων. b, j. 14. νῆσάν τε ἐς. 2. ib. τε om. 2. ib. δὲ καὶ. φ. ib. καὶ om. g, b. ib. ὁ om. γ.
 15. γὰρ om. γ. ib. πάλιν om. 2. ib. τῶν ἐνταφίων παρὰ. 2, EB. ib. αἰεὶ τι χαρίζεσθαι. 2. 16. ποιούντες τῷ
 ἀπόπλουν. b.

18. τὸν δὲ N. d. ib. ὃ om. g.

20. ταῦτα. 2. 22. ἐπὶ τὸ σῆμα (μνήμα φ) φοιτῶντες. C. φοιτῶντες ἐπὶ τὸ σῆμα. EB.

24. οὐ μὰ. 2. ib. μεθείμην. ε, m. 25. τοῦ μῆ. γ, i. γρ. E. τοῦ om. p, b. ib. πρᾶττοις. 2. ἐκρᾶττον. E.

26. ἀδολεσχίαν. π, n. 27. μὲν om. γ. 28. αὖρα. γ, g. E. ib. ξυναιρέσθαι. κ. 29. ἡγούμενος. g. ib. κλοῦ. δ.
 30. ἐρρώσθω. 1, 2, 3, b, g, EB. ἐρρώσθαι. j, e, n. ἐρρώτω et γρ. ἐρρώσθω. κ. ib. ἡ ναῦς om. δ. 31. ἐπικέρ-
 δειαν. l, 3, g, d, r, e, B. Valck. Diatr. 289. ἐπὶ κέρδειαν. 2. ἐπικέρδειαν γ. ἐπὶ κέρδει ἂν. j, e, n, π, o. ἐπικέρδειαν
 e, m, unde ἐπικέρδειαν Salm.

229, 230, 232. 13, 14, p. 739. 740.

Ἄ. Ὑγιαίνεις, ξένοι, οὕτωςι γυγνώσκων, καὶ ἐπειδὴ βούλει, ἄκουε· τὰ μὲν δὴ Κορινθίων ἐπὶ Μελικέρτῃ, τοῦτους γὰρ δὴ τοὺς ἀπὸ Σισύφου εἶπον, καὶ ὅποσα οἱ αὐτοὶ θρωῶσιν ἐπὶ τοῖς τῆς Μηδείας παισίν, οὓς ὑπὲρ τῆς Γλαύκης ἀπέκτειναν, θρήνην εἰκασταὶ τελεστικῶν τε καὶ ἐνθάτω, τοὺς μὲν γὰρ μειλίσσονται, τὸν δὲ ὕμνοῦσιν. ἐπὶ δὲ τῷ ἔργῳ τῷ περὶ τοὺς ἄνδρας ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήνῃ γυναικῶν ἐξ Ἀφροδίτης ποτὲ παραχθέντι καθαιρέται μὲν ἡ Ἀήμιος καὶ καθ' ἕνα τοῦ ἔτους καὶ σβέννεται τὸ ἐν αὐτῇ πῦρ ἐς ἡμέρας ἐννέα, θεωρὸς δὲ ναῦς ἐκ Δήλου πυρφορεῖ, κἄν ἀφίκηται πρὸ τῶν ἐναγισμάτων, οὐδαμοῦ τῆς Ἀήμιου καθορμίζεται, μετέωρος δὲ ἐπισαλεύει τοῖς ἀκρωτηρίοις, ἐς τε ὅσιον τὸ ἐσπλεῦσαι γένηται. θεοὺς γὰρ χθονίους καὶ ἀπορρήτους καλοῦντες τότε καθαρὸν, οἶμαι, τὸ πῦρ τὸ ἐν τῇ θαλάττῃ φυλάττουσιν, ἐπειδὴν δὲ ἡ θεωρὸς ἐσπλεύσῃ καὶ νεύονται τὸ πῦρ ἐς τε τὴν ἄλλην δίαυτον ἐς τε τὰς ἐμπύρους τῶν τεχνῶν, καινοῦ τὸ ἐντεῦθεν βίου φασὶν ἄρχεσθαι. τὰ δὲ Θετταλικὰ ἐναγίσματα φοιτῶντα τῷ Ἀχιλλεῖ ἐκ Θετταλίας ἐχρήσθη Θετταλοῖς ἐκ Λωδώνης· ἐκέλευσε γὰρ δὴ τὸ μαντεῖον Θετταλοῦς ἐς Τροίαν πλείοντας θύειν ὅσα ἔτη τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ σφάττειν τὰ μὲν ὡς θεῶν, τὰ δὲ ὡς ἐν μοίρᾳ τῶν κειμένων. καταρχὰς μὲν δὴ τοιάδε ἐλύγητο· ναῦς ἐκ Θετταλίας μέλανα ἰσθία ἡρμένη ἐς Τροίαν ἔπλει θεωρῶν μὲν δις ἑπτὰ ἀπάγουσα, ταύρους δὲ λευκὸν τε καὶ μέλανα χειροθήβεις ἄμφω καὶ ὕλην ἐκ Πηλίου, ὡς μηδὲν τῆς πόλεως δέοιντο καὶ πῦρ ἐκ Θετταλίας ἦγον καὶ σπονδὰς καὶ ὕδαρ τοῦ Σπερχειοῦ ἀρυσάμενοι, ὄθεν καὶ στεφάνους ἀμαραντι- νους ἐς τὰ κῆδη πρῶτοι Θετταλοὶ ἐνόμισαν, ἵνα, κἄν ἄνεμοι τὴν ναῦν ἀπολάβωσι, μὴ σαρκῶς ἐπιφέρωσι μηδ' ἐξώρους. νυκτὸς μὲν δὴ καθορμίζεσθαι ἔδει καὶ πρὶν ἄφασθαι τῆς γῆς ὕμνον ἀπὸ τῆς νεῶς ἄδειν ἐς τὴν Θέτιν ὧδε ξυγκείμενον·

Θέτι κυανία, Θέτι Πηλεία,
 ἃ τὸν μέγαν τέκες υἱόν,
 Ἀχιλλέα, τοῦ θνατὰ μὲν ὄσον
 φύσις ἦνεγκεν,
 Τροία λάχε, σᾶς δ' ὄσον ἀθανάτου
 γενεᾶς παῖς ἔσπασε, Πόντος ἔχει.
 βαῖνε πρὸς αἰπὺν τόνδε κολωνόν
 μετ' Ἀχιλλέως ἔμπυρα . . .
 βαῖν' ἀδάκρυτος μετὰ Θεσσαλίας,
 Θέτι κυανία, Θέτι Πηλεία.

20

25 742

προσελθόντων δὲ τῷ σήματι μετὰ τὸν ὕμνον ἀσπίς μὲν ὥσπερ ἐν πολέμῳ ἔδουπεῖτο, δρόμοις δὲ ἐρρυθμισμένοις συνηλάαζον ἀνακαλοῦντες τὸν Ἀχιλλέα, στεφανώσαντες δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ κολωνοῦ καὶ βόθρους ἐπ' αὐτῇ ὀρύξαντες τὸν ταῦρον τὸν μέλανα ὡς τεθνεῶτι ἔσφαττον.

1. ὕγιαίνεις. γ, EB. ib. οὕτωςι. γ, 3. οὕτω. ζ. ib. καὶ om. γ. ib. μὲν γὰρ Κορ. 3, δ. μὲν Κορ. 2. 2. δὴ om. g. 3. ἀπέκτεινε. ε, m. ἀπέκτεινον. o. 4. γὰρ δὴ. EB. ib. ἐπει δὲ. l. 5. καὶ καθ' ἕνα τοῦ ἔτους. γ, φ, ψ. καὶ καθ' ἕναστον τοῦ ἔτους. p ex cog. καθ' ἕνα τοῦ ἔτους. E. καθ' ἕναστον ἔτος. 1, 2, 4, B. 6. ἐς om. m, o, B. ib. πῦρ φορεῖ. l. 7. ἔστε ὄσιον. C. ἔστ' ἂν αἰσιον. EB. 8. ἐσπλεύσαι. γ, ψ, π. πλεύσαι. ε, m. ib. γένοιτο. γ et 2 ubi γρ. γένηται. 9. τὸ ἐν — τὸ πῦρ om. φ. ib. δὲ om. g. 10. ἐμπύρους. b, j. ib. καινοῦ et γρ. καινοῦ. 2. καινοῦ. φ. ib. τούτεῦθεν. γ. τε ἐντεῦθεν. φ. ib. φασιν om. γ, l, φ, b, j. ib. ἄρχονται. p. 11. ἐκ — Θετταλοῖς om. γ. 12. σφάττειν ἂν τὰ μὲν. γ. 13. τὰ δὲ. γ. τὰδ'. E. ib. δὴ om. 2. 14. θεωρὸς suprascr. οὓς. φ. ib. ἐπάγουσα. γ, ε, j, e. ib. ταῦρον. j, e, n. 15. ἐκ Πηλ. C. ἐκ τοῦ Πηλ. EB. 17. ἐνομίσθησαν. e. ib. ἀπολάβωσι. 2, d. ἀποβάλασι. Salm. 18. ἐξώρους. 2.
 20. κυανία. 2. ib. Πηλεία. C. ib. Πηλεῖ ἃ. Visconti. Recepti ἃ. 21. τέκες. B. ἔτεκες. C, E. 22. Ἀχιλλέα. E. ib. ὄσον. 2. 23. ἦνεκε. b. ib. τοὶ Τροία. E. 26. βαῖν' ἐπ' αὐτόν. 1, i, 3, 4. βαῖνε πρὸς αἰπὺν. 2 (in i γρ.). EB. Totum vs. om. n. ib. τόνδε om. 1, 3, 4 praeter β. τόν. φ. 27. μετ' om. o. ib. ἐν πυρῶ. e. Post ἔμπυρα aliquid excidisse, ex. gr. βαῖνε θεά, metrum docet. 28. εὐδάκρυτος. ε, in m. γρ. ἀδάκρ. ib. μετὰ θνητῶν. e, m. 29. κυανία. 2. ib. Πηλεία. C.
 30. ἔδουπεῖτο. 1, 3, 4. περιεδούπει et γρ. περιεδουπεῖτο. 2. περιεδουπεῖτο. EB. 31. συνηλάαζον. γ. ib. δὲ om. g. 32. ἐπ' αὐτοῦ. l.

ἐκάλοιν δὲ καὶ τὸν Πάτροκλον ἐπὶ τὴν δαίτα, ὡς καὶ τοῦτο ἐς χάριν τῷ Ἀχιλλεῖ πράττοντες, 231
 ἐντεμόντες δὲ καὶ ἐναγίσαντες κατέβαινον ἐπὶ τὴν ναῦν ἤδη καὶ θύσαντες ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τὸν
 ἕτερον τῶν ταύρων Ἀχιλλεῖ πάλιν κανοῦ τε ἐναρξάμενοι καὶ σπλάγγων ἐπ' ἐκείνη τῇ θυσίᾳ.
 ἔθνον γὰρ τὴν θυσίαν ταύτην ὡς θεῶν, περὶ ὄρθρον ἀπέπλεον ἀπάγοντες τὸ ἱερεῖον, ὡς μὲν ἐν τῇ
 15 5 πολεμίᾳ εὐχοῖντο. ταῦτα, ξένη, τὰ οὕτω σεμνὰ καὶ ἀρχαῖα καταλυθῆναι μὲν ὑπὸ τῶν τυράννων
 φασίν, οἳ λέγονται μετὰ τοὺς Αἰακίδας ἄρξαι Θετταλῶν, ἀμεληθῆναι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Θετταλίας·
 αἱ μὲρ γὰρ ἔπεμπον τῶν πόλεων, αἱ δ' οὐκ ἤξιον, αἱ δὲ ἐς νέεσσι πέμπειν ἔφασαν, αἱ δὲ κατέ-
 743 βαλλον τὸ πρᾶγμα. ἀνὴρ δὲ πιεσθείσης τῆς γῆς καὶ κελουσίσης τῆς μαντείας τιμᾶν τὸν Ἀχιλλεῖα
 ὡς θέμις, ἃ μὲν ὡς θεῶν ἐνόμιζον, ἀφείλον τῶν δωρμένων ἐξηγούμενοι ταύτη τὸ ὡς θέμις, ἐνή-
 10 ριζον δὲ ὡς τεθνεῶτι καὶ ἐνέτευνον τὰ ἐπιτυχόντα, ἔς τε ἡ Ξέρξου ἔλασις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο,
 ἐν ᾗ Θετταλοὶ μηδίσαντες ἐξέλιπον πάλιν τὰ ἐς τὸν Ἀχιλλεῖα νόμιμα, ἐπειδὴ ναῦς ἐς Σαλαμίνα ἔξ
 Αἰγίνης ἐπλευσεν ἄγουσα ἐπὶ ξυμμαχίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸν τῶν Αἰακιδῶν οἶκον. ἐπεὶ δὲ Ἀλέξαν-
 15 δρος ὁ Φιλίππου χρόνοις ὕστερον τὴν μὲν ἄλλην Θετταλίαν ἐδουλώσατο, τὴν δὲ Φθίαν τῷ Ἀχι-
 λεῖ ἀνήκεν ἐπὶ τῷ Δαρείῳ στρατεύων ξύμμαχον τὸν Ἀχιλλεῖα ἐν Τροίᾳ ἐποιήσατο, ἐπαστράφησαν
 οἱ Θετταλοὶ τοῦ Ἀχιλλεῖως καὶ ἵππον τε, ὁπόσῃν Ἀλέξανδρος ἐκ Θετταλίας ἤγε, περιήλασαν τῷ
 20 τάφῳ ξυνέπεσον τε ἀλλήλοις, ὥσπερ ἰππομαχοῦντες, καὶ ἀπῆλθον εὐξάμενοι τε καὶ θύσαντες, ἐκά-
 λουν δὲ αὐτὸν ἐπὶ Δαρείῳ αὐτῷ Βαλίῳ τε καὶ Ξάνθῳ, βοῶντες ταῦτα ἀπὸ τῶν ἵππων. ἐπεὶ δὲ
 Δαρείος ἦλθε καὶ πρὸς τοῖς Ἰνδικοῖς Ἀλέξανδρος ἦν, ξυνέστειλαν οἱ Θετταλοὶ τὰ ἐναγίσματα καὶ
 ἐπεμπον ἄρνα μέλανα. τῶν δὲ ἐναγίζοντων οὔτε ἀφικνουμένων ἐς Τροίαν, εἴ τε ἀφίκοντο, μεθ'
 25 ἡμέραν ἕκαστα καὶ οὐκ ἐν κόσμῳ πραττόντων, ἐμήρισε τὸν Ἀχιλλεῖος, καὶ ὁπόσα τῇ Θετταλίᾳ ἐν-
 σκηψεν εἰ διεξιόμι, ἀδολεσχίας πλείως ὁ λόγος ἔσται. πρὸ ἐτῶν δὲ πού τεττάρων ἐντυχῶν ἐνταυθῆ
 μοι ὁ Πρωτεσίλεως ἐκ Πόντου μὲν ἦκεν ἔφη, νεῶς γὰρ ἐπιτυχῶν πλεῦσαι παρὰ τὸν Ἀχιλλεῖα ξένη
 εἰκασθεῖς, τουτὶ δὲ θαμὰ πράττειν, ἐμοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς φιλέταιρός τε καὶ χρηστός εἶη φίλων
 744 τὸν Ἀχιλλεῖα „ἀλλὰ νῦν“ ἔφη „διενεχθεῖς αὐτῷ ἦκα, Θετταλοῖς γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐναγισμάτων μη-
 25 νιοντα αἰσθόμενος „ἐμοί“, ἔφη „ὦ Ἀχιλλεῦ, πάρες τοῦτο“. ὁ δ' οὐ κείθεται, φησὶ δ'
 αὐτοῖς κακόν τι ἐκ θαλάττης δώσειν. καὶ δέδια, μὴ παρὰ τῆς Θέτιδος εὐρηταί τι αὐτοῖς ὁ δεινὸς
 ἐκείνος καὶ ἀμειλικτός. „κἀγὼ μὲν, ξένη, ταῦτα ἀκούσας τοῦ Πρωτεσίλεως ἐρυσίβας τε ὄμην καὶ
 ὀμίχλας προσβεβλήσεσθαι τοῖς Θετταλῶν ληλοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλεῖως ἐπὶ φθορᾷ τοῦ καρπού, ταυ-
 30 τὰ γὰρ τὰ πάθη δοκεῖ πως ἐκ θαλάττης ἐπὶ τὰς εὐκάρπους τῶν ἡπειρῶν ἰξάνειν, ὄμην δὲ καὶ ἐπι-
 κλυσθήσεσθαι τινὰς τῶν ἐν Θετταλίᾳ πόλεων, οἷα Βουρᾶ τε καὶ Ἑλλήκη καὶ ἡ περὶ Λοκρούς Ἀκα-
 λάντη ἔπαθεν, τὴν μὲν γὰρ καταδύναί φασι, τὴν δ' αὖ φαγῆναι. ἐδόκει δ' ἄλλα τῷ Ἀχιλλεῖ κα-
 τῇ Θέτιδι, ὅφ' ὄν ἀπολώλασι Θετταλοὶ· μεγάλων γὰρ δὴ ἐπιτιμιῶν ὄντων ἐπὶ τῇ κόλῳ, παρ' ἧ

1. ἐκάλοιν δὲ καὶ τὸν om. γ cum lac. ib. δαίταν. γ. ib. πρᾶττ. ἐ. δὲ om. γ cum lac. 2. τοῦ αἰγιαλοῦ. 1, 3
 4, B. (τῷ αἰγιαλῷ. β, γ.) τὸν αἰγιαλόν. E. 3. τῷ Ἀχ. 2. ib. ἀρξάμενοι. 2. ib. ἐπ' ἐκ. τ. θ. om. γ cum lac. 4. θνω-
 γ. ἔμον. 1. ἔθνον τὴν γὰρ θ. τ. m. τὴν γὰρ θ. τ. ἔθνον. o. ib. ἀγοντες τὸ ἱερεῖον om. γ. c. lac. ib. ἐπὶ τῇ π. 2
 γρ. ἐν τῇ π. 2. 5. . . . ἃ καὶ ἀρχαῖα om. γ. c. lac. ib. μὲν καὶ. C. μὲν. EB. ib. ὑπὸ τυρ. o. 6. ἀρξαι. γ. 7. 2
 μὲν - ἤξιον om. γ. c. lac. αἱ δ' οὐκ ἤξιον om. 1. ib. νεῶσσι. 2. ib. αἱ δὲ. C. αἱ δὲ. E. ib. κατέβαλον. 2, 3, g, d, b, 1
 3. πιεσθ. τ. γῆς. 2, EB. ib. κελουσίσης. γ. 9. τὸ οὐ θέμις. d. 10. ἐνέτιμων et γρ. ἐνέτευνον. 2. ἀνέτευνον. E. ib. ἐπι-
 σις et α suprasc. 2. 11. μηδίσαντες. 2. 12. χρόνοις. C. χρόνῳ. EB. ib. τὴν μὲν om. δ. ib. Ἀχιλλεῖ. γ. 14. ἐπασ-
 τράφησαν φ ante corr. 15. τε om. γ. 18. οἱ om. 2. 18. εἴτε ἀφικν. m. ib. ἀφικνουμένων. o. ib. τὴν Τρ. j. 20. ἐμή-
 ρισεν - Θετ. om. γ. c. lac. 21. διεξιόμι. γ. φ. ib. πλήρης. d. ib. ἐτῶν - ἐντυχῶν om. γ. c. lac. ib. ἐνταυθῆ
 μοι. γ. φ. 22. ἐπιτυχῶν - τὸν om. γ. c. lac. ib. ἄρα πλεῦσαι φ. 23. εἰπόντος - τε om. γ. c. lac. ib. τε ἐπὶ
 καὶ γρ. b. ib. τιμῶν τὸν Ἀ. 4. 24. αὐτῷ ἦκα Θετ. om. γ. c. lac. ib. ὑπὸ. γ. φ. 25. ἔφη. g, b. ib. Ἀχιλλεῖ
 πάρες τοῦ om. γ. c. lac. ib. οὐκ ἐκείθεται. 2. 26. μὴ - Θέτιδος om. γ. c. lac. 27. ξένη. 1, 3, 4. ὡ ξένη. 2, EB
 ib. ἀκούσας τοῦ om. γ. c. lac. 28. τοῖς Θετταλῶν om. γ. c. lac. 29. ἐκ om. γ. ib. καὶ om. 2. ib. ἐκαλύσεσθαι. γ-
 31. τὰς μὲν. u. ib. καταδύναί. o. ib. φησί. 2, ε, m. 32. οἱ θ. 2, EB. ib. κόλῳ. 2. ib. οἷς. 2.

οἱ ἄνθρωποι σοφίζονται τὴν κορφύραν, αἰτίαν ἔσχον οἱ Θετταλοὶ παρανομήσαι τι ἐς τὴν βαφὴν ταύτην, εἰ μὲν ἀληθῆ, οὐκ οἶδα, λίθοι οὖν ἐπικρέμανται σφισιν, ὑφ' ὧν ἀποδίδονται μὲν τοὺς ἀγρούς, ἀποδίδονται δὲ τὰς οἰκίας, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ μὲν ἀποδέδρακε σφᾶς, τὰ δὲ πέπραται, καὶ οὐδὲ τοῖς γονεῦσιν οἱ πολλοὶ ἐναγλίζουσιν, ἀπέδοντο γὰρ καὶ τοὺς τάφους· ὥστε τὸ κακόν, ὃ ἠπέλει τοῖς Θετταλοῖς ἐκ θαλάττης ὁ Ἀχιλλεὺς δάσειν, ξένη, τοῦτο ἠγώμεθα.

Φ. Οὐλομένην, ἀμπελουργέ, μῆριν λέγεις καὶ δυσίανον. ἀλλά μοι εἰπέ, τί περὶ τῆς ἐν τῷ Πόντῳ νήσου θαυμασίον ὁ Πρωτεσίλλεως οἶδεν· ἐκεῖ γὰρ που αὐτῷ ξυγγίγνεται.

Α. Ἐκεῖ, ξένη, καὶ λέγει περὶ αὐτῆς τοιαῦτα, ὡς νῆσος μὲν εἴη μία τῶν ἐν τῷ Πόντῳ πρὸς τῇ ἀξείνῳ πλευρᾷ μᾶλλον, ἣν τίθενται ἀριστερὰν οἱ τὸ στόμα τοῦ Πόντου ἐσπλιόντες, ἐπέχει δὲ στάδια μῆκος μὲν τριάκοντα, εὖρος δὲ οὐ πλείω τεττάρων, δένδρα τε ἐν αὐτῇ πεφύκοι λεῦκαί τε καὶ πελάει· τὰ μὲν ἄλλα ὡς ἔτυχε, τὰ δὲ περὶ τὸ ἱερὸν ἐν κόσμῳ ἦδη. τὸ δὲ ἱερὸν ἴδρονται μὲν πρὸς τῇ Μαιωτίδι — ἡ δὲ ἴση τῷ Πόντῳ ἐς αὐτὸν βάλλει — τὰ δὲ ἐν αὐτῷ ἀγάλματα Ἀχιλλεὺς τε καὶ Ἑλένη ὑπὸ Μοιρῶν ξυναρμοσθέντες. κειμένον γὰρ δὴ ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ ἑρᾶν καὶ ποιητῶν τὸν ἔρωτα ἀπὸ τούτου ἀδόντων πρῶτοι Ἀχιλλεὺς τε καὶ Ἑλένη μηδὲ ὀφθέντες ἀλλήλοις, ἀλλ' ἡ μὲν κατ' Ἀγυπτῶν, ὃ δὲ ἐν Ἰλίῳ ὄντες ἑρᾶν ἀλλήλων ὄρησαν γένεσιν ἡμέρου σώματος ἄτα εὐρόντες. πεπρωμένης δὲ αὐτοῖς ἐς τὸ ἀθάνατον τῆς διαίτης, οὐδεμιᾶς γῆς τῶν ὑπὸ Ἰλίῳ . . . . . Ἐχινάδων τῶν κατ' Οἰνιάδας καὶ Ἀκαρνανίαν ἦδη μεμιασμένων, ὅτε δὴ Ἀλκμαίων ἀποκτείνας τὴν μητέρα τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀγελῶος ᾤκησεν ἐν γῇ νεατέρᾳ τοῦ ἔργου, ἰκτενεῖ τὸν Ποσειδῶνα ἢ Θέτις ἀναδοῦναί τινα ἐκ τῆς θαλάττης νῆσον, ἐν ἣ οἰκήσουσιν. ὃ δὲ ἐνδυμηθεῖς τὸ μῆκος τοῦ Πόντου καὶ ὅτι νήσου οὐδεμιᾶς ἐν αὐτῷ κειμένης ἀοίκητος πλεῖται, τὴν Λευκὴν νῆσον, ὀπόσην εἶπον, ἀνέφηρεν Ἀχιλλεὺς μὲν καὶ Ἑλένη οἰκεῖν, ναύταις δὲ ἴστασθαι καὶ τῷ πελάγει ἐγκαθορμίζεσθαι. ξυμπάσης δὲ ἄρχων, ὀπόση ὑγρὰ οὐσία καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐνοήσας τὸν Θερμόδοντα καὶ τὸν Βορυσθένην καὶ τὸν Ἰστρὸν, ὡς ἀμηγάνους τε καὶ ἀενάους φεύμασιν ἐς τὸν Πόντον ἐκφέρονται, προῦχῶσε τὴν ἰλὴν τῶν ποταμῶν, ἣν ἀπὸ Σκυθῶν ἀρξάμενοι σύρουσιν ἐς τὸ πέλαγος νησόν τε, ὀπόσην εἶπον, ἀπετόρνευσε συστησάμενος αὐτὴν ἐν τῷ πυθμένι τοῦ Πόντου. ἐνταῦθα εἰδὼν τε πρῶτον καὶ περιέβαλον ἀλλήλους Ἀχιλλεὺς τε καὶ Ἑλένη καὶ γάμον ἐδαίσαντο σφῶν Ποσειδῶν τε αὐτὸς καὶ Ἀμφιτρίτη Νηρηίδες τε ξυμπάσαι καὶ ὀπόσοι ποταμοὶ καὶ δαίμονες ἔρχονται τὴν Μαιωτίν τε καὶ τὸν Πόντον. οἰκεῖν μὲν δὴ λευκοὺς ὄρνιθας ἐν αὐτῇ φασιν, εἶναι δὲ τούτους ὑγρούς τε καὶ τῆς θαλάττης ἀπόζοντας, οὓς τὸν Ἀχιλλεῖα θεράποντας ἑαυτοῦ πεποιῆσθαι κοσμούντας αὐτῷ τὸ ἄλλος τῷ τε ἀνέμφ τῶν πτερῶν καὶ ταῖς ἀπ' αὐτῶν φανίσι, πρᾶττειν δὲ τοῦτο χαμαὶ πετομέ-

1. οἱ ἄνθρωποι. CB. ἄνθρωποι. E. 2. εἰ μὲν ἀληθῆ, οὐκ οἶδα add. post ταύτην. 2, EB. om. 3. ἀποδίδονται — ἀγρούς om. γ. 4. τοὺς om. 2.
6. λέγει. γ. 7. θαυμασίον. C. θαυμαστόν. EB. ib. ἐκεῖνα γὰρ. γ.
8. τῶν om. 4, E. 9. ἀξείνῳ. 2. ib. ἀριστερᾷ. n. 10. μὲν μῆκος. γ. ib. ἐπέχει. l. g. ἐπέχει. 5. ib. τεσσάρων. f. g. ib. δένδρα δὲ. γ, e. ib. πεφύκοι. l. g, b, π. πεφύκει. γ, EB. πεφύκοι ei si suprasc. f. πεφύκασι suprasc. 04. j, e. πέφνκασι. d, n. 11. πελαίαι. 2. 12. τῷ om. 4. ib. ἐς αὐτὸ. o. ib. ἐβάλλει. 2. ἐμβάλλει. EB. 13. ὑπὸ M. ξυναρμ. om. δ. ib. συναρμοσθέντες f. 14. πρῶτον. l, EB. πρῶτη. ψ. 15. εὐρόντος. ψ. 16. αὐτῆς. ψ, b, j, d, g. ib. εἰς τὸν θάνατον. g. ib. οὐδεμιᾶς τῆς. 1. ψ. οὐδεμιᾶς οὐσης. p ex rasura, 2, 4. EB. Sc. οὐδεμιᾶς γῆς. ib. post Ἰλίῳ excludit ἀρεσκουσης καὶ aut simile quid. 17. Ἐχινάδων τε τῶν. EB. ib. Οἰνιάδας. 1, 2, 3, B. Οἰνιάδα. g, E. Οἰνοάδας. π. Οἰνιάδας. ρ. Οἰνία. j, e, n. Ἰνία. b. ib. καὶ Ἀκ. C. τε καὶ Ἀκ. EB. ib. Ἀλκμαίων. b. 18. Ἀγελῶος f, ut ubique. ib. ἐν τῇ. γ. ib. Ποσειδῶ. 2. 19. ἐκ γῆς νήσον. d. 20. οὐδεμιᾶς. 1, 3, j. μηδεμιᾶς. 5. ib. ἀήτητος. 6. ib. Λευκὴν. 2. 21. καὶ τῷ π. C. καὶ ἐν τῷ π. EB. 22. δὲ. l, p, g, b. ib. ἐνοήσας. 2. ib. Θερμόδοντα. γ. 23. Βορυσθένην. γ, 3, g, b, B. Βορυσθένην. 5. ib. τε καὶ. l. ib. ἀμηγάνους καὶ. j. ib. ἀενάοις. f, p, ψ, g, d, e. ib. ἐσβάλλουσι. 2. 24. νησόν τε. 1, 3, b, d, g, B. νήσον δὲ. 5. 25. ὀπόσην εἶπον ex superioribus (20) huc delatum videtur. 26. πρῶτον om. l. ib. περιέβαλον ἀλλήλοις. 2. 27. Νηρηίδες. γ. ib. ἔχονται. g. 28. δὴ om. g. 29. παρὰ τῆς θ. ψ. ib. τῆς om. m, o. ib. ἀπόζοντας. γ. ib. αὐτοῦ. f, γ. αὐτούς. g, d. ib. καὶ αὐτὸ τὸ ἄλλος. b, d, g. ib. ταῖς ἀπάσαις. γ. ib. πρᾶττειν τε. d, g, π.

- 17 νους καὶ μικρὸν τῆς γῆς ὑπεραίροντας. ἀνθρώποις δὲ πλέουσι μὲν τὸ τοῦ πελάγους χάσμα ὅσα ἢ
 νῆσος ἐσβαίνειν, κεῖται γὰρ ὥσπερ εὐξείνιος νεῶν ἔστια, οἶκον δὲ μὴ ποιῆσθαι αὐτὴν πᾶσι τε ἀπει-
 747 ρηται τοῖς πλέουσι καὶ τοῖς περὶ τὸν Πόντον Ἑλλησί τε καὶ βαρβάροις. δεῖ γὰρ προσορμισαμένους
 τε καὶ θύσαντας ἤλλον δυομένου ἐσβαίνειν μὴ ἐννυχεύοντας τῇ γῆ, κἄν μὲν τὸ πνεῦμα ἔπηται,
 5 πλεῖν, εἰ δὲ μή, ἀναφαμένους τὸ πλοῖον ἐν κολῶ ἀναπαύεσθαι. ξυμπίνειν γὰρ δὴ λέγονται τότε
 ὁ Ἀχιλλεύς τε καὶ ἡ Ἑλένη καὶ ἐν ᾧδαίς εἶναι τὸν ἔρωτά τε τὸν ἀλλήλων ἄδειν καὶ Ὀμήρου τὰ
 ἔπη τὰ ἐπὶ τῇ Τροίᾳ καὶ τὸν Ὀμηρον αὐτόν. τὸ γὰρ τῆς ποιητικῆς δῶρον, ὃ παρὰ τῆς Καλλιόπης
 τῷ Ἀχιλλεῖ ἐφοίτησεν, ἐπαινεῖ ὁ Ἀχιλλεύς ἔτι καὶ σπουδάξει μᾶλλον, ἐπειδὴ πέπανται τῶν πολε-
 μικῶν. τὸ γοῦν ἄσμα τὸ ἐπὶ τῷ Ὀμήρῳ θείως αὐτῷ, ξένε, καὶ ποιητικῶς ξύγκειται, καὶ γὰρ ἐκείνο 20
 10 γινώσκει τε καὶ ἄδει ὁ Πρωτεσίλαως.

Φ. Ἐμοὶ δ' ἂν γένοιτο, ἀμπελουργέ, ἀκοῦσαι τοῦ ἄσματος, ἢ οὐ θέμις ἐκφέρειν αὐτό;

Ἄ. Καὶ μὴν, ξένε, πολλοὶ τῶν προσελθόντων τῇ νήσῳ καὶ ἄλλα τοῦ Ἀχιλλέως ἄδοντος
 ἀκούειν φασί, τουτὶ δὲ πέφυσιν, οἶμαι, τὸ ἄσμα ἠρόμοσατο χαριέστατα τῆς γνώμης καὶ τῶν δια-
 νοιῶν ἔχον. ξύγκειται δὲ ὧδε·

15 Ἄχῳ, παρὰ μυρίον ὕδαρ
 μεγάλου ναίοντα πλευρὰ Πόντου
 ψάλλει σε λύρα διὰ χειρὸς ἐμᾶς,
 σὺ δὲ θεῖον Ὀμηρον ἄειδέ μοι
 κλέος ἀνέρων, κλέος ἀμετέρον πόνων,
 20 δι' ὃν οὐ θάνατον, δι' ὃν ἔστι μοι
 Πάτροκλος, δι' ὃν ἀθανάτοις ἴσος
 Ἄσας ἐμός,
 δι' ὃν ἄδορὸληπτος ἀειδομένα σοφοῖς
 κλέος ἦρατο κοῦ πέσε Τροία.

25 Φ. Δαιμονίως γε ὁ Ἀχιλλεύς, ἀμπελουργέ, καὶ ἐπαξίως ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ Ὀμήρου. καὶ ἄλ-
 σοφὸν ἐν τοῖς λυρικοῖς ἄσμασι τὸ μὴ ἀποτείνειν αὐτά, μηδὲ σχοινοτενῆ ἐργάζεσθαι. καὶ ἐκ παλαιῶν 25
 ἄρα εὐδόκιμον τε καὶ σοφὸν ἦν ἡ ποιησις.

748 Ἄ. Ἐκ παλαιῶν, ξένε. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα φασὶν ἀνασταυρώσαντα τὸ Ἀσβόλου τοῦ κεν-
 ταύρου σῶμα ἐπιγράψαι αὐτῷ τόδε τὸ ἐπιγράμμα·

30 Ἀσβολος οὔτε θεῶν τρομέων ὅπιν οὔτ' ἀνθρώπων
 ὄξυκόμοιο κρεμαστὸς ἀπ' εὐλιπέος κατὰ πύυης
 ἄγκειμαι μέγα δεῖπνον ἀμετροβίοις κοράκεσιν.

ἀθλητῆς γε καὶ τούτων ὁ Ἡρακλῆς ἐγένετο μεγαληγορίαν ἐπαινωῶν, ἀμπελουργέ, παρ' ἧς δεῖ δῆπου

1. τὸ om. n. ib. τοῦ πε . . . . χάσμα. γ. 2. πᾶσιν ἀπειρήται. 4. 4. τῇ γῆ et γρ. τῇ νησί. 2. 5. λέγεται. γ. 3-
 ib. ὁ om. γ. 6. Ἑλένη ἐν. δ. ib. τὸν alterum om. 2, b, d et eras. p. 7. ἐν τῇ. γ. ib. καὶ Ὀμ. g. 8. τῷ om-
 g, b. 9. αὐτοῖς et ὦ suprasc. 2.

12. καὶ μὴν πολλοὶ μὲν. ξένε. EB. ib. Ὀδυσσεύς. d.

15. ἀλλὰ pro ἀχῳ. γ. ἀχῳ et suprasc. η. b. ἠχῳ. j, e, n, o. ib. περὶ. E. 16. μεγάλου om. l. ib. νεῖσα. 2-
 ψ. οὔσα. p ex corr. et 4. 17. ψάλλει δὲ σε. e, n. 18. ἀειδε ἐμοί. γ, m. 19. ἀνδρῶν. m, o. 20. δι' ὃν. π. ib. οὔτε
 ἔθανον. m, o. 21. ἴσος. a. 22. ἐμοί. ψ. 23. ἄδορὸληπτος f, ut Wesseling Probab. 81, B. ἄδορὸληπτος. γ. ἀδο-
 ρὸληπτος. 2, 3. ἀδορὸληπτος. l, 4, E. 24. καὶ πέσε. 4.

25. γε om. 2, g. 26. ἀποκτείνειν. ju, m. ib. λυρικοῖς. γ. ib. αὐτῷ. γ. ib. σχοινοτενῆ. j. σχοινοτενῆ. γ-
 ib. ἐκ παλαιῶν. γ. 27. ἡ om. m.

28. τὸ τοῦ Ἀσβ. ε. τὸ τοῦ κεντ. (om. τοῦ Ἀσβ.) m, o.

31. An κρεμαστὸς ὄδ' ἢ ib. εὐλιπέος. φ. εὐλιπέον. g. 32. ἄγκειμαι. ψ, B. ἄγκειμαι. φ. ἔγκειμαι. l, p, d, E. ib. ἀμε-
 τροβίοις γ et g γρ. ἀμετροβίοις. l, π, B. ἀμετροβίοιο. ψ. ib. κοράκεσιν. f, φ.

33. ἐγένετο om. 4 (in b pro scholio). ib. δῆ δῆπου. f, unde feci δεῖ δῆπου. B voluit δεῖ ἀεί. δῆλη που. γ. l-
 2, φ, ψ. ε. δῆλόν που p ex corr. o, Val. B.

τὸν ποιητὴν φθέγγεσθαι. ἀλλ' ἐπανώμεν ἐπὶ τὴν νῆσον· θεῦμα γὰρ δὴ ὑπολαβὸν ἡμᾶς, οἷα πολλὰ περὶ τὸν Πόντον εἰλεῖται, παρέπλαγξε τοῦ λόγου.

Ἄ. Ἐπανώμεν, ὡς ξένη· τὰ μὲν γὰρ ἄσπρατα τὰ ἐν αὐτῇ τοιαῦτα, καὶ ἡ φωνὴ δέ, ἦν ἄδουσι, θεῖά τε ἡγεῖ καὶ λαμπρά· διήκει γοῦν τοσαύτη ἐς τὸ πέλαγος, ὡς φρίκην ἀνίστασθαι τοῖς ναύταις ὑπὸ ἐκπλήξεως. φασὶ δ' οἱ προσορμισάμενοι καὶ κτύπου ἀκούειν ἵππων καὶ ἤχου ὄπλων καὶ βοῆς, οἷον ἐν πολέμῳ ἀναφθέγγονται. εἰ δ' ὀρμισαμένων ἐς τὰ βόρεια ἢ τὰ νότια τῆς νήσου μέλλοι τις ἀνεμος ἐναντίος τῷ ὄρμῳ πνεῖν, κηρύττει ὁ Ἀχιλλεὺς κατὰ πρῶμναν τοῦτο καὶ κελεύει μεθορμισαμένους ἐκστῆναι τῷ ἀνέμῳ. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐκπλεόντων τοῦ Πόντου προσπλεύουσι τέ μοι καὶ ἀπαγγέλλουσι ταῦτα, καὶ νῆ Δί', ὡς, ἐπειδὴν προῖδασί τὴν νῆσον ἅτε ἐν ἀπέλω πελάγει ἐμφερόμενοι περιβάλλουσι τε ἀλλήλους καὶ ἐς δάκρυα ὕψ' ἠδονῆς ἔρχονται, καταπλεύσαντες δὲ καὶ τὴν γῆν ἀσπασάμενοι βαδίζουσιν ἐπὶ τὸ ἱερὸν προσευξόμενοι τε τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ θύσοντες. τὸ δὲ ἱερεῖον αὐτόματον τῷ βωμῷ προσέστηκε κατὰ τὴν ναῦν τε καὶ τοὺς ἐμπλέοντας. τὸ μὲν δὴ περὶ τὴν κάλπιν τὴν χρυσὴν τὴν ἐν Χίῳ ποτὲ φανεῖσαν τῇ νήσῳ εἴρηται, ξένη, σοφοῖς ἀνδράσι καὶ τί ἂν τις ἀφικηλῶς εἰρημένων αὐθις ἄπτοιτο; ἐμπόρῳ δὲ λέγεται θαμίζοντι ποτε ἐς τὴν νῆσον φαίνεσθαι μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς αὐτός, διηγείσθαι δὲ αὐτῷ τὰ ἐν Τροίᾳ, ξενίσαι δ' αὐτὸν καὶ ποτῷ κελευσάι τε ὁ κελεύσαντα ἐς Ἴλιον ἀναγαγεῖν οἱ κόρην Τρωάδα, τὴν δεῖνα εἰπὼν δουλεύουσαν τῷ δεῖνι ἐν Ἰλίῳ. θαναμάσαντος δὲ τοῦ ξένου τὸν λόγον καὶ διὰ τὸ θαρρεῖν ἤδη ἐρομένου αὐτόν, τί δέοιτο δούλης Ἰλιάδος, „ὄτι“, ἔφη „ξένη γέγονεν ὄθεν περ ὁ Ἐκτωρ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἄνω, λοιπὴ δ' ἐστὶ τοῦ Πριάμιδων τε καὶ Δαρδανιδῶν αἵματος.“ ὁ μὲν δὴ ἔμπορος ἐρᾷ τὸν Ἀχιλλεῖα ᾗτε καὶ κριάμενος τὴν κόρην ἐς τὴν νῆσον ἀνέπλευσεν, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἐπαινέσας αὐτὸν ἤκοντα τὴν μὲν προσέταξε φυλάττειν ἑαυτῷ ἐν τῇ νηὶ δι', οἶμαι, τὸ μὴ ἐσβατὸν εἶναι γυναιξὶ τὴν νῆσον, αὐτὸν δὲ ἐσπέρας ἦκειν ἐς τὸ ἱερὸν καὶ εὐαχεῖσθαι μετ' αὐτοῦ τε καὶ Ἑλένης, ἀφικόμενῳ δὲ πολλὰ μὲν γρήματα ἔδωκεν, ὧν ἦττους ἔμποροι, ξένον δ' αὐτὸν ποιεῖσθαι ἔφη δίδοναι τέ οἱ τὴν ἐμπορίαν ἐνεργὸν καὶ τὴν ναῦν εὐπλοεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, „σὺ μὲν κλεῖ“ ἔφη „ταῦτ' ἔχων, τὴν δὲ κόρην ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ λίπε μοι“. οὐπω στάδιον ἀπέειχον τῆς γῆς καὶ οἰμαγῇ προσέβαλλεν αὐτοῖς τῆς κόρης διασπαυμένου αὐτῆν τοῦ Ἀχιλλέως καὶ μελιστὶ ζαίνοντος· Ἀμαζόννας δὲ, ἃς ἐνιοὶ τῶν ποιητῶν φασὶν ἐλθεῖν ἐς Τροίαν Ἀχιλλεῖ μαχουμένας οὐκ ἀπέκτεινεν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν Τροίᾳ, πῖθων γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως Πριάμου πολεμήσαντος αὐταῖς ὑπὲρ Φρυγῶν κατὰ Μυγδόνα ξυμμάχους Ἀμαζόννας ὕστερον ἐλθεῖν Ἰλίῳ, ἀλλ' οἶμαι κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα, ἦν τὸ πρῶτον ἐνίκα στάδιον Ἑκτωρίδας ὁ Ρόδιος, ἀπώλεσεν αὐτῶν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸ μαχιμώτατον ἐν αὐτῇ, φασὶ, τῇ νήσῳ.

1. δὴ om. 2.
 3. τὰ om. E. ib. δὲ om. n. ib. ἄδουσι. m, o, B. 4. γοῦν om. g. γὰρ τοσαύτη. δ. 5. δὴ προσορμ. 2, 4.
 b. καὶ ante κτύπου om. 2, n. ib. κτύπου — ἤχου. b, j. κτύπου — ἤχου. d. 6. ὀρμισαμένων om. g. ib. ἢ ἐς τὰ.
 1, 4, EB. ib. μέλλει. 2, 4. ib. ἀνεαντίος. f. 7. τῷ ἀνέμῳ. g, d. ib. πλεῖν. 2. ἐκπλεῖν. e. ἐκπλεῖν. o. ib. — τὰ
 ἔδωκεν — με — sic, om. celt. γ. 8. ἐκστῆναι om. γ. ib. δὲ ἐκ τῶν πλεόντων. 2. 9. ἐπειδὴ. o. ib. τῇ νήσῳ. 2.
 10. ἀλλήλους. 2. 11. προσευξόμενοι — θύσαντες. o. 12. προσέστηκε. C, EB. Sc. προσέστηκε. ib. πλεόντας. 2.
 b. περιετόν. b. 13. τῇ νήσῳ φανεῖσαν. EB. 14. ἀφικηλῶς. EB. ib. αὐθις om. 2, 4. ib. ποτε θαμίζοντι. E. 15. αὐ-
 τός. 1, 2, g, π, φ, j, n. αὐτῷ. 1, 3, b, e, EB. ib. αὐτῷ om. EB. ib. ἐν τῇ Τρ. 3, 4. ib. αὐτῷ καί. 2, 4. 16. δου-
 λεύουσαν. b, j. 17. θαρρεῖν. γ. θαρσύν. 2. θαρσεῖν. γ. ib. τί δέοιτο. f, γ, E. τί δέ σοι δεῖ. 2, p ex corr. ψ, 4, B.
 18. ὁ Ἐκτωρ. f, γ. Ἐκτωρ. γ. 19. τῶν et τοῦ suprasc. 2. τῶν. g. 21. αὐτῷ. E. ib. δι' οἶμαι τὸ μὴ. f, l, φ, ψ.
 διὰ τὸ μὴ. γ, p ex corr. 2, 4. (διὰ τὸ et suprasc. τῷ. d.) δεῖ γὰρ οἶμαι. E. διὰ γὰρ οἶμαι. B. ib. ἐσβατὴν. p, d.
 ib. αὐτόν. EB. Sc. αὐτόν. 22. ἀφικόμενῳ. f, γ. ἀφικόμενον. γ. 23. ὡς. m. 24. ταῦτ' ἔχων ἔφη. γ. ib. ἔφη om. d.
 ib. τὴν δὲ κόρην. f. τὴν κόρην δ'. γ. 25. λίπε. 2, 4. ib. ἀπέειχον. n. ib. προσέβαλλεν. f. προσέβαλεν. γ. 26. μελιστὶ
 μαχουμένας. E. ib. οἶδ' om. 2. 28. αὐτάς. d. ib. ὑπὸ. n. 29. ἐν Τροίᾳ. 2. ἐν Ἰλίῳ. δ. ib. τὴν... Ὀλυμπιάδα (sic
 cusp lac.) f. ib. ἐν ἡ. δ. 30. αὐτόν — τόν. 2. ib. φησι. e.

750 Φ. Μεγάλου, ὃ ἀμπελουργέ, ἤψω λόγου, καὶ τὰ ἄτ' μοι ἡγειρας καὶ ἄλλως ἐστηκότα πρὸς
 τοὺς σοὺς λόγους· ἤκειν δὲ σοι καὶ ταῦτα εἰκὸς παρὰ τοῦ Πρωτεσίλειω.
 Ἀ. Παρὰ τούτου, ξένε, τοῦ χρηστοῦ διδασκάλου, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἐς τὸν Πόντον ἐσπε-
 πλευνότων δῆλα δὴ ταῦτα. κατὰ γὰρ τὴν ἄξενον τοῦ Πόντου πλευράν, ἢ τὰ ὄρη τὰ Ταυρικὰ τέ-
 5 ταιταί, λέγονται τινες οἰκεῖν Ἀμαζόνες, ἣν Θερωμάδων τε καὶ Φάσις ἐξερχόμενοι τῶν ὄρων περι-
 βάλλουσιν ἠπειρον, ἃς ὁ πατήρ τε καὶ φυτουργὸς αὐτῶν Ἄρης ἐπαίδευσεν ἐν ὁμίλῃ τῶν πολεμι-
 κῶν εἶναι καὶ ζῆν ἔνοπλόν τε καὶ ἔφιππον βίον, βουκολεῖσθαι δὲ αὐταῖς ἵππων ἐν τοῖς ἔλαιον ἀπο-
 10 χρωῶσαν τῷ στρατῷ. ἀνδράσι μὲν δὴ ἐνομιλεῖν οὐ παρέχειν σφᾶς τὴν ἑαυτῶν χώραν, αὐτὰς δ',
 ἐπειδὴν δέωνται τέκνων, κατιούσας ἐπὶ ποταμὸν Ἄλυν ἀγοράζειν τε καὶ ξυγγίγνεσθαι τοῖς ἀνδρά-
 15 σιν, ἔνθα ἔτυχε, ἀπελθούσας τε ἐς ἦδη καὶ οἴκους, ἃ μὲν ἂν τέκωσιν ἄρρενα, φέρειν ἐπὶ τὰ
 ὄρια τῆς χώρας, ὅπως ἀνέλοιεν αὐτὰ οἱ φύσαντες, τοὺς δὲ ἀναιρεῖσθαι τε, ἂν ἕκαστος ἔτυχε, καὶ
 ποιῆσθαι δούλους, ἃ δ' ἂν ἀποτέκωσι θηλέα, φιλεῖν τε ἦδη λέγονται καὶ ὁμόφυλα ἡγεῖσθαι, θε-
 20 ραπεύειν τε, ἢ φύσις μητέρων, πλὴν τοῦ ἐπισχεῖν γάλα, τουτὶ δὲ πράττουσι διὰ τὰς μάχας, ὡς
 μήτε αὐτὰ θηλύνονται, μήτε τοὺς μαζοὺς ἀποκρεμμῶντο. τὸ μὲν δὴ ὄνομα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐκ τοῦ
 15 μὴ μαζῷ τρέφεσθαι κείσθαι ἠγάμεθα, τρέφουσι δὲ τὰ βρέφη γάλακτι τε φορβάδων ἵππων καὶ
 751 δρόσου κηρίοις, ἢ μέλιτος δίκην ἐπὶ τοὺς δόνακας τῶν ποταμῶν ἱζάνει. τὰ δὲ ποιηταῖς τε καὶ μυ-
 θολόγοις περὶ τῶν Ἀμαζόνων τούτων εἰρημένα παραιτησάμεθα τοῦ λόγου, πρόσφορα γὰρ οὐκ ἂν
 τῇ παρούσῃ σπουδῇ γένοιτο, τὸ δὲ περὶ τὴν νῆσον ἔργον, ὁποῖόν τι αὐταῖς ἐπράχθη καὶ ἐς ὃ τι
 20 ἐτελεύτησε, λεγέσθω μᾶλλον, ἐπειδὴ τῶν τοῦ Πρωτεσίλειω λόγων ἐστί· ναῦται γὰρ ἐπὶ νεῶν πο-
 25 κλειόνων καὶ ναυπηγοὶ τῶν ἐς Ἑλλησποντον ἀπαγόντων ἐκ τοῦ Πόντου ὄνια κατηνέχθησαν ἐς τὴν
 ἀριστερὰν τοῦ πελάγους ὄχθην, περὶ ἣν αἱ γυναῖκες οἰκεῖν λέγονται, ληφθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν χρό-
 νον μὲν τινα ἐδέδειντο σιτούμενοι πρὸς φάτναις, ἵνα ἀποδῶνται σφᾶς ὑπὲρ τὸν ποταμὸν ἄγουσαι
 τοῖς ἀνδροφάγοις Σκύθαις. ἐπεὶ δὲ μειράκιον ζῆν αὐτοῖς ληφθὲν μίαν τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ τῇ ὄρᾳ
 30 ἠλέησε καὶ τις ἔρως ἐκ τούτου ἐγένετο, παραιτεῖται τὴν δυναστεύουσαν ἀδελφὴν οὐσαν, μὴ ἀπο-
 25 δόσθαι τοὺς ξένους, λυθέντες δὲ καὶ πρὸς αὐτὰς συγκραθέντες ἐφθέργοντο ἦδη τὸν ἐκείνων τρό-
 πον, τὸν τε χειμῶνα καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ διηρούμενοι παρήλθον ἐς μνήμην τοῦ ἱεροῦ προσπε-
 πλευνότες οὐ πάσαι τῇ νήσῳ καὶ διήσαν τὸν ἐν αὐτῷ πλοῦτον, αἱ δ' εὖρημα ποιησάμεναι τοὺς
 ξένους, ἐπειδὴ ναῦται τε ἦσαν καὶ νεῶν τέκτονες οὐσης καὶ ἄλλως ναυπηγησίμου σφίσι τῆς χώρας
 30 ποιοῦνται ναῦς τὸν ἱππαγωγὸν τρόπον, ὡς τὸν Ἀχιλλέα σήσουσαι ταῖς ἵπποις, καταβάσαι γὰρ ἵ-
 30 πων Ἀμαζόνες θηλύ τ' εἰσι γένος καὶ ἀτεχνῶς γυναῖκες. εἰρεσίας μὲν δὴ πρῶτον ἦσαν καὶ πλεῖν
 ἐμελέτησαν, ὡς δ' ἐπιστήμην τοῦ πλεῖν ξυνελέξαντο, ἄρασαι περὶ ἕα ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Θερ-
 μώδοντος ἀφήσαν ἐς τὸ ἱερὸν σταδίους μάλιστα δισχίλους ἐπὶ νεῶν, οἴμαι, πεντήκοντα, καὶ προσ-
 ορμισάμεναι τῇ νήσῳ πρῶτον μὲν ἐκέλευσαν τοὺς Ἑλλησποντίους ξένους ἐκκόπτειν τὰ δένδρα, οἷς

1. ὃ ἀμπελουργέ. f. ἀμπελουργέ. g. ib. τὰ om. d. 2. τοὺς om. l. ib. περὶ γ.
 3. διδασκάλου om. γ. ib. δὴ. 2. ib. ἐς om. 2. ib. τὸν Πόντον. C. Πόντον. EB. 4. καὶ γὰρ. 2. ib. εὐξενον. g. 5. περι-
 βάλλουσιν. g. 6. καὶ ὁ πατήρ. π. 7. ἔλαιον. f. 8. εἰς τὴν. γ. 9. ἐπειδὴ. o. ib. δέονται. γ. 9. τὸν ποταμὸν. 2, δ. 10. ἔτυχε. 2.
 ib. ἐπελθούσας. j. ib. τὰ om. b, j. 11. ἀνέλοιαν. f. ib. φυλάσσοντες. l. 12. τε καὶ ἦδη. γ. ib. λέγεται. 2. 13. ὡς φύ-
 σις. 2. ἢ φύσις. γ. ib. ἐπιχειν. p, d. 14. αὐτὰς. γ. δ. ib. θηλύνονται. g, b, e, π. B. θηλύνονται et γρ. θηλάζονται. 2.
 ib. ἀποκρεμμῶντο. f. ἀποκρεμμῶντο. γ, l. 3, d, B. ἀποκρεμμῶτο. 2. ἀποκρεμοῖντο. 4, E. 15. ἠγούμεθα. b. ib. τε om. 2.
 16. κηρίων. 2. ib. δόνακας om. γ. c. lac. ib. τε om. 2. 17. τῶν om. f. ib. πρόσφορον. b. 18. γένοιτο. 2, E.
 ib. τε. 2. 19. ἐστί. ναῦται γὰρ. f, p. ἐστίν· ναῦται γὰρ. B. ἐστίν· αὐται γὰρ. γ, l, φ, ψ, d. ναῦται γὰρ om. 2, 4, E.
 ib. ποτε πλειόνων. 1, 3, B. πλειόνων ποτέ. 2, 4, E. 20. καὶ ναυπηγῶν. 1, 3. ναυπηγοί. 2, 4, E. καὶ ναυπηγοί. B.
 ib. ἀπαγόντων. 1, 2, 3. ἀπαγαγόντων. 4, EB. 21. περὶ ὄν. 2. ib. δὲ. f, γ. δ'. 5. 22. αὐταῖς. γ, p. 24. τοῖς ξέ-
 νοις γ et f, ubi ead. m. corr. 25. συγκρατηθέντες. 2. 26. τῇ om. γ. ib. δὲ ἐς. 2, g. δὴ ἐς. b, j. 27. οὐ πάσαι
 om. δ. ib. πλοῦν. γ, ψ, ρ. 28. τε om. γ. ib. ἴσαν om. 2. 29. ἐπαγωγῶν. j. ib. σήσουσι. 2. ib. τοῖς. C. ταῖς. EB.
 31. ξυνελέξαντο. C. συνεξελέξαντο. EB. 32. προσορμισάμεναι. 2.

κεκρόσμηται κύκλω τὸ ἱερόν, ἐπεὶ δὲ οἱ πελέκεις ἐς αὐτοὺς ἀνακοπέντες τοῖς μὲν ἐς κεφαλὴν ἐχώρησαν, τοῖς δὲ ἐς αὐχένα πάντες τε πρὸς τοῖς δένδροισιν ἔπεσον, ἐπεχίθησαν αἱ Ἀμαζόνες τῷ ἱερῷ βοῶσαι τε καὶ τὰς ἵππους ἐλαίνουσαι· ὁ δὲ θερμόν τε καὶ δεινὸν ἐς αὐτὰς ἰδὼν καὶ πηδῆσας οἶον ἐπὶ Σκαμάνδρῳ τε καὶ Ἰλίῳ πτοίαν μὲν χαλινού κρείττω ταῖς ἵπποις ἐνέβαλεν, ὑφ' ἧς ἀνεσείλησαν ἀλλότριόν τε καὶ περιττὸν ἄχθος ἠγούμεναι τὰς γυναικάς, ἐς δὲ θηρίων ἦδη μετέστησαν καὶ κειμέναις ἐμπεσοῦσαι ταῖς Ἀμαζόσι τὰς τε ὅπλας ἐνήρειδον καὶ τὰς χαιτάς ἐφριττον καὶ τὰ ὄνα ἐπ' αὐτὰς ἴστασαν, καθάπερ τῶν λέοντων οἱ ὄμοι, κειμένων τε γυμνὰς ὀλένας ἤσθιον καὶ τὰ στέφνα φηγγύσαι προσέκειντο τοῖς σπλάγγχοις καὶ ἐλάφυσσον, ἐμφορηθεῖσαι δὲ ἀνθρωπείου βρώσεως ἐκρόαινον περὶ τὴν νῆσον καὶ ἐμαίνοντο μεστὰι λύθρου, σταῖσαι δὲ ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τὰ νῶτα τοῦ πελάγους ἰδοῦσαι πεδίῳ τε ὄντο ἐντετυχημένοι καὶ κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὰς ἤκαν. ἀπώλοντο δὲ καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀμαζόνων ἀνέμου σφοδροῦ ἐς αὐτὰς πνεύσαντος, ἅτε γὰρ κεναὶ καὶ οὐδενὶ κόσμῳ ὄρμισμέναι προσέπιπτον ἀλλήλαις καὶ ξυνηράττοντο ναῦς τε ὄσπερ ἐν ναυμαχίᾳ καὶ εἶδνε ναῦν καὶ ἀνερρήγνυ, καὶ ὀπόσας ἐγκαρσίους τε καὶ ἀντιπρώρους ἐμβολὰς ποιοῦνται κυβερνήται ναύμαχοι, πᾶσαι ξυνέπεσον ἐν ναυσὶ κεναῖς καὶ οὐκ ἐκ προνοίας πλεοῦσαι. πολλῶν δὲ ναυαγίων τῷ ἱερῷ προσερχθέντων καὶ ἀνθρώπων ἐν αὐτῷ κειμένων ἐμπνεόντων ἔτι καὶ ἡμιβρώτων μελῶν τε ἀνθρωπείων ἐσπαρμένων καὶ σαρκῶν, ἃς διέπτυσαν αἱ ἵπποι, κάθαρσιν ὁ Ἀχιλλεὺς ποιεῖται τῆς νῆσου φράδιαν· κορυφήν γὰρ τοῦ πόντου ἐπισπασάμενος ἀπένιψέ τε καὶ ἀπέκλυσε ταῦτα.

752

Φ. Ὅστις, ἀμπελουργέ, μὴ θεοφιλῆ σε ἠγείται σφόδρα, αὐτὸς ἀπήχθηται τοῖς θεοῖς· τὸ γὰρ τοιοῦτος τε καὶ θεῖους λόγους εἰδέναι οὕτω, παρ' ἐκείνων οἶμαι σοὶ ἤκειν, οἱ καὶ Πρωτεσίλω φίλον τέ σε καὶ ἐπιτήδειον ἐποίησαν. ἀλλ' ἐπεὶ τῶν ἠρωικῶν ἡμᾶς λόγων ἐμπέπληκας, τὸ μὲν ὅπως αὐτὸς ἀναβελίωκεν, οὐκέτ' ἂν ἐροίμην, ἐπειδὴ ἀβεβήλω τε καὶ ἀπορρήτῳ φῆς αὐτὸν χρῆσθαι τούτῳ τῷ λόγῳ, τοὺς δὲ Κωνιτοὺς τε καὶ Πυριφλεγέδοντας καὶ τὴν Ἀχερουσιάδα καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ποταμῶν τε καὶ τῶν λιμνῶν ὀνόματα καὶ, νῆ Δία, τοὺς Αἰακοὺς καὶ τὰ τούτων δικαστήριά τε καὶ δικαιοτήρια αὐτὸς τε ἴσως ἀπαγγελεῖς καὶ ξυγχαρεῖ διηγείσθαι.

Α. Ξυγχαρεῖ μὲν, ἐσπέρα δὲ ἦδη καὶ βοῦς πρὸς ἀναπαύλῃ· τὰ γοῦν ζευγάρια ὄρας, ὡς ἐκ βουλιτοῦ ἦκει καὶ χρῆ με αὐτὰ ὑποδέξασθαι καὶ ὁ λόγος πλείων τοῦ καιροῦ· νῦν μὲν δὴ ἐπὶ τὴν ναῦν χαίρων ἴθι πάντα ἔχων, ὀπόσα ὁ κῆπος φέρει, κἂν μὲν τὸ πνεῦμα ὑμέτερον ἦ, πλεῖ, ξένε, σκείσας ἀπὸ τῆς νεῶς τῷ Πρωτεσίλω, τουτὶ γὰρ τοὺς ἐνθένδε λύοντας νενόμισται πράττειν, εἰ δ' ἐναντίον εἴη τὸ πνεῦμα, χάρεαι δεῦρο ἅμα ἤλιψ ἀνίσχοντι καὶ τεύξει οὐ βούλει.

753

Φ. Πείδομαι σοι, ἀμπελουργέ, καὶ οὕτως ἔσται. πλεύσαιμι δὲ μήπω, Πόσειδον, πρὶν ἢ καὶ τοῦδε ἀκροάσασθαι τοῦ λόγου.

1. ἔχουσαν. 1. 2. δὲ. f, g. δ'. 5. ib. δένδροις. EB. 3. τοὺς ἵππους. f. 4. τοῖς. γ, E. ib. ἐνέβαλεν. 1, 3, d. προσέβαλεν. 5. 5. καὶ ἀλλότριον. p, ψ. ib. τε om. d. ib. ἔθος. γ. ib. ἠγούμενοι. 1, 3, d. 7. κειμένην. 2. ib. τε γυμνὰς. 1. τε καὶ γυμνὰς. 5. 8. προσέκειντο. 2. ib. ἀνθρωπείου om. f. c. lac. ἀνθρωπείας. g. ib. αἵματος et γρ. βρωσεως. 2. 9. παρὰ. f. 10. θαλάσσης. f. 11. καὶ om. f. ib. σφοδρῶς. δ. 12. ὄρμισμέναι. γ. ὄρμισμέναι. 2 et r. ib. κατέδν. o. 14. καὶ om. γ, 3. 15. ἀνθρώπων om. j, e, n. ib. ἐμπνεόντων ἔτι καὶ ἡμιβρ. 1. ἐμπν. ἦδη καὶ ἡμιβρ. 3, d. ἡμιβρ. καὶ πνεόντων ἔτι. g. ἡμιβρ. τε καὶ ἐμπν. ἔτι. δ, B. ἡμιβρ. καὶ ἐμπν. ἔτι. 2, E. 16. ἐσπαρμένων. 1, 3. 17. ἐσπαρμένων. 5. ib. οἱ. 2, g. 17. τῆς νῆσου. f, g, δ. τῆ νῆσου. 5. ib. τε om. 2. 18. θεοφιλεῖν. e, n. 19. οἶμαι σοὶ ἤκειν. 1, 3, d et g, ubi sū fuerat. οἶμαι σε ἤκειν. 2. οἶμαι ἤκειν. d. σοὶ ἤκειν. 20. θεῖόν τέ σε καὶ φίλον ἐποίησαν. 2. ib. ἡμῖν λόγων. g. λόγων ἡμῖν. 2. λόγων ἡμᾶς. e, n. 21. ἀβεβήλω. γ, l, Val. βεβήλω. f. βεβήλω. 5. ib. τοῦ τῷ χρῆσθαι τῷ λόγῳ. b. 22. τοὺς καὶ Π. g, b. ib. καὶ τὴν Ἀχ. om. 2. 23. λιμένων. 2. ib. δικαστήρια τε καὶ. 1. δικ. καὶ. 5. 24. ἀπαγγελεῖ. b. 25. ἐσπέρας. f, d. ib. ἀνάπαυλιν. 2. ib. τὰ γοῦν. 1, 4. τὰ μὲν οὖν. i. τὰ γὰρ. 2, EB. τὰ μὲν. 3. 26. μὲν δὴ. C. 27. οὖν. EB. 27. ὅσα. 2. ib. ὑμέτερον. f, l, 2, 4, EB. ἡμερον. γ, ψ. ἡμερον ἢ. p, d. Sc. ἰμέτερον ἢ. 28. ἐνθάδε. 2. ib. πράττειν om. 2. 29. δεῦρο om. b, j. ib. τεύξει οὐ. 1, ψ, i, d. τεύξει ἄν. 5. 30. πρηνή. γ, i.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

Ν Ε Ρ Ω Ν.

PROOEMIUM.

Philostrati *Gymnastica* cum ederem, nemo mihi oblocutus est illa ad suum auctorem re-
renti, quippe nova erant, necdum variis VV. DD. conjecturis et opinionibus jactata; Nero-
em cum eidem scriptori vindicarem, haud unus adversatus est censor; ex iis quidam plane
egans quidquam in hoc opusculo simile Philostrateis reperiri, alii dubitanter saltem pronun-
tantes, et, quemadmodum ille Terentianus Crito, amplius deliberandum esse affirmantes. At
es lectori, qui assueverit huic sophistae et locos in *Vita Apollonii* comparaverit, ubi idem nar-
atur, non potest videri ulli dubitationi obnoxia; quam ut plane tollerem, in notis infra subjectis
d verbum citavi plurima similia.

Neronis nomen in primi certe Philostrati scriptis laudatur a Suida, a quo *Gymnastica* quo-
ue tributa sunt eidem. Itaque conieci olim, necdum aliud sentio, locum lexicographi sic com-
pendium esse et corrigendum: *Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Αἰμνιος, υἱὸς Βήρου — Ἀθήναις ἔγραψε
ήτους πανηγυρικούς πλειστούς — σοφιστήν. Νέρωνα· ἔστι δὲ περὶ ὀρυχῆς τοῦ Ἰσθμοῦ γεγονυίας
ἰ Νέρωνος*, quibus verbis respexerit ad initium dialogi: *ἡ ὀρυχὴ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ σοί, Μου-
ήνιε, διὰ χειρός, ὡς φασί, γεγονυῖα τῷ τυράνῳ νοῦν εἶχεν Ἑλληνα*. Librarius puto, pa-
m attentus, omiserat unum versum *ἔστι — Ἰσθμοῦ* relictis his *γεγονυίας ἐπὶ Νέρωνος*, quae
us, ut sensu cassa, in marginem rejecerit, alius denique, leni facta mutatione *γεγονυίας* in
νονῶς receperit non suo loco in ordinem, ita ut pater Nostri vixisse diceretur Neronis ae-
e: *Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Αἰμνιος, υἱὸς Βήρου, πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστῆς
ἰ αὐτός, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις γεγονῶς ἐπὶ Νέρωνος*.

Codices nondum plures inveni praeter duos illos, quibus sum usus in edendo *Vit. Soph.*
lumine, Palatinum 174 (p) et Urbinatem 118 (u). Is bombycinus saec. XIII in caeteris Lu-

cianeis, quibus vulgo additur hic dialogus, magni aestimandus, plane inutilis fuit in Nerone quem habet a recentiore manu libri impressi ope suppletum. Palatinus nonnulla bona suppletavit. Nitidissime est scriptus in charta serica, saec. XV. Utriusque codicis varietatem accepta Th. Heysio.

Numeri appositi sunt ex Luciani editione Reiziana. Jacobitzii editionem signavi littera J.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΝΕΡΩΝ.

Lucian. ed.
R 636

MEN. Ἡ ὄρυγή τοῦ Ἴσθμοῦ καὶ σοί, Μουσώνιε, διὰ χειρός, ὡς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ ὅν εἶχεν Ἕλληνα.

ΜΟΥΣ. Ἴσθμι, ὃ Μενέκρατες, καὶ βελτίῳ ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα· τὰς γὰρ περιβολὰς τῆς ἰλοποννήσου τὰς ὑπὲρ Μαλέαν ξυνήρει τοῖς θαλαττουμένοις εἰκοσι σταδίων τοῦ Ἴσθμοῦ φήγεται· ὅτο δ' ἂν καὶ τὰς ἐμπορίας ἄνησε καὶ τὰς ἐπὶ θαλάττῃ πόλεις καὶ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ, καὶ γὰρ ἢ κἀκείναις ἀποχωρῶν ὁ οἶκος καρπός, ἦν τὰ ἐπιθαλάττια εὐ πρᾶττη.

MEN. Ταῦτα δὴ διέξελθε, Μουσώνιε, βουλομένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι πᾶσιν, εἰ μή τι σπουδαῖα διανοῇ ἕτερον. 637

ΜΟΥΣ. Δίεμι βουλομένοις, οὐ γὰρ οἶδ', ὃ τι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς οὗτος οὕτω φροντιστήριον ἐπὶ τῷ σπουδάζειν· Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαιῶν ὄφθαλμοῦ ἦγον καὶ τὸ σφόδρα τὸν πεπεικέναι μὴδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἦδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια τὸν μνικιάτατον τῶν ἀγῶνων στεφανοῦσθαι ἄδων. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον τῷ Ἀπόλλωνι, μὴδὲ γὰρ ἂν μὴδ' ἐκείνῳ ἐναντίαν αὐτῷ κιδάραυ τε καὶ ὄδῃν θέσθαι. ὁ δ' ἄμφοδ' οὐ τῶν ἀποδεν αὐτῷ βεβουλευμένων, ἀλλ' ἐντυχῶν τῇ φύσει τοῦ τόπου μεγαλοουρίας ἄσθη τὸν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεῖς, ὡς τὴν Εὐβοίαν τῆς Βοιω- 15 τος ἀπέτεμεν Εὐρύπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα, ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυ- ἴθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας, τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνενόησε μέγιστα τῶν μεγαλοου- 638 ῶν ὄντα, καὶ πρὸς τούτοις τῷ δι' ὀλίγον ἀλλήλοισ ἐπιμῖξαι πάντας ἠγγήσατο τὴν Ἑλλάδα λαμ- πρῶς ἐστιαῖσθαι τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μὲν, ψαύουσι δὲ πη . . . . καὶ εὐδοῖαι τοῦτο φθέρμα. προελθῶν δὲ τῆς σκηνῆς ὕμνον μὲν Ἀμφιρόιτης τε καὶ Ποσειδῶνος ἦσε 20 ἡ ἄσμα οὐ μέγα Μελικέρτη τε καὶ Λευκοθέα, ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσοῦν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἰτροπεύσαντος ἐπὶ τὴν ὄρυγὴν ἦξε κροτούμενός τε καὶ ἀδόμενος καὶ καθικόμενος τῆς γῆς τρις, οἶμαι, ἵς τε τὴν ἀρχὴν πεπιστευμένοις παρακελευσάμενος ξυντόνωσ ἀπτεσθαι τοῦ ἔργου ἀνήει ἐς τὴν Κόριν- 25 ν τὰ Ἡρακλέους δοκῶν ὑπερβεβλησθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου τὰ πετρώδη τε ἡ δὲ δύσεργα ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεῶδη τε καὶ ἐπίπεδα· ἐβδόμην δὲ πού καὶ πέμπτην ἡμέ- 25 τιν προσεξευγμένον ἡμῶν τῷ Ἴσθμῳ κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος οὕτω σαφῆς ὡς δὴ τοῦ Νέ- 30 στος μετεργνωκότος τὴν τομὴν. ἔφασαν δὲ τοὺς Ἀλγυπτίους γεωμετρούοντας τῆς ἐκατέρας θαλάττης ἵς φύσεις οὐκ ἰσοπέδοις αὐταῖς ἐντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἠγουμένους τὴν ἐκ τοῦ Ἀεγαίου περὶ

4. φήγεται. MEN. τοῦτο δ' ἂν κτε. E ante Lehmannum.

7. τι διασπουδάσαι. u.

9. εὐ γὰρ. C et E ante Gesnerum. 11. ἐαντὸν Lehm. αὐτὸν. ζ. 13. μὴδὲ. p, J. μὴ. ζ. ib. αὐτῷ. ζ. 15. τὸ. ζ. Gesner. ἐπιμῖξαι. E ante J. ib. εἰσοίτο. ζ. 19. Lacunam hic esse intellexit Marcellus. 21. Μελικέρτη p, J. Μέλ. δὲ. ζ. ib. καὶ τὴν. C et E ante n. 23. J malit τὴν ὄρυγὴν. ib. ξυμπόνως C et E ante J. Sc. ξυντόνωσ. An τῶν δεσμοτηρίων. ? 23. στυχεῖν. ζ. Sc. ἐντυχεῖν.

τῇ Ἀθίνῃ δεδοικέναι, πελάγους γὰρ τοσοῦτον νήσῳ ἐπιχυθέντος κἄν ὑποβρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Ἀθηνᾶν. Νέρωνα δὲ τῆς μὲν τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς οὐδ' ἂν Θαλῆς μετέστησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος, τοῦ γὰρ τεμῆν αὐτὸν ἤρα μᾶλλον ἢ τοῦ δημοσίᾳ ἄδειν, ἢ δὲ τῶν ἐσπερίων ἔθνῶν κλησίς καὶ ὁ ὕπατος ὁ τῶν ἐκείνῃ νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βινδιξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε

καὶ τοῦ Ἰσθμοῦ Νέρωνα ψυχρῶς γεωμετρήσαντα· τὰς γὰρ θαλάττας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. φασὶ δὲ αὐτῷ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη καὶ ὑποδιδόναι. τουτὶ καὶ αὐτοὶ χθῆς ἠκούσατε τοῦ προσπλεύσαντος χιλιάρχου.

640 ΜΕΝ. Ἡ φωνὴ δέ, Μουσῶνι, δι' ἣν μουσομανεῖ καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τῶν γὰρ Ἀθηνῶν προσπλεόντων οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ κατεγέλων.

10 ΜΟΥΣ. Ἄλλ' ἐκεῖνός γε, ὃ Μενέκρατες, οὔτε θαυμασίως ἔχει τοῦ φθέγγματος, οὔτ' αὖ γελοίως, ἢ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἤρμοκε· φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν φύσει καὶ βαρὺ ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος, μέλη δ' οὔτω κατεσκευασμένης βομβῶδὲς πῶς, οἱ δὲ γε τόνοι τῶν φθόγγων ἐπιλειπνοῦσι τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θαρροῖ ἑαυτῷ, χρωμάτων δὲ φιλανθρωπία καὶ μελοποιία εὐαγάγῳ μὲν δὴ καὶ καθαρόφθαλμῳ εὐσταλεῖ καὶ τῷ, οὗ καιρός, βαδίσαι καὶ στήναι καὶ με-

15 ταστῆναι καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιωθῆναι τοῖς μέλεσιν αἰσχύνῃν ἔχοντας μόνου τοῦ βασιλείᾳ δοκεῖν ἀκριβοῦν ταῦτα. εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς κρείττους, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτει καίτοι μυρίων φόβων ἐκηρητημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη, νεύει μὲν γὰρ τοῦ μετρίου πλέον ξυνάγαν τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δὲ δίσταται τῶν ποδῶν ἀνακλῶμενος. ὥσπερ οἱ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ, φύ-

641 σει δ' ἐρυθρὸς ὢν ἐρευθεῖ μᾶλλον πιμπραμένου αὐτῷ τοῦ προσώπου, τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον καὶ

20 οὐκ ἀποχρῶν που δῆ.

ΜΕΝ. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὕφρονται, ὃ Μουσῶνι; τέχνη γὰρ που χαρίζονται.

ΜΟΥΣ. Τέχνη μὲν, ὥσπερ οἱ ὑποκαλαίνοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὃ Μενέκρατες, τὸν τῆς τραγωδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἰσθμοὶ ἀπέθανεν· εἰσὶ γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἣν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες.

25 ΜΕΝ. Καὶ τί τοῦτο, Μουσῶνι; σφόδρα γὰρ ἀνήκους τοῦ λόγου.

ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου· Ἰσθμοὶ γὰρ νόμου κειμένου μήτε καμφοδίαν ἀγωνίζεσθαι μήτε τραγωδίαν ἐδόκει Νέρωνι τραγωδοῦς νικᾶν, καὶ παρῆλθον ἐς τὴν ἀγωνίαν ταύτην πλείους μὲν, ὁ δ' Ἡπειρώτης ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκίμῳ δ' ἐπ' αὐτῇ καὶ θαυμαζόμενος λαμπροτέρῳ τοῦ εἰωθότος ἐπλάττετο καὶ τοῦ στεφάνου ἔραν καὶ

642 30 μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης, ὁ δ' ἠγροῖανέ τε καὶ μανικῶς εἶχε, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠεροῦτο ὑπὸ τῇ σκηπῇ ἐπ' αὐτῷ δὴ τᾶγῶνι, βοῶντων τε τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Ἡπειρώτῃ πέμπει τὸν γραμματέα κελεύων ὑφείναι ἑαυτῷ τοῦτον, τοῦ δὲ ὑπεραίρουτος τὸ φθέγμα καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος ἐσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτοῖον προσήκοντάς τι τῷ πράγματι, καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους . . . . .

1. δεδοικέναι. p. δεδακέναι. u. 2. Θαλῆς. u. 3. ὀξύτατος. u. E. om. p. Sc. ὁ ὕπατος. ib. ὡς τῶν ἐκείνῳ C, E. Sc. ὁ τῶν ἐκείνῳ. ib. Βίνδαξ. p. E. Κίνδαξ. u. Sc. Βίνδιξ. 5. ψυχρῶς. p. 6. τὰ ἐπὶ τῆς Ῥ. p, J. τὰ τῆς Ῥ. 7. προσπλεύσαντος. Solanus. πρόπταισαντος. 5.

10. γε om. u. 11. ἀμέσως. u. ib. μὴ φύσει. u et E ante J. 12. μέλει. p. ib. κατεσκευασμένης. p, J. κατεσκευασμένα. 5. κατεσκευασμένος. Gesner. ib. βομβῶδὲς πῶς. p. βομβεῖ πῶς. 5. ib. Post β. πῶς excidisse sup ἤχει. 13. τοῦτον. 5. τοῦτο. Marcilius et Wyttenbach. ib. αὐτῷ. C, E. Sc. ἑαυτῷ. 14. μὲν δὴ ejecerim. ib. οὐ. 5. τῷ, οὐ. 15. ἐπ' ἄκρων δὲ δίσταται. p. ε. α. δὲ ἴσταται. Fritzschius Quaest. Luc. 215. ε. α. δίσταται. 5. 19. πρραμένου. p. ἐμπιπραμένου. 5.

23. εἰσὶ. Jac. Isoi. 5. 27. Νέρων. 5. Νέρωνι Schaefer ad Bos. Ell. 596. 29. ἐπ' αὐτῆν. p, u, E. ἐπ' αὐτῇ Guyetus. ib. λαμπροτέρῳ E ante J. Sc. λαμπροτέρῳ. 32. αὐτῷ. 5. Sc. ἑαυτῷ. ib. αὐτοῦ. 5. Sc. τοῦ. 34. προσήκοντάς τι. Fritzschius Quaest. Luc. 216. J. πρ. τε. 5. ib. ἐλεφαντίνους malim. ib. Post διθύρους excidisse videtur ἔχοντες καὶ.

βεβλημένοι αὐτάς, ὥσπερ ἐγχειρίδια καὶ τὸν Ἡπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχοῦ κίονα κα-
 τίαιΞαν αὐτοῦ τὴν φάρυγγα παλοντες ὀφθαίς ταῖς δέλτοις.

MEN. Τραγωδίαν δὲ ἐνίκα, Μουσώνιε, μαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν Ἑλλήνων
 ἐργασάμενος;

MOTΣ. Παιδιά ταῦτα νεανία τῷ μητροκτονήσαντι· εἰ δὲ τραγωδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν
 ἐκτεμῶν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρηθ' θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, παρ' οὗ αἱ
 ὀμφαὶ ἀνέκνεον, ἀποφράττειν ὤρησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἶη, καίτοι τοῦ Πυθίου κα-
 ταλέξαντος αὐτὸν ἐς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνα, οἷς τὸ μητροκτονῆσαι καὶ λόγον τινὰ εὐ- 643
 κλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ πατράσιν ἐτιμώρησεν, ὃ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων, ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίσθαι
 ὑπὸ τοῦ θεοῦ ᾔετο πρότερον τῶν ἀληθῶν ἀκούων. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἢ προσιοῦσα ναῦς; 10
 ὡς ἔπάγειν τι ἀγαθὸν ἔοικεν· ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημος, καὶ τις ἐκ
 τῆς πρῆρας προτείνει τὴν χεῖρα παρακλελυόμενος ἡμῖν θαρρεῖν τε καὶ χαίρειν βοᾷ τε, εἰ μὴ πα-
 ρακούω, Νέρωνα οἴχεσθαι.

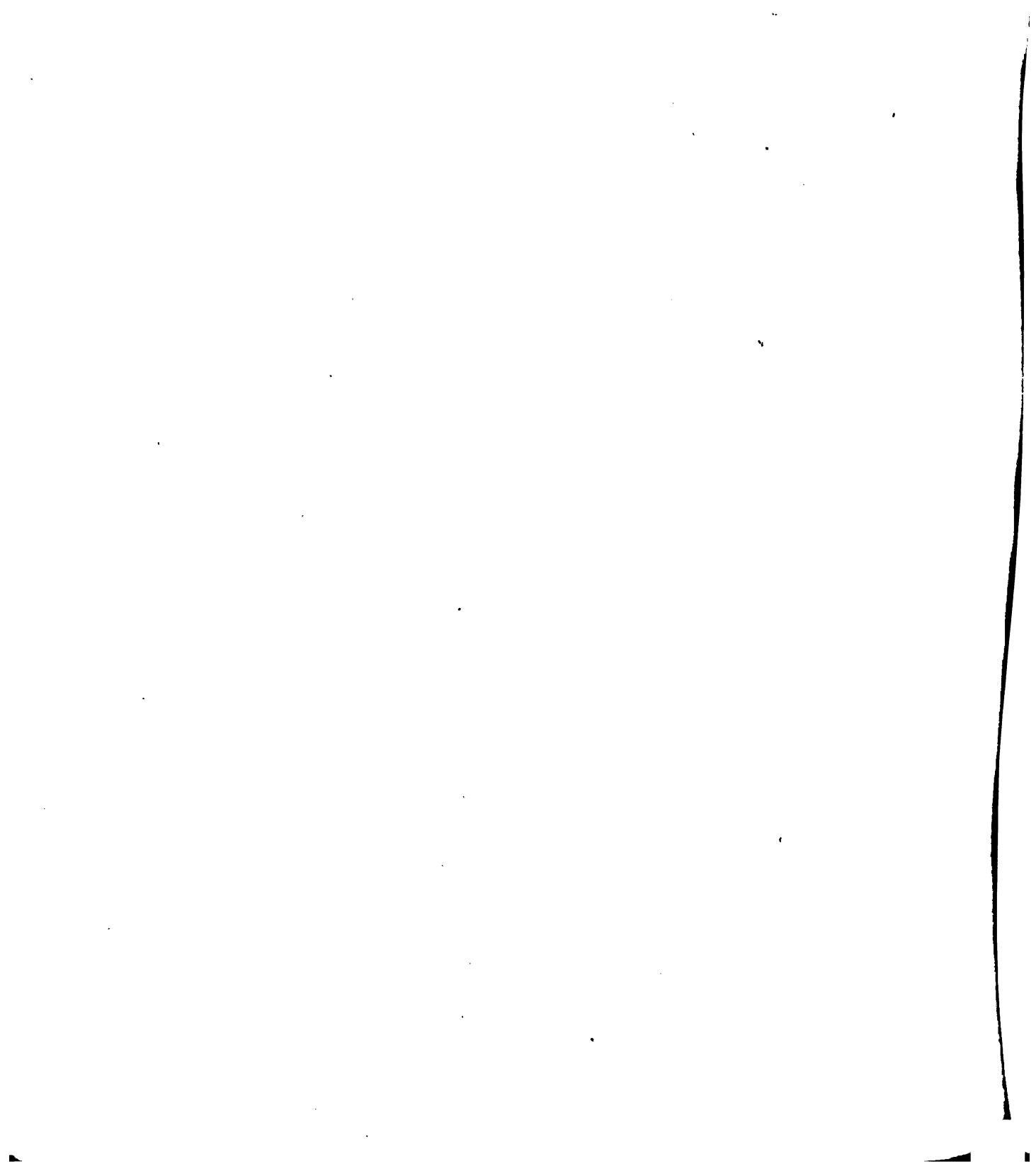
MEN. Βοᾷ γάρ, Μουσώνιε, καὶ σαφέστερόν γε, ὅσῳ τῆς γῆς ἄπτεται· εὖ γε, ᾧ θεοί.

MOTΣ. Ἄλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ἐπὶ γὰρ τοῖς κειμένοις οὐ φασὶ δεῖν. 15

5. Verbis εἰ δὲ praefixum fuit olim MEN. deletum a Solano. ib. τραγωδίας Guyetus τραγωδίας. C, E. 7. ἀνέ-
 κνεον. Coraes ad Heliod. 93, J. ἐνέκνεον. ζ. 9. Ante ὁ δὲ μ. in C est MEN. in E. ante solanum MOTΣ. 10. πρῆ-
 ρα. u, E. 12. τῆς πρῆρας. p, J. πρῆρας. ζ.

14. εὖ γε ᾧ θεοί. Fritzschius Quaest. Luc. 216 primus tribuit Menecrati, et seqq. Musonio, antea ordo in-
 versus erat.

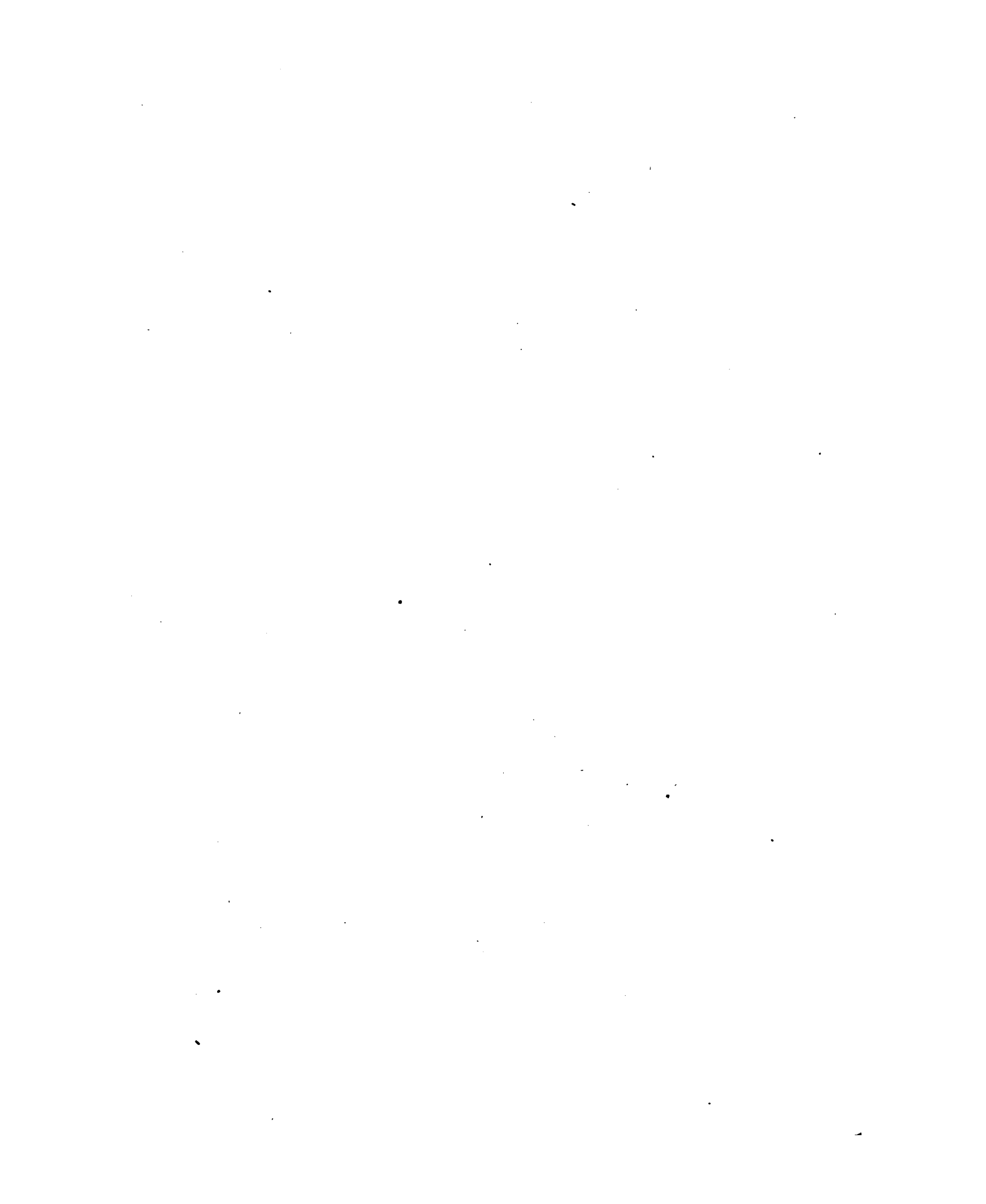

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

PROOEMIUM.

Iniquius quidam VV. DD. de his epistolis judicarunt, quum argutiarum ineptiarumque plenas, nec lectu valde dignas esse pronunciavere, quas qui tractabit animo non occupato, facile intuet, multum iis inesse ingenii, leporis, elegantiae, ac plerasque compositas esse epigrammatum modo in acumen exeuntes novitate decorum.¹⁾ Ipse scriptor talia ludebat²⁾ atque videtur poetas argiacos bene cognitos habuisse nec raro expressisse,³⁾ ut postea, ni fallor, has epistolas respectu in pangendis epigrammatis Paulus Silentarius.⁴⁾ Aequalibus certe ista sylloge non displicuit, aequae quidem, si quid video, bis in publicam lucem est emissa. Utraque in libris manuscriptisprehenditur editio. Prior ab altera valde discrepat; illam Nostrum in dulci juvena condidisse speris, hanc refinxisse, cum aetate jam provecior esset, qua juvenilis animi sensus deferbuerat. Illa vividior est, brevior et concisior; haec magis contemplativa, diffusior et verbosior; et multum in exemplis ex vita ex historia et mythologia petitis versatur et plura habet μελέτη accommodata, haec passim γνώμας adpersit, magisque accedit ad διάλεξιν.⁵⁾ Ea differentia augetur attentionis perpetuo discrimine; priorem enim editionem ii exhibent codices, qui plerumque mera praebent, alteram, qui paene ubique pejora. Etiam ordo epistolarum plane alius utrobique ipsa inscriptio: in codicibus praestantissimis invenimus titulum Φιλοστράτου Ἀθηναίου ἐπιστολαί, deterioribus Φιλοστράτου ἐπιστολαί ἔρωτικαί.⁶⁾ Videtur inde consequi, scriptorem, cum Athenis historicam profiteretur,⁷⁾ adjecisse propterea hoc nomen gentile, quo, quum Lemno esset oriundus, ab aliis cognominibus distingueretur; quod autem postea, cum tantopere inclaruisset, summam: Juliae Augustae gratiam obtinuisset, addi jam non erat opus.

¹⁾ Ut 1, 2, 4, 6, 9, 11, 13, 20, 23, 25, 26, 28, 30, 31, 33, 35, 37, 39, 40, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 52, 56, 59, 63, 64, 66, 67, 71, 73.

²⁾ Exemplum est epigramma in imaginem Telephi, quod *Εἰκόων* volumen claudit. Etiam Suidas ejus ἐπιγράμματα laudat.

³⁾ Inprimis Melesagrum cf. Anth. Pal. XII, 133. V, 174, 143 ad 2, 30, 33, praeterea Platonem V, 79 ad 62, Cium V, 117 ad 13, Dioscoridem V, 56 ad 11, Rufinum V, 15 ad 34, et V, 74 ad 55, incertorum V, 142 l., V, 91 ad 2. Etiam Menandreae imitationis non rara sunt vestigia, quae indicavit V. Cl. Meineke ad Menandr. 1. p. 59, 106, 137. ed. 2. p. 131, 186, 192.

⁴⁾ Adhibeatur V, 266 ad 10, V, 288 ad 21, V, 270 ad 22, V, 258 ad 51.

⁵⁾ cf. maxime ep. 7, 21, 27, 28, 29, 37, 38, 39.

⁶⁾ Sic etiam p et u inscribuntur, boni quidem libri, sed saepius cum secunda familia facientes. Ottobonianus eundem titulum prae se ferens mihi ex Emperii tantum indicio notus est, (ed. Dion. p. 793.) qui chartaceum: Xvmi esse refert; itaque non licet affirmare, utrum cum illis codd. an cum altera familia congruat.

⁷⁾ cf. Suid. v. Φιλόστρατος.

Auctorum, qui epistolas aut expresserunt aut tetigerunt, brevior est index, quem quidem ego conscribere potuerim. Aristaenetus ¹⁾ et Isidorus Pelusiota ²⁾ vestigia produnt suae lectionis; incerta res est de Himerio; ³⁾ praeterea Proclus de descriptione epistolarum ex illa, quae vulgo adhaeret his epistolis, disputatione nonnihil excerpsit, ⁴⁾ etiam anonymus grammaticus in cod. Parisino 1630 locum ex ep. 18 affert. ⁵⁾ Suidas laudat *ἐπιστολὰς ἔρωτικὰς*, unde liquet, eum aut secundae familiae librum aut Parisino 1696 similem ante oculos habuisse, nil tamen, quod sciam, ex iis profert. De Paulo Silentario jam supra egi. ⁶⁾

Potior librorum familia (1) in tria genera discedit: optimum constat ex Vaticano 140 (R), eodem, quo in Vitis Sophistarum usus sum, ⁷⁾ Vaticano 87 (r), quem etiam in Heroico adhibui, ⁸⁾ Urbinate ⁹⁾ 127 (U), et Vindobonensi 331 (v), olim integro, ¹⁰⁾ nunc mutilo in principio et fine. In Vaticanis libris insunt quinquaginta octo primae epistolae. Praeterea laudandi sunt Parisinus 2885 (π), saeculi XVIII ineuntis, ¹¹⁾ chartaceus, ut Palatinus 122 ¹²⁾ et Cantabrigiensis 6697 (c), item chartaceus nec multo antiquior. ¹³⁾ Parisinus et Cantabrigiensis desinunt in media epistola quadragesima septima (359, 1.) Palatinus jam in fine quadragesimae sextae; bonitate lectionis parum cedunt libris vetustioribus. Sequitur alterum genus constans Parisino 1696 (p), descripto inde Urbinate 110 (u) et Urbinate 134 (uβ), qui jam consentiunt hic illic cum familia minus probata, ¹⁴⁾ attamen etiam recipienda habent complura soli. Neutra cum familia hi in ordine episto-

¹⁾ cf. not. ad 356, 12.

²⁾ cf. not. ad 353, 2.

³⁾ Siquidem non aliunde repetendum, quod dicit Ecl. 10. *τὰς κοινότητας τῶν ὑποθέσεων ὁδίας αἱ μεταχειρίζονται.* cf. 365, 5.

⁴⁾ cf. Boiss. not. ad Ep. 1. p. 52.

⁵⁾ cf. eundem ad Aristaenet. p. 743.

⁶⁾ cf. not. I, 4.

⁷⁾ Hujus usum Boissonadi editioni debeo, partim etiam Th. Heysii schedis.

⁸⁾ Collatus est a Th. Heysio. Vitiosissimum habet Olearius ad ep. 42. p. 932 (119. ed. Boiss.)

⁹⁾ Urbinas, in quo praeterea sunt Libanii epistolae, easdem habet epistolas atque R et r, deinde ex alio fonte minus bono supplet epp. 59–64, additque denuo, sed ex secunda familia ep. 5. Eas contulit Heysius, in ceteris antiquiorum librorum auctoritate contentus eram. Codex a Mich. Apostole exaratus est, qui margini varietatem alterius sectae adscripsit.

¹⁰⁾ Vindobonensis collationem nuperrime accepi, dum jam plagulas emendo, a docto juvene H. E. Poesche. Desunt ab initio 27 epistolae, et abruptitur oratio p. 361, 6 in verbis *πόλιν μὴ*.

¹¹⁾ Varietatem h. l. integram edidit Boissonadus.

¹²⁾ Commemoratur a T. Hemsterhus. ad Luc. D. D. 19, 1. In eo sunt etiam Aesopi fabulae et sententiae philosophorum.

¹³⁾ Selectam ejus varietatem communicavit mecum V. humanissimus J. Scholefield.

¹⁴⁾ Ex his Parisinum jam saepius tetigi. Urbinatem 110 noverat Ol. ignotus ei manserat Urbinas 134, (saec. XVIII, chartaceus). Inde, ut ex altero Urb. enotavit mihi lectionis varietatem epp. 7, 8, 20, 25, 26, 27. Th. Heysius. Codd. p et u, quibuscum in lectione plerumque congruit uβ, communia cum fam. 2 haec habent: 344, 4, 10. 346, 19. 347, 12. 348, 11, 13, 19. 349, 13, 20. 351, 2, 4, 7, 8, 14. 354, 4, 8. 355, 10. 356, 5. 357, 12 et praeferenda haec 345, 13, 16. 346, 7, 14. 347, 17, 26. 348, 15. 349, 5. 355, 5, 19. 356, 5, soli vero praebent bonas lectiones 345, 21. 346, 19. 349, 4, 8, 10. 350, 17. 351, 3, 9, 10, 11, 17. 352, 11. 355, 16. 357, 16. Praeterea recepit Boissonadus ex p. 348, 21. 349, 22. 352, 9. 353, 1. 354, 1. Qui hanc librum scribendum curavit sive archetypum, nonnunquam ex deliciis fecit amasiam. cf. 345, 15. 352, 3.

larum faciunt,¹⁾ nec inter se congruunt $\upsilon\beta$ et p , u , et differunt eo quoque, quod carent in p , u titulis epistolae, qui non desiderantur in $\upsilon\beta$. Numerus paene idem est: p (u) habet primas quadraginta, $\upsilon\beta$ undequadraginta epistolas.²⁾ Tertium denique genus complectitur libros inter se simillimos³⁾ Palatinum 155, Coislinianos 321 et 352, ac Vaticanum 997 nunc deperditum. Magis etiam, quam alterum, quocum saepe conspirat,⁴⁾ ad secundam descendit familiam,⁵⁾ insunt autem nonnisi duodecim epistolae, quae lectionem et ordinem meliorum sequuntur; discretæ ab his tredecim⁶⁾ exstant in eisdem codicibus, lectione et quodammodo etiam ordine cum altera secta congruentes, quibus praefigitur titulus *Φιλοστράτων ἐπιστολαὶ ἑταιρικαί*, ea pars est etiam in Parisino 1657 (d), saeculi XVmi chartaceo.

Secunda familia in codicibus integris habet quinquaginta tres epistolas, earum sex desunt in meliore, quae contra undecim offert in ista non exstantes. Eam ducit⁷⁾ Vaticanus 96 (ρ), quo recentiores, sed non multum diversi sunt Laurentiani LV, 7 et LVIII, 16 (fa, fb), Lugdunensis 76 (l) et, qui duodecim ultimis caret epistolis, Parisinus 3026, denique scriptus a Constantino Lascaride Matritensis 63,⁸⁾ a quo absunt octo in fine epistolae. Delectus tantum viginti et trium epistolarum est in Barocciano 50 (b), saec. XI mi, membranaceo,⁹⁾ indocti quidem librarii manu scripto, sed non plane carente bonis lectionibus.¹⁰⁾ Eum passim emendavit quidam ex codice optimi generis potioris familiae, quo factum, ut codex utrisque libris accensendus sit. Correctum significavi littera β . Excerpta multa sunt in Palatino 129 (h), saepius hanc familiam referentia quam alteram.¹¹⁾

¹⁾ Heysius mecum communicavit ordinem epp. in utroque Urbinate obvium.

²⁾ Nisi Heysium fugerit ep. 51 in $\upsilon\beta$, ea enim sola est, quam secundum illius indicem $\upsilon\beta$ non habet, ceterae eadem sunt. Ordo in $\upsilon\beta$ hic deprehenditur: 1, 3, 2, 5, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 21, 22, 25, 32, 26, 30, 18, 36, 38, 4, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 19, 20, 23, 24, 27, 28, 29, 31, 33, 34, 35, 37, 39. Hos numeros cum ordine, quem nos sequimur, comparabis.

³⁾ Pro uno in epistolis habere licet, itaque una littera γ eos signavi. Ipse accurate excussi Palatinum nitidissimum librum membranaceum saec. XVmi; Coislinianum 352, saec. XIII, Boissonadus, qui alterius XVmo saec. scripti rationem non habuit, quippe plane cum illo consentientis. De Vaticano ceteris praestante multitudine operum, quae eo continebantur (vide catalogue des manuscrits laissés par feu M. J. F. Bast. p. 7.) mira narrat jucundissime Jacobsius in Praef. ad Ael. de N. A. p. XIV.

⁴⁾ Vide 355, 2, 5, 10, 19, 20. 356, 5, 16. 357. 10, 12.

⁵⁾ Ut 355, 10, 12, 14. 356, 2, 5, 6, 10. 357, 1, 4, 12, 17.

⁶⁾ Immo quatuordecim, sed undecimus jam in altera parte legitur, multo quidem brevior. cf. tabulae I, II.

⁷⁾ De Vaticano egi in Praef. ed. pecul. V. S. XIII, sqq. Laurentianorum specimen sufficit primae ep. varietas; Parisini cognitionem Boissonadianae editioni debemus; Lugdunensis multas lectiones suppeditavit mihi H. de Hoff. discipulus quondam meus, qui optime meritis est de tota hac opera Philostratae.

⁸⁾ Hi duo compluribus locis deficiunt, eaeque lacunae transierunt in veteres editiones cf. not. IV, 7.

⁹⁾ Idem est, unde Cramer (Anecd. Oxon. Vol. II.) Theognosti canones et Choerobosci orthographiam edidit. Epistolae hoc ordine ibi leguntur: 1, 2, 3, 54, 46, 20, 9, 55, 17, 63, 4, 21, 27, 22, 5, 47, 48, 6, 7, 23, 8, 28, 11. Dnas hujus codicis nactus sum collationes, alteram H. Liddellii benignitate, alteram J. Grabhamii, qui Bentleianam ex margine ed. Morell. descripsit.

¹⁰⁾ Quaedam ei cum libris 1 sunt communia, ut 343, 1, 13. 344, 3, 4. 345, 7. Ad veram lectionem ducunt, quae habet 345, 22. 346, 1. 362, 20.

¹¹⁾ Sumta sunt ex 3, 1, 17, 5, 27, 7, 8, 29, 56, 10, 13, atque haec omnia in margine fol. 52 adscripta sunt. Mire confudit epitomator epp. 29 et 56: *κρίν ἔρωτα ἐλθεῖν εἰς γῆν, μόνον τὸν ἥλιον οἶδεν ἢ ψυχὴ καλὸν* (cf. 354,

Utraque secta complectitur amatorias tantum litteras, exceptis tribus brevissimis, quae irrepserunt in meliorem, codicillorum illae instar habendae. Talia sunt praeterea octo epistolia 65—72, quae una cum 40—45, 49, 51, 52 et dissertatiuncula de stilo epistolarum (I, p. 364.) Laurent. LIX, 30 (φ) habet saec. XIII mi chartaceus. Ea, exceptis 51, 52 Constantinus Lascaris in suo apographo cum epistolis secundae familiae conjunxit, adjecit autem ex archetypo nunc deperdito epistolam ad Juliam (ep. 73), quae nisi in Matritensi libro nusquam amplius reperitur. Hoc ipsum Lascaris exemplum videtur ab Aldo in editione Epistolarum Graecanicarum adhibitum esse.¹⁾ Suspicio aut in eo ipso aut in codice, unde descriptum est, excidisse ultimum folium epp. 50—53, (ex ordine familiae secundae, quem hoc loco sequor) et antepenultimum, (epp. 42—44.)²⁾ servatumque fuisse dimidium penultimum, inferiore ejus parte abscissa, in qua legebatur ep. 47, et fortasse in tergo 50, dimidiatum autem hoc folium, in quo erant epp. 45, 46 et 48, 49, irrepsisse ante ep. 38. Vix aliter explicueris ordinem Aldinae, in qua 37 primae ex familiae secundae epistolae eandem, atque illa, seriem tenent, et ut illic inscribuntur *Φιλοστράτου ἐπιστολαὶ ἐρωτικάι*,³⁾ at praecedunt *Ἐπιστολαὶ Φιλοστράτου* vulgato in editionibus ordine usque ad duodevicesimam, deinde huc aberraverunt epp. 45, 46, 48, 49, et sequuntur 38, 39, 40, 41,⁴⁾ eae quoque una cum illis ex suo loco in alienum delatae. Cum Aldina⁵⁾ Genevensis s. Commeliniana 1606, (Cujacio perperam tributa,⁶⁾ et Morelliana 1608 conspirant numero et ordine⁷⁾ epistolarum; successit Meursius, qui 1616 has epistolas edidit ex Lugdunensi auctas, unde adjectae sunt, quae ibi numerantur 42, 43, 44, 47, 50, 51, 52.⁸⁾ Olearius denique ex Vaticanis libris epistolia, ibi inter 50 et 54 collocata in fine syllogae suae posuit.

10.) καὶ τὰς τοῦ παντός περιόδους (cf. 360, 23) καὶ τὸ σέμμα ἐδόκει χαριέστατον (cf. ib. 24.) τὰ τοιαῦτα πολυπραγμονεῖν (cf. ib. 23.) καὶ συντρέχειν ἤλιφ (cf. ib. 24.) καὶ συγκινδυνεύειν φθινούσῃ (h. e. σελήνῃ), συνήδεσθαι δὲ πληρομένη, συμπλανᾶσθαι δὲ τῷ τῶν πλανωμένων χορῷ καὶ μηδὲν ἀβρατὸν μηδὲ ἀθέατον τῶν ὑπὲρ γῆν μυστηρίων καταλιμπάνειν. In fol. 68, b. leguntur nonnulla ex 3, 24, 25, 13. Veram hinc lectionem duxi 348, 21 jam ab Oleario conjectura inventam.

¹⁾ Lectiones quoque aliquot ab Iriarto indicatae eo ducunt, ut 358, 13 ἀπυρίτους, 361, 31 ὀλινοῦς, et 349, 9 ἔαρ καὶ κάλλος ῥόδων.

²⁾ Sunt in nostro ordine 38, 19, 39, 64; epp. 42—44 respondent nostris 61, 34, 63, ep. 47 nostrae 36; deinde 45, 46, 48, 49 sunt 14, 35, 37, 18.

³⁾ In Aldina legimus ea verba sic composita: *Φιλοστράτου ἐπιστολαὶ Ἐρωτικάι Μειρακίφ*. Inde ridicule fecit editor Genevensis: *Φιλοστράτου ἐπιστολαὶ Ἐρωτικαὶ καὶ Μειρακίφ*, quod propagavere Morellius et Olearius, qui amisso titulo *Φιλοστράτου ἐπιστολαὶ* vicesimae septimae apud ipsos epistolae praefixerunt inscriptionem *Ἐρωτικαὶ μειρακίφ*. cf. Boiss. ad h. ep. p. 94.

⁴⁾ Apud nos 60, 33, 32, 16. In ψ ultimum locum habent, is enim exit in ep. 41, quae etiam in Aldina est tetra *Ἐπιστολῶν Φιλοστράτου* ante *Φιλ. ἐπιστολὰς ἐρωτικάς*.

⁵⁾ Prodiit Venetiis 1499, forma quarta. Titulus est *Ἐπιστολαὶ διαφόρων φιλοσόφων ῥητόρων σοφιστῶν ἐκ*

⁶⁾ cf. Boissonad. ad Theoph. Simocat. praef. XXXIII.

⁷⁾ Etiam lacunae in ep. 16 inde a 349, 3 (*ἤκουσά γε*) et ep. 32 inde a 355, 5 (*τὸ ἔκπωμα*) et 7 inde a 345, 10 (*καὶ τί δεῖ*) ante Meursianam editionem fuerunt, quae in ψ quoque atque haud dubie in Matritensi 63 periuntur.

⁸⁾ Eadem Kimedoncius editurus erat ex Palatinis libris 122 et 155, illinc ep. 19 nostri ordinis, hinc epp. 62, 64, utrinque 34, 36, 38, 39. Ipse de hoc augmento agens ait: »epistolae 64, 65, 66, 67α (ex serie ab Oleario servata, nostro autem ordine 61, 34, 62, 36.) „jam primum e codice Palatinae bibliothecae descriptae locis vident, in quibus non pauca correximus. Hoc autem loco (dicit 355, 27, ubi nos fugit lectio codicis Pal. 155).

Poteram traditum ab editoribus ordinem servare, quod fecit egregius vir, cui praeclaram epistolarum editionem debemus, J. F. Boissonadus, malui tamen ab eo digredi, ut paterent utriusque recensionis propria. Propterea oportuit exhiberi seriem, quae melioris est familiae atque in tabula II eam proponi, quae ex libris 2 in editiones maximam partem transiit; ¹⁾ additamenta autem, quibus haec altera secta locupletata est, in marginem rejici, sejungi etiam quam maxime licebat, lectiones utriusque familiae, ²⁾ ac non utrinque mixtum repraesentari contextum. Separavi ab epistolis, quae vulgo prima est, Ἀσπασία sive Ἀσπασίῳ inscripta, non quo putarem junioris esse Philostrati atque illam ipsam, de qua Noster agit in extremis Vitis Sophistarum — nam haec similitudo speciosa magis quam vera est, ³⁾ nec debuit VV. DD. fallere — sed quia male pro epistola haberi sentio, conjunxique ideo cum hac alteram de natura et lege dissertationem, διαλέξεων inscriptionem praefixurus, nisi certa testimonia deessent, quibus eas ad illud corpus ⁴⁾ pertinere intelligeremus. Prior illa disputatio de epistolarum scriptione in multis codicibus ⁵⁾ legitur, ex quibus maxime secutus sum φ; ceteri, quos usurpare licuit, Parisinus 1696 (P), Parisinus 2551 (p), Bodlejanus 2290 (b), Darmstadinus (d), Vindobonensis 250 theol. (v), plerumque inter se consentiunt, altera nonnisi in Parisino 1696 (p) et Urbinate 110 (u) exstat; ex recentiore libro primus in lucem emisit Olearius (Praef. Epp. p. 912 sqq.) correctam nuper dedit ex p Boissonadus (Praef. IX sqq.) Scholia Epistolis desunt, quippe quae parum aptae essent scholasticae lectioni. Eorum in locum cedant aliquot Jodoci Kimedoncii notae, quas mihi descripsit ex cod. Harlejano 5380 V. D. Jo. Grabham. Adolescenti litteris olim praematura morte erepto, qui et ipse edendi hujus scriptoris consilium ceperat, ⁶⁾ hoc monumenti debetur. Fasciculum to-

pro στρωῶν legendum puto ἀσφύων et in deliciis habebatur ea mulier, quae, ut ait Simonides βαθύκελος (sic) esset. Huc refer epistolam Jungermanni ad Putschium apud Ol. Praef. IX, quam iterum respicit in Prooemio Epistolarum p. 911.

¹⁾ Quum melior familia in ep. 58 finiatur, ordinem inde secutus sum Urbinate 127 usque ad ep. 64, deinde Laurentiani LIX, 30, usque ad ep. 72. Agmen claudit ep. 73, quam nullus superstes codex praeter Matritensem praebet; huic subjunxi duas dissertationes, de quibus vide quae infra monui. Epistola 59 in edd. emendatior legitur, quam in codd., ut suspicio nascatur Lascaridem hic aut libro meliore aut ingenio usum esse.

²⁾ Ex deteriore haec fere recepi: 343, 11. 345, 13, 16. 349, 13. 351, 12, 18. 352, 8. 355, 7, 12. 356, 23. 357, 12, 16, 17. 358, 22. 359, 5. 360, 6. Omitto hic, quae illa cum p communia habet, cf. not. II, 14.

³⁾ cf. 275, 4. Verba illic sunt: ἡ δὲ ξυγγεγραμμένη ἐπιστολὴ τῷ Φιλοστράτῳ περὶ τοῦ πῶς χρὴ ἐπιστέλλειν πρὸς τὸν Ἀσπασίον τίνει, ἐπειδὴ παρελθὼν ἐς τὰς βασιλείους ἐπιστολὰς τὰς μὲν ἀγωνιστικώτερον τοῦ δέοντος ἐπέστειλε, τὰς δὲ οὐ σαφῶς, ἃν οὐδέτερον βασιλεῖ πρόκειν, ἀντοκράτωρ γὰρ δὴ, ὅποτε ἐπιστέλλοι, οὐ δεῖ ἐνθυμημάτων οὐδ' ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ δόξης, οὐδ' αὐ ἀσαφείας, ἐπειδὴ νόμους φθέγγεται, σαφήνεια δὲ ἐρμηνεύς νόμου. Hic vero nulla mentio argumentorum, quae in epistola imperatoria non adhibenda sunt, et rediens istud ἀγωνιστικώτερον hic ad periodos spectat, quarum usus ab epistolis alienus esse dicitur, nec quae de σαφήνεια, ut legum interprete, illic leguntur, cum his praeceptis consentiunt, quibus postulatur, ut κοινὰ καινῶς, καινὰ κοινῶς eloquamur.

⁴⁾ Διαλέξεις scripsit Philostratus teste Suida, ipseque citare quandam in V. A. 126, 29 videtur.

⁵⁾ Neglexi imprudens Parisinos 2775 et 2847. Delituerat in scriniis meis varietas enotata Laur. Pl. LXXXVII, 14, quam typis haec particula expressa est; repertam nunc promo: 364, 27 habet ἐπέστειλεν. ib. πρόκειντος ἐπιστολικῶς χαρακτηρῆ. 29. μὴ ἐκπίπτειν. 30. ἐν ἐπιστολαῖς. 32. εἰς ἄλλην ἢ πᾶσαν στενὴ οὐσα. 365, 1. τοὺς κύκλους, et ἐπὶ τελευτῇ. 2. δέοι τὰ ἐπισταλμένα. 3. διόμενοι ξυγγοροῦντες. 4. praebet ἐρῶντες pro vulg. ἐρωτῶντες, quam notare omisi. ib. ἦν σ. ἐρμηνεύσωμεν καὶ ἔξω εὐθελείας (sic). In ceteris cum nostra recensione consentit.

⁶⁾ cf. Praef.

tum effundere nolui, quum inessent, quae hodie proferre verebar; in iis, quae recepi, lectores reprehendent animadversiones et correctiones haud spernendas. Huetii pauca quaedam Millerus olim mecum communicavit; at eas jam Boissonadus exhibuit in editione sua, quae et Olearii refert annotationem et ex amplissima viri summi lectione passim novum lumen his epistolis affudit, nec iis solum, sed plurimis aliis operibus Graece conscriptis. Inde repetii, quae ab hoc libello non essent aliena.

Adjeci tres tabulas, unde cognosceretur numeratio epistolarum in diversis codicibus editionibusque diversa: prima monstrat rationem, quae optimis melioris familiae libris intercedit cum reliquis; secunda eam, quae alteri sectae cum praestantioribus codicibus; in tertia componitur noster ordo cum Oleariano, quem ceteris quoque tabulis inserui; ejus ope lectores invenient numeros epistolarum in nostra editione.

I.

R, r, π, c.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
p, u.	21	22	1	2	36	23	24	5	29	31	25	20	37	40	39	32	7	35	9	26	3	4	27	30	17
γ.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2.	3	4	1	11	15	17	18	20	7	24	22	25	33	45	37	41	9	49	51	6	12	14	19	28	29
O.	29	30	27	37	41	43	44	46	33	50	48	51	59	19	63	26	35	22	69	32	38	40	45	54	55

R, r, π, c.	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	
p, u.	6	18	19	14	15	38	42	13	8	28	33	34	11	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16	—	
γ.	—	—	1	2	3	4	5	6	7	et 23	8	9	10	11	12	—	—	—	—	—	—	—	14	17	—	—	18	—
2.	31	13	21	27	32	34	40	39	43	46	47	48	50	52	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
O.	57	39	47	53	58	60	25	24	65	20	67	21	68	70	2	3	4	5	6	10	31	42	12	9	49	73	74	

R, r, π, c.	53	54	55	56	57	58]	U. 59	60	61	62	63	64]	φ. 65	66	67	68	69	70	71	72]	a. 73.
p, u.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
γ.	—	13	15	19	—	21	20	24	25	23	16	22	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2.	—	2	8	26	30	35	36	37	42	44	10	53	—	—	—	—	—	—	—	—	—
O.	72	28	34	52	56	61	62	23	64	66	36	71	7	8	11	14	15	16	17	18	13.

II.

2.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
O.	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
R, r, π, c.	3	54	1	2	46	20	9	55	17	—	4	21	27	22	5	47	6	7	23	8	28	11	50	10
p, u.	1	—	21	22	—	26	29	—	7	—	2	3	18	4	36	—	23	24	27	6	19	25	—	31
γ.	—	13	—	—	14	—	—	15	—	16	—	—	—	—	—	17	—	—	—	—	—	—	—	18

*) Numeris Graecis indicatur melior familia. (cf. fol. 100 et 132 in Pal. 155.) Epistola 34 et ex hac et ex deteriore diversis locis exhibetur.

2. 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43   44 45 46 47 48 49 50
 O. 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 23 24 25 26 64 65   66 19 20 67 21 22 68
 R, π , α , c. 12 56 29 24 25 57 26 30 13 31 58 — 15 — 33 32 16 — 34   — 14 35 36 37 18 38
 p. u. 20 — 14 30 17 — 6 15 37 38 — — 39 — 13 12 32 — 8   — 40 28 33 34 35 11
 γ . — 19 β' — — — — γ' — δ' 21 20 — 25 ζ' ϵ' — 26 23 et ζ' 24 η' θ' i' — ι' —

2. 51 52   53 — — —
 O. 69 70   71 72 73 74
 R, π , α , c. 19 39 etc. — 53 51 52 etc.
 p. u. 9 10   — — 16 —
 γ . — $\iota\beta'$ 22 — — —

III.

Ol. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
 Ed. nostra I. 40 41 42 43 44 65 66 69 45 67 48 73 68 69 70 71 72 14 35 37 18 60 33 32 16 3

Ol. 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54
 Ed. nostra 54 1 2 46 20 9 55 17 63 4 21 27 22 5 47 6 7 23 8 28 11 50 10 12 56 29 24

Ol. 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74.
 Ed. nostra 25 57 26 30 13 31 58 59 15 61 34 62 36 38 19 39 64 53 51 52.

Index Codicum (C).

Melior familia. (1).

α) R. Vaticanus 140. r. Vaticanus 87. v. Vindobonensis 331. U. Urbinas 127. c. Cantabrigiensis 6697. π . Parisinus 2885. β . Baroccianus 50 correctus. Palatinus 122.

β) p. Parisinus 1696. u. Urbinas 110. u β . Urbinas 134.

γ) Palatinus 155. Coisliniani 321 et 352. Vaticanus 997. Accedit d. Parisinus 1657.

Deterior familia. (2)

b. Baroccianus 50. ρ . Vaticanus 96. fa. Laurentianus LV, 7. fb. Laurentianus LVII, 16.

l. Lugdunensis 76. ψ . Parisinus 3026. Matritensis 63. Ottobonianus 90. (?)

Singularis est ϕ . Laurentianus LIX, 30.

Excerpta habet h. Palatinus 129.

Disputatio I est in P. Parisino 1696. p. Parisino 2551. b. Bodlejano 2290. d. Darmstadino. v. Vindobonensi 250. (Theol.) et Laurent. LXXXVII, 14.

Conjecturae. VV. DD.

Kim. Kimedoncius. Benti. Benteius. Hu. Huetius. J. Jacobsius. B. Boissonadus. Lecti-
nem vulgatam significat ζ.

Index Editionum (E).

a. Aldina 1499. g. Genevensis 1606. m. Morelliana 1608. M. Meursiana 1616. sunt e-
ditiones veteres. o. Oleariana 1709. B. Boissonadiana 1842, quae ubi cum ceteris edd. con-
sentit, scripsi EB.

Handwritten notes on the right margin, including the letters L, III, IV, and the numbers 1, 2, 3.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

α'. Τὰ ῥόδα ὡσπερ πτεροῖς τοῖς φύλλοις ἐποχούμενα ἔλθειν παρὰ δὲ σπουδὴν ἐποίησαντο. ὑποδέξαι αὐτὰ εὐμενῶς, ἢ ὡς Ἀδάνιδος ὑπομνήματα, ἢ ὡς Ἀφροδίτης βαφῆν, ἢ ὡς γῆς ὄμματα. ἀθλητῆ μὲν οὖν κότινος πρέπει καὶ βασιλεῖ μεγάλῳ ὄρθῃ τιάρῃ καὶ στρατιώτῃ λόφος, καλῶ δὲ μειρακίῳ ῥόδον καὶ διὰ συγγένειαν εὐωδίας καὶ διὰ τὸ οἰκτεῖον τῆς χροιάς. περιδήσει δὲ οὐ σὺ τὰ ῥόδα, ἀλλ' αὐτὰ σέ.

β'. Πέπομφά σοι στέφανον ῥόδων, οὐ δὲ τιμῶν, καὶ τοῦτο μὲν γάρ, ἀλλ' αὐτοῖς τι χαριζόμενος τοῖς ῥόδοις, ἵνα μὴ μαρανθῆ.

γ'. Οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικοβαφεῖς ἐνεδύνοντο χιτῶνας, ἢ ἵνα ἐκπλήττωσι τοὺς ἐναντίους τῷ φοβερωῶ τῆς χροιάς, ἢ ἵνα ἀγνωσῶσι τὸ αἷμα τῆ κοινωνία τῆς βαφῆς. ὑμᾶς δὲ δεῖ τοὺς καλοὺς ῥόδοις μόνοις ὀπλιζέσθαι καὶ ταύτην λαμβάνειν παρὰ τῶν ἑραστῶν τὴν πανοπλίαν. ὑάκινθος μὲν οὖν λευκῶ μειρακίῳ πρέπει καὶ νάρκισσος μέλανι, ῥόδον δὲ πᾶσιν, ὡς καὶ μειράκιον τὸ πάλαι ὄν καὶ ἄνθος καὶ φάρμακον καὶ μύρον. ταῦτα Ἀγρίσην ἀνέπεισε, ταῦτα Ἄρην ἀπέλυσε, ταῦτα Ἀδωνιν ἔλθειν ἀνέμνησε, ταῦτα ἦρος κόμαι, ταῦτα γῆς ἀστραπαί, ταῦτ' ἔρωτος λαμπάδες.

δ'. Αἰτιᾶ με, ὅτι σοι ῥόδα οὐκ ἔπεμψα· ἐγὼ δὲ οὕτε ὡς ὀλιγωρος τοῦτο ἐποίησα οὕτε ὡς ἀνέφραστος ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐσκόπων, ὅτι ξανθὸς ὢν καὶ ῥόδοις ἰδίοις στεφανούμενος ἀλλοτριῶν 15 ἄνδρων οὐ δέη. οὐδὲ γὰρ Ὅμηρος τῷ ξανθῷ Μελεάγρῳ στέφανον περιέδηκεν, ἐπεὶ τοῦτο ἂν ἦν ἄλλο πῦρ ἐπὶ πυρὶ καὶ δαλὸς ἐπ' ἐκείνῳ διπλοῦς, ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἀχιλλεῖ, οὐδὲ τῷ Μενελάῳ, οὐδὲ

I. μειρακίῳ. C, EB.
 1. πρὸς. b. ib. ἐποίησαντο. 1, b. ἐποίησαντο. 2, EB. 2. ἢ primo loco om. E praeter M. 3. οὖν om. b. add. β. ib. ποθητῆ. 1. ποθητῆ. 2, h. ὄρθῃ τ. Wesseling, Obs. II, 9. ἢ ὄρθῃ. Tur. Em. IV, 398. ὄρθῃ ἢ τ. Bentl. et B. ib. τὴ ἄρα. π. ib. καλῶ δὲ γυναικί. p, u. 4. ῥόδον. 1. ῥόδα. 2, EB. ib. εὐωδίας. 1. τῆς εὐωδίας. 2, EB. ib. χροίας. π, c. ib. περιδήσει — σέ om. E ante M et ψ. 5. αὐτὰ σε. EB.
 II. τῷ αὐτῷ. R, γ, π, c. μειρακίῳ. υβ. γυναικί. 2, EB.
 III. τῷ αὐτῷ. R, γ, π, c. μειρακίῳ. υβ. 2, EB.
 3. Οἱ Λακ. — βαφῆς. h. ib. χιτῶνας. 1, β. θάρανας. 2, h, b, EB. ib. ἐναντίους. 1, B. πολεμίους. 2, h, E. 9. χροίας. E. ib. ἀγασῶσι. π. 10. ῥόδοις μόνοις. 1. μόνοις ῥόδοις. 2, EB. ib. καὶ om. π, c. 11. καλῶ. p, u. ib. πρέπει. καὶ ναρκ. μέλ. 1, B. πρέπει· ναρκ. μέλ. b, ρ, fa, ψ. πρέπει. ναρκ. δὲ μέλ. (β. πρέπει δὲ ναρκ. μέλ. 1, ε. ib. ὡς μειράκιον (ὡς. R, γ.) 1. ὡς καὶ μ. 2 (μειρακίῳ. b), EB. ib. τὸ πάλαι ἦν. R, γ, π, c, o. πάλαι. p, u. παλαιῶν. 2, e. πάλαι ὄν. B. Sc. τὸ πάλαι ὄν, nisi fuerit ὁ μειράκιον τὸ πάλαι ἦν. In o est ordo sic peruersus: μέλανε ὡς καὶ μειράκιον — ἄνθος, ῥόδον δὲ πᾶσι καὶ φάρμακον κτέ. 12. ἀνέπεισε. 1, B. ἔπεισε. 2, E. ib. Ἄρην. 1, B. Ἄρην. 2, E. ib. ἀπόλλυσι. 1, β. (ἀπολύση. π.) 13. ἀνέμνησε. 1, b. ὑπέμνησε. 2, EB. ib. αὐτὰ ἦρος. 2. ib. ταῦτ' ἔρ. R, γ, π, c. ταῦτα ἔρ. p, o, B. ib. λαμπάδες. 1. αἱ λαμπάδες. 2, E et b, delet β articulum.
 IV. τῷ αὐτῷ. R, γ, π, c. μειρακίῳ. υβ. 2, EB.
 14. αἰτιάς. 1, γ, o. αἰτιῶ. b. ib. ῥόδον. b. ib. ὡς om. c. ib. ὀλιγοῶν. u. 15. ξανθὴ οὐσα — στεφανουμένη. p ex corr. 16. ἀνθῶν. 1, B. ἀνθῶν. 2, E. ib. Μελέα. b. Μενελάφ. β. 17. ἐπ' ἐκείνα. p. ἐπ' ἐκείνο. π.

ἄλλοις, ὅσοι παρ' αὐτῶ κομῶσι. φθονερὸν γὰρ δεινῶς τὸ ἄνθος καὶ ἀκύμορον καὶ παύσασθαι ταχύ, λέγεται δ' αὐτοῦ καὶ τὴν πρώτην γένεσιν ἐκ λυπηροτάτης ἄρξασθαι προφάσεως· ἢ γὰρ ἄκανθα τῶν ῥόδων παριούσαν τὴν Ἀφροδίτην ἐκνισεν, ὡς Κύπριοι λέγουσι καὶ Φοίνικες. ἀλλὰ τί; μὴ στεφανούμεθα ἄνθος, ὃ οὐδὲ Ἀφροδίτης φείδεται;

5 ε'. Πόθεν εἶ, μειράκιον; εἰπέ, ὅτι οὕτως ἀτέγκτως πρὸς ἔρωτας ἔχεις; ἐκ Σπάρτης ἔρεις, οὐκ εἶδες οὖν ὑάκινθον, οὐδ' ἔστεφανώσω τῷ τραύματι; ἀλλ' ἐκ Θεσσαλλίας; οὐκ ἐδίδαξεν οὖν σε οὐδ' ὁ Φθιώτης; ἀλλ' Ἀθήνηθεν; τὸν Ἀρμόδιον καὶ τὸν Ἀριστογείτονα οὐ διέβης; ἀλλ' ἀπ' Ἰωνίας; καὶ τί τῆς γῆς ἐκείνης ἀβρότερον, ὅπου Βράγγιοι καὶ Κλάροι οἱ Ἀπόλλωνος καλοί; ἀλλ' ἐκ Κρήτης; ὅπου πλείστος Ἔρως ὁ τὰς ἑκατὸν πόλεις περιπολῶν; Σκύθης μοι δοκεῖς καὶ βάρβαρος
10 εἶναι ἀπ' ἐκείνου τοῦ βωμοῦ καὶ τῶν ἀξένων θεαμάτων. ἔξεστιν οὖν σοι τὸν πάτριον μιμήσασθαι νόμον. εἰ δὲ σώξῃς οὐ θέλεις, λάβε τὸ ξίφος. οὐ παραιτούμαι, μὴ φοβηθῆς· ἐπιδυμῶ κἂν τοῦ
τρωάματος.

ζ'. Εἰ σωφρονεῖς, διὰ τί ἐμοὶ μόνω; εἰ δὲ χαρίζῃ, διὰ τί μὴ κάμοι;

ζ'. Ὅτι πένης εἰμί, ἀτιμότερός σοι δοκῶ· καὶ μὴν καὶ αὐτὸς ὁ Ἔρως γυμνός ἐστι καὶ αἰ
15 Χάριτες καὶ οἱ ἀστέρες. ὁρῶ δὲ ἐγὼ τὸν Ἡρακλέα ἐν ταῖς γραφαῖς δορᾶν θηρίου περιβεβλημένον καὶ τὰ πολλὰ χαμαὶ καθεύδοντα, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα καὶ ὑψηλῶ ζώσματι ἢ δισκεύοντα ἢ τοξεύοντα

ζ'. Ὅτι πένης - Ἀλκιβιάδης. πενία γὰρ οὐκ ἔστιν ἔγκλημα, οὔτε . . . τὴν ἐκάστου αἰτίαν ἢ τύχην ἀπαίεται τῇ πρὸς ἀλλήλους κοινωνίᾳ. ἄτιθε - ἐλευόμενος. ἐκεῖνος σεμνύνεται τῷ θηράματι, ὁ πένης σωπᾶ κἂν - ὁ πένης ἑαυτὸν, ὡς μὴδὲ ἐν τούτῳ τὴν τιμὴν ἀπείναι τῆς αὐτουργίας· ὁ πλούσιος δούς εὐθὺς ἐλέγχεται, τὸ γὰρ πρῶμα κατάφωρον γίνεται τῷ πλήθει τῶν συνεγνωκότων, ὡς μὴδὲ τοῖς γείτονας, μὴδὲ τοῖς παριόντας ἀγοῆ
5 σα τὸ θράμα, ὁ πένητι χρησόμενος φίλῳ λανθάνει· οὔτε γὰρ ὄγκος τῇ δεήσει πρόσσει, καὶ τὴν ἐξωθεν καταβόθῃν ἐκτερεπόμενος καὶ τὸ τῶν δυνατωτέρων αὐτοῦ γενέσθαι τινὰς ἀντεραστὰς, ὡς ῥόπτου τοῦ πράγματος, οὐχ ὁμολογεῖ τὴν εὐτυχίαν, ἀλλ' ἀποκρύπτεται. τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; ὁ πλούσιος - νοσοῦντι; τίς συναγρυπνήσαι; τίς συνεξελθεῖν ἐς στρατόπεδον; τίς αὐτὸν - πλουτῶ.

1. Post οὔτε aliquid excidisse suspicor. B οὔτε mutatum velit in οὔτως. 3. οἱ σεαυτὸν μηδὲν τοῦτο τὴν τιμὴν ἀπείναι ταῖς αὐτουργίαις. b. 5. πρὸς αὐτοῦς. b. 7. συναγρυπνεῖν. M. 8. τίς συνεξελθεῖν — στρατοπ. addit p. sec. m. ib. τὸ στρ. E praeter M, B.

1. ἄλλοις ὅσοι. 1. (ἄλλοι ὅσοι. β.) ὅσοι ἄλλοι. 2, EB. ib. γὰρ om. 2, b, E. add. β. 2. αὐτῶ. p. αὐτῆν. b. ib. λυπηροτάτης. m, o. ib. προσφάσεως. m, o. 3. τὸ ῥόδον. b. ib. παρούσαν. u. ib. λέγουσι καὶ Φ. 1, b, B. καὶ Φ. λέγουσι. 2, E. ib. ἀλλὰ τί. 1 (in c est τι erasum), β. αἵματος. 2, b, EB. 4. μὴ στεφανούμεθα. 1 (μὴ deletum in p), l. μὴ στεφανώμεθα. φεύγωμεν. 2 praeter l, ubi στεφανούμεθα, φεύγωμεν, EB. ib. ὃ οὐδὲ. R, r, π, c. ὃ μὴδὲ. p, 2, EB. (ὃ μὴδὲ. o.) οὐ μὴδὲ. h.

V. τῷ αὐτῶ. R, r, π, c. μειρακίῳ. υβ, 2, EB.

5. ὅθ' οὔτως. 2, E. ib. ἀστέρας. p. ib. πρὸς ἔρωτας ἔχεις. R, r, π, c. πρὸς ἔρωτα ἔχεις. p, B. πρὸς ἔρωτα ἔχη. b. ἔχεις πρὸς ἔρωτα. 2, E. 6. οὐδὲ ἔστεφ. p. οὐδὲ στεφ. R. ib. τῷ τραύματι. 1, β. τοῦ τρωάματος. 2, EB. 7. οὐδ' ὁ om. 1. ib. Φθιώτης. 1. Φθιώτης Ἀχιλλεύς. 2, EB. ib. ἀλλὰ. 2, K. ib. Ἀρμόδιον οὖν. 2, EB. ib. οὐ διέβης. 1. οὐ παρήλθες. 2, EB. (οὐ παρήλθες; o.) ἀλλ' ἀπ' Ἰ. R, r, p, B. ἀλλ' ἀπὸ Ἰ. π, c. ἀλλὰ ἀπ' Ἰ. 2, E. 8. τί om. 1. ib. Βράγγιοι. R. ib. Κλάροι οἱ. B. Κλάριοι. 5. 9. πλείστος Ἔρως. 1, B. πλείστος ὁ Ἔρως. 2, E. ib. περιπολῶν. 1, β, B. περιπλέων. 2, b, E. ib. βάρβαρος εἶναι. 1, B. βάρβαρος. 2, E. 10. θεαμάτων. R, r, π, c. θανμάτων. b. θυμάτων. p, 2, EB. ib. μιμήσασθαι. 1, β. τιμῆσαι. 2, EB. 11. εἰ δὲ. 1, β, B. εἰ. 2, E. ib. σώξῃς. R. ib. τοῦ τρωάματος. 1. τρωάτων. b. τρωάματος. 2, EB.

VI. μειρακίῳ. R, r. τῷ αὐτῶ. π, c. γυναικί. 2, EB.

13. διὰ τί ἐμοί. p. ib. εἰ δὲ. 1, β, B. εἰ. 2, b, E.

VII. τῷ αὐτῶ. R, r, π, c. μειρακίῳ. υβ, 2, EB.

14. μὴν καὶ om. c. ib. ἐστὶν αἰ X. p. 15. ἐγὼ καὶ τὸν. 1. ἐγὼ καὶ τὸν. 2, EB. ib. θηρίου δορᾶν. υβ. 16. καθεύδοντα χαμαί. p, u. ib. ὑψηλῶ. 1, B. φιλῶ. υβ, b, 2, E. ib. ζώσματι. R, r, π, c. υβ. ζώματι. p, u, b, 2, EB. ib. ἢ τοξεύοντα ἢ τρέχοντα. C. ἢ τρ. ἢ τοξ. EB.

ἢ τρέχοντα, οἱ δὲ Περσῶν βασιλεῖς τρυφῶσι καὶ μετέωροι κάθηνται τῷ πολλῷ χρυσίῳ περιβαλλο-
μενοι· τουγαροῦν ἑπασχον κακῶς ὑπὸ τῶν πενήτων Ἑλλήνων νικῶμενοι. ἦν πτωχὸς ὁ Σακράτης,
ἀλλ' ὑπέτρεχε τὸν τριβῶνα αὐτοῦ ὁ πλούσιος Ἀλκιβιάδης. πενία γὰρ οὐκ ἔστιν ἔγκλημα. ἄπιδε
πρὸς τὸ θέατρον· πενήτων ὁ δῆμος, ἄπιδε πρὸς τὰ δικαστήρια· πένητες κάθηνται. ἄπιδε ἐπὶ τὰς
μάχας· οἱ μὲν πολυτελεῖς καὶ χρυσοῖ τοῖς ὄπλοις λείπουσι τὰς τάξεις, ἡμεῖς δὲ ἀριστεύομεν. ἐν
αὐτοῖς τε τοῖς πρὸς τοὺς καλοὺς ὑμᾶς σκέψαι πόσον τὸ μεθόριον· ὑβρίζει τὸν πεισθέντα ὁ πλού-
σιος ὡς ἐωνημένος, ὁ πένης οἶδε χάριν ὡς ἐλεύμενος. πάλιν ὁ λαμπρὸς τὸ πεπραγμένον ἐς ἐξου-
σίαν ἀναφέρει τῆς οἰκείας δυνάμεως, ὁ δὲ πένης ἐς τὴν τοῦ δόντος φιλανθρωπίαν. ὁ πλούσιος
ἄγγελον πέμπει κόλακα καὶ παρασίτον, μάγειρον καὶ τοὺς ἐκ τῆς τραπέζης, ὁ πένης δὲ ἑαυτὸν.
καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; ὁ πλούσιος καλεῖ σε ἐρώμενον, ἐγὼ δὲ κύριον· ἐκεῖνος ὑπηρετῆν, ἐγὼ
δὲ θεόν· ἐκεῖνος μέρος τῶν αἰτιῶν κτημάτων, ἐγὼ δὲ πάντα, ὅθεν ἄλλου πάλιν ἐρασθεῖς ὅμοιος
πρὸς ἐκεῖνον ἔσται, πένης δὲ ἅπαξ ἐρᾷ. τίς δύναται παραμεῖναι νοσοῦντι; τίς αὐτὸν προτάξει
καμπομένου βίλους; τίς ὑπὲρ σοῦ πεσεῖν; [φιλία.] ἐν τούτοις πᾶσι πλουτῶ.

ἦ. Εἰ ξένος ὦν ἐρῶ σοῦ, μὴ θαναμάσης· οὐκ ἔστιν ὀφθαλμοῦς ξενίας ἀλῶναι, καὶ γὰρ κάλ-
λος αὐτῶν ὁμοίως καὶ πῦρ ἀνάπτεται. οὐ μὴν ὁ Βράγγος ἔφειγε τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ξένον, οὐδὲ
ὁ Πάτροκλος τὸν Ἀχιλλεῖα, οὐδὲ ὁ Χρύσιππος τὸν Λαίον. ἦρα καὶ Σμερδίου Πολυκράτης ὁ Σά-
μμος καὶ τοῦ Πέρσου μαιρακίου ὁ Ἀγησίλαος, εἰ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μαιρακίου ἀγνοῶ ξένοι καὶ ὄμβροι τῆς
γῆς καὶ ποταμοὶ τῆς θαλάσσης καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς Ἀθηναίων καὶ ὁ Ζεὺς ἡμῶν καὶ ὁ Νεῖλος Αἰγυπτίων καὶ
ὁ Ἥλιος πάντων. ξένη καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος καὶ ἡ ἀηδὼν τοῦ ἑαρος καὶ ἡ χελιδὼν τῆς οἰκίας
καὶ ὁ Γανυμήδης τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ ἀλκυὼν τῆς πέτρας καὶ ὁ ἐλέφας Ῥωμαίων καὶ ὁ ὄρνις ὁ
φρονιῆξ τῶν Ἰνδῶν τῶν μυρμηκῶν· οὗτος μὲν ὁ ξένος καὶ βραδύς, τὸν δὲ κελαργὸν οἱ πρῶτον

ἦ. Εἰ ξένος — ἀνάπτεται, καὶ δεῖ τὸ μὲν λάμψαι, τὸ δὲ εὐθὺς αἰσθεῖσθαι, διακρίσεως δὲ οὐ δεῖ οὔτε ὡς
οὔτε ὄμμασιν, ἀλλ' εἰσὶ καὶ ξένοι καὶ πολίταις οἱ τῆς ψυχῆς ἄγγελοι· οὐ μὴν — ξένον, οὐδὲ ὁ Ἰλλας τὸν Ἡρα-
κλέα, οὐδὲ ὁ Δικύμιος τὸν Ῥαδάμανθυν, οὐδὲ — ἀφανέστερος. εἰ δὲ δέη καὶ μένοντος, ἔγγραψόν με σὺ καὶ Ζεὺς
γενοῦ φράτριος καὶ Ἀπόλλων κατρώος, ἣ δὲ φυλὴ τοῦ Ἐρωτος.

1. αἰσθεῖσθαι. b. αἰθεῖσθαι. B. ἔσεσθαι. 2. E. τοὺς δὲ — αἰσθεῖσθαι. Hemsterh. ad Hesych. I, 1372. ib. δέει
C, E. δεῖ. B. 2. οὐχ. E. οὐδὲ ὁ Ἰ. — Ῥαδ. habent etiam p, u, ubi Ἡρακλῆ legitur, et Ἰλλας. 3. Ἀτύμιος sive
Ἀτυμνος proponit B.

1. οἱ Περσῶν — προβαλλόμενοι τὸ σεμνόν. h. ib. περιβαλλόμενοι. π, ε, p ex corr. u. προβαλλόμενοι. R, γ,
υβ, b, 2, EB. προβ. τὸ σεμνόν. 2, h, EB. 2. ὑπὸ πενήτων. p, u. ib. πτωχὸς ἦν ὁ Σ. h. 3. τὸν τρ. αὐτοῦ. 1, B.
αὐτοῦ τ. τρ. b, 2, E. ib. ἄπιδε — μεθόριον om. p, u, υβ. 4. ἄπιδ' ἐπὶ. E. 5. τὰ τοῖς. π. 6. πόσον om. m, g.
ib. τὸν πένητα. b. ib. ἐωνημένος. R, γ, π et c ex corr. (fuerat ἐωνημένος), b, B. ἐωνησάμενος. p, u, υβ. ἐωνημέ-
νον. 2, E. ib. ὁ δὲ π. R, γ, π, c, β. ὁ π. 2, EB. 9. σκύλακα. υβ. ib. παρασίτον μάγειρον. 1. π. καὶ μ. 2, EB.
ib. ὁ πένης δὲ. R, γ, π, c, β, υβ. ὁ δὲ π. p, u. ὁ πένης. 2, EB. 10. καὶ τί — ἔσται om. a, g, m. ib. καὶ τί. 1,
β, B. τί. 2, M, o. ib. ἐγὼ δὲ. 1, B. ἐγὼ. 2, M, o. ib. ἐγὼ δὲ θεόν. R, γ, π, c. ἐγὼ θεραπευτῆν. p, u, υβ.
ἐγὼ θεόν. 2, M, o. 11. ἐγὼ δὲ π. 1, B. ἐγὼ π. 2, E. ib. πάλιν ἄλλον. b. ib. ὁμοίως. p, u, b. 12. ἔστι. υβ.
ib. ξένος u et suprasc. πένης. p. ib. ἐρᾷ. R, γ. ἐρῶν. a, g, m. Inde a τίς δύναται nova inscribitur epistola τῷ
αὐτῷ in R, γ, π, c, in p adsc. sec. m. unde habet u, υβ. ib. ἅπαξ σε ἐρασθεῖς δύναμαι. b. ib. προτάξει. 2,
EB. προτάξει. p, u, β. προτάξει. R, γ, π, c. προτάξη. υβ. 13. ὑπὲρ τοῦ. β. ὑπὲρ σοῦ. b. τούτου. R, γ, π, c. ib. πεσεῖν.
p, u, υβ, 2, EB. πέσοι. c. πέση. R, γ, π. ib. φιλία. p. φιλίαν. u. φιλία om. 2, EB. Inclusi. ib. ἐν τούτοις πᾶσι
λα

om. p, u, υβ. ib. φ. γὰρ πλουτῶ. p, u, υβ. ἐν τούτοις. b (sic).

VIII. τῷ αὐτῷ. R, γ, π, c. μαιρακίφ. 2, EB.

14. σου om. π. 15. ἀπτεται. p ex corr. u, B. 16. Σμερδον. R, γ, π, c. Σμοδίον. p, u. Σμερδίον. υβ, 2, EB.
17. ὁ ante Ἀγησ. om. b. ib. εἰ καὶ τὸ ὄνομα (τούνομα. R). τ. μ. ἀγνοῶ. 1. (ἀγνοῶν. υβ.) οὐκ οἶδα τ. μ. τὸ ὄνομα.
2, EB. ib. ξένοι ὅλοοι τῆς γ. b, ubi ὅλοοι del. β. ib. καὶ οἱ bis. 2, EB. 18. Ἀσκληπιός. E. 19. αἴερος. E. 20. Γαν-
υμηδης. ψ, a, g. Γανυμήδης. π. 21. Ἰνδῶν τῶν μυρμηκῶν. 1, B. Ἰνδῶν. 2, E. ib. καὶ οὗτος. υβ. ib. πρῶτως.
R, γ, π, c. πρῶτον. p, u. πρῶτοι. υβ, 2, EB.

θεασάμενοι καὶ προσκυνούσι. ξένα καὶ τὰ γραμμὰτα, ἐκ Φοινίκης γὰρ ἦλθε, καὶ Σηρῶν ὕφαι καὶ μάγων θεολογία, οἷς πᾶσιν ἡδίων χρώμεθα ἢ τοῖς ἐργωροῖς, ὅτι τῶν μὲν σπάνιον τὸ ἐπίκτητον, τῶν δὲ ὀλιγῶρον τὸ οἰκίον· ἀμείνων καὶ ἐραστῆς ὁ ξένος, ὄσφ καὶ ἀνύποπτος τῇ ἀγνωσίᾳ καὶ πρὸς τὸ λαθεῖν ἀφανέστερος.

5 θ'. Τί καθόντα τὰ ῥόδα, πρὶν μὲν παρὰ σοὶ γενέσθαι, καλὰ ἦν καὶ ῥόδα — οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ οὐδὲ ἔπεμψα, εἰ μὴ τι ἀξιόκτιτον εἶχεν — ἐλθόντα δὲ εὐθύς ἐμαράνθη καὶ ἀπέπνευσε; τὸ μὲν σαφές οὐκ οἶδα τῆς αἰτίας, οὐ γὰρ μοί τι εἰπεῖν ἠθέλησαν, ὡς δ' εἰκάσαι ῥάδιον, οὐκ ἦνεγκα παρενδοκιμούμενα, οὐδὲ ἠνέσχετο τῆς πρὸς σὲ ἀμίλλης, ἀλλ' ὁμοῦ τε ἔθιγεν εὐωδέστερου χρωτὸς καὶ ἀπώλετο. οὕτω καὶ λύχνος πίπτει πυρὸς μείζονος ἠττηθεῖς καὶ ἄστρα ἀμανυρά, ὅταν ἀντιβλέ-
10 πειν ἡλίω μὴ δύνηται.

ι'. Τοὺς ὄρνις αἰ καλιαὶ δέχονται, τοὺς ἰχθύας αἰ πέτραι, τὰ ὄμματα τοὺς καλοὺς, κάκεινα μὲν πλανᾶται μεθιστάμενα καὶ μετοικούντα ἄλλοτε ἐπ' ἄλλους τόπους — ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ὡς ἄγουσιν οἱ καιροὶ — κάλλος δὲ ἄπαξ ἐπ' ὀφθαλμοὺς φῦεν οὐκ ἄπεισιν ἐκ τούτου τοῦ καταγωγίου. οὕτω καὶ γὰρ σε ὑπεδεξάμην καὶ φέρω πανταχοῦ τοῖς τῶν ὀμμάτων δικτύοις, κἄν ἐπὶ θάλατταν ἔλθω, ἀνάγει σε ἢ θάλαττα, ὥσπερ τὴν Ἀφροδίτην ὁ μῦθος, ἂν τε ἐπὶ λειμῶνα, αὐτῶν τῶν ἀνθέων ἐξέχεις. καὶ τί γὰρ ἐκεῖ τοιοῦτον φύεται; καὶ γὰρ εἰ καλὰ καὶ χαρίεντα, ἀλλὰ μιᾶς ἡμέρας. ἀπιδῶν δὲ ἐς οὐρανὸν τὸν μὲν ἥλιον ἠγοῦμαι κατιέναι καὶ κάτω που βαδίζειν, ἀντ' ἐκείνου δὲ σὲ φαίνειν. εἰ δὲ καὶ νύξ γένηται, δύο βλέπω μόνους ἀστέρας, τὸν ἕσπερον καὶ σέ.

ια'. Πόσαίμιν σοὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέρξα, ἵνα ἀπέλθῃς, ὥσπερ οἱ τὰ δίκτυα ἀναπτύσσοντες
20 τοῖς θηρίοις ἐς ἐξουσίαν τοῦ φνεῖν; καὶ σὺ μένεις ἐδραῖος κατὰ τοὺς δεινοὺς ἐποίκους, οἱ χώραν ἄπαξ ἄλλοτριαν καταλαβόντες οὐκέτι δέχονται τὴν ἀπανάστασιν καὶ δὴ πάλιν, ὥσπερ εἰώθη, ἐκαίρω τὰ βλέφαρα· ἀπόπτῃθι ἡδη ποτὲ καὶ τὴν πολιορκίαν λῦσον καὶ γενοῦ ξένος ἄλλων ὀμμάτων. οὐκ

ι'. Τοῖς ὄρνις — δικτύοις, κἄν τε ἔμπορος τις ἐλθῶν, ποιμαίνειν μοι δοκεῖς κἄν καθῆσθαι πείθων τοῖς λίθους, κἄν τε ἐπὶ θάλατταν — ἡμέρας. καὶ μὴν καὶ ποταμοῦ πλησίον γενόμενος τὸν μὲν οὐκ οἶδα, ὅπως ἠφάνισται, σὲ δὲ ρεῖν ἀντ' ἐκείνου νομίζω καλὸν καὶ μέγα καὶ πολὺ μείζον τῆς θαλάττης, ἀπιδῶν — δὲ φαίνειν, ὃν ἐγὼ βούλομαι. εἰ δὲ — σέ.

1. ἔμπρος. g. ἔμπορος. m, o. ib. Fo. ἔλθω. ib. Sc. δοκεῖς. ib. καὶ. o.

1. φοινίκων. b. ib. ἦλθον. υβ. ib. σινημφοῖ. b. Σηρῶν ὕφαι. B ex Wessel. Diss. Herod. 158. Lob. Agl. 752. Jac. Ach. Tat. 634. Σειρήνων νόμφαι. ζ. 2. μάγων. 1. ἡ μάγων. 2, EB. ib. σπανίων — ὀλιγῶρον. o. 3. ἀμεινον. π, c. ib. ἀμ. ἐραστῆς. p, u.

IX. τῷ αὐτῷ. R, γ, π, c. μειρακίω. υβ, 2, EB.

5. τὰ ῥόδα; o. ib. πρὶν μὴ. R, γ, π, c. ib. ἦν ῥόδα. E. 6. τι om. o. 7. ὡς δικας αραίδιον. b. ὡς ἐδί-
κασα. R, γ, π, c. 8. οὐδ' ἠνέσχ. 1. ib. πρὸς ἐμέ. b. ib. χρώματος. γ. 9. καὶ πυρὸς. π. ib. μείζονος ἠττηθεῖς. 1. ἠττηθεῖς μείζονος. 2, EB. ib. ἄστρα δὲ. ψ, EB. ib. ἀμανυρά om. ψ, e.

X. τῷ αὐτῷ. R, γ, π, c. μειρακίω. υβ, 2, EB.

11. τὰς καλὰς. p. ib. κάκεινων μὲν πλάναι μεθισταμένων καὶ μετοικούντων. 2, EB. 13. οὐκ ἄπεισιν. R, γ, π, c. οὐκέτ' ἀπεισιν. p, 2, EB. 14. οὕτω κακῶς. R, γ, π, c. οὕτω καγῶ. p, B. οὕτως καγῶ. E. ib. θαλάττης. 1. θάλατταν. p ex corr. 2, EB. 15. μῦθος. 1. βυθός. 2, E. ib. κἄν τε. o. ἀν. R, γ, π, c. ib. ἀνθέων. 1, B. ἀνθῶν. 2, E. 16. καὶ τί γὰρ ἐκεῖ τοιοῦτον. R, γ, π, c. καὶ τί τοιοῦτον. p. καίτοι οὐδὲν τοιοῦτον ἐκεῖ. 2, EB. ib. χαρίεντα ἄλλως. 2, EB. 17. κατιέναι. 1. πεπτακέναι. 2, EB. ib. δὲ σέ. 1, B. δὲ. 2, E. 18. εἰ δὲ κ. ν. γένηται. 1, B. εἰ δὲ γένοιτο κ. ν. 2, E.

XI. τῷ αὐτῷ. R, γ, π, c. μειρακίω. υβ, 2, EB.

19. μου. R, γ, π, c et p, ubi soi suprascr. ib. ἀπέλθω. R, γ, π, c. 20. μὲν ἐδραῖος. R, γ, π, c. μὲν ἢ β. 9. 10, 11. — 33, 50, 48. p. 929, 938, 937.

ἀκούεις, ὅς γε καὶ μᾶλλον ἔχη τοῦ πρόσω καὶ μέχρι τῆς ψυχῆς. καὶ τίς ὁ καινὸς ἐμπρησμός; κινδυνεύω, αἰτῶ ὕδωρ, κοιμᾶται δὲ οὐδεὶς, ὅτι τὸ σβεστήριον ἐς ταύτην τὴν φλόγα ἀπορώτατον, εἴτε ἐκ πηγῆς κοιμῶσι τις, εἴτε ἐκ ποταμοῦ λαμβάνοι. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ὕδωρ ὑπὸ ἔρωτος κέεται.

ιβ'. Πόθεν μου τὴν ψυχὴν κατέλαβες; ἢ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, ἀφ' ὧν μόνων κάλλος ἐσέργεται; ὥσπερ γὰρ τὰς ἀκροπόλεις οἱ τύραννοι καὶ τὰ ἐρυμνὰ οἱ βασιλεῖς καὶ τὰ ὑψηλὰ οἱ ἀετοὶ καταλαμβάνουσι, οὕτω καὶ ὁ ἔρωσ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἀκρόπολιν, ἣν οὐ ξύλοις, οὐδὲ πλίνθοις, ἀλλὰ μόνους βλεφάροις τειχίσας ἤσυχῆ καὶ κατὰ μικρὸν ἐς τὴν ψυχὴν ἐσθύεται, ταχέως μὲν, ὡς πτηνός, ἐλευθέως δέ, ὡς γυμνός, ἀμάχως δέ, ὡς τοξότης. τὰ δὲ ὄμματα, ἐπεὶ πρῶτα συνήσκει κάλλους, διὰ τοῦτο μάλιστα καὶ κέεται, θεοῦ τινος, οἶμαι, θελήσαντος αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ τῆς ἐς τὸ βλέπειν ἡδονῆς εἶναι καὶ τῆς ἐς τὸ λυπεῖσθαι προφάσεως. τί γὰρ, ὦ κακοὶ δαδούχοι ἔρωτος καὶ τῆς τῶν σωμάτων ὄρας περιεργοὶ μάρτυρες πρῶτοι μὲν τὸ κάλλος ἡμῖν ἐπυρσεύσατε, πρῶτοι δὲ μνησθῆναι τὴν ψυχὴν ἐποιήσατε τῆς ἔξωθεν ἐπιρροῆς, πρῶτοι δὲ ἐβιάσασθε τὸν ἥλιον καταλιπόντα πῦρ ἀλλότριον ἐκαινεῖν; τοιγαροῦν ἀγρυπνεῖτε καὶ κέεσθε, ἀπαλλαγὴν ἂν εἴλεσθε εὐρεῖν μὴ δυνάμενοι.

ιγ'. Ὁ καλὸς ἂν μὲν ἢ θηριώδης, πῦρ ἐστίν, ἂν δὲ ἡμερος, φῶς· μὴ κἄε οὖν, ἀλλὰ σῶξαι καὶ τὸν Ἑλέου βαμὸν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχε ἀντιλαβὼν βέβαιον φίλον ἀκνυμόρου δωρεᾶς καὶ φθάσας τὸν χρόνον, ὅς μόνος καταλύει τοὺς καλοὺς, ὥσπερ οἱ δημοτικοὶ τοὺς τυράννους. ὡς δέδοικά γε — ὁ φρονῶ γὰρ εἰρήσεται — μὴ μέλλοντός σου καὶ βραδύνοντος, τὰ γένεια ἐπέλθῃ καὶ τὴν τοῦ πρόσωπου συσκιᾶσθαι χάριν, ὥσπερ εἶωθε τὸν ἥλιον κρύπτειν ἢ νεφῶν συσκευῆ. τί δέδοικα, ἄπερ ἐστὶν ἤδη βλέπειν; ἔρπει μὲν ὁ ἴουλος, αἱ δὲ παρειαὶ χλοάζουσι, τὸ δὲ πρόσωπον ὄλον ἀνθεῖ. πρὶν οὖν σου τὸ ἔαρ ἀπειθεῖν ὄλον καὶ χειμῶνα ἐπιστήναι, δὸς αὐτοῦ πρὸς ἔρωτος, πρὸς τούτων τῶν γενεῶν, ἃ δεῖ με αἴριον ὀμνύναι.

ιβ'. Πόθεν μου — καὶ κέεσθε καὶ λογιζέσθε ἀπαλλαγὴν ὧν εἴλεσθε εὐρεῖν μὴ δυνάμενοι. μακαρίων, ὧ θεοί, τῶν ἐκ γενετῆς τυφλῶν, ἐφ' οὓς ἔρωσ ὁδὸν οὐκ ἔχει.

ιγ'. Ὁ καλὸς — ἀνθεῖ. φεῦ· μέλλοντες ἐγηγάσαμεν, σὺ μὲν θᾶπτον εἰκάσαι μὴ θελήσας, ἐγὼ δὲ ὀκνήσας δεσπῆθαι. πρὶν — ὀμνύναι.

1. φλογίζεσθε Jac. ad Anth. Gr. I, 20. ib. μακαρίων ὠνῶ θεοί (sic). ψ.

2. εἴξει. m. o.

1. πρόσωπ. b (sic). ib. μέχρι add. p ex corr. ib. καὶ εἴ τις. π. 2. αἰτῶ. 1, B. αἰτῶν. 2, E. 3. κοιμᾶται. R, γ, π et p ante corr. ib. ἐκ τοῦ ποτ. p. ib. λαμβάνοι. R, γ, π et p ante corr. ib. τὸ ὕδωρ ὑπὸ ἔρωτος. R, γ. π. τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. p. ὑπὸ ἔρωτος τὸ ὕδωρ. 2, E. ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τὸ ὕδωρ. B. ib. καίεται. C. κέεται. EB.

XII. τῶ ἀντῶ. R, γ. μειρακίῳ. υβ. γυναικί. 2, EB.

4. δηλονότι. 5. δῆλον ὅτι. p, B. ib. μόνων — τύραννοι om. ψ, e. 5. ὥσπερ γὰρ. R, γ. ὡς γὰρ. p. ὥσπερ. φ, o. 6. ἀετοί. 1, B. θεοί. 2, E. ib. ἣν om. E. 7. μόνων. p. ib. ἐς om. 2, E. ib. τὴν ψυχὴν om. o. 8. ἐλευθέρος — ἀμάχως. 2, E. ib. ἐπεὶ πρῶτα δι' αὐτῶν εἰσεσι τὸ κάλλος. p. ib. τοῦ κάλλους. B. 9. αὐτοῖς om. R. ib. καίεται. γ, p. 11. τῆς τῶν. R, γ, B. τῆς. 5. ib. δαδούχοι, ἔρωτος. sic interp. E ante B. 12. μνησθῆναι. 1, B. μεμνησθαι. 5. ib. ἐποιήσατε. R, γ. ἐδιδάξατε. 5. ib. καταλιπόντα. R, γ, B. καταλιποῦσι. 5. 13. τὸ παῦσον τὴν πυρπόλησιν εὐρεῖν ὅσθ' δυνάμενοι. p in mg.

XIII. τῶ ἀντῶ. R, γ, π, c. μειρακίῳ. υβ, 2, EB.

17. πολλοῦς. R, γ, π, c. 18. μέλλοντος. φ. ib. ἐπέλθοι. p. 19. συσκιᾶσθαι. R, γ, π, c, B. συσκιᾶσαι. p. συσκιᾶσθαι. 2, E. ib. νεφῶν συσκευῆ. 1. νεφῶν συνδρομή. 2, EB. 20. μὲν ἤδη. p. ib. χλοάζουσι. 1. χροάζουσι. 2, EB. ib. αἴρην οὖν. R, γ, π. 21. αὐτοῦ. γ, π. αὐτῶ. R. ib. πρὸς τοῦ ἔρωτος. 1, B. πρὸς ἔρωτος. 2, E.

ιδ'. Χαίρει, κἄν μὴ θέλῃς, χαίρει, κἄν μὴ γράφῃς, ἄλλοις καλέ, ἐμοὶ δὲ ὑπερήφανε. οὐκ ἦσθα συγκείμενος ἐκ σαρκὸς . . . . και τῶν, ὅσα τούτοις κίρναται, ἀλλὰ ἐξ ἀδάμαντος και πέτρας και Στυγὸς. ταχέως σε θεασαίμην γενειῶντα και παρ' ἄλλοτρίαις θύραις κείμενον. ναὶ Ἔρωσ, ναὶ Νέμεσις ὄξεισ θεοὶ και στρεφόμενοι.

5 ιε'. Τί μοι τὰ γένεια, ὦ παιδίον, δεικνύεις; οὐκ παύη κάλλους, ἀλλ' ἄρχη, τὸ μὲν γὰρ οὐδὲ τῆς ἄρας παρελήλυθεν, ὅσον τι πτηνὸν και ἄπιστον, τὸ δὲ ἐδραῖον και βέβαιον μένει. χρόνος δὲ οὐκ ἐλέγχει τοὺς ἀληθῶς καλοὺς, ἀλλὰ δεικνύει και μαρτυρεῖ μᾶλλον αὐτοῖς ἢ φθονεῖ. τὸν δὲ ὑπηνήτην και Ὀμηρος λέγει χαριέστατον ὁ ποιητὴς εἰδὼς κάλλος και βλέπειν και ποιεῖν. οὐκ ἂν δῆποτε τοῦτο ἀπεφήνατο, εἰ μὴ πρῶτος αὐτὸς ἐρωμένου και ἦψατο γενεῖαν και ἐφίλησε. πρὶν μὲν 10 γὰρ ἀνθεῖν, οὐδὲν ἀπειχόν γυναικὸς αἰ σαὶ παρειαὶ οὐσαὶ ἀπαλαί τε και διανυγίς, ὅτε δὲ και ἦδη χλοάζεις, ἀνδρικώτερος εἰ σεαυτοῦ και τελεώτερος. ἀλλὰ τί; ἦθελες μηδὲ εὐνούχων διαφέρειν, οἷς τὰ γένεια ἄκαρπα και σκληρὰ και λίθοις ὅμοια; αἰσχύνονται γοῦν οἱ ἀλιτήριοι ταύτη τῇ τομῇ μᾶλλον ἢ ἐκείνη, τὴν μὲν ἀπόρρητον νομίζοντες, τὴν δὲ σαφέστατον ἔλεγχον τῆς ὄψεως.

ις'. Οὐδὲ ὁ τοῦ Μενάνδρου Πολέμων καλὸν μειράκιον περιέκειρεν, ἀλλ' αἰχμαλώτου μὲν ἐφα 15 μένης κατετόλμησεν ὀργισθεῖς, ἦν οὐδὲ αὐτὴν ἀποκείρας ἠνέσχετο — κλαίει γοῦν καταπεσῶν και μεταγινώσκει τῷ φόνῳ τῶν τριχῶν — ἐφήβου δὲ ἄρα ἐφείσατο και τὸ δρᾶμα, σὺ δὲ οὐκ οἶδα τί παθῶν σεαυτῷ πεπολέμηκας, ὦ ἀνδροφόνε τῆς κεφαλῆς. τί ἔδει μαχαιρῶν ἐπὶ τὰς τρίχας; τί δὲ ἐκουσίῳν και πολλῶν τραυμάτων; οἶον θέρους ἐξέκοψας. οὐδὲ οἱ ποιηταὶ σε ἐπαίδευσαν τοὺς 20 Εὐφύροβους και τοὺς Μενελάους κομῶντας ἐσάγοντες και ὄλον τὸ Ἀχαιῶν στρατόπεδον; και εἰ τις αὐτοῖς καλὸς ποταμὸς, κομᾶ, ὡς γὰρ χρυσὸς ἀνάθημα και ἄργυρος, οὕτως και τρίχες. κομῶν οἱ μὲν βάρβαροι πῖλοις, οἱ δὲ Ἕλληνες κράνεσιν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ βλεφάρους, ἢ δὲ ναῦς ἰστίοις, ἢ δὲ γῆ ὄρεσι, τὰ δὲ ὄρη νάπαις, ἢ δὲ θάλασσα νήσοις, οἱ δὲ ταῦροι κέρασιν, οἱ ποταμοὶ τέμπεσιν, αἱ πόλεις τείχεσιν. φοβερώτερος δὲ και λέων ὁ λάσιος και . . . ἵππος ὁ ἦδη τῇ χαίτη πεποιδῶς και ἀλεκτρῶν μαχμώτερος ὁ τὰ κάλλαια ἐγγηερκῶς. τιμῶσι και σοφοὶ τῶν ἀστέρων τοὺς 25 κομήτας και τῶν ἱερέων τοὺς τὰς κόμας ἀνέτους και τῶν θεῶν ἄλλον ἄλλως, τὸν Ποδοιδῶνα ὡς

ις'. Τί μοι — ἄπιστον και καθάπερ πυρὸς ὀρμὴ σβέννυται, τὸ δὲ — ὄψεως.

XIV. τῷ αὐτῷ. R, γ, π, c. μειρακίῳ. υβ, 2, EB.

1. οὐκ οἶδά σε. p. 2. ἐκ σαρκὸς Benti. et inde B. ἐξ ἀέρος. c. Deinde nonnihil excidisse suspicor, e. gr. και αἵματος. 2. και ὅσα. p. ib. τούτοις. 1. τούτῳ. 2, EB. ib. κίρναται. γ. 3. θεάσαιμι. 1. θεασαίμην. 2, EB. ib. παρ' ἄλλοτρίαις. p. παρὰ (περὶ R) ἄλλοτρίαις. c. ib. καθήμενον. 2. ib. και om. p.

XV. ἐτέρῳ. R, γ, π, c. μειρακίῳ. υβ, 2, EB.

5. ὦ παιδίον. R, γ, π. ὦ καί. c. ib. κἄν. π. 8. Ὀμηρον. p. ib. καλῶς. R, γ, B. κάλος. (sic) p. ib. δῆποτε. c. Sc. δῆποτε. 9. ἀπεφαίνετο. c. Sc. ἀπεφήνατο. ib. ἦψατο. 1. και ἦψατο. 2, EB. ib. ἐφίλησε. 1. κατεφίλησε. 2, EB. 10. ἀπαλαί τε. 1, B. ἀπαλαί. 2, E. ib. και ἦδη. 1, (και ἦδὲ. p.) B. ἦδη. 2, E. 11. χλοάζεις. R, γ, π. χαράζουσιν. p. χλοάζεις. c. ib. ἀνδρ. ἦς. b. ib. εὐνούχων. R, γ, π, B. εὐνούχου. p, 2, E. 12. λίθοις. R, γ, p. λιθίνους. 2, EB. 13. σαφέστερον. R, γ, π. σαφέστατον. p, 2, EB.

XVI. τῷ αὐτῷ. R, γ, π, c. μειρακίῳ. υβ, 2, EB.

14. μὲν om. p. ib. ἐρωμένου. p. 15. αὐτὴν. C. αὐτὸς. EB. ib. φθόνῳ. R, γ, π. 17. μαχαιράς. M. 19. κομῶντας ἐσάγοντες. R, γ, π. ἐσάγοντες κομῶντας. p, 2, EB. (ἐσάγεσθαι. ψ). ib. τὸ Ἀχ. 1. τὸ τῶν Ἀχ. 2, EB. 20. ποταμὸς. 1. ποταμῶν. 2, EB. 21. οἱ βάρβ. ὄπλοις κομῶσιν — νήσοις. h. ib. κομῶσιν. h, o. κομῶσαι. C, EB. ib. πῖλοις. 1, o, B. ὄπλοις. 2, h, e. πῖλοις κεκόσμηται p ex corr. B. ib. ἢ δὲ ναῦς. R, γ, π. ἢ ναῦς. p. αἱ δὲ νῆες. 2, EB. 22. οἱ ποταμοὶ. 1, B. οἱ δὲ ποταμοὶ. 2, E. 23. δὲ και. 1, B. δὲ. 2, E. ib. ὁ λέων λάσιος. R, γ, π. ib. ante ἵππος excidisse videtur comparativus. ib. πεποιδῶς. 1, B. πεπιστευκῶς. 2, E. 24. κάλλαια. φ, M. κράνη. p ex corr. τε κάλλαια. π. ib. τ. δὲ οἱ a. 2, EB. ib. και τῶν ἀστ. o. ib. τοὺς om. γ, π. 25. ἀστέρων τὰς κόμας. 2, E, p, ubi γρ. τοὺς ἐνκόμους. ib. ταῖς κόμαις. R, 2, E. ib. ἄλλους ἄλλως. M. ἄλλων ἄλλοις. π.

κυανοχαίτην, τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ἀκείρετόμην, τὸν Πᾶνα ὡς δασύν, τὴν Ἴσιν ὡς λυσίκομον, τὸν Διόνυσον ὡς μετὰ τῶν τριχῶν καὶ τῷ κιτῶ κομῶντα, Ἀφροδίτη δὲ οὐδὲ πενθοῦσα ἀπεκείρατο. ἤκουσά γε μὴν ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ τὰς ἀκτίνας λέγοντος κόμας Ἥλλου καὶ τὸν Δία σεμνότερον τῶν ἄλλων θεῶν, ὅτε τὴν κόμην σείει, κἄν ἐκινεύσῃ, οὐ ψευδεται, ὁ δὲ Ἑρμῆς κομᾶ καὶ τῷ κροτάφῳ καὶ τοῖς σφυροῖς. τότε ἀποκείρεται καὶ πόλις, ὅτε ἀλλοκεται, καὶ γυνὴ τότε ἀφήσῃ τῆς κεφαλῆς τὸ κάλλος, ὅτε πενθεῖ, καὶ γῆς λιμός, ὅτε μὴ κομᾶ. ἀλλὰ δένδρον μὲν πεσὸν κλάεται καὶ ποιητῆς μεγαλόφωνος πολλὰ ἐπ' αὐτῷ λέγει, σὺ δὲ φύλλα τοσαῦτα ἐκτεμῶν οὐ δακρύεις. φέρε εἴπω σοι τὸν ἐπιτάφιον τῆς κόμης· ὦ κάλλους ἀκρόπολις, ὦ ἔρωτος ἄσος, ὦ ἄστρα κεφαλῆς.

ιζ'. Ἔστιν ἕαρ καὶ κάλλους καὶ ῥόδου, ὁ δὲ μὴ χρῆσάμενος τοῖς παροῦσιν ἀνόητος ἐν οὐ μένουσι μέλλων καὶ βραδύνων ἐν ἀπιούσῃ· φθονερός γὰρ ὁ χρόνος καὶ τὴν ἀνθους ὥραν ἀφανίζει 10 καὶ τὴν κάλλους ἀκμὴν ἀπάγει. μηδὲν μέλλε, ὦ φθειγγόμενον ῥόδον, ἀλλ' ἕως ἕξεστι καὶ ζῆς, μετὰδος ἡμῖν ὄν ἔχεις.

ιη'. Μαλακώτερον διετέθης ὑπὸ τῆς σανδαίου θλιβεῖς, ὡς πέπεισμαι, δειναὶ γὰρ δακεῖν σάρκας ἀπαλὰς αἱ τῶν δερμάτων καινότητες. διὰ τοῦτο ὁ Ἀσκληπιὸς τὰ μὲν ἐκ πολέμου καὶ θήρας τραύματα καὶ πάσης τοιαύτης τύχης ἴσται ῥαδίως, ταῦτα δὲ ἐξ ἀπαιτίας, ὡς ἀνοία μᾶλλον 15 ἢ ἐκρηξία δαιμόνων γενόμενα. τί οὐκ ἀνυπόδετος βαδίξεις; τί δὲ τῇ γῇ φθονεῖς; βλαντία καὶ σανδάλια καὶ κρηπίδες καὶ πέδιλα νοσοῦντων εἰσι φορήματα ἢ γερόντων. τὸν γοῦν Φιλοκτήτην ἐν τούτοις γράφουσι τοῖς ἐρύμασιν ὡς καὶ χωλὸν καὶ νοσοῦντα, τὸν δὲ ἐκ Σινώπης φιλόσοφον καὶ τὸν Θηβαῖον Κράττη καὶ τὸν Ἀλαντα καὶ τὸν Ἀχιλλεῖα ἀνυποδέτους καὶ τὸν Ἰάσονα ἐξ ἡμισείας· λέγεται γὰρ καὶ τὸν Ἄναυρον αὐτοῦ διαβαίνοντος ποταμὸν ἐνσχεθῆναι τὴν κρηπίδα τῷ ποταμῷ καὶ 20 Ἰάσον οὕτως ἠλευθέρωτο τῶν ποδῶν τὸν ἕτερον τύχῃ τὸ δέον διδαχθεῖς, οὐ γνώμη ἐλόμενος, καὶ ἀπῆει καλῶς σεσυλημένος. μηδὲν ἦτω σοι μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ποδός. μὴ φοβηθῆς· δέξεται τὴν

ιη'. Μαλακώτερον — ῥεύματι ἐς ἀντίληψιν τῆς ἰλῦος γενομένης — πόαν, καὶ τὸ ἔχνος προσκυνήσομεν πάντες. ὦ ῥυθμοὶ — ἐρριμμένον.

1. Ἀπόλλω. g, m, o. ib. ἀκείρετόμην. r. ib. Ἴσιν. EB. 2. Διόνυσον μετὰ. p. 3. γε om. p. 4. ὅτε. p. ὅτι. 5. ib. καὶ τῷ κρ. 1, B. τῷ κρ. 2, E. 6. ἢ πόλις. R, r, π. 6. λιμῶν. R. λιμῶν. π, c. ib. πεσὸν μὲν. π. 7. λαλεῖ. p. ib. σοι. 1, B. σοι. 2, E. 8. ὦ ἔρωτος. p, B. ἔρωτος. 5.

XVII. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειραλίφ. υβ, 2, EB.

9. ἔστιν — ἀπάγει. h. ib. ἔστι σάρξ. κ. b. ib. κάλλους καὶ ῥόδων. p. κάλλους ῥόδων. φ. ἕαρ καὶ κάλλος ῥόδων. e. ὡσπερ κάλλους καὶ ῥόδων. h. ib. οὐ μένουσι μέλλων. R, r, π, β, B. οὐ μένουσι μένων. p. οὐ μέλλουσι μέλλων. 2, E. 10. ἐν ἀπ. p, B. ἐπ' ἀπ. 5. ib. καὶ ὡσπερ — οὕτω καὶ τὴν. h. 11. μέλε. ρ.

XVIII. ἐτέρφ. R, r, π, c. μειραλίφ. υβ. μειραλίφ ἀνυποδέτω. 2. μ. ἀνυποδέτω. EB.

13. ὑπὸ τῆς σανδαίου. R, r, π, h. ὑπὸ τοῦ σανδαίου. p, 2, EB. ib. βληθείς. R, r, π, h. βληθείσα. p. θλιβεῖς. 2. θλίβει σε. EB. ib. ὡσπερ. π, h. ib. πέπυσμαι. p. ib. καὶ δακεῖν. h. 14. καὶ τῶν. r, h. ib. κενότοτες. p. ib. ὁ om. r, h. ib. πολεμίων. p. 15. τοιαύτης. 1. τῆς τοιαύτης. 2, EB. ib. ἴσται — εἶα. e. ib. ἀκούσιον. 1. ib. ὡς om. e. ib. ἀγνοία. 1, h. ib. καὶ — τύχης om. e. τύχης om. h. 16. δαιμόνων. 1, B. δαίμονος. 2, E. ib. γενόμενον. p. ib. τί. R, r, π. τί δὲ. p. τί οὐκ. 2, E. τί οὐκ om. h. ib. ἀνυπόδετος. R, h, B. ἀνυπόδετα. r, π. ἀνυπόδετος. p, 2, E. ib. βιάδιζε. h. ib. λαυτία. E. 17. κρηπίδες. E. ib. νοσοῦντων ἢ γερόντων ἐστὶ φορήματα. h. 18. ὡς καὶ χ. R, r, h. ὡς χ. καὶ. 5. 19. ἀνυπόδετος. R, r, h. ib. Ἰάσονα. h. ib. λέγεται γὰρ τὸν Ἄ. R, r, p. λ. γὰρ καὶ τὸν Ἄ. π, h. λ. γὰρ ὡς τὸν Ἄ. 2, EB. 20. αὐτοῦ διαβ. R, r, π, h. διαβ. αὐτοῦ. 2, EB. ib. ποταμὸν. 1. τὸν ποτ. 2, EB. ib. ἐνσχεθῆναι. R, r, π. ἐνσχεθῆναι. 2, EB. Sc. ἐνσχεθῆναι. ib. τὴν κρηπίδα. R, r, p. ἢ κρηπίς. π, h, 2. κρηπίς. EB. ib. καὶ Ἰάσον. R, r, π. καὶ ὁ Ἰ. p, 2, EB. 21. γνώμη. h. 22. μ. ἦτω. C praeter p. μ. ἔστω. p, B. μηδὲν τῷ μεταξὺ om. σοι. E. ib. φοβηθείς. h.

17, 18 = 35, 22. p. 929, 922.

βάσιν ἢ κόνας ὡς πόαν. ᾧ φυθμοὶ ποδῶν φιλιτάτων, ᾧ καινὰ ἄνθη, ᾧ γῆς φυτεύματα, ᾧ φιλήματα ἐρηγισμένα.

ιδ'. Πωλεῖς σεαυτήν· καὶ γὰρ οἱ μισθοφόροι. καὶ παντὸς εἰ τοῦ διδόντος· καὶ γὰρ οἱ κυβερνῆται. οὕτως σου πίνομεν ὡς τῶν ποταμῶν, οὕτως ἀπτόμεθα ὡς τῶν ῥόδων· μὴ δὴ αἰδοῦ τῶ ἐνκόλω, ἀλλὰ σεμνύνου τῶ ἐτοίμω, καὶ γὰρ ὕδωρ πᾶσι πρόκειται καὶ πῦρ οὐχ ἑνὸς καὶ ὁ ἥλιος δημόσιος θεός. τὸ μὲν οἴκημά σου κάλλους ἀκρόπολις, οἱ δὲ ἐσιόντες ἱερεῖς, οἱ δὲ στεφανοῦμενοι θεωροί, τὸ ἀργύριον φόροι. τῶν ὑπακουόντων ἡδέως βασίλευε καὶ ἔτι προσκυνοῦ.

κ'. Καὶ τῶ Δία, ὅτε ἐκοιμάτο ἐν τῶ ὄρει τῆ Ἰδῆ, ἄνθη ἀνῆκεν ἢ γῆ λατόν τε καὶ ὑάκινθον καὶ κρόκον, ῥόδα δὲ οὐ παρῆν, πότερα ὡς μόνης Ἀφροδίτης κτήματα, παρ' ἧς καὶ ταῦτα ἔδει τῆν Ἡραν δανείσασθαι, καθάπερ καὶ τὸν κροσσὸν ἐδανείσατο, ἢ ὡς οὐκ ἂν κοιμηθέντος τοῦ Διός, εἰ καὶ ταῦτα παρῆν, οἱ δὲ ἐδέοντο καὶ καθεύδειν τὸν Δία; ὅταν δὲ πνέη ῥόδα, ἀνάγκη δῆπου πᾶσα καὶ ἀνθρώποις καὶ θεοῖς ἀγρυπνεῖν ἡδέως, ἢ γὰρ εὐδία δεινὴ πᾶσαν ἡσυχίαν ἐξοικίσει. ταῦτα μὲν οὖν ἀφείσθω Ὀμήρω καὶ τῆ τῶν ποιητῶν ἐξουσία, σὺ δὲ ἀγροίκως ἐποίησας μόνῃ κοιμηθεῖσα ἐν ῥόδοις καὶ σωφρονήσασα ἐν οὐ σώφροσιν. ἢ γὰρ τῶν ἐραστῶν ἐχρῆν σοὶ συμπαρεῖναι τινα ἢ ἐμὲ ἢ τὸν Δία, πλὴν εἰ μὴ προεθυμήθης, ᾧ καλή, τὸν στέφανον τοῖς στέφονοις προσαγαγοῦσα καινῶ μοιχῶ συμπλακῆναι.

κά'. Οὐσα ξανθὴ τί ῥόδα ζητεῖς; καὶ μὴν φύσεως οὕτως ἔχεις, ὡς ἐκείνα. τί λαμβάνῃ ἄνθους μετὰ μικρὸν οὐκ ὄντος; τί δὲ τῆν κεφαλὴν στεφανοῖς πυρὶ; ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ καὶ τῆς Κοληίδος

ιδ'. Πωλεῖς σεαυτὸν· καὶ γὰρ — ῥόδων ἐκείνοισ μὲν ἀρέσκεις, ὅτι καὶ γυμνὸς Ἰστηκας καὶ δίδως ἐς κρίσιν σεαυτὸν, ὁ μόνον κάλλους ἰδίων ἔστι παρρησίαν εὐτυχούντος. μὴ δὴ αἰδοῦ — οὐχ ἑνὸς καὶ ἄστρα πάντων καὶ ὁ ἥλιος — βασίλευε καὶ λάμβανε καὶ ἔτι προσκυνοῦ.

κά'. Οὐσά τις — φοβείτω. ἐμοὶ μὲν οὐδενὶ ἄλλω δοκεῖ προσεοικέναι φύλλα ῥόδων λυθέντων ἢ πίπτουσαν· οἱ πολλοὶ γε τῶν σφόδρα ἐρωτικῶν αὐτοῖς μᾶλλον ἄχθονται λυθεῖσιν ἢ χαίρουσιν ἐπιτετειχισμένοις, ἐπεὶ τῆν παρρησίαν τῆς ἡδονῆς αὐτῶν ὁ μέλλων φόβος νικά. ἢ δὲ σῆ — λύεται. εἰ γὰρ ἐπιτρέψαις μοι κἄν ἕνα βόστρυχον ἐκτεμεῖν· εἰ γὰρ ἀπέλθοιμι οὕτως πνέων, ἔση χαριζομένη ῥόδα μαρανθῆναι μὴ δυνάμενα.

2. ἔστιν. ο.

4. οὐδέν. b. 5. πολιοί. ρ. ib. τοῖς. b. ἐρωτικοῖς. b, ρ. ib. τετειχισμένων. b. ib. ἐπὶ τὴν παρ. ρ. 7. οὕτως πν. b. ib. εἰσὶ χαριζομένη. b.

1. πόαν. CB. πόα. E. ib. ᾧ γῆς φυτεύματα. R, γ, π, h. ᾧ γῆς φυτά. 2, E. ᾧ γ. φ. om. B. ᾧ φιλή. ἐρηγισμένα. R, γ, π. ᾧ φ. ἐρηγισμένον. 2. ᾧ φ. ἐρηγισμένον. ο. ᾧ γῆς φ. ἐρηγισμένα. p. ᾧ γῆ φ. ἐρ. B. ᾧ γῆς φυτεύματα ἐρηγισμένα. h.

XIX. πόρην. R, γ, γυναικὶ πόρην. π, c. μειρακίω πόρην. 2, EB.

3. σεαυτὸν. 2, EB. 4. οὕτως. R, γ. οὕτω. 5. τῶ ὡς οἴμω. p. 6. ἱερεῖς. γ. 7. θεοί. C, E. θεωροὶ conj. B. ib. φόροι, τῶν sic interp. γ. φόροι τῶν. 5.

XX. τῆ ἀτῆ. R, γ, π, c. γυναικί. υβ, 2, EB.

8. ἐν τῶ ὄρει τῆ Ἰδῆ. 1. ἐν τῆ Ἰδῆ τῶ ὄρει. 2, EB. (ἡδη. a, γ.) ib. ἀνῆκεν ἢ γῆ. 1, B. ἢ γῆ ἀνῆκεν. 2, E. ib. λατόν τε καὶ κρ. 1, b, B. λατόν καὶ κρ. 2, E. 9. παρῆν. π. ib. πότερα — παρῆν om. R, γ, h. ib. πότερα. p, u, υβ, b. πότερον. 5. 10. ἡγήσατο. b. ἡτήσατο. p, u, υβ. ib. οὐ κοιμηθέντος. p, u. 11. αἱ δὲ ἐδέοντο. υβ. ἢ δὲ ἐδέετο. a. ib. καὶ καθεύδειν. 1. καθεύθειν. 2, EB. ib. πνέει. b. ib. δῆπου πᾶσα. R, γ, υβ. πᾶσα δῆπου. p, u, 2, EB. 12. ἀδέως. b. corr. β. ib. δεινῆν. b. 13. ἐξοικῆσαι. R. ib. ἐφείσθω. υβ, b. ib. ἀγροίκως. b. ib. κοιμηθῆναι. υβ. 14. ἐχρῆν σε. b. ἐχρῆν σοὶ. β. ib. συμπαρῆναι. p. παρῆναι. 2, E. ib. ἢ ἐμὲ τὸν. E. ἢ τὸν. Hu. 15. προεθυμήθης. 1. προεθυμήθης. 2. ἐνεθυμήθης. EB. ib. ἀπαγαγοῦσα. υβ. 16. καινῶ. R, γ, π, β.

XXI. ἔτερα γυναικί. R, γ, π, c. γυναικί. υβ, 2, EB.

17. οὐσα ξανθή. R, γ, π, β. οὐσα δὲ ξ. p, B. οὐσά τις ξ. 2, E. ib. τὰ ex corr. suprasc. p. ib. τί. R, γ, π. τί οὖν. 5. λαμβάνῃ. p, B. λαμβάνεις. R, γ, π. μεταλαμβάνεις. 2, E. 18. γὰρ om. π. ib. δοκεῖ. ρ. δοκεῖ. a.

19, 20, 21 = 09, 32, 38. p. 948, 927, 929.

ὁ ὄρμος, ὃν ἔπεμψε τῇ Γλαύκῃ, ῥόδα εἶναι πεφαρμαγμένα, καὶ διὰ τοῦτο ἐκαύθη λαβοῦσα. εἴ τε γὰρ τὰ ῥόδα τερπνά, μὴ παρευδοκίμειω τὰς καλὰς, εἴ τε εὐάδη, μὴ ἀντιπνείτω, εἴ τε ἀκύμορα, μὴ φοβείτω. ἡ γὰρ σὴ κεφαλὴ λειμῶν πολλὰ ἄνθη φέρων ἐστίν, ἃ μῆτε θέρους ἄπεισι καὶ χειμῶνος μέσου φύεται καὶ θρεψαμένων οὐ λύεται.

κβ. Ἡ καλλωπιζομένη γυνὴ θεραπεύει τὸ ἑλλίπες φοβουμένη φωραθῆναι ὃ οὐκ ἔχει ἢ φύσις, ἢ δὲ καλὴ οὐθενὸς δεῖται τῶν ἐπικτητῶν ἀρκοῦσα ἑαυτῇ πρὸς πᾶν τὸ ὀλόκληρον· ὀφθαλμῶν δὲ ὑπογραφῇ καὶ κόμης προσθέσεις καὶ γραφαὶ παρεῶν καὶ χειλέων βαφαὶ καὶ εἴ τι ἐκ κομματικῆς φάρμακον καὶ εἴ τι ἐκ φύκους δολερὸν ἄνθος, πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ ἐνδεοῦς εὐρέθη· τὸ δὲ ἀκόσμητον ἀληθῶς καλόν, ὥστε εἰ μάλιστα πεπλάστευκας σεαυτῇ, διὰ τοῦτό σε μάλιστα ἀγαπῶ μαρτύριον τὸ ἄπραγμα ἠγούμενος τῆς ἐν εὐμορφίᾳ πίστεως. οὐ γὰρ κονιᾶς τὸ πρόσωπον, ἀλλ' ἀδόλως εἰ καλὴ, οἷαι πρότερον ἦσαν, ἃν χρυσὸς ἦρα καὶ βούς καὶ ὕδωρ καὶ ὄρνιθες καὶ δράκοντες. τὸ δὲ φύκος καὶ ὁ κηρός καὶ τὸ ταραντινίδιον καὶ οἱ ἐπιμάρκιοι ὄφεις καὶ αἱ χρυσαῖ πέδαι Θαΐδος καὶ Λαΐδος καὶ Ἀρισταγόρας φάρμακα.

κγ. Εἰ μὲν δὲ χρημάτων, πένης εἰμί, εἰ δὲ φιλλας καὶ χρηστοῦ τρόπου, πλουτῶ. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως ἐμοὶ δεῖν τὸ μὴ ἔχειν, ὥς σοὶ πρὸς αἰσχύνην τὸ μισθοῦ φιλεῖν· ἑταίρας μὲν γὰρ ἔργον προσέσθαι τοὺς τὰς σαπίσας ἔχοντας καὶ τὰς σπάδας ὥς ἐτοίμως διδόντας, γυναικὸς δὲ ἐλευθέρως πρὸς τὸ βέλτιον αἰεὶ βλέπειν καὶ τὸ χρηστὸν ἐν εὐνοίᾳ τίθεσθαι. πρόσταξον, ὥς βούλει, καὶ πείθομαι· πλείν κέλευσον· ἐμβαιῶ. πληγὰς ὑπομείναι· καρτερῶ. ῥίψαι τὴν ψυχὴν· οὐκ ὀνῶ· δραμεῖν διὰ πυρός· οὐ κῶμαι. τίς ταῦτα πλούσιος ποιεῖ;

κδ. Ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτε μὲν ὄργῃς ἐκράτει, καλὸς ἦν καὶ οὐχ ἐνὶ θεῷ, ἀλλὰ πολλοῖς ὅμοιος ὅμοια καὶ κεφαλὴν ἔκλειος Διὶ τερπικεράνῃ
Ἄρει δὲ ζώνῃν, στέρον δὲ Ποσειδάωνι,

κε. Ἡ καλλωπιζομένη — σεαυτῇ καὶ τεθάρρηκας, — τὰ πρόσωπα, οὐδὲ ἐν ταῖς κηρίναις τέταξαι γυναιξίν, ἀδόλως καλαῖς ἀλλ' ἐν ταῖς — φάρμακα.

1. κηρίας. b.

1. ἔπεμψε τῇ Γλ. 1, B. τῇ Γλ. ἔπεμψε. 2, E. ib. εἶναι. 1. ἦν. 2, EB. 2. τὰ ῥόδα τερπνά. R, γ. τερπνά τὰ ῥόδα. 3. ἡ γὰρ σὴ. p. ἡ σὴ γὰρ. R, γ, π. ἡ δὲ σὴ. 2, EB. ib. πολλὰ. 1, B. πολλὸς. 2, E. ib. φέρων ἐστίν. 1, B. φέρει. b. φέρων. 2. 4. φύεται. R, γ, π. φαίνεται. p, 2, EB.

XXII. τῇ αὐτῇ. R, γ, π, c. γυναικί. υβ, 2, EB.

5. οὐκ ἔχει ἢ φύσις. 1, B. οὐκ ἔχει· ἢ φύσει δὲ. β. οὐκ ἔχει· ἢ φύσει. 2, E. 6. ἀρκοῦσα. 1. οὐκ προσαρκοῦσα. b. ὡς προσαρκοῦσα. 2, EB. 7. ὑπογραφῇ. R, γ, π. ὑπογραφαί. p, 2, EB. ib. κόμης προσθέσεις. b. ib. γραφαί. 1. ζωγραφίαι. 2, EB. ib. ἐκ κομματικῆς. 1 (ἐν κομμ. π), β. B. κομματικῆς. 2, E. 8. φύκους. R, γ, π. φυκίου. 3. ib. πρὸς ἐπανόρθωσιν. 1, β. ἐπανόρθωσις. 2, EB. 9. μάλιστα. p, B. μάλλον. 3. 10. ἠγούμενος. b. ib. An: ἐπ' εὐμορφίᾳ? ib. τὸ πρόσωπον. p, B. τὰ πρόσωπα. 3. 11. πρότερον. p. καὶ αἱ πρότεροι. 3. 12. φύκος. R, γ, π. φυκίον. p, 2, EB. ib. κηρός. 1. ib. ταραντινίδιον. 1. ταραντεινόν. ρ, ψ, α, γ, m. ταραντινόν. o. ib. ἐπιμάρκιοι. β. 13. Λαΐδος καὶ Ἀρισταγ. 1. Ἀρισταγ. καὶ Λαΐδος. 2, EB. (Ἀρισταγόρου. R, γ, π.)

XXIII. ἑτέρα γυναικί. R, γ, π, c. γυναικί. υβ, 2, EB.

14. μὲν οὐν. p, 2, EB. 15. δεῖν ἐμοί. p. ib. αἰσχύνῃ. R, γ, π. αἰσχύνῃς. 3. 16. τοὺς σαπίσας. π. 17. τὸ βέλτιον. p, B. τὸ βέλτιστον. 3. ib. αἰεὶ om. p. ib. τὸν χρυσόν. p, 2. τὸν χρηστόν. E. ib. πρόσταξον, ὥς βούλει, καὶ. R, γ, π. πρ. ὡς βούλει. p. πρ. ὡς ἔοικέ σοι. 2, EB. 18. πλείν om. 1. ib. ἐμμένω. 1. 19. οὐ κῶμαι. R, γ. οὐκ ἄομαι. π. οὐκ ἀναινομαι. 2, EB.

XXIV. τῷ μειρακίῳ. R, γ, π, c. μειρακίῳ. υβ, 2, EB.

20. ὁ Ἄγ. — οὐδαμοῦ. h. 22. στέρον. p. ib. Ποσειδάωνι. h.

22, 23, 24 = 40, 45, 54. p. 931, 934, 940.

ὅτε δὲ ἐνησχημόνει τῇ γλυκύτητι τοῦ θυμοῦ καὶ πρὸς τοὺς ἐταίρους ἠγρώτο, ἔλαφος καὶ κύων ἐνομιζέτο καὶ τὰ τοῦ Διὸς ὄμματα οὐδαμοῦ· σὺς μὲν γὰρ ὀργίζονται καὶ κύνες καὶ ὄφεις καὶ λύκοι καὶ ὄσα ἄλλα οὐ χρῆται λογισμῶ ἄθροια, καλὸς δὲ ἄνθρωπος καὶ μὴ γελάσας λυπεῖ, μήτοι γε σκυθρωπότερος ἑαυτοῦ γενόμενος. οὐ πρέπει δὲ οὐδὲ ἥλιος τὸ πρόσωπον νεφέλη καλύπτεσθαι. τίς ἢ κατήφεια αὕτη, τίς ἢ νύξ, τί τὸ στεινὸν σκότος; μειδιάσον, κατάστηθι, ἀπόδος ἡμῖν τὴν τῶν ὀμμάτων ἡμέραν.

κβ'. Χθές σε ὀργιζομένην κατέλαβον καὶ ἔδοξα ἄλλην βλέπειν. τούτου δὲ αἴτιον ἢ τοῦ θυμοῦ ἔκστασις ἀκριβῶς σοὶ συγγέουσα τὴν τοῦ προσώπου χάριν· μὴ δὴ μεταποιεῖ τὴν γνώμην μηδὲ ἄγριον βλέπε. οὐδὲ γὰρ τὴν σελήνην ἔτι λαμπρὰν δοκοῦμεν, ὅταν ἢ συννεφῆς, οὐδὲ τὴν Ἄφροδίτην καλὴν, ὅταν ὀργίζεται ἢ δακρύνῃ, οὐδὲ τὴν Ἥραν βοῶπιν, ὅτε χαλεπαίνει τῷ Δίῳ, οὐδὲ τὴν θάλατταν ἠδεῖαν, ὅταν ταράττηται. ἢ δὲ Ἀθηναῖα καὶ ἔρριψε τὸν αὐλὸν ὡς τὸ πρόσωπον αὐτῆς συγγέαντα. ἦδη καὶ τὰς Ἐρινῦς Εὐμενίδας καλοῦμεν, ὡς τὸ σκυθρωπὸν ἀρνούμενας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις τῶν ῥόδων χαίρομεν, ὅτι ἐξ ἀγρίου θάμνου καὶ λυπεῖν καὶ κεντεῖν εἰδοτός γελοῖσιν ἐν τοῖς ῥόδοις. ἄνθος δὲ ἔστι καὶ γυναικί ἢ τοῦ προσώπου γαλήνη. μὴ τραχεῖα γίγνου, μὴ φοβερά μὴ ἀποστεροῦ τὸ κάλλος, μὴ ἀφαιροῦ ῥόδων σεαυτὴν, ἃ ταῖς καλαῖς ὑμῖν ἐν τοῖς ὄμμασι φύεται· εἰ δὲ ἀπιστεῖς οἷς λέγω, τὸ κάτοπτρον λαβοῦσα ἴδε σου τὸ πρόσωπον ἠλλαγμένον· εὐγε, ὅτι ἐστράφησ.

κγ'. Κελεύεις μοι μὴ βλέπειν κἀγὼ σοὶ μὴ βλέπεσθαι. τίς τοῦτο κελεύει νομοθέτης, τίς δὲ καὶ ἐκείνο; εἰ δὲ μηδέτερον κεκώλυται, μήτε ἑαυτὴν ἀφαιροῦ τῆς ἐς ἐπίδειξιν εὐδοκίμησεως, μήτε ἐμὲ τῆς ἐς τέρφιν ἐξουσίας. οὐδὲ πηγὴ λέγει „μὴ πίης“, οὐδὲ ἰπῶρα „μὴ λάβης“, οὐδὲ λειμῶν „μὴ προσέλθης“. ἔπου καὶ σὺ τοῖς νόμοις καὶ διψῶντα παῦσον.

κδ'. Ὡς δύσερι σοὶ καὶ φιλόνηκον τὸ κάλλος· ἀμελούμενον μᾶλλον ἀνθεῖ, καθάπερ τῶν φιν-

κβ'. Ἐχθές σε — ἐκστράφης· ἢ γὰρ ἐμίσησας ἢ ἐφοβήθης ἢ οὐκ ἐγνώρισας ἢ μετενόησας.

κγ'. Κελεύεις — παῦσον ὀδοιπόρον, ὃν τὸ σὸν ἄστρον ἀπώλεσεν.

κδ'. Ὡς δύσερι — δίδως ἑαυτὸν· ἄνθος γὰρ καὶ βαφὴ τοῖς καλοῖς· ἀλλ' αὐχμηρὸς — καλόν· ὁ μὲν γὰρ καλλωπισμὸς ἑταιρικὸν καὶ πᾶν δεῖ δυσχεραίνειν τὴν φαρμασσομένην εὐμορφίαν ὡς πανουργίας ἔγγυς, τὸ δὲ ἀκέραιον καὶ ἀνεπιβούλευτον μόνων ἴδιον τῶν αὐτὸ δεξαμένων τὸ κάλλος. οὕτω καὶ — εἰδῶν, ὅτι πᾶν ἀληθέστερον

3. ἢ βαφῆ. Jac. ad Im. 532. 4. δεῖ om. b. 5. μόνων. b. ib. τὸν αὐτὸ λεξάμενον. b. ib. πρῶον. b.

1. ἐνησχημόνει τῷ θυμῷ. h. 2. ὀργίζονται. 1, B. ὀργίζεται. 2, E. 3. καλὴ δὲ γυνή κ. μ. γελάσασα. p. ib. λυπεῖ. 1. μόνον λυπεῖ. 2, EB. 4. σκυθρωπότερος ἑαυτοῦ. R, γ, π. καὶ σκυθρ. ἑαυτ. 2, EB. (σκυθρωποτέρα ἑαυτῆς γενομένη. p.) ib. δὲ om. p. ib. τὸ πρόσωπον νεφέλη καλύπτεσθαι. 1. τοῦ προσώπου νεφέλην προβάλλεσθαι. 2, EB. 5. σκότος. 1. σκότος τοῦτο. 2, EB.

XXV. γυναικί θυμουμένη. R, γ, π, c. γυναικί. υβ, 2, EB.

7. χθές. 1. ἐχθές. 2, EB. 8. σου. R, γ, p, B. σοὶ. 2, E. ib. συγγέουσα. R, γ, π. συγγέασα. 5. ib. μὴ δὴ. 1, B. νῦν δὴ. 2, E. ib. ποίει et in mg. μετα. γ. ib. τὴν γνώμην. 1. σεαυτὴν. 2, E. ib. μὴ δὲ. R, γ, B. 9. σὺ γὰρ. p, u, B. ib. οὐδὲ — συννεφῆς om. ψ, a, γ, m. 10. ὅτε χαλεπαίνει. R, γ, π. ὅταν χαλεπαίνῃ. 5. 11. θαλ. ἠδεῖαν. p, u, B. θάλατταν. 5. ib. καὶ ἔρριψε τὸν αὐλόν. 1. καὶ τοὺς αὐλοὺς ἔρριψε. 2, EB. 12. συγγέαντα. R, γ, π, υβ. συγγέοντα. p, u. συγγέοντας. 5. 13. ἀγρίας. p, u. ib. κεντεῖν καὶ λυπεῖν. υβ. 14. ἄνθος δὲ. R, γ, π, B. ἄνθος γὰρ. p, u, υβ. ἄνθος. 2, E. ib. γυναικί. R, γ, π, B. γυναικός. 5. ib. μὴ φοβερά. 1. μηδὲ φοβ. 2, EB. 15. μὴ ἀποστε. μὴ ἀφ. 1, B. μηδὲ ἀπ. μηδὲ ἀφ. 2, E. ib. σώμασι. υβ. 16. εὐγ'. 2, E. ib. ἀπεστράφης. p, u, υβ, B.

XXVI. ἄλλῃ. R, γ, π, c. γυναικί. υβ, 2, EB.

18. με — σε. p, u, υβ. μοι — σε. ρ, ψ. 19. μηδὲ ἔτερον. υβ. ib. ἑαυτὴν. R, γ, π, B. σεαυτὴν. p, u. 21. κερ. ἐλθης. γ, π. ib. ἔπου. 1. ἔπου, γύναι. 2, EB.

XXVII. μειρακίω. C, EB.

22. δύσερι σοῦ. β. δυσίριστον. υβ. ib. ἀμελούμενον μὲν ἀνθεῖ. υβ.

26, 27 = 55, 57, 39 p. 941, 942, 930.

τῶν ὄσα τῇ φύσει θαρροῦντα καὶ τῆς τῶν γεωργῶν ὀλιγορίας μὴ χρῆζοντα· οὐχ ἔκπον ἀναβαίνεις, οὐκ ἐς καλαιστραφ ἀπαντᾶς, οὐχ ἥλιω δίδως σεαυτὸν, ἀλλ' ἀχμηρὸς περιεὶ καὶ θυπῶν καὶ σεαυτῷ μαχόμενος. ἐξηπάτησαι· καλὸς εἶ, κἄν μὴ θέλῃς, καὶ πάντας ἔλκεις τῷ λίαν ἀμελουμένῳ, ὡσπερ οἱ βότρως καὶ τὰ μῆλα καὶ εἴ τι ἄλλο αὐτόματον καλόν. οὕτω καὶ ὁ Ἀπόλλων ποιμένων ἦρα καὶ ἡ Ἀφροδίτη βουκόλων ἦρα καὶ ἀγροίκων καὶ ἡ Δημήτηρ τῶν τὰ ἀστεία οὐκ εἰδόντων. οὐδεὶς οὐδὲ ἀστέρης εἶδε κοσμουμένους οὐδὲ ὄρνιθας, οὐδὲ ἔκπους καλλωπιζομένους χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι λανθάνειν μηχανωμένους [τοῦ ζώου] τὸ γαῦρον.

κῆ. Τὴν καλὴν ἀπὸ τοῦ τρόπου δεῖ ποιεῖσθαι τῶν ἐραστῶν τὸν κατάλογον, οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους, καὶ γὰρ ξένος ἐπιεικῆς δύναται γενέσθαι καὶ πολλῆς κακός, ὅσα καὶ τοῦ φρονεῖν ἐγγυτέρως ἐστίν. ὁ μὲν οὖν ἐγγώριος οὐδὲν διαφέρει λίθαν καὶ παντὸς τοῦ μένουτος, ὃ τὸ ἐδραῖον ἀνάγκη πρόσσεστιν, ὁ δὲ ξένος ἔοικε τοῖς ὄξυτάτοις θεοῖς Ἥλιω καὶ ἀνέμοις καὶ ἄστροις καὶ Ἔρωτι, ὑφ' ὧν κἀγὼ πτηρὸς γενόμενος δεῦρο ἐλήλυθα κινήθεις προφάσει κρείττονι. μὴ μου τῆς ἐκείνης ὑπερίδης· οὐδὲ τὸν Πέλοπα ἢ Ἰπποδάμεια ἠτίμησε ξένον ὄντα καὶ βάρβαρον, οὐδὲ ἡ Ἑλένη τὸν δι' αὐτὴν παρόντα, οὐδὲ ἡ Φύλλις τὸν ἐκ θαλάττης . . . ., οὐδὲ ἡ Ἀνδρομέδα τὸν πρὸς αὐτὴν καταπτάντα. ἦδεσαν γὰρ, ὡς παρὰ μὲν τῶν ἐγγωρίων μίαν πόλιν λαμβάνουσι, παρὰ δὲ τῶν ξένων πολλὰς. καὶ μὴν κἀγὼ τοῦ ἔρωτος ξένος καὶ σὺ τοῦ κάλλους, οὐ γὰρ ἡμεῖς πρὸς αὐτὰ ἀπήλθομεν, ἀλλ' αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς κατῆλθε, καὶ τὴν παρουσίαν αὐτῶν δεδέρμεθα ἠδέως, ὡς τὴν τῶν ἄστρον οἱ πλείοντες, εἰ δ' ἐμοὶ τὸ ξένῳ εἶναι οὐ γίνεται πρὸς τὸν ἔρωτα ἐμποδῶν, μηδὲ σοὶ κώ-

τοῦ δεδολωμένου τὸ φύσει παρόν. οὐδεὶς — οὐδὲ λέοντας οὐδὲ ὄρνιθας — ἐλέφαντι ἢ ταινίαις λανθάνει λυμαινόμενος τοῦ ζ. τ. γ. καὶ τέχνη παραδιδοῖς — — τὸ ἄσκημα ἐπανορθοῦσθαι τῆς φύσεως τὰ λείποντα.

κῆ. Τὴν καλὴν — ξένων πολλὰς· εἰ δὲ δοκεῖ, φέρε, ἐπὶ συνθήκαις γενέσθαι τὸ πρῶγμα· ἢ ἀμφοτέροις μὲν ὡμεν, ἢ μετ' ἀλλήλων ἐκείσε ἀπέλθωμεν. οὐ δέχη τοῦτο· γινώθι οὖν, ὡς γενέσθαι μὲν ἰχθὺς ξένος οὐκ ἀνέχεται, χαίρει δὲ μεταβολαῖς τῆς γῆς οὐσης μιᾶς. τί γὰρ ἄλλο αἱ πατρίδες ἢ μέτρα δειλὰ ἀγεννῶν νομοθετῶν ὄροις καὶ πύλαις διαγραφρόντων τὰ οἰκεία, ἵνα ταῖς εὐνοίαις στενοχωρῶμεθα ὑπερβαίνειν ὀκνοῦντες τὸ πινάκιον τῆς χωροφιλίας; καὶ μὴν — ἔκτισιν. εἴ τις ἀποκλείει καὶ ξένον πυρὸς ἐναῦσαι θέλοντα, ἀλλὰ τὸ καρόμενον σβέσαι; μὴ λακωνίξει — ἔχει.

1. παραδιδοῖς. b. 2. ἐὰν ἀνορθοῦσθαι τῇ φύσει ὡς τὰ λ. b. In h haec sunt: ἀμελούμενόν σοι τὸ κάλλος μᾶλλον — θαρροῦντα τῆς τῶν γ. ὁ. οὐ χρῆζοντα. τὴν φαρμασομένην εὐμορφίαν δυσχεραίνειν χρῆ ὡς πανουργίας ἐργὸς καὶ κοινῆ, τὸ δὲ ἀκέραιον καὶ ἀνεπιβούλευτον κάλλος μόνων ἴδιον τῶν αὐτὸ δεξαμένων, οὕτω γὰρ Ἀπόλλων μὲν ποιμένων ἦρα, Ἀφροδίτη δὲ βουκόλων, Δημήτηρ δὲ ἀγροίκων. οὐδεὶς ἀστέρης εἶδε κοσμουμένους, οὐδὲ λέοντας οὐδὲ ὄρνιθας.

3. συνθήκαις. b. 5. δὲ om. b. ib. ἀγεννῶν. o. 6. διαγράφονται. b. ib. στενοχωροῦμεθα. b. 7. An: μὴ τις — σβέσαι; ib. πυρὸς οὐκ ἐναῦσαι. o. rectius B: πῦρ οὐκ ἐναῦσαι.

1. θαρροῦντα τῇ δ' αἰε φροντίζοντα μηδέν, τῆς δὲ τῶν — χρῆζοντα. b cum erasione post ultimam vocem. ὀλιγορίας μὴ φροντίζοντα couj. B. μὴ χρῆζοντα. 1, B. οὐ χρῆζ. 2, E. ib. ἐπιμειλείας. p in mg. recepit B. 3. ἐαυτὸν. φ, ψ. ib. ἀλλὰ. R, γ, π. ib. περιεὶ. 1. παρήγ. φ. παρήγ. ψ. περιεὶς. ζ. ib. καὶ θυπῶν om. 2, E. 3. ἐξηπάτησαι om. p, u. ἐξηπάτησαι. π. ἀλλὰ γὰρ καλὸς. p, u. 4. οἱ om. υβ. ib. βότρως. 2, E. ib. καὶ om. p. ib. οὕτως καὶ Ἀπ. b. 5. ἡ Ἀφρ. 1, B. Ἀφρ. 2, E. ib. βουκόλων ἦρα καὶ ἀγρ. 1, β. βοσκ. καὶ ῥέα ἀγρ. (ἀεαγοίκων. φ.) 2, EB. ib. καὶ Δημ. 2, E. ἀστεία. 1. ἄστη. 2, EB. 6. εἶδε. 1, β, B. οἶδε. 2, E. ib. οὐδὲ. 1. ὁ δὲ. 2, EB. ib. καλλωπιζόμενος. p, β. καλλωπίζων. b, 2, EB. 7. ἐλέφαντας. R, γ, π. ib. λανθάνειν μηχανωμένους. 1, β. λανθάνει λυμαινόμενος. b, 2, EB.

XXVIII. γυναῖα τινί. R, γ, π, c. γυναίκα. υβ, 2, EB.

8. ποιεῖσθαι τῶν ἐραστῶν. R, γ, τῶν ἐραστῶν ποιεῖσθαι. ζ. 9. καλὸς. γ, ψ. 10. γένουτος. γ. ib. ᾧ. 1, b, B. ᾧ. 2, E. 11. ἀνέμῳ. p, γ et Ἀνέμῳ. B. 12. κρείττονι. γ, B. κρείσσονι. ζ. ib. τῆς ἐκείνης. 1, b. τὴν ἐκείνην. γ, 2, EB. 13. οὕτω. b. ib. οὐδὲ τὸν Πέλ. 1. οὐδὲ γὰρ τὸν Πέλ. γ, 2, EB. ib. ἡ Ἰπποδ. p, γ, o, B. ib. om. ἡ. ζ. ib. Ἰπποδάμη. R, γ, π. ib. ἠτίμησε. p, π, γ. 14. Φύλις. γ. Φυλὶς. γ. ib. Φύλ. τὸν πρὸς αὐτὴν καταπτάντα. med. om. γ. ib. Deest participium, e. g. ἐβάντα. 16. αὐτὰ. 1, γ, B. ταῦτα. 2, E. 17. δεδιδάγμεθα. γ. 18. πλείοντες. γ. ib. εἰ δ' ἐμοί. R, γ, γ, B. εἰ δὲ ἐμοί. π. εἰ δὲ μοί. 2, E. ib. τῷ. π. ib. ξένοι. γ. ib. μὴ γίνεται. γ. μὴ γίνεται. p. ib. ἐκποδῶν. p, π.

λυμα ἔστω πρὸς τὸ συνεῖναι τοῖς ἐρωσιν. ταχὺ γ' ἂν φηγάδα εἴλου νυμφίον, ὥσπερ Ἄδραστος τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Τυδέα, οὓς γαμβρούς ἐποιήσατο ἐπὶ τῆς βασιλείας τὴν ἔκτισιν. μὴ λακωνίξει, ὃ γύναι, μηδὲ μιμοῦ τὸν Λυκούργον, ξηνηλασίαν γὰρ ἔρωσ οὐκ ἔχει.

κδ'. Τὰ μὲν σὰ ὄμματα φιλω, τὰ δὲ ἐμὰ οὐ φιλω, τοῖς μὲν γὰρ σύνεσιν πολλὴν συνέγνωκα, τοῖς δὲ δεινὴν περιεργίαν· ἀναίσχυντά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ κρύπτειν οὐδὲν δυνάμενα ἂν ἐώρακεν ἄπαξ. οὐκ ἀφέστηκεν οὐν μου τῆς ψυχῆς λέγοντα· οὐκ εἶδες τὴν εὐκομον, τὴν εὐπρόσωπον; ἦκε, ἀνάβηθι, ἀλλὰ καὶ κλαῦσον καὶ γράψον καὶ δεήθητι." ἡ δὲ εὐ μάλα πείθεται, παρακούειν μὴ δυναμένη λήγων δορυφόρων, καὶ γὰρ μὴ βουλομένην σύρουσιν ἔξω καὶ βιάζονται ὅσα αὐτοὶ προλαβόντες ἐπήνεσαν. ἀμέλει πρὶν ἔρωτα ἐς γῆν καταπτῆναι μόνον τὸν ἥλιον ἡκίστατο καλὸν ἢ ψυχὴ καὶ τοῦτο αὐτῆς τὸ θέαμα καὶ θαῦμα ἦν, γευσάμενη δὲ ὄρας ἀνθρωπίνης ἔκαμε καὶ τῆς σπουδῆς ἐκείνης κατέπεσεν, ἐς δὲ θητεῖαν μετήχθη πικράν.

λ'. Τὸ μὲν ἔργον ἔν, ἂν τε ἐπὶ ἀνδρὸς ἂν τε ἐπὶ μοιχοῦ γένηται, τὸ δὲ τῷ κινδύνῳ σφαλερότερον τῇ χάριτι μείζον· οὐχ οὕτω γὰρ εὐφραίνει τὸ φανερὸν τῆς ἐξουσίας ὡς τὸ ἀπόρητον τῆς ἡδονῆς, πᾶν δὲ τεκνυότερον τὸ κεκλεμμένον. οὕτω καὶ Ποσειδῶν ὑπήλθε πορφύρω κύματι καὶ βολὴν Ζεὺς καὶ χρυσῷ ὕδατι καὶ δράκοντι καὶ ἄλλοις προκαλύμμασιν, ἀφ' ὧν Διόνυσος καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἡρακλῆς καὶ οἱ ἐκ μοιχείας θεοί. λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ τὴν Ἥραν ἰδεῖν αὐτὸν τότε ἡδέως· ὅτε αὐτῇ συνῆει λάθρα, τὴν γὰρ ἀνδρὸς ἐξουσίαν μετέδθηκεν ἐς κλοπὴν μοιχείας.

λα'. Ὁ μοιχὸς καὶ πείσας σφαλερώτατον ἀνάλωμα καὶ ὀδυνηρὸν μὴ τυγχάνων, τῆς μὲν γὰρ εὐπραγίας κίνδυνος ὁ νόμος, τῆς δὲ λύπης μισθὸς ὁ ἔρωσ. φοβεῖσθαι δὲ ἄμεινον τυχόντα ἂν βούλεται τις ἢ ἀνιάσθαι ἀμελούμενον.

λβ'. Τὰ μὲν ὄμματα σου διαυγέστερα τῶν ἐκπωμάτων, ὡς δύνασθαι δι' αὐτῶν καὶ τὴν φυ-

κδ'. Τὰ μὲν — πικράν, ἧς ἔργα θυραυλικὰ καὶ χαμαικοιτίαι καὶ ἡ πρὸς θάλαπος καὶ χειμῶνα ἀντίταξις καὶ „ἦ μ' ἀνάειρ ἢ ἐγὼ σε“ πρὸς τὸν ἀντεραστὴν μάχη. τούτων δὲ εἰ πάντων οὐ τὸ φάρμακον ἔργου ἐφημέρου ποιήματα ἀνάματα καὶ βραχείας σώματος ἡδονῆς μνήμη ἀντιλαβοῦσα ἀγῆρω· ἃ μὲν γὰρ δώσεις, κοινὰ καὶ ἴδια τοῦ θηλέος παντός, ἃ δὲ κτήση ἀντὶ τούτων οὐδ' ἂν εἴποιμι, ὅσα· εὐνοια καὶ μνήμη καὶ νίξ, ἀφ' ὧν καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ γίγνεται.

1. θυραυλία. B ex Ruhnck. ad Tim. 145. 2. ἔργω ἐφημέρω εὐ ποιήσασα. ρ. 3. βραχεία σώμ. ἡδονῆ. ρ. 4. οὐδ' C. οὐτ'. EB.

1. πρὸς om. p, B. ib. συνεῖναι. v. συνιέναι. ζ. ib. τοῖς ἐρωσιν. 1. τῶν ἐρώτων. γ. τῶν ἐρώτων. 2, EB. ib. ταχὺ γ' ἂν. R, γ, p, 2. ταχὺ γὰρ. π. ταχὺ γὰρ ἂν. γ. ib. φηγάδα. (sic). γ. ib. εἴλου. 2. 2. τὴν ἔκτισιν om. γ. τὴν om. 2, E. 3. ξηνηλάτας. p. ib. ξ. γὰρ. 1, β, B. γὰρ om. 2, E.

XXIX. γυναικὶ πόρνη. R, γ, π, c. γυναικί. υβ, 2, EB.

4. τὰ δὲ ἐμὰ. R, γ, v. τὰ δὲ ἐμαυτοῦ. ζ. ib. οὐ φιλω. R, γ, v, π, p, B. μισῶ. γ, 2, E. 5. ἔγνωκα. γ. ib. εἶα. γ. 6. οὐκ. R, γ, v, γ. γοῦν. ζ. ib. τῆς ψυχῆς. R, γ, v, γ. τῇ ψυχῇ. ζ. ib. εὐκομον. γ. 7. ἦκεν. v. ib. κλαῦσον καὶ γράψον. 1, γ, B. γράψον καὶ κλαῦσον. ζ. ib. εἰ δὲ. γ. ib. πείθεται, πείθεται δὲ. 2, E. 8. οὐ δυναμένη. γ. ib. δορυφορίας. p. ib. βιάζονται. R, γ, v. βιάζονται φρονεῖν. ζ. 9. εἰς αὐτήν. o. ib. καλὸν ἢ ψυχῇ. 1, γ, B. ἢ ψ. καλὸν. 2, E. 10. θέμα. γ. ib. ἔκαμε καὶ. R, γ, p, B. ἔκαμε. γ. ἐκ μὲν. 2, E. 11. μετήχθη. 1, E. ὑπήχθη. 2, E.

XXX. ἐτέρα. R, γ, π, c. γυναικί. v, γ, υβ. γυναικὶ ὑπάνδρω. 2, EB.

12. ἔργον ἀνανεῦσάν τε. γ. ib. ἄντε — ἂν τε. R, γ. ἂν τ' — ἀντ'. ζ. ib. μετὰ μοιχοῦ. γ. 13. οὐχ οὕτως γὰρ εὐφραίνει τὸ φ. 1, B. οὐ γὰρ οὕτως τὸ φ. εὐφραίνει. 2, E. 15. καὶ βολὴ Ζεὺς καὶ χρυσῷ ὕδατι. R, γ, v, π. καὶ Ζεὺς χρυσῷ ὕδατι καὶ βολί. p, γ, 2, B. ib. καὶ ὁ Ἄπ. γ. 16. καὶ οἱ. R, γ, π, p. οἱ. γ, 2, EB. ib. λέγει δὲ. γ. ib. τότε αὐτόν. γ. ib. συνῆει αὐτῇ. γ. 17. μετέβαλεν. γ.

XXXI. πόρνη γυναικί. R, γ, π, c. γυναικί. υβ, γ, 2. EB.

18. πῆσας. γ. ib. σφαλερώτερον. R, γ, v, π.

XXXII. γυναικὶ καπηλίδι. R, γ, v, π, c, γ. τῇ αὐτῇ. 2, E.

29, 30, 31 = 53, 58, 60. p. 940, 942, 943.

πῶν ἰδεῖν, τὸ δὲ τῶν παρειῶν ἐρύθημα εὐχρον ὑπὲρ αὐτὸν τὸν οἶνον, τὸ δὲ λινοῦν τοῦτο χι-
τῶνιον ἀντιλάμπει ταῖς παρειαῖς, τὰ δὲ χεῖλη βέβαπται πῶ ῥόδων αἵματι, καὶ μοι δοκεῖς καὶ τὸ
ὑδωρ φέρειν ὡς ἀπὸ πηγῶν τῶν ὀμμάτων καὶ διὰ τοῦτο εἶναι νυμφῶν μιᾶ. πόσους ἰστῆς ἐπειγο-
μένους; πόσους κατέχεις παρατρέχοντας; πόσους μὴ φθνεγξαμένη καλεῖς; ἐγὼ πρῶτος, ἐπειδὴν ἴδω
σε, διψῶ καὶ ἴσταμαι μὴ θέλων, τὸ ἔκπωμα κατέχων· τὸ μὲν οὐ προσάγω τοῖς χεῖλεσι, σοῦ δ' οἶδα
πίνων.

λγ'. Ἐξ ὑέλου μὲν τὰ ἐκπώματα, αἱ δὲ σαὶ χεῖρες ἀργυρᾶ αὐτὰ ποιούσι καὶ χρυσᾶ, ὡς καὶ τού-
τοις τὸ βλέπειν ὑγρῶς παρὰ τῶν σῶν ὀμμάτων εἶναι· ὥστε ἐκεῖνα μὲν κατάθου καὶ χαίρειν ἕα τὰ
τε ἄλλα καὶ διὰ τὸν ἐν τῷ σφαλερῷ τῆς ὕλης φόβον, ἐμοὶ δὲ μόνους πρόπινε τοῖς ὀμμασιν, ὧν
καὶ ὁ Ζεὺς γευσάμενος καλὸν οἰνοχόον παρεστήσατο. εἰ δὲ βούλει, τὸν μὲν οἶνον μὴ παραπόλλυε,¹⁰
μόνου δὲ ἐμβαλοῦσα ὕδατος καὶ τοῖς χεῖλεσι προσφέρουσα πλήρου φιλημάτων τὸ ἔκπωμα καὶ οὐ-
τως δίδου τοῖς δεομένοις. ἔστι γὰρ ἀνέραστος οὐδεὶς οὕτως, ὡς ποθεῖν ἔτι τὴν Διονύσου χάρι-
μετὰ τὰς τῆς Ἀφροδίτης ἀμπέλους.

λδ'. Οὐκ οἶδα, τί σου μᾶλλον ἐπαινέσω· τὴν κεφαλήν; ἀλλ' ὦ τῶν ὀμμάτων. τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς; ἀλλ' ὦ τῶν παρειῶν. τὰς παρειάς; ἀλλὰ τὰ χεῖλη με ἐπάγεται καὶ δεινῶς κέται κεκλεισμένα¹⁵
μὲν δι' εὐκοσμίαν, ἀνοιχθέντα δὲ δι' εὐωδίαν.

λέ'. Ἡ Δανάη χρυσὸν ἐλάμβανεν, ἡ Λήδα ὄρνιθας, ἡ Εὐρώπη τὰ ἐξ ἀγέλης, ἡ Ἀντιόπη
ἴσα ὄρεια, ἡ Ἀμυμώνη ὄσα θαλάττια, οἱ δὲ ποιηταὶ τὰ δῶρα μύθους ἐποίησαν παράγοντες τὴν
ἐλήθειαν ψυχαγωγία ψευσμάτων. λάβε, λάβε καὶ σὺ τὸν ἀκκισμὸν ἀφελούσα τοῦ μεγαλογνώμονος
καὶ τὴν εἰρωνεῖαν ἀφείσα τοῦ σώφρονος, ἵνα κἀγὼ Ζεὺς γένωμαι καὶ Ποσειδῶν, διδοὺς μὲν ἄ²⁰
θέλεις, ἄ δὲ θέλω λαμβάνων.

λγ'. Ἐξ ἰέλου — ὀμμάτων εἶναι. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον τὸ διείδες, καδάπερ τῶν ὑδάτων τοῖς
ἰσθημοῖσι, τὰ δὲ ἐν τοῖς προσώποις ἐκπώματα τῆ τε ἄλλῃ ἰγρότητι εὐφραίνειν ἔοικε καὶ τῆ συνέσει τῶν φιλημά-
των. ὥστ' ἐκεῖνα — ἀμπέλους.

λδ'. Οὐκ οἶδα — εὐωδίαν· εἰ δὲ καὶ ἀποδύση, ἀστράπτειν τὰ ἔνδοξοι οἶμαι· Φειδία καὶ Λύσιππε καὶ Πολύ-
κλειτε, ὡς ταχέως ἐπαύσαθε· οὐ γὰρ ἂν πρὸ τούτου τι ἀγαλμα ἄλλο ἐποιήσατε. εὐ μὲν ἔχεις τῆς χειρὸς ἐξόχως,⁵
εὐ δὲ τῆς τῶν στέρνων εὐρύτητος, εὐ δὲ τοῦ περὶ τὴν γαστέρα ῥυθμοῦ. τὰ δὲ ἄλλα οὐκ οἶδα, πῶς εἶπω. μάχεται
τὸ κῆλλος καὶ τοῦ Πριαμίδου δικαστοῦ. φεῦ, γένωμαι τίς; ταῦτ' ἐπαινέσω; καὶ μὴν ἐκεῖνα ἀμείνονα. ἐκείνοις
δὲ τὴν κρίσιν; καὶ μὴν ἠνθῆλκει με ταῦτα. ἐπίτρεψον ἄψασθαι καὶ ἀποφαίνομαι.

2. βεβ. πῶ ῥόδων. R, r, v, π, p. βεβ. ῥόδων. γ. βεβ. πῶ τῶν ῥόδων. 2, EB. ib. δοκεῖ p, γ. δοκῆς. ψ. δοκ. τὸ. 2, E.
3. φέρειν et corr. φέρεσθαι. rec. m. p. ib. νυμφῶν σε μίαν. v. 4. μὴ om. 2, e. 5. καὶ τὸ ἔκπ. 2, EB. ib. κατέ-
ζειν. R, r, v, π. ib. καὶ τὸ. 2, E. ib. προσάγων. R, r, v, π.

XXXIII. τῆ αὐτῆ. R, r, v, π, c, γ, 2, EB. γυναικί. υβ.

7. θέλης. p. ubi corr. ὑέλου et a suprasc. v. ib. σαὶ om. 1. ib. ἀργυρᾶ — χρυσᾶ. 1, γ. ἀργυρον — χρυσόν. 2, EB.
ib. ταῦτα ποιούσι γ. ποιούσιν αὐτὰ. p. ib. καὶ ante τούτοις om. 1. 8. ὀμμάτων. o. ib. ὥστε. R, r, v, π, γ. ὥστ'. 5.
ib. μὴν. r. ib. κατέθου. γ. ib. καὶ om. γ. 9. πρόπινε. π, γ. 10. μὴ om. R, r, π. ib. παραπόλλυε. γ. 11. μόνον. π.
ib. ἐμβαλοῦσα (sic). φ. ib. οὕτως δίδου. R, r, v, γ et p ex corr. δίδου. 5. 12. ἀν. οὐδεὶς, ὡς. 1, γ. ἀν. οὐδεὶς οὕτως.
ὡς. 2, EB. ib. τὰς τῆς. 1, B. τὰς. γ, 2, E. τὰς ἀμπ. τῆς Ἀφρ. v.

XXXIV. γυναικί πόρνη. R, r, π, c. γυναικί. υβ, γ, 2. τῆ αὐτῆ. EB.

14. ἀλλ' ὦ. v, p, γ, B. ἀλλ' ὦ. R, r, π. ἀλλὰ ὦ. 2, E. 15. Ἄν κέτι? ib. κεκλειμένα. γ altero loco. 16. ἀνοι-
χθέντα. p, B. ἀνεαχθέντα. 5.

XXXV. τῆ αὐτῆ. R, r, π, c. Inscr. om. v. γυναικί. υβ, γ, 2, EB.

17. Λίδα. 1. ib. ὄρνιθα. o. 18. ὄσα θαλάττια. R, r, v, π. ὄσα θαλάττια. 2. θαλάττιαν. p, γ. τὰ ἐν θαλάττῃ. EB.
ib. δῶρα θεοῦς. J ad Imag. 441. 19. ψυχαγωγίαν. R, r, v, π. ib. alterum λάβε om. p, γ. 20. τοῦ μ. — εἰρωνεῖαν
om. a, g, m. ib. εἰρωνεῖαν. o. ib. καὶ Ποσ. om. p, γ.

λζ'. Μὴ ὑποδήσῃ ποτέ, μηδὲ κρύψῃς τὰ σφυρὰ ἐφευσμένοις καὶ δολεροῖς δέρμασιν, ἃν ἀπα-
 τηλὸν τὸ κάλλος ἐν τῇ βαφῇ. εἰ μὲν γὰρ λευκὸν φοροῖς, συγχεῖς τὴν τῶν ποδῶν λευκότητα, τὸ
 γὰρ ὅμοιον ἐν τῷ ὁμοίῳ οὐ φαίνεται, εἰ δὲ ὑακίνθινον, τῷ μέλανι λυπεῖς, εἰ δὲ φοινικοβαφῇ, φο-
 βος, ὡς ῥέοντος ἐκείθεν ποθεν αἵματος. εἰ δὲ σου καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐφαίνετο, καὶ πολὺ κρείτ-
 5 των ἂν ἦς, ἐμπίπτουσα ὄλη ταῖς τῶν ὀρώντων θήραις. ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων μερῶν ποιοῦ τινα, εἰ
 θέλεις, φειδῶ καὶ μήτε σκέπῃς αὐτοῖς φθονήσῃς, μήτε προβλημάτων τῶν ἀναγκαίων, τοὺς δὲ πο-
 δας κατάλιπε γυμνοὺς ὡς δειρῆν, ὡς παρειάς, ὡς κόμας, ὡς καὶ ῥίνα καὶ ὄμματα, ὅπου μὲν γὰρ
 ἡμαρτήθη τῇ φύσει, σοφισμάτων δεῖ πρὸς τὴν βλάβην, ἵνα κρύψῃ τὸ ἐλλιπὲς ἢ τέχνη, ὅπου δὲ
 ἀρκεῖ τὸ κάλλος ἐπιδείξει οικεῖα, περιττὰ τὰ φάρμακα. θάρσῃσον σεαυτῇ καὶ πίστευσον τοῖς ποδῶν
 10 τούτων φείσεται καὶ πῦρ, τούτων καὶ θάλαττα, κἄν ποταμὸν θελήσῃς περᾶσαι, στήσεται, κἄν
 κρημνοὺς ὑπερβῆναι, λειμῶνας δόξεις πατεῖν. οὕτω καὶ τὴν Θέτιν ἀργυρόπεξαν εἶπεν ὁ πάσας
 ἀκριβῶς εἰδὼς τὰς κάλλους ὑπεροχάς, οὕτω καὶ τὴν Ἀφροδίτην γράφουσιν οἱ ζωγράφοι τὴν ἀνα-
 σχοῦσαν ἐκ τῆς θαλάττης. μὴ βασάνιζε, ᾧ καλή, τῷ πόδε, μηδὲ κρύπτει οὐδὲν ἔχοντας τοῦ λαθεῖν
 ἄξιον, ἀλλὰ βάδιζε μαλακῶς καὶ κατάλιπε σεαυτῆς ἕγνος, ὡς μέλλουσά τι χαρίζεσθαι καὶ τῇ γῇ.

15 λζ'. Ὁ Μῶμος τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ἔφη τῆς Ἀφροδίτης αἰτιάσασθαι, τί γὰρ ἂν καὶ ἐμέ-
 ψατο; ἔν δὲ μόνον δυσχεραίνειν ἔφη, ὅτι τρύζοι αὐτῆς τὸ ὑπόδημα καὶ λίαν εἴη λάλον καὶ τῷ
 φόφῳ ὄχληρόν, εἰ δὲ ἀνυπόδετος ἐβάδιζεν, ὥσπερ ἀνέσχεεν ἐκ τῆς θαλάττης, οὐκ ἂν ποτε ἠπό-
 ρησε σκαμμάτων οὐδὲ κωμωδίας ὁ ἀλιτήριος, καὶ μοι δοκεῖ μηδὲ μοιχευομένη διὰ τοῦτο μόνον λα-
 θεῖν, ὅτι πάντα ὁ Ἥφαιστος ἔγνω τὰ κεκρυμμένα, τοῦ σανδαλίου διαβαλόντος. ταῦτα μὲν ἡμῖν ὁ
 20 μῦθος, σὺ δὲ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἔοικας βουλεύεσθαι ἄμεινον χρωμένη τοῖς ποσίν, ὡς ἐτέχθης καὶ
 φεύγουσα τοῦ Μῶμου τὰ ἐγκλήματα. ᾧ ἄδετοι πόδες, ᾧ κάλλος ἐλεύθερον, ᾧ τρισευδαίμων ἐγὼ
 καὶ μακάριος, ἐὰν πατῇ με.

λη'. Ὁ τοῖς ἄλλοις ἐπίρρητον δοκεῖ καὶ μέμφεως ἄξιον, ὅτι ἀναίσχυντος εἶ καὶ θρασεῖα καὶ εὐκολος,

λς'. Μὴ ὑποδήσῃ — ἐκ τῆς θαλάττης. οὕτω καὶ τὰς Λευκιππίδας. ἐτόιμους ἔχε τοῖς πόδας τοῖς βουλομέ-
 νοις φιλεῖν καὶ μηδὲ χρυσοῦ δέου. μισῶ τὰς πῆδας, ἃν ἡ πολυτέλεια τιμωρῆται· διαφέρει δὲ ἡ χρυσοῦ τινα ἢ σι-
 δήρῳ δεδέσθαι; πλὴν εἰ μὴ τούτου ἐκείνο καὶ κάλλιον, ὅτι μετ' εἰφροσύνης ἀνιᾶ.

λη'. Ὁ τοῖς — τῶν ἔκτων θαυμάζομεν τοῖς αὐτῶν συνιέντας καὶ λεόντων τοῖς φρονήματι χρωμένους — πολὺ κρείτ-

XXXVI. γυναικὶ ἐτέρῃ. R, γ, π, c, γυναικί. υβ, γ, 2. τῇ αὐτῇ. v, EB.

1. μὴ δὲ. B ex C. 2. εἰ μὲν γε. 2, γ et ante corr. p. ib. λευκοφοροῖς. γ, π. λευκὰ φοροῖς. R, v, B. λευκὸν
 φοροῖς. γ. 3. οὐ φαίνεται. R, γ, v, π, γ, 2, E. μαφαίνεται. p, B. ib. εἰ δὲ ὑακ. — λυπεῖς om. R, γ, v, π. ib. ῥίνα
 θον. p, γ, B. ib. τὸ μέλαν λυπεῖ et γρ. τῷ μ. λ. p. ib. φοινικοβαφῇ. 1, γ, B. φοινικοβαφές. 2, E. ib. φοβίς
 2, E. 4. εἶθε. 2, E. ib. τὰ ἄλλα. γ, B. τᾶλλα. ζ. ib. καὶ — κρείττων om. π. ib. κρείττων ἂν ἦν. γ et suprasc. in
 p. 5. ὄλη om. π. ib. θήραις. R, γ, v, π, B. θύραις. ζ. ib. ὀρών. R, γ, π. ὀρών. v. 6. φειδῶν. γ. ib. μὴ τῆς
 σκέπῃς. γ, 2, E. ib. φθονήσῃς. 1, B. φθόνει. 2, E. ib. μὴ δὲ. γ. ib. προβλημάτων. 1, B. περιβλημάτων. 2, E.
 ib. τῶν om. γ. 7. κατάλιπε. 1, B. κατάλιπε. 2, E. ib. ὡς ἐφοιμένα. v, ρ. ὡς ἐφοιμένα. ζ. Sc. ὡς καὶ ῥίνα καὶ ὄμ-
 ματα. B malit ὡς ῥίνα, ὡς ὄμματα. ib. γὰρ τι ἡμαρτήθη. γ, 2, EB; γὰρ ἡμαρτήθη om. π. 9. ἐπιδείξει οικεῖα. 1, B.
 ἐπίδειξιν οικεῖα. v. εἰς ἐπίδειξιν οικεῖαν. 2, E. ib. θάρσῃσον. o. 10. φείσεται. p. ib. θάλαττα. v. ib. θελήσῃς. 1, B.
 θέλης. γ, 2, E. 11. λειμῶνα. p. ib. οὕτω. 1, B. οὕτως. 2, E. 12. τὰς κάλλους. C. τοῦ κάλλ. E. τὰς τοῦ κάλλ. B.
 ib. οὕτω. 1, B. οὕτως. 2, E. 13. θαλάσσης. p, γ. 14. κατάλιπε. 1. ib. χαρίζεσθαι καὶ τῇ γῇ. 1, B. καὶ τῇ ἢ
 χαρίζεσθαι. 2, E.

XXXVII. τῇ αὐτῇ. R, γ, v, π, c, γ, 2, EB. γυναικί. υβ.

15. μέμψατο. U, o. μέμψατο. v. μέμψετο. π, c. 16. δυσχαίρενιν. π, c. ib. αὐτῇ. p. ib. λίαν om. R, γ, v,
 π, c. ib. λάλον εἴη. R, γ, π, c. ib. λάλον εἴη λίαν. p, γ. 17. ἀνυπόδετος. 1, B. ἀνυπόδητος. v ex corr. 2, E. ib. ἀνι-
 σχεν. o. ib. ἠπόρησε. C, B. εἰπορίσαι. E. εὐπορήσαι. Lob. ad Phryg. 596. 18. ἀλλοτρίου. R, γ, v, π, c, γ. ἀλλο-
 τρίας. p. ib. μοιχευομένην. 1. μοιχευομένην. 2, EB. An μοι δοκᾷ μηδὲ μοιχευομένην? 19. διαβαλόντος. 1, B. δια-
 βάλλοντος. 2, E. 20. εὐ δὲ. γ. ib. ἐτάχθης. 1, e, B. ἐτάχης. γ. ἐτάχθησαν. 2. ἐτέχθης. Benl. et inde o. 22. πατῇ
 με. 1, B. πατήσητέ με. 2, E.

XXXVIII. τῇ αὐτῇ. R, γ, v, π, c. γυναικί πόρην. 2, EB. πόρην. γ, υβ.

23. ὁ — ἐπίρρητον om. R, γ, v, π, c et p. pr. m. ib. θρασεῖς. c.

τοῦτο μάλιστα ἐγὼ σου φιλῶ. καὶ γὰρ ἴππους θαυμάζομεν τοὺς φρόνηματι χρωμένους καὶ ὄρνιθας τοὺς μὴ νεύοντας κάτω. οὐδὲν οὖν οὐδὲ σὺ καινὸν ποιεῖς, εἰ γυνή οὐσα πολλῶν ἄρα κρατοῦσα ὑψηλὸν τε ὄρα καὶ μετέωρον βαδίσεις, εἴπερ τις ἐστὶ καὶ κάλλους ἀκρόπολις πολὺ κρείττων τῶν βασιλείων. μισθώματα λαμβάνεις· καὶ γὰρ ἡ Δανάη χρυσόν. καὶ στεφάνους δέχῃ· τοῦτο μὲν καὶ Ἄρτεμις ἢ παρθένος. καὶ γεωργοῖς παρέχεις σεαυτήν· ἢ δὲ Ἑλένη καὶ ποιμέσι καὶ κιθαρωδοῖς· 5 μὴδὲ δούλων καταφρονήσης, ἵνα κἂν διὰ σὲ δοκῶσιν ἐλεύθεροι, ἀλλὰ μὴδὲ ναυτῶν· ταχέως μὲν ἀπίασιν, ἀλλ' ὁ Ἰάσων οὐκ ἄτιμος ὁ πρῶτος κατατολήσας θαλάττης· οὔτε γὰρ πῦρ θερμὸν οὔτως ὡς σου τὸ ἄσθμα, οὔτε ἀνὸς ἦδὲ ἄκουσμα οὔτως, ὡς τὰ σὰ ῥήματα.

λδ'. Μὴδὲ γράφειν φυγάδα ἀνέξῃ; ἀλλ' ἐπίνευε φιλοῦσιν. ἔφευγε καὶ Ἀριστείδης, ἀλλ' ἐπανήρχετο, καὶ Ξενοφῶν, ἀλλ' οὐ δικαίως, ἔφευγε καὶ Θεμιστοκλῆς, ἀλλ' ἐτιμᾶτο καὶ παρὰ βαρβά- 10 ροις, καὶ Ἀλκιβιάδης, ἀλλὰ καὶ παρετείχιζε τὰς Ἀθήνας, καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' ὁ φθόνος αἴτιος. φεύγει καὶ θάλαττα, ὅταν ὑφ' ἡλίῳ ἐλαύνηται, καὶ ὁ ἥλιος, ὅταν νύξ καταλαμβάνῃ. φεύγει καὶ μετόπισθον χειμῶνος προσελθόντος καὶ χειμῶν ἄπεισιν ἔαρος διώκοντος, καὶ συνελόντα εἰπεῖν αἱ τῶν πρεσβυτέρων καιρῶν ἐπιδημία τῶν νεωτέρων καιρῶν εἰσὶ φυγάδες. ἐδέξαντο καὶ Ἀθηναῖοι Δῆμητραν φεύγουσαν καὶ Διόνυσον μετοικοῦντα καὶ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἀλωμένους, ὅτε καὶ 15 τὸν Ἑλέου ἐστήσαντο βωμόν, ὡς τρισκαιοδέκατον θεοῦ, οὐκ οἴνου σπένδοντες αὐτῷ, ἀλλὰ δακρύων. ἀνάστησον καὶ σὺ τὸν βωμόν καὶ κακῶς πράττοντα ἐλέησον ἀνθρώπων, μὴ δις γένωμαι φυγάς καὶ τῆς πατρίδος στέρηθῆς καὶ τοῦ πρὸς σὲ ἔρωτος σφαλῆς· ἐὰν γὰρ ἐθειλήσης, κατελήλυθα.

των τῶν βασιλέων, εἰ γε ἡμᾶς μὲν φιλοῦμεν, ἐκείνους δὲ φοβούμεθα. μισθώματα λαμβάνεις — κιθαρωδοῖς χαρίζῃ· οὐ μέλλεις πρὸς τὸν Ἀπόλλω βλέπουσα; σὺ δὲ μὴδ' αὐλητῶν ἀπόσχου, καὶ γὰρ Μουσῶν ἡ τέχνη, μὴδὲ δούλων — ἐλεύθερον. μὴδὲ τῶν ἀμφὶ κνηγέσια καὶ θήρας ἐχόντων αἰσχύνεσθαι τὴν Ἀφροδίτην, ὡς καλή· μὴδὲ ναυτῶν — θαλάττης· ἀλλὰ μὴδὲ τῶν μισθοῦ στρατευομένων· ἀποδοε δὲ τούτους τοὺς ὑπερηφάνους. πένησι μὲν γὰρ μὴδὲ ἀντίπληξ ποτιέ· ἀκούουσιν αὐτῶν οἱ θεοί. τὸν μὲν γέροντα τίμησον διὰ τὴν σεμνότητα, τὸν δὲ νέον διδάξον, ὡς 5 ἄρτι ἀρχόμενον, τὸν ξένον, ἂν σπειδῇ, κατάσχε. ταῦτα καὶ Τιμαγόρα καὶ Λαῖς καὶ Ἀρισταγόρα καὶ τὸ Μενάνδρου Γλυκέριον, ὧν κατ' ἴχνη καὶ σὺ βαίνεις. εἰδυῖα χρῆσθαι . . . παρεῖχες καὶ τὴν σὴν σοφίαν ἐπὶ καιροῦ τῶν ἔργων ἔχουσα. οὔτε γὰρ — ῥήματα.

λδ'. Μὴδὲ — φιλοῦσιν· οὐκοῦν οὐδὲ ἀναπνεῖν, οὐδὲ κλάειν, οὐδὲ ἄλλα, ὅσα ἡ φύσις. μὴ με διώξῃς τῶν θυ- 10 ρῶν, ὡς τῆς πατρίδος ἡ τύχη, μὴδὲ ὀνειδίσης πράγμα αὐτόματον. οὐ τὸ λαμπρὸν ἀλόγῳ τῆς δυνάμεως. ἔφευγε — 10 ἀλλὰ δακρύων καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἐκτείνοντας αἰδοῦς. ἀνάστησον — κατελήλυθα.

3. κνηγέσια. C. κνηγεσίαν. EB. Lacuna est in 2, quam indicat B in notis.

10. Fo: οὐ τ. λ. ἐν τῷ ἀλόγῳ τῆς δ.

1. ὄρνιθων. γ, 2, EB. 2. οὐδὲν οὖν καινὸν καὶ σὺ. p. ib. εἰ . . . γυνή, sic cum lac. q. 3. μετέωρον. v, π, c, p, γ. μετέωρος. c. 4. βασιλείων. γ, 2, E. ib. χρυσόν καὶ στεφάνους. M, o. ib. δέχεται. o. ib. καὶ ἡ Ἄρτ. 2, EB. 5. γεωργῶ. p. γεωργῶ. R. ib. παρέχει. γ. παρέχειν. π, c. ib. σεαυτήν. 2, EB. ib. Ἑλ. ποιμέσι. p. 6. μὴδὲν αὐτῶν. R, γ, v, π, c. 7. ἀπίασιν. γ. ἀπάγουσιν p et γρ. ἀπιάσιν. ib. ὁ δὲ Ἰ. p. pr. m. ἀλλ' ὁ suprasc. ib. θαλάσσης. 1 praeter v. ib. καὶ ante οὔτε suprasc. v. ib. οὔτως, ὡς. γ. 8. τὸ om. o. ib. οὔτως om. γ, c.

XXXIX. τῇ αὐτῇ. R, γ, v, π, c. γυναικί. γ, 2, EB. in ubi. nulla inscriptio.

9. φυγάδι. Jac. conj. 10. ἐτιμᾶτο παρὰ. γ et p. pr. m. 11. ἀλλὰ καὶ ἐτείχιζε τὰς Ἀθ. 1. (ἐτοιχίξε. γ.) ἀλλὰ παρετείχιζε καὶ τ. Ἀθ. 2, EB. Sc. ἀλλὰ καὶ παρετ. 12. θάλασσα. p. ib. ὑφ' ἡλίῳ om. 1. ib. ἐλαύνει. π, nou c. ἐλαύνη. γ, 2. ib. ὁ ἥλιος. R, γ, ἡλιος. c. ib. ἡ νύξ. o, B. 13. προσελθόντος. γ. ib. συνελόντα. 1, B. συνελόντι. 2, E. 14. τῶν πρεσβυτέρων. R, γ, et v, π (utrobique βρεσβυτέρων), c, γ, M. τῶν ὑστέρων νεωτέρων. p. ib. τῶν προτέρων. C, E. Sc. τῶν νεωτέρων. 14. καιρῶν φυγάδες εἰσίν. R, γ, v, π, c. καιρ. εἰσὶ φυγάδες. p, γ. εἰσὶ καιρῶν φυγαί. 2, EB. 15. φεύγουσαν Δῆμητραν. p. ib. τὸν Δ. γ. ib. Ἡρακλέος. q. ib. ὅτε. p, B. ὅταν. c. 16. τρισκαιοδέκατον θεόν. 1. 17. ἀνθρώπων ἐλέησον. γ, 2, E. ib. μὴ δις. 2, EB. μὴ δῆ. 1. 18. καὶ τοῦ πρὸς σὲ ἔρωτος σφαλῆς καὶ τῆς π. ἀποστερηθῆς. γ. ib. ἀν. p, γ. ib. ἐθειλήσης. 1. ἐλεήσης. 2, EB.

μ. Ἡ πυρραίνουσα μίλτος τὰ χεῖλη καὶ τὴν παρεῖαν ὑπογράφουσα κώλυμα φιλημάτων, κατηγορεῖ δὲ καὶ γήρας τοῦ προσώπου, ὑφ' οὗ πελιδνὸν μὲν τὸ στόμα, ἔνθεσθ' δὲ ἡ παρεῖα καὶ ἔξωρος. Ἰσχε δὲ χρωματοποιεῖν καὶ μηδὲν ἐπιποιεῖ τῷ κάλλει, μὴ καὶ γράψωμαι σε γήρας ἐπὶ τῇ τοῦ προσώπου γραφῇ.

5 μά. Οἱ ὀφθαλμοὶ ξύμβουλοι τοῦ ἐρᾶν, σὺ δ' ἀκοὴν σπάσας ἐρᾶς Ἰωνικοῦ μειρακίου οἰκῶν Κόρινθον· τοῦτι δὲ μαντικὸν φαίνεται τοῖς οὐπῶ εἰδόσιν, ὅτι νοῦς ὄρᾳ.

μβ. Εἰ κρότω ἀνοήτω χεῖρεις, καὶ τοὺς πελαργούς, ἐπειδὴν παριόντας ἡμᾶς κροτῶσιν, ἦγού δῆμον τοσοῦτω σωφρονέστερον τοῦ Ἀθηναίων, ὅσῳ μηδὲ αἰτούσι μηδὲν ὑπὲρ τοῦ κροτεῖν.

μγ. Τὸ ἐρῶντα καρτερεῖν σωφρονέστερον τοῦ μηδὲ ἐρασθῆναι, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰ πολεμικά
10 ἄνδρες οὐχ οἱ μὴ τραφέντες, ἀλλ' οἱ νικῶντες ἐν τραύμασιν.

μδ. Τὸ μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, Λυσίου δόξα, τὸ δὲ ἐρῶντι δοκεῖ Πλάτωνα, σοὶ δὲ καὶ ἐρῶντι καὶ μὴ ἐρῶντι. τοῦτο δὲ σοφὸς μὲν οὐδεὶς, Λαῖς δέ, οἶμαι, ἐπήγει.

μέ. Τὰς ἀπυρήνους φοιὰς Ἐρυνθραὶ κηπέουσιν οἰνοχοοῦσας νᾶμα πότιμον, ὥσπερ τῶν βοτρώων οἱ εὖ πράττοντες· δέκα σοὶ τούτων τρυγῆσας ἔπεμψα, χρῶ δὲ αὐταῖς σιτούμενος μὲν ὡς
15 οἴνω, μεθύων δὲ ὡς σίτω.

μς. Εὐ πεποιήμας στρωμνῇ χρησάμενος τοῖς ῥόδοις· ἡ γὰρ πρὸς τὰ πεμφθέντα ἡδονὴ σημανεῖον μέγα τῆς πρὸς τὸν πέμψαντα τιμῆς, ὥστε καγὼ σοὶ δι' αὐτῶν ἠψάμην, καὶ γὰρ ἔστιν ἐρωτικά καὶ πανούργα καὶ κάλλει χρῆσθαι εἰδότα. δέδοικα δέ, μὴ οὐδ' ἠσυχίαν ἤγαγεν, ἀλλ' ἠνώχλησαι καθεύδοντι, ὥσπερ τῇ Λανάῃ ὁ χρυσός. εἰ δὲ βούλει τι φίλω χαρίζεσθαι, τὰ λείψανα αὐτῶν
20 ἀντίπεμψον μηκέτι πνέοντα ῥόδων μόνον, ἀλλὰ καὶ σοῦ.

μς'. Εἰ Λάκαινα ἦσθα, ὦ καλή, Ἐλένης ἂν ἐμνημόνευσας καὶ τῆς νεώς, εἰ Κορινθία τὰ Λαίδος κώμων, εἰ Βοιωτία, τῶν Ἀλκμήνης γάμων, εἰ τῶν ἐξ Ἥλιδος, οὐκ ἤκουσας τὸν Πέλοπον δρόμον; οὐκ ἐξήλωσας τὴν ἐκ θεάτρου γαμηθεῖσαν; οὐκ ἐθαύμασας τὸν Ἀλφειόν; οὐκ ἔπιες τὸν

XI. τῇ αὐτῇ. R, γ, ν, π, c. Βερενίκη. EB.

1. πυρραίνουσα. φ. ib. ὑπογράφουσα. 1. γράφουσα. φ, EB. 2. μὲν πελιδνόν. φ. 3. οὐδὲν. φ.

XLI. Ἀθηνοδώρῳ. R, γ, ν, π, c, EB.

6. μαντικόν. 1. μαντικῶς. φ. μανικόν. EB.

XLII. τῷ αὐτῷ. R, γ, π, c. Ἐπικτήτῳ. EB. Insc. om. v.

7. ἐπειδὴ. ο. 8. δῆμον. v. ib. ὑπερκροτεῖν. φ.

XLIII. τῷ αὐτῷ. R, γ, π, c. Ἀριστοβούλῳ. EB. Insc. om. v.

9. τὸν ἐρῶντα. π, c. τὸ δὲ ἐρ. e. ἐρωτῶντα. m.

XLIV. Ἀθηναίει. C, EB.

11. τῷ ἐρῶντι. φ. ib. σοὶ — ἐρῶντι om. φ. ib. σὺ δὲ. E. 12. οἶμαι om. φ.

XLV. Διοδώρῳ. C, EB.

13. ἀπυρήνους. e. ib. φοιὰς. R, γ, ν, π, c, φ. ῥόας. EB. ib. Ἐρυνθρά. φ. 14. σοὶ. o.

XLVI. μειρακίῳ. R, γ, π, c, γ, 2, EB.

16. καὶ στρωμνῇ. γ, 2, EB. ib. ἡδονῆς εἰμί. b. corr. β. 18. ἠνώχλει. o.

XLVII. ἑταίρα τινί. R, γ. πόρνη. v. ἑτέρα τινί. π, c. γυναικί. γ, 2, EB.

21. τῆς Ἐλ. 2, EB. ib. ἐμνημόνευσα. γ, d, 2. ib. καὶ om. o. ib. νεώ. a, g, m. 22. τῆς Λ. π, c. ib. μῶν. R, γ, v. ib. τῶν om. R, γ, ν, π, c, β. τῷ. b. ib. τῶν ἐξ Ἰλίου. R, γ, ν, π, c. 23. οὐκ ἐξήλωσας — γαμηθεῖσαν om. R, γ, v, π, c.

νευριφίου; ἢ δὲ Τυρῶ τῷ Ἐνικεῖ ἐκενήξατο καὶ ἀγριῶντι ἐπὶ θάλατταν συνήγαγεν. ἦν γὰρ ἀγαθὴ καὶ μεγάλην ἑραστῶν ἀξία. δοκεῖς δέ μοι μηδὲ Θεσπιακὴ τις εἶναι, πάντως γὰρ ἂν τῷ Ἐρωτι ἔδουες, μηδὲ Ἀττικὴ, τὰς γὰρ παννυχίδας καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰ Μενάνδρου δράματα οὐκ ἂν ποτε ἠγνώσθας. ἀλλ' εἰ καὶ βάρβαρος εἶ καὶ μία τῶν ἀπὸ Θερωμόδοντος ποταμοῦ παρθένων, ἀλλὰ καὶ ταύτας λόγος νεανίσκοις συμπλέκεσθαι καὶ τικτεῖν ἐκ κλοπῆς. ἀλλὰ μὴ Θραῦττα καὶ Σιδωνία; καὶ μὴν καὶ τούτων ἔρωσ ἦφατο, καὶ ἡ μὲν τῷ Νυσίῳ συνεπλάκη, ἡ δὲ τῷ Βοιωτῷ Διί. ἔοικα εὐρηκέναι σε, εἰ μὴ κακός εἰμι καὶ φαῦλος φυσιογνωμονεῖν. Δαναός σοι πατήρ καὶ χεῖρ ἐκείνη καὶ λῆμα φονικόν· ἀλλὰ κάκεινων τις τῶν ἀνδροφόνων παρθένων νεανίσκου φιλοῦντος ἐφείδατο. οὐχ ἰαετεύω σε, οὐ δακρύω, πλήρωσον τὸ δρᾶμα, ἵνα μου ψάυσης κἄν ξίφει.

μη'. Καὶ σὺ πονηρὸς οὕτως, ὡς μηδένα ἄλλον ἐλεεῖν, κἀγὼ δυστυχὴς οὕτως, ὡς μηδὲ παρ' ἄλλον λαβεῖν, καὶ πάνυ χαίρω τῇ κακοπραγίᾳ βουλόμενος μὴ παύσασθαι διαμαρτάνων, ἵνα παύσῃ μηδὲ σὺ τῆς ἐπὶ τῷ μιαιφῶ τοῦ τρόπου κακοδοξίας, τὸ μὲν γὰρ ἐμὸν μιᾶς ἔργον ἡδονῆς, τὸ δὲ σὸν κοινὸν ἐς διαβολὴν τῆς παρὰ πάντων αἰτίας.

μδ'. Ἐπεμψά σοι σῦκα ἡρινά, θανμάξοις δ' ἂν αὐτῶν ἢ τὸ ἦδη ἢ τὸ ἔτι.

ν'. Τί τὸ καινὸν ἀνδρολήψιον τοῦτο; τίς ἡ τυραννίς; ἔλκεις με ἀπὸ τῶν ὀμμάτων καὶ σὺ-
 ρεις μὴ θείλοντα, ὥσπερ τοὺς πλέοντας, ἢ χάρυβδις ἀνερρόφει. ἦσαν ἄρα καὶ ἔρωτος πέτραι καὶ ὀφθαλμῶν πνεύματα, οἷς τις ἀπάξ ἐνσχεθεῖς καταδύεται. τοῦτο μὲν οὖν οὐκ εἶχεν ἢ χάρυβδις· ἐμπρόθεσμον ἐκείνο τὸ ναυάγιον καὶ μικρὸν τις ἀναμείνας σωτηρίας ἠπόρει δένδρον εὐρῶν ἐν πελάγει, ὃ δὲ ἐς ταύτην ἀπάξ τὴν θάλατταν καταρρυσεῖς οὐκ ἔτι ἐξέρχεται.

να'. Ἡ Σαπφῶ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ καὶ στεφανοῖ αὐτὸ ἀεὶ τιμὴν ἐγκωμίων τὰς καλὰς τῶν παρθένων
 ἐκείνῳ ὁμοιοῦσα, ὁμοιοὶ δὲ αὐτὸ καὶ τοῖς τῶν Χαρίτων πήχεσιν, ἐπειδὴν ἀποδύσῃ σφῶν τὰς ὠλένας. ἐκείνο μὲν οὖν εἰ κάλλιστον ἀνθέων, βραχὺ τὴν ὄραν, παρέπεται γὰρ τοῖς ἄνοις ἐννεάσαν τῷ ἦρι, τὸ δὲ σὸν εἶδος ἀεὶ τέθηλεν, ὄθεν ὀφθαλμοῖς ἐμμειδιᾷ καὶ παρειαῖς οἷον τι ἕαρ τὸ μετόπωρον τοῦ κάλλους.

νβ'. Οὐ τὸ ἐρᾶν νόσος, ἀλλὰ τὸ μὴ ἐρᾶν, εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὄρᾶν τὸ ἐρᾶν τυφλοὶ οἱ μὴ ἐρῶντες.

νγ'. Τὴν νεφέλην τῶν ὀφρῶν ἀφαιρεῖν ἄμεινον, ὡς μηδὲν κατηφὲς εἶη σοι περὶ τὴν ὄραν,

1. τῷ om. v. ib. ἐννικεῖ. R. ἐν ἰπκεῖ. γ. π. εὐνικεῖ. v. ἐλικεῖ. γ. d. ib. in ἐκενήξατο explicunt π, c. ib. ἀγρι-
 ὄντι. R, γ, v, β. ἀγρι. τι. γ. 2. ἀγρεύοντι. d, EB. ib. ἤγαγεν. v. Fo: Αἰγαίονι ἐπιθαλαττίαν εὐνήν συνήγαγεν.
 2. γάλλον. ψ. ib. ἂν. R, γ, v. κἄν. ζ. 4. ἀλλ' εἰ καὶ. γ, 2, B. om. haec. R, γ, v. εἰ καὶ. E. ib. Θερω. ποτα-
 μοῦ. R, γ, v. Θερω. ζ. ib. ἀλλὰ καὶ. R, γ. ἀλλ' οὖν καὶ. ζ. ib. κτείνειν. R, γ, v. ib. Σιδωνία. ρ. 6. Νίνωφ.
 R. Ρίνωφ. γ. Νίνωφ. ζ. Νυσίῳ. Unger Ecl. cr. 25. ib. Βοιωτῷ Διί. R, γ, v, β. Βοιωτῷ. ζ. 7. καὶ om. e. 8. λῆμμα.
 C. a, g. λῆμα. m. βλέμμα. o. ib. οἰονικόν. γ, d, ψ.

XLVIII. ἔταίρω τιμ. R, γ. μειρακίῳ. EB.

XLIX. τῷ αὐτῷ. R, γ. Insc. om. v. Νέστορι. EB.

L. τῷ αὐτῷ. R, γ. Insc. om. v. γυναικί. γ, 2.

16. ἀνερρόφει. γ, 2. ἀναρροφεί. R, γ, v. ἀνερρόφα. EB. 17. οἷς. B. αἷς. ζ. ib. ἢ ζ. R, γ, v. οὐδ' ἢ ζ. γ, 2, EB.

18. ἐμπροσθεν μοι. v. ib. εὐπορεῖ. C, E. Sc. ἠπόρει. 19. ἔτι om. γ.

LI. Κλεονίδη. φ. ἀνεπίγραφος est in R, γ. κόρη. v. γυναικί in E.

21. αὐτῷ. R. ib. τοῖς. p. ταῖς. φ, E. 22. παρέπεται γὰρ. R, γ, p. πάρεστι καὶ γὰρ. φ. τοῖς ἄνοις C, in v corr.

Ex τοῖς ἀνθέσι, quod dedit o. τοῖς ἀνθράκωποις. B. An παρέπεται γὰρ τοῖς ἄλλοις? 23. εἶδος C, non ἦθος, ut putabat OI.

LII. Νικήτη. φ. ἀνεπιγρ. in R, γ, v.

LIII. γυναικί τιμ. R, γ. Insc. om. v. γυναικί. EB.

αὐτῶν τε γὰρ τῶν ὤρων ἠθλοῦς αἱ ἀνεμῆναι καὶ γελῶσαι, καὶ τὸ κάλλος ἠδονῆν ὥσπερ ἐκ κατόπτρου ἐμφαίνει τὰ τῆς περὶ τῷ προσώπῳ γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέριστατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις. εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κάκεινό που κατὰ Πίνδαρον τὸ τὴν ἀκτίνα τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μητέρα.

5 νδ'. Εἰ καὶ μὲ φεύγεις, ἀλλ' ὑπόδεξαι κἄν τὰ ῥόδα ἀντ' ἐμοῦ. καὶ σοῦ δέομαι μὴ στεφανοῦσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ κοιμηθῆναι ἐπ' αὐτῶν, καὶ γὰρ ἐστὶν ἰδεῖν μὲν καλὰ, οἶαν τὸ πῦρ ἔχει τὴν ἀκμήν, ἄψασθαι δὲ μαλακὰ καὶ πάσης στρωμνῆς ἀπαλώτερα ὑπὲρ τὸν Βαβυλώνιον κόκκον καὶ τὴν Τυρίαν πορφύραν. καὶ γὰρ εἰ σπουδαῖα ἐκείνα, ἀλλ' οὐ πνεῖ καλόν. ἔνετειλάμην αὐτοῖς καὶ τῆνδε 10 ἰδέσθαι σου φιλῆσαι καὶ τοῖς μαστοῖς ἐπελθεῖν καὶ ἀνδρίσασθαι, ἂν ἀφῆς, καί, οἶδα, ἀκούσεται — ὦ μακάρια, οἶαν γυναῖκα περιβάλλειν μέλλετε. ἀλλὰ δεήθητε αὐτῆς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πρесеβύσατε καὶ πείσατε, ἐὰν δὲ παρακούῃ, κατακαύσατε.

νε'. Ὄντως τὰ ῥόδα Ἔρωτος φυτὰ, καὶ γὰρ νέα, ὡς ἐκείνος, καὶ ἕγχα, ὡς αὐτὸς ὁ Ἔρως, καὶ χρυσοκομοῦσιν ἄμφω καὶ τὰλλ' αὐτοῖς ὅμοια· τὰ ῥόδα τὴν ἀκανθάν ἀντὶ βελῶν ἔχει, τὸ πῦρ ἀντὶ δάδων, τοῖς φύλλοις ἐπτέρωται. χρόνον δὲ οὔτε Ἔρως οὐδὲ ῥόδα οἶδεν, ἐχθρὸς γὰρ ὁ θεὸς 15 καὶ τῆ κάλλους ὀπώρα καὶ τῆ ῥόδων ἐπιδημία. εἶδον ἐν Ρώμῃ τοὺς ἀνδοφόρους τρέχοντας καὶ τῷ τάχει μαρτυροῦντας τὸ ἄπιστον τῆς ἀκμῆς, ὁ γὰρ δρόμος διδασκαλία χρήσεως· εἰ μὲν οὖν ἄψῃ ταχέως τῶν ῥόδων, μένει, εἰ δὲ μελλήσῃς, ἀπελήλυθε. μαραινεται καὶ γυνὴ μετὰ ῥόδων. ἐν βραδύνῃ. μὴ μέλλε, ὦ καλή· συμπαίξωμεν, στεφανωσώμεθα τοῖς ῥόδοις, συνδράμωμεν.

νεζ'. Ἀπέκλειόν σοι τὰ ὄμματα. πῶς σοι; εἶπω· ὡς οἱ πολιορκούμενοι τὰς πύλας. καὶ σὺ τὴν 20 φρουρὰν λαθῶν ἔνδον εἰ. λέγε, τίς σε ἐσήγαγεν, εἰ μὴ τοι τὰ ὄμματα . . . ἦν ἄρα πάθος ἐρωτικὸν καὶ κατὰ τῆς ψυχῆς γενόμενον, ἦγε πάλαι μὲν μόνα ἐνεθυμείτο, ἃ ἤθελε, καὶ περὶ τὰ κάλλιστα ἐσπονδάκει φιλοσοφοῦσα, καὶ ἦν αὐτῆς ὁ ἔρως τὰ οὐρανοῦ νῶτα ὄραν καὶ περὶ τῆς κατὰ ταῦτα οὔσης οὐσίας πολυπραγμονεῖν καὶ τίνες αἱ τοῦ παντὸς περίοδοι καὶ τίς ἡ ταῦτα ἄγνοια ἀνάγκη, καὶ τὸ σκέμμα ἐδόκει χαριέστατον ἠλίφ συνδραμεῖν καὶ σελήνῃ, συγκινδυνεύσαι μὲν ἀπίσθη, 25 σὺνθησθῆναι δὲ πληρουμένη τῷ τε ἄλλῳ χορῶ τῶν ἀστέρων συμπλανηθῆναι καὶ μηδὲν ἄβατον μηδὲ ἀθέατον καταλιπεῖν τῶν ὑπὲρ τὴν γῆν μυστηρίων, ἀφ' οὗ δὲ ἀνθρωπίνῳ πλησιάσα ἐρωτικῶν ἐάλω κάλλους ὄμμασι, πάντων ἀμελήσασα ἐκείνων περὶ ἐν τοῦτο ἐσπούδακε, καὶ ὅσον ἀπὸ τῆς ἔξω μορφῆς ἀρπάσῃ, τοσοῦτον ἔνδον συντίθησι καὶ μνήμη ταμιεύεται, τὸ δὲ ἔσω παρελθὼν πῶς μὲν ἐστὶν ἐν ἡμέρᾳ, νύκτωρ δὲ ὄναρ γίνυται.

2. τὰ περὶ τῆς τῷ πρ. v. ἐκ τῆς ο. 4. μέτρα. ο.

LIV. μειρακίῳ. R, r. Insc. om. v. γυναικί. γ, 2, EB.

6. καλόν. ψ. ib. οἶον. R, r, v. 7. μαλθακά. b. ib. μαλακώτερα. γ. 9. ἐπελθεῖν. R, r, v, b. ib. ἦν φῆς. γ. — ἀμφίς. b. corr. β. Malim ἐφῆς. ib. ἀκούσεται. R, r, v, B. ἀκούσεται ὅτι. 2, b (ubi adscr. ἀκούονται) γ, E. 10. ἐμί — λετε. b. μέλλετε ἀνθη. R, r, v, β. Fo: ὦ μακ. ἀνθη. ib. ἀλλὰ καί. b corr. β. ib. καὶ πείσατε om. b. ib. παρακούσῃ. b —

LV. ἑταίρα γυναικί. R, r. Insc. om. v. γυναικί. γ, 2, EB.

13. τὰλλα. R, r. τὰλλ'. γ. 2. τὰ ἄλλα. b. τ' ἄλλ'. ο. ib. τὸ πῦρ. R, r, v, b. τὸ πυρρὸν. γ, 2, EB. 15. ἀνθηρῶ — ρους. b. 16. μαρτυροῦντας. R, r, v. μαρτυροῦμένους. γ. ib. διδασκαλία. γ. ib. χρήσεως· εἰ μὲν οὖν ἄψῃ ταχέως τὰ — ῥόδων, μένει, εἰ δὲ. R, r, v, β in mg. B. χρήσεως. ζῆται καὶ ἕως ὄζῃ καὶ ζῆ, λαβεῖν. εἰ δὲ. b. χρήσεως· εἰ δὲ — lac. γ, 2. sine lac. E. 17. μελήσῃς. R, r, v, β. 18. μέλε. ρ. ib. συμπαίξωμεν. R, r, B. συμπαίζωμεν. γ, 2, E. ib. σε — φανωσώμεθα. v, γ, b, 2, E.

LVI. μειρακίῳ. γ, 2, EB. ἑταίρα τινί est in R, r ante ἦν ἄρα πάθος, unde initium habet epistola et „ἐρωτικῶν τινί“ ante πῶς σοι; quod hic fini adhaeret. Insc. om. v.

19 εἶπω om. g, m, o. 20. μὴ τοι. R, r, v. μὴ τι. γ. Lacunae signa posuit jam B. ib. ἦν ἄρα πάθος om. γ, 2, 2 cum lac. 23. οὔσης οὐσίας. R, r, v. ὄντως οὐσίας. γ, 2, E. 24. καὶ τὸ σκ. 1, γ, o, B. τὸ σκ. 2, e. ib. ἀπίστα — πληρουμένοις. R, r, v. 25. ἡ τῷ τε ὑπὲρ τὴν γῆν om. med. R, r, v. 26. ὑπὲρ γῆν. γ. 28. ἀρπάσῃ. R, r, v. ἐκασῇ (πάσῃ. d). γ. ib. μνήματα ταμιεύεται. m. 29. ἐστ' ἐν ἡ. ρ.

54. 55, 56 = 28, 34, 52. p. 926, 928, 939.

υζ'. Πέπεισαι μὲν, ὡς εἰκάξειν ἔχω, τοῦ δὲ ἔργου τὴν αἰσχύνην ὀκνεῖς καὶ πρᾶγμα ἀποδι-
δράσκεις, ἀφ' οὗ τις φίλος γίγνεται. οὐκ ἐντεῦθεν ἐπληρώθη καλῶν τὰ Ὀμήρου ἔπη τὸν Νιρέα
τὸν Ἀχιλλεῖα ἐς Τροίαν ἄγοντος; οὐκ ἐντεῦθεν Ἀρμόδιοι καὶ Ἀριστογείτονες, οἳ γε φίλοι καὶ μέ-
χρι τῶν ξιφῶν; ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ Ἀδμήτῳ καὶ Βράγχῳ ἐδήτευσεν; ὁ δὲ Ζεὺς οὐ τὸν Γανυμή-
δην ἤρπασεν, ᾧ χαίρει καὶ πρὸ τοῦ νέκταρος; μόνοι γὰρ ὑμεῖς οἱ καλοὶ καὶ τὸν οὐρανὸν οἰκεῖτε ⁵
ὡς πόλιν. μὴ φθονήσης ἔραστοῦ σεαυτῷ δοῦναι μὲν ἀθανασίαν οὐκ ἔχοντος, τὴν δὲ αὐτοῦ ψυ-
χὴν προτείνοντος. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἔτοιμος ἀποθνήσκειν, ἂν ἐπιτάττης τοῦτο νυνί. εἰ δὲ πλέκω τὸν
βρόχον, ἀπάνθρωπε, οὐκ ἀφαιρήσεις;

νη'. Ἐπαινῶ σε ἀντισοφιζόμενον τῷ χρόνῳ καὶ περικόπτοντα τὰ γένεια, ὃ γὰρ ἀπῆλθε φύ-
σει, τοῦτο μένει τέχνη, ἡδίστη δὲ ἡ τῶν ἀπολλυμένων ἀνάκτησις, ὥστ', εἰ ἔμοι συμβουλευόντι ¹⁰
πεῖθοιο, τῇ μὲν κεφαλῇ κόμα καὶ μελέτω σοι τῶν βοστρύχων, ὡς τοὺς μὲν ταῖς παρειαῖς σνγκα-
ταβαίνειν ἡρέμα, τοὺς δὲ τοῖς ὤμοις ἐπικαθῆσθαι, καθάπερ φησὶν Ὀμηρος τοὺς Εὐβοεῖς ὀπισθεν
κομαῖν — κεφαλῇ γὰρ ἀνθοῦσα ἡδίων παρὰ πολὺ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς φυτοῦ, εἶπερ γε δεῖ καὶ ταύ-
την τὴν ἀκρόπολιν μὴ ψιλὴν ὀραῖσθαι μηδὲ ἀκόσμητον — τὰ δὲ γένειά σοι ψιλὰ ἔστω καὶ μηδὲν
ἐνοχλεῖται τῷ φωτὶ τούτῳ μῆτε νεφέλῃ μῆτε ἀχλὺς. ὡς γὰρ οὐχ ἡδὺ θάλαμα κεκλεισμένα ὄμματα, ¹⁵
οὕτως οὐδὲ γένεια καλοῦ κομῶντα. εἴτε οὖν φαρμάκοις εἴτε μαχαίραις λεπταῖς εἴτε ἄκροις δακτύ-
λοις εἴτε φύμμασι καὶ πόαις εἴτε ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ, πρᾶττε σεαυτῷ τὸ κάλλος μακρότερον. οὕτω
γὰρ ἔσῃ μιμούμενος τοὺς ἀγήρωσ θεοὺς.

νθ'. Ἐχθὲς σνγκλεισας τὰ βλέφαρα ὅσον ἡσυχῇ σκαρδαμύξαι, πολὺν ἡγούμην τὸν χρόνον·
ἀμέλει τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ἀνεράστοις ἐνεκάλουν· τί δὴ αὐτῆς ἐπελάθεσθε; τί δὲ τὴν φρουρὰν ἐξε- ²⁰
λίπετε; ποῦ δὲ ἔστι καὶ τί γέγονε; κἂν τοῦτο αὐτὸ μνησάτε. νομίσας δὲ ἀκούειν ἀπῆλθον ἔνθα
σε ὄψεσθαι ὠόμην καὶ τοῦτο ἐκείνο ἐξήτουν ὡς ἡρπαγμένην. τί οὖν μέλλω ποιεῖν, ἐὰν ἐξελάσης
ἐς ἀγρόν, ὡς πέρσι, καὶ πολλῶν ἡμερῶν τὰς ἐν ἄστει διατριβὰς καταλίπης; ἡγοῦμαι ἀναγκαῖον
σαφῶς ἀπολωλέναι μηδὲν ἔχοντα ἡδὺ μῆτε ἀκούειν μῆτε ὄρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἔψεσθαι σοι νομίζω ²⁵
τὴν πόλιν ἐξιούσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν ἄστει θεοὺς ἐλκομένους ὑπὸ τῆς θείας. τί γὰρ ἐνταῦθα
μόνοι ποιοῦσιν; εἰ δὲ κἀκείνοι κατὰ χώραν μενοῦσιν, ἀλλ' ἔργαγε οὐκ ἀπολειφθήσομαι τοῦ Ἐρατος
ἐφόλιον· εἰ δὲ καὶ σκάπτειν δεοί, λήψομαι τὴν δικελλαν, εἴτε κλᾶν, θεραπεύσω τὰς ἀμπέλους,
εἴτε ἐπάγειν λαχάνοις ὕδωρ, ὀδοποιήσω τὸν δρόμον. τίς γὰρ οὕτω τυφλὸς ποταμὸς, ὡς σὴν γῆν
μὴ γεωργεῖν; ἐν ἐξόμνυμαι τῶν ἐν ἀγροῖς εἰδισμένων, ἀμέλγειν γάλα. μόνων ἡδέως τῶν σῶν μα-
στῶν ἄπτομαι. 30

ξ'. Πάντα με αἰρεῖ τὰ σά, καὶ ὁ λινοῦς χιτῶν, ὡς ὁ τῆς Ἰσιδος, καὶ τὸ καπηλεῖον, ὡς Ἀφρο-

LVII. πρὸς φιλοῦντα. R, r. Insc. om. v. μειρακίῳ. 2, EB.

1. ὡς εἰκάξειν ἔχω. R, r, v. ὡς εἰκάξω. 5. ib. εἰς ἃ πρᾶγματα. C, EB. ἴσα πρᾶγματα, a. B conj. Sc. καὶ πρᾶγμα.
2. ἀφ' ὧν. o. 3. Ἀρμόδιον — Ἀριστογείτονος. C, EB. Sc. Ἀρμόδιοι — Ἀριστογείτονες. ib. οἳ γε. R, r, v. ὄσοι. 5.
4. Γανυμήδην. 2, a. 6. In μὴ explicit v. folio abscisso. ib. σεαυτῷ om. R, r. 7. προτείνοντος. R, r. οὐκ ἔχον-
τος. 2. ἔχοντος. EB. ib. ἀποθνήσκεις. R. 8. βρόχον ἀπνέων. r. ib. ἀφαιρη. (sic) R. ib. οὐ καθαίρησεις. EB.

LVIII. εἰς ἐρώμενον. r, sed R sine lemmate. μειρακίῳ. γ, 2, EB.

10. ὥστ' εἰ. R, r, B. ὥστε, εἰ. 5. Post ἡρέμα legitur in C. (praeter R, r.) et EB: καὶ ταῦτα σου τὰ γένειά τις
ἀφαιρήσεται ὁραδίως, ὅτε βούλεται. 12. ὀπισθε. γ, ρ. 13. παρὰ πολὺ. R, r. πολὺ. γ, 2, EB. 17. φύμμασιν. m, o.
ib. οὕτως. γ, 2, E. 18. τοὺς ἀγήρωσ θεοὺς om. R, r. ib. ἀγήρω. γ, 2.

LIX. γυναικί. γ, 2, EB.

19. χθὲς. U. 20. αὐτοῖς. U. 21. ποῦ δ' ἔστι. E. 23. ὥσπερ εἰς με . . . καὶ. γ, d. 2. ὥσπερ με . . . καὶ. U.
ib. καταλίπης. U. ib. ἀναγκα . . . γ, d. 24. ἐγὼ μὲν γὰρ εἰ μὴ ψεύσεσθαι. C. 25. Ante τὴν delevi καὶ. 26. μέ-
νοισιν. C. 28. σὴν. γ, τὴν. U.

LX. γυναικί καπηλίδι. C, EB.

31. αἰρεῖ. Wyttenb. ad Hist. Sel. 375. B. αἰρεῖ. 5. ib. ὡς ὁ τῆς Ἰσ. EB. ὡς τῆς. C.

57, 58, 59, 60 = 56, 61, 62, 23. p. 941, 943, 944, 923.

δίσιον, και τὰ ἐκπώματα, ὡς Ἡρας ὄμματα, και ὁ οἶνος, ὡς ἄνθος, και τῶν τριῶν δακτύλων αἰ συνθέσεις, ἐφ' ὧν ὀχεῖται τὸ ποτήριον, ὥσπερ αἱ τῶν φύλλων τῶν ἐν τοῖς ῥόδοις ἐκβολαί, κἀγὼ μὲν φοβοῦμαι, μὴ πείσῃ, τὸ δὲ ἐστήκεν ὀχυρῶς, ὡς γνώμη ἐρηρυσμένον και τοῖς δακτύλοις συμπέφυκεν. εἰ δὲ και ἀποπλοῖς ποτέ, πᾶν τὸ καταλειπόμενον γίνεται θερμότερον τῷ ἄσθματι, ἥδιον δὲ τοῦ νέκταρος. κάτεισι γοῦν ἐπὶ τὴν φάρυγγα ἀκωλύτους ὁδοῖς, ὥσπερ οὐκ οἴνω κεκραμένον, ἀλλὰ φιλήμασιν.

ξά. Τίς σε, ὦ καλή, περιέκειρεν; ὡς ἀνόητος και βάρβαρος ὁ μὴ φεισάμενος τῶν Ἀφροδίτης δῶρων. οὐδὲ γὰρ γῆ κομῶσα ἠδὲ οὕτω θείαμα ὡς γυνὴ κατάκομος. φεῦ ἀναιδοῦς παλάμης· ὄντως πάντα τὰ ἐκ πολεμίων πέπονθας· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν οὐδὲ αἰχμάλωτον περιέκειρα τιμῶν τὸ κάλ-
15 λος ὡς οὐχ ἠδέως ἀμελούμενον. ἀλλ' ἐπεὶ τετέλεσται τὰ δεινά, κἂν μῆνυσον τὰς κόμας, ποῦ κείνται, ποῦ τέμνηται, πῶς αὐτὰς ὑποσπόνδους λάβω, πῶς φιλήσω χαμαὶ κειμένας. ὦ πτερά Ἐρωτος, ὦ κεφαλῆς ἀκροθίνια, ὦ κάλλους λείψανα.

ξβ. Ὅτε δὲ ἔκρινε και τὰς θεὰς ὁ Ἀλέξανδρος, οὕτω παρῆν ἢ ἐκ Λακεδαιμόνος, εἰ δ' οὖν μόνην ἂν καλὴν ἀπεφῆναιτο, ἦν αὐτὸς ἐβούλετο. ὅπερ οὖν ἐκείνω τότε πρὸς τὴν κλισίαν ἄλλη πῶς
15 ἔσγεν, ἐμοὶ νῦν ἐπανορθωθήσεται· μὴ κάμνετε, ὦ θεαί, μηδὲ ἐρίζετε, ἔχω γάρ, ἰδοῦ, τὸ μῆλον. λάβε, ὦ καλή, και νικᾶς τὰς θεὰς, και ἀνάγνωθι τὰ γράμματα. τὰ τε ἄλλα και ἐπιστολῇ τῷ μῆλφ κέχρημαι· ἐκεῖνο Ἐριδος, τοῦτο Ἐρωτος. ἐκεῖνο ἐσιώπα, τοῦτο φθέγγεται. μὴ ρίψης, μὴ φάγης· οὐδὲ ἐν πολέμῳ πρεσβευτῆς παρανομεῖται. τί οὖν ἐπέσταλκα; αὐτὸ ἐρεῖ· Εὐπίπη, φιλῶ σε· ὑπόγραφον ἀναγνοῦσα και ὡς . . . . δέχεται. τὸ μῆλον και ταῦτα τὰ γράμματα.

20 ξγ. Ἐπυθόμην, ὡς τὰ ῥόδα ἐλθόντα παρὰ σὲ ὅσα χρέος ἀπέλαυεν, ἐγὼ τε γὰρ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, και ὡς ἐκπιόντα ἀκηράτου χρωτὸς τῆς σῆς δρόσου κατέσχον τὴν ψυχὴν ἐξιούσαν και δυσανασχετοῦσαν. καλῶς ἐποίησατε, ὦ ῥόδα, ἀναβιάσαντα, και δέομαι, μείνατε, ἔστ' ἂν ἔλθω. μαθεῖν γὰρ ἔγνωκα, εἴ τι παρ' ἀλλήλων εἰλήφατε ἐς εὐωδίαν αὐτῇ και ὑμεῖς ἐς χρόνον.

ξδ. Τὴν σωφροσύνην, ἐφ' ἣ μὲγα δὴ φρονεῖς, οὐκ οἶδα, τί εἶπω· πότερον ἀγριότητα ἀντί-
25 παλον τῶν φύσεως ἐπιταγμάτων; ἢ φιλοσοφίαν ἀγροικία πεπυργωμένην; ἢ αὐθάδη πρὸς ἰδονὰς δειλίαν; ἢ σεμνὴν ὀλιγορίαν τῶν τοῦ βίου τεργων; ὅ τι δ' ἂν ἦ και δοκῇ τοῖς σοφισταῖς, δόξῃ μὲν ἔστι καλόν, ἔργῳ δὲ ἀπανθρωπότερον. τί γὰρ δὴ μὲγα, πρὶν ἀπελθεῖν τοῦ βίου, νεκρὸν εἶναι σώφρονα; στεφάνωσαι, πρὶν ὄλωσ ἀπανθεῖν, και χρίσαι, πρὶν σαπῆναι, και κτῆσαι φίλους, πρὶν ἔρημον γενέσθαι. καλὸν νυκτὶ προλαβεῖν τὴν νύκτα ἐκείνην, πρὶν διψῆν, πιεῖν, πρὶν πεινῆν, φα-
30 γεῖν. ποίαν δοκεῖς ἡμέραν σεαυτοῦ; τὴν χθές; τέθνηκας. τὴν τήμερον; οἶκ' ἔστι. τὴν ἐπιούσαν; οὐκ οἶδα, εἰ παρέσται σοι· και σὺ κἀκεῖνα τῆς τύχης.

1. ἄθος. U. 2. γνώμη. C, B. γνώμων. E. 4. ἀποπλοῖς. U. ib. καταλειπόμενον. U. ib. ἥδιον δὲ και τοῦ. EB. LXI. γυναικί. C, EB.

11. ποῦ τετμ. om. γ, d. ib. ὅπως — ὅπως. B.

LXII. τῇ αὐτῇ. γ, 2, EB. γυναικί. U.

13. και τὰς θ. U. τὰς θ. ζ. 15. μὴ κ. δὲ. U. ib. μὴ δὲ. B. 18. οὐδὲ ἐν πολέμῳ π. . . . παρανομεῖται. γ.

21. ἀγνοοῦσα. U. ib. post ὡς lacuna in C, E. Exciderit: σὺ φιλεῖς ἐμέ. Ibidem transpone ὡς και.

LXIII. γυναικί. C, EB.

20. οὕσα χρέος. b. ib. ἀπέθανεν. b. ἀπέβαλεν. ζ. ἀπέλαβεν. B. Sc. ἀπέλαυεν. 21. εἰκὸς πίνοντα. b. ib. ἀφά-
τον. U. ib. Malis τῆς σῆς χρωτὸς. ib. δυσνηθῆσαν. b. 22. ἀναβιάσατε. d. 23. ἔτι. U.

LXIV. μειρακίφ. γ, 2, EB. γυναικί. U.

24. δὲ. γ et d, ubi corr. 25. φιλ. ἀγρίαν. γ, d. ib. δόξει. U. 26. τοῖς om. o. 27. νεκρὸν εἶναι, σώφρονα
στεφάνωσαι. o. 29. ἔρημος. γ, d. ib. διψεῖν. U. 30. τέθνηκας. γ. τέθνηκε. ζ. ib. ἢ τὴν τήμερον. γ. 31. εὐγῆ. a.

61, 62, 63, 64 = 64 66, 36, 71. p. 915, 929, 949

ξέ. Φοβοῦ δῆμον, παρ' ᾧ πολλὰ δύνασαι.

ξζ'. Μεμνήσεσθαι τῶν σῶν λόγων οἷοι τοὺς Ἕλληνας, ἐπειδὴν τελευτήσης· οἱ δὲ μηδὲν δυνατοί, ὅποτε εἰσὶν, τίνες ἂν εἴεν, ὅποτε οὐκ εἰσὶν;

ξζ'. Τὸν τραγῳδὸν Διοκλέα, εἰ μὲν ἤδη γιννώσκεις, ἐπαινεῖς δήπου, εἰ δὲ ἀγνοεῖς, ἐν τοῖς καλῶς ἐπαινουμένοις γράφε καὶ γενοῦ περὶ αὐτὸν οἷον εἰκὸς ἢ τὸν πεπεισμένον ἢ τὸν μὴ ἀπιστοῦντα. 5

ξη'. Οἱ ἐρωτικοὶ τῶν ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκρόασις καὶ ἐξώροις, ἄγρουσι γὰρ αὐτοὺς ἐς ἔννοιαν τοῦ ἐρᾶν ὥσπερ ἀνηθηκότας. μὴ δὴ νόμιζε σαυτὸν ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως· ἢ γὰρ ξηνοσύα τῶν τοιῶνδε ποιητῶν ἢ οὐκ ἐπιλήσει σε ἀφροδισίαν ἢ ἀναμνήσει.

ξθ'. Οἱ τελούμενοι τῇ Ῥέα μαίνονται πληγέντες τὰ ἄτα κτύποις ὀργάνων. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν κυμβάλων καὶ αὐλῶν ἔργα, σὲ δὲ οὕτως ἐκπλήττουσιν Ἀθηναῖοι κροτοῦντες, ὡς ἐκλανθάνεσθαι, 10 τίς εἴ καὶ τίνων γέγονας.

ο'. Ἵπὲρ ὧν ἐπεστείλατε, τὰ μὲν ἤδη γέγονε, τὰ δὲ αὐτίκα ἔσται· ἐγὼ γὰρ Λήμιος ὧν πατρίδα ἔμαυτοῦ καὶ τὴν Ἴμβρον ἠγοῦμαι, συνάπτων εὐνοία καὶ τὰς νήσους ἀλλήλαις καὶ ἔμαυτὸν ἀμφοτέραις.

οα'. Τὸ ποιητικὸν ἔθνος πολλοὶ καὶ πλείους ἢ οἱ τῶν μελιττῶν ἔσμοι, βόσκουσι δὲ τὰς μὲν 15 λειμῶνες, τοὺς δὲ οἰκίαι καὶ πόλεις, ἀνθεστιῶσί τε αἱ μὲν κηρίοις, οἱ δὲ ὄψοποιία λαμπροῦ. εἰσὶ δὲ τῶν ποιητῶν οἱ καὶ τραγῳμασιν ἐστιῶντες, τούτους δὲ ἠγώμεθα τοὺς τῶν ἐρωτικῶν ποιητῶν, ὧν εἷς καὶ Κέλσος οὗτος ᾧδαῖς παραδεδικώς τὸν ἑαυτοῦ βίον, ὥσπερ οἱ χρηστοὶ τέττιγες. ὡς δ' ἂν μὴ θρόσφω, ἀλλὰ σιτίοις ἀληθινοῖς τραφείη, πεπίστευκά σοι μελήσειν.

οβ'. Οἱ πελαργοὶ τὰς πεπορθημένας πόλεις οὐκ ἐσπέτονται κακῶν πεκαυμένων ἠγῶ φεύγοντες, 20 σὺ δὲ οἰκίαν οἰκεῖς, ἣν αὐτὸς ἐπόρθησας καὶ θεοῖς τοῖς ἐν αὐτῇ θύεις, ὥσπερ οὐκ οὕσιν, ἢ οὕσι μὲν, ἐκλελησμένοις δέ, ὅτι καὶ τὰ ἐκείνων ἔχεις.

ογ'. Οὐδὲ ὁ θεσπέσιος Πλάτων τοῖς σοφισταῖς ἐβάσκηγε, κἂν σφόδρα ἐνίοις δοκῇ τοῦτο;

LXV. Ἐπικτήτω. EB.

LXVI. Χαρίτωνι. EB.

2. μεμνήσεσθαι. φ. ib. ἐπειδὴ. ο. 3. ὅποτε εἰσὶν. φ. ὅποτε εἰσὶ. ζ.

LXVII. Φιλήμονι. EB.

5. καλῶς ἐπαινουμένοις. φ. ἐπαινουμένοις. ζ.

LXVIII. Κτησιδῆμω. φ. B. μειρακίω. E.

6. εἰς ἔννοιαν. φ. 7. ὑπερήμερον. g, m.

LXIX. Ἐπικτήτω. EB.

10. αὐλῶν. φ. αὐλοῦ. EB.

LXX. Κλεοφῶντι καὶ Γαίω. EB.

12. ἐπεστείλατε. φ. ἐπέσταλται. ζ. ib. Λήμον μὲν πατρίδα ἔμαυτοῦ καὶ τὴν Ἴμβρον ἠγοῦμαι. φ. Λήμιος ὧν πατρίδα ἔμ. κ. τ. Ἴ. νομίζω. EB.

LXXI. Πλεισταίετιανῶ. φ. Λιρετιανῶ. EB.

15. πολὺ. φ. 16. οἱ μὲν. ζ. Sc. αἱ μὲν. 17. ἠγώμεθα. φ. 19. σιτίοις ἀληθινοῖς. φ. σιτίοις. EB.

LXII. Ἀντωνίνω. EB.

21. οἰκοῦσιν. e. οὐκ οὕσιν. φ et o ex conj. B. ib. ἐκλελησμένοις. a, g.

LXIII. Ἰουλίᾳ Σεβαστῇ. EB.

24. εἰ καὶ J ad Im. 285. καὶ. B. κἂν. m, o. ib. δοκεῖ. EB.

ἀλλὰ φιλοτίμως πρὸς αὐτοὺς εἶχεν, ἐπειδὴ διεφοίτων θέλγοντες μικρὰς τε καὶ μείζους πόλεις τὸν Ὀρφέως καὶ Θαμύρου τρόπον, τοῦ δὲ βασιλευναι ἀπέσχε τοσοῦτον, ὅσον φιλοτιμία φθόνου· φθόνος μὲν γὰρ τρέφει τὰς μοχθηρὰς φύσεις, φιλοτιμία δὲ τὰς λαμπρὰς ἐγείρει, καὶ βασιλευναι μὲν —
 5 τις τὰ μὴ ἑαυτῷ ἐφικτά, ἃ δὲ ἄμεινον ἢ μὴ χεῖρον διαθήσεται, φιλοτιμεῖται πρὸς ταῦτα. ὁ γοῦν Πλάτων καὶ ἐς τὰς ἰδέας τῶν σοφιστῶν ἵεται καὶ οὔτε τῷ Γοργία παρήσει τὸ ἑαυτοῦ ἄμεινον γορ—
 10 γιάζειν πολλά τε κατὰ τὴν Ἰκπίου καὶ Πρωταγόρου ἡγῶ φθέγγεται. ζηλωταὶ δὲ ἐγένοντο ἄλλο μὲν ἄλλων, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ τοῦ Γρύλλου φιλοτιμεῖται πρὸς τὸν τοῦ Προδίκου Ἡρακλέα, ὅπῃ ὁ Πρόδικος τὴν κακίαν καὶ τὴν ἀρετὴν ἄγει παρὰ τὸν Ἡρακλέα καλοῦσας αὐτὸν ἐς βίου αἴρεσιν Γοργίου δὲ θαυμάσται ἦσαν ἄριστοί τε καὶ πλείστοι· πρῶτον μὲν οἱ κατὰ Θετταλίαν Ἕλληνες, κα—
 15 οἷς τὸ φηγορεύειν γοργιάζειν ἐπανυμίαν ἔσχεν, εἶτα τὸ ξύμπαν Ἑλληνικόν, ἐν οἷς Ὀλυμπίασι δι— λέχθη κατὰ τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς τοῦ νεῶ βαλβίδος. λέγεται δὲ καὶ Ἀσπασία ἢ Μιλησία τὴν τοῦ Περικλέους γλῶτταν κατὰ τὸν Γοργίαν θῆξαι, Κριτίας δὲ καὶ Θουκυδίδης οὐκ ἀγνοοῦνται τὸ με— γαλόγνωμον καὶ τὴν ὄφρυν παρ' αὐτοῦ κεκτημένοι, μεταποιοῦντες δὲ αὐτὸ ἐς τὸ οἰκίον ὁ μὲν ὑπ' εὐγλωττίας, ὁ δὲ ὑπὸ φώμης. καὶ Αἰσχίνης δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ Σακράτους, ὑπὲρ οὗ πρῶτην ἐσκού—
 20 δαξες ὡς οὐκ ἀφανῶς τοὺς διαλόγους κολάζοντος, οὐκ ἄνκει γοργιάζειν ἐν τῷ περὶ τῆς Θωρηγίας λόγῳ, φησὶ γάρ που ᾧδε· „Θωρηγία ἐλθοῦσα εἰς Θετταλίαν ξυνήν Ἀντιόχῳ Θετταλῷ βασι— λεύοντι πάντων Θετταλῶν.“ αἱ δὲ ἀποστάσεις αἷ τε προσβολαὶ τῶν λόγων Γοργίου ἐπεχωρίαζον— πολλαχοῦ μὲν, μάλιστα δὲ ἐν τῷ τῶν ἐποποιῶν κύκλῳ. πεῖθε δὴ καὶ σύ, ὦ βασιλεια, τὸν θαρ— σαλεώτερον τοῦ Ἑλληνικοῦ Πλούταρχον μὴ ἄχθεσθαι τοῖς σοφισταῖς, μηδὲ ἐς διαβολὰς καθίστα—
 25 σθαι τοῦ Γοργίου. εἰ δὲ οὐ πείθεις, σὺ μὲν, οἷα σου σοφία καὶ μῆτις, οἷσθα, τί χρὴ ὄνομα δε— σθαι τῷ τοιῷδε, ἐγὼ δὲ εἰπεῖν ἔχων οὐκ ἔχω.

I.

Τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τοὺς παλαιούς ἄριστά μοι δοκοῦσι διεσκέφθαι φι—
 25 λοσόφων μὲν ὁ Τυανεύς καὶ Δίων, στρατηγῶν δὲ Βροῦτος ἢ ὄτω Βροῦτος ἐς τὸ ἐπιστέλλειν ἐ—
 30 λχρήτο, βασιλέων δὲ ὁ Θεσπέσιος Μάρκος, ἐν οἷς ἐπέστελλεν αὐτὸς, πρὸς γὰρ τῷ κεκοιμένῳ τοῦ λόγου καὶ τὸ ἐδραῖον τοῦ ἥθους ἐντετύπωτο τοῖς γράμμασι, φητόρων δὲ ἄριστά μὲν Ἡρώδης ὁ Ἀθηναῖος ἐπέστελλεν, ὑπεραττικίζων δὲ καὶ ὑπερλαλῶν ἐκπίπτει πολλαχοῦ τοῦ πρέποντος ἐπιστολῶν χαρακτῆρος. δεῖ γὰρ φαίνεσθαι τῶν ἐπιστολῶν τὴν ἰδέαν ἀττικωτέραν μὲν συνηθείας, συνηθειέ—
 35 ραν δὲ ἀττικίσεως καὶ συγκείσθαι μὲν πολιτικῶς, τοῦ δὲ ἄβροῦ μὴ ἀπάδειν. ἐχέτω δὲ τὸ εὐσχημον—
 40 ἐν τῷ μὴ ἐσχηματίζεσθαι, εἰ γὰρ σχηματιοῦμεν, φιλοτιμεῖσθαι δόξομεν, φιλοτιμία δὲ ἐν ἐπιστολῶν μειρακιῶδες. κύκλον δὲ ἀποτορνέειν ἐν μὲν ταῖς βραχυτέραις τῶν ἐπιστολῶν ξυγχορῶ, ἵνα τούτῳ γοῦν ἢ βραχυλογία ὠραίζοιτο ἐς ἄλλην ἡγῶ πᾶσα στενὴ οὐσα, τῶν δὲ ἐς μῆκος προηγημένων ἐπα—

5. ἵεται. J. 11. βαλβίδος. E. 13. ὄφρυν. EB. 17. εἶτε. KB. αἷ τε. J. 20. οἷα σου. J et inde B. οἷα σου. E.

22. δοκοῦσι διεσκέφθαι. P, p, b, v, B. διεσκέφθαι δοκοῦσι. ζ. 23. ὁ Βροῦτος. φ. ib. ἐς τὸ om. v. ib. εἰς. φ. ib. ἐχρήσατο. P, p, b, v. 24. ἐν οἷς — γράμμασιν om. P, p, b, d, v. ib. ἐπέστελλεν αὐτὸς. φ. αὐτὸς ἐπέστελλεν. EB. 25. ἐντετύπωτο. φ. ἐντετύπωται. ζ. 27. τῶν ἐπιστολῶν τὴν ἰδέαν. φ. τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἰδέαν. ζ. ib. ἀττικωτέραν. E. 28. ἀττικίσεως. p, v. ib. μὴ δὲ. d. ib. ἀπαύδειν. m, o, corr. J ad Im. 591. Et est ἀπάδειν in C, a. ib. ἐχέτω δὲ. φ. ib. τὸ om. d. 29. μὴ om. p. ib. ἐσχηματίζεσθαι. P, p. 30. μειρακιώδης. P et p ex corr. ib. ξυγχορῶ. φ. ib. τούτῳ om. b. 31. ὠραίζεσθαι. P. ὠραίζεται. p, b, v. ib. εἰς. P, p. ib. ἡγῶ om. b, et p, v cum lac. ib. προηγημένων. E. προηγη—
 μένων. φ. παρηγημένων. P, 2, b, d, v.

στολῶν ἐξαιρεῖν χρὴ κύκλους, ἀγωνιστικώτερον γὰρ ἢ κατὰ ἐπιστολὴν τοῦτο, πλὴν εἰ μὴ που ἐπὶ τελευτῆς τῶν ἐπεσταλμένων ἢ ξυλλαβεῖν δεῖοι τὰ προσηρημένα ἢ ξυγκλείσαι τὸ ἐπὶ πᾶσι νόημα. σαφήνεια δὲ ἀγαθὴ μὲν ἡγεμῶν ἅπαντος λόγου, μάλιστα δὲ ἐπιστολῆς· καὶ γὰρ διδόντες καὶ δεόμενοι καὶ ξυγχαροῦντες καὶ μὴ καὶ καθαπτόμενοι καὶ ἀπολογούμενοι καὶ ἐρωῶντες ῥᾶον πείσομεν, ἢ σαφῶς ἐρμηνεύσομεν· σαφῶς δὲ ἐρμηνεύσομεν καὶ ἔξω εὐτελείας, ἢ τῶν νοηθέντων τὰ μὲν κοινὰ 5 καινῶς φράσωμεν, τὰ δὲ καινὰ κοινῶς.

II.

Οἱ τὸν νόμον τῆ φύσει ἀνθομοιοῦντες ἀντικεῖσθαι μὲν ταῦτά φασιν ἀλλήλοις, καθάπερ τὸ λευκὸν τῷ μέλανι καὶ τὸ μανὸν τῷ πυκνῷ καὶ τὸ μελιχρὸν τῷ πικρῷ καὶ τὸ ψυχρὸν τῷ θάλποντι, εἶναι δὲ φύσεως μὲν ἔργα ζῶα καὶ ἄστρα καὶ ποταμούς καὶ ἕδρας καὶ πεδία καὶ ἰσθμούς καὶ πορθμους καὶ καθάπερ τὸ ὑπὲρ τέχνην, νόμον δὲ ἔργα τείχη καὶ νεώσοικοι καὶ ναῦς καὶ ἀσπίς καὶ 10 λήια καὶ πᾶν τὸ ὑπὸ χεῖρα, καὶ τὰ μὲν τῆς φύσεως ἄφθαρτα εἶναι τὸν αἰ χρόνον τὴν τε θάλατταν μένειν, ὀπόση ἐγένετο, καὶ τὴν γῆν, ὀπόση ὠρίσθη, καὶ τὸν αἰθέρα, ὡς ἔφν, ἄστρα τε καὶ ὄρας, ὡς ἐκείνων κύκλος, καὶ τὸ ἐπὶ ζῶα δὲ αὐτῆς ἦκου φθείρεσθαι μὲν αὐτὰ τὰ τικτόμενα, τὸ δὲ αἰεὶ τίκτον παρέχειν τῆ φύσει τὸν τοῦ ἀκηράτου λόγον, τὰ δὲ τοῦ νόμου φθαρτά τε εἶναι καὶ ἀλωτά, τείχη τε γὰρ καὶ ἱερά τὰ μὲν ἀλίσκεσθαι, τὰ δὲ φθείρεσθαι σὺν χρόνῳ, οἰκίαν δὲ τὴν εὐ 15 κατεσκευασμένην δῆλον εἶναι, ὅτι οὐκ αἰεὶ ἐστήξει καὶ τὸ ναυπηγηθὲν οὐκ εἶναι βέβαιον ὅτι μηδ' ἢ θάλασσα βεβαία ἀνθρώποις, τεκτονικὴν τε καὶ χαλκευτικὴν πᾶσαν φθαρτά ἐργάζεσθαι τῷ νόμῳ, καὶ τὸν μὲν νόμον οὐκ ἂν δημιουργῆσαι ζῶον ἐμφυχον οὐδὲν, οὐδ' ἄστρον, οὐδ' αἰθέρα, οὐδ' ἄλλο τι τῶν ἄδε θεσπεσίων καὶ μεγάλων, τὴν φύσιν δὲ ὁμοιοῦσθαι πολλαχοῦ τοῖς τοῦ νόμου εἰ- 20 δεσι, χωρία τε γὰρ ὄχυρον τείχεσιν ἀσφαλεστέροις τῶν ποιηθέντων ἄντρα τε κισσηρεφῆ κατανοι- γνύναι ἡδῖα οἴκων καὶ που καὶ ἄγαλμα διδόναι πέτρα συμφνὲς σατυρικόν τι ἢ Πανὶ ὁμοιον ὄρη τε καὶ σκοπιὰς ὁμοιοῦν ζῳοῖς, οἷον τῆς αὐτῆς ὁ ἐν Ἀθήνῳ δράκων καὶ ὁ ἐν Κρήτῃ λέων καὶ ἢ βούκρανος ἢ πρὸς Χίω, ἀγαλματοποιούσης τε κατὰ τὸν νόμον καὶ τὰς νεφέλας ἐς εἶδη ζῳῶν ἀγού- 25 σης, βλέψαντι γοῦν ἐς αὐτὰς λύκοις τε ὁμοιοῦνται καὶ παρδάλεσι καὶ κενταύροις καὶ ἄρμασι, καὶ οὐδ' ὁ κύκλος τῆς σελήνης ἄσημος, ἀλλὰ κἀκείνῳ τι ἐντετύπεται πρόσωπον οἷον γραφῆς ἀρρήτου· ἐμοὶ δὲ νόμος καὶ φύσις οὐ μόνον οὐκ ἐναντιῶ φαίνεσθον, ἀλλὰ καὶ ξυγγενεστάτω καὶ ὁμοίῳ καὶ διήκοντε ἀλλήλοι· νόμος τε γὰρ παρτητέος ἐς φύσιν καὶ φύσις ἐς νόμον καὶ καλοῦμεν αὐτοῖν τὸ μὲν ἀρχὴν, τὸ δ' ἐπόμενον, κεκληρώσθω δὲ ἀρχὴν μὲν φύσις, νόμος δὲ τὸ ἔπεσθαι, οὔτε γὰρ νόμος ἐτειχοποίησεν ἢ ὑπὲρ τείχους ὤπλισεν, εἰ μὴ φύσις ἔδωκεν ἀνθρώπῳ χεῖρας, οὔτ' ἂν ἢ φύσις . . τῶν ἐνεργούντων ἔδειξεν, εἰ μὴ τέχνη ἐνομισθῆσαν, ἔδωκε τε φύσις μὲν νόμῳ θάλασ- 30 σαν αἰθέρα ἄστρα, νόμος δὲ αὐτῆ φύσει γεωργίαν ναυτιλίαν ἀστρονομίαν καὶ ὀνόματα κείσθαι ταῖς ὄραις, ἄργυρον τε καὶ χρυσόν καὶ ἀδάμαντα καὶ μάργαρον καὶ τὰ ἄδε σπανιστὰ φύσις μὲν εὖρε,

1. ἐξαιρεῖν. C, E. ἐξαιρεῖν. B ut olim correxi. ib. τοὺς κύκλους. P, p, b, d, v. ib. γὰρ om. b. ib. κατὰ ἐπ. P, P. B. κατ' ἐπ. ζ. ib. τοῦτο — τὰ om. b, et p, v, ubi ἢ κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ἢ ξυγκλείσθαι (ἐξογκᾶσθαι. v.) τὸ ἐπὶ πᾶσι legitur med. om. ib. μή που. P, d, B. μή πο. ζ. 2. ἢ ξυμβαλεῖν δεῖοι τὰ ἐπεσταλμένα ἢ συγλ. P. 4. συγχαροῦντες. P. ib. καὶ μὴ καθαπτ. P, p, b, d. ib. ἐρωῶντες. P, p, d, B. ib. εἰ P, p, v, B. 5. ἐρμηνεύσομεν. g, m, o. ib. σαφ. δὲ ἐρμ. om. P, p, b, d, v. 6. κοινὰ κοινῶς — καινὰ καινῶς. φ. ib. καινῶς φράσωμεν, τὰ δὲ κέ. P, p, b, d, v, B. (φράζωμεν. d, v, E.) καινῶς, τὰ δὲ κ' κ. φράζωμεν. ζ.
13. αὐτῆς εἶναι. o. 14. Fo. χρόνῳ ἀλωτά. 15. τὴν om. o. 16. καὶ εἰ ἐστήξει. p, u, o. ὅτι οὐκ αἰεὶ ἐστήξει. B ex conj. o. ib. ὅτε malit B. 21. πᾶν. o. 22. τῆς deleverim. 27. ἀλλήλοις. o. ib. τε om. o. ib. παρτητέος. p, B, παρτητέος. o. 29. ἄνω χεῖρας. p, u. ἄνω χεῖρας. B, qui conj. ἀνθρώπῳ. 30. τι excidisse videtur.

νόμος δ' ἐτίμησε. περιωπήσας δ' ἄν και τὰ ἀνθρώπου ὁμοίως ἔχοντα· φύσις μὲν ἔννουν δημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπον και λογικὸν και εὐφυνᾶ πάντα, νόμος δὲ παιδεύει και ὀπλίζει και ὑποδεῖ και ἀμφιένυσιν, ἐπειδὴ γυμνὸς αὐτῷ παρὰ τῆς φύσεως πέμπεται, προτίθησι δὲ ὁ νόμος και ἀρετῆς ἀθλα ἀνθρώποις, οἷον τιμῶν τὴν φύσιν. και μὴ τὸν νόμον ἀφαιρώμεθα τὸν τοῦ ἀθανάτου λόγον, και γὰρ εἰ και φθαρτὰ ἐργάζεται, ἀλλ' ἀθάνατά γε αὐτὰ ποιεῖ, ὄνομα δὲ αὐτῷ τέχνη. ἠπειροῦ δὲ ἀπορραγεῖσα νῆσος και νήσῳ ξυμβαλοῦσα ἠπειρος και Πηνειὸς Ὀλύμπου διεκπεσῶν οὐ φύσεως ταῦτ' οὐδὲ νόμου ἔργα· ἔστι τι ἀμφοῖν μέσον, ὃ καλεῖται συμβεβηκός, ὑφ' οὗ ὁ νόμος ὁμοιοῦται φύσει και φύσις μεταβάλλει ἐς νόμον.

1. περιωπήσας. C, E. 5. τάγε. o. id. ἀπορραγεῖσα. o. 7. τῇ φύσει. o.

N O T A E

IN

PHILOSTRATI HEROICUM NERONEM ET EPISTOLAS.

NOTAE

IN

LOSTRATI HEROICUM NERONEM ET EPISTOLAS.

I.

NOTAE IN HEROICUM.

0. σκοπὸν dicit ventum. — 13. τρωπαί
ξ, 289. — 16. Respicit H. Od. ε, 205 et
116. — 20. Ex nota Viscontii haec potis-
serpo: »Unum in orbe terrarum forum illud
sine pretio ἄτιμα, obsonia sibi compa-
nque libero fuit: carnes non suillae tan-
etiam aguinæ orbis terrarum incolis (qui
ris ex Bassiani beneficio omnes cives Ro-
oci per principis munificentiam distribueban-
ovellæ Valentiniani ad calc. cod. Theodos.
Deinde: „Ulpianus nostri sophistæ σύγ-
in leg. 1. digest. de officio praef. urb. de
us fori suarii mentionem facit.“ — 21. Ex
. 20. (15, R.)
. cf. Bekker Charicl. I, 191. — 7. δεῦρο. cf.
ζ. s. v. — 25. De Protesilao apud Euripi-
eris redeunte cf. quæ diverse statuunt Wel-
495 et Wagner fr. Eurip. 333.
. Hunc locum respicere videtur Aristaenet.
. ed. B. — 12. Welcker Trag. 586 scribit οὐ δὲ
ἄλλον ἢν τρέφεις, docetque, non famulum
ipsum senem his verbis compellari. Paullo
t Wagner l. c. 291. — 34. cf. Eur. Hipp. 73.
. Eodem respicit. — 23. Laudantur verba
ναῦν a Schol. Eur. Hec. 922. — 25. Boiss.
trampsychi versum νεκροῦς ὄρων νεκρωσέν
άτων.
Plat. Phaed. 67. a. — 24. Plat. Phaedr. 229. d.

288, 4. Hoc sepulcrum agnovisse sibi visus est
Choiseul Gouffier, Voyage pitt. II, 14, 302. Adde
Koehlerum Mem. sur les iles etc. 161. — 10. De ma-
gnitudine sceletorum giganticorum cf. Paus. I, 35, 3. —
11. Aut errat, aut aliam fabulam atque Herodot. I,
67, sequitur. — ib. conf. Platon. Rep. I, 365, d. —
15. conf. Pausan. VIII, 29, 3. Böttiger Kunstmy-
thol. II, 293. Müller Antiq. Antioch. 217. — 17. Fuit
Porphyrio apud Pindar. P. VIII, 19. — 24. Re-
centior est haec gigantum repraesentatio. vid. Ger-
hard Auserl. Vaseng. I, 24, etiam Paus. VIII, 29,
3. Müller Archaeol. 460 et 601. — 31. cf. Herodot.
VI, 23.

289, 3. Menebrates colloquitur cum Musonio in
Nerone. — 4. vid. Epist. 70. — 9. Similia habet Athen.
II, 41, f. — 15. cf. H. Od. μ, 159. Proverbium ibid.
illustratur a Cicerone ad Fam. XVI, 24. — ib. Ait:
»si nunc non potes Imbrum navigare, at restant alia
documenta alibi inspicienda.“ Quod non intelligens
quispiam adscripsit πάντα ὁρθῶς λέγεις. — 17. De Me-
ropibus cf. Schol. H. II. α, 249. Pind. Nem. IV, 40.
de ossibus Hylli Paus. I, 33, 6. Gerh. Auserl. Vaseng.
II, 118. Alodas in Naxo interemptos ab Apolline nar-
rat Paus. IX, 22, 5. — 19. Alcyoneum Schol. Pind.
N. IV, 45 in Isthmo Corinthi, Apollod. I, 6, 1. Theo
I, 221. ed. W. apud Phlegram Thraciae interfectum
perhibent, Claudianus Rapt. Proserp. II, 184, ut Phi-
lostr. Neapoli. cf. de Witte in Annali dell' Inst. V,
310. — 25. Ἐρυσθηῆ habet f, Ἐρυσθηῆ in Hesiod.
Theog. 290 legit G. Herm. ep. ad Creuzerum. 176.
De Geryone videndus maxime de Witte Annali dell' Inst.
II, 140, etiam Gerhard Auserl. Vaseng. II, 70 sqq. —
29. οὐκ ἐν Τροίᾳ. cf. Dio Chrysost. XI, 197 ed.

Emp. — 31. Ad H. II. ζ, 419 alludit, vid. Koehler l. c. Locus delubro Protesilai sacer describitur a Mela II, 2. Plin. H. N. III, 11. — 32. Non plane eadem refert Plin. H. N. XVI, 99. Adde Quint. Sm. VII, 408. Anth. Pal. VII, 141 et 385.

290, 4. Haec res narratur ab Herodoto VII, 33. IX, 116. — 8. De sacris Protesilao factis agit etiam Luc. Deor. conc. 12. Ipse Alexander M. dicitur Eleunte huic heroi litavisse. cf. Arr. I, 11. — ib. cf. W. Gell. Topogr. of Troy. pl. XIX, p. 54. pl. XIII. p. 32. pl. XXII. p. 68. pl. XXXVI. p. 96 et Clarck. Trav. in var. countr. II, ch. 6. p. 169. — 25. Spectat H. II. ψ, 100.

291, 4. cf. H. Od. σ, 358, et II. φ, 197. — 9. Vide fr. Uffenb. p. 678. — 21. Memorabile, quod habet Eustath. ad H. Od. λ, 521: 'Ερέσιος (excidit antea Φανίας δ) ιστορεῖ καὶ Πρωτεσίλαον δοθῆναι μνήμονα Δάρδανον Θεταλὸν δοθέντος χρησμοῦ Φυλάκῳ τῷ πατρὶ, ἀνααιρεθῆναι, εἰ προκηδήσει, ὃ καὶ γέγονε. μήποτε οὖν, φασί, (fo: φησί) παρ' Ὀμήρῳ οὕτω λύεται τὸ „τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνήρ“ ὡς τοῦ Δαρδάνου μὴ ἐνθουμήσαντος αὐτοῦ τὴν ἀπόβασιν. καὶ μὴν Φιλόστρατος ὑπὸ Ἀγάτου φίλου Αἰνείου τὸν Πρωτεσίλαον ἀνααιρεῖ, καὶ οὗτός ἐστιν κατ' αὐτὸν ὁ παρ' Ὀμήρῳ „Δάρδανος ἀνήρ. Hoc apud Nostrum non amplius invenitur. Ceterum illa II. β, 701 τὸν δ' ἔ. Δ. ἀ. videntur compleri posse ex II. π, 808, 809, ut Euphorbus sit interfecto, qui fragm. Uffenb. l. c. una cum Hectore et Achate occidit Protesilaum. Vide praeterea Auson. Epitaph. her. 12. Tzetz. ad Lycophr. 279. Quint. Sm. I, 817 et IV, 469. — 25. H. II. β, 700.

292, 10. Fabula fortasse Eleunte nata est. — 15. Homerum intellige. — 25. De victoria oraculo praedicta narrat etiam Paus. VI, 8, 2. — 32. cf. not. ad Ph. Gymnast. p. 60. — 33. De Acheloo gymnico eodemque Jove Dodonaeo agit Gerhard Auserl. Vas. II, 112 et Duc de Luynes in Annali dell' Inst. V, 297.

293, 2. νίκη στεφάνονονponitur νίκη πολέμου. cf. V. A. 89, 1. — 11. De Helice atque hoc loco egi ad Ph. Gymn. 59 sqq. — 15. πάλιν post πάλην inferebat Boiss. probante Jac. — 19. Anonym. Gramm. in Boiss. Anecd. II, 358, postquam laudavit Imagines (p. 838 ed. Ol.), perguit sic: ἐν δὲ τῇ βίβλῳ τῇ λοιπῇ τῇ τῶν ἡρώων λέγονται ἄριστα ξένη τῶν χρησμῶν. ἔφησεν, ἔτεκμήρω. — 20. Similia narrat de Theagene Paus. VI, 11, 3.

294, 1. Ex Plat. Phaedr. 237, c. — 2. Fanum hoc novit Pind. Isthm. I, 58. — 8. De Amphilocho apud Mal-lotas oraculo cf. Paus. I, 34, 2 et IX, 8, 2. Luc. Philops. §. 38. — 9. De Marone cf. Cr. S. III, 228. Welcker Nachtr. 216. R. Rochette Mem. Num. 125. — 15. Rhesi aram illustravit A. de Steinbüchel in »Wiener Zeitschr. für Kunst, Litteratur, Theater und Mode 1832, nr.

144. — 24. Contulerim Herod. VIII, 65. Paus. I, 32, 3. — 26. Quod conjeci, ὃ Φοῖνιξ, defendo ex 319, 8. —

295, 3. cf. H. II. σ, 717 et Analect. III, 248, sive Anth. P. IX, 177 cum not. Jac. — 10. Hectoris ἐπιφάνειαν novit etiam Max. Tyr. XV, 7. — 17. cf. Pind. O. II, 7. ib. ξυνείχε. vid. H. II. φ, 185. — 18. H. II. π, 112. — 21. Adhibe, quae de hac statua commemorat Synes. Calv. enc. p. 82, c. — 28. H. II. ξ, 409 perperam citatur η, 268 ab Ol.

296, 26. κόνη. cf. Pind. O. VIII, 80. Val. Flacc. II, 601.

297, 15. ζάλη ἀνέμου. cf. Herod. l. c. VIII, 65. — 25. Ex his verbis liquet, narrationem istam non ex Cypriis fuisse ductam, carmine tum nondum perditio, sed natam eo loco, ubi heros colebatur. Aliter statuit Welcker Schulztg. 1834, 44 sqq. E. Gerhard in Progr. »Die Heilung des Telephus. Berlin 1843« ex Nostri verbis fastigium Minervae Aleae apud Tegeatas complet, p. 11.

298, 5. ποιμέσι. cogita hic de Sophoclis fabula cognomine. — 6. Ulysses et Menelaus in Cypriis post adventum demum classis ad Trojanos mittebantur. cf. Procl. 475. Schol. II. γ, 206. — 14. οἱ ποιηταί. Solum Homerum dicit, II. ν, 5. — 16. Apud Homerum II. β, 657 et Dictyn I, 17, Tlepolemus cum Graecis est. — 26. H. II. β, 611.

299, 4. H. II. γ, 8. — 12. cf. Welcker Allg. Schulz. 1834, 44. — 25. O. Jahn »Telephus und Troilus« p. 8 describit vas exhibens Telephum sic, ut h. l. narratur, vulneratum. Cypria Telephum Argis ab Achille curatum referebant. Vide Matth. fr. Eur. p. 388 et 345. Plut. Mor. 46, f. cum not. Wyttenb. et Schol. II. α, 59, 60.

300, 2. Non apud inferos, sed in Leuca insula. An ideo dicit αὐτὴν τὴν Ἑλένην, quia Trojae εἰδωλον tantum ejus fuit? — 8. vid. Zenob. I, 6. — 29. ἐν Ἡφαιστῳ. Sic significatur liber Iliadis σ.

301, 2. Scutum Herculis novissimum carmen, nec diu ante Stesichorum esse scriptum demonstrat Marchscheffel »Hesiodi, Eumeli etc. fragmenta« p. 146 sqq. — 4. H. II. λ, 36. — 6. vid. Lobeck Aglaoph. 238. — 10. Cr. S. I, 21 et 25. — 13. H. II. β, 412. — 14. H. II. ν, 61. — 21. Hic error etiam Herodoti fuit, II, 116. — 26. cf. Dio Chr. XI, 195 ed. Emp. — 31. Eadem sententia invenitur in V. A. 71, 18.

302, 1. Vide Menecratem in Schol. II. σ, 804. — 6. H. Od. ζ, 231. — 16. Tzetz. ad Lycophr. 796. Welcker Trilog 465. — 17. Non Chryseis, sed Briseis iram Achillis excitavit. Recte igitur Norm. suspicatus est Βρισεώς esse legendum, quae conjectura nunc bono codice confirmatur. — 21. H. II. κ, 335. — 28. Bastius scribebat ξυμβεβιωκότα, cf. Boiss. ad Marinum, p. 118

34. Quodammodo huc faciunt Schol. II. 1, 693 et Paus. II, 18, 6.

303, 25. » Nestor, ut hic pingitur, modeste barbatus apparet in fragm. apud Winckelm. ined. n. 127. « Visconti.

304, 1. Distinctio Trojani Memnonis ab Aethiope ipsius scriptoris videtur inventum esse. De fabula cf. Cr. S. II, 174 sqq. ubi etiam mons pulvereus illustratur. 5. Ex vulg. lectione *νασιέρον* J. ad Im. 439. adhibita scribebat *Τρωίλον*. Quod scripsimus, satis defendit 304, 27 *μεγίστην τοῦ Τρωικοῦ*. — 9. Vide Imag. II, 7 sub finem. — 19. Volebat Boiss. *ὄπερ τῶν πατέρων ψυχῶν*. Praep. alteram praetulit scriptor propter sequens *ὄπερ τῶν π.* Ad rem facit Eur. Oen. fr. 4. *ἐγὼ δὲ πατέρους αἰμ' ἐτιμωρησάμην σὺν τοῖς ἐφηβήσασιν τῶν ὀλοῶτων*. — 31. H. II. 1, 87 sqq. — 30. II. 1, 408.

305, 2. cf. Strab. XIII, 598. Dio Chr. XI, p. 198 ed. Emp. — 4. *καθαίρειν* ut muros Thebarum. — 11. ut H. II. 1, 404. — 18. II. 1, 698. — 29. Gratia ei non habita repertae arae Herculeae. — 30. Jac. proposuit *ψιλῆς*. cf. Not. ad Anth. Gr. n. 85. — ib. *μυστευτόν* ex conj. scripsit Huet.

306, 5. De terra Lemnia cf. Geoffroi matière médicale Part. I, Sect. II, p. 109 sqq. et Schol. II. 1, 722 *ἤθεισαν γὰρ τοὺς* (sc. τοῦ) *Ἡρακλέους ἰατρὸς θεράπευον ὀφιοδήκτους*. — 7. Descriptionem *Ἐθνος* tuetur Rhode Lemn. 40 ex argum. epigr. Cyzicenororum, ubi Welcker (Trag. 559.) *Ἐθνος* corrigit citra necessitatem. 9. Similis appellatio *Ἄκη*, vid. apud Paus. VIII, 34, 2. Philostr. haec ut multa, ex popularium fabulis videtur duxisse. — 11. Apud Arcinum et Sophoclem hoc oraculum protulit Helenus. — 14. cf. Bode, de Orpheo poeta p. 86 ed. pr. — 20. Ex Thucyd. II, 15, ubi dicitur Theseus *γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνητοῦ καὶ θανάτου*. 22. Vide Schneidewin Conject. 28. — 31. Respicit H. II. 1, 100. — 33. Platonis dictum erat *θῦε ταῖς Χάρισιν* cf. Schol. Luc. Lexiph. 23.

307, 7. H. II. 1, 542. — 10. Similes huic arrogantiae Idomenei est Gelonis postulatum apud Herodot. VII, 157 sqq. — 24. *ἀναχακίζων* expl. Müller, Arch. 453 et 648. — 28. Philostr. sequitur eam conformationem fabulae, quam praeivit Arctinus apud Procl. Exepl. 484 ed. Gaisf. — 32. cf. Tzet. ad Lycophr. 364.

308, 2. Eadem locutio *λογοπ. καθέσαν* est apud Dem. Timocr. 15. — 11. Quotannis has inferias a Locrensibus repeti solitas fuisse narrat Tzet. ad Lycophr. l. c. — 17. Chironis propter Palamedem mentionem facit. 24. De inventis Palamedis ex instituto egit O. Jahn in diss. de Palamede. Locus maxime memorabilis erat in Nauplio Sophocl. cf. Welck. Trag. 186. — 29. In *ἐνταῦθα* offenderunt Boiss. et Jac. qui in suo exemplari *ἐν Πυθαί* proponit ex Schol. Eur. Alc. 1. — 32. De hac fabula cf. Welcker Trag. 101.

309, 16. Res a multis illustratur, cf. Hemsterh. ad Luc. I, 305. — 31. *εὐχόμεθα* — *Φυξίφ.* Locus hic in edd. Suidae ante Gaisford. lectus s. v. *Φύξιος* deest in codd. A, B, E, V. Fontem lemmatis Kust. non indicavit.

310, 1. Proverbium repete inde, quod caprae nunquam sine febre sunt. cf. Leutsch ad Diogenian V, 87. — 9. Soph. Pal. apud Eustath. ad II. p. 228. *οὐ λιμὸν* (sc. *λοιμὸν*) *οὗτος τῶνδ' ἀπᾶσι — χρόνον τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφεῦρε φλοίσβον μετὰ κοπήν καθημένοισι κτλ.* — 22. *μετὰ ταῦτα*. Sch. *μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτόν, τὸν Πρωτεσίλεων*. — 26. Abydi oppugnationem tangit Sch. H. (BVL) ad II. 1, 328. — 28. Palamedes vere regnat inter Graecos Agamemnonis loco, si audis Dictyn I, 19, vide Roulez ad Ptolem. Hephaest. p. 113. In tragoediis cum Palamede Achillem non fuisse una exhibitum docet Welcker Trag. Gr. 134. — 34. *ἐπὶ τῷ Φρυγί* Boiss. interpretatur aurum captum Phrygis indicio; malim: sub Phrygis interfecti cadavere, quae explicatio si vera, Hyginus (105) non satis accurate secutus est Euripidem.

311, 6. cf. Phanocl. Eleg. 11, sqq. — 15. cf. Welck. Tr. 507. — 30. Welcker loco citato docet haec verba ex monodia Palamedis sumpta videri; obloquitur Wagner, in fr. Eur. Pal. p. 305 illa Mercurio tribuens.

312, 6. Laudat Boiss. Aristid. in Jovem p. 8. *οὗχ ἔπνος τῶν τοῦτον μεγάλων τε καὶ μόνων ἐωρακότων τάληθδὲς ὀφθαλμῶν*. — 7. Vide mea in Annal. Vindob. XCV. 166, 177, 179. — 11. De Oeace agit Septim. VI, 2. — 12. Boiss. non debuit sequi Ol. scribentem *φησιν*, est enim ex poeta frustulum *κollῶν βραχιόνων — ἀντάξιον* quod in proverbium cessit. — 13. cf. II. 1, 663. — 27. Lycophr. 1097. *ὄν νοσοιαφὲς κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνης στέγος*, ad quem l. vid. Tz. Pluribus de hoc sepulcro agitur V. Ap. 69, 24 sqq.

313, 11. Haec quoque de monodia Palamedis intelligenda esse sensit Welck. Trag. 505, sqq. — 12. Bergk malit *ἐκάνετε πάνσοφον* minus recte, cum τὰν — *Μουσῶν* per appositionem adjecta sint. Philostr. h. l. accuratius transscripsit, quam Diog. Laert. II, 44, ubi contra temporum rationem ad Socratis necem refertur. 18. vid. Sch. II. 1, 146. — 51. respicitur II. 1, 220.

314, 2. cf. Sch. II. 1, 821. Sch. S. Aj. 844. Lycophr. 455. Aliam narrationem sequitur Pindar. de precante Hercule ante natum Ajacem Isthm. V, 53, ubi lege in Sch.: *ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκειται ἐπιξενούμενος Ἡρακλῆς τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβυίαν τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος οὗτως καὶ ὁ δίοκομπος αἰετός, ἀφ' οὗ τὴν προσωνυμίαν ἔλαβεν Ἄτας*. 6. H. II. 1, 727. — 10. cf. Strab. IX, 271. (394) Atheniensem Ajax se habet apud S. Aj. 575. cf. Welcker Rh. Mus. 1829 p. 62 sqq. — 15. *κατὰ Θησέα*. Sch. *ὁμοίως τῷ Θησεῖ*. — 17. H. Od. 1, 548. — 23. H. Od. 1, 546.

315, 6. vid. Welck. Rh. Mus. 1829, p. 75. — 7. Haec explicantur ab Hemsterh. ad Xen. Eph. 203. Aliam hujus sepulturae causam narrat Eustath. ex Iliade parva ad II. β, p. 285 — 216. ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας ἱστορεῖ μὴ κενθῆναι συνήθως τὸν Αἰάντα, τεθῆναι δὲ οὕτως ἐν σοφῶ δια τὴν ἀργὴν τοῦ βασιλέως. — 18. cf. II. ζ, 402 et ω, 730. — 28. vide notata ad Gymn. 4, 12.

316, 20. Schol. II. π, 673. ἡρῶον φαίνεται Σαρπηδότος ἐν Ἀνκίᾳ. τινὲς δὲ Γλαυκὸν καταλθόντα θάψαι αὐτόν. Sequentia illustrantur ex II. π, 690. — 26. H. II. γ, 454. — 28. cf. quae Welck. Trag. 464 habet de Alexandro Euripidis; quod attinet Paridis elegantiore cultum, juvabit inspicere Creuzerum „zur Gallerie der alten Dramatiker,“ 9 et 89.

317, 5. cf. Boiss. ad Marin. 130. — 7. Adhibe Sch. II. η, 44. — 12. H. II. ρ, 51. — 32. Synes. Dio 59, b. ἢ οὐ ποιητὴς ἔστιν ὁ τὸ χρηστήριον ἔχων τὸ Πυθοῖ καί, πῆ Δία, τὸ ἐν Βραγχίδαυ; οὗτος μέντοι μετεποιήθη καὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως ὡς (particulam addit Laur. LV, 6) ἀπὸ προσωποποιήσεως: ἠεῖδον μὲν ἑγών, ὁ δ' ἀπέγραψε θεῖος Ὀμηρος.

318, 5. Paene aequalis heroam Trojani belli fingitur nonnusquam Homerus. cf. Welcker Ep. Cycl. 189, et de Aristarchi Philochoriquae rationibus ibid. 191 sq. — 7. Certamen Homeri et Hesiodi commemoratum primo a Plutarcho Symp. V, 2 illustrant Fabr. Bibl. Gr. I, 570 ed. Harl. Welck. Ep. Cycl. 269 et nuper G. Marckscheffel in Hesiodi etc. fragmentis p. 38 sqq. — 8. Verba respicit in II. ν, 126. — 9. Hesiod. Ἔργ. 298. — 15. Jacobsius confert Theocr. X, 40. — 19. De Homero Thesprotiam visente egit Paus. I, 17, 5. adde Welck. Ep. cycl. 189 sqq. Philostrati commentum ridetur a Tzetza Exeg. II. p. 148 ed. Herm. — 24. Jac. adhibet h. l. Od. κ, 494. — 29. Vel carmina Palamedis ab Homero sublata esse propter invidiam narrat Suid. v. Παλαμήδης.

319, 7. Eandem sententiam profert epigr. Anth. Plan. nr. 299. Plin. H. N. XXX, 2, 6. — 18. Fabula Thetidis hic discrepat a vulgari. — 25. In H. II. λ, 831 Achilles medicam artem a Chirone accepisse dicitur. Igitur hujus partis auctori jam nota fuit fabula τῶν νεωτέρων (cf. Sch. II. ι, 486) h. e. cyclicorum poetarum, qui alumnum Chironis fecerunt Achillem. Cyclicos sequuti sunt Pindarus N. III, 41 et artifex solii Amyclaei apud Paus. III, 15, 7. — 26. μελοῖς consentit Schol. Aphth. II, 621 ed. W. — 31. vid. Pict. Herc. I, tab. 8. Sidon. Ep. IX, 131. — 33. εἴ τι Ἀδωνίδος. Sch. supplet διήγημα. Sch. II. τ, 197 negat Adonidis fabulam aetate Achillis notam fuisse. De Achille Hylam et Narcissum canente vid. Cr. S. III, 231.

320, 6. Primus fons hujus fabulae nobis Polygnoti

pictura apud Paus. I, 22, 6. Tractata est a Sophocle in Scyriis, cf. Welck. Tr. 102. — 14. Achillem Thesei ultorem ceteri scriptores ignorant. De Theseo Lycomedis regnum petente vide Eust. ad II. ι, 664 et diversa narrantes Plut. Thes. c. 35. Cim. c. 8 ac Paus. I, 17, 6.

321, 6. Respicit Eur. Phoen. 1112. — 10. De Achillis imagine vide Müller Arch. p. 656 sqq. et R. Rochette Mem. Numism. p. 36. — 17. cf. V. Ap. 150, 6. 18. Eur. Iph. Aul. 926. — 21. Dissentiant fr. Uffenb. 679 et Tzetz. Hom. 351. — 33. Philostr. h. l. sequitur II. σ, 446 — 451, quae narratio valde differt ab iis, quae in nona rhapsodia narrantur. — 35. Carpitur Hom. II. σ, 23 sqq.

322, 1. cf. II. σ, 221. Vituperat ea etiam Dio Chrysost. XI, 206. ed. Emp. (348. R.), quem vide praeterea ib. ad 3 et 207 (349, R) ad 9. — 12. Ἀξιοῦ. Vide de hac τονάσει Götting Accentelehre p. 173. — ib. Respicitur II. φ, 163. — 15. Non plane idem narratur II. φ, 205 sqq. — 20. Excusari potest facinus atrox, quod Thessalorum mos fuit patrius, equis raptare caedis suorum auctores. Vide Callimach. fr. p. 465. Heyne obs. ad II. ζ, p. 328. Bo.

323, 1. Constructionem praetuli 295, 19, 310, 11 et 21 usurpatam. — 3. μελιχλωρος petitum ex Theocr. X, 27. — 4. vide Boiss. ad Aristaeon. 485. — ib. cf. C. O. Müller, Archaeol. 454, sqq. — 14. Homerum non cogitasse de Apollinis Thymbraei templo ex II. ζ, 360 liquet. — 16. cf. Dict. Crat. IV, 10 sqq. c. not. Dederich. Serv. ad Virg. Aen. III, 322. Schol. Val. Eur. Troad. 14 et quae de tota hac fabula judicat Welck. Trag. 183. Proxime accedit ad Philostrati narrationem Senec. Troad. 942. — 26. Tzetz. Posthom. 496 sqq. haec secutus est, ipso auctore laudato (vs. 503.) — 29. cf. H. Od. ω, 47 sqq. — 32. Μέλιτος, quia nomen proprium est, majuscula exprimentum curavi.

324, 9. De sepulcro Achillis, super quo templum exstructum erat, cf. Koehler l. c. 142.

325, 4. Vide Welck. Trag. 632. Nachtrag zur Tril. 136, et de lustratione Lemni eundem Tril. 247, sqq. — 13. cf. Gerhard Auserl. Vaseng. II, 109. — 16. Amarantis propterea veteres ad ornanda deorum simulacra utebantur. cf. Dioscorid. Mat. med. IV, 87 p. 263. ed. Wechel. — 20. Hoc carmen tentavit restituere Schaeffelin, Allg. Schulz. 1833, p. 934. Res non feliciter ei cessit numeros daetylicos inferenti. — 26. Omis Eudoc. laudare, quae in hoc versu cum 2 consentit. — 30. Heliad. II, 34, III, 1, 2 haec imitatus est.

326, 11. Ex Herodot. VIII, 64 adde Koehler l. c. 164. Feuerbach, Vatic. Ap. 27. — 15. Ael. V. B. XII, 7. Arr. Exp. Al. I, 12. Diod. XVII, 17. — 29. Indicant haec, Achillem numen marinum fuisse habi-

tum. — 30. Jac. laudat h. l. von Hoff. Gesch. der Veränderungen der Oberfläche der Erde, I, 34.

327, 1. Ol. citat Suet. Caes. 43. Ner. 32. cod. Theodos. IV, 40. XI, 8. — 6. Dissenio ad Pind. Nem. IV, 49, videntur sacra Achillis in Leucam a nautis Aeginetis esse perlata. Eundem ab Olbiensibus tanquam *ποντάρχην* cultum fuisse docent Koehler l. c. 106, Clarke Travels I, 621 et Choix de médailles d'Olbiopolis. Paris 1822, p. 20. Panofka statuit, hunc Achillem, qui Helenam (*Σελήνην*) sectatur, Lunam esse, idque etiam insulae nomine indicari. cf. Annali dell' Inst. Arch. V, 130. VII, 128. — 8. De situ huius insulae vide, quae collegit Koehler, l. c. p. 30 sqq. Achilles ibi oraculum tenebat. cf. Arrian. Peripl. Pont. Eux. p. 22. Secundum Leschem II. parv. in hac insula sepultus est a Thetide, ac narrat Plin. H. N. IV, 12, 26 in ea Achillis tumulum inveniri. Apud Paus. III, 19, 11 legimus: *ναὸς Ἀχιλλέως καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῇ*. Accuratus Noster (327, 12) *τὰ δὲ ἐν αὐτῷ ἀγάλματα Ἀχιλλεύς τε καὶ Ἑλένη*. Templi rudera satis magna adhuc sunt conservata. vid. Koehler l. c. 76. — 10. Hodie nullae insunt arborea, ne arbusta quidem, at plena est serpentibus et avibus. vid. praeter Koehler l. c. Bachm. ad Lycophronem 193. — 19. cf. Quint. Smyrn. III, 775. Arrian. Peripl. p. 21. Anonym. Peripl. p. 10. — 28. Tzetz. ad Lycophr. 188. Arrian. l. c. p. 22. Ael. H. A. XI, 1.

328. 15. Carminis versus 2, 5, 9 offendunt quinto addito pede, qui in 9 saltem ante paroemiacum demendus videtur, abjecto *σοφοῖς*. Anapaesticum est, immixtis iambis, Mesomedis et Dionysii Hymnis aliquatenus comparabile. cf. Die Hymnen des Dionysius und Mesomedes, bearbeitet von Dr. Fr. Bellermann. Berlin 1840. — 26. *σοιοιστενῆ* ex Pind. Dithyramb. fr. 5 (48).

329, 5. Simile habet Paus. I, 32, 3. — 8. cf. Arr. Peripl. p. 22, 23. — 11. Maxim. Tyr. XV, 175. — 12. cf. supra dicta de ara Rhesi, p. 294, 15. — 14. Alludit ad Od. μ, 453. Ipsa res hodie ignorari videtur. — 24. His significatur numen marinum. — 27. cf. Liban. Progym. 74. Theon Prog. 192. — 30. De hoc certamine Achillis, ut Thesei, Herculis, Bellerophonis cum Amazonibus praeclare egit E. Gerhard Auserl. Vasengem. II, 57. — Olympiadem 154 indicat. cf. Krause Olympia s. v. Leonidas.

330, 16. Res describitur a Seneca Ep. 84, et Plin. H. N. XI, 11.

331, 17. cf. Qu. Sm. XV, 244. — 22. Respicit, opinor, Pl. Rep. 387, b. Locus adhibitus est a Thom. Mag. s. v. *Ἀχερουσία*.

II.

NOTAE IN NERONEM.

Musonius Isthmum fodiens redit in V. A. 92, 27. Menecrates quidam commemoratur in Heroico, 289, 3.

337, 1. τῷ τυράνῳ — Ἑλληνα. Sic V. A. 120, 4. τὸ μὴ ἐνδιατρίβειν ἕαν τοὺς ξένους οὐκ ἀμείβας αὐτῷ νοῦν εἶχεν et V. S. 270, 23. τίνα σοι νοῦν ἔχει τοῦτο; 3. Componatur totus hic locus cum V. A. 74, 32, ubi dicitur Nero τῆς περὶ τὸν Ἴσθμὸν καινοτομίας ἀψασθαι περίπλουν αὐτὸν ἐργαζόμενος καὶ τὸν Ἀγαῖον τῷ Ἀδρία ξυμβάλλον, ὡς μὴ πᾶσα ναῦς ὑπὲρ Μαλιέαν πλέοι κομίζοντό τε αἱ πολλαὶ διὰ τοῦ ἥγγματος ξυντέμνουσαι τὰς περιβολὰς τοῦ πλοῦ. Adde V. S. 237, 8: Herodes οὐδὲν εἰργάσθαι ᾤετο, ἐπεὶ μὴ τὸν Ἴσθμὸν ἔτεμεν, λαμπρὸν ἠγούμενος ἤπειρον ἀποτεμεῖν καὶ πελάγη ξυνάψαι διττὰ καὶ (ἐς) περίπλουν σταδίων ἕξ καὶ εἴκοσι θαλάττης ξυσελεῖν μήμη. 4. Pro θαλαττουμένοις nescio an scribendum sit θαλαττεύουσι, quo verbo Noster utitur in Gymn. 8, 16 — 5. τὰς ἐπὶ θαλάττῃ πόλεις. cf. V. A. 126, 25. τὴν ἐπὶ θαλ. Ἀγυπτου. — 10. φροντιστήριον. V. S. 216, 3. appellat σοφιστῶν φροντιστήριον τὴν Πρόδον. ib. ἀφιγμένοις — ἐπὶ τῷ σπουδάζειν, ut V. S. 230, 10. ἀφῆκε ἐς τὴν Σμύρναν ἐπὶ ξυνοσίᾳ τοῦ ἀνδρός. ib. Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαῖαν ᾧ θαλ. ἠγον. V. A. 89, 21. ἐπὶ Νέρωνα ἐν Ἀχαῖα ᾄδοντα τὰ ἔθνη — λέγεται κινήσαι Βίνδιξ et ib. 55, 32 τίς σε — πρὸς ἡμᾶς ἤγαγεν; 11. τὸ ἐαυτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἠδίων. Plane idem de Varo dicitur V. S. 232, 8. ἐπεπέικει αὐτὸ ἐαυτό, — μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι αὐτοῦ ἠδίων. Eum locum tangens Jac. ad Im. 385 adscribit: »quod inde sumsit auctor Neronis inter Lucianea.« — ib. τὸν γυμνικώτατον. cf. V. A. 88, 3. — 12. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων κτ. Constructio eadem, quae V. S. 216, 11. λόγοι δ' Ἀισχίνου κατ' ἐπίνουσ μὲν καὶ τέταρτος τις. — 13. μηδὲ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κισάραν τε καὶ ᾤδῃν θέσθαι. V. A. 87, 32. τίς γὰρ οὕτω θρασύς, ὡς ἐναντίαν θέσθαι. V. S. 207, 7. τὸν δὲ αὐτοκράτορα ὄρων ἐναντίαν ἐαυτῷ θέσθαι διανοούμενον. — 14. ἐντυχῶν τῇ φύσει τοῦ τόπου. ut V. A. 79, 25. τοῖς θεολογουμένοις ἐντυχῶν. ib. μεγαλοουργίας ἠράσθη. Ex ingenio Neronis. cf. Tac. Ann. XV, 42: Nero tamen, ut erat incredibilium cupitor, effodere proxima Averno juga connixus est, manentque vestigia inritae spei. — 15. τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν. similiter Heroic. 292, 6. γυμναζομένης ἐπὶ Τροίαν τῆς Ἑλλάδος. ib. ἐνθυμηθεῖς. V. A. 113, 7. ἐνθυμηθεῖς μὲν ἐαυτὸν — ἐνθυμηθεῖς δὲ καὶ τὴν τέχνην. — 17. ἐνενοήσε cf. V. A.

98, 2. — 18. ἡγήσατο scripsi pro εἰσοίτο. ib. λαμπρῶς ἐστὶ ἄσθαι ut λαμπρὰν δαῖτα est V. A. 117, 3. — αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις. V. A. 166, 20. ἐγγίνονται ὑπὸ τῶν τοιούτων αἱ τύραννοι φύσεις. At bonis imperatoribus tribuantur βασιλικοὶ φύσεις ut V. S. 253, 18. — 21. τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος de proconsule Achajae, ut V. S. 235, 24 οἱ τὴν Ἰστίαν ἐπιτροπεύοντες. — 22. ἐπὶ τὴν ὄρυγὴν ἦξε. Sic V. A. 104, 7. οὐδ' ἐπὶ τὰ δερόμενα τῶν ἱερῶν ἦτεν. — 24. τὰ Ἡρακλέους δοκῶν ὑπερβεβλήσθαι πάντα V. A. 88, 24. τὸ περὶ τὴν τομὴν ἔργον ὑπερφανεῖν δοκεῖ τὰ Νέρωνος πάντα. 27. Ad haec iterum longior locus ex V. A. adhibendus, 75, 2: ἡ ὄρυγὴ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ Λεγαίου λαβοῦσα στάδια προὔβη ἕως τέταρα ξυνηχῶς ὀρυττότων, σχεῖν δὲ λέγεται Νέρων τὴν τομὴν οἱ μὲν Ἀθηναίων φιλοσοφούντων αὐτῷ τὰς θαλάττας καὶ τὸ ὑπὲρ Λεγαίου πέλαιος ὑπερυθῆν ἀφανεῖν εἰπόντων τὴν Ἀγιναν, οἱ δὲ νεώτερα περὶ τὴν ἀρχὴν δεῖσαντα. Hanc alteram sententiam tuetur Mazonius.

338, 2. ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. Eadem epitheta conjuncta vide V. A. 38, 8. σοφοὶ τε καὶ φυσικοὶ ἄνδρες. — 3. τοῦ γὰρ τεμείν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον ἢ τοῦ δημοσίᾳ ἄδειν. V. S. 230, 8. ἦρα μὲν γὰρ τοῦ αὐτοσχεδιάζειν ὁ Ἡρώδης μᾶλλον ἢ τοῦ ὑπάτος τε καὶ ἐξ ὑπάτων δοκεῖν. ib. ἡ δὲ τῶν ἐσπερίων ἐθνῶν κίνησις. V. A. 89, 21. ἐπὶ Νέρωνα — τὰ ἔθνη τὰ ἐσπερία λέγεται κινήσαι Βίνδιξ. Ceterum Reimarus consensionem hujus Pseudoluciani et Philostrati aperit p. 1042 Dionis Cassii, annotans: Lucianus quidem et Philostratus Neroni hos motus jam in Graecia nunciatos tradunt, sed praeter Dionem 726. B. Suetonius etiam Neapoli primum de ea re inaudivisse Neronem auctor est c. 40. — 5. τὰς γὰρ θαλάττας ἰσογαίους — οἶδα. cf. V. S. 212, 2. ἐγὼ ἄριστον — οἶδα τὸν Ἀθήνησιν, ad quem locum in ed. priore exempla collegi. — 6. εὐὰ ἐπὶ τῆς Πώμης. cf. V. S. 206, 15 et 228, 11. — 8. τῶν Ὀλυμπιάδων. V. A. 84, 16. κατηγορός — τῶν τοιούτων Ὀλυμπιάδων μεστός. — 9. πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; V. A. 84, 10. ἡ φωνὴ τοῖς λαλοῦσι πονήρως ἔχει. ib. τῶν γὰρ Ἀθήνων προσπλεόντων. »ubi scriptor hujus dialogi, quod et ad Philopatr. monuimus, cf. c. 3.« Ita Solanus. Adscripsi in ed. Vit. Soph. p. 126: »debebat V. D. longius procedere, nec solum agnoscere Lemnium, sed etiam Philostratum« nimirum ex rerum et verborum summa similitudine, non ex verbis modo laudatis, quam quidem opinionem mihi tribuit olim homo cavillandi cupidus. Quod autem Solanus Neronem assignat Philopatr. scriptori, valde errat. — 10. οὔτε θαυμασίως — οὔτ' αὖ γελώσως. Eadem oppositio V. A. 106, 24. — 11. ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως — ἡ φ-

μοικε. V. S. 206, 24. ὅσπερ ἡ φύσις τοὺς εὐνούχους ἡφ-μοικεν. ib. φθέγγεται δὲ κοῖλον — καὶ βαρῦ. V. A. 59, 21. βαρὺ φθέγγεται καὶ κοῖλον. — 12. ἡχεῖ, quod suppleo post verba βομβῶδὲς πως, sic additur Heroic. 329, 4. θεῖά τε ἡχεῖ καὶ λαμπρά. — 13. ἐπιλειπίνοσι τοῦτο. V. A. 88, 12. τύραννος — λεῖπτον τὴν φωνήν. ib. χρωμάτων δὲ φιλανθρωπία. Ut est apud Demosthenem π. στεφ. §. 298 φιλανθρωπία λόγων. — 15. αἰσχύνη — βασιλεῖα δοκεῖν ἀκριβοῦν ταῦτα. V. A. 89, 8. τὰς Νέρωνος μελοδίας ἀκριβοῦν ἔφασκ. De δοκεῖν sic usurpato cf. notam ad Gymnast. p. 67. Ad totam sententiam cf. V. A. 88, 1—15. — 19. πιμπραμένον αὐτῷ τοῦ προσώπου. V. A. 94, 5. ἐστομία — ἦν — μὴ πιμπραμένον τοῦ προσώπου ἀλλῃ. — 22. τὸν τῆς τραγωδίας ὑποκριτὴν. cf. V. S. 269, 5. — 25. ἀνήκοος τοῦ λόγου. V. A. 155, 35. ἀνήκοος τῆς γῆς. — 26. De Isthmiaci Neronis certaminibus vide V. A. 74, 28. — 28. παρηλθὼν ἐς τὴν ἀγώνιαν. V. S. 281, 26. παρηλθὼν ἐς τὸ τῶν τεχνιῶν βουλευτήριον. ib. ἄριστα φωνῆς ἔχων. Heroic. 328, 13. ἄσμα χαριέστατα τῆς γνώμης — ἔχων. ib. εὐδοκίμων δ' ἐπ' αὐτῇ. V. S. 251, 20. εὐδοκίμως ἐπ' αὐτῇ ἐτύχωνεν. — 28. λαμπροτέρῳ. cf. V. A. 88, 21. — 30. μὴδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα. V. A. 146, 23. καὶ ἀνήσειν ἡ πρότερον, — ἡ ὕδαρ γενέσθαι σε. ib. ὁ δ' ἡγρίαινε τε καὶ μανικῶς εἶχε. Gymn. 14, 25. ὁ δ' ἡγρίαινε τε καὶ ἐν ὄργῃ ἦκουε. — 31. βοάντων τε τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Ἡπ. V. S. 269, 15. βοάντων — ἐπ' αὐτῷ ποτι τῶν Ἑλλήνων. Adde V. S. 231, 11. — 32. ὑπεραίροτος τὸ φθέγμα. V. A. 152, 34. λόγον ὑπεραίροτα τοῖς ὀνόμασι. — 33. ἐπ' ἀκριβάντων. Cothurnos dici apertum est, unde lucem accipiunt V. A. 89, 10. 113, 9. V. S. 208, 19, nec audiendus censor obloquens in Allg. Literatz. 1839, 359. — 34. διέθρους. cf. Meineke ad Menandr. ed. 2. p. 166.

339, 6. τί χρὴ θαυμάζειν; Similiter V. S. 220, 12. καὶ οὕτως χρὴ θαυμάζειν. — 7. cf. Lob. Agtoph. 1004. — 8. ἐς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνα. Ad sententiam idem V. A. 81, 22. εἰ δὲ καὶ ταῦτα γέγονεν ἐπ' Ὀρέστη καὶ Ἀλκμαίονι, ἀλλ' ἐκείνους σχῆμα τοῦ ἔργου πατέρες ἦσαν. ib. καὶ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν. V. S. 250, 18. ἀπεισμοῦ λόγον παρέδωκε τοῖς βασιάνοις. — 9. ἐπειδὴ πατρῶσιν ἐτιμώρησαν. Heroic. 307, 2. Orestem dicit εὐδοκίμοισι ἐπειδὴ τῷ πατρὶ ἐτιμώρησεν. ib. μηδαμῶς εἰπὴν ἔχων. Ep. 73 p. 364, 21. ἐγὼ δὲ εἰπὴν ἔχων οὐκ ἔγω. — 10. μεταξὺ λόγων. Redit locutio V. A. 170, 33. — 11. χορὸς εὐφημος. V. A. 137, 13. παριστάσα χορὸν εὐφημον. — 14. καὶ σαφέστερόν γε, ὅσα τῆς γῆς ἄπτεται. V. S. 227, 27. ὕβριν ἐξήρει — τοσοῦτα κίον.

μηδὲ τοῦ Ἰωνικοῦ ἀπεθίζειν, ubi nunc malim le-
ἀπειθίζεν. — 15. οὐ φασὶ δεῖν. V. A. 99, 24:
φημι δεῖν τὸν μὲν Βυτέλιον ἐξωθεῖν.

III.

NOTAE IN EPISTOLAS.

43, 2 cf. 344, 3. — 3. »Persarum rex proprio
ne dicebatur rex magnus. cf. Ael. V. H. XII, 1.
o solus tiaram habebat rectam. Isidorus XIX, 30, 3.
e tiaras gerunt, sed reges rectas, satrapas in-
s. Itaque malim hoc loco Philostrati scribere
ἢ μεγάλῳ ὀρθῇ ἢ τιάρῳ, et id in versione mea
ssi. Kim. — 4. περιθήσῃ — σέ. Eadem sen-
est in epigr. Anth. Pal. V, 142. τίς; ῥόδον ὁ
νος Διονυσίου ἢ ῥόδον αὐτὸς τοῦ στεφάνου; δοκέω.
αι ὁ στέφανος. — 6. Sic fere epigr. in A. P. V, 90.
o σοι μύρον ἦδὲ μύρον παρέχων χάριν, οὐ σοί. —
Ken. Anab. I, 2, 16 et Schol. ad h. l. qui sua
ex Plut. Lac. Inst. 238, f. jam laudatis a Kime-
o. — 11. μειράκιον τ. π. ὄν. cf. Bio. I, 64,
is αἶμα χεῖ, τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἀνθη.
n spectant Ἀδωνίδος ὑπομνήματα, supra 2. —
θειν ἀνέμνησε. »Rosae Adonidem, ut veniret, mon-
nt, quod ex Veneris sanguine ortae Veneris re-
ent memoriam, si forte minueretur.« Boiss. —
. II. β, 642. — 17. πῦρ ἐπὶ πυρὶ. Similiter epigr.
P. IX, 749, quod cum aliis locis laudat Boiss.
14, 1. παύσασθαι ταχύ. vid. Ach. Tat. 2, 36. —
Naeke, Rh. Mus. 1833, p. 162. qui omisit laudare
ion. I, 61. ed. W. et Steph. Byz. v. Ἀμαθούς.
343. a, 21. ed. B. — 3. ἀλλὰ τί sic usurpatum
in ep. 15, 348, 11. — 5. ἀτέγκτως. cf. V. A.
l. — 6. Hunc locum tetigit Hemsterh. ad Lucia-
D. D. 14, 2. — 8. De Brancho et Claro vid.
sdorf ad Himer. Or. 11, 3, 9. cf. Anacr. Od. 39,
11. — 10. τῶν ἀξένων θεαμάτων. Aperte respi-
rip. Iph. T. 73—76. — 13. Ita Propert. II, 22, 43.
es dura, nega, sin es non dura, venito. — 14.
confert Propert. I, 2, 8, et Ovid. Am. I, 10, 15.
Kim: »inde poeta: ac veluti nudi in tabula pin-
r Amores. γυμνὸν iterum appellat epist. 51 (12).«
αὶ τὰ πολλὰ χαμαὶ καθ'. Ei statim oppo-
μετέωρον Persarum.« Kim. — 17. Post οὔτε su-
excidisse ὄνειδος, ἐπειδὴ.
15, 8. cft. Boiss. Ovid. Am. I, 10, 53. officium
r numeret studiumque fidemque. — 11. Propert.
, 8. qui dare multa potest, multa et amare po-
— 12. Tibull. a Boiss. laudatus I, 5, 61 pauper

erit praesto tibi, praesto pauper adibit primus. — 16.
De Laio, masculorum amorum auctore cf. Athen. XIII,
602. Clem. Alex. Protr. 9. ed. Sylb. et maxime nunc
Welcker Trag. 533. — 'ib. Smerdiae amores tractat
Bergk ad Anacr. fr. 46. — 17. Megabatae ei nomen
fuit, teste Plut. Ages. 11. — 18. ἡμῶν i. e. ξένων. —
19. ἢ ἀηδῶν τοῦ ἔαρος. Edd. habebant ἀέρος. Itaque
Kim. »Non respicit ad fabulam Philomelae, quae cum
primo esset homo, mutata est in avem. Quare malim,
et omnino arbitror legendum τοῦ ἔαρος, veris. Sappho:
ἦρος ἄγγελος ἡμερόφανος ἀηδῶν, nec aliam intelligit avem
Alcman poeta lyricus: ἀλιπόρφυρος ἔαρος ὄρνις.« —
293. Ἴνδῶν τῶν μυρσεικῶν explicat Tz. Chil. V,
393. τὰς καλιὰς δὲ πηγνυται δένδροις ἐξ ἀρωμάτων, adde
V. A. 63, 4.

346, 1. προσκυνῶσι. Similia vide apud Plin. H.
N. X, 23. Plut. de Is. et Osir. 380, f. Arist. θανμ.
ἀκ. c. 22. — 2. cf. Plat. Euthyd. 76. — 9. Ut est in A.
P. V, 143. ὁ στέφανος περὶ κρατὶ μαραινεται Ἡλιοδά-
ρας, αὐτῇ δ' ἐκλάμπει τοῦ στεφάνου στέφανος, ubi no-
ster locus Jacobsium non fugit, qui addit Liban. IV,
189. — 12. ἄγουσι — ὡς ἄγουσι. Exemplum hujus ge-
neris restituatur Aeliano V. H. XIII, 3, quo loco
scribe ἀδροίσας γὰρ ἐβδομήμοντα μυριάδας (Xerxes) ἐπὶ
τούς Ἕλληνας ἀπήλλαξεν ὡς ἀπήλλαξεν ex Pal. 155,
vulgatur κακῶς ἀπήλλαξεν. — 14. Huc respexisse dicas
P. Silentiarium A. P. V, 266. — 17. Boiss. confert
Meleagrum A. P. XII, 84. — 18. τὸν ἐσπ. καὶ σέ.
»utrumque sidus Venereum.« Kim.

347, 2. Iterum conferatur Meleager P. XII, 81.
adhibitus a Jac. in Comm. p. 36. — 3. Sic Goethe
noster in carmine, Der Junggesell und der Mühlbach,
»Kann sie im Wasser Liebesgluth entzünden, wie
soll man Ruh mit Fleisch und Blut wohl finden?« —
12. Meleag. A. P. XII, 92. ὀπτάσθ' ἐν κάλλει, τύφισθ'
ὑποκαόμενοι νῦν. Sic alloquitur oculos. — 15. Boiss.
cft. Maecium A. P. V, 117. — 19. συσκιάσῃ. Simili-
ter Propert. IV, 8, 26: vincet ubi erasas barba pu-
denda genas. — 21. Per barbam obsecrabant eos, qui-
bus supplicabant. cf. Eur. Hec. 746. Or. 284. Soph.
El. 1205. al.

348, 2. Respicit Pind. scol. 2, 3. — 3. καὶ Στυ-
γός. »quia quae Stygia aqua tincta, indurabuntur,
unde Achilles a matre immersus Stygi fuit invulnera-
bilis.« Kim. — 4. Adscribit Huet. Catull. C, 20: ne
poenas Nemesis reposita a te, est vehemens dea,
laedere hanc caveto. — 7. H. Od. κ, 279, unde est in
II. ω, 308. — 7. Apte laudat Boiss. Greg. Naz. XXXIV,
555 ποῖοι Φειδῖαι καὶ Ζεύξιδες . . . κάλλη μεθ' ὑπερβο-
λῆς γράφειν καὶ πλάττειν εἰδότες. Ad eundem locum Kim.
»occurrit iis facile, qui Homerum dicunt fuisse cae-
cum.« — 12. λίθοις ὄμοια. »nam e lapidibus nil

nascitur καὶ ἄκαρποι ὄλως εἶσιν αἱ πέτραι. Kim. — 14. De fabula Menandri, inscripta περιειρημένη vide Meineke fr. p. 186, ed. 2. — 16. φόνος τῶν τριζῶν admovit Pricaeus ad Apuleji similia Met. III, p. 53. capillos ejus, qui jam caede cultrorum desecti humi jacebant, clanculo praecepit auferre. — 19. respicit II. ρ, 51 et frequentia epitheta ξανθός ac καρηκομόωντες Ἄχ. — 24. τοὺς κομήτας. »Plinius lib. XVIII. cap. XXVIII nominat descriptas in deos stellas, ubi de canicula loquitur, neque est minor ei veneratio, quam descriptis in deos stellis, idem tamen cometen in uno totius orbis loco coli, in templo Romae, qui divi Augusti ludis quos faciebat Veneri genetrici apparuit, scribit lib. II, cap. XXV. » Kim. — 25. τοὺς ἀνέτους ταῖς κόμαις. Sacerdotes tamen plerique tonsi erant, cf. Synesius φαλάκρας ἐγκωμίζω. cf. 71, a.

349, 1. Apulejus Met. II, p. 240 Isidem describens: crines uberrimi prolixique et sensim intorti per divina colla passim dispersi molliter diffluebant. — 3. Quem dicat, non succurrit. Ol. laudat Val. Fl. IV, 92. Avien. Perieg. 801 et 1069. Boiss. Himer. XXI, 8. — 4. cf. H. II. α, 528. — 6. H. II. ρ, 53. — 11. Sic Zenophila Παιδοῦς ῥόδον appellatur a Meleagro, A. P. V, 144. — 14. διὰ τοῦτο — γεγόμενα. Haec citantur ab Anonymo in cod. Par. 1630, vide Boiss. ad Aristaenet. 743. — 17. προσούτων. »Horatius laudatur Serm. II, 3, 254, a Kim. non satis apte. — 20. Ἄναυρον respicit ad Apoll. Rhod. I, 10, 11. — 23. τὸ ἴχθυος προσκ. Boiss. cft. Alciph. III, 67. προσφύοντα βούλεσθαι τὰ τοῖν ποδοῖν ἔχνη καταφιλεῖν.

350, 1. cf. Pers. II, 38, Claudian. Carm. XXIX, 89, Theocr. VIII, 41. — 6. »Amatores qui coronati aderant non satis intelligo qui dei dici potuerint. Forsan legendum θεωροί. Qui ad domum amasii accedebant capite coronato, comparantur a scriptore theoris, qui aedem dei munere functuri adibant, idque de more coronati. » Egregiam emendationem sine ulla dubitatione recepi. — 8. H. II. ξ, 347. — 9. Ἄ κτήματα. Ol. citat Paus. VI, 24. — 11. οἱ δὲ non ad Achaeos, sed ad deos Graecis benevolentes rettulerim. — 15. ἦ τὸν Δία. nescio an huc faciat Propert. II, 3, 29: gloria Romanis una es tu nata puellis; Romana accumbes prima puella Jovi. — 18. Paul. Silent. de corona a Chariclone sibi imposita: πῦρ ὀλοδν δάπτει με. τὸ γὰρ στέφος, ὡς δοκέω, τι εἶχεν, ὃ καὶ Γλαύκην φλέξε Κροοντιάδα (A. P. V, 288), fortasse hunc locum ante oculos habuit.

351, 3. Ita Aristaenet. I, 3, p. 18. ἦ δὲ Ἄ. τοῖς ἄνθεσι ὄλον λειμῶνα τὴν κεφαλὴν ἐποιεῖτο. — 6. Videtur obversatus esse scriptori Xen. Cyrop. I, 3, 2. ὄραν αὐτὸν κενωσμημένον καὶ ὀφθαλμῶν ὑπογραφῆ καὶ χρώματος ἐντρίψει καὶ κόμαις προσθέτοις. — 8. τοῦ ἐνδοῦς. Sententia fere eadem apud Propert. I, 2, 1. — ib. Expressit

haec Aristaenet. I, 1, p. 5. τράχηλος λευκός — καὶ ἀκόσμητος ἦ, δι' ἀβρότητα τεθάρρηκεν ἑαυτῶν. — 11. δράκοντες. »Jupiter sub specie draconis cum Proserpina rem habuit, sua, ut Clemens ait, ex Cerere filia. Inde natus est Bacchus: Philostr. infr ep. 58 (30): οὕτω καὶ Ποσειδῶν — Ἡρακλῆς, licet enim ordine non procedat, ut singulis suum subjungat filium, tamen Dionysus ad draconem referendus est. » Kim. — 12. Cerusae usum apud mulieres Atticas frequentem fuisse exponit Bekker Charicl. II, 233. — ib. Ταρναντιδίου. cf. Bast. ad Aristaenet. p. 559. — ib. ἐπικάρπιοι ὄφεις cf. Luc. Amor. 41. Hesych. s. v. Mus. Borb. VII, t. 46. — 13. Aristagorae unius ex Hyperidis meretricibus, quam in Piraeo habebat, meminit Athen. XIII, 590, c. — 17. Similia supra legimus. 345, 8 sqq. — 21. Ex H. II. β, 478.

352, 1. Respicit H. II. α, 225. — 11. Kim. laudat Telestis dithyrambum. Vulgatam fabulam is impugnans ait τί γὰρ νιν εὐηράτοιο κάλλος ὄξος ἔρωος ἔτειρεν, ἢ παρθενίαν ἀγαμον καὶ ἀπαιδ' ἀπένευμε Κλωθῶ; Unde conjeci in fine legendum esse τῶν θυμαρσεσάτων Βρομίη παρῆδωκε σεμνῆς δαίμονος παρθένευμ' ἀλλοπετερίων σὺν ἀγλαῶν ἀκύτατι χειρῶν pro οὐ μειωθησάτων et ἀερεθὴν πνεῦμ'. — 17. cf. Aristaenet. I, 17, p. 83 et Boiss. nol. p. 473. — 24. διψῶντα. »respicit ad versiculos istos Alcaei: τέγγε πνεύμονας οἴνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιεῖλεται. ἂ δ' ὄρα χαλεπά. πάντα δὲ διψᾷ ὑπὸ καύματος. (de industria retinui scripturam veterem) »quos Horatius imitatur, Maecenatem ad pocula provocans: jam Procyon furit etc. » Kim.

353, 1. Servavi ὀλιγορίας μὴ χεῖροντα, ne periret oxymorum. — ib. οὐχ ἔκπρον ἀναβ. Aptē laudat Kim. Horat. C. I, 8. cur apricum oderit campum patiens pulveris atque solis, cur neque militaris inter aequales equitat etc. — 2. ἀσχηρὸς — ἄσπρον. Haec verba fortasse meminit Isid. Pel. p. 540 ed. Bill. 5. Iteratum ἦρα librariorum et viros quosdam doctos male habuit, injuria. Lectionem ἦρα in Pal. 122 obviam tangit Hemsterh. ad Luc. D. D. 19, 1. — 7. τοῦ ζῆλον mutaverim in ἑαυτῶν. — 14. Phyllidis amorēs illustrat Prop. II, 24, 44. Lob. Agl. 290. — 22. »Proverbii formam habet: piscis in modum liber. » Kim. — 24. τὸ πινάκιον. »verbum sumsit e chorographia, cujus proprie πινάξ est et πινάκιον. » Kim. qui laudat Ael. V. H. III, 28. — 25. Jam Kim. corrigebat ἐναῦσαι οὐ θέλοντα.

354, 2. Boiss. laudat Hygin. Fab. 69. adde Schol. II. δ, 376. — 13. Praeter Pind. fr. 237, a Boiss. citatum cf. P. Silent. A. P. V, 219. φώρια δ' ἀμφαδίων λέκτρα μελιχρότερα. — 14. πορφύρα κ. Ex H. Od. I, 243. — 15. Vide Kimedoncio dicta ad 351, 11. — 16. cf. H. II. ξ, 295. — 17. »Haec cum scripsit auctor, non meminerat Jovem tunc esse amatorem, nondum

am.^a Boiss. — 18. »Doloris pretium est amor; dolorem sibi emit.« Boiss. — 23. Ex H. II. φ. — 25. καὶ νόξ — γίγνεται. »Similis esse sentum Sapphus puto versiculum, quem citat Deas Phalereus: Ἔσκερε, πάντα φέρεις· φέρεις οἶνον, αἶμα, φέρεις ματέρει παιδα.« Kim. 55, 9. πρόπινε τοῖς ὄμμασιν. Jac. ad Anth. 26. conjecit φιλήμασιν, quod non admisit Boiss. monens, non debere jam auctorem id dicere, mox dicturus sit: πλήρον φιλημάτων τὸ ἔκπωμα. — ὄρα μύθους ἐποίησαν. Poetae in fabulas dona erunt. Non opus conjectura Jacobsii δῶρα θεούς. Adhibetur a Boiss. Ovid. Am. I, 5, 20: quam ato planus sub pectore venter. 56, 5. Ad lectionem θήραις confirmandam Boiss. laudat ex his epp. 344, 18. 346, 14, et Dioscor. P. V, 56. — 11. ἀργυρόπεζαν. cf. H. II. π, 574 bi. — 12. Hunc locum exscripsit Aristaeus. I, 7, ed. B. — 15. Plat. Rep. VI, 487, a. οὐδ' ἂν ὁ Μωῦση, τὸν γε τοιοῦτον μίμψαιτο. — 19. cf. Böttiger, chr. II, 274. — 20. ἐτέχθης. Benth. adscripsit ni, itaque Ol. hic ut alibi aliena sibi tribuens ait ex ingenio rescripti pro ἐτάχθης.^a 57, 5. Cogita de Eur. Hippol. 72. — 12. ὄταν ἴλιφ ἐλαύνηται. »Aristotelis et Heracliti Noster tur sententiam, qui a sole aestum maris effici t, accessu suo spiritus movente, ut intumescat et ad littora accedat. vid. Plut. de placit. philos. 2. 17.^a Ol. — 15. Διόνυσον μετοικοῦντα. illustrantur ab Ungero, Ecl. crit. 36. — 22. Vide ndr. ed. 2 Meinek. p. 160, ubi legitur ex Sto- 95, 4: ἀεὶ νομίζονθ' οἱ πένητες τῶν θεῶν. — 24. imago alibi nil invenias. Ceterum argumentum epistolae valde congruit cum Propert. IV, 5, sed jam Meineke monuit in ed. pecul. p. 74, in illa: nec tibi displiceat miles non factus amori, nec attrita, si ferat aera, manu. 58, 6. Respicit notissimum dictum Epicharmi. — οσίον δόξα. In Plat. Phaedro 230, e. — 13. cf. H. N. XIII, 34, etiam XXIII, 6. — 21. τῆς νεώς. site laudatur ab Ol. Ovid. Heroid. XVI, 113: amen ipse vehor: comitata Cupidine parvo spon- conjugii stat dea picta sui. 59, 1. Tyronis amores describit H. Od. λ, 237. — ἰγαίωσι in ἀγριῶντι similiter depravatum est at- imag. II, 16, 834 in plerisque libris Ἀέχαιον in v. Aegaeonem appellat Philostr. Neptunum etiam 66, 36. — 3. παννυχίδες perperam olim pro fa- Menandri habitae explicantur loco Aeliani H. A. 19. vide Meineke ed. pec. Men. p. 59. — 5. νεα- ρις συμπλέκεσθαί. Narratio est apud Herod. 3. — 6. Νυσίφ egregia est Ungeri correctio in

Ecl. crit. 25, ubi addit: Thraciam nympham dicit Pal- lenen, quam luctando superatam Bacchus sibi nuptiis adjunxisse ferebatur (vid. Theb. Parad. p. 355.) Sido- niam Europam, quam in Teumesso Boeotiae monte ab Jove occultatam fuisse cum alii prodiderunt, tum Antimachus apud Steph. Byz. 276, 22.^a — 7. εἰ μὴ- φουσιογνωμονεῖν. »Ita Virg. ni frustra augurium vana docuere parentes. (Aen. I, 392.)« Kim. 9. φάσσης καὶ ἐλί- φει. »nempe attractionibus delectantur amantes.« Ol. — 18. cf. H. Od. μ, 105. — 21. Χαρίτων πῆχσειν. cf. Sapphus fr. apud Bergk Poet. lyr. 614. — 23. Paul. Silentiarius A. P. V, 258 laudat Boiss.

360, 2. ἄστρον — μητέρα. Philostratus veram lec- tionem Pindarici hyporchematis conservasse videtur. cf. Wiener Jahrb. CV, 118. — 13. χρυσοκομοῦσιν ἄμφω. Himerius I, 4, 330 dicit Sapphonem Amorum περὰ καὶ βοστρόχους χρυσοῦ κοσμηῆσαι. — 15. ἀνθοφό- ρους. cf. Ovid. Fast. V, 335.

361, 12. cf. H. II. β, 542. — 22. Alluditor ad locum nobis ignotum.

362, 1. ὡς Ἥρας ὄμματα. »propter claritatem, proverbium videtur fuisse.« Kim. — ib. L. Bos Ani- madv. p. 45 fontem h. l. indicat Xenoph. Cyrop. I, 3, 8. — 11. Boiss. confert Ovid. Am. I, 2, 19: quis mihi non demens, quis non mihi barbare dixit? — 30. οὐκ ἔστι h. e. non est tua.

363, 12. Ex hoc loco jam Bentleyus conclusit, Nostri patriam Lemnum esse. — 18. Celsum erotico- rum carminum poetam aliunde non novimus. — 23. De Platone Gorgiam imitante cf. Dionys. Halic. π. τ. λεκτ. Ἀημ. δεινότη. §. 5, 6.

364, 7. De Xenophonte Prodicu Herculem expri- mente vide Spengel Art. Script. p. 57, mea ad V. S. ed. pecul. 208. — 11. cf. V. S. 209, 6. et not. ad h. l. ed. pec. 194, 198. — 12. Gorgiam ipsum a Pericle non fuisse auditum demonstravi l. c. 193. — 15. Jam a Kim. laudatur Diog. Laert. II, 63, ubi de Aeschine agens ait: μάλιστα δὲ μιμείται Γοργίαν τὸν Λεοντίνον. — ib. De Antiocho cf. Schneidewin Simonid. fr. 65 sqq. — 17. cf. de his figuris orationis Foss de Gorgia. p. 51. — 18. ἐν τῷ τῶν ἐποποιῶν κύκλῳ. Welcker Ep. Cycl. p. 51. cogitat de libro quodam tum celebrato, at videtur scriptor recentioris epicis dicere, qui hanc loquendi formam a Gorgia accepissent. In iis etiam Scopelianus erat, Gorgiae studiosissimus. cf. V. S. 221, 8. — 20. εἰ δὲ οὐ πέλιθεις. cf. Isid. Pelus. Epp. p. 190. — 21. Simile acumen, ut in Heroic. 290, 3. — 24. De epistolis, quae vulgo tribuuntur Apollonio Ty- anensi cf. Prooem. V. Ap. pag. V. Etiam illarum, quas Dioni adscriptas nuper edidit Emperius in calce ora- tionum p. 785, exigua fides est. Bruti graecas jam Plutarchus laudat in vita ejus c. 2. — 25. Marcus im-

perator de suis epp. ipse agit I, 7. — 27. Severius hic iudicat de Herode quam in V. S. libro scilicet ei viro dedicato, qui genus suum ab Herode derivabat, cf. V. S. 201, 2.

365, 5. Himer. ecl. 10. τὰς κοινότητας τῶν ὑποθέσεων ἰδίας αἱ μεταχειρίσεις ἐγγάζονται. Nec abhorret sententia Horat. A. P. 130: difficile est proprie com-

munia dicere. — 22. ὁ ἐν Κρήτῃ λέων. cf. V. 79, 29. — 24. Eadem h. l. allusio ad Aristoph. N 345, quae V. A. 34, 13. — 29. Ad sententiam cf. A. 168, 21. — 32. στανιστὰ ut V. S. 263, 266, 24.

366, 6. vide Imag. II, 14, p. 831.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ.

_____

_____

_____

PROOEMIUM.

Imaginum ¹⁾ hoc volumen et argumenti varietate et descriptionis veritate et orationis elegantia jure laudatur. Varietas ea est, ut plurima hic inveniantur expressa mythica allegorica historica et ex vita hominum amoenitateque naturae petita. In explicanda mirifica illa copia ritatem secutus est scriptor vel eam, quae ipsam rerum naturam repraesentat, vel eam certe, quae pendet ex artificum imaginatione et decretis, ²⁾ nec dubitavit optimus quisque archaeologus, in in universum bene hoc negotium administraverit, ³⁾ atque elegantem formarum spectatorem, quae gacem ἡθῶν et παθῶν interpretem se praebuerit, idque ex plurimis antiquae artis reliquiis commentario nostro laudatis, quae cum Philostratis iconibus consentiunt, firmatur. Desiderantur tamen nonnulla, quae si adjicere scriptor voluisset, majorem utilitatem ex hoc libro acciperemus: vituperarunt VV. DD. ⁴⁾ quod non apposuerit nomina artificum, quorum fuere regulae imagines aut inventione aut perfectione quoque; ac revera multum adjuvaremur ad cognitionem veteris picturae, si ab ipso acciperemus, recte tribui pictoribus praeclaras imagines, quae nunc nonnisi dubitanter ex levi vestigio apud alios scriptores, maxime Plinium, invento ipsis assignare audemus. Quanto pluris essent hae descriptiones faciendae, si constaret, I, 14 ritam esse ex Apellis exemplo, ⁵⁾ I, 15 ex Aristidis, ⁶⁾ I, 24 ex Niciae, ⁷⁾ II, 4 ex Antiphili, ⁸⁾ II, 10, ex Theodori et Taurisci ⁹⁾ II, 13 ex Apollodori, ¹⁰⁾ II, 21 ex Polycleti, ¹¹⁾ II, 27 ex

¹⁾ Inscriptionem codicum Ἑλλάδις (Ἑλλάδια, Ἑλλάδικα alii), de qua varie pronuntiaverunt VV. DD., ab ipso scriptore profectam esse nego, sive alicui Helladae librum hunc dedicatum putes, sive scholam artis pictoriae alicui Graecanicam, Asiaticae oppositam.

²⁾ Dico mixtas corporum figuras, ut I, 3; anticipationes rerum futurarum, ut I, 24, alia, quae magis; symbolica etiam quam res descriptas repraesentant.

³⁾ Post Leynium laudentur Torkill Baden Comm. de arte ac judicio Flavii Philostrati in describendis imaginibus Hafn. 1792. C. O. Müller in Archaeologia passim, e. g. 18, 702. Welcker in recensione hujus operis Rh. 1834 p. 411. et in ed. Imaginum Jacobsiana, Raoul-Rochette in Peint. ant. ined. 160, Creuzer in Symb. 3. II, 82, III. 427. al., Gerhard Auserl. Vasengem. I, 12, al. Toelken in libello infra not. 8 p. IV. laudato. L. Soller, in fragm. Polemonis 198 et O. Jahnius in „Pentheus und die Maenaden“ p. 8 plenam fidem scriptori non habent. quorum sententiam tractavi in dissert. de pinacotheca quadam Neapolitana, Heidelb. 1844, p. 6. Vide etiam, quae dixit E. Müller in libro „Geschichte und Theorie der Kunst bei den Alten“ II, 316. et olim Ch. D. Soller de interpretatione veterum scriptorum et monumentorum recte instituenda Comment. tertia p. 118.

⁴⁾ Ut Welckerus in ed. Jacobs. p. LVIII.

⁵⁾ cf. Plin. XXXV. 36, 17.

⁶⁾ cf. Plin. XXXV. 36, 19.

⁷⁾ cf. Plin. XXXV. 40, 28.

⁸⁾ cf. Plin. XXXV. 37.

⁹⁾ cf. Plin. XXXV. 40, 40.

¹⁰⁾ cf. Plin. XXXV. 36, 1.

¹¹⁾ cf. Plin. XXXIV. 19, 2.

Cleanthis,¹⁾ et sic reliquis suis auctor adscriptus legeretur! Praeterea abstinuit ab indicanda forma et ambitu tabularum, atque a describenda scenarum adornatione, qua in re imaginatio- nem nostram nimis laborare cogit silens de singularum personarum collocatione et omnium in- ter se relatione.²⁾ Quodsi ob ea vitia merito accusatur, excusatio quidem ei parata est ab aequalibus petita, quibus notae erant picturae illae et artifices, tamen non possumus, quin do- leamus, sophistam posteritatis incuriosum fuisse, quae accuratiorem, quam ipsi placuit exhibere, de illis operibus notitiam nunc desiderat. At consilium ejus non tam hoc fuit in enarrandis imaginibus, ut lector ad cognoscenda artificum opera proficeret, quam ut dictionis copiam et elegantiam hinc peteret, in eoque genere plane, quod sibi proposuerat, consecutus est.

Quod autem in his descriptionibus nonnemo offendit, quia unitas argumenti vix usquam deprehenderetur, et ideo picta ista unquam fuisse negavit,³⁾ jam non peccatum ecphrastae, sed ipsorum, qui talia reprehenderunt, error ibi cognoscitur duplex, qui aut ignorarent, tales com- positiones diversarum ejusdem argumenti in una tabula actionum non repugnasse veterum sen- sui, aut putarent illud sua quidem opinione vitium in omnibus Philostratis imaginibus obvium esse. Abundabit exemplis,⁴⁾ qui demonstrare velit, hanc conjunctionem diversarum scenarum ejusdem fabulae usitatam fuisse antiquis artificibus, proximeque accessisse illorum picturam ad ectyporum rationem,⁵⁾ in quibus nil frequentius compositionibus ejusmodi, nec vero in hoc libro tam saepe inveniuntur, quam reprehensores existimant, cum ex sexaginta quinque imaginibus vix nona pars divisionem postulet.⁶⁾

Quaeri potest, utrum Philostratus veram descripserit pinacothecam, an hanc Neapolitanam finxerit.⁷⁾ Non valde refragabor negantibus exstitisse, modo ne quis inde concludat quidquam contra ipsarum tabularum veritatem. Nimirum excogitare tot tam excellentia artis opera si po- tuisset sophista, inventionem summis pictoribus comparandus esset, at locum, ubi illa congesta

¹⁾ cf. Strab. VIII, 343. (237.)

²⁾ In his explicandis jam Heynius feliciter versatus erat, Opusc. acad. V, 12—158. Telam inceptam ad finem perduxit F. G. Welckerus, qua opera archaeologiae studia summopere adjuvit, in dissertationibus commentario Jacobsiano adjectis. Ipsius verba de ea re haec sunt: „hoc maxime erat, quod ecphrasis Graeca faciendum nobis reliquisset: in qua raro admodum, quo loco singulae personae positae fuerint, annotatum est, nedum ut figurarum inter se ex artis usu compositorum symmetria et consensus indicetur, aut mensurae adeo, hoc est, Plinio interprete, quanto quid a quo distet.“ cf. in ed. Jacobs. p. LXIX.

³⁾ Praeter eos, qui infra p. VI, not. 13—15 laudabuntur, vide maxime Fr. Passovii dissertationem „über die Bilder des ältern Philostratus“ bis editam, et in „Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft,“ 1836, p. 571 sqq. et in „Franz Passow's vermischte Schriften, herausgegeben von W. A. Passow, Lehrer am herzogl. Gymnasium zu Meiningen. Leipzig 1843,“ p. 223 sqq. Contra tales reprehensiones valet quodammodo opera recentiorum picto- rum, qui argumenta Philostratae expresserunt, Julium Romanum dico, et nuperrime M. de Schwind, qui musei Caroliniani parietes multis illinc petitis imaginibus exornavit. cf. Kunstblatt 1845, nr. 42.

⁴⁾ Sufficiant haec: Cic. Verr. IV, 55, quo de loco agit Böttiger Archaeol. der Malerei, 282. Paus. I, 15, 4 cum Schornii explicatione in Kunstblatt 1822, nr. 71. Achill. Tat. p. 5, 3. ed. Jac. sarcophagum Agrigentinum cf. Wel-cker ad Im. 419. Müller Arch. p. 321. ejusdem „Denkmäler II, 102. Gerhard Anserles. Vasengemälde. I, 50. Raoul Rochette Monum. ined. II, pl. 38.

⁵⁾ Vide egregiam E. H. Tölkenii dissertationem: „über das verschiedene Verhältniss der antiken und moder- nen Malerei zur Poesie. Berlin 1822.“

⁶⁾ Sunt haec fere: I, 18; II, 2; II, 21; II, 22; praeterea Bosphori panorama (I, 12) eosdem homines diversa agentes offert (cf. 389, 16 et 17) etiam Aprorum venatio (I, 28) duplicem videtur habere actionem, nec dubita- verim Mercurii natales (I, 26) in duas saltem partes distribuere; debuit enim, ni fallor, boum surreptio ante oca- los poni, ut intelligi posset, qua de causa Apollo cum Maia altercatur. Prooemia autem et transitus explica- tionis gratia adjecti alius sunt generis; nulla sane inde existit scriptori exprobratio tribuenti aliquid lectorum intelligentiae.

⁷⁾ Quae sententia L. Prelleri est in ed. Fragmentorum Polemonis p. 198.

iceret, cur non licebat fingere, quo speciem colloquii cum puero efficeret? Hoc enim con-
 lium scriptoris erat, ut varias exhiberet descriptiones, in quibus orationis sophisticae lumina
 plenderent, unde cognoscerent juvenes studiosi rhetoricae limati et politi sermonis formam.
 onjicio autem, Athenis hunc librum prodiisse eo tempore, quo ipse illic sophisticam profiteba-
 ur, dictus inde Ἀθηναῖος.¹⁾ Facile tamen largiar iis, qui malunt contendere, fuisse illam Nea-
 oli porticum, aliquid veri subesse narrationi: sumas peregrinantem Philostratum ἐπιδείξων
 iusa, quas sophistae apud celebriores facere civitates solebant, etiam Neapolim venisse Grae-
 um et Graecis litteris deditam, liberaliter ibi exceptum ab hospite, cujus domus picturis abun-
 aret, inde occasionem arripuisse ex tempore dicendi; postea, cum ad scribendum se contu-
 sset, non substituisse in imaginibus illius stoeae, sed aliarum quoque, quae ipsi maxime pla-
 uissent, adjecisse descriptionem. Quod enim minus accurate designat aedes hospitis, dicens
 εἰ τετάρων, οἶμαι, ἢ καὶ πέντε ὀροφῶν, tributum hoc a Welckero negligentiae scriptoris, (Praef.
 VIII) a Passovio vel inscitiae,²⁾ nobis de industria commissum videtur, ut lectori significaretur,
 uid sibi vellet narratio praemissa, cujus veritas scilicet examinanda severe non esset, speciem
 uerente sophista colloquii cum puero multis coram adolescentibus instituti. Ipsius artis pic-
 oriae praecepta aut historiam iis tradere noluit, quod verba prooemii docent (379, 14.) ὅσοι
 ἐν οὖν κράτος ἤραυτο τῆς ἐπιστήμης καὶ ὅσοι πόλεις καὶ ὅσοι βασιλεῖς ἔραυτι ἐς αὐτὴν ἐχρήσαντο,
 ἄλλοις τε εἴρηται καὶ Ἀριστοδήμῳ τῷ ἐκ Καρίας — ὁ λόγος δὲ οὐ περὶ ζωγράφων οὐδὲ ἱστορίας
 ὑτῶν νῦν, ἀλλ' εἴδη ζωγραφίας ἀπαγγέλλομεν ὁμίλλας αὐτὰ τοῖς νέοις ξυντιθέμετες, ἀφ' ὧν ἐρη-
 εῦσουσί τε καὶ τοῦ δοκίμου ἐπιμελήσονται. Inde non consequitur, libellum esse inutilem archaeo-
 ogiae studiosis, neque scriptor fastu quodam ductus, quid vellet, aperuit,³⁾ quasi periegeta
 aberi noluerit, sed rem ita instituit, quia sophista erat, a quo simplex imaginum descriptio
 on expectabatur; hanc operam alii absolverant,⁴⁾ ipse suae arti consulebat, cujus docendae
 egotium ei munere suo imponebatur.

Nullus liber Philostrati tanto studio lectus est multis saeculis, quanto *Εἰκόνες*. Cognitio-
 em ejus produnt Menander rhetor,⁵⁾ Stobaeus,⁶⁾ Suidas,⁷⁾ Eudocia,⁸⁾ Eustathius,⁹⁾ Gregorius
 orinthius,¹⁰⁾ Philemo,¹¹⁾ Thomas Magister,¹²⁾ Planudes,¹³⁾ Glycas,¹⁴⁾ Scholiastae Euripidis,¹⁵⁾ Theo-
 riti,¹⁶⁾ Aristidis,¹⁷⁾ Luciani,¹⁸⁾ anonymus Boissonadi,¹⁹⁾ grammaticus Hermanni;²⁰⁾ imitatione ex-

1) cf. Prooem. Epist. p. I.

2) In »Vermischte Schriften« p. 227.

3) cf. Passow. Vermischte Schriften, p. 228.

4) In eis erant Polemo, Adaeus, Antigonus, cf. Preller in Fragm. Polem. p. 93 sq.

5) cf. Rhet. ed. Walz, IX, 249.

6) Ioannes Stob. serm. 61, p. 389. ed. Gesner: τοὺς μὲν παρὰ Φιλοστράτῳ ἔραυτας γλαφυρότατα ἀπεικασμένους,
 τινεὶ σχολή, ἀναγινωσκέτω. Unde haec Gesner duxerit, quae Gaisford hand inventit in codicibus suis, non liquet.

7) s. v. Φιλόστρατος.

8) s. v. Ἀμφιάραος, p. 23.

9) ad H. Od. 1572, 48.

10) Greg. Cor. p. 87.

11) cf. p. 137, ed. Osann.

12) Ut s. v. ἀφανίζεται, ῥαθυμῶ, ἀνθέων.

13) Si Planudis sunt, quae leguntur apud Sturzium Etymol. Gudian. p. 646, 7

14) cf. Io. Glycas περὶ ὀρθ. συντ. ed. A. Jahn. 54.

15) ad Or. 362 et 971.

16) ad Theocr. V, 15.

17) ad Panath. V, ed. Dindf.

18) IV, 143 ed. Jacobitz.

19) Anecd. II, 358. cf. 422, 21.

20) Recentior est, quod patet ex citatione Gregorii Cyprii p. 390. Laudat nostrum p. 363 – 367, 375, 377, 384,
 17, 390. Codice φ aut ejus simili usus est, vid. infra 389, 21.

pressus est a Philostrato Juniore,¹⁾ Aristaeneto,²⁾ Heliodoro,³⁾ Isidoro Pelusiota,⁴⁾ Marco Eugenio;⁵⁾ neque apud Libanium,⁶⁾ Himerium,⁷⁾ Claudianum,⁸⁾ Achillem Tatium,⁹⁾ Theophylactum Simocattam¹⁰⁾ desunt lectionis vestigia. Scholis destinatus liber glossographos et schedographos valde exercuit, ut Manuelem Moschopulum et Planudem,¹¹⁾ quorum commentarios aetati parum litteratae olim utiles nemo hodie desideraverit. Totam autem illam lectorum seriem minus argumentum tenuit, si nepotem excipias et Eugenicum, quam oratio exquisito cultu splendens. Ipsae descriptiones imaginum adverterunt tum demum viros doctos, cum artis antiquae studia excitata essent. Nescio, an non Blasium Vigenarium,¹²⁾ interpretem Gallicum, haec ratio moverit, neglectusque est liber adhuc ab archaeologis ineuntis saeculi XVIII mi. Caylo,¹³⁾ Klotzio,¹⁴⁾ Hagedornio,¹⁵⁾ qui nil veri inesse contenderent. Aequius de eo iudicium tulit Heynius,¹⁶⁾ nec Winckelmannus de veritate harum imaginum dubitasse videtur,¹⁷⁾ nec fuit alia deinde praestantissimi cujusque antiquarii sententia, nec vero Goethius, egregius harum rerum arbiter, aliud iudicavit.¹⁸⁾ Sin autem Fr. Passovius,¹⁹⁾ vir recentioris picturae studiosissimus inde ad Philostrati tabulas rejiciendas exstitit, in eo ipso peccasse dicendus est, quod immemor erat conditionis veteri arti propriae, quamvis nuperrime Toelkenius²⁰⁾ et Welckerus²¹⁾ eam adeo luculenter explicuissent, ut mirandum sit, Passovium ad obsoletos de unitate in picturis argumenti errores redire potuisse.

Ut est hoc volumen frequentissime usurpatum, unde major quam ullius praeterea operis

¹⁾ cf. 861 ed. Ol.

²⁾ cf. not. crit. 381, 24. 386, 23. 388, 7 et 11. 392, 20. 397, 12 et 20. 398, 9. 399, 13. 406, 22. 407, 5. 410, 12, 25 et 29. 414, 15. 421, 21.

³⁾ Exempla vide ex multis pauca p. 108, 110 ed. Cor. collata cum 393, 21 et 410, 10.

⁴⁾ Ut 398, 12. 401, 23. 405, 6. 413, 25. 424, 1, 25. 426, 6. 434, 24.

⁵⁾ cf. p. 138, 143, 144, 147, 148 ubi consentit cum optimis codd. 149, 155, 157, 158, 160, 161, 164, 168. 170 ed. meae.

⁶⁾ cf. not. ad 392, 23.

⁷⁾ cf. Ecl. X, 180. XVI, 252. ed. Wernsd.

⁸⁾ Siquidem huc respexit in Epithal. Pallad. et Celerinae vs. 10 sqq. vide not. ad 384, 2.

⁹⁾ Talia videntur 37, 16. 64, 9. 66, 31. quae comparas cum 389, 12. 417, 8 et 429, 21.

¹⁰⁾ Potuit certe ex Philostrato derivare, quae Dial. I, 11 ed. Boiss. narrantur, cf. 387, 16 et 391, 3 cum I, 17.

¹¹⁾ Moschopuli, si fallor, sunt, quae hoc initium habent ὅστις μὴ ἀσπάζεται, ταῦτόν τὸ ὁ μὴ ἀσπάζόμενος καὶ ὁμοίως ἀτελής· ὥσπερ γὰρ τὸ ὁ μὴ ἀσπάζόμενος ζητεῖ ἀπόδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται. οὕτω καὶ τὸ ὅστις μὴ ἀσπάζεται. Manuelis Planudis autem technologia incipit a verbis τὸ ἀσπάζεσθαι καὶ τὸ φιλεῖν κτλ. cf. Bandini II, 246. Alia sunt in Monac. 242 scholia sive vocabulis Philostratis adscriptae schedographiae hoc principio: ἀλήθεια ἐτυμολογείται ἀπὸ τοῦ ἀ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λήθη, διὰ τὸ ἀλάθητος εἶναι, ὡς ἀπλή καὶ εὐσύννοπος. ὅθεν καὶ ὁ μηδενὸς ἦεν τῶν σοφῶν Εὐριπίδης (ductum istud ex Aeschin. Timarch §. 151.) οὕτω φησὶν· ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφην κτλ. Glossas paucis longioribus scholiis mixtas edidit Jacobsius ex codd. Guelferbytanis 25 et 82, quibus similes in multis aliis inveniuntur. ex quorum numero laudetur Parisinus 1761. cum nonnulla propria offerat. Suppeditavit mihi haec scholia benigne Fr. Osann, v. cl. excerpta inde passim inserui. Cupidi talium evolvent Manuelis Moschopuli τῶν ὀνομάτων ἀπτικῶν ἐκλογὴν ἐκλογίαν ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου ed. Ald. in Tom. II. Dictionarii Graeci 1524, p. 135, et Parisiis apud Vascosan. 1532.

¹²⁾ De Blasio Vigenario, ejusque versione additisque ei postea tabulis cf. Jacobsii iudicium XXVI sq.

¹³⁾ Caylus in Hist. de l' acad. des inscr. T 29, p. 156.

¹⁴⁾ In praefatione Cayli Dissertationibus in vernaculam versis praefixa. Tom. 2.

¹⁵⁾ In „Betrachtungen über die Malerei,“ p. 174.

¹⁶⁾ cf. Opusc. Acad. V, p. 15, 28, 193.

¹⁷⁾ De Winckelmanno et aliis cf. collecta a Welckero v. cl. in Judicio de Philostratis et de Callistrato p. LVI ed. Jacobs.

¹⁸⁾ cf. libellum, in quo has Imagines tractavit: »Philostrats Gemälde,« in Sämtliche Werke. Stuttgart u. Tübingen. 1840. Bd. 30.

¹⁹⁾ Vide dissertationem supra III, 5 citatam.

²⁰⁾ In dissertatione supra laudata II, 3.

²¹⁾ vide Fr. Th. Welckeri iudicium de Philostratis et de Callistrato, in ed. Jacobs. LV sqq.

Philostratei exemplarium numerus, proxime accedente Heroico, quem et ipsum scholasticae lectioni inservisse novimus,¹⁾ ita etiam pro ambitu plus vitiorum quam cetera hujus scriptoris opera contraxit, cujusmodi sunt glossae ex margine in textum receptae, lacunae post interitum antiquissimorum exemplarium non amplius explendae, dittographiae, syllabae male redditae aut omissae, quod lacunarum genus est hic satis frequens, oratio ob magistrorum temeritatem demtis additis immutatis voculis depravata: quae omnia vitia jam ante aetatem principum codicum nostrorum huic libro illata etiam postea numero creverunt. Pleniorum olim fuisse librum ex ipsis verbis non uno loco intelligitur: nescio an tota imago exciderit ante II, 28; capitis I, 12 manifesto periit initium ejusque non pauci versus; capitis I, 28 duas significavi lacunas; minores nunc transeo. Glossas jam pridem illatas vide 392, 22. 397, 6. 398, 25. 405, 16. 408, 21. 414, 15. 420, 7. 427, 27. 428, 4. 430, 21. 433, 1 et 18. Accedit singularis additamentorum species, ubi aberrans librarius ab uno loco ad alterum eadem verba bis scripsit, ut 385, 18. 388, 5. 389, 15. 409, 17. 425, 14. 427, 19. Denique satis multae corruptiones ortae sunt male lecto archetypo, unde syllabae aut excidebant, aut perperam excipiebantur. Talia vide 380, 5. 383, 5 et 13. 392, 2. 394, 15. 396, 22 et 24. 398, 19 et 21. 400, 24. 401, 4. 402, 10 et 21. 403, 12. 404, 12. 406, 18. 408, 7 et 17. 412, 7. 416, 16. 417, 2 et 18.

Hac fere conditione Imagines acceperunt ii, quibus librum debemus, aliquanto tamen emendatiore exemplo uteremur, si tulisset aetatem codex, quem excerpsit epitomator Vossianus (v),²⁾ is enim solus servavit, quamvis in septem substituit paginis, non paucis locis genuinam lectionem, ubi reliqui codices aut manci aut depravati sunt.³⁾ Ab hujus autem epitomae praestantia proximus est eximius Laudianus 628 (l),⁴⁾ unde explentur quaedam ceterorum lacunae⁵⁾ in secundo libro ac nonnulla corriguntur illic perperam scripta.⁶⁾ Ea igitur duo subsidia quodam-

¹⁾ cf. Prooemium ad Heroic. p. V.

²⁾ cf. Catalogum biblioth. Leidens. 396, n. 18. Praeter varia alia excerpta etiam pauca ex Callistrato insunt et ex Libanii *ἐκφράσεις*, quorum lectiones, cum nondum videantur editae, hic proferam, quippe eximias et in libello similis argumenti inventas: Ed. Reisk. p. 1046 reperitur *κατὰ τὰ ἀπάρχοντα αὐτοῖς (αὐτῶν R) ποιούσι — ἐκπεῦσιν. οἱ δὲ τοῖς ὁπίλοις (τῶν ὀπίλων R) λογύοντες ταύτη κρίνονται (ταῦτα κρίνονσι R) πρὸς ἀλλήλους διὰ πάντων. μάχονται addit R.)* p. 1093. *παθήματα Τροίας οἶδε (εἶδε R.) ἐπὶ τῆς ἀντίπεραν ἡπειρὸν πεπραγμένα πρὸς (τὴν add. R.) μάχην ὁ χρόνος. ἐμμήσατο δὲ μετὰ ταῦτα ἡ σκηνή (ταῦτα ἐκείνη R.), καὶ τρίτος (τρίτον R.) — τὴν. ἐπὶ δὲ τῷ χαλκῷ προσέφεται λόγος. (προφύεται R.)* p. 1095. *φύσεις — ἐκ τῆς πρώτων (τὸ πρώτων R.)*. ib. *ἠγωνίζετο δὲ πρὸς τὴν χίμαιραν ἀνὴρ παραλογώτερος ἐποχούμενος Ἰππου. (παραλογώτερος ἐχούμενος Ἰππου R.)* p. 1096. *ταῦτα θεάσασθαι μὲν δέος (om. δέος R.) ὑπῆρχε διεξελθεῖν — δέος.* p. 1073. *ταῦτα μὲν οὖν τοῦ (haec om. R.) Παιανιέως ἐπιζητεῖ τὴν δεινότητα.* p. 1074. *Ἀπελλῆ (om. R.) ζωγράφων κάλλιστε — τότε σον (πρώτων add. R.) τῆς τέχνης ἔ. κ. p. 1114. ταῦτα θαῦμα — σιωπῇ παρελθεῖν. (κατακρύπτεισθαι R.)* p. 1168. *ὥσπερ ἀγανακτούσης τῆς τέχνης, εἰ πόρων Ἡρακλῆς ἐπὶ κάμῳ δεήσειται. (καὶ πῶς ἐκιδεήσειται).* Codicem chartaceum saec. XVmi Cobet v. cl. qua est in me humanitate, descripsit in hac parte, deinde commodatum egregio optimi Geelii beneficio ipse inspexit. Capita hoc ordine sunt excerpta: Prooem. 1, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 31. II. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 15, 16, 17, 29, 30. I. 8, 11, 12. II. 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, ubi ultima sunt *καὶ ὁ κάμῳς οἶον εὐάδης*. Pagina plerumque vicenorum seniorum est versuum. Inscriptio est: *Εὐκόνες Φιλοστράτου τοῦ Λιμνίου*. Bona epitoma est etiam in Palatino 129, ex aliquot secundi libri imaginibus ducta, quam secutus sum in 415, 7. 419, 6, 8 solam. cf. praeterea 426, 15. Signavi h, ut Palatinum 341, qui altero libro paene toto caret, et omnibus, quae habet Pal. 129.

³⁾ Exempla vide 384, 2, 3, 30. 386, 2 et 9. 391, 7. 392, 22. 396, 21. 399, 19. 400, 10. 402, 23. 404, 20. 405, 17. 406, 3. 408, 7. 412, 26. 419, 15. 423, 24. 424, 7, 11. 425, 14. 430, 22.

⁴⁾ Hujus Bentleyanum multo accuratiorem collationem, quam qualls apud Olearium exstat, ex Morelliano exemplari transcriptam accepi a v. d. J. Grabham; priorem librum praeterea inspexit mea gratia diligentissime v. d. F. Arnold, scholae Ruckbejanae rector, in ipso codice; denique Henricus Liddell v. cl. passim indicatos ipsi locos examinavit. Saeculi XVmi est, chartaceus, eleganter scriptus. In altero libro saepe varians lectio, plerumque vulgata, est adjecta

⁵⁾ Ut 411, 20. 415, 17. 420, 2. 421, 27. Adde in priore libro 380, 6. 396, 2.

⁶⁾ cf. 407, 20. 409, 13. 410, 16. 411, 4, 18. 417, 27. 419, 3, 29. 420, 21. 423, 4. 426, 28. 428, 12. 430, 4. 431, 15, 17.

modo accensenda sunt superioris aetatis *παράδοσει*, quamobrem hic ante reliqua commemoravi, etsi Laudianus certe in posteriore parte optimis primae familiae libris simillimus est, in priore plerumque tertiam refert, Vossianusque nonnulla et bona et mala communia cum prima habet.

Omnium enim codicum varietatem tribus familiis complectimur, per quas descendit multis gradibus nitor Philostrateae orationis ad editionum veterum squalorem. Accedunt novae lacunae, glossae, corruptiones varii generis in deterioribus codicibus aut editionibus demum, quae vitia hoc loco enumerare nolo, cum in ipsa hujus libri recensione notanda sint.

In prima familia duas invenio sectas, antiquiorem alteram constantem Parisino 1696 (p), Laurentiano LXIX, 30 (f), et Laudiano (l) inde a posterioris libri initio, Jacobaeo 845 (j) inde a 405, 12; alteram recentiorem Laurentiano LVIII, 32 et Vindobonensi 331.

Parisinus saepius jam in hoc corpore operum Philostrateorum commemoratus¹⁾ hic perbonus est et Laurentiano, quocum plurima et prava et recta communia habet, emendatior.²⁾ Mutatus est multis locis ex codice Vindobonensi aut ejus simillimo, plerumque ita, ut pro correctione pejora reponerentur,³⁾ rarius ut meliora.⁴⁾ Divisionem habet in quatuor libros, Suidae cognitam v. *Φιλόστρατος*. Tertius liber a II, 11, quartus a II, 27 initium capit. Eadem reperitur in Vindobonensi et Bruxellensi 11182, qui inde a pag. 420, 4 ex Parisino jam correcto descriptus est. Laurentianus membranaceus saec. XIII, quem in V. S. et Heroic. φ signavi, etsi aliquanto vitiosior est codice antiquissimo, tamen propria plura affert, eaque ratione illum superat.⁵⁾ Similis ei fuit liber, ex quo in ultimis capitibus libri prioris et toto posteriore fluxit Jacobaeus 845, chartaceus, saec. XV, quominus enim ex ipso Laurentiano ductum putem, loci, quos infra posui, non patiuntur.⁶⁾

Transeo ad sectam recentiorem,⁷⁾ cujus ratio cum altera intercedens comparatur apte ei, quae in V. S. est codici β cum r, f, φ. Ut illic, sublata sunt vitia librorum vetustiorum ex codicibus minus quidem bonis, sed immunibus ab ipsis illis mendis, quae optimos depravant, contra ex iisdem assumserunt tanquam rectiora, quae repudiat scriptoris proprietatis.⁸⁾ Utriusque

¹⁾ In omnibus hucusque prooemiis praeter Neronis.

²⁾ Illic non inventa, sed hinc recepta vide haec: 409, 8. 412, 20. 413, 25. 415, 3. 419, 17. 424, 1. 427, 4. 432, 11 cum vd.

³⁾ cf. 387, 23. 392, 15. 399, 3. 400, 19. 404, 1. 405, 18. 407, 11. 408, 2. 410, 12. 411, 20 et 27. 412, 23. 417, 20. 420, 10 et 28. 421, 1. 426, 14. 432, 27. 434, 7.

⁴⁾ Meliora ex eo duxit 388, 6. 393, 3. 405, 23. 404, 10. 411, 15. 418, 5, 12. 426, 1, 3. 429, 24. 434, 28. In margine posuit alteram lectionem *διορθωτής* 397, 18. 399, 23. 403, 8. 407, 21. 425, 24.

⁵⁾ Collationem a Jacobsio adhibitam compluribus auxiliis, etiam Parisini lectiones accuratius indicare potui amice adjutus a G. Vesenmeyero, Ulmensi, viro multiplici doctrina excellentissimo. Laurentiani probanda vide haec: 381, 19. 394, 8, 14, 19, 22. 408, 9. 419, 24. 420, 22. 422, 7. 423, 23. 425, 15. 430, 18. Ex utroque libro recepti haec nondum antea probata: 380, 11. 382, 4, 8, 23, 25. 386, 9. 391, 10. 392, 10, 15, 21. 393, 6. 396, 2. 398, 23. 401, 14 et 26. 408, 2 et 17. 411, 7. 414, 23. 417, 2. 421, 12. 422, 27. 423, 11. 434, 11. Cum f consentire p his locis comperi nuperrime ab E. Millero: 382, 13. 386, 16. 391, 29. 396, 8. 399, 6. 401, 3. 424, 14.

⁶⁾ cf. 408, 2 et 15. 412, 7. 414, 3 et 12. 423, 6. 424, 20. 427, 13. 428, 3. 429, 22. Jacobaei collationem et a H. de Hoff ex Is. Vossii exemplari Juntinae et a Grabhamo diversam ex Bentleiano Morellianae descriptam accipi.

⁷⁾ Parisinus cum ea aliquoties contra f conspirat, ut 421, 20. 423, 14. 424, 1, 5 et 25. 425, 5 et 21. 427, 22 cum φ, ibid. cum vd, 428, 16. 432, 26. Adde nunc ex E. Milleri schedis 393, 10. 429, 16.

⁸⁾ cf. 382, 8. 384, 27. 387, 15. 388, 13. 392, 21. 393, 5, 15, 21. 395, 9 et 20. 397, 21. 411, 14 et 15. 413, 1 et 15. 417, 4. 423, 6. 424, 11, 14. 429, 24. 434, 22 et ubi solus φ ceteros primae familiae corrigit 387, 27. 388, 3, 4. 390, 3, 14. 399, 21, 23. 400, 3. 402, 2. 405, 2. Contra oblitterata, quae illi meliora habent, vide 381, 18. 382, 4. 387, 1, 22. 392, 15. 398, 24. 401, 24. 405, 19. 407, 14. 411, 20. 414, 23. 417, 20. 434, 10, 11. in solo φ 389, 11. 405, 2. 408, 2. 414, 20. in vd. 401, 14. Hunc librum intercedente viro egregio J. de Eichenfeld diligentissime contulit H. E. Poeschl, vir doctissimus. Passim a secunda manu correctus est. In usurpando eo magis

rei exempla prolata ex Laurentiano VIII, 32, (φ) chartaceo, saec. XIVmi et Vindobonensi 331 bombycino ejusdem fere aetatis infra posui, ubi etiam eos locos indicavi, quos eorum auxilio emendare licuit,¹⁾ ut eos, quibus congruunt inter se in lectionibus rejiciendis.²⁾ Ultima inde a 427, 19 inveniuntur in Barocciano (β), bombyc. saec. XIVmi, scriptura ad primam familiam plerumque accedente, ut 429, 13 ad 1; 432, 19 ad φ, vd; 22 ad v. 434, 1 ad l; haud pauca etiam diversa offerente, cf. 430, 21. 433, 24. 434, 7. 435, 1, 4.

Secundae familiae codices minus inter se differunt quam primae, sunt autem hi: Parisinus 1761³⁾ chartaceus saec. XVmi ut Monacensis 242, (μ) manu Michaelis Apostolis exaratus,⁴⁾ Parisinus 1760 chart. saec. XIVmi, Vaticanus 1404, bombyc. saec. XIVmi et Vaticanus 97 chart. saec. XVmi, quibus aut totum inest opus aut pauca capita desiderantur.⁵⁾ Plus deest in Parisino 2706, chart. saec. XVmi, qui explicit 417, 21 et in Laurentiano LVIII, 7 (f 4), chart. saec. XVmi, desinente p. 422, 14.⁶⁾ Reliqua in Bruxellensi 11182 (br), qui simillimus est Parisino 2706, complevit librarius ex Parisino 1696.⁷⁾ Vindobonensis 82 alterum librum non habet, etiam pauciora Parisinus 2955,⁸⁾ et quem signavi fe, (h. e. Florentina excerpta) Laurentianus LVII, 34. In iis excellunt Parisinus 1761 et Monacensis 242 emendatiore scriptura⁹⁾ nonnullisque bonis lectionibus. Ad hanc familiam referendos esse suspicor etiam Matritenses 76 et 100, qui eandem atque μ in II, 1 lacunam habent.¹⁰⁾

Major est in tertia familia varietas. Vulgarem recensionem maxime hi libri prae se ferunt: Parisinus 2075 (ψ) et 2562,¹¹⁾ in quo ne prior quidem liber integer est, alter totus desideratur; Veneti 392 et 514; Mediolanenses L 43 (m1), M 34 (m2), B 66, (m3)¹²⁾; Vaticani 20 et 100,

oportuit cautionem adhiberi, cum multis locis redoleat *διόρθωσις* institutam contra scriptoris proprietatem ad normam vulgaris consuetudinis et concinnitatis. Exempla vide 389, 6. 395, 25. 403, 3. 401, 1, 19. 412, 2.

¹⁾ Ex φ duxi 379, 19. 383, 26. 391, 26. 399, 23. 405, 8. 406, 20. 412, 22. 415, 11. 418, 21. 428, 24. 433, 3. Ex vd. 381, 7. 405, 16. 409, 2. 414, 3. 415, 26. 431, 14. Ex utroque 432, 16, 22.

²⁾ Ut 402, 3. 404, 6. 411, 13. 412, 25. 413, 3. 414, 4, 18, al.

³⁾ Parisini hujus collationem debo viro humanissimo Fr. Osann, antea selectam varietatem hujus et reliquorum Parisinorum acceperam a G. Veesenmeyero.

⁴⁾ Ipse excussi Monacensem; Vaticanorum in I, 11 specimina debeo Th. Heysio; Laurentianorum in I, 11, 30 et II, 23. Franc. de Furia, Vindobonensis in I, 30 Jos. de Eichenfeld.

⁵⁾ Paris. 1760 et μ carent imag. I, 3, 4 et II, 30; praeterea in μ paene tota desideratur II, 1 usque ad verba *ἔφουσι δέ*, 407, 10, quam in Par. 1760 addit extrema imaginum pagina.

⁶⁾ cf. Bandin. l. c.

⁷⁾ Bruxellensis totius usum debeo amicae operae Roulezii mei, Parisinus 2706 compluribus locis inspectus est a G. Veesenmeyero. Ex alterutro petiisse existimo Morellium lectiones marginales.

⁸⁾ Accepi hujus collationem a Fr. Osanno. Vitosissime scriptus est saec. XVmo, chart. nec habet, nisi I, 7-19. Laurentianum LVII, 34 adhibui in I, 24.

⁹⁾ Uterque praebet veram lectionem 394, 23 cum f; 398, 10. 429, 16, 17. 407, 26 (hoc cum l); solus p 1761 in 400, 24 *ληνάς*, et ibidem solus μ *Σειληνός*, in 423, 4 *αὐτό τε* solus p, in 434, 3 soli *αὐτῆ*. Omnes sec. fam. habent haec probanda 383, 3. 386, 1. 392, 25. 394, 23. 418, 10. 426, 7. 433, 10 et 414, 23. 428, 26. 432, 22 cum l. Consentiant in plurimis malis, ut 387, 28. 388, 4, 13. 389, 1, 10. 390, 20. 392, 7, 10, 23. 393, 4, 23. 394, 19 aliis. Parisinus 1761 finem versus saepius facit cum Laudiano, cf. 420, 20. 429, 10, 13, 16. 430, 3. 431, 12. 432, 25. 433, 29. 434, 10.

¹⁰⁾ cf. not. 5 hujus pag.

¹¹⁾ Parisini 2075 lectiones suppeditavit v. cl. Fr. Osann, alterius selecta quaedam G. Veesenmeyer. Bona illius libri vide 415, 15. 427, 20. 428, 13 et ubi cum aliis congruit 393, 18. 407, 28. 413, 18. 425, 16. 426, 12. 430, 8. 432, 4.

¹²⁾ Venetos omnes inspexerunt viri humanissimi A. de Steinbüchel et J. Trevisanatus in capitibus I, 11, 30, II, 23, selectam praeterea varietatem in 392 et 514 Roulezii. Mediolanensium specimen debeo optimo Fr. Ben-
tivotiglio τῷ μακαρίτῳ.

Laurentiani ¹⁾ LVIII, 18 (f2), LVI, 20 (f7), LIX, 44 (f6) et Vindobonensis 203 theol.²⁾ quibus anteposendi videntur Guelferbytani 82 (g) et inde descriptus 25 (γ),³⁾ Vaticanus 87 (ρ)⁴⁾ Venetus Cl. XI, 29⁵⁾ Neapolitanus 86 (n),⁶⁾ retinuerunt certe aliquot primae familiae lectiones. Eiusdem fere bonitatis alios habere licebit, qui posteriore libro carent: Vaticanum 98 (r) bombyc. saec. XII^{mi},⁷⁾ antiquissimum hujus familiae, Meermanniani 315, ut videtur,⁸⁾ fontem, Monacensem 266 (β), chart. saec. XV^{mi},⁹⁾ Venetum 309, Parisinum 1698, qui desinit in medio capite I, 30, plane conspirans cum Jacobaeo 845,¹⁰⁾ et Guelferbytanum 77 (gu.)¹¹⁾ Supra horum mediocritatem exsurgunt in priore libro Laudianus jam supra praedicatus¹²⁾ et Lugdunensis 2, (λ) chart. saec. XV^{mi},¹³⁾ quocum congruit Parisinus 2596 bombyc. saec. XIV^{mi}, in altero autem Parisinus 3019 (π), chart. saec. XIV^{mi},¹⁴⁾ consentientem habens Venetum Cl. XI, 15, qui non tam bonus est in priore. Lugdunensis mendosissime quidem scriptus est, at magni faciendus ob quasdam insignes correctiones; idem sentimus de Parisino 3019. Infimae denique notae sunt Palatini 143 et 341 (h), Laurentiani LV, 7 (f1) et LVIII 23 (f3), omnes praeter Palatinum 143 altero libro carentes, omnes chartacei et exeunte saec. XV^{mo} scripti.¹⁵⁾

¹⁾ cf. not. 4 praecedentis pag. Ad Laurentianum LVI, 20 accedit compluribus lectionibus alter Bruxellensis a Roulezio meo excussus, in quo sunt capita I, 28–31.

²⁾ Omnes hucusque commemorati sunt chartacei, saec. XV^{mi}, praeter Laur. LIX, 44. bombycinum saec. XIV^{mi} Vindobonensem in I, 11. F. H. Massmannus, v. cl. contulit, in I, 30 H. Poeschl.

³⁾ Utrumque Guelferbytanum, saec. XV, chart. adhibuit Jacobsius. Cum prima familia faciunt in 382, 4. 384, 4. 389, 22. 400, 12. 406, 7. 423, 4. 424, 14. 426, 3 et 9. 433, 3. 434, 26. Raro praebent bona soli, ut 388, 10. 428, 2. 433, 7 et 16.

⁴⁾ Eum Vaticanum usque ad p. 420, 3 contulit Ph. Lebasius v. cl. cujus ex schedis mihi descripsit lectiones pro solita benignitate E. Miller. Deinde accepi versionem Italicam auctore Ph. Mercurio. (titulus ei libro est: Le pitture dei Filostrati fatte in volgare la prima volta da Filippo Mercuri con le varianti lezione tratte da mss. vaticani. Roma per la società tipografica 1828) qui integram ejusdem libri, non, quod titulus promittit, aliorum praeterea, collationem exhibuit. Aliquoties optimorum codicum, maxime f, lectiones repetit, ut 382, 21. 383, 20. 408, 16. 412, 23. 421, 19 et 23. 422, 12. 423, 11. 428, 16. 434, 16.

⁵⁾ Venetus idem, qui ex bona recensione habet vitam Apollonii, in I, 30 solus cum vd offert veram lectionem οὐ ἄλλοι. 405, 16; in ceteris cum tertia familia facit.

⁶⁾ Neapolitani jam in Prooem. V. Soph. et Heroic. fecimus mentionem. Nonnulla ex eo v. cl. Salv. Cyrillus olim contulerat, plura deinde amicissimus Spengelius, ille I, 11, hic I, 30. II, 23, ubi cf. cum prima familia consentientiae 427, 20. 428, 10 et 13.

⁷⁾ Vaticani 98 specimen cum accepissem a Th. Heysio, vir summus F. G. Welcker hoc mihi tribuit, ut ipse compararet benignissime p. 379–384. 396, 20–401, 24. Cum prima familia facit in 380, 11, quo loco addes, φράζοιμι legi in r. Praeterea emendata scriptura superat plerosque tertiae sectae codices. Subsistit in I, 26.

⁸⁾ Suspicio hoc, quia in utroque codice eadem opera adduntur Imaginibus, quae enumerat index Meermannianus.

⁹⁾ Ipse hunc Monacensem tractavi.

¹⁰⁾ Ex utroque, duxi 390, 14. Parisinus recens est et pulcre scriptus.

¹¹⁾ Guelferbytanum adhibuit Jacobsius; chartaceus est, saec. XV^{mi}.

¹²⁾ Eximiae Laudiani in priore libro lectiones sunt praeter commemoratas antea 384, 26. 393, 4. 398, 14 et 401, 2; in 386, 28 vereor, ut recte receperim inde τῆς γῆς.

¹³⁾ Chartaceus est, saec. XV^{mi}, venit ex bibliotheca Vulcanii in Lugdunensem publicam. Cobet v. cl. inspererat olim hunc librum ac mihi perhumaniter nonnulla, quae ipsi commemoranda videbantur, enotaverat; deinde totum accuratissime excerptit H. de Hoff, cujus in hanc editionem merita supra praedicavi, cf. Prooem. Epp. p. III, 7. Codicis praeclara quaedam vide 388, 5. 389, 2. 390, 23. 392, 2. 394, 16. 395, 12. 406, 1. Plane cum eo conspirare Parisinum 2596 intellexi ex E. Milleri litteris.

¹⁴⁾ Hunc librum Sybsonus v. d. comparavit cum ed. Ol. quum ex parte jam cognovissem Boissonadi, viri summi et G. Veessenmeyer opera. Laudo inde maxime 415, 3. 417, 11. 419, 8. 430, 8. Cum f congruit saepius, ut 421, 19, 23. 422, 12, 21. 423, 6. 425, 16. 426, 3. 429, 19. 431, 9. 433, 1. Veneti Cl. XI, 15. selectam varietatem accepi a viro benignissimo A. de Steinhüchel. Quod consensum ejus cum π attinet, vide 416, 1. 428, 8. 429, 20. 430, 7.

¹⁵⁾ Palatinum 341, qui explicit in 408, 4 καὶ κῆριον, relegi post Jacobsium. Plurima ejus alibi non reperta habet Aldina, ut 382, 17. 383, 13. 386, 29. 387, 5. 27. 396, 22. 397, 14. 402, 3. 403, 6, 14, 17, 31. 405, 12. 408, 1. Alterum Palatinum ex solo I, 11 cognitum habeo nec licuit plura nancisci. Inde est in editionibus ante Jacobsonianam 389, 11 στεγάζοντα. Uterque Laurentianus minus a codicibus tertiae familiae discrepat; cum ed. princeps consensum deprehendi in 404, 28. 405, 11 et 16.

Ex codice ejus generis Aldina (a), ut solet in hoc scriptore deterrima quaeque sequi, descripta est,¹⁾ ita tamen, ut unus aliquis superstitem nequeat exemplar editionis haberi, nonnunquam enim aliunde quoque petitae comparent lectiones,²⁾ ut ex secunda familia complures,³⁾ ac satis magnus est earum numerus, quae in nullo codice reperiuntur.⁴⁾

Aldinam posterae usque ad Morellianam editiones raro nec nisi in pejus deserunt.⁵⁾ Morellius pro more suo vitia illorum auxit, ad marginem paucas lectiones secundae familiae allevit. Deinde Olearius Benteianis copiis ex Barocciano et Laudiano codice enotatis usus mendorum Morellianae tenacem se nec magnopere in corrigendo hoc quoque libro felicem praestitit.⁶⁾ Laetior lux ei affulsit ex curis ingeniosissimi Jacobsii, qui opera cum viro summo, F. G. Welckero, ita juncta, ut ille artificium imaginum explicaret, ipse cetera administraret, anno MDCCCXXV editionem rari exempli emisit.⁷⁾ Ut enim taceam de textu ex l, p, f, gu, γ, g plurimis locis emendato maxime profuit libro optimis evidentissimisque conjecturis,⁸⁾ quales vide infra indicatas. Nil etiam uberius commentario sive comparisonem aliorum scriptorum spectas, sive rerum explicationem et orationis sophisticae illustrationem. Tantam copiam transferre integram pro consilio meae editionis non poteram, itaque continui me in excerpendis gravissimis annotationibus, interdum ipsa Jacobsii et Welckeri verba retinens, et in fontibus imitationibusque indicandis; praeterea adscripsi, quae artis monumenta post editionem laudatissimam in lucem prodierint accommodata ad expositionem harum imaginum ac quae in illa celeberrimi archaeologi commentati sint, significavi.⁹⁾

Ex epigrammatum libello, quem Suida teste Philostratus composuit, nonnisi unum aetatem tulit, Anthol. Planud. p. 110, ἐς εἰκόνα Τηλέφου τετραμένου, quod propter argumentum huic Imaginum libro subjectum est.

¹⁾ cf. Prooem. Ap. XIII. Vit. Soph. V. Heroic. VII. Epp. IV.

²⁾ cf. 383, 26. 388, 9. 397, 5. 399, 23. 403, 1. 406, 18. 407, 2. 408, 21, 23. 409, 1. 414, 23. 424, 14. 425, 13. 434, 10.

³⁾ Talia sunt 383, 3, 18. 386, 8. 392, 22. 393, 18. 394, 19. 398, 24. 405, 21. 412, 20, 24. 414, 17. 416, 26. 425, 11. 432, 15, 19. 433, 18.

⁴⁾ In iis pauca sunt bona, ut 390, 15. 410, 14. 414, 18. 433, 11, 16, pleraque improbanda, cf. 380, 12. 384, 2, 27. 385, 20. 390, 9, 18. 391, 2, 26. 393, 20. 396, 7. 401, 14. 402, 16, 18, 20, 22, 25. 403, 24. 404, 7, 8, 10, 22. 405, 16. 406, 1, 21. 407, 20, 28. 409, 17, 18. 411, 14. 412, 15. 413, 15. 414, 23. 415, 22, 25. 417, 1. 418, 10, 13, 18. 419, 3, 15. 420, 11. 424, 14, 20, 29. 422, 26. 423, 26. 424, 10. 426, 18, 26. 427, 26. 428, 17. 429, 8. 430, 2. 433, 2, 20. 434, 6.

⁵⁾ Descriptionem earum plenissimam vide apud Jacobsium Praef. XX sqq.

⁶⁾ Bonas ejus correctiones vide 396, 23. 399, 7. 400, 24. 420, 7. 424, 8. 427, 25.

⁷⁾ „Philostratorum Imagines et Callistrati Statuae. Textum ad fidem veterum librorum recensuit et commentarium adiecit Fridericus Jacobs. Observationes Archaeologici praesertim argumenti addidit Fridericus Theophilus Welcker professor Univers. Rhenanae. Lipsiae in libraria Dyckiana MDCCCXXV.

⁸⁾ Vide 380, 13. 383, 5. 386, 16. 387, 12. 388, 14. 389, 7. 394, 15. 395, 12, 16. 396, 3, 24. 399, 10, 23. 406, 14. 408, 7. 409, 8. 412, 26. 415, 2. 416, 16. 417, 2, 28. 418, 1. 423, 23. 424, 27. 425, 14, 17. 427, 19. 428, 6. 429, 13. 433, 27. 434, 26. Quae cum paene omnes delitescant in commentario, locum suum iis duxi non amplius denegandum. Etiam Heynius compluribus emendationibus hunc librum ornavit, ut 429, 12. 430, 22. 433, 6 et quae codicum consensu firmantur 394, 23. 420, 22. 428, 3. 429, 16.

⁹⁾ Kimedoncianum commentarium valde spissum ex Harlejano 5380 excerpere non licuit praeter pauca ab initio posita.

Index codicum. (C.)

Prima familia. (1.)

v. Vossiana epitome. l. Laudianus 682 in libro secundo. p.*) Parisinus 1696. br. Bruxellensis 11182 in altera parte secundi libri. f. Laurentianus LXIX. 30. j. Jacobaeus 845 in libro secundo. q. Laurentianus LVIII, 32. vd. Vindobonensis 331. β. Baroccianus 131. h. Palatina epitome 129.

Secunda familia. (2.)

Parisinus 1761. μ. Monacensis 242. br. Bruxellensis 11182. Parisinus 2706. f4. Laurentianus LVIII, 7. Vaticani 97 et 1404. Vindobonensis 82. Matritenses 76 et 100. Parisinus 2955. fe. Laurentiana epitome, LVII, 34.

Tertia familia. (3.)

α) Codices integri. ψ. Parisinus 2075. ρ. Vaticanus 87. g. Guelferbytanus 82. γ. Guelferbytanus 25. m1. Mediolanensis L. 43 m2. Mediolanensis M 34. m3. Mediolanensis B 66. n. Neapolitanus 86. f2. Laurentianus LVIII, 18. f6. Laurentianus LIX, 44. f7. Laurentianus LVI, 20. ven. Venetus Cl. XI, 29. Veneti 392, 514, Cl. XI, 15. Urbinas 152. Vaticani 20, 100. Eiusdem familiae sunt l. Laudianus 682 et j. Jacobaeus 845 in priore libro.

β) Codices, qui posteriore libro carent. r. Vaticanus 98. Meormannianus 315. λ. Lugdunensis 2. Parisinus 2596. Venetus 309. Parisinus 1698. Mediolanensis L1. β. Monacensis 266. Vindobonensis (theol.) 203. gu. Guelferbytanus 77. h. Palatinus 341. pal. Palatinus 143. f1. Laurentianus LV, 7. f3. Laurentianus LVIII, 23.

γ) Priore libro caret π. Parisinus 3019.

δ) Pauciora habent fe. Laurentiana epitome. LIX, 25. Vaticanus 18. Bruxellensis alter.

Ab aliis scriptoribus expressa aut laudata: Arist. Aristacnetus. Isid. Pel. Isidorus Pelusiota. E. Eudocia. Θ. Thomas Magister. Gr. ap. Herm. Grammaticus apud Hermannum de emendanda ratione Graecae grammaticae. M. Eugen. Marcus Eugenicus, quem edidi anno 1840 cum Philostrati Gymnasticis.

Conjecturae VV. DD.

J. Jacobsius. Salm. Salmasius. Ham. Hamacker. Lectionem vulgatam aut eam, quae in codd. est, unde diversa lectio non profertur, significat ζ. Hoc etiam de superioribus Philostrati libris, ubi adhibui ζ, valet.

Index editionum. (E).

a. Aldina 1503.***) a2. Aldina 1522. i. Juntina 1517. i2. Juntina 1535 et Nicoliniana 1550 sunt ε. editiones veteres. m. Morelliana 1608. o. Oleariana 1709. J. Jacobsiana 1825. Ubi ea cum ceteris E conspirat, scripsi EJ.

*) p etiam ceteros Parisinos indicat adjectis numeris, praeter codd. 2075 (ψ) et 3019 (π). Vaticanos signavi vt praeter codd. 87 (ρ) et 98 (r).

**) a. Bern., ut 399, 13 significat correctiones in exemplari Bernensi adscriptas, quae excerptae sunt ab A. Jahn. professore Bernensi, viro clarissimo.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ὅστις μὴ ἀσπάξεται τὴν ζωγραφίαν, ἀδικεῖ τὴν ἀλήθειαν, ἀδικεῖ δὲ καὶ σοφίαν, ὅποση ἐς 762
τοιητὰς ἦκει — φορὰ γὰρ ἴση ἀμφοῖν ἐς τὰ τῶν ἡρώων εἶδη καὶ ἔργα — ζυμμετρίαν τε οὐκ
παίνει, δι' ἣν καὶ λόγου ἢ τέχνης ἄπτεται. καὶ βουλομένῳ μὲν σοφίζεσθαι θεῶν τὸ εὖρημα διὰ τε
τὰ ἐν γῆ εἶδη, ὅποσα τοὺς λειμῶνας αἱ ὄραι γράφουσι, διὰ τε τὰ ἐν οὐρανῷ φαινόμενα, βασι-
αίζοντι δὲ τὴν γένεσιν τῆς τέχνης μίμησις μὲν εὖρημα πρᾶξάτατον καὶ ξυγγενέστατον τῇ φύσει, 5
ἄρον δὲ αὐτὴν σοφοὶ ἄνδρες τὸ μὲν ζωγραφίαν, τὸ δὲ πλαστικὴν φήσαντες. καὶ πλαστικῆς μὲν
τολλὰ εἶδη, καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ πλάττειν καὶ ἢ ἐν τῷ χαλκῷ μίμησις καὶ οἱ ξέοντες τὴν λυγδίνην ἢ
τὴν Παρίαν λίθον καὶ ὁ ἐλέφας, καί, νῆ Δία, ἢ γλυφικὴ πλαστικὴ, ζωγραφία δὲ ζυμβέβληται μὲν 763
ἐκ χρωμάτων, πράττει δὲ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πλείω σοφίζεται ἀπὸ τούτου γε ἐνὸς ὄντος ἢ
ἰπὸ τῶν πολλῶν ἢ ἑτέρα τέχνη, σκιάν τε γὰρ ἀποφαίνει καὶ βλέμμα γυγνώσκει ἄλλο μὲν τοῦ με- 10
μηρότος, ἄλλο δὲ τοῦ ἀλγοῦντος ἢ τοῦ χαίροντος καὶ ἀγὰς ὁμμάτων, ὅποια εἰσιν, ὃ πλαστικὸς
μὲν τις ἦμισα ἐργάζεται, χαροπὸν δὲ ὄμμα καὶ γλαυκὸν καὶ μέλαν γραφικὴ οἶδε, καὶ ξανθὴν
κόμην οἶδε καὶ πυρσὴν καὶ ἠλιῶσαν καὶ ἐσθῆτος χροῶμα καὶ ὄπλων θαλάμους τε καὶ οἰκίας καὶ
ἄλλα καὶ ὄρη καὶ πηγὰς καὶ τὸν αἰθέρα, ἐν ᾧ ταῦτα. ὅσοι μὲν οὖν κράτος ἤραντο τῆς ἐπιστήμης
καὶ ὄσαι πόλεις καὶ ὄσοι βασιλεῖς ἔρωσι ἐς αὐτὴν ἐχρήσαντο, ἄλλοις τε εἴρηται καὶ Ἀριστοδόμῳ 15
τῷ ἐκ Καρίας, ὃν ἐγὼ ἐπὶ ζωγραφίᾳ ξένον ἐποιήσαμην ἐτῶν τεττάρων, ἔγραφε δὲ κατὰ τὴν Εὐ-
κλήλου σοφίαν πολὺ τὸ ἐπίχαρι ἐς αὐτὴν φέρων· ὁ λόγος δὲ οὐ περὶ ζωγράφων, οὐδ' ἱστορίας
κτῶν νῦν, ἀλλ' εἶδη ζωγραφίας ἀπαγγέλλομεν ὁμιλίας αὐτὰ τοῖς νέοις συντιθέντες, ἀφ' ὧν ἐρμη-
νεύσουσι τε καὶ τοῦ δοκίμου ἐπιμελήσονται. ἀφορμαὶ δὲ μοι τουτανὶ τῶν λόγων αἶδε ἐγένοντο·
ἦν μὲν ὁ παρὰ τοῖς Νεαπολίταις ἀγὼν, ἢ δὲ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ ὄκισται γένος Ἕλληνας καὶ ἀστικοί, 20
ἴδεν καὶ τὰς σπουδὰς τῶν λόγων Ἕλλητικοὶ εἰσι, βουλομένῳ δὲ μοι τὰς μελέτας μὴ ἐν τῷ φανερωῷ

Liber hic plerisque in codd. et sic inscribitur: *Εἰκόνες Φιλοστράτου* (Φιλ. *Εἰκ.* vd. n, et *Εἰκ.* τοῦ Φιλ. l. p 2956, p 1760.) προοίμιον ἑλλαδίᾳ. (ἑλλαδία. l. majusculis ἑλλάδία. j, p 1698, 1760. ἑλλαδικὰ vt. 100. ἑλαδία.

ven. cl. XI, 29.) Verba προοίμιον ἑλλαδία om. f, p 2956, 1, et omnino inscriptionem p 1761. In n legitur plenus titulus: Φιλ. *Εἰκ.* βιβλίον πρῶτον. προοίμιον ἑλλαδία, in l *Εἰκ.* Φιλ. προοίμιον ἑλλαδία (subsc. π) βιβλίον πρῶτον. Apud Jac. τῶν του Φιλοστράτου εἰκόνων προοίμιον ἑλλαδία litteris majusculis. Ego substiti in titulo προοίμιον, iuctore Ol.

1. ὅστις — ἦκει. v. ib. ἀσπάξεται. l. j. ib. ἀδικεῖ καὶ σοφίαν. v. ἀδικεῖ δὲ σοφίαν. f. 2. ἔργα καὶ εἶδη. f. b. δὲ οὐκ. J. 3. καὶ βουλομένῳ — φήσαντες. v. καὶ βουλομένῳ — φαινόμενα. Gramm. ap. Herm. 366. ib. εὖρημα. r, vd, μ, r, β, γ, g. αἰνιγμα. ψ. 5. εὖρημα ut 3. ib. συγγ. γ, g, gu, ψ. 6. καὶ om. m. ib. μὲν οὖν. f. 7. Λυγδίνην. o. 8. τὸν et η suprasc. br. ib. ζυμβέβληται. f, γ, g, J. 9. ἀλλὰ πλείω. vd. 10. ἢ ἑτέρα conj. J. ἑτέρα. C, E. 11. ἢ χαίροντος. r, ρ, β. ib. ὃ πλ. 2, γ, β, o. ὃ πλ. ε, J. 12. ξανθὴν μὲν. ρ, β. ib. γραφικὴ δὲ οἶδε καὶ ἄλλα — αὐτὰ. v. 15. ἐπ' αὐτὴν. β. 16. καρδίας. ρ. ib. ζωγραφίαν. h. ib. τεττάρων. γ. καὶ τῶν τεσσάρων. λ. 17. ὁ λόγος — ζωγρ. — ἀλλ' εἶδη ζ. ἀπαγγ. v. 18. συντιθέντες. l. 19. δὲ μοι. φ. δὲ ἐμοί. ς. 20. Ἕλληνας ἀστικοί. λ. ib. ἀστικοί. f.

764 ποιεῖσθαι παρῆχεν ὄχλον τὰ μείρακια φοιτῶντα ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ ξένου. κατέλουν δὲ ἔξω τοῦ
 τείχους ἐν προαστείῳ τετραμμένῳ πρὸς θαλάτταν, ἐν ᾧ στοά τις ἐξερκοδόμητο κατὰ ζέφυρον ἀνε-
 5 οῦν καὶ λίθοις, ὀπίσθους ἐπαινεῖ τρυφή, μάλιστα δὲ ἦνθει γραφαῖς ἐνηρμοσμένων αὐτῇ κινάκων,
 οὓς ἐμοὶ δοκεῖν οὐκ ἀμαθῶς τις συνελέξατο, σοφία γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐδηλοῦτο πλειόνων ζωγράφων.
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ἀπ' ἐμαντοῦ ᾤμην δεῖν ἐπαινεῖν τὰς γραφάς, ἣν δὲ ἄρα υἱὸς τῷ ξένῳ κομῆ-
 νέος, ἐς ἕτος δέκατον, ἤδη φιλήκοος καὶ χαίρων τῷ μανθάνειν, ὃς ἐπεφύλαττέ με ἐπιόντα αὐτάς
 καὶ ἐδεῖτό μου ἐρμηνεύειν. ἴν' οὖν μὴ σκαιὸν με ἡγοῖτο „ἔσται ταῦτα“ ἔφην „καὶ ἐπίδειξιν αὐτὰ
 10 ἀνακείσθω τούτῳ ἢ σπουδῇ τοῦ λόγου, ὑμεῖς δὲ ἐπεσθε μὴ ξυντιθέμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐρα-
 τῶντες, εἴ τι μὴ σαφῶς φράζοιμι.

Α'.

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ.

765 α'. Ἐγnows, ᾧ παῖ, ταῦτα Ὀμήρου ὄντα ἢ οὐ πάποτε ἔγνωκας δηλαδὴ θαῦμα ἡγούμενος,
 ὅπως δῆποτε ἔζη τὸ πῦρ ἐν τῷ ὕδατι; συμβάλλωμεν οὖν, ὃ τι νοεῖ, σὺ δὲ ἀπόβλεψον αὐτῶν, ὅσον
 ἐκεῖνα ἰδεῖν, ἀφ' ὧν ἡ γραφή. οἴσθ' ἀ ποὺ τῆς Ἰλιάδος τὴν γνώμην, ἐν οἷς Ὀμηρος ἀνίστησι μὲν
 15 τὸν Ἀχιλλεῖα ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ, κινοῦνται δὲ οἱ θεοὶ πολεμεῖν ἀλλήλοις. τούτων οὖν τῶν περὶ
 τοὺς θεοὺς ἡ γραφή τὰ μὲν ἄλλα οὐκ οἶδε, τὸν δὲ Ἥφαιστον ἐμπεσεῖν φησι τῷ Σκαμάνδρῳ πο-
 λὺν καὶ ἄκρατον. ὄρα δὲ πάλιν πάντα ἐκεῖθεν ὑψηλῇ μὲν αὐτῇ ἢ πόλις καὶ ταυτὶ τὰ κρήδεμνα
 τοῦ Ἰλίου, πεδίον δὲ τουτὶ μέγα καὶ ἀποχρῶν τὴν Ἀσίαν πρὸς τὴν Εὐρώπην ἀντιτάξει, πῦρ δὲ
 20 τοῦτο πολὺ μὲν πλημμυρεῖ κατὰ τοῦ πεδίου, πολὺ δὲ περὶ τὰς ὄχθας ἔρπει τοῦ ποταμοῦ, ὡς μὴ
 κέτι αὐτῷ δένδρα εἶναι. τὸ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἥφαιστον πῦρ ἐπιρρεῖ τῷ ὕδατι, καὶ ὁ ποταμὸς ἀλά-
 καὶ ἰκετεύει τὸν Ἥφαιστον αὐτός. ἀλλ' οὔτε ὁ ποταμὸς γέγραπται κομῶν, ὑπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι,
 οὔτε χωλεύων ὁ Ἥφαιστος, ὑπὸ τοῦ τρέχειν. καὶ τὸ ἄνθος τοῦ πυρός οὐ ξανθόν, οὐδὲ τῇ εἰδι-
 σμένη ὄψει, ἀλλὰ χρυσοειδὲς καὶ ἠλιῶδες. ταῦτα οὐκέτι Ὀμήρου.

ΚΩΜΟΣ.

765 β'. Ὁ δαίμων ὁ Κῶμος, παρ' οὗ τὸ κομᾶζειν τοῖς ἀνθρώποις, ἐφέστημεν ἐν θαλάμῳ δι-
 25 ραῖς χρυσαῖς, οἶμαι, βραδεία δὲ ἡ κατάληψις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἐν νυκτὶ εἶναι. γέγραπται δὲ ἡ

1. παρῆχεται. λ. 2. τοίχους. h. ib. ἐς θ. f. ib. θαλάτταν. 2. θάλασσαν. f, β, EJ. ib. ἐξερκοδόμηται, ο πα-
 rasc. γ. 3. ἤστραπτε — τρυφή. v. ib. ἤστραπτε. v, φ. ἔστραπτε. vδ. ἤστραπτο. ζ. (f.) 4. καὶ κίθαρις. v. ib. ἡ
 τρυφή conj. J. ib. αὐτῇ om. p 2562. ib. ἴσως ἐμοὶ ἐδόκει. h. ib. ἐμοὶ τε δοκεῖν. λ. 5. ἀπαθῶς. C, EJ. ἀμαθῶς
 Thiersch. Kunstbl. 1827, 66. ib. ἐν αὐταῖς. φ, vδ. 6. ἐγὼ μὲν καὶ. f. ἐγὼ δὲ καὶ. h. ib. ἐπ' ἐμαντοῦ. λ. ib. ᾤμην
 δεῖν. l, o. ᾤμην. ζ. 7. δέκατον ἤδη, φιλήκοος. sic interp. μ, β, EJ. ib. χέρων τὸ. λ. ἐρμ. τὰς γραφάς. f. 9. κομ-
 σάμεθα. ju, m, o. ib. ἐπειδὴ. o. ib. ἦκοι. 2. ἦκει. l. ib. οὖν om. j. 10. τοῦτο. m. ib. ἡμεῖς δὲ ἐπεσθαι φ
 ib. καὶ μὴ συντιθ. br. 11. μὴ καλῶς. μ. μὴ σαφές. l. ib. φράζοιμι. f, φ, p. φράζοιμεν. vδ, 2, 3, EJ.
 I, i. 12. ἔγνωσ. C. ἔγνωσ οὖν. EJ. ib. ἡ οὐκ ἔγνωσ αὐτὰ. r. 13. ὅπως δῆποτε. E. ib. συμβάλλω μὲν. μ, br, β. σφ-
 βάλω μὲν. γ, h, ε. ib. νοεῖ. conj. J. νοεῖς. ζ. 14. οἴσθ' ἀ ποὺ — ἀλλήλοις. Gr. Herm. 377. ib. Ὀμηρος om. λ. (br.
 addit in mg.) ib. μὲν ἀνίστησι. Gr. Herm. 377. 15. πολεμεῖν om. λ. 16. κασμάνδρῳ. r. ib. πολὺν τε. μ. ib. πε-
 λὺν ἄκρατον. λ. 18. τῆς Ἰλίου. l. τῆς ἠλίου. λ. 19. πῶς δὲ — ἔρπει. v. ib. κατὰ πεδίον. v. ib. περὶ. 1, v. (παρὰ
 φ). κατὰ. 2, 3, EJ. 22. καὶ τὸ — Ὀμήρου. φ. ib. περιτρέχειν. vδ. 23. ὄψει om. φ. ib. χρυσοειδὲς. v. χρυσοειδὲς. f.
 ib. ἠλιῶδες. v. ib. ταῦτα. v, vδ. ταῦτ. ζ.

11. 24. τοῖς ἀνθρώποις τὸ κομᾶζειν. p. κομᾶζειν. h, γ.

5, 6. 764, 765. i, i, 2.

νύξ οὐκ ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ καιροῦ, δηλοῖ δὲ τὰ προκύλαια νυμφίους μάλα ὀλίβους ἐν εὐνῇ κείσθαι. καὶ ὁ Κῶμος ἦκει νέος παρὰ νέους ἀπαλὸς καὶ οὐκ ἔφηβος, ἐρυθρὸς ὑπὸ οἴνου καὶ καθεύδων ὀρθὸς ὑπὸ τοῦ μεθύειν. καθεύδει δὲ τὸ μὲν πρόσωπον ἐπὶ στέφρα βίφας καὶ τῆς δεξιῆς ἐκφαίνων οὐδέν, τὴν δὲ ἀριστερὰν προβολῶν ἐπέχων, εἰληφθαι δὲ ἡ χεὶρ δοκοῦσα λύεται καὶ ἀμελεῖ, τὸ εἰωθὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ καθεύδειν, ὅταν σαίνοντος ἡμᾶς τοῦ ὕπνου μετέρχεται ὁ λογισμὸς ἐς λήθην ἂν συνέχει, ὅτεν καὶ τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ λαμπαδίον ἔοικε διαφεύγειν τὴν χεῖρα, καταρραθιμούντος αὐτῆν τοῦ ὕπνου. δεδιῶς δὲ ὁ Κῶμος προσβάλλον τὸ πῦρ τῶ σκέλει περιφέρει τὴν μὲν κνήμην τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὰ δεξιὰ, τὸ δὲ λαμπαδίον ἐπὶ τὰ ἀριστερά, ἵν' ἐκκλῖνοι τὸν ἀτμόν τοῦ πυρὸς ἐκκειμένῳ τῷ γίνεσθαι ἀφιστάς τὴν χεῖρα. πρόσωπα δὲ ὀφείλεται μὲν παρὰ τῶν ζωγράφων τοῖς ἐν ὄρα καὶ τυφλώττουσί γε ἄνευ τούτων αἱ γραφαί, τῶ δὲ Κῶμῳ σμικρὰ δεῖ τοῦ προσώπου νενευκότι καὶ ἔλκοντι τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σκιάν. κελεύει δὲ, οἶμαι, μὴ ἀπαρακαλύπτως κωμάζειν τοὺς ἐν ἡλικίᾳ τούτου. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σώματος διηκριβῶνται πάντα, περιλάμποντος αὐτὰ τοῦ λαμπαδίου καὶ ἐς φῶς ἄγοντος. ὁ στέφανος δὲ τῶν ρόδων ἐπαινεῖσθαι μὲν, ἀλλὰ μὴ ἀπὸ τοῦ εἶδους — ξανθοῖς γὰρ καὶ κυανοῖς, εἰ τύχοι, χρώμασιν ἀπομιμῆσθαι τὰς τῶν ἀνθέων εἰκόνας οὐ μέγας ὁ ἄθλος — ἀλλὰ ἐπαινεῖν χρὴ τὸ χαῦνον τοῦ στεφάνου καὶ ἀπαλόν. ἐπαινῶ καὶ τὸ ἔνδροσον τῶν ρόδων καὶ φημὶ γεγράφθαι αὐτὰ μετὰ τῆς ὀσμῆς. τί λοιπὸν τοῦ Κῶμου; τί δ' ἄλλο γε ἢ οἱ κωμάζοντες; ἢ οὐ προσβάλλει σε κρόταλα καὶ θροῦς ἔναυλος καὶ βοή ἄτακτος; λαμπαδιά τε ὑπεκφαίνεται, παρ' ὧν ἔστι τοῖς κωμάζουσι καὶ τὰ ἐν ποσίν ὄρα καὶ ἡμῖν μὴ ὄρασθαι. συνεξαίρεται δὲ καὶ πολλὸς λεῶς καὶ γύναια μετ' ἀνδρῶν ἵεται καὶ ὑπόδημα καὶ ζώννυται παρὰ τὸ οἰκίον. συγχωρεῖ δὲ ὁ κῶμος καὶ γυναικὶ ἀνδρίζεσθαι καὶ ἀνδρὶ θῆλυν ἐνδύνασθαι στολῆν καὶ θῆλυν βάλειν. καὶ οἱ στέφανοι οὐκ ἀνθηροὶ ἔτι, ἀλλ' ἀφῆρηται αὐτοῖς τὸ ἰλαρὸν ὑπὸ τοῦ ταῖς κεφαλαῖς ἐφαρμόττεσθαι, διὰ τὸ ἀτακτεῖν ἐν τῷ δρόμῳ. ἡ γὰρ τῶν ἀνθέων ἐλευθερία παραιτεῖται τὴν χεῖρα ὡς μαραινουσάν αὐτὰ πρὸ τοῦ χρόνου. μιμῆται τινα ἡ γραφή καὶ κρότον, οὐ μάλιστα δεῖται ὁ κῶμος, καὶ ἡ δεξιὰ τοῖς δακτύλοις ὑπεσταλμένους ὑποκειμένην τὴν ἀριστερὰν πλήττει ἐς τὸ κοῖλον, ἵν' ὧσιν αἱ χεῖρες ξύμφανοι πληττόμεναι τρόπῳ κυμβάλων.

ΜΥΘΟΙ.

γ'. Φοιτῶσιν οἱ μῦθοι παρὰ τὸν Αἰσώπῳ ἀγαπῶντες αὐτόν, ὅτι αὐτῶν ἐπιμελεῖται. ἐμέλησε μὲν γὰρ καὶ Ὁμήρῳ μύθου καὶ Ἡσιόδῳ, ἔτι δὲ καὶ Ἀρχιλόχῳ πρὸς Λυκάμβην, ἀλλ' Αἰσώπῳ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκμεμύθωνται, καὶ λόγου τοῖς θεοῖς μεταδέδωκε λόγου ἕνεκεν· πλεονεξίαν τε γὰρ ἐπικόπτει καὶ ὕβριν ἐλαύνει καὶ ἀπάτην καὶ ταῦτα λέων τις αὐτῷ ὑποκρίνεται καὶ ἀλώπηξ

1. οὐκ εὐνῇ. φ. 3. μὴ μεθύειν. φ. 4. ἐκφαίνων. 2 (br. ex suprasc.) ἐκφαίνων. λ. 5. ἀμελεῖ. m. o. ib. ἡθος. φ, h, ε, m. εἰωθός. γ. ib. ἡμᾶς ὕπνου. f et p ante corr. 6. συνέχεις. gu. ib. ἔοικε τούτο διαφ. — ὕπνου. θ. s. v. φασθμῶ. ib. ἐν δεξιᾷ. l. 7. αὐτόν. j. ib. περιφέρει. vd. παραφέρει. 8. τῇ δεξιᾷ. vd. ib. ἐπὶ τῇ ἀριστερᾷ. f, et vd. ante corr. ἐν ἀριστερᾷ. p, φ. ib. ἐκκλῖνοι. f, φ. ἐκκλῖνη. l. ἐκκλῖνη. 9. ἐκκειμένου. f. 10. σμικρὰ δὲ. p ante corr. 11. σκυλεύει δὲ. φ. κελεύειν οἶμαι. γ. ib. ἀπαρακαλύπτως. f, vd. ἀπαρακαλύπτους. p, φ. ἀπερικαλύπτους. 12. τύχη. vd. ib. καὶ τὰς. br. ib. τῶν om. λ. 13. ἀλλὰ. f, φ, ρ, β. 14. μὴ γεγράφθαι. φ. ib. κόσμον. gu. 15. οἱ om. λ. ib. προσβάλλει. h, ε, m, φ. ib. σε om. γ pr. m. ib. κρόταλον. φ. ib. ὠδὴ ἄτακτος. f, φ. ib. λαμπαδιά τε ὑπεκφαίνεται. f, φ, p. ὑπεκφαίνοντες. br. rec. m. 16. μὴ ὄρασθαι. f, p, J. ὄρασθαι. 17. (φ, vd.) 18. ξυναίρεται τε δὲ. h. συνεξαίρεσθαι. i2. ib. ἵεται. j, J. ib. ὑποδήματα. λ. ὑπόδημα κοινὸν ἔχουσι. μ, br, p 2706. κοινὸν ἔχουσι τὸ «παρὰ τὸ οἰκίον» gl. est in l, j, β, al. Fo: καὶ ὑποδεῖται καὶ ζ. ib. ζώννυται. f. ζώννυται. γ, g. ζώννυται. p, φ, 2, 3, EJ. 20. συγχώρει. f. ib. ἀνδρὶ θῆλυ. f, β. ib. ἐνδύνασθαι. μ. 21. ἐφαρμόζεσθαι. br. ἐφαρμόττεσθαι. vd, λ. ib. ἐν om. l. ib. ἡ — ἐλευθερία. θ. s. v. ἀνθέων. 22. καὶ ἡ — ἐπληττεν εἰς τὸν κοῖλον — εὐφανοὶ συμπληττόμεναι τρόπον

κυμβάλων. Aristenet. I, 10, p. 49. ed. B. ib. καὶ om. ante ἡ. j. ib. ὑπεσταλμένοις. φ. ib. εἰς τὸ. φ.

III. 27. μύθου in rasura vd, fortasse fuit μύθων. 28. τὰ om. γ, g. ib. μετέδωκε. φ, γ, h. ib. ἕνεκεν. f, p. ἕνεκα. 29. ib. τε om. v.

καὶ ἵππος, νῆ Δία, καὶ οὐδὲ ἡ χελώνη ἄφανος, ὑφ' ὧν τὰ παιδία μαθηταὶ γίνονται τῶν τοῦ βίου πραγμάτων. εὐδοκίμουντες οὖν οἱ μῦθοι διὰ τὸν Αἰσώπου φοιτῶσιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ σοφοῦ ταινίαις αὐτὸν ἀναδύσοντες καὶ στεφανώσοντες αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνῳ. ὁ δέ, οἶμαι, τινα ὑφαίνει μῦθον. τὸ γὰρ μειδίαμα τοῦ Αἰσώπου καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ γῆς ἐστῶτες τοῦτο δηλοῦσιν· οἶδεν ὁ ζωγράφος, ὅτι αἱ τῶν μῦθων φροντίδες ἀνεμμένης τῆς ψυχῆς δέονται. φιλοσοφεῖ δὲ ἡ γραφή καὶ τὰ τῶν μῦθων σώματα, θηρία γὰρ συμβάλλουσα ἀνθρώποις περιδιστῆσι χορὸν τῷ Αἰσώπῳ ἀπὸ τῆς ἐκείνου σκηνῆς συμπλάσασα, κορυφαία δὲ τοῦ χοροῦ ἡ ἀλώπηξ γέγραπται, χρῆται γὰρ αὐτῇ ὁ Αἰσώπος διακόνῳ τῶν πλείστων ὑποθέσεων, ὥσπερ ἡ κωμῶδία τῷ Δία.

ΜΕΝΟΙΚΕΤΣ.

δ'. Θηβῶν μὲν ἡ πολιορκία, τὸ γὰρ τεῖχος ἐπτάκυλον, ἡ στρατιὰ δὲ Πολυνείκης ὁ τοῦ Οιδίποδος, οἱ γὰρ λόχοι ἐπτά. πελάζει αὐτοῖς Ἀμφιάρεως ἀθύμῳ εἶδει καὶ ξυνιέντι ἃ κείδονται, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι λοχαγοὶ δεδίασι — ταῦτα καὶ τὰς χεῖρας ἐς τὸν οὐρανὸν αἴρουσι — Καπανεύς δὲ τὰ τεῖχη βλέπει περιφρονῶν τὰς ἐπάλλξεις ὡς κλίμακι ἀλατίας. οὐ μὴν βάλλεται πῶ ἀπὸ τῶν ἐπάλλξεων ὀκνοῦντές που οἱ Θηβαῖοι ἄρξει μάχης. ἡδὺ τὸ σόφισμα τοῦ ζωγράφου· περιβάλλον τοῖς τείχεσιν ἄνδρας ἀπλισμένους τοὺς μὲν ἀρτίους παρέχει ὄραν, τοὺς δὲ ἀσαφεῖς τὰ σκέλη, τοὺς δὲ ἡμίσεας καὶ στέφρα ἐνίαν καὶ κεφαλὰς μόνας καὶ κόρυθας μόνας, εἶτα αἰχμᾶς. ἀναλογία ταῦτα, ὦ παῖ. δεῖ γὰρ κλέπτεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῖς ἐπιτηδεῖσι κύκλοις συναπιόντας. οὐδὲ αἱ Θῆβαι ἀμάντευτοι, λόγιον γὰρ τι ὁ Τειρεσίας λέγει τῆνον ἐς Μενοικέα τὸν τοῦ Κρέοντος, ὡς ἀποθανῶν, ἐνθα ἡ χεὶρ τοῦ δράκοντος, ἐλευθέρα ἡ πόλις ἐκ τούτου εἴη. ὁ δὲ ἀποδυσήσκει λαθῶν τὸν πατέρα ἐλεινὸς μὲν τῆς ἡλικίας, εὐδαίμων δὲ τοῦ θάρσους. ὅρα γὰρ τὰ τοῦ ζωγράφου· γράφει μειράκιον ὡς λευκόν, οὐδ' ἐκ τροφῆς, ἀλλ' εὐψυχον καὶ παλαιστρας πνέον, οἷον τὸ τῶν μελιχρόων ἄνθος, οὗς ἐπαινεῖ ὁ τοῦ Ἀρίστωνος, διαφράττει δὲ αὐτὸ στέφρασι εὐαφέσι καὶ πλευραῖς καὶ γλουτῶ συμμέτρῳ καὶ μηρῶ. ἔρωται καὶ ὤμων ἐπαγγελία καὶ οὐκ ἀτρέπτῳ τένοντι, μετέχει δὲ καὶ κόμης, ὅσον μὴ κομᾶν. ἐφέστηκε δὲ τῇ χεῖρ τοῦ δράκοντος ἔλκον τὸ ξίφος ἐνδεδυκὸς ἦδη τῇ πλευρᾷ, καὶ δεξώμεθα, ὦ παῖ, τὸ αἷμα κόλπῳ αὐτῷ ὑποσχόντες, ἐκχεῖται γὰρ, καὶ ἡ ψυχὴ ἦδη ἄπειαι, μικρόν δὲ ὕστερον καὶ τετραγυῖας αὐτῆς ἀκούσῃ. ἔρωται γὰρ τῶν καλῶν σωμάτων καὶ αἱ ψυχῆ ἰσχυοσιν, ὅθεν ἄκουσαι αὐτῶν ἀπαλλάττονται. ὑπεξίοντος δὲ αὐτῷ τοῦ αἵματος ὀκλάζει καὶ ἀσπίζεται τὸν θάνατον καλῶ καὶ ἡδεῖ τῷ ὄμματι καὶ οἷον ὕπνον ἔλκοντι.

1. ἵπποις. l. ib. ἀφ' ὧν. φ. ib. μυθηταί. φ. ib. γίνονται. φ. γίνονται. ζ. ib. τῶν. br. 3. ταινίαις. l. ταινίας. γ. ib. ἀναδύσοντες. j. ib. στεφάνου. gu. 4. τοῦ Αἰσώπου. f, p. τοῦ Αἰσώπου suprasc. pro. vd. sec. m. τοῦ προσώπου. ζ. ib. κατὰ γῆς. f, p, γ, g. κατὰ τῆς γῆς. φ, 2, 3, EJ. 5. φιλοσοφεῖ — ἀνθρώποις. v. 5. γὰρ om. v. 7. κωμῶδία — ἀλώπηξ. v. 8. Δαναῶ. f, p, non φ, vd.

iv. 9. μὲν om. j. ib. τὸ δὲ τεῖχος. f, j. ib. ἡ δὲ στρατ. l. ib. Οιδίπῳ. vd. 10. λοχαγοί. f. ib. πελάζει αὐτοῖς. l. (πελάζει. φ.) πελάζει δ' αὐτοῖς. 2, 3, EJ. ib. οἱ δὲ γὰρ. l. ib. Ἀμφιάρεως. l. Ἀμφιάρεως. ζ. 11. δεδίασι ταῦτα. C, E ante J. ib. ἐς τὸν Δία. p, φ, EJ. ἐς τὸν Δία οὐρανόν. j. ἐς τὸν οὐρανόν et γρ. Δία. β. ib. ὁ Καπανεύς δὲ — μάχη.

Glyc. π. συντ. 54. ed. Jahn. 12. κλίμακας. vd. ib. πῶ om. J. 13. ἡδὺ — ζωγράφου. v. ἡδὺ — ἀπλισμένους. Gr. Herm. 363. ib. περιβάλλον τοῖς. f, φ, et vd ante correctionem, Schol. Eur. Or. 362. (περιβάλλον f.) περιβάλλον γὰρ τοῖς. ζ. (περιβάλλει γ. τ. Gr. Herm.) 14. τοὺς μὲν γὰρ — συναπιόντας. v. ib. ὄραν παρέχει. vd. ib. σκέλη ἡμίσεας. λ. 15. ταῦτα ἀπαιτεῖ. J conj. 17. λόγιον — Μενοικέα. Gr. Herm. 390. λόγιον — εἴη. Glyc. π. συντ. 54 ed. Jahn. ib. τείνος. br. ib. τὸν Κρέοντος. h, E. 18. ἐλευθέρα. m. ib. ἐκ τούτου om. Glyc. ib. τὸν om. v. 19. θάρσους. f, λ, g. 20. ὡς καὶ. j. 21. Ἀρίστωνος. gu. ib. εὐβάφει. f, φ, gu. ib. ἦ καὶ γλ. 1. 22. ἔρωται. l. ib. ἐπαγγελία. φ. εὐπαγία. o. ib. μετέχει — κομᾶν. v. ib. δὲ κόμης. v, l. 23. ἔλκον. o. ib. ξίφος ἐνδεδυκὸς. l. ξίφος καὶ ἐνδεδυκὸς. vd. ex corr. 2, 3, EJ. (ὑποδεδυκὸς. φ.) 24. καὶ δεξώμεθα. 1 (in p lineola deletur καὶ). δεξώμεθα. 2, 3, EJ. 25. τετραγυῖας. vd, φ, λ, j, γ, g, J. τετραγυῖας. h. τετραγυῖας. f, p, E. 26. ἰσχυοσιν. φ. ib. τῶ σώματος. gu. 27. ὕπνον. l. εἰς ὕπνον. λ.

ΠΗΧΕΙΣ.

ε'. Περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πῆγεις ἀθύρουσι παιδία ξύμμετρα τῷ ὀνόματι, καὶ ὁ Νεῖλος αὐτοῖς ὑπεργάννται τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι κηρύττουσιν αὐτόν, ὅσος Αἴγυπτιοῖς προεχύθη. προσάγεται οὖν καὶ οἶον ἔρχεται αὐτῷ ἐκ τοῦ ὕδατος βρέφη ἀπαλὰ καὶ μειδιῶντα, μετέχειν δὲ οἴμαι τι αὐτὰ καὶ τοῦ λάλου, καὶ οἱ μὲν τοῖς ἄμοις αὐτοῦ ἐφιζάνουσιν, οἱ δὲ τῶν πλοκάμων ἐκκρέμανται, οἱ δὲ τῇ ἀγκάλῃ ἐγκαθεύδουσιν, οἱ δὲ κωμάζουσιν ἐπὶ τοῦ στέρνου. ὁ δὲ ἀναδίδωσιν αὐτοῖς ἄνθη τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κόλπου, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἀγκάλῃς, ὡς στεφάνους τε ἀπ' αὐτῶν διαπλέκοιεν καὶ καθεύδοιεν ἐπὶ τῶν ἀνθῶν ἴεροὶ καὶ εὐώδεις, καὶ ἐπαναβαλίνουσιν ἄλλο ἄλλω τὰ παιδία σείστοις ἅμα, ταυτὶ γὰρ ἔναυλα ἐκείνῳ τῷ ὕδατι. κροκόδειλοι μὲν οὖν καὶ οἱ ποτάμιοι τῶν ἵππων, οὓς τῷ Νεῖλῳ τινὲς προσγράφουσιν, ἀπόκεινται νῦν ἐν βαθείᾳ τῇ δίτῃ, μὴ δέος τοῖς παιδίοις ἐμπέσοι, γεωργίας δὲ καὶ ναυτιλίας σύμβολα δηλοῖ τὸν Νεῖλον ἐκ τοιοῦδε, ὃ παῖ, λόγου· Νεῖλος Αἴγυπτον πλωτὴν ἐργασάμενος εὐκάρῳ τῇ γῇ χρῆσθαι δίδωσιν ὑπὸ τῶν πεδίων ἐκποθεῖς, ἐν Αἰθιοπία δὲ, ὅθεν ἄρχεται, ταμίας αὐτῷ δαίμων ἐφέστηκεν, ὑφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. γέγραπται δὲ οὐρανομήκης ἐπινοῆσαι καὶ τὸν πόδα ἔχει πρὸς ταῖς πηγαῖς, οἶον, ὃ Πόσειδον, προσνεύων. ἐς τοῦτον ὁ ποταμὸς βλέπει καὶ αἰτεῖ τὰ βρέφη αὐτῷ πολλὰ εἶναι.

ΕΡΩΤΕΣ.

ζ'. Μῆλα ἔρωτες ἰδοὺ τρυγῶσιν, εἰ δὲ πλῆθος αὐτῶν, μὴ θαναμάσῃς, νυμφῶν γὰρ δὴ παίδες οὗτοι γίνονται, τὸ θνητὸν ἅπαν κυβερνῶντες, πολλοὶ διὰ πολλὰ, ὧν ἐρωσὶν ἄνθρωποι, τὸν δὲ οὐράνιον φασὶν ἐν τῷ οὐρανῷ πράττειν τὰ θεῖα. μῶν ἐπήσθον τι τῆς ἀνά τὸν κῆπον εὐωδίας ἢ βραδύνει σοι τοῦτο; ἀλλὰ προθύμως ἄκουε, προσβαλεῖ γὰρ σε μετὰ τοῦ λόγου καὶ τὰ μῆλα. ὄρχοι μὲν οὗτοι φυτῶν ὄρθοι πορεύονται, τοῦ μέσου δὲ αὐτῶν ἐλευθερία βαδίζειν. πόα δὲ ἀπαλὴ κατέχει τοὺς δρόμους οἴα καὶ κατακλιθῆντι στρωμνῇ εἶναι. ἀπ' ἄκρων δὲ τῶν ὄρων μῆλα χρυσᾶ καὶ πυρσᾶ καὶ ἡλιώδη προσάγονται τὸν ἔσμον ὄλον τῶν ἐρωτῶν γεωργεῖν αὐτά. φαρέτραι μὲν οὖν χρυσόπαστοι καὶ χρυσᾶ καὶ τὰ ἐν αὐταῖς βέλη, γυμνὴ τούτων ἡ ἀγέλη πᾶσα καὶ κοῦφοι διαπέτονται περιαρτήσαντες αὐτὰ ταῖς μηλείαις, αἱ δὲ ἐφεστρίδες αἱ ποικίλαι κείνται μὲν ἐν τῇ πόα, μυρία δὲ αὐτῶν τὰ ἄνθη, οὐδὲ ἐστεφάνωνται τὰς κεφαλὰς ὡς ἀποχρώσεως αὐτοῖς τῆς κόμης. περὰ δὲ κυάνεα καὶ φοινικᾶ καὶ χρυσᾶ ἐνόις μονονοῦ καὶ αὐτὸν πλήττει τὸν ἀέρα ξὺν ἁρμονίᾳ μουσικῇ. φεῦ τῶν ταλάρων, ἐς οὓς ἀποτίθενται τὰ μῆλα, ὡς πολλὴ μὲν περὶ αὐτοῦς ἡ σαρδῶ, πολλὴ δὲ ἡ σμάραγδος, ἀληθινὴ δὲ ἡ μάρ-

v. Πήγεις. p, φ, p 1760, 1761. matr. ib. Νεῖλος. ζ. 1. πηγείς. l. ib. ξυμμέτροι et α suprascr. p. 2. ὑπεργάννται. gu, J. ὑπεργάννται. ζ. ib. κηρύττ. h. κερύττ. o. ib. προσάγει et προσάγεται. mg. br. προάγεται. λ. ib.

γούν. 1, J. οὖν. ζ. 3. καὶ om. λ. αὐτοῖς. φ. αὐτῷ. μ, EJ. αὐτῷ et mg. αὐτοῖς. br. αὐτοῖς. ζ. ib. ἄρχεται sive ἔλκεται. conj. J. ib. μετέχει. l. ib. οἴμαι τι. 1, J. οἴμαι. 2, 3, E. ib. ἐκ τοῦ λάλου. φ. 4. τὸ πλοκάμῳ ἐκκρέμανται. λ. 5. ἐγκαθεύδουσιν. conj. J. καθεύδουσιν. ζ. ib. τοῦ om. γ. 6. ἀπὸ τῶν ἀνθ. φ. ib. ἄλλος ἄλλω. p, J. ἄλλω ἄλλω. λ.

8. οὓχ om. φ. ib. οἱ ποταμοί. φ, λ. ib. τῶν ἵππων om. γ. 9. ἀπόκεινται. br. ib. ἐμπέσοι. 1, j et g, ubi suprasc. η. ἐμπέση. ζ. 10. σύμβολα. 1, J. σύμβολον. ζ. ib. τοῦ τοιοῦδε. h. 11. εὐκαρπία. vd. 12. ἄρχεται. 1, γ, g, gu, λ, J. ἔρχεται. 2. (γφ. ἄρχεται in p 1761.) γ, h, E. ib. ἐφίσταται. φ. ib. γέγραπται — ἐπινοῆσαι. v. ib. γέγραπται γὰρ. h. 13. παιδα. p, γ et φ, ubi o suprascr. ib. πρὸς om. 1 et γ. Fo: ἐπέχει ταῖς π. ib. ἐς τοῦτον. C, J. πρὸς τοῦτον. h, E. 14. αὐτὰ τὰ βφ. λ.

vi. 15. μῆλα ἔρωτες ἰδοὺ τρυγῶσιν laudat Eustath. ad Od. 1572, 48. ib. γὰρ δὲ. p 1761. 16. γίνονται. j. ib. διακυβερνῶντες. f, p, J. ib. διὰ πολλῶν. λ. 18. προσβάλλει. λ. ib. σοι. ψ. ib. ὄρχοι. l. πτόρθοι et mg. ὄρχοι. br. p. 1761. πτόρθοι et ἴσως ὄρχοι in mg. h. ὄρθοι. μ, φ. πτόρθοι. ε, m, et vd. in mg. 19. δὲ αὐτῶν. C. δ' αὐτῶν. E. 20. οἴα. p 1761. ib. στρωμνῇ. f, φ, ε, m. ib. καὶ πυρσᾶ om. λ. πυρσᾶ. vd. 21. ὄλων. m, o. ib. γεωργῆν. j. ib. φαρέτραι — πᾶσα. Schol. Eur. Or. 971. ib. οὖν om. λ. 22. χρυσᾶ. o. ib. καὶ ἐν αὐταῖς. φ. 24. αὐτῆς τῆς κόμης. λ. 25. μονονοῦ. 1, l, j, μ, br, φ, β, λ. μονονουχί. γ, g, J. ib. κατ' αὐτόν. φ. ib. μουσικῆς. vd. ante corr. ib. φεῦ — μάργηλις. v. 26. ἀποτίθεται. l, β, φ, o. ib. ἀληθινὴ δὲ. φ. ἀληθῆς δὲ. ζ.

- 771 γηλις, ἢ συνθήκη δὲ αὐτῶν Ἑφαιστου νοεῖσθω. οὐδὲ κλιμάκων δέονται πρὸς τὰ δένδρα παρ' αὐτοῦ, ὑποῦ γὰρ καὶ ἐς αὐτὰ πέτονται τὰ μῆλα. καὶ ἵνα μὴ τοὺς χορεύοντας λέγωμεν ἢ τοὺς διαθέντας ἢ τοὺς καθεύδοντας ἢ ὡς γάννυται τῶν μῆλων ἐμπαρόντες, ἴδωμεν, ὃ τι ποτὲ νοοῦσιν οὗτοι. οἱ γὰρ κάλλιστοι τῶν ἐρώτων ἰδοῦ τέτταρες ὑπεξεληθόντες τῶν ἄλλων δύο μὲν αὐτῶν ἀντιπέμπουσι
 5 μῆλον ἀλλήλοις, ἢ δὲ ἑτέρα δυὰς ὁ μὲν τοξεύει τὸν ἕτερον, ὁ δὲ ἀντιτοξεύει καὶ οὐδὲ ἀπειλή τοῖς προσώποις ἔπεστιν, ἀλλὰ καὶ στέφρα παρέχουσιν ἀλλήλοις, ἵν' ἐκεῖ που τὰ βέλη πελάσῃ. καλὸν τὸ αἰνιγμα· σκόπει γὰρ, εἴ τι ξυνίημι τοῦ ζωγράφου· φίλλα ταῦτα, ὦ παῖ, καὶ ἀλλήλων ἕμερος, οἱ μὲν γὰρ διὰ τοῦ μῆλου παίζοντες πόθου ἄρχονται, ὅθεν ὁ μὲν ἀφίησι φιλήσας τὸ μῆλον, ὁ δὲ ἔ
 10 τῶν τοξοτῶν ζεῦγος ἐμπεδοῦσιν ἐρωτα ἤδη φθάνοντα, καὶ φημί τοὺς μὲν παίζειν ἐπὶ τῷ ἄρξασθαι τοῦ ἐρᾶν, τοὺς δὲ τοξεύειν ἐπὶ τῷ μὴ λῆξαι τοῦ πόθου. ἐκείνοι μὲν οὖν, περὶ οὓς οἱ πολλοὶ θεαταί, θυμῷ συμπεπτώκασι καὶ ἔχει τις αὐτοὺς πάλη. λέξω καὶ τὴν πάλην, καὶ γὰρ τοῦτο ἐκπιπαρεῖς· ὁ μὲν ἤρηκε τὸν ἀντίπαλον περιπτὰς αὐτῷ κατὰ τῶν νότων καὶ ἐς πνῆγμα ἀπολαμβάνει καὶ καταδεῖ τοῖς σκέλεσιν, ὁ δὲ οὔτε ἀπαγορεύει καὶ ὀρθὸς ἵπανίσταται καὶ διαλύει τὴν χεῖρα,
 15 ὑφ' ἧς ἄγχεται, στρεβλώσας ἓνα τῶν δακτύλων, μεθ' ὃν οὐκέτι οἱ λοιποὶ ἔχουσιν, οὐδέ εἰσιν ἐν τῷ ἀπρίξ, ἀλγεί δὲ ὁ στρεβλούμενος καὶ κατεσθίει τοῦ παλαιστοῦ τὸ οὖς. ὅθεν δυσχεραίνουσιν οἱ θεώμενοι τῶν ἐρώτων ὡς ἀδικοῦντι καὶ ἐκπαλαῖοντι, καὶ μῆλοισι αὐτὸν καταλιθοῦσι. μηδὲ ὁ λαγῶς ἡμᾶς ἐκείνοσι διαφενγέτω, συνθηράσωμεν δὲ αὐτὸν τοῖς ἐρωσι. τοῦτο τὸ θηρίον ὑποκαθήμενον ταῖς μηλαῖς καὶ σιτούμενον τὰ πίπτοντα ἐς γῆν μῆλα, πολλὰ δὲ καὶ ἡμίβρωτα καταλείπον δια-
 20 θηρῶσιν οὗτοι καὶ ταράττουσιν ὁ μὲν κρότῳ χειρῶν, ὁ δὲ κευραγῶς, ὁ δὲ ἀνασειῶν τὴν χλαμύδα, καὶ οἱ μὲν ὑπερπέτονται τοῦ θηρίου καταβοῶντες, οἱ δὲ μεθέπουσιν αὐτὸ πεζοὶ κατὰ ἔχνος, ὁ δ' ὡς ἐπιρρήσων ἑαυτὸν ὤρησε καὶ τὸ θηρίον ἄλλην ἐτράπετο, ὁ δὲ ἐπιβουλεύει τῷ σκέλει τοῦ λαγῶ, τὸν δὲ καὶ διώλισθησεν ἤρηκτότα· γελῶσιν οὖν καὶ καταπεπτώκασιν ὁ μὲν ἐς πλευράν, ὁ δὲ πρηνῆς, οἱ δὲ ὑπτιοί, πάντες δὲ ἐν τοῖς τῆς διαμαρτίας σχήμασι. τοξεύει δὲ οὐδεὶς, ἀλλὰ πειρῶντα
 25 αὐτὸν ἐλεῖν ζῶντα ἱερεῖον τῆ Ἀφροδίτῃ ἡδιστον. οἶσθα γὰρ που τὸ περὶ τοῦ λαγῶ λεγόμενον, ὡς ἰσ πολὺ τῆς Ἀφροδίτης μέτεστιν αὐτῷ· λέγεται γοῦν περὶ μὲν τοῦ θήλεος θηλάζειν τε αὐτό, ἃ ἔτεκε, καὶ ἀποτίκτειν πάλιν ἐπὶ ταῦτῳ γάλακτι καὶ ἐπικυθίσκειν δὲ καὶ οὐδὲ εἰς χρόνος αὐτῷ τοῦ τόκου κενός, τὸ δὲ ἄρρεν σπείρει τε, ὡς φύσις ἀρρένων, καὶ ἐπικυθίσκει παρ' ὃ πέφυκεν. οἱ δὲ ἄποικοι τῶν ἐραστῶν καὶ πειθῶ τινα ἐρωτικὴν ἐν αὐτῷ κατέγνωσαν βιαίῳ τέχνῃ τὰ παιδικὰ θηρῶμενοι.
 30 ταῦτα μὲν οὖν καταλείπωμεν ἀνθρώποις ἀδίκους καὶ ἀναξίους τοῦ ἀντερᾶσθαι, σὺ δὲ μοι τὴν Ἀφροδίτην βλέπε· ποῦ δὴ καὶ κατὰ τί τῶν μῆλων ἐκείνη; ὄρῳ τὴν ὑπαντρον πέτραν, ἧς νᾶμα κυανῶ

1. αὐτοῦ. 2. ε. ἐς αὐτὰ C, (παρ' αὐτὰ. h.) J. ἐπ' αὐτά. E. ib. καὶ ἵνα — νοοῦσιν οὗτοι. v. ib. χορεύοντας. v. χορευτάς. 5. ib. ἢ om. β, ρ. 3. γάννυται. μ, gu, J. γάννυται. 5. ib. εἶδωμεν. f et p, ubi i suprasc. ἴδωμεν. l. ib. τότε. γ. ib. νοοῦσιν οὗτοι. v. οὗτοι νοοῦσιν. 5. 4. ἰδοῦ τέτταρες. 1, γ, g, gu. ἰδοῦ δὴ τέττ. 5. (vd. ex cop.) ib. δύο. 1, 2. (br. pr. m.) οἱ δύο. vd. pr. m. br. sec. m. 3, EJ. 6. ἀλλὰ καὶ . . . ἔχουσιν. φ sic cum lac. ib. ἵν' ἐκεῖ — ἀλλήλων om. r. ib. πελάσῃ. f. ib. ὅπου ξ. f. 9. ταῖς om. λ. 7. τ. χ. om. vd. ib. δῆλον om. l. ib. τὸ δὲ τῷ τῶν. λ. 10. τόξων. γ. τοξευτῶν. vd. 11. μῆ δὲ. h, ε, m. 12. ἐμπέπτωκασι. γ, g. 13. περιττάς. i 2, m. ib. κατὰ om. gu. ib. νότων. γ, g. 14. οὐτι velit J. ib. ὑπαγορεύει. λ. 15. ὁ στρεβλούμενος. J conj. ὁ om. 5. στρεβλούμενος om. vd. 17. λαγῶς. f, p, J. λαγῶς. vd, φ, 2, 3, E. 18. ἐκείνος. f. ib. διαφενγέτω. p. ib. ξυνθηρῶ. J. 19. μηλαῖς. λ. ib. ἐς γῆν. gu. εἰς γ. 5. 20. καὶ καταταράττουσιν. f. καὶ ταράσσουσιν. φ, vd. ib. κατασειῶν. J, nescio unde. 21. αὐτῷ. μ, λ. αὐτοῦ. J. Hoc quoque unde sit, nescio. ib. πεζοί. E. ib. κατὰ ἔχνος. φ, μ, br, ρ. 22. αὐτὸν. ib. ἄλλη. l. 23. διώλισθεν. φ. ib. ἤρηκτότα. l. ib. οἱ δ' οὖν. λ. 24. πάντες — σχήμασι. v. ib. π. δὲ ἐν. f, p. π. ἐν. v, φ, 2, 3, EJ. ib. ἀμαρτίας. v, λ. ib. τῷ — σχήματι. λ. 26. πολλῆς τῆς. f. ib. λέγεται γοῦν. l. λέγ. δὲ. λ. λέγ. οὖν. 5. ib. τοῦ λαγῶ θηλάζειν. l. ib. μὲν αὐτὸν. vd. ib. αὐτό. φ, γ, g, gu, J. αὐτὸν. 5. 27. ἐπὶ τῷ αὐτῷ. φ. ἐπὶ ταῦτα. l. pr. m. ἐπιταυτῷ. vd. ib. ἐπικυθίσκει. C, J. ἐπικυθίσκειν. E. ib. τοῦ om. λ. ib. τοκετοῦ. f, p, J. 29. ἐρωτικῆς om. vd. 30. τὰ μὲν οὖν φίλτρα καταλ. — ἐκείνη. v. ib. καταλείπωμεν. v, λ. καταλίπωμεν. 5. 31. ποῦ δὴ κατὰ τί φ. v. ib. τῶν μῆλων. C, EJ. Fo: τῶν μηλεῶν. ib. ἐκείνων. λ. ib. πέτραν. 1. πέτραν ἐκείνην. 2, 3, EJ.

τατον ὑπεκτρέχει γλαρόν τε καὶ πότιμον, ὃ δὴ καὶ διοχετεύεται ποτὸν εἶναι ταῖς μηλέαις; ἐνταῦθα 773
μοι τὴν Ἀφροδίτην νόει, νυμφῶν, οἶμαι, αὐτὴν ἰδρυμένων, ὅτι αὐτὰς ἐποίησεν ἐρώτων μητέρας
καὶ διὰ τοῦτο εὐπαιδας. καὶ κάτοπτρον δὲ τὸ ἀργυροῦν καὶ τὸ ὑπόχρυσον ἐκεῖνο σανδάλιον καὶ
αἱ περόναι αἱ χρυσαῖ, ταῦτα πάντα οὐκ ἀργῶς ἀνήπται· λέγει δὲ Ἀφροδίτης εἶναι, καὶ γέγραπται
τοῦτο, καὶ νυμφῶν δῶρα εἶναι λέγεται, καὶ οἱ ἔρωτες δὲ ἀπάρχονται τῶν μήλων καὶ περιεστῶτες
εὐχονται καλὸν αὐτοῖς εἶναι τὸν κῆπον.

ΜΕΜΝΩΝ.

ζ'. Ἡ μὲν στρατιὰ Μέμνονος, τὰ ὄπλα δὲ αὐτοῖς ἀπόκειται καὶ προτίθενται τὸν μέγιστον
αὐτῶν ἐπὶ θρήνῳ, βέβληται δὲ κατὰ τὸ στέρον, ἐμοὶ δοκεῖν, ὑπὸ τῆς μελλίας. εὐρῶν γὰρ πεδῖον
εὐρὸν καὶ σκηρὰς καὶ τείχος ἐν στρατοπέδῳ καὶ πόλιν συμπαραγμένην τείχεσιν οὐκ οἶδ' ὅπως οὐκ
14 Αἰθίοπες οὗτοι καὶ Τροία ταῦτα, θρηνεῖται δὲ Μέμνων ὁ τῆς Ἡούς. τοῦτον ἀφικόμενον ἀμῦναι 10
τῇ Τροίᾳ κτείνει, φασίν, ὁ τοῦ Πηλέως, μέγαν ἦκοντα καὶ οὐδὲν αὐτοῦ μείω. σκόπει γὰρ, ὅσος
μὲν κεῖται κατὰ τῆς γῆς, ὅσος δὲ ὁ τῶν βοστρύχων ἄσταχυς, οὗς, οἶμαι, Νείλω ἔτρεφε. Νείλου
γὰρ Αἰγύπτιοι μὲν ἔχουσι τὰς ἐκβολὰς, Αἰθίοπες δὲ τὰς πηγὰς. ὅρα τὸ εἶδος, ὡς ἔρωται καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἀπολωλότων. ὅρα τὸν Ἰουλον, ὡς καθ' ἡλικίαν τῷ κτείναντι. οὐδ' ἂν μέλανα φαίης
τὸν Μέμνονα, τὸ γὰρ ἀκράτως ἐν αὐτῷ μέλαν ὑποφαίνει τι ἄνθους. αἱ δὲ μετέωροι δαίμονες Ἡὼς 15
ἐπὶ τῷ παιδί πενθοῦσα κατηφῆ ποιεῖ τὸν Ἥλιον καὶ δεῖται τῆς Νυκτὸς ἀφικέσθαι πρὸ καιροῦ καὶ
τὸ στρατόπεδον ἐπισχεῖν, ἵνα ἐγγένηται οἱ κλέψαι τὸν υἱόν, Διὸς που ταῦτα νεύσαντος. καὶ ἰδοῦ,
ἐκκέλεπται καὶ ἔστιν ἐπὶ τέρμασι τῆς γραφῆς. [σπουδῆ καὶ κατὰ τί τῆς γῆς] τάφος οὐδαμοῦ Μέμ-
νονος, ὁ δὲ Μέμνων ἐν Αἰθιοπία, μεταβεληγῶς ἐς λίθον μέλανα, καὶ τὸ σχῆμα μὲν καθήμενον, 774
τὸ δὲ εἶδος ἐκεῖνο, οἶμαι, καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἢ ἀκτὺς τοῦ Ἥλιου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος 20
οἰοεῖ κληκτρον κατὰ στόμα ἐμπύτων τῷ Μέμνονι ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν ἐκεῖθεν καὶ λαλοῦντι σο-
φίσματι παραμυθεῖσθαι τὴν Ἥμεραν.

ΑΜΤΜΩΝΗ.

η'. Πεξεύοντι τὴν θάλατταν τῷ Ποσειδῶνι ἐντετύχημας, οἶμαι, παρ' Ὀμήρῳ, ὅτε κατὰ τοὺς
Ἀχαιοὺς ἀπὸ Αἰγῶν στέλλεται, καὶ ἡ θάλαττα γαλήνην ἄγει παραπέμπουσα αὐτὸν αὐτοῖς ἵπποις
15 καὶ αὐτοῖς κήτεσι, καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἔπεται καὶ σαινει τὸν Ποσειδῶνα ὡς ἐνταῦθα. ἐκεῖ μὲν οὖν 25
ἡπειρωτῶν οἶμαι τῶν ἵππων αἰσθάνη, χαλκόποδάς τε γὰρ αὐτοὺς ἀξιοὶ εἶναι καὶ ἀκυπέτας καὶ

1. γλαρόν. l. ib. τε om. j et p 1698. ib. διοχετεύεται. γ. 2. οἶμαι αὐτὴν om. λ. ib. ἰδρυμένην. l. ib. ἐποίη-
σεν αὐτὰς. l. 3. εὐπαιδας. l. ib. καὶ κάτοπτρον. 1, J. κάτοπτρον. 2, 3, E. ib. ἐκεῖνο. λ. 4. ἀνήπται ἀργῶς.
l, γ, g. 5. τούτω. l. ib. δῶρα, οἶμαι conj. J. ib. περιεστῶτες. f. 6. αἱ καλὸν conj. J.

vii. ὑπόκειται. γ. ib. προστίθενται. p 2955. 8. τῶν στέρνων. λ. ib. εὐρῶν. λ. 9. σκηρὰς et γρ. πηγὰς. p.
ib. ξυμπεφο. J. ib. οὐκ οἶδ' ὅπως — ταῦτα. v. 10. ἀμῦναι. vd. 11. οὐδὲν αὐτοῦ. p, l, 2. οὐδὲν ἂν αὐτοῦ. f,
φ, 3, J. ἂν suprasc. in vd. pr. m. 12. κατὰ γῆς. br. 14. ὡς om. λ. 15. ἐν αὐτῇ. f, p, unde J conj. ἐν ἀγγῆ.
ib. αἱ δὲ μετ. δαίμ. excitat Greg. Cor. p. 87. 17. ἵνα ἔγγ. 1. ἵν' ἔγγ. ζ. 18. ἐκκελεπται. μ. ib. τέρμα. l. τέρματι. vd.
ib. Verba σπουδῆ καὶ κατὰ τί τῆς γῆς partim ex superioribus 384, 31 hac Irrepsisse videntur. J. conj.: ποῦ δὴ καὶ
κατὰ τί τῆς γῆς τάφος; cui assentiens Welcker om. τάφος. At non dubito, quin τῆς γῆς ad complendam sententiam
adjectum sit aliunde illatis. ib. τί om. p. ib. οὐδαμὸς. λ. 19. ὁ δὲ — οἶμαι. v. ib. ἐν om. gu. ib. τὸ σχῆμα καθήμενον.
f et p ante corr. rec. τὸ μὲν σχ. καθ. v. 20. ἐκεῖνον. o. 21. κατὰ στόμα. C. κατὰ τὸ στόμα. EJ. τὸ suprasc. in vd
ib. ἐμπύτων. br. ib. Μέμνωνι. o. ib. καλοῦντι. j, p 1698.

viii. 23. Ποσειδῶν ἢ Ἄμ. h, EJ. 24. ἀπὸ τῶν Αἰγῶν. h, J. ib. τοῖς ἵπποις. f. ib. ὅρα καὶ. vd. ib. ἵπποισι. p 2955.
25. καὶ γὰρ καλεῖ. conj. J. ib. Ποσειδῶ. l. 26. τε om. φ. ib. αὐτὸς. ρ. ib. ἀξιοῖς. μ, p 1761. ib. καὶ μ. πλήττ.
om. br. pr. m.

14, 15. p. 773, 774. 1, 7, 8.

775 μάλιστα πλήττεσθαι, ἐνταῦθα δὲ ἰππόκαμποι τὸ ἄρμα καὶ ἔφυδροι τὰς ὀπλὰς καὶ νευστικοὶ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόγλανκοι καὶ, νῆ Δία, ὅσα δελφίνες κάκει μὲν δυσχεραίνειν ὁ Ποσειδῶν ἔουκε καὶ νεμεσᾶν τῷ Διὶ κλίνοντι τὸ Ἑλληνικὸν καὶ βραβεύοντι αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ χείρονος, ἐνταῦθα δὲ φαιδρὸς γέγραπται καὶ ἰλαρὸν βλέπει καὶ σεσόβηται μάλα ἐρωτικῶς. Ἀμυμώνη γὰρ ἡ Δαναοῦ θα-
 5 μίξουσα ἐπὶ τὸ τοῦ Ἰνάχου ὕδαρ κερράτηκε τοῦ θεοῦ καὶ στέλλεται θηρεύσων αὐτὴν οὐκ ἄνω ξυ-
 εῖσαν, ὅτι ἐράται. τὸ γοῦν περιφοβὸν τῆς κόρης καὶ τὸ πάλλεσθαι καὶ ἡ κάλις ἡ χρυσῆ διαφεύ-
 γουσα τὰς χεῖρας δηλοῖ τὴν Ἀμυμώνην ἐκπεπληγῆσθαι καὶ ἀπορεῖν, τί βουλόμενος ὁ Ποσειδῶν ἐκλεί-
 πει πανσυδὶ τὴν θάλατταν, λευκὴν τε ὑπὸ φύσεως οὐσαν ὁ χρυσὸς περιστίλβει κεράσας τὴν αὐγὴν
 10 τῷ ὕδατι. ὑπεκστῶμεν, ὦ παῖ, τῇ νύμφῃ, καὶ γὰρ κῦμα ἤδη κυρτοῦται ἐς τὸν γάμον, τὸ δὲ κῦμα
 10 γλαυκὸν ἔτι καὶ τοῦ χαροποῦ τρόπου, πορφυροῦν δὲ αὐτὸ ὁ Ποσειδῶν γράφει.

ΕΛΟΣ.

θ'. Ἰππομβρος μὲν ἡ γῆ, φέρει δὲ κάλαμον καὶ φλοιόν, ἃ δὴ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα δίδωσι
 ἢ τῶν ἐλῶν εὐφύια, καὶ μυρική γέγραπται καὶ κύπειρον, καὶ γὰρ ταῦτά ἐστι τῶν ἐλῶν. ὄρη δὲ
 οὐρανομήκη περιβέβληται φύσεως οὐ μιᾶς, τὰ μὲν γὰρ τὴν πίτυν παρεχόμενα λεπτόγεων τιθεῖ, τὰ
 15 δὲ κυκαρίττω κομῶντα τῆς ἀργιλώδους λέγει, ἐλάται δὲ ἐκεῖναι τί ἄλλο γε ἢ δυσχεῖμερον καὶ τραπῆ
 15 τὸ ὄρος; οὐ γὰρ ἀσπάζονται βῶλον, οὐδὲ ἀγαπῶσι θάλαπεςθαι. ταῦτά τοι καὶ ἀποικουσί τῶν πε-
 δίων, ὡς ἐν τοῖς ὄρεσι ῥῶν αὐξόμεναι τοῦ ἄνω. πηγὰι δὲ ἀποβλύξουσι τῶν ὄρων, αἱ δὲ θέρουσαι
 20 κάτω καὶ κοινοῦμεναι τὸ ὕδαρ ἔλος ὑπ' αὐτῶν τὸ πεδίον, οὐ μὴν ἄτακτόν γε, οὐδὲ οἶον πεφύ-
 20 θαι, διῆκται δὲ αὐτοῦ τὸ νᾶμα ὑπὸ τῆς γραφῆς, ὡς ἂν καὶ ἡ φύσις αὐτὸ διήγαγεν ἢ σοφῆ πάν-
 των, Μαιάνδρους δὲ πολλοὺς ἐλίττει σελίνου βρύνοντας ἀγαθοὺς ναυτίλλεσθαι τοῖς ὄρεισι τοῖς
 20 ὑγροῖς. ὄρεῖς γὰρ που τὰς νήττας, ὡς ἔφυδροι διολισθαίνουσιν ἀναφυσῶσαι τινὰς οἶον αὐλοῦς τοῦ
 ὕδατος. τί δὴ τὸ τῶν γηγῶν ἔθνος; καὶ γὰρ δὴ κάκεινοι γεγράφεται κατὰ τὴν ἐαυτῶν φύσιν ἐπι-
 πόλαιοι τε καὶ πλωτῆρες. τοὺς δὲ ἐπὶ μακροῖν τοῖν σκελοῖν, τοὺς περιττοὺς τὸ ῥάμφορ ξένους οἴ-
 25 μαι αἰσθάνη καὶ ἄβρους ἄλλον ἄλλου πτεροῦ, καὶ τὰ σχήματα δὲ αὐτῶν ποικίλα. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ
 πέτρας ἀναπαύει τὸ πόδε κατὰ ἕνα, ὁ δὲ ψῦχει τὸ πτερόν, ὁ δὲ ἐκκαθαίρει, ὁ δὲ ἤρηκε τι ἐκ
 25 τοῦ ὕδατος, ὁ δὲ ἐς τὴν γῆν ἀπονέυενκεν ἐπισιτίσασθαι τι ἐκεῖθεν. ἠνιοχεῖσθαι δὲ τοὺς κύκνους
 ὑπὸ τῶν ἐρώτων θαῦμα οὐδέν, ἀγέρωχοι γὰρ οἱ θεοὶ καὶ δεινοὶ παίξιν ἐς τοὺς ὄρνιθας, ὅδω
 μηδὲ τὴν ἠνιόχισιν ἀργῶς παρέλθωμεν, μηδὲ αὐτὸ τὸ ὕδαρ, ἐν ᾧ ταῦτα. τὸ μὲν γὰρ δὴ ὕδαρ
 τοῦτο κάλλιστον τοῦ ἔλους, τῆς γῆς αὐτὸ διδούσης αὐτόθεν, συνίσταται δὲ ἐς κολυμβήθραν παρ-
 30 κάλην. διὰ μέσου γὰρ τοῦ ὕδατος ἀμάραντα νεύει τὰ μὲν ἐνθεν, τὰ δὲ ἐκεῖθεν, ἠδὲ αὐτῶν

1. δὲ. J. δ'. 5. ib. ὑπόκαμποι. φ, ρ, β. ὑπόκαμποι. μ, ρ 1761. ἰππόκαμποι. ρ 1760, et 2955, γ, ζ. ib. καὶ ἔφυδροι. 2. ἔφυδροι. 5. (ὑφεδροι. f. ὑφυδροι. p.) ib. καὶ τοὺς — δελφίνες. v. ib. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπό-
 γλανκοι. v. καὶ γλαυκοι. 5. 2. ὅσα om. λ. ib. κάκει δὲ. l. 3. νεμεσᾶν. φ. νεμεσᾶ. h. 4. βλέπει. 1, J. βλέπων. 5. ib. Ἀμυμώνη δὲ. φ. 5. τὸ Ἰνάχου. λ. 6. τὸ γοῦν. 1, J. τὸ οἶν. 5. ib. παρᾶλλεσθαι. λ. 7. ἐκπληγῆσθαι. br. ib. ἐκλεί-
 πει. f. λείπει. j. ἐκλείπει. h. 8. πανσυδί. 1, 3, J. πασσυδί. 2. (γρ. πανσυδί. p 1761.) E. ib. ἀπὸ φύσεως vel J. 9. ὑπε-
 στῶμεν — νύμφῃ. Gr. Herm. 377. ib. ὑπεκστῶσαν λ. ib. καὶ γὰρ κῦμα. f, φ, ρ. κῦμα γὰρ. v. 2, 3, EJ. ib. τὸ
 δὲ κῦμα — τρόπου. v. ib. τὸ δὲ κῦμα γλαυκόν. v. γλαυκόν. 5. 10. τοῦ πορφυροῦ τρόπου. v. ib. πορφυροῦν. l. ib. γρά-
 φει conj. J.

11. Ἐλος inscriptio est in C, Ἐλη in EJ. 11. δὴ ἅπαντα. f. δὴ ἄσπαρτα. gu. ib. ἀνήροτα. m, o. 13. τῶν
 λεπτόγεων conj. J. 14. αἱ κείναι. λ. ἐκεῖνο. gu. ib. ἄλλο γε. 1, J. ἄλλο. 2, 3, E. 15. ἀσπάζεται. gu. ib. οὐ γὰρ ἀγαπῶσι
 λ. ἐπιθυμοῦσι et suprasc. ἀγαπῶσι. ψ. 16. αὐξόμεναι. f, φ. αὐξανόμεναι. 5. ib. τοῦ ἄνω om. o. τῷ ἀνέμῳ conj. J. 17. κ-
 νοῦμεναι. l. ib. ὄλος ἀπ' αὐτῶν. φ. ib. παιδίον. vd. 18. τὸν ἄμα. p 2955. ib. τῆς om. λ. 19. ναυτίλλεσθαι. h.
 20. γὰρ που. 1, J. γὰρ. 5. ib. νήττας. λ. ib. ἔφυδροι. λ. 21. τί τὸ δὴ. m. ib. γεγράφθαι. λ. ib. ἐπιπόλαιοι τινος
 φ. 22. τοὺς δὲ — πτεροῦ. v. 23. ἀλλοῖον. f, p, h, β pro gl. J. ἄλλου. φ, 2, l, ρ, ψ. ἄλλα. p 2955. ib. ὁ μὲν γὰρ
 — ἐκεῖθεν. Aristaeon. I, 3, 17. ed. B. 24. ψῦχει. γ, g, et Eugenic. 170. ψῦχει τὸ πτερόν. ib. ἤρε. Arist. ib. κ-
 τανέυενκεν. Arist. ib. ἀποσιτίσασθαι. Arist. 26. ἀπὸ τῶν. γ. 27. μὲν γὰρ. f et p ante corr. J. μὲν. vd. φ, 2, 3, E.
 28. τῆς γῆς. l. πηγῆς. 5. ib. συνίσταται — ἐκεῖθεν. Gr. Herm. 384. συνίσταται — παγκάλην. Θ. s. v. συνίσταται.
 29. μέσου δὲ. h, E.

καὶ βάλλοντες ἄνθει τὸ ὕδωρ. περὶ τούτους ἡνιοχοῦσιν ἔρατες ἱεροῦς καὶ χρυσοχαλίλους ὄρνις ὁ μὲν πᾶσαν ἡνίαν ἐνδιδούς, ὁ δὲ ἀνακόπτων, ὁ δὲ ἐπιστρέφων, ὁ δὲ περὶ τὴν νύσσαν ἐλαίνων. καὶ παρακελευομένων τοῖς κύκνοις ἀκούειν δοκεῖ καὶ ἀπειλούντων ἀλλήλοις καὶ τωθαζόντων, ταῦτα γὰρ τοῖς προσώποις ἔπεστιν. ὁ δὲ καταβάλλει τὸν πέλας, ὁ δὲ καταβέβληκεν, ὁ δὲ ἡγάπησεν ἐκπεσεῖν τοῦ ὄρνιθος, ὡς λούσαιτο ἐν τῷ ἱσποδρόμῳ. κύκλω δὲ ταῖς ὄχθαις ἐφεστᾶσιν οἱ μουσικώτεροι τῶν κύκνων, ἐκίδοντες, οἶμαι, τὸν ὄρθιον, ὡς πρὸς τρόπον τοῖς ἀμιλλωμένοις. σημεῖον τῆς φθῆς ὄρῃς τὸ πτηνὸν μειράκιον; ἄνεμος τοῦτο Ζέφυρος, τὴν φθῆν τοῖς κύκνοις ἐνδιδούς. γέγραπται δὲ ἀπαλὸν καὶ χαρῖεν ἐς ἀνιγμὰ τοῦ πνεύματος, καὶ αἱ πτέρυγες ἤπλωνται τοῖς κύκνοις πρὸς τὸ πλήττεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. ἰδοὺ καὶ ποταμὸς ὑπεξέρχεται τοῦ ἔλους εὐρύς καὶ ὑποκυμαίνων, διαβαίνουσι δ' αὐτὸν αἰκόλοι καὶ νομῆες ἐπὶ ζεύγματος. εἰ δὲ τῶν αἰγῶν ἐκαινοίης τὸν ζωγράφον, ὅτι αὐτὰς ὑποσκικτάσας καὶ ἀγερώχους γέγραπεν, ἢ τῶν προβάτων, ὅτι σχολαῖον αὐτοῖς τὸ βᾶδισμα καὶ ὅλον ἄχθος οἱ μᾶλλοι, τὰς τε σύριγγας εἰ διεξίοιμεν ἢ τοὺς χρωμένους αὐταῖς, ὡς ὑπεσταλμένῳ τῷ στόματι αἰλουῦσι, σμικρὸν ἐκαινεσόμεθα τῆς γραφῆς καὶ ὄσον ἐς μίμησιν ἦκει, σοφίαν δὲ οὐκ ἐκαινεσόμεθα, οὐδὲ καιρὸν, ἃ δὴ κράτιστα δοκεῖ τῆς τέχνης. τίς οὖν ἡ σοφία; ζεύγμα φοινίκων ἐπιβέβληκε τῷ ποταμῷ καὶ μάλα ἠδὺν ἐπ' αὐτῷ λόγον· εἰδὼς γὰρ τὸ περὶ τῶν φοινίκων λεγόμενον καὶ ὅτι αὐτῶν ὁ μὲν ἄρσεν τις, ἢ δὲ θήλεια, καὶ περὶ τοῦ γάμου σφῶν διακηνοῦς καὶ ὅτι ἄγονται τὰς θηλείας περιβάλλοντες αὐτὰς τοῖς κλάδοις καὶ ἐπιτείνοντες αὐτοὺς ἐπ' αὐτὰς ἀφ' ἑκατέρου τοῦ γένους δύο φοινίκας, ἓνα κατὰ μίαν ὄχθην, γέγραπεν· εἶτα ὁ μὲν ἐρᾷ καὶ ἐπικλίνεται καὶ ὑπεράλλεται τοῦ ποταμοῦ, τῆς δὲ θηλείας ἔτι ἀφεστῶσης οὐκ ἔχον ἐπιλαβέσθαι κείται καὶ δουλεύει ζεύξας τὸ ὕδωρ, καὶ ἔστι τοῖς διαβαίνουσιν ἀσφαλῆς ὑπὸ τῆς τοῦ φλοιοῦ τραχύτητος.

ΑΜΦΙΩΝ.

1. Τῆς λύρας τὸ σόφισμα πρῶτος Ἐρμῆς πῆξασθαι λέγεται κεράτιον θυοῖν καὶ ζυγοῦ καὶ χέλυος, καὶ δοῦναι μετὰ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὰς Μούσας Ἀμφίονι τῷ Θηβαίῳ τὸ δῶρον, ὁ δὲ οἰκῶν τὰς Θήβας οὐπω τετιχισμένης ἀφῆκε κατὰ τῶν λίθων τὰ μέλη καὶ ἀκούοντες οἱ λίθοι συνθέουσι. ταῦτα γὰρ τὰ ἐν τῇ γραφῇ. πρῶτην οὖν διαθεῖν τὴν λύραν, εἰ καθ' αὐτὴν γέγραπται. τὸ μὲν γὰρ κέρας ἀγλὸς ἰξάλου ποιηταὶ φασί, χρῆται δὲ αὐτῷ ὁ μὲν μουσικὸς ἐς τὴν λύραν, ὁ δὲ τοξότης ἐς τὰ οἰκία. μέλινα καὶ πριονωτὰ ὄρῃς τὰ κέρατα καὶ δεινὰ ἐναράξαι, ξύλα δὲ, ὅσων δεῖ τῇ λύρα, πύξου πάντα στρυφνοῦ καὶ λείου τὸν ὄζον. ἐλέφας οὐδαμοῦ τῆς λύρας οὐπω οἱ ἄνθρωποι εἰδότες

1. ὄρνις. h. 2. ἡνιοχίαν. vd. ib. ἐλαίνων. f et p, ubi γρ. ἐκκλίνων. J. ἐκκλίνων. 3. δοκεῖ. φ. 5. ἐφεστῶσιν. f. 6. τὸ ὄρθιον. h, K. ib. πρὸς τρόπον. λ. ib. Verba σημεῖον τῆς φθῆς glossam sapiunt. 8. χαρῖεν. h. ib. αἰ om. vd. ib. οἱ πε. J. ib. τῶν κύκνων. br. 9. πρὸς τοῦ πλήττεσθαι velit J. ib. ἰδοὺ ποταμὸς — νομῆες. Gr. Herm. 365. respicit hac etiam Eugenic. 161, ubi legitur ἠδὺς καὶ κάτωθεν ὑποκυμαίνων. ib. τοῦ ἔλους om. φ. 10. διαβαίνουσιν αὐτὸν. φ. διαβ. δὲ αὐτὸν. ψ. ib. αὐτοῖ. λ. ib. ζεύγματος. λ. ib. εἰ δὲ — τῆς τέχνης. v. ib. ἐκαινοίης. v. 11. γεγράφασιν. vd. ib. σχολαῖον p 2955. 12. οἱ μᾶλλοι conj. J. ἢ μᾶλλον. C, E. ib. εἰ om. j, p 1898. 13. ἀπεσταλμένῳ. br. ib. στόματι corr. sec. m. vd. ib. σμικρὸν. v, f, φ, J. μικρὸν. 3. 14. σοφίαν — τέχνης adhibuit paucis mutatis Eugenic. 158. ib. τί. λ. ib. ἢ om. m. 15. ἐπιβέβληκε — φοινίκων om. p 2955. ib. οἶδας. f, p. 16. λεγόμενον ὅτι. f. ib. ὁ μὲν αὐτῶν. φ. ὅτι τῶν. p 2955. ib. ἄρσεν. λ. ἄρσην. γ, g. 17. διακήνοας. f, p. ib. διακ. σσι. f. ib. κλ. ἐπιτείνοντες. λ. ib. αὐτοῦς. vd, φ, gu, h. 18. ἐφ' ἑκατέρου. λ. ib. τοῦ γε δύο. vd. ib. δύο φοινίκας om. f. ib. ἔσαν. φ. 19. ὑπεράλλεται. φ, λ, gu. ib. τοῦ om. J. ib. ἐπιβάλλεσθαι. φ. 20. κείται. δὲ. λ. ib. τῆς om. λ. ib. τραχύτατος. λ.

1. 22. τῆς λύρας. f, p, vd. J. τὴν λύραν. 3. ib. κατὰ ζυγοῦ. J, nescio unde. 23. Ἀμφίονι. λ. ib. τὸ δῶρον. 4 (in p τὸ erasum) praeter vd. δῶρον 3. ib. τὰ om. f incl. J. ib. βέλη, μ suprasc. h. 25. διαθῶμεν. f, p. διαθῶ. j. ib. καθ' αὐτὴν. o. ib. ἀγλὸς — φασί laudat Schol. Aristid. Panath. p. 5 ed. Dindf. 26. οἱ ποιηταί. i. 27. τριώνωπα. φ. τριώνωπα. br. τριώνωπα. j. τριώνωπα. 3. ib. ἐναράξαι. p. ib. ξύλα — ὄζον. v. ib. δὴ. h, E. ib. ὅσα. v, f, p, vd. ὅσ' ἐνδεῖ. p 2955. 28. στρυφνοῦ. v, f, vd. στρυφνοῦ. 2. ib. εἰδότες αὐτὸ. ψ.

οὔτε αὐτὸ τὸ θηρίον, οὔτε ὃ τι τοῖς κέρασιν αὐτοῦ χρέσσονται, καὶ ἡ χέλυς μέλαινα μὲν, διηφι-
 βῆται δὲ κατὰ τὴν φύσιν καὶ λαγαροὺς περιβέβληται κύκλους ἄλλον ξυνάπτοντας ἄλλω ξανθοῖς
 τοῖς ὀμφαλοῖς, νευραὶ δὲ τὰ μὲν ἐπὶ τῇ μαγάδι πρόκεινται καὶ τοῖς ὀμφαλοῖς ἀπαντῶσι, τὰ δὲ
 ὑπὸ τῷ ζυγῷ κοῖλα δοκοῦσι. σχῆμά που τοῦτο αὐτῶν ἀναλογάτατον ἀνακεκλίσθαι σφᾶς ὀρθὰς ἐν
 5 τῇ λύρα. ὁ δὲ Ἀμφίαν τί φησι; τί ἄλλο γε ἢ ψάλλει καὶ [ἢ ἑτέρα χεῖρ] τείνει τὸν νοῦν ἐς τὴν
 779 πηκτίδα καὶ παραφαίνει τῶν ὀδόντων, ὅσον ἀπόχη τῷ ἄδοντι; ἄδει δέ, οἶμαι, τὴν γῆν, ὅτι πάν-
 των γενέτειρα καὶ μήτηρ οὐσα καὶ αὐτόματα ἤδη τείχη δίδωσιν. ἡ κόμη δὲ ἠδεῖα μὲν καὶ καθ'
 ἑαυτὴν ἐναλύουσα μὲν τῷ μετώπῳ, συγκρατιοῦσα δὲ τῷ ἰούλῳ παρὰ τὸ οὐς καὶ χροσσοῦ τι ἐπιφα-
 νουσα, ἠδίων δὲ μετὰ τῆς μίτρας, ἦν φασι οἱ τῶν ἀποθέτων ποιηταὶ Χάρειτας καμείν, ἀγαλμα
 10 ἠδιστον καὶ προσεχέστατον τῇ λύρα. δοκῶ μοι τὸν Ἐρμῆν ἔρωσι κατελιγμένον δοῦναι Ἀμφίον
 ἄμφω τὰ δῶρα. καὶ ἡ χλαμύς, ἦν φορεῖ, παρὰ τοῦ Ἐρμοῦ καὶ αὐτῆ. οὐ γὰρ ἀφ' ἐνὸς φέρει χρο-
 ματος, ἀλλὰ τρέπεται καὶ κατὰ τὴν ἴσιν μετανθεῖ. κάθηται δὲ ἐπὶ κολανοῦ τῷ μὲν ποδὶ κρούων
 ξυμμελές, τῇ δεξιᾷ δὲ παραπλήττων τὰς νευρὰς ψάλλει, καὶ ἡ ἑτέρα χεῖρ ἐν ὀρθαῖς ταῖς τῶν θα-
 κτύλων προβολαῖς, ὅπερ ἄμην πλαστικὴν ἀπανθαδιδεῖσθαι μόνην. εἰεν. τὰ δὲ τῶν λίθων πᾶς
 15 ἔχει; πάντες ἐπὶ τὴν ὄδην συνθέουσι καὶ ἀκούουσι καὶ γίνονται τείχος, καὶ τὸ μὲν ἐξερροδόμηται,
 τὸ δὲ ἀναβαίνει, τὸ δὲ ἄρτι κατέλαβε, φιλότιμοι καὶ ἠδεῖς λίθοι καὶ θητεύοντες μουσικῇ, τὸ δὲ
 τείχος ἐπέκτυλον, ὅσοι τῆς λύρας οἱ τόνοι.

ΦΑΕΘΩΝ.

780 α'. Χρυσᾶ τῶν Ἡλιάδων τὰ δάκρυα· Φαέθοντι λόγος αὐτὰ φεῖν, τοῦτον γὰρ παῖδα Ἥλιον
 γενόμενον ἐπιτολήσασθαι τῷ πατρίῳ δίφρῳ κατὰ ἔρωτα ἠνιοχέσεως καὶ μὴ κατασχόντα τὴν ἠνίαν
 20 σφαλῆναι καὶ ἐν τῷ Ἡριδανῷ πεσεῖν. ταῦτα τοῖς μὲν σοφοῖς πλεονεξία τις εἶναι δοκεῖ τοῦ πυφ-
 δους, ποιηταῖς δὲ καὶ ζωγράφους ἵπποι καὶ ἄρμα, καὶ συγγεῖται τὰ οὐράνια. σκόπει γὰρ· νῦξ μὲν
 ἐκ μεσημβρίας ἐλαίνει τὴν ἡμέραν, ὁ δὲ ἡλίου κύκλος ἐς γῆν ῥέων ἔλκει τοὺς ἀστέρας. αἱ δὲ
 ὤραι τὰς πύλας ἐκλιποῦσαι φεύγουσιν ἐς τὴν ἀπαντῶσαν αὐταῖς ἀγλὴν καὶ οἱ ἵπποι τῆς ζεύγης
 ἐκπεσόντες ὀστρῶ φέρονται, ἀπαγορευεῖ δὲ ἡ Γῆ καὶ τὰς χεῖρας ἀφραῖ ἄνω, φραγδαίου τοῦ πυφός
 25 ἐς αὐτὴν ἰόντος. ἐκπίπτει δὲ τὸ μειράμιον καὶ καταφέρεται, τὴν τε γὰρ κόμην ἐμπέκησται καὶ

1. οὔτε ὃ τι. φ. οὔθ' ὃ τι. EJ. ib. καὶ ἡ χέλυς — κύκλους. Gr. Herm. 364. 2. συνάπτ. φ. 3. ὀφθαλμοῖς. ρ et h
 pg. m. ib. τὰ μὲν — τὰ δὲ, suprasc. αἱ bis, vd. ib. ὑπὸ τῇ μ. f, p, vd. ib. μαγάδι. φ. ib. πρόκεινται. f, p, vd.
 πρόκεινται. φ. 4. σχῆμα τοῦτο. 2 (p 2955.) ib. αὐτῶν om. μ, J. αὐτὸ cett. 2. αὐτὸν. λ. ib. ὀρθοῦς. f, p, vd.
 5. ὁ δὲ — ψάλλει. v. ib. ἡ ἑτέρα χεῖρ om. p 2596, incl. J. 6. πηκτίδα. f et p ante corr. m. ib. καὶ παραφ. — ἄδοντι. v.
 ib. παραφαίνει. λ. 7. οὐσα om. o. ib. ἠδη. br. ex corr. j, gu, et J ex conj. ἠδε. ζ. ib. τὰ τείχη. f. τέχη. j et br.
 ib. Haec expressit Aristaeon. I, 11 p. 54 ed. B. 8. περὶ τὸ οὐς. vd. ib. ἀποφαίνουσα. h. 9. μίτρας. f. μίτρας. φ.

ib. καμείν. φ. μ, p 2562, E. καμείν. f. κομείν et γρ. καμείν. β. κομείν. ζ. (κομείν. γ.) 10. προσεχέστατον. γ, ζ. J.
 correxit ita jam Hemsterh. in exemplari suo, deinde Heyne Opusc. V, 37 et Koen. ad Gr. Cor. 195. ib. Ἀμφίον. l.
 11. καὶ om. l. ib. χλαμύς. br. ib. κάκεινη παρὰ τ. Ἐ. ταῦτα. f, vd. παρὰ τ. Ἐ. καὶ ταῦτα. φ. κάκεινη παρὰ τ.
 Ἐ. τάχα. p, J. παρὰ τ. Ἐ. καὶ αὐτῆ. 2, 3, E. ib. οὐ γὰρ — μετανθεῖ. Aristaeon. I, 11, p. 54. ed. B. et v.
 ib. ἐφ' ἐνὸς μένει. Arist. 12. κατὰ τὴν ἴσιν om. Arist. τρέπεται κατὰ τὴν ἴσιν καὶ μετανθεῖ. v. ib. τὴν ῥέον. gu.
 ib. τὸ μὲν. m, o. 13. συμμελές. φ. ib. πλήττων. gu. ib. ἐν om. f, p. ib. ταῖς om. 2. 14. προβολαῖς. l. ib. ἄμφω
 conj. J. οἶμαι. C, E. ib. εἰεν — συνθέουσι. v. 15. πάντες — τείχος. Gr. Herm. 367 et 375. ib. τὴν ὄδον Gr. Herm.
 367. ib. γίνεται. f. γένονται. p 2955. ib. καὶ τὰ. φ. 16. ἄνω βαίνει. φ. ib. κατελάβοντο. f, vd. ib. ἠδεῖς λίθοι.
 1. ἠδεῖς οἱ λίθοι. ζ. ib. καὶ τὸ τείχος. φ, gu.

11. 18. χρυσᾶ — φεῖν. v. ib. φεῖν αὐτὰ. l, pal. ib. τοῦτον δὲ. m2. 19. γινόμενον. λ. γινόμενον. μ. ib. διφρα-
 p 2706. ib. ἠνιοχέσεως. λ. 20. σφαλῆναι ἐν. pal. ib. πυφρόδου. vt 97, p 1760, 2706, 2955. 21. καὶ ζωγραφείων.
 r ex corr. καὶ λογογράφοις. n. 22. τοῦ ἡλίου. j, p 1698, br. rec. m. ib. κύκλος om. j, p 1698. 23. τὰς θύρας.
 l, pal. ib. ἐκλείπουσαι. γ, ζ. ib. φεύγουσιν. f2. ib. αὐτοὺς et corr. αὐταῖς. f7. αὐτοὺς et suprasc. αὐτῆς. fe. ib.
 ἀγλὴν m1. ib. καὶ ἵπποι. vt 20, 100, 17, fe, in r oi est suprasc. 24. δὲ om. gu. ib. ἄρει ἄρω. m2. 25. κατα-
 φαίρεται. pal. ib. ἐμπέκησται. vt 97. ib. κάμην. p 2706.

τὰ στέφνα ὑποτύφεται ποταμῷ τε Ἡριδανῷ ἐμπεσεῖται καὶ παρῆξει μῦθόν τινα τῷ ὕδατι· κύκνοι γὰρ δὴ ἀναφυσῶντες ἠδὺ τὸ ἐντεῦθεν καὶ ποιήσονται ᾠδὴν τὸ μειράκιον, ἀγέλαι τε αὐτῶν ἀρ-
 θεῖσαι Καύστρω ταῦτα καὶ Ἰστρω ᾄδονται καὶ οὐδὲν ἀνήκοον ἔσται τοῦ τοιοῦτου λόγου, Ζεφύρω
 τε χρῆσονται πρὸς τὴν ᾠδὴν ἑλαφρῷ καὶ ἐνοδίῳ, λέγεται γὰρ ξιναυλλίαν τοῦ θρήνου τοῖς κύκνοις 781
 ὁμολογῆσαι. ταῦτά τοι καὶ πάρεστι τοῖς ὄρνισιν, ὥστε ὄρα καὶ ψάλλειν αὐτοὺς ὄλον ὄργανα. τὰ
 δὲ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ γύναια, αἰ οὐπω δένδρα, φασὶ τὰς Ἡλιάδας ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ μεταφῦναι καὶ ἐς
 δένδρα λῆξαι δάκρυά τε ἀφιέναι. καὶ ἡ γραφή ταῦτα οἶδε· ῥίξας γὰρ βαλλομένη ταῖς παρφυαῖς
 τὰ μὲν ἐς ὀμφαλὸν δένδρα αὐταί, τὰς δὲ χεῖρας ὄροι φθάνουσι. φεῦ τῆς κόμης, ὡς αἰγίλου
 πάντα. φεῦ τῶν δακρυῶν, ὡς χρυσῶ, καὶ τὸ μὲν πλημμύρον ἐν τῇ τῶν ὀφθαλμῶν ἔδρα χαροπαῖς
 ἐπαναγάζει ταῖς κόραις καὶ ὄλον ἀκτίνα ἔλκει, τὸ δὲ ταῖς παρειαῖς ἐντυγχάνον μαρμαίρει περὶ τὸ 10
 ἐκείνη ἔρευθος, τὰ δὲ στάζοντα κατὰ τοῦ στέφνου χρυσὸς ἦδη. θρηνεὶ καὶ ὁ ποταμὸς ἀνέχων τῆς δι-
 νης καὶ τῷ μὲν Φαέθοντι κόλπον ὑπέχει, τὸ γὰρ χρῶμα δεξαμένον, τὰς δὲ Ἡλιάδας γεωργήσει
 αὐτίκα, αὔραις γὰρ καὶ κρυμοῖς, οὐς ἀναθίδωσι, λιθορρηγῆσει καὶ πεσόντα ὑποδέξεται καὶ διὰ φαι-
 δροῦ τοῦ ὕδατος ἀπάξει τοῖς ἐν Ὀκεανῷ βαφβάροις τὰ τῶν αἰγίλων ψήγματα.

ΒΟΣΠΟΡΟΣ.

ιβ'. — [τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ γύναια] παραβοῶσι, παρακαλεῖν δὲ καὶ τοὺς ἵππους εἰκόασι μὴ 15
 ῥῖψαι τὰ παιδία, μηδὲ ἀποκτύσαι τὸν χαλινόν, ἐλεῖν δὲ καὶ συμπατῆσαι τὰ θηρία, οἱ δὲ ἀκούου-
 σιν, οἶμαι, καὶ ποιῶσι ταῦτα. θηράσαντας δὲ αὐτοὺς καὶ δαῖτα ἡρηκότας διαπορθμεύει ναῦς ἀπὸ
 τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν σταδίου μάλιστά που τέτταρας, τουτὶ γὰρ τὸ ἐν μέσῳ τοῖν ἔθνοῖν,
 καὶ αὐτερέται πλέουσιν· ἰδοὺ καὶ πείσμα βάλλονται, δέχεται δὲ αὐτοὺς οἰκία μάλα ἡδεῖα θαλάμου
 ὑποφαινουσα καὶ ἀνδρῶνας καὶ θυρίδων ἴχνη, καὶ τείχος δὲ περιβέβληται καὶ ἐπάλλεις ἔχει. τὸ δὲ 20
 κάλλιστον αὐτῆς, ἡμίκυκλος περιέστηκε στοὰ τῇ θαλάττῃ κισσοειδῆς ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ λίθου. γέ-
 νεσις ἐκ πηγῶν τῷ λίθῳ, θερμὸν γὰρ νῆμα ὑπεκρέον τὰ τῆς κάτω Φρυγίας ὄρη καὶ τὸ ρεῦμα ἐς 782
 τὰς λιθοτομίας ἐσάγον ὑπόμβρους ἐργάζεται τῶν πετρῶν ἐνιας καὶ ὕδατῶδη ποιεῖ τὴν ἔκφυσιν τῶν

1. ὑποτίφεται. br, p 2706. ὑποτετύφεται. ex corr. r. ib. ποταμῷ δὲ. 2 (p 2955.) ib. τῷ Ἡριδανῷ. vd.
 2. δὴ om. φ et f7, fe. ib. ἀναφυσῶντες. f1 et 7, fe, m2. ib. τὸ ἐντεῦθεν. l et Ham. Lect. Ph. p. 49. τὸ ἐνθεν.
 5. τι ἐνθεν καὶ ἐνθεν conj. J. ib. καὶ om. o. 3. καὶ ὑστρω. pal. ib. οἶστρω. br, p 2706, f1, n ante corr. ib. καὶ
 οὐ οὐδὲν. γ. ib. τοῦ τοιοῦτου λόγου. β. 4. χρῆσεται corr. ead. m. φ. ib. ἑλάφρω τε. r ex corr. ib. εὐδίῳ J ex
 Heynii conj. Op. V, 44. ib. ξιναυλλίαν. 1, f7. ξιναυλλίαν. 5. ταῦτά τι. f, φ, r. ib. ὄρνισιν. pal. ὄρνισιν. m1.
 ib. ὄς. f7, fe. ib. ὄρα velit Welcker. ib. ὄρα τὸ ᾄδειν καὶ ψάλλειν. r ex corr. ib. αὐτὰς. φ. ib. αὐτοὺς πληττο-
 μένους τὰ περὶ τῷ ζεφύρῳ ὄλον ὄργανα. μ. eadem rubricata leguntur in β. Addita gl. in μ: ὥσπερ τὰ ὄργανα τῷ

εἰσί
 πληκτρω, in p 1761: ὥσπερ τὰ πληττόμενα τὰ περὶ τῷ ζεφύρῳ, ὥσπερ τὰ ὄργανα τῷ πληκτρω. 6. δένδρα φασί.
 p 1761. ib. α. vd. ib. μεταφῦναι. o. in f7: corr. μεταθεῖναι. 7. τε γὰρ. br. ib. ταῖς παρφυαῖς. J conj. ταῖς
 κορυφαῖς. 5. ib. βαλομένη. φ, h, E. 8. δὲ om. gu. ib. αἰγίλου. br, p 2706. ἀγείρον. f2. 9. ἐπὶ et ἐν suprasc. l.
 ib. ἔδρα r et vat. 20. 10. ἐπαναγάζεται (et ei suprasc.) κόραις. r. ἀπαναγάζει. h. ἐπ' ἀγάζει. gu. ib. ἀκτίνας. 2.
 (μ, p 1760, 1761. 2706, 2955, br. vat. 97, 1404. f4 et 3 ante corr.) ἀκτίνα. r. ib. παρειαῖς. l. ib. παρὰ τὸ. p.
 11. ἐκείνη. f, p, J. ἐκείνης. vd. ἐκείναις. suprasc. ων. φ, f1, ven. cl. XI, 15. r, vat. 20, 1404. ἐκείναις. l, φ, j, p
 1698, g, gu, μ, br. f4, f6, f7, fe. ἐκείνων. f2, f3. ib. στεγάζοντα. pal. E. ib. καὶ τὸν τοῦ στέφνου. j. ib. θρηνεὶ
 om. vat. 20. 12. τὸ μὲν. pal. ib. σχῆμα. f et m. mg. o, J. ib. δεξομένον. m, o. ib. κρυμοῖς. vat. 1404 et del. v. r.
 13. οὐς ἀναθ. f, φ, p, J. οἶς ἀναθ. 5. ib. λειτουργήσει. m, o. λειθορρηγῆσει. m1. ib. καὶ πεσόντα. 1. καὶ τὰ πεσόντα. 5.
 14. ὑπάξει. vat. 97, 1404 et p. 1761, ubi α suprasc. ib. τῶν om. fe. ib. ἀγίλων. m.

xii. 15. Excidisse nonnulla recte censuit Salm. Ipse τὰ — γύναια ex superioribus translata snspicor. ib. τὰδ'.
 E. τὰδε. gu. ib. καὶ om. m, o. ib. εἰκόασιν. h. 16. πεδία. vd. 17. δαῖτος. φ. ib. διαπορθμεύειν. l. 18. εἰς. vd,
 μ, γ, g. ib. μάλιστα ποῦ. f. ib. τέτταρας. l, o, J. τέσσαρας. 5. ib. τουτὶ γὰρ τὸ ἐν μέσῳ. f, p. τ. γ. τῶν μέσῳ.
 φ, vd. τ. γὰρ πον τῶν μέσῳ. 2, 3, EJ. ib. θεοῖν. gu. 20. παραβέβληται. φ. ib. τὸ δὲ — λίθου. Gr. Herm. 377.
 21. στοὰ om. φ, Gr. Herm. ib. κισσοειδῆς. f, h, et l ex corr. κισσοειδῆς. p. κισσοειδῆς φ et Gr. Herm. 22. πη-
 γῶν. 1, β, γ, J. πηγῆς. 5. ib. τῆς om. l. κάτω om. 2, 3, E. ib. ὄρη τὸ φ. p.

λίθων, ὅθεν αὐτῶν καὶ πολλὰ τὰ χρώματα· θολερὸν μὲν γὰρ, ἐνθα λιμνάζει, καὶ κηροειδὲς δίδωσι, καθαρὸν δὲ ὄπου, κρυσταλλοειδὲς ἐκείθεν καὶ ποικίλλει τὰς πέτρας ἐν πολλαῖς διακινόμενοι ταῖς ὁκαῖς. ἡ ἀκτὴ δὲ ὑψηλὴ καὶ τοιοῦδε μύθου φέρει σύμβολα· κόρη καὶ καίς ἀμφω καλῶ καὶ φοιτῶντε ταύτῳ διδασκάλῳ προσεκαύθησαν ἀλλήλοις καὶ περιβάλλειν οὐκ οὔσης ἀδείας ἐβρῆσαν ἀποθανεῖν ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας κἀντεῦθεν ἤρθησαν ἐς τὴν θάλατταν ἐν ὑστάταις καὶ πρώταις περιβολαῖς, καὶ ὁ Ἔρως ἐπὶ τῇ πέτρῳ τένει τὴν χεῖρα ἐς τὴν θάλατταν, ὑποσημαίνων τὸν μῦθον ὁ ζωγράφος. ἡ δὲ ἐφεξῆς οἰκία, χηρεύει τι γύναιον ἐξεληλυθὸς τοῦ ἄστεος δι' ὄχλον νέων, ἀρκάσασθαι γὰρ αὐτὸ ἔφασαν καὶ ἀφειδῶς ἐκώμαζον καὶ δώροισι ἐπέριον. ἡ δ', οἶμαι, κομψὸν τι ἐς αὐτοὺς ἔχουσα κνίξει τὰ μειράμα καὶ δεῦρο ὑπέξελθοῦσα οἰκίῃ τὴν ἐχυρὰν ταύτην οἰκίαν. σκέψαι γὰρ ὡς ἀχρύρωται· κρημνὸς τῇ θαλάττῃ ἐφέστηκε τὰ μὲν κλυζόμενα ὑπωλισθηκῶς, τὰ δὲ ἄνω προεκκείμενος ἔφαλλον τινα ταύτην ἀνέχων οἰκίαν, ὑφ' ἧς καὶ ἡ θάλαττα κνανωτέρα φαίνεται καθιεμένον ἐς αὐτὴν τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ γῆ παρέχεται τὰ νεῶς πάντα πλὴν τοῦ κινεῖσθαι. ἐς τοῦτο ἤκουσαν τὸ φροῦριον οὐδὲ ὡς ἀπολελοῖσασιν αὐτὴν οἱ ἐρωῆντες, ἀλλ' ὁ μὲν κνανόκωρον, ὁ δὲ χρυσόκωρον, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι τῶν ποικίλων ἀκατίων ἐμβεβηκῶς πλεῖ, καὶ ὁ κῶμος αὐτὸς καλοῖ τε καὶ ἐστεφανωμένοι, καὶ ὁ μὲν αὐλεῖ, ὁ δὲ κροτεῖν φησιν, ὁ δὲ ἄδει, οἶμαι, στεφάνους δὲ ἀναρριπτοῦσι καὶ φιλήματα, καὶ οὐδὲ ἐρέττουσιν, ἀλλὰ ἐπέχουσι τὴν εἰρεσίαν καὶ ὑφορμίζονται τῷ κρημνῷ. τὸ δὲ γύναιον ἀπὸ τῆς οἰκίας οἶον ἐκ περιωπῆς ὄρα ταῦτα καὶ γελᾷ κατὰ τοῦ κῶμου, χλιδῶσα ἐς τοὺς ἐρωῆντας ὡς οὐ πλεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ νεῖν ἀναγκάζουσα. καὶ πολίμναις ἐντεῦξ προχωρῶν καὶ μνηκωμένων ἀκούσῃ βοῶν καὶ συριγγῶν βοῆ περιηγήσει σε καὶ κνηγέταις ἐντεῦξ καὶ γεωργοῖς καὶ ποταμοῖς καὶ λιμναῖς καὶ πηγαῖς — ἐκμέμακται γὰρ ἡ γραφὴ καὶ τὰ ὄντα καὶ τὰ γιγνόμενα καὶ ὡς ἂν γένοικτο ἕνια, οὐ διὰ πληθὸς αὐτῶν ῥαδιουργοῦσα τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐπιτελοῦσα τὸ ἐκάστου οἰκείου, ὡς ἂν εἰ καὶ ἔν τι ἔγραφεν — ἐς τ' ἂν ἐφ' Ἰερὸν ἀφικώμεθα. καὶ τὸν ἐκεῖ νεῶν, οἶμαι, ὄρας, καὶ στήλας, αἱ περιίδρυνται αὐτῷ, καὶ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι πρῶτον, ὃς ἤρτηται ἐς φρυκτωρίαν τῶν νεῶν, αἱ πλέουσιν ἐκ τοῦ Πόντου.

[γ'] „τί οὖν οὐκ ἐπ' ἄλλο ἄγεις; ἱκανῶς γὰρ μοι τὰ τοῦ Βοσπόρου διανενοῦνται.“ τί φήσεις; λέλοιπέ με τὸ τῶν ἁλιέων, ὃ κατ' ἀρχὰς ἐπηγγελάμην. ἴν' οὖν μὴ περὶ μικρῶν διεξιόμεν, ἀλλὰ περὶ ὧν λέγειν ἄξιον, τοὺς μὲν καλάμῳ θηρῶντας ἢ κύρτῳ τεχνάζοντας ἢ εἴ τις ἀνιμᾷ δίκτυον ἢ ἐναράττει τρῖαιναν, ἀφέλωμεν τοῦ λόγου, σμικρὰ γὰρ ἀκούσῃ περὶ αὐτῶν καὶ φανεῖται σοι μᾶλλον ἡδύσματα τῆς γραφῆς, τοὺς δὲ ἐπιχειροῦντας τοῖς θύννοις ἴδωμεν, ἄξιοι γὰρ οὗτοι λόγου διὰ μέ-

1. λιμνάζει κηρο. f. ib. κηροειδὲς E et γφ. κηροειδὲς p 1761 κηροειδὲς ante corr. in κηροειδὲς. vd. 2. κρυσταλλοειδὲς. vd. ib. διακινόμενον. λ. 3. τροπαῖς. f, p, vd. ib. τοῦδε. gu. ib. σύμβολα. 1, J (ubi ξύμβολα.) ξύμβολον. 2, 3, E. ib. καλῶ et suprasc. ai. λ. 4. φοιτῶντ' ἐν et mg. φοιτῶντες. μ. φοιτῶντες. γ. ib. αὐτῷ. i. ib. διδασκαλίῳ προσεκαύθησαν. vd. 5. καὶ ἐντεῦθεν. p 2955. ib. ἐς τ. θάλασσαν. ρ et E. Sic et θ. 6. ὑποκυμαίνων. l. 7. χηρεύει. λ. ib. δι' ὄχλον. l. ib. τῶν νέων. λ. ib. ἀρκάσασθαι. f, λ, p 2955. ἀρκάσεσθαι. ζ. 9. ὄχρῶν. E. 10. κρημνός. λ. ib. θαλάττῃ. μ, ρ, β, E. ib. ἀπωλισθηκῶς. φ. ib. ὑπερκείμενος. f. 11. ἐμφαλλον. λ. ἀνέχων. om. m. ib. ἀφ' ἧς. γ, g. ἐφ' ἧς. l. ib. θάλαττα. φ. J. θάλασσα. ζ. 13. οὐδὲ om. l. ib. αὐτὴν om. j. ib. ἐρωῆτες. φ, l et f, ubi mg. ἐρωῆτες. ἐρωῆτες. gu, suprasc. v rec. m. ἐρωῆτες. λ. ib. ὁ δὲ κωρον. (sic) j. ὁ δὲ γφ. om. φ, ρ. 14. καὶ om. f, p, vd, pr. m. ib. ὁ κῶμος. j, p 1698 et br. ex corr. rec. κῶμος. ζ. ib. αὐτῇ. f, p. αὐτῆς ante corr. vd. 15. κ. τε καὶ εὐειδὲς καὶ ἐστῆ. β. ib. κροτεῖ φησιν. C. κροτεῖν φησιν. KJ. 16. ἀλλ' ἐπέξ. ib. ἀπέχουσι. φ. 18. ἐρωῆτας l et br. in mg. ib. καὶ οὐ. E. 19. προχωρῶν om. p, φ. ib. μνηκωμένων. μ, p 1761, 2955, br. f1, f3, f4, l, ρ, γ, g, μνηκωμένων. 1, λ, μ μνηκωμένων. φ. ib. βοῆ. f1. ib. σε om. λ. ib. περιήγησε. ψ. ib. ἐντεῦξ προχωρῶν. f, φ, et p, ubi προχωρῶν. 20. λήμναις. l. ib. ἐκμέμακται γὰρ ἡ γραφὴ τὰ γενηθέντα καὶ τὰ γενόμενα. v. ib. ἡ γφ. τὰ ὄντα. 2. 21. ῥαδιουργοῦσαν. λ. 22. ὡς ἂν κᾶν εἴ. φ. ὡς ἂν κᾶν εἴ. ζ. ὡς κᾶν εἴ. conj. J. Sc: ὡς ἂν εἴ. καὶ. ib. ἔγραφεν. vd. γέγραφε. i2, m, o. ib. ἰερὸν. EJ. Sc: ἰερὸν. 23. περιίδρυνται. λ. περιίδρυνται. ζ. Sc: περιίδρυνται. ib. αὐτῶν. λ. ib. κνηγῶν. vd. 24. ἤρτηται. br. ib. ὃς et γφ. ὡς. ib. ἐς γφ. f, φ.

ΧΗΙ. Praefigitur persona ὁ καίς in vd, μ, br. 3. ἁλιεῖς. EJ. 25. ἱκανός. λ. ib. ante τί φήσεις praefigitur φλόστρατος in iisdem libris. 26. τὸ τοῦ B. φ. ib. λ. με τὸ. 1. λ. μοι τὰ. 2, 3, BJ. ib. κατ' ἀρχὰς. vd. ib. σμικρῶν. 1, J. μικρῶν. ζ. ib. διεξιόμεν. λ. 27. θηρῶντας om. j. ib. εἴ τι. φ. 28. σμικρὸν. f. ib. ἀκούσει. f. ib. στεφάνους. l. 29. θύννοις. l, γ, g ut infra. τοὺς θύννους. gu. ib. διὰ μέγεθος. 1. διὰ τὸ μέγεθος. 2, 3, EJ.

γεθος τῆς θήρας. φοιτῶσιν οἱ θύννοι τῇ ἔξω θαλάττῃ παρὰ τοῦ Πόντου γένεσιν ἐν αὐτῷ σχόντες
καὶ νομάς τὰς μὲν ἰχθύων, τὰς δὲ ἰλύων καὶ χυμῶν ἐτέρων, οὓς Ἴστρος ἐς αὐτὸν φέρει καὶ Μαι-
ῶτις, ὑφ' ὧν γλυκερώτερος καὶ ποτιμώτερος ἄλλης θαλάττης ὁ Πόντος. νέουσι δὲ οἶον στρατιωτῶν
φάλαγγ' ἐπὶ οὐτῶ καὶ ἐφ' ἐκκαίδεκα καὶ δις τόσοι, καὶ ὑποκυματίζουσιν ἀλλήλοις, ἄλλος ἄλλῳ ἐπι- 784
νέοντες, τοσοῦτον βάθος, ὅσον αὐτῶν τὸ εὖρος. ἰδέαι μὲν οὖν, καθ' ὅς ἀλίσκονται, μυρία, καὶ
14 γὰρ οἰδηρὸν ἔστιν ἐπ' αὐτούς θήξασθαι καὶ φάρμακα ἐπιπάσαι καὶ σμικρὸν ἤρκεσε δικτυον, ὅτε
ἀπόχη καὶ σμικρὸν τι τῆς ἀγέλης, ἀρίστη δὲ ἦδε ἡ θήρα· σκοπιωρεῖται γὰρ τις ἀφ' ὑψηλοῦ του
ξύλου ταχὺς μὲν ἀριθμῆσαι, τὴν δὲ ὄψιν ἰκανός, δεῖ γὰρ αὐτῷ πεπηγῆναι μὲν τοὺς ὀφθαλμούς ἐς
τὴν θάλατταν, ἐξικνεῖσθαι δὲ πορρωτάτω, κἄν ἐμβάλλοντας τοὺς ἰχθύς ἴδῃ, βοῆς τε ὡς μεγίστης
δεῖ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐν τοῖς ἀκατίοις, καὶ τὸν ἀριθμὸν λέγει καὶ τὰς μυριάδας αὐτῶν, οἱ δὲ ἀπο- 10
φράξαντες αὐτούς βαθεῖ καὶ κλειστῷ δικτύῳ δέχονται λαμπρὰν ἄγρην, ὑφ' ἧς καὶ πλουτεῖν ἔτοι-
μον τῷ τῆς θήρας ἡγεμόνι. βλέπει πρὸς τὴν γραφὴν ἤδη, κατόψει γὰρ αὐτὰ καὶ δρώμενα· ὁ μὲν
σκοπιωρὸς ἐς τὴν θάλατταν βλέπει διακέμπων τοὺς ὀφθαλμούς ἐς τὴν τοῦ ἀριθμοῦ σύλληψιν, ἐν
γλαυκῷ δὲ τῷ τῆς θαλάττης ἄνθει τὰ τῶν ἰχθύων χρώματα μέλανες μὲν οἱ ἄνω δοκοῦσιν, ἦττον
δὲ οἱ ἐφεξῆς, οἱ δὲ μετ' ἐκείνους ἤδη παραφεύδονται τὴν ὄψιν, εἶτα σκιώδεις, εἶτα ὕδαροί, εἶτα 15
ὑπονοῆσαι, καταβαλίνουσα γὰρ ἐς τὸ ὕδαρ ἡ ὄψις ἀμβλύνεται διακριβοῦν τὰ ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ τῶν
ἀλίεων δῆμος ἡδεῖς καὶ ξανθοὶ τὴν χροάν ὑπὸ τοῦ θέρεσθαι καὶ ὁ μὲν τὴν κόπην ζεύγνυσιν, ὁ
δὲ ἐρέττει μάλα διεξωδηκότε τῷ βραχίονι, ὁ δὲ ἐπικελεύεται τῷ πέλας, ὁ δὲ καλεῖ τὸν μὴ ἐρέττοντα,
βοῆ δὲ ἦρται τῶν ἀλίεων, ἐμπεπτακίωτον ἦδη τῶν ἰχθύων ἐς τὸ δικτυον, καὶ τοὺς μὲν ἤρῃκασι,
τοὺς δὲ αἰροῦσιν. ἀμμηχανοῦντες δέ, ὅ τι χρῆσονται τῷ πλήθει καὶ παρανοίγουσι τοῦ δικτύου καὶ 20
συγχωροῦσιν ἐνίους διαφυγεῖν καὶ διεκπεσεῖν, τοσοῦτον ἐς τὴν θήραν τρυφῶσιν.

ΣΕΜΕΛΗ.

15 ἰδ'. Βροντῆ ἐν εἴδει σκληρῷ καὶ Ἀστραπῆ σέλας ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἰεῖσα πῦρ τε βαγδαῖον
ἐξ οὐρανοῦ τυραννικῆς οὐκίας ἐπιλημμένον, λόγου τοιοῦδε, εἰ μὴ ἀγνοεῖς, ἄπτεται· πυρὸς νεφέλη 785
περισχοῦσα τὰς Θήβας ἐς τὴν τοῦ Κάδμου στήγην φήγνυται καμμάσαντος ἐπὶ τὴν Σεμέλην τοῦ
Διός, καὶ ἀπόλλυται μὲν, ὡς δοκοῦμεν, ἡ Σεμέλη, τίπτεται δὲ Διόνυσος, οἶμαι, νῆ Δία, πρὸς 25
τὸ πῦρ, καὶ τὸ μὲν τῆς Σεμέλης εἶδος ἀμυδρὸν διεκφαίνεται ἰούσης ἐς οὐρανόν, καὶ αἱ Μοῦσαι
αὐτὴν ἐκεῖ ἄσονται, ὁ δὲ Διόνυσος τῆς μὲν μητρὸς ἐκδρωσκει βαρείσης τὴν γαστέρα, τὸ δὲ
πῦρ ἀχλυῶδες ἐργάζεται παιδρὸς αὐτός, οἶον ἀστὴρ τις, ἀστράπτων. διασχοῦσα δὲ ἡ φλόξ ἄντρον
τῷ Διονύσῳ σκιαγραφεῖ παντὸς ἡδίων Ἀσσυρίου τε καὶ Ἀυθίου, ἔλικές τε γὰρ περὶ αὐτὸ τεθήλασι

1. θαλάττη. 1, J. θαλάσση. 5. ib. γένεσιν. 2. ἰβ. ἐν αὐτῇ. v. d. 2. Ἴστρος. C, J. ὁ Ἴστρος. E. ib. ἐν. φ. εἰς.
5. 3. γλυκώτερος. f, v. d. ib. ὁ om. 4. τόσος. v. d. 5. τοσοῦτο. br. τοσοῦτον αὐτῷ τὸ β. p 2955. ib. καὶ ἄς. φ.
καθ' οὓς. p. 2955. 6. καὶ σμικρὸν ἤρκεσε — ἀγέλης. v. ib. οὐτῶ. 2. ib. σμικρὸν τι. 1 (v), J. μικρὸν. 5. 7. ἦδε om.
br, gu. ib. σκοπιωρεῖται — θάλατταν. v. ib. ὑψηλοῦ του ξ. v. ὑψηλοῦ. 5. 8. μὲν om. gu. ib. ἐς. p. J. εἰς. v, 5.
ib. πεπηγῆναι. γ. 9. θάλασσαν. v. d, γ, 8, gu. ib. ἐξικν. τε. p, φ. ib. ἐμβάλλοντας. v. d. ib. ἴδοι. 1. 10. δεῖ αὐτῷ.
f, p. αὐτῷ δεῖ. 2, 3, EJ. 11. βαθεῖ. j. ib. κλειστῷ. v. κλειστῷ. 2. 12. καὶ δρ. 2. 16. θαλάσσαν. φ. v. d. 14. θαλά-
σης suprasc. ττ. γ. ib. τὰ δὲ τῶν — ἀμβλύνεται. v. ib. ἄθρει τὰ σῖνε πάντα τὰ velit J. ib. χρώματα. μέλανες
disting. J. ib. ἦττονες δ' οἱ. v, f. (δὲ. f.) ἦττον δ' οἱ. v. d. 15. ὕδαρες ὑπονοῆσαι. v. 16. γὰρ om. v. ib. διακρι-
βοῦν. φ. ib. ἐν αὐτῇ. v. d. 18. καλεῖται. φ. 19. ἐμπεπτακίωτον. 20. παραλίγουσι. φ. 21. τρυφῶσι. E.

xiv. 22. εἶδη. g. εἶδει et η suprasc. γ. ib. ἀστραπῆ. E. ib. κατὰ τῶν. o. ib. ἰεῖσα. v. d. 23. τυραννικῆς. γ.
ib. ἄπτεσθαι. 24. παρασχοῦσα. φ. 25. ὡς δοκοῦμένη Σεμέλη. φ. ὡς δοκοῦμένη Σελήνη. v. d. ὡς δοκοῦμένη ἡ Σ. f.
ὡς δοκοῦσα. 2. ib. ὁ Διόνυσος. m, o. 26. διεκφαίνεται. φ. διαφαίνεται. 5. (f.) ib. ἐς τὸν. μ, EJ. ib. αἱ Μ. ἄσονται
ἐκεῖ αὐτῇ. 2. ἐς αὐτῇ. m, o. 27. ἐκδρωσκει. m, o. ib. τὸ πῦρ. 2. 28. Fo: παιδρὸν αὐτός. ib. ἀπεστράπτων. f.
ib. ἄντρον. τι. 1, J. ἄντρον. 5. 29. σκιαγραφεῖ. v. d. διαγράφει. 2. Ἀσσυρίου. φ et μ ante corr. a, i. ib. ἔλικές —
ἀμπλοῖ. v. ib. ἔλικές γὰρ. γ. ib. τε καὶ περὶ. i, o, m. ib. περὶ αὐτὸ. f, φ, v. d, 1 et 2 praeter p 1761 περὶ αὐτῷ. 5.

καὶ κίττου κόρυμβοι καὶ ἤδη ἄμπελοι καὶ θύρσου δένδρα οὕτω τι ἐκούσης ἀνασχόντα τῆς γῆς, ὡς
 κἂν τῷ πυρὶ εἶναι ἕνια. καὶ οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ στεφανοῖτο πῦρ ἐπὶ τῷ Διονύσῳ ἢ γῆ, ἢ γε
 καὶ συμβαλεῖται αὐτῷ καὶ οἶνον ἀφύσσειν ἐκ πηγῶν δάσει γάλα τε οἶον ἀπὸ μαζῶν ἔλκειν τὸ
 μὲν ἐκ βάλου, τὸ δὲ ἐκ πέτρας. ἄκουε τοῦ Πανός, ὡς τὸν Διόνυσον ἄδειν ἔοικεν ἐν κορυφαῖς
 5 τοῦ Κιθαιρῶνος, ὑποσκικτῶν εὖιον. ὁ Κιθαιρῶν δὲ ὀλοφύρεται ἐν εἰδει ἀνθρώπου τὰ μικρὸν ὕστε-
 ρον ἐν αὐτῷ ἄχῃ καὶ κίττου φέρει στέφανον ἀποκλίνοντα τῆς κεφαλῆς, στεφανοῦται γὰρ δὴ αὐτῷ
 σφόδρα ἄκων, ἐλάτῃν τε αὐτῷ παραφυτεύει Μέγαιρα καὶ πηγῆν ἀναφαίνει ὕδατος ἐπὶ τῷ Ἀκταίω-
 νος, οἶμαι, καὶ Πενθέως αἵματι.

ΑΡΙΑΔΝΗ.

10 *ιέ.* Ὅτι τὴν Ἀριάδνην ὁ Θησεὺς ἄδικα δρῶν — οἱ δ' οὐκ ἄδικά φασιν, ἀλλ' ἐκ Διονύσου — κατέλιπεν ἐν Δίῳ τῇ νήσῳ καθεύδουσαν, τάχα πού καὶ τίτθης διακῆκοας, σοφαὶ γὰρ ἐκείναι
 786 τὰ τοιαῦτα καὶ δακρύουσι ἐπ' αὐτοῖς, ὅταν ἐθέλωσι. οὐ μὴν δέομαι λέγειν, Θησέα μὲν εἶναι
 τὸν ἐν τῇ νήῳ, Διόνυσον δὲ τὸν ἐν τῇ γῆ, οὐδ' ὡς ἀγνοοῦντα ἐπιστρέφομ' ἂν ἐς τὴν ἐπὶ τῶν
 πετρῶν, ὡς ἐν μαλακῷ κεῖται τῷ ὕπνῳ. οὐδὲ ἀπόρηξ τὸν ζωγράφον ἐπαινεῖν, ἀφ' ὧν κἂν ἄλλος
 ἐπαινοῖτο, ῥᾶδιον γὰρ ἄπαντι καλὴν μὲν τὴν Ἀριάδνην γράφειν, καλὸν δὲ τὸν Θησέα, Διονύσου
 15 τε μυρία φάσματα τοῖς γράφειν ἢ πλάττειν βουλομένοις, ὧν κἂν μικροῦ τύχη τις, ἤρθε τὸν θεόν.
 καὶ γὰρ οἱ κόρυμβοι στέφανος ὄντες Διονύσου γνώρισμα, κἂν τὸ δημούργημα φαύλως ἔχη, καὶ
 κέρας ὑπεκφυόμενον τῶν κροτάφων, Διόνυσον δηλοῖ καὶ παρδάλις ὑπεκφαινομένη αὐτῷ τοῦ θεοῦ
 σύμβολον. ἀλλ' οὗτός γε ὁ Διόνυσος ἐκ μόνου τοῦ ἐρᾶν γέγραπται· σκευὴ μὲν γὰρ ἠνδιεμένη καὶ
 θύρσοι καὶ νεβρίδες, ἔρριπται ταῦτα ὡς ἔξω τοῦ καιροῦ, καὶ οὐδὲ κυβάλοις αἱ βάκχαι χρῶντα
 20 νῦν, οὐδὲ οἱ σάτυροι αὐλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ Πᾶν κατέχει τὸ σκίρτημα, ὡς μὴ διαλύσειε τὸν ὕπνον
 τῆς κόρης, ἄλουργιδι τε στείλας ἑαυτὸν καὶ τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίσας ἔρχεται παρὰ τὴν Ἀριάδ-
 νην ὁ Διόνυσος, μεθύων ἔρωτι, φησὶν [περὶ τῶν ἀκρατῶς ἐράντων] ὁ Τῆιος· ὁ Θησεὺς δὲ ἐρᾶ
 μὲν, ἀλλὰ τοῦ τῶν Ἀθηναίων καπνοῦ, Ἀριάδνην δὲ οὔτε οἶδεν ἔτι, οὔτε ἔγνω ποτέ, φησὶ δ' αὐτὸν
 ἐκλελῆσθαι καὶ τοῦ Λαβυρινθοῦ, καὶ μηδὲ εἰπεῖν ἔχειν, ἐφ' ὅτῳ ποτὲ ἐς τὴν Κρήτην ἔκλευσεν, 7
 25 οὕτω μόνον τὰ ἐκ πρώτης βλέπει. ὄρα καὶ τὴν Ἀριάδνην, μᾶλλον δὲ τὸν ὕπνον· γυμνὰ μὲν ἐς
 ὀμφαλὸν τὰ στέφνα ταῦτα, δέρη δὲ ὑπτία καὶ ἀκαλὴ φάρυγξ, μασχάλη δὲ ἢ δεξιὰ φανερά πᾶσα,
 787 ἢ δὲ ἑτέρα χεὶρ ἐπίκειται τῇ χλαίνῃ, μὴ αἰσχύνῃ τι ὁ ἄνεμος. οἶον, ὃ Διόνυσε, καὶ ὡς ἠδὲ τὸ
 ἄσθμα. εἰ δὲ μήλων ἢ βοτρυῶν ἀπόζει, φιλήσας ἐρεῖς.

1. κόρυμβοι. v. ib. οὕτω τι. f, φ, λ, J οὕτω τοι. ζ. ib. ἐκούσης om. br. add. rec. m. 2. κἂν. J. καὶ. ζ. ib. ἐπι-
 φανοῦτο. λ. εἰ στεφανοῖ τὸ. ζ. Sc: εἰ στεφανοῖτο. 3. συμβαλεῖται. l. ib. ἀναφύσει. λ. ib. ἐκ πηγῶν. 1, λ, γ, g, φ, J.
 ἐκ τῶν πηγῶν. ζ. ib. οἶνον ἀπὸ. γ. 4. ἐν κορυφαῖς. 1. ἐν ταῖς κ. 2, 3, EJ. 5. ὑποσκικτῶν. f. ὑποσκικτῶν. λ.
 ib. ὕστερον αὐτῷ. l. 6. ἄχθῃ. f. ib. ἀποκλίνοντα. l. 7. ἐλάτῃν αὐτῷ. 2. ib. πηγῆν οἶμαι. vd, nec deest ibi ver-
 bum ante καὶ Πενθέως. ib. ἀναφαίνει ὕδατος. om. λ.

xv. 9. ὅτε. vd. ib. τὴν Ἀριάδνην — καθεύδουσαν. v. ib. οἷδ'. μ, E. 10. ἐν Δίῳ. f. ib. διακῆκοας. f, p, J.
 ἀκῆκοας. vd, φ, 2, 3, E. ib. γὰρ om. 2. (br. add. rec. m.) 12. οὐδαμῶς. λ. ib. τῶν πετρῶν. om. λ. 13. οὐδὲ — ἐκα-
 νοῖτο. v. ib. οὐδὲ. v et br. οὐδ'. ζ. ib. ἄλλο. v. 14. καλὸν — γράφειν om. f. 15. πλ. βουλομένοις. f et p ante
 corr. πλ. δυναμένοις. ζ. ib. τύχοι. l. 16. ἔχοι. 1. 17. Διόνυσος. i, m. ib. αὐτοῦ. f. 19. νεβρίδες. br, γ, g. ib. ἔρριπται. φ.
 20. Πᾶν. λ. 21. ἀλλουργ. f, p, λ. ib. τε στείλας. f, p. δὲ στείλας. ζ. (δὲ om. p 2955.) ib. ἐράνη τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίσας
 Aristaeon. II, 19, p. 185 ed. B. ib. ῥόδων. φ. ib. ἀνθίσας. f, p. ἀεθίσας. gu. ib. ἔρχεται — Τῆιος. v. ib.
 περὶ. f, vd. 22. ἔρωτι. 1, J. μ. τῷ ἔρωτι. 2, 3, E. ib. μεθύων ἔρωτι. μεθύων ἔρωτι φησὶ περὶ τῶν ἀκρατῶς ἐράν-
 των ὁ Τῆιος. Verba π. τ. ἀκρ. ἐρ. inclusi ut glossema. καὶ φησὶ. vd. ib. ὁ Τῆιος. 1, (v) γ, g, gu, φ, J. Τῆιος
 2, β, E. ib. ὁ ante Θησεὺς om. φ. ib. δὲ om. λ. 23. πόποτε. λ. ib. ἐκλελ. ὑπὸ τοῦ Α. 2. 24. καὶ αὐτὸ μηδὲ om.

1, o. ib. τὴν om. φ. ib. πρώτης f, vd, φ et p, ubi πρώτης. 25. ἐς ὀμφ. om. φ. ἐς ὀμφαλοῦ. p 2955. ib. τὰ
 στέφνα. 2, β. στέφνα. ζ. 26. δέρη ὑπτία. λ, p 2955. 28. φιλήσαι. f.

ΠΑΣΙΦΑΗ.

ιζ'. Ἡ Πασιφάη τοῦ ταύρου ἐρᾷ καὶ ἰκετεύει τὸν Δαίδαλον σοφισασθαι τινὰ πειθῶ τοῦ θη-
ρίου, ὃ δὲ ἐργάζεται βοῦν κολήν παραπλησίαν ἀγελαία βοῖ τοῦ ταύρου ἐθάδι. καὶ ἦτις μὲν ἡ
εὐνή σφῶν ἐγένετο, δηλοῖ τὸ τοῦ Μινωταύρου εἶδος, ἀτόπως συντελεσθὲν τῇ φύσει, γέγραπται δὲ
οὐχ ἡ εὐνή νῦν, ἀλλ' ἐργαστήριον μὲν τοῦτο πεποιήται τῷ Δαίδαλῳ, περιέστημε δὲ αὐτὸν ἀγαλ-
ματα τὰ μὲν ἐν μορφαῖς, τὰ δὲ ἐν τῷ διορθοῦσθαι, διαβεβηκότα ἤδη καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ τοῦ βαδί- 5
ζειν, τοῦτο δὲ ἄρα ἢ πρὸ Δαίδαλου ἀγαματοποιία οὐκ ἔσθ' ἐς νοῦν ἐβέβλητο. αὐτὸς δὲ ὁ Δαίδαλος
ἀττικίζει μὲν καὶ τὸ εἶδος ὑπέροσον τι καὶ ἔνονον βλέπων, ἀττικίζει δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σχῆμα, φαιδὸν
γὰρ τρίβωνα τοῦτον ἀμπέχεται προσγεγραμμένης αὐτῷ καὶ ἀνυποδησίας, ἢ μάλιστα δὴ οἱ Ἀττικοὶ
κοσμούνται. κάθηται δὲ ἐφ' ἀρμονία τῆς βοῦς καὶ τοὺς ἔρωτας ξυνεργοὺς ποιεῖται τοῦ μηχανήμα-
τος, ὡς Ἀφροδίτης τι αὐτῷ ἐπιθεῖν. ἐναργεῖς μὲν τῶν ἐρώτων καὶ οἱ τὸ τρύπανον, ᾧ παῖ, στρέφον- 10
τες, καὶ, νῆ Δί', οἱ τῷ σκεπάρνῳ λεαίνοντες τὰ μήκω ἠκριβωμένα τῆς βοῦς καὶ οἱ σταθμώμενοι
τὴν ξυμμετρίαν, ἐφ' ἧς ἡ δημιουργία βαίνει, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ πρίονος ἔνονοιαν τε ὑπερβεβλήκασι πᾶ-
σαν καὶ σοφίαν, ὁπίσθ' χειρὸς τε καὶ χρωμάτων. σκόπει γὰρ πρίων ἐμβέβληται τῷ ξύλῳ καὶ διη- 788
κται αὐτοῦ ἤδη, διάγουσι δὲ αὐτὸν οὗτοι οἱ ἔρωτες ὁ μὲν ἐκ τῆς γῆς, ὁ δ' ἀπὸ μηχανῆς ὀρθου-
μένω τε καὶ προνεύοντε. τουτὶ δὲ ἐναλλάξ ἠγώμεθα, ὁ μὲν γὰρ νένευκεν ὡς ἀναστησόμενος, ὁ δὲ
ἀνέστηκεν ὡς νεύσων, καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τὸ στέρον ἀναπέμπει τὸ ἄσθμα, ὁ δ' ἀπὸ τοῦ
μετώρου καὶ τὴν γαστέρα πίμπλαται κάτω συνερείδων τῷ χεῖρε. ἡ Πασιφάη δὲ ἔξω περὶ τὰ βου-
κόλια περιαθρεῖ τὸν ταῦρον, οἰομένη προσάξασθαι αὐτὸν τῷ εἶδει καὶ τῇ στολῇ θεῖόν τε ἀπολαμ-
πούσῃ καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἴσῃ, βλέπει τε ἀμήχανον, καὶ γὰρ γινώσκει, ὁποῖων ἐρᾷ, καὶ περιβάλλειν
τὸ θηρίον ὄρηκεν, ὁ δὲ τῆς μὲν οὐδὲν ξυνήσει, βλέπει δὲ τὴν ἑαυτοῦ βοῦν. γέγραπται δὲ ὁ μὲν 20
ταῦρος ἀγέρωχος τε καὶ ἠγεμὼν τῆς ἀγέλης, εὐκέρως τε καὶ λευκὸς καὶ βεβηκὼς καὶ βαθὺς τὴν
φάρυγγα καὶ πῖων τὸν ἀύχην καὶ ἰλαρὸν βλέπων ἐς τὴν βοῦν, ἡ δὲ ἀγελαία τε καὶ ἄνετος καὶ
λευκὴ πᾶσα ἐπὶ μελαίνῃ τῇ κεφαλῇ, ἀπαξιῶ δὲ τὸν ταῦρον, σκίρτημα γὰρ ὑποφαίνει κόρης δὴ
τινος ὑποφευγούσης ἐραστοῦ ὕβριν.

ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ.

ιζ'. Ἡ μὲν ἔκκληξις ἐκ' Οἰνομάῳ τῷ Ἀρκαδί, οἱ δὲ ἐκ' αὐτῷ βοῶντες, ἀπούεις γὰρ που,
ἢ τε Ἀρκαδία ἐστὶ καὶ ὁπόσον ἐκ τῆς Πελοποννήσου. πέπτωκε δὲ συντριβὲν τὸ ἄρμα τέχνη Μυρ- 25

xvi. 1. τινὰ τοῦ θηρίου πειθῶ. ψ et gu (ubi πειθῶ.) 2. μὲν om. vd. 3. ἡ εὐνή σφῶν. 1 (φ om. ἡ.) σφῶν ἡ
εὐνή. 2, 3, EJ. ib. Μινωταύρου. λ, J. Μινωταύρου (μινωταύρου. gu.) 5. ib. συντεθέν. f et p, ubi γο. συντελεσθὲν.
4. εὐν om. 2. ib. τοῦ Δαίδαλου. vd. ib. περιέστη. p, vd. δὲ αὐτὸν. l. δὲ αὐτῷ. f, vd, p, μ, br, β, γ, λ. δὲ αὐτὸ.
φ, p 1761, g, gu. δ' αὐτὸ. E. 5. βεβηκότα. f, p. ib. καὶ om. λ. ἀπαγγελία. i, m, o. 6. τοῦτο. f, vd. τοῦ τὸ. p.
τουτὶ. 5. ib. ἐς. p. ib. ἐμβέβλητο. φ. 7. αὐτὸ σχῆμα. 1. 8. προσεργ. φ. ib. μάλ. δεῖ. λ. 9. δ' ἐφ' α. vd. ib. καὶ —
μηχανήματος om. λ. 10. τι αὐτῷ δεῖν ἐπειδὴ. f. τι αὐτῶν ἐπειδὴ. φ. τι αὐτῷ ἐπειδὴ. corr. sec. m. ἐπειθεῖν. vd.
An: τι αὐτῷ ἐπειθεῖν? αὐτὸ. λ. ib. ἐνεργεῖ σοι. λ. ib. ἐρώτων. φ, λ. ib. τρίπ. αὐτῷ στρ. vd. 11. νῆ Δί' οἱ. f.
νῆ Δία. οἱ. 5. 12. ὥσπερ οἱ ἀριστοὶ τῶν ἀγαματοποιῶν σταθμῶνται τὴν συμμετρίαν, ἐφ' ἧς ἡ δημιουργία διαβαί-
νει. Isid. Pel. p. 615, 2. ib. ἐφ' οἱς. f. 13. χρωμάτων. f. χρομάτων. gu. ib. πρίων ἐμβ. τῷ ξύλῳ. 1. τῷ ξ. πρ.
ἐμβ. 5. ib. τοῦ ξύλου. suprasc. term. dativi. p. ib. διήκει. 1. διήκται. 2, 3, EJ. 14. αὐτῷ ἤδη. f. ib. ἀπὸ με-
τώρου. o. ib. τῆς om. p. ib. ὀρθούμενοι — προνεύοντες. λ, p 2955. 15. προνεύοντε. f, p. l. προνεύοντε. vd. ib. ἐναλλάξ. φ.
ib. ἠγώμεθα. f, vd, p. 17. συνερείδων. 1. ξυνερείδων. 5. ib. τὸ χεῖρε. λ, m, o. ib. δὲ om. φ. 18. προσάξασθαι.
1, λ, γ, ψ, J. προσάξασθαι. 1, j, gu, g, β. προσάξαι. 2, φ, E. ib. αὐτὸν om. J. ib. θεῖόν τι malit J. 19. βλέπει
δὲ. J. ib. ὁποῖον. λ. ib. γινώσκει τε. g. 20. ὄρηκεν. E. ib. οὐδὲν om. j, φ, p 2955. ib. τῆς ὁδοῦ. l. 21. εὐ-
κέρως. λ. ib. λεπτὸς. vd. ib. βεβηκὼς ἤδη. f, p. ib. τὸν φαρ. vd. 23. ἀπαξιῶ τε. 2.

xvii. Ἴπποδάμεια C, praeter μ, br: Οἰνόμαος et γ, g: Πέλοψ. Πέλοψ ἢ Ἴπποδάμεια. EJ. 25. Ἀρκαδία ἐστὶ.
1, J. Ἀρκαδία. 2, 3, E. 26. τῆς om. l. ib. τὸ om. p 2955.

τίλου, τὸ δὲ ἵππων σύγκειται τεττάρων, τουτὶ γὰρ ἐς μὲν τὰ πολεμικὰ οὐκ ἔθαρσείτο, οἱ δὲ ἀγῶ-
 νες ἐγλήρωσάν τε αὐτὸ καὶ ἐτίμων, καὶ οἱ Λυδοὶ δὲ φιλιππότατοι ὄντες ἐπὶ μὲν Πέλοπος τέ-
 789 θρικτοὶ τε ἦσαν καὶ ἤδη ἀρματῖται, μετὰ ταῦτα δὲ τετραρρύμου τε ἦσαν καὶ λέγονται πρῶτα
 τοὺς ὀκτῶ σθεῖν. ὄρα, καὶ, τοὺς μὲν τοῦ Οἰνομάου, ὡς δεινοὶ τέ εἰσι καὶ σφοδροὶ ὀρμηθεῖσαι λύ-
 5 τῆς τε καὶ ἀφροῦ μεστοί, τουτὶ δὲ περὶ τοὺς Ἀρκάδας εὐφοῖς ἂν μάλιστα, καὶ ὡς μέλανες, ἐπειδὴ
 ἐπ' ἀτόποις καὶ οὐκ εὐφήμοις ἐξέγνοντο, τοὺς δὲ τοῦ Πέλοπος, ὡς λευκοὶ τέ εἰσι καὶ τῇ ἡνίκα
 πρόσφοροι πειθοῦς τε ἑταῖροι καὶ χρεμετίζοντες ἡμερόν τι καὶ εὐξύνετον τῆς νίκης, τὸν τε Οἰνό-
 μαου, ὡς Ἴσα καὶ Διομήδης ὁ Θραξὲ βάρβαρός τε κεῖται καὶ ἄμωδὸν τὸ εἶδος. οἶμαι δὲ οὐδὲ τῷ Πέ-
 λοπι ἀπιστήεις, ὡς Ποσειδῶν ποτε αὐτὸν ἠγάσθη τῆς ἄρας οἰνοχοοῦντα ἐν Σατύλῳ τοῖς θεοῖς
 10 καὶ ἀγασθεῖς ἀνέθηκεν ἐς τουτὶ τὸ ἄρμα μειράκιόν γε ἤδη ὄντα. τὸ δὲ ἄρμα Ἴσα τῇ γῇ τὴν θά-
 λατταν διαστειλεῖ, καὶ οὐδὲ φανίς ἀπ' αὐτῆς κηδᾶ ἐς τὸν ἄξονα, βεβαία δὲ καὶ τῇ γῇ ἰοικυῖα ὑπό-
 κειται τοῖς ἵπποις. τὸν μὲν οὖν δρόμον ὁ Πέλοψ τε καὶ ἡ Ἰπποδάμεια νικῶσιν ἐφεστηκότε ἄμφο
 τῷ ἄρματι κάκει συζυγέετε, ἀλλήλων δὲ οὕτως ἤτησθον, ὡς ἐν ὀρμῇ τοῦ περιβάλλειν εἶναι. ἔσταλ-
 15 σθεν εἶδες, ὅτε τοὺς ἵππους τὸν Ποσειδῶνα ἐξήτει, ἡ δ' ἔσταλται τὸν γαμικὸν τρόπον ἄρτι τὴν
 παρεῖαν ἀνακαλύπτουσα, ὅτε ἐς ἀνδρὸς ἦκειν νενίκηται. κηδᾶ καὶ Ἀλφειὸς ἐκ τῆς δίνης κωτῖνον
 τινὰ ἐξαίρων στέφανον τῷ Πέλοπι προσελάνοντι τῇ ὄχθῃ. τὰ δὲ ἐν τῷ ἰπποδρόμῳ σήματα οἱ
 μνηστῆρες ἐκεῖ ἐθάπτοντο, οὓς ἀποκτείνων ὁ Οἰνόμαος ἀνεβάλλετο τὸν τῆς θυγατρὸς γάμον ἐπὶ
 20 τρισκαίδεκα ἤδη νέοις. ἀλλὰ ἡ γῆ νῦν ἄνθη φύει περὶ τοῖς σήμασιν, ὡς μετέχοιεν τι κάκεινοι τοῦ
 στεφανοῦσθαι δοκεῖν ἐπὶ τῇ τοῦ Οἰνομάου δίκῃ.

ΒΑΚΧΑΙ.

790 ιη'. Γέγραπται μὲν, ᾧ καὶ, καὶ τὰ ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, βακχῶν χοροὶ καὶ ὑποῖνοι πέτραι καὶ
 νέκταρ ἐκ βοτρυῶν καὶ ὡς γάλακτι τὴν βῶλον ἡ γῆ λιπαίνει, καὶ ἰδοῦ, κεντὸς ἔρπει καὶ ὄφεις
 ὀρθοὶ καὶ θύρσοι καὶ δένδρα, οἶμαι, μέλι στάζοντα. καὶ ἦδε σοι ἡ ἐλάτῃ χαμαὶ γυναικῶν ἐγ-
 25 γον ἐκ Διονύσου μέγα, κέπτακε δὲ τὸν Πενθεῖα ἀποσεισαμένη ταῖς βάκχαις ἐν εἶδει λέοντος, αἱ
 δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα μήτηρ ἐκείνη καὶ ἀδελφαὶ μητρὸς αἱ μὲν ἀπορηγνύσαι τὰς χεῖρας,
 ἡ δὲ ἐπισκῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαιτῆς. εἰποὺς δ' ἂν, ὡς καὶ ἀλαλάξουσιν, οὕτως εὖιον αὐταῖς τὸ ἄσθμα.
 Διόνυσος δὲ αὐτὸς μὲν ἐν περιωπῇ τούτων ἔστηκεν ἐμπλήσας τὴν παρεῖαν χόλου, τὸν δὲ οἰστρον
 προσβακχεύσας ταῖς γυναιξίν· οὕτε ὀρῶσι γοῦν τὰ δρώμενα καὶ ὅποσα ἰκετεύει ὁ Πενθεύς, λέοντος
 ἀκούειν φασὶ βρυχαμένον. ταυτὶ μὲν τὰ ἐν τῷ ὄρει, τὰ δὲ ἐγγὺς ταῦτα, Θῆβαι ἤδη καὶ Κάδμου στήν

1. σύγκειται. 1, ψ. ξυγκ. ζ. ib. τεσσάρων. vd. ib. θαρσείται. vd. ib. ἀγῶνες om. γ, γ, p 2955. 2. αὐτὸν. l. ib. τε ὄντες. gu. Πέλοπι. vd. 3. Fo: ἤδη καὶ. ib. μετὰ ταῦτα δὲ. 1. μετὰ δὲ ταῦτα. 2, 3, EJ. ib. τετραρρύμου. 1. τετραρ-
 ρύμου. m, o. ib. λέγεται. 1. ib. ἐν τοῖς. vd. ubi sec. m. πρῶτος. 5. ἂν om. 1. 6. λευκός τε. g. ib. τὴν ἡνίαν. gu. ib. πειθοῦς
 δὲ J, nescio unde. 8. Ἴσα. vd. ib. βάρβαρός τε. f, J. βάρβαρος. ζ. 9. οἰνοχοοῦντα. br. corr. rec. m. 10. ἀγασθεῖς om. l. ib. α
 ἤδη. f, ψ. ib. Ἴσα. vd. ib. θάλατταν. f. θάλασσαν. ζ. 11. ἀπ' αὐτῆς. p, vd. ἐκ' αὐτῆς. f. ἐξ' αὐτῆς. ζ. ib. δὲ τῇ. 1. 12. ἡ om.
 br. 13. οὕτοι. 1. ib. ἔσταλται — τρόπον. v. 14. τε om. l. ib. καὶ τὸν ἀβρόν. v, f, vd. καὶ ἀβρόν. ζ. ib. ἦν καὶ μ-
 κρῶ. f, J. καὶ μικρῶ. p. ἦν μικρῶ. 2, 3, E. 15. ὅτι. br. ὅποτε. l. ib. τὸν Ποσειδῶνα. 1, μ, β, J. τῷ Ποσειδῶνι
 l. τὸν Ποσειδῶνι. ζ. ib. ἐξήτει. J conj. ἐξήτει. ζ. ib. ἄρτον. p 2955. 16. ἐς τὸν. γ, g, J. ib. νενίκηται. l. νενί-
 κηκε. ζ. 18. τὰ δὲ — ἐθάπτοντο. v. 19. τρισκαίδεκα. 1, λ, ψ, p 1760, 2955, J. τρεῖς καὶ δέκα. γ. τρισκαίδεκα. β
 τρισκαίδεκα. gu. ρ. τρεῖς καὶ δέκα. μ, br, p 1761, β, E. ib. νέους. 2, o. ib. περὶ. f. παρὰ. ζ. ib. ὥστε br, ubi
 τε del. sec. m. 20. δοκεῖν del. vd. sec. m. ib. τῇ om. J. ib. δίκῃ. 1. νίκῃ. 2, 3, EJ.

xviii. Βάκχαι. f, p, vd. matr. p 1760, 1761, 2562, ρ. Πενθεύς. Βάκχαι. l. Πενθεύς. ζ. 21. ἐν Κιθαιρῷ. p 2955
 22. τὸν βῶλον. f, 2. (p 2955.) 23. θύρσοι καὶ δένδρα 2 praeter p 2955 et p 1760 (ubi om. καὶ θύρσοι καὶ.) Idem
 conj. Heyne Op. V, 62. ib. στάζοντα. p 2955. ib. ἦδε σοι ἡ ἐλ. f, μ, p 1761. ἦδὲ σοι ἐλ. p 2955. ἦδὲ σοι ἐλ.
 p 1760. ἡ om. ζ. 25. ἀπορηγνύσαι. p. ἀπορηγνύσαι. f. 12. ἀπορηγνύσαι. br, l. ἀπορηγνύσαι. o. 26. καὶ αἶς. f. ib. ἀλλό-
 ζουσιν. g. ἀλαλάξουσιν. p 2955. ib. εὖιον. br. 27. δὲ om. p 2955. ib. περιωπῇ. ρ, λ. ib. τὸ δὲ. l. ib. ἰστρόν. l.
 28. ἰκετεύει Πενθεύς. vd. 29. φησί. f. ib. Θῆβαι ἦδη. 1. ἦδη Θῆβαι. 2, 3, EJ. (ἦδη om. p 1761.

καὶ θρηῖνος ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ καὶ συναρμόττουσιν οἱ προσήκοντες τὸν νεκρὸν, εἴ πη σωθείη τῷ τάφῳ. 791
 πρόκειται καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Πενθέως οὐκέτι ἀμφίβολος, ἀλλ' οἷα καὶ τῷ Διονύσῳ ἐλεεῖν, νεωτάτη
 καὶ ἀπαλὴ τὴν γέννην καὶ πυρσὴ τὰς κόμας, ὡς οὔτε κωτὸς ἤρρεψεν οὔτε σμίλακος ἢ ἀμπέλου κληῖμα
 οὔτε αὐλὸς ἔσεισέ τις οὔτε οἰστρος. ἐρρῶννυτο μὲν ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐρρῶννυεν αὐτάς, ἐμαίνετο
 δὲ αὐτὸ τὸ μὴ μετὰ Διονύσου μαίνεσθαι. ἐλεεινὰ καὶ τὰ τῶν γυναικῶν ἡγάμεθα, οἷα μὲν γὰρ ἐν 5
 τῷ Κιθαιρῶνι ἡγνόησαν, οἷα δὲ ἐνταῦθα γινώσκουσιν! ἀπολλόλοιπε δὲ αὐτάς οὐχ ἡ μανία μόνον,
 ἀλλὰ καὶ ἡ δῶμη, καθ' ἣν ἐβάκχευσαν. κατὰ μὲν γὰρ τὸν Κιθαιρῶνα ὄρας, ὡς μεστὰι τοῦ ἄθλου
 φέρονται συνεξαίρουσαι τὴν ἡχὴν τοῦ ὄρου, ἐνταῦθα δὲ καθίστανται καὶ ἐς νοῦν τῶν βεβακχευ-
 μένων ἤκουσιν, ἰζάνουσαι τε κατὰ τῆς γῆς τῆς μὲν ἐς γόνατα ἢ κεφαλὴν βρίζει, τῆς δὲ ἐς
 ὤμον, ἢ δ' Ἀγαυὴ περιβάλλειν μὲν τὸν υἱὸν ὄρημας, θιγεῖν δὲ ὄκνει. προσμείμικται δ' αὐτῇ 10
 τὸ τοῦ παιδὸς αἷμα τὸ μὲν ἐς χεῖρας, τὸ δὲ ἐς παρεῖαν, τὸ δὲ ἐς τὰ γυμνά τοῦ μαζοῦ. ἢ δὲ
 Ἀρμονία καὶ ὁ Κάδμος εἰσι μὲν, ἀλλ' οὐχ οἷοι περ ἦσαν, δράκοντες γὰρ ἦδη ἐκ μηρῶν γίνονται,
 καὶ φολίς ἦδη αὐτοὺς ἔχει, φροῦδοι πόδες, φροῦδοι γλουτοί, καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ εἶδους ἔρπει
 ἄνω. οἱ δὲ ἐκπλήττονται καὶ περιβάλλουσιν ἀλλήλους, οἷον ξυνέχοντες τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος, ὡς
 ἐκεῖνα γοῦν αὐτοὺς μὴ φύγη. 15

ΤΥΡΡΗΝΟΙ.

ιδ'. Ναῦς θεωρῖς καὶ ναῦς ληστρική. τὴν μὲν Διόνυσος εὐθύνει, τὴν δ' ἐμβεβήμασι Τυρ-
 ρηνοὶ ληστὰι τῆς περὶ αὐτοὺς θαλάττης. ἢ μὲν δὴ ἱερὰ ναῦς βακχεύει ἐν αὐτῇ ὁ Διόνυσος καὶ
 ἐπιρροδοῦσιν αἱ βάρκαι, ἄρμονία δέ, ὁπόση ὀργιάζει, κατηγεῖ τῆς θαλάττης, ἢ δὲ ὑπέχει τῷ Διο- 792
 νύσῳ τὰ ἑαυτῆς νῆα, καθάπερ ἡ Λυδῶν γῆ, ἢ δὲ ἑτέρα ναῦς μαίνονται καὶ τῆς εἰρεσίας ἐκλαν-
 θάνονται, πολλοῖς δὲ αὐτῶν καὶ ἀπολώλασιν ἦδη αἱ χεῖρες. τίς ἢ γραφή; τὸν Διόνυσον, ᾧ καὶ, 20
 λοχῶσι Τυρρηνοὶ λόγου ἐς αὐτοὺς ἤκοντος, ὡς θῆλυς τε εἴη καὶ ἀγύρτης καὶ χρυσοῦς τὴν ναῦν
 ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πλοῦτου γυναιά τε αὐτῷ ὁμαρτοίῃ Λύδια καὶ σάτυροι καὶ ἀύληται καὶ ναοθη-
 κοφόρος γέρον καὶ οἶνος Μαρῶνιος καὶ αὐτὸς ὁ Μάρων, καὶ Πάνας αὐτῷ ξυμπλεῖν ἀκούοντες
 ἐν εἴδει τραγῶν αὐτοὶ μὲν ἄξεσθαι τὰς βάρκας, αἴρας δὲ ἀνήσειν ἐκείνοις, ὡς ἡ Τυρρηνῶν γῆ
 βόσκει. ἢ μὲν οὖν ληστρική ναῦς τὸν μάχμον πλεῖ τρόπον, ἐπατίσι τε γὰρ κατεσκευάσται καὶ ἐμ- 25
 βόλω καὶ σιδηραῖ αὐτῇ χεῖρες καὶ αἰχμαὶ καὶ δρέπανα ἐπὶ δοράτων, ὡς ἐκπλήττοι τοὺς ἐντυγχά-
 νοντας καὶ θηρίον τι αὐτοῖς ἐκφαίνοντο, γλαυκοῖς μὲν γέγραπται χρώμασι, βλοσυροῖς δὲ κατὰ πρῶ-

1. καὶ θρ. — ἄγρᾳ om. γ, g. ib. ἀγορᾶ. m. ib. εἴ ποὶ συνθείη. vd. 2. προσκεῖται. f. πρόκειται. p. vd.
 ib. καὶ ἡ — ἐλεεῖν. v. ib. Πενθέως. λ. ib. οὐκέτι. v. p 2955. οὐκέτ'. ζ. ib. οἷα. μ. ib. Διονύσῳ. p 2955. ib. ἐλεεῖν.
 p. ἐλθεῖν. p 2955. 3. πυρσῆ. μ. ib. ἔρρεψεν. br. corr. mg. ἔρρεψεν. μ. ἔρρεψεν. p 2955. 4. ἐρρῶννυτο. br. Ante
 hoc verbum aliquid excidisse suspicatur J. ib. μὲν. 1, J. γὰρ. 2, 3, E. ib. ἐπ' αὐτῶν. m, o. ib. ἐμαίνετο — μαί-
 νεσθαι. v. 5. αὐτῷ τῷ. μ. αὐτῷ τὸ cett. 2. (p 2955.) ib. ἐλεεῖν. p 2955. ib. τοὺς. λ. ib. καὶ ἡγάμεθα. γ, g. 7. κατὰ
 μὲν τὸν. 2. τὰ μὲν τὸν. j. μετὰ corr. sec. m. μεστὰι. vd. 8. συνεξαίρουσι. l. ib. ἡχῶ. g. ib. καθίστανται. f, φ.
 vd. ἀνθίστανται. μ. 9. ἰζάνουσαι. f, p, non φ. ib. τὴν μὲν. φ. ib. τὰ γόνατα. λ. 10. ἡδεῖα γυνή. vd, corr. sec. m.
 Ἀγαυή. J. ib. θιγεῖν. EJ. 11. ἐς χεῖρας. f. εἰς χεῖρας. φ. ib. τὴν παρεῖαν. vd. ib. γυμνῶν. gu. 12. δράκοντες. λ. δρά-
 κοντες. ζ. ib. μηρῶν. λ. μειρῶν. gu. μηρῶν. conj. J. μοιρῶν. ζ. ib. γίνονται. λ. γίνονται. φ. 15. Malim φύγοι.

xix. Τυρρηνοὶ EJ et C praeter μ: ναῦς θεωρῖς καὶ ναῦς ληστρική. γ, g: Διόνυσος ἢ Τυρρηνοί. 16. τὸν μὲν. φ.
 ib. δὲ βεβήμασιν. μ et br, (ubi corr. rec. m.) p 2955. 17. περὶ αὐτὸν. vd. 18. θαλάττης. f, p, φ, J. θαλάσσης. ζ.
 ib. ὁ Διόνυσος om. λ. ib. ἄρμονία — θαλάττης. v. ib. θαλάττης. f, p, v, φ, λ, p 2955. J. θαλάσσης. ζ. 19. ἢ ἑτέρα
 δὲ. φ. 20. αὐτῶν ἀπολωλ. f, p. ib. Ante τίς ἢ γρ. praefigitur in vd, l, γ, gu. ὁ καίς, ante τὸν Διόνυσον in γ:
 Φιλόστρατος, in g: ὁ διδάσκαλος. 21. Τυρρηνοί. λ. ib. λόγον. gu. ib. χρυσοῦν καὶ τὴν. br. 22. πλοῦτου, Λύδια
 τε αὐτῷ ὄμ. καὶ sat. vd. 23. Πάνα. f. ib. συμπλεῖν. br, p 1761. 24. ἄξεσθαι. γ. ib. ἀνήσει. gu. ἀνήσεις. λ.
 25. ἢ μὲν — τρόπον. v. ib. τε om. f. ib. γὰρ om. 2. ib. ἐμβόλοις. vd. 26. ὡς. C. (ὡς ἔν' ἐκπλ. vd.) E. καὶ ὡς
 conj. J. Malim ὡς δ' aut καὶ ἔν' ἐ. ib. ἐκπλήττει. br. ἐκπλήττη. μ, vd. 27. ἐμφαίνοντο. μ, p 1761. ib. βλοσυροῖς.
 φ, γ, g, β.

- 793 ραν ὀφθαλμοῖς οἶον βλέπει, λεπτή δὲ ἡ πρύμνα καὶ μνηοειδής, καθάπερ τὰ τελευτῶντα τῶν
 ἰχθύων, ἡ δὲ τοῦ Διονύσου ναὺς τὰ μὲν ἄλλα πέτρα μοι δοκεῖ διεϊκάσθαι, φολιδωτὴ δὲ ὄραται τὰ
 ἐς πρύμναν κυμβάλων αὐτῇ παραλλὰξ ἐνηρμοσμένων, ἴν', εἰ καὶ σάτυροί ποτε ὑπὸ οἴνου καθεύδοιεν,
 ὁ Διόνυσος μὴ ἀφορητὶ πλέοι, τὴν δὲ πρῶραν ἐς χρυσῆν κάρδαλιν εἰκασταί τε καὶ ἐξήκται. φιλλία
 δὲ τῷ Διονύσῳ πρὸς τὸ ζῶον, ἐπειδὴ θερμώτατον τῶν ζῴων ἐστὶ καὶ πηδᾶ κοῦφα καὶ ἴσα εὐάδι.
 ὄραξ γοῦν καὶ αὐτὸ τὸ θηρίον συμπλευούσας τῷ Διονύσῳ καὶ πηδῶσας ἐπὶ τοὺς Τυρρηνοὺς μήπω
 κελεύοντος; θύρσος δὲ οὐτοσί ἐκ μέσης νεῶς ἐκπέφυκε τὰ τοῦ ἴσου πρᾶσσαν, καὶ ἰστία μεθήκται
 ἀλουργῇ μεταναγάζοντα ἐν τῷ κόλπῳ, χρυσαὶ δὲ ἐνύφανται βίαχαι ἐν Τρωάῳ καὶ Διονύσου τὰ
 ἐν Λυδίᾳ. κατηρεφῆ δὲ τὴν ναῦν ἀμπέλω καὶ κιστῶ φαίνεσθαι καὶ βότρους ὑπὲρ αὐτῆς αἰωρεῖσθαι, x
 10 θαῦμα μὲν, θαυμασιωτέρα δὲ ἡ πηγὴ τοῦ οἴνου, ὡς κολλη αὐτὸν ἡ ναὺς ἐκδίδεται καὶ ἀντλείται. ἀλλ'
 ἐπὶ τοὺς Τυρρηνοὺς ἴωμεν, ἕως εἰσίν· ὁ γὰρ Διόνυσος αὐτοὺς ἐκμήνας ἐντρέχουσι τοῖς Τυρρηνοῖς ἰθαί
 δελφίνων οὐπω ἐθάδων, οὐδὲ ἐγγωρίων τῇ θαλάττῃ, καὶ τῷ μὲν τὰ πλευρὰ κυάνεα, τῷ δ' ὀλι
 794 σθηρὰ τὰ στέρνα, τῷ δ' ἐκφύεται λοφία παρὰ τῷ μεταφρένῳ, ὁ δὲ ἐκδίδωσι τὰ οὐραῖα, καὶ τῷ
 μὲν ἡ κεφαλὴ φρούδη, τῷ δὲ λοιπῇ, τῷ δ' ἡ χεὶρ ὑγρὰ, ὁ δ' ὑπὲρ τῶν ποδῶν ἀπύοντων βοᾷ.
 15 ὁ δὲ Διόνυσος ἐκ πρῶρας γελᾷ ταῦτα καὶ κελύει τοῖς Τυρρηνοῖς τὰ μὲν εἶδη ἰχθύων ἐξ ἀνθρώ
 πων, τὰ δὲ ἥδη χρηστοῖς ἐκ φαύλων. ὀχῆσεται γοῦν μικρὸν ὕστερον Παλαιῶν ἐπὶ δελφίνος οὐδὲ
 ἐργηγορῶς οὐτος, ἀλλ' ὕπτιος ἐπ' αὐτοῦ καθεύδων, καὶ Ἀρίων δὲ ὁ ἐπὶ Ταινάρῳ δηλοῖ τοὺς δελ
 φῖνας ἐταίρους τε εἶναι ἀνθρώπους καὶ ὠδῆς φίλους καὶ οἶους παρατάξασθαι πρὸς ληστὰς ὑπὲρ
 ἀνθρώπων καὶ μουσικῆς.

ΣΑΤΥΡΟΙ.

- 20 κ'. Κελαιναι μὲν τὸ χωρίον, ὅσον αἱ πηγαὶ καὶ τὸ ἄντρον, ἐκποδῶν δὲ ὁ Μαρσύας ἡ ποι
 μαίνων ἢ μετὰ τὴν ξρην. μὴ ἐπαίνει τὸ ὕδαρ· καὶ γὰρ εἰ πότιμόν τε καὶ γαληνὸν γέγραπται, πο
 τιματέρω ἐντεύξῃ τῷ Ὀλύμπῳ. καθεύδει δὲ μετὰ τὴν αὐλησιν. ἄβρος ἐν ἄβροῖς ἀνθεσι συγκερα
 νῶς τὸν ἰδρωτὰ τῇ τοῦ λειμῶνος δρόσῳ, καὶ ὁ ζέφυρος ἐκκαλεῖ αὐτὸν προσκυνέων τῇ κόμῃ, ὁ δὲ
 ἀντιπνεῖ τῷ ἀνέμῳ ἔλιαν τὸ ἀπὸ τοῦ στέρνου ἄσθμα, κάλαμοι τε αὐλοῦντες ἥδη παρῶνται τῷ
 25 Ὀλύμπῳ καὶ σιδήρια ἔτι, οἷς ἐπιθυροῦνται οἱ αὐλοί. ἐρῶντες δὲ αὐτοῦ σατύρων τις ἀγγέλη κατα
 θεῶνται τὸ μειράκιον ἐρῶθροὶ καὶ σεσηρότες, ὁ μὲν τοῦ στέρνου θινγεῖν δεόμενος, ὁ δὲ ἐμφῶνα
 τῇ δέξη, ὁ δὲ σπᾶσαι τι ἐπιθυμῶν φίλημα, ἄνθη τε ἐκπαύττουσι καὶ προσκυνούσιν ὡς ἄγαλα,

1. πρύμνη. br. ib. μνηοειδής. vd. 2. τοῦ om. br, vd. ib. τὰ μὲν. l. ib. δοκεῖ διεϊκάσθαι. l. Sc. δοκεῖ διε
 κάσθαι, non, ut o, δοκεῖν διεϊκάσθαι. διεϊκάσθαι. g. ib. φολιδωτῆ. f, p. φολιδωτός. φ, 2, 3, EJ. ib. τὰς εἰς. br.
 3. ἐς πρῶραν. 1, 3, E. ἐς τὴν πρῶραν 2 praeter p 1760, 2955. ἐς πρύμναν. conj. J. ib. κυμβάλων. g. ib. αὐτῇ om. m.
 ib. ἐνηρμοσμένων. j. ἡρμοσμένων. E. ib. εἰ σάτυροί τε λ. ib. ἀπὸ οἴνου. l. ib. καθεύδοιεν. l. 4. κλή. 2, γ, f.
 5. τὸ om. br. ib. ζῶον ἐστίν. vd. ib. καὶ π. κοῦφα om. l. ib. ἴσα. vd. ib. ὄραξ οὐν. vd. 6. τὸ om. f. ib. σφ
 κλεύουσας — πηδῶσας. f, p, vd. συμπλέων — πηδῶν. φ, 2, 3, EJ. 7. οὐτοσί. l. οὐτοσί. E. ib. Deleverim ἐκ. ib. κ
 πέφυκε. 1, J. πέφυκε. 2, 3, E. ib. τὰ om. λ. 8. ἐν Τρωάῳ. f, vd, φ. ἐν τῷ Τρωάῳ. g. 9. τὴν πύν. l. ib. βό
 τρους δ' ὑπὲρ — οἴνου. v. ib. ὑπὲρ τῆς νεῶς. v. 10. αὐτοῦ. j. αὐτῶν. γ, g. αὐτῶ. φ. ib. ἐκδίδεται. l. ib. ἀλλ'
 ἐπὶ τ. m, o. 11. Τυρρηνοῦς. f. Τυρρηνιούς. p 1761. ib. ἰθαί. vd. 12. θαλάττῃ. h, J. 13. μεταφρένῳ. ga. ib. σέ
 φρα. h. 14. τῷ δὲ χεῖρ. γ, g. 15. Ἄν ἐγχελεύει? ib. μὲν ἥδη. λ. 16. οὐν. br, γ, g. ib. οὐδ'. l. 17. ἐπ' αὐ
 τοῦ. f, λ. ἐπ' αὐτῷ. vd, j. αὐτοῦ. l. ib. καὶ om. p. ib. ὁ Ἄρ. p. καὶ ὁ Ἄρ. vd. ib. δὲ ἐπὶ. 2. ib. ἐπὶ Ταινάρῳ.
 φ. ἐπὶ τῷ T. g. 18. εἶναι om. vd. ib. ἀνθρώποις. 1. τοῖς ἀνθρώποις. g. ib. ὑπὸ ἀνθρ. γ.

xx. Κελαιναι Σάτυροι. γ, g. 20. Κελῆναι. l. ib. ἐκπηδᾷ δὲ. vd. ib. Μαρσύας. br, g, h. ib. καὶ ποιμαίνων. l.
 ib. ποιμένων. λ. 21. μὴ ἐπαίνει — Ὀλύμπῳ. v. ib. πότιμόν τε. v. πότιμον. g. ib. γαληνόν γρ. καλόν. p 1761. ib.
 ποτιματέρος ἐντεύξεται Ὀλύμπῳ. v. 22. καὶ ὠδαί δὲ. 1, J. ὠδαί δὲ. 2, 3, E. Sc. καθεύδει δὲ. In h adscriptum mar
 gini ἴσως ὄδε. ib. καὶ ἐν ἄβροῖς. h, E. 23. χεῖματός. C, e, m. λειμῶνος. o, J. 24. ἀναπνεῖ τοῦ ἀνέμου. C, EJ. (τῷ
 αἵματος. p 1761.) ἀντιπνεῖ τῷ ἀνέμῳ conj. J. ib. τοῦ αἵματος. p 1761. 25. οἱ ἐπιθρ. γ. ib. ἐπιτροπῶνται velii B.
 26. τοῖν στέρνοι. gu. 27. σπᾶσαι. E.

ὁ σοφώτατος δὲ αὐτῶν ἔτι θερμοῦ θατέρου τοῦ αὐλοῦ τὴν γλῶτταν ἀνασπάσας ἐσθίει καὶ τὸν Ὀλυμπον οὕτω φιλεῖν οἴεται, φησὶ δὲ καὶ ἀπογεύσασθαι τοῦ πνεύματος.

ΟΛΥΜΠΟΣ.

κα'. Τίνοι αὐλεῖς, Ὀλυμπε; τί δὲ ἔργον μουσικῆς ἐν ἐρημίᾳ; οὐ ποιμὴν σοὶ πάρεστιν, οὐκ αἰπόλος, οὐδὲ νύμφαις αὐλεῖς, αἱ καλῶς ἂν ὑπαρχήσαντο τῷ αὐλῷ, μαθῶν δὲ οὐκ οἶδ' ὅ τι χαιρείς τῷ ἐπὶ τῇ πέτρᾳ ὕδατι καὶ βλέπεις ἐπ' αὐτό. τί μετέχων αὐτοῦ; καὶ γὰρ οὔτε κελαρύξει σοὶ [καὶ] 5 πρὸς τὸν αὐλὸν [ὑποέσται] οὔτε διαμετροῦμέν σοὶ τὴν ἡμέραν, οἳ γε βουλοίμεθα ἂν καὶ ἐς νύκτας ἀποτεῖναι τὸ αὐλημα. εἰ δὲ τὸ κάλλος ἀνακρίνεις, τοῦ ὕδατος ἀμέλει, ἡμεῖς γὰρ ἰκανώτεροι λέξαι τὰ ἐν σοὶ ἅπαντα· τὸ μὲν ὄμμα σοὶ χαροπὸν, πολλὰ δὲ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐλὸν τὰ κέντρα, ὄφρως δὲ αὐτῷ περιβέβληται διασημαίνουσα τὸν νοῦν τῶν αὐλημάτων, ἡ παρειὰ δὲ πάλλεσθαι δοκεῖ καὶ οἶον ὑπορχεῖσθαι τῷ μέλει, τὸ πνεῦμα δὲ οὐδὲν ἐκέρπει τοῦ προσώπου ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ αὐλῷ εἶναι, 10 ἢ κόμη τε οὐκ ἀργῆ οὔτε κεῖται καθάπερ ἐν ἀστικῷ μεिरακίῳ λιπῶσα, ἀλλ' ἐγγήγερται μὲν ὑπὸ τοῦ 35 αὐχμοῦ, παρέρχεται δὲ αὐχμηρὸν οὐδὲν ἐν ὀξείᾳ καὶ χλωρᾷ τῇ πίτνι. καλὸς γὰρ ὁ στέφανος καὶ δεινὸς ἐπιπρέψαι τοῖς ἐν ὄρᾳ, τὰ δὲ ἄνθη-παρθένους ἀναφυσέσθαι καὶ γυναικοῖς ἔρευθος ἑαυτὰ ἐργαζέσθαι. φημί σοι· καὶ τὰ στέφνα οὐ πνεύματος ἔμπλεα εἶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐννοίας μουσικῆς καὶ διασκεψέως τῶν αὐλημάτων. μέχρι τούτων σε τὸ ὕδωρ γράφει κατακλύπτοντα ἐς αὐτὸ ἀπὸ τῆς 15 πέτρας, εἰ δὲ ἐστηκότα ἔγραφεν, οὐκ ἂν εὐσχήμονα τὰ ὑπὸ τῷ στέφνῳ ἔδειξεν, ἐπιπόλαιοι γὰρ αἱ μμηήσεις τῶν ὑδάτων ὑπὸ τοῦ συνιζάνειν ἐν αὐτοῖς τὰ μήκη. τὸ δὲ καὶ κλύζεσθαι σοὶ τὴν σκιὰν ἔσω μὲν καὶ παρὰ τοῦ αὐλοῦ τὴν πηγὴν καταπνέεντος, ἔσω δὲ καὶ παρὰ τοῦ ξερύρου ταῦτα πάντα, δι' ὃν καὶ σὺ ἐν τῷ αὐλεῖν καὶ ὁ αὐλὸς ἐν τῷ πνεῖν καὶ ἡ πηγὴ ἐν τῷ καταυλεῖσθαι.

ΜΙΔΑΣ.

κβ'. Καθεύδει ὁ σατύρος, καὶ ὑφειμένη τῇ φωνῇ περὶ αὐτοῦ λέγωμεν, μὴ ἐξεγείρηται καὶ 20 796 διαλύσῃ τὰ ὄραμανα. Μίδας αὐτὸν οἶνω τεθήρακεν ἐν Φρυγίᾳ περὶ αὐτὰ, ὡς ὄρας, τὰ ὄρη, τὴν κρήνην οἰνοχοήσας, ἐν ἣ καῖται παραβλύξων τοῦ οἴνου ἐν τῷ ὑπνω. σατύρων δὲ ἡδὺ μὲν τὸ σφοδρὸν, ὅτε ὄρχοῦνται, ἡδὺ δὲ τὸ βωμολόχον, ὅτε μειδιῶσι, καὶ ἐρωσὶν οἱ γενναῖοι καὶ ὑποκοιῦνται τὰς Λυδάς αἰκάλλοντες αὐτὰς τέγγη. κάκεινο αὐτῶν ἔτι· σκληροὶ γράφονται καὶ ἄκρατοι τὸ

1. ὁ σοφ. δὲ αὐτῶν om. vd. ib. τοῦ αὐτοῦ. λ. ib. τὴν τε. λ. ib. γλῶτταν. 1, μ, br. γλῶσσαν. ζ. 2. δὲ ἀπογ. γ.

xxi. 3. τίνοι αὐλεῖς. vd. ib. οὐ καὶ πόλος. gu. 4. ὑπαρχήσαντο. φ. ὑπαρχήσαντο. γ. ἀπαρχήσ. ρ pr. m. ib. μαθῶν f et p ante corr. παθῶν. ζ. ib. οἶδα. f, p. ib. χαιρείς. φ. 5. τῇ om. gu. ib. Fo: ἐς αὐτό. ib. αὐτῷ. j. ib. τί — αὐτοῦ om. br. ib. κελαρύξει. μ, K. ib. σοὶ om. gu. 6. ὑποέσται. l, EJ. ὕπο ἔσται sive ὕπο ἔσται. C. In p, β est gl. ὑπήκοον ἔσται. Legerim καὶ γὰρ οὔτε κελαρύξει σοὶ πρὸς τὸν αὐλὸν om. gl. ὑποέσται h. e. ὑπήκοον ἔσται et kai ante πρὸς, quod adhibitum glossae annectendae. ib. οὐπω διαμ. γ. ib. εἴ γε. p 1761. ib. βουλοίμεθα ἂν. φ, μ, γ, g, gu. βουλοίμεθ' ἂν. ζ. ib. Requiritur ἐς νύκτα σε ἀποτεῖναι. 7. καλὸς. gu. 8. ὄμμασι χαροπὸις. r. ὁ. χαροπὸν. br. χαροπὸν. p. ib. ὄφρως. E. 11. τε γὰρ. β. ib. ἐν om. λ. ib. ἀστικῷ. 1. ἀστικῷ. ζ. 12. καλὸς — ἀναφυσέσθαι. v. καλὸς δὲ — ταῖς ὄραις (Boiss. ὄραιαις.) Aristaeon. I, 3, p. 18 ed. B. 13. δεινοί. ψ. ib. ἐπιπρέψαι. 1, j, l, λ, γ ex corr. et emend. Huet. o, J. ἐπιπρέψαι. ρ, gu, v, e, m, Arist. ib. τοῖς. gu. ib. ἀφείσθαι. v. ἀναφυσέσθαι vd. ante corr. 14. ἔμπλεα. h, E. ib. εἶναι ἔμπλ. j. 15. κατακλύπτοντα. λ. 16. ἔγραφεν. vd. ib. ἐπιπόλαιοι — μήκη. v. 17. ἐμμηήσεις. λ. ib. ἀπὸ τοῦ. f, vd. ib. ἐν αὐταῖς. l. ib. μήκη. λ. ib. τὸ δὲ καὶ κλύζεσθαι. 1. καὶ om. ζ. ib. σοὶ om. j. 18. ἔσω — καταυλεῖσθαι. v. ib. ξερύρου. f et p. (ubi γρ. ζωγράφου.) J. ζωγράφου. vd, φ, v, l, 2, 3, E. 19. δι' ὃν σὺ. λ.

xxii. 20. Respicit huc Aristaeon. I, 3, p. 17 ed. B. ib. περὶ αὐτοῦ λέγωμεν. 1. (χορῶμεθα. vd.) λέγωμεν περὶ αὐτοῦ. 2, 3, EJ. 21. Μιδ. δὲ. br. ib. τεθήρακεν. p, f. ib. ἐν Φρ. ἔλειν. f. ib. περὶ αὐτήν. λ, γ, g, gu. 22. παραβλύξων. λ. 23. ὅτι ὄρχ. vd. ib. ὅτι μ. vd. ib. μειδιῶσι. br. 24. αἰκάλλοντες αὐτὰς. 1, J. αἰκάλλοντες. 2, 3, E. ib. ἐστί. v. ib. σκληροὶ — ὅσα om. gu, ψ.

αἶμα καὶ περιττοὶ τὰ ὄντα καὶ κοῖλοι τὸ ἰσχυρόν, ἀγέρωχοι πάντα καὶ τὸ ἐπὶ τὰ οὐραία ἴπποι. τὸ δὲ θήραμα τοῦ Μίδου τοῦτο γέγραπται μὲν ὅσα ἐκεῖνοι, καθεύδει δὲ ὑπὸ τοῦ οἴνου τὸ ἄσθμα ἔλκων ὡς ἐκ μέθης, καὶ ἡ μὲν κρήνη πέποται αὐτῷ ἄρον ἢ ἑτέρω κύλιξ, αἱ δὲ νύμφαι χορεύουσαι τωθάξουσιν τὸν σάτυρον ἐπὶ τῷ καθεύδειν. ὡς ἄβροδὸς ὁ Μίδας, ὡς δὲ ῥάθυμος! μίτρας ἐπιμελείται καὶ βοστρύχου καὶ θύρσον φέρει καὶ σιτολὴν ἔγχρυσον. ἰδοὺ καὶ ὄντα μεγάλα, ὑφ' ὧν ἡδεις οἱ ὀφθαλμοὶ δοκοῦντες ὑπνηλοὶ φαίνονται καὶ μεθέλκουσι τὴν ἡδονὴν ἐς τὸ νοσηρὸν αἰνιτομένης σπουδῆς τῆς γραφῆς ἐκμεμνηῦσθαι ταῦτ' ἤδη καὶ διαδεδοσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐν καλῶν, μὴ κατασχούσης τῆς γῆς ἃ ἤκουσεν.

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

κγ'. Ἡ μὲν πηγὴ γράφει τὸν Νάρκισσον, ἡ δὲ γραφὴ τὴν πηγὴν καὶ τὰ τοῦ Ναρκίσσου πάντα. μειράμιον ἄρτι θήρας ἀπηλλαγμένον πηγῇ ἐφέστηκεν ἔλκων τινα ἐξ αὐτοῦ ἴμερον καὶ ἐρῶν τῆς ἑαυτοῦ ὄρας, ἀστράπτει δὲ, ὡς ὄρας, ἐς τὸ ὕδωρ. τὸ μὲν οὖν ἄντρον Ἀχελῷου καὶ νυμφῶν, γέγραπται δὲ τὰ εἰκότα, φαύλου τε γὰρ τέχνης τὰ ἀγάλματα καὶ λίτου ἐντεῦθεν, καὶ τὰ μὲν περιτέτριπται ὑπὸ τοῦ χρόνου, τὰ δὲ βουκόλων ἢ ποιμένων παῖδες περιέκοψαν ἔτι νήπιοι καὶ ἀνάσθητοι τοῦ θεοῦ, καὶ οὐδὲ ἀβάκχευτος ἡ πηγὴ τοῦ Διονύσου οἶον ἀναφήσαντος αὐτὴν ταῖς ληναῖς ἀμπέλῳ γούν καὶ κιστῷ ἤρεπται καὶ ἔλιξι καλαῖς καὶ βοστρύχων μετέσχηκεν, ὅθεν οἱ θύρσον, καμάξουσιν τε ἐπ' αὐτῇ σοφοὶ ὄρνιθες, ὡς ἐκάστου ἀρμονία, καὶ ἄνθη λευκὰ τῇ πηγῇ παραπέφυκεν οὐπω ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μειρακίῳ φνόμενα. τιμῶσα δὲ ἡ γραφὴ τὴν ἀλήθειαν καὶ δρόσου πλείβει ἀπὸ τῶν ἀνθέων, οἷς καὶ μέλιττα ἐφιζάνει τις, οὐκ οἶδα εἴτ' ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ τῆς γραφῆς, εἴτε ἡμᾶς ἐξηπατῆσθαι χρὴ εἶναι αὐτὴν. ἀλλ' ἔστω. σὲ μέντοι, μειράμιον, οὐ γραφὴ τις ἐξηπάτησεν, οὐδὲ χρώμασιν ἢ κηρῷ προσέτηρας, ἀλλ' ἐκτυπῶσάν σε τὸ ὕδωρ, οἷον εἶδες αὐτό, οὐκ οἶσθα, οὔτε τὸ τῆς πηγῆς ἐλέγχεις σόφισμα, νεῦσαι δέον καὶ παρατρέψαι τοῦ εἶδους καὶ τὴν χεῖρα ὑποκινήσασθαι καὶ μὴ ἐπὶ ταύτου ἑστάναι, σὺ δ', ὥσπερ ἑταίρω ἐντυχὸν τάκειδεν περιμένεις. εἰτά σοι ἡ πηγὴ μύθῳ χρῆσεται; οὐτος μὲν οὖν οὐτ' ἐπαλεῖ τι ἡμῶν, ἀλλ' ἐμπέπτωκεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς ὥσθι καὶ αὐτοῖς ὄμμασιν, αὐτὸ δὲ ἡμεῖς, ὥσπερ γέγραπται, λέγωμεν. ὄρθον ἀνακαύεται ἐναλλάξαν 25 τὸ πόδε τὸ μειράμιον καὶ [τὴν χεῖρα] ὑπέχον πεπηγῶτι τῷ ἀκοντίῳ ἐν ἀριστερῷ, ἡ δεξιὰ δὲ π-

1. καὶ περιττοὶ. 1, J. περιττοὶ. 2, 3, E. ib. τῇ οὐραία. 1. τὸ οὐραία. gu. 3. κίλιξ. br. ib. ὁ δὲ νύμφαι. vd. 4. τὴν σάτυρον. φ. ib. ὡς ἄβροδὸς — βοστρύχου. v. ib. ὡς ῥάθυμος. v. 7. ἐκμεμνηῦσθαι. EJ. ib. διαδίδοσθαι. bi. ib. μὴ om. f, φ, et vd. pr. m.

xiii. 9. ἡ δὲ γραφὴ. f, p, J, Aristaenet. II, 10, 158 ed. B. ubi legitur ἡ μὲν γὰρ πηγὴ γράφει τὸν Νάρκισσον, ἡ δὲ γραφὴ καὶ τὴν πηγὴν καὶ τὸν Νάρκισσον οἷον διφῶντα τοῦ κάλλους. (vid. finem hujus imaginis.) ἡ γραφὴ δὲ. φ, 2, 3, E. ib. τὴν πηγὴν. f, p. καὶ τὴν πηγὴν. 2, 3, EJ. ib. τὰ Ναρκίσσου. 1, j. 10. θύρας. gu. ib. ἐξ αὐτοῦ. μ, p 1761. ἐξ αὐτοῦ. 5. 11. τῆς ἑαυτοῦ. 1, J. τῆς αὐτοῦ. 2. (αὐτοῦ. μ.) 3, E. ib. ἐς. φ. 12. φαύλης. j. φαν-

η λους. br. sic. rec. corr. ib. ἀγάμα. gu. ib. Fo: τοῦ ἐντεῦθεν. 13. καὶ ποιμένων. λ, p 1761. πομαίνων. ε, π. ib. παῖδας. gu. 14. θεοῦ. οὐδὲ. 2. ib. ἀναφήσαντος. γ. ib. ληναῖς. 1, o, J. ληνοῖς. 5. 15. οὖν. φ. ib. κατέσχηκεν. λ. ib. ἔλιξ. λ. 16. καμάξουσιν — ἀρμονία. v. ib. ἐπ' αὐτῆς. 2. ib. περιπέφυκεν. f. 17. τιμῶσα — ἀνθέων. v. ib. τὸ λείβειν. v. ti. om. vd. 18. οἶδα. 1. οἶδ'. 5. 19. ἡπατῆσθαι. j. ἐξαπατηθεῖσθαι. E unde ἐξαπατῆσθαι Huet. ἐξαπατηθεῖσθαι. p 1761. ib. αὐτὴν. εἰτα σὲ μὲν. 2. ib. ἔστω. gu. ib. σὲ μὲν τὸ μ. C. (praeter γ, ubi σὲ μὲν, ὡ μειράμιον et g, ubi σὲ μὲν τὸ suprasc. ὦ.) EJ. Sc: σὲ μέντοι, μειράμιον. 20. ἐκτυπῶσάν με τὸ ὕδωρ. j, λ. ib. εἶδος. γ. 8. 21. ἐλέγχεις. f, p, J. ἐλέγχει. φ et vd. ante corr. ἐλέγγειν. vd. corr. 2, 3, E. ib. νεῦσαι δὲ. 1. (vd. pr. m.) νεῦσαι τε. vd, sec. m. 2, 3, EJ. Sc: νεῦσαι δέον. ib. παρατρέψαι. vd. pr. m. 22. σὺ — χρῆσεται. v. ib. σὺ δὲ. 2. ib. ἐντυχὸν ἑταίρω. v. ib. τάκει. f. ib. εἴ τι σοι. J. 23. οὔτε κλίει. λ. Fo: οὐδ' ib. ὑμῶν. br. ib. ἐμπέπτωκεν om. v. ἐμπέπτωκεν. γ, g. 24. αὐτὸ δὲ ἡμεῖς. f, p. An αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς? ἡμεῖς δὲ αὐτό. φ, vd, 2, 3, EJ. (αὐτά. j.) ib. ἐναλλάξαν. 1, 3. ἐναλλάξ. 2, EJ. 25. τὸ μειράμιον ἐναλλάξαν. vd. ib. τὸ μειράμιον om. 2, 3, E. ib. ὑπέχον. 2, 1, j, p 1698. h, γ, g, gu, e. ὑπέχων. λ, ρ, p 2561. ἐπέχον. 1, m, o, J. Verba τὴν χεῖρα uncis inclusi. ib. ἡ δεξιὰ δὲ. 1. ἡ δεξιὰ. 2, 3, EJ. (ἡ δεξιὰ. λ, g.)

ρωήκται ἐς τὸ ἰσχυρὸν ἀνασχεῖν τε αὐτὸν καὶ σχῆμα πρᾶττειν ἐκκειμένων τῶν γλουτῶν διὰ τὴν τῶν ἀριστερῶν ἔκκλισιν. δεικνύει δὲ ἡ χεὶρ ἀέρα μὲν, καθ' ὃ κυρτοῦται ὁ ἀγκῶν, φτυκίδα δὲ καθ' ὃ στρεβλοῦται ὁ καρπὸς καὶ σκιὰν παρέχεται συνιζάνουσα ἐς τὸ θῆναρ, λοξαὶ δ' αἱ ἀκτῖνες τῆς σκιᾶς 798 διὰ τὴν ἔσω ἐπιστροφὴν τῶν δακτύλων. τὸ δὲ ἐν τῷ στέρνῳ ἄσθμα οὐκ οἶδα εἶτε κνηγετικὸν ἔτι, εἶτε ἤδη ἐρωτικόν· τὸ γε μὴν ὄμμα ἰκανῶς ἐρῶντος, τὸ γὰρ χαροπὸν αὐτοῦ καὶ γοργὸν ἐκ φύσεως 5 πρᾶννει τις ἐφιζάνων ἡμερος, δοκεῖ δ' ἴσως καὶ ἀντεπαῖσθαι, βλεπούσης αὐτὸν τῆς σκιᾶς, ὡς παρ' αὐτοῦ ὁράται. πολλὰ καὶ περὶ τῆς κόμης ἐλέχθη ἄν, εἰ θηρῶντι αὐτῷ ἐνετύχομεν, μυρταὶ γὰρ αὐτῆς αἱ κινήσεις ἐν τῷ δρόμῳ, καὶ μᾶλλον, ἐπειδὴν ὑπὸ ἀνέμου τινὸς ἔμπνους γένηται, τύχοι δ' ἄν καὶ νῦν λόγου· ἀμφιλαφοῦς γὰρ οὖσης αὐτῆς καὶ οἶον χρυσοῦς τὸ μὲν οἱ τένοντες ἐφέλκον- 10 ται, τὸ δ' ὑπὸ τῶν ὄτων κρίνεται, τὸ δὲ τῷ μετώπῳ ἐπισαλεύει, τὸ δὲ τῇ ὑπὲρ ἐπιρρεῖ. Ἰσοι 10 τε ἄμφω οἱ Νάρκισσοι τὸ εἶδος ἴσον ἐμφαίνοντες ἀλλήλων, πλὴν ὅσον ὁ μὲν ἔκκειται τοῦ ἀέρος, ὁ δὲ τὴν πηγὴν ὑποδέδυκεν. ἐφέστηκε γὰρ τὸ μειράκιον ὕδατι ἐστῶτι, μᾶλλον δὲ ἀτενίζοντι ἐς αὐτὸ καὶ οἶον διψῶντι τοῦ κάλλους.

ΤΑΚΙΝΘΟΣ.

κδ'. Ἀνάγνωθι τὴν ὑάκινθον, γέγραπται γάρ, καὶ φησιν ἀναφῦναι τῆς γῆς ἐπὶ μειρακίῳ 10 καλῷ, καὶ θρηνηῖ αὐτὸ ἄμα τῷ ἥρι, γένεσιν, οἶμαι, παρ' αὐτοῦ λαβοῦσα, ὅτε ἀπέθανε, καὶ μὴ σε 15 λειμῶν ἀναβάλλη τοῦτο, καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐκπέφυκεν, ὅποια τῆς γῆς ἀνέσχε. λέγει δὲ ἡ γραφή καὶ ὑάκινθίνην εἶναι τῷ μειρακίῳ τὴν κόμην, καὶ τὸ αἶμα ἔμβριον τῇ γῇ κινόμενον ἐς οἰκείον τι χρῶ- 20 σαι τὸ ἄνθος. φεῖ δὲ ἀπ' αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἐμπεπτακώτος αὐτῇ τοῦ δίσκου. δεινὴ μὲν ἡ δια- μαρτία καὶ οὐδὲ πιστὴ λέγεσθαι κατὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπεὶ δὲ οὐ σοφιστὰι τῶν μύθων ἤκομεν, οὐδὲ ἀπιστεῖν ἔτοιμοι, θεατὰι δὲ μόνον τῶν γεγραμμένων, ἐξετάσωμεν τὴν γραφήν, καὶ πρῶτον 20 γε τὴν βαλβίδα τοῦ δίσκου. βαλβὶς διακέχασται μικρὰ καὶ ἀποχρῶσα ἐνὶ ἐστῶτι, ἡ δὲ τὸ κατόπιν 799 καὶ τὸ δεξιὸν σκέλος ἀνέχουσα πρᾶνῆ τὰ ἔμπροσθεν ἐργάζεται καὶ κουφίζουσα θάτερον τοῖν σκε- 25 λοῖν, ὃ χρὴ συναναπάλλεσθαι καὶ συμπορεύεσθαι τῇ δεξιᾷ. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ δίσκου ἀνέχοντος ἐξαλλάξαντα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ δεξιᾷ χρὴ κυρτοῦσθαι τοσοῦτον, ὅσον ὑποβλέψαι τὰ πλευρὰ καὶ δι- 30 πτεῖν, οἶον ἀνιμῶντα καὶ προσεμβάλλοντα τοῖς δεξιῶσι πᾶσι. καὶ ὁ Ἀπόλλων οὕτω πως ἐδίσκευθεν, 25 οὐ γὰρ ἄν ἄλλως ἀφῆμεν, ἐμπεσῶν δὲ ὁ δίσκος ἐς τὸ μειράκιον τὸ μὲν κείται ἐπ' αὐτοῦ γε τοῦ δίσκου — Λακωνικὸν τὸ μειράκιον καὶ τὴν κνήμην ὀρθὸν καὶ δρόμων οὐκ ἀγύμναστον καὶ βραχίονα

1. ἀνασχεῖν. f. ib. αὐτὸ. 2. ib. γλουτῶν. br. ib. εἰς τὴν. vd. 3. ἔκκλισιν. λ. ἔκκλισιν. γ. ib. φτυκίδα. 1. φτυκίδα. 2, 3, EJ. ib. καθὸ. vd. 3. συνιζάνουσα. f, φ et p pr. m, J. συνιζάνουσαν. ζ. ib. λοξαὶ δὲ. λ. ib. αἱ om. f, vd. 2. 4. ἔσω. p. εἴσω. ζ. ib. οὔτε κνηγ. λ. 5. ζωτικόν. f. ib. μὲν. o. ib. καὶ om. o. 6. ἀπ' αὐτοῦ. f, φ, vd. 7. ἐράται. μ, h, ε, m. ib. ἐλέχθη. j. ib. θηρῶντι. p. ib. ἐνετύχομεν. gu. ἐνετύχομεν. λ. 8. ἐπειδὴ. o. ib. γίνηται. l. 9. λόγου νῦν. φ, vd. 10. νῶτων. gu. ib. ἴσοι. J conj. εἰσί. C, E. τε. 1. δὲ. 2, 3, EJ. 11. ἴσα. p, φ. ἴσα. f, vd. ἴσον. 2, 3, EJ. ib. ἔκκειται. φ. 13. ἐρῶντι. l. οἶον διψῶντι τοῦ κάλλους Aristaeon. II, 10, 158 ed. B.

XXIV. 14. τὸν. f. 15. γενεῆν. 1. (vd. ex corr. sec. m. γενεῶν habet.) ib. ὅτι. β. 16. χεῖμῶν. λ. ib. ἀναβάλλη. φ. ib. ὄπρια. β.

17. ὑάκινθίνην. μ. ib. ἔμβριον. φ, br, j. ἔμβριον. vd. ib. κινόμενον. 1. (in vd. legitur ἐν ἄλλω ἔμβριον τῇ γῇ κινόμενον. sec. m.) ib. καὶ οἰκείον. λ. 18. αὐτοῦ τοῦ. 2. (se.) ib. δεινὴ — γραφήν. v. ib. δεινὴ δὲ. p, μ. δεινὴ καὶ. vd. ib. ἀμαρτία. v. 19. λέγεσθαι. v. λέγεται. ζ. 20. τῶν γεγραμμένων μόνων. β. ib. δαιμόνων. gu. 21. βαλβίδα. gu, J. βαλβίδα. ζ. ib. διακεχώρισται. vd, μ et h pr. m. δὲ ἀνέχεται. p 2706. ib. εἰ μὴ τὸ. f, p et vd, ubi mg. ἡ δὲ εἰ μὲν sec. m. 22. δεξιῶς. λ. ib. τὴν ἔμπρ. suprasc. τὰ rec. m. br. ib. ἐργάζεται om. f et vd. pr. m. 23. συναναπάλλεσθαι. φ, 2, ἐφέλλεσθαι.

fe, φ, β, j, γ, g, gu. J. συναναπάλλεσθαι. f et π suprasc. p. συναποβάλλεσθαι. vd. συναπάλλεσθαι. ρ. συννεφάλλεσθαι. l. συννεφάλλεσθαι. E. ib. δίσκου. φ ut J conj. et anonym. in a Bern. δίσκου. ζ. 24. ἐπιδεξιᾷ. j, J. ib. κυρτοῦσθαι. 1, J. κερτοῦν. l. κερτοῦν. ζ. ib. τόσον. p. ib. γρ. ὅσον ὑποκλέψαι anonym. in a Bern. 25. οἷς ἀνιμῶνται. vd. ib. προσεμβάλλοντα. p. ib. καὶ — ἀφῆμεν. v. ib. οὕτω πᾶσι. a2, i2, m, o. ib. ἐδίσκευθεν. λ. 26. ἄν om. β. ib. τὸ μὲν — τὸ om. v. 26. καὶ ἴσ'. p. ib. ὑπ' αὐτοῦ. m, o. ib. τε τοῦ. f, vd. 27. τὸ om. 1, J. ib. δρόμον et ω suprasc. g. δρόμον. m, o.

ὑπεργείρον ἤδη καὶ τὴν ὕδραν τῶν ὀστέων ὑπεκφαίνον — ἀπέστραπται δὲ ὁ Ἀπόλλων ἔτι ἐφροσθημῶς τῇ βαλβίδι καὶ κατὰ γῆς βλέπει. πεπηγμένοι φήσεις αὐτόν, τοσοῦτον αὐτῷ τῆς ἐκπλήξεως ἐμπέκτωκεν. ἀμαθῆς γὰρ ὁ Ζέφυρος νεμεσήσας αὐτῷ καὶ τὸν δίσκον ἐς τὸ μειράκιον ἐκάρεις, καὶ γέλωσ δοκεῖ τῷ ἀνέμῳ ταῦτα καὶ τωθάξει περιωπήν ἔχων. ὄρῳ δέ, οἶμαι, αὐτόν ἐν πτηνῷ τῷ κροτάφῳ καὶ ἄβρω τῷ εἶδει, καὶ στέφανον φέρει πάντων ἀνθέων, μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ τὴν ὑάκινθον αὐτοῖς ἐμπλέξει.

ΑΝΔΡΙΟΙ.

κε'. Τὸ τοῦ οἴνου ξεῦμα τὸ ἐν Ἄνδρῳ τῇ νήσῳ καὶ οἱ μεθύοντες τοῦ ποταμοῦ Ἄνδριοι λόγος εἰσὶ τῆς γραφῆς. Ἄνδριοι γὰρ δὴ ἐκ Διονύσου ἢ γῆ ὕπαινος δῆγνται καὶ ποταμὸν αὐτοῖς ἀναδίδωσιν, εἰ μὲν ἐνδυμηθείης ὕδαρ, οὐπω μέγαν, εἰ δὲ οἴνον, μέγας ὁ ποταμὸς καὶ θεῖος· ἔστι γὰρ τοῦτου ἀρυσσάμενῳ Νείλου τε ὑπεριδεῖν καὶ Ἰστρου, καὶ που καὶ φάναι περὶ αὐτῶν, ὅτι κἀκεῖνοι βελτίους ἂν ἐδόκουν ὀλλοὶ μὲν, ἀλλὰ τοιοῦτοι φέοντες. καὶ ἄδουσι, οἶμαι, ταῦτα γυναικίσι ἄμα καὶ παιδίοις ἐστεφανωμένοι κίττῳ τε καὶ σμίλακι, καὶ οἱ μὲν χορεύοντες ἐφ' ἑκατέρῃς ὄχθης, οἱ δὲ κατακείμενοι. εἰκὸς δὲ που κἀκεῖνα εἶναι τῆς φθῆς, ὡς δόνακα μὲν Ἀχελῷος, Πηνειὸς δὲ Τέμη φέρει, Παττωλὸς δὲ ἄνθη λοιπόν, οὐτοσί δὲ ὁ ποταμὸς πλουσίους τ' ἀποφαίνει καὶ δυνατούς τὰ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπιμελεῖς τῶν φίλων καὶ καλοῦς καὶ τετραπήχεις ἐκ μικρῶν, ἔστι γὰρ κορεσθέντι αὐτοῦ συλλέγεσθαι ταῦτα καὶ ἐσάγεσθαι ἐς τὴν γνώμην. ἄδουσι δὲ που, ὅτι μόνος ποταμῶν οὗτος μῆτε βουκολίσις ἔστι βατὸς μῆθ' ἵπποις, ἀλλ' οἰνοχοεῖται μὲν ἐκ Διονύσου, πίνεται δὲ ἀκῆρατος, μόνους ἀνθρώποις φέων. ταυτὶ μὲν ἀκούειν ἡγοῦ καὶ ἄδόντων αὐτὰ ἐνίων κατεφελλισμένων τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ οἴνου. τὰ δὲ ὀρώμενα τῆς γραφῆς· ὁ μὲν ποταμὸς ἐν βοτρυῶν εὐνῇ κεῖται τῇ πηγῇ ἐκιδιδούς ἀκρατός τε καὶ ἐργῶν τὸ εἶδος, θύρσοι δ' αὐτῷ παραπεφύκασι, καθάπερ οἱ κἀλαμοὶ τοῖς ὕδασι, παραμείψαντι δὲ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ταῦτα συμκόσια Τρίτωνες ἤδη καὶ τὰς ἐκβολὰς ἀπαντῶντες ἀρύονται κόχλοισι τοῦ οἴνου, καὶ τὸ μὲν πίνουσιν αὐτοῦ, τὸ δ' ἀναφωσῶσιν, εἰσὶ δ' οἱ καὶ μεθύουσι τῶν Τριτόνων καὶ ὀρχοῦνται. κλεῖ καὶ ὁ Διόνυσος ἐπὶ κῶμον τῆς Ἄνδρον καὶ καθόρμισται μὲν ἢ ναῦς ἤδη, σατύρους δὲ ἀναμίξαι καὶ ληνᾶς ἄγει καὶ Σειληνὸς οἱ τὸν Γέλατᾶ τε ἄγει καὶ τὸν Κῶμον ἰλαρωτάτω καὶ ξυμποτικωτάτω δαίμονε, ὡς ἤδιστα ὁ ποταμὸς αὐτῷ τρυγᾷτο.

1. ἐπεγείρον. φ. ib. ὁ om. f. ib. ἐφροσθημῶς. l. ἐφροσθῶς. ζ. 2. βαλβίδι. gu, J. βαλβίδι. ζ. ib. βλέπει. om. br. ib. ἐμπέκτωκεν. br. 3. καὶ νεμεσ. br, fe. ib. ὡς τὸ μ. f, p. ib. παρείς. f, p et vd, ubi sec. m. ἐκάρεις. 4. αὐτὸ. 2. καὶ αὐτὸν. β. 5. ἀνδρῶ. g. ἀδρῶ. β, gu. ἀδρῶ. l. ib. ἀπάντων. fe. ib. τὸν ὑάκ. f, p. xxv. 8. καὶ ποταμὸν — φέοντες. v. ib. αὐτῆς. f. 9. μέγα. 1. ib. ὁ μέγας ποτ. br. 10. ἀρυσσάμενῳ. φ. ἀρυσσάμενου. f, v. ib. καὶ που καὶ. v. καὶ που. ζ. 11. ὀλλοῖον — τοιοῦτο. 2 praeter p 1760. 12. ἐπ' ἑκατέρῃς. a. ib. ὄχθης. 1, l, λ, γ, g. τῆς ὄχθης. ζ. 13. κατακείμενοι φαίνονται. λ. ib. Ἀχελῷος. br. 14. οὐτοσί δ' ὁ ποταμὸς πλουσίους ἀποφαίνει καὶ καλοῦς — μικρῶν. v. ib. δὲ ὁ π. C.J. δ' ὁ π. E. ib. ποταμὸς πλουσίους τ' ἀποφαίνει καὶ δυνατούς τὰ ἐ. ἀγ. f, p, φ. ποταμὸς δυνατούς τε ἀποφαίνει τὰ ἐ. ἀγ. καὶ πλουσίους. 2, 3, E.J. ποτ. δ. τ. ἀποφ. τὸς ἐν ἀγ. καὶ πλ. vd. 15. μικροῦ. vd. ib. κορεσθέντας. vd. 16. ἐσάγεσθαι ἐς. f, φ, J. 17. ἀκῆρατος. vd. 18. καὶ ἐφελλισμένων malit J. 19. τὰ δὲ — κεῖται. v. ib. τὰ μὲν ὄρ. f. τὰ ὄρ. ergo δὲ p. τὰ ὄρ. vd. 20. γὰρ καὶ. f, p. ib. αὐτόν. f. ib. περιπεφύκασι. 1. ib. καθάπερ. 1, m. 21. ταῦτα τὰ. br. 22. ἀπαντῶντες. l. ἀπαντῶντι. 2 (in br. cop. sec. m.) ib. ἀρύονται. h. ib. ἀναφωσῶσι. e. 23. Τριτόνων. λ. ib. τοῦ Ἄνδρον. vd. ib. ὁ om. f et p. pr. m. 24. Ἄνδρον κεκόμισται. p 1760. καθόρμισται. m, o. ib. ληνᾶς. p 1761, ut conj. o, J. ληνάλους. ζ. ib. Σειληνὸς ἢ Σειληνὸς ὄσοι. 1. Σειληνὸς. ζ. Inde feci Σειληνός, ὅς οἱ τὸν. 25. ἰλαρωτάτω καὶ ξυμποτικωτάτω δαίμονι. f. ib. ἤδιστα. ἄν. vd.

ΕΡΜΟΤ ΓΟΝΑΙ.

κς'. Ὁ κομιδῆ καὶς ὁ ἔτι ἐν σπαργάνοις, ὁ τὰς βοῦς ἐς τὸ ῥῆγμα τῆς γῆς ἐλαύνων, ἔτι κάκεινος ὁ συλῶν τοῦ Ἀπόλλωνος τὰ βέλη Ἐρμῆς οὗτος. μάλα ἠδεῖαι αἱ κλοπαὶ τοῦ θεοῦ· φασὶ γὰρ τὸν Ἐρμῆν, ὅτε τῇ Μαίᾳ ἐγένετο, ἐρᾶν τοῦ κλέπτειν καὶ εἰδέναι τοῦτο οὗτι πω ταῦτα πενία δρᾶν ὁ θεός, ἀλλ' εὐφροσύνη διδοὺς καὶ παίζων. εἰ δὲ βούλει καὶ ἴχνος αὐτοῦ κατιδεῖν, ὄρα τὰ ἐν τῇ γραφῇ· τίκεται μὲν ἐν κορυφαῖς τοῦ Ὀλύμπου, κατ' αὐτὸ ἄνω τὸ ἔδος τῶν θεῶν, ἐκεῖ δὲ 5 801 Ὀμηρος οὔτε ὄμβρων αἰσθάνεσθαι φησὶν οὔτε ἀνέμων ἀκούειν, ἀλλ' οὐδὲ χιόνι βληθῆναι ποτε κιντὸ δι' ὑπερβολῆν, εἶναι δὲ θεῖον ἀτεχνῶς καὶ ἐλευθέρον ἀπάντων παθῶν, ὧν μετέχει τὰ τῶν ἀνθρώπων ὄρη. ἐνταῦθα τὸν Ἐρμῆν ἀποτεχθέντα Ὄραι κομίζονται. γέγραφε κάκεινας, ὡς ὄρα ἐκάστης, καὶ σπαργάνοις αὐτὸν ἀμπίσχουσι ἐπιπάττουσαι τὰ κάλλιστα τῶν ἀνθέων, ὡς μὴ ἀσήμων τύχη τῶν σπαργάνων, καὶ αἱ μὲν ἐπὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἐρμοῦ τρέπονται λεγῶ κεμένην, ὁ δ' 10 ὑπεκδὺς τῶν σπαργάνων ἤδη βαδίζει καὶ τοῦ Ὀλύμπου κάτεισι. γέγηθε δὲ αὐτῷ τὸ ὄρος, τὸ γὰρ μευιδίαμα αὐτοῦ οἶον ἀνθρώπου. νόει δὲ τὸν Ὀλυμπον χαίροντα, ὅτι ὁ Ἐρμῆς ἐκεῖ ἐγένετο. τίς οὖν ἡ κλοπή; βοῦς νεμομένης ἐν τῷ τοῦ Ὀλύμπου πρόποδι, ταύτας δῆπου τὰς χρυσόκερωσ καὶ ὑπερ χιόνα λευκὰς, ἀνεῖνται γὰρ τῷ Ἀπόλλωνι, ἄγει στροβῶν ἐς χάσμα τῆς γῆς, οὐχ ὡς ἀπόλοιτο, ἀλλ' ὡς ἀφανισθεῖεν ἐς μίαν ἡμέραν, ἔστ' ἂν τὸν Ἀπόλλω δάκη τοῦτο, καὶ ὡς οὐδὲν μετὸν αὐτῷ 15 τοῦ γεγονότος ὑποδύεται τὰ σπάργανα. ἦκει καὶ ὁ Ἀπόλλων παρὰ τὴν Μαίαν ἀπαιτῶν τὰς βοῦς, ἡ δὲ ἀπιστεῖ καὶ ληρεῖν οἴεται τὸν θεόν. βούλει μαθεῖν, ὅ τι καὶ λέγει; δοκεῖ γὰρ μοι μὴ φωνῆς μόνου, ἀλλὰ καὶ λόγου τι ἐπιδηλοῦν τῷ προσώπῳ, ἔουκεν ὡς μέλλων πρὸς τὴν Μαίαν λέγειν ταῦτα· ἀδικεῖ με ὁ σὸς νιός, ὃν χθὲς ἔτεκες, τὰς γὰρ βοῦς, αἷς ἔχαιρον, ἐμβέβλημεν ἐς τὴν γῆν, οὐκ οἶδ' ὅποι τῆς γῆς. ἀπολείται δὴ καὶ ἐμβεβλήσεται κατωτέρω πρὸ τῶν βοῶν. ἡ δὲ θαυμάζει καὶ 20 οὐ προσδέχεται τὸν λόγον. ἔτ' αὐτῶν ἀντιλεγόντων ἀλλήλοις ὁ Ἐρμῆς ἴσταται κατόπιον τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ κούφως ἐπιτηδῆσας τοῖς μεταφρῶνις ἀφορητὶ λύει τὰ τόξα καὶ συλῶν μὲν διέλαθεν, οὐ μὴν ἠγροήθη σεσυληκῶς. ἐνταῦθα ἡ σοφία τοῦ ζωγράφου· διαχεῖ γὰρ τὸν Ἀπόλλω καὶ ποιεῖ χαίροντα, μεμέρηται δὲ ὁ γέλωσ, οἷος ἐφιζάνων τῷ προσώπῳ θυμὸν ἐκνικώσης ἠδονῆς.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ.

κς'. Τὸ τοῖν δυοῖν ἄρμα ἵπκων, τὸ γὰρ ἐπὶ τετάρων οὐκω τοῖς ἤρωσι διὰ χειρὸς ἦν, εἰ 25 802 μὴ ἄρα Ἐκτορι τῷ θρασεῖ, φέρει τὸν Ἀμφιάρεων ἐκ Θηβῶν ἐπανιόντα, ὁπότε αὐτῷ ἡ γῆ λέγεται διασχεῖν, ὡς μαντεύοιτο ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἀληθεύει σοφὸς ἐν πανσόφοις. ἑπτὰ οὗτοι Πολυνεῖκει

xxvi. 1. ὁ ante κομιδῆ om. h, gu. 2. τοῦ Ἀπ. τὰ βέλη l. τὰ βέλη τοῦ Ἀπ. ζ. ib. μάλα. br. μέγα ἦδη αἱ α. φ. ἠδεῖαι κλοπαί. vd. 3. οὔτι πω. f, λ. οὔτι που. ζ. 4. Fo: κατ' ἴχνος αὐτὸν κατιδεῖν. ib. τὰ τῆς γραφῆς. gu. 5. κορυφαῖς. 1. κορυφῆ. 2, 3, EJ. ib. κατ' αὐτὸ τὸ α. ε. p. 2562. ἄνω κατ' αὐτὸ τὸ ἔδος. vd. 6. ὄμβρον. 2, m, o. ὄμβρων. (sic) p. ib. οὔτε. J. ib. ποτε αὐτό. 1, J. αὐτό ποτε. 2, 3, E. 7. ἀπάντων. 1, J. πάντων. 2, 3, E. 9. ἐκάστη. λ. ib. ἐπιπάττουσαι κάλλιστα. φ. 10. τύχοι et η suprasc. g. ib. καὶ αἱ μὲν — σπαργάνων om. λ. ib. λεγῶ. λ, g, γ, gu, J. λεγῶ et suprasc. ε. ψ. λέγει et γφ. λεγῶ. p. 1761, β. λέγει. 1. 11. τῶν σπαργάνων om. f. ib. ὁ δὲ μ. ib. αὐτὸ τὸ ὄρος. λ. 13. τῷ Ὀλ. j. ib. ταύτας δὴ τὰς. vd, μ. 14. δὲ τῷ. j. ib. στροβῶν. f, et p, (ubi γφ. σοβῶν.) p (ubi γφ. καὶ σοβῶν.) σοβῶν. vd, 2, 3, EJ. ib. οὐχ ὡς — ἡμέραν. θ. s. v. ἀφανίζεται. ib. ἀπόλοιτο. E. ib. ὡς om. f. 15. ἐς τοῦτο. gu. ib. Ἀπόλλωνα. λ. ib. μὲν τὸν. r. μετὸν. φ, gu. 17. γὰρ μοι. 1. γὰρ. 2, 3, EJ. 18. μέλ-

λον. λ. 19. ἐμβέβλημεν. corr. rec. m. br. 20. ὅπη. f, p, λ, J. ὅπη. φ. ὅποι. 2, 3, E. ib. ἀπολείται δὲ. p. ib. ἐμβεβλήσεται. gu. κατωτέρω καὶ πρὸ. vd. 21. προάρεται. f. 23. διαχεῖ. ψ. ib. Ἀπόλλω. 1. Ἀπόλλωνα. 2, 3, EJ. 24. οἶον. φ, vd. ib. ἐφιζάνων. f, p. ἐφιζάνειν. vd, φ, 2, ρ, E. ἐφιζάνει. λ, gu, h, J. ib. Respicit haec Isid. Pel. V. 192. p. 617. A. ib. ὡς νικώσης. vd.

xxvii. Inscr. in μ, g: Ἀμφιάρεος δύνων κατὰ γῆς. 25. τοῖν om. λ. τῶν δυοῖν. vd. ib. ἀπὸ τετάρων. γ. ib. ἦν om. o. 26. αὐτῷ ἡ γῆ λέγεται. f, p. ἡ γῆ λέγ. αὐτῷ. ζ. 27. ἀληθεύει. γ, λ. ib. ἐν σοφοῖς. λ. ἐπ' ἀσόφοις. vd.

τῶ Θηβαίῳ τὴν ἀρχὴν κατακτώμενοι οὐδεὶς ἐνόστησε πλὴν Ἀδράστου καὶ Ἀμφιάρεω, τοὺς δὲ λοι-
 ποὺς ἢ Καδμεία κατέσχευεν. ἀπώλοντο δὲ οἱ μὲν ἄλλοι δόρασι καὶ λίθοις καὶ πελέκεσι, Καπανεὺς
 δὲ λέγεται κεραυνῶ βεβλήσθαι, πρότερος, οἶμαι, κόμπω βαλὼν τὸν Δία. οὗτοι μὲν οὖν ἑτέρου
 λόγου, κελεύει δὲ ἡ γραφή βλέπειν ἐς μόνον τὸν Ἀμφιάρεω φεύγοντα κατὰ τῆς γῆς αὐτοῖς
 5 στέμμασι καὶ αὐτῇ δάφνῃ, καὶ οἱ ἵπποι λευκοὶ καὶ ἡ δίνη τῶν τροχῶν σπουδῆς ἔμπλεως καὶ τὸ
 ἄσθμα τῶν ἵππων ἀπὸ παντὸς τοῦ μυκτῆρος, ἀφρῶ δὲ ἡ γῆ διέρραται καὶ ἡ χαιτή μετακλίνεται, ἢ
 διαβρόχοις τε ὑπὸ ἰδρωτός οὐσι περιέκνεται λεπτὴ κόνις ἤττον μὲν καλοὺς ἀποφαίνουσα τοὺς ἵππους,
 ἀληθεστέρους δέ. ὁ δὲ Ἀμφιάρεω τὰ μὲν ἄλλα ᾤπλισται, μόνου δὲ ἀμελεῖ κράνους ἀνείεις τὴν
 κεφαλὴν Ἀπόλλωνι, βλέπων ἱερὸν καὶ χρησιμῶδες. γράφει δὲ καὶ τὸν Ὀρωπὸν νεανίαν ἐν γλαυκοῖς
 10 γυναικοῖς, τὰ δὲ ἐστὶ θάλατται. γράφει καὶ τὸ φροντιστήριον τοῦ Ἀμφιάρεω φῆγμα ἱερὸν καὶ θειώ-
 δες. αὐτοῦ καὶ Ἀλήθεια λευγεμονοῦσα, αὐτοῦ καὶ ὀνειρώων πύλη, δεῖ γὰρ τοῖς ἐκεῖ μαντενομένους
 803 ὕπνου, καὶ Ὀνειρος αὐτὸς ἐν ἀνειμένῳ τῶ εἶδει γέγραπται καὶ ἐσθῆτα ἔχει λευκὴν ἐπὶ μελαίνῃ,
 τό, οἶμαι, νύκτωρ αὐτοῦ καὶ μεθ' ἡμέραν. ἔχει καὶ κέρας ἐν ταῖν χροῶν, ὡς τὰ ἐνίπνια διὰ τῆς
 ἀληθοῦς ἀνάγκαν.

ΣΤΟΘΗΡΑΙ.

15 κή. Μὴ παραθεῖτε ἡμᾶς, ᾧ θηρενταί, μὴδὲ ἐπικελεύεσθε τοῖς ἵπποις, πρὶν ὑμῶν ἐξιχνεύ-
 σομεν, ὅ τι βούλεσθε καὶ ὅ τι θηρᾶτε. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἐπὶ χλοῦνῃ σὺν φατε ἔσθαι, καὶ ὄρω τὰ
 ἔργα τοῦ θηρίου· τὰς ἐλαίας ἐξορώρουχε καὶ τὰς ἀμπέλους ἐκτέμνητε καὶ οὐδὲ συκὴν καταλέλοιπεν
 ἢ μῆλον ἢ μηλάνθη, πάντα δὲ ἐξήρηκεν ἐκ τῆς γῆς τὰ μὲν ἀνορύττων, τοῖς δὲ ἐμπύκτων, τοῖς
 δὲ παρακνώμενος, ὄρω δὲ αὐτὸν καὶ τὴν χαιτὴν φρίττωντα καὶ πῦρ ἐμβλέποντα καὶ οἱ ὀδόντες
 20 αὐτῶ παταγοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς, ᾧ γενναῖοι, δεινὰ γὰρ τὰ τοιαντὶ θηρία ὅτι ἐκ πλείστου κατακοῦεν
 τοῦ ὁμάδου· ἐγὼ μέντοι οἶμαι τὴν ὄραν ἐκείνου τοῦ μειρακίου διαθηρῶντας ὑμᾶς τεθηρᾶσθαι ἐπὶ
 αὐτοῦ καὶ προκινδυνεύειν ἐθέλειν. τί γὰρ οὕτω πλησίον; τί δὲ παραψαύοντες; τί δὲ παρ' αὐτὸ ἐπί-
 στραφθε; τί δὲ ᾤσιλζεσθε τοῖς ἵπποις; ὅλον ἔπαθον· ἐξήχηθην ὑπὸ τῆς γραφῆς μὴ γεγραπταῖς δο-
 25 κεῖν αὐτούς, εἶναι δὲ καὶ κινεῖσθαι καὶ ἐρᾶν, διατωθάζω γοῦν ὡς ἀκούοντας καὶ δοκῶ τι ἀπα-
 κούσεσθαι, σὺ δ' οὐδ' ὄσα ἐπιστρέψαι παραπαλιόντα ἐφθέγγω τι, παραπλησίως ἐμοὶ νενικημένους
 καὶ οὐκ ἔχων ἀνείργεσθαι τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ὕπνου. σκοπῶμεν οὖν τὰ γεγραμμένα,
 804 γραφῇ γὰρ παρεστήκαμεν. περιέκνεται μὲν δὴ τῶ μειρακίῳ νεανίαι καλοὶ καὶ καλὰ ἐπιτηδεύοντες
 καὶ ὅλον εὐπατρίδαι, καὶ ὁ μὲν παλαίστρας τι ἐπιδηλοῖ τῶ προσώπῳ, ὁ δὲ χάριτος, ὁ δὲ ἀστέ-

2. ἀπώλοντο. μ. ib. Καπανεὺς — τὸν Δία. v. 3. βληθῆναι. E. ib. πρότερον λέγεται. gu. ib. μὲν οἶμαι. h. E. πρότερος μὲν ὡς λέγεται, κόμπω. E. ib. κόμπω βάλλον. φ. v. d. κ. καλῶν. v. κομπολακῶν. Rubnk. ap. Wyttenb. de S. N. V. p. 6. 4. κελεύει. br. ib. βλέπει. λ. 5. καὶ ἡ δίνη — μυκτῆρος. v. 6. ὀσθμα. v. 7. τε καὶ ὑπὸ. λ. ib. δὲ ὑπὸ. J. ib. ὑπὸ τῶ ἰδρωτός. γ. g. ib. πρόκειται. φ. ib. ἡ κόνις — ἀληθεστέρους δέ. v. ib. ἀποφαίνουσα. 1, v. J. ἀποφαίνουσα. 5. 8. ὁ Ἀμφιάρεω βλέπων ἱερὸν καὶ χρησιμῶδες. v. 10. Fo: ἄτε δὴ ἐπιθαλάττειον sive τὸ δὴ ἐπὶ θαλάττῃ. ib. δὲ καὶ τὸ φροντ. br. δὲ τὸ. o. ib. τοῦ om. f. ib. Ἀμφιάρεω. λ. ib. φῆγμα τὸ ἱερὸν. λ. 13. μεθημέραν. v. d. ib. τὰ ὕπνια. γ. 14. ἀνάγκαν. λ.

xxviii. Inscr. θηρενταί in f. 15. μὴ δέ. E. ib. ἡμῶν. gu. ib. ἐξιχνεύσομεν. 1, J. ἐξιχνεύσομεν. 2, 3, E. 16. ὅτε. br. ib. θηρᾶτε. CJ. θηρᾶσθε. E. ib. χλοῦνῃ. f, p. ib. ἔσθαι. v. d. J. ἔσθε. μ. 17. τὰς. C. καὶ τὰς E. d. J. qui velit ὡς τὰς. ib. καὶ τὰς ἀμπ. 1, J. τὰς. 2, 3, E. 18. ἢ μῆλον ἢ μηλάνθη. C, J. οὐδὲ μ. οὐδὲ μ. E. ib. πάντα γὰρ. j. ib. ἐνορύττων. f, p. ἀνορύπτων. br. ἐνορύττων. λ. ib. τοῖς δὲ ἐμπ. om. br. 19. περικνώμενος. v. d. ib. αὐτὸν καὶ C. EJ. An καὶ αὐτὸν τὴν? ib. οἱ om. l. 20. αὐτῶ. 1, J. αὐτῶν. br. αὐτοῦ. 2, 3, E. ib. ἐφ' ὑμᾶς. φ. ib. τὰ τοιαντὶ. 1, μ, p. 1761, λ, gu, J. ταυτὶ τὰ. γ, g, ψ. τοιαντὶ. E. 21. τῆς ὁμάδος. v. d. ib. μὲν οἶμαι. C, EJ. Sc: μέντοι οἶμαι. ib. ἐπι- νην. f. τοῦ μειρακίου ἐκείνου. β. ib. ἡμᾶς. φ. 22. τί — πλησίον om. gu. ib. αὐτὸ. C, J. αὐτῶ. E. 23. ὅλον — κινεῖσθαι. v. ib. ἐπὶστέλλεσθε. f. ib. μὴ δέ. v. ib. δοκεῖν. v. δοκῶν. 5. 24. οἶμαι δέ. β, φ. ib. ἀπακούσεσθαι. λ. ἀπακούσεσθε. br. 25. σὺ οὐδ'. λ. ib. ἐπιστρέψας. E. 26. ἔχω. f. ib. ὕθλου velit J. ib. σκοπῶ μὲν. a, i. ib. αὐ- τοῦ cogr. sec. m. v. d. 27. παρεστήκαμεν. f. ib. δὴ om. br. p. m. ib. καλοὶ καλὰ. λ. 28. καὶ — ἀστεϊσμοῦ. v. ib. εὐπατρίδα. br. ib. παλαίστρας τις. φ. καλ. ἐπίδ. j. id. ὁ δὲ χάριτος om. j.

ομοῦ, τὸν δὲ ἀνακεκυφέναι φήσεις ἐκ βιβλίου, φέρουσι δὲ αὐτοὺς ἵπποι παραπλήσιοι οὐδεὶς ἄλλος
 ἄλλω λευκός τις καὶ ξανθός καὶ μέλας καὶ φοῖνιξ, ἀργυροχάλινοι καὶ στικτοὶ καὶ χρυσοὶ τὰ φά-
 λαρα. ταῦτα φασι τὰ χρώματα τοὺς ἐν Ὀκεανῷ βαρβάρους ἔγγειν τῷ χαλκῷ διαπύρρῳ, τὰ δὲ συνί-
 στασθαι καὶ λιθοῦσθαι καὶ σώζειν, ἃ ἐγγράφη. οὐδὲ τὴν ἐσθῆτα συμβαίνουσιν ἢ τὴν στολήν, ὁ
 μὲν γὰρ εὗζωνος ἱσπάζεται καὶ κοῦφος, ἀκοντιστής, οἶμαι, ἀγαθὸς ὢν, ὁ δὲ πέφρακται τὸ στεφ-
 νον ἀπειλῶν πάλην τινὰ τῷ θηρίῳ, καὶ τὰ σκέλη πέφρακται, * * τὸ δὲ μειράκιον ὀχεῖται μὲν ἐφ'
 ἵππου λευκοῦ, μέλαινα δὲ, ὡς ὄρας, ἢ κεφαλὴ τῷ ἵππῳ καὶ λευκὸν ἀποτετόρνενται κύκλον ἐπὶ τοῦ
 μετώπου κατ' αὐτὸ τῆς σελήνης τὸ πλήρες, καὶ φάλαρα ἔχει χρυσαῖα καὶ χαλινὸν κόκκου Μηδικοῦ,
 τουτὶ γὰρ τὸ χρῶμα προσαστράπτει τῷ χρυσῷ, καθάπερ οἱ πυρῶδεις λίθοι. στολὴ τῷ μειρακίῳ
 γλαμύς ἔχουσα τι ἀνέμου καὶ κόλπου. τὸ μὲν χρῶμα ἐκ φοινικῆς ἀλουργίας, ἣν ἐπαινοῦσι Φοίνικες,¹⁰
 ἀγαπάσθω δὲ τῶν ἀλουργῶν μάλιστα, δοκοῦν γὰρ σκυθροπάξειν ἔλκει τινὰ παρὰ τοῦ ἡλίου ὄραν
 καὶ τῷ τῆς ἰθῆς ἄνθει φαίνεται, αἰδοὶ δὲ τοῦ γυμνοῦσθαι πρὸς τοὺς παρόντας ἕσταται χειρῶν
 φοινικῶ, συμμετρεῖται δὲ ὁ χιτῶν ἐς ἡμισὺ τοῦ μηροῦ καὶ ἴσα τῷ ἀγκῶνος. καὶ μειδιᾷ καὶ χα-
 ροπὸν βλέπει καὶ κομᾷ ὅσον μὴ ἐπισκοτεῖσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτε ἀτακῆσει ἢ κόμη ὑπὸ τοῦ
 ἀνέμου. τάχα τις καὶ τὴν παρειὰν ἐπαινέσεται καὶ τὰ μέτρα τῆς ὀφθῆς καὶ καθ' ἐν οὕτωσι τὰ ἐν¹⁵
 τῷ προσώπῳ, ἐγὼ δὲ ἄγαμαι τοῦ φρονήματος· καὶ γὰρ ὡς θηρατῆς ἔρρωται καὶ ὑπὸ τοῦ ἵππου
 ἐπήρται καὶ συνήσιν, ὅτι ἐράται. σκευοφοροῦσι δὲ αὐτοῖς ὄρεις καὶ ὄρεακόμοι ποδοστράβας καὶ
 ἄρκυς καὶ προβόλια καὶ ἀκόντια καὶ λόγγας, ἐφ' ὧν οἱ κινῶντες, καὶ κυναγωγοὶ συστρατεύουσι
 καὶ σκοπιωροὶ, καὶ τὰ ἔθνη τῶν κινῶν, οὐχ αἱ τὴν θύνα ἀγαθαὶ μόναι ἢ αἱ ταχεῖαι αὐτῶν, ἀλλὰ
 καὶ αἱ γενναῖαι, ἔθει γὰρ καὶ ἀλκῆς ἐπὶ τὸ θηρίον. γράφει δὴ Λοκρίδας Λακαίνας Ἰνδικὰς Κρη-
 τικὰς, τὰς μὲν ἀγερώχους καὶ ὑλακτούσας, τὰς δὲ ἐννοούσας, αἱ δὲ μεθέπουσι καὶ σεσήρασι
 κατὰ τοῦ ἵππου * * καὶ τὴν Ἀγροτέραν προϊόντες ἕσσονται, νεῶς γὰρ τις αὐτῆς ἐκεῖ καὶ ἄγαλμα λείον
 ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ σῶν κεφαλαὶ καὶ ἄρκων, νέμεται δὲ αὐτῇ καὶ θηρία ἄνετα, νεβροὶ καὶ λύ-
 κοι καὶ λαγωοὶ, πάντα ἡμέρα καὶ μὴ δεδιότα τοὺς ἀνθρώπους. ἔχονται μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θήρας.
 καὶ τὸ θηρίον οὐκ ἀνέχεται λανθάνειν, ἀλλ' ἐκπηδᾷ τῆς λόγγης, εἶτα ἐμπλάττει τοῖς ἱππεῦσι καὶ²⁵
 ταράττει μὲν αὐτοὺς ἐκ προσβολῆς, νικᾷται δὲ ὑπὸ τῶν βαλλόντων καιρία μὲν οὐκ ἐντυχῶν διὰ
 τε τὸ φράττεσθαι πρὸς τὰς πληγὰς διὰ τε τὸ μὴ ὑπὸ θαρρουντῶν βάλλεσθαι, μαλαχθεὶς δὲ πληγῇ
 ἐκπολαίει κατὰ τοῦ μηροῦ φεύγει διὰ τῆς ὕλης, ἐκδέχεται δὲ αὐτὸν ἔλος βαθύ καὶ λίμνη πρὸς
 τῷ ἔλει. διακούςιν οὖν βοῇ χρώμενοι οἱ μὲν ἄλλοι μέχρι τοῦ ἔλους, τὸ δὲ μειράκιον συνεμβάλλει⁸⁰⁶
 τῷ θηρίῳ ἐς τὴν λίμνην καὶ τέτταρες οὗτοι κύνες, καὶ τὸ μὲν θηρίον ἵεται τρωᾶσαι τὸν ἵππον,³⁰
 ἀπουεῦσαν δὲ τοῦ ἵππου τὸ μειράκιον καὶ ἐς τὰ δεξιὰ μετακλίναν ἀφήσει τῇ χειρὶ πάσῃ καὶ βάλ-
 λει τὸν σὺν κατ' αὐτὸ μάλιστα τὸ συνάκτον τὴν πλάτην τῇ δέρῃ. τούντεῦθεν οἱ μὲν κύνες κατὰ-

1. παραπλήσιος. br, ρ, E. παραπλησίως. φ. 2. λευκός τε. br. ib. φοῖνιξ. vd. φοῖνιξ. ζ. 3. διαπύρρῳ ὄντι. vd. 4. ἀ-
 γραφή φ. ib. ὁ μὲν γὰρ. 1, J. ὁ μὲν. 2, 3, E. 5. κοῦφος. λ. ib. καὶ ἀγαθός. br. ἀγαθός. l, λ, o. 6. Descriptio vestitus
 equitis tertii et quarti excidit. ib. ὀχεῖται. h, ε. 7. μέλαινα. f. 8. μετώπου. β. μετώπου et γρ. προσώπου. p. προσώ-
 που. vd. ib. καὶ ταῦτο. br. 9. καὶ οἱ. γ. ib. πυρῶδεις. br. 10. οἶον ἐπαινοῦσι. φ. 11. ἀγαπάσθαι. j, br. ib. δὲ
 om. 2. (br. add. rec. m.) ib. ἔλκειν. m. 12. εἴλης ἄνθει. Hemsterh. not. marg. ib. χειρῶν τῷ a, i. 13. φοινικι-
 gu, ψ. ib. ἴσα. vd, γ, g. 14. κομᾷ. l. ib. ἀτακῆσει. h, E. 15. καὶ τὰ - προσώπῳ. v. τὰ ἐν αὐτῷ προσώπῳ. vd.
 ib. τοῦ ὀφθῆς. v. 16. τῷ om. l. 17. ἐπήρται. h, E. ib. ὄρεακόμοι. φ. ὄρεακόμος. vd. 18. ἄρκυς. m. ib. συναγω-
 γοί. λ. 19. τὴν om. o. ib. μόνον. γ, g, gu, J. 20. δὲ. j. δὴ et ε suprasc. br. 21. αἱ δὲ. 1. αἱ δὲ. J. αἱ. γ. αἱ καὶ. 2, 3, E.
 ib. σεσήρασι. m. Post ἵππου nonnihil excidit. 22. ἀγροτέραν. E. ib. προϊούσαι. vd, corr. sec. m. ib. καὶ νεῶς. j. νεῶς. g, h.
 νεῶς. m, o. ib. αὐτοῖς. β, λ et vd ante corr. 23. νεβροὶ. μ, br. 24. πάντα ἡμέροι. vd. ib. ἡμέρα μῆ. l, o. ἡμέρα καὶ δ. ε, m.
 ib. δεδιότας - ἔχοντα. μετὰ. 1. ib. ἔχονται δὲ. Heyne Op. V, 85. ib. πρὸ τῆς. f. 25. τόγγης. br. λόγγης. p 1761.
 26. ταράττει, 1, l, J. ταράσσει. ζ. ib. βαλλόντων. l. ib. οὐκ om. m. ib. ἐντυχῶν. 1, J. ἐντυχόντων. 2, 3, E. 27. φράτ-
 τειν. 1. ib. βαλέσθαι. l. 30. τέτταρες. f, l, γ, g, gu, J. τέσσαρες. ζ. ib. ἵεται. vd, J. 31. κλίναν. h, E. μετὰ κλι-
 ναν. j. 32. δέρι. l.

ροῦσι τὸν σὺν ἐς τὴν γῆν, οἱ δὲ ἐρασταὶ βοῶσιν ἀπὸ τῆς ὄχθης οἶον φιλοτιμούμενοι πρὸς ἀλλήλους, ὅστις ὑπερκεκράξεται τὸν πέλας, καὶ πέπτωκέ τις ἀπὸ τοῦ ἵππου μὴ κατασχών, ἀλλ' ἐκδορυβήσας τὸν ἵππον, ὁ δὲ καὶ στέφανον αὐτῷ πλέκει παρὰ τοῦ λειμῶνος τοῦ ἐν τῷ ἔλει. ἔτι ἐν τῇ λίμνῃ τὸ μειράκιον, ἔτι ἐπὶ τοῦ σχήματος, ᾧ τὸ καλτὸν ἀφῆκεν, οἱ δὲ ἐκπεπλήγασι καὶ δευροῦσι τὸ αὐτό, οἶον γραφέν.

ΠΕΡΣΕΥΣ.

κδ'. Ἄλλ' οὐκ Ἐρυθρά γε αὐτῆ ἢ θάλασσα, οὐδ' Ἴνδοι ταῦτα, Αἰθίοπες δὲ καὶ ἀνήρ Ἑλλῆν ἐν Αἰθιοπία, καὶ ἄθλος τοῦ ἀνδρός, ὃν ἐκὼν ἔτλη κατὰ ἔρωτα, οἶμαι σε, ᾧ καὶ, μὴ ἀνήκουν εἶναι τοῦ Περσεύς, ὃν φασιν Ἀτλαντικὸν ἀποκτεῖναι κῆτος ἐν Αἰθιοπία πεξεῦον ἐπὶ τὰς ἀγέλας καὶ τοὺς ἐν τῇ γῇ ἀνθρώπους. ταῦτ' οὐκ ἐκαιωνῶν ὁ ζωγραφὸς καὶ δίκτειρων τὴν Ἀνδρομέδαν, ὅτι κῆτι ἐξεδόθη, τετέλεσται ἤδη ὁ ἄθλος, καὶ τὸ μὲν κῆτος ἔρριπται πρὸ τῆς ἕβρας ἐμπλημμυροῦν πηγαῖς αἵματος, ὑφ' ὧν ἐρυθρὰ ἢ θάλασσα, τὴν δὲ Ἀνδρομέδαν ἀκαλλάττει τῶν δεσμῶν ὁ Ἑρως γέγραπται δὲ πτηνὸς μὲν τὸ εἶωθός, νεανίας δὲ παρ' ὃ εἰωθε, καὶ ἀσθμαίνων γέγραπται καὶ οὐκ ἔξω τοῦ μεμοχθηκέναι. καὶ γὰρ εὐχὴν ἀνεβάλετο τῷ Ἑρωτι ὁ Περσεὺς πρὸ τοῦ ἔργου, παρῆναι αὐτὸν καὶ κατὰ τοῦ θηρίου συμπετέσθαι, ὁ δὲ ἀφίκετο καὶ ἤκουσε τοῦ Ἑλλήνος. ἡ κόρη δὲ ἠδία μὲν, ὅτι λευκὴ ἐν Αἰθιοπία, ἠδία δὲ αὐτὸ τὸ εἶδος· παρῆλθοι ἂν καὶ Ἀυθὴν ἄβραν καὶ Ἀεθίδα ὑπόσεμνον καὶ Σπαρτιάτιν ἐρωμένην. κεκαλλώπισται δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, καὶ γὰρ ἀπιστεῖν ἔοικε, καὶ χαιρεῖ μετ' ἐκπλήξεως καὶ τὸν Περσεῖα βλέπει μειδιᾶμα τι ἤδη ἐς αὐτὸν κέμουσα. ὁ δὲ οὐ πόρρω τῆς κόρης ἐν ἠδία καὶ λιβανώδει πόα κείται σιάζων ἐς τὴν γῆν ἰδρωτά καὶ τὸ δέμα τῆς Γοργῶς ἔχων ἀπόδητον, μὴ ἐντυχόντες αὐτῷ λαοὶ λίθοι γένωνται. κολλοὶ δὲ οἱ βουκόλοι γάλα ὀρέγοντες καὶ οἶνου ἐπισπάσαι. ἠδεῖς οἱ Αἰθίοπες ἐν τῷ τοῦ χρώματος ἀτόπῳ καὶ βλοσυρὸν μεδιῶντες καὶ οὐκ ἄδηλοι χαιρεῖν καὶ οἱ πλείστοι ὅμοιοι. ὁ Περσεὺς δὲ ἀσπάξεται μὲν καὶ ταῦτα, στηρίζων δὲ ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἀγκῶνος ἀνέχει τὸν θώρακα ἔμπνους ὑπὸ ἀσθματος, ἐβλέπων τῇ κόρῃ, καὶ τὴν γλαμύδα τῷ ἀνέμῳ ἐκδίδωσι φοινικὴν οὖσαν καὶ βεβλημένην αἵματος φανίσιν, ἃς προσέπνευσεν αὐτῷ τὸ θηρίον ἐν τῷ ἀγῶνι. ἐρωσάτων Πελοπίδα παρὰ τὸν τοῦ Περσεύς ὄμιον. καλῶ γὰρ ὄντι αὐτῷ καὶ ὑφαίμῳ προσήνηθηκέ τι τοῦ καμάτου καὶ ὑποδήμασιν αἰ φλέβες ἐπιλαμβάνον τοῦτο αὐτάς, ὅταν πλεονεκτήσῃ τὸ ἀσθμα. πολλὰ καὶ παρὰ τῆς κόρης ἄρτυται.

ΠΕΛΟΨ.

λ'. Στολή δὲ ἀπαλή, σχῆμα ἐκ Ἀυθίας καὶ μειράκιον ἐν ὑπήνῃ πρώτῃ Ποσειδῶν τε μεδιῶν ἐς τὸ μειράκιον καὶ ἀγάλλων αὐτὸ ἵπποις δηλοῖ Πέλοπα τὸν Ἀυθὸν ἐπὶ θάλατταν ἤκοντα, ὡς εὔ-

2. ὑπερκεκράξει. λ. ὑποκεκράξεται. β. ib. ἐκδορυβήσας suprasc. ἐπι. p. ἐπιδορυβήσας. vd. j. ὅς δὲ β, ε, γ, δ. ib. αὐτοῦ. λ. ib. πρὸς τοῦ. vd. ib. λειμῶνος ἐν. j. 4. τὸν καλτὸν. vd. ib. ἐκπλήγασι. br. 5. πρὸς αὐτὸ con. j. xxix. 6. ἐρυθρὰ. EJ. ib. ἢ om. φ, vd. 7. τοῦ om. j, br. ib. ὅς. E. 8. Ἀτλαντικὸν. f. ib. πεξεῦον. ε. 9. ἐκαινεῖν. λ. 10. τετέλεσται. ε. ib. ἕβρας. f, j. ἕβρας. vd. ἠέβρας. ε. ib. ἐμπλημμ. φ, λ. 11. τοῦ δεσμοῦ. f. τῷ δεσμῷ. λ. 12. ἀσθμαίνων — μεμοχθηκέναι. γ. 13. ἀνεβάλετο. f, l, gu, μ, p 1761. 14. καὶ om. gu et br. ubi add. mg. ib. ἀφίκεται. i. 15. ἠδία. f. ib. ἠθος. vd. ib. παρῆλθοι — κεκαλλώπισται. v. ib. παρῆλθῃ. br. παρῆλθοι περ καὶ Ἀυθὴν ἂν ἄβραν. v. ib. ἄβραν. vd. 16. ὑπόσεμνον Σπ. ἐρωμένην. v. ib. Σπαρτιάτην. ρ, h, E. Σπαρτιάτιν. γ, gu, μ, j. Σπαρτιάτιν. λ. ib. ἐρωμένην. v, λ, β et vd ex mala corr. pr. m. ib. ἀπὸ τοῦ καιροῦ κεκαλλώπισται. v. ib. καιροῦ. g. 17. χαιρεῖ. 1. χαιρεῖν. 2, 3, EJ. 18. ἠδία. conj. j. ib. ἐς. φ. ib. ἠδία. br. ib. ἐς τ. γ. ἰδρωτά. v. ib. δέμα. f. 19. Γοργῶς. vd. ib. δὲ om. f. ib. δὲ ὁ βουκόλοι. vd. 20. ἐπισπάσαι. E. ib. ἠδεῖς — χαιρεῖν. v. ib. οἱ Αἰθίοπες. v. Αἰθίοπες. ε. ib. καὶ βλ. μειδ. om. v. 21. μὲν ταῦτα. l, o. 22. αὐτὸν. p. αὐτὸν. K. ib. ἔμπνους. f. p. ib. ὑπὸ τοῦ ἀσθματος. EJ. 23. φοινικῆς gu. φοινικῶ. μ. 24. καὶ ἃς. f. ib. Πελοπίδα. i. Πελοπίδα. gu. 25. ὑποδήμασιν. γ, λ. 26. ἐπιλαμβάνοντος τούτου. vd, 2, β, m, o. ib. ὅτε. g, β. ib. πλεονεκτήσῃ. β. ib. Malim πολλὰ δὲ xxx. Πέλοψ ὁ Ἀυθός inscr. in matr. 27. καὶ σχῆμα. f2, ven. 392. ib. Ποσειδῶν δὲ. j. 28. αὐτός. br. ib. ἀγάλλων. f1 ante corr. rec. m, ε. ib. ἐς τὸ. f, n. ib. θάλασσαν. vd. ib. εὔξαιστο. f7.

ξαιτο τῷ Ποσειδῶνι κατὰ τοῦ Οἰνόμαος, ὅτι μὴ χοῖται γαμβρῷ ὁ Οἰνόμαος, ἀλλὰ κτείνων τοὺς τῆς Ἰκποδαμείας ἐρῶντας φρονεῖ τοῖς τούτων ἀκροθινίοις ἀνάπτων τὰς αὐτῶν κεφαλὰς οἶον οἱ θήραν ἤρηκότες. καὶ εὐχομένῳ τῷ Πέλοπι ἦκει χρυσοῦν ἄρμα ἐκ θαλάττης, ἠπειρῶται δὲ οἱ Ἰπποιοὶ καὶ οἶοι διαδραμεῖν τὸν Αἰγαῖον ἀνχηρῶ τῷ ἄξονι καὶ ἐλαφρῇ τῇ ὀπλῇ. ὁ μὲν οὖν ἄθλος εὐδρομήσει τῷ Πέλοπι, τὸν δὲ τοῦ ζωγράφου ἄθλον ἡμεῖς ἐξετάζωμεν. οὐ γὰρ σμικροῦ, οἶμαι, 5 ἀγῶνος Ἰππους μὲν ξυνθεῖναι τέτταρας καὶ μὴ ξυγγῆαι τῶν σκυλῶν τὸ κατὰ ἓνα αὐτῶν, ἐμβαλεῖν 808 δὲ αὐτοῖς μετὰ τοῦ χαλινοῦ φρόνημα στῆσαι τε τὸν μὲν ἐν αὐτῷ τῷ μὴ θέλειν ἐστάναι, τὸν δὲ ἐν τῷ κροαίνειν βούλεσθαι, τὸν δ' ἐν τῷ πεῖθεσθαι, ὁ δὲ γάννται τοῦ Πέλοπος τῇ ὄρᾳ καὶ εὐρεῖαι αὐτῷ αἱ φίνες, ὅσα χρεματίζονται. ἔτι κἀκείνο σοφίας· ὁ Ποσειδῶν τοῦ μειρακίου ἐρῶ καὶ ἀναφέρει αὐτὸ ἐς τὸν λέβητα καὶ τὴν Κλωθῶ, ὅτε Πέλοψ ἀστράψαι ἐδόκει τῷ ὄμφῳ, καὶ τοῦ μὲν 10 γαμῖν οὐκ ἀπάγει αὐτόν, ἐπειδὴ ὄρηκεν, ἀγαπῶν δὲ ἀλλ' ἐφάψασθαι τῆς χειρὸς ἐμπέφυκε τῇ δεξιᾷ τοῦ Πέλοπος ὑποτιθέμενος αὐτῷ τὰ ἐς τὸν δρόμον, ὁ δὲ ὑπέρφρον ἤδη καὶ Ἀλφειὸν πνεῖ, καὶ ἡ ὄφρυς μετὰ τῶν Ἰππων. βλέπει δὲ ἡδὺ καὶ μετέωρον ὑπὸ τοῦ τιάρα ἐπισοβεῖν, ἧς οἶα χρυσαὶ λιβάδες ἢ κόμη τοῦ μειρακίου ἀποστᾶζουσα μετώπῳ ὁμολογεῖ καὶ λούλω συνανθεῖ καὶ μεταπίπτουσα τῆδε κἀκεῖσε ἐν τῷ καιρίῳ μένει. γλουτὸν καὶ στέρνα καὶ ὅσα περὶ γυμνοῦ τοῦ Πέλοπος 15 ἐλέχθη ἄν, καλύπτει ἢ ἐσθῆς αὐτῇ κνήμη. Ἄνδρα γὰρ καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι καθείρξαντες ἐς τοιάσδε ἐσθῆτας τὸ κάλλος λαμπρύνονται τοῖς ὑφάσμασιν ἐνὸν λαμπρύνεσθαι τῇ φύσει, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἀφανῆ καὶ ἔσω, τὸ δὲ τῆς στολῆς, ἐνθα ὁ ὄμμος ὁ ἀριστερός, τέχνη ἡμέλγεται, ὡς μὴ κρύπτοιτο αὐτοῦ ἢ αὐγῇ, νύξ τε γὰρ ἐπέχει καὶ λαμπρύνεται τῷ ὄμφῳ τὸ μειράμιον, ὅσον ἢ νύξ τῷ ἐσπέρω.

ΞΕΝΙΑ.

λα'. Καλὸν δὲ καὶ σκᾶσαι καὶ μηδὲ ταῦτα παρελθεῖν ἀφώνους. σῦκα μέλανα ὀπῶ λειβό- 20 μενα σεσῶρονται μὲν ἐπὶ φύλλων ἀμπέλων. γέγραπται δὲ μετὰ τῶν τοῦ φλοιοῦ φηγμάτων, καὶ τὰ μὲν 809 ὑποκέχνηε παραπτύοντα τοῦ μέλιτος, τὰ δ' ὑπὸ τῆς ὄρας οἶον ἔσχισται. πλησίον δὲ αὐτῶν ὄζος ἔρριπται, μὰ Δί', οὐκ ἀργὸς ἢ κενὸς τοῦ καρποῦ, σκιάζει δὲ σῦκα τὰ μὲν ὀμά καὶ ὀλύνθους ἔτι,

1. τοὺς om. m, o. 2. τῆς om. br. (add. mg.) τῆς Ἰκποδαμείας om. vd. ib. μνηστῆρας. f, p, vd, J. ἐρῶντας. φ. 2, 3, E. ib. τοῖς om. m, o. τούτων. f, p, vd. αὐτῶν. J. τῶν μνηστῆρων. φ. 2, 3, E. ib. ἀκροθινίοις. ven. 392, 514. ἀκροθροῖσις. l. ib. ἀνάπτων λεόντων κεφαλαῖς οἶον θήραν ἠρηκότες. f, φ, vd (ubi ἠρηκώτων) ante corr. et olim p, ubi erasa haec verba. Sc: ἀνάπτων τὰς αὐτῶν κεφαλὰς οἶον οἱ θήραν ἠρ. 3. τῷ om. f1. ib. δὲ Ἰπποιοι. l, β. 4. καὶ οἶον. β, φ, f2, ven. 392, 514. ib. ἄξονι. vd 82 et γ ante corr. ib. ἐλαφρῇ et α suprasc. br. 5. ἐξετάζωμεν. f1, 3, 7. ἐξετάζωμεν. ven. 6. συγγῆαι. φ. ib. ἐμβαλεῖ μὲν αὐτῷ μετὰ χαλινοῦ φρόνημα, Ἰσθησί δὲ αὐτόν ἐν αὐτῷ τῷ μὴ θέλειν ἐστάναι. Isid. Pel. p. 619 A. ib. ἐμβαλεῖν — φρόνημα. v. ib. ἐμβ. τε. ven. 309. 7. τοῖς Ἰπποιοις. v. ib. χαλινοῦ. 1, v, J, Isid. ib. τε om. vd. ib. ἐστάναι. g. 8. τὸν τ' ἐν. vd. ib. πεῖθεσθαι. p. τίθεσθαι. f, φ, vd. ib. ὁ δὲ om. f7 cum lac. ib. γάννται. l, f1, 4, gu, J. γάννται. 5. ib. τοῦ Πέλοπος τῇ ὄρα. φ. τῇ ὄρα τοῦ Πελ. 5. ib. εὐρεῖται. j. 9. φίναις. f1. ib. χρεματίζονται. vd. 82. ib. ὅτι. f7. ib. σόφισμα. φ. 10. αὐτόν. f7. ib. λέβητα. br. ib. ὅ, τε. EJ. ib. δοκεῖ. C, EJ. Sc: ἐδόκει. ib. μὲν om. μ. 11. ἐπάγει. f1, 3, 4, ε. ἀπάγειν. j. ib. ὄρηκεν. m, o. ib. ἀγαπῶν δὲ ἴταν. φ. ib. ἀλλ' ἐφάψ. 1, J. ἄλλως ἐφάψ. 2, 3, E. ib. ἐμπέφυκε δὲ. br. 12. ἐς δρόμον. f7. Hic explicit p 1698, atque inde j ad fam. 1. transit. ib. ὑπέρφρον. C. (ὑπερφέρων. φ.) ὑπέρφρων. h.

EJ. ib. Ἀλφειὸν. Salm. Grut. J. et ex rec. corr. Ἀφναόν. br. ἀφναόν. p 2706. ἀφνειόν. 5. ib. ἀφν. ὄρα. l. 13. τί ἄρα. f, j. 14. λιβίδες. f3, 4. ib. κόρη. f7. ib. τῷ μετώπῳ. f7. ib. σὺν ἀνθεῖ. f1. 15. καιρῷ. 1, br. καιρίῳ. 2, 3, EJ. ib. περὶ τοῦ γυμνοῦ τοῦ. f, j. 16. ἐλέγχη. E. ἐλέγχθη. f1. ib. ἀνακαλύπτει. 1 et ἀνά suprasc. in br. ib. ἡ γραφῇ ἐσθῆς αὐτῇ (αὐτῇ. f.) καὶ κνήμη. 1. Inde feci καλύπτει ἢ ἐσθῆς αὐτῇ κνήμη. ἡ γραφῇ. 2, 3, EJ. ib. Ἄνδρα — φύσει. v. ib. γὰρ om. 2. (vd. 82.) ib. καὶ om. f. ib. οἱ ἄλλοι βάρβαροι. vd, ven. οἱ ἄνω β. 5. (f.) ib. ἐς τοιαύτας. v. ἐς τοι om. γ. 17. τοῖς. v. τοῖσδε. f2. τοιοῖσδε. 5. ib. ἄλλ' ἀφανῆ. vd. 18. ἐνθα ὄμμος. p eras. art. vd, ven. ib. ὁ ὄμμος ἀριστερός. f7. 19. τε om. f7. ib. ἡ νύξ. β. ib. νύξ γὰρ τε. 2. (vd. 82.) ib. ὅσον. f, j, p, J. ὅσα. vd, φ, 2, 3, E.

xxxi. 20. καλὸν καὶ. f, j. ib. μὴ δὲ. vd. ib. σῦκα. o. μέλαινα. f. 21. φύλων. g. ib. τῶν φλ. 2 praeter p 1760, 2. m. τοῦ φλ. o. in br. τοῦ est a rec. m. ib. φημάτων. φ. 22. περιπτύοντα vd. ante corr. ib. τὰδ. E. 23. δὲ καὶ. f, j, et p ante corr. ib. ὀλύνθους. m.

τὰ δὲ ὄνυσσά καὶ ἔξωρα, τὰ δὲ ὑποσίθηρε παρεμφαίνοντα τοῦ χυμοῦ τὸ ἄνθος, τὸ δὲ ἐπ' ἄκρον τοῦ ὄξου στρουθὸς διοραφουγεν, ἃ δὴ καὶ ἡδιστα σύκων δοκεῖ. καρύοις δὲ ἅπαν ἔστρωται τοῦδαφος, ὧν τὰ μὲν παρατέτραπται τοῦ ἐλύτρου, τὰ δὲ ἔγκνεται μεμνύοτα, τὰ δὲ παρεμφαίνει τὴν διαφυγὴν. ἀλλὰ καὶ ὄγγνας ἐπ' ὄγγναις ὄρα καὶ μῆλα ἐπὶ μήλοις σωρούς τε αὐτῶν καὶ δεκάδας, 5 εὐώδη πάντα καὶ ὑπόχρουσα. τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς ἔρευθος οὐδὲ ἐπιβεβλήσθαι φήσεις, ἀλλὰ ἔνδον ὑπηθμῆναι. κεράσου δὲ ταῦτα δῶρα ὁπώρα τις αὐτῆ βοτρυδὸν ἐν ταλάφῳ, ὁ τάλαρος δὲ οὐκ ἄλλοτριῶν πέλεκται λόγων, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ. πρὸς δὲ τὸν σύνδεσμον τῶν κλημάτων εἰ βλέποις καὶ τὰς ἐκπεραμένους αὐτῶν σταφυλᾶς καὶ ὡς κατὰ μίαν αἰ ὄαγες, ἄσθ τὸν Λιδνυσον, οἶδα, καὶ ὁ πόντια βοτρυοῦδωρε, περὶ τῆς ἀμπέλου ἐρεῖς. φαίης δ' ἂν καὶ τοὺς βότρους τῆ γραφῆ ἔδωδιμοις 10 εἶναι καὶ ὑποίνους. κάκεινο ἡδιστον· ἐπὶ φύλλων κράδης μέλι χλωρὸν ἐνδεδνκὸς ἦδη τῷ κηρῷ καὶ ἀνακλημυρεῖν ὠραῖον, εἴ τις ἀποθλίβῃ, καὶ τροφαλῆς ἐφ' ἑτέρου φύλλου νεοπαγῆς καὶ σαλεύουσα καὶ ψυκτῆρες γάλακτος οὐ λευκοῦ μόνου, ἀλλὰ καὶ στιλκνοῦ, καὶ γὰρ στιλβειν ἔοικεν ὑπὸ τῆς ἐπικολαζούσης αὐτῷ πιμελῆς.

B'.

TMNHΤΡΙΑΙ.

810 15 α'. Ἀφροδίτην ἑλεφαντίνην ἐν ἀκαλοῖς μυρρινῶσιν ἄδουσιν ἀπαλαὶ κόραι. διδάσκαλος αὐτῆς 53 ἄγει σοφὴ καὶ οὐδὲ ἔξωρος, ἐφιζάνει γὰρ τις ὄρα καὶ ὄντιδι πρώτῃ γήρας μὲν τὸ ὑπόσεμνον ἑλκουσα, τούτῳ δ' αὐτῷ κεραινωῦσα τὸ σωζόμενον τῆς ἀκμῆς. καὶ τὸ μὲν σχῆμα τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἔδους γυμνῆ καὶ εὐσχῆμων, ἣ δὲ ὕλη συνθήρη μεμνύοτος ἑλέφαντος. ἀλλὰ οὐ βούλεται γεγραφῆθαι δοκεῖν ἢ θεός, ἔγκνεται δὲ οἷα λαβέσθαι. βούλει λόγου τι ἐπιλείβωμεν τῷ βωμῷ; λιβανωτοῦ γὰρ 20 ἱκανῶς ἔχει καὶ κασίας καὶ σμύρνης, δοκεῖ δὲ μοι καὶ Σακφροῦς τι ἀνακνεῖν. ἐκαινετέα τολινν ἢ σοφία τῆς γραφῆς· πρώτα μὲν ὅτι τὰς ἀγαπωμένας λίθους περιβαλοῦσα οὐκ ἐκ τῶν χρωμάτων αὐτῆς ἐμμύησατο, ἀλλ' ἐκ τοῦ φωτός, οἷον ὀφθαλμῷ κέντρον τὴν διαύγειαν αὐταῖς ἐνθεῖσα, εἴτα ὅτι καὶ τοῦ ὕμνου παρέχει ἀκούειν· ἄδουσι γὰρ αἱ καίδεις, ἄδουσι, καὶ ἡ διδάσκαλος ὑποβλέπει τὴν ἀκάδουσαν κροτοῦσα τὰς χεῖρας καὶ ἐς τὸ μέλος ἱκανῶς ἐμβιβάζουσα. τὸ μὲν γὰρ τῆς στολῆς 25 ἀπέριττον καὶ μὴ δι' ὄχλου αὐταῖς, εἰ ἀθύροειν, ἢ τὸ ἐν χορῷ τῆς ζώνης ἢ τὸ ἐς βραχίονα τοῦ

1. ὄνυσσά. 1, λ, J. ὄνυσσά. ζ. ib. ὑποσίθηρα. E. ib. παρεμφαίνοντα. λ, h. παραφαίνοντα. ζ. ib. τὰ δὲ 2. ib. ἄκρον ζ. 2. στρουθούς. φ. στρατός. vā. ib. δὲ ἅπαν. f, p. 3. τῶν καρῶν τὰ μὲν — διαφυγὴν. v. ib. παρατέτραπται. v. παρατέτραπται. ζ. (περιπετο. vā.) ib. ἐλύτρου. v. ib. παρεμφαίνει. v. 4. διαφυγὴν. v. διαφυλακὴν. vā. ib. καὶ om. λ, γ. ib. ὄγγνας ἐπ' ὄγγναις. 1, g. ὄγγνας ἐπ' ὄγγναις. ζ. 5. καὶ εὐώδη. φ. ib. ἐπ' αὐτοῖς. vā. ib. ἀλλ' ἔνδον. ζ. vā, h. 6. τε αὐτῆ. conj. J. ib. βοτρυδῶν. br. 7. βλέποις. 1, γ, g, J. βλέποις. ζ. 8. ἔγκνεται. γ, g. ib. αὐτῆς. br. ib. ἄγουσι τὸν. vā. 9. πόντια. p. ib. περὶ om. φ. ib. βότρους τὴν γραφῆν. ex corr. p. βότρους. vā. 10. ἦδη τὸ J conj. ib. ἐνδεδνκός. br. ib. καὶ τῷ κηρῷ — ἀποθλίβῃ. v. ib. καιρῷ. f, br, et φ, ubi η supra. fuitque ante corr. in p. καιρῷ. j. 11. τροφαλῆς. f, p et ex corr. φ, J. τροφαλῆς. g. β. τροφαλῆς. ζ. ib. φύλον. γ. 12. καὶ στιλβειν γὰρ. γ, g. ib. στιλβειν. m, o. στιλβον. φ. στιλβον. vā. II, 1. Ἀφροδίτη in sc. vā. 14. ἐν ἀκαλοῖς. conj. J. ἀκαλοῖς. ζ. ib. μυρρινῶσιν. h. μυρρινῆς. vā. ex corr. sec. m. ib. αὐτῆς. mg. l. 15. ὄντιδι. γ. ib. Excidisse videtur παρὰ τοῦ ante γήρας. id. ἔξωρα. p et p 1761. ἐνέλιουσα vā. ex corr. sec. m. 16. τῆς Ἀφροδίτης, αἰδοῦς γυμνῆ. C, E. τῆς Ἀφροδίτης Αἰδοῦς γυμνῆ. J. αἰδοῦς γυμνῆ φ. αἰδοῦς αἰδοῦς γυμνῆ. vā. Sc: τοῦ τῆς Ἀφρ. ἔδους γυμνῆ. 17. ἣ δὲ ὄλη. l, φ. ib. μεμνύοτος καὶ ἑλέφαντος. φ. ib. ἀλλὰ οὐ. p, φ, π, ψ. ἀλλ' οὐ. ζ. 18. ἔγκνεται. vā. ib. ἔκκ. δὲ οἷα λαβέσθαι adhibet M. Eugenic. 160. ἔλκεται φ. ib. ἐπιλάβωμεν. z, m, et vā a sec. m. 19. ἔχει ἱκανῶς. br. ib. κασίας. f. 20. πρώτα φ. πρώτον. ζ. ib. οἷον ἀγαπ. vā. ib. τὰς. C, (τοῖς ἀγαπωμένοις. φ.) RJ. Sc: ὅτι τὰς. ib. περιβαλοῦσα. br. περιλαβοῦσα. l corr. mg. 21. κέντρον. γ. ib. αὐτῶν et mg. αὐταῖς. l. ib. εἰδ' ὅτι. vā. ib. καὶ ὅτι. EJ. 22. καὶ — ἱκανῶς ἐμβιβάζει. Aristaeus I, 10 p. 49 ed. B. ὁ διδάσκαλος. vā. quod corr. sec. m. ib. ἐπέβλεπε. Arist. 23. ἐκάδουσαν. Arist. ib. εἰς τὸ μένος. φ. 24. διόχλου. j. ib. ἀθύροειν. f.

χιτωνος ἢ ὡς ἀνυποθησία χαίρουσιν ἐφεστῶσαι ἀκαλῆ πόα καὶ ἀναφυγὴν ἔλκουσαι παρὰ τῆς δρό- 811
 σου λεμιῶν τε ὁ περὶ τὰς ἐσθῆτας καὶ τὰ ἐν αὐταῖς χρώματα καὶ ὡς ἄλλο ἄλλω ἐπιπέπει, δαι-
 μονίως ἐκμεμῆται. τὰ γὰρ συμβαινόντα οἱ μὴ γράφοντες οὐκ ἀληθεύουσιν ἐν ταῖς γραφαῖς. τὰ
 δὲ εἶδη τῶν παρθένων εἰ τῷ Πάριδι ἢ ἄλλω τῷ κριτῇ ἐπιτρέπομεν, ἀπορῆσαι ἂν μοι δοκεῖ ψη-
 φίσασθαι, τοσοῦτον ἀμιλλῶνται ῥοδοπήχεις καὶ ἐλικώπιδες καὶ καλλιπάρηοι καὶ μελίφωνοι, Σαπ- 5
 φουὺς τοῦτο δὴ τὸ ἴδν πρόσφθεγμα. παραβάλλει δὲ αὐταῖς Ἔρωσ ἀνακλίνας τοῦ τόξου τὸν πῆ-
 χυν, καὶ ἡ νευρὰ παναρμόνιον ἄδει καὶ φησι πάντα ἔχειν, ὅσα ἡ λύρα, ταχεῖς τε οἱ ὀφθαλ-
 μοὶ τοῦ θεοῦ ῥυθμόν τινα, οἶμαι, διανοοῦντες. τί δῆτα ἄδουσι; γέγραπται γάρ τι καὶ εἰδῆς· τὴν
 Ἀφροδίτην ἐκδοῦναι τῆς θαλάττης λέγουσιν ἀπορροῇ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὅπου μὲν τῶν νήσων προσ-
 ἔσθεν, οὐκω λέγουσιν, ἐροῦσι δέ, οἶμαι, Πάφον, τὴν γένεσιν δὲ ἰκανῶς ἄδουσιν· ἀναβλέπουσαι 10
 μὲν γὰρ ἐμφαίνουσιν, ὅτι ἀπ' οὐρανοῦ, τὰς δὲ χεῖρας ὑπτίας ὑποκινουῦσαι δηλοῦσιν, ὅτι ἐκ θαλάτ-
 τῆς, τὸ μειδίαμα δὲ αὐτῶν γαλήνης ἐστὶν ἀνιγμα.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΤΡΟΦΑΙ.

β'. Νεβροὶ καὶ λαγώς, ταῦτα θηράματα τοῦ νῦν Ἀχιλλέως, ὁ δὲ γε ἐν Ἰλίῳ πόλεις αἰρήσει 15
 καὶ ἴππους καὶ ἀνδρῶν στήλας, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῷ μαχοῦνται μὴ ἔωντι αὐτοὺς φεῖν, κάκεινων
 μὲν τῶν ἔργων μισθὸν ἀποδοῖται Βρισηίδα καὶ τὰς ἐκ Λέσβου ἐπτὰ καὶ χρυσὸν καὶ τρίποδας καὶ 15
 τὸ τοῦς Ἀχαιοὺς ἐπ' αὐτῷ εἶναι, τὰ δὲ παρὰ τῷ Χείρωνι ταῦτα μῆλων δοκεῖ καὶ κηρίων ἄξια, 812
 καὶ ἀγαθῆς, ὃ Ἀχιλλεῦ, μικρὰ δῶρα πόλεις ἀπαξιώσων τότε καὶ τὸ κῆδος τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὁ
 μὲν οὖν ἐπὶ τῆς τάφρου καὶ ὁ κλίνας τοῦς Τρῶας ἐκ μόνου τοῦ βοῆσαι καὶ ὁ κτείνων ἐπιστρο-
 φάδην καὶ ἐρυθαίνων τὸ τοῦ Σιαμάνδρου ὕδαρ ἴπποι τε ἀθάνατοι καὶ ἔλξεις Ἐκτορος καὶ ὁ βρυ-
 χώμενος ἐπὶ τοῖς Πατροκλείοις στέρνοις Ὀμήρω γέγραπται, γράφει δὲ αὐτὸν καὶ ἄδοντα καὶ εὐ- 20
 χόμενον καὶ ὁμωρόφιον τῷ Πριάμῳ, τουτοῦ δὲ οὐκω ξυνιέντα ἀρετῆς, ἀλλὰ παῖδα ἔτι γάλακτι
 ὑποθρέψας καὶ μυελῷ καὶ μέλιτι δέδωκεν ὁ Χείρων γράφειν ἀπαλὸν καὶ ἀγέρωχον καὶ ἦδη κοῦ-
 φον, εὐθεία μὲν γὰρ ἡ κνήμη τῷ παιδί, ἐς γόνυ δὲ αἱ χεῖρες, ἀγαθαὶ γὰρ δὴ αὐταὶ πομποὶ τοῦ
 δρόμου, κόμη τε ἡδεῖα καὶ οὐδὲ ἀκίνητος, ἔοικε γὰρ προσαθύρων ὁ ξέφυρος μετατάττειν αὐτήν,
 ὡς μετακιπτούσης τῆδε κάκεισε ἄλλοτε ἄλλος ὁ καῖς εἴη, ἐπισκύνιόν τε καὶ θυμοειδὲς φρυγάμῃ 25
 ἐστὶ μὲν ἦδη τῷ παιδί, κρανυεὶ δὲ αὐτὸ ἀκάκω ὄμματι καὶ παρειᾷ μάλα ἔλεω καὶ προσβαλλούσῃ
 τι ἀκαλοῦ γέλατος. ἡ χλαμὺς δὲ, ἦν ἀμπέχεται, παρὰ τῆς μητρὸς, οἶμαι· καλὴ γὰρ καὶ ἀλιπόφ-
 φυρος καὶ πυραυγῆς ἐξαλλάττουσα τοῦ κυανῆ εἶναι. κολακεύει δὲ αὐτὸν ὁ Χείρων, οἶον λέοντα,

1. ὡς om. γ. ib. ἔλκουσι. vd. sed sec. m. corr. 2. καὶ ante ὡς om. f, j, p. ib. ἐπιτρέπει. l, φ, et vd. ex corr. sec.
 m. e. 3. τὰ γὰρ — γραφαῖς. v. ib. γὰρ om. l. 4. τῷ. a2, l, m. ib. μοι om. f. ib. δοκεῖ. π, ψ, h, g, J. δοκῆ. p.
 vd, f, j, p 1761. δοκοῖ. l, o. δοκοῖη. φ. 5. ῥοδοπήχεις. π. ib. καλλιπάρηοι. j. καλλιπάρηοι. br. ib. μελίφωνοι.
 τοῦτο δὴ Σαπφουὺς τὸ ἴδιον φθέγμα. Aristaeus. I, 10. p. 49 ed. B. 6. δὴ om. o. ib. τὴν. o. 7. παναρμό-
 νιος. φ. ib. ταχεῖς τε. f, vd, φ, π, ψ, br, ε, m. ταχεῖς δὲ. ζ. 8. τινα εἶναι. f, j. 9. καὶ Ἀφρ. et mg. τὴν Ἀφρ. l.
 ib. ἐκδοῦναι et mg. ἐκφῶναι. l. ἐκφῶναι. ζ. ib. θαλάσσης. vd. ib. ἀπορροῇ. 1. (ἐπι suprasc. in φ al. m.) p 1761, J.
 ἐπιρροῇ. 3, E. ib. καὶ ὅπου — Πάφον. v. ib. προσίχεται. φ. 11. ὑπο ερας. in p. et κινουσαι. vd. 12. τὸ δὲ μειδ. vd.
 11. 13. ταῦτα, θηράματα disting. h, J. 14. καὶ ἀνδρ. στήλ. om. μ. ib. καὶ οἱ ποτ. f, j, l. καὶ ποτ. ζ. ib. φέειν. ζ. Sc: φέειν.
 15. ἐν Λέσβου. J. 16. τὸ om. m. 17. μικρὰ. p 1761. ib. ἀπαξιώσων. 2 praeter p 1760. ἀπαξιώσας. φ. 18. τῆς τάφρου. f.
 j, vd. τῆ σῆ τάφρου. p. τῆ τάφρου. ζ. 19. ἐρυθαίνων. p ex corr. π, γ, φ, ψ, J. ἐρυθαίνων. ζ. ib. ἔλξεις. γ. ib. ἦτορος. j.
 ib. βρυχώμενος. p, 2. 20. τοῖς Πατροκλείοις. l. τοῖς τοῦ Πατρόκλου. f, j, φ, vd, 2, 3. τοῖς Πατρόκλου. EJ. 21. ξυ-
 νιέντα τῆς ἀρετῆς. vd. 22. καὶ μυελῷ ὑποθρέψας. ψ. 23. γὰρ om. j. ib. γνάμη. φ. ib. ἐς γόνυ — δρόμου. v.
 ib. ἀγαθῶν. l. ib. δὴ om. μ. p 1761. 24. ἴδια. j. ib. προσαθύρων. f, j. 25. ἄλλοτε ἄλλο. φ. ib. ἐπισκύνιον. l.

26. δὲ om. J. ib. ὄμματι et γρ. βλέμματι. l, br. ὄμματι. p 1761. βλέμματι. ζ. ib. προσβαλλούσι. φ. 27. πυραυγῆς.
 l, φ. ib. ἐξαλλάττουσα. φ. ἐξαλλάττουσα et γρ. ἀστράπτουσα. p. ἀπαστράπτουσα et sec. m. ἀκαλλάττουσα. vd.

28. τὸ. 2 (br. mg. τοῦ). τῷ. φ, π, ψ. τῷ. φ. τῷ ex τοῦ corr. sec. m. vd. ib. κυανῆν. E. ib. σκυλακεύειν et γρ.
 κολακεύειν. l.

πιῶκας ἀρκάζειν καὶ νεβροῖς συμπέτεσθαι· νεβρὸν γοῦν ἄρι ἤρηκός ἦκει παρὰ τὸν Χείρωνα καὶ ἀπαιτεῖ τὸ ἄθλον, ὃ δὲ χάρει ἀπαιτούμενος καὶ τοὺς προσθίλους ὀκλάσας ἐς Ἴσον καθίσταται τῷ παιδί, μῆλα ἀπὸ τοῦ κόλπου ὀρέγων αὐτῷ καλὰ καὶ εὐώδη, καὶ γὰρ καὶ τοῦτο αὐτῶν ἔοικεν ἐγγράφθαι, καὶ κηρίον ὀρέγει τῇ χειρὶ σταγόνα λείβον δι' εὐνομίαν τῶν μελιττῶν. ὅταν γὰρ πόας
 813 ἄγαθαῖς ἐντυχοῦσαι κυδισκῶσι, περιπληθῆ τὰ κηρία γίνονται καὶ ἀποβλύζουσι τὸ μέλι οἱ οἴκοι αὐτῶν. ὃ δὲ Χείρων γέγραπται μὲν ὅσα κένταυρος· ἀλλὰ ἵππον ἀνθρώπων συμβαλεῖν θαῦμα οὐδέν, συναλεῖψαι μὴν καὶ ἐνώσαι καί, νῆ Δία, λήγειν ἄμφω δοῦναι καὶ ἀρχεσθαι καὶ διαφεύγειν τοὺς ὀφθαλμούς, εἰ τὸ τέμα τοῦ ἀνθρώπου ἐλέγχοιεν, ἀγαθοῦ, οἶμαι, ζωγράφου. καὶ τὸ ἡμερον δὲ φαίνεται τὸ τοῦ Χείρωνος ὄμμα ἐργάζεται μὲν καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ὑπ' αὐτῆς πεπνύσθαι, πράττει δὲ καὶ
 10 ἡ πικτίς, ὑφ' ἧς ἐκμεμούσεται, νυνὶ δὲ καὶ ὑποκορισμοῦ τι αὐτῷ ἔπεστιν, εἰδώς που ὁ Χείρων, ὅτι τοὺς παῖδας τοῦτο μελλίσσεται καὶ τρέφει μᾶλλον ἢ τὸ γάλα. τανεὶ μὲν περὶ θύρας τοῦ ἀντροῦ, ὃ δ' ἐν τῷ πεδίῳ παῖς ὁ ἱππηδὸν ἐπὶ τοῦ κενταύρου ἀθύρων ὁ αὐτὸς ἔτι· διδάσκει ὁ Χείρων τὸν Ἀχιλλέα ἱππάζεσθαι καὶ κερῆσθαι αὐτῷ ὅσα ἵππῳ, καὶ συμμετρεῖται μὲν τὸν δρόμον ἐς τὸ ἀνεκτὸν τῷ παιδί, καργάζονται δὲ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἠδεσθαι προσμειδιᾷ μεταστρεφόμενος καὶ μονουχὶ λέγει „ἰδοὺ σοὶ κροαίνω ἄπληκτος, ἰδοὺ καὶ ἐπιμελεύομαι σοι· ὁ ἵππος ὄξυς ἄρα καὶ ἀραιρεῖ γέλωτα. λαγαρῶς γὰρ μοι ἱππασθεῖς, θεῖε καί, καὶ τοιῶδ' ἵππῳ πρόπαν ὀρήσῃ ποτὲ καὶ ἐπὶ Ξάνθου καὶ Βαλλίου καὶ πολλὰς μὲν πόλεις αἰρήσεις, πολλοὺς δὲ ἀνδρας ἀποκτενεῖς θεὸν ὅσα καὶ συνεκφεύγοντας.“ ταῦτα ὁ Χείρων μαντεύεται τῷ παιδί καλὰ καὶ εὐφημα καὶ οὐχ οἷα ὁ Ξάνθος.

ΚΕΝΤΑΤΡΙΔΕΣ.

20 γ'. Σὺ μὲν ὦρον τὴν τῶν κενταύρων ἀγέλην ὀρωῶν ἐκπερικνεῖαι καὶ πετρῶν ἢ, νῆ Δία, ἵππων
 814 μόνον, αἷς τὸν τοῦ Ἴξλου ἐπιθόρυνσθαι φασιν, ὑφ' οὗ οἱ κένταυροι [ἐνωθέντες] ἦλθον ἐς κροαίν· τοῖς δὲ ἄρα καὶ μητέρες ὀμόφυλοι ἦσαν καὶ γυναῖκες ἤδη καὶ πᾶλοι ἐν εἴδει βρεφῶν καὶ οἶκος ἠδίστος. οὐ γὰρ οἶμαι σε ἀρδεσθαι τῷ Πηλῶ καὶ τῇ ἐν αὐτῷ διαίτῃ καὶ τῷ τῆς μελλας φντῶ ἀνεμοτροφεῖ ὄντι καὶ παρεχομένῳ τὸ ἰθὺ ὀμοῦ καὶ τὸ μὴ κλάσθαι ἐν τῇ αἰχμῇ, καὶ τὰ ἄντρα κάλλιστα καὶ αἰ
 25 πηγαί, καὶ αἰ παρ' αὐτοῖς κενταυρίδες, εἰ μὲν ἐπιλαθοίμεθα τῶν ἵππων, οἶον ναίδες, εἰ δὲ μετὰ τῶν ἵππων αὐτὰς λογιζοίμεθα, οἶον ἀμαζόνες, ἢ γὰρ τοῦ γυναικείου εἴδους ἀβρότης φώνηται συναρωμένου αὐτῷ τοῦ ἵππου. κένταυροι δὲ τανεὶ τὰ βρέφη τὰ μὲν σπαργάνοις ἔγκεται, τὰ δὲ τῶν σπαργάνων ὑπεκδύεται, τὰ δὲ κλέειν ἔοικε, τὰ δὲ εὐ πράττει καὶ εὐροοῦντος τοῦ μαζοῦ με-

1. περὶ a et h ex corr. 2. τὸ ἄθλον. p ante corr. et j. τὸν ἄθλον. f. τὰ ἄθλα. g. ib. ὀκλάσας. f, j, p, vd. ἐνοκλάσας. g. 3. καὶ γὰρ τοῦτο. f, j, l. 4. ὅτε. φ. 5. καὶ om. f. ib. ἀποβλύζουσι. br. ib. αἰκοι. φ. 6. ἀλλὰ — ζωγράφου. v. ib. συμπλέξει. γ et γρ. συμβαλεῖν. συμμαχεῖν. v. 7. μὲν οὐν. v. ib. καὶ διαλήγειν ἄμφω δοῦναι. v. καί, νῆ Δία, δοῦναι ἄμφω λήγειν. conj. J. Inde scripsi: καί, νῆ Δία, λήγειν ἄμφω δοῦναι. In g est καὶ διαδοῦναι ἄμφω λήγειν. ib. ὅς διαφεύγειν conj. J. 8. ἢ τὸ. v. ib. τέμα τὸ θατέροθ conj. J. ib. καί — φαίνεσθαι om. o. 9. καὶ τὸ τοῦ. f, J. ib. ὄμμα. f et j, ubi ἦθος in mg. ἦθος. g. (l, vd.) ib. πεπνύσθαι. φ. ib. πικτίς. π. πικτίς. vd. 10. νυνὶ δὲ ὑποκ. vd. ib. ὑποκορισμοῦ. π. ib. αὐτῷ. l. mg. 11. μᾶλα. f, j. ib. θύρας. C. τὰς θύρας. EJ. ib. τὸν ἀνδρα τοῦ ἀντροῦ. π. 12. παιδίω. br, vd. ib. ὁ αὐτὸς. f, j, p, J. οἱ αὐτοὶ φ, 2, 3, E. 13. χρῆσθαι. μ. ib. Fo: ἐαυτῷ. 14. τὸν ἀνεκτὸν. φ. ib. μονουχί. f. p, J. μονοου. g. 15. ἀραιρεῖ. f, vd, h φ, J. ἀραιρῆ. p. ἀραιρῆ. j. ἀραιρεῖν. 2, 3, E. 16. λαγαρός. φ. ib. ὁ ἱππασθεῖς. φ. ἱππαστής. φ. ib. ὀρήσῃ. φ. ib. ποτὲ ἐπὶ. o. ib. ἢ B. j. ib. Βαλλίου. f, j, φ. 17. θεὸν. f, j, l, p. θεῶν. g. 18. συνεκφεύγοντες. o. συνεκφεύγονται, π ex nota Osanni Auct. lex. 152. Fo: ὅσα θεῶν καὶ σὲ συνεκφεύγοντας.

III. 20. μὲν om. vd. pr. m. ib. ἀλλὰ καί. π. ib. ταύρων. j. κενταυρίδων. l (et mg. γρ. κενταύρων.), ε, m. κενταύρων add. id. sec. m. vd. 21. μόνων. l. ib. ἐς τὸν. φ, π. ib. κενταύριοι. j. ib. ἐνωθέντες et ἠνωθέντες mg. l. οἰνωθέντες. C, ε. ἐνωθέντες. m, o. ὀρηθέντες. Creuzer Wiener Jahrb. LVII, 42. Inclusi participium. οἶκος ἠδίστος, οὐ γὰρ om. o. 22. ἀνεμοτροφεῖ. f, φ, E. 23. καὶ αἰ — ἀμαζόνες. v. 24. κενταυρίδες. φ. 25. λογιζοίμεθα. f. ib. γυναικίον. br. 27. συναρωμένου. γ, g. ib. βρέφη καὶ τὰ μὲν. vd. 29. πράττειν. vd.

διᾶ, τὰ δὲ ἀτάλλει ὑπὸ ταῖς μητράσι, τὰ δὲ περιβάλλει αὐτὰς ὀκλαζούσας, ὁ δὲ ἐς τὴν μητέρα λίθον ἀφίησιν ὑβρίζων ἤδη καὶ τὸ μὲν τῶν νηπίων εἶδος οὐκ ἄσφαλτος ἐμπλημμυροῦντος αὐτοῖς τοῦ γάλακτος, τὰ δὲ ἤδη σικριτῶντα ἐκφαίνει τι καὶ τραχύτητος, ὑπάρχει δὲ αὐτοῖς χαιτη μέλλουσα καὶ ὀπλαὶ ἀκαλαὶ ἔτι. ὡς καλαὶ αἱ κενταυρίδες καὶ ἐν ταῖς ἵπποις· αἱ μὲν γὰρ λευκαῖς ἵπποις ἐμφυκάσι, αἱ δὲ ξανθαῖς συνάπτονται, τὰς δὲ ποικίλλει μὲν, ἀποστίλβει δὲ αὐτῶν οἷον τι τῶν ἐν κομιδῇ ἵππων. ἐκπέφυκε καὶ μελαίνης ἵππου λευκῆ κενταυρίς καὶ τὰ ἐναντιώτατα τῶν χρωμάτων ἐς τὴν τοῦ κάλλους συνθήκην ὁμολογεῖ.

ΙΠΠΟΛΤΟΣ.

δ'. Τὸ μὲν θηρίον ἀρὰ Θησεῖας, ἐμπέτακε δὲ τοῖς Ἰκπολύτου ἵπποις ἐν εἶδει ταύρου γλαυκοῦ κατὰ τοὺς δελφίνας, ἦκει δὲ ἐκ θαλάττης κατὰ τοῦ μειρακίου οὐδεμιᾶ δίκην· μητρὶα γὰρ Φαῖδρα ξυνθεῖσα λόγον ἐπ' αὐτῷ οὐκ ὄντα, ὡς δὴ ἐρῶτο ὑπὸ τοῦ Ἰκπολύτου — αὐτὴ δὲ ἄρα 10 τοῦ μειρακίου ἦρα — ἀπατάται ὁ Θησεὺς τῷ λόγῳ καὶ καταρᾶται τοῦ παιδὸς τὰ ὀρώμενα· οἱ μὲν δὴ ἵπποι ὀφῆς, ὡς ἀτιμάσαντες τὸν ξυγὸν ἐλευθέραν αἴρουν τὴν χαιτην, οὐδὲ κροαίνουσιν, ὥσπερ οἱ λαμπροὶ καὶ ἔμφρονες, ἀλλ' ἐξηρημένοι φόβῳ καὶ πτοίᾳ, ραίνοντες δὲ ἀφρῶ τὸ πεδίον ὁ μὲν ἐς 815 τὸ θηρίον ἐπέστραπται φεύγων, ὁ δ' ἀνεσκήρησεν ἐς αὐτό, ὁ δὲ ὑποβλέπει, τῷ δὲ ἐς τὴν θάλατταν ἢ φορὰ καθάπερ ἑαυτοῦ τε καὶ τῆς γῆς ἐκλαθομένῳ, μυκτῆρσι δὲ ὄρθοις ὀξὺ χρεμετίζουσιν, 15 εἰ μὴ παρακούεις τῆς γραφῆς. τροχοὶ δ' ἄρματος ὁ μὲν ἐξήρμοσται τὰς κνήμας ὑπὸ τοῦ συγκλιθῆναι τὸ ἄρμα ἐς αὐτόν, ὁ δ' ἐκλειοιπῶς τὸν ἄξονα φέρεται καθ' ἑαυτὸν στροβούσης αὐτόν ἔτι τῆς δίνης. διεπτόρηται καὶ οἱ τῶν ὀπαδῶν ἵπποι καὶ τοὺς μὲν ἀποσεινται, τοὺς δ' ἄγχοντάς ποιῆθαι φέρουσι. σὺ δὲ, μειράκιον, σωφροσύνης ἐρῶν ἄδικα μὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπαθεῖς, ἀδικώτερα δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ὥστε ἀδύρατο καὶ ἡ γραφὴ θρηγνόν τινα ποιητικὸν ἐπὶ σοὶ ξυνθεῖσα· σκοπιαι 20 μὲν γὰρ αὐταί, δι' ὧν ἐθήρας ξὺν Ἀρτέμιδι, δρύπτονται τὰς παρειὰς ἐν εἶδει γυναικῶν, λειμῶνες δ' ἐν ὄρα μειρακίαν, οὓς ἀκηράτους ἀνόμαζες, μαραινουσιν ἐπὶ σοὶ τὰ ἄνθη, νύμφαι τε αἱ σοὶ τροφοὶ τουτανὶ τῶν πηγῶν ἀνασχούσαι σπαράττουσι τὰς κόμας ἀποβλύζουσαι τῶν μαζῶν ὕδωρ. ἤμυνε δὲ σοὶ οὐδ' ἡ ἀνδρεία οὐδὲν, οὐδὲ ὁ βραχίον, ἀλλὰ σοὶ τὰ μὲν ἐσπάραται τῶν μελῶν, τὰ δὲ συντέτριπται, πέφυρται δ' ἡ κόμη, καὶ τὸ μὲν στέφνον ἔμπνουν ἔτι καθάπερ μὴ μεθιέμενον 25 τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ ὄμμα περιαθρεῖ τὰ τετραμμένα. φεῦ τῆς ὄρας, ὡς ἄτρωτός τις ἐλελήθει οὐσα· οὐδὲ γὰρ νῦν ἀπολείπει τὸ μειράκιον, ἀλλ' ἐπιπρέπει τι καὶ τοῖς τραύμασιν.

1. ἀτάλλει. f, π, J. ἀτάλει. γ. ἀττάλλει. γ. ἀττάλλει. vd, E. ib. ὁ δὲ — ἤδη. v, qui addit τῶν κενταύρων. ib. τὸ δὲ — ὑβρίζων. vd. 2. ὑβρίζειν. v. ib. ἐμπλημμυρ. 1, π. ἐκπλημμυρ. 5. (vd.) ib. αὐτοῖς τοῦ γ. vd. αὐτῷ τοῦ γ. 3. ἐμφαίνει. m, ubi mg. γρ. ἐκφαίνει, et o. ib. αὐτῆς. φ. 4. καὶ καλαὶ. π. ib. τοῖς ἵπποις. C, EJ. Sc: ταῖς ἵπποις. ib. λευκοῖς. br. 5. ξυνάπτονται. φ. p 1761. συνάπτονται. 5. 6. ἐναντιώματα. φ. ib. τῶν om. f, j. 7. ἐς τὸν. o. 1v. 8. ἀρὰ conj. J. ἄρα. 5. ib. γλαυκοῦ. p et l, ubi in mg. λευκοῦ. o, J. δελφοῦ et suprasc. λευκοῦ. γ. λευκοῦ. 5. (f, vd, φ.) 9. οὐδὲ μιᾶ. μ, vd. 10. Φαῖδρα — ἦρα. v. ib. Φαῖδρα. J. ib. μητρὸς. φ. ib. ἐπὶ Ἰκπολύτῳ ἦγοντα. v. ἐπ' αὐτό. φ. ib. διερῶτο. v, br, p 1760, 1761. δὴ ἐρῶτο. φ. ib. ὑπ' αὐτοῦ. v. 12. ἀτιμάσαντα. φ. ib. ὄδε. f. οἷδε. l. οὐδὲ. om. m, o. ib. κροαίνουσιν. l. κροαίνοντες. 5. 13. ἐξηρημένοι. f, p. ib. παιδίον. j. 14. ἐπέστραπται. π. ib. ἀνεσκήρησεν. o. ib. τῷ δὲ — ἐκλαθομένῳ. v. ib. εἰς τὴν θ. v, φ, vd, π. ib. θαλάσσαν. π. 15. ἑαυτοῦ τε. v. ἑαυτοῦ. 5. ib. χρεμετίζουσι. br. 16. παρακούεις. μ, p 1761. ib. κνήμας. 1, EJ. πλήμας et γρ. κνήμας. g. πλήμας. 2, J, E. 17. τῆς δίνης. E post αὐτόν. in vd. add. sec. m. ib. καθ' ἑαυτόν. f, p. καθ' αὐτόν. 5. ib. στροβούσης. π. στρομβούσης. E. 18. οἱ τῶν παίδων. φ. ib. ἄγχον τὰς. f. ἄγχοντες. 2, 3, 2, m. ib. ποι. C, J. που. vd. πη. E. 19. πέπουθας. vd. 20. ἐπὶ σοὶ om. l. 21. μὲν γὰρ. 1, π, J. μὲν. 2, 3. E. ib. σὺν Ἀρτ. p, γ, g. ib. δρύπτονται. 22. ἀπολείπει — γυναικῶν om. vd. 23. σπαράττουσι et mg. σπαράττουσι. l. ib. τῶν ὀμμάτων. conj. J. 24. ἤμυνε. sic. vd. corr. pr. m. ib. ἡ ἀνδρεία. φ. ib. οὐδ' ὁ βρ. vd. ib. ἐσπάραται. 1, j. 27. οὐ γὰρ. f, j. ib. ἐπιπρέπει. p. ante corr. 2, m.

ε'. Καὶ τὸ αἷμα πρὸς τῷ χαλκῷ καὶ ταῖς φοινικίσι προσβάλλει τι ἄνθος τῷ στρατοπέδῳ,
 καὶ χαρίεν τῆς γραφῆς οἱ ἄλλοι ἄλλως πεπτακότες ἵπποι τε ἀτακτοῦντες μετ' ἐκπλήξεως καὶ παρ-
 816 φθορὸς ὕδαρ ποταμοῦ, ἐφ' ᾧ ταῦτα, οἱ δὲ αἰχμάλωτοι καὶ τὸ ἐκ' αὐτοῖς τρόπαιον Ῥοδογούνη
 καὶ Πέρσαι νικῶσιν Ἀρμενίους ἐν σπονδαῖς ἀτακτήσαντας, ὅτε δὴ λέγεται ἡ Ῥοδογούνη κρατῆσαι
 5 τῆς μάχης οὐδὲ ὄσον τὰ δεξιὰ τῆς χαιτήης ἀναλαβεῖν ξυγγορήσασα ἑαυτῇ βραδύναι. ἢ οὐκ ἐπῆρται
 καὶ φρονεῖ ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ ξυνήσιν, ὡς ἔσοιτο αἰδίδμος ἐπὶ τῷ ἔργῳ καὶ ἐν κιδάρα καὶ ἐν αὐλῷ καὶ
 ἐνθα Ἕλληνες; προσγέγραπται δὲ αὐτῇ καὶ Νισαία ἵππος μέλαινα ἐπὶ λευκοῖς τοῖς σκέλεσι καὶ τὰ
 στέφνα λευκὰ καὶ τὸ πνεῦμα ἀπὸ λευκοῦ τοῦ μυκτῆρος καὶ τὸ μέτωπον ἐν ἀριτέρῳ τῷ κύκλῳ. λίθων
 10 μὲν οὖν καὶ ὄρων καὶ παντὸς ἀπαλοῦ κόσμου παρακεχώρηκεν ἡ Ῥοδογούνη τῷ ἵππῳ, ὡς ἀγάλ-
 λοιτο καὶ ἀβρωῶς τὸν χαλινὸν διακτύοι, κοκκοβαφεῖ δὲ ἐσθῆτι καταλάμπει πάντα πλὴν τοῦ ἑαυτῆς
 εἶδους ἐν ἡδεῖα μὲν τῇ ζώνῃ καὶ τὴν ἐσθῆτα μετρούσῃ ἐς γόνυ, ἡδεῖα δὲ τῇ ἀναφυρῶδι καὶ παρ-
 χομένη γραφᾶς ἀπὸ κερκίδος, τὸ δὲ ἀπὸ ὄμου ἐς ἀγκῶνα τὸν χιτῶνα διαλείπουσαι κόρκακι ξυνέ-
 πουσιν ὑπανισχύσεως ἐναλλάξ τῆς ὠλένης, ἐνθα ὁ δεσμός. ὁ δὲ ὄμος ἐγκείται καὶ τὸ σχῆμα οὕτω
 ἀμαζόνος. καὶ τῆς ἀσπίδος ἀγασθαι χρῆ τὸ μέτριον καὶ ἀποχωρῶν τῷ στέφνῳ καὶ τὴν ἰσχὺν τῆς
 15 γραφῆς ἐνταῦθα ἐξετάσαι· ὑπερβάλλουσα γὰρ ἢ ἀριστερὰ τὸν κόρκακα ἔχεται τῆς αἰχμῆς ἀφιστάδα
 τοῦ στέφνου τὴν ἀσπίδα, ὀρθῆς δὲ ἐκκειμένης τῆς ἴντος ὄραται μὲν καὶ τὰ ἔξω τῆς ἀσπίδος· ἢ
 οὐ χρυσᾶ ταῦτα καὶ οἶον ζῶα; τὰ δὲ ἔσω, καὶ ἐνθα ἡ χεῖρ, ἀλουργά, προσανθεῖ δὲ αὐτοῖς ὁ πῆ-
 χυς. αἰσθάνεσθαι μοι δοκεῖς, ᾧ καὶ, τοῦ ἐν αὐτῇ κάλλους καὶ βούλεσθαι τι καὶ περὶ τούτου ἀκού-
 ει. ἄκουε δὴ· σπένδει μὲν ἐπὶ τῇ τῶν Ἀρμενίων τροπῇ, καὶ ἡ ἐννοία εὐχομένης. εὐχεται δὲ αἰρεῖν
 20 τοὺς ἄνδρας, οὓς νῦν ἤρηκεν, οὐ γὰρ μοι δοκεῖ ἐρᾶν τοῦ ἐρᾶσθαι. καὶ τὸ μὲν ἀνελημμένον τῶν
 τριχῶν αἰδοὶ κενόσμηται τὸ ἀγέρωχον κολαζούσῃ, τὸ δὲ ἄνετον βακχεύει αὐτὴν καὶ φώνησι, καὶ
 ξανθὸν μὲν καὶ χρυσοῦ πέρα τὸ ἀτακτοῦν τῆς κόμης, τὸ δὲ ἐπὶ θάτερα κείμενον ἔχει τι καὶ ἐς
 αὐγὴν παραλλάττον ὑπὸ τοῦ τετάρτου. τῶν δὲ ὀφρῶν χαρίεν μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεσθαι
 καὶ ὁμόθεν ἐκπεφυκέναι τῆς ῥίνος, χαρίεστερον δὲ τὸ περιήχθαι, δεῖ γὰρ αὐτὰς μὴ προβεβλήσθαι
 25 τῶν ὀφθαλμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ περιβεβλήσθαι αὐτοῖς. ἢ παρειὰ δὲ ὑποδέχεται μὲν τὸν ἀπὸ τῶν
 ὀμμάτων ἴμερον, εὐφραίνει δὲ τῷ ἴλαρῳ, τὸ γὰρ φιλομειδῆς ἐν παρειᾷ μάλιστα, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
 κέκρανται μὲν ἀπὸ τοῦ χαροποῦ ἐς τὸ μέλαν, παρέχονται δὲ τὸ μὲν ἴλαρον ἀπὸ τοῦ καιροῦ, τὸ
 δὲ ὠραῖον ἀπὸ τῆς φύσεως, τὸ δὲ γαῦρον ἀπὸ τοῦ ἄρχειν. στόμα δὲ ἀκαλὸν καὶ ἀνάμεστον ὀπί-
 ρας ἐρωτικῆς, φιλήσθαι μὲν ἠδιστον, ἀπαγγεῖλαι δὲ οὐ ῥᾶδιον· ἃ δὲ ἀπόρη σοι μαθεῖν, ὄρα, και-
 30 ριον· χεῖλη ἀνθηρὰ καὶ ἴσα, στόμα σύμμετρον καὶ παραφθιγγόμενον τὴν εὐχὴν τῷ τροπαίῳ, καὶ
 παρακοῦσαι βουληθῶμεν, τάχα Ἕλληνοι.

v. 2. ἄλλος ἄλλη. vñ. ἄλλοι ἄλλως. iñ. ib. παρμεφθορός. br. 3. ἐπ' αὐτοῖς et mg. ἐκ' αὐτοῖς. l. ἐκ' αὐτῆς. l
 ib. τρόπαιον. vñ, π. τροπαίων. ζ. 4. ἀτακτήσαντες. ρ. 5. βραδύναι. vñ, j. βραδύναι. E. ib. ἡ. j. ἡ. m. 6. ἐν αὐ-
 λῶσι. E. J. καὶ αὐλοῖς. l. 7. ἐνθα οἱ Ἕλλ. vñ, φ. ib. Νησαία. f. Νισαία. μ. 9. ἄλλοι. π, ρ, br, m. mg. ib. καὶ
 ἀγάλοιτο. φ. 10. διακτύη. φ. ib. κοκκοβαφεῖ. f. ib. καταλάμπειν. ρ. 12. γραφᾶς ἀπὸ κερκίδος κτὲ expressit Ar-
 staenot. I, 27. p. 118. ed. B. ib. ἀπὸ τοῦ ὄμου. φ, vñ, et p ex corr. 13. οὐ δεσμός. o. ib. ἐγκείται. f. ἐγκείται. φ.
 ib. καὶ om. C ante τὸ σχῆμα. 14. ἀγασθαι. f. 15. ἐξετάσει. l. ib. ὑπερβάλλουσα. o. ib. ἀφιστάσαι. f, j, φ. 16. ἐν-
 κειμένης. l, o, j. ἐκκειμένης. ζ. ib. ἀσπίδα τοῦ στέφνου. ρ. ib. τῆς om. br. ib. ἡ οὐ. j. 17. ἀλουργά. vñ. ib. αὐ-
 τῆς. l, γ. 18. αἰσθάνεσθαι μοι δοκεῖς. 1, π, 2. καὶ αἰσθάνεσθαι μοι. l. αἰσθάνεσθαι δὲ μοι. 3, E. J. 19. εὐνοια. l. ἐνοια. π.
 20. ὡς νῦν. o. ib. ἀντερᾶσθαι. π. ib. τὸ μὲν — τροπαίῳ. h. ib. ἐνελημμένον. π. 22. ξανθῶν. j. ib. ἐς αὐγὴν.
 con. j. εἰς αὐτὴν. br. εἰς αὐτὴν. ζ. 23. τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. vñ. τὸ ἀπὸ τούτου τοῦ. γ. αὐτοῦ om. ε, m. τὸ et αὐτοῦ om. ε.
 24. τὴν ῥίνα. p ante corr. 25. τῶν — περιβεβλήσθαι om. j, γ. ib. τὸ ἀπὸ τῶν ὀφθ. φ. ib. μόνων. π. ib. ἢ
 παρειὰ — ἴμερον. Arist. II, 4. p. 138 ed. B. 27. εἰς. b, θ. 29. ἰδεῖν μὲν — ῥᾶδιον. v. φιλήσθαι μὲν — ῥᾶδιον.
 Ar. l. c. ib. ἰδεῖν. v. 30. περιφθ. vñ. ib. τῷ τροπαίῳ om. p 1760. τῷ τροπαίῳ ἐκ τοῦ λεληθότος. μ, p 1761.
 τῷ τροπαίῳ. vñ.

ΑΡΡΙΧΙΩΝ.

5' Ἐς αὐτὰ ἦκει Ὀλύμπια καὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ το κάλλιστον, τουτὶ γὰρ δὴ ἀνδρῶν τὸ παγκράτιον, στεφανοῦται δὲ αὐτὸ Ἀρριχίων ἐπαποθανὼν τῇ νίκῃ καὶ στεφανοὶ αὐτὸν οὐτοσί Ἑλλανοδικῆς — ἀτρεκῆς δὲ προσειρήσθω διὰ τε τὸ ἐπιμελεῖσθαι ἀληθείας διὰ τε τό, ὡς ἐκεῖνοι, γεγράφθαι — στάδιον τε ἢ γῆ δίδωσιν ἐν ἀπαλῇ αὐλῶνι καὶ ἐσεχούσῃ τοσοῦτον, καὶ τὸ τοῦ Ἀλφειοῦ νῆμα ἐξέρχεται κοῦφον — ταῦτά τοι καὶ μόνος ποταμῶν ἐπὶ τῆς θαλάττης ὄχεται — κότινοι τε αὐτῷ περιτεθήλασιν ἐν γλαυκῷ εἶδει καλοὶ καὶ κατὰ τὴν τῶν σελλῶν οὐλότητα. ταυτὶ μὲν οὖν μετὰ τὸ στάδιον ἐπισκεψόμεθα καὶ πολλὰ ἕτερα, τὸ δὲ ἔργον τοῦ Ἀρριχιῶνος, πρὶν ἢ παύσασθαι αὐτὸ, σκοπῶμεν, ἔοικε γὰρ μὴ τοῦ ἀντίπαλου μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κερρατημέναι βουῶσι γοῦν ἀναπηδήσαντες τῶν θάκων καὶ οἱ μὲν τὰ χεῖρε ἀνασειουσιν, οἱ δὲ τὴν ἐσθῆτα, οἱ δὲ αἰρουνται ἄπο τῆς γῆς, οἱ δὲ τοῖς πλησίον ἰλαρὸν προσπαλαίουσι, τὰ γὰρ οὕτως ἐκπληκτικὰ οὐ συγχορεῖ τοῖς θεαταῖς ἐν τῷ καθεκτῷ εἶναι. ἢ τίς οὕτως ἀνασθῆτος, ὡς μὴ ἀνακαρνεῖν ἐπὶ τῷ ἀθλητῇ; μεγάλου γὰρ δὴ αὐτῷ ὑπάρχοντος τοῦ δις ἤδη νικῆσαι τὰ Ὀλύμπια μείζον τοῦτο νυνί, ὅτε καὶ τῆς ψυχῆς αὐτὰ κτησάμενος ἐς τὸν τῶν δόλιων πέμπεται χῶρον αὐτῇ κόνει. μὴ δὲ συντυχία νοεῖσθω τοῦτο, σοφώτατα γὰρ προουνοήθη καὶ τὸ πάλαισμα τῆς νίκης· οἱ παγκρατιάζοντες, ὧ καὶ, κενυδνευμένη προσχρῶνται τῇ πάλῃ, δεῖ γὰρ αὐτοῖς ὑπιασμῶν τε, οἷ μὴ εἶσιν ἀσφαλεῖς τῷ παλαίοντι, καὶ συμπλοκῶν, ἐν αἷς περιγίγνεσθαι χρὴ οἶον πίπτοντα, δεῖ δὲ αὐτοῖς καὶ τέχνης ἐς τὸ ἄλλοτε ἄλλως ἄρχεσιν, οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ σφυρῶ προσπαλαίουσι καὶ τὴν χεῖρα στρεβλοῦσι, προσόντος τοῦ παλεῖν καὶ ἐνάλλεσθαι· ταυτὶ γὰρ τοῦ παγκρατιάζειν ἔργα πλὴν τοῦ δάκνειν καὶ ὀρύττειν. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν καὶ ταῦτα νομίζουσιν ἀπογυμνάζοντες, οἶμαι, ἐαυτοὺς ἐς τὰς μάχας, Ἡλεῖοι δὲ καὶ οἱ ἀγῶνες ταυτὶ μὲν ἀφαιροῦσι, τὸ δὲ ἄρχεσιν ἐκαιοῦσιν. ὅθεν τὸν Ἀρριχιῶνα μέσον ἤδη ἤρηκώς ὁ ἀντίπαλος ἀποκτεῖναι ἔγνω καὶ τὸν μὲν πῆχυν τῇ δεξιῇ ἐνέβαλεν ἀποφράττων αὐτῷ τὸ ἄσθμα, τὰ σκέλη δὲ τοῖς βουβῶσιν ἐναρμόσας καὶ περιδιείρας ἐς ἑκατέραν ἀγκύλην ἄκρω τῷ πόδε τῷ μὲν πνίγματι ἔφθη αὐτὸν ὑψηλοῦ τοῦ ἐντεῦθεν θανάτου τοῖς ἀσθητηρίοις ἐντρέχοντος, τῇ δὲ ἐπιτάσει τῶν σκελῶν ἀνεμμένη χρῆσάμενος οὐκ ἔφθη τὸν λογισμὸν τοῦ Ἀρριχιῶνος· ἐκλακτίσας γὰρ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς Ἀρριχιῶν, ὑφ' οὗ ἐκινδύνευεν αὐτῷ τὰ δεξιὰ κρεμαννυμένης ἤδη τῆς ἀγκύλης ἐμείνον μὲν συνέχει τῷ βουβῶνι ὡς οὐκέτ' ἀντίπαλον, τοῖς δὲ γε ἀριστεροῖς ἐνιζήσας καὶ τὸ περὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς ἐναποκλείσας τῇ ἀγκύλῃ οὐκ ἔα μένειν τῷ σφυρῷ τὸν ἀστράγαλον ὑπὸ τῆς ἐς τὸ ἔξω βιαιου ἀποστροφῆς, ἢ γὰρ ψυχὴ ἀπιούσα τοῦ σώματος ἀδρανὲς μὲν αὐτὸ ἐφράζεται, δίδωσι δὲ αὐτῷ ἰσχύειν ἐς ὃ ἀπεριδεταί. γέγραπται δὲ ὁ μὲν ἀποκνίξας νεκρῷ εἰκάσαι

vi. 1. εἰς αὐτὰ. μ. 2. αὐτῷ. C, EJ. Sc: αὐτὸ. ib. Ἀρριχιῶν. φ. Ἀρριχιῶνι. π. ib. οὐτοσί. μ. 3. Ἑλλανοδικῆς. π. φ et vd. sec. m. ib. προσειρήσθαι. j. 4. στάδιον — τοσοῦτον om. φ. ib. στάδιον δὲ. J. ib. δίδωσιν ἐνθα ἐναπλῆ αὐλῶν. π. ἀπαλῇ. l. ἀπλῇ. g. ἀπλῇ. ζ. ib. καὶ om. γ. 5. ποταμῶς. vd. ib. ἡχεῖται. j. 6. An παρτεθήλασιν? ib. καὶ om. l. ib. τῶν om. l. ib. σελλῶν. μ. ib. ταυτὶ — ἕτερα. v. 7. ἐπισκεψόμεθα. v, μ. ib. ἔργον τοῦ. f, p. ἔργον τὸ τοῦ. ζ. 8. αὐτῷ. br. ib. πρὶν. j. 9. βουῶσιν οὖν. μ. ib. θάκων. vd. 10. ἰλαρὸν. f, j, br, J. ἰλαροί. ζ. ib. οὕτως. f, j. ib. ἐκπληκτικὰ. γ. ἐκπληκτικὰ. g. 11. ἀνακαρνεῖν. φ. 12. μεγάλου — χῶρον. v. ib. δὴ om. π. 13. κτησάμενος. v, l. ib. ἐς τὸν τῶν Ὀλυμπίων. φ. ib. αὐτῇ τῇ κόνει. φ, vd. ib. μὴ δὲ. C, J. μὴ. E. ib. μὴ — νίκης. v. 14. τούτω. π. ib. προσουνοήθη τῆς νίκης καὶ τὸ π. f, p, EJ. προουνοήθη καὶ τὸ πάλ. vd, φ, 2, 3. ib. τῆς νίκης. vd, φ, 2, 3. Deest in f, p, EJ. τὸ πάλαισμα οὐκ ἀγνοήσεις. EJ. ib. παγκρατιάζοντες. j. 15. καλάμη. f, j et p ante corr. ib. ὑπιασμῶν. p, f. ὑπιασμῶν. j. ὑποπιασμῶν. γ. ib. οἱ. m, o. εἰ. ε. ib. οὐκ. μ. 16. ἐν οἷς. φ. ib. περιγίγνεσθαι. l, j. περιγίγνεσθαι. ζ. ib. οἱ πίπτοντα. π. ib. καὶ — ἐνάλλεσθαι. v. 17. ἀποστρεβλοῦσι. v. 18. ἐναλλάττεσθαι. γ. ib. καὶ ὀρύττειν. l, m. γφ. J. ἢ ὀρύττειν. o. ἢ ὀρύττειν. ζ. 19. Λακεδαιμονίοις. mg. l. ib. οὖν om. μ. ib. ἀπογυμνάζουσιν. suprasc. οπτες. g. ib. ἐς. p, φ, J. εἰς. ζ. 20. καὶ οἱ ἀγῶνες. l. καὶ ἀγῶνες. f et p ante corr. ἀγῶνες. vd, φ, 2, 3, EJ. ib. ταυτὰ. π. ib. ἀρχεσιν. φ. ib. ὅθεν — χεῖρι. h. 21. ἤδη τῇ. f, j, p. ib. πῆχῃ. j. ib. δεξιῇ. φ. ib. ἀποσφάττων. l. ib. αὐτὸ τὸ. φ. 22. ἐς ἐκ. φ. 23. τὸ ἐντεῦθεν. f, J. ib. τῆδε. m, o. 24. ἐπιτάσει. φ. ib. ἀνημμένη. j. ib. γρ. λυγισμόν. m, inde o, J. ib. ὑπὸ τοῦ. vd. 25. ἐφ' οὗ. φ. 26. ἐκείνος. f, j, l, h. ib. συνέχει. μ, φ, h. ib. βουβῶνι οὐκέτ'. φ. 27. τὸ περιττόν. 1, h. περὶ τὸ delevetim. ib. ἄκρον suprasc. ov. p. ib. τὴν ἀστράγαλον. j. 28. ἀναστροφῆς. φ. ἀποστροφῆς, v suprasc. f. ὑποστροφῆς. vd. 29. δὲ αὐτὸ. vd, j, p, π. ib. ἀπεριδεταί. br.

καὶ τὸ ἀπαγορευθῆναι ἐπισημαίνων τῇ χειρὶ, ὁ δὲ Ἀρριχίαν ὄσα οἱ νικῶντες γέγραπται, καὶ γὰρ το αἷμα ἐν τῷ ἄνθει καὶ ὁ ἰδρώς ἀκραιφνῆς ἔτι, καὶ μειδιᾷ, καθάπερ οἱ ζῶντες, ἐπειδὴν νίκης αἰσθάνονται.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ.

5 ζ'. Τὸν Ἀχιλλέα ἐρᾶν τοῦ Ἀντίλοχου πεφόρακας, οἶμαι, παρ' Ὀμήρω, νεώτατον τοῦ Ἑλληνικοῦ ὄρων τὸν Ἀντίλοχον, καὶ τὸ ἡμιτάλαντον τοῦ χρυσοῦ ἐννοῶν τὸ ἐπὶ τῷ ἄγωνι, καὶ ἀπαγγέλλει τῷ Ἀχιλλεῖ κείσθαι τὸν Πάτροκλον σοφισαμένου τοῦ Μενέλεω παραμυθίαν ὁμοῦ τῇ ἀγγελίᾳ, μεταβλέψαντος τοῦ Ἀχιλλέως ἐς τὰ παιδικά, καὶ θρηνεῖ ἐρωμένου ἐπὶ τῷ πένθει καὶ συνέχει τῷ χεῖρε, μὴ ἀποκτείνῃ ἑαυτὸν, ὁ δ', οἶμαι, καὶ ἀπτομένῳ χεῖρε καὶ δακρύνοντι. ταῦτα μὲν οὖν Ὀμήρου γραφαί, τὸ δὲ τοῦ ζωγράφου δράμα· ὁ Μένων ἐξ Αἰθιοπίας ἀφικόμενος κτείνει τὸν Ἀντίλοχον προβεβλημένον τοῦ πατρὸς καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς ὅλον δεῖμα ἐκπλήττει, πρὸ γὰρ τοῦ Μένωνος μῦθος οἱ μέλανες, κρατοῦντες δὲ οἱ Ἀχαιοὶ τοῦ σώματος ὀδύρονται τὸν Ἀντίλοχον οἱ Ἀτρεΐδαι καὶ ὁ ἐκ τῆς Ἰθάκης καὶ ὁ τοῦ Τυδέως καὶ οἱ ὀμῶννοι, ἐπίδηλος δὲ ὁ μὲν Ἰθακήσιος ἀπὸ τοῦ στρυφνοῦ καὶ ἐρηγορότος, ὁ δὲ Μενέλεως ἀπὸ τοῦ ἡμέρου, ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἀπὸ τοῦ ἐνθέου, τὸν δὲ τοῦ Τυδέως ἡ ἐλευθερία γράφει, γνωρίζοις δ' ἂν καὶ τὸν Τελαμώνιον ἀπὸ τοῦ βλοσυροῦ καὶ τὸν Λοκρὸν ἀπὸ τοῦ ἐτοίμου. καὶ ἡ στρατιὰ πένθει τὸ μειράκιον περιεστῶτες αὐτὸ θρήνη ἄμα, κήξαντες δὲ τὰς αἰχμᾶς ἐς τοῦδαφος ἐναλλάττουσι τὸ πόδε καὶ στηρίζονται ἐπὶ τῶν αἰχμῶν ἀπερείσαντες οἱ κλιστοι δυσφορούσας τὰς κεφαλὰς τῷ ἄχει. τὸν Ἀχιλλέα μὴ ἀπὸ τῆς κόμης, οἴχεται γὰρ τοῦτο αὐτῷ μετὰ τὸν Πάτροκλον, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτὸν ἐνδεικνύτω καὶ τὸ μέγεθος καὶ αὐτὸ τὸ μὴ κομῶν. θρηνεῖ δὲ προσκειμένος τοῖς στέροισι τοῦ Ἀντίλοχου, καὶ πυρᾶν, οἶμαι, ἐπαγγέλλεται καὶ τὰ ἐς αὐτὴν καὶ τὰ ὄπλα ἴσως καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μένωνος, ἀποτίσαι γὰρ καὶ τὸν Μένωνα ὄσα τὸν Ἑκτορα, ὡς μὴδὲ ταῦτα ὁ Ἀντίλοχος ἔλαττον τοῦ Πάτροκλου ἔχει. ὁ δ' ἐν τῷ τῶν Αἰθιοπῶν στρατῷ δεινὸς ἔστηκεν ἔχων αἰχμὴν καὶ λεοντῆν ἐνημμένος καὶ σεσηγῶς ἐς τὸν Ἀχιλλέα. σκεψάμεθα δ' αὐτὸ καὶ τὸν Ἀντίλοχον· ἠβάσκει μὲν ὑπὸ κνήμης πρόσω, κομᾷ δὲ ἐν ἡλιώσῃ κόμῃ. κούφος ἢ κνήμη καὶ τὸ σῶμα σύμμετρον ἐς ῥασιώνην τοῦ δρόμου καὶ τὸ αἷμα δὲ οἶον ἐπ' ἐλέφαντι 25 χρῶμα ἦνθηκεν ἐσπεσούσης αὐτῷ κατὰ τοῦ στέρου τῆς αἰχμῆς. κείται δὲ οὐ κατηφῆς τὸ μειράκιον, οὐδὲ νεκρῷ εἰκάσαι, φαιδρὸν δὲ καὶ μειδιῶν, τὴν γὰρ, οἶμαι, χαρὰν τὴν ἐπὶ τῷ τὸν πατέρα σῶσαι φέρων ἐν τῷ εἶδει ὁ Ἀντίλοχος ἀπώλετο ὑπὸ τῆς αἰχμῆς, καὶ τὸ πρόσωπον ἢ ψυγὴ κατέλιπεν οὐχ ὡς ἤλγησεν, ἀλλ' ὡς ἐπεκράτησε τὸ εὐφραίνον.

1. ἐπισημαίνων. l. τῇ χειρὶ ἐπισημ. h. ib. ὁ δὲ — γέγραπται. v. ib. νεκρῶν. v. ib. γὰρ om. br. 2. ἐπειδὴ. o. ib. αἰσθάνονται. vd.

vii. 7. τοῦ Ἀχιλλ. j. (non f.) Ἀχιλλ. ζ. ib. εἰς παιδικά. φ, 2, π, ψ. ἐς om. vd. ubi legitur τὰ εἰς παιδικῶν. l. ib. ἐρωμένου. br. ἐρωμένου. vd. corr. sec. m. Fo: καὶ ὁ μὲν θρ. ἐ. 8. δδ'. E. ib. αὐτὰ. C, E. αὐτὰ conj. J. Sc: ταῦτα 9. ἀφικόμενος om. φ. 10. πρὸ — μέλανες. v. ib. Ἀγαμέμνωνος. γ, g. 12. τῆς om. vd. eras. p et τοῦ item. Malui ek delere in lect. C, E: ὁ ἐκ τοῦ Τυδέως. 13. Μενέλεως. br, J. ib. Ἀγ. ἀπὸ τοῦ σολικῶν. vd. An βε σολικῶν? ib. ἡ om. l. 14. γνωρίζεις δ' ἂν. φ. ib. βλοσυροῦ. π, ρ. 15. αὐτῷ. f, j, p et φ ante corr. 16. αὐτῶν. l, π. 18. ἐνδεικνύτω. j, φ, ρ. ib. κομῶν. sic. vd. 19. παρακειμένος. l. ib. στέροισι Ἀντίλοχου. φ. ib. ἐπαγγέλλεται αὐτῷ. EJ. 20. ἴσως τὴν. φ. ib. ἀποτίσαι. p, vd, J. ἀποκτείναι. f, j. ἀποτίσαι. φ, ρ. ἀποτίσαι. 2, E. Sc: ἀποτίσαι. 21. ὡς μὴ καὶ ταῦτα. φ. ib. τῶν om. br. ib. ἔχει. π. 22. δεινῶς ἔστηκεν. φ. ib. λεοντῆν. μ. ib. σκεψάμεθα δ' αὐτῷ. φ. σκεψάμεθα σύν. ζ. 23. ἠβάσκει — δρόμον. h. ib. δὲ καὶ ἐν. vd, φ, ρ, π et p ex corr. ib. καὶ κούφος. EJ. ib. κούφος. φ. 24. τὸ αἷμα οἶον. 1, π, ρ, γ, g. τὸ αἷμα δὲ οἶον. ζ. 25. ἦνθηκεν om. vd, φ, π, ρ. ib. ἐσπεσούσης. C. ἐμπεσούσης. EJ. ib. κείται — μειδιῶν. v. ib. κατηφῆς. l. 26. νεκρὸν εἰκάσαι. v. ib. φαιδρὸν δὲ. v, et conj. J. φαιδρὸν τι. 1, 2 (in μ ante φαιδρὸν legitur ἀλλὰ rubro atramento scriptum, in p 2706 idem in ordine.) φαιδρὸν τε. 3, EJ. ib. ἐπὶ τὸν πατ. γ. 27. ὁ om. vd. 28. ἐπεκράτησε. π.

ΜΕΛΗΣ.

ή. Τὸ μὲν τοῦ Ἐνικέως καὶ ὡς ἦρα ἢ Τυρῶ τοῦ ὕδατος, Ὁμήρω λέλεκται, λέγει δὲ καὶ ἀπάτην τὴν ἐκ Ποσειδῶνος καὶ τὸ ἄνθος τοῦ κύματος, ὕψ' ᾧ ἢ εὐνή, οὐτοσί δὲ ὁ λόγος ἕτερος, οὐκ ἐκ Θετταλλας, ἀλλ' Ἰωνικός· ἐρᾷ ἢ Κριθῆς ἐν Ἰωνίᾳ τοῦ Μέλῆτος, ὁ δ' ἐφήβω ἔοικε καὶ ὁράται τῷ θεατῇ ὄλος, ἐκεῖ ἐκβάλλον ὄθεν ἄρχεται. πίνει δὲ οὐ διψῶσα καὶ λαμβάνεται τοῦ ὕδατος καὶ κελαρύζοντι προσδιαλέγεται καθάπερ λαλοῦντι, δάκρυα δὲ λείβει ἐρωτικά τῷ ὕδατι, καὶ ὁ ποταμός, ἀντερᾷ γάρ, χαίρει αὐτῶν τῇ κράσει. χαρίεν μὲν οὖν τῆς γραφῆς αὐτὸς ὁ Μέλῆς ἐν κρόκῳ καὶ λατῷ κείμενος καὶ ὑακίνθῳ χαίρων δι' ἡλικίαν τοῦ ἄνθους καὶ παρεχόμενος εἶδος ἄβρον καὶ μειρακιῶδες καὶ οὐδὲ ἄσπονον — εἰποις ἂν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Μέλῆτος ἀνασκοπεῖν τι τῶν ποιητικῶν — χαρίεν δὲ αὐτοῦ καὶ ὅτι μὴ λάβρους τὰς πηγὰς ἐκδίδωσι, καθάπερ τοὺς ἀμαθεῖς τῶν ποταμῶν γράφεσθαι νόμος, ἀλλὰ τὴν γῆν ἄκροις τοῖς δακτύλοις διαμώμενος ὑπέχει τὴν χεῖρα τῷ ὕδατι ἀσπονητὶ βλύζοντι, καὶ ὁράται ἡμῖν, ὡς τῇ γε Κριθῆϊδι, ὕδωρ οὗτος, καὶ παρακάθεται ὄνειρατι, ὡς φασιν. ἀλλ' οὐκ ὄναρ ταῦτα, ᾧ Κριθῆϊς, οὐδὲ ἐς ὕδωρ τὸν ἔρωτα τοῦτον γράφεις, ἐρᾷ γάρ σου ὁ ποταμός, εὐ οἶδα, καὶ σοφίζεται τινα ὑμῖν θάλαμον, κύμα αἴρων, ὕψ' ᾧ ἢ εὐνή ἔσται. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, λέξω σοι καὶ τὴν τοῦ θαλάμου τέχνην· λεπτὴ αὔρα κύμα ὑποδραμοῦσα ἐργάζεται αὐτὸ κυρτὸν καὶ περιεχὲς καὶ ἀνθηρὸν ἔτι, ἢ γὰρ ἀνταύγεια τοῦ ἡλίου χρωμα προσβάλλει μετεῶρω τῷ ὕδατι. τί οὖν, ᾧ καί, λαμβάνη μου; τί δ' οὐκ ἔξω καὶ τὰ λοιπὰ διεξιέναι τῆς γραφῆς; εἰ βούλει, καὶ τὴν Κριθῆϊδα διαγράψωμεν, ἐπειδὴ χαίρειν φῆς, ὅταν ἐναλύη αὐτοῖς ὁ λόγος. λεγέσθω τοίνυν· ἄβρον μὲν αὐτῇ τὸ εἶδος καὶ μάλα Ἰωνικόν, αἰδῶς δὲ τῷ εἶδει ἐπιπρέπει καὶ ἀπόρη τοῦτο τῇ παρειᾷ τὸ ἄνθος, ἢ χαίτη δὲ ἀνεληπται μὲν ὑπὸ τὸ οὖς, ἐπικοσμεῖται δὲ καὶ κρηδέμῳ ἄλουργεῖ. δῶρον Νηρηίδος ἢ ναίδος οἶμαι εἶναι τὸ κρηδέμνον, εἰκὸς γὰρ σνηγορέειν τὰς θεὰς ἐπὶ τῷ Μέλῆτι παρεχομένῳ τὰς πηγὰς οὐ πόρρω τῶν ἐμβολῶν. βλέπει δὲ οὕτω τι ἡδὺ καὶ ἀφελές, ὡς μηδὲ ὑπὸ τῶν δακρῶν ἐξαλλάττειν τὸ ἔλεον, καὶ ἢ δέρη ἔτι ἡδίων ὑπὸ τοῦ μὴ κεκοσμηθῆσαι· ὄρμοι γὰρ καὶ ἀγλαὶ λίθων καὶ περιδέραια ταῖς μὲν ἐν μετρίῳ τῷ κάλλει γυναιξίν οὐκ ἀηδῶς προσανθοῦσι, καὶ, νῆ Δί', ὄρας τι ἐς αὐτὰς φέρουσιν, αἰσχροαῖς δὲ καὶ ἄγαν ὄραταις ἀντιπράττουσι, τὰς μὲν γὰρ ἐλέγχουσι, τῶν δὲ ἀπάγουσι. τῷ χεῖρε ἀνασκοπῶμεν· ἀπαλοὶ οἱ δάκτυλοι καὶ εὐμήκεις καὶ λευκοὶ κατὰ τὴν ὠλένην, ὄρας δὲ καὶ τὴν ὠλένην, ὡς διὰ λευκῆς τῆς ἐσθῆτος λευκότερα ὑποφαίνεται, καὶ οἱ μαζοὶ ὄρθοι ὑπαναγάζουσι. τί οὖν αἱ Μοῦσαι δεῦρο; τί δὲ ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μέλῆτος; Ἀθηναῖοι τὴν Ἰωνίαν ὅτε ἀπώμιζον, Μοῦσαι ἡγοῦντο τοῦ ναυτικῶ ἐν εἶδει μελιττῶν, ἔχαιρον γὰρ τῇ Ἰωνίᾳ διὰ τὸν Μέλῆτα ὡς Κηφισοῦ καὶ Ὀλμειοῦ πο-

VIII. 1. λ. δὲ καὶ. vd. φ, 3, EJ. λ. δὲ. f, p, 2. 2. τὴν om. 1, 2. ib. ὕψ' ᾧ. j. ὕψ' δ. π. ib. ἕτερος om. 2. 3. οὐκ — Ἰωνικός om. π, ρ. ib. Κριθῆϊς. φ, vd, ut infra. ib. ὄδ'. E. 4. θεατῇ ὁ λόγος. l, br. ib. ἐκβάλλον. m, o. 5. κελαρύζοντι, j, br. 6. αὐτῷ. l. ib. κράσει. μ. ib. χαρίεν — κείμενος. v. ib. μὲν γὰρ. v. ante corr. ib. αὐτὸς ἐν κρ. vd. 7. κρόκῳ. vd. ib. καὶ ἐν. λ. vd. ib. ὁ μὲν καὶ ὕακ. vd. ib. χαίρει. l. s. σὸδῶν. l. ib. ἀναπολεῖν. m, o, in p 1761 pro scholio est adscriptum. 9. χαρίεν — ἐκδίδωσι. v. ib. λαύρους. l, μ, ρ, π, ψ. 10. ἄκρον. f, j. 11. βλύζοντι. br. et γ ante corr. 13. ἡμῖν. φ. ib. ὕψ' ᾧ. γ, g. ἐψ' ᾧ. vd. 14. αὔρα. br, E.

15. περιεχὲς. f, j, p. 16. προσβάλλει. γ. ib. τί δ' οὐκ ἔκων καὶ. φ (sic). 17. διαγράψωμεν. vd. ib. ἐναλύη. vd. 18. αὐτοῖς. l, π, ψ, ρ. αὐτῆς. γ, g. αὐτῆς. μ, p 1761. αὐτῇ. EJ. ib. ἄβρον — ἐπιπρέπει. v. ἄβρον — κρηδέμνον. h. ib. καὶ τῷ εἶδει. μ. 19. ἐπιπρέπει. ρ. ib. ἀνεληπται. br. ἐνεληπται. π. 20. νηρηίδος. br. ib. οἶμαι om. π. εἶναι om. vd. 21. τοῖς θεοῖς. φ. ib. βλέπει — ἔλεον. v. 22. τι om. v. ib. ὡς μὴ. φ. 23. ὄρμοι — ἀπάγουσι. v, h et Isid. Pel. p. 619. ib. ὄρμοι. f, j, E. ὄρμ. δὲ. f. ib. γὰρ om. v. ib. ἀγλαί. l. ib. περιδέραια. f, π, ρ, h. 24. ἀηδέες. v, h. αἰδῶς. E. corr. Ham. Lect. Philostr. p. 38. ib. καὶ νῆ — φέρουσι om. vd. ib. νῆ Δία. ρ, h. ib. ἐς ταύτας. π. ib. αἰσχροαῖς. br. ib. δὲ om. π. 25. ὄραταις om. br. ib. τὰς μὲν. p, v, h, Isid. Pel. et conj. J. τὰ μὲν. ζ. (f, j.) ib. ἀπάγουσι ex corr. π. 27. λευκότερα. m, o. ib. ἀπαναγάζουσι. l. 28. Μέλῆτος et 29 Μέλῆτα. br. Μέλῆτος. vd. corr. ex μελιττῶν. pr. m. ib. Ἀθηναῖοις p ex corr. 29. Κηφισοῦ. f, j, p, μ, π, ψ, J. Κηφισοῦ. φ. Κηφισοῦ. ζ. ib. Ὀλμειοῦ. μ.

τιμώτερον. ἐντεύξῃ μὲν οὖν αὐταῖς καὶ χορευούσαις ποτὲ ἐνταῦθα, νυνὶ δὲ γένεσιν τῷ Ὀμήρῳ αἰ
 824 Μοῦσαι κλάθουσι Μοίραις δοκοῦν, καὶ δώσει διὰ τοῦ παιδὸς ὁ Μέλης Πηνειῶ μὲν ἀγγυροδίῃ
 εἶναι, Τιταρησίῳ δὲ κούφῳ καὶ εὐφρόνῳ, Ἐνικεῖ δὲ θείῳ καὶ Ἀξίῳ παγκάλῳ, δώσει δὲ καὶ Ξάνθῳ
 τὸ ἐκ Διὸς καὶ Ὠκεανῶ τὸ ἐξ αὐτοῦ πάντας.

ΠΑΝΘΙΑ.

5 θ'. Πανθία ἢ καλὴ Ξενοφῶντι μὲν ἀπὸ τοῦ ἥθους γέγραπται, ὅτι τε Ἀράσπαν ἀπηξίου καὶ
 Κύρου οὐχ ἤττατο καὶ Ἀβραδάτη ἐβούλετο κοινήν γῆν ἐπισπάσασθαι, ὅποια δὲ ἡ κόμη καὶ ἡ ὄφρος
 ὄση καὶ οἶον ἔβλεπε καὶ ὡς εἶχε τοῦ στόματος, οὐκ ὅ Ξενοφῶν εἴρηκε καίτοι δεινὸς ὢν περιλα-
 λῆσαι ταῦτα, ἀλλ' ἀνήρ ξυγγράφειν μὲν οὐχ ἰκανός, γράφειν δὲ ἰκανώτατος, αὐτῇ μὲν Πανθία
 οὐκ ἐντυγάν, Ξενοφῶντι δὲ ὁμιλήσας γράφει τὴν Πανθίαν, ὅποιαν τῇ ψυχῇ ἐτεκμήρατο. τὰ τείρη,
 10 ὦ παῖ, καὶ τὰς ἐμπικραμένας οἰκίας καὶ αἱ Λυθαὶ αἱ καλαί, Πέρσαις ταῦτα ἀφώμεν ἄγειν τε καὶ
 αἰρεῖν, ὃ τι αὐτῶν ἀλωτὸν. καὶ ὁ Κροῖσος, ἐφ' ὃν ἡ πυρά, οὐχὶ αὐτῷ Ξενοφῶντι. οὐκ οὐκ οἶδεν
 825 αὐτὸν ἢ ξυγχωρεῖ τῷ Κύρῳ. τὸν δὲ Ἀβραδάτην καὶ τὴν ἀποθανούσαν ἐπ' αὐτῷ Πανθίαν, ἐκαστὴ
 ταῦτα ἢ γραφῇ βούλεται, διασκεψάμεθα, οἶον τὸ δράμα. ἤρων οὗτοι ἀλλήλων καὶ τὸν κόσμον ἢ
 γυνὴ τὸν ἑαυτῆς ὄπλα αὐτῷ ἐποιεῖτο, ἐμάχετο δὲ ἄρα ὑπὲρ Κύρου πρὸς Κροῖσον ἐπὶ τετραφύμον
 15 ἄρματος καὶ ἵππων ὅτι νεὸς ἔτι ἐν ἀπαλῇ τῇ ὑπῆρη, ὅποτε καὶ οἱ ποιηταὶ τὰ δένδρα [τὰ νέα] ἐλείπει
 ἠγοῦνται τῆς γῆς ἐκπεσόντα. τὰ μὲν δὴ τραύματα, ὦ παῖ, οἶα ἐκ μαχαιοφόρων, τὸ γὰρ κα-
 τακόπτειν πρὸς τρόπον τῇ τοιαύτῃ μάχῃ, τοῦ δὲ αἵματος ἀκραιφνοῦς ὄντος τὸ μὲν τὰ ὄπλα χαί-
 νει, τὸ δ' αὐτόν, ἔστι δ' ὁ καὶ διέρραται κατὰ τοῦ λόφου, ὁ δὲ ἄρα χρυσοῦ τοῦ κράνουσ ἀν-
 20 γε μὴ καταισχύναντι αὐτά, μηδὲ ἀποβαλόντι ἐν τῇ μάχῃ, πολλὰ δὲ Ἀσσύριά τε καὶ Λύδια Κύρος
 ἀνδρὶ ἀγαθῷ δῶρα ἀπάγει τὰ τε ἄλλα καὶ ψάμμον χρυσῆν ἐπὶ ἀρμαμάξης ἐκ θησαυρῶν Κροῖσου
 τῶν ἀργῶν, Πανθία δὲ οὐκ τὰ πρόσφορα ἔχειν ἠγείται τὸν τάφον, εἰ μὴ ἐντάφιον τῷ Ἀβρα-
 δάτῃ αὐτῇ γένοιτο. τὸν μὲν δὴ ἀκινάκην διελέηλακεν ἤδη τοῦ στέρνου, ἀλλ' οὕτω τι δὴ ἐρρωμένως,
 ὡς μηδὲ οἰμωγῆν ἐπ' αὐτῷ φῆξαι. κείται γοῦν, τὸ στόμα ξυμμετρίαν τὴν ἑαυτοῦ φυλάττον, καί,
 25 νῆ Δί', ὄραν, ἧς τὸ ἄνθος οὕτω τι ἐπὶ χεῖλεσιν, ὡς καὶ σιωπῶσης ἐκφαίνεσθαι. ἀνήφεται δὲ
 οὐκ οὐκ τὸν ἀκινάκην, ἀλλ' ἐνερείδει ἔτι συνέχουσα τῆς κόπης αὐτόν, ἢ δὲ κόπη φοκάλῳ χρυσῷ
 εἰκασταὶ σμαραγδίνῳ τοὺς ὄξους. ἀλλ' ἠθίους οἱ δάκτυλοι, μεταβέβληκε τε οὐδὲν τοῦ εἶδους
 ὑπὸ τοῦ ἀλγεῖν, ἢ γε μηδὲ ἀλγεῖν ἔοικεν, ἀλλ' ἀπέναι χαίρουσα, ὅτι αὐτὴν πέμπει, ἄπειαι δὲ

1. χορευούσαι. br. ποτε om. l, br, o. 3. Τιταρησίῳ. j, vd et f ex corr. rec. m. J. Τιταρησίῳ. ζ. ib. Ἀξίῳ. κ.
 Ἀξίῳ. ζ. ib. παγκάλῳ. μ. καὶ ἄξω καὶ παγαγκάλῳ. vd. ib. δὲ καὶ Ξ. vd. καὶ Ξ. ζ. 4. τὸ et ω suprasc. ρ.

ix. 5. Πανθία. π, ut semper. ib. Ἀράσπαν. π. 6. κύρου. vd. ib. γῆν om. ρ. ib. ἐπισπάσασθαι. π, φ, τ.
 σπάσασθαι. ζ. ἐπισπάσασθαι. Hemst. ad Hesych. I, 1352. ἀσπάσασθαι. Saltm. 8. ἀλλ' ἀνήρ. vd, φ, π. ἀλλὰ ἀνήρ. ζ.
 ib. αὐτῇ μὲν Πανθία. 1, μ, br, ρ. αὐτῇ μὲν τῇ Π. ζ. 9. τὴν ψυχῆν. f, j. 10. ἄγειν τε καὶ φέρειν. Saltm. 11. αὐτῷ ρ.
 τῶν. br. 12. καὶ ξυγγ. j. (non f.) ib. ξυγχωρεῖν. br. ib. Ἀβραδάταν. μ. 14. τὸν ἑαυτοῦ. vd. ib. ἑαυτῇ ἐποιεῖτο. ρ.
 ib. τετραφύμον. f, φ, vd, π, ρ. 15. Respicit haec Aristaenet. II, 19. p. 185. ed. B. ib. ὅποια. γ. ib. τὰ δένδρα
 τὰ νέα. C, E. τὰ νέα delenda censet J. ib. ἐλείπει. m. 16. τὰ μὲν — μάχη. v. ib. μαχαιοφόρων. v. μαχαιοφόρον. vd.
 ib. τὸ κατακόπτειν. φ. τὸ γὰρ κόπτειν. v. 12. τόδ'. E. ib. χρυσοῦ κράνουσ. 2, 3. χρυσοῦ κράνουσ. f, j. χρυσῷ κράνουσ. ρ, vd, φ.
 χρυσοῦ τοῦ κράνουσ. EJ. 19. ἀκινάκην. br. ib. καλὰ — αὐτά. v. 20. γε μὲν. γ. ib. καταισχύναντι. f, j, ρ, vd. J. αἰ-
 σχύναντι. φ, 2, 3, E. 21. ἐπάγει. μ, p 1761, π. ib. ἄρμα ἀμάξης. ρ, ψ. ἀμάξης. φ, vd. ib. θησαυροῦ. γ, ζ.
 22. Πανθία — γένοιτο. v. ib. ἔχειν ἠγείται τὰ πρόσφορα. v. ib. τὰ om. vd. ib. ἐντάφιον. φ. 23. αὐτῇ γε γ-
 νοιτο. EJ. αὐτῇ ἐγένετο. vd. ib. διελέηλακεν ἤδη. f, j, p. ἤδη ἐλέηλακε. vd. ἤδη διελέηλακεν. φ, 2, 3, EJ. ib. οὕτω

α
 τὴ δὴ. l, 2, o. οὕτω τι. f, j, π, ρ, J. οὕτω τι (sic). vd. ἔστω τι. φ. οὕτω τοι. ρ, γ, g, φ. οὕτω δὴ. br, ε. οὕτω
 διερωμ. m. ib. ἐρρωμένως. φ. 24. οὖν. π. 25. Δία. π. ib. οὕτω τοι. ρ, g et γ ex corr. 26. ἐρείδει. 2 (ἐρείδει
 p 2706). ib. ἔτι om. br. ib. συνέχουσα. φ, p 1761. 27. μεταβέβληκε δὲ. 2, EJ. ib. οὐδὲ vd. 28. ἢ δὲ μὴ δὲ. vd.

οὐχ ὥσπερ ἡ τοῦ Πρωτεσίλλου καταστειφθεῖσα οἷς ἐβάκχευθεν, οὐδ' ὥσπερ ἡ τοῦ Καπανέως οἶον 826
 θυσίας ἀρθεῖσα, ἀλλ' ἀσκεύαστον τὸ κάλλος καὶ οἶον ἐπὶ τοῦ Ἀβραδάτου ἦν, φυλάττει αὐτὸ καὶ
 ἀπάγει χαιτην μὲν οὐπω μέλαιναν τε καὶ ἀμφιλαφῆ περιχέουσα τοῖς ὤμοις καὶ τῷ αἰχέτι, δέσφην
 δὲ λευκὴν ὑπεκφαίνουσα, ἣν ἐδρύφατο μὲν, οὐ μὴν ὡς αἰσχῦναι, τὰ γὰρ σημεῖα τῶν ὀνύχων
 ἠδὲ γραφῆς. τὸ δὲ ἐν τῇ παρειᾷ ἔρευθος οὐδὲ ἀποδνήσκουσαν διαφεύγει, χορηγοὶ δὲ αὐτοῦ ἦ τε 5
 ὄρα καὶ ἡ αἰδώς. ἰδοὺ καὶ μυκτῆρες ἀνεσταλαμένοι τὸ μέτριον καὶ βάσιν τῇ ῥινὶ πράττοντες, ἧς
 ὥσπερ πρόρθοι μηνοειδεῖς ἐκπεφύκασιν αἱ ὀφρύνες ὑπὸ λευκῇ τῷ μετώπῳ μέλαιναί. τοὺς δὲ ὀφθαλ-
 μούς, ὦ παῖ, μὴ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, μῆδ' εἰ μέλανες, ἀλλὰ τὸν τε νοῦν θεωρῶμεν, ὅσος ἐν
 αὐτοῖς ἐστι καὶ, νῆ Δι', ὅποσα τῶν τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν ἔσπασαν ἐλεινώσως μὲν διακείμενοι, τοῦ
 δὲ φαιδρῶς ἔχειν οὐκ ἀπηλλαγμένοι, καὶ θαρσαλέοι μὲν, λογισμοῦ δὲ ἔσω μᾶλλον ἢ τόλμης, καὶ 10
 τοῦ μὲν θανάτου ξυνιέντες, οὐπω δὲ ἀπίοντες. ὀπαθὸς δὲ ἔρωτος ἡμερος οὕτω τι ἐπικέχεται τοῖς
 ὀφθαλμοῖς, ὡς ἐπιδηλότατα δὴ ἀπ' αὐτῶν ἀποστάξιν. γέγραπται καὶ ὁ Ἔρωτος ἐν ἱστορίᾳ τοῦ ἔρ-
 γου, γέγραπται δὲ καὶ ἡ Λυδία τὸ αἷμα ὑποδεχομένη καὶ χρυσῷ γε, ὡς ὄρας, τῷ κόλπῳ.

ΚΛΣΑΝΔΡΑ.

ι. Οἱ κείμενοι κατ' ἄλλος ἄλλο τοῦ ἀνδρῶνος καὶ τὸ ἀναμιξῆ τῷ οἴνω αἷμα καὶ οἱ ἐκπνέον-
 τες ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κρατῆρ τε οὐτοσὶ λελαικτισμένος ὑπὸ ἀνδρός, ὃς πρὸς αὐτῷ σπαιρεῖ, κόρη τε 15
 χρησμοδὸς τὴν στολὴν ἐς πέλεκυν ἐμπεσούμενον ἐαντῇ βλέπουσα τὸν Ἀγαμέμνονα ἦκοντα ἐκ Τροίας
 ἢ Κλυταιμνήστρα δέχεται τούτῳ τῷ τρόπῳ, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἄλλοι κτείνουσιν οὕτω μεθύοντας,
 ὡς καὶ τὸν Ἀγισθὸν θαρσῆσαι τὸ ἔργον, ἢ Κλυταιμνήστρα δὲ πέπλου τέγγη τινὸς ἀπείρου τὸν 827
 Ἀγαμέμνονα περισχοῦσα πέλεκυν ἐς αὐτὸν ἦκεν ἀμφήκη τοῦτον, ὃς καὶ τὰ δένδρα αἰρεῖ τὰ με-
 γάλα, τὴν δὲ τοῦ Πριάμου κόρην καλλίστην νομισθεῖσαν τῷ Ἀγαμέμνονι χρησμούς τε ἀπιστουμέ- 20
 νους ἄδουσαν ἀποκτείνει θερμοῦ τῷ πελέκει, καὶ εἰ μὲν ὡς δρᾶμα ἐξετάζομεν, ὦ παῖ, ταῦτα, τε-
 τραγράφηται μεγάλα ἐν σμικρῷ, εἰ δ' ὡς γραφὴν, πλείω ἐν αὐτοῖς ὄψει. σκόπει γὰρ λαμπτήρες
 οὗτοι χορηγοὶ φωτός, ἐν νυκτὶ γὰρ ταῦτά που, κρατῆρες δ' ἐκείνοι χορηγοὶ ποτοῦ φανότεροι τοῦ
 πυρὸς οἱ χρυσοῖ, πλήρεις δὲ ὄψων τράπεζαι, βασιλεῖς ὧν ἐσιτοῦντο ἦρωες, ἐν κόσμῳ δὲ οὐδὲν
 τούτων, ἀποδνήσκοντες γὰρ οἱ δαιτυμόνες τὰ μὲν λελαικτίζονται, τὰ δὲ συντέτριπται, τὰ δὲ ἀπ' 25
 αὐτῶν κεῖται, καὶ κύλικες δὲ χειρῶν ἐκπίπτουσι πλήρεις αἱ πολλὰι λύθρου, καὶ ἀλκή τῶν ἀποδνη-
 σκόντων οὐδεμία, μεθύουσι γὰρ. τὰ δὲ τῶν κειμένων σχήματα ὁ μὲν ἐκτέμνηται τὴν φάρυγγα σί-

1. οὐδὲ π. 2. θυσίας velit J. ib. ἀκατασκεύαστον conj. J. ib. ἐπὶ τῷ Ἀβρ. vā. ib. φυλάττειν. γ. vā. 3. ἀπά-
 γειν. vā. ib. μὲν οὐν. ρ. ib. οὐπω. π. οὕτω. ζ. ib. περιχέουσα. ρ. περιχέασα. φ. περιχέασα. ζ. (f.) ib. παρειᾶν δὲ.
 l, p 1761. 4. οὐ μὴν δὲ. π. ib. αἰσχῦναι. EJ. 6. ἰδοὺ — μέλαιναί. h. ib. βάσιν. μ. 7. προρθοί. ο, J. ib. μῆ-
 νοειδεῖς ἐκπεφύκασιν. h. μηνοειδεῖς. ζ. ib. τοὺς ὀφθαλμούς. φ. 8. θεωροῦμεν. f, br. ib. ὅσον. f, j. ib. ἐν αὐ-
 ταῖς. vā. 9. τῆς ψυχῆς. f, j, J. ψυχῆς. φ, 2, 3, E. ib. ἐλεινώσως — τόλμης. v. 10. ἀπηλλαγμένοι. v. 11. ξυνιόν-
 τες. φ. 12. ὀπαθὸς — ἀποστάξιν. h. ib. οὕτω τοι. γ, g, h. ἡμερος γέλωτι ἐπιτεχ. ρ. ib. ὡς ἡμερότητα καὶ ἐπα-
 γωγὸν ἀπ' αὐτῶν. vā. 13. ἐπ' αὐτῶν. m. ib. στάξιν. h. ib. γεγρ. δὲ καὶ. φ, vā. ib. ἔρωτος συνεργός τοῦ ἔργου. ρ.
 13. γεγρ. δὲ καὶ ἡ Λυδ. φ. γεγρ. καὶ ἡ Λυδ. ζ. ib. ὑποδεχομένη. γ. ib. γε om. vā.

x. 14. κατ' ἄλλο ἄλλος. ο. 15. τῶν τραπεζῶν. ψ. τραπεζῶν. ζ. 16. χρησμοδὸς et mg. χρησμοδός. l. ib. πέλεκυν. br.
 ib. ἐκπεσούμενον. μ. ib. ἦκοντα om. π. 17. Κλυταιμνήστρα. vā. ib. οὕτω μὴ καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἄλλοι κτείνουσιν
 μεθύοντας. l. (sic). Inde fecit: καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἄλλοι κτείνουσιν οὕτω μεθύοντας, ὡς καὶ κτέ. οὕτω μεθύοντα,
 ὡς καὶ. ζ. 18. Ἀγισθόν. π. ib. θαρσῆσαι τῷ ἔργῳ. π. ib. τέγγη πέπλου. γ. 19. πέλεκυν. br. ib. ἔργα δένδρα. γ.
 20. τὴν δὲ. l, 2, π, ψ. τὴν τε. ζ. 21. θερμοῦ om. br. ib. εἰ μὲν — ὄψει. v. 22. πλείων. v. πλείονα. vā. ib. λαμ-
 πτήρες — χρυσοῖ. v. 23. δὲ ἐκείνοι. vā. ib. φανότεροι. μ, γ, ubi suprasc. εφ. E, J. φανερώτεροι. f, φ, vā, π, ρ.
 φανερώτεροι et mg. φανότεροι. ψ. φανερότεροι. v. j. 24. δὲ οὐδὲν. J. τε οὐδὲν. ζ. 25. δαιτυμόνες. br. ib. ἐπ' αὐτῶν. E.
 26. ἐκ om. vā. ib. χειρῶν ἐκπίπτουσι. vā. ἐκ χειρῶν πίπτουσι. ζ. 27. οὐδὲ μία. vā, μ. ib. ἐκτέμνηται. l. ib. τὸν
 φάρυγγα — ἔλκουσαν. vā.

του τι ἢ ποτοῦ ἔλκουσαν, ὁ δ' ἀποκέκοπται τὴν κεφαλὴν ἐς τὸν κρατήρα κύπτων, ὁ δὲ ἀπήρακται τὴν χεῖρα φέρουσαν ἕκασμα, ὁ δὲ ἐφέλεται τὴν τράπεζαν ἐκπεσῶν τῆς κλίνης, ὁ δ' ἐς ὤμους καὶ κεφαλὴν κείται, ποιητῆς ἂν φαίη κύμβαχος, ὁ δ' ἀπιστεῖ τῷ θανάτῳ, ὁ δὲ οὐκ ἔρρωται φρυγῆν οἶον πέδης ἐμβεβλημένης ἀντῷ τῆς μέθης, ὄχρὸς δὲ οὐδὲς τῶν κειμένων, ἐπειδὴ τοὺς ἐν οἴνῳ ἀποθνήσκοντας οὐκ εὐθὺς ἀπολείπει τὸ ἄνθος. τὸ δὲ κυριώτατον τῆς σκηνῆς ὁ Ἀγαμέμνων ἔχει, 828 κείμενος οὐκ ἐν πεδίοις Τρωικοῖς, οὐδὲ ἐπὶ Σκαμάνδρου τινὸς ἡϊόσιν, ἀλλ' ἐν μειρακίοις καὶ γυναικοῖς, βοῦς ἐπὶ φάτνῃ, τοντὶ γὰρ τὸ μετὰ τοὺς πόρους τε καὶ τὸ ἐν δείπνῳ, κυριώτερα δὲ ἐν οἴκτῳ τὰ τῆς Κασάνδρας· ὡς ἐφέστηκε μὲν αὐτῇ μετὰ τοῦ πελέκεως ἢ Κλυταιμνήστρα μανικὸν βλέπουσα καὶ σεσοβημένη τὰς χαίτας καὶ τραχεῖα τὴν ὠλένην, αὐτῇ δὲ ὡς ἀβρῶς τε καὶ ἐνθῆως 10 ἔχουσα περιπεσεῖν ὄρωμῃ τῷ Ἀγαμέμνονι ῥίπτουσα ἀφ' αὐτῆς τὰ στέμματα καὶ οἶον περιβάλλουσα τῇ τέχνῃ αὐτῶν, διηρμένου δὲ ἤδη τοῦ πελέκεως ἀναστρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκεῖ, βοᾷ δὲ οὕτω τι οἴκτρον, ὡς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ λοιπῷ τῆς ψυχῆς ἐλεεῖν ταῦτα ἀκούοντα, μεμνήσεται γὰρ αὐτῶν καὶ ἐν ἄδῳ πρὸς Ὀδυσσεά, ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν ψυχῶν.

ΠΑΝ.

ια. Τὸν Πάνα αἱ νύμφαι ποιητῶς φασι δρχεῖσθαι καὶ ἐκκηδᾶν τοῦ προσήκοντος ἐξαιροῦντα 71 καὶ ἀναθρώσκοντα κατὰ τοὺς ἀγεράχους τῶν τράγων, αὐταὶ δ' ἂν μεταδιδάξαιεν αὐτὸν ἑτέραν ὄρχησιν ἢ δῖα τῷ ἦθει, προσέχοντι δ' αὐταῖς οὐδέν, ἀλλὰ πειρῶντι αὐτὰς καὶ ἀπτομένῳ τῶν κόλπων ἐπιτίθενται κατὰ μεσημβρίαν, ὅτε δὴ λέγεται καθεῦθεν ὁ Πάν ἐκλειοικῶς τὴν θήραν. ἐκάθευδε δ' ἄρα πρότερον μὲν ἀνεμῆνος τε καὶ πρῶτος τὴν θίνα καὶ τὸ ἐπίχολον αὐτῆς λεαιῶν τῷ ὕπνῳ, τήμερον δὲ ὑπερχολᾷ, προσπεσοῦσαι γὰρ αὐτῷ αἱ νύμφαι περιῆκται μὲν ἤδη τῷ χεῖρι 20 ὁ Πάν, δέδιδε δὲ ἐπὶ τοῖς σκέλεσιν, ἐπειδὴ βούλονται αἰρεῖν αὐτά. τὸ δὲ δὴ γένειον, οὐ πλείστον αὐτῷ λόγος, ἐξύρηται μαχαιρῶν ἐσβεβληκυῶν ἐς αὐτό, φασὶ δὲ καὶ τὴν Ἥρῳ ἀνακείσειν ὑπερφᾶν τε αὐτοῦ καὶ μηδὲ φθίγγεσθαι πρὸς αὐτὸν ἔτι. ταῦτα αἱ νύμφαι πανσυδί, σὺ δὲ κατὰ δήμους 829 αὐτὰς ὄρα· τὰ μὲν γὰρ τῶν ναιδῶν εἶδη φανίδας ἀπορραίνουσιν αὐταὶ τῆς κόμης, ὁ δὲ περὶ ταῖς βουκόλοις ἀνχμὸς οὐδὲν φαυλότερος τῆς δρόσου, αἱ δὲ ἀνθούσαι τὰς χαίτας ἐκπεφύκασιν ὑακινθίνῳις ὁμοίως ἄνθεσιν. 25

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

ιβ. Οἶμαι θαυμά σοι εἶναι τὰς μελίττας οὕτω γλίσχρως γεγραμμένας, ὧν γε καὶ προνομία δῆλη καὶ πόδες καὶ περὰ καὶ τὸ χροῶμα τῆς στολῆς οὐκ ἀτακτοῦσιν ἴσα τῇ φύσει διαποικιλ- 72

1. ἀποκόπεται. φ, π, ρ, ven. cl. XI, 15. ἀποκόπτει. vd. ib. ἀπήρακτο. f, ρ. ἀπερρε κται. p. ἀπίρηται. φ. ἀπήρακται. π, ven. cl. XI, 15. ἀπήρακται. vd. 2. ὁδ' E, ut statim. 3. ποιητῆς δ' ἂν. μ. ib. ὁ δ' οὐκ. vd. 4. ὄχρὸς μὲν. l. 5. τὸ δὲ — ἔχει. v. ib. ὁ Ἀγαμ. v. ὁ om. ζ. 6. ἐν πεδίοις τρωικῶ. vd. ib. οὐδὲ. φ, vd. οὐδ'. E. ib. ἐπὶ excidit in vd. 7. ὡς βοῦς. br. ib. ταυτὶ. vd. ib. κυριώτερα — Κασάνδρας. v. ib. δὲ om. br. 8. οἴκτῳ. vd. ib. καὶ τῆς Κασ. π. ib. πελέκεως. vd. ib. Κλυταιμνήστρα. vd. 10. ῥίπτουσα. μ. ib. ἀπ' αὐτῆς. φ. 11. αὐτῆν. μ. sed corr. ib. βοᾷ — ἀκούοντα. v. ib. οὕτω τὸ. v, qui post ἀκούοντα addit ἔθνησε γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων. 12. μίμηται. γ. ib. αὐτῆς. ρ.

11. 14. Πάνα. μ. 15. κατὰ τοῦ. μ. ib. αὐταὶ ἂν. γ. ib. αὐτὸν om. l, 2. 16. ἐῆθει. γ sic. ἔθει. m, o. ib. ἀποτεταμένῳ τὸν κόλπον. C, E. ἀποτεταμένῳ. π. ἀπτομένῳ τῶν κόλπων conj. J. 17. μεσημβρίαν. br. 18. πρῶτον. vd. 20. αἰρεῖν. vd. ib. πλείστον. m, o. 21. ἐξέρεται. l. ib. ἐσβεβληκυῶν. 1, ρ, π. ἐμβεβλ. ζ. ib. φασὶ δὲ τῆς. f. 22. πανσυδί. E. ib. οὐδὲ κατὰ δ. l. 23. ναιδῶν ἤδη. br. ib. παρὰ. m, o. ib. ταῖς conj. J. τοῖς. ζ. 24. ἀνχμῆ. j. ib. φαυλότερον. j. ib. ἀνθούσαι — ἐκπεφύκασιν. o.

11. 25. θαυμάσαι. μ. ib. εἶναι om. γ. ib. καὶ τὰς. 2, E. ib. μελίττας. vd. ib. προνομία. br. 26. ἴσα. E. ib. διαποικιλοῦσης. br.

λούσης αὐτὰ τῆς γραφῆς. τί οὖν οὐκ ἐν σίμβλοις αἱ σοφαί; τί δὲ ἐν ἄστει; καμάζουσιν ἐπὶ τὰς τοῦ Δαιφάντου θύρας — γέγονε δὲ ἤδη Πίνδαρος, ὡς ὄρας — πλάττειν κακὴν νηπίου αὐτόν, ἢ ἐμμελῆς ἤδη καὶ ἔμμουσος ἦ, καὶ ποιούσιν αὐτὰ. τὸ μὲν γὰρ παιδίον ἐς δάφνην ἀπόκειται καὶ κλῶνας μυρρίνης ξυμβαλλομένου τοῦ πατρὸς ἱεροῦ τεύξεσθαι τοῦ παιδός, ἀφ' ἧν κύμβαλά τε κατήξει τῆς οἰκίας, ὅτε ἐτίκτετο, καὶ τύμπανα ἤκούετο ἐκ Ῥέας, ἐλέγοντο δὲ καὶ αἱ νύμφαι χορευσαί οἱ καὶ ἀνασκυρτήσαι τὸν Πᾶνα· φασὶ δὲ αὐτόν, ὅτε Πίνδαρος ἐς τὸ ποιεῖν ἀφίκετο, ἀμελήσαντα τοῦ σμικρῶν ἔδειξεν τὰ τοῦ Πινδάρου. ἡ Ῥέα δὲ ἄγαλμα ἐκπεπύνηται καὶ καθίδρυται μὲν αὐτοῦ καὶ περὶ θύρας, οἶμαι δὲ καὶ λίθου τὸ ἄγαλμα φαίνεσθαι, κατεσκληκυίας ἐνταῦθα τῆς γραφῆς καὶ τί γὰρ ἄλλο ἢ ἐξεσμένης; ἄγει καὶ τὰς νύμφας ἐνδρόσους καὶ οἶας ἐκ πηγῶν, ὃ δὲ Πᾶν ἐξορχεῖται μὲν ρυθμὸν δὴ τινα, φαιδρὸν δὲ αὐτῶ τὸ εἶδος καὶ τῆς ῥινός οὐδὲν χολῶδες. αἱ δὲ ἔσω μέλιτται περιεργάζονται τὸ παιδίον ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι καὶ τὰ κέντρα ἀνέλκουσαι δέει τοῦ ἐγγρίψαι. ἐξ Ἑμπεδοκλήου τάχα ἤκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων, καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐνστάξει Πινδάρῳ.

830

ΓΥΡΑΙ.

17. Αἱ τοῦ πελάγους ἀνεστηκυῖαι πέτραι καὶ ἡ ζέουσα περὶ αὐτὰς θάλαττα ἤρωσ τε δεινὸν βλέπων ἐπὶ τῶν πετρῶν καὶ τι καὶ φρονήματος ἔχων ἐπὶ τὴν θάλατταν ὁ Λοκρὸς Ἄλας βέβληται μὲν τὴν ἑαυτοῦ ναῦν, ἐμπύρου δὲ αὐτῆς ἀποκηδήσας ὁμοίως κεχώρηκε τοῖς κύμασι, τῶν μὲν διακπαίων, τὰ δὲ ἐπισκώμενος, τὰ δὲ ὑπαντλῶν τῷ στέρνῳ, Γυραῖς δ' ἐντυγῶν, αἱ δὲ Γυραῖ πέτραι εἰσὶν ὑπερφαινουσαι τοῦ Αἰγαίου κόλπου, λόγους ὑπέρφρονας λέγει κατὰ τῶν θεῶν αὐτῶν, ἐφ' οἷς ὁ Ποσειδῶν αὐτὸς ἐπὶ τὰς Γυραῖς στέλλεται φοβερός, ὃ καὶ, καὶ χειμῶνος πλέως καὶ τὰς χαλτας ἐξηρμένους. καίτοι ποτὲ καὶ συνεμάχει τῷ Λοκρῷ κατὰ τὸ Ἴλιον, σωφρονοῦντι δὲ καὶ φειδομένῳ τῶν θεῶν, καὶ ἐρρώννυ αὐτόν τῷ σκήπτρῳ, νῦν δ', ἐπειδὴ ὑβρίζοντα ὄρα, τὴν τρῳαίαν ἐπ' αὐτόν φέρει καὶ πεπλήξεται ὁ αὐχὴν τῆς πέτρας ὁ ἀνέχων τὸν Ἄλαντα, ὡς ἀποσειδαίτο αὐτόν αὐτῇ ὕβρει. ὁ μὲν δὲ λόγος τῆς γραφῆς οὗτος, τὸ δὲ ἐναργές· λευκὴ μὲν ὑπὸ κυμάτων ἢ θάλαττα, σκιάδες δ' αἱ πέτραι διὰ τὸ αἶψα φαίνεσθαι, πῦρ δὲ ἐκ μέσης ἄττει τῆς νεῶς, ἐς δὲ ἐμπνέων ὁ ἄνεμος πλεῖ ἢ ναῦς ἔτι καθάπερ ἰστίῳ χρωμένῃ τῷ πυρὶ, ὃ δὲ Ἄλας οἶον ἐκ μέθης ἀναφέρων περιαθρεῖ τὸ πέλαγος οὔτε ναῦν ὄρα ὄρα οὔτε γῆν, καὶ οὐδὲ τὸν Ποσειδῶν προσιόντα δέδοικεν, ἀλλ' ἔοικε διατεινομένῳ ἔτι. οὐπω γὰρ τοὺς βραχίονας ἢ ῥώμην ἀπολέλοιπεν, ὁ αὐχὴν τε ἀνέστηκεν οἶον ἐπὶ Ἑκτορα καὶ Τρῳᾶς. ὁ μὲν δὲ Ποσειδῶν ἐμβαλὼν τὴν τρῳαίαν ἀπαράξει τὸ τρύφος αὐτῷ Ἄλαντι τῆς πέτρας, αἱ δὲ Γυραῖ αἱ λοιπαὶ μενοῦσί τε, ἐς ὅσον θάλαττα, καὶ ἄστυλοι ἐστήξουσιν τῷ Ποσειδῶνι.

30

1. συμβόλοις. ε. σύμβλοις. m, ubi γρ. συμβόλοις. 2. Δαιφάντος. f. Δαίφαντος. j. ib. γέγονε δὲ. f, p. γέγονε. ζ. ib. ἤδη om. f. ib. πλάττειν. J et Welcker conj. πλάττει. ζ. 3. πεδίον. μ. 4. ξυμβαλλομαι τοῦ. f, j, p. ib. κατήξει. g. 5. καὶ νύμφαι. f. καὶ αἱ Μοῦσαι. p. ib. χορευούσαι. j. 6. ἐς om. γ. 7. τὰ om. br, p 1761. ib. ἐκπεπύνηται. j, γ. ib. ἐκπ. καθ. m. ib. καὶ ante περὶ θ. om. o, uncis inclusit J. 8. λίθον. π. 9. εἰς δρόσους. f. ib. πεδίον. f, j. 11. ἀνέχουσαι. vd. ib. ἐγγρίψαι. π. ἐγγριφῆσαι. C (ἀγγι. χρήματος. l). ἐγγριφήματος. EJ. ἐγγριμῆματος conj. Kuster ad Hesych. I, 1215. ἐγγρίσαι conj. J. 12. ἤκουσιν ἀπὸ τ. ψ. ib. ἀηδίμων. l. ib. ἀοιδίμων Ἀθηναίων. m. XIII. Γυραῖ. f, p, br, l, π, ψ. Γυραῖ πέτραι. φ. Ἄλας ὁ Λοκρὸς. p 1761, 2706. Ἄλας ὁ Λοκρὸς ἢ Γυραῖ. ζ. 14. θάλασσα. γ, g. ib. δεινὰ βλέπων. f, j. 15. καὶ τοι. l. ib. θάλασσαν. φ, π. ib. Ἄλας om. f, j. 16. ὁμοίως ἐκνεώσθη. f, j. ὅδε κεχώρηκε. l. 17. Fo: ἐπαντλῶν. ib. αἱ δὲ — πλέως. v. ib. Γυραῖς δὲ. vd. 18. ὑποφαίνουσαι. v. ib. Ἀγέου. γ. Ἀγέου, ἐνθα Ἄλας τέθνηκεν. v. ib. Fo: αὐχῶν. 19. ὃ δὲ Ποσειδῶν φοβερός. v. 20. καὶ τι. l, π. ib. καὶ eras. post ποτὲ. p. ib. δὲ eras. p, om. vd, φ, 2, 3. 21. θεῶν ἐρρώννυ. f. ib. ἐρρώννυ. E. ἐρρώννυ. vd. ib. ἐν τῷ σκ. φ. ib. νῦν δὲ. vd. ib. ἐπ' αὐτῷ. vd. 22. πεπλήξεται. br. ib. ἐν τῇ. br. 23. τὸ δ'. vd. 24. ἄττει. i2, m, o. ἄττει. vd, π. 26. οὔτε. C, J. Sc. οὐδὲ. 27. οὐπω γὰρ. l, J. οὐπω. ζ. ib. οἶον. l, 2. οἶος. ζ. 28. ὁ μὲν οὖν. π. ib. τῆν om. φ. ib. ἀναπαράξει. f, j, l et p ante corr. ἀράξει. ζ. (vd.) ἀπαράξει conj. J. 29. ἐστήξονται. l.

ΘΕΤΤΑΛΙΑ

- 831 *ιδ.* Αίγυπτιάζει μὲν ἡ προσβολὴ τῆς γραφῆς, ὁ λόγος δὲ αὐτῆς οὐκ Αἰγύπτιος, ἀλλ', οἶμαι, ⁷⁴
 Θετταλῶν· Αἰγυπτίους μὲν γὰρ παρὰ τοῦ Νείλου ἡ γῆ, Θετταλοῖς δὲ Πηγεῖος οὐ συνεχώρει κάλα
 γῆν ἔχειν, περιβεβλημένων τοῖς πεδίοις ὄρων καὶ τοῦ φέυματος ἐπικλύζοντος αὐτὰ ὑπὸ τοῦ μήκω
 ἐμβαλεῖν. φῆξει οὖν ὁ Ποσειδῶν τῇ τριαίνῃ τὰ ὄρη καὶ πύλας τῷ ποταμῷ ἐργάσεται. *τούτω γὰρ*
⁵ *νυλὶ τῷ ἔργῳ ἐφέστηκεν ἀθλῶν αὐτὸ καὶ ἀνακαλύπτων τὰ πεδία, καὶ διηροῦται μὲν ἡ χεὶρ ἐς τὸ*
ἀναρροῦναι, τὰ δὲ ὄρη, πρὶν πεπληῆσθαι, δίσταται τὸ ἀποχωρῶν τῷ ποταμῷ μέτρον. ἀγανίζομένης
δὲ πρὸς τὸ ἐναργὲς τῆς τέχνης τὰ δεξιὰ τοῦ Ποσειδῶνος ὁμοῦ καὶ ὑπέσταται καὶ προβέβηκε καὶ
ἀπειλεῖ τὴν πληγὴν οὐκ ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σώματος. γέγραπται δὲ οὐ κυάνεος, οὐδὲ
θαλάττιος, ἀλλ' ἠπειρώτης. τῷ τοι καὶ ἀσπάζεται τὰ πεδία καὶ ὁμαλὰ ἰδῶν καὶ εὐρέα, καθάπερ
¹⁰ *θαλάττιος. χαίρει καὶ ὁ ποταμὸς ὄλον ἀνῶν, καὶ φυλάττων τὸ ἐς ἀγκῶνα ποταμῷ γὰρ ὀρθοῦσθαι*
οὐ σύνηθες ἀνατίθεται τὸν Τιταρήσιον ὡς κοῦφον καὶ ποτιμώτερον καὶ ὁμολογεῖ τῷ Ποσειδῶνι
ἐκρηῆσθαι τῶν πεδίων ὀδῶ χρώμενος. ἀνίσχει καὶ ἡ Θετταλία συνιζάνοντος ἤδη τοῦ ὕδατος
ἐλαία κομῶσα καὶ ἀστάχυι καὶ πάλου ἐραπτομένη συνανίσχοντος. ἔσται γὰρ καὶ ἵπκος αὐτῇ παρὰ
τοῦ Ποσειδῶνος, ὅταν τὴν ἀπορροὴν τοῦ θεοῦ καθεύδοντος ἡ γῆ ὑποδέξηται ἐς ἵπκον.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

- 832 ¹⁵ *ιε.* Βοσπόρου καὶ Συμπληγάδων ἡ Ἄργα διεκπλεύσασα μέσον ἤδη τέμνει τὸ ῥόδιον τοῦ Πόν- ⁷⁵
 του, καὶ θέλγει τὴν θάλατταν Ὀρφεὺς ἄδων, ἡ δὲ ἀκούει καὶ ὑπὸ τῇ ᾠδῇ κείται ὁ Πόντος. τὰ
 μὲν δὴ ἀγῶγίμα τῆς νεῶς Διόσκουροι καὶ Ἡρακλῆς Αἰακίδαί τε καὶ Βορεάδαι καὶ ὄσον τῆς ἡμ-
 θεοῦ φορᾶς ἦνθει, τρόπισ δὲ ὑψήρομοιαι τῇ νηὶ δένδρον ἀρχαῖον, φ' κατὰ Δωδώνην ὁ Ζεὺς ἐς
 τὰ μαντεῖα ἐχρήτο. γνώμη δὲ ἐς τὸν πλοῦν ἦδε· χρυσοῦν ἀπόκειται τι ἐν Κόλχοις κώδιον κρωῖ
²⁰ ἀρχαίου, ὃς λέγεται τὴν Ἑλλην ὁμοῦ τῷ Φριξῶ δια τὸ οὐρανοῦ πορθμεῦσαι· τοῦτο Ἰάσων εἶπεν,
 ᾧ καὶ, πεποιήται ἄθλον — φρουρὸς γὰρ τις αὐτῷ δράκων ἐμπέλεκται δεινὸν βλέπων καὶ ὑπεροφῶν
 τοῦ καθεύδειν — ὄθεν ἄρχει τῆς νεῶς, ἐπειδὴ βλέπει ἐς αὐτὸν ἡ τοῦ πλοῦ αἰτία. καὶ Τίφυς μὲν,
 ᾧ καὶ, κυβερνᾷ, λέγεται δὲ οὗτοσί πρῶτος ἀνθρώπων ἀπιστουμένην θαρροῦσαι τὴν τέχνην, *Λυ-*
κεὺς δὲ ὁ Ἀφαρέως ἐπιτέτακται τῇ πρῶτῃ δεινὸς ὦν ἐκ πολλοῦ τε ἰδεῖν καὶ ἐς πολὺ κατα-
²⁵ *βλέπει τοῦ βάνους καὶ πρῶτος μὲν ὑποκειμένων ἐρμάτων αἰσθέσθαι, πρῶτος δὲ ὑποφαίνουσαν γῆν*
ἀσπάζασθαι. ἀλλὰ νῦν ἐκπεπληῆσθαι μοι δοκεῖ καὶ τὸ τοῦ Λυγέως ὄμμα τὴν προσβολὴν τοῦ φά-
ματος, ὑφ' οὗ καὶ οἱ πεντήκοντα σχασάμενοι τὴν εἰρεσίαν Ἡρακλῆς μὲν ἄτρεπτος μένει τοῦ θα-

xv. 1. προσβολὴ conj. Welcker et J. προσβολή. ζ. 2. παρὰ τοὺς Νείλου. γ. παρὰ τοῖς Ν. μέτροις. γ. παρὰ τὸν Νείλον. m, o. 3. περικλύζοντος. f. 4. οὐκ. vd, φ, π. γοῦν. ζ. 5. ἀνακαλύπτων. br. ib. διηροῦται. f, j, l, et p ante corr. 6. μέτρον. g. ib. ἀγανίζομένης — ὑπέσταται. v. 7. ὁμοῦ καὶ om. v. ib. προβέβηκε. φ. 8. τὴν ὄρη. γ, g, inde conj. J. τὴν ὄρη. ib. ἀλλὰ ἀπὸ. o. 9. τῷ τοι. μ. ib. ὄσπερ. π. 10. θαλάττιος, χαίρει. EJ. ib. ὄλον ἀνῶν. 2. ἀνῶν. ζ. ἀρθεῖς conj. J. ib. ὀρθοῦσθαι οὐ σύνηθες. C, J. οὐ σύνηθες ὀρθοῦσθαι. ζ. 11. ἀνατίθεται. K. 12. ἐκρηῆσθαι (sic) vd. ib. τῶν πεδίων om. f, j et p pr. m. 13. κομῶσα. br. κομῶση. vd. ib. συνανίσχοντος om. br. ib. παρ' αὐτοῦ Ποσειδῶνος. E. 14. εἰς ἵπκον. μ, E.

xv. 15. Βοσπόρου καὶ Συμπληγάδας ἡ Ἄ. διαπλεύσασα. vd. ib. τέμνει om. φ, ψ. 16. θάλατταν. vd. 17. Διόσκουροι φ, ρ. ib. Αἰακίδαί — ἦνθει. v. 18. ὑψήρομοιαι. φ. ib. Ζεὺς ἐαυτοῦ. EJ. 19. γν. δὲ ἐπίκλον. l. ib. ἦδη. j. 20. Φριξῶ. m, o, ut infra. 21. πεποιήται. φ. ποιεῖται. ζ. ib. γὰρ om. μ. ib. ἐν αὐτῷ. l. ib. ἐκπέλεκται. K. 22. τοῦ om. m. ib. Τίφυς. μ, E. 23. λέγεται — τέχνην. v. ib. δὲ Τύφης. v. ib. ἀπιστουμένην om. γ, g. ib. θαρροῦσαι om. br. ib. τὴν om. v. ib. Λυγέως. f, ρ, ut infra. 24. ἐκ πολλοῦ. C, J. διὰ πολλοῦ. E. 25. πρῶτος — ἀσπάζασθαι om. f, j, l. 26. σοι δοκεῖ. φ. ib. προσβολὴν. vd. ib. δράκοντος et unq. φάματος. l. 27. πεντήκοντα. K. ib. θεάματος veliit J.

ματος, ἅτε δὴ πολλοῖς ὁμοίοις ἐντυχῶν, οἱ δὲ λοιποὶ θαυμά τι, οἶμαι, τοῦτο λέγουσιν· ὁράται γὰρ αὐτοῖς Γλαῦκος ὁ Πόντιος, οἰκῆσαι δὲ οὐτοσί ποτε λέγεται τὴν ἀρχαίαν Ἀνθηδόνα, καὶ πῶς μὲν τινος ἐπιθαλαττίας γεύσασθαι, κύματος δὲ ὑποδραμόντος αὐτὸν ἐς τὰ τῶν ἰχθύων ἀπηνέχθη ἦδη. μαντεύεται μὲν οὖν μέγα τι, ὡς εἰκός, περίεστι γὰρ αὐτῷ τῆς τέχνης, τὸ δὲ εἶδος ὕγροι μὲν αὐτῷ γενεῶν βόστρυχοι, λευκοὶ δὲ ἰδεῖν, καθάπερ κρουνοὶ, βαρεῖς δὲ πλόκαμοι κόμης, καὶ τοῖς ὤμοις ἐποχετεύοντες ὅσον ἐσπίασαντο θαλάττης. ὄφρῦς δὲ λάσια συνάπτουσαι πρὸς ἀλλήλας οἶον μία. φεῦ τοῦ βραχίονος, ὡς γεγύμνασται πρὸς τὴν θάλατταν ἐμπιάτων αἰ τοῖς κύμασι καὶ λειάνων αὐτὰ ἐς τὴν νῆξιν. φεῦ τῶν στέρων, ὡς λάχνη μὲν αὐτοῖς ἐγκατέσπαρται βρύοις κομῶσα καὶ φυνκίοις, γαστήρ δὲ ὑπόκειται παραλλάττουσα καὶ ἀπιούσα ἦδη. ἰχθὺν δὲ εἶναι τῷ λοιπῷ τὸν Γλαῦκον δηλοῖ τὰ οὐραία ἐξηρημένα καὶ πρὸς τὴν ἰξὺν ἐπιστρέφοντα, τὸ δὲ μνησιδὲς αὐτῶν ἀλιπορ-10 φύρου τι ἄνθος ἔχει. περιθέουσι δ' αὐτὸν καὶ ἀκκύνες ὁμοῦ μὲν ἄδουσαι τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἃν αὐταὶ τε καὶ ὁ Γλαῦκος μεθηρημόσθησαν, ὁμοῦ δ' ἐνδεικνύμεναι τῷ Ὀρφεῖ τὴν ἑαυτῶν φθῆν, δι' ἣν οὐδὲ ἡ θάλαττα ἀμούσως ἔχει.

ΠΑΛΑΙΜΩΝ.

15. Ὁ θύων ἐν Ἰσθμῷ δῆμος, εἴη δ' ἂν ὁ ἐκ τῆς Κορίνθου, καὶ βασιλεὺς οὐτοσί τοῦ δήμου, Σίσυφον αὐτὸν ἠγάμεθα, τέμενος δὲ τουτὶ Ποσειδῶνος ἠρέμα τι προσηγοῦν θαλάττη, αἱ γὰρ τῶν 15 πιτύων κόμαι τοῦτο ἄδουσι, τοιάδε, ᾧ καὶ, σημαίνει· ἡ Ἰνώ τῆς γῆς ἐκπεσοῦσα τὸ μὲν ἑαυτῆς 834 Λευκοθέα τε καὶ τοῦ τῶν Νηρηίδων κύκλου, τὸ δὲ τοῦ παιδὸς ἡ γῆ Παλαίμωνι τῷ βρέφει χρήσεται. καταρεῖ δὲ ἦδη ἐς αὐτὴν ἐπὶ δελφίνος εὐνήριον, καὶ ὁ δελφίς τὰ νῶτα ὑποστρωανὺς φέρει καθεύθοντα διολισθαίνων ἀψοφητὶ τῆς γαλήνης, ὡς μὴ ἐκπέσοι τοῦ ὕπνου, προσιόντι δὲ αὐτῷ ῥήγνυται τι κατὰ τὸν Ἰσθμὸν ἄδυντον διασχούσης τῆς γῆς ἐκ Ποσειδῶνος, ὅν μοι δοκεῖ καὶ Σισύφω 20 τούτῳ προειπεῖν τὸν τοῦ παιδὸς ἔσπλον καὶ ὅτι θύειν αὐτῷ θέοι. θύει δὲ ταῦρον τουτονὶ μέλανα ἀποσπιάσας, οἶμαι, αὐτὸν ἐκ τῆς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγέλης. ὁ μὲν οὖν τῆς θυσίας λόγος καὶ ἡ τῶν θυσάντων ἐσθῆς καὶ τὰ ἐναγίσματα, ᾧ καὶ, καὶ τὸ σφάττειν ἐς τὰ τοῦ Παλαίμονος ἀποκείσθω ὄργια, σεμνὸς γὰρ ὁ λόγος καὶ κομιδῆ ἀπόθετος, ἅτ' ἀποθειώσαντος αὐτὸν Σισύφου τοῦ σοφοῦ· σοφὸν γὰρ ἦδη πού δηλοῖ αὐτὸν ἡ ἐπιστροφή τοῦ εἶδους. τὸ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος εἶδος, εἰ μὲν 25 τὰς Γυρᾶς πέτρας ἢ τὰ Θετταλικὰ ὄρη φήξεν ἐμῆλλε, δεινὸς ἂν πού ἐγράφετο καὶ οἶον πλήττων, ξένον δὲ τὸν Μελικέρτην ποιούμενος, ὡς ἐν τῇ γῆ ἔχοι, μειδιᾶ καθορμιζομένου καὶ κελεύει τὸν Ἰσθμὸν ἀναπετάσαι τὰ στέγνα καὶ γενέσθαι τῷ Μελικέρτη οἶκον. ὁ δὲ Ἰσθμός, ᾧ καὶ, γέγραπται μὲν ἐν εἶδει δαίμονος ἐνυπτιάζων ἑαυτὸν τῇ γῆ, τέτακται δὲ ὑπὸ τῆς φύσεως Αἰγαίου μέσος καὶ

2. αὐτοῦ φ. 3. ἐπιθαλαττίας. 1. ἐπὶ θαλάττης. f, j, φ, 2, g, π, ρ. (θαλάσσης. v.d.) ἐπὶ τῆς θαλ. EJ. ib. ἀπηνέχθη. 2, 3, E. ib. ἦδη om. μ. ἔδη. f. 4. μαντεύεται. f, j. ib. περίεστι — βόστρυχοι. v. ib. αὐτοῦ τέχνης. v. ib. τὸ δὲ — ἀπιούσα ἦδη. h. ib. δὲ om. h. ib. αὐτοῦ οἱ βόστρ. v. 5. γενεῶν. γ, g. 6. ἐσπασε τῆς θαλ. h. ib. θαλάττης. π. ib. ὄφρῦς δὲ. h. ib. ὄφρῦς θαλάτται. v.d. δὲ om. g. ib. Malis καὶ συνάπτουσαι. ib. πρὸς ἀλλήλοισ. φ. 7. καὶ τῆν. j. 8. βρύοις — φυνκίοις. h. βρύων — φυνκίων. g. ib. λάχνην αὐτοῖς. π, qui φρών habet. 9. ἀπαλλάττουσα. f. ib. γλαῦκα. l. 10. ἐξηρημένον. π. ib. νῆξιν. f, j. ib. μονοειδὲς. f, j, v.d. ex corr. 11. περιθέουσι — ἐνδεικνύμεναι. h. ib. ἀλιπορφύρας. v.d. 12. αὐταὶ τε. h, μ, br. ib. Γλαῦκος αὐτός. h. ib. προσηρημόσθησαν. v.d. pr. m. ib. ἐνδεικνύμενοι. π. ib. τῷ Ὀρφεῖ om. h, ψ.

XVI. 14. ὁ θύων — θαλάττη. v. 15. ἠγάμεθα. f, j, v. ib. θίαμά τι. π. ib. τῇ θαλ. EJ. 16. ἐκπεσοῦσα. l. 17. Λευκοθέα. p, br, J. Λευκοθέας. g. Λευκοθέα ἔσται conj. Huet. ib. καὶ ταυτῶν. br. 18. ἦδη ἑαυτῆν. ρ. ib. δελφίν. v.d. 19. διολισθάνων. γ. ib. διεκπέσοι. br. διεκπέση. v.d. ἐκπέση. ρ. 21. τοῦτο. br. ib. προειπεῖν. f, j. ib. τὸν om. φ. ib. μέλαινα. π. 23. ἐς τὰ. j, φ, J. ib. ἀποκείσθαι. j. κείσθω. ρ. 24. κομιδῆ. μ. ib. ἀποθειώσαντος. f, j. ἀποθειώσαντος. g. ib. οὐ τὸν. φ. ib. Σισύφω. f, j. 26. ἐφαίνετο. l. 27. καὶ ἐν τῇ. φ. 29. Αἰγαίου μέσος καὶ Ἀδρίου. l. Αἴγ. κ. Ἀδρ. μέσος. o. Αἴγ. κ. Ἀδρ. μέσον. g. (Ἀδρίου. f, j.)

Ἰδρίου κείσθαι, καθάπερ ἐπεξευγμένοις τοῖς πελάγεσιν. ἔστι δὲ αὐτῷ μειράκιον μὲν ἐν δεξιᾷ Λέχαιον, οἶμαι, αἱ κόραι δ' ἐν ἀριστερᾷ Κεγγραῖ που τάχα, θάλατται δὲ αὐταὶ καλαὶ καὶ ἱκανῶς εὐδαίμονι τῇ τὸν Ἰσθμὸν ἀποφαινούσῃ γῆ παρακάθηνται.

N H Σ O I.

- 835 ιζ. Βούλει, ὦ καί, καθάπερ ἀπὸ νεῶς διαλεγώμεθα περὶ τουτωνὶ τῶν νήσων, οἶον περι- 78
 5 πλείοντες αὐτάς τοῦ ἤρος, ὅτε Ζέφυρος ἰλαρὰν ἐργάζεται θάλατταν προσπνέων τῆς ἑαυτοῦ αὔρας; ἀλλ' ὅπως ἐκὼν λελήσῃ τῆς γῆς καὶ θάλαττά σοι ταυτὶ δόξει μῆτ' ἐξηρημένη καὶ ἀναχαιτίζουσα μῆδ' ὑπία καὶ γαληνῇ, πλωτῇ δὲ τις καὶ οἶον ἔμπνοους. ἰδοὺ ἐμβεβλήκαμεν· ξυγγωρεῖς γάρ που; [καὶ ὑπὲρ παιδὸς ἀποκρίνασθαι;] „ξυγγωρῶ καὶ πλέωμεν“. ἢ μὲν θάλαττα, ὡς ὄρας, πολλή, νῆσοι δὲ ἐν αὐτῇ, μὰ Δί', οὐ Λέσβος, οὐδ' Ἴμβρος ἢ Λήμνος, ἀλλ' ἀγελαῖαι καὶ μικραὶ, καθάπερ κωμιαί
 10 τινες ἢ σταθμοὶ ἢ, νῆ Δί', ἐπαύλια τῆς θαλάττης. ἢ μὲν δὴ πρώτη σφῶν ἐρυμνῇ τέ ἐστι καὶ ἀπότομος καὶ τειχίρης τὴν φύσιν ἀκρονυχίαν ἐξαίρουσα κανόπτῃ Ποσειδῶνι, κατάρρους τε καὶ ὑγρὰ καὶ τὰς μελίττας βόσκουσα ὄρειοις ἄνθεσιν, ὧν δρέπεσθαι καὶ τὰς Νηρηίδας εἰκός, ὅταν τῇ θαλάττῃ ἐπιπαλῶσι. τὴν δὲ νῆσον τὴν ἐφεξῆς ὑπίαν τε καὶ γεῶδη οὖσαν οἰκοῦσι μὲν ἄλιεις τε καὶ γεωργοὶ ἅμα, ξυμβάλλονται δὲ ἀγορὰν ἀλλήλοις οἱ μὲν τῶν γεωργουμένων, οἱ δὲ ὧν ἤγρευσαν, Πο-
 15 σειδῶ δὲ τουτουὶ γεωργὸν ἐπ' ἀρότρου καὶ ζεύγους ἴδρυνται λογιούμενοι αὐτῷ τὰ ἐκ τῆς γῆς, ὡς δὲ μὴ σφόδρα ἠπειρώτης ὁ Ποσειδῶν φαίνοιο, πρῶρα ἐμβέβληται τῷ ἀρότρῳ καὶ τὴν γῆν ἠήρυσιν, οἶον πλέων. αἱ δ' ἐχόμεναι τούτων νῆσοι δύο μία μὲν ἅμφω ποτὲ ἦσαν, ῥαγεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ πελάγους μέση ποταμοῦ εὐρος ἑαυτῆς ἀπηνέχθη, τουτὶ δ' ἔστι σοὶ καὶ παρὰ τῆς γραφῆς, ὦ καί, γιγνώσκεις· τὰ γὰρ ἐσχισμένα τῆς νήσου παραπλήσιά που ὄρας καὶ ἀλλήλοις ξύμμετρα καὶ οἷα
 20 ἑναρμόσαι κοῖλα ἐκκειμένοις. τουτοὶ καὶ ἡ Εὐρώπη ποτὲ περὶ τὰ Τέμπε καὶ Θεταλικὰ ἔπαθεν· σει-
 836 σμοὶ γὰρ δὴ κάκεινῃ ἀναπτύξαντες τὴν ἀρμονίαν τῶν ὄρων ἑναπεσημήναντο τοῖς τμήμασι, καὶ 79
 πετρῶν τε οἴκοι φανεροὶ ἔτι παραπλήσιοι ταῖς ἐξηρησομέναις σφῶν πέτραις, ὕλη δ', ὀπόσῃν σθ-
 σθέντων τῶν ὄρων ἐπισπέσθαι εἰκός, οὕτω ἄδηλος, λείπονται γὰρ δὴ ἔτι αἱ εὐναὶ τῶν δένδρων. τὸ μὲν δὴ τῆς νήσου πάθος τοιοῦτον ἠγώμεθα, ζεύγμα δὲ ὑπὲρ τοῦ πορθμοῦ βέβληται, ὡς μίαν
 25 ὑπ' αὐτοῦ φαίνεσθαι καὶ τὸ μὲν ὑποκλείται τοῦ ζεύγματος, τὸ δὲ ἀμαξεύεται, ὄρας γὰρ που τοὺς διαφοριτῶντας αὐτό, ὡς ὀδοιπόροι τέ εἰσι καὶ ναῦται. τὴν δὲ νῆσον, ὦ καί, τὴν πλησίον θαύμα ἠγώμεθα, πῦρ γὰρ δὴ ὑποτύφει αὐτὴν πᾶσαν σήραγγάς τε καὶ μυχοὺς ὑποδεδυκὸς τῆς νήσου, δι' ὧν ὥσπερ αὐλῶν ἢ φλόξ διεκπαίει ῥυακὰς τε ἐργάζεται δεινούς, παρ' ὧν ἐκπίπτουσι ποταμοὶ π-
 30 ἀσφάλτου καὶ θείου παρεχομένη φύσιν, ἐπειδὴν ὑφ' ἄλλος ἀναβρωθῆ, πολλοῖς ἐκπυροῦνται πνεύμαθ

1. Λέχαιον οἶμαι τι. κόραι δ'. 1. Inde feci Λέχαιον, οἶμαι, αἱ κόραι δ'. Λέχαιόν τι (Λέχαιον. φ). 1. Λέχαιον τι. 2, 3, E. Λέχαιον τι οἶμαι. κόραι δ'. J ex mala indicatione apud o. 2. Κεγγραῖ που τάχα. C om. (praeter l.) et ε, m. ib. ἱκαρῶς. j.

xvii. 5. αὐτοῖς. π. ib. ὅτι. p, br. ib. ὄρας. π. 6. ὅπως om. l. ib. θάλασσα. φ. ib. σοὶ τι. f. ib. δόξει. C. δόξῃ. E. ib. ἐξηρημένη. f, j. 7. ὑπία. m, o. ib. καὶ ἦν. f, j. ib. ἐμβεβλήκαμεν. m, o. ib. ξ. γ. που καὶ ὑπὲρ (ὕπὸ. l) τοῦ παιδὸς ἀποκρίνασθαι (ὑποκρίνασθαι. l). 1, ε, m, J. ξ. γ. π. καὶ ὑπὲρ ποδὸς (τοῦ ποδὸς p 1760.) ὑποκρίνασθαι. 2, 3, m. γρ. ξ. γ. που; ceteris omissis o. Includi καὶ — ἀποκρίνασθαι. 8. νῆσοι δ'. φ, ρ, π. 9. Δία. 1, π. 10. ἀπαύλια. l. ib. θαλάσσης. vd. ib. ἔστι eras. p. om. br. vd. 11. ἀκρονυχίαν. E. ib. τῷ Ποσειδῶνι. μ. ib. κατάρρους. μ. 12. μελίττας. l, p, vd, p 1761, π, φ. ib. ὄρειοις. φ. ib. θαλάττῃ. f, π, J. τῇ om. φ. 13. γεῶδη — τε καὶ om. m. ib. γεωργοὶ δὲ ἅμα. l. 14. ξυμβάλλονται — ἤγρευσαν. v. 15. ὡς μὴ δὲ. f, j. 17. οἶον πλέων. φ. ib. αἱ δεχόμεναι. f, j, p. ib. τούτων. p. 18. μέσον μὲν. γ. ib. μέρος ἑαυτῆς. f, j. 19. ἐσχισματισμένα. f. ἐξηρησομένα. j. ib. οἶον. f, j. 20. τὰ κοῖλα. l, p 1761. ib. ἔπαθεν. φ. 21. γὰρ δὲ. l, o, J. γὰρ. ζ. 22. αὐτῶν. l. ib. ὕλην. j. ib. ὀπόσῃ. γ, g. ὀπίσθῃ. br. ὀπόσῃ. f, J. ὀπόσῃ. ζ. 23. εὐδηλος. π. ib. δὴ om. φ, π. ib. αἱ om. ρ. 24. ἐπί. Salm. o, J. ὑπὸ. C, ε, m. Sc. ὑπὲρ. 27. γὰρ ἦδη. f, j. ib. μύχους. m, o. 28. ἐργάζεται. f, j, φ. ἐξεργάζεται. p ex corr. vd. ἐξεργάζεται. 2, 3, EJ. 30. Fo: παρεχομένη φύσιν. ib. ἐπειδὴ. o. ib. ἀναβρωθῆ. f, j.

τὰ τὴν ὕλην ἐξερεθίζοντα παρὰ τῆς θαλάττης ἀνασπᾶσα, ἡ γραφή δὲ τὰ τῶν ποιητῶν ἐκαινοῦσα
καὶ μῦθον τῇ νήσῳ ἐπιγράφει, γίγαντα μὲν βεβλήσθαι ποτε ἐνταῦθα, δυσθανατοῦντι δ' αὐτῷ τὴν
νήσον ἐπενεχθῆναι δεσμοῦ ἕνεκεν, εἰκεν δὲ μήπω αὐτόν, ἀλλ' ἀναμάχεσθαι ὑπὸ τῇ γῆ ὄντα καὶ
τὸ πῦρ τοῦτο σὺν ἀπειλῇ ἐκπνεῖν. τουτὶ δὲ καὶ τὸν Τυφῶ φασιν ἐν Σικελίᾳ βούλεσθαι καὶ τὸν
Ἑγκέλαδον ἐν Ἰταλίᾳ ταύτῃ, οὓς ἤπειροί τε καὶ νῆσοι πιέξουσιν οὐπω μὲν τεθνεῶτας, αἰεὶ δὲ ἀπο-
θνήσκοντας. ἔστι δὲ σοί, ᾧ παῖ, μηδ' ὑπολελειφθαι δόξαι τῆς μάχης ἐς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους
ἀποβλέψαντι, τὰ γὰρ ἐπ' αὐτῆς φαινόμενα ὁ Ζεὺς ἀφίησι κεραυνούς ἐπὶ τὸν γίγαντα, ὁ δ' ἀπα-
γορεύει μὲν ἤδη, πιστεύει δὲ τῇ γῆ ἔτι, καὶ ἡ γῆ δὲ ἀπείρηκεν οὐκ ἑῶντος αὐτὴν ἐστάναι τοῦ
Προσειδῶνος. περιβέβληκε δὲ αὐτοῖς ἀχλὺν, ὡς ὁμοία γεγονόσι μᾶλλον ἢ γιγνομένοις φαίνοιτο. τὸν
δὲ περιπλοῦν κολωνὸν τοῦτον οἰκεῖ δράκων πλούτου τινός, οἶμαι, φύλαξ, ὃς ὑπὸ τῇ γῆ κεῖται.¹⁰ 837
τοῦτο γὰρ λέγεται τὸ θηρίον εὖνονν τε εἶναι τῷ χρυσῷ, καὶ ὃ τι ἴδῃ χρυσοῦν, ἀγαπᾶν καὶ θάλ-
πειν· τό τοι κώδιον τὸ ἐν Κόλχοις καὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων μῆλα, ἐπειδὴ χρυσᾶ ἐφαίνοντο, διττῶ
ἀπύνω ξυνεῖχον δράκοντε καὶ ἑαυτοῖν ἐποιούντο, καὶ ὁ δράκων δὲ ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ὁ ἔτι καὶ νῦν
ἐν ἀκροπόλει οἰκῶν δοκεῖ μοι τὸν Ἀθηναίων ἀσπᾶσθαι δῆμον ἐπὶ τῷ χρυσῷ, ὃν ἐκεῖνοι τέττι-
γας ταῖς κεφαλαῖς ἐποιούντο. ἐνταῦθα δὲ καὶ χρυσοῦς αὐτὸς ὁ δράκων, τὴν γὰρ κεφαλὴν τῆς
χειᾶς ὑπερβάλλει δεδιῶς, οἶμαι, ὑπὲρ τοῦ κάτω πλούτου. κατηρεφῆς δὲ κιτῶν τε καὶ σμίλακι καὶ
ἀμπέλοις ἤθε ἡ νῆσος οὐσα Διονύσου μὲν ἀνεῖσθαι φησι, τὸν Διόνυσον δ' ἀπείναι νῦν καὶ ἐν ἡπίρῳ
που βακχεύειν ἐπιτρέψαντα τῷ Σειληνῷ τὰ ἐνταῦθα ἀπόρρητα· τὰ δὲ ἀπόρρητα κύμβαλά τε ταῦτα
ὑπτία καὶ κρατῆρες ἀνεστραμμένοι χρυσοὶ καὶ αὐλοὶ θερμοὶ ἔτι, καὶ τὰ τύμπανα ἀψοφητὴ κείμενα, καὶ
τὰς νεβρίδας ὁ ζέφυρος οἶνον αἶρει ἀπὸ τῆς γῆς, ὄφεις τε οἱ μὲν ἐμπλέκονται τοῖς θύρσοις, οἱ²⁰
δ' ὑπὸ τοῦ οἴνου παρεῖνται ζώννυσθαι αὐτούς ταῖς βάκχαις καθεύδοντας. βότρους δὲ οἱ μὲν ὄργω-
σιν, οἱ δὲ περμάξουσιν, οἱ δ' ὄμφακες, οἱ δ' οἰνάνθαι δοκοῦσι σεσοφισμένου τοῦ Διονύσου τὰς
ᾠρας τῶν ἀμπέλων, ὡς αἰεὶ τρυγῶν. ἀμφιλαφεῖς δ' οὕτω τι οἱ βότρους, ὡς καὶ τῶν πετρῶν ἀπηρ-
τῆσθαι καὶ τῇ θαλάττῃ ἐπικρέμασθαι, ὀπωρίζουσί τε προσπετόμενοι θαλάττιοι τε καὶ ἡπειρωτῆ ὄρνιθες,
τὴν γὰρ ἄμπελον ὁ Διόνυσος παρέχει κοινὴν πᾶσι πλὴν τῆς γλαυκῆς, ἐκείνην δὲ μόνην ἄρα ἀπωθεῖται²⁵
τῶν βοτρώων, ἐπειδὴ τοῖς ἀνθρώποις διαβάλλει τὸν οἶνον· ᾧ γὰρ τῆς γλαυκῆς εἰ φάγοι παιδίον νήπιόν
τε καὶ ἄοινον, ἀπεχθάνεται τῷ οἴνῳ πᾶσαν τὴν ἡλικίαν, καὶ οὐτ' ἂν πίοι καὶ φοβεῖται τοὺς μεθύοντας.
σὺ δ' οὕτω τι θρασύς, ᾧ παῖ, ὡς μηδὲ τὸν Σειληνὸν τοῦτον, τὸν φύλακα τῆς νήσου, φοβεῖσθαι μεθύοντά⁸³⁸
τε καὶ ἀπτόμενον τῆς βάκχης. ἡ δ' οὐκ ἀξιοὶ ἐς αὐτὸν βλέπειν, ἀλλὰ τοῦ Διονύσου ἐρῶσα ἀνατυπού-
ται αὐτὸν καὶ ἀναγράφει καὶ ὄργᾳ μὴ παρόντα. τὸ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν ἦθος τῇ βάκχῃ μετέωρον μὲν, ³⁰

1. ἐξερεθίζοντα. f, j et p ante corr. J. ἐρεθίζοντα. vd, φ, 2, 3, E. ἐθερίζοντα. br. ib. θαλάσσης. φ. ib. τὰ
om. vd. 2. ἐπιγράφειν. 1. ib. δυσθανοῦντι. j, br, ε, m. δις θανατοῦντι. l. 3. ἕνεκα. l. 4. συναπειλεῖ. l, j, μ. ib. Τυ-
φῶνα καὶ Ἑγκέλαδον οὐπω μὲν τεθνεῶτα, αἰεὶ δὲ ἀποθνήσκοντα. v. ib. Τυφῶνα. φ. 6. ὑπολελειφθαι. f, j, p, φ.
ἀπολελειφθαι. vd, 2, 3, E. ὑπολελειφθαι. br, π. ib. δόξαι. om. γ, g. ib. τοῦ ὄρους et γο. τῆς νήσου. l.
7. ἐπ' αὐτῆς. f, j. ἐπ' αὐτούς et γο. ἐπ' αὐτῆς. l. ib. ὁ δὲ Τυφῶν — ἔτι. v. 9 ἀχλυν. EJ. ib. γιγνομένοις. π, vd.
ib. φαίνονται. vd. 10. περιπλοῦν τὸν κολ. vd. 11. εἶναι αὐτῶ. vd. ib. τὸ χρυσοῦν. vd. ib. ἴδοι. br, γ, g. Fo:
ἂν ἴδῃ. ib. θάλπειν καὶ ἀγαπᾶν. vd. 12. τότε. vd. τότε. o. ib. ἔσπεριων. f, vd. ib. τέσσαρα μῆλα. vd. ib. ἐφαί-
νοντο. f, j, p. ἐφαίνετο. ζ. 13. δράκοντες. br. ib. ἑαυτῶν. f, j. 14. ἐπισπᾶσθαι. ψ. ib. οὐ velit Osann ad
Philem. 198. ταῖς κεφ. 1, 3, J. ἐπὶ ταῖς κεφ. φ, 2. ἐπὶ τὰς κ. E. 15. δὲ χρυσοῦς. f. 16. τε. om. l, μ. 17. ἤδη
ἡ νῆσος. ε, m. ib. φασί. f, p, br. ib. τὸν om. φ. 18. ἐπιτρέψαντι. f. ib. Σειληνῷ. π, ρ. Σειληνῷ. f. 19. τὰ δὲ
ἀπόρρητα κύμβαλα. 1, π, ρ. κύμβαλα. 2, 3, EJ. ib. Fo: ἀναστραμμένοι. ib. χρυσοῦ. vd, π, ρ. ib. τύμπανα. 1.
τύμπανα δὲ. 2, 3, EJ. 20. νεβρίδας. l. ib. τοῖς om. E. ib. ὄφεις τε. l, p, br, vd, φ, π, o. ὄφεις ἔξ. f, j. ὄφεις
τε ἔξ. ζ. ib. οἶμαι ἐμπλ. vd. 21. παρεῖναι. br. ib. τοῖς βάκχοις. l. ib. ἂν οἱ μὲν ὄργωσιν — δοκοῦσιν exscript
Aristaenel. I, 3 p. 14 ed. B. 22. περμάξουσαι. π. 23. τρυγῶν. l, br. ib. οὕτω τοι. φ. ib. βότρους. φ, br, vd, π, ρ.
24. ὀπωρίζουσί τε. f, j, p. ὄπ. δὲ. ζ. ib. προσπετόμενοι. f. ib. θαλάσσιοι τε. vd. 25. γλαυκῆς. vd. 26. διαβάλλεται. vd.
ib. φάγει. br. 27. παιδίον νήπιόν τε καὶ ἄοινον. l et J, ubi unci appositi verbis νήπιόν τ. κ. ἄ. παιδίον. ζ. ib. ἀπε-
χθάνεται τὸν οἶνον. l. ib. πᾶσαν τὴν ἡλικίαν. 1, (br), π. πᾶσαν ἡλ. 2, 3, EJ. ib. πῆ. p 1761. ib. φοβεῖτο. 1, π.
φοβεῖτο. br. 28. οὕτω τοι. br, φ, g. ib. Σειληνός. l. mag. Σειληνός. π, ρ. 29. ἐς αὐτόν. C. ἐπ' αὐτόν. EJ. ib. αὐ-
τόν. 1. αὐτόν τε. 2, 3, KJ. 30. εἶδος. br, vd.

οὐ μὴν ἔξω γ' ἐρωτικῶν φροντίδων. ταυτὶ δὲ ἡ φύσις τὰ ὄρη ξυμφεῖσα νῆσον εἰργασται δασείαν
 τε καὶ ὕλης πλείων, ὀπόση κυπαρίττου τε ὑψηλῆς καὶ πεύκης καὶ ἐλάτης δρυῶν τε αὐτὴ καὶ κέδρου,
 καὶ γὰρ τὰ δένδρα τὸν ἑαυτῶν γέγραπται τρόπον. τὰ μὲν δὲ ἔνθηρα τῆς νήσου συοδηραὶ τε ἀν-
 χνεύουσι καὶ ἐλαφηβόλοι λόγγας ἐπὶ τὰ θηρία ἡμέτεροι καὶ τόξα ἔνιοι καὶ μαχαίρας δέ, ὦ καὶ, καὶ
 5 κορύννας φέρουσιν οἱ ἀγγέμαχοι σφῶν καὶ θρασεῖς δίκτυά τε ταῦτα διῆκται τῆς ὕλης τὰ μὲν ἐγκο-
 πίασθαι θηρίον, τὰ δὲ δῆσαι, τὰ δὲ σχεῖν τοῦ δρόμου, καὶ τὰ μὲν εἴληπται τῶν θηρίων τὰ δὲ
 μάχεται, τὰ δὲ ἤρηκε τὸν βάλλοντα. ἐνεργὸς δὲ πᾶς βραχίον νεανίας, καὶ συνεξαίρουσι βοῆν κύνες
 ἀνδράσιν, ὡς καὶ τὴν ἡγῶ φάσαι ξυμβακχεύειν τῇ θήρᾳ. τὰ δὲ μεγάλα τῶν φυτῶν δρυτόμοι σπα-
 θῶσι διατέμνοντες καὶ ὁ μὲν διαίρει τὸν πέλκυν, ὁ δὲ ἐμβέβληκεν, ὁ δὲ θῆγει λαβῶν ἀπεστομι-
 10 σμένον ὑπὸ τοῦ πλήττειν, ὁ δ' ἐπισκοπεῖται τὴν ἐλάτην ἰστοῦ ἔνεκα τεκμαιρόμενος τοῦ δένδρου
 πρὸς τὴν ναῦν, ὁ δὲ τὰ νέα καὶ ὀρθὰ τῶν δένδρων τέμνει ἐς τὰ ἐρετικά. ἡ δ' ἀπορροῆς πέτρα
 καὶ ὁ τῶν αἰθυῶν δῆμος καὶ ὁ ἐν μέσῃς ὄρνις ἀπὸ τοῦ τοιοῦδε γέγραπται λόγου· οἱ ἀνθρώποι
 ταῖς αἰθυαῖς ἐπιτίθενται, μὰ Δί', οὐ τῶν κρεῶν ἔνεκα, μέλαν γὰρ καὶ νοσῶδες καὶ οὐδὲ πεινωῶντι
 ἡδὺ τὸ ἐξ αὐτῶν κρέας, γαστέρα δὲ παρέχονται παισὶν ἰατρῶν, οἷαν τοὺς γευσάμενους αὐτῆς εὐ-
 15 σίτους ἀποφαίνειν καὶ κούφους ὑπνηλαί οὐσαι καὶ πυριάλωτοι, νύκτωρ γὰρ αὐταῖς ἐναστράπτουσι.
 προσάγονται δὲ τὸν κήνα ὄρνιν ἐπὶ μοῖρα τῶν ἀλισκομένων μελεδωνῶν εἶναι καὶ προεργηγορένα
 σφῶν. ὁ δὲ κήνξ θαλάττιος μὲν, χρηστός δὲ ὄρνις καὶ ἀπράγμαν καὶ θηράσαι μὲν τι ἀδρανῆς,
 πρὸς δὲ γε ὑπνον ἔρρωται καὶ καθεύδει σμικρά. ταῦτά τοι καὶ ἀπομισθοῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείναις.
 ἐπειδὴν οὖν ἐπὶ δαίτα ἀποπτῶσιν, ὁ μὲν οἰκουρεῖ περὶ τὴν πέτραν, αἱ δ' ἡκουσιν ἐς ἐσπέραν
 20 ἀπάγουσαι δεκάτην αὐτῶ τῶν τεθηραμένων, καὶ καθεύδουσιν ἤδη περὶ αὐτὸν οὐ καθεύδοντα, οὐδ'
 ἂν ἠτηθέντα ὑπνου ποτέ, εἰ μὴ αὐταὶ βούλονται. εἰ δὲ δόλου τοῦ προσιόντος ἀσθόιτο, ὁ μὲν
 ἀναβοᾷ τορὸν τε καὶ ὄξύ, αἱ δ' ἀπὸ συνδήματος ἀρθεῖσαι φεύγουσιν ἀνέχουσαι τὸν μελεδωνῶν,
 εἰ πετόμενος ἀπέλοι ποτέ. ἀλλ' ἐνταῦθα ἔστηκε καὶ τὰς αἰθυαῖς περιορᾷ. ἔστι δ' αὐτοῦ τὸ μὲν
 ἐν μέσῃς ἐστάναι ταῖς ὄρνισιν ὁ Πρωτεύς ὁ ἐν ταῖς φώκαις, τὸ δὲ μὴ καθεύδειν ὑπὲρ τὸν Πρω-
 25 τέα. ἐνταῦθα δέ, ὦ καὶ, καὶ καθώρμισται ἡμῖν, καὶ ὅ τι μὲν ὄνομα τῇ νήσῳ, οὐκ οἶδα, χρυσὴ
 δ' ἂν πρὸς γε ἐμοῦ ὀνομάζοιτο, εἰ μὴ μάτην οἱ ποιητὰ τὴν τοιάνδε ἐπωνυμίαν ἐξευρήκασι τοῖς
 καλοῖς τε καὶ θαυμασίοις πᾶσιν. ὄμισται μὲν δὴ, ὀπόση βασιλεία μικρὰ δέξασθαι, οὐ γὰρ ἀρόδι
 γε ἐνταῦθά τις, οὐδὲ ἀμπελουργήσει, περιεσσι δ' αὐτῇ πηγῶν, ἄν τὰς μὲν ἀκραιφνεῖς τε καὶ ψυ-
 30 τό τοι ρίθιον τοῦτο πηγὰ ὑποκυματίζουσι ζέουσιν καὶ οἶον ἐκ λέβητος ἀναπαλλόμεναί τε καὶ ἀνε-
 πηδῶσαι, περὶ ἃς βέβληται ἡδε ἡ νῆσος. τὸ μὲν οὖν θαῦμα τῆς τῶν πηγῶν ἐκδόσεως εἶτε τῆς γῆς

1. ἔξω γ' ἐρ. p, vd, φ, κ. ἔξω γε ἐρ. c. ib. νῆσον δασείαν — ἐλάτης. v. 2. πλείων. v. πλείω. c. ib. ὑψηλοῦ. φ, κ. ὑψηλῆς καὶ πεύκης om. v. 3. καὶ γὰρ — τρόπον. v. ib. τῶν — τρόπον. v. ib. ἐνθηρα. φ. 4. ἐλαφηβόλος. vd. 5. ἀγγέμαχοι. vd. ib. ἐγκοπίασθαι. π. εὐκολπίασθαι. γ. 6. τὸ θηρίον. l. ib. τὰ δὲ σχεῖν τοῦ δρόμου, τὰ δὲ δῆσαι. vd. 7. ἐνεργῶς. γ. ib. νεανίας. f, j. νεανίου. c. ib. συνεξαίρουσι. φ, κ. ξυνεξαίρ. c. 8. ὡς τὴν. μ, π. ib. συμβακχ. φ. ib. σπαθῶσι. γ. 9. λαβῶν θῆγει. vd. θῆγει. φ. ib. ἀπεστομωμένον. l mg. ἐπιστομισμένον. j. ἀποστομισμένον. μ. 10. ἔνεκεν. f, p. 11. τὰ ὀρθὰ καὶ νέα. vd. ib. πρὸς τὰ ἐρ. vd. ib. ἐρετικά. br. ib. ἀπορροῆς πέτρα. 1, Eugenic 148. ἀπορροῆς καὶ ἡ ἀπορροαγείσα πέτρα. 2, 3, E et J, qui uncis includit καὶ ἡ ἀπορροαγείσα. 12. ἐν μέσῳ. vd. ib. τοῦ τοιοῦδε. 1, π, φ. τοιοῦδε. c. 13. ἀνθυαῖς. π. 14. τοῖς παισίν. l. 15. πυριάλωτοι. l. ib. νύκτωρ πῶρ vellit l. 16. προσάγονται δὲ καὶ. l. προσάγονται. o. Fo: πρ. δὴ τὸν. ib. προεργηγορένα. j, π. 17. θηράσαι. μ, γ, g. 18. μικρὰ ψ. ib. τοι om. l. ib. ἀπομισθοῖ. vd, φ, κ. 19. ἐπειδὴ. o. ib. ἀποπτῶσιν. μ. ὑποπτῶσιν. γ. ib. περὶ τὴν κ. φ. ib. ἐς om. φ. εἰς. μ. 21. εἰ μὴ — ἀπέλοι ποτέ om. γ, g. ib. αὐταί. μ. αἱτοί. π. ib. δόλου του. 1, π, J. δόλου. 2, 3, E. δόλου. vd. Respicit huc anonymus apud Boiss. Anecd. II, 358. 22. τορῶν. l. ib. μελεδωνῶν. μ. μελεδῶνα. vd. 23. ἔστι — Πρωτέα. v. ib. ἔστι δὲ τοῦ κήνος. g. ἔστι δ' αὐτοῦ. vd. ib. ἀπὸ τοῦ μὲν vellit l. 24. ὑπὲρ Πρωτέα. φ. 25. ἐνταῦθα καὶ. π. 26. τὸν τοιάδε ἐπ. φ. ib. τοιαύτην γ et g, ubi suprasc. τοιάνθε ἐξ. 27. ἐυρήκασι. φ. ib. τὴν καλὴν τε καὶ θαυμασίαν. ε, m. τε om. vd. 28. μὲν ἤδη. vd. ib. βασιλεία. ε, m. ib. οὐ γὰρ. f, j, p. οὐ γὰρ δὴ. c. 29. ἔστω. f. ib. οὕτω τις. f, vd. ib. εὐροῦς. m, o. ib. θαλάσση. C, J. θαλάττη. E. 31. ἡδε. φ. ἡτε. o. ib. πτηνῶν. vd.

προσῆκει νομίζειν, εἴτε τῇ θαλάττῃ οἰκιοῦν, δικάσει ὅδε ὁ Πρωτεύς, ἦκει γὰρ δὴ θεμιστεύσων
 τοῦτο, τὰ δὲ πεπολισμένα τῆς νήσου σκοπῶμεν· ὤμισται γὰρ δὴ ἐν αὐτῇ πόλεως καλῆς τε καὶ
 λαμπρᾶς εἶδωλον, ὅσον οἰκία, καὶ βασιλικὸν ἔσω τρέφεται παιδίον, ἄθυρμα δὲ αὐτῷ πόλις. θέα-
 τρα γὰρ ἐστίν, ὅποσα αὐτό τε δέξασθαι καὶ τοὺς συμπαίστας τουτουσί παιδας, ἱππόδρομός τε ἐξω-
 κοδόμηται τις ἀποχρῶν τοῖς Μελιταίοις κνυιδίοις περιδραμεῖν αὐτόν, ἱππους γὰρ δὴ ὁ καὶς ταῦτα
 ποιεῖται καὶ ξυνέχει σφᾶς ἐς ζυγόν τε καὶ ἄρμα, ἠνιοχῆσαν δὴ ὑπὸ τουτωνὶ τῶν πιδήκων, οὓς τὸ
 παιδίον θεράποντας ἠγείται, λαγῶδες δὲ οὐτοσί χθές, οἶμαι, ἐσωμισμένος ξυνέχεται μὲν ἱμάντι
 φοινικῶ, καθάπερ κύων, δεδέσθαι δὲ οὐκ ἀξιοὶ καὶ διολισθῆσαι τοὺς δεσμούς ἐθέλει πιστεύων
 τοῖς προσδίοις τῶν ποδῶν, ψίττακός τε καὶ κίττα ἐν οἰκίσκῳ πλεκτῶ Σειρήνων δικην ἐν τῇ νήσῳ
 ἄδουσιν, ἄδει δὲ ἢ μὲν ὅποσα οἶδεν, ὁ δὲ ὅποσα μανθάνει.

840

10

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ιη'. Οἱ θερίζοντες τε τὰ λῆια καὶ τρυγῶντες τὰς ἀμπέλους οὔτε ἤροσαν, ὦ καὶ, ταῦτα, οὔτε
 ἐφύτευσαν, ἀλλ' αὐτόματα ἢ γῆ σφίσι ἀναπέμπει ταῦτα, εἰσὶ γὰρ δὴ κύκλωπες, οἷς, οὐκ οἶδα
 ἐξ ὅτου, τὴν γῆν οἱ ποιηταὶ βούλονται αὐτοφυᾶ εἶναι ὧν φέρει, πεπολιῆται δὲ αὐτοὺς καὶ ποιμέ-
 νας τὰ πρόβατα βόσκουσα, ὧν τὸ γάλα ποτόν τε ἠγοῦνται καὶ ὄψον. οἱ δ' οὔτε ἀγορᾶν γιγνώ-
 σκουσιν οὔτε βουλευτήριον, οὐδ' οἶκον, ἀλλὰ τὰ φήγματα ἐσωμισάμενοι τοῦ ὄρους. τοὺς μὲν ἄλλους
 ἔα, Πολύφημος δὲ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγριώτατος αὐτῶν οἰκεῖ ἐνταῦθα, μίαν μὲν ὑπερτείνων ὄφρυν
 τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐνὸς ὄντος, πλατεῖα δὲ τῇ φινὶ ἐπιβαίνων τοῦ χείλους καὶ σιτούμενος τοὺς ἀνθρώ-
 πους, ὡσπερ τῶν λέοντων οἱ ὠμοί. νυνὶ δὲ ἀπέχεται τοῦ τοιοῦτου σιτίου, ὡς μὴ βορός, μηδὲ
 ἀηδῆς φαίνοιτο, ἐρᾷ γὰρ τῆς Γαλατίας παιζούσης ἐς τουτὶ τὸ πέλαγος, ἀπιστορῶν αὐτὴν ἀπὸ
 τοῦ ὄρους, καὶ ἢ μὲν σύριγξ ἔτι ὑπὸ μάλης καὶ ἀτρεμεῖ, ἔστι δ' αὐτῷ ποιμενικὸν ἄσμα, ὡς λευκῆ
 τε εἴη καὶ γαῦρος καὶ ἡδίων ὄμφακος καὶ ὡς νεβροῦς τῇ Γαλατείᾳ σκυμνεύει καὶ ἄρκτους. ἄδει δὲ
 ὑπὸ κρινῶ ταῦτα, οὐδ' ὅπου αὐτῷ τὰ πρόβατα νέμεται, εἰδῶς, οὐδ' ὅποσα ἐστίν, οὐδ' ὅπου ἢ
 γῆ. ἔτι δὲ ὄρειός τε καὶ δεινὸς γέγραπται χαίτην μὲν ἀνασειῶν ὄρθην καὶ ἀμφιλαφῆ πίτνος δικην,
 καρχάρους δὲ ὑποφαίνων ὀδόντας ἐκ βοροῦ τοῦ γενείου, στέρνα τε καὶ γαστέρα καὶ τὸ ἐς ὄνυχας
 ἦκον λάσιος πάντα, καὶ βλέπειν μὲν ἡμερόν φησιν, ἐπειδὴ ἐρᾷ, ἄγριον δὲ ὄρᾳ καὶ ὑποκαθήμενον
 ἔτι, καθάπερ τὰ θηρία τὰ ἀνάγκης ἠετώμενα. ἢ δὲ ἐν ἀπαλῇ τῇ θαλάττῃ παίζει τέτρωρον δελφί-
 νων ξυνάγουσα ὁμοζυγούντων τε καὶ ταυτόν πνεόντων, παρθένου δ' αὐτοὺς ἄγουσι Τρίτωνος αἰ

841

1. προσῆκει. C, EJ. Sc. προσῆκει. ib. θαλάσση. f. ib. οἰκιοῦν. p 1761. ib. δικάσει δὲ. φ. δικ. δὴ. vd. δικάσει. l. om. ὅδε. ib. δὴ om. vd. 2. τοῦτο. j, p, br, φ, conj. J. τούτω. ζ. (τούτους. l. mg.) ib. τε om. γ, g. 3. ἔσω om. φ. ib. θέατρα — συμπαίστας. v. ib. θ. δὲ. f. 4. εἰσίν. v. ib. αὐτό τε. p 1761. αὐτόν τε. ζ. (αὐτόν. γ.) ib. τούτω ἱππάδας et γφ. ους (h. e. τούτους.) παιδας l. τούτω ἱππάδας. f, j, p, E. τούτω ἱππιάδας. br. τούτου ἱππάδας. φ, μ. τούτους ἱππάδας. vd, p 1760, 1761, γ, g, φ, ψ. τουτουσί ἱππάδος. π. τουτουσί παιδας. J. 5. μελιταίοις. φ. 6. ξυνέχει. φ, π, 2, φ, ψ. συνέχει. ζ. ib. ἐς om. 1 praeter φ. ib. ἠνιοχῆσαν. f, p, J. ἠνιοχῆσαν. (sic) vd. ἠνιοχῶσαν. j. ib. δὲ ὑπὸ. 1, π. δὴ om. φ. 7. λαγῶδες velit Lob. ad Phryg. 187. ib. δὲ οἶμαι οὐτοσί χθές. φ, vd. ib. ἐσωμισμένος φ, E. 8. δ' οὐκ. vd, φ, π. 9. τῶν ποδῶν om. φ. ib. ψίττακοί. p. ψεττακοί. br. ib. καὶ κίττα om. 1. κίσσα suprasc. ττ. μ. ib. λεκτῶ. l. (mg. λεκτῶ.) γ, g et p 1761, ubi γφ. κλεκτῶ. 10. ὁ μὲν. br. ἢ μὲν et ὁ suprasc. vd.

xviii. 11. θερίζοντες τε. f, j, φ. θερίζοντας. ζ. 12. πεπ. δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς ποιμένους καὶ τὰ πρόβ. ο. 13. βόσκοντες. p, vd, br, et μ ante corr. ib. ποτόν τε τὸ γ. τούτων ἠγείται. f, j. ib. οὔτε ἀγ. φ. οὐτ' ἀγ'. EJ. 15. οὔτε οἶκον. C. οὐτ' οἶκον. EJ. Sc. οὐδ' οἶκον. ib. ἀλλὰ φήγματα. μ, p 1761. J. velit οὐτ' οἶκον ἄλλον. ib. ἐσωμισάμενοι. π. 16. αὐτῶν om. μ. ib. ἀγριώτατος. φ. 20. σύριγξ. π. ib. αὐτόν. br. ib. ὡς λευκῆ — γαῦρος om. p. 1760 et 1761 pr. m. 21. γαῦρος διεγχεμένη. μ. ib. νεκροῦς. μ. ib. σκυμνεύειν. π. Fo: σκυμνεύει. ib. ἄρκτια. π. 22. ὅσα. vd. ib. ὅπου ἢ γῆ δὲ καὶ οὗτος ὄρειος. ψ. ὅπου τῆς γῆς αὐτὸς conj. J. 23. ὅτι δὲ. f, j. ἔτι δὲ conj. J. ὅτι. ζ. 24. καρχαρόδους. f, j. ib. στέρνα — πάντα. v. ib. στέρνα. v. στέρνον. ζ. ib. ὄνυχας. v. ὄνυχα. ζ. 25. λάσιον. φ. ib. βλέπει. μ, p 1761, ε, m. ib. φησὶν ἡμερόν. γ, g. ib. ἄγριον — ἠετώμενα. v. ib. ἄγριον velit J. ὑποκαθήμενον. m, o. 26. καθάπτους. v. ib. τῶν θηρίων. EJ. ib. τὰ ὑπ' ἀνάγκης. (sic) vd. 27. ξυμβάλλουσα. l in mg. ib. τε om. f. ib. ταυτό. p 1761, π.

δμῶαι τῆς Γαλατίας ἐπιστομίζουσαι σφᾶς, εἰ ἀγέρωχόν τι καὶ παρὰ τὴν ἡμίαν κράττειν. ἢ δ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἀλιπόρφυρον μὲν λήδιον ἐς τὸν ζέφυρον αἶρει σκιὰν ἑαυτῇ εἶναι καὶ ἰστίον τῷ ᾄφ-
 5 ματι, ἀφ' οὗ καὶ αὐγὴ τις ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ τὴν κεφαλὴν ἦκει οὐπω ἡδίων τοῦ τῆς παρειᾶς
 ἄνθους, αἱ κόμαι δ' αὐτῆς οὐκ ἀνεῖνται τῷ ζεφύρῳ, διάβροχοι γὰρ δὴ εἰσι καὶ κρείττους τοῦ
 10 ἀνέμου. καὶ μὴν καὶ ἀγκῶν δεξιὸς ἔκκεται λευκὸν διακλίνων πῆγην καὶ ἀναπαύων τοὺς διακτύλους
 πρὸς ἀπαλῶ τῷ ὄμφῳ καὶ ὀλέναι ὑποκυμαίνουσι καὶ μαζὸς ὑπανίσταται καὶ οὐδὲ τὴν ἐπιγυνοῖδα
 ἐκλείπει ἢ ὄρα. ὁ ταρσὸς δὲ καὶ ἡ συναπολήγουσα αὐτῷ χάρις ἔφαλος, ὃ καὶ, γέγραπται καὶ
 ἐπιψαύει τῆς θαλάττης οἶον κυβερνῶν τὸ ἄρμα. θαῦμα οἱ ὀφθαλμοί, βλέπουσι γὰρ ὑπερόριόν τι
 καὶ συναπιὸν τῷ μῆκει τοῦ πελάγους.

ΦΟΡΒΑΣ.

842 10 ἰθ'. Ὁ μὲν ποταμός, ὃ καὶ, Κηφισὸς Βοιωτίας τε καὶ οὐ τῶν ἀμούσων, σκηνοῦσι δ' ἐκ
 αὐτῷ Φλεγύαι βάρβαροι πόλις οὐπω ὄντες. οἱ δὲ πυκτεύοντες τὸν τε Ἀπόλλω, οἶμαι, ὄρᾳς, ὁ δ'
 αὐτὸς Φόρβας ἐστίν, ὃν ἐστήσαντο οἱ Φλεγύαι βασιλεῖα, ἐπειδὴ μέγας παρὰ πάντας οὗτος καὶ ὁμό-
 15 ταιος τοῦ ἔθνους. πυκτεύει δὲ Ἀπόλλων πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν παρόδων, τὴν γὰρ εὐθὺ Φωκίαν
 τε καὶ Δελφῶν κατασχὼν ὁδὸν οὕτε θύει Πυθοῖ οὐδέ τις ἔτι οὕτε παιᾶνας ἀπάγει τῷ θεῷ χρησμοί
 20 τε καὶ λόγια καὶ ὄμφαι τρίποδος ἐκλείπεται πάντα. ληστεύει δὲ τῶν ἄλλων Φλεγυῶν ἀποτάξας
 ἑαυτὸν, τὴν γὰρ δρῦν, ὃ καὶ, ταύτην οἶον πεποιήται καὶ παρ' αὐτὸν φοιτῶσιν οἱ Φλεγύαι δι-
 κασόμενοι δῆπου ἐν τοῖς βασιλείοις τούτοις. τοὺς δὲ βαδίζοντας ἐς τὸ ἱερὸν λαμβάνων γέροντας
 μὲν καὶ παιδας ἐς τὸ κοινὸν τῶν Φλεγυῶν πέμπει ληΐζεσθαι τε καὶ ἀποιναῖν, τοῖς δὲ ἐρωμενεστέ-
 25 ροις ἀνταποδύεται καὶ τοὺς μὲν καταπαλαίει, τοὺς δὲ ὑπερτρέχει, τοὺς δὲ παγκρατίῳ αἶρει καὶ
 ὑπερβολαῖς δίσκων κεφαλᾶς τε ἀποκόπτων ἀνάπτει τῆς δρυὸς καὶ ὑπὸ τούτῳ ζῆ τῷ λύθρῳ, αἱ δ' ἀπή-
 30 τηται τῶν πτόρθων μυθῶσαι καὶ τὰς μὲν αὔους ὄρᾳς, τὰς δὲ προσφάτους, αἱ δὲ ἐς κρανία πε-
 ριήκουσι, σεσήρασι δὲ καὶ ὀλολύξιν ἐοίκασιν ἐσπνέοντος αὐτὰς τοῦ ἀνέμου. φρονούντι δὲ αὐτῷ
 ταῖς Ὀλυμπιάσι ταύταις ἦκει ὁ Ἀπόλλων εἰκάσας ἑαυτὸν μειρακίῳ πύκτη, καὶ τὸ μὲν τοῦ θεοῦ
 εἶδος, ἀκραικόμης, ὃ καὶ, γέγραπται καὶ τὰς χεῖρας ἀνειληφώς, ἵνα εὐζώνῳ τῇ κεφαλῇ πυκτεύῃ,
 35 ἀκτινες δὲ ἀπανίστανται ἀπὸ τοῦ μετώπου καὶ μειδιάμα θυμῷ ξυγκεκραμένον ἢ παρειὰ πέμπει βο-
 λαὶ τε ὀφθαλμῶν εὐσκοποὶ καὶ ξυνεξαίρουσαι ταῖς χερσίν· αἱ δὲ ἐνήψαντο τοὺς ἱμάντας ἡδίων,
 843 εἰ στέφανοι περὶ αὐταῖς ἦσαν. πεπύκτενται δὲ αὐτὸν ἦδη, τὸ γὰρ ἐμβεβληκὸς τῆς δεξιᾶς ἐνεργὸν
 ἔτι δηλοῖ τὴν χεῖρα καὶ οὐπω καταλύουσιν τὸ σχῆμα, ὃ ἦρηκεν, ὁ Φλεγύας δὲ κεῖται ἦδη καὶ ὀπόσον

1. ἀγέρωχόν τι. p, br, vd. Isid. Pel. p. 570 et 865, J. τι ἀγέρωχον. ζ. (τι ἀγέρωχόν τε. j.) 2. λυθίων. φ, j et vd. ex corr. pr. m. ληθίων. μ. 3. ἡθίων. C, EJ. Sc. ἡθίων. ib. εἰς τὸν. μ. 4. ἢ εἰσι. EJ. 5. δεξιᾶς. j. ib. ἔκκεται. p, φ, π, γ, g, o (conj.), J. ἔκκεται. ζ. (f, j.) 7. ὁ ταρσός — γέγραπται. v. ib. ἔφαλος. v. ἐφ' ἄλλος. ζ. 8. θαῦμα — πελάγους. v. 9. συναπιῶν. φ (sic).

xix. Φόρβας. C. Φόρβας ἢ Φλεγύαι. EJ. 10. Κηφισός. l, p, vd, φ, π, ψ, γ, g et f ante corr. rec. Κηφισός ζ. ib. δὲ. vd, φ. om. ψ. 11. Φλεγύαι — Φόρβας ἐστίν. v. ib. Φλεγύαι. v, f, ut infra. ib. πόλις. v, φ, μ, ψ, γ, ζ.

εἰ πόλις. vd. pr. m. πόλις. ζ. ib. οὐ δὲ. μ, π, ψ. ib. Ἀπόλλω, οἶμαι. v. οἶμαι Ἀπόλλωνα. ζ. 12. ἐστίν, ὃν. φ. ib. παρὰ πάντας. om. br. vd. 14. κατασχὼν ὁδὸν. vd, φ, π, ψ, γ, g. κατασχόντος ὁδόν. 2. ὁδὸν κατασχών. f, EJ. ib. παιᾶνας. vd. 15. λογιᾶ. vd. 16. ταῦτα γο. m. ib. Φλεγυῶν. f ut infra. Φλεγυῶν. EJ. ib. δικασόμενος. j. 17. εἰς τὸ ἰ. vd. 18. εἰς τὸ κ. f, φ, vd. ib. ποιᾶν. br. 19. ἐπαποδύεται. vd. ib. ὑπεκτρέφει. f. ὑπεκτρέχει. j, p, φ, vd. 20. ὑπερβολῆ. br, vd. 21. αὔας. vd, μ, p 1760. ib. ἐς κρ. π. 22. αὐτὸν. vd. ib. μειρακίῳ. φ. ib. καὶ τὸ μὲν — πυκτεύῃ. om 1 (praeter l), 2, π, φ. 24. ἀκραικόμης. l. 25. ἀπὸ τοῦ μ. p, vd, br, φ. περὶ τοῦ μ. j, π et f, ubi παρὰ corr. m. rec. παρὰ τοῦ μ. ζ. ib. συγκεκραμένον. μ. 26. συνεξαίρουσαι. vd. ib. ἐνήψαντο. γ. ἐνήψαντο. vd, π. 27. οἱ στέφανοι. C, E. εἰ στέφ. conj. J. ib. παρ' αὐταῖς. l, mg et 2, (ubi παρὰ αὐτ.) ἐν ἑαυταῖς. vd. ib. Fo: καταπεπύκτενται. 28. ἦδη delendum videtur. ib. καὶ — τραῦμα. v.

μὲν ἐπέχει τῆς γῆς, ποιητῆς ἐρεῖ, κειώρηκε δὲ ἐς κρόταφον αὐτῶ τὸ τραῦμα καὶ τὸ αἷμα ὠσπερ ἐκ πηγῆς ἐκδίδεται. γέγραπται δὲ ὁμῶς καὶ συῶδης τὸ εἶδος, ὅλος σιτειῖσθαι μᾶλλον τοὺς ξένους ἢ κτείνειν. τὸ δὲ ἐξ οὐρανοῦ πῦρ σιηκτὸς ἐπὶ τὴν δρυὶν φέρεται συμπλέξων τὸ δένδρον, οὐ μὴν ἐξαιρήσων γε τὴν ἐπ' αὐτῶ μνήμην, τὸ γὰρ χωρίον, ἐν ᾧ ταῦτα, Δρυός, ᾧ παῖ, κεφαλαί ἐτι.

Α Τ Α Α Σ.

κ'. Καὶ Ἄτλαντι ὁ Ἡρακλῆς οὐδὲ προστάξαντος Εὐρύσθεως ἤρισεν, ὡς τὸν οὐρανὸν οἶσαν ἢ μᾶλλον ἢ ὁ Ἄτλας, τὸν μὲν γὰρ συγκυκλωφάτα ἐώρα καὶ πεπιεσμένον καὶ κείμενον ἐς γόνυ θάτερον καὶ μικρὰ καταλειπόμενα αὐτῶ τοῦ ἐστάναι, αὐτὸς δ' ἂν καὶ μετεωρίσαι τὸν οὐρανὸν καὶ στήσαι ἀναθέμενος ἐς μακρὸν τοῦ χρόνου. τὸ μὲν δὴ φιλότιμον τοῦτο οὐδαμοῦ ἐκφαίνει, φησὶ δὲ συναλαγεῖν τε τῶ Ἄτλαντι ἐφ' οἷς μοχθεῖ καὶ μετασχεῖν ἂν τοῦ ἄχθους αὐτῶ. ὁ δ' οὕτω τι ἄσμενος εἴληπται τοῦ Ἡρακλέους, ὡς ἰκετεύειν αὐτὸν τλήναι ταῦτα. γέγραπται δὲ ὁ μὲν ἀπειρηγῶς, ὡς τῶ ἰδρῶτι συμβαλέσθαι, ὁπόσος ἀπ' αὐτοῦ στάζει, βραχιονός τε ξυνεῖναι τρέμοντος, ὁ δὲ ἐρᾷ τοῦ ἄθλου. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἢ τε ὀρμὴ τοῦ προσώπου καὶ τὸ ῥόπαλον καταβεβλημένον καὶ αἱ χεῖρες ἀκαιτουῖσαι τὸν ἄθλον. σκιάς δὲ τὰς μὲν τοῦ Ἡρακλέους οὐπω θαναμάζειν ἄξιον, εἰ ἐρῶνται τὸν ἄθλον — τὰ γὰρ τῶν κειμένων σχήματα καὶ οἱ ὀρθοὶ μάλα εὐσμοιοι, τὸ δὲ ἀκριβοῦν ταῦτα οὐπω σοφόν — αἱ δὲ τοῦ Ἄτλαντος σκῆλαι σοφίας πρόσω, οὕτως γὰρ συνιζηκόςτος συμπιπτοῦσι τε ἄλλήλαις καὶ οὐδὲν τῶν ἐκκειμένων ἐπιδολοῦσιν, ἀλλὰ φῶς ἐργάζονται περὶ τὰ κοῖλα τε καὶ ἐσθλάχοντα. τὴν δὲ γαστέρα καὶ προνευνοκόςτος τοῦ Ἄτλαντος ὀρᾶν τε ὑπάρχει καὶ ἀσθμαινούσης ξυνεῖναι, τὰ τε ἐν τῶ οὐρανῶ, ὃν φέρει, γέγραπται μὲν ἐν αἰθέρι, ὁποῖος περὶ αὐτὰ ἔστηκεν, ἔστι δὲ ξυνεῖναι ταύρου τε, ὃς δὴ ἐν οὐρανῶ ταῦρος, ἄρκτων τε, ὁποῖαι ἐκεῖ ὀρῶνται, καὶ πνευμάτων. γέγραπται γὰρ τὰ μὲν ξὺν ἀλλήλοις, τὰ δὲ ἐξ ἀλλήλων, καὶ τοῖς μὲν φιλία πρὸς ἄλληλα, τὰ δὲ σῶζειν ἔοικε τὸ ἐν τῶ οὐρανῶ νεῖκος. νῦν μὲν οὖν ἀναθήσεις ταῦτα, Ἡράκλεις, μετ' οὐ πολὺ δὲ ξυμβιάσεις αὐτοῖς ἐν τῶ οὐρανῶ πίνων καὶ περιβάλλων τὸ τῆς Ἥβης εἶδος· ἄξην γὰρ τὴν νεωτάτην καὶ πρεσβυτάτην τῶν θεῶν, δι' αὐτὴν γὰρ ἀκείνιοι νέοι.

ΑΝΤΑΙΟΣ.

κα'. Κόνις οἶα ἐν πάλαις ἐκείνη ἐπὶ πηγῇ ἐλαίου καὶ δυοῖν ἀθληταῖν ὁ μὲν ξυνδέων τὸ οὖς, ὁ δὲ ἀπολύων λεοντῆς τὸν ὄμιον κολωνοὶ τε ἐπιτηδεῖοι καὶ στήλαι καὶ κοῖλα γράμματα Λιβύη 845

1. εἰς τὸν κρ. γδ. 2. καὶ ὁμῶς. l. 3. τὸ δὲ — φέρεται om. br. ib. δρυὶν om. γ. τὴν γῆν. γδ. 4. αὐτοῦ. μ. p 1761. ib. κεφαλαίων. f, j et l, ubi corr. mg.

xx. 5. Ἄτλαντα. f, q. ib. οἶσαν. 1. 6. ἢ Ἄτλ. γ. ib. κείμενον — ἐστάναι. v. ib. πίπτοντα ἐς γόνυ. p, br, γδ. ib. ἔτερον. C, EJ. θάτερον. Lob. ad Phryn. 474. 7. στήσαι malit J. ib. μετεωρήσαι. γδ. 8. μικρὸν. f, j, p. 9. τε om. p. τῶ om. f, q. ib. μετασχάν. f. συμμετασχεῖν. γδ. συμμετασχεῖν. br. ib. οὕτω τοι. p, br, γ, g. 10. τλήσαι. φ, γδ. 11. συμ-

βάλλεσθαι ὅπ. ἂν ἀπ' αὐτοῦ. 2, EJ. ib. στάζει. 1, p 1761, γ, g, J. στάζειν. j. στάζοι. μ, E. ib. τρέμοντος. (sic) γδ. 12. δῆλον. π. 13. ἀκαιτουῖσαι. br. ib. τὸ ἄθλον. γδ. ib. σκιάς — ἄξιον. v. ib. τοῦ om. π. ib. εἰ ἐρῶνται τοῦ ἄθλου. f, j et ψ, ubi γρ. τῶ ἄθλω. εἰ ἐρῶνται τοῦ ἄθλου et mg. εἰ ἐρῶνται τὸ ἄθλον. γδ, φ, br. εἰ ἐρῶνται τοῦ ἄθλου. π. εἰ ἐρῶνται τὸν ἄθλον. p. εἰ ἐρῶνται τὸν ἄθλον. μ, p 1760, 1761. εἰ ἐρῶνται τὸν ἄθλον. EJ. 14. τὸν ἄθλον deleverim. ib. τὸ δὲ ἀκριβοῦν — πρόσω. v. ib. τὸ δὲ. v. καὶ τὸ. γ. 15. γὰρ τοῦ. f, j. Fo: γὰρ αὐτοῦ. 16. περὶ τὰ. 1, π, ψ, J. παρὰ τὰ. γ. ib. τε om. μ. 17. τὴν γαστέρα δὲ. J conj. τὴν γαστέρα. γ. ib. ὀρᾶν τέ ἐστι. γδ.

οντος
ib. ἀσθμαινούσης. 1, J. ἀσθμαινοντος et γρ. ἀσθμαινούσης. p 1761. ἀσθμαινούση. γδ. sic corr. sec. m. ἀσθμαινοντος. γ. 18. αὐτάς. C, ε, m, J. αὐτά. o. ib. ἔστι δὲ — ἄρκτων. v. 19. ταῦρον. π. ib. καὶ ἄρκτων. v. 20. τὰ μὲν γὰρ γέγο. p, br. τὰ μὲν γέγο. f, j. 21. καὶ ἐν τῶ οὐρ. νεῖκος velit J. 21. μὲν om. μ. ib. Ἡρακλῆς. γ. Ἡρακλεῖ. p, br, φ, γδ. Ἡρακλῆ. j. 22. παρεκβάλλων. π. ib. ἄξιος. φ. ἄξι. γδ. ib. καὶ νεωτάτην. π.

xxi. 24. ἐν παλάμαις. γδ, φ et p. γρ. ib. ἐκείναις. C, EJ. ἐξίτος ἐν τῇ γῇ. J conj. Sc: ἐκείνη. ib. ἐπὶ τῇ γῇ. γ. ib. καὶ δι' ἣν ἄθλ. γ. ib. ἀθλητῶν. γδ, φ. 25. καὶ Λιβύη. f, j, q.

ταῦτα καὶ Ἀνταῖος, ὃν γῆ ἀνήκε δίνεσθαι τοὺς ξένους, ληστρικῇ, οἶμαι, κάλῃ. ἀθλοῦντι δὲ αὐτῷ ταῦτα καὶ θάπτοντι οὐς ἀπώλλυε περὶ αὐτήν, ὡς ὄρας, τὴν παλαιστραν, ἄγει τὸν Ἡρακλέα ἢ γραφῇ χρυσᾶ ταυτί τὰ μῆλα ἤρηκτα ἤδη καὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων ἀδόμενον — οὐκ ἐκείνας ἐλείν θανάμα τοῦ Ἡρακλέους, ἀλλ' ὁ δράκων — καὶ οὐδὲ γόνυ, φασί, κάμψας, ἀποδύεται πρὸς τὸν Ἀνταῖον ἐν τῷ τῆς ὁδοιοποιίας ἄσθματι, τείνων τοὺς ὀφθαλμούς ἐς νοῦν τινα καὶ οἶον διάσκεψιν τῆς πάλης. ἐμβέβληκέ τε ἠνίαν τῷ θυμῷ μὴ ἐκφέρειν αὐτὸν τοῦ λογισμοῦ. ὑπερφρονῶν δὲ ὁ Ἀνταῖος ἐπῆ-
 5 ται, δυστήνων δέ τε παῖδες ἢ τοιοῦτόν τι πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἐοικῶς λέγειν καὶ φωνῆς αὐτὸν τῆ ὕβρει. εἰ δὲ καὶ πάλης τῷ Ἡρακλεῖ ἐμελεν, οὐκ ἄλλως ἐπεφύκει ἢ ὡς γέγραπται, γέγραπται δὲ ἰσχυρὸς οἶος καὶ τέχνης ἐμπλεως δι' εὐαρμοσίαν τοῦ σώματος. εἴη δ' ἂν καὶ πελώριος καὶ τὸ
 10 εἶδος ἐν ὑπερβολῇ ἀνθρώπου. ἔστιν αὐτῷ καὶ ἄνθος αἵματος καὶ αἱ φλέβες οἶον ἐν ἀδίνῃ θυμοῦ
 τινος ὑποδεδυκότος αὐτὰς ἔτι. τὸν δὲ Ἀνταῖον, ὃ καί, δέδιας, οἶμαι, θηρίω γάρ τι ἐοικεν, ὀλίγον ἀποδέων ἴσος εἶναι τῷ μήκει καὶ τὸ εὖρος, καὶ ὁ ἀγῆν ἐπέξευκται τοῖς ὤμοις, ὃν τὸ κοιλὸ ἐπὶ τὸν ἀγῆνα ἦκει. περιῆκται δὲ καὶ ὁ βραχίον, ὅσα καὶ ὤμοι· στέρνα γὰρ γαστήρ ταυτί τὰ σφυ-
 ρήλατα, καὶ τὸ μὴ ὀρθὸν τῆς κνήμης, ἀλλὰ ἀνελεύθερον ἰσχυρὸν μὲν τὸν Ἀνταῖον οἶδε, ξυνδεδε-
 846 15 μένον μὴν καὶ οὐκ ἔσω τέχνης. ἔτι καὶ μέλας ὁ Ἀνταῖος, κευρωμένος αὐτῷ τοῦ ἡλίου ἐς βαφήν. ταυτί μὲν ἀμφοῖν τὰ ἐς τὴν κάλην. ὄρας δὲ αὐτοὺς καὶ παλαιοντας, μᾶλλον δὲ πεκαλαικότας, καὶ τὸν Ἡρακλέα ἐν τῷ κρατεῖν. κατακαλαίει δὲ αὐτὸν ἄνω τῆς γῆς, ὅτι ἢ γῆ τῷ Ἀνταίῳ συνεκά-
 λαιε κυρτουμένη καὶ μετοκλίζουσα αὐτόν, ὅτε κινεῖτο. ἀπορῶν οὖν ὁ Ἡρακλῆς, ὃ τι χρῆσαιτο τῇ γῆ, συνείληφε τὸν Ἀνταῖον μέσον ἄνω κενεῶνος, ἔνθα αἱ πλευραί, καὶ κατὰ τοῦ μηροῦ ὀρθὸς
 20 ἀναδέμενος ἔτι καὶ τῷ χεῖρι ξυμβαλὼν τὸν πῆχυν λαγαρᾶ τε καὶ ἀσθμαινούσῃ τῇ γαστρὶ ὑπο-
 σχῶν ἐκθλίβει τὸ πνεῦμα καὶ ἀποσφάττει τὸν Ἀνταῖον ὀξείαις ταῖς πλευραῖς ἐπιστραφεύσαις ἐς τὸ ἦπαρ. ὄρας δὲ πού τὸν μὲν οἰμάζοντα καὶ βλέποντα ἐς τὴν γῆν οὐδὲν αὐτῷ ἐπαρκουσαν, τὸν δ' Ἡρακλέα ἰσχύοντα καὶ μειδιῶντα τῷ ἔργῳ. τὴν κορυφήν τοῦ ὄρους μὴ ἀργῶς ἴδης, ἀλλ' ἐκῆ ἐπ' αὐτῆς θεοὺς ὑπονόει περιωπῆν ἔχειν τοῦ ἀγῆνος. καὶ γὰρ τι χρυσοῦν γέγραπται νέφος, ὃ
 25 φ', οἶμαι, σκηνοῦσι, καὶ ὁ Ἑρμῆς οὐτοσί παρὰ τὸν Ἡρακλέα ἦκει στεφανώσαν αὐτόν, ὅτι αὐτῷ καλῶς ὑποκρίνεται τὴν κάλην.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΝ ΠΥΓΜΑΙΟΙΣ.

κβ'. Ἐν Λιβύῃ καθεύδοντι τῷ Ἡρακλεῖ μετὰ τὸν Ἀνταῖον ἐπιτίθενται οἱ Πυγμαῖοι τιμαρῆν ὅ
 τῷ Ἀνταίῳ φάσκοντες, ἀδελφοὶ γὰρ δὴ εἶναι τοῦ Ἀνταίου, γενναῖοί τινες, οὐκ ἀθληταὶ μὲν, οὐδ'

1. καλάμη. f, j, φ, etiam p ante corr. et l, ubi corr. marg. 2 θάλλοντι. φ. ib. ἀπώλλυε. γ, g. 3 ταῦτα. br. ib. τὰ μῆλα ταυτί. vd, φ. ib. εἰρηκτότα. j. (non f.) ib. ἤρηκτα ἤδη. 1, π, γ, g. ἤδη ἤρηκτα. g. ib. καὶ τὰ vd, φ, br. et p ex corr. καὶ κατὰ. f, 2, 3, EJ. ib. ἀδόμενον. φ, γ, g. ib. ἐλθεῖν. φ. 4. Ἡρακλέος. vd. ib. φασί φ. 6. ἐμβέβλη. τε ἠνίαν τῷ θυμῷ respicit Isid. Pel. 615. ib. ἠνίαν. f. 7. δυστήνων om. γ. ib. ἢ om. br, φ, π, μ. p 1761. ib. εἰκός. γ, g. ib. αὐτόν. μ. αὐτόν. g. 8. δὲ καὶ om. f. ib. ἐμελεν. μ, γ, g. 9. ἰσχυρῶς. μ. ib. καὶ τέχνης. 1, π, γ, g. J. καὶ τῆς τέχνης. g. ib. τέχνη. γ. ib. εὐαρμοσίαν. br. ib. πελώριος. γ. 11. ἤδη. φ. ib. ἴσος γὰρ conj. J. ib. ἂν τι. j, o. 12. ὀλίγον — εὖρος. v. ib. ὀλίγον. v, π, φ, p 1761. ὀλίγων. g. ib. ἴσος. v. ib. τῷ μήκει τὸ εὖρος. φ. καὶ τὸ εὖρος om. vd. 13. ὑπερήκται δὲ conj. J. ib. καὶ ὁ βρ. br. δὲ ὁ βρ. m, o. ib. αἱ ὤμοι. γ, g. ib. Fo: δὲ καὶ. ib. τὰ σφυρήλατα om. f, j. 14. τὸ μὲν ὀρθὸν τῆς κνήμης. π. ib. ἀλλ' ἀνελ. γ, g. ib. τὸν Ἀ. οἶδε ποιεῖν. p, br. οἶδε τὸν Ἀνταῖον ποιεῖν. vd. ib. ξ. γε μὴν. γ et g ex corr. ξ. δὲ. vd. 15. ὁ Ἀντ. h, π, φ. Ἀντ. g. 16. πεκαλαικότας. φ. 17. δὲ τὸν Ἡρακλ. h. ib. συνεκάλασε. φ. 18. μετοκλίζουσα. m. μετοκλίζουσα. o. ib. ὅτι κιν. j. ib. κινεῖτο. vd. κινεῖτο. γ, g, φ. κινεῖτο. E. 19. καὶ πλευραί. π. ib. ὀρθῶς. m, o. 20. ἔτι τε καὶ. E. ib. σφυραλῶν. π, φ. ib. τὸν πῆχυν λαγαρᾶ — ὑποσχῶν. l, f, j, p ex corr. p. 1761. λαγαρᾶ — ὑποσχῶν τὸν πῆχυν. vd. br. et g. (ὑποσχῶν. j.) ib. Fo: τὸν τε π. 21. ἀποστραφεύσαις. p, vd, br. ib. ἐς τὸ. p 1761. 22. τὸν δὲ ἰσχύοντα. vd, φ, π, γ, g. 23. ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς. φ. ἀλλὰ ἐκῆ ἐπ' αὐτῆς. π. 24. περιωπῆν. E. ib. γὰρ τι. C. γὰρ τοι. j, EJ. 25. ὁ om. vd. ib. περὶ τὸν Ἡ. μ, p 1761. ib. αὐτῷ om. 2 (p 1760.) 26. τὴν om. E.

κxii. 28. γὰρ δὴ. l. γὰρ. g. ib. γενναῖοι om. br.

ισοκαλείς, γηγενείς δὲ καὶ ἄλλως ἰσχυροί, καὶ ἀνιόντων ἐκ τῆς γῆς ὑπόκυμαινε ἢ ψάμμος. οἰκοῦσι γὰρ οἱ Πυγμαῖοι τὴν γῆν ὅσα μύρμηκες καὶ ἀγορὰν ἀποτίθενται, ἐπισιτίζονται δὲ οὐκ ἄλλοτρία, 847 ἄλλ' οἰκεία καὶ αὐτουργά, καὶ γὰρ σπείρουσι καὶ θερίζουσι καὶ πυγμαίω ζεύγει ἐφεστᾶσι, λέγονται δὲ καὶ πελέκει χηρῆσθαι ἐπὶ τὸν ἄσταχυν ἠγούμενοι αὐτὸν δένδρα εἶναι. ἀλλὰ τοῦ θράσους· ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα οὔτοι, καὶ ἀποκτεῖναι φασὶ καθεύδοντα, δεισίειαν δ' ἂν οὐδ' ἐργηγορότα. ὁ δὲ ἐν 5 ἀπαλῇ τῇ ψάμμω καθεύδει καμάτου αὐτὸν ὑποδεδυκότος ἐν τῇ πάλῃ, καὶ παντὶ τῷ στέρνω τὸ ἄσθμα ἐφέλκεται χανθὸν ἐμπιπλάμενος τοῦ ὕπνου, αὐτὸς τε ὁ Ἴπνος ἐφέστηκεν αὐτῷ ἐν εἴδει, μέγα, οἶμαι, ποιούμενος τὸ ἑαυτοῦ ἐπὶ τῷ τοῦ Ἡρακλέους πτώματι. κείται καὶ ὁ Ἄνταϊος, ἀλλ' ἢ τέχνη τὸν μὲν Ἡρακλέα ἔμπνουν γράφει καὶ θερμόν, τὸν δὲ Ἄνταϊον τεθνηκότα καὶ αὖτον καὶ καταλείπει αὐτὸν τῇ γῇ. ἢ στρατιὰ δὲ οἱ Πυγμαῖοι τὸν Ἡρακλέα περισχόντες μίᾳ μὲν αὕτη φάλαγγι 10 τὴν ἀριστερὰν χεῖρα βάλλουσι, δύο δὲ οὔτοι λόχοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν ὡς μᾶλλον ἐρωμένην καὶ τῷ πόδε πολιορκοῦσι τοξόται καὶ σφενδονητῶν ὄχλος ἐκκληττόμενοι τὴν κνήμην, ὄση, οἱ δὲ τῇ κεφαλῇ προσμαχόμενοι τέτακται ἐνταῦθα ὁ βασιλεὺς καρτερωτάτου αὐτοῖς τούτου δοκοῦντος, ἐπάγουσι δὲ καὶ οἶον ἀκροπόλει μηχανάς, πῦρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲ κελλαν, θύραι τινὲς ἐπὶ τὸ στόμα καὶ τὰς τῆς ῥινός, οἶμαι, πύλας, ὡς μὴ ἀναπνεύσοι ὁ Ἡρα- 15 κλῆς, ἐπειδὴν ἢ κεφαλῇ ἀλῶ. ταυτὶ μὲν περὶ τὸν καθεύδοντα, ἰδοὺ δὲ καὶ ὡς ὀρθοῦται καὶ ὡς ἐπὶ τῷ κινδύνῳ γελᾷ τοὺς τε πολέμιους πανσυδὶ συλλεξάμενος ἐς τὴν λεοντῆν ἐντίθεται καὶ, οἶμαι, τῷ Εὐρυσθεῖ φέρεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

κγ'. Μάχεσθε, ὦ γενναῖοι, τὸν Ἡρακλέα καὶ πρόβατε. ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ γε παιδὸς ἀπόσχοιτο 20 δυοῖν ἤδη κειμένον καὶ στοχαζομένης τῆς χειρός, ὡς καλὸν Ἡρακλεῖ. μέγας μὲν ὑμῖν ὁ ἄθλος καὶ μείων οὐδὲν ἂν πρὸ τῆς μανίας αὐτὸς ἤθλησεν. ἀλλὰ δεισθε μὴδὲν· ἄπεστιν ὑμῶν Ἄργος 848 βλέπων καὶ τοὺς Εὐρυσθεΐδας ἀποκτεῖναι δοκῶν, ἐγὼ δὲ ἤμουσα αὐτοῦ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἄρματα ἠγούμενου καὶ κέντρα ἐς τοὺς ἴππους φέροντος καὶ τὴν Εὐρυσθεῖως οἰκίαν ἀπειλοῦντος ἐκπέρσειν, ἀπατηλὸν γὰρ τι ἢ μανία καὶ δεινὸν ἐκ τῶν παρόντων ἀγαγεῖν ἐς τὰ μὴ παρόντα. τούτοις μὲν οὖν ἀπόχη ταῦτα, σοὶ δὲ ᾧρα γίγνεσθαι τῆς γραφῆς· ὁ μὲν θάλαμος, ἐφ' ὃν ᾤρημα, Μεγάραν ἔχει 25 καὶ τὸν παῖδα ἔτι, κανᾶ δὲ καὶ χέρριβα καὶ οὐλαὶ καὶ σήζαι καὶ κρατήρ, τὰ τοῦ Ἐρκείου, λελάκτιται πάντα καὶ ὁ μὲν ταῦρος ἔστηκεν, ἱερεῖα δὲ προσέρριπται τῷ βωμῷ [βρέφη] τὰ γένη καὶ τῇ

3. ἐφεστᾶσι. f, j, ρ. ἐφεστᾶσι. φ (sic). 4. σταχύν. vd. ib. αὐτὸν. p, br. αὐτοῦς. ζ. 5. καὶ ἀποκτεῖναι — ἐργηγορότα. v. ib. δεισίειαν. v, φ, vd, π, p 1761. ib. οὐδὲ. vd, π. ib. ἐργηγορότος. p, br. ib. ὁ δὲ. vd, φ, π. 6. ἐν πάλῃ. 1, μ. πάλῃ. vd. ἐν τῇ πάλῃ. 3, EJ. 7. ἐμπιπλάμενος. vd, br. ib. καὶ ὁ ὕπνος — πτώματι. v. 8. ἐφ. τῷ Ἡρακλεῖ καθεύδοντι. v. ib. ἐπὶ τὸ ἐκείνου πτώμα. v. ib. Ἡρακλέος. vd. ib. κείται ὁ Ἄντ. f, j. ib. Ἡρακλῆ. f, φ. Ἡρακλεῖ et suprasc. ἦν. γ. Ἡρακλῆν. ζ. Sc. Ἡρακλέα. 10. περιέχοντες. γ. 12. πολιορκοῦσι. μ. ib. ἐκκληττόμενος. f, j. ib. κνήμην. γ. ib. ὄσην. π. 13. τέτακται ἐνταῦθα. j. τ. μὲν ἐντ. ζ. (f). ib. τούτου αὐτοῖς. ψ. 14. οἶον ἐν ἀκροσ. φ. οἶον ἀκροπόλει. vd. 15. θύρας conj. J. ib. τινός. φ. ib. ἐπὶ στόμα. φ. ib. ἀναπνεύση. vd. Fo: ἀναπνεύσει. 16. ἐπειδὴ. o. ib. ταυτὶ δὲ. f. ib. ἰδοὺ δὲ ὡς. f. ἰδοὺ γὰρ. j. 17. πανσυδὶ. φ. ib. λεοντῆν. μ.

xxiii. 19. μάχεσθε. ρ. Fo: καταμάχεσθε, nisi τὸν Ἡρακλέα aliunde irrepserit. ib. ἀλλ' οὐ τοῦ. C, EJ. ἄμα.

75

τοῦ λοιποῦ. conj. J. Sc. ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ. 20. στοχαζομένης. ψ, o, J. στοχαζομένου. f7. σταζομένης. f8. σταζομένην. ven. cl. X1, 15. στοχαζόμενος. p 1760. στοχαζόμενον. 1, (στοχαζόμενον. l.) n, γ, g, π, ven. p 1761. στοχαζόμενων. μ. στοχαζομένην. f2, ven. 514. ib. μὲν om. vd. 21. ὑμῖν. br. ἡμῶν. f2, ven. 392, 514. ib. αὐτοῦ om. vd. ib. δαί. . . μὴδὲν. φ. 22. Εὐριπίδῃ. p, φ, EJ. Εὐριπίδου. ζ (l, n, vd). ib. ἄρματα. p, vd, br. ἄρμα. ζ. (j, l) 23. ἀφέροντος. f2. φέροντα. φ. ib. καὶ μὴ. φ. ib. οἰκίαν. br. ib. ἀπειλοῦντος. ven. 392. 24. ἀπατηλὸν — παρόντα. v. . ib. ἐς τὰ. vd, φ, p, ψ, g, f7. εἰς τὰ. ζ. 25. τῇ γραφῇ. l, μ. ib. ὁ μὲν γὰρ θ. vd. ib. ἐφ' οὗς. j. ib. Μεγάραν. p 1761. γφ. J. Μεγάραν. C, s, m. Μεγαραν. o. 26. κρατήρ δὲ τὰ. ven. ib. ἔρκείου. f7. Ἐρκίου. E, J. 27. προσερε. . . τῷ. sic cum lac. φ. ib. Inclusi βρέφη, quia glossema est. ib. ἀγεννή. C, EJ. (βλαφογεννή. γ.) Sc. τὰ γένη. ib. τῇ λεοντῇ προσεγγράπται. φ, vd.

λεοντῆ. προσβέβληται δ' ὁ μὲν κατὰ τοῦ λαμοῦ καὶ δι' ἀκαλῆς γε τῆς φάρυγγος ἐκδεδράμηναι
 αἰστός, ὁ δὲ ἐς αὐτὸ διατέταται τὸ στέφνον καὶ ὄγκοι τοῦ βέλους μέσων διεκπεπαλασσι τῶν σπον- 91
 δύλων, ὡς δῆλα ἐς πλευρὰν ἐρριμμένων. αἱ παρειαὶ δὲ αὐτῶν διάβροχοι καὶ μὴ θαναμάσγης, εἰ ἐδά-
 κρυσάν τι, [περὶ τοῦ δακρυῦσαι] παισὶ γὰρ χρυσοῦν τὸ δάκρυον καὶ μικρὸν δ' ἴσως καὶ μέγα. οἱ-
 5 στροῦντι δὲ τῷ Ἡρακλεῖ περικείται πᾶς ὁ τῶν οἰκετῶν δῆμος, οἷον βουκόλοι ταύρω ὑβρίζοντι,
 δῆσαι τις ἐπιβουλεύων καὶ κατασχεῖν τις ἀγῶνα ποιούμενος καὶ κεκραγῶς ἕτερος, ὁ δ' ἤρτηται τῶν
 χειρῶν, ὁ δ' ὑποσκελίζει, οἱ δὲ ἐνάλλονται· τῷ δὲ ἀσθησις μὲν αὐτῶν οὐδεμία, ἀναρριπτεῖ δὲ
 τοὺς προσιόντας καὶ συμπατεῖ, πολὺ μὲν τοῦ ἀφροῦ διεκπτύων, μειδιῶν δὲ βλοσυρὸν καὶ ξένον
 849 καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀτενίζων ἐς αὐτά, ἃ δρᾷ, τὴν δὲ τοῦ βλέμματος ἔννοϊαν ἀπάγων ἐς ἃ ἐξη-
 10 πάττηται. βρυχᾶται δὲ ἡ φάρυγξ καὶ ὁ ἀνὴρ ἐμπίπλεται καὶ ἀνοιδούσιν αἱ περὶ αὐτὸν φλέβες,
 δι' ὧν ἐς τὰ καιρία τῆς κεφαλῆς ἀναρρεῖ πᾶσα χορηγία τῆς νόσου. τὴν Ἐρινὸν δὲ, ἡ ταῦτα ἴσχυ-
 σεν, ἐπὶ μὲν τῆς σκηπῆς εἶδες πολλάκις, ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἂν ἴδοις, ἐς αὐτὸν γὰρ ἐσφικέσαστο τὸν
 Ἡρακλέα, καὶ διὰ τοῦ στέφνον χορεύει μέσου αὐτῷ ἔσω σκιρτῶσα καὶ τὸν λογισμὸν θολοῦσα. μέχρι
 τούτων ἡ γραφή, ποιηταὶ δὲ προσπαροινούσι καὶ ξυνδοῦσι τὸν Ἡρακλέα καὶ ταῦτα τὸν Προμηθεῖα
 15 φράσκοντες ὑπ' αὐτοῦ λελύσθαι.

ΘΕΙΟΔΑΜΑΣ.

κδ. Τραχὺς οὗτος καὶ, νῆ Δί', ἐν τραχίᾳ τῇ γῆ, Ῥόδος γὰρ αὕτη ἡ νῆσος, ἥς τὸ τραχὺ
 τῶν Λίνδιοι, γῆ σταφίδα μὲν καὶ σῦκα ἀγαθὴ δοῦναι, ἀρόσαι δὲ οὐκ εὐδαίμων καὶ ἀμαξεύσαι 92
 ἄπορος. ὁ δὲ στρυφνὸς καὶ ἐν ὤμῳ τῷ γῆρα γεωργὸς νοεῖσθω, Θειοδάμαντα τὸν Λίνδιον εἰ ποῦ
 ἀκούσας ἔχεις. ἀλλὰ τοῦ θράσους ὀργίζεται τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Θειοδάμας, ὅτι ἀροῦντι αὐτῷ ἐπιστάς
 20 ἀποσφάττει τὸν ἕτερον τῶν βοῶν καὶ σιτεῖται σφόδρα ἐθᾶς ὧν τοῦ τοιούτου σιτίου. Ἡρακλεῖ γὰρ
 ποῦ παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε ἐς τὴν τοῦ Κορωνοῦ στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὄλον,
 ὡς μὴδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεισθαι, Θειοδάμαντι δὲ περὶ βουλευτὸν ἐπιφοιτήσας καὶ πῦρ κομισάμε-
 νος — ἀγαθοὶ δὲ ἐμπυρεύσασθαι καὶ οἱ λίθοι — ἀπανθρακίζει τὸν βοῦν ἀποπειρώμενος τῶν σαρκῶν,
 εἰ μαλάττονται ἤδη, καὶ μονονουχὶ ἐγκαλῶν ὡς βραδεῖ τῷ πυρὶ. τὰ δὲ τῆς γραφῆς ὅλα μὴδὲ τὸ
 25 εἶδος παρερωκέναι τῆς γῆς, ὅπου γὰρ τι καὶ μικρὸν ἑαυτῆς ἀρόσαι παραδέδωκεν ἡ γῆ, ἔοικεν,
 εἰ συνίημι, οὐδὲ ἀπορεῖν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸ μὲν ἐρρωμένον τῆς διανοίας ἐπὶ τὸν βοῦν ἔχει, τὸ δὲ

1. ἀπλῆς. p. ib. γε om. f2, 7, ven. 392. ib. ὁ ἰστός. f2. ib. φάρυγξ. ven. 514. 2. αὐτὸν. br. ib. διακί-
 τῆται et τ suprasc. ven. ib. μέσων. γ, g. J. μέσον. ζ. ib. διεκπεπαλασσι ven. 514. 3. ἐς πλευρὰν. γ, g. ib. ἐρρι-
 μμένων. φ, f2, 7, π. ἐριμμένων. vd. ib. Post ἑδακρυσαν addunt ε, C (praeter j): περὶ τοῦ δακρυῦσαι, p: περὶ
 τὸ δακρυῦσαι, m, o: παρὰ τὸ δακρυῦσαι. Verba ommissa voluit jam Heyne Opusc. V, 135. 4. βουκόλοι δὲ φ.
 6. ἤτῃται. f. ἤρτηται. J conj. ἤρται. ζ. 7. χειρῶν. f7. ib. ὁδὲ. vd. ib. αὐτῶν om. l, j, β. αὐτῶ. p 1761, f7. ib. ἀναρ-
 ριπτεῖ. f6, 7 et ven. cl. XI, 15. 8. πολέμιον μὲν. π. ib. διεκπτύων. p 1760, 1761, ven. cl. XI, 15, π, ψ, f6, 7,
 J. διακπτύων. ζ. ib. καὶ μειδιῶν. ven. 9. ἐς αὐτὸ. φ et ven. cl. XI, 15. ἐς αὐτά. vd. 10. βρυχ. ἡ φ. br. ib. ὁ
 φάρυγξ. l et vd. ib. φάρυγξ. π. ib. περὶ αὐτήν. j, br, n. 11. κύρια. l, β. κήρια. br. ib. ἐριν. f7. ἐρινόν. β.
 ἐρινόν. μ. ib. ἡ om. br. 12. τῆς σκηπῆς. l. σκηπῆς. ζ. (σκηνῆς. j.) ib. ἐς om. 2, 3, E. 13. αὐτό. φ. ib. εἰσω
 κείσεται. f, j, n. εἰσφικέσαστο. ven. vd. ib. Ἡρακλέα. n. Ἡρακλῆ. f. Ἡρακλῆν. EJ. ib. τοῦ om. ven. ib. μέσον. φ
 μέσῳ. ζ. ib. αὐτῶν. f2. ib. ἴσως. ψ. ib. κερτῶσα. f2, v 392, 514. 14. Προμηθεῖα. ven. 392. 15. λυέσθαι.
 f, j. λελύσθαι. vd.

xxiv. 16. βραχὺς. p, φ, ε. ib. νῆ Δία. vd. ib. βραχυτάτον. f, j, p, φ. 17. σταφίδα (σταφύδα. φ.) C. στα-

φίδας. EJ. ib. μὲν σῦκα. γ. ib. ἀμαξεύσαι. vd. corr. pr. m. 19. ἀλλὰ — Θειοδάμας. v. ib. ὁ om. f, vd, φ, γ, f.
 20. τοῦ om. φ, 2, γ, g, π. 21. ἐς τὴν. γ. 22. περιττὰ τὰ ὀστέα. vd. ib. Θειοδάμαντι. π. ib. δὲ om. π. ib. παρὰ
 βουλευτὸν. π. βουλευτὸν. ε. 23. ἀγαθοὶ — λίθοι. v. ib. ἐμπειρεύσασθαι. v. 24. μονονουχί. 1. μόνον οὐχί. J. μόνον
 οὐχ. φ, π. μόνον οὐχ. ψ. μόνον οὐχ. ζ. ib. τῷ om. br. ib. τὰ δὲ. φ. τὰ. ζ. 25. γὰρ τοι. γ. γὰρ καὶ μικρὸν u
 π, ψ. ib. αὐτῆς. vd. 26. εἰ μὴ συνίημι. μ, non p 1760, 1761. ib. ἀπορεῖν. l, 2. ἀπόρφ. φ, π, ψ, EJ. ἀπερφ
 p ex corr. ἀπορφ. f, j, vd. ib. ὁ δὲ — δέδωκεν. v. ib. ἐρρωμένον. v.

ῥάθυμον αὐτῆς ταῖς τοῦ Θειοδάμαντος ἀραίς δέδωκεν, ὅσον τὴν παρειὰν ἀνεισθαι, ὁ γεωργὸς δὲ 850
λίθοις ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα, καὶ ὁ τρόπος τῆς στολῆς Δώριος, ἀνχμὸς τε τῇ κόμῃ καὶ περὶ τῶ με-
τώπῳ πίνος, καὶ ἐπιγοννίς καὶ βραχίων, οἷους ἡ φιλιτάτη γῆ τοὺς ἐαυτῆς ἀθλητὰς ἀποτελεῖ. τοῦτο
τοῦ Ἡρακλέους τὸ ἔργον καὶ ὁ Θειοδάμας οὗτος σεμνὸς παρὰ Λινδίοις, ὅθεν βοῦς μὲν ἀρότης
Ἡρακλεῖ θύεται, κατάρχονται δὲ ἐπαρώμενοι, ὅσα, οἶμαι, ὁ γεωργὸς τότε, χαιρεῖ δὲ ὁ Ἡρακλῆς 5
καὶ Λινδίοις δίδωσι καταρωμένους τάγαθά.

ΑΒΛΗΡΟΤ ΤΑΦΑΙ.

κε. Μὴ τὰς ἵππους, ᾧ καὶ, τὰς τοῦ Διομήδους ἄθλον ἠγάμεθα τοῦ Ἡρακλέους; ἄς γε καὶ
ἤρηνεν ἤδη καὶ συντέτριψε τῶ φοκάλῳ καὶ ἡ μὲν κεῖται αὐτῶν, ἡ δὲ ἀσπαιρεῖ, τὴν δὲ ἀναπηδᾶν
ἐρεῖς, ἡ δὲ πίπτει, βάρβαροι ταῖς χαιταῖς καὶ ἐς ὄπλην λάσιοι καὶ ἄλλως θηρία, φάτναι δὲ ὡς
ἀνάπλεω μελῶν ἀνθρωπείαν καὶ ὀστέων εἰσίν, οἷς ἐς τὴν ἵπποτροφίαν ταύτην ὁ Διομήδης ἐχρή- 10
σατο, αὐτὸς τε ὁ ἵπποτρόφος ὡς ἀργιότερος ἰδεῖν ἢ αἱ ἵπποι, πρὸς αἷς πέπτωκεν, ἀλλὰ τουτονὶ
τὸν ἄθλον χαλεπότερον χρῆ δοκεῖν, Ἐρωτὸς τε πρὸς πολλοῖς ἐπιτάττοντος αὐτὸν τῶ Ἡρακλεῖ,
μόχθου τε ἐπ' αὐτῶ οὐ μικροῦ ὄντος· τὸν γὰρ δὴ Ἄβδηρον ὁ Ἡρακλῆς ἡμίβρωτον φέρει ἀπο-
σκάσας τῶν ἵππων, ἐδαίσαντο δὲ αὐτὸν ἀπαλὸν ἔτι καὶ πρὸ Ἰφίτου νέον, τουτὶ δὲ ἔστι καὶ τοῖς
λειψάνοις συμβαλέσθαι, καλὰ γὰρ δὴ ἔτι ἐν τῇ λεοντῇ κεῖται. τὰ μὲν δὴ δάκρυα τὰ ἐπ' αὐτοῖς 15
καὶ εἰ δὴ τι περιεπτύξατο αὐτῶν ἢ ὀλοφυρόμενος εἶπε, καὶ τὸ βαρὺ τοῦ προσώπου τὸ ἐπὶ πένθει
δεδόσθω καὶ ἄλλω ἐραστῇ, ἐχέτω καὶ στήλη τι γέρας ἐφεστηκυῖα καλοῦ σήματι, ὁ δ' οὐχ ὕπερ οἱ
πολλοί, πόλιν δὲ τῶ Ἀβδήρω ἀνίστησιν, ἦν ἀπ' αὐτοῦ καλούμεν καὶ ἀγῶν τῶ Ἀβδήρω κείσεται. 851
ἀγωνιεῖται δ' ἐπ' αὐτῶ πυγμῆν καὶ παγκράτιον καὶ πάλην καὶ τὰ ἐναγώνια πάντα πλὴν ἵππων.

Ξ Ε Ν Ι Α.

κς. Ὁ μὲν ἐν τῶ οἰκίσκῳ λαγῶς δικτύου θήραμα, κάθηται δὲ ἐπὶ τῶν σκελῶν ὑποκινῶν 20
τοὺς προσθίους καὶ ὑπεγείρων τὸ οὖς, ἀλλὰ καὶ βλέπει παντὶ τῶ βλέμματι, βούλεται δὲ καὶ κα-
τόπιν ὄραν δι' ὑποψίαν καὶ τὸ ἀεὶ πτώσσειν, ὁ δ' ἐκκρεμάμενος τῆς αὔου δρυὸς ἀνερωγῶς τε
τὴν γαστέρα καὶ διὰ τοῖν ποδοῖν ἐκδεδυκῶς ἀκνίτητα κατηγορεῖ τοῦ κυνός, ὃς ὑπὸ τῇ δρυὶ κάθη-
ται διαναπαύων ἐαυτὸν καὶ δηλῶν μόνος ἤρηνεται. τὰς δὲ πλησίον τοῦ λαγῶ νήττας, ἀρίθμει δὲ
αὐτὰς δέκα, καὶ τοὺς, ὅσαιπερ αἱ νῆτται, χῆνας, οὐ δεῖ βλιμάζειν, ἀποτετέλιται γὰρ αὐτῶν τὸ 25

1. Θειοδάμαντος. 1. 2. τε καὶ κόμῃ. φ. Fo: περὶ τῇ κ. ib. μετώπῳ. 1. προσώπῳ. 2, 3, EJ. 3. ἀνχμηρὸς οἷους —
ἀποτελεῖ. ἡ γεωργός. v. 4. Ἡρακλέος. vd. ib. περὶ. π. 4. δὲ καὶ. br. 5. ὄρα. j. 6. τὰ ἀγαθὰ. 1, γ, g, π, J. τάγαθὰ. ζ.
xxv. 7. τοὺς ἵππους, ᾧ καὶ, τὰς. φ. ib. Ἡρακλέος. vd. ib. οὖς γε. br. 8. συντέτριψε. ε. 9. ἐρεῖς. om. γ.
ib. αἱ δὲ ἵπποι βάρβαροι — λάσιοι. v. ib. λάσιοι. o. 10. ὀστέων. 1, j, p 1761. ὀστέων. ζ (f, p). ib. ὑποτροφίαν. μ.
11. αὐτὸς δὲ. π. ib. καὶ ἀργιότερος. vellt J. 12. αὐτὸν. conj. Heyne Op. V, 152. αὐτῶ. ζ. 13. τε. om. 1, j, p 1761.
ib. ἐπ' αὐτῶ. conj. J. ἐπ' αὐτόν. ζ. ib. μικροῦ. f, p, vd. φ. ib. γὰρ δὴ. f, j, l, br, β, φ, o, J. γὰρ. ζ. ib. Ἀ-
βδηρον. vd. 14. ἐδαίσαντο γὰρ. 2, π. ib. πρὸ Ἰφίτου. om. vd. 15. ἤδη ἔτι. vd. φ. ib. τὰ μὲν — ἐραστῇ. v.
ib. ἐπ' αὐταῖς. φ. 16. αὐτόν. π, γ. αὐτὰ. 1, p 1761. ib. καὶ ὀλοφ. φ, π, br. ib. καὶ — πένθει. om. v. ib. τὸ.
β. ex corr. μ, p 1761, et conj. Heyne Op. V 153, J. τῶ. ζ. 17. διδόσθω. v, j. ib. ἐραστῇ. μ, p 1761. ἐραστῇ ἄλλο
(ἄλλος. φ.) ζ. (l, j). ib. στολή. f, j, p, br. ib. καλῶ. C, EJ. Sc. καλοῦ. ib. σώματι. f, p, φ. σώματι. j. ib. ὁ δ' — κα-
λούμεν. v. 18. πόλιν τῶ. v. πόλιν τε τῶ. ζ. Sc. πόλιν δὲ τῶ. ib. Ἀβδήρω. vd. 19. ἐπ' αὐτῶ. 1, 2, π. ἐν αὐτῶ. ζ.
ib. πυγμῆν καὶ παγκράτιον. om. 2, γ, g. ib. τι πάλην. p 1760. ib. καὶ ante τὰ. om. vd.
xxvi. 20. ἐν. om. φ, γ, g. ib. δικτύων. π, ven. cl. XI, 15. ib. κάθηται. φ. 21. προσθίους. suprasc. ἐμ.
pr. m. vd. ib. παντὶ. 1, β, 2, γ, g, π, J. πάντη et γο. παντὶ. l. πάντη. E. ib. δὲ. om. J. 22. πτήσσειν. f. πτώσειν. E,
quod corr. Huet. ib. ἐκκρεμαννόμενος. 1, j, non f. ib. ἀνερωγῶς. f, vd. φ, br, π. ἀνερωγῶ. j. ἀνερωγῶς. ζ. 23. καὶ
om. j. ib. τὴν ποδῆν. j. ib. ὄν. j. ib. τῆς δρυὸς. f, j, 2, ε, m. 24. τὰς δὲ. vd, φ, p ex corr. br, π. τὰς. ζ.
b. ἀρίθμει. m, o. 25. καὶ ταῖς. br. ib. οὐ δεῖ. 1, 2, π. οὐδὲν δεῖ. ζ. ib. θαναμάζειν. φ.

περὶ τὰ στέρα πάν ἐκεῖ τοῖς πλατοῖς ὄρνισι πλεονεκτούσης τῆς πιμελῆς. εἰ δὲ καὶ ζυμίτας ἄρτους ἀγαπᾷς ἢ ὀκταβλώμους, ἐκείνοι πλησίον ἐν βαθεῖ τῷ κανῶ, καὶ εἰ μὲν ὄψου τι χορῆσεις, αὐτοὺς ἔχεις, τοῦ τε γὰρ μαράθρου μετέχουσι καὶ τοῦ σελίνου καὶ ἔτι τῆς μήκανος, ἥπερ ἐστὶν ἡδυσμα τοῦ ὕπνου, εἰ δὲ τραπέζης ἐρᾷς, τουτὶ μὲν ἐς ὀψοποιούς ἀναβαλοῦ, σὺ δὲ σιτοῦ τὰ ἄπυρα. τί οὖν οὐ τὰς δρυπεπεῖς ἀρπάξεις, ἂν ἐφ' ἑκατέρου κανοῦ σωρὸς οὗτος; οὐκ οἶσθ', ὅτι μικρὸν ὕστερον οὐκέθ' ὁμοίαις ἐντεύξῃ ταύταις, ἀλλὰ γυμναῖς ἤδη τῆς δρόσου; καὶ μηδὲ τῶν τραγημάτων ὑπερίδης, εἴ τι σοι μεσπίλου μέλει καὶ Διὸς βαλάνων, ἃς τρέφει λειότατον φυτὸν ἐν ὄξει τῷ ἐλύτρῳ καὶ ἀτόπῳ ἰδεῖν. ἐρρέτω καὶ τὸ μέλι παρούσης [τῆς τῶν ἰσχάδων συνθήκης] παλάθης ταυτησὶ καλουμένης, καὶ ὅ τι ἂν εἴποις, οὕτως ἡδὺ πέμμα. περιαιμπίσχει δὲ αὐτὴν φύλλα οἰκεία παρῆχοντα τῇ παλάθῃ τὴν ὥραν. οἶμαι τὴν γραφὴν ἀποφέρειν τὰ ξένια ταυτὶ τῷ τοῦ ἀγροῦ δεσπότῃ, ὁ δὲ λούεται τάχα Πραμνείους ἢ Θασίους βλέπων ἐνὸν τῆς γλυκείας τρυγὸς ἐπὶ τῇ τραπέζῃ κριν, ὡς ἐς ἄστῃ κατιῶν ὄζοι στεμφύλου καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ κατὰ τῶν ἀστυριβίων ἐρεῦγυτο.

ΑΘΗΝΑΣ ΓΟΝΑΙ.

κξ'. Οἱ μὲν ἐκπληττόμενοι θεοὶ καὶ θεαὶ προειρημένον αὐτοῖς μηδὲ νόμφας ἀπειῖναι τοῦ οὐρανοῦ, παρεῖναι δὲ αὐτοῖς ποταμοῖς, ἂν γίνονται, φρίττουσι δὲ τὴν Ἀθηναῖν ἄρτι τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἐν ὄπλοις ἐκραγεῖσαν Ἡφαιστον μηχαναῖς, ὡς ὁ πέλεκυς. τὴν δὲ ὕλην τῆς πανοπλίας οὐκ ἂν συμβάλοι τις, ὅσα γὰρ τῆς ἱριδος χρώματα παραλλαττούσης ἐς ἄλλοτε ἄλλο φῶς, τοσαῦτα καὶ τῶν ὄπλων. καὶ ὁ Ἡφαιστος ἀπορεῖν ἔοικεν, ὅτω ποτὲ τὴν θεὸν προσαγάγῃται, προανάλωται γὰρ αὐτῷ τὸ δέλεαρ ὑπὸ τοῦ τὰ ὄπλα συνεκφύνοι οἱ, ὁ δὲ Ζεὺς ἀσθμαίνει σὺν ἡδονῇ, καθάπερ οἱ μέγαν ἐπὶ μεγάλῳ καρπῷ διαπονήσαντες ἄθλον, καὶ τὴν παιδα ἐξιστορεῖ φρονῶν τῷ τόκῳ καὶ οὐδὲ τῆς Ἥρας τι δεινὸν ἐνταῦθα, γέγηθε δέ, ὡς ἂν εἰ καὶ αὐτῆς ἐγένετο. καὶ θύουσιν ἤδη τῇ Ἀθηναῖ δῆμοι δύο ἐπὶ δυοῖν ἀκροπόλειον, Ἀθηναῖοι καὶ Ρόδιοι, γῆ καὶ θάλαττα, [ἄνθρωποι γηγενεῖς] οἱ μὲν ἄπυρα ἱερὰ καὶ ἀτελῆ, ὁ δὲ Ἀθηνησὶ δῆμος πῦρ ἐκεῖ καὶ κνῖσα ἱερῶν καὶ ὁ καπνὸς οἶον εὐώδης γέγραπται καὶ μετὰ τῆς κνίσσης ἀναρρέων, ὅθεν ὡς παρὰ σοφωτέρους ἀφίκετο ἡ θεὸς καὶ θύσαντας εὐ, Ροδίοις δὲ λέγεται χρυσὸς ἐξ οὐρανοῦ φεῦσαι καὶ διαπληῆσαι σφῶν τὰς οὐκίας καὶ τοὺς στενωποὺς νεφέλην ἐς αὐτοὺς ῥήξαντος τοῦ Διός, ὅτι κάκεινοι τῆς Ἀθηναῖς ξυνηκαν. ἐφέστηκε τῇ ἀκροπόλει καὶ ὁ θαλμων ὁ Πλοῦτος, γέγραπται δὲ πτηνὸς μὲν ὡς ἐκ νεφῶν, χρυσοῦς δὲ ἀπὸ τῆς ὕλης, ἐν ἧ ἐφάνη. γέγραπται καὶ βλέπων, ἐκ προνοίας γὰρ αὐτοῖς ἀφίκετο.

1. καὶ om. f. 2. ζυμίτας. E. ib. ὄψου. μ. ib. χορῆσεις. γ. 3. μαράθρου. l, p 1761, π, ven. cl. XI, 15. ib. σπε. j, non f. 4. δευτέρας τραπέζης velit J. ib. τουτὶ μὲν. o ex codd. suis. τουτὶ. ζ. ib. ἀναβαλοῦ. l. ἀναβάλλου. ζ. ib. ἀπορε. ven. cl. XI, 15. 5. οὖν αὐτοῦς. p, j. ib. δρυπεπεῖς. φ, p. δρυπεπεῖς. π, ven. cl. XI, 15. δρυπεπεῖς. γ. g, J. δρυπεπεῖς f, 2 (p 1760). ib. ἂν — οὗτος om. l. ib. ἐφ' ἑτέρου. j, φ, π. ib. οὐκέθ'. br. 6. ἀλλὰ γὰρ μνάς. f. j. ib. μηδὲ τραγημάτων. 1. μηδὲ τραγήματα et γφ. μηδὲ καὶ τραγημάτων. π. μηδὲ τραγήματα. vd. 7. μέλλει. p 1761. ib. μεσπίλων. vd, π, ven. cl. XI, 15. 8. ἰδεῖν. π, ψ. εἰπεῖν. ζ. ib. τῆς — συνθήκης pro scholio est in p, om. br et z, vd, ven. cl. XI, 15, ubi legitur μέλι παλάθης παρούσης καὶ ἔτι κτὲ deinde mg π: τῆς τῶν ἰσχ. συνθ. ἢ τὸ ἐκ τούτων φέον ὑγρόν. ib. παλάθης. φ. ib. ταυτησὶ καλουμένης eras. p, om. br. ib. ὅ τι ἂν conj. J. εἴ τι ἂν. C, E 9. φύλλα. f, j. φύλλα om. e, m. 11. οἰκείας. ven. idem. ib. Θασία. br. ib. ὄρων. vd. ib. τῇ om. vd. ib. κριν. vd. 12. στεμφύλοις. π. ib. κατὰ τὴν τῶν ἄ. φ. ib. ἀστυριβίων. ven. id.

xxvii. 13. αὐτοῖς delendum videtur. αὐταῖς. J. 14. γίνονται. vd. ib. τὴν ἀσθησιν. φ. 15. ᾧ ὁ π. o. ib. ὁ om. f, j) et p 1761. ib. πέλεκυς φησι conj. J. 16. συμβάλοιτο. π. ib. ὅσα — ὄπλων. v. ib. μεταλλαττούσης. vd. μεταλαττούσης et mg. παραλλαττούσης. π. ib. εἰς ἄλλοτε ἄλλο. φ. ib. καὶ om. v. 17. οὕτω ποτὲ φ, π. ὅποτε. vd. ib. προσανάλωται. β, br, φ, z. 18. ὁ δὲ Ζεὺς. f. ὁ Ζεὺς δὲ. ζ. 19. καὶ οὐ. μ, p 1761. 20. καὶ αὐτὸς. γ. ib. καὶ μεθύουσιν. z. 21. ἀκροπόλειον. f, vd, 2, π, φ, γ, ε, m. ib. θαλάττη καὶ ἀνθρώποι γηγενεῖς. C praeter β, ubi καὶ om. Sc. γῆ καὶ θάλαττα om. ἀνθρ. γγγ. J malit ἀνθρ. γγγ. καὶ θαλαττογενεῖς. 22. ὁ δὲ — εὐώδης. v. ib. κνίσσα conj. Heyne Op V, 149. ib. καὶ ὁ καπνός. v. ὁ κ. δὲ. ζ. 23. ὅθεν καὶ παρὰ ἀφίκετο. φ. 26. πλοῦτος. ζ. Πλοῦτος. J. 27. χρ. δὲ εἰς ἀπὸ τ. vd. ib. βλέπων. π. ib. αὐτῆς. φ. ib. ἀφίκετο. f.

Ι Σ Τ Ο Ι.

κη. Ἐπει τὸν τῆς Πηνελόπης ἱστόν ἄδεις ἐντετυχηκῶς ἀγαθῇ γραφῇ καὶ δοκεῖ σοι πάντα ἱστοῦ ἔχειν, στήμοσί τε ἱκανῶς ἐντέταται καὶ ἄνθεα κεῖται ὑπὸ τῶν μίτων καὶ μόνον οὐχ ὑποφθέγγεται ἢ κερκίς αὐτῆ τε ἢ Πηνελόπη κλαίει δακρυόεις, οἷς τὴν χιόνα τήκει Ὀμηρος καὶ ἀναλύει, ἃ διώφηνεν, ὄρα καὶ τὴν ἀράχνην ὑφαίνουσιν ἐκ γειτόνων, εἰ μὴ παρυφαίνει καὶ τὴν Πηνελόπην καὶ τοὺς Σῆρας ἔτι, ὧν τὰ ὑπέρλεπτα καὶ μόλις ὄρατά. οἰκίας μὲν οὐκ εὖ πραττούσης 5 προκύλαια ταῦτα, φήσεις αὐτὴν χηρεῦναι δεσποτῶν, αὐτὴ δὲ ἔρημος ἔσω παραφαίνεται, καὶ οὐδὲ οἱ κλονες αὐτὴν ἔτι ἐρείδουσιν ὑπὸ τοῦ συνιζάνειν καὶ καταρρέειν, ἀλλ' ἔστιν οἰκητὸς ἀράχνης μόναις, φιλεῖ γὰρ τὸ ζῶον ἐν ἡσυχίᾳ διαπλέκειν. ὄρα καὶ τὰ μηρύματα· τοῦτο ἀναπτύσσεται τὸ νῆμα καθιᾶσιν ἐς τοῦδαφος, δεικνύει δὲ αὐτὰς ὁ ζωγράφος κατιούσας δι' αὐτοῦ καὶ ἀναρριχωμένας ἀερισιοτήτους κατὰ τὸν Ἡσίοδον καὶ μελετώσας πέτεσθαι, καὶ οἰκίας δὲ προσυφαίνουσι ταῖς γωνίαις τὰς μὲν εὐρείας, τὰς δὲ κοίλας· τούτων αἱ μὲν εὐρεῖαι χρησταὶ θερίζειν, τὰς δὲ κοίλας ὑφαίνουσιν. ἀγαθὸν τοῦτο χεμῶνος. καλὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τοῦ ζωγράφου, τὸ γὰρ οὕτω γλί- 10 σχρως ἀράχνην τε αὐτὴν διαπονήσαι καὶ στίξαι κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὸ ἔριον αὐτῆς ὑπομόχθηρον γράφαι καὶ ἄγριον, ἀγαθοῦ δημιουργοῦ καὶ δεινοῦ τὴν ἀλήθειαν, ὁ δ' ἡμῖν καὶ τὰ λεπτὰ διώφηνεν. ἰδοὺ γάρ· τετράγωνος μὲν αὕτη μῆρινθος περιβέβληται ταῖς γωνίαις, οἷον πείσμα τοῦ ἱστοῦ, 15 περιήπται δὲ τῇ μῆρινθῳ λεπτὸς ἱστὸς πολλοὺς ἀποτετορευμένους τοὺς κύκλους, βρόχοι δὲ ἐκτενεῖς ἀπὸ τοῦ πρώτου κύκλου μέχρι τοῦ σμικροτάτου διαπλέκονται διαλείποντες ἀπ' ἀλλήλων ὅσον οἱ κύκλοι. αἱ δὲ ἔριδοι δι' αὐτῶν βαδίζουσι τείνουσαι τοὺς κεχλασμένους τῶν μίτων. ἀλλὰ καὶ μισθὸν ἄρρυνται τοῦ ὑφαίνειν καὶ σιτοῦνται τὰς μυίας, ἐπειδὴν τοῖς ἱστοῖς ἐμπλακῶσιν, ὅθεν οὐδὲ τὴν θήραν αὐτῶν παρήλθεν ὁ ζωγράφος, ἢ μὲν γὰρ ἔχεται τοῦ ποδός, ἢ δὲ ἄκρου τοῦ περσοῦ, 20 ἢ δὲ ἐσθίεται τῆς κεφαλῆς, ἀσπαίρουσι δὲ πειρώμεναι διαφυγεῖν, ὅμως οὐ ταράττουσιν οὐδὲ διαλύουσι τὸν ἱστόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κθ. Τοὺς μὲν ἀμφὶ Τυθῆα καὶ Καπανέα καὶ εἰ δὴ τις Ἴκπομέδων καὶ Παρθενόποιος ἐνταῦθα, Ἀθηναῖοι θάψουσιν ἀγῶνα ἀράμενοι τὸν ὑπὲρ τῶν σωμάτων, Πολυνείκη δὲ τὸν Οἰδίποδος Ἀντιγόνη ἢ ἀδελφὴ θάπτει νύκτωρ ἐκφοιτήσασα τοῦ τείχους καίτοι κεκηρυγμένον ἐπ' αὐτῷ 25 μὴ θάπτειν αὐτόν, μηδὲ ἐνοῦν τῇ γῆ, ἣν ἐδουλοῦτο. τὰ μὲν δὴ ἐν τῷ πεδίῳ νεκροὶ ἐπὶ νεκροῖς, καὶ Ἴπποι, ὡς ἔπεσον, καὶ τὰ ὄπλα, ὡς ἀπερρῆναι τῶν ἀνδρῶν, λύθρου τε οὐτοσί πηλός, ᾧ φασι

xxviii. Πηνελόπη inscr. g. 1. ἐπειδῆ. vd, π. ib. ἄδης. ρ. 2. ἐντέτακται. br. 3. κερκίς. j. 4. καὶ ἀράχνην. οντα

φ. ib. ὑφαίνουσιν. vd, corr. pr. m. ib. ἐκεῖ τόπων velit J. 5. μὲν om. g. ib. οἰκίαι. π. 7. ἔτι αὐτὴν. π. ἔτι τι ἐρείδουσιν. φ. ib. ὁ ἀράχνης φιλεῖ γὰρ ἐν — μηρύματα. v. 8. μηρύματα. f, p. 9. καθιᾶσιν. 1, π. καθίεσαν. ως

ς (j). ib. καὶ om. et mg. ἀναρριχωμένας. π. 12. γλίσχρον. l mg. γλίσχρον. p 1761. 13. στίξαι. 1 (στήξαι. φ), J. δεῖξαι. 2, 3, E. 14. ὄδ'. E. ib. ὕμιν. 1. ib. καὶ τὰ om. π. 15. ἰδοὺ γὰρ. vd, br, φ. ἰδοὺ. ς (p, j). ib. τετράγωνος. j. ib. αὕτη. l, J. αὐτά. br. αὐτῇ. ς. 16. τῷ μῆρινθῳ. f. ib. ἀποτετορευμένος. π, br, et ex corr. p. 17. διατρέχονται. vd. ib. ἀπ' ἀλλήλων. l. ἀλλήλων. ς (ἀλλήλους. γ, g). 18. τηροῦσαι. γ, g. ib. μισθός. φ. 19. μύας. vd. ib. ἐπειδῆ. o. 20. παρήλθεν. φ, p, br, l, π, o, J. προήλθεν. j, γ. προήλθεν et suprasc. παρήλθεν. f. προδιήλθεν. 2 (p 1760), g, ε, m. ib. ὁ μὲν — ὁ δὲ ἄκρου. π. 21. ἐσθίεται. π. ib. ἀσκ. πειρώμεναι. γ. ib. ὁμῶς. p. ib. οὐ om. m, o. ib. διαλύττουσιν. γ.

xxix. Hoc caput in p addidit serior manus, om. p 1760, μ. 23. Τυθῆα. i. 24. δὲ om. π. 25. Ἀντιγόνη ἀδελφῆ. vd, φ, br, π. ib. νύκτωρ om. l. ib. κεκηρυγμένου. p, br, p 1761. 26. πέδῳ. p 1761. 27. ὑπερρῆν. φ. ib. οὐτοσί πολός. π.

τὴν Ἐνωὺ χαίρειν, ὑπὸ δὲ τῷ τείχει τὰ μὲν τῶν ἄλλων λοχαγῶν σώματα μεγάλοι τέ εἰσι καὶ ὑπερ-
 βεβληκότες ἀνθρώπων, Καπανεύς δὲ γίγαντι εἰκασται, πρὸς γὰρ τῷ μεγέθει βέβληται ὑπὸ τοῦ
 Διὸς καὶ ἐπιτύφεται. τὸν Πολυνείκην δὲ ἡ Ἀντιγόνη μέγαν καὶ κατ' ἐκείνους ὄντα καὶ ἀνήγηται
 τὸν νεκρὸν καὶ θάψει πρὸς τῷ τοῦ Ἐτεοκλέους σήματι διαλλάττειν ἡγουμένη τοὺς ἀδελφούς, ὡς
 855 5 λοιπὸν ἔστι. τί φήσομεν, ὦ παῖ, τὴν σοφίαν τῆς γραφῆς; σελήνη μὲν γὰρ προσβάλλει φῶς οὐκ
 πιστὸν ὀφθαλμοῖς, μεστὴ δὲ ἐκπλήξεως ἡ κόρη θρηνεῖν ὥρμηκε περιβάλλουσα τὸν ἀδελφὸν ἐρω-
 μένους τοῖς πῆχεσι, κρατεῖ δὲ ὄμως τοῦ θρήνου δεδοικυῖά σου τὰ τῶν φυλάκων ἅτα, περιαθρεῖν
 τε βουλομένη πάντα τὰ πέριξ ὄμως ἐς τὸν ἀδελφὸν βλέπει τὸ γόνυ ἐς γῆν κάμπτουσα. τὸ δὲ τῆς
 φοιᾶς ἔρνος αὐτοφυῆς, ὦ παῖ, λέγεται γὰρ δὴ κηπεύσαι αὐτὸ Ἐρινύας ἐπὶ τῷ τάφῳ, καὶ τοῦ κα-
 10 ποῦ σπάσης, αἷμα ἐκδίδεται νῦν ἔτι. θαῦμα καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τοῖς ἐναγίσμασιν, οὐ γὰρ ξυ-
 βάλλει ἑαυτῷ, οὐδὲ ξυκεράννουσι τὴν φλόγα, τὸ ἐντεῦθεν δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην τρέπεται καὶ τὸ
 ἄμικτον δηλοῖ τοῦ τάφου.

ΕΤΑΔΝΗ.

λ. Ἡ πυρὰ καὶ τὰ ἐς αὐτὴν ἐσφαγμένα καὶ ὁ ἀποκείμενος ἐπὶ τῇ πυρᾷ μείζων ἢ ἀνθρώπου
 δόξαι νεκρὸς ἢ γυνή τε ἢ σφοδρὸν οὕτω πῆδημα ἐς τὸ πῦρ αἴρουσα ἐπὶ τοιοῖσδε, ὦ παῖ, γέγρα-
 15 πται τὸν Καπανέα οἱ προσήκοντες θάπτουσιν ἐν τῷ Ἄργει, ἀπέθανε δὲ ἄρα ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ
 Διὸς ἐπιβεβηκὼς ἤδη τοῦ τείχους. ποιητῶν γὰρ που ἤκουσας, ὡς κομπάσας τι ἐς τὸν Δία κεραυνῷ 10
 ἐβλήθη καὶ πρὶν ἐς τὴν γῆν πεσεῖν, ἀπέθανεν, ὅτε δὴ καὶ οἱ λοχαγοὶ οἱ λοιποὶ ὑπὸ τῇ Καμνείᾳ
 ἔπεσον. νικησάντων δ' Ἀθηναίων ταφῆναι σφᾶς πρόκειται ὁ Καπανεύς τὰ μὲν ἄλλα ἔχων ὥσπερ
 Τυδεὺς καὶ Ἰππομέδων καὶ οἱ ἄλλοι, τοῦτι δὲ ὑπὲρ πάντας λοχαγούς τε καὶ βασιλέας· Εὐάδην
 20 γὰρ ἡ γυνὴ ἀποθανεῖν ἐπ' αὐτῷ ὥρμηκεν οὔτε ξίφος τι ἐπὶ τὴν δέξην ἔλκουσα οὔτε βρόχου τινὸς
 ἑαυτὴν ἀπαρτῶσα, οἷα ἠσπάσαντο γυναῖκες ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἐς αὐτὸ τὸ πῦρ ἵεται οὐκ ἄν
 ἄνδρα ἔχειν ἡγούμενον, εἰ μὴ καὶ αὐτὴν ἔχοι. τὸ μὲν δὴ ἐντάφιον τῷ Καπανεὶ τοιοῦτον, ἡ γυνή
 856 δέ, καθάπερ οἱ ἐς τὰ ἱερὰ στεφάνους τε καὶ χρυσὸν ἐξασκούντες, ὡς φαιδρὰ θύοιτο καὶ ἐς χάριν
 τοῖς θεοῖς, οὕτως ἑαυτὴν στείλασα καὶ οὐδὲ ἔλειπον βλέπουσα πηδᾶ ἐς τὸ πῦρ καλοῦσα, οἶμα,
 25 τὸν ἄνδρα, καὶ γὰρ βοῶσθαι ἔοικεν, δοκεῖ δ' ἂν μοι καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποσχέειν τῷ σκηπτῷ ὑπὲρ
 τοῦ Καπανέως. οἱ δὲ ἔρωτες ἑαυτῶν ποιούμενοι ταῦτα τὴν πυρὰν ἀπὸ τῶν λαμπαδίων ἄπτουσι
 καὶ τὸ πῦρ οὐ φασι χραίνειν, ἀλλ' ἡδίονί τε καὶ καθαρωτέρῳ χρῆσεσθαι θάψαντες αὐτῷ τοὺς κα-
 λῶς χρῆσαμένους τῷ ἔρῳ.

1. ὑπερβεβληκότες. 1. (in f est l deletum rec. m.) ὑπερβεβληκότες. 2, 3, EJ. 2. βέβληται. br. 3. καὶ τύφεται.
 φ. καὶ ἔτι τύφεται voluit olim J. 4. θάψει. 1, ψ, J. θάψοι. π. θάπτει. 5. ib. πρὸς τὸ. γ. τὸ τῷ τοῦ. vd. ib. σφ-
 φοβον

ματι. 1. ib. ὡς λοιπὸν ἔτι. Gruter et Salm. 5. προσβάλλει. m, o. 6. ὥρμηκε. π. 7. τὰ ἅτα. ψ. ib. βουλομένη. vd.
 8. εἰς. γ, g, E. ib. ἐς γῆν. f, j, p, vd, br, π, p 1761. εἰς τὴν γῆν. 5. ib. δὴ om. vd, γ, g. 9. Ἐρινύας. EJ. 10. τὸ
 om. br. ib. ἐναγίσμασιν. γ. 11. ξυκεράννουσι. p, vd. ξυκεράννουσι. f, φ. ξυκεραννύει. 5. ib. καὶ ἄλλην om. br.
 xxx. 13. ὁ ἀποκείμενος — νεκρὸς. v. 14. δεῖξαι. π, γ, g. ib. ἡ om. γ, g. ib. ἡ γῆ τε. μ. ib. τοιοῖς δι. o.
 15. ἐπὶ τῷ Ἄργει. φ. ib. ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ Διὸς. C, J. ὑπο τοῦ Διὸς ἐν Θ. μ, E. 16. εἰς. vd, φ, π. 17. ἴτα
 δὲ. γ. ib. λοχαγοὶ οἱ λοιποί. p ex corr. (ubi mg. γφ. οἱ ἄλλοι.) br, φ, π. λοχαγοὶ καὶ οἱ λοιποί. 5. ib. ὑπὸ τῇ K. φ.
 vd, π. ἐπὶ τῇ K. 5 (κηδεία. φ, γ, g). 18. νικησάντων δ'. br, vd, φ, π, p 1761. οἰκησάντων δ'. μ, p 1760. νικη-
 σάντων. 5. ib. πρόκειται ὁ Καπανεύς om. γ, g. 19. καὶ οἱ ἄλλοι. vd, φ et β, (ubi γφ.) καὶ οἱ λοιποί. 5. ib. Εὐάδην γὰρ. C.
 Εὐάδην γὰρ δὴ. μ, EJ. 20. τι om. p, vd, br. ib. δέξην. φ. 21. ἐσπάσαντο. π. ib. ἵεται. vd, J. 22. ἔχειν ἡγούμε-
 νον. f, j, 2 (p 1760) et l, ubi γφ. ἡγούμενη. ἡγούμενη ἔχειν. v, β. ἔχειν ἡγούμενη. 5. πάντ' ἔχειν ἡγούμενη. Heise
 Op. V, 152, prob. J. ib. ἡ γυνὴ δὲ. vd, φ, π. ἡ δὲ γυνή. 5. 23. εἰς. vd. ib. στεφάνους τε καὶ χρυσῶν ἑαυτῶν. β. 24. οὐδὲν
 ἔλ. π. 25. ἔοικεν. φ. ib. δοκεῖν. p 1761. ib. δ. γὰρ μοι. π, l, p 1761. 26. οἱ ποιούμενοι med. om. ε, m. ib. πο-
 ούμενοι ταῦτα. p, vd, br, φ. π. ποιούμενοι τὸ πῦρ. f, j et l, (ubi γφ. ἔργον) ποιούμενοι τὸ ἔργον. 5. 27. ἄλλα. φ,
 γ, g. ib. χρῆσεσθαι. 1, p 1761, π, J. χρῆσεσθαι. 5. ib. θάψαντας. p, vd. ib. ἐς αὐτὸ. β.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

λα. Ἐλλήν ἐν βαρβάροις, ἀνὴρ οὐκ ἐν ἀνδράσιν, [ἀπολωλόσι καὶ τυφώσιν] ἀττικῶς ἔχων μάλα τοῦ
 01 τριβάνος ἀγορεύει σοφόν, οἶμαι, τι, μεταποιῶν αὐτούς καὶ μεθιστὰς τοῦ θρύπτεσθαι. Μῆδοι ταῦτα
 καὶ Βαβυλῶν μέση καὶ τὸ σημεῖον τὸ βασιλείον ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τῆς πέλτης ἀετὸς καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ
 χρυσοῦ θρόνου στικτός, οἶον ταῶς. οὐκ ἀξιοὶ ἐπαινεῖσθαι ὁ ζωγράφος, εἰ τιάραν καλῶς μεμίμηται καὶ
 καλάσιριν ἢ κἀνδυν ἢ θηρίων τερατώδεις μορφάς, οἷα ποικίλλουσι βάρβαροι, ἀλλ' ἐπαινεῖσθω μὲν ἐπὶ
 τῷ χρυσῷ γράφων αὐτὸν εὐήτριον καὶ σώζοντα, ὃ ἠνάγκασται, καὶ, νῆ Δί', ἐπὶ τῷ τῶν εὐνού-
 χων εἶδει, καὶ ἡ ἀύλη χρυσοῦ ἔστω, δοκεῖ γὰρ μὴ γεγράφθαι, γέγραπται γὰρ οἷα ᾠκοδομησθαι,
 λιβανωτοῦ τε καὶ σμύρνης αἰσθανόμεθα, τὰς γὰρ τῶν ἀέρων ἐλευθερίας οὕτω παραφθειροῦσιν οἱ
 βάρβαροι, καὶ δορυφόρος ἄλλος ἄλλω διαλεγέσθω περὶ τοῦ Ἑλλήνος, ἐκπληττόμενοι αὐτὸν κατὰ
 δὴ τινα σύνεσιν μεγάλων αὐτοῦ ἔργων. Θεμιστοκλέα γάρ, οἶμαι, ἀκούεις, τὸν τοῦ Νεοκλέους Ἀθή-
 10 νηθεν ἐς Βαβυλῶνα ἦκειν μετὰ τὴν Σαλαμίνα τὴν θεῖαν ἀπορούντα, ὅποι σωθήσεται ποτε τῆς
 Ἑλλάδος, καὶ διαλέγεσθαι βασιλεῖ περὶ ἂν στρατηγούντος αὐτοῦ ὁ Ξέρξης ᾄνητο. ἐκπλήττει δὲ
 αὐτὸν οὐδὲν τῶν Μηδικῶν, ἀλλὰ τεθάρσθηκεν οἶον καθεστῶς ἐπὶ τοῦ λίθου καὶ ἡ φωνὴ οὐκ ἀπὸ
 τοῦ ἡμεδαποῦ τρόπου· μηδίζων ὁ Θεμιστοκλῆς, ἐξεκόνησε γὰρ ἐκεῖ τοῦτο. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ὄρα τοὺς
 ἀκούοντας, ὡς εὐξύνετον ἐπισημαίνουσι τοῖς ὄμμασιν, ὄρα καὶ τὸν Θεμιστοκλέα τὴν μὲν τοῦ προ-
 15 σάκου στάσιν παραπλήσιον τοῖς λέγουσι, πεπλανημένον δὲ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἔννοιαν ὑπὸ τοῦ
 λέγειν, ὡς μετέμαθεν.

ΠΑΛΑΙΣΤΡΑ.

102 λβ. Ὁ μὲν χῶρος [Ἀρκαδία καὶ] τὸ κάλλιστον Ἀρκαδίας καὶ ᾧ μάλιστα ὁ Ζεὺς χαιρεῖ — Ὀλυμ-
 πίαν αὐτὸ ὀνομάζομεν — ἄθλον δὲ οὐπω πάλης, οὐδὲ τοῦ παλαιῖν ἔρωτος, ἀλλ' ἔσται. Παλαιστρα γὰρ
 ἡ Ἐρμού ἠβήσασα νῦν ἐν Ἀρκαδίᾳ πάλην εὐρηκε καὶ ἡ γῆ χαιρεῖ πως τῷ εὐρήματι, ἐπειδὴ σίδηρος 20
 μὲν πολεμιστήριος ἔνσπονδος ἀποκείσεται τοῖς ἀνδράποισ, στάδια δὲ ἡδίω στρατοπέδων δόξει καὶ
 ἀγωνιοῦνται γυμνοί. τὰ μὲν δὴ παλαιάσματα παιδία, ταυτὶ γὰρ ἀγέρωχα σικριτᾶ περὶ τὴν Παλαι-
 στραν ἄλλο ἐπ' ἄλλω ἐς αὐτὴν λυγίζοντα, εἴη δ' ἂν γηγενῆ, φησὶ γὰρ ὑπ' ἀνδρίας ἡ κόρη μῆτ'
 ἂν γήμασθαι τῷ ἐκούσῃ μῆτ' ἂν τεκεῖν. διαπέφυκε δὲ ἀπ' ἀλλήλων τὰ παλαιάσματα, κράτιστον γὰρ
 τὸ ξυνημμένον τῇ πάλῃ. τὸ δὲ εἶδος τῆς Παλαιστρας, εἰ μὲν ἐφηβῶ εἰκάζοιτο, κόρη ἔσται, εἰ δὲ 25 858
 ἐς κόρην λαμβάνοιτο, ἐφηβος δόξει, κόρη τε γὰρ ὄση μῆδ' ἀναπλέεσθαι ὄμμα τε ἀμφοτέρω τῷ
 ἦθει καὶ ὄφρὺς οἷα καὶ ἐρώτων ὑπερορᾶν καὶ παλαιόντων, φησὶ γὰρ πρὸς ἄμφω τὰ ἔθνη ἐρρω-
 σθαι, μαζῶν τε οὐδ' ἂν παλαιοντα θιγεῖν τινά, τοσοῦτον αὐτῇ περιεῖναι τῆς τέχνης. καὶ αὐτοὶ
 δὲ οἱ μαζοὶ μικρὰ τῆς ὀρμῆς παραφαίνουσιν, ὥσπερ ἐν μειρακίῳ ἀπαλῷ, θῆλύ τε ἐπαινεῖ οὐδέν,

XXXI. 1. ἀνὴρ ἐν ἀνδράσι β. ib. ἀπολωλόσι καὶ τυφώσιν inclusi. ib. ἔχων μάλα. 1. π. μάλα ἔχων. γ. 2. αὐτὰ. f. ib. Θεμιστὰς. φ. ib. Μῆδοι. E. καὶ Μῆδοι. p 1761. 3. καὶ ὁ βασιλεὺς. 1, π, γ, g. καὶ αὐτὸς (om. ὁ βασιλεὺς). p 1761. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτὸς. γ. ib. ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ θρ. φ. ἐπὶ χρ. θρ. γ. ib. οἷα ταῶς. φ. 6. γράφοντα ante corr. vd. ib. εὐκταῖον. vd. εὐητήριον. π. εὐητόριον et γο. εὐτο καὶ ἐνήτριον. φ. εὐητόριον. γ. εὐήτριον Heyne Op. V, 153 et J. ib. νῆ Δί'. φ, g. νῆ Δία. γ. 7. μὴ γεγράφθαι. 1, J. μῆδὲ γεγρ. 2, 3, E., ib. οἷα. g, a. οἷα. γ. 8. τὰς δὲ. l. 10. οἶμαι, ἀκούεις. 2, EJ. οἶμαι. 1, 3. 11. ὅποι. vd, φ, hf, s, m. ὄπη. γ. 12. ᾄνηται. 1, J. ᾄνηται. vd, π. ᾄνηται. γ. 13. αὐτῶν. π. ib. οἷα. vd. 15. εὐξύνετον. π. 16. λέουσι. C praeter g, et z. 17. ὡς μετεβάλλετο

β
 τὴν διάλεκτον et mg. μετέμαθεν l et p 1761. μετέλαθεν. vd.

XXXII. 18. Ἀρκαδία τὸ. 1, 3. Ἀρκαδία καὶ τὸ. 2, EJ. Includi duo priora vocabula. 19. ἄθλα. vd, φ, π. 20. πάλην. m. ib. πῶς. μ. ib. ἐπὶ τῷ. EJ. 21. πολεμιστήριον. γ. πολεμιστορος. π. 22. λυγίζοντα. β, i. ib. πρὸς αὐ-
 τὴν. π. ἐς αὐτὸν ex corr. vd. ib. ἀνδρίας. vd, φ, π. 24. ἐπ' ἀλλήλων. g. ib. τελέσματα. f et l mg. ib. κράτι-
 στον μὲν γὰρ δὴ. β, J. κράτιστον γὰρ. γ (j). Se. κράτιστον γὰρ δὴ. 25. τῇ πάλῃ. C, EJ. Fo: τῇ πυγμῇ. 26. ἐν
 ἀμφ. conj. J. 27. οἷα. J. οἷα. γ. ib. καὶ ἐρώτων. φ. ib. τὰ ἔθνη ὀρᾶσθαι. vd, π. 28. οὐδὲν καλ. φ. ib. θύειν
 et mg. θιγεῖν. γ. ib. αὐτῷ. l. 29. περιφαίνουσιν. l mg. p 1761. ib. ἀπαλῷ. om. j. ib. ἐπαινεῖν. g.

ὄθεν οὐδὲ λευκώλενος θέλει εἶναι, οὐδὲ τὰς δρυάδας ἐπαινεῖν ἔοικεν, ὅτι λευκαίνουσιν ἑαυτὰς ἐν ταῖς σκλαῖς, ἀλλὰ τὸν ἥλιον, ἅτε κούλην Ἀρκαδίαν οἰκοῦσα, αἰτεῖ χρωμα, ὃ δ' οἶον ἄνθος τι ἐπάγει αὐτῇ καὶ φοινίττει τὴν κόρην μετρία τῇ ἰδίᾳ. καθῆσθαι δέ, ὡ καὶ, τὴν κόρην πάνσοφόν τι τοῦ ζωγράφου, πλεῖσται γὰρ τοῖς καθημένοις αἱ σκλαὶ καὶ τὸ καθῆσθαι αὐτῇ ἱκανῶς εὐσχημον, ⁵ πρᾶττει δὲ τοῦτο καὶ ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας ἐν γυμνῷ τῷ κόλπῳ. ἀσπάζεται δὲ πού τὸ φυτόν τοῦτο ἢ Παλαίστρα, ἐπειδὴ πάλη τε ἀρῆγει καὶ χαίρουσιν αὐτῷ πάνυ ἄνθρωποι.

Δ Ω Δ Ω Ν Η.

859 λγ'. Ἡ μὲν χρυσῆ πέλεκυς ἔτ' ἐπὶ τῆς δρυὸς ἐν λογίοις ἢ σοφῇ καὶ χρησιμοί, οὓς ἐκ Διὸς ¹⁰⁰ ἀναφθέργεται, κείται δ' οὗτος ὁ πέλεκυς, ὃν μεθῆκεν Ἑλλὸς ὁ δρυτόμος, ἀφ' οὗ κατὰ Δωδώνην οἱ Ἑλλοί, στέμματα δ' ἀνήπται τῆς δρυὸς, ἐπειδὴ, καθάπερ ὁ Πυθοῖ τρίπους, χρησιμὸς ἐκφέρει. ¹⁰ φοιτᾷ δ' ὁ μὲν ἐρέσθαι τι αὐτήν, ὃ δὲ θῦσαι, καὶ χορὸς οὗτοσι ἐκ Θηβῶν περιεστᾶσι τὴν δρῦν οἰκειούμενοι τὴν σοφίαν τοῦ δένδρου, οἶμαι δὲ καὶ τὴν χρυσῆν δρῦν ἐκεῖ παλευθῆναι. οἱ δ' ὑποφῆται τοῦ Διὸς, οὓς ἀνιπτόποδάς τε καὶ χαμαιεύνας ἔγνω Ὀμηρος, αὐτοσχέδιοι τινὲς εἶσι καὶ οὐπω κατεσκευασμένοι τὸν βίον, φασὶ δὲ μὴδ' ἂν κατασκευάσασθαι, τὸν γὰρ Δία χαίρειν σφίσι, ἐπειδὴ ἀσπάζονται τὸ αὐτόθεν· ἱερεῖς γὰρ οὗτοι καὶ ὁ μὲν τοῦ ἐρέψαι κύριος, ὃ δὲ τοῦ κατεύξασθαι, ¹⁵ τὸν δὲ πόπανα χρῆ τάττειν, τὸν δὲ ἐς οὐλὰς καὶ κανᾶ, ὃ δὲ θῦει τι, ὃ δ' οὐ παρήσει ἐτέρῳ δειραὶ τὸ ἱερεῖον. ἐνταῦθα δὲ ἱερεῖαι Δωδωνίδες ἐν στρουφῶν τε καὶ ἱερῶν τῶν εἶδει, εἰοικασί γὰρ θυμιαμάτων τε ἀναπνεῖν καὶ σπουδῶν. καὶ τὸ χωρίον δὲ αὐτὸ θυῶδες, ὡ καὶ, γέγραπται καὶ ὁμοφῆς μεστὸν χαλκῆ τε Ἡχῶ ἐν αὐτῷ τετιμηται, ἦν, οἶμαι, ὄρῳς ἐπιβάλλουσαν τὴν χεῖρα τῷ στόματι, ἐπειδὴ χαλκίον ἀνέκειτο τῷ Διὶ κατὰ Δωδώνην ἠχοῦν ἐς πολὺ τῆς ἡμέρας καὶ μέχρι λάβοιτό τις ²⁰ αὐτοῦ, μὴ σιωπῶν.

Ω Ρ Α Ι.

860 λδ'. Τὸ μὲν ἐπὶ ταῖς Ὠραῖς εἶναι τὰς τοῦ οὐρανοῦ πύλας Ὀμήρω ἀφῶμεν εἰδέναι καὶ ἔχειν, ¹⁰⁰ εἰκὸς γὰρ πού αὐτὸν ξυγγενέσθαι ταῖς Ὠραῖς, ὅτε τὸν αἰθέρα ἔλαχε, τουτὶ δὲ τὸ σπουδαζόμενον ὑπὸ τῆς γραφῆς καὶ ἄλλῳ ξυμβαιεῖν ῥάδιον· αἱ γὰρ δὴ Ὠραὶ αὐτοῖς εἶδεσιν ἐς τὴν γῆν ἀφικόμεναι ξυάπτουσαι τὰς χεῖρας ἐνιαυτόν, οἶμαι, ἐλίττουσι καὶ ἢ γῆ σοφῇ οὐσα εὐφορεῖ αὐταῖς τὰ ἐνιαυτοῦ ²⁵ πάντα. „μὴ πατεῖτε τὴν ὑάκινθον ἢ τὰ ῥόδα“ οὐκ ἐρῶ πρὸς τὰς ἡρινάς, ὑπὸ γὰρ τοῦ πατεῖσθαι ἡδῖω φαίνεται καὶ αὐτῶν τι τῶν Ὠρῶν ἀναπνεῖ. „μὴ ἐμβαίνετε ἀπαλαῖς ταῖς ἀρούραῖς“ οὐκ ἐρῶ

1. δρυάδας. l, β, g, o, J. δρυάς, f, j, p. vd, φ, br, p 1761, γ, ε, m. 2. σκηναῖς. β. σκηναῖς. γ. ib. ἀλλά τε. j. ib. οὐδ' οἶον. φ. 3. αὐτῶ et ἦ suprasc. μ, p 1761. αὐτῇ. o. αὐτὸ. vd, φ, π, J et αὐτῶ suprasc. p. αὐτῶ. l, f, j. ib. μετρία τῷ ἰδίῳ. o. 4. αὐτοῖς. l, π, br. αὐτὸ conj. J. αὐτῆς. o. Sc. αὐτῆ. ib. ἱκανῶς om. J. 6. χαίρουσιν ἐς αὐτῶ. EJ.

xxiii. 7. ἔτι ἐπὶ. π. ὅτ' ἐπὶ. φ. ἐνεστι. β. ib. τῆς om. μ. ib. δρυὸς et γρ. γῆς. p. ἐπὶ τῆς γῆς. vd. 8. ἔλος. ε. m. ἔλλος. 2, γ, g. 9. ἔλοι. ε, m. ἔλλος et ἔλλοι. π. ἔλος. vd, deinde id. ἔλλοι. 10. ἐρρεσθαι. l, ε. ἐρρεσθαι. (sic) m. ib. Θῆσα. γ. ib. οὗτοσι ἐκ Θηβῶν. l, f, j, p, br. ἐκ Θ. οὗτοσί. ζ. 11. δὲ καὶ τὴν. f, j, p, l, p 1761. τῷ τῆν. ζ (br). δὲ τῶ. β. ib. παλευθῆναι. f, j. περιεῖναι. vd. 12. φασὶ δ' οὖν. vd, π. ib. χαίρειν φησί. f, j. 13. ἐπὶ ἀσπ. vd. ib. ἀσπάζεται. π. ib. ἐρεῖς. π. ib. γὰρ om. γ. ib. τοῦ θῦσαι κύριος. vd. ib. τεύξασθαι. π. 14. τῷ C, EJ. Sc. τόν. ib. πρᾶττειν. f, j. ib. ἐς delevetim. 15. ἐντ. ἱερεῖαι. vd. ib. εἰοικασί δὲ. l, β, φ. 16. σπουδῆς. vd, π. ib. χωρίον τε τὸ αὐτὸ τὸ θυῶδες. π. 17. ἐν αὐτῇ. vd, φ. 18. εἰς πολὺ. φ. 19. σιωπῶν. φ.

xxiv. 21. ταῖς τοῦ. π. 22. ὅπό om. l. 23. καὶ ἄλλῳ. vd, φ, π, θ, J. καὶ ἀνθρώπων. β. καὶ ἀνα. f, et l, ubi γρ, (in osi οὐδένα) καὶ οὐδένα ξυμβ. j, 2. (ἀναξυμβαιεῖν). ib. ξυμβαιεῖσθαι. vd. ib. ἀφικνούμεναι. π. ib. ξυνάπτουσι. vd, π. γ, g. Respicit huc Isid. Pol. IV, ep. 1 p. 1413. 24. τὸν ὑάκινθον. p 1761. 25. ἡδῖον πνεῖ. β. ἡδῖον πνεῖ. ζ. νῆ Δι ἀναπνεῖ conj. J. Delevi ἡδῖον, et scr. ἀναπνεῖ. ib. μῆ. p ex corr. vd, br, π, γ, g. καὶ μῆ. ζ. (j.)

πρὸς τὰς χειμερίους σφῶν, τὸ γὰρ πατεῖσθαι αὐτὰς ὑπὸ τῶν Ὁρῶν ποιήσει ἄσταχυν. αἱ ξανθαὶ δὲ αὐταὶ βαίνουσιν ἐπὶ τῆς τῶν ἀσταχῶν κόμης, οὐ μὴν ὡς κλάσαι ἢ κάμψαι, ἀλλ' εἰσὶν οὕτω τι ἑλαφραὶ, ὡς μηδὲ ἐπημόειν τι τῷ λήφω. χαρίεν ὑμῶν, ὃ ἄμπελοι, τὸ λαβέσθαι τῶν ὄπωρινῶν ἐθέλειν, ἐρᾶτε γάρ που τῶν Ὁρῶν, ὅτι ὑμᾶς ἐργάζονται καλὰς καὶ ἡδυοίους. ταυτὶ μὲν οὖν οἶον γεωργίαι τῆς γραφῆς, αὐταὶ δ' αἱ Ὁραὶ μάλα ἡδεῖαι καὶ δαιμονίου τέχνης. οἶον μὲν γὰρ αὐτῶν τὸ ἄδειν, οἷα δὲ ἡ δίνη τοῦ κύκλου καὶ τὸ κατόπιν ἡμῖν μηδεμιᾶς φαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ πάσας οἶον ἐρχεσθαι. βραχίον δὲ ἄνω καὶ ἑλευθερία ἀφέτου κόμης καὶ παρειὰ θερμῆ ὑπὸ τοῦ δρόμου καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ συγχορεύοντες. τάχα τι καὶ μυθολογήσαι συγχοροῦσιν ὑπὲρ τοῦ ζωγράφου, δοκεῖ γάρ μοι χορευούσαις ταῖς Ὁραῖς ἐντυχῶν σεισθῆναι ὑπ' αὐτῶν ἐς τὴν τέχνην ἴσως ἀνιττομένων τῶν θεῶν, ὅτι χρῆ σὺν ᾧρα γράφειν.

1. ποιῆσαι. π. 2. πάνυ τι. β. οὕτω τοι. ρ, E. οὕτω τί. vδ. 3. μῆ. br. ib. ἐπημόειν. f. ἐπιμόειν. π. ἐπιθύειν. ψ. ib. τι om. φ, ρ, γ, γ. τῷ λήφω. ρ, vδ, br, φ, π, ε, m. τῷ ἡλίφω. f. τῶν λήνων. β, o. ib. ὑμῖν. 1, J. ib. ὄπωρινῶν. f. 4. ἐθέλει. φ. ib. οἶοίους. l et p 1761. 5. Fo: αὐταί. αὐτό. γ, g. ib. ἡμῖν. ρ, br, l et μ. (ubi γρ. ἡμᾶς). o, J. ἡμᾶς. f, j, vδ, φ, π, γ, g, ε, m. 7. ὄρχεσθαι. φ, 2, (ubi γρ. ἐρχεσθαι). γ, g, ε, m. 8. οἱ om. π. ib. καὶ μυθολ. τάχα τοι. π. καὶ μυθολ. ταχάτι. (sic) vδ. ib. ὑπό. f. ρ, vδ, br, π. 9. Fo: δοκῶ. ib. χορεύσαις. br. ἐν χορευούσαις. l.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΕΣ ΕΙΚΟΝΑ ΘΗΛΕΦΟΥ ΤΕΤΡΩΜΕΝΟΥ.

Οὗτος ὁ Τευθρανίας πρόμος ἄσχετος, οὗτος ὁ τὸ πρὶν
Τήλεφος αἰμάξας φοικτὸν Ἄρη Δαναῶν,
Μυδὸν ὅτε πλήθοντα φόνῳ ἐκέρασσε Κάικον,
οὗτος ὁ Πηλιακοῦ δούρατος ἀντίπαλος
νῦν ὄλοὸν μηρῶ κεύθων βάρος οἷα λιπόπνους
τήκεται ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος,
οὗ καὶ τειρομένοιο περιπτώσσοντες Ἀχαιοὶ
φύρδην Τευθρανίας νεῦνται ἀπ' ἠϊόνος.

Epigramma legitur in Anthol. Planud. 110. 3. ἐκέρασε E ante Steph. 4. „Rectius hunc versum, ni si distinctione sublata cum sequentibus junges.“ Jac. qui plenam post ἀντίπαλος in editione sua reliquerat interpretationem. 6. Jac. sine causa dubitat de sensu participii: συνελκόμενος est „dolore contractus.“

NOTAE

IN

PHILOSTRATI IMAGINES.

NOTAE

IN

PHILOSTRATI IMAGINES.

PROOEMIUM.

9, 1. Apte confert Jac., quae leguntur V. A. — 2. cf. V. A. 90, 33 ubi dicitur *ἡρώων πᾶσα κῆ ἔχουσαι*. — 4. Eadem sunt in disputatione V. A. 12 ibidem agit de *μιμήσει*, 10—28. — 7. *λυσιπποῦ ἢ τῆν Παρίαν*. Haec diversa habet Philostr. Plinii H. N. XXXVI, 13. Hesych. s. v. *λύγδος* iol. Pind. N. IV, 81 sententiam. — 15. *Ἀριστοτέλης*. „Puto esse eum, quem nominat Clemens Alerianus Stromatum primo (225 ed. H.) *ἐν τοῖς περὶ εὐνοίας*.“ Kim. Errat. — 16. De Eumelo cf. V. S. 246, 19. *δέ μοι* correxit Jac. in not. ad h. l. — 20. Neapolitanus agon musicum certamen fuit, antiquum Neapolitanorum institutum, qui primi Neapolin deducti sunt. De eo et ejus Statius, et in eo ipse certavit, et Strabo V (246 = 377), ubi loquitur de Neapolitanis: *ἐ πεντητηρικὸς ἱερὸς ἀγὼν συντελεῖται παρ' αὐτοῖς, ὅς τε καὶ γυμνικὸς ἐπὶ πλείους ἡμέρας ἐν ἀμίλλοις κρινοῦσάτοισι τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα*. Invectum Neapolitanum certamen Romam a Nerone, qui a Neapolitanis Neapolim sumpto in urbe sua constituit. Nummi Neapolitanici quinq. Rom. Co. Sc. Kim. — 10, 3. cf. Vitruv. VI, 3, 8. Plin. XXXV, 10. XXXV, 10. Sic Lucianus, de domo §. 1 laudat *οἶκον — γραφαῖς ὁμοίωσιν*. — 5. Respicit huc Philem. s. v. *συγκριτικὸν*. — 6. *δεῖν* a Jac. ejectum revocavi, quia „*δεῖν* usus“ requirit. cf. V. A. 66, 25. 68, 8. 82, 1. 6. 99, 24. 135, 15. Ner. 339, 15. al. — 9. *προφάνει* gl. in β: *πρὸ τῶν ἄλλων ἔστω*. in γ, g: *προφάνει*. — 11. *φράζομαι*. Singularem praeluli ob similem V. A. 163, 25.

I.

13. De Scamandri repraesentatione cf. Müll. Arch. p. 617, eundemque de hac imagine, p. 432, et Inghirami Gal. Om. II, 156; maxime vero, quae adscripsit Welcker: „aqua apparebat per campum effusa, unde pectore aut umbilico tenus humana fluvii figura emergebat eaque retroversa et manus ad insequentem Vulcanum tendens deprecantes. Fluminis ripas flammae lambebant per latum campum et circa pedes maxime Vulcani in fluvii figuram irruentis ludebant.“ — 22. Nec Euphranoris Vulcanus claudus erat. cf. Favorin. in Dionis. Chrysost. ed. Emp. 533 (466 ed. Mor.). — 24. De Como post Welckeri uberrimam dissertationem vide O. Jahn Vasenbilder p. 26 sqq. Gerh. Ant. B. 256, n. 47. — ib. *ὁ δαίμων*. h. e. persona allegorica, cf. Welcker l. c. 211 sqq. genius nocturnae post comissionem vagationis.

381, 3. „Noster sponsus coenam jam reliquerat, sed produci eam a juvenibus ultro ingressis post sponsi discessum apud Romanos quoque esse solitam observat Cilano Antiqu. Rom. IV, 1024, 1026.“ W. — *προβόλιον* sane venabulum est. Similem locum accommodate laudat Jac. ex Luc. D. D. 11, 2. — 17. Hinc profecit Philostr. Jun. p. 378. (127, 15). — 19. Si verum sit *ὑπόδημα*, valde notabilis transitus a substantivo ad verbum. — 26. Ad hanc imaginem, cujus formam his verbis indicat Welcker: „recte dicitur pictura *θηρία συμβάλλειν ἀνθρώποις*, quaedam a bestiis mutuata humanae insinuare figurae, non *ἀνθρώπους θηρίοις*“ paullo post „*ἔστιν* probabile *μύθους* Aesopeos pueros fuisse ferinis vultibus et auribus, cornibus, pellium etiam fortasse amictu varie distinctos“ adhibeantur etiam Müller Arch. 461 et Thiersch Kunstbl. 1827, p. 73 sqq.

382, 1. De Aesopi praestantia cum poetis sceni-

cis comparati cf. V. A. 90, 29. — 4. »Ingenii contentionem in fabulis inveniendis cum animi hilaritate et fronte remissa conjungendam esse indicatur.« W. — 10. οἱ λόγοι. τὰ τάγματα τὰ κοινῶς ἀλλάγια. Sch. ib. ἐν ἀθύρῳ εἶδει, velit Jac. sed praepositio abest etiam 380, 22. — 12. cf. Eur. Phoen. 184. (180 ed. G. Herm.) — 14. Haec ad scenographiam faciunt. cf. Böttiger Archaeol. d. Mal. 310. Müller, Arch. 441 sqq. — 20. ἐν-τρῶφες proponit Unger Zeitschr. f. Alterth. 1842, p. 1187. — ib. Si respicit Plat. Rep. 474, d. e. videndum, an μελιχλωρῶν hic quoque reponi debeat, quod ex Theocrito X, 27 et plerisque nostris libris restitutum Heroic. 323, 3. — 22. cf. Eur. Phoen. 1091. Ibi Brunckium sequor κλερωῶν pro λαιμῶν scribentem ex lectione Par. A. πλοιῶν, quippe cui ex hoc loco nova auctoritas accedit, nisi praestat κλερωῶς. Similem imaginem exhibet Inghirami Mon. Etr. I, p. 674. — 23. Accuratus hunc locum describit Ulrich's Topogr. Theb. in Abhdlg. der Königl. Bayerschen Akad. 1841, p. 424.

383, 1. cf. Müller Arch. 618. Himer. Ecl. 15, p. 246. — 3. οἶον cum Welckero referes ad verba ἐκ τοῦ ὕδατος. — 7. De sistris vide Cr. S. II, 234. Böttiger Kunstmyth. I, 149. Non recte Sch.: τὰ σειστρα δηλονότι, οἷς αἱ τίθειαι χρῶμεναι ψυχαγωγῶσι τὰ δυσπνοῦντα (an δυσπνοῦντα?) τῶν παιδίων. — 8. Luc. Rhet. Praec. §. 6 valde accommodatus ad hanc imaginem locus est. Scribe illic ἔκπον τον ποταμίον pro ἔκπον τον ποταμίον. Praeterea cf. Spanh. de U. et P. N. I, 172. — 12. Idem fere legitur V. A. 123, 6. »Daemonem, quem non Nili, sed Nili fontium Genium recte vocaveris, capite tibi finge summam tabulae marginem attingentem, (Pindari ἀνδριάς ἑκατοστόργιος) aquas ex urna, tanquam ex nubibus, effundentem, fontique hinc orto pedem, Neptuni more, et quidem ad constituendum inundationis Niliacae modum Cubitorumque numerum imponentem.« W. cf. etiam Müller Arch. 612, 5. — 15. vide Müller Arch. 590, ubi laudantur G. Giust. II, 128. Bouill. III, 46 (basrel. 14.) Zoega Bass. 90. Respicit auctor ad Plat. Symp. 185, unde profecere etiam Himer. ecl. 10, p. 180. Claudian. X, 72. — 18. πορεύονται ἀντι τοῦ ἄγονται. πρὸς γὰρ τὸ «πτόρθοι» οἰκείον ἐστὶ τὸ ἀνατρέχειν. Sch. 22. ἐφειστρίδες. λέγεται ὁ ἐπενδύτης ἐφειστρίς. Sch. — 24. οὐδὲ — κόμης expressit Aristaenet. II, 25, p. 105 ed. B. — 25. σμάραγδος ἢ πράσινος λίθος. Sch.

384, 2. Nescio an hunc locum ante oculos habuerit Claudianus epithal. Pallad. et Celerinae v. 10 sqq. — 3. καθύδοντας. τοὺς κοιμημένους καὶ ἠρεμοῦντας, ἀμφοτέρων γὰρ τὸ τῆς λέξεως σημείον. Sch. — 13. Similia καλαίσματα describuntur a Luciano Anach. 1 et 31. Adde G. Ambrosch. in Annali dell' Inst. V, 84. — 16. Mira annotatio Scholiastae: καλαίστου

ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος λέγεται, ὅσπερ δροτόμος οὐ μόνον ὁ τέμνων τὰς δρυς, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι δένδρον. — 17. Leporem animal Venerium illustrant R. Rochette Mon. ined. pl. 42, 1 et quos laudat M. Arch. 590, etiam Gerhard Auserl. Vaseng. I, 186 et Archemor. p. 26. Antike Bildwerke, tab. LVI. Welcker Nachtr. 237. Panofka Annali dell' Inst. V, 272 sqq. — 28. ἔρωτες ἄτοκοι. cf. V. A. 90, 33. — 29. βιαίῳ τέχνῃ. cf. V. A. 110, 13. — 31. ἐκείνη hic adverbium est, καὶ autem ante κατὰ τί praefixum enuntiato explicativo: ubi tandem est et in qua illarum malorum parte?

385, 3. De speculis Veneri dedicatis cf. Müll. Arch. 402. — 7. Ejusdem argumenti imagines vide apud Miltingen uned. Mon. I, pl. 4, 5. Inghirami Gal. Omer. III, 84. — 8. Sic etiam Libanius IV, 192 laudat τὴν μέλαν. — 13. cf. V. A. 51, 18. — 15. τὸ μέλαν ἄρατον similiter appellat Ach. Tat. I, 8, 24 ed. Jac. adde Callistrat. 894. — 16. Nox repraesentabatur ipsa in hac imagine. cf. Tölken, über das verschiedene Verhältniss der antiken und modernen Malerei zur Poesie, p. 15. — 17. cf. Panofka le lever du soleil, p. 15. — 23. Hanc picturam nuper O. Jahn illustravit., Vasengem. p. 36. Vas nostrae imagini simillimum edidit Gerhard Auserl. Vaseng. I, 48. Amymonem cum Cerere comparat Th. Panofka, Annali dell' Inst. IV, 192. — ib. Homericus locus est Il. v, 17.

386, 9. cf. H. Od. 1, 234. — 11. Agit de hoc picturae genere Müll. Arch. 701 sq. — ib. Respicitur H. Od. 1, 108. — 12. cf. H. Il. φ, 350. — 16. Vellem nunc repositam Jacobsii correctionem τῷ ἀνέμῳ, cum vis dubium sit, quin alludat ad Homericum ἀνεμοστρεφές, cf. H. Il. 1, 256. Toupius tamen ad Schol. Theoc. p. 216 τὸ ἄνω scribebat, probante Boissonado ad Eunap. p. 194. — 21. ἐπιπόλαιοί τινες licebat recipere confirmatum ex Heroic. 292, 5. — 26. Jac. h. l. comparat Claudian. epithal. Pall. et Celer. 109, plane congruentem.

387, 1. cf. Böttiger Kl. Schr. II, 186. — 5. d. Boiss. ad Aristaenet. 378. — 12. Jacobsius eximiam suam emendationem οἱ μάλλοι confirmat loco Hesiod. Έργ. 233. — 16. Videtur huc respicere Theoph. Simoc. ἀπ. φασ. p. 10. ep. 18 ed. Boiss. Adnotat Huet.: hanc de palma opinionem refellit Abraham Cichelens. Hist. Arab. ad calcem Chronici Orient. cap. 14, p. 221, id sibi testiculato visum et agnitum perhibet. — 22. Mercurii symbolum, lyram, de harmonia mundana explicat Gerhard Auserl. Vaseng. I, 73, de siderea idem ibid. I, 149; cum Pane Arcadio eundem habet Panofka Arg. Panopt. p. 22. — 23. Amphionem discipulum Mercurii, cui primus aram Thebis erexit (Paus. IX, 5, 4) tractavit Panofka Weihgesch. p. 29. Adde Gerh. Auserl. Vaseng. I, 88. Müller Denkm. d. a. K. II, 2

Welcker Tragoed. 818. — 26. H. II. δ, 105. — accentu adj. *κρινωτά* cf. Lobeck ad Soph. Aj.

8, 3. *ὄμφαλοι*, quorum bis h. l. mentio fit, si sunt, flavo colore insignes, inque iis nervi leni. Magas complectebatur inferiorem nervo-artem, superior *κοίλη* erat, h. e. magade non ata. Omnes nervi *ἀπαντῶσι τοῖς ὄμφαλοις*, quod, ne quis erret de distinctione *τὰ μὲν — τὰ δὲ — ἰθὺίων*. *οἱ πρὸ Ὀμήρου καὶ οἱ μεθ' Ὀμήρου ποιεῖνται ἀπόθετοι, ὅτι τὰ σιωπηθέντα ἕκ' ἐκείνων ὄντοι*. Sch. — 12. *τῷ ποδί*. Sic Dio Chrys. l. Emp. (427, R) *οἱ ἄν — τῷ ποδί βῶσι πρὸς τὴν* — 15. cf. Müller Orch. 242. — 18. Phaethontis vide G. di Firenze St. 97. Wicar II, 8. quos M. Arch. 611. Tölken l. l. citat Millin G. myth. ypum, quod invenitur nostrae imagini persimile apud Bouill. III, 49. — 21. »Inter Noctem ad- am et Horas aufugientes in medio erat Solis or- e. ipse solis auriga ruens stellasque tenebris, quae quidem simul per colorem expressae apparentes secum trahens.« W. — 22. *ὁ δὲ κύκλος*. »Etsi deus non aderat, lumen tamen in in terram decidit, quod pictor haud dubie in circulo vel circum Phaethontis caput vel supra- rum equorum capite appicto significaverat.« W, hibet h. l. Millin Tombeaux de Canosa tab. 5. Vasc. coll. maj. I, tab. 15. II, tab. 49. Dubois neuve tab. 29 et Euripidis locum El. 464 *ἐν δὲ ἀτάλαμπε σάκει φαίδων κύκλος ἀελίοιο ἱκποῖς ἄμῃσιν*.

9, 1. cf. Welcker Trag. 601. — 3. cf. Himer. V, §. 7 et Geel ad Dionem p. 318. — 5. Olores sunt, itaque praesto iis est *Ζεφύρος ἐνόδιος*. — s Heliades fuisse statuit W. ex Eur. Hippolyt. las conversas in populos habet numus g. Acco- f. Eckhel II, 5, 118. — 7. *παρυφαῖς*, quod dem Jac. conjecit, (postea autem praetulit *σφν- reposui* haud cunctanter. cf. Böttiger Vasengem. Gerh. Ant. B. 156. — 12. *τὸ γὰρ χρώμα δε- ον*. Lectio *σχήμα* ducta videtur ex glossa *τὸ τοῦ χρώματος δόξαν ὑποδοχῆς παρέχοντος*. Similis us a numine fluvii ad ipsum fluvium invenitur iud Hom. Od. ε, 452. *τὸν δ' ἐσάωσεν ἐς ποταμοῦ ῖς*. — 14. cf. Paus. V, 14, 4. — 15. Verba *τὰ τῇ ὄχθη γύναϊα* patet irrepsisse huc ex versu 5. — *ῖριδες τὰ κοινῶς παραθύρια*. Sch.

0, 1. De marmore Synnadico, quod ad pagum iam effodiebatur cf. Strab. XII, 577. — 4. Jac. Xenoph. Symp. IV, 23. — 5. Sic Ach. Tat. 14, *ατα καὶ πρῶτα μίλλων ἰκπάζεσθαι*, ubi vide not. 22. *ἐφ' Ἰερὸν*. cf. V. S. 226, 4, cum nota. — 25.

Verba pueri inseruntur, deinde ait periegeta *τί φήσεις*; h. e. noli mihi succensere, si te amplius detineo, re- statum enim thynnorum captura, quam ab initio enarra- tarum me esse pollicitus sum. Apertissimum hoc est indicium lacunae in principio capitis, de qua frustra dubitavere VV. DD. — 27. *τεχνάζοντες. δειλάζοντες. δειλαρ γὰρ τῷ χωρήματι τοῦ κύρου ἐμβάλλουσιν*. Sch.

391, 1. cf. Böttiger Amalth. II, 302 sqq. — 3. vide Plin. H. N. IX, 15. — 4. De thynnorum phalange agit etiam Plut. sol. anim. 979. f. — 7. Thynnoscopium hoc illustratur ab Ael. H. A. XV, 5, ubi vide Jac. not. — 8. *ξύλον. ὃ λέγεται θυννοσκοπεῖον*. Sch. — 10. *μυριάδας. ἐὰν εἰάσῃ τυχὸν τὴν ἐκπολῆς αὐτῶν ἐπιφάνειαν εἶναι ἓ χιλιάδας, ἐντεῦθεν συνάγει εἶναι τὸ πᾶν χιλιάδας ἢ τοῦ εὔρους τε καὶ τοῦ βάθους αὐτῶν ἀριθμουμένον*. Sch. — 14. Jac. insertum velit *ἄθροις s. ὄρα*, nihil tamen deest, sed absolute accipienda verba *τὰ τῶν ἰχθύων χρώματα*. — 22. *Ἀστραπή* et *Ἐροντή* expressae olim ab Apelle sunt, Plin. H. N. XXXV, 36, 17, quem pictor hujus imagi- nis secutus esse videtur. Vide de ea etiam Tölken l. c. p. 21.

392, 1. »Thyrsi arbores, i. e. arundo, unde fiunt thyrsi.« W. — 3. Respicit Eur. Bacch. 723. *πᾶν δὲ συν- εβάχεσθ' ὄρος*, et 707. *κρήνην ἐξανῆκ' οἴκον θεός*. — 5. cf. M. Arch. 620. — 7. *ἐλάτην*. adhibe h. l. Creuz. zur Gall. etc. 59. *ib. πηγὴ ὕδατος* spectat ad Actae- onem. — 9. cf. Schol. Theocr. II, 45, cujus poetae locum Jac. excitavit ad 392, 28. — 11. Similia leguntur He- roic. 287, 28. — 17. Ut vas apud Brøndsted. Reisen II, 315, qui laudat praeterea Pitt. Herc. II, 16. — 18. *ἐκ μόνου τοῦ ἐρᾶν γεγρ.* »Hoc rhetorice auctum est, nam ex corpore etiam et habitu cognoscitur Bacchus.« W. *ib. ἦν θισμένη*. Significatur »pictis intextum ve- stibus aurum« ut ait Ovid. III, 556. — 19. *κνυβά- λους χρ.* quod facientes saepe exhibentur bacchae, ut apud Bouillon III, basrel. 7, 2. — 21. *ῥόδοις*. cf. Cr. zur Gall. 52 et Ein altath. Gef. 30, 67. — 22. Ana- creontium dictum repetit Ach. Tat. 10, 18. — 23. *τοῦ τῶν Ἀθηναίων καπνοῦ* fortasse ex nostro loco duxit Lib. I, 23.

393. De fabula Pasiphaeae cf. Böttiger Kunstmyth. I, 342. Cr. Symb. III, 140. Daedalus comparet etiam in nummis urbis Phaesti, qui in anteriore parte vir- ginem cum tauro repraesentant, cf. Streber Num. gr. T. II, 5—7 et Panofk. Berl. Ak. 1840, p. 375 laudan- tem Millin G. myth. CXXX, 486. CXXXII, 487 R. Ro- chette Peint. antiqu. inedit. Pl. II. — 8. *ἀνυποδη- σία — κοσμοῦνται*. Redeunt eadem V. A. 5, 11 et 115, 9. — 19. *βλ. ἀμήχανον*. Ea verba adhibet R. Rochette, Peintures antiques, p. 399. — 21. Huc res- pexit, opinor, Heliod. III, 170. — 25. Hunc mythum in amphora expressum Millingiana tractavit Ritschl

Annali dell' Inst. di corrisp. Archaeol. Vol. XII, 1840. p. 171 sqq.

394, 12. Jac. laud. Ap. Rhod. I, 753. — 13. De conjuncta cum Pelope in carru Hippodamia cf. Ritschl l. c. 173. not. 1. Combe Terracott. 34. — 14. cf. Ritschl l. c. 176. — 19. Numerus occisorum procorum ductus est ex Eoeis, Pind. Ol. I, 79, et Sophoclis Oenomaos, cf. Welck. Trag. 354. Vide etiam Paus. VI, 21, 6 sqq. — 20. *δίκη* h. l. usurpatum est ut Aesch. Choeph. 990. *ἔξει γὰρ αἰσχοντήρος, ὡς νόμος, δίκην.* — 21. Pluribus agit de ista imagine Otto Jahn in diss. „Pentheus und die Maenaden,“ Kiel. 1841, p. 7 sqq. afficta rotas, quae ad descriptionem regionis pertinent. At potuit illa recentior esse, eoque tempore nata, quo Ludii ars jam vigeat. — 26. *ἐπισπῶσα τῆς χαίτης.* cf. laudata Welckero Millin Gall. Myth. tab. 53 et Marm. Taurin. I, tab. 9, p. 91, ubi idem invenitur gestus. — 28. *λέοντος.* Iude in gemma apud Köhler „Descr. d'un camée du cabinet Farnese“ Petersb. 1840 et apud Jahn l. c. tab. I, 4 apparet Pentheus sub pelle leonia, si vera Jahni interpretatio p. 13 sq.

395, 1. cf. Eur. Bacch. 1170 et 1190. — 3. cf. Eur. Bacch. 303. — 4. *αὐτάς* facile refertur ad filias Cadmi, quae ante oculos erant spectatoribus. — 9. Huc respicit Aristaenet. II, 5 p. 78 ed. B. — 14. cf. Ovid. Met. IV, 575. — ib. cf. Welcker Trag. 810, agentem 19. de Cadmo Euripidis. — 19. *ἡ Λυδῶν γῆ.* „quam primam ille ad cultum suum adduxerat.“ J. — 23. De Marone cf. ad 294, 9 citata. — 26. *ὡς δ' ἐκπλήττοι* scribi malim, ut legitur 420, 15. *ὡς δὲ μὴ σφόδρα ἠπειρώτης ὁ Ποσειδῶν φαίνοιτο.* — 27. cf. Gerhard Auserl. Vaseng. I, tab. 49.

396, 1. *ὀφθαλμοῖς.* Praeter Aesch. Suppl. 730. Aristoph. Ach. 95 inspicere Mus. Capit. IV. tab. 34. Dubois Maisonneuve tab. I. Winkelm. Mon. ined. tab. 22. Pict. Hercul. I. 46. laudante Welckero ad h. l. etiam Lenormant in Annali dell' Inst. IV, 315. — 2. *δοκεῖ*, quod solus I praebet, tueantur exempla ut 38, 31, 217, 29 et maxime huc faciens 145, 4. *δοκεῖ μοι βαλανείῳ ταῦτα εἰκάζειν.* — 5. Aliam caussam vide apud Gerhard Ant. B. 175. — 6. cf. Panofka Terracotten des Berl. Mus. p. 15. Gerh. Auserl. Vaseng. I, 147. etiam 193, ubi pugnans Dionysum adversus gigantes panthera comitatur. — 7. Malum progignens uvas et hederam pro simulacro pristino ipsius dei habet Gerhard Auserl. Vaseng. I, 176 qui adhibet Cl. Alex. I, 25, p. 418. Cum poculo hanc navem comparat Lenormant Annali dell' Inst. IV, 316. — 12. Gerh. l. c. I, 121 Neptunium delphinum etiam Dionysos et Apollini antiquitas sacrum fuisse demonstrat. Mutationem vide descriptam ab Ovid. Met. III, 671. — 15. Jac. *καὶ κεύθει* mutabat in *καὶ γλεύκη.* — 18. cf. Ael. H. A. XII,

45. Böttiger Kunstmyth. II, 331. — 20. De hac pictura pluribus egi nuper in diss. de pinacotheca quadam Neapolitana p. 10 sqq. — 22. Post *Ὀλύμπω* Jac. insertum velit *καθήμενῳ παρὰ τὸ ὕδωρ.* — 27. *ἐπιπάττουσι* ut Luc. D. mar. 15, 3.

397, 3. cf. Welcker Akad. Kunstm. p. 26. ed. 2. de satyris apud fontes sedentibus. — 8. Isid. Pel. haec expressit p. 564 et 618. — 12. Eadem corona ornatus est satyrus in Museo Florentino, cf. Montefalc. Suppl. I, 63. Welcker l. c. p. 28. — 14. Aristaenet. huc respicit II, 5, 78. — 20. Himer. ecl. XVI, 252. *ib. σάτυρος χορευτῆς τοῦ Διονύσου παρὰ τὸ σάθη σάθυρος καὶ σάτυρος. καταφρέξ γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων. καὶ σάτυρος ζῶον.* Sch. — 24. cf. Creuzer Studien, II, 304. Müller Archaeol. 575.

398, 1. *Ἰππιοί.* Inde *Ἰππαιος* dictus est satyrus apud Gerhard Rapp. Volc. p. 174, 671. Adde Cr. zur Gallerie etc. p. 48 et 106. Gerhard Auserl. Vaseng. I, 184. — 3. cf. V. A. 124, 6. — 5. Heyne aurium Midam inde repetit, quod et ipse fuerit satyris adscriptus. — 9. Fabula Narcissi illustratur a Creuzero ad Plotinum de pulcritud. LXI sqq. adde Symb. I, 23; tangitur a Welckero Akad. Kunstmus. p. 52. Imagines vide enumeratas a Müll. Arch. 644, ex quibus hic repeto Pitt. Erc. VII, 28–31. M. Borb. I, 4. II, 18. M. Flor. II, 36, 2. Impr. dell' Inst. I, 73. — 11. *ἄγι-λόφον.* cf. Plat. Phaedr. 230, b. — 15. Ante *ἔθεν* Jac. supplet *καὶ νόσθητος*, quod excidisse verisimile, nisi hoc jam insit verbis *ἔλει καλαῖς* et *καὶ βοτρυῶν μ. cl.* Val. Flacc. II, 269 pampineamque quatit ventosis icibus hastam. — 17. *ἐπὶ τῷ μετράκιον φρόμενα.* ut in Impr. dell' Inst. I, 73. — 20. *κηρῶ.* „cerae adhibitae ad picturam.“ J. *προστέτηκας. τῷ ὄντι δηλοῦσι ἐν τοῖς λεγομένοις κηροχρῶσις.* Sch. — 22. *εἶτα* restitui pro inducto a Jacobsio *εἶτε*, cf. 80, 20. 103, 6.

399, 1. „Dextram lumbo inniti ait Philostr., quo manu fortiter in lumbum dextrum pressa nates, quas pro praecipua venustatis parte habet, in alteram partem compactae appareant.“ W. 4. *ἀσθμα. ἀσθμαίνουσι γὰρ καὶ οἱ ἐρωτῶντες* (sc. *ἐρωτῶντες τῷ πυρὶ τοῦ σφοδροῦ πόθου συνεζόμενοι.* Sch.— 5. cf. Pitt. Erc. VII, 31.— 14. vid. Nitsphor. I, 537. — 15. hyacinthus flos funebris est, cf. Panofka Annal. dell' Inst. 1830 p. 345. — 19. Eadem constructio est V. A. 158, 37. — 21. De hac adoratione *δισκοβολίας* cf. Krause Gymn. 920 et quae contra protuli in Annal. Vindob. XCV, 174. — 26. *τὸ μὲν κείτα.* Fabulam explicat Gerh. Auserl. Vaseng. I, 51 Antike Bildw. p. 54.

400, 3. *ὁ Ζέφυρος*, imago occidentis Solis, qui diem tollit. cf. de Witte Naissance et éducation de Bacchus, 10. — 5. *πάντων ἀνθέων* ut est in versu laudato a Welckero: aura parit flores tepidi secunda

Favoni. — 7. Ad rem vide Lobeck Aglaoph. 123, Curt. Inscr. gr. in Rhen. Mus. 1843, p. 98. — 14. Exprimitur locus Aristoph. Equ. 293. — 20. „Color naminis, quod flumini illi praeerat, *οἶνον*, quem funderet, *ἀναφυσάσειν* esse significabat.“ W. — 21. Tritones bacchicis thiasis adjunctos vide Gerh. A. V. I, 39. — 22. *ἀναφυσάσειν*. „ut delphini solent, sursum efflant.“ W. — 24. Sileni nomen Philostratus ubique singulari numero commemorat. cf. 421, 18. — 25. Silenus et Comus sequente Oeno conjuncti sunt apud Gerh. Auserl. Vaseng. I, 180. cf. de appellatione *δαίμονες* Panofka (Annali etc. 1830, p. 321.) praeterea Gerh. A. B. 219.

401, 1. Vide de hac imagine diversa ratione a VV. DD. divisa F. Thierschium Kunstblatt 1827, p. 69. Toelken über das verschiedene Verhältniss der antiken und moderner Malerei zur Poesie, p. 24. Welckerum p. 360 sqq. et nostram disputationem de pinacotheca p. 10. Müller Archaeol. p. 564 laudat ut similia Mus. Pioel. I, 5. Lippert. Suppl. 1, 186. — 5. cf. Paus. V, 11, 2 extr. — 6. cf. H. Od. ζ, 42. — 8. Hic locus adhibetur a Schol. Theoc. V, 15. Comparetur V. A. 91, 29. — 14. Quid significetur antro et boum raptu diserte docet Gerhard Auserl. Vaseng. I, 71 et 74. — 25. De Amphiarao cf. Welcker Schulztg. 1832, p. 150, Eckermann, Melampus p. 52, Toelken l. c. p. 10, Müller Arch. 644 ibique laudata. Eudocia p. 23 nonnulla ex hoc capite in violetum transtulit. ib. *δυσολύω*. „Bigae erant, quibus vates etiam in anaglypho Pamphyliano et in Antimachi Thebaide, secundum Schol. Pind. VI, 21 et Statium vehitur; alii dant quadrigas; Sophocles apud Strab. IX, 399 (275) Eurip. Suppl. 950. Propert. II, 34, 39; vasculum etiam Millingenianum tab. 20, 21. α W. ib. verba *εἰ μὴ ἄρα* 'E. minime interpolatorem redolent, quamvis ita existimaverit Valckenaer ad Eur. Phoen. p. 19.

402, 2. cf. II, γ, 243. — 5. Sophoclea verba (fr. 781 ed. Dindf.) videntur hic respici. — ib. *λεπτοί*. ut Eur. Phoen. 172. Pind. Ol. VI, 22. — 10. *φροντιστήριον*. Heroic. 294, 7 dicitur *σοφὸν ἄδοντον*. — 11. cf. Paus. II, 13. — 13. „Candidus vestitus refertur ad diem, quo et ipso interdum somno indulgemus.“ J. Cornu ad somnum rectius refert Heyne; cf. nunc etiam Gerh. Ant. B. 245. et de ipso *Ὀνειρόφ* ib. 262. — 15. Respicitur haec imago ab A. Feuerbach, in Annali dell' Inst. XV, 248. — 16. *γλοῦση σῦν*. cf. H. II, ι, 535. — 18. H. II, ι, 542. — 19. Eugenic. hinc profecit p. 157. — 26. cf. infra 413, 11, ubi legitur *παρακῶθηται ὄνειρατι, ὡς φασιν*.

403, 2. *στεινοί*. De Phrygio opere cogitandum, quod illustrat Harduin ad Plin. H. N. VIII, 48, §. 74. — 3. Incoctilia, Gallorum artificium, tractat Plin. H. N. XXXIV, 17, §. 48. — 8. *κόκκος Μηδικός* idem videtur ac qui 360, 7. dicitur *Βαβυλωνίος κόκκος*. — 11. *σκυ-*

θρωπάζειν. Facit huc Plin. H. N. IX, 38, §. 62: laus ei summa in colore sanguinis concreti nigricans aspectu, idemque suspectu refulgens. ib. *ἔλκει. διὰ τὸ μὴ εἶναι λίαν ἐρυθρὸν καὶ μετέχειν τοῦ κραινοῦ*. Sch. — 12. *ἰδης ἄσθει* vix videtur explicari posse, sed hic et infra 434, 3 praestabit T. Hemsterhusium sequi, quam Moschopulum, qui *ἰδην* nescio quam herbam esse opinatur. Verbis *ἄσθει φαίνεται* apte adhibet Jac. Pind. O. VI, 55. — 17. Obversabatur scriptori Xenoph. Ven. c. 10, unde etiam vs. 20 expressus est. — 18. *προβόλια* vide descripta a Feuerbach, Annali dell' Inst. XV, 263. — 20. *Δοκρίδας* Oppianus Cynege. I, 374 et Anyte apud Pollucem V, 48 commemorant. — 23. *σῶν κεφαλαί*. cf. Xenoph. Ven. c. 6, 13. — 25. Nescio an nostrum locum respexerit Liban. IV, 1065 a Jac. adhibitus.

404, 6. Similes imagines vide descriptas apud Ach. Tat. III, 7, 8; Luc. de domo §. 22. cf. praeterea Welckerum et ad h. l. et Trag. 644 sqq. cum nota Guil. de Humboldt. 658. ib. *Αἰθίοπες* — *ἄθλος* nominativi absoluti s. pendentes sunt. — 8. cf. Eur. Andromed. fr. 2 et ad 10 fr. 6. — 12. De Amore juvenis speciem habente cf. Gerh. A. B. p. 254, n. 27. — 13. *ἀνεβάλετο*. eae preces servantur Androm. fr. 11. cf. Welcker Trag. 655 etiam Ep. Cycl. 353. — 15. *λεπκή*. „Andromeda vel coram popularibus nigris albo colore ut venustiore depicta est, cultu etiam Graeco, quia delectare et pulcri sensui blandiri ante omnia volunt artifices.“ W. — 19. Respicit fortasse ad H. II, ω, 602. vid. Welcker Tril. 385. ib. *γάλα ὀφείγοντες*. Hic quoque Euripidem exprimit. cf. fr. 33, et Welcker Trag. 657. — 28. *ἀγάλλων* repete ex Pind. O. I, 85.

405, 2. cf. Pind. O. I, 80. ib. *ἀνάπτων* — *ἠρηκότες*. Haec verba illustrabunt Welcker Trag. 354. Ritschl in Annali etc. 1840, p. 181. Ex veteribus inspicitur praeter Philostr. Juniorem, 874 (123, 14 ed. J.) Val. Flacc. IV, 182, Schol. Pind. Isthm. IV, 92. — 3. *χρυσοῦν ἄρμα*. cf. Pind. l. c. 87. — 4. *τὸν Αἰγαιῶν*. „Philostratus fabellam respiciebat, juxta quam Pelops immortalibus equis Neptuniis per mare ad Peloponnesum vehitur. Eur. Or. 994. Cic. Tusc. II, 27. α W. — 8. cf. Heliod. III, 3, p. 111. — 10. Pind. O. I, 26. — 12. Respicit Aristoph. Av. 1112: *ἀλλ' οὐτοσὶ κρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων*. — 16. Paucorum librorum lectionem *οἱ ἄλλοι* tuetur satis Herodot. I, 10. Ad sententiam cf. Winckelm. Opp. IV, 192. VII, 134. — 19. Noctu invocatur Pelops Neptunum etiam in Pind. O. I, 71. — 20. De rhapsographia vide quae docet Welcker ad h. c. 395, deque xenis Bekkerum Char. I, 222.

406, 4. cf. H. Od. η, 120. — 9. cf. Aristoph. Pac. 520. —

II.

15. Simillimus virginum Veneriarum chorus exhibitur apud Winckelm. Mon. ined. 47 repetitus a Zoega Anagl. 20. Adde Maisonneuv. 23. — 16. cf. Asclepiad. in A. P. VII, 217. ib. Ad propositam lectionem *παρά τοῦ γήραος* cf. 403, 11 et 407, 1. — 18. *ἔδους*. Nulla causa est, cur Venus appelletur h. l. *Αἰδώς*, meretricum scilicet dea, nec solet Philostr. hunc in modum apponere substantiva nominibus propriis. Quod reposui, invenies in V. A. 65, 11: *οὐ* (Paphi) *τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος*. — 18. *μεμυκότεος ἔλ.* »Ex sectis eboris tessellis coagmentatis.« J. — 19. *λιβανωτοῦ*. cf. Pind. Scol. fr. 88. (87. ed. Boeckh.) 3. — 20. *Σακφοῦς*. »Dixerit sophistam respexisse ad locum quendam poetriae de sacro Veneri peracto, qualia plura in ejus carminibus fuisse suspicari possumus ex Himer. Or. IV, p. 328.« J. — 23. »Quae cantum moderatur quasi choragus aetate jam provector ipsa quoque deae famula est.« W. 24. »Cultus hicce liberior et lasciviter elegans Peithus famulis omnino competit.« W. Huc facit etiam Gerh. A. B. tab. LXVI.

407, 5. Vide Sapph. fragm. 62 apud Ahrens (Dial. aeol.) (69, B.) — 6. cf. Cr. Symb. IV. 165. — 11. *ἔπτιας*. cf. Welcker Akad. Kunstmus. p. 42 et Annali dell' Inst. III, 153. V, 151. — 13. Ad hoc caput laudat Welcker Mus. Capitol. IV, 17. Adde Müller Arch. 647. Pitt. Ercol. I, 8. Millin Gal. Myth. 553. — 18. Loci Homerici sunt II. σ, 217. φ, 18. σ, 317. ζ, 396. — 21. Ad *γάλακτι* desiderat Jac. aliquod ferae nomen laudans Apollod. III, 13, 7, ubi *ἄρκτων μυελοῖς* nutritus esse dicitur. Magis ex Nostri mente addiderim *νεβρῶν* ad *μυελῶν*, cf. Heroic. 319, 26. — 23. De manibus pedum celeritatem adjuvantibus cf. Krause Gymnast. 367 et Böttiger Vasengem. III, 95. — 28. *οἶον λέοντα*. Valck. ad Herodot. VIII, 68 malit scribere *οἶον τε ὄντα*, contra scriptoris consuetudinem, qui conjungit *οἶος* omisso *τε* cum infinitivis. Pejus etiam Schaeferus *οἶον θεῖοντα*. Immo tanquam leonis catulum palpat Chiro Achillem. Nec apte Jac. scribendo *οἶον λέοντα* *καὶ πῶνας ἀρκάζειν* componit pavidissimum animal cum fortissimo, ceterum obsequens loco Pind. Nem. III, 40.

408, 1. *ἀρκάζειν* pendet a *κολακεύει*, ita, ut infinitivus effectum notet, ut infra 432, 18. — 4. Jam Jac. laudavit Luc. Zeux. §. 6. — 9. Respicere videtur Hom. II. λ, 832 et in *ἡμερον* — *ἄμμα* fortasse Pind. P. IX, 38. — 10. Jac. confert Eur. Bacch. 823. — 17. Equi nominantur H. II. κ, 149. ib. Osann Auctar. lexic. 152 proponit *ἀποκτενεῖς δαίμων καὶ συνεκφεύγοντας*. — 19. H. II. τ, 406. — 20. Spectat H. Od. τ, 163. — 21. Scrip-

tori videtur hic Pindarus obversatus esse P. II, 45. ib. *ὕφ' οὐ* constructio est, ut 216, 12. — 23. H. II. λ, 256. — 24. Vide locum geminam Heroic. 320, 28. — 27. Pro *ἴππων* nescio an legendum sit *ἰππίων*.

409, 8. cf. Tölken l. c. Müller Arch. 643, ibique citata. ib. Conjecturam Jacobsii confirmat Schol. adscribens ad *ἀρά' ὄπερ κατηγοράσαστο Θησεὺς ἐμπεσεῖν*. — 18. *ἄγχοινας*. *ἐνδακόντες κατὰ τὴν σφαγὴν καὶ ἄγχοινας φέρονσι καὶ εἰουσιν ἤδη κοι*. Sch. — 22. Vera praesens hic repraesentata fuisse negat Welcker. ib. *ἀκηρέτωνς*. Ex Eur. Hipp. 73. cf. Welck. Rh. M. 1833, p. 583. — 23. *ἀνασχούσαι*. »Naiades improprie, ut videtur, dicuntur *τῶν πηγῶν ἀνασχ.* quasi parte tantum corporis exstantes, quod deorum terrenarum est a nymphis alienarum.« W. ib. *τῶν μαζῶν*. »Dum capillos vellicant et pectus tundunt, hinc et illinc manat aqua, qui sanguis est nympharum.« W.

410, 1. De Rhodoguna cf. Ctesias p. 152 ed. Baehr et Polyæn. VIII, 27. praeterea Cr. Symb. II, 674. — 6. Similia vide Luc. κ. ὄρχ. §. 16. — 10. *τὸν χαίρον διαπτύοι*. Expressus locus ab Heliodoro et Greg. Naz. Carm. X, 105, notante jam Jacobsio. — 15. »Hoc habitus inter alia Minerva conspicitur in numis Brutiorum et aliis.« Jac. — 19. »Tales viros *αἰρεῖν* cupit, quales nunc *ἤρηκεν*, nimirum inimicos, non amicos; truces, non elegantiores et delicatos.« W. — 23. *καφαλλάττον' οὐ μόνον παρήλλακται ἐς τὸ ἀνεμῆνον τῆς κόμης, ἀλλὰ καὶ ἐς αὐτὴν τὴν Ῥοδογόνην ἀνοικίαις ἔχει* (sic explicat lectionem *αὐτῆς*) *ἔτε σοσοθημένην ἐν τερετῇ καὶ διεγρημένην*. Sch. — 28. *ὀπώρα ἐρωτικῆ* admonuit Jacobsium loci Pindarici Isthm. II, 7.

411, 1. De hac imagine egit optime Haase. vid. Pancration in Allg. Encycl. v. Ersch. und Gr. p. 360. ib. *ἐν Ὀλυμπία' Ὀλυμπία ὁ ἐν τῇ Ἡλιδι τόπος, φασὶ γὰρ τὸν Δία ἠεθέστα τὸν τόπον ἑαυτὸν* (sc. *ἑαυτῶ*) *ὡς κληρον κατασχέειν, ὁμωνύμως τοῦ ὀνόματος* (sc. *τῶ ὀνόματι*) *τοῦ οὐρανοῦ' Ὀλυμπος γὰρ ὁ οὐρανὸς προσαγορεύεται*. Sch. ib. *τὸ κάλλιστον* propter magnam varietatem. cf. Haase l. c. 381. — 3. Respicitur Pind. O. III, 12. — 4. Lectionem *ἀπλή* explicat Schol. *μονοειδεῖ, ἐκμῆμα χωρῖον*. — 13. *αὐτῇ κόνει*. qua conspersus erat. cf. Haase l. c. 382. — 15. cf. Haase l. c. 383. *ὑπτιαστοὶ* sunt, quum quis cadit supinus, ut ipse Arrichio. — 16. *οἶον πίπτοντα*. cf. Haase in Allg. Littz. 1843, Ergänzbl. p. 735. — 18. *ὀρύττειν*. *ἐξορύττειν ὀφθαλμοῖς ἢ ὀδόντας*. Sch. — 19. De Spartanorum palaestra cf. Haase l. c. 382. ib. *Ἡλεῖοι καὶ οἱ ἀγῶνες*. Sic distinguuntur ludi Olympici a ceteris, illi autem significantur per praesides. cf. Gymn. 20, 16 et supra 394, 1. — 20. *μέσον ἤδη*. cf. Haase l. c. — 26. *ἀριστεροῖς*. In sinistram partem inclinat Arrichio totis viribus, ita ut talam adversario extorqueat.

12, 4. *νεώτατον*. H. II. ο, 569. — 5. H. II. ψ, et 62. — 7. *συνέχει*. H. II. σ, 32. — 8. *ταῦτα* si, ut est Heroic. 305, 2. — 12. Utitur toto hoc loco Arch. 658. vide etiam E. Braun in Annali etc. 1840, 9. Apud Müllerum errore positus est Tydeus pro Mele. — 13. *ἐνθίου*. »Rhetor Homeri respicere ut *Ἀγαμέμνονα δίων*. α W. — 14. Annotat schol. *λούλων καὶ τὸ πεπαρησιασμένον λαβὼν ὁ ζωγράφος* » *τὸν τοῦ Τυδέως, τοσοῦτον γὰρ τούτων μετίζειν, μᾶν μὲν κατὰ τῶν θεῶν ἐν πολέμῳ, μέμψασθαι δὲ ἡγαμέμνονα τῷ Ἀχιλλεῖ προεβουάμενον* — 16. Gestum titiae indicem illustrat H. W. Schulz. Annali dell' X, 180. — 24. *ἐπ' ἐλέφαντι*. Ex Hom. II. δ, 141, 13, 1. H. Od. λ, 234. — 3. *Ἰφρηβος* est Meles in Amastrianorum numo N. Brit. 9, 8. — 4. *ἐκ* .ων. cf. Aristid. I, p. 233 et 273 (407 et 478) etiam v. Ecl. XIII, 31, p. 234. ib. Similia exempla vide Iod. I, 7, 3 et Dio Chr. XXXII, §. 78 ed. Emp. alter locus non ab ipso Dione profectus est. — Mele Meletis flumen describit Aristid. I p. 233 et r. l. c. — 18. *αὐτοῖς*. h. e. iis, quae dicentur de Mele. — 20. *κρήδεμνον*. »Talia Nereides et Naiades stare solent. α W. ib. »Coniuncta maris et fluminum ob maris vicinitatem, ut ap. Arist. I, 407. α J. — 28. *αὐγὰς λίθων* respicit Isid. Pel. O. — 24. vide Ep. 351, 12. — 26. Cogitavit, opide hoc loco Ach. Tat. 5, 23 ed. Jac. — 28. »Locorum Noster Musas nascituro puero apposuit, pocilicet futuro, et quod Pareis est proprium τὸ κλάον sine arguto acumine tribuit deabus Parca decreta exsequentibus. α J. — 29. De apibus Musae symbolo cf. Cr. Symb. II. 585. Lobeck Aglaoph.

14, 3. cf. H. II. β, 751. Od. λ, 237. II. β, 850; β, ο, 195. ib. *Ἄξιφ. ποταμὸς νῦν Βαρδάριος*. Rectiorem accentum operae non expresserunt. — codd. retinui lectionem *Πανθία*, etsi ab omnibus scriptoribus nominetur *Πάνθεια*, quam formam etiam in V. S. 224, 10 codd. r, f, β, h. De Mele ipsa scite egit Wiedasch in Allg. Schulztg. p. 377 sqq. Antoninorum aetate pictam esse t. — 10. Valde memorabilis enallage casuum est ib. *ἄγειν τε καὶ αἰρεῖν*. τὸ μὲν ἄγειν ταῖς γυνόμοις, τὸ δὲ αἰρεῖν καὶ ἀμφοτέραις ἀρμύζει. Sch.— rousus in vasculo exhibetur descripto Mon. ined. de 54. — 12. τῷ Κύρῳ. τῷ Ἡροδότῳ ἔδει εἰπεῖν ὁ δὲ ἔλατο διαφίρεσθαι πρὸς αὐτὸν οὐχ αἰρούμενος. Sch.— Xenoph. Cyr. VI, 4; 2, 3 et de quadrigis ibid. 1, 2. — 15. Respicit H. II. ρ, 53. — 16. cf. Xen. VII, 1, 32. — 19. Apte confert ad h. l. Jacobs V. H. III, 24. — 20. cf. Xen. Cyr. VII, 3, 11 et — 23. *ἀκινάκη*. εἶδος ξίφους μικροῦ, ὃ ποινῶς

παραμαχαιρίδιον λέγεται. Sch.— 24. Sedens Panthia cogitur, capite mariti reposito in ipsius gremio, secundum Xen. Cyr. VII, 3, 5, ut monet Wiedasch l. c. — 25. *σιωπώσης ἐκφαίνεσθαι*. Similis locus est V. A. 150, 6. ib. Noli cum Jacobsio ἀπῆρτηται scribere; sensus est: nondum defixit gladium, sed altius impellit.

415, 1. Euripidea fabula Protesilaus talem exitum habuisse videtur. cf. Welcker Trag. 498 et huc faciens anaglyphum apud Millin Gall. Mythol. 561. (tab. 156.) ib. cf. Eur. Suppl. 1001. — 2. *θυσίας ἀρθεῖσα* quasi ex sacrificio exsiliens, ornata enim erat ut ad rem divinam faciendam. vide infra 432, 24. ib. *ἀσκεύαστον*. τὸ ἀπερίεργον, τὸ χωρὶς σκευῆς καὶ ἐπιβλημάτων σκευαὶ γὰρ τὰ τῶν ὑποκριτῶν ἐνδύματα κοινεῖδη τινα ὄντα. Sch. — 6. *μυκητῆρες ἀνεσταλμένοι*. vide Winkelmann VI, 1, 159. VII, 96, 31. — 12. *ἀποστᾶζειν*. Spectat Eur. Hippol. 525. — ib. »Cupido in tabula exhibitus tanquam testis et quasi cognitor illius operis. α J. — 14. Similem imaginem vide apud Ingh. Gal. Om. III, 220. — 16. *ἐσπεσοῦμενον* malim ex scriptoris usu. — 19. cf. Soph. El. 86. — 21. cf. Aesch. Ag. 1248.

416, 6. cf. Aesch. Choeph. 366. — 7. Ad βούς ἐπὶ φάτνην annotans Schol. *παροιμία ἐπὶ τῶν ἐξαιφνης σιωπῶντων* cogitabat de alio proverbio βούς ἐπὶ γλάττη. — 10. cf. Aesch. Ag. 1264. ib. *τῇ τέχῃ*. »Artis insignia intelligo, ipsa stemmata, quibus Casandra quasi amplecti conatur Agamemnonem, cum brachiis non esset datum. α W. — 16. Vid. Müll. Arch. 580, qui comparat Mus. PioCl. I, 50. Jacobsii egregiam correctionem *ἀπτομέμφ* firmat Ep. 361, 29 et locus infra 431, 29. — 17. cf. Cr. Symb. IV, 67. E. Braun in Annali dell' Inst. X, 269. — 18. Hunc locum tractat Müll. Arch. 461 et 462, adhibito Persio V, 31. — 23. De nudum habitu cf. Müll. Arch. 618. — 24. cf. Boiss. ad Aristaeon. 221. — 26. Artem veterum in hoc genere illustrant Plin. H. N. XXXIV, 19, 3. Julian. Ep. 8 et inde Cr. Melet. II, 7.

417, 2. De Daiphanti nobilitate cf. docte disserentem Schneidewinum Pind. Praef. LXXIII. — 5. *ἐκ' Πέας*. De templo Rheae cf. Ulrichs Topographie von Theben, in diss. Acad. Monac. 1841, p. 432. ib. *χορεῦσαι οἱ* noli referre ad Rheam, cum recens natum Pindarum nymphae saltando celebrent; contra Pind. P. III, 78. *κοῦραι* virgines Thebanae sunt, mysticis choris venerantes Magnam matrem ejusque comitem Panem; itaque noster locus nil facit ad Pindaricum. Nymphae enim propter Panem, quocum priore capite ludunt, hic adjiciuntur. — 6. De Pane canente Pindari carmen cf. Boeckhio collecta p. 591. — 8. Huc respexit fortasse Ach. Tat. III, 7, p. 64. — 11. Locus tangitur a Ruhnkenio ad Tim. 105. — 14. cf. Müll. Arch. 658. »Picturae hujus, nisi artifex, at auctor saltem et inventor

non sine magna veri specie haberi potest Apollodorus Atheniensis, Ol. 94 clarus, quem Plin. H. N. XXXV, 36 ea, qua solet, brevitate pinxisse dicit Ajacem fulmine percussum. W. — 16. cf. Quint. Sm. XIV, 548 sqq. — 17. *ὑπακτιλῶν*. Si vera lectio, est „pectori fluctus subjiciens.“ J. — 18. H. Od. δ, 502. — 21. H. Il. v, 59. — 24. *πῶρ ἄττει* hinc duxit M. Eugenic. p. 74.

418, 1. cf. O. Jahn Vasenbilder p. 39. — 4. Haec res jam Herodoto nota, VII, 129. — 6. „Pictori et Neptunus Ossam Olympumque tridente dirimens et hujus ictus effectus, simul igitur Neptunus cum tridente ad jaculandum paratus, simul montes jam percussi exprimi erant. — Repugnantiam sensit rhetor et argutius explicat, Neptunum in eo esse, ut montes disincindat, montes autem, antequam icti fuerint (aqua enim proflebat) dissiluisse; tum dextras Neptuni partes et contractas esse, quasi jam jaculatus fuerit, et eminere, eumque jactum minari non manus gestu, quippe quae jam emiserit telum, sed reliqui corporis statu.“ W. Hunc locum tractat etiam Müll. Arch. 505. Uterque confert Claudian. R. P. II, 179. — 9. *ἡπειρ ὀττης*. cf. Cr. Symb. III, 263. Hic est *Π. φουτάλιμος* ut infra 420, 15 *γεωργός*. — 10. *ἐς ἀγκῶνα* cf. H. Il. v, 80. ib. *δρῦο ὕσθαι οὐ σὺνηθεις. ποιεῖ γὰρ σκολιδέτηας ἐλεπτόμενος ὀδῶν προβαίνων*. — 11. H. Il. β, 751. — 14. Cr. Symb. III, 266 agit de hoc Neptuno *πενταίφ*. Adde Panofka, „über verlegene Mythen“, p. 8. et in Annali dell' Inst. V, 133; Böttiger Kunstmyth. II, 326. 15. Welcker Glauci rarissime exhibiti imaginem laudat in Mus. Worsl. I, 103. Fabulae ambitum nuperrime demonstravit E. Vinet in dissertatione „sur le mythe de Glaucus et de Scylle“ Annali dell' Inst. an. 1843, p. 144 sqq. — 18. cf. Apoll. Rhod. I, 526 et Orph. Argon. 707.

419, 3. cf. Vinet l. c. 156 sqq. — 6. *λάσιαι*. Jac. confert Museum Piocl. I, tab. 34, 35. V, p. 5—7. — 8. *βρύοις* praetuli vulgari lectioni respiciens 418, 13, adde Phil. Jun. I, 1 a principio. — 11. Non necessario requiritur, quod proposuit Jac. *κλέουσαι*. Alcyonum ipsarum ad Glaucum relationem vide indicatam a Vineto, l. c. 149, qui etiam de divinatione daemonis marini multa affert 148, 150, 155 sq. Alcyonas apparuisse Argonautis in paeane Pindarico discimus ex Schol. Apoll. Rhod. I, 1086. — 14. De Palaemonis apud Corinthios cultu cf. Müller Orch. 176. Zoega Anagl. tab. 41 p. 189. Millin Gall. Myth. 401—404, Cr. S. IV, 13. Tangitur a Philostr. etiam Heroic. 325, 3. — 16. cf. Böttiger Vasengem. II, 144. — 17. »Illae deae cum Leucothea conjunctae *χορεύουσαι ἐφάνησαν τῷ Σισύφῳ καὶ ἐκέλευσαν εἰς τιμὴν τοῦ Μελικέρτου ἄγειν τὰ Ἴσθμια*, secundum auctorem Argum. Isthm. I, p. 514, qui hoc derivavit ex deperdito Pindari carmine apud

Apoll. Dysc. de Synt. p. 158. J. — 20. cf. Eckhel D. N. II, 242. C. L. 1104, Paas. II, 2, 1 de hoc adyto, praeterea M. Arch. 313. Welcker Nachtrag, 137. — 21. „Haec tabula et decima quarta lucem sibi foenerantur mutuam, quatenus — duo rei momenta continua in iis commissa sunt. Et nunc quidem ejus rei rationem falsam sophista profert hanc, Neptunum Sisypho pueri adventum praedixisse et sacra eam parare jussisse.“ W.

420, 1. Lechaum repraesentatum vide apud Miltingen Syllog. of anc. coins Pl. II, 30. adde Panofka Terracott. 75. — 3. Jac. suspicatur scriptorem dedisse *ξυγχαρῆς γὰρ που καὶ ὑπὲρ σοῦ ἀποκρίνασθαι*. Sic abundarent verba *ξυγχαρῶ καὶ κλέμεν*, quibus glossa annexa est *ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποκρίνεται*, et saepe deinde in ordinem recepta, haud apte adscripto *καὶ* et indicativo in infinitivum mutato. Animi causa libet adscribere notam schol. cod. p. 1761: *ὑπὲρ ποδὸς ὑποκρίνεται. ὑπὲρ τῆς κινήσεως τοῦ ποδὸς κλάσασθαι ὑποκρίσιν, σχηματῆσαι καὶ κλάσαι ὑπόκρισιν, ὥστε πεζόουτας κλέιν δουαίν*. — 11. cf. Heroic. 311, 5. ib. *ἐπὶ πτης Πεισειδῶν* tractatur a Gerh. Auserl. Vaseng. I, 47. — 12. Theocr. XI, 26. — 15. *γεωργόν*. De agresti Neptuno cf. Cr. Symb. III, 263. Müller Arch. 504. 2 — 22. *ὀπόσην* jam Heyne conjecit Op. V, 125. — 27. Verba *σὴραγγὰς τε καὶ μυχοῦς* videtur respexisse Paul. Silent. Therm. 13. (21.) — 28. Ducta haec ex Pind. P. I, 21 sqq. — 30. Locus geminus est V. A. 92, 10, unde *κρῆσιν* pro *φύσιν* scribendum esse suspicatus sum.

421, 2. Locus geminus est V. A. 92, 3. — 13. „Rhetor quod picturae serpentem thesaurum custodire dicit, non magis verum est, quam quod Palladis draconem auri custodem esse asserit.“ W. De *ὀκιοῦσ* hoc serpente vid. Gerh. Ant. Bildw. 103, a. Grundzüge der Archæol. 74. praeterea R. Rochette N. Annales de l'Inst. I, 322. O. Müller Pallas-Athene, 80, in Encycl. Ersch. et Grub. — 15. cf. Cr. Symb. IV, 580.

422, 11. cf. Lob. ad Phryn. 754. — 14. *γαστέρα*. Jac. confert Galen. de simpl. med. fac. XI, 13. (Opp. XIII, 304, a. qui sit *κοιλίαν αἰθρίας ἐκαιουσί τινες, ὡς πεπτικὸν φάρμακον*. — 15. Ante *ὑπνηλαί* Jac. plene interpunxit; at pertinent ea verba ad *παρέχονται*: *μερῆν* visu praestricto capti medicis inserviunt. Quod vir cl. *πῶρ* pro *γὰρ* scribi malit, id jam ex verbo *ἐναστράπτουσιν* intelligitur. — 22. Simile de corylis narrat Antig. Caryst. 27. — 24. Respicit Hom. Od. δ, 413. Adscribit Jac.: „Dura oratio, sed, si sana est, in hunc modum explicanda: *τὸ αὐτὸ ἐστάναι ἐν μ. τ. δ. ἐστὶ τὸ ἐστάναι τοῦ Πρωτέως*. Vide tamen, an rectius sic scribatur: *ἐστὶ δ' ἀπὸ τοῦ μὲν ἐν μ. aut ἐστὶ δ' ἀπὸ τοῦ οὗτ' ἐν*—“ Mutatione tamen non opus. M. Apostoles allevit verbis *ὁ Πρωτεύς· κατὰ τὸν Πρωτέα*.

13, 10. ὅποσα μανθάνει. cf. V. A. 4, 20. — 12. m. Od. ι, 116. — 13. Idem iudicium de Cyclopiibus Heroic. 302, 4. 283, 17. Poetas quum appellat, Homerum indicat. — 17. vide Theocr. XI, 33. — Adeunt haec verba Her. 331, 7. adde 302, 14. — Theocr. XI, 17. — 21. ἡδίων ὄμφακος. „Theocr. Galateam dicens φιαρωτέρων ὄμφακος ἄμας aliud spectavit.“ W. — 22. Memorabilis nota schol. in 1: ὄπον ἢ γῆ. διότι ἐκεῖνος ὄμφακος τὸ σχῆμα καὶ προσομοίωσι. — 23. Theocr. XI, 50. — 24. τὸ ἐς τὴν γῆν. Ut est V. S. 259, 4. τὸ μὲν ἐς πατέρα — 25. Jacobsii conjecturam ἀχρεῖον ab Osanno et Illoge Epigr. p. 151 et in Cornuti ed. p. 242 impro- — 27. παρθένους Τριτωνίους sunt Nereides, quas Tritonidas vocare libuit, quia Triton aequae aequae maris tenet imperium et quia Nereides cum filiis, quos Tritonidas, tanquam maris domini, aequae possit filios sive populum fere junctae ab artibus representari solent.“ W. cf. praeterea Müller Arch. 616, §. 3 et Gerh. A. B. tab. 320 (p. 409). — 24, 1. Repetitur locutio in V. A. 98, 18. — 2. v. Fortasse huc respexit Ach. Tat. p. 6 ed. Jac. — ἀπολήγουσα α. γ. „planta pedis, et quae est rema hac corporis parte venustas.“ J. — 10. Fallustratur Schol. II. φ, 660, quibus adhibe Müller Arch. 184, Welcker Ep. Cycl. 64. — 12. Phlegyarum immitatem castigat Hymn. Hom. in Ap. 270, adde Eur. Phoen. 691. — 23. Simile vide V. A. 84, b. cf. Müller Arch. 517. de Apolline μισοκρίων. — πὸ receptum defendo ex loco, quem jam J. lauer. Her. 319, 19. ib. μετρίαιμα θυμῷ κεκραμῆναι duxit Isid. Pel. 600. Indidem profecit Arist. 2. ed. B. scribens ἐπιτοξέειν ταῖς τῶν ὀφθαλμῶν, quod vidit Wyttenbach. Opusc. I, 53. — Apollinis oculi, quod in hoc genere certaminis primum, motum manuum adversarii accurate obtulit, eumque ita sequuntur, ut simul cum illius matollantur simulque descendant.“ J. — 25, 1. cf. H. Od. λ, 576. sive II. φ, 407. — 3. vide IX, 36, 2. — 4. ἄρτος κεφαλαὶ laudantur etiam erodoto IX, 39. 5. Atlantem sic cum Hercule itum vidit Paus. V, 10, 2. 18, 2. Praeterea cf. ae Gerhard Archemoros p. 42, 46, 60 sq. etiam Arch. 601. ibique laudata. — 7. Supple cogitaverbum e. g. ἐφῆ s. ἀμολόγη. — 14. τὸν ἄθλον telendum esse jam Jacobsius intellexerat, quod git in conscribenda annotatione critica. Nequeo elckero assentire dicenti: „sophisticum acumen oppositis χεῖρες et σκιάι, ἀπαιτοῦσαι τὸν ἄθλον οὐται τὸν ἄθλον, denique in voce ἄθλος de heroe simulque de pictore adhibita.“ ἐρῶσθαι = verum iabes Heroic. 317, 33. — 16. ἐπιθολοῦσιν. ni-

hil ex eminentibus obscurant, sed potius inde (ἐκ τῶν ἐκκαμμένων) lucem in reducta transferunt. — 21. Jac. scribens καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ναῖκος addit: „in signis coelestibus veteres amicitiae et inimicitiae conspiciuntur, quibus, antequam in coelum pervenirent, affecta fuerunt.“ Incertum tamen, num haec sit scriptoris sententia. Schol. certe non ita intellexit, cujus haec nota est: Ζέφυρος γὰρ καὶ νότος καὶ ὄσα δυτικώτερα τῶν πνευμάτων φίλων ἔχουσι, ἐκ τοῦ αὐτοῦ γὰρ πνέουσι, τῶν πνευμάτων ἐναντία ὄντα (excidisse nonnulla patet) μάχονται πρὸς ἄλληλα. — 24. De Antaeo, Aegyptiorum deo cf. Letronne Recueil des Inscri. de l' Egypte, p. 31. Wilkinson Manners and customs of the ancient Egyptians. IV, 140. Mythum primus ex Graecis poetis Pissander illustrasse videtur. cf. Müller Dor. II, 476. Gerhard Auserl. Vasengem. II, 36. Adde Cr. Symb. II, 83. Imagines indicantur a Müllerero Arch. 635, immemori tamen nostrae, et a Gerharo in Annali dell' Inst. III, 150. — 25. κολωνός Jac. confert Lucan. IV, 590.

426, 2. cf. Gerhard Auserl. Vas. II, 101. — 3. Hercules εὐμηλος s. μηλῶν tractatur a Cr. S. II, 620. Ejus fabulae icones vide apud Müller Arch. 635 indicatas ut apud Gerhard in Archemoro, p. 41 sqq. ib. Jac. scribebat ex γ, g καὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων ἠδόμενα, οὐκ ἐκείνας ἐλεῖν θαῦμα vertens: „quod ad historiam de Hesperidibus attinet, non mirum est, Herculem illas vicissim. At ἠδόμενον, quod meliores libri praebent, cum superioribus cohaeret. Constructio eadem est ac V. A. 155, 13. — 7. Ex H. II ζ, 127. ib. αὐτὸν legendum esse recte intellexit Boiss. ad Heroic. 399. — 9. cf. Heroic. 292, 24. — 11. δῖον pro θεῖον optime emendavit Jac. in Callistr. XII; hac eadem correctio ex H. Od. ι, 190 ducta non convenit. — 13. περιήκται cum Heynio intellige de turgido et toroso quasi circumducto brachio. ib. τὰ σφρηγῆλατα Jac. monet respici Theocr. XXII, 46. — 14. Huic Antaeo commode oppones Hyacinthum, 399, 27. ib. ἐνδεδεμένον. συντεθειμένον καὶ συμπικλημένον κατὰ τοὺς ἀνδράντας. Sch. — 22. Fuit locus ante oculos Libanio IV, 1062. — 24. Huc facere videtur observatio Creuzeri zur Gallerie etc. p. 37. — 27. De Pygmaeis egere Jahlonsky Panth. Aeg. II, 175 et H. Schulz in Annali dell' Inst. X, 164, ubi laudat Strab. XVII, 564. Aristot. H. A. VIII, 12. Mel. III, 8. Ptolem. IV, 8. Adde Schneidewin ad Eustath. p. 51. Gerhard Aus. Vas. II, 105 et Müller Arch. 640, a quo citantur Zoeg. Bassiv. 69. Tischb. II, 18, 7. Millin. Gal. I, 63, 72.

427, 9. καταλείπει αὐτὸν τῇ γῆ. „non roborandum, sed tegendum, ut αὐόν.“ — 14. Fortasse hinc duxit Isid. Pel. V ep. 249. p. 634. d. ἡ κεφαλὴ ἢ καθάπερ ἀρόπολις τοῦ σώματος οὐσα. — 21. Ἄργος βλέπων. cf. Eur. Herc. fur. 917. — 22. ἄρματα. Pluralem

tuetur idem H. f. 941. — 26. De forma 'Ερκείων cf. Lob. ad Soph. Aj. 82. — 27. τὴ γένη ex ἀγεννή, unde προγενῆ fecit Piers. Veris. p. 234. et Valck. Diatr. p. 170. πρωτόγονα G. Koenius ad Greg. Cor. p. 653. εὐγενῆ Boissonadus a Jacobsio ad h. l. laudatus, corroni memor rarioris hujus notionis Nostro usurpatae V. S. 254, 6. 258, 8, quam hic aliquis adjecto βρέφη explicare voluit.

428, 4. Glossema glossemate explicatur a M. Apostole: περὶ τοῦ θαρῶσαι. ἔνεκα τοῦ ἐλκύσαι τὸν Ἡρακλέα πρὸς δάκρυα καὶ πρὸς συμπάθειαν. Quod cetera verba attinet, nescio an eorum hic sit sensus: noli mirari lacrimas puerorum expressas in imagine, aureae enim illorum sunt lacrimae (h. e. suaves et jucundae) et parvae pariter ac magnae. — 5. Jac. confert H. II. v, 572. — 8. Haec referunt Euripidem H. f. 926. — 11. „Furiam vocare videtur, quae in tragoedia magis proprie dicitur Λύσσα. Haec Herculis pectus insidet, non Erinys.“ W. — 12. ἐσφίσατο. cf. Eur. H. f. 841, et ad 13. χορεύει ibid. 867. — 19. De hac fabula cf. Creuzer, Hercules Buzyges in Annali dell' Inst. VII, 108 et Symb. IV, 417, ubi laudat Lactant. I, 21. Adde Eudociam p. 209 sqq. Callimachum in Dian. 161. Apollon. Arg. I, 1214. Apollod. II, 7, 7. Hi duo ultimi Thiodamantem faciunt Thessalum. — 20. τοῦ τ. σιτίου. cf. Cr. Symb. I, 98. M. Lopez in Annal. dell' Inst. IV, 68 sqq. — 21. cf. Pindari fragm. ed. Boeckh. p. 639. Bergk. Poet. lyr. Gr. 262. — 26. ἀπορεῖν. Mira est Apostolis nota: τὸν Θειοδάμαντα, ἀλλ' εἰδέναι. Terra, quamvis raro aretur, tamen ubi vomerem admittit, non videtur inops.

429, 2. cf. Müller Arch. 470. — 7. Vas Volcentinum, quod edidit Roulez Acad. Royale de Bruxelles. T. IX, n. 3. (Melanges de Philologie etc. Fasc. IV, 4. Brux. 1843.) adhuc solum est, quo Abderus ab equis Diomedis discerptus exhibetur. — 18. cf. C. Fr. Hermann Versuch einer urkundlichen Geschichte von Abdera. Schulz. 1830, 507 sqq. — 23. διὰ τοῖν ποδοῖν ἐκδεδυνκῶς per pedes excoriatitis.

430, 1. ζυμίτας Τρύφων ὁ Ἀλεξανδρεὺς τοὺς ἄρτους κατὰ γένος οὕτως ἐκτίθεται. ἄζυμον ἄρτον καὶ ζυβαμίτην, σερμίδα λεπτήν, ἐγκρυφίαν καὶ κλιβανίτην, ὃν κριτίτην φασὶν οἱ Ἀττικοί. Sch. — 2. ὄκτα βλώμους est ex Hesiod. "Erg. 442.—ib. αὐτοὺς ἔχεις. Jac. malit αὐτοῦ ἔχεις. Locus bene habet: dicit, panes tales tanquam ὄψον esse, dummodo ne puer ὄψον, quale in coenis soleat apponi, desideret. — 5. δρυπεπεῖς etiam Jacobsium voluisse, docet ejus annotatio. — 11. Jac. proposuit ἐπὶ τῇ τρασιᾷ πιεῖν, recte repugnante Welckero. — 12. ἀπραγμοσύνης. Ducta ista ex Aristoph. Nub. 1005, cujus scholiastam expilavit, qui nostro loco haec allevit in p 1761: ἀπρ. εἶδος ἄνθους. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις σμίλακος

ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης ἀντὶ τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας. ἢ οὐ πολυπραγμοσύνης. οἱ δέ, ὅτι ἀπραγμοσύνη φυτόν ἐν Ἀκαδημίᾳ φρούμενον. — 13. Proxime accedit ad hanc imaginem figurarum multitudine vas Volcentinum apud Gerhard Auserl. Vasengem. I, tab. 3, 4. De magno fictilium numero, in quibus hoc argumentum repraesentatur, egit idem l. c. p. 4 sqq. Hanc picturam saepius adhibet, cf. p. 12, 14, 16, 18. Praeterea cf. Welcker Zeitschrift etc. 265 sqq. Müller Arch. 542. Creuzer Symb. III, 427, 523. ib. Respicitur H. II. v, 4 sqq. — 14. Ex Pind. Ol. VII, 35 sqq. — 15. ὡς ὁ πέλεκυς. Simile est V. A. 121. 16. neuter locus mutatione eget. — 21. δῆμοι. Etiam in Volk. vase δῆμος agnoscitur a Gerardo l. c. p. 16. — 22. cf. Pind. Ol. VII, 47. — 26. De hoc Pluto cf. Creuz. Symb. III, 458. Gerhard Ant. Bildw. 79, a, b. et Auserl. Vasengem. II, 17. — 27. βλέπων. vide V. S. 234, 23 et G. E. Schulz Annali dell' Inst. 1839, 125.

431, 3. cf. H. Od. τ, 431. — 4. ἐκ γειτόνων. Non erat, cur Jac. mallet ἐκεῖ τόπων scribi. vide Menandrum ed. Meineke fr. inc. 232. — 10. Hesiod. "Erg. 777. — 13. ἔριον. „Significatur tenue illud vellus, quod est in araneae thorace.“ J. — 23. vid. Welcker Schulz. 1832, p. 171. — 24. Eadem verba leguntur Heroic. 304, 18. — 26. Vide iterum Heroic. 311, 17.

432, 10. θαῦμα καὶ τὸ πῶρ. Vide hac de re Paus. IX, 18, 3. Anth. P. VII, 339 et 396. Welcker Trag. 569 in Euripidis Antigona idem fuisse suspicatur. — 15. Nec sepeliri nec cremari κερωνναθέντες solebant, quippe ἄσπητοι. cf. Artemid. Oniocr. II, 9, 145. Plat. Symp. IV, 2, 3. Convenit Eurip. Suppl. 935, cui nostra imago adversatur. — 17. cf. Eur. Phoen. 1182. — 22. Si scriptoris sententiam assecutus sit Heyne, saltem scribendum fuit τὰ πρόσφορα ἔχειν ἡγουμένη, ut est 414, 22. — 23. cf. Eur. Suppl. 1058. — 27. χοαίειν. „Vulgaris enim opinio ferebat, παρῆναι νεκροῖς οὐ θεμιτόν.“ J, qui confert Eustath. ad Od. γ, 792, 43. Valckenaer ad Eur. Hippolyt. 1437.

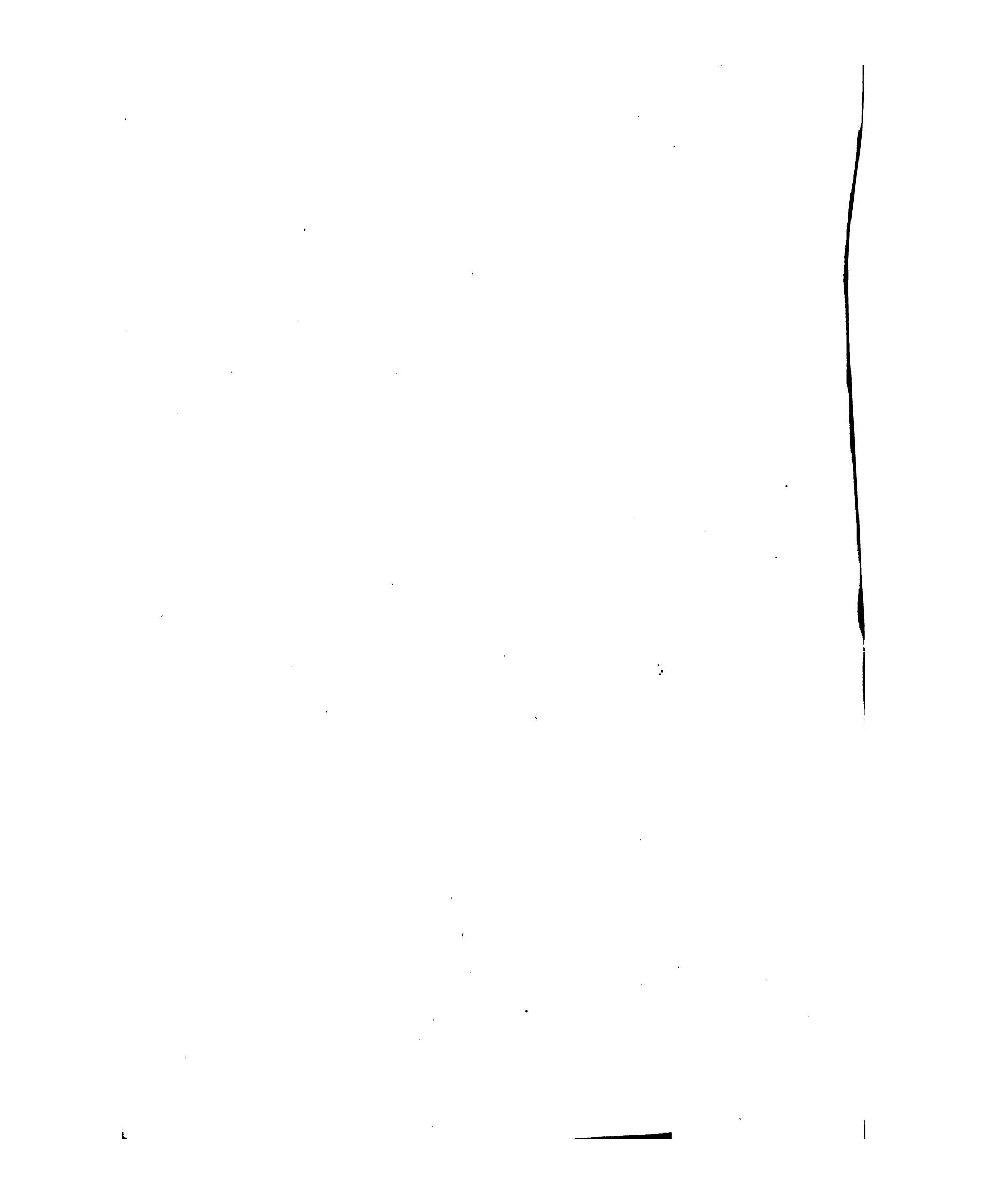
433, 1. Argumentum petium est ex Thucyd. I, 137. Plut. Themistocl. 28. — 3. τὸ σημεῖον. cf. Xenoph. Anab. I, 10, 12. ib. ἐπὶ τοῦ χρ. θρ. scribendum esse docuit etiam locus V. A. 11, 30. — 4. καλάσιριν. λινοῦν ἰμάτιον πλατύ. adscr. Mich. Apost. — 5. κάυδον. cf. Xenoph. Cyrop. VIII, 3, 13. — 11. cf. Thucyd. I. c. — 13. ἐπὶ τοῦ λίθου. Apte confert Jac. Aristoph. Acharn. 683. — 18. cf. Müller Arch. 625, 681 sq. et a Welckero laudat. Millingen vasc. Coghill. 27. Mus. PioCl. V, 37. Gal. di Firenze Stat. III, 120. Augustin. gemm. II, t. 21. — 22. παιδία. cf. Bouillon III. Basr. XIII, 4. — 26. vide Müller Arch. 453. — 29. ὄρμης. Simile est, quod legitur Heroic. 303, 24.

434, 3. Hic quoque malim cum T. Hemsterbusio

legere τῆ εἰλη, ut supra 403, 12. — 7. Tractata haec imago est a Creuzero Symb. III, 182. — 8. Ἐλλοε. cf. Schol. H. II. π, 234. — 10. De hoc choro errabat O. Müller ex Thebis Boeotii Dodonam perlatam esse columbam existimans, vid. Böttiger Amalth. I, 122. Thebae Aegyptiae dicuntur, unde columbas fatidicas Dodonam advolasse narrat Herodot. II, 55. — 12. Ex H. II. π, 233. ib. ἀὐτοσχεδία. conferatur locus V. A. 49, 21. — 17. ὀμφῆς μεστέον. Respexerit huc Herod. II, 16 p. 90. laudatus a Jacobsio. — 18. De Echus repraesentatione vide Wieseleri doctissimam disserta-

tionem, quae inscribitur: „die Nympe Echo.“ ibique p. 6 sqq. — 21. Horarum imagines commemorat Müller Arch. 609, omisso nostro loco. „Horas saltantes, i. e. anni choream agentes, non quasi coelo in terram descendentes, sed terram levi passu superlabentes nescio an praeter nostrum opus elegantissimum aliud nullum exhibeat.“ W. ib. πύλας. cf. H. II. ε, 749. — 22. „Homerus de coelo demissus in coelum rediit. vide Animadv. ad Anth. Gr. III, 2. p. 145.“ J.

435, 3. Non debuit Jac. offendere in dativo τῶ ληλε. — 4. Eadem verba vide Heroic. 294, 10.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ.

1

PROOEMIUM.

De juniore Philostrato in Praefatione egi. Imagines ejus et ratione et oratione cum Flavianis consentiunt, ut intelligas, ad exemplum avi illum se plane composuisse, id quod ipse indicat in prooemio suo, dicens *ἐσπούδασταί τις γραφικῆς ἔργων ἔκφρασις τῶμ᾽ ὁμωνύμων καὶ μητροπάτορι Μαν ἀττικῶς τῆς γλώττης ἔχουσα ξὺν ᾧρα τε προηγγένη καὶ τόνφ· ταύτης κατ' ἕληνη χωρῆσαι θελήσαντες ἀνάγκην ἔσχομεν πρὸ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς καὶ περὶ ζωγραφίας τινα διελεθεῖν κτέ.* Discrimen quod inter utrumque invenitur, ejusmodi est, quod deprehendas inter auctorem et imitatore; magis enim senior suus est, magis eloquens, ingeniosus, festivus; recentius quidam sonat junior, et minus benignam ingenii veniam doctrina compensat, quae in poetarum maxime usu cernitur. Ut avus, duxit et ipse descriptiones suas ex pinacotheca, quam ne significat quidem, nedum ut pictores nominaverit, minime tamen propterea dubitari posse de veritate descriptoris, jam Welckerus docuit.¹⁾

Quod autem seniori contigit, ut magno lectorum numero suas Imagines probaret, non aequae felix nepos fuisse videtur, sive citationem rarissimam spectas, sive codicum penuriam. Citari videtur ab epitomatore V. Soph. (cf. Praef. Vit. Soph. ed. pecul. XXVIII) nisi hic senioris Imagines alteri cognomini distinguendo a nepote tribuit falso. Praetera nullius memini citationis a vetere scriptore factae. Codices adhuc tres innotuerunt, ex quibus unus tantum optimus est, Laurentianus VIII, 32, membr. saec. XII, idem, quo Heroicus cum ultima particula Gymnastici parte continentur et a recentiore librario saec. XIV in charta scriptae Imagines senioris. Ex hoc libro passim emendatum est opusculum, quod olim multo amplius fuisse et in plures partes divisum conjicias ex inscriptione illius codicis *Φιλοστράτου νεωτέρου εἰκόνων πρώτου.*²⁾ Nunc id quoque, quod superest, lacunis deformatur, deest exitus primi capitis et initium secundi, etiam ultimi magna pars desideratur. Ceteri duo codd. sunt Vaticanus 87 (v) et Parisinus 1760 (p); illum negligentius contulisse videtur Mercuri, cf. Prooem. Imag. X, 14. quippe qui paucissimas inde lectiones enotavit, easque exigui momenti; Parisini autem lectiones ab E. Millero mihi suppeditatae in primis capitibus tam vitiosae sunt, ut infra conditionem editionum veterum descendant. Propterea plenam utriusque collationem nil profuturam non quaesivi, contentus Laurentiano, quem compluribus locis denuo, nec frustra, meam in gratiam inspexit V. Cl. Fr.

¹⁾ cf. Ed. Imag. pag. LVII, sq.

²⁾ Ea etiam in veteres editiones transiit.

de Furia. Verba valde corrupta saepissime sanavit Jacobsii felicissimum ingenium; alia emendaverunt ante eum Salmasius, Hemsterhusius, Heynius, Piersonus, Wyttenbachius, Hamackerus; nonnulla alleverunt anonymi exemplis Aldinae Gottingensibus et Bernensibus; illis Olearius et Heynius usus est, haec A. Jahn pro amica in me veluntate descripsit. Jacobsii et Welckeri notis eadem atque in senioris Imaginibus explicandis ratione usus sum, atque omnino hic eum modum tenui, quem illic mihi statueram. Indicem codicum in tam exiguo numero omitto, editiones non aliae sunt atque alterius Imaginum voluminis. Quae Jacobsius ex Laurentiano libro recepit, et ipse in ordinem rettuli, lectionum priorum editionum sigla ζ indicans, ubi ille nondum ansus erat, optimum codicem sequi, eadem sigla etiam Jacobsianum textum complectitur.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Μὴ ἀφαιρώμεθα τὰς τέχνας τὸ ἀεὶ σώζεσθαι δυσαντιβλεπτον ἡγούμενοι τὸ πρεσβύτερον, μὴδ' 861
εἰ τῶ τῶν παλαιότερων προελληπται τι, τοῦτο ζηλοῦν κατὰ δύναμιν φειδιώμεθα σχήματι εὐπρεπεῖ
τὸ φάθνυμον ὑποκοριζόμενοι, ἀλλ' ἐπιβάλωμεν τῷ φθάσαντι, τυχόντες γὰρ σκοποῦ ἀξίως λόγου
πράξομεν, εἰ δὲ πη καὶ σφαλῆναι ξυμβαίη, τὸ γοῦν ἐπαινοῦντας φαίνεσθαι ζηλοῦν τὰ εὖ ἔχοντα
ἑαυτοῖς δάσομεν. τί δὴ μοι ταυτὶ προανακέκρουσται; ἐσπούδασται τις γραφικῆς ἔργων ἔκφρασις 5
τῶμῳ ὁμωνύμῳ τε καὶ μητροπάτορι λιλν ἀττικῶς τῆς γλώττης ἔχουσα ξὺν ὄρω τε προηγημένη καὶ
τόνῳ. ταύτης κατ' ἔχνη χωρῆσαι θελήσαντες ἀνάγκην ἔσχομεν πρὸ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς καὶ περὶ ζω-
γραφίας τινα διελεθεῖν, ὡς ἂν καὶ ὁ λόγος ἔχῃ τὴν οικίαν ὕλην ἐφαρμόττουσαν τοῖς ὑποκειμένοις.
ζωγραφίας ἄριστον καὶ οὐκ ἐπὶ σμικροῖς τὸ ἐπιτήδευμα, χρῆ γὰρ τὸν ὀρθῶς προστατεύοντα τῆς
τέχνης φύσιν τε ἀνθρωπείαν εὖ διασκέφθαι καὶ ἱκανὸν εἶναι γνωματεῦσαι ἡθῶν σύμβολα καὶ σιω- 10
πώντων καὶ τί μὲν ἐν παρειῶν καταστάσει, τί δὲ ἐν ὀφθαλμῶν κράσει, τί δὲ ἐν ὀφρύων ἡθῆι κεί-
ται καὶ ξυνελόντι εἰπεῖν, ὅποσα ἐς γνώμην τείνει. τούτων δὲ ἱκανῶς ἔχον ξυναιρήσει πάντα καὶ 862
ἄριστα ὑποκρινεῖται ἢ χεῖρ τὸ οικεῖον ἐκάστου δρᾶμα, μεμνηότα εἰ τύχοι ἢ ὀργιζόμενον ἢ ἔννον
ἢ χαιρόντα ἢ ὀρηγνῆν ἢ ἔρωντα καὶ καθάπαξ τὸ ἀρμόδιον ἐφ' ἐκάστῳ γράψει. ἡδεῖα δὲ καὶ ἢ ἐν
αὐτῷ ἀπάτη καὶ οὐδὲν ὄνειδος φέρουσα, τὸ γὰρ τοῖς οὐκ οὔσιν ὡς οὔσι προσεστάναι καὶ ἄγεσθαι 15
ὑπ' αὐτῶν, ὡς εἶναι νομίζειν, ἀφ' οὗ βλάβος οὐδὲν, πῶς οὐ ψυχαγωγῆσαι ἱκανὸν καὶ αἰτίας ἐκτός;
δοκοῦσι δὲ μοι παλαιοὶ τε καὶ σοφοὶ ἄνδρες πολλὰ ὑπὲρ ξυμμετρίας τῆς ἐν γραφικῇ γράψαι, οἷον
νόμους τιθέντες τῆς ἐκάστου τῶν μελῶν ἀναλογίας ὡς οὐκ ἐνὸν τῆς κατ' ἐννοίαν κινήσεως ἐπιτυ-
χεῖν ἄριστα μὴ ἔσω τοῦ ἐκ φύσεως μέτρου τῆς ἀρμονίας ἡκούσης, τὸ γὰρ ἔκφυλον καὶ ἔξω μέτρον
οὐκ ἀποδέχεσθαι φύσεως ὀρθῶς ἐχούσης κίνησιν. σκοποῦντι δὲ καὶ ξυγγενείαν τινα πρὸς ποιητι- 20
κῆν ἔχειν ἢ τέχνην εὐρίσκειται καὶ κοινή τις ἀμφοῖν εἶναι φαντασία. θεῶν γὰρ παρουσίαν οἱ ποιη-
ται ἐς τὴν ἑαυτῶν σκηπὴν ἐσάγονται καὶ πάντα, ὅσα ὄγκου καὶ σεμνότητος καὶ ψυχαγωγίας ἔχειται,
γραφικῆ τε ὁμοίως, ἃ λέγειν οἱ ποιηταὶ ἔχουσι, ταῦτ' ἐν τῷ γράμματι σημαίνουσα. καὶ τί χρῆ
λέγειν περὶ τῶν ἀριζήλως εἰρημένων πολλοῖς ἢ πλείονα λέγοντα δοκεῖν ἐς ἐγκώμια καθίστασθαι τοῦ
πράγματος; ἀρκεῖ γὰρ καὶ ταῦτα δεικνύναι τὸ σπονδαζόμενον ἡμῖν, ὡς οὐκ ἀποβεβλήσεται ποι. 25
ἢ κομιδῇ σμικρά, γράμμασι γὰρ προστυχῶν χειρὸς ἀστείας, ἐν οἷς ἀρχαῖαι πράξεις οὐκ ἀμούσως

Titulus in f: Φιλοστράτου νεωτέρου εἰκόνων πρώτον. προοίμιον. 2. προελληπται τι. ο. προελληπται. 3. τι J un-
cis inclusit. 4. ξυμβαίη. m, o. ib. ἐπαινοῦντας. Heyne Op. V. 164. ἐπαινοῦντα. 5. (f.) 5. γραφικῶν. 6. τῶμῳ. E.
ib. ὁμωνύμῳ καὶ. 7. ib. προηγημένη. e. 7. καὶ ante περὶ om. m, o. 10. διασκέφθαι. e. ib. εἶναι om. m, o. ib. σύμ-
βολα. 13. οικεῖον om. 15. ἐπιχειρεῖν. 17. φύσεως. J. φύσει. C, E. 20. ἐχούση. 22. ἐσάγονται. m, o.
23. γραφῆ. 25. om. οὐκ. o. 26. ἢ κομιδῇ σμικρά. C, E. εἰ καὶ κ. 6m. J conj.

863 ἔχουσαι ἦσαν, οὐκ ἠξίωσα σιωπῇ παρελθεῖν ταῦτα. ἀλλ' ἴν' ἡμῖν μὴ ἐφ' ἐνὸς τὸ γράμμα προίοι, ἔστω
τις ὑποκείμενος, πρὸς ὃν χρῆ τὰ καθ' ἕκαστα διαρθροῦν, ἴν' οὕτω καὶ ὁ λόγος τὸ ἀριόττον ἔχοι.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΕΝ ΣΚΤΡΩΙ.

α'. Ἡ κομῶσα τῆ σχολῆς ἠρωίνῃ, ὄρῳ γὰρ πον τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει σιφρᾶν τὸ εἶδος καὶ 111
ἔσταλμένην κυανῶ, Σκύρος, ὦ παῖ, νῆσος, ἣν ὁ θεῖος Σοφοκλῆς ἀνεμῶδεα καλεῖ. ἔστι δ' αὐτῇ
καὶ πτόρθος ἐλαίας ἐν ταῖν χειροῖν καὶ ἀμπέλου κλήμα, ὁ δ' ὑπὸ τοῖς πρόποσι τοῦ ὄρους πύργος,
παρθενεύονται ἐνταῦθα αἱ τοῦ Λυκομήδους κόραι ξὺν τῇ δοκούσῃ παρὰ Θέτιδος ἦκειν, τὸ γὰρ
τοι Μοιρῶν ἐπὶ τῷ παιδί δόγμα τοῦ πατρὸς Νηρέως ἢ Θέτις μαθοῦσα καὶ ὡς ἐπ' ἄμφω περρα-
μένον αὐτῷ εἴη ἢ ζῆν ἀκλεῶς ἢ εὐκλεᾶ γενόμενον τάχιστα τελευτᾶν, ἀπόθετος αὐτῇ ὁ παῖς ξὺν
ταῖς Λυκομήδους θυγατρᾶσιν ἐν Σκύρῳ κρύπτεται. κόρη μὲν εἶναι δοκῶν ταῖς ἄλλαις, μίαν δὲ
10 αὐτῶν τὴν πρεσβυτάτην ξὺν ἀπορρήτῳ γινὺς ἔρωτι, καὶ προιών γε ἐς τόκου ὦραν ὁ χρόνος τὸν
Πύργον ἐκδώσει. ἀλλ' οὐκ ἐνταῦθα ταῦτα. λειμῶν δὲ πρὸ τοῦ πύργου, ἐπιτήδειος γὰρ ὁ τόπος
τῆς νῆσου κόραις ἀνθέων ἀφθονίαν δοῦναι καὶ ὄρῳ γε, ὡς ἄλλη ἀλλαχόσε ἀποσκιδνάνται τὰ ἄνθη
ἀποκείρουσαι. κάλλος μὲν οὖν ἀμήχανον ἀπασῶν, ἀλλ' αἱ μὲν ἀτεχνῶς ἐς θήλειαν ὦραν ἀποκλι-
νουσι βολαῖς τε ὀφθαλμῶν ἀπαλὰ ἐκβλεπούσαις καὶ παρειᾶς ἄνθει καὶ τῇ πρὸς ἕκαστα ὀρμῇ εὖ
15 μάλα τὸ θῆλυ ἐλέγχουσαι, ἠδὲ δὲ ἢ ἀναγαίτιζουσα τὴν κάμην καὶ βλοσυρὰ σὺν ἀβρότῃ αὐτίκα
μάλα διελεγχθήσεται τὴν φύσιν καὶ τὸ ξὺν ἀνάγκῃ ἐκίπλαστον ἐκδύσα τὸν Ἀχιλλεῖα ἐκδείξει· λόγον
γὰρ ἐς τοὺς Ἑλληνας ἐμπεσόντος τοῦ τῆς Θέτιδος ἀπορρήτου στέλλεται Διομήδης ξὺν Ὀδυσσεὶ ἐπὶ
τὴν Σκύρον διελέγοντες, ὅπη ταῦτα ἔχει. ὄρῳ δὲ ἄμφω τὸν μὲν καὶ βεβηθισμένον τὴν τῶν 111
ὀφθαλμῶν ἀκτῖνα διὰ πανουργίαν, οἶμαι, καὶ τὸ διαθρεῖν τι αἰεὶ, ὁ δὲ τοῦ Τυδέως ἔμφραν μὲν,
864 20 ἔτοιμος δὲ τὴν γνώμην καὶ τὸ δραστήριον προτείνων, κατόπιν δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τῇ σύλπιγγι ση-
μαίνων τί δὴ βούλεται, καὶ τί τὸ ἦθος τῆς γραφῆς; σοφὸς ἂν Ὀδυσσεὺς καὶ ἱκανὸς τῶν ἀδήλων
θηρατικῆς πρὸς τὸν τῶν θηρωμένων ἔλεγχον μηχανᾶται τὰ νῦν· ῥίψας γὰρ ἐς τὸν λειμῶνα ταλέ-
ρους τε καὶ ὄσα παισὶ κόραις ἐς παιδιὰν εὐπρεπῆ, καὶ πανοπλίαν, αἱ μὲν οὖν Λυκομήδους ἐς τὸ
οἰκεῖον χωροῦσιν, ὁ δὲ τοῦ Πηλέως ταλάροις μὲν καὶ κερκίδι χείρην λέγει παραλιπὼν αὐτὰ ταῖς
25 κόραις ἦδη, ἐς δὲ τὴν πανοπλίαν ὀρμήσας γυμνοῦται τε τὸ ἐντεῦθεν. —

[β.] Ὁ δὲ Πύργος οὐκ ἄγροικος ἔτι, οὐδ' ἐν ἀνύμφῳ σφριγῶν, οἷα βουκόλων νεανιεύματα,
ἀλλ' ἠδὲ στρατιώτης, ἔστω μὲν γὰρ ἀκοντίῳ ἐκπερίστας ἑαυτὸν καὶ ἀποβλέπων ἐς τὴν ναῦν, ἐσθῆς
δὲ αὐτῷ φοινικῆς ἐξ ὤμου ἄκρου ἐς τὴν ἀριστερὰν ἀνειλημμένη χεῖρα καὶ λευκὸς ὑπὲρ γόνυ χιτῶν,
τὸ δὲ ὄμμα αὐτῷ γοργὸν μὲν, οὐκ ἐν ὀρμῇ δέ, ἀλλ' ἐν ἀναβολαῖς ἔτι καὶ ἀνατυχοῖ τι ἢ γνώμη
30 τῶν ἐν Ἰλίῳ μικρὸν ὕστερον. ἢ κόμη νῦν μὲν ἠσυχάζοντος ἐπικρέμαται τῷ μετώπῳ, ὀρμηδαντος
δὲ ἀτακτῆσει συναπονεύουσα ταῖς τοῦ θυμοῦ κινήσεσιν. αἱ δὲ ἀνασκιρτῶσαι ἄνετον αἴγες καὶ τὰ

1. αὐτὰ. γ. ib. ἴνα μῆ. γ. ib. προίοι. e. 2. ἔχοι. f. ἔχη. γ.

I, 3. ἴσ. σιφρᾶν. m. mg. est in v. σιφρᾶν. p. 5. καὶ α. κλ. ἐν τ. χειροῖν. γ. ib. ὑπὸ τῆς. p. 9. γενόμενον.
C, J. γενόμενον. E. 10. προισθῆ γε. m, o. ib. χωρὸς. p. χορὸς. e. χόρη (sic). m. κόρη. o. χρόνος. J ex conj. habet f.
12. ἀνθέων corr. J. ib. ἄλλη. e, m. ib. τὰ ἔθνη. e. corr. in a Bern. 13. ἀποκείρουσαι. f, J. ἀποχωροῦσαι. p et
adscr. V. D. exemplari Aldinae Göttingensi. ἀποκείρουσαι. i2. ἀπο . . . ρουσαι. a, i1. ἀποδρέπουσαι. m, o. ib. αἰ
αἰ. J conj. ἀλλὰ. γ. 14. ἀπαλὰ. o (conj.), J. ἀπλά. γ. ib. ἄνθη. f, p, o. ἄνθη. J. ἄνθη. e. 15. ἠδὲ δὲ. J conj. ἦδισ
δὲ. γ. 16. διελεγχθήσεται. p. ib. ἐκδείσα. p. 18. ὡς βεβηθισμένος conj. J. 19. διαθρεῖν. e. 20. τὴν p ante corr.
22. θηρατῆρ. γ. ib. τὰ om. f. 25. τε. f, om. γ. ib. ἀνδρίζεσθαι. p, o. . . . σθαι. e. omisi.

(II.) 26. οὐδὲ ἐν. γ. ib. σφριγῶν. p. 27. γὰρ om. γ. ib. εὐθὺς δ. α. φοινικῆς. f, p, e. correxit m et a Bern.
28. ἐξ ὤμου. f, m, o, J. ἐξ ἄμου. p, e. correxit a Bern. ib. ἀνειλημμένη. e. 29. ἀνατυχοῖ τι. f, J. τῷ ἀσφάλ-
λειν (ἀσφάλειν p.) τῇ τριβῇ τι. γ. 30. ἐπικρέμαται. p. 31. ἀτακτῆσει. f. ἀτακτῆσει. J conj. ἀτακτῆσειεν. o et m.
ubi mg. γφ. ἀντιμινείται. αὐτὰ κτήσειεν. e.

ἀτακτοῦντα βουκόλια καὶ ἡ ἐν μέσοις ἐρριμμένη κορύνη σὺν καλαύροπι τοιοῦδε, ᾧ καὶ, λόγου ἕνεκα ἀχθόμενος τῇ μητρὶ καὶ τῷ πάππῳ τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἔδρας, ἐπειδὴ ἐπ' Ἀχιλλεῖ τεθνεῶτι δεισαντες περὶ τῷ παιδί ἀπόμοτον ἐποιήσαντο τὴν τοῦ Πύρρον ἐξοδον, αἰπολλοὺς τε καὶ βουδὸν ἑαυτὸν ἐπίστησιν ἀπαυχενίζων τοὺς ἀτιμάζοντας τὴν ἀγέλην ταύρους, οἱ δὲ πρὸς τῷ ἐν δεξιᾷ ἐνδεικνύται ὄρει. λογίου δὲ ἐς τοὺς Ἕλληνας ἐμπροσθέντος, ὡς οὐκ ἄλλῳ τῷ ἀλωτὸς ἔσοιτο ἢ Τροία 865 πλὴν τοῖς Αἰακίδαις, στέλλεται ὁ Φοῖνιξ ἐς τὴν Σκύρον ἀνάξων τὸν παῖδα, καὶ καθορμισάμενος ἐντυγχάνει οἱ οὐκ εἰδότε οὐκ εἰδὼς πλὴν ὅσα τὸ ἄβρον τε καὶ ἄθρον τοῦ εἵδους ὑπεδείκνυ αὐτὸν Ἀχιλλεῶς εἶναι παῖδα. κἀντεῦθεν γνωρίσας, ὃς εἶη, ἔκπυστος γίγνεται τῷ τε Λυκομήδει καὶ τῇ Ληϊδαμείᾳ. ταῦθ' ἡ τέχνη βραχεῖ τούτῳ γράμματι ἀναδιδάσκειν ἡμᾶς ἐθέλει, γέγραπται δὲ ὡς καὶ ποιηταῖς φθὴν παρασχέιν.

10

ΜΑΡΣΤΑΣ.

β'. Καθήρηται ὁ Φρύξ, βλέπει γοῦν ἀπολωλὸς ἤδη διὰ ξύνεσιν ὧν κείσεται, καὶ ὕστατα δὲ αὐλῆσαι πεπλοστευκὸν οὐκ ἐς καιρὸν ἐς τὸν τῆς Αἴτουσ θρασυτάμενος, ἔρριπται τε αὐτῷ ὁ αὐλὸς ἀτιμος μὴ αὐλεῖν ἔτι, ὡς καὶ νῦν ἀπάδων ἐλήλεγκται, καὶ παρεστήκει μὲν τῇ πέτρῃ, ἀφ' ἧς κρημασθήσεσθαι οἶδε ταύτην ἑαυτοῦ καταδικασάμενος δικὴν ἀσπὸς δεδάσθαι. ὑποβλέπει δὲ ἐς τὸν βάφβαρον τοῦτον τὴν ἀκμὴν τῆς μαχαίρας παρακινώμενον ἐς αὐτόν, ὄραξ γὰρ που, ὡς αἱ μὲν χεῖρες 15 ἐς τὴν ἀκρότην αὐτῷ καὶ τὸν σίδηρον, ἀναβλέπει δὲ ἐς τὸν Μαρσύαν γλαυκῶν τῶ ὀφθαλμῶ καὶ κόμην τινα διανιστάς ἀγρίαν τε καὶ αὐχμῶσαν, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς παρειᾶς ἔρευθος φωνῶντος, οἶμαι, καὶ ἡ ὄφρυς δὲ ὑπέρεκται τοῦ ὄμματος ἐς ἀγρὴν ξυνηγμένη καὶ διδοῦσά τι τῷ θυμῷ ἠέθος, ἀλλὰ καὶ σέσηρεν ἀγρίον τι ὑπὸ τῶν μελλόντων αὐτῷ δρασθῆαι καὶ οὐκ οἶδ', εἴτε χαίρων εἴτε καὶ ἀνοιδούσης ἐς τὴν σφαγὴν τῆς γνώμης. ὁ δὲ Ἀπόλλων γέγραπται διαναπαύων ἑαυτὸν ἐπὶ πέτρῃς τινός, ἢ 20 λύρα δὲ ἐν ἀριστερᾷ κειμένη ἔτι πλήττεται ὑπὸ τῆς χειρὸς τῆς λαϊᾶς ἐμπικτούσης ἡρεμῶς καὶ ὄλον διαφαλλούσης. ὄρα δὲ καὶ ῥάθυμον τὸ τοῦ θεοῦ εἶδος καὶ μειδιάμα ἐπανθούν τῷ προσώπῳ, ἢ τε χεῖρ ἢ δεξιὰ ἐπίκειται τῷ κόλπῳ, πρῶτος ξυνέχουσα τὸ πλήκτρον, καταρραθυμουμένη 866 ὑπὸ τοῦ ἐς τὴν νίκην χαίροντος. αὐτοῦ καὶ ὁ ποταμὸς τοῦ Μαρσύα τὴν ἐκωνυμίαν ἀμείψων. ὄρα μοι καὶ τὴν τῶν σατύρων ἀγέλην, οἳα θρηνοῦντες τὸν Μαρσύαν γεγράφεται, ὡς ἐπιφαινόντες τὸ 25 ἀγέρωχον καὶ ἀνεσκιρτηκὸς ξὺν τῷ ἀνιάσθαι.

ΚΤΝΗΓΕΤΑΙ.

γ'. Τί δ' οὐκ ἂν εἴποις περὶ τούτων, οὗς ἄγει μὲν ἀπὸ θήρας ἡ γραφή, πηγὴν δ' αὐτοῖς ἀναδίδωσιν ἀκραιφνῆ ποτίμον τε καὶ διαγροῦς νόματος; ὄραξ δὲ που καὶ τὸ περὶ τὴν πηγὴν ἄλδος φύσεως ἔργον, οἶμαι, τῆς σοφῆς ἰκανὴ γὰρ πάντα, ὅσα βούλεται, καὶ θεῖται τέχνης οὐδέν, ἢ γε καὶ τέχναις αὐταῖς ἀρχὴ καθέστηκε. τί γὰρ ἐνδεῖ πρὸς τὴν τῆς σκιάς παρασκευήν; αἰδὲ μὲν αἰ 30

1. ἐρριμμένη. p. 3. ἀπόμοτον. p. ἀπόμοτον. e. 4. δεικνύνται. f. 6. τέλλεται. e. ib. ἐς-τὴν Σκύρον. f. ἐς Σκ. 5. ib. ἀνάξων ἐς Σκύρον. p. 7. ὑπεδείκνυ. f. ἀπεδείκνυ. 5. 8. Λυκομήδους. p. e. 9. ταῦτα ἢ τ. 5. 12. τῆς om. m, o. ib. θρασυτάμενος. 5. 13. ἀπανθών. 5. 14. ὑποβλέπει. f, J et conj. Salm. (ἀποβλέπει Gruter). ὑποκίπτει. (m. mg. ἴσ. ὑποκίπτει). E. 15. παρακινώμενον. conj. Böttiger Mus. Att. I, 357. J. παρακινώμενον. f, e. παρακινώμενον. m, o. 16. τὸ σίδηρον. i, m, o. 17. φωνῶντος. e. 18. ἐς ἀγρὴν o ex conj. anonymi. ἐς αὐτὴν velit J. ib. συνηγμένη. 5. 19. ὑπὸ τῶν. f. ὑπὲρ τῶν. 5. 20. ἀπὸ πέτρῃς. e. 21. λαϊαίων. e. 22. ὄλον, πῆ Δί' ἀταλλούσης velit J. ib. ὄραξ. e. ib. τὸ om. m, o. ib. τῷ ἀσώπῳ. f, e, m. 24. Μαρσύα. f, J. Μαρσύου anonym. corr. in exempl. a Gotting. et o. Πορσίον. e, m. 26. σὺν. 5. III. 27. αὐτῆς. e, m. corr. Huet. 28. ὄρα. 5. 29. ἦγε τέχναις. m, o. 30. αἰ om. f.

ἡμερίδες ἄγριαι ἀνεργύσασαι τῶν δένδρων ξυμβεβλήκασι τοὺς τῶν κλημάτων κορύμβους ἄλλον ἄλλο
 συνδέουσαι, σμίλαξ δὲ αὕτη καὶ κυττός ὁμοῦ τε καὶ καθ' ἓν διασχόντες πυκνὸν τινα τοῦτον καὶ
 ἡδῖω τέχνης ὄροφον ἡμῖν παρέχουσιν. ὁ δὲ τῶν ἀηδόνων χορὸς καὶ τὰ τῶν ἄλλων ὀρνέων μουσεῖα 115
 σαφῶς ἡμῖν τὰ τοῦ μελιχροτάτου Σοφοκλέους ἐπι γλώττων ἄγει

5

πυκνότεροι δ'

εἶσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦς ἀηδόνες,

εἰπόντος. ἀλλ' ὄγῃ τῶν θηρευτῶν ὄμιλος ἡδεῖς μὲν καὶ στιφοροὶ καὶ πνέοντες ἔτι τὸν ἐν τῇ θήρᾳ
 θυμὸν, ἄλλος δὲ ἄλλο τι πράττοντες διαναπαύουσι σφᾶς αὐτούς. οἶον, ὡς θεοί, καὶ ὡς ἡδὺ τὸ
 σαφές τῆς τέχνης, καὶ ὡς ἔστιν ὄραν τὴν ἐκάστου τύχην. στιβὰς μὲν αὐτοσχέδιος αὕτη δικτύων,
 10 οἶμαι, ξυγκειμένη δέχεται τοὺς ἄρχοντας, καλὸν εἰπεῖν, τῆς θήρας, καὶ κέντε μὲν οὗτοι, ὄφῃς δὲ
 τὸν μεσαιτατον αὐτῶν, ὡς διεγείρας ἑαυτὸν ἔστραπται πρὸς τοὺς ὑπερματακειμένους τὸν ἑαυτοῦ,
 867 μοι δοκεῖν, ἄθλον ἀφηγούμενος καὶ τὸ καταβαλεῖν θάτερον τῶν θηρίων πρῶτος, ἃ δὴ τῶν θρωπῶν
 ἐξήρηται δικτύοις ἔλαφος, οἶμαι, καὶ σὺς ἐγκείμενα. ἢ γὰρ οὐκ ἐπήρθη σοι δοκεῖ καὶ χαίρειν
 τῷ ἔργῳ; οἱ δ' ἀτενὲς μὲν ὄρωσιν ἐς αὐτὸν ἀφηγούμενον, ἄτερος δὲ σφῶν ἐναποκλίνας ἑαυτὸν
 15 τῇ στιβάδι διαναπαύει που καὶ αὐτὸς τάχα ἀναγράφων τι τῆς θήρας οἰκίον ἔργον. θάτερον δὲ
 τοῦ ξυσσιτίου κέρας ὁ μὲν πρὸς τῷ μεσαιτάτῳ κύλικος ἡμιδεοῦς ἐν θατέρῳ ταῖν χειρῶν οὖσης τὴν
 δεξιᾶν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς περιγαγῶν τὴν Ἀγροτέραν ἔδειν μοι δοκεῖ, ὁ δὲ ἐς τὸν διάκονον ὄρων
 σοβεῖν κελεύει τὴν κύλικα. σοφός τε ὁ ζωγράφος καὶ ἀκριβής τὴν χεῖρα. ἀνασχοποῦντι γὰρ πάντα
 παραλέλειπται οὐδὲ τῶν ὀκαίων οὐδέν. ὅδε μὲν γὰρ τρύφος δένδρου κατεληφῶς κάθηται ἐνε-
 20 σκευασμένος, ὡς εἶχεν ἐν τῷ περὶ τὴν θήραν δρόμῳ, κάκ κήρας ἐνημμένης αὐτῷ δεικνῶν, θυεῖν δὲ
 κυνῶν ὁ μὲν ἐκτείνας ἑαυτὸν πρὸ αὐτοῦ ἔσθιει, ὁ δὲ τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας ἀνέχει τὴν δέρον 116
 ἐνδεχόμενος τὰ ἐς αὐτὸν ἀπορριπτούμενα, ὁ δὲ πῦρ ἀνάψας καὶ ἐνθεῖς τῶν σκευῶν, ὅσα πρὸς
 τοῦτο χρηστά, τὰ πρὸς τὴν διαίτα ἄφθονα παρέχει σφιθεῖ μάλα ἐπισκέρχων αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀσπός
 25 μοίρας τέμνειν φησὶ τῆς ἰσαίας ἐπιμελούμενος ἐν τῷ ἀποτέμνειν, ὁ δ' ὑπέχει τὸ ὑποδεχόμενον τὰς
 μοίρας ἰσας που ἀπαιτῶν εἶναι. τὸ γὰρ ἐν θήρᾳ κατὰ γε τοῦτο διαλλάττον ἐς τύχην οὐδέν.

ΗΡΑΚΛΗΣ Η ΑΧΕΛΩΙΟΣ.

868 δ'. Ζητεῖς ἴσως, τίς ἡ κοινωνία δράκοντός τε, ὃς ἐνταῦθα πολλὸς ἀνέστημεν ἐγείρας τὸν πῆ-
 χυν κατὰ νῶτα διαφοινὸς καὶ γένεια καθιεῖς ὑπ' ὀρθῇ καὶ προιονωτῇ τῇ λοφιᾷ βλέπων τε
 δεινῶς δεδορκὸς καὶ ἱκανὸν ἐς ἐκκληξιν ἀγαγεῖν, ταύρου τε, [ἴπκου] ὃς ὑπὸ τοσαύτῃ κεφαίᾳ γυ-
 30 ρῶσας τὸν ἀνέχνα καὶ διασκάπτων τὴν ἐν ποσὶ γῆν ὡς ἐς ἐμβολὴν ἵεται καὶ ἀνδρὸς τοῦτου ἡμί-
 θηρος, βούπρωρα μὲν γὰρ αὐτῷ πρόσωπα καὶ γενειὰς ἀμφιλαφῆς πηγαὶ τε ναμάτων ἐκκλημμυ-
 ροῦσαι τοῦ γενείου, τό τε συνερρηκὸς ὡς ἐς θεῖαν πλῆθος, καὶ ἢ ἐν μέσοις κόρη νύμφη τις, οἶ-
 μαι, τουτὶ γὰρ χροὶ νοεῖν τῷ ἀμφ' αὐτὴν κόσμῳ, καὶ γέρον οὗτος ἐν ἀθύμῳ τῷ εἶδει νεανίας τε

1. ἡμερίδες. e. ib. ἄλλων ἄλλο. m. ἄλλο ἄλλο. o. 2. μίλαξ. γ. ib. τινα τόπον. o, ignorans lectionem ὄροφον. Idem conj. Huet. 3. ὄροφον om. γ. 4. σοφῶς. γ. 5. πυκνότερον. f, e, m, J. πυκνότεροι. o. πυκνότερον. Σ. v. ἰρός. 7. στιφοροί. f, e, m. στιφοροί. corr. Huet. στιφοροί. o, J. 8. ὡς om. m, o. 12. ἃ δὴ τὰ. f. 13. ἢ. J. ἢ. γ. 16. ὁ add. o, μὲν J, alibi desiderata. 18. σ. τε καὶ ζωγρ. γ. 19. ὀδί. J. ὀδε. o. ἡδῖον. f, e. ἰδιον. m, ubi mg. γρ. ἡδῖον. ἰδ. ἰδόν. 20. κάκ. J. καὶ. γ. ib. κείρας. e. ib. θυεῖν δὲ κυνῶν. o. 21. ἐνοκλάσας. m, o. 22. ἄφας. γ. 23. ἑαυτὸς αὐτόν. i2, m, o. 24. θυεῖν. γ. 26. ἀπαιτῶν εἶναι f et conj. B. unde habet J. ἀπαιτεῖν εἶναι e. ἀπαιτῶν οἶμαι. o ex anonymi corr. in mg. a.

IV. 27. ἀνέχνα. conj. J. 28. προιονώτῃ. J. 29. δεδορκός. J ex conj. Wyttenb. Ep. cr. 279. ib. ἑαυτός. o. ib. ταύρον conj. Wakefield. γαύρον. γ. ib. ἴπκου delendum. 30. βολὴν. γ. ib. ἵεται. J. 31. ἄσπασα. e. ib. ἐκκλημυροῦσαι. i2, m, o. 32. συνερρηκός. i.

ἐκδυόμενος λεοντῆς καὶ ῥόκαλον ἐν ταῖν χερσῶν ἔχων ἠρωϊνῆ τέ τις αὐτῆ στιφρὰ καὶ πρὸς λόγου τῷ μύθῳ τῆς Ἀρκαδίας τροφῆς φηγῶ ἔστεμμένη Καλυδῶν, οἶμαι, ταῦτα. τίς δὲ ὁ τῆς γραφῆς λόγος; Ἀγελῶς ὁ ποταμός, ᾧ καὶ, Δημιανείρας τῆς Οἰνέως ἐρῶν τὸν γάμον σπεύδει καὶ Πειθῶ μὲν ἀπεσι τῶν δρωμένων, ἄλλος δὲ ἄλλοτε δοκῶν ὑπὸ τοῖς ὄρωμένοις εἶδῶν ἐκπλήξειν ἠγείται τὸν Οἰνέα. τοῦτον γὰρ εἶναι γίνωσκε τὸν ἐν τῇ γραφῇ, κατηφῆ δὲ ἐπὶ τῇ παιδί Δημιανείρα ἀθύμως τὸν μνηστῆρα ὀρώσῃ. γέγραπται γὰρ οὐκ αἰδοῖ τὴν παρειὰν ἐξανθοῦσα, ἀλλὰ περιειδῆς οἶα πείσεται τῷ παρὰ φύσιν τῆς συζυγίας. ἀλλ' ὁ μὲν γενναῖος Ἡρακλῆς ὁδοῦ πάρεργον φασὶν ἐκουσίως ὑφίσταται τὸν ἄθλον. καὶ τὰ μὲν ἐν ἀναβολαῖς ταῦτα, ἰδὸν δὲ καὶ ὡς ξυνοστήμασιν ἦδη, καὶ ὅσα μὲν ἐν ἀρχαῖς τῆς διαμάχης, θεοῦ τε καὶ ἀτρέπτου ἦρωος ὑπονοεῖσθω, τὸ δ' αὖ τέλος ὁ μὲν ἐς βοῦκερων ἀναμορφώσας ἑαυτὸν ὁ ποταμός ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα ὤρηκεν, ὁ δὲ τῇ λαίᾳ τοῦ δεξιῦ λαβόμενος κέρως θάτερον τῷ ῥοκάλῳ τῶν κροτάφων ἐκπρεμνίζει, κἀντεῦθεν ὁ μὲν αἵματος ἦδη μᾶλλον ἢ νάματος ἀφίησι κρουνοὺς ἀπαγορεύων, ὁ δὲ Ἡρακλῆς γανύμενος τῷ ἔργῳ ἐς τὴν Δημιανείραν ὀρᾷ καὶ τὸ μὲν ῥόκαλον αὐτῷ ἐς γῆν ἔρριπται, κροτεῖνε δὲ αὐτῇ τὸ τοῦ Ἀγελῶν κέρως οἶον ἔθνον τοῦ γάμου.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΝ ΣΠΑΡΓΑΝΟΙΣ.

ε. Ἀθύρεις, Ἡράκλεις, ἀθύρεις καὶ γελᾷς ἦδη τὸν ἄθλον ἐν σπαργάνοις ᾧν καὶ ταῦτα, καὶ τοὺς ἐξ Ἡρας δράκοντας ἐκάτερον ἐκάτερα χειρὶ ἀπολαβῶν οὐδὲν ἐπιστρέφῃ τῆς μητρὸς ἔκφρονος παρεστῶσης καὶ περιειδῶς, ἀλλ' οἱ μὲν ἦδη παρῆνται μηκύναντες ἐς γῆν τοὺς ὄλκους καὶ τὰς κεφαλὰς ἐπικλίναντες ταῖς τοῦ νηπίου χερσὶν ὑποφαινούσας τι καὶ τῶν ὀδόντων· κάρχαροι δὲ οὔτοι καὶ ἰώδεις λοφιαὶ τε αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ θανάτου ἐς θάτερα ἐκπρεμνίζονται καὶ τὰ ὄμματα οὐ δεδορκῶτα ἢ τε φοβίς οὐκ ἐξανθοῦσα χρυσῶ καὶ φοίνικι ἔτι, οὐδὲ πρὸς τὰς τῆς κινήσεως τροπὰς ὑπαυγάζουσα, ἀλλ' ὑπώχρος καὶ ἐν τῷ θαφινῶ πελιδνός. τὸ δὲ τῆς Ἀλκυμῆνης εἶδος ἀνασκοποῦντι ἀναφέρειν μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκπλήξεως δοκεῖ, ἀπιστεῖ δὲ νῦν οἷς ἦδη ὀρᾷ, ἢ δ' ἐκπληξίς αὐτὴν οὐδὲ λεγῶ κείσθαι ξυνεχώρησεν· ὀρᾷς γὰρ κου, ὡς ἄβλαντος καὶ μονοχίτων ἀνακηθήσασα τῆς εὐνῆς ξὺν ἀτάκτῳ τῇ κόμῃ τὰς χεῖρας ἐκπετάσασα βοᾷ, θεράπαιναί τε, ὅσαι παρήσαν τικτούσῃ, ἐκπλαγείσαι ἄλλη ἄλλο τι προσδιαλέγονται τῇ κλησίῳ. οἱ δὲ ἐν ὄπλοις οὔτοι καὶ ὁ γυμνῶ τῷ ξίφει ἔτοιμος οἱ μὲν ὀφθαλμοὺς ἔκκρητοι βοηθῶντες Ἀμφιτρύωνι, ὁ δ' ὑπὸ τὴν πρώτην ἀγγελίαν σπασάμενος τὸ ξίφος ἐς ἄμυναν ὁμοῦ ἐπέστη τοῖς δρωμένοις, καὶ οὐκ οἶδ', εἴτε ἐκπέπληγεν, εἴτε χαίρει λοιπόν· ἢ μὲν γὰρ χεῖρ ἔτ' ἐν τῷ ἔτοιμῳ, ἢ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐννοία χαλινὰ τῇ χειρὶ ἐφίστησιν, οὐδὲ ἔχοντος, ὅ τι καὶ ἀμύναιτο, καὶ χρησμοῦ προμηθεΐας δεόμενα τὰ παρόντα ὀρῶντος. ταῦτά τοι καὶ ὠδὶ κλησίῳ ὁ Τειρεσίας θεσπίζων, οἶμαι, ὀπόσος ὁ νῦν ἐν σπαργάνοις ἔσται. γέγραπται δὲ ἐνθεος καὶ μαντικὸν ἐκασθμαίνων. γέγραπται καὶ ἡ Νύξ ἐν εἶδει, ἐν ἣ ταῦτα, λαμπαδίω-καταλάμπουσα ἑαυτήν, ὡς μὴ ἀμάρτυρος τοῦ παιδὸς ὁ ἄθλος γένηται.

1. στιφρὰ. f. J. στιφρὰ. e. στρῶφρα. m, o. ib. πρὸς λόγου. f et o ex conj. Salm., J. πρὸ λόγου. e et m, ubi. πρὸς λόγου in mg. 2. Fo. Ἀρκάδων. ib. Καλυδῶν. e, m. 3. καὶ. f. ib. Πειθῶ. J. πειθῶ. f. 5. κατηφῆ δὲ. f. (sic.) κατηφῆ δὲ. EJ. κατηφῆ, κατηφῆ δὲ conj. J. Malim δὲ tollere. 9. ὑπονοεῖσθω. f et conj. J. ὑπονοεῖσθαι. f. 10. βοῦκερων. m, o. ib. ὤρηκεν. conj. J. ὤρηκεν. f. 11. κέρως. o. ib. ἐκπρεμνίζει. f. 12. γανύμενος. J. γανύμενος. f. 13. δὲ om. e. 14. οἶ. f.

V. 16. προλαβῶν. f. 18. ἐπικλίναντες. f. 19. ἐκπρεμνίζω. f. 20. φοβίς. e. ib. τὰς κινήσεως. f. 21. ἀλλ' om. m, o. ὑπόχρος. e. ὑπόχρος. o. ib. καὶ τὸ. f. 22. αὐτὸ τῆς. f. 23. ἄβλατος conjecere T. Hemsterh. in Misc. Obs. V, 23. J in Exerc. p. 127. Piers. Verisim. 157. ἄβλατος. f. ἄβλατος. E. ib. μονοχίτων. f. ib. ἀνακοδέσασα. f. 24. τῇ om. f. 26. Ἀμφιτρύωνι. e. Ἀμφιτρύωνι. m.

Ο Ρ Φ Ε Τ Σ.

5. Ὀρφεία τὸν τῆς Μούσης θέλξει τῇ μουσικῇ καὶ τὰ μὴ μετέχοντα λόγου λογοποιοὶ φασι πάντες, λέγει δὲ καὶ ὁ ζωγράφος· λέων τε οὖν καὶ σὺς αὐτῷ πλησίον ἀκροαταὶ τοῦ Ὀρφείως καὶ 119 ἔλαφος καὶ λαγῶς οὐκ ἀποκηδῶντες τῆς ὀρχῆς τοῦ λέοντος καὶ ὄσοις ἐν θήρᾳ δεινὸς ὁ θῆρ, ξυναγελάζονται αὐτῷ φασιδύμῳ νῦν φασιδύμοι. σὺ δὲ μηδὲ τοὺς ὄρνιθας ἀργῶς ἴδης, μὴ τοὺς μουσικούς μόνον, οἷς ἐνευστομεῖν τοῖς ἄλλοις ἔθος, ἀλλ' ὄρα μοι καὶ τὸν κραγέτην κολοιοὶν καὶ τὴν λακέρυξαν αὐτὴν καὶ τὸν τοῦ Διὸς ἀέτον. ὁ μὲν, ὅποιος ἄμφω τῷ πτέρυγε ταλαντεύσας ἐξ ἑαυτοῦ ἀτανεὺς ἐς τὸν Ὀρφεία βλέπει, οὐδ' ἐπιστροφόμενος τοῦ πτωκὸς πλησίον ὄντος, οἱ δὲ ξυγκλείσαντες τὰς γένυς ὅλοι εἰσὶ τοῦ θέλγοντος, λύκοι τε οὗτοι καὶ ἄγνες ἀναμίξ, ἢ τσθηπότες. νεανιεύεται δὲ 10 τι καὶ μείζον ὁ ζωγράφος· δένδρα γὰρ ἀνασπάσας τῶν φιλῶν ἀκροατὰς ἄγει ταῦτα τῷ Ὀρφεῖ καὶ περιύστησιν αὐτῷ. πεύκη τε οὖν καὶ κυκάριττος καὶ κλήθρος καὶ αἰγίφος αὐτῇ καὶ ὄσα ἄλλα δένδρα ξυμβalόντα τοὺς πτόρθους οἷον χεῖρας περὶ τὸν Ὀρφεία ἔστηκε καὶ τὸ θέατρον αὐτῷ ξυγκλείουσιν οὐ δεηθέντα τέχνης, ἵν' οἱ τε ὄρνιθες ἐπ' αὐτῶν καθέξοντο καὶ ἐκείνος ὑπὸ σκιᾷ μουσουργίᾳ. ὁ δὲ κάθηται ἀρτίχρονον μὲν ἐκβάλλων ἴουλον ἐπιρρόντα τῇ παρειᾷ, τιάραν δὲ χρυσαυγῇ ἐπὶ κεφαλῆς αἰσῶν τό τε ὄμμα αὐτῷ ξὺν ἀβρότῃ ἐνεργὸν καὶ ἔνθεον αἰετῆς γνώμης ἐς θεολογίαν 15 τεινούσης. τάχα δὲ τι καὶ νῦν ἄδει καὶ ἡ ὄφρὺς οἷον ἀποσημαίνουσα τὸν νοῦν τῶν ἀσμάτων ἐσθῆς τε αὐτῷ μετανθοῦσα πρὸς τὰς τῶν κινήσεων τροπὰς, καὶ τοῖν ποδοῖν ὁ μὲν λαῖος ἀπερείδων ἐς τὴν γῆν ἀνέχει τὴν κιδάραν ὑπὲρ μηροῦ κεκλιμένην, ὁ δεξιὸς δὲ ἀναβάλλεται τὸν ὄνθυμὸν ἐκικροτῶν τοῦδαφος τῷ πεδίλῳ, αἱ χεῖρες δὲ ἡ μὲν δεξιὰ ξυνέχουσα ἀπρὶξ τὸ πλῆκτρον ἐπιπέταται τοῖς 19 φθόγγοις ἐκκεκλιμένη τῷ ἀγκῶνι καὶ καρπῷ ἔσω νεύονται, ἡ λαῖα δὲ ὀρθοῖς κλήττει τοῖς δακτύλοις τοὺς μίτους. ἀλλ' ἔσται τις ἀλογία κατὰ σοῦ, ὦ Ὀρφεῦ, καὶ νῦν μὲν θηρία θέλγεις καὶ δένδρα, θηράταις δὲ γυναιξίν ἐκμελῆς δόξεις καὶ διασπάσσονται σῶμα, ὃ καὶ τὰ θηρία φθειρομένη εὐμενεῖς ἀκοὰς παρέσχεν.

ΜΗΔΕΙΑ ΕΝ ΚΟΛΑΧΟΙΣ.

ξ. Τίς ἡ βλοσυρὸν μὲν ἐπισκύνιον ὑπὲρ ὀφθαλμῶν αἰρουσα, τὴν δὲ ὄφρυν ἐννοίας μεσθὶ καὶ ἱεροπρεπῆς τὴν κόμην τό τε ὄμμα οὐκ οἶδ' εἶτε ἱρωτικὸν ἤδη, εἶτε τι ἔνθεον ὑποφαίνουσα, 25 αὐτὴν τε ἄρρητον ἐκδεικνύουσα τοῦ προσώπου τὴν θέαν; τοῦτ' ἐστὶ τὸ τῶν Ἡλιάδων γνώρισμα· Μήδειαν, οἶμαι, χρῆ νοεῖν τὴν Αἰήτου. ἐνορμιστάμενος γὰρ τῷ Φάσιδι ὁ τοῦ Ἰάσονος στόλος, ὅτε τὸ χρυσοῦν μετῆι θέρας, καὶ ἐς τὴν τοῦ Αἰήτου παρελθὼν πόλιν ἐρᾷ ἡ κόρη τοῦ ξένου λογιᾶς τε ὑπείσιν αὐτὴν ἀήθης, καὶ ὅ τι μὲν πέπονθεν, οὐκ οἶδα, ἀτακτεῖ δὲ τὰς ἐννοίας καὶ τῇ φωνῇ ἀλύει. ἔσταται δὲ οὐκ ἐνεργὸς νῦν, οὐδὲ ἐν ξυνοουσίᾳ τῶν κρειττόνων, ἀλλ' ὡς καὶ πολλοῖς ὄραν. 30 τὸ δὲ τοῦ Ἰάσονος εἶδος ἀβρόν μὲν, οὐ μὴν ἔξω τοῦ ἐρρωῶσθαι ὄμμα τε αὐτῷ χαροπὸν μὲν ὑπόκειται τῷ τῆς ὄφρὺς ἡθεὶ φρονοῦσης τε καὶ παντὸς ὑπεραιρούσης τοῦ ἀντιξοῦ ἰούλω τε ἡθεὶ βρούει καθέρποντι καὶ ἡ κόμη ξανθὴ ἐπισαλεύει τῷ μετώπῳ, τὰ δὲ γε τῆς στολῆς λευκὸν χιτῶνι ἔξωσται λεοντῆν ἐξηρημένους καὶ κρηπίδα ἐνήπται ἀκοντίῳ τε ἐπερείδων ἑαυτὸν ἔστηκε τό τε ἡθος 121

VI. 3. ἀποκηδῶν. ζ. 5. τὴν κρ. ο. 7. οὐδὲν conj. J. 8. ὄ... εἰσὶ sic cum lac. f. ὅλοι εἰσὶ conj. m. J. i εἰσι. e. ὄ εἰσι. o. ib. ἡ τσθ. f, e, m. καὶ o ex anonym. ald. ἡ conj. J. 11. θ. αὐτῷ. f. θ. οὐν αὐτῷ. ζ. ib. συναλ. ζ. 14. ξυνοῦν. f, e, m. ξυνοῦν. o. ξυνοῦν conj. Salm. ξὺν corr. J. ib. εἰς θ. f. ἡσται ante ἡ ὄφρὺς excidisse impcatur J. 15. τὸν ἀσμάτων. f, e. ἀσμάτων. m, o, J. Sc. τῶν ἀσμάτων. ib. εὐθῆς. f. ἐσθῆς. Wyttenb. conj. Ep. α. 279, J. εὐθῆς. E. ἐκκεκλιμένη conj. J. ἐκκεκλιμένη. C, E. 21. ἐκκεκλιμένη. e. ib. καὶ θηρία. f. καὶ τὰ θηρία. ζ. VII. 23. ὄφρυν. o. 25. ἄρρητον. Wyttenb. conj. l. c. ἄρρητον. ζ. 33. λεοντῆν. e et m, ubi mg. ἱε. καρπῶν ἢ λεοντῆς ἐξηρημένους. ib. ἐξηρημένους. f, e, m. ἐξηρημένους. o ex corr. V. D. in a, J.

τοῦ προσώπου ὅλον μήτε ὑπερφρονεῖν, αἰδέεται γάρ, μήτε ὑποκείσθαι, θαρρεῖ γάρ τὸν ἄθλον. Ἔρως δὲ ἑαυτοῦ ποιεῖται ταῦτα καὶ τῷ τόξῳ ἐπερείδασ ἐαυτὸν ἐναλλάξ τῷ πόδε ἴστησι τὸ λαμπάδιον ἐς τὴν γῆν τρέψας, ἐπειδὴ ἐν ἀναβολαῖς ἔτι τὰ τοῦ ἔρωτος.

ΛΘΤΡΟΝΤΕΣ.

η'. Οἱ ἐν Διὸς αὐλῇ ἀθύροντες Ἔρως, οἶμαι, καὶ Γανυμήδης, εἴ τι χρὴ τὸν μὲν τῇ τιάρᾳ νοεῖν, τὸν δ' ἀπὸ τοῦ τόξου καὶ τῶν περῶν ἐς ἐπίγνωσιν ἄγειν. ἀθύρουσι μὲν οὖν ἀστραγάλοις οὗτοι, γεγραφαται δὲ ὁ μὲν ὑβριστικῶς ἐπιτωθάζων ὁ Ἔρως καὶ πλήρη τῆς νίκης τὸν κόλπον ἀνασειῶν, ὁ δὲ θυεῖν ἀστραγάλοις ἔτι τὸν μὲν καὶ αὐτὸν ἀπολωλεκῶς, τὸν δ' ἐφ' ὁμοίᾳ προπέμπων ἐλάιδι. κατηφῆς δὲ αὐτῷ ἢ παρειὰ καὶ ἢ τοῦ ὄμματος ἀκτῖς καίτοι ἄβροῦ ὄντος βεβουθισμένον τὸ τῆς ἀνίας ἐπισημαίνει. θεαὶ τε τρεῖς αὐταὶ ἐφροσῶσαι σφισιν αἱ μὲν οὐδ' ἐφερμηγνεύοντος δέονται, Ἀθηναῖα τε γὰρ αὐτόθεν ἰδόντι δῆλη τὴν ὁμόγνιον ποιητὰ φασὶ πανοπλίαν ἀμπεχομένη καὶ 10 γλαυκὸν ὑπὸ τῆς κόρυθος ὀρῶσα ξὺν ἀρρενωπῷ τε τῷ ἦθει τὴν παρειὰν ἐπιφουινίττουσα, ἠδὲ δὲ αὐτὸ φιλομειδῆς ὑπὸ τῇ τοῦ κεστοῦ Ἰγγι κὰν τῷ γράμματι σημαίνει, Ἥραν δὲ γε τὴν τρίτην εἶναι 873 τὸ σεμνὸν καὶ βασιλικὸν τοῦ εἶδους φησί. τί δὴ βούλονται καὶ τίς ἢ τῆς ξυνουσίας αὐταῖς ἀνάγκη; ἄγουσα τοὺς πεντήκοντα ἢ Ἀργῶ ἐνώρμισται τῷ Φάσιδι Βόσπορον τε καὶ Ξυμπληγάδας διεξελθούσα. ὀρῶς δὲ καὶ τὸν ποταμὸν αὐτὸν ἐν βαθεῖ δόνακι κείμενον, ἐν βλοσυρῷ τῷ εἶδει, κόμη τε 15 γὰρ ἀμφιλαφῆς αὐτῷ καὶ ἀνεστηκῶτα γενειᾶς τε ὑποφρίττουσα καὶ γλαυκιῶντες ὀφθαλμοί, τό τε ἀθρόον τοῦ φεύματος οὐκ ἀπὸ κάλυπτος ἐκχέομενον, ἤπερ οὖν εἶωθεν, ἀλλ' ἀπὸ παντός ἐκπλημμύρον ἐννοεῖν δίδωσιν ἡμῖν, ὁπόσος ἐπιχεῖται τῷ Πόντῳ. τὸν δὲ τῆς ναυτιλίας ἄθλον ἀκούεις, οἶμαι, καὶ ποιητῶν τὸ χρυσοῦν δέρας λερόντων πασιμέλουσάν τε τὴν Ἀργῶ καὶ Ὀμήρου 20 φῶδαι φράζουσιν. ἀλλ' οἱ μὲν τῆς Ἀργούσας ναυβάται ἐν ἐπισκέψει τῶν κατειληφόντων, αἱ θεαὶ δὲ 25 ἐς ἱεσίαν τοῦ ἔρωτος ἤκουσιν αἰτουῦσαι ξυλλαβεῖν σφισιν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν πλωτήρων τὴν Αἰθήτου Μήδειαν μετελθόντα, μισθὸν δὲ οἱ τῆς ὑπουργίας ἢ μήτηρ σφαιραῖαν προσδέκνυσσι Διὸς αὐτὴν ἄθλημα γερονεῖν λέγουσα. ὀρῶς καὶ τὴν τέχνην ἐν τῇ γραφῇ; χρυσοῦ μὲν αὐτῆ, φραγῆ δὲ αὐτῆ οἷα νοεῖσθαι μᾶλλον ἢ ὀρῶσθαι, ἑλικᾶς τε κυανοῦ ἐφ' ἑαυτῆς ἐλλίττουσα καὶ ἀναρριφιῖσα τάχα που τὸ ἀποχωροῦν σέλας μαρμαρυγαῖς ἀντέρων εἰκάζειν αὐτῇ δώσει. ὁ δὲ τοὺς μὲν ἀστραγάλους οὐδὲ ὀρῶς 25 ἔτι, ῥίψας δὲ αὐτοὺς χαμάζε ἐξήρηται τοῦ τῆς μητρὸς πέπλου ἐκαληθεῦσαι τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῷ, οὐ γὰρ ἐλλείψειν τὸν ἄθλον.

Π Ε Λ Ο Ψ.

θ'. Ὁ μὲν ὑπὲρ τετραῶρων δι' ἠπείρου μέσης ἱσπεύσειν μέλλων ὑπ' ὀρθῇ τιάρᾳ καὶ Ἀνδρία στολῇ, Πέλοψ, οἶμαι, θρασυῶς ἠνίοχος καλὸν εἰπεῖν. Ἰθύνε γάρ ποτε καὶ διὰ θαλάσσης τουτεῖ 874 τὸ ἄρμα, Ποσειδῶνος, οἶμαι, δόντος ἄκρα τῇ τοῦ τροχοῦ ἀψίδι, ὑπ' ἀδιάντῳ ἄξονι τὰ τῆς γαλήνης διαθέων νῆα. ὄμμα δ' αὐτῷ γοργὸν καὶ αὐχὴν ἀνεστηκῶς τὸ τῆς γνώμης ἔτοιμον ἐλέγχει ἢ τε ὀφρὺς ὑπεραιρούσα δηλοῖ καταφρονεῖσθαι τὸν Οἰνόμαον ὑπὸ τοῦ μειρακίου. φρονεῖ γὰρ τοῖς

1. ἀσάπων. e. 3. ἔτι. f et conj. Ham. L. Phil. p. 10. J. ἦδη. ζ.
VIII. 4. ἐν Διὸς αὐλῇ. f. ἐν τῇ Δ. α. ζ. 5. οὐσι. e, non f. 6. ὑβριστικῶς. e. ἰσ. φλυαριστικῶς. m. mg. 7. θυοῖν. ζ. 8. ἢ om. f. 9. ἐφροσῶσαι. C, E. Sc. ἐφροσῶσαι. ib. αἱ μὲν. f. αἱ μὲν. E. Fo: οἶμαι. 10. ὁμόγνιον. e, m. corr. Huet. 11. ἀρρενωπῷ. m. o. ib. ἦδιον δὲ. f. 14. διελθούσα. ζ. 20. φῶδην. e, m. ib. ναυβάται conj. J. ναυάται. ζ. 21. σωτηρίαν. e, m, o. ib. τὴν om. ζ. 23. χρυσοῦν. i, m. 24. ἐλλίττουσαν. f, e, m. 25. εἰκάζειν ἀστέρων. ζ. ib. αὐτὴν sive ἀσγῆ velit J. 26. χαμάζε. o.
IX. 28. τετραῶρον. m, o. 30. ἐπ' ἀδιάντῳ. ζ.

ἵππους, ἐπειδὴ ὑψαύχενές τε καὶ πολλοὶ τὸν μυκτῆρα καὶ κοῖλοι τὴν ὄπλῃν καὶ τὸ ὄμμα κυνέοι
 τε καὶ ἔτοιμοι χαίτην τε ἀμφιλαφῆ κυανῶν ἀπαιρωσύντες ἀχένας, ὅς δὴ θαλασσίαν τρόπον πλη-
 σίον δὲ αὐτῶν Ἰαποδάμεια τὴν μὲν παρειὰν αἰδοῖ γράφουσα, νύμφης δὲ στολὴν ἀμπεχομένη βλέ-
 πουσά τε ὀφθαλμοῖς οἷσις αἰρεῖσθαι τὸ τοῦ ξένου μᾶλλον. ἐρᾷ τε γὰρ καὶ τὸν γεννήτορα μυσά-
 5 τεται τοιούτοις ἀφροδιτίοις φρονούντα, ἃ δὴ καὶ ὄρῳ, κεφαλᾶς ταύτας τῶν προκυλαίων ἀνημ-
 μένη ἐκάστη, καὶ σχῆμα δέδωκεν ὁ χρόνος ἴδιον, ὃν ἕκαστος ἀπάλετο σφῶν. τοὺς γὰρ δὴ μνηστή-
 ρας τῆς θυγατρὸς ἦκοντας κτείνων ἀγάλλεται τοῖς γνωρίσμασι τοῦ φόνου. εἰδῶλα δὲ ὑπεριπτάμενα
 σφῶν ὀλοφύρεται τὸν ἑαυτῶν ἀγῶνα τῆ τοῦ γάμου ξυμβάσει ἐφθυμοῦντα, ξυμβῆναι γὰρ δὴ ὁ Πέ-
 10 λος, ὡς ἔλευθέρῳ λοιπὸν ἢ παῖς εἴη τοῦ ἀλάστορος. καὶ ὁ Μυρτίλος δὲ ξυνίστατο τῆς ξυμβάσεως
 αὐτοῖν ἔστιν. ὁ δ' οὐκ ἄποθεν ὁ Οἰνόμαος, ἀλλ' ἔτοιμον αὐτῷ τὸ ἄρμα καὶ τὸ δόρυ ὑπερτίε-
 ται τοῦ δίφρου καταλαβόντι τὸ μειράκιον κτείνει, ὁ δὲ τῷ πατρὶ θυῶν Ἄρει σπεύδει ἄγριος ἰδεῖν
 καὶ φονῶν τὸ ὄμμα καὶ τὸν Μυρτίλον ἐπισπέρχει. Ἔρωσ δὲ κατηφῆς τὸν ἄξονα τοῦ ἄρματος ἐν-
 15 τέμνει ἐκάτερον διδοὺς ἔννοεῖν, ὅτι τε ἐρῶσα ἢ κόρη τοῦ ἐρῶντος ἐπὶ τὸν πατέρα ξυμβαίνει καὶ
 875 τὰ μέλλοντα περὶ τὴν Πέλοπος οἰκίαν ἐκ Μοιρῶν γίνεσθαι.

ΠΤΡΟΣ Η ΜΤΣΟΙ.

15 ι. Τὰ Εὐρυπύλου καὶ Νεοπολέμου ποιητῶν ὕμνῃ χορὸς πατροφῆζειν τε αὐτοὺς ἄμφω καὶ 194
 τὴν χεῖρα εὐδοκίμους κατ' ἰσχὺν εἶναι, φησὶ δὲ καὶ ἡ γραφή ταῦτα· ἡ τύχη γὰρ τὴν ἐξ ἀπάσης
 γῆς ἀρετὴν ἐς μίαν πόλιν συνενεγκοῦσα οἱ μὲν οὐκ ἀκλεεῖς οἴχονται, ἀλλ' οἶοι πρὸς πολλοὺς
 δυστήνων δὲ τε καὶ εἰπεῖν οἱ ἐμφ' ἴμεν ἀντιώσειν,
 οἱ δὲ γενναῖοι γενναίων κρατοῦσι. τὰ μὲν δὴ περὶ τῶν ἐν τῷ νικῶν ἕτερα, νυνὶ δὲ περὶ τοὺς ξυ-
 20 εσταῶτας ἢ θέα. πόλις μὲν αὕτη Ἰλίου ὄφρυός εσσα, καθ' Ὅμηρον, περιθεῖ δὲ αὐτὴν τείχος ὡς
 καὶ θεοὺς μὴ ἀπαξιῶσαι τῆς ἑαυτῶν χειρὸς, ναύσταθμόν τε ἐπὶ θάτερα, καὶ στενὸς Ἑλλησπόντου
 διάρρους Ἀσίαν Εὐρώπης διελθῶν. τοῦν μέσῳ δὲ πεδῖον ποταμῷ διαιρεῖται Ξάνθῳ, γέγραπται δὲ
 οὐ μορμύρων ἀφρῶ, οὐδ' οἶος ἐπὶ τὸν τοῦ Πηλέως ἐπλήμμυρον, ἀλλ' εὐνὴ μὲν αὐτῷ λατὸς καὶ θυῶν
 καὶ ἀπαλοῦ δόνακος κόμαι, κατακτείνεται δὲ μᾶλλον ἢ ἀνέστηκε καὶ τὸν πόδα ἐπέχει ταῖς πηγαῖς ὑπὲρ
 25 ξυμμετρίας νῦν, διυγραίνων αὐτὸν νάματος. [τὸ ρεῦμα μέτρον] στρατιά τε ἐκατέρωθεν Μυσῶν τε
 ξὺν Τρωσὶ καὶ Ἑλλήνων ἐκ θατέρου οἱ μὲν κερμηκότες ἦδη οἱ Τρῶες, οἱ δὲ ἀκμηῆτες οἱ ξὺν Εὐ-
 ρυπύλῳ. ὄρῳ δὲ αὐτῶν, ὡς οἱ μὲν ἐν τοῖς ὄπλοις κάθηται τάχα πού τοῦτο Εὐρυπύλου αἰτήσαν-
 τος, καὶ χαίρουσι τῇ ἀνακωχῇ, οἱ δὲ ἐκθυμοὶ τε καὶ ἐξορμῶντες οἱ Μυσοὶ ἴενται τό τε τῶν Ἑλλή-
 30 νων ἐν ὁμοίᾳ καταστάσει τοῖς Τρωσὶν ὄντων πλὴν Μυρμιδόνων, ἐνεργοὶ γὰρ καὶ περὶ τὸν Πύρ-
 ρον ἔτοιμοι. τῷ νεανίᾳ δὲ κάλλους μὲν ἔνεκεν ἐφερμηγεῖοι ἂν οὐδὲν, ἐπειδὴ ἐν ὄπλοις τανῦν, 195
 876 μεγάλοι γε μὴν καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἡλικία τε ἀμφοῖν ἴση τάς τε τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐνεργοὶ
 καὶ οὐ μέλλοντες. γοργὸν γὰρ τὸ ὄμμα ὑπὸ τῆς κόρυθος ἐκάστῳ καὶ συνακονεῦντες ταῖς τῶν λό-
 φων κινήσει καὶ ὁ θυμὸς ἐπιπρέπει σφίσι σιγῇ τε μενέα πνεύουσιν ἰοίωσι, καὶ τὰ
 ὄπλα δὲ ἀμφοῖν πατρῶα, ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρύκυλος ἀσήμοις ἔσταλται καὶ παραλλάττουσι τὴν αἰγὴν

1. ὄπλῃν τὸ. m, o. 3. νύμφης τε. i. 4. ἐρᾷ τε γὰρ. f. ἐράται γὰρ. ζ. 5. Fo: ἀνημμένην ἐκάστην. 8. ὀλοφύρεται bis legitur in f. 9. Μυρτίλος. E, ut infra. 13. τοῦ ἐρωτος. f, e, m. τῷ ἐρῶντι. o ex conj. anonymi. τοῦ ἐρῶντος corr. J. 14. γίνεσθαι. f et conj. J. γίνεται. ζ.

X. 13. οἱ om. o. 19. περὶ τῶν ἐν τῷ νικῶν. f. περὶ τῶν ἰκανῶν. ζ. περιτῶν ἐν τῷ νικῶν conj. J. 20. τείχος e. τείχος corr. a Bern. 23. μορμύρων. e. 25. αὐτῶν. e. αὐτῶν et mg. γρ. αὐτῶν. Ia. αὐτῶν. m. ib. μέτρον. f, v, e. Includi τὸ ρεῦμα μετρον. 26. ξυνόν. C, E. ξὺν. J corr. ib. ἐκατέρου. C, E. ἐκ θατέρου. J corr. 28. ἴενται. J. 29. ὄντων om. o. 30. τῷ νεανίᾳ. e, m. ib. ἐφερμηγεῖοι. C, E. Sc. ἐφερμηγεῖοι. 33. ἐπιπρέπει. e, m. 34. δὲ αὐτῶν. ζ.

ὅπη τε καὶ ἴπως κινοῖτο, ὡς ἡ Ἴρις, τῷ Πύρρῳ δὲ τὰ ἐξ Ἡφαίστου παρέστιν ἐκστάς ποτ' αὐτῶν Ὀδυσσεὺς καὶ ἀπευξάμενος τὴν ἑαυτοῦ νίκην. θεωρῶν δὲ τις τὰ ὄπλα λείπον εὐρήσει τῶν Ὀμήρου ἐκτυπωμάτων οὐδέν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἢ τέχνη δεικνυσι τάκειθεν πάντα. τὸ μὲν γὰρ γῆς τε καὶ θαλάττης καὶ οὐρανοῦ σχῆμα οὐδὲ φράζοντος, οἶμαι, δεήσει τινός, ἢ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἰδόντι δῆλη τὴν ἑαυτῆς χροάν ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ λαβοῦσα, τὴν δ' αἱ πόλεις καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γῆν γράφουσι καὶ μικρόν γε ὕστερον πένση περὶ ἐκάστων, οὐρανοῦ δὲ ὄδε. ὄρῃς που τὸν τε τοῦ ἡλίου κύκλον, ὡς ἀκάμας ἐν αὐτῷ καὶ τὸ τῆς κανσελήνου φαιδρόν. ἀλλὰ μοι δοκεῖς περὶ τῶν καθ' ἕναστων ἄστρον ποθεῖν ἀκούσαι· τὸ γὰρ διαλλάττον αὐτῶν τὴν αἰτίαν σοι παρέχει τῆς πένσεως· αἰδὶ μὲν σοι Πηλιάδες σπόρου τε καὶ ἀμητοῦ ξύμβολα δνόμεναι ἢ αὐ πάλιν ἐκφανῶς ἔχουσαι, ὡς ἂν καὶ τὰ τῆς ὄρας αὐτὰς ἄγῃ, Ἰάδες δ' ἐπὶ θάτερα. ὄρῃς καὶ τὸν Ὀρίωνα, τὸν δὲ ἐπ' αὐτῷ μῦθον καὶ τὴν ἐν ἄστροις αἰτίαν ἐς ἔτερον ἀναβαλώμεθα, ᾧ καὶ, καιρόν, ὡς ἂν μὴ ἀπάγοιμὲν σε τῶν νῦν ἐν πόθῳ. οἱ δ' ἐπ' αὐτῷ ἄστέρης ἄρκτος ἢ εἰ ἄμαξαν καλεῖν βούλοιο. φασὶ δὲ αὐτὴν καὶ μόνην οὐ λούεσθαι ἐν Ὀκεανῷ, ἀλλ' αὐτὴν περὶ αὐτὴν στρέφεσθαι ὅλον φύλακα τοῦ Ὀρίωνος. ἴωμεν δὲ λοιπὸν διὰ γῆς ἀφόμενοι τῶν ἄνω, καὶ τῶν γε ἐν γῆ κάλλιστον θεώμεθα τὰς πόλεις. ὄρῃς μὲν δὴ, ὡς διτταί τινες αὐταί· ποτέραν οὖν προτέραν ἀφερμηνευθῆναι σοι βούλει; ἢ τὸ τῶν λαμπάδων φῶς καὶ τὸ τοῦ ὕμεναίου μέλος καὶ ὁ τῶν αὐλῶν ἦχος καὶ ἡ τῆς κιθάρας κρούσις καὶ ὁ τῶν ὄρχουμένων φυθμός ἐς αὐτὰ σε ἄγει; ὄρῃς δὲ καὶ τὰ γύναια τῶν προθύρων ὡς διαφαίνονται θαυμάζοντα καὶ μόνον οὐκ ἐκβοῶντα ὑπὸ χαρμονῆς. γάμοι ταῦτα, ᾧ καὶ, καὶ πρώτη ξύνοδος νυμφίων καὶ ἄγονται τὰς νύμφας οἱ γαμβροί. τὸ δὲ τῆς αἰδοῦς καὶ τοῦ ἡμέρου, ὡς ἐπιπρέπει ἐκάστω, παρήμι λέγειν, σοφώτερον αὐτὰ τοῦ δημιουργοῦ αἰνιξαμένου. ἀλλ' ἰδοὺ καὶ δικαστήριον τι καὶ ξυνέδρα κοινῇ καὶ γέροντες σεμνοὶ σεμνῶς προκαθήμενοι τοῦ ὕμλου. τὸ δὲ ἐν μέσῳ χρυσίον τάλαντα μὲν δύο ταῦτ' οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ ἢ, νῆ Δί', εἰμάσαι χροῆ, ὡς μισθὸς τῷ ὄρθῳ ἐκδικάσονται, ὡς ἂν μὴ πρὸς δῶρά τις παρὰ τὴν εὐθείαν φέροι. τίς δ' ἡ δίκη; διττοὶ μὲν ἐν μέσῳ τινὲς οὗτοι, δοκεῖν ἐμοί, φονικὸν ἔγκλημα ὁ μὲν ἐπαγῶν θατέρῳ, τὸν δ' ὄρῃς, ὡς ἔξαρκός ἐστιν. οὐ γὰρ αἰτίαν ἔχειν ἄνπερ αὐτῷ προσφέρει ὁ κατηγορός, καταθεῖς δὲ τὰ ὑποφόνια καθαρὸς ἦκειν. ὄρῃς καὶ τοὺς ἐπιβοηθοῦντας ἐκατέρῳ διχῇ καὶ νέμοντας τὴν βοήν, ὅτῳ φίλον· ἀλλ' ἢ γε τῶν κηρύκων παρουσία καθίστησιν αὐτοὺς καὶ ἐς τὸ ἡσυχαιὸν ἄγει. ταυτὶ μὲν οὖν σοι μέση τις πολέμου καὶ εἰρήνης ἐν οὐ πολεμουμένη πόλει κατάστασις. ἑτέραν δὲ ὄρῃς, ὡς τειχέρας, καὶ τό γε τείχος ὡς οἱ δι' ἡλικίαν ἀπόμαχοι φρουροῦσι διαλαβόντες, γύναιά τε γὰρ ἐστὶν οὐ τῶν ἐπάλλεσον καὶ γέροντες οὗτοι καὶ κομιδῇ παιδία. ποῖ δὴ τὸ μάχμιον αὐτοῖς; ἐνταῦθα εὐροις ἂν τοῦτους, οἱ δὴ ἄρει τε καὶ Ἀθηναῖ ἐπονται. τουτὶ γὰρ, μοι δοκεῖν, ἢ τέχνη φησὶ τοὺς μὲν χρυσῷ τε καὶ μεγέθει δηλώσασα θεοὺς εἶναι, τοῖς δὲ τὸ ὑποδεέστερον δι' αὐτῆς δοῦσα. ἐξίλασι δὲ τὴν τῶν ἐναντίων οὐ δεξάμενοι πρόκλησιν· νέμεσθαι γὰρ τὸν ἐν τῇ πόλει πλοῦτον ἢ μὴ νεμομένου ἐν τοῖς ὄπλοις εἶναι. λόχον δὲ διατάττουσιν ἐντεῦθεν. τουτὶ γὰρ, μοι δοκεῖν, ἢ πρὸς ταῖς ὄχθαις αἰνίττεται λόχη, οὐ δὴ καθωπλισμένους αὐτοὺς ὄρῃς. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγγένοι' αὐτοῖς χρῆσασθαι τῷ λόχῳ· ὁ γὰρ τοῖς ἐπηλυσ στρατὸς σκοπούς τινὰς καθίσας λείαν ἐλάσασθαι περινοεῖ, καὶ δὴ οἱ μὲν ἄγουσι νομεις τὰ θρέμματα ὑπὸ συρίγγων. ἢ οὐ προσβάλλει σε τὸ λιτὸν καὶ αὐτοφυὲς τῆς μούσης καὶ ἀτεχνῶς ὄρειον;

1. κινοῖτο ἢ Ἴρις. e, m. κ. ὡς ἡ Ἴρις. o. κ. οἶα Ἴρ. conj. J. 5. γῆν matim abesse. 7. τὸ κανε. ζ. 10. αὐ. τοῖς. e, m. αὐταῖς. o. ex conj. m. ἄστροις velit J. Sc. αὐτὰς ἄγῃ. 11. Fo: ἐν ἄστροις δίαταιν. ib. ἀναβαλώμεθα. e, m. 13. οὐ δύεσθαι. f. ib. περὶ αὐτὴν. f, J. αὐτὴν περὶ μὲν τὴν. e et m, (ubi Is. αὐτοῦ περιμένουσαν.) αὐτοῦ. o. 15. ἀφερμηνεύεσθαι. ζ. 17. ἐς αὐτά. e, et m, ubi mg. Is. ἐς αὐτάς. 21. προκαθήμενοι e et m ubi mg. Is. προκαθ. 22. οὗτο ταῦτ. e. 23. τὴν. ζ. Sc. παρὰ τὴν. 24. τόδ'. e. 25. κατὰ ἔχει νῶν ὄπερ. f, unde J conj. κατέχειν ὄπερ. ἔχει νῶν, ὄπερ. e. ἔχει νῦν, ὄπερ. m, o. Sc. αἰτίαν ἔχειν ἄνπερ. ib. προσφέρει. K. 26. ἐκατέρῳ διχῇ. f, unde ἐκ. διχῇ. J. ἐκατέρῳ. ζ. ib. ἢ γε. conj. m. probante J. ἢ γε. ζ. 28. τειχέρας. f. τειχέρας. ζ. Sc. αὐτῆς. 33. νεμομένου. ζ. Sc. νεμομένου. 34. διαλλάττουσιν. ζ. Sc. διατάττουσιν. 35. τῷ om. ζ. ib. λόχῳ. f, e. 36. λείαν. f, ut conj. Wyttenb. Ep. cr. 279. et Heyne Op. V. 186. λαν. ζ.

ὑστάτα δὲ χρῆσάμενοι τῇ μουσικῇ δι' ἄγνοιαν τοῦ ἐπ' αὐτοῖς δόλου τεθναῖσιν, ὡς ὄρας, τῶν πολεμίων ἐπελθόντων καὶ ἀπελαύνεται τις λεία πρὸς αὐτῶν. φήμη δὲ τῶν παραχθέντων ἐς τοὺς λοχῶντας ἐλθοῦσα ἀνίστανται οὗτοι καὶ ἐφ' ἵππων ἐς τὸν πόλεμον χωροῦσι καὶ τὰς τε ὄχθας ἔστιν ἰδεῖν πλήρεις τῶν μαχομένων καὶ βαλλόντων ἐς αὐτούς. τοὺς δὲ ἐν αὐτοῖς ἀναστρεφόμενους καὶ τὴν πεφοινιγμένην λύθρῳ δαίμονα αὐτὴν τε καὶ τὴν ἐσθῆτα τί ἐροῦμεν; Ἔρις καὶ Κυδοιμὸς ταῦτα καὶ Κῆρ, ὅφ' ἢ τὰ πολέμου πάντα. ὄρας γὰρ τοι, ὡς οὐ μίαν ὁδὸν χωρεῖ, ἀλλ' ὄν μὲν ἄτρωτον ἐς τὰ ξίφη προβάλλει, ὅς δ' ὑφέλκεται ὑπ' αὐτῆς νεκρός, ὄν δὲ καὶ νεότερωτον ἐπισπέρχει. οἱ δ' ἄνδρες φοβεροὶ τῆς ὀρμῆς καὶ τοῦ βλέμματος ὡς οὐδὲν διαλλάττειν ἐμοὶ ζώντων ἐν ταῖς ὀρμαῖς δοκοῦσιν. ἀλλ' ἰδοὺ κάλιν εἰρήνης ἔργα· νεῖδς γὰρ αὕτη διαφαίνεται τριπόλος, οἶμαι, τις, εἴ τι 10 χρῆ τῶ τῶν ἀροτήρων ξυμβάλλεσθαι πλήθει — καὶ τὰ γε ζεύγη τῶν βοῶν θαμὰ ἀναστρέφει ἐν ταύτῃ κύλικός τινος ἐκδεχομένης τὸν ἀρότην ἐπὶ τῶ τῆς αὐλακος τέλει — μελαινεσθαι τε δοκεῖ 1279 τὸν χρυσὸν περισχιζοῦσα. ἐξῆς ὄρας τέμενος βασιλέως, οἶμαι, τινὸς τεκμήρασθαι, ὅς τὸ γεγηθὸς ἐλέγχεται τῆς ψυχῆς τῇ ἐν ὄφει φαιδρότητι. καὶ τὴν γε αἰτίαν τῆς χαρᾶς οὐδὲ ζητεῖν χρῆ, τὸ γὰρ τοι λήιον πολλῶ τῶ μέτρῳ τὴν σκορὰν ὑπερβαλεῖσθαι διελέγχουσι οἷ τε διὰ σπουδῆς ἀμῶντες καὶ 15 οἱ ταῖς ἀμάλαις τὰ κειρόμενα τῶν δραγμάτων δέοντες, οἷς ἕτεροι προσάγουσι καὶ μάλα συντόνας. ἢ δὲ δρῦς οὐκ ἀκαιρῶς ἐνταῦθα, οὐδ' ἔξω λόγου· σιὰ τε γὰρ ἀμφιλαφῆς ὑπ' αὐτῇ ψυχᾶσαι τοῖς ἐν τῶ ἔργῳ καμοῦσι, καὶ βοῦς οὐτοσὶ πίων καθιερωθεὶς ὑπὸ τῶν κηρύκων, οὗς ὄρας, ὑπὸ τῇ δρῦνι δαίς προτίθεται τοῖς περὶ τὴν συλλογὴν τοῦ πυροῦ κάμνουσι. τὰ δὲ γύναια τί φῆς; ἄρ' οὐκ ἐπιτοῆσθαι σοι δοκεῖ καὶ διακελεύεσθαι ἀλλήλοις συχνὰ μάττειν τῶν ἀλφίτων δεῖκνον εἶναι τοῖς 20 ἐρίθιοις; εἰ δὲ καὶ ὀπώρας δεήσῃ, πάρεστί σοι ἀλαψὴ χρυσῆ μὲν τῶν ἀμπέλων, μέλαινα δὲ τοῦ καρποῦ. τὸ δὲ τῆς καπέτου κυανὸν ἐτεχνήθη, οἶμαι, τῶ δημιουργῷ πρὸς δῆλωσιν τοῦ ἐν αὐτῇ βέθους· ἀρκεῖ γὰρ σοι τὸ περὶ ταῖς ἡμερῶσιν ἔρκος ἐν τῶ καττιτέρῳ νοεῖν. ὁ δ' ἄργυρος ὁ ἐν τῶ ἀμπέλωνι, κάμακες ταῦτα, τοῦ μὴ χαμαὶ κλιθῆναι τὰ φυτὰ βρίσαντα τῶ καρπῷ. τί δ' ἂν εἰποις περὶ τῶν τρυγῶντων; οἷ διὰ τῆς στενῆς ταύτης ἐσόδου ἐσφρήσαντες ἑαυτοὺς ταλάροις ἐναποτίθενται 25 τὸν καρπὸν μάλα ἡθεῖς καὶ πρόσφοροι τὴν ἡλικίαν τῶ ἔργῳ. παρθένοι τε γὰρ καὶ ἡέθειοι εἶον καὶ βακχικὸν ἐν φῦθμῳ βάλνουσιν ἐνδιδόντος αὐτοῖς τὸν φῦθμὸν ἑτέρου, ὄν, οἶμαι, ξυνῆς ἀπό τε τῆς κιδάρας καὶ τοῦ λεπτόν προσάδειν δοκεῖν τοῖς φθόγγοις. εἰ δὲ καὶ τὴν ἀγέλην ἐννοήσεις τῶν βοῶν, αἷ δὴ πρὸς τὴν νομῆν ἔνται ἐπομένων αὐταῖς τῶν νομέων, τῆς μὲν χροᾶς οὐκ ἂν 30 θανυμάσειας, εἰ καὶ χρυσοῦ καὶ καττιτέρου πᾶσα, τὸ δὲ καὶ μυκωμένων ὥσπερ ἀκούειν ἐν τῇ γραφῇ 880 30 καὶ τὸν ποταμὸν κελάδοντα εἶναι δοκεῖν, παρ' ὄν αἱ βόες, πῶς οὐκ ἐναργείας πρόσω; τοὺς δὲ λέοντας οὐδ' ἂν ἀφερμηνεύσαι μοι τις ἐπαξίως δοκεῖ καὶ τὸν ὑπ' αὐτοῖς ταῦρον, ὁ μὲν γὰρ μεμυκῆναι δοκῶν καὶ σπείρειν σκαράττεται ἤδη πως ἐμπεφυκῶτων τοῖς ἐντοσθιδίοις τῶν λέοντων, οἱ δὲ κύνες, ἐννέα δ', οἶμαι, οἷτοι ἔπονται τῇ ἀγέλῃ καὶ παρὰ τῶν ἰθύνοντων αὐτοὺς νομέων ἐγγὺς μὲν ἔνται τῶν λέοντων ὑλακῇ πτοεῖν ἐθέλοντες αὐτούς, προσμυγνῆναι δ' οὐ τολμῶσιν ἐπισπερχόντων 35 αὐτούς καὶ ταῦτα τῶν νομέων. ὄρας δὲ καὶ διασκευτῶντα τοῦ ὄρους θρέμματα καὶ τοὺς στα-

5. ταῦτα κήρ. e, m. 7. ὑπ' αὐτῆς. m conj. inde o, J. ὑπ' αὐτόν. γ. (f). ib. ὄν δὲ. f et conj. Salm. δὲ. a. ὁ δὲ. i, m, o. τοῦτον δὲ corr. a Bern. 8. ἀποθανόντες φοβ. o. 10. ἀρωτήρων. o. 11. αὐτούς. o. αὐτὴν. γ. τὸν ἀρότην conj. J. ib. ἢ δὲ μελαινεσθαι δοκεῖ conj. J. μελαινεσθαι τε. C, e, m. μελαίνεται τε. o. 12. περισχιζοῦσα. γ. περισχιζοῦσα. conj. J. περισχιθεῖσα Heyne. l, c. ib. ἐξῆς. Heyne conj. l. c. ἐξ ἧς. γ. 13. τῇ ἐν ὄφει. J corr. ἐν τῇ ὄφει. γ. ib. οὐδὲ. J corr. οὐδὲν. γ. 14. ἀμῶντες. γ. 16. ἀκαιρός. f. ἀκαιρών. e. ἀκαιρός et mg. ἀκαιρῶς (sic) m. οὐκ ἀκαιρός. o. οὐκ ἀκαιρῶς. corr. J. ib. ψυχῆσαι. f. 17. βῶς. f. βᾶς. e. ib. πίων. γ. ib. ὑπὸ τε. E. 18. δαί. f. δαίς om. E. ib. προτίθεται. f, J et m, mg. ἴσ. προτίθεται. προστίθεται. e, m. προτίθεται. o. 19. ἀπιτοῆσθαι. i2, m. unde Salm. conj. καταπιτοῆσθαι. 20. δεήσει. f. ib. ἀλαψὴ corr. J. αὐτῆ. γ. 21. τοῦ. f; E, corr. J. 22. εἶκος. i2. ἔρκος. f. ib. καττιτέρῳ, f, J. καινιτέρῳ. e et m, ubi mg. ἴσ. καινιτέρῳ, quod recepit o. 23. κατακλιθῆναι. γ. 24. ταλάρους. e. 25. τοὺς καρποὺς, sed term. sing. suprasc. f. 25. ἔνται. J. 32. ἐντοσθιδίοις. m. o. 33. θ δ οἶμαι. f. ἐννέα δ' οἶμαι. J. τε οἶμαι. γ.

θμους και τὰς σπηναίς και τούς σημούς· οἶκον ποιμνίων νόει ταῦτα. λοιπός, οἶμαι, χορός τις οὐ-
 τοσί προσόμοιος τῷ Λαιδάλου, φασι δ' αὐτὸν Ἀριάδην τῇ Μίνω πρὸς αὐτοῦ δοθῆναι. τίς δ' ἡ
 τέχνη; παρθένους ἤιδει τὰς χεῖρας ἐπιπλέξαντες χορεύουσι. σὺ δ', ὡς ἔοικεν, οὐκ ἀρκεσθήσῃ
 τούτῳ, εἰ μὴ σοι και τὰ τῆς ἐσθῆτος ἐξακριβώσομαι τῷ λόγῳ· οὐκοῦν αἰδὶ μὲν ὀδύνας ἤσθηται
 στεφάνας ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς χρυσᾶς φέρουσαι, τοῖς δ' εὐήτριοι μὲν και λεπτοὶ περικρίνται χιτῶνες,
 5 μαχαίρας δὲ τῶν μηρῶν ἐξήρηται χρυσᾶς ἀργυρῶν τελαμώνων ξυνεχόντων αὐτάς. ἀλλ' ἐν κύκλῳ
 μὲν ἰόντων, τοῦτ' ἐκεῖνο, τροχοῦ περιδίνησιν ὄρᾳς, νοήσει κεραμέως ἔργον τινός, εἴ πη δυσκολεί-
 ους μὴ τοῦ περιθεῖν ἔχοι, περιῶντος. στοιχηδὸν δὲ ἰόντων αὐθις πολὺ τι γρήμα ἐπιρρεῖ, ὅπως
 ἔχουσι τέφρωσ, ἐπιδηλούντων· και γάρ τινες ἐν μέσοις οὗτοι κυβιστῶντες και ἄλλοτε ἄλλην ὄρη-
 10 σιν ἐκιδεικνύμενοι ἄγειν μοι σαφῶς αὐτούς ἐς τὸ θαῦμα δοκοῦσιν. ἡ δὲ δὴ κύκλῳ τῆς ἀνταγῆς 10 881
 θαλάττης εἰκῶν οὐ θάλαττα, ὧ καὶ, Ἰακωβὸν δὲ νοεῖν γρη ὄρον εἶναι τεχηθῆντα τῆς ἐν τῷ σά-
 κει γῆς. Ἰακωβὸς ἔχει τῶν ἐκτυπωμάτων. ἄθροι δὴ και τὰ περὶ τούς νεανίας, ξὺν ὀποτέρῳ αὐτῶν
 ἡ νίκη· ἰδοὺ γὰρ και καθήρηται ὁ Εὐρύπυλος κατὰ τῆς μασχάλης ὄσαντος αὐτῷ καιρίαν τοῦ Πύρ-
 ρου και κρουνηδὸν ἐκχεῖται τὸ αἷμα, κεῖται τε ἀνοιμακτι πολὺς κατὰ τῆς γῆς ἐκχυθεῖς, μόνον οὐ
 φθάσας τὴν πληγὴν τῷ πτώματι διὰ τὸ ἐς καιρὸν τοῦ τραύματος. ἔτ' ἐν τῷ τῆς πληγῆς ὁ Πύρ-
 15 ρος σχήματι φεόμενος τὴν χεῖρα τῷ λύθρῳ πολλῷ κατὰ τοῦ ξίφους ἐνεχθέντι, οἱ Μυσοὶ τε οὐκ
 ἀνασχετὰ ἠγοῦμενοι ταῦτα ἐπὶ τὸν νεανίαν χωροῦσιν. ὁ δ' ἐς αὐτούς βλοσυρὸν ὄρῳν μειδιᾷ και
 ὑφίσταται τὸ στίφος και τάχα που κρύψει τὸν Εὐρύπυλου νεκρὸν σωρηδὸν ἐπ' αὐτῷ τούς νεκρούς
 νήσας.

ΑΡΓΩ Η ΛΙΗΤΗΣ.

ια'. Ἡ διεκπαίουσα τοῦ ποταμοῦ ναῦς ὑπὸ πολλῶ τῷ ῥοθίῳ τῆς εἰρεσίας κόρη τέ τις αὐτῆ 20
 ἐπὶ τῆς πρύμνης ὀλλίτου πλησίον και ὁ ἐμμελὲς προσάδων τοῖς τῆς κιδάρας κρούμασι ξὺν ὀρθῇ
 τιάρᾳ ὁ τε ὑπὲρ τῆς ἰεράς ἐκείνης φηγοῦ δράκων πολλῷ σπειράματι καχυμένος και τὴν κεφαλὴν ἐς
 τὴν γῆν νεύων ὑπνω βρῖθουσαν τὸν ποταμὸν μὲν Φᾶσιν γήνωσκα, Μήδειαν δὲ ταύτην, ὁ δ' ἐπὶ
 τῆς πρύμνης ὀλλίτης Ἰάσων ἂν εἴη, κιδάραν δὲ και τιάραν ὄρῳντας και τὸν δι' ἀμφοῖν κοσμού-
 31 μενον Ὄρφεὺς ὑπεισιν ἡμᾶς ὁ τῆς Καλλιόπης. μετὰ γὰρ τὸν ἐπὶ τοῖς ταύροις ἄθλον θέλεσασ ἐς 25
 ὑπνον τὸν δράκοντα τοῦτον ἡ Μήδεια σεσύληται μὲν τὸ χρυσόμαλλον τοῦ κριοῦ νέκος, φηγῆ δὲ
 ἴενται λοιπὸν οἱ τῆς Ἀργούσ πλατῆρες, ἐπειδὴ ἀνάπυστα τοῖς Κόλχοις και τῷ Λιῆτῃ τὰ τῆς κόρης.
 και τὰ μὲν τῶν τῆς Ἀργούσ ναυβατῶν τί ἂν σοι λέγοιμι; ὄρᾳς γὰρ βραχίονας μὲν ἐξοδηύτας αὐ- 882
 τοῖς ὑπὸ τοῦ ἐς τὴν εἰρεσίαν ξυντόνου, τὰ δὲ πρόσωπα οἶα γένοιτ' ἂν ἑαυτούς σπερχόντων, τὸ δὲ
 τοῦ ποταμοῦ κλυδῶνιον ὑπερμαχλάζον τοῦ τῆς νεῶς ἐμβόλου καταφερομένης σὺν πολλῇ τῇ φύμῃ 30
 τάχους δεῖγμα. ἡ κόρη δὲ ἀμήχανόν τινα νοῦν δεῖκνυσιν ἐκ τοῦ προσάικου, ὄμμα μὲν γὰρ αὐτῇ
 δεδακρυμένον ἐς γῆν ὄρᾳ, περιόροβος δὲ ἔστιν ὑπ' ἐννοίας ὧν δέδρακε, και λογισμοῦ τῶν μελλόν-
 των πλήρης, αὐτῇ τε πρὸς ἑαυτὴν ἀνακικεῖν δοκεῖ μοι τὰς ἐννοίας διορῶσα τῇ ψυχῇ ἕκαστα και

1. σικὸς. i. 4. τὰς τῆς ἐσθ. f, e; corr. m. ib. ἐξακριβώσομαι. f. ib. τῶν λόγων. f, e; corr. m. 5. τὰς κε-
 φαλάς. ζ. 6. χειρῶν. e, J. χειρῶν. m, o. μηρῶν conj. J. ib. κατεχόντων. ζ. 7. ὄρᾳς νοήσει. ζ. (f.) ὄρῳν νοήσει. o.
 ὄρῳν δοκήσεις conj. J. Fo: ὄρᾳς, ἀσε. ib. κεραμέως. a2, i2. ib. ἔργον deleverim. ib. εἴπη. ζ. εἰ μὴ conj. J. ib. δυσ-
 σκολείους. e, m. δυσκόλου. o. δυσκόλως sive δυσκολίας τι. conj. J. 8. μὴ τοῦ περιθ. ζ. τοῦ περιθ. conj. J. An δυσ-
 κόλως πη? ib. Malim ἔχει. ib. στοιχηδόν. o. 10. ἐν κύκλῳ velit J. 13. καθήρηται. e. 14. ἀνοιμακτι. e. ib. πολὺ. f.
 17. ὄρᾳ. ζ. 18. σωρηδὸν νήσας. ζ.

XI. 20. ἡ διεκπαίουσα. f, J et Piers. Veris. p. 234. ἡδὲ ἐκπαίουσα. e, m, ubi mg. Is. ἐκπαί. ib. τοῦ ποτα-
 μοῦ. f, J et Piers. l. c. etiam a Bern. τῷ ποτῷ. e, m. τῷ ποταμῷ. o. 23. ὑπνω. f, J et Piers. l. c. p. 235. ὄτῳ. ζ.
 ib. Φάσαν. E. 24. δι' ἀμφοῖν. J. 33. ἀμήχανος. f, e, m. corr. o. ib. αὐτῇ τε. f, J, et conj. Heyne
 Op. V, 187. αὐτῇ τε. ζ. ib. πρὸς ἑαυτὸν. e.

πεπηγυῖα τὰς τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐς τὰ τῆς ψυχῆς ἀπόρρητα. ἴδωσαν δὲ αὐτῇ πλησίον ξὺν ὄπλοις ἔτοιμος ἐς ἄμυναν. ὁδὶ δὲ τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἄδει, ὕμνους, μοι δοκεῖν ἀνακρουόμενος θεοὺς τοὺς μὲν χαριστηρίους, ἐφ' οἷς καταφθάσασιν, τοὺς δὲ ἐς ἰκεσίαν τείνοντας, ἐφ' οἷς δεδοίκασιν. ὄρῃς δὲ καὶ τὸν Αἰήτην ἐπὶ τετρώρου μέγαν τε καὶ ὑπεραίροντα ἀνθρώπους ὄπλα μὲν ἐνδεδνκότα ἀρήγια γίγαντος, οἰμαί, τινος, τὸ γὰρ ὑπὲρ ἀνθρώπων τοῦθ' ἠγείσθαι δίδωσι, θυμοῦ δὲ τὸ πρόσσωπον πλήρη καὶ μόνον οὐ πῦρ ἐξίεντα τῶν ὀφθαλμῶν λαμπάδιόν τε τῇ δεξιᾷ αἰωροῦντα, ἐμπρήσειν γὰρ αὐτοῖς πλωτῆρσι τὴν Ἀργῶν, τὸ δόρυ δὲ αὐτῷ ὑπὲρ τὴν ἀντιγα τοῦ δίφρου πρόγερον ἴσταται. τί δὴ ποθεῖς τῶν γεγραμμένων; ἢ τὸ τῶν ἴππων; μυκτῆρες μὲν ἀναπεπταμένοι τοῦτοις καὶ ἀνεσττηῶς ἀνὴρ βολαὶ τε ὀφθαλμῶν ἔτοιμοι ἄλλως τε καὶ ἐνεργοὶ νῦν οὔσαι, δίδωσι γὰρ 12
 10 τοῦτ' θεωρεῖν ἢ γραφή, τὸ δὲ ἄσθμα ἐξαίματτομένων ἐς τὸν δρόμον τῇ μάλιστα ὑπὸ τοῦ Ἀψύρτου, παραβατεῖν γὰρ τοῦτόν φασι τῷ Αἰήτῃ, ὑπὸ παντὸς ἐλκόμενον τοῦ στήθους καὶ ἢ τῶν τροχῶν δίνῃ μόνον οὐ προσβαλοῦσα τῷ ἀρματιῶν σῶματι τὰς ἀκοὰς τὸ τάχος δίδωσι γιγνώσκειν. ἢ γὰρ διανισταμένη κόνις καὶ ἰδρωσις ἐπανθοῦσα τοῖς ἴπποις ἀμυδρὰν τῆς χροῆς ποιεῖ τὴν διάσκεψιν.

H S I O N H.

ιβ'. Ταῦτ' ἐπιτάττοντος, οἰμαί, τινος ὁ γενναῖος Ἡρακλῆς μοχθεῖ, οὐδ' ἔστιν εἰ-
 883 15 πείν, ὡς Εὐρύσθευς δι' ὄχλου νῦν αὐτῷ, δεσπόζειν δὲ τὴν ἀρετὴν ἑαυτοῦ τάξας ἐθελουσίως ἄδλους ὑπομένει, ἢ τί μαθῶν φοβερόν οὕτω κῆτος ὑφίσταται; ὄρῃς γὰρ, ὅπόσοι μὲν αὐτῷ οἱ ὀφθαλμοὶ κυκλοτερεῖς ταύτην τὴν ὄψιν ἀποτορνεύοντες καὶ δεινῶς ἐς πολὺ δεδορκότες ἐπισκύνιόν τε ὄφρῶν ἀκανθῶδες καὶ ἄγριον ἐφ' ἑαυτοὺς ἔλκοντες, ὅπως δὲ ὀξεῖα ἢ τοῦ στόματος ἐκβολὴ καρχάρους καὶ τριστοίχους ὀδόντας ἐκφαίνουσα, ἃν οἱ μὲν ἀγκιστρῶδεις καὶ ἀνεστραμμένοι κατέ-
 20 χων τὰ ληφθέντα, οἱ δὲ ὀξεῖς τὴν αἰχμὴν καὶ ἐς πολὺ ἀνεσταῖτες, ὅση δὲ ἢ κεφαλὴ σκολιοῦ καὶ ὑγροῦ τοῦ ἀνέχενος ἐξιοῦσα. μέγεθος δὲ ἄπιστον μὲν εἰπεῖν ἐν μικρῷ, ἢ δὲ ὄψις νικᾷ τοὺς ἀπιοῦντας. ἐκκερτομένου γὰρ οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ κατὰ πολλὰ μέρη τοῦ κήτους τὰ μὲν ὕφαλα διαφαίνεται τὸ ἀκριβὲς τῆς ὄψεως κλέπτοντα τῷ βᾶθει, τὰ δὲ ἀνίσχει νησίδες ἂν τοῖς ἀπειροδαλάτοις δόξαντα. ἀτρεμοῦντι προσετύχομεν τῷ κήτει, κινούμενον δὲ νυκτὶ σφοδροτάτῃ φύμῃ πολὺν 13
 25 ἐγείρει φροδίον κτύπον ἐν γαλήνῃ καὶ ταῦτα. καὶ κλύδων οὗτος ὑπὸ τῆς ἐμβολῆς αὐτοῦ διανιστάμενος ὁ μὲν περὶ τοῖς ἐκφαινομένοις μέρεσι κυμαίνει περικλύζων αὐτὰ καὶ διαλευναίνων κάτωθεν, ὁ δὲ τὰς ἡύνας προσβέβληκεν ἢ τε τῶν οὐραίων ἀνάκλασις ἐπὶ πολὺ τὴν θάλατταν ἐς ὕψος ἀναφριπτόντων ἰστία νεῶς ἂν ἀπικασθεῖη ποικίλως προσαναγάζοντα. ἀλλ' οὐκ ἐκκλήττεται ταῦτα ὁ θεσπέσιος οὗτος, ἀλλ' ἢ μὲν λεοντῇ καὶ τὸ ῥόπαλον ἐν ποσὶν αὐτῷ ἔτοιμα πρὸς τὴν χρεῖαν, εἰ τοῦ-
 30 των δεήσειεν, ἔστηκε δὲ γυμνὸς ἐν προβολῇ, τὸν μὲν ἀριστερόν προτείνας πόδα δῆγμα εἶναι τῷ παντὶ σῶματι μεθισταμένῳ πρὸς τὸ τῆς κινήσεως ὀξύροπον, καὶ τῆς πλευρᾶς δὲ τῆς ἀριστερᾶς ἅμα τῇ χειρὶ προεκκειμένης πρὸς τὴν ἐπίτασιν τοῦ τόξου τὰ δεξιὰ ὑπέσταλται τῆς δεξιᾶς χειρὸς πρὸς τὸν μαστὸν τὴν νεύραν ἐλκούσης. τὴν δ' αἰτίαν, ὧ καὶ, μὴ ζητῶμεν τούτων, ἢ γὰρ τῶν πετρῶν
 884 ἀνημμένη κόρη πρόκειται τῷ κήτει βορά. Ἡσιόνην δ' αὐτὴν Λαομέδοντος παῖδα νομίζωμεν. ποῖ 35
 35 δὲ οὗτος; ἔσω, μοι δοκεῖν, τοῦ τῆς πόλεως τείχους ἐν περιωπῇ τῶν κραττομένων. ὄρῃς γὰρ πό-

1. ξυών. ζ. 6. δὲ. J. ib. ἐμπρήσει. i, m, o. 10. ἐξαίματτομένων. ζ. corr. J. 11. καὶ ἢ — τάχος om. m. o. 13. ἰδρῶσιν. ζ.

xii. 17. ταυρείην velit J. 20. ἐς πολὺν. e, m. corr. Salm. 22. ἐκκερτομένου. e, m. ib. διαφαίνονται. ζ. 25. ἐκίνοι. ζ. 26. ἐμφαινομένοις. ζ. ib. κλύζων. ζ. 28. ποικίλως ζ, quod corr. Heyne Op. V. 187, et Hamacker L. Ph. p. 35. 30. προσβολῇ. m, o. 32. προεκκειμένης. f, e, m. προκειμένης. Salm. o. προεκκειμένης. J. conj. 34. πῶ δὲ corr. J. 35. περιωπῇ. m, o.

λεως κύκλον και τὰς ἐπάλλεϊς ἀνθρώπων μεστὰς και ὡς ἀναττάκασιν ἐς οὐρανὸν εὐχόμενοι τὰς χεῖρας τάχα που δεδουκότες ὑπ' ἐκπλήξεως περιττῆς, μὴ και προσβάλλοι τῷ τείχει τὸ κῆτος, ἐπειδὴ ὡς χερσεῦσον ἄρμηκε. τὸ δὲ τῆς κόρης κάλλος ὁ καιρὸς ἐφερημενεῦεν ἐπ' ἀκριβὲς οὐκ ἔῃ, τὸ γὰρ περὶ τῆ ψυχῆ δέος και ὁ ἐπὶ τοῖς ὄρωμένοις ἀγῶν ἀπομαραίνει μὲν τὸ τῆς ἄρας ἄνθος, δίδωσι δ' ὁμοως τοῖς ὄρωσιν ἐκ τῶν παρόντων τὸ ἐνταλὲς στοχάσασθαι.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

34 ιγ'. Τί διαμέλλεις, ὦ θεῖς Σοφόκλεις, τὰ τῆς Μελπομένης δέχεσθαι δῶρα; τί δ' ἐς γῆν ὄρας; ὡς ἔγωγ' οὐκ οἶδα, εἴτε ἀθροῖζων ἐννοίας ἤδη, εἴθ' ὑπὸ τῆς πρὸς τὴν θεὸν ἐκπλήξεως. ἀλλὰ θάρσει, ὦ γαθέ, και δέχου τὰ διδόμενα. ἀπόβλητα γὰρ οὐκ εἶναι τὰ θεῶν δῶρα οἶσθ' αὖ που ἐξ ἐνὸς τῶν Καλλιόπης διασωτῶν ἀκούσας. ὄρας γὰρ και τὰς μελίττας ὡς ὑπερέκτονται σου και βομβοῦσιν ἠδύ τι και θεῖον ἐπιλείβουσαι σταγόνας ἀπορρήτους τῆς οἰκίας δρόσον· τουτι γὰρ και τῆς 10 σῆς ποιήσεως διαφύσσεσθαι παντὸς μᾶλλον. ἢ πού τις και ἀναφθέρχεται μικρὸν ὕστερον ἐπὶ σοὶ Μουσῶν εὐκόλων ἀνδρῆνιον λέγων και δεδουκέναι τῷ παρεγγυήσει, μὴ πη λάθῃ τις ἐκπῆσας τοῦ σου στόματος μελίττα και τὸ κέντρον ἀφυλάκτως ἐγγρίσασα. ὄρας δὲ που και τὴν θεὸν αὐτὴν τὸ μὲν ὑψήγορον και ἐπηρμένον τῆς γνώμης ἀπόθετον ἔχουσαν ἐς σὲ νῦν και μειδιάματι εὐμενεῖ τὸ δῶρον μετροῦσαν. Ἀσκληπιὸς δέ, οἶμαι, οὗτος ἐγγὺς παιᾶνα που παρεγγυῶν γράφειν 15 και κλυτομήτης οὐκ ἀπαξιῶν παρὰ σου ἀκούσαι βλέμμα τε αὐτοῦ πρὸς σὲ φαιδρότητι μεμιγμένον τὰς παρὰ μικρὸν ὕστερον ἐπιξενώσεις ἀνίττεται.

ΤΑΚΙΝΘΟΣ.

ιδ'. Πυθώμεθα τοῦ μειρακίου, ὦ παιδίον, τίς τε αὐτὸς εἶη και τίς ἡ αἰτία τῆς Ἀπόλλωνος αὐτῷ παρουσίας, θαρσῆσει γὰρ ἡμᾶς γοῦν προσβλέψαι. οἰκοῦν ὁ μὲν Ἰάκινθος εἶναι φησιν ὁ 35 Οἰβάλου, μαδόντας δὲ τοῦτο χρῆ λοιπὸν και τὴν αἰτίαν τῆς τοῦ θεοῦ παρουσίας γινώσκειν· 20 ἔρω δὲ τῆς Λητοῦς τοῦ μειρακίου πάντα δῶσαι αὐτῷ φησιν, ὅσα ἔχει, τὸ ξυνεῖναι οἱ προσεμένω, τοξείαν τε γὰρ και μουσικὴν διδάξειν και μαντικῆς ἐπαλεῖν και λύρας μὴ ἀπωδὸν εἶναι και τοῖς ἀμφὶ παλαίστραν ἐπιστήσειν, δάσειν δὲ ὑπὲρ κύκνων αὐτὸν ὀχούμενον περιπολεῖν χωρία, ὅσα Ἀπόλλωνος φίλα. ταυτι μὲν ὁ θεός, γέγραπται δὲ ἀκραικόμης μὲν, τὸ εἰωθός, φαιδρὰν δὲ ὄφρυν ὑπὲρ ὀφθαλμῶν ἐγείρων, ἃν ἀκτίνες οἶον ἐκλάμπουσι, και μειδιάματι ἠδὲ 25 τὸν Ἰάκινθον θαρσύνων προταίνων μὲν τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. τὸ μειράκιον δὲ ἐς γῆν μὲν ἀτενὲς ὄρα, πολλὴ δὲ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἐννοια, γάννται τε γὰρ ἐφ' οἷς ἀκούει, και τὸ θάρσος ἔτι μέλλον αἰδοῖ μίγνυσιν. ἔστηκε δὲ τὰ μὲν ἀριστερὰ τῷ σώματι ἀλιπορφύρω χλανίδι καλύπτων, ἃ δὴ και ὑπέσταλται, ἀκοντίω δὲ τὴν δεξιὰν ἐπερείδει ἐκκειμένω τῷ γλουτῷ και τῇ πλευρᾷ διορωμένη, βραχιῶν τε οὐτοσί γυμνὸς δίδωσι· ἡμῖν ἐς τὰ μὴ ὀρώμενα λέγειν. σφυρὸν μὲν αὐτῷ κοῦφον 30 ἐπ' εὐθείᾳ τῇ κνήμῃ και ἐπιγονυῖς αὐτῇ ἐλαφρὰ ὑπὲρ κνήμης μηροῖ τε ἀπέριττοι και ἰσχίον ἀνέ-

2. προσβάλλοι. f. 3. ἐκακριβὲς. f. 4. φύσεως ἄνθος. ζ.

xiii. 6. διαμέλλεις. v, 12. Ἄν τί δὴ μέλλεις? 7. εἴτι ἀθρ. 12. εἴ τινας. m, o. ib. εἴθ'. o. ib. τὸν θεόν. f, e, m. corr. o. 8. εἶναι θεῶν. ζ. 10. οἰκίας. i. 11. διαδόσεσθαι. m, (ubi mg. διαβλύσεσθαι (και) διαφύσεσθαι.) o, 12. ἀνδρῆνιον. f, a, 12. ἀνδρῆνιον. 11, mg. m. ἀνδρῆνιον corr. anonym. in a Gotting. ib. τῷ. a1. τῷ. a2, i, m. αὐτῷ. o ex Salm. conj. ib. ἐγγρίσασα. m. γρ. o. 16. κλυτομήτης. o. ib. περὶ σου. f, e, m, corr. o. ib. ἀκούειν. ζ.

xiv. 18. πυθώμεθα. f. πυθώμεθα o, J ex corr. Salm. ποθεώμεθα. e, m. ib. ἡ addit J. ib. ἄκ. παρ. ζ. 19. προσβλέψαι. i. ib. οὐκ οὐν. f, v. 20. χρῆ και. ζ. 21. ξυνεῖναι πρ. ζ. 23. δῶσαι δὲ. f. δῶσαι τε. ζ. ib. ὑπὲρ κύκνων. E. ὑπὲρ κύκνων. f et conj. Salm. Ἄν: ἐπὶ κύκνων? 25. δὲ. f. τε. ζ. ib. ἠδὲ. f. 26. αὐτῇ και. ζ. ib. Post θαρσύνων excidisse videtur και. 27. γάννται δὲ. ζ. 28. Fo: τοῦ σώματος. 29. μὴ add. J ex conj. praeterea velit και τὰ — ἐλέγειν. 31. ὑπὲρ κνήμης. e.

886 χον τὸ λοιπὸν σῶμα πλευρά τε ἔμπνουν ἀποτορνεύουσα τὸ στήνον καὶ βραχίων ξὺν ἀκαλότῃ σφρυγῶν καὶ αὐτὴν ἀνεστηκῶς τὸ μέτριον ἢ κόμη τε οὐκ ἄγροικος, οὐδὲ ἐν αὐχμῶ ἀνεστηκῶς, ἀλλ' ἐπικρεμαμένη τῷ μετώπῳ, ξυνακονεύουσα δὲ ταῖς τοῦ λούλου ἀρχαῖς. ὁ δ' ἐν κοσῶ δίσκος ἔχων καὶ σκόπει . . . τι περὶ ἑαυτὸν Ἔρωσ τε καὶ . . . ν φαιδρὸς ἄμα καὶ κατηφής, καὶ Ζέφυρος ἐκ περιωπῆς ἄγριον ὑποφαίνων τὸ ὄμμα ἀνιίττεται ὁ ζωγράφος τὴν ἀπόλειαν τοῦ μειρακίου, δισκῶντι 18 δὲ τῷ Ἀπόλλωνι πλάγιος ἔμπνεύσας ἐμβαλεῖ τῷ Ἰακίνθῳ τὸν δίσκον.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

ιε'. Θαναμάξεις ὄρων ἐς τοσοῦτον ἀγῶνα κόρην ὀρμῶσαν ἀγρίου τε σῆτω σὺς καὶ τοσοῦτον ὀρμὴν ὑφισταμένην; ὄρῳ γάρ, ὡς ὕφαιμον μὲν αὐτῷ τὸ ὄμμα λοφιά τε φρίκτουσα καὶ πολὺς ὁ κατὰ τῶν ὀδόντων ἀφρὸς ἐς πολὺ ἀνεστηκῶτος καὶ τὴν αἰχμὴν ἀτρίκτων τὸ τε εὖρος, ὡς πρὸς 10 λόγου τῇ βάσει, ἦν δὴ καὶ τὰ ἴχνη ταυτὶ δεκνῶσι ταύρων ἀποδέοντα οὐθέν· οὐδὲ γὰρ τοῦτων παρῆλιπέ τι ὁ ζωγράφος ἐντυπῶσας αὐτὰ τῇ γραφῇ. τὰ δὲ δρώμενα καὶ δευτὰ ἤδη· ἐμπεπτακῶς γὰρ ὁ σὺς Ἀγριαῖω τούτῳ κατὰ τὸν μηρὸν κείται ὁ νεανίας ἀθρόον ἐκρέαν τὸ αἷμα καὶ ἐς πολὺ 887 ἀνερωγῶς τοῦ μηροῦ, ὄθεν ἐν χερσίν ἤδη τοῦ ἄθλου ὄντος ἢ μὲν Ἀταλάντη, ταύτην γὰρ εἶναι τὴν κόρην νοεῖν χρῆ, πρόχειρον ἐπιθεῖσα τῇ νευρῶ τὸ βέλος ἀφήσειν μέλλει. ἔσταλται δὲ ἐσθῆτι 15 μὲν ὑπὲρ γόνυ, κρηπίδα δὲ τοῖν ποδοῖν ἐνήπται καὶ αἱ χεῖρες ἐς ἄμυν γυμναὶ διὰ τὸ ἐνεργῶς εἶναι τῆς ἐσθῆτος ἐκεῖ ἐς περόνας ξυνεχομένης, τὸ δὲ κάλλος ἀρρενωπὸν ἐκ φύσεως ὄν ἀνίστηεν ὁ καιρὸς ἐπὶ μᾶλλον οὐκ ἐπίμερον βλεπούσης, ἀλλὰ τὰς τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐς τὴν τῶν δρωμένων ἔννοιαν τεινούσης. οἱ νεανίαι δὲ οὗτοι Μελέαγρος καὶ Πηλεὺς, τούτους γὰρ δὴ τοὺς καθελόντας τὸν σὺν φησὶν ἢ γραφῇ, ὁ μὲν ἐπερείσας ἐν προβολῇ τῷ λαιῷ ποδὶ ἑαυτὸν ὁ Μελέαγρος 20 καὶ τὴν βᾶσιν τηρήσας ἀσφαλῶς ἐκδέχεται τὴν ὀρμὴν τοῦ σὺς λόγῃν ὑποστήσας. φέρε δὴ καὶ 18 τὰ περὶ αὐτὸν εἰπωμεν· στιφρὸς μὲν ὁ νεανίας καὶ πάντῃ σφρυγῶν, κνήμαι δ' αὐτῷ εὐπαγεῖς καὶ ὀρθαὶ φέρειν τε ἐν τε τοῖς δρόμοις ἱκαναὶ καὶ ὑφισταμένῳ τὸν ἐκ χειρὸς ἀγῶνα φύλακες ἀγαθαὶ μηρός τε ξὺν ἐπιγουνίδι ὁμολογῶν τοῖς κάτω καὶ ἰσχίον οἶον διδόναι θαρσεῖν, ὡς οὐκ ἀνετραπησομένου ὑπὸ τῆς τοῦ σὺς ἐμβολῆς τοῦ νεανίου πλευρά τε βαθεῖα καὶ γαστήρ ἀπέριττος καὶ 25 στήνα τὸ μέτριον προεκκείμενα καὶ βραχίων διηρθρωμένος καὶ ὄμοι πρὸς αὐχένα ἐρρωμένον ξυνακτοντες καὶ βᾶσιν αὐτῷ διδόντες κόμη τε ἡλιῶσα καὶ ἀνεστηκῶς νῦν ὑπὸ τοῦ τῆς ὀρμῆς ἐνεργῶς καὶ χαροκὸν ἱκανῶς δεδορκὸς τὸ ὄμμα ἢ τε ὀφρὺς οὐκ ἀνεμμένη, ἀλλ' ἐν τῷ θυμῷ πᾶσα καὶ ἢ τοῦ προσώπου κατάστασις οὐδὲ ξυγγωροῦσα περὶ κάλλους τι λέγειν διὰ τὸ ἐπιτετάσθαι, ἐσθῆς 888 δὲ λευκῇ ὑπὲρ γόνυ καὶ κρηπίς ὑπὲρ σφυρὸν ἔρεισμα ἀσφαλὲς τῇ βάσει, γλαμύδα τε κοκοβαφῇ 30 ὑπὲρ αὐχένος κολπῶσας τὸ θηρίον ὑφίσταται. ταυτὶ μὲν σοι τὰ τοῦ Οἰνέως, Πηλεὺς δὲ οὗτος προβέβληται φοινικῶν φᾶρος, μάχαιρα δὲ αὐτῷ ἢ παρ' Ἡφαίστου ἐν χερσίν ἐκδεχομένῳ τὴν τοῦ σὺς ὀρμὴν, τὸ δὲ ὄμμα ἄτρεπτος καὶ ὄξυ ὄρων καὶ οἶος μηδὲ ὑπερόριον ἄθλον τὸν ἐς Κόλχους σὺν Ἰάσῳ δεῖσαι.

1. ἔμπνουν. ζ. ib. ἀποτορνεύουσα. e, m. ib. ξυγῶν. ζ, corr. Boiss. ad Heroic. 427. ib. ἀκαλότῃ. f, e, m. corr. o. 2. σφρυγῶν. f, J. σφρυγῶν. e. σφρυγῶν. m, o. 3. ἴσ. δίσκον. m, mg. δίσκον. o. ib. ἔχων καὶ σκόπει α. f, e, m. ἔχων καὶ σκόπει τι. o. καιροσκοπεῖ τι velit J. Fo: ἔχων καὶ σκωτεινόν τι. ib. περὶ ἑαυτοῦ. f. 4. Ἔρωσ τε καὶ . . . ν φαιδρὸς. f (sic cum lac). Inseruit πάρεστι J. Malim Ἔρωσ τε καθορῶν. Ἔρωσ τε φαιδρὸς. e, m. Ἔρωσ τὶ [ἐνταῦθα]. o. ib. περιωπῆς. e. 5. ἀπόλειαν. e. 6. ἐμβαλεῖ conj. Hamacker L. Ph. p. 82. ἐμβάλλει. ζ. xv. 11. δρώμενα conj. J. ὀρμῶσα. ζ. 14. νοεῖν χρῆ. f, J. χρῆ νοεῖν. e. χρῆ εἶναι νοεῖν. m, o. 15. ἐνήπται. l. ib. ἐνεργῶς. f. ἐνεργῶν. e. ἐνεργῶν. m, (ubi mg. γρ. ἐνεργῶν. ἴσ. ἐνεργῶς.) o. ἐνεργῶς. J. Sc. ἐνεργῶς. 20. ἐκδέχεται. ζ. 21. στιφρὸς. m, ubi mg. γρ. στιφρῶς. o. ib. σφρυγῶν. m. 22. Fo: ἐν τοῖς. ib. ὑφίσταμεναι. ζ. 23. ξυγῶν. ζ. 25. προεκκείμενα. ζ. 28. ἐπιτετάσθαι. e et m, ubi γρ. ἴσως ἐπιτετάσθαι. 29. κοκοβαφῇ. ζ. 31. ἐκδεχομένῳ. o. ἐκδεχομένον.

Ν Ε Σ Σ Ο Σ.

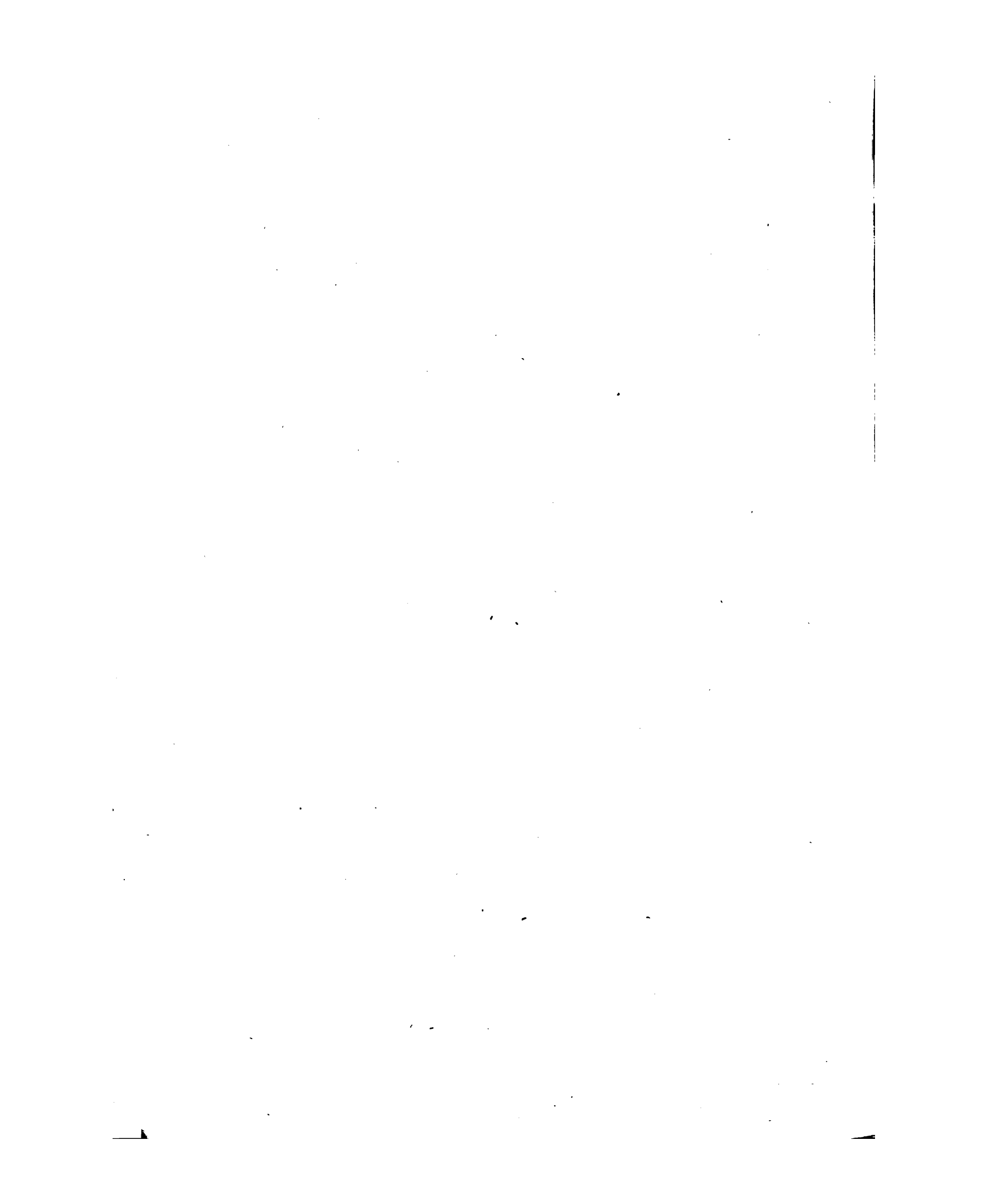
18 ις'. Μὴ δέδιδι, ὦ παῖ, τὸν Εὐήνον ποταμὸν πολλῶ κυμαίνοντα καὶ ὑπὲρ τὰς ὄχθας αἰρόμενον, γέγραπται γάρ, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν αὐτῷ διασκεψώμεθα, ὅπη τε καὶ ὅπως ἔχει τὰ τῆς τέχνης· ἢ γὰρ οὐκ ἐπιστρέφει σε πρὸς ἑαυτὸν ὁ θεῖος Ἡρακλῆς οὕτως ἐμβεβηκῶς μέσῳ τῷ ποταμῷ καὶ πῦρ ἐκλάμπων ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν σκοπὸν μετρούντων τόξον τε ἔχων ἐν τῇ λαίᾳ προβεβλημένῳ, ἔτι καὶ τὴν δεξιὰν ἐν τῷ τῆς ἀφέσεως τοῦ βέλους ἔχων σχήματι; ἐς μαζὸν γὰρ αὕτη. τί δ' 5 ἂν εἴποις περὶ τῆς νευρᾶς; ἄρ' οὐκ αἰσθάνεσθαι δοκεῖς ἐπηχούσης τῇ τοῦ οἰστοῦ ἀφέσει; ποῦ δὲ οὗτος; ὄρῳς τὸν ὑστατον ἀνασκιρτῶντα κένταυρον; Νέσσοσ δέ, οἶμαι, οὗτος διαφυγῶν ἐκ τῆς Φολόης τὴν Ἡρακλείαν μόνος χεῖρα, ὅτ' ἐπιχειροῦντες ἀδίκως αὐτῷ διέφυγεν οὐδαίς πλην οὗτος. οἴχεται δὲ καὶ οὗτος ἄδικος ἐς αὐτὸν φανείσ' κορθμεύοντος γὰρ τοὺς δεομένους τούτου ἐπιστάς ὁ Ἡρακλῆς ξὺν τῇ γυναικὶ Δημιανείρᾳ καὶ τῷ παιδί Ἰλλῶ, ἐπειδὴ ἄπορος ὁ ποταμὸς ἐφαίνετο, τὴν γυναικᾶ κορθμεύ- 10 σαι παρεγγῆ, αὐτὸς δὲ ἐπιβὰς τοῦ δίφρου ξὺν τῷ παιδί ἐχώρει διὰ τοῦ ποταμοῦ, κάνταῦθα ὁ μὲν κακῶς ἰδὼν τὴν γυναικᾶ ἀτόποις ἐπετόλμα τῆς ὄχθης ἐπιβὰς, ὁ δὲ βοῆς ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς τοξεύει κατὰ τοῦ Νέσσοσ. γεγράφαται δὲ ἡ μὲν Δημιανείρα ἐν τῷ τοῦ κινδύνου σχήματι καὶ περιδεῖς ἐς τὸν Ἡρακλέα τὰς χεῖρας τεινούσα, ὁ δὲ Νέσσοσ ἄρτι τὸν οἰστὸν δεξάμενος καὶ περὶ ἑαυτῷ σφαδάξων οὐκῶ, δοκεῖν, τὸ ἑαυτοῦ φίλτρον ἀπόθετον ἐς Ἡρακλέα τῇ Δημιανείρᾳ δεδωκῶς. τὸ δὲ 15 889 παιδίον ὁ Ἰλλῶσ ἐφέστηκε μὲν τῷ πρώτῳ δίφρῳ κατὰ τῆς ἀντιγῶσ δεθέντων, ὥσπερ ἀτρεμεῖν, τῶν ἱπκῶν, κροτεῖ δὲ ὑφ' ἠδονῆσ τὰς χεῖρας γέλωτι δούσ ἃ μήκῳ ἔρρωται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

39 ις'. Ὁ μὲν ἐπὶ τῷ στρατηγεῖν ἔτι καὶ τοὺς ἐκ Μελιβόλασ ἐπὶ Τροίαν ἀνάγων τιμωροῦσ Με- νελάῳ κατὰ τοῦ Φρυγῶσ Φιλοκτῆτησ ὁ τοῦ Πολίαντοσ γενναίῶσ που κἀναφέρων ἐς τὴν ὑφ' Ἡρα- κλεῖ τροφήν, θεράπων δὴ γενέσθαι τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Φιλοκτῆτησ ἐκ νηπίου, ὅτε καὶ φορεῦσ εἶναι οἱ 20 τῶν τόξων, ἃ δὴ καὶ ὕστερον μισθὸν λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τῆσ ἐς τὴν πυρᾶν ὑπουργίασ — ὁ δὲ νῦν ἐνταῦθα ξυμπεπτακότι διὰ τὴν νόσον τῷ προσώπῳ ξυννεφεῇ ὄφρῳν ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐφέλακων κάτω που καὶ ἐν βᾶθει ὄντας καὶ ἀμνηνὸν ὄρῳντας, κόμην τε καὶ αὐχμοῦ πλήρη δεικνύσ καὶ τὴν γε- νειάδα ὑπανεσθηκῶσ καὶ φρίττων καὶ φάκια αὐτόσ τε ἀμπισχόμενοσ καὶ τὸν ταρσὸν καλύπτων τοι- ὄνδε, ὦ παῖ, δίδωσι λόγον· ἀναπλέοντεσ ἐς Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ καὶ προσχόντεσ ταῖσ νήσοισ ἐμα- 25 στεύοντο τὸν τῆσ Χρύσησ βωμόν, ὃν Ἰάσωσ ποτὲ ἰδρύσατο, ὅτε ἐς Κόλχοσ ἐπλεῖ, Φιλοκτῆτησ τε ἐκ τῆσ ξὺν Ἡρακλεῖ μνήμησ τὸν βωμόν τοῖσ ζητοῦσι δεικνύσ ἐγγρίψαντοσ αὐτῷ τοῦ ὕδρου τὸν ἰὸν ἐς θάτερον τοῖν ποδοῖν οἱ μὲν ἐπὶ Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ στέλλονται, ὁ δὲ ἐν Ἀήμῳ ταύτη καῖται, διαβόρῳ φησὶ Σοφοκλεῆσ καταστάζων ἰῶ τὸν πόδα. . . .

XVI. 1. δέδειδι. a, i2. 3. ἦ. ζ, corr. J. 4. καὶ πῦρ. conj. J. καὶ γάρ. ζ. 5. τοῦ βέλους om. ζ. 7. ἐκ τοῦ. m, o. 8. Φιλόης. e, m. 13. γεγράφαται. a. 14. ἑαυτοῦ. ζ. 26. δίφρον. f, e, m. φίλτρον. o. λύφρον conj. J. ib. τῷ δίφρῳ. ζ.

XVII. 20. Fo. γὰρ δη. 21. μισθῷ. ζ. 22. ξυμπεπτακότι. f, J, conj. Wyttenb. Ep. cr. p. 279. ξυμπεπρα- κότι. ζ. 27. Fo. τῆσ τῶν ξ. 29. διαφόρῳ. v, e, corr. a Bern. ib. καταστάζων νόσφ. o.

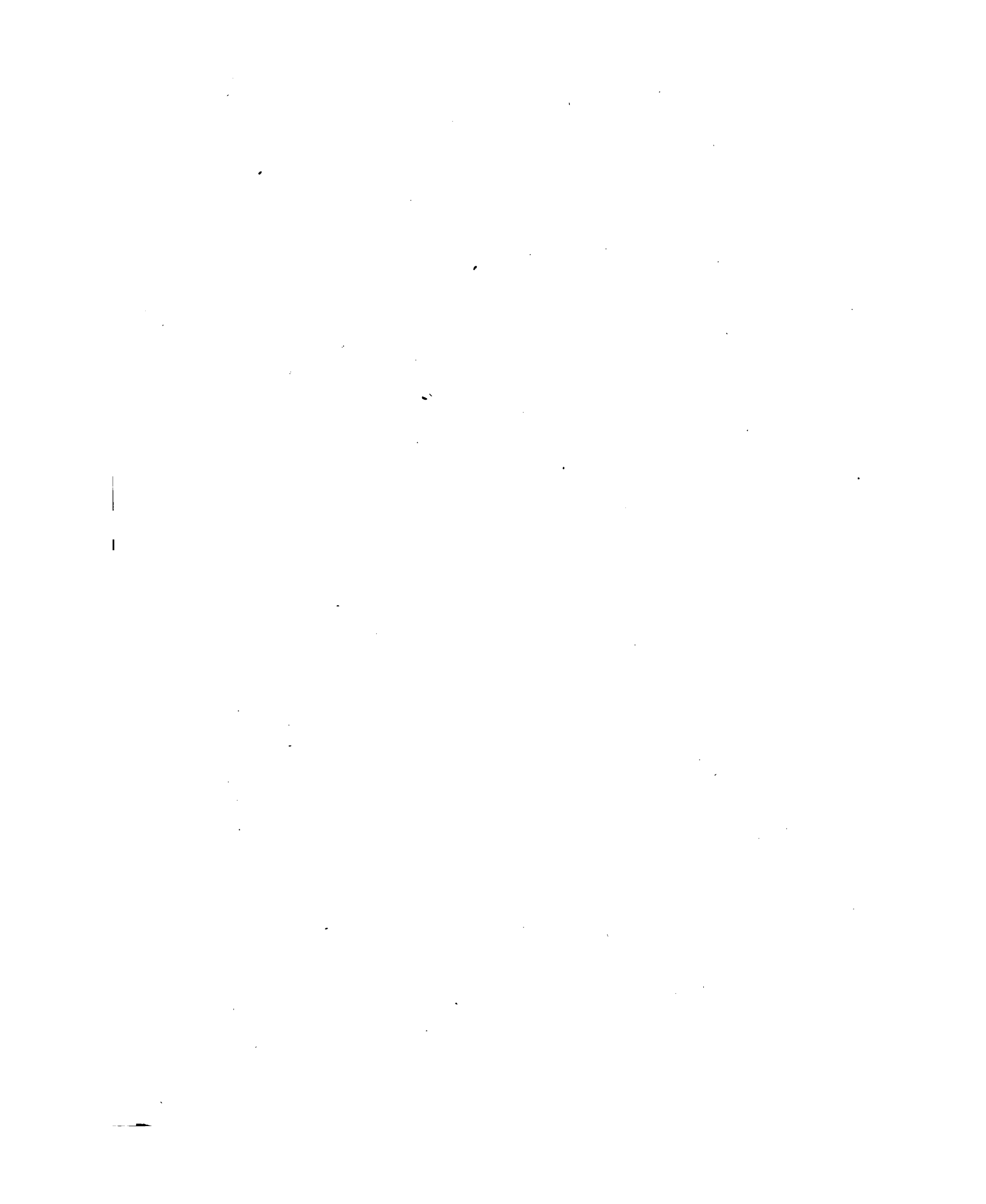

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.

PROOEMIUM.

Callistratus, cujus aetatem et patriam ignoramus, adjectus est ab Aldo Philostratis aut propter quandam argumenti cognationem, aut quod in nonnullis codicibus hoc opusculum adhaeret Philostrateis libris; quin ipsa nomina confusa sunt in Vaticano 87, ubi primum caput inscribitur *Φιλοστράτου Ἐκφράσις εἰς σάτυρον*, correctione tamen *Καλλιστράτου* in margine apposita.

Descriptionis ars id hoc sophista exigua est;¹⁾ quae enim de celeberrimis Scopae, Praxitelis, Lysippi, aliorum statuis dicit, parum conferunt ad cognoscendam illarum formam, veritatem, praestantiam, ut interdum dubitatio nascatur, videritne eas, an exprimat jejuna sua et exili enarratione aliorum *ἔκφράσεις*: certe obruit inani declamationum strepitu argumentum, propter quod legitur, et affectato tortuosoque dicendi genere efficit, ut nonnisi cum summo fastidio legatur.

Eadem tamen atque illustrioribus sophistis tribuenda erat cura in illorum societatem recepto. Credas post Jacobsium ea supersederi potuisse, is enim, ubi de Oleario agit, qui in hoc libello recensendo criticis praesidiis destitutus ingenio sibi utendum fuisse ait, semetipsum ingenio diffusum libris uti maluisse scribit.²⁾ At multo plus ingeniosis emendationibus quam bonis codicum lectionibus aperiendis Callistrato profuit; quippe praeter Parisinos 1696 (p) et 3019 (ψ), quorum ille in septimo capite deficit, hic quatuor tantum habet, 3—6, eos solum codices adhibuit, qui non multum discrepant a vulgari eaque valde corrupta recensione, Parisinum 1038 (π),³⁾ Monacensem 536 (μ) et duorum primorum capitum fragmentum in Monacensi 494. (mon.) Melior familia continetur Vaticano 87 (φ) chartaceo saec. XVmi,⁴⁾ Laurentiano LIX, 44 (φ), bombycino saec. XIVmi,⁵⁾ Veneto, Cl. XI, 15 (v) chartaceo, saec. XVmi,⁶⁾ et Laurentiano LIX, 15 (F), membranaceo, saec. XIImi. Ex iis solus φ integer est, in φ desunt capita 12, 14,

¹⁾ cf. Praef. Welckeri in ed. Jac. LXXI, sq.

²⁾ Praef. Imag. XXXVII.

³⁾ Parisinus ceteris hujus familiae aliquanto melior est. Saec. scriptus est XIVmo, Monacensis XVmo, uterque chartaceus.

⁴⁾ Varietas ejus libri adjecta est a F. Mercuri versioni suae Philostratorum et Callistrati, Rom. 1828. Ordo capitum ibi invenitur hic: 1, 2, 12, 14, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13.

⁵⁾ Laurentianorum selectas lectiones mea causa inspexit V. Cl. F. de Furia; librum antiquissimum LIX, 15 totum cum ed. Ol. comparavit. In φ ordo est 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 1, 2.

⁶⁾ Venetum novi de indicio et ex collatione viri humanissimi A. de Steinbüchel. Ordo ibi invenitur 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13.

in v capita 1, 2, 12, 14, in F omnia inde a sexto: itaque, si Parisinos illos addas, haec quasi syrinx existet: ρ, φ, v, p, F, ψ. Deterioris familiae praeter π et μ etiam Laurentianus est LVI, 20 (f), Monacensis, opinor, archetypum,¹⁾ chartaceus, saec. XVmo exaratus.

Editiones, ut supra dixi, pessimos libros referentes nullius pretii sunt ante Jacobsianam, cujus copiis usus Italisque codicibus adhibitis nunc restauravi sophistae argutias. Jam ad umbilicum mihi haec opera pervenerat, quum comperi idem nuper factum esse a Giov. Petretti in *Biblioteca Greca delle belle arti, tomo primo, Milano, 1839*; acceptoque libro, qui textum, versionem Italam, notas criticas et commentarium archaeologicum complectitur,²⁾ intellexi non sine fructu inde retractari posse, quae eram elucubratus.

Index codicum. (C.)

Melior familia. (1.)

ρ. Vaticanus 87. φ. Laurentianus LIX, 44. v. Venetus Cl. XI, 15. p. Parisinus 1696.
F. Laurentianus LIX, 15. ψ. Parisinus 3019. l. Vossiana excerpta, cf. Prooem. Imag. VII.

Deterior familia. (2.)

π. Parisinus 1038. f. Laurentianus LVI, 20. μ. Monacensis 536. mon. Monacensis 494.

Index editionum. (E).

Eaedem sunt, quae in Imaginibus praeter P. Petretti ed. 1839. Ubi Jacobsiana cum prioribus consentit, scripsi EJ. Lectionem vulgatam signavi ζ.

¹⁾ Praeter summum lectionum consensum hi libri in eo quoque congruunt, quod utrobique praecedat Cornuti θεωρία περί τῆς τῶν θεῶν φύσεως.

²⁾ Nitidissimus liber etiam imaginibus veterum statuarum, quae Callistrateas quodammodo referunt, ornatus est.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.

ΕΙΣ ΣΑΤΥΡΟΝ.

α. Ἄντρον ἦν περὶ Θήβας τὰς Ἀργυπτίας προσεικασμένον σύριγγι εἰς ἔλικας αὐτοφυῶς ἐν κλω περὶ τοὺς τῆς γῆς ἐλιττόμενον πυθμένας. οὐ γὰρ ἐπ' εὐθείας ἀνοιγόμενον εἰς εὐθυπόρους ἰλῶνας ἐσχίζετο, ἀλλὰ τὴν ὑπώρειον περιτρέχον καμπὴν ὑπογείους ἔλικας ἐξέτεινεν εἰς δυσεύρετον λάνην ἐκπίπτον. Ἰδρυτο δὲ ἐν αὐτῷ σατύρου τι σχῆμα τεχνηθὲν ἐκ λίθου. εἰσθήκει μὲν ἐπὶ τινος κηπίδος εἰς χορείαν εὐτρεπίζων τὸ σχῆμα καὶ τῆς δεξιᾶς βάσεως τὸν ταρσὸν ὄπισθεν ἐξαίρων, 5 τεχειρίζετο δὲ καὶ αὐλὸν καὶ πρὸς τὴν ἡχὴν πρῶτος ἐξανίστατο· τῇ μὲν γὰρ ἀκοῇ μέλος οὐ προσῆπτεν αὐλοῦντος, οὐδὲ ἦν ὁ αὐλὸς ἔμφανος, τὸ δὲ τῶν αὐλούντων πάθος διὰ τῆς τέχνης εἰς τὴν πέτραν εἰσῆπτο. εἶδες ἂν ὑπανισταμένας καὶ φλέβας ὡς ἂν ἕκ τινος γειμιζόμενας πνεύματος καὶ εἰς τὴν ἐπήχησιν τοῦ αὐλοῦ τὴν πνοὴν ἐκ στέρνων τὸν σάτυρον ἀνασπῶντα καὶ ἐνεργεῖν ἐθέλον τὸ εἶδωλον καὶ εἰς ἀγωνίαν τὸν λίθον πίπτοντα. εἶναι γὰρ ἐπειθε καὶ πνοῆς ἐξουσίαν ἐν τῷ αὐτῷ ἔμφυτον καὶ ἄσματος ἔνδειξιν ἐγειρομένην οἰκοθεν ἐκ τῶν ἀμηγάνων πόρον. οὐκ ἦν δὲ ἰσότητος μετέχον τὸ σῶμα, ἀλλ' ἡ τῶν μελῶν στερεότης τὴν ὄραν ἐκλεπτεν εἰς ἄφθρον συμμεταίαν ἀνδρικών τὴν ιδίαν τραχύνουσα. καλῆς μὲν γὰρ κόρης χρῶτες μαλθακοὶ καὶ πρόσφοροι καὶ ἄλλ' ἄφθρα πτόμενα, σατύρου δὲ ἀνχηρόν τὸ εἶδος ὡς ἂν ὄρειον δαίμονος καὶ Διονύσου σκιρτῶντος. 10 σσὸς δὲ αὐτὸν ἐστεφάνου οὐκ ἐκ λειμῶνος δρεψαμένης τὸν καρπὸν τῆς τέχνης, ἀλλ' ὁ λίθος ἀπο τερρότητος εἰς κλώνας χυθεὶς περιέθει τὴν κόμην εἰς συμβολὴν ἐπὶ τοὺς ἀχένιους τένοντας ἐκ τῶν πῶπων προσέρπων. παρειστήκει δὲ ὁ Πᾶν γανύμενος τῇ αὐλητικῇ καὶ ἐνηγκαλισμένος τὴν Ἥχῳ, 15 περ, οἶμαι, δεδιώς, μὴ τινα φθόγγον ἔμμουσον ὁ αὐλὸς κινήσας ἀντηχεῖν ἀναπέσει τῷ σατύρῳ ἐν νύμφην. τοῦτο θεασάμενοι τὸ εἶδωλον καὶ τὸν Αἰθιόπων λίθον ἔμφωνον [Μέμνονος] ἐπιστένον γενέσθαι, ὃς προσιούσης μὲν τῆς Ἡμέρας ἐπὶ ταῖς παρουσίαις ἐφαιδρύνετο, ἀπιούσης δὲ ἀνία 20

Titulus in F: Καλλιστράτου ἐκφράσεις.

I. Lemma in q: Φιλοστράτου ἐκφράσεις εἰς σάτυρον. In mg. corr. Καλλιστράτου. In F, p, φ adscr.: εἰς σάτυρον, ὃς ἦν ἐν τῷ χωρίῳ, ἐνθα ἠσκειτο, idem 2, E, ubi τῷ om. et legitur ἠσκητο. 1. ἡ. q. ib. ἦν τι. 2, E, P. ib. παρὰ Θήβας. q. 2. ἐλισσόμενον. p. ib. μυκτῆρας. F, φ. ib. ἐπευθείας. F. ἐπ' εὐθείας. q, φ. 3. ὑπόγειον. 1. ib. δυσέρετον. 1. 4. ἐκπίπτον. E, J, P. 5. κηπίδος. E. ib. χορείαν. C, J, P. ut conj. J. Excrc. II, χωρίον. E. ib. ἐκ τῆς. p. ἡ τῆς. F, φ. ib. ἐπὶ τὸν. F, p. 6. δὲ καὶ. 1. καὶ. 5. 7. προσείπεν. 1. ib. αὐλοῦντος. q. ib. τὰ δὲ. mon. ib. διὰ δὲ τῆς τ. τὸ τ. αὐλ. πάθος. p. 8. εἶδεν. F. οἶδες. m, o. ib. ὑπανισταμένας p. ἐπίχρουν. 1. ib. τοῦ αὐλῶνος. F, q. ib. ἐθέλων. q. ἐθέλοντος, om. τὸ F, φ. 11. ἄσματος. p. ib. εὐφρομένην lit J. Fo: ἐγείρων. ib. καὶ τῶν. F, φ. ib. πόρον. q et conj. J. πόρων. 5. ib. δὲ om. φ. ib. τὸ om. 1. 12. ἀλλὰ. 13. ib. στερεώτης. μ, mon. ib. ἀνθρων. f. 13. ἀγρίων τὴν ιδίαν velit J. ἀνδρικός. p. ib. τραχύνον (sic.) F, φ. ib. καλῆ om. F, q. ib. ἡ δὲ κόρη (om. μὲν γὰρ.) 1. Sc. καλῆς — κόρης. Est καλῆ — κόρη in 5. ib. χρῶτες f. μαλθακοὶ πρόσφοροι. 1. ib. πρόσφοροι. mon. 14. σατύρου. p, J, P. σατύρου. 5. (F.) ib. ἂν om. F, φ. 15. λειμῶνος. F, φ. λειμῶνος. 5. ib. ὑπὸ. 1. ε, m. 17. δὲ ὁ Π. 1. δὲ καὶ ὁ Π. 2, E, J, P. ib. γανύμενος. J. γαννόμενος. 5. ἐνηγκαλισμένος. 1. ἐναγκαλισάμενος. 5. 19. θεασάμενος. q. ib. καὶ om. o. ib. τῶν Αἰθ. q, φ. ib. ἔμφωνον. i. Μέμνονος. μ, mon. Nomen Jacobsio suspectum inclusi. 20. Ἡμέρας. J, P. ἡμέρας. 5.

βαλλόμενος πένθιμον ἐπέστενε καὶ μόνος ἐκ λίθων ἡδονῆς καὶ λύπης παρουσία διοικούμενος τῆς οἰκείας ἀπέστη κωφότητος εἰς ἐξουσίαν φωνῆς τὴν ἀναισθησίαν ἐκνικήσας.

ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΚΧΗΣ ΑΓΓΑΛΜΑ.

β. Οὐ ποιητῶν καὶ λογοποιῶν μόνον ἐπιπνέονται τέχναι ἐπὶ τὰς γλώττας ἐκ θεῶν θειασμοῦ πεδόντος, ἀλλὰ καὶ τῶν δημιουργῶν αἱ χεῖρες θειοτέρων πνευμάτων ἐράνοις ληφθεῖσαι κάτοχα καὶ μεστὰ μανίας προφητεύουσι τὰ ποιήματα. ὁ γὰρ δὴ Σκόπας, ὡσπερ ἕκ τινος ἐπιπνοίας κινήθεις εἰς τὴν τοῦ ἀγάλματος δημιουργίαν τὴν θεοφορίαν ἐφήκε. τί δὲ ὑμῖν οὐκ ἄνωθεν τὸν ἐνδο-
 892 σιασμόν τῆς τέχνης διηγοῦμαι; ἦν βάκχης ἄγαλμα ἐκ λίθου Παρίου πεποιημένον ἀλλαττόμενον πρὸς τὴν ὄντως βάκχην. ἐν γὰρ τῇ οἰκείᾳ τάξει μένων ὁ λίθος τὸν ἐν τοῖς λίθοις νόμον ἐκβαίνειν ἐδόκει, τὸ μὲν γὰρ φαινόμενον ὄντως ἦν εἰδωλον, ἡ τέχνη δ' εἰς τὸ ὄντως ὄν ἀπήγαγε τὴν μίμη-
 10 σιν. εἶδες ἄν, ὅτι καὶ στερεὸς ὢν εἰς τὴν τοῦ θήλεος εἰκασίαν ἐμαλάττετο, γοργότητος διορθουμένης τὸ θῆλυ, καὶ εἰς ἐξουσίαν ἀμοιρῶν κινήσεως ἦδει βακχεύεσθαι, καὶ τῷ θεῷ εἰσιόντι τὰ ἔνδον ὑπήκει. πρόσωπόν γε μὴν ἰδόντες ὑπὸ ἀφασίας ἔστημεν, οὕτω δὲ καὶ αἰσθήσεως συνελπίετο δῆ-
 λωμα μὴ παρούσης αἰσθήσεως, καὶ βάκχης ἐκβακχεύων θειασμὸς ἐμηνύετο θειασμοῦ μὴ πλήττοντος, καὶ ὅσα φέρει μανία οἰστρωῶσα ψυχῇ, τοσαῦτα πάθους διέλαμπε τὰ τεκμήρια ὑπὸ τῆς τέχνης ἀργήτῳ
 15 λόγῳ κραθέντα. ἀνεῖτο δὲ ἡ κόμη ζεφυρῶν σοβεῖν καὶ εἰς τριχὸς ἀνθησίαν ὑπεσχίζετο. ὃ δὲ καὶ μάλιστα τὸν λογισμόν ὑπεξίστη, ὅτι καὶ τριχὸς λεπτότητι λίθος ὢν ἐκείθετο καὶ πλοκάμιον ὑπέ-
 κουσε τοῖς μιμήμασι καὶ τῆς ζωτικῆς ἔξεως γεγυμνωμένους τὸ ζωτικὸν εἶχεν. ἔφησεν ἄν, ὅτι καὶ αὐ-
 ξήσεως ἀφορμὰς ἡ τέχνη συνεισήγαγεν, οὕτω καὶ τὸ ὀρώμενον ἄπιστον καὶ τὸ μὴ πιστὸν ὀρώμενον οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χεῖρας ἐνεργούς ἐπεδείκνυτο, οὐ γὰρ τὸν βακχικὸν ἐτίνασσε δῦρον, ἀλλὰ τι
 20 σφάγιον ἔφερον ὡσπερ εὐάξουσα, πικροτέρας μανίας σύμβολον — τὸ δὲ ἦν χμάλρας τι πλάσμα πε-
 λιθὸν τὴν χρόαν, καὶ γὰρ τὸ τεθνηκὸς ὁ λίθος ὑπεδύετο — καὶ μίαν οὖσαν τὴν ὕλην εἰς θανάτου καὶ ζωῆς διήρει τὴν μίμησιν, τὴν μὲν ἐμπνουν στήσασα καὶ οἶον ὀρεγομένην Κιθαιρωῶνος, τὴν δὲ
 ἐκ τοῦ βακχικοῦ θανατωθεῖσαν οἰστρου καὶ τῶν αἰσθήσεων ἀπομαραινουσάν τὴν ἀκμήν. ὁ μὲν οὖν
 893 Σκόπας καὶ τὰς ἀψύχους εἰδωλοποιῶν γενέσεις δημιουργὸς ἀληθείας ἦν, καὶ ἐν τοῖς σώμασι τῆς ψυχῆς
 25 ἀνετυπούτο τὰ θανάματα, ὁ δὲ τὰ ἐν λόγοις διακλάττων Δημοσθένης ἀγάλματα μικροῦ καὶ λόγων
 ἔδειξεν εἶδος αἰσθητῶν τοῖς νοῦ καὶ φρονήσεως γεννήμασι συγκρατῶν τὰ τῆς τέχνης φάρμακα.

1. ἐπέστενε. F. 2. οἰκείας. F, φ. ib. κωφότητος. 1. (φ et p ante corr.) κωφότητος, suprasc. v. F. κωφότητος o ex conj. Salm. et est in π, μ, mon. et p. ex corr.

II. Lemma est in C: εἰς τὸ Βάκχης ἄγαλμα. μεταφορικῶς δὲ (δὲ om. F, φ.) εἰς Δημοσθένους τέχνην διείλεκται. Idem in E. add. τὴν. 3. οὐ ποιητῶν — διηγοῦμαι om. p. ib. οὐ ποιητῶν. φ, φ. οὐ ποιητῶν δὲ. ζ. ib. ἐπιπνέονται. J conj. πνέονται. ζ. ib. γλώσσας. φ, φ. γλώττας. ο. 4. ἐμᾶν ληφθεῖσα. 1. 5. μεστὰ. F, et conj. J. μετὰ C, E (μετανοίας. φ.) 6. ἀφήκε. φ, π. ἐφήκεν. F. ἐφήκε. ζ. 7. ἄγαλμα τοῦ λίθου. F, φ. 8. τὸν δὲ ἐν λίθοις. φ, φ. τὸν ἐν λίθῳ. F, p. 10. ἄν om. p. ib. καὶ om. p. ib. στερεός. F, φ. 11. εἰς κινήσεως ἐξουσίαν velit J. ib. μοιρῶν. F, p, φ. ib. ἦδη m, o. ib. τῶν θεῶν εἰσι . . . τὰ. φ cum lac. τῶν θεῶν . . . τὰ. F, φ. 12. ἀφασίαν. F. 14. μανία conj. m, probante J. μανίας. ζ. Malim μανίας. ib. τοσαῦτα πάθη. φ, φ. τὸ πάθος. p. ib. δι' ἔλαμπε. μ, mon. ib. τεκμήρια. 1. τὰ τεκμ. 2, E, J, P. 15. τριχῶν. F. ib. ὑπεσχίζετο. 1. λίθος ὑπεσχίζετο. 2, E, J, P. ib. ὃ δὲ μάλιστα φ, μ, m. 16. ὑπεξίστη. 1. ἐξίστη. p. ib. καὶ om. o. ib. ὑπήκουσε μιμήματα. F, φ. ὑπήκουσε μιμήμασι. p, φ, ζ. 17. τοῖς ζωτικῆς. μ. ib. προμνώμενος. 1. 18. συνήγαγεν. C (συνείγαγεν. μ, mon.) συνεισήγαγεν. E, J, P. ib. ὄ- τως. F. 19. τὸν βακχ. F, φ, p. τὸ βακχ. φ. βακχ. ζ. ib. ἐτίνασε. f, a, i. ἐντίνασε. μ, mon. 20. εὐάξουσα. f. ib. πικροτέρας. p. ib. χμάλρας. F. 21. Malis καὶ γὰρ καὶ τὸ. ib. τὸ τεχνικὸς. μ. 22. διήρα. a, i. διήρε. m. ubi γὲ διήρα ἢ διηράτο. ib. τὴν om. p. ib. στήσασα. 1 (praeter F,) at conj. J. στήσασαν. ζ. 23. βακχικοῦ. 1. βακχεῖον. f, f. βακχίου. E, J, P. ib. οἰστρω. φ, φ. 24. ἀληθῆς. p. ib. τοῖς ὕλης. μ. 25. ψυχῆς. conj. J. ὕλης. ζ. Sc. etiam καὶ ἐν. ib. ἐν λόγοις. 1, J. ἐν λόγῳ. 2, E, P. ib. Δημοσθένους. 1. 26. ἔδειξεν. F. ib. φάρμακα — ὡς om. φ cum lac.

και γνώσεσθε δὲ αὐτίκα, ὡς οὐδὲ τῆς οἰκοθεν κινήσεως ἐστέρηται τὸ εἰς θεωρίαν προκείμενον ἄγαλμα, ἀλλὰ και ὁμοῦ δεσπόζει και ἐν τῷ χαρακτηρὶ σώζει τὴν οἰκτεῖον γεννήτορα.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΤ ΕΡΩΤΟΣ ΑΓΓΑΜΑ.

γ'. Καὶ ἕτερα ἱερὰ τέχνης οἱ λόγοι προφητεῦσαι βούλονται. οὐ γὰρ μοι θεμιτὸν μὴ καλεῖν ἱερὰ τὰ τέχνης γεννήματα. Ἐρως ἦν, Πραξιτέλους τέχνημα, ὃ Ἐρως αὐτός, καὶς ἀνθηρὸς και νέος πτέρυγας ἔχων και τόξα. χαλκὸς δὲ αὐτὸν ἐτύπου, και ὡς ἀν' Ἐρωτα τυπῶν τύραννον θεὸν και μέγαν και αὐτὸς ἐδυναστεύετο, οὐ γὰρ ἠνείχετο χαλκὸς εἶναι τὰ πάντα, ἀλλ' ὅσος ἦν, Ἐρως ἐγένετο· εἶδες ἂν τὸν χαλκὸν θρυπτόμενον και εἰς εὐσαρκίαν ἀμηχάνως χλιδαῖντα και, ὡς βραχέως εἰπεῖν, τὰ ἀναγκαῖα πληροῦν ἑαυτῇ τὴν τέχνην ἀρκούσαν. ὕγρὸς μὲν ἦν ἀμοιρῶν μαλακότητος, χαλκῷ δὲ ἔχων συνωδὸν τὴν χροῖαν εὐανθῆς ἑωρᾶτο, τῶν δὲ κινήσεως ἔργων ἐστερημένος ἔτοιμος ἦν δεῖξαι κινήσιν, εἰς μὲν γὰρ ἔδραν στάσιμον ἴδρυτο, ἠπάτα δὲ ὡς και τῆς μετεώρου κυριεύων φορᾶς. ἔλαυροῦτο δὲ εἰς γέλωτα ἔμπυρόν τι και μεῖλιχον ἐξ ὀμμάτων διαυγάζων, και ἦν ἰδεῖν ὑπακούοντα τῷ πάθει τὸν χαλκὸν και δεχόμενον εὐκόλως τὴν γέλωτος μίμησιν. ἴδρυτο δὲ εἰς μὲν τὴν κορυφὴν τὸν δεξιὸν ἐπιμάμπτων καρπὸν, τῇ δὲ ἐτέρᾳ μετεωρίζων τὸ τόξον και τὴν τῆς βάσεως ἰσοροπίαν ἐπικλίνων ἐπὶ τὰ λαῖά, τὴν γὰρ τῆς ἀριστερᾶς λαγόνος ἔκστασιν ἀνίστη πρὸς τὴν εὐμαρότητα τοῦ χαλκοῦ τὸ στεγανὸν ἐκλάσας. πλόκαμοι δὲ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐσκίαζον ἀνθηροὶ και ἔνουλοι νεοτήσιον ὑπολάμποντες ἄνθος. και ἦν θαυμαστὸς οἶος ὁ χαλκός· ἰδόντι μὲν γὰρ ἔρευθος ἀπέστειλεν ἐξ ἄκρων βοστρυχῶν αἰρόμενον, ἀψαμένῳ δὲ ἡ θριξὶ ὑπεξανίστατο μαλθακίζομένη πρὸς τὴν αἰσθησιν. ἐμοὶ μὲν δὴ θεασαμένῳ τὴν τέχνην ἐπήει πιστεύειν, ὅτι και χορὸν ἤσκησε κινούμενον Δαίδαλος και χρυσοῦ παρείχεν αἰσθήσεις, ὅπου και Πραξιτέλης εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐρωτος ἐνέθηκε μικροῦ και νοήματα και πτέρυγι τὸν ἄερα τέμνειν ἐμηχανήσατο.

ΕΙΣ ἸΝΔΟΤ ΑΓΓΑΜΑ.

δ'. Παρὰ κρήνην Ἰνδὸς εἰστήκει ἀνάθημα ταῖς νύμφαις ἰδρυθεῖς, ἦν δὲ ὁ Ἰνδὸς λίθος μελαινώμενος και πρὸς τὴν ἐκ φύσεως τοῦ γένους αὐτομολῶν χροῖαν, εἶχε δὲ εὐθαλῆ μὲν και οὐλήν τὴν χαίτην οὐκ ἀκράτῳ τῷ μέλανι λάμπουσαν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἄκρων πρὸς κόχλου Τυρίας ἄνθος ἐρίζουσαν. οἶον γὰρ εὐπαθοῦσα και νοτιζομένη ταῖς προσοίκοις νύμφαις ἡ θριξὶ ἐκ φιλῶν ἀνιοῦσα μελάντερος πρὸς τοῖς ἄκροις ἐπόρφυρεν. ὀφθαλμοὶ γε μὴν οὐ συνῆδον τῷ λίθῳ, κατὰ γὰρ τὰς τῶν ὀμμάτων κόρας περιέθει λευκότης κατ' ἐκείνο τὸ μέρος τῆς πέτρας μεταπιπτούσης εἰς τὸ λευκό-

1. γνώσεσθαι. μ. 2. δεσπόζει - σώζει om. φ. cum lac. ib. οἰκτεῖον om. 1.

III. (vulgo IV.) Lemma in F, φ, ψ, ρ: ἀπὸ τῆς βάρχεις τὸν Ἐρωτα. in π, σ, m. ἀπὸ δὲ τῆς βάρχεις τὸν Ἐρωτα. in ο: ἀπὸ δὲ τῆς β. πρὸς τὸν Ἐρωτα. Omissa in ν, f. 3. και ἕτερα - γεννήματα om. ρ. ib. ἕτερα ἱερὰ conj. Salm. et Gruter. receptum in P, ἐτέρας ἱερᾶς. ζ. ib. ὀλίγοι. F. 4. περὶ. F. ib. τὰ τῆς τέχνης. φ. τὰ τέχνης. F. ν, φ, π, J, P. τέχνης. E. ib. γεννήματα. F. ib. εὔρεμα. ρ. 5. χαλκός - ἐτύπου om. 1. 6. χαλκοῦς. F, φ, π, μ, sed suprase. χαλκός. E. ib. γενέσθαι. ρ. ib. ὅσος. 1, J, P. ὅσον. 2, E. 27. και οὐκ ἐπιτροπέειν αἰσθησιν ποιῶσα θρόπτεισθαι εἰς εὐσαρκίαν F. 8. ἑαυτῇ, conj. m. rec. o. ἑαυτῆς. ζ. ib. τὴν τέχνην. φ, P. τὴν ὄλην. ζ. ib. ὕγρὸς μὲν ἦν om. F. ib. ὕγρον. μ. ib. μεγαλότητος. F, ρ. μαλακότητος conj. J. μεγαλειότητος. ζ. 9. χροῖαν. φ. χροῖαν. ο. χροῖαν. α, i et m, ubi mg. Is. χροῖαν. ib. εὐανθῆς. m. ib. κινήσεων. φ, φ. ib. ἐνεργῶν. F. ib. ἔτοιμον. ν. 10. κινήσεων. 1. 11. διαυγάζων ἐξ ὀμμάτων. 1, praeter F. 12. χαλκόν. ρ. 14. ἰσοροπίαν. F. ib. ἐπιταλαῖά. F. ib. ἔκστασιν. φ, π. ib. τὴν deleverim. 15. ἐκλάσας. ν. 16. νεότησιν. f. 17. ἀλομένῳ. ρ. ib. μὲν δὴ. 1. δὴ. ρ, E. δὲ J. μέντοι ex conj. P. 18. και χορὸν. F. 19. χρυσοῦ. 1, P. χρυσοῦ. ρ. χροῖα. 2, E, J. ib. ὅπου και. 1, J, P. ὅπου. ζ. ib. τοῦ om. E. 20. ἐμηχανᾶτο τέμνειν. F.

IV. (vulgo III.) Lemma in φ: εἰς Ἰνδοῦ ἄγαλμα et εἰς τὸ τοῦ Ἰ. ἁ. E, J. 21. παρὰ - ἀνάθ. om. φ, φ. ib. ἰδρυθεῖς. φ, ρ. 22. χροῖαν. F. Sc. χροῖαν pro χροῖαν. ζ. ib. μὲν οὐλήν. φ. ib. εὐθαλῆ ἂ και. φ, φ. 23. ἄκρω. F. ἀκράτῳ. μ. 24. τοῖς προσοίκοις. J. ib. ἰούσα. F, φ. 25. Malis μελαντέρα. ib. ὀφθαλμοῦς. ρ. ib. περιέρρει. ρ. ib. μεταπιπτούσας. F, φ. ib. εἰς λευκότητα. 1, P. εἰς τὸ λευκότερον. ρ, J. εἰς λευκότερον. 2, E.

τερον, καθ' ὃ καὶ τῆς τοῦ Ἰνδοῦ φύσεως ἡ χροὰ λευκαίνεται. μέθη δὲ αὐτὸν ἐξίστη καὶ τὸ με-
μεθυμένον οὐ κατεμήνυεν ἢ τοῦ λίθου χροὰ, οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ μηχανήμα τὰς παρειὰς φοινίξαι σκέ-
πουτος τοῦ μέλανος τὴν μέθην, ἐκ δὲ τοῦ σχήματος κατηγορεῖ τὸ πάθος, παράφορος τε γὰρ καὶ
καμάζων εἰστήκει οὐ δυνάμενος ἐρείδειν τῷ πόδε, ἀλλ' ὑπότρομος τε καὶ εἰς τὴν γῆν ὀκλάζων.
ὁ δὲ λίθος ὑπὸ τοῦ πάθους ἐώκει πληγέντι καὶ οἰοῖται σπαίρειν τὸν ἀπὸ τῆς μέθης ἐμφανίζων¹⁰
σεισμόν. εἶχε δὲ ἀβρόν οὐδὲν τοῦ Ἰνδοῦ τὸ εἶδωλον, οὐδ' εἰς τὴν κατὰ χροάν ἐξήσκητο χάριν,
ἀλλ' εἰς μόνην τῶν μελῶν συμβολὴν διήφθρωτο. ἀσκεπὴς δὲ ἦν καὶ γυμνὸς ὡς ἂν τῶν Ἰνδικῶν
σωμάτων πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς φλογῶδες εἰωθότων ἀπανδρῆζεσθαι.

Εἰς τὸ τοῦ Ναρκίσιου ἄγαλμα.

ε'. Ἄλσος ἦν καὶ ἐν αὐτῷ κρήνη πάγκαλος ἐκ μάλα καθαροῦ τε καὶ διαυγοῦς ὕδατος, εἰ-
10 στήκει δὲ ἐκ' αὐτῇ Νάρκισσος ἐκ λίθου πεποιημένος. παῖς ἦν, μᾶλλον δὲ ἡλίθεος, ἠλικώ-
της ἐρώτων, ἀστραπῆς ὅλον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολάμπων κάλλος. ἦν δὲ τοιούδε τὸ
σχῆμα· κόμαις ἐπιχρῦσοις ἤστραπτε κατὰ μὲν τὸ μέτωπον τῆς τριχὸς ἐλισσομένης εἰς κύκλον,
κατὰ δὲ τὸν ἀγχένα κεχυμένης εἰς νῶτα, ἐβλεπε δὲ οὐκ ἀκράτως γαῦρον, οὐδὲ ἱλαρὸν καθαρῶς.
ἐπεφύκει γὰρ ἐν τοῖς ὀμμασιν ἐκ τῆς τέχνης καὶ λύπη, ἵνα μετὰ τοῦ Ναρκίσσου καὶ τὴν τύχην ἢ
15 εἰκῶν μιμῆται. ἔσταλτο δὲ ὄσπερ οἱ Ἔρωτες, οἷς καὶ τῆς ὄρας τὴν ἀκμὴν προσεΐκαστο. σχῆμα
δὲ ἦν τὸ κοσμοῦν τοιούδε· πέπλος λευκανθῆς ὁμόχρους τῷ σώματι τοῦ λίθου περιθῆτων εἰς κύκλον,
κατὰ δὲ τὸν δεξιὸν ὤμων περονηθεὶς ὑπὲρ γόνυ καταβαίνων ἐπαύετο, μόνην ἀπὸ τοῦ πορπημάτος¹⁵
ἐλευθερῶν τὴν χεῖρα. οὕτω δὲ ἦν ἀπαλὸς καὶ πρὸς πέπλου γεγονῶς μίμησιν, ὡς καὶ τὴν τοῦ σώ-
ματος διαλάμπειν χροάν τῆς ἐν τῇ περιβολῇ λευκότητος τὴν ἐν τοῖς μέλεσιν ἀγῆν ἐξίεναι συγχω-
20 ρούσης. ἔστι δὲ καθάπερ κατόπτρῳ τῇ πηγῇ χρώμενος καὶ εἰς αὐτὴν περιχέων τοῦ προσώπου τὸ
εἶδος. ἢ δὲ τοὺς ἀπ' αὐτοῦ δεχομένη χαρακτῆρας τὴν αὐτὴν εἰδωλοποιῶν ἦνυεν, ὡς δοκεῖν ἀλ-
λήλαις ἀντιφιλοτιμείσθαι τὰς φύσεις. ἢ μὲν γὰρ λίθος ὄλη πρὸς ἐκείνον μετηλλάττετο τὸν ὄντως
παῖδα, ἢ δὲ πηγὴ πρὸς τὰ ἐν τῇ λίθῳ μηχανήματα τῆς τέχνης ἀντηγωνίζετο ἐν ἀσωμάτῳ σχή-
ματι τὴν ἐκ σώματος ἀπεργαζομένη τοῦ παραδείγματος ὁμοιότητα καὶ τῷ ἐκ τῆς εἰκόνας κατερχο-
25 μένῳ σκιάσματι ὅλον τινὰ σάρκα τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν περιθῆσα. οὕτω δὲ ἦν ζωτικὸν καὶ ἔμ-
πνον τὸ καθ' ὕδατων σχῆμα, ὡς αὐτὸν εἶναι δοξάσαι τὸν Νάρκισσον, ὃν ἐπὶ πηγῇν ἐλθόντα
τῆς μορφῆς αὐτῷ καθ' ὕδατων ὀφθείσης παρὰ νύμφαις τελευτῆσαι λέγουσιν ἐρασθέντα τῷ εἰδῶλι

1. λευκαίνεται. 1 (p, ψ), conj. o, rec. J, P. μελαίνεται. 2, ε, m. 2. κατεμήνυεν. p. κατεμήνυσεν. 3. ib. φοινίξαι. E, J, P. ib. σκέπεται. p. 3. ἐδήλου κατηγορεῖν. p. ib. τὸ πάθος. 1, P. τοῦ πάθους. 2, E, J. ib. τε om. e. 4. εἰς τὴν γῆν. p, J. ὑπὸ τὴν γῆν. 1, 2, E. ὑπὸ γῆν μ. εἰς τὴν γῆν conj. J, rec. P. 5. σπαίρει ο, J, in m. σπαίρειν et γφ. σπαίρων. ib. ἀφανίζων. F. 6. ἀβρόν. φ. ib. οὐδὲν ἀβρόν. p, J. οὐδὲ ἀβρόν. φ. ἀβρόν οὐδὲ. F. ib. ἐπίστην. 2. ib. κατὰ χρόνον. F, φ. ib. ἐξήσκητο. 1, (ψ), J. (ἐξίσκητο. F.) ἐξήσκει. 2, E. 7. μόνων. 1. (μόνον. F.) 8. πρὸς — εἰωθότων om. p.

V. Lemma: εἰς τὸ τοῦ Ναρκίσσου ἄγαλμα, ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ, ἐνθα ἤσκητο. F, φ et p, ubi οὐ ἤσκειτο. 9. π. om. J. 10. δὲ om. φ. ib. ἐν αὐτῇ. F. ἐκ' αὐτῷ. p. ib. Νάρκισσος. μ, E. ib. λίθου. 1, P. λίθου λευκοῦ. 2, E, J. ib. παῖς ἦν om. p. ib. δὲ om. μ, non f. 11. ἀστραπῆς. F, φ, p. ἀστραπῆν. 5. ib. ἀπ' αὐτοῦ. 1, P. ἐξ αὐτοῦ 2, E, J. ib. κάλλος. 1, P. κάλλους. 2, E, J. 12. ἤστραπτεν. F. ἤστραπτο. φ, φ. ib. κατὰ — καθαρῶς. l. 13. δὲ om. l. ib. κεχ. εἰς νῶτα τῆς κόμης. l. ib. ἐβλεπε om. φ, cum lac. 14. ἐπεφύκει. 1, praeter F. ἐπιεφύκει. F, 2, E, J. ἐνεπεφύκει. P. ib. ὀμμασι. J. ib. Ναρκίσσου. μ, E. 15. δὲ om. φ, φ. ib. οἱ ἐρωτες. v, p, μ, ε. 16. λευκανθῆς conj. J, rec. P. λευκανθῆς. 5. ib. ὁμόχρους. φ, φ, v, P. ὁμόχρους. 5. 17. περονηθεὶς. F, et sic conj. J. περονηθεὶς. φ. περονηθεὶς. v. περονηθεὶς. p. De φ non constat. περονηθεὶς. 2, E, J. ib. καταβαίνουσαι ἐπαύετο. π, μ, E. 19. διαλάμπει. F. ib. λεπτότητος velit J. ib. μὴ συγχ. F, φ. 20. χρώμενος τῇ πηγῇ. p. 21. ἀλλήλαις. F, φ. ἀλλήλως. p. ἀλλήλους. π, f. ἀλλήλοισ. 5. Sc. ἀλλήλαις. 23. ἐν ἀσωμάτῳ — περιθῆσα. l. ib. σχήματι τὴν εἰσχήματος. p. σχήματι πρὸς τὴν τοῦ π. F, φ. 24. παραδείγματος. 1 et π, ubi γφ. σχήματος. J, P. σχήματος. p. 2, E. ib. κατερχομένη. l, o. κατερχομένη. 5. (F.) 25. παραθεῖσα. p. 26. χρώμα. 1. χρώμενον. p. 27. παρὰ. p, π. ib. τῆς. φ, 2, E. ib. τελευτῆ. φ, v.

συμμίξαι, και νῦν ἐν λειμῶσι φαντάζεσθαι ἐν ἡριναῖς ὄραις ἀνθοῦντα. εἶδες δ' ἄν, ὡς εἰς ὧν ὁ λίθος τὴν χροάν και ὀμμάτων κατασκευὴν ἤρμοξε και ἡθῶν ἱστορίαν ἔσωξε και αἰσθηθεῖς ἐνδεικνυτο και πάθη ἐμήνυε και πρὸς τριχώματος ἐξουσίαν ἠκολούθει εἰς τὴν τριχὸς καμπὴν λυόμενος. τὸ δὲ οὐ λόγῳ φητὸν λίθος εἰς ὑγρότητα κεχαλασμένος και ἐναντίον σώμα τῆ οὐσία παρεχόμενος· στερεωτέρας γὰρ τετυχηκῶς φύσεως τρυφερότητος ἀπέστελλεν αἰσθησιν εἰς ἀραιὸν τινα σώματος ὄγκον διαχεόμενος. μετεχειρίζετο δὲ και σύριγγα, ἧς νομίους θεοῖς ἐκεῖνος ἀπήρχετο και τὴν ἐρημίαν κατήχει τοῖς μέλεσιν, εἴποτε μουσικοῖς ψαλτηριοῖς προσομιλῆσαι ποθήσειε. τοῦτον θαυμάσας, ὧ νεοι, τὸν Νάρκισσον και εἰς ὑμᾶς παρήγαγον εἰς Μουσῶν ἀλὴν ἀποτυπωσάμενος. ἔχει δὲ ὁ λόγος, ὡς και ἡ εἰκὼν εἶχεν.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΣΙΚΤΩΝΙ ΑΓΓΑΜΑ ΤΟΤ ΚΑΙΡΟΥ.

ζ'. Ἐθέλω σοι και τὸ Λυσιππου δημιουργημα τῷ λόγῳ παραστήσαι, ὅπερ ἀγαλμάτων κάλλι- 10 897 στον ὁ δημιουργὸς τεχνισάμενος Σικωνίοις εἰς θεῖαν προὔθηκε· Καιρὸς ἦν εἰς ἄγαμμα τετυπωμένος ἐκ χαλκοῦ πρὸς τὴν φύσιν ἀμιλλωμένης τῆς τέχνης. παῖς δὲ ἦν ὁ Καιρὸς ἡβῶν ἐκ κεφαλῆς εἰς πόδας ἐπανορθῶν τὸ τῆς ἡβῆς ἄνθος. ἦν δὲ τὴν μὲν ὄψιν ὄραϊος σείων Ἰουλον και ξεφύρω τινάσσειν, πρὸς ὃ βούλοιο, καταλείπων τὴν κόμην ἄνετον, τὴν δὲ χροάν εἶχεν ἀνθηρὰν τῆ λαμπηδόνι τοῦ σώματος τὰ ἄνθη δηλῶν. ἦν δὲ Διονύσῳ κατὰ τὸ πλείστον ἐμπερῆς· τὰ μὲν γὰρ μέ- 15 τωπα χάρισιν ἔστιλβεν, αἱ παρειαὶ δὲ αὐτῷ εἰς ἄνθος ἐρευθόμεναι νεοτήσιον ὄραίζοντο ἐπιβάλλουσαι τοῖς ὄμμασιν ἀπαλὸν ἐρύθημα, εἰστήκει δὲ ἐπὶ τινος σφαιρας ἐπ' ἄκρων τῶν ταρσῶν βεβηκῶς ἐπερωμένως τῷ πόδε. ἐπεφύκει δὲ οὐ νενομισμένως ἢ θορῆξ, ἀλλ' ἡ μὲν κόμη κατὰ τῶν ὀφρύων ἐφέρπουσα ταῖς παρειαῖς ἐπέσειε τὸν βόστρυχον, τὰ δὲ ὀπισθεν ἦν τοῦ καιροῦ πλοκάμων ἐλεύθερα μόνην τὴν ἐκ γενέσεως βλάστην ἐπιφαίνοντα τῆς τριχὸς. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀφασία πληγέντες 20 πρὸς τὴν θεῖαν εἰστήκειμεν τὸν χαλκὸν ὄρωντες ἔργα φύσεως μηχανώμενοι και τῆς οἰκείας ἐκβαίνοντα τάξεως· χαλκὸς μὲν γὰρ ὧν ἠρυσθαίνετο, σκληρὸς δὲ ὧν τὴν φύσιν διεχέιτο μαλακῶς, εἰκὼν τῆ τέχνη πρὸς ὃ βούλοιο, σπανίζων δὲ αἰσθησεως ζωτικῆς ἐνοικον ἔχειν ἐπιστοῦτο τὴν αἰσθησιν και ὄντως ἐστήρικτο πάγιον τὸν ταρσὸν ἐρείσας, ἐστῶς δὲ ὀρμῆς ἐξουσίαν ἔχειν ἐδεικνυτο και σοι τὸν ὀφθαλμὸν ἠπάτα, ὡς και τῆς εἰς τὸ πρόσω κυριεύων φορᾶς, και παρὰ τοῦ δημιουργοῦ λαβῶν 25 και τὴν ἀέριον λῆξιν τέμνειν, εἰ βούλοιο, ταῖς πτέρυξι. και τὸ μὲν ἡμῖν θαῦμα τοιοῦτον ἦν, εἰς δὲ τις τῶν περὶ τὰς τέχνας σοφῶν και εἰδῶτων σὺν αἰσθησει τεχνικωτέρῳ τὰ τῶν δημιουργῶν ἀνιχνεύειν θαύματα και λογισμὸν ἐπήγε τῷ τεχνήματι, τὴν τοῦ καιροῦ δύναμιν ἐν τῆ τέχνη σω- 898 ζομένην ἐξηγούμενος· τὸ μὲν γὰρ πτέρωμα τῶν ταρσῶν αἰνίττεσθαι τὴν ὀξύτητα, και ὡς τὸν πολὺν ἀνελλττων αἰῶνα φέρεται ταῖς ὄραις ἐποχούμενος, τὴν δὲ ἐπανθούσαν ὄραν, ὅτι πᾶν εὐκαιρον 30

1. συμμίξαι. E, J, P. ib. ὧν om. p. ib. λειμῶσι. 1. λειμῶνι. ζ. ib. ἐνηριναῖς. F. ib. εἶδες δ' ἄν. 1, J, P. εἶδες ἄν. 2, K. ib. και ὁ λίθος. p. 2. εἰς ὀμμάτων. φ. ib. ἔσωξεν. F. 3. ἐμήνυεν. F. ib. χρώματος. p. ib. οὐσίαν velit J. ib. τὴν om. φ, v. 4. οὐδὲ λόγ. 1, p. οὐδὲ λόγ. ζ. ib. λόγῳ. F. ib. φητὸν δὲ. p. ib. ὑγρότητας. F, φ. ib. κεχαλασμένος. F, v. ib. ἐναντίους. φ. 5. στερεωτέρας. F. ib. τρυφερότης. φ. τρυφερωτάτην. p. 6. διαδεχόμενος. φ, φ, v. δεχόμενος. F, p. ib. οἰς. p. 7. μουσικῆς. p. ib. ποθήσειεν. F. θελήσειε. p. 8. ἡμᾶς. i2, m, o. ib. ἀποτυπωσάμενος. 1, P. ὄπτον. ζ. ib. ἔχει — εἶχεν om. F, p. ib. ἔχον. o.

VI. Lemma: εἰς τὸ ἐν Σικωνί (Σικωνί. μ). ἄγαμμα. 10. ἐθέλω σοι. 1. ἐθέλω δέ σοι. ζ. ib. χρυσίππου. 1, p. φ et π ubi mg. γφ. Λυσιππου. 11. τεχνισάμενος. m, o. 12. ἀμιλλώμενος. f, π, μ, ε. 13. ἐπανορθῶν. 1. ἐπανθῶν. 2, E, J, P. ib. σείων velit J. ib. και om. p. 14. τινάσειν. f, μ, ε. ib. Sc. καταλείπων, pro καταλείπων. ζ. 15. Διονύσου. p. 16. αὐτοῦ. φ, φ, p. νεοτήσιον. p, μ. ib. ἐπιβάλλουσι. p. 17. τοῖς σώμασιν. φ, φ. 18. οὐ om. p. 19. ὀφρόπουσα. φ, v, p, P. 22. τάξεως ἐκβαίνοντα. φ, φ. ib. ἠρυσθαίνετο. φ, φ. ἐρυσθαίνετο. J. ib. σκληρός. φ. ib. μαλακῶς. 1, π, μ, P. μαλθακῶδες. p. μαλθακῶς. ζ. 24. ὄντως. φ et π, ubi mg. οὐτως, et conj. J. Exerc. 40. rec. P. οὐτως. ζ. ib. αἰτοῖ. 1, P. και om. p. και (om. σοι), π. 25. ὡς τῆς. p. ib. παρὰ τῷ δημιουργῷ. p. 26. λῆξιν conj. Abresch. ad Aeschyl. III, 78. κληξιν. C, E. 27. τις om. p. ib. τεχνικωτέρων. p. 28. λογισμοῦ. f, μ, E. ib. ἐπήγε. 2, E. ἐπήγε, quod 1, φ habent conj. J. Exerc. 41. 29. αἰνίττεσσα. φ, v, non φ. ib. ταχύτητα. p. ib. και φ, φ, μ, ε, m. φ P. 30. ἀγῶνα. 1 et P, ubi ἀγῶνα ὡς φ. ib. ταῖς ἀφραῖς velit J. τὰς ἀφρας. p. ib. ὅτε. p.

τὸ ὠραῖον καὶ μόνος κάλλους δημιουργὸς ὁ καιρὸς, τὸ δὲ ἀπηνθηκὸς ἄπαν ἔξω τῆς καιροῦ φύσεως, τὴν δὲ κατὰ τοῦ μεταίπου κόμην, ὅτι προσιόντος μὲν αὐτοῦ λαβέσθαι φάδιον, παρελθόντος δὲ ἢ τῶν πραγμάτων ἀκμὴ συνεξέρχεται καὶ οὐκ ἔστιν ὀλιγορηθέντα λαβεῖν τὸν καιρὸν.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΤ ΟΡΦΕΩΣ ΑΓΓΑΜΑ.

ζ. Ἐν τῷ Ἑλικῶνι, τέμενος δὲ τῶν Μουσῶν σμαρὸν ὁ χῶρος, παρὰ τοὺς Ὀλμειοῦ τοῦ ποταμοῦ⁵ φύακας καὶ τὴν Ἰοιδία Πηγᾶσου κρήνην Ὀρφείως ἄγαλμα τοῦ τῆς Καλλιόπης παρὰ τὰς Μούσας εἰστήμι ἰδεῖν μὲν κάλλιστον, ὁ γὰρ χαλκὸς τῇ τέχνῃ συναπέτικτε τὸ κάλλος τῇ τοῦ σώματος ἀγλαίᾳ τὸ μουσικὸν ἐπισημαίνων τῆς ψυχῆς, ἐκόσμηι δὲ αὐτὸν τιάρα Περσικῇ χρυσῇ καταστικτος ἀπὸ κορυφῆς εἰς ὕψος ἀνέχουσα, χιτῶν δὲ ἔξ ὤμων ἀπαγόμενος εἰς πόδας τελαμῶνι χρυσῷ κατὰ τῶν¹⁵ στέρνων ἐσφίγγετο, κόμη δὲ οὕτως ἦν εὐανθῆς καὶ ζωτικὸν ἐπισημαίνουσα καὶ ἔμπουν, ὡς ἀπα¹⁰ τῶν τὴν αἰσθησιν, ὅτι καὶ πρὸς τὰς ζεφύρου πνοᾶς σειομένη δονεῖται. ἡ μὲν γὰρ ἔπανχένιος κατὰ νότου χυθεῖσα, ἡ δὲ ταῖς ὀφρύσιν ἄνωθεν δισχιδῆς ἐπιβαίνουσα καθαρὰς τῶν ὀμμάτων ἔφαινε τὰς βολὰς, τὸ πέδιλον δὲ αὐτῷ ξανθοτάτῳ χρυσῷ κατήνθιστο καὶ πέπλος κατὰ νότου ἄνετος εἰς σφυρὸν κατήει, μετεχειρίζετο δὲ τὴν λύραν, ἡ δὲ Ἰσαρίθμους ταῖς Μούσαις ἐξῆπτο τοὺς φθόγγους· ὁ γὰρ χαλκὸς καὶ νευρὰς ὑπεκρίνετο καὶ πρὸς τὴν ἐκάστου μίμησιν ἀλλαττόμενος πε¹⁵ θηνίως ὑπήγετο μικροῦ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἡχὴν τῶν φθόγγων φωνήεις γινόμενος. ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν τὴν βᾶσιν οὐκ οὐρανὸς ἦν τυπωθεῖς, οὐδὲ Πλειάδες τὸν αἰθέρα τέμνουσαι, οὐδὲ Ἄρκτου⁸⁹⁹ περιστροφῆ τῶν Ὀκεανοῦ λουτρῶν ἄμοιροι, ἀλλ' ἦν πᾶν μὲν τὸ ὀρνίθων γένος πρὸς τὴν φθὴν ἐξεστάμενον, πάντες δὲ οἱ ὄρειοι θῆρες, καὶ ὅσον ἐν θαλάττης μυχοῖς νέμεται, καὶ ἵππος ἐθέλγετο ἀντὶ χαλινοῦ τῷ μέλει κρατούμενος καὶ βοῦς ἀφείς τὰς νομάς τῆς λυρωδίας ἤμους καὶ λέων²⁰ των ἄτεκτος φύσις πρὸς τὴν ἀρμονίαν κατηνάζετο. εἶδες ἂν καὶ ποταμοὺς τυπούντα τὸν χαλκὸν ἐκ πηγῶν ἐπὶ τὰ μέλη φέοντας καὶ κύμα θαλάσσης ἔρωτι τῆς ὠδῆς ὑψούμενον καὶ πέτρας αἰσθήσει πληττομένας μουσικῆς καὶ πᾶσαν βλάστην ὄριον ἐξ ἡθῶν ἐπὶ τὴν μουσικὴν τὴν Ὀρφικὴν σπεύδουσαν, καὶ οὐδὲν μὲν ἦν τὸ ἡχοῦν, οὐδὲ τὴν ἀρμονίαν τὴν λυρωδὸν ἐγείρον, ἡ τέχνη δὲ ἐν τοῖς ζώοις τοῦ περὶ τὴν μουσικὴν ἔρωτος τὰ πάθη κατεμήνυε καὶ ἐν τῷ χαλκῷ τὰς ἡδονὰς ἐποίει φα²⁵ νεσθαι καὶ τὰ ἔπανθούντα τῇ αἰσθήσει τῶν ζώων θελκτῆρια ἀρρήτως ἐξέφαινε.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΤ ΔΙΟΝΤΣΟΥ ΑΓΓΑΜΑ.

η'. Δαιδάλω μὲν ἐξῆν, εἰ δεῖ τῷ περὶ Κρήτην πιστεύειν θαύματι, κινούμενα μηχανᾶσθαι ποιή¹⁵ ματα καὶ πρὸς ἀνθρωπίνην αἰσθησιν ἐμβιάζεσθαι τὸν χρυσοῦν, αἱ δὲ δὴ Πραξιτέλειοι χεῖρες ζωτικῶν

1. ἀπηνθηκός. p. 2. κατὰ τὴν μεταίπου. f, ε. ib. κόμη. p. 3. τῇ τῶν πο. ἀκμῇ. p. ἡ τῶν πο. ἀ. v.
VII. Lemma εἰς τὸ Ὀρφείως (τὸ τοῦ Ὀρφ. E). ἄγαλμα. p. 4. περὶ τοὺς. p. ib. Ὀμειοῦ. p, v. 5. Πηγᾶσου καλὸν καὶ Ὀρφ. p. ib. τοῦ om. p, v, π, μ et ε, m. habet in mg. p. suprasc. ib. περὶ τὰς. p, ε. 6. χαλκὸς γὰρ τῇ τεχνῇ ἀπέτικτε. p. ib. τῇ δὲ. C, E, P. ib. δὲ delevi J. auctore. 7. ἐπισημαίνων. p, J, P. ἐπισημαίνων. ε. ib. αὐτὸν om. p, φ. ib. χρυσῇ. p. 8. ἀνέχουσα. p, J. ib. χιτῶν — αἰσθησιν. l. ib. ἐξ ὤμων. l. ib. τελαμῶνι — ἐσφίγγετο om. l. 9. στέρνων. p, v, P. στέρνων. p. τὸ στέρνον. π. τῶν στέρνων. 2, E, J. ib. ζωτικῶν. p. ib. ἐπισημαίνουσα. l. 10. ἔπανχένιος. p. 11. χυθεῖσα. 1, P. χυθεῖσα. 2, E, J. ib. ταῖς ὀφρύσιν. C, J, P. ὀφρῶν excidit in p. ὀφρῶσιν. E. ib. δισχιδῆς. 1, J, P. δισχιδῶν. 2, E. ib. ἐπιβαίνουσα. J ex conj. et P. ἐπιβαίνουσα. ε. 12. ἔφερε. ε. v et φ ex corr. ib. κατὰ νότον. 1, P. κατὰ τὰ νότα. π. sic corr. 13. ἄνετος. 1, P. ἄφετος. p, 2, E, J. ib. εἰς σφυρὸν. 1, P. εἰς σφυρά. 2, E, J. ib. Ἰσαρίθμους. 2, ε, m. 14. ἐπεκρίνετο. 1, m. ib. πειθήνιος. p. πειθηνίως. φ, πειθηνίως. ε. 15. ὑπήγετο. 1, P. ib. φωνῆ. p, φ. φωνήσεις. v. ib. γινόμενος. 1. γινόμενος. ε. 16. οὐδὲ πλάδαρον αἰθέρα. p. 17. μὲν πᾶν. p, v. ib. τὸ ὀρνίθων. 1, J, P. ὀρνίθων. 2, E. 18. δὲ οἱ. p, J, P. δὲ. ε. ib. θαλάττης. 1. 20. ἄτεκτος. f, μ. Malim ἢ ἄτεκτος. 21. θαλάττης. p. ib. ἔρωτι καὶ ὠδῆς. p. ἔρωτικαῖς. φ, P. ib. αἰσθήσει om. 2, E. 22. μουσικῆς. 1, J. μουσικῆ. 2, E et P, cui operae non paruerunt. ib. ὄριον. p, φ, v. 23. λυρωδῆ. φ.
VIII. Lemma: εἰς τὸ τοῦ Διονύσου ἄγαλμα p (τὸ τοῦ om. E). 26. Δαιδάλου. m. mg. et o. ib. εἰ δεῖ. φ, v. J, P, ac nescio, an φ, p. εἶδεν. μ. ἰδεῖν. f, E. ib. τοῦ. m. mg. et o. ib. θαύματα. m. mg. et o. ib. μηχανᾶσθαι. 1, J, P. μηχαναῖς τὰ ε. Totum locum sic ex ingenio emendavit J in Wolfii Analect. litt. II, p. 37. 27. ἐμβιάζεσθαι. φ. ἐμβιάζεται. π. ἐμβιάζόμενα. m. mg. ib. τὸ ξύλον velit J. l. c. τὸν χαλκὸν. o.

διόλου κατεσκευάζον τὰ τεχνήματα. ἄλλως ἦν καὶ Διόνυσος εἰστήμει ἡιδίου σῆμα μιμούμενος οὐ- 900
 τω μὲν ἀκαλός, ὡς πρὸς σάρκα μεταρρυνθίμζεσθαι τὸν χαλκόν, οὕτω δὲ ὑγρὸν καὶ κεχλασμένον
 ἔχων τὸ σῶμα, ὡς ἐξ ἐτέρας ὕλης, ἀλλὰ μὴ χαλκοῦ πεφυκώς, ὃς χαλκός μὲν ὦν ἤρυνθαινετο,
 ζωῆς δὲ μετουσίαν οὐκ ἔχων ἐβούλετο τὴν ἰδέαν δεικνύναι, ἀψαμένω δὲ σοὶ πρὸς τὴν ἀκμὴν ὑπεξ-
 ἴστατο, καὶ ὄντως μὲν ἦν ὁ χαλκός στεγανός, ὑπὸ δὲ τῆς τέχνης μαλαττόμενος εἰς σάρκα ἀπεδί- 5
 δρασκε τῆς χειρὸς τὴν αἰσθησιν. ἦν δὲ ἀνθηρὸς ἀβρόττος γέμων ἰμέρω φέομενος, οἶον αὐτὸν
 Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις εἰδοποιήσας ἐξέφηνε, κισσός δ' αὐτὸν ἔστρεπε περιθέων ἐν κύκλω. ὡς κισσός
 ἦν ὁ χαλκός εἰς κλώνας καμπτόμενος καὶ τῶν βοστρύχων τοὺς ἐλικτήρας ἐκ μετώπου κεχυμένους
 ἀναστέλλων, γέλωτος δὲ ἔμπλεως, ὃ δὴ καὶ παντὸς ἦν ἐπέκεινα θαύματος, ἡδονῆς ἀφιέναι τὴν
 ὕλην τεκμήρια καὶ τὴν παθῶν δήλωσιν ὑποκρίνεσθαι τὸν χαλκόν. νεβρίς δὲ αὐτὸν ἔσκεπεν οὐχ 10
 οἶαν εἰσθεὶν ὁ Διόνυσος ἐξάπτεσθαι, ἀλλ' εἰς τὴν τῆς δορᾶς μίμησιν ὁ χαλκός μετεβάλλετο, εἰσθή-
 κει δὲ τὴν λαιὰν ἐπερείδων τῷ θύρσῳ, ὃ δὲ θύρσος ἡπάτα τὴν αἰσθησιν καὶ ἐκ χαλκοῦ πεποιημένος
 χλοερὸν τι καὶ τεθλὸς ἀποστίλλειν ἐδοξάζετο πρὸς αὐτὴν ἀμειβόμενος τὴν ὕλην. ὄμμα δὲ ἦν
 16 πυρὶ διαηγές, μαυικὸν ἰδεῖν, καὶ γὰρ τὸ βακχεύσιμον ὁ χαλκός ἐνεδείκνυτο καὶ ἐπιθειάζειν ἐδόκει,
 ὄσπερ, οἶμαι, τοῦ Πραξιτέλους καὶ τὸν βακχεῖον οἴστρον ἐγκαταμιξαι δυνηθέντος. 15

Εἰς τὸ τοῦ ΜΕΜΝΟΝΟΣ ἈΓΑΛΜΑ.

θ'. Ἐθέλω σοὶ καὶ τὸ Μέμνονος ἀφηγήσασθαι θαῦμα, καὶ γὰρ ὄντως παράδοξος ἡ τέχνη καὶ
 κρείττων ἀνθρωπίνης χειρὸς. τοῦ Τιθωνοῦ Μέμνονος εἰκὼν ἦν ἐν Αἰθιοπία ἐκ λίθου πεποιημένη, οὐ 901
 μὴν ἐν τοῖς οἰκίοις ὄροις ἔμενε λίθος ὦν, οὐδὲ τὸ τῆς φύσεως σιγηλὸν ἠνείχετο, ἀλλὰ καὶ λίθος
 ὦν εἶχεν ἐξουσίαν φωνῆς· νῦν μὲν γὰρ ἀνίσχουσαν τὴν Ἥμεραν προσεφθέγγετο ἐπισημαίνων τῇ
 φωνῇ τὴν χαρὰν καὶ ἐπὶ ταῖς τῆς μητρὸς παρουσίαις φαιδρυνόμενος, νῦν δὲ ἀποκλινομένης εἰς 20
 νύκτα ἔλεινόν τι καὶ ἀλγεινὸν ἔστεινε πρὸς τὴν ἀπουσίαν ἀνιῶμενος. ἠπόρει δὲ οὐδὲ δακρύων
 ὁ λίθος, ἀλλ' εἶχεν ὑπηρετούμενα τῇ βουλήσει καὶ ταῦτα καὶ ἦν Μεμνόνειος ἡ εἰκὼν μόνω μὲν
 τῷ ἀνθρωπίνω διαλλάττειν μοι δοκοῦσα σώματι, ὑπὸ δὲ ψυχῆς τινὸς καὶ ὁμοίας προαιρέσεως ἀγο-
 μένη κατηρθύνετο. εἶχε γοῦν ἐγκεκραμένα καὶ τὰ λυπούντα καὶ πάλιν ἡδονῆς αἰσθησὶς αὐτὸν κα- 25
 τελάμβανε ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν παθῶν πληττόμενον, καὶ ἡ μὲν φύσις τὴν λίθων γένεσιν ἄφθο-
 γον προήγαγε καὶ κωφὴν καὶ μῆτε ὑπὸ λύπης ἐθέλουσαν διοικεῖσθαι μῆτε εἰδυῖαν ἡσθῆναι, ἀλλὰ
 καὶ πάσαις τύχαις ἄτρωτον, ἐκείνω δὲ τῷ Μέμνονος λίθῳ καὶ ἡδονὴν παρέδωκεν ἡ τέχνη καὶ πέ-
 τραν ἀνέμιξεν ἄλγει καὶ μόνην ταύτην ἐπιστάμεθα τὴν τέχνην νοήματα τῷ λίθῳ καὶ φωνὴν ἐνθεΐσαν.
 17 ὁ μὲν γὰρ Δαίδαλος μέχρι μὲν κινήσεως ἐνεανιεύετο καὶ δύναμιν εἶχεν ἡ ἐκείνου τέχνη ἐξιστάναι
 τὰς ὕλας καὶ εἰς χορείαν κινεῖν, ἀμήχανον δὲ ἦν καὶ παντελῶς ἄπορον καὶ φωνῆς μέτοχα πραγμα- 30

1. τὰ om. v. 2. ἀκαλός. v, π, J, P. ἀπλός. a, i. ib. μεταρρυνθίμζεσθαι. ρ, φ, π, μ. 3. πεφυκώς. v. πεφυ-
 κός. ζ. ib. ἤρυνθαινετο. ρ, φ. 4. πρὸς τὴν ἀφῆν conj. Heyne Op. V, 212. ib. ὑπεξανίστατο conj. J. 5. ἦν ὁ χαλ-

κός. 1. ὁ χαλκός ἦν. ζ. 6. αὐτὸν 1. αὐτός. ρ. 9. γέλωτος — χαλκόν. l. ib. ὃ δὲ. l. ib. ἦν om. l. ib. θαύματα. μ. θαύμα-
 τος. f. 10. τεκμήριον. l. ib. καὶ τὸν χαλκὸν δήλωσιν τῶν π. ὑποκρ. l. ib. ἐσκεπτετο. 1. 12. τὴν λαιὰν corr. J.
 rec. P. τὴν λύραν. ζ. ib. καὶ ἐκ ζ. 1, P. ἐκ ζ. 2, E, J. ib. πεποιημένοι. f, μ. 13. χλ. τί τε. μ. 14. ἐδείκνυτο. 1.
 15. τὸ. m, o. ib. βάκχειον. o. ib. οἴστρον om. m, o. ib. δυνηθ. ἐγκ. π.

IX. Lemma: εἰς τὸ τοῦ Μέμνονος ἀγάλμα. ρ, v. εἰς τὸ ἀγ. Μέμνονος. μ. εἰς τὸ Μέμνονος ἀγάλμα. o. (Μέμνω-
 νος. ε). 16. σοὶ. 1. δέ σοι. 2, E, J, P. ib. καὶ τὸ τοῦ. ρ. 17. Τιθωνοῦ. m, o. 18. ἠνείχετο. v, J in Exerc. 49. P.
 ἐνείχετο. ζ. 21. οὐ δακρύων. ρ. 22. Μεμνόνειος. 1. Μέμνονος, ε. Μέμνονος. 2, J, P. ib. μὲν om. m, o. 23. ἀν-
 θρωπίνω. 1, π, P. ἀνίω. μ. ἀνθρωπείω. E, J. ib. δοκεῖ. 1. ib. ψυχῆς. 1 et conj. J rec. P. τύχης. 2, E. ib. καὶ
 ὁμοίας. 1, P. ὁμοίας καὶ. 2, E, J. 24. κατηρθύνετο. ρ, φ. ib. εἶχε γοῦν. 1, P. εἶχεν οὐν. 2, E, J. 25. τῶν λίθων.
 ρ, v. 26. προήγαγε. 1, P. προήγαγε. 2, E, J. ib. διοικεῖσθαι. 1, P et conj. o. διοικῆσαι. 2, E, J. 27. ἡ τέχνη
 conj. J, rec. P. ἡ φύσις. ζ. 28. ἀλγει. ρ. ἀλγεινῶ. φ, v. ἀλγεινῶ. ζ. Sc. ἄλγει. ib. τῷ λίθῳ. 1, P. λίθῳ. 2, E, J.
 29. ἐξιστάσθαι. 1. ἐξιστάμεναι. 2. ἐξιστάναι. E.

τεύεσθαι τὰ ποιήματα, αἱ δὲ Αἰθιοπίων χεῖρες πόρους τῶν ἀμηγάνων ἐξεύρον καὶ τὴν ἀφθογγίαν ἐξενίκησαν τοῦ λίθου. ἐκείνῳ τῷ Μέμνονι καὶ τὴν Ἥχῃ λόγος ἀντηχεῖν, ὅποτε φθέγγοιτο, καὶ γοερὸν μὲν στενάζοντι γοερὸν ἀντιπέμπειν μέλος, εὐπαθοῦντι δὲ ἀνταποδιδόναι τὴν ἤχην ἀντίμιμον. ἐκείνο τὸ δημιούργημα καὶ τῇ Ἥμῃ τὰς ἀνίας ἐκοίμιζε καὶ οὐκ εἶα μαστεύειν τὸν παιῖδα, ὡς ἂν ἀντιτιθείσης αὐτῇ τῆς Αἰθιοπίων τέχνης τὸν ἐκ τῆς εἰμαρμένης ἀφανισθέντα Μέμνονα.

Εἰς τὸ Ἀσκληπιοῦ ἄγαλμα.

902 ι'. Εἶτα τὸ μὲν Ἀργῶν σκάφος ἔμφωνον γενέσθαι πευθόμεθα τὸ ὑπὸ τῶν τῆς Ἀθηναῶν τεργηθὲν χειρῶν, ὃ καὶ τὴν ἐν ἄστροις ἐκληρούχησε τύχην, ἄγαλμα δὲ οὐ πιστεύσομεν, εἰς ὃ τὰς δυνάμεις Ἀσκληπιὸς ἀνίησι τὸν προνοητικὸν ἐπεισάγων νοῦν, ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ κοινωνίαν τοῦ ἐνοικοῦντος τὴν δύναμιν τρέπειν, ἀλλ' εἰς μὲν ἀνθρώπινα σώματα κατάγεσθαι τὸ θεῖον δώσομεν, ἔνθα καὶ 10 μίανθῆναι παθήμασιν, οὐ πιστεύσομεν δὲ, εἰ, ᾧ μὴδὲν ἔργονον κακίας, παραπέφυκεν; ἐμοὶ μὲν οὐν οὐ τύπος εἶναι δοκεῖ τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ τῆς ἀληθείας πλάσμα. ἰδοὺ γάρ, ὡς οὐκ ἀνηθοποίητος ἡ τέχνη, ἀλλ' ἐνεικονισμένη τὸν θεὸν εἰς αὐτὸν ἐξίσταται. ὕλη μὲν οὐσα θεοειδὲς ἀναπέμπει νόημα, δημιούργημα δὲ χειρὸς τυγχάνουσα, ἃ μὴ δημιουργίας ἔξεστι, πρᾶττει τεκμήρια ψυχῆς ἀρρή- 13 τως ἀποτίκτουσα. πρόσωπον δὲ σοὶ θεασαμένῳ δουλοῦται τὴν αἰσθησιν, οὐ γὰρ εἰς κάλλος ἐπιθετον ἐσχημάτισται, ἀλλὰ πάναγον καὶ ἴλεων ἀνακινῶν ὄμμα βάθος ἄφατον ὑπαστρέφει σεμνότητος αἰδοῖ μίγελισ. πλοκάμων δὲ ἔλικες φέομενοι χάρισιν οἱ μὲν εἰς νῶτα τεθλότες ἄφατοι κέχυνται, οἱ δὲ ὑπὲρ μετώπου πρὸς τὰς ὀφρῦς ἐπιβαίνοντες τοῖς ὄμμασιν εἰλοῦνται. οἶον δὲ ἐκ ζωτικῆς αἰτίας καὶ αὐτοὶ καταρδόμενοι εἰς τὴν τῶν βοστρύχων καμπὴν συνελίττονται τῷ νόμῳ τῆς 903 τέχνης μὴ πευθόμενης τῆς ὕλης, ἀλλὰ νοούσης, ὅτι σχηματίζει θεὸν καὶ δεῖ δυναστεύειν. τῶν δὲ 20 γινομένων εἰωθότων φθειρεσθαι ἢ τοῦ ἀγάλματος ἰδέα ἄτε δὴ τῆς ὑγείας τὴν οὐσίαν ἐν ἑαυτῷ φέρουσα ἀκμὴν ἀνώλεθρον ἐπιτωμένη θάλλει. ἡμεῖς μὲν δὴ σοὶ καὶ λόγων, ᾧ Παιῖαν, νεαρῶν καὶ μνήμης ἔργονον ἀπηρξάμεθα· κελύεις γάρ, οἶμαι· πρόθυμος δὲ σοὶ καὶ τὸν νόμον ἄδειν, ἢ νέμοις ὑγείαν.

Εἰς τὸ τοῦ Ἡθῆος ἄγαλμα.

ια'. Τεθέασαι τὸν ἠίδεον ἐπ' ἀκροπόλει, ὃν Πραξιτέλης ἴδρυσεν, ἢ δεῖ σοὶ τῆς τέχνης παρα- 25 στῆσαι τὸ πρᾶγμα; καὶς ἦν ἀπαλὸς τις καὶ νέος πρὸς τὸ μαλθακὸν τε καὶ νεοτήδιον τῆς τέχνης τὸν χαλκὸν μαλαττούσης, χλιδῆς δὲ ἦν καὶ ἡμέρου μεστός καὶ τὸ τῆς ἤβης ἐφαινευ ἄνθος, πάντα δὲ ἦν

1. ἀφθογγίαν. 1, P. ἀφανίαν. 2, E, J. 2. ἐξενίκησαν. m. mg. ib. τοῦ λίθου. 1, P. τῆς λίθου. 2, E, J. 3. ἀποδιδόναι. 1. 4. τῆς ἀνίας. ρ, v. 5. ἀντιθείσης. μ. ἀντιπεθείσης. ο. ib. αὐτῇ conj. J. αὐτῷ. ς. ib. τῆς Αἰθ. ρ, v. P. τῶν Αἰθ. ς. ib. Μέμνονα. μ, ε.

X. Lemma: εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Πανίου ἐφορᾶς ὅτε ἐθεραπέυθη (ἐθεράπη. ρ, v.) ρ, v. φ. 6. εἶτα — πιστεύσομεν. l. ib. τῶν τῆς. 1, l. P. τῶν. ς. 7. φ. 1, E, J. ib. ἐκληρούχη. 1. ib. τέχνη. l. ib. πιστεύσομεν. i, m, o. 8. τοῦ ἐνοικοῦντος. φ, v, P. τοῦ συνακούοντος. ρ. τοῦ σε νικούντος. ε, m. 9. πρέπειν. μ, ε, m. corr. Salm. ib. σώματα. om. l. 10. Fo: μίανθῆναι δεῖ. ib. δὲ ἢ μὴδὲν. 1. δὲ εἰ μὴ εὐ. π. δὲ εἰ μὴ εὐ. μ, ε. δὲ εἰ μὴ. o. δὲ, οἷς sive φ. μὴδὲν. J. conj. ib. ἔργονον. 1. ib. παραπέφυκεν. 1. 11. ἀνηθοποίητος. φ, P. ἀν ἠθοποίητος. μ. ἀν ἠθοποίητος. ς. 12. ἐνεκονισμένη. 1. ἐνεκονισαμένη. 2, E, J, P. 13. ἀρρήτως. 1, P. ἀρρήτως. 2, E, J. 14. ἀποκτίνοσα. f, μ. ib. οὐ om. φ, ρ. ib. ἐς γὰρ κάλλος. ρ. 15. πάναγον. 1, P, et mg. πάναν. π. παιῖαν. 2, E. παιῖανον velit J. ib. ἀνακινῶν οὐν. 1. ἀνακινῶν. 2, E, J. ἀνακινῶν. P. ib. ἄφατον. 1. ἄφραστον. ς. ib. ὑπαστρέφειν. μ, non f. 17. ἐπιβαίνοντες. 1, P et conj. J in Kxerc. 53. ἐπιμαίνοντες. π, μ, ε. ἐπιμένοντες m, o. ib. δὲ om. 1, P. ib. ἐκ ζωτικῆς. 1, P. ἐκ τῆς ζ. 2, E, J. 18. τῷ νόμῳ — δυναστεύειν. l. 19. πευθόμενῳ. l. 20. γινομένων. 1. γινομένων. ς. ib. ἐν om. m, o. 21. ᾧ καὶ. C, E, J. ᾧ Παιῖαν conj. J Kxerc. 53, et Jac. Morelli rec. P. 22. ἐργόνον. 1. ib. Fo: πρᾶσθαι. ib. δὲ σὺ. o. 23. ὑγείας. v.

XI. Lemma: εἰς τὸ τοῦ ἠίδεον ἄγαλμα. 1. εἰς τὸν Πραξιτέλους ἔρατα. 2, E, J. 24. τὸν ἠίδεον. 1. τὸν θεόν. ς. ib. εἰ δεῖ. C, E. ἢ δεῖ corr. J, rec. P. ib. παραστῆσαι corr. J, rec. P. παραστῆσαι. ς. 25. ἀπαλὸς τις. 1. ἀπαλός τε. ς. 26. μαλατ. μ. ib. ἡμέρου ἐστῶς. μ, non f. ib. ἔφαινευ. 1.

ιδεῖν πρὸς τὴν τῆς τέχνης βούλησιν ἀμειβόμενα. καὶ γὰρ ἀπαλὸς ἦν μαχομένην τῇ ἀπαλότῃ τὴν οὐσίαν ἔχον καὶ πρὸς τὸ ὑγρὸν ἦγετο ἐστερημένος ὑγρότητος καὶ ὅλος ἐξέβαινε τῆς αὐτοῦ φύσεως ὁ χαλκὸς τοὺς ὄρους εἰς τὸν ἀληθῆ τύπον μεδιστάμενος. ἄμοιρος δὲ ὢν πνεύματος καὶ τὸ ἔμπνοον ὑπεδύετο, ἃ γὰρ μὴ παρέλαβεν ὕλη, μηδὲ εἶχεν ἔμφυτα, τούτων ἡ τέχνη τὴν ἐξουσίαν ἐπορίζετο. ἐκοινοῦτο δὲ τὰς παρειὰς ἐρυθῆματι, ὃ δὴ καὶ παράδοξον ἦν, χαλκὸν τικτόμενον ἐρευθός, 5 καὶ παιδικῆς ἦν ἡλικίας ἄνθος ἐκλάμπων, κόμης δὲ εἶχεν ἔλικας ταῖς ὄφρυσιν ἐπιβαίνοντας. ὁ δὲ τῷ τελαμῶνι καταστέφαν τὴν κόμην καὶ ἐκ τῶν ὄφρῶν ἀπαθούμενος τῷ διαδήματι τὰς τριχάς, 904 γυμνὸν πλοκάμων ἐτήρει τὸ μέτωπον. ὡς δὲ καὶ κατὰ μέρος ἐξητάζομεν τὴν τέχνην καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δαιδάσματα, ἀφασίᾳ πληγέντες εἰστήκειμεν, ὃ τε γὰρ χαλκὸς εὐτραφή καὶ λιπαρῶσαν ἐπεδείκνυτο τὴν σάρκα καὶ πρὸς τὴν τριχὸς μίμησιν μεθρημόζετο, ὅτε μὲν βοστρύχων οὖλων πλοκαῖς 10 συνεξελιττόμενος, ὅτε δ' ἐθέλουσῃ τῇ τριχῇ ἐκτάδην κατὰ νώτου χυθῆναι συναπλούμενος, καὶ ὅτε μὲν ἐθέλοι τὸ πλάσμα καμψθῆναι, καὶ πρὸς τὴν καμπῆν ἀνιέμενος, ὅτε δὲ ἐπιτεῖναι τὰ μέλη πρὸς τὸ σύντονον μεδιστάμενος. ὄμμα δὲ ἡμερῶδες ἦν αἰδοῖ συμμιγῆς ἀφροδισίου [ἐρωτικῶν] γέμον χάριτος, καὶ γὰρ ἦδει ζηλοῦν ὁ χαλκὸς τὸ ἐράσμιον καὶ ὑπήκουεν ἐθέλοντι τῷ εἰδώλῳ γαυροῦσθαι. ἀκί- 15 νητος δὲ ὢν οὗτος ὁ ἐφηβὸς ἔδοξεν ἄν σοι κινήσεως μετέχειν καὶ εἰς χορείαν εὐτρεπίζεσθαι.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΑΤΡΟΤ ΑΓΓΑΜΑ.

ιβ'. Εἰς ἱερὸν εἰσιῶν σεμνόν τι καὶ μέγα, ὃ τὴν καλλίστην εἰκασίαν εἰς ἑαυτὸ μεδίστη, ἐν τοῖς προκυλαίοις τοῦ νεῶ ἰδρῦμένον θεῶμαι κένταυρον οὐκ ἀνδρὶ κατὰ τὴν Ὀμηρεῖον εἰκόνα, ἀλλὰ φίῳ παραπλήσιον ὕληντι. ἄνθρωπος ἦν ἄχρι λαγόνος κατιῶν ὁ κένταυρος εἰς ἵππου βάσιν τετρασκελῆ λήγων, τὸν γὰρ ἵππον καὶ τὸν ἄνθρωπον ἡ φύσις ἐξ ἡμισείας τεμοῦσα εἰς ἕν σῶμα 20 συνήρμοσε τὰ μὲν ἀποκρίνασα τῶν μερῶν, τὰ δὲ ἀλλήλοις τεχνησαμένη σύμφωνα τῆς μὲν γὰρ ἀνθρωπίνης ὅσον ἀπ' ἐξύς εἰς ἄκραν ὑποφέρεται τὴν βάσιν, ἀφείλε, τοῦ δὲ ἵππου σώματος, ὅσον εἰς ὀμφαλὸν καταβαίνει, τεμοῦσα τῷ ἀνθρωπείῳ συνήγε τύπῳ, ὡς τὸν μὲν ἵππον τὴν κεφαλὴν ποθεῖν καὶ τοὺς ἀχένιους τένοντας, καὶ ὅσον εἰς τὸ νῶτον καταβαίνον εὐρύνεται, τὸν δὲ ἄνθρωπον τὸν ἀπὸ ὀμφαλοῦ μέχρι τῆς βάσεως στηριγμὸν ζητεῖν. τοιούτου δὲ ὄντος τοῦ σώματος εἶδες ἄν καὶ 25 θυμὸν ἐπιπολεύοντα τῷ τεχνήματι καὶ ἡγρωμένον τὸ σῶμα καὶ τῷ προσώπῳ τὸ θηριῶδες ἐπαν- 905 θοῦν καὶ τὸ τῆς τριχὸς κάλλιστα ὑποκρινουμένην τὴν πέτραν καὶ πάντα πρὸς τὸν ἀληθῆ τύπον σπεύδοντα.

1. μηχανωμένην. 1. μὴ μαχομένην. ε, m. Videtur deesse μὴ in π, delevit o sequentibus J, P. 3. τοῦ ὄρους. φ. ib. πράγματος. φ, φ. 4. εἶχεν ἔμφυτα conj. J. Excrc. 54, rec. P. τὸν φῶντα. ζ. 5. ἐκοινοῦτο. m. ib. χαλκοῦν. ν, φ. 6. ἐκλάμπων. φ. ib. ὄφρυσιν om. φ rel. spatio. 7. τῷ om. m, o. ib. κόμην. φ, ν (et φ γ). κεφαλὴν κόμην. π, μ, ε. κεφαλῆς κόμην. m, o, P et J, qui alterutrum horum vocabulorum inducendum arbitratur. 9. δαιδάσματα. conj. J in Spec. crit. 55. rec. P. δὲ ἄλλατα. ζ. 10. κίνησιν. φ, ν. ib. ὅτε. m, o, et sic infra. ib. οὐλήν. φ, ν. 11. ἐκτάδην. 1. P. ἐκταδὸν. 2, E, J. ib. χυθῆναι. 1, P. χεθῆναι. ζ. ib. ὅτε. P. ib. καὶ ὅτε — ἀνιέμενος. om. 2, E, J. 12. ἐθέλοι. φ, ν, P. ἐθέλει nescio an φ. δ' ἐθειλούσῃ. ν. δὲ θελούσῃ. ζ. 13. σύντονον. φ. ib. ἦν om. 2, E, J. ib. ἀφροδισίου ἐρωτικῶν. C, E et J, qui alterum vocab. delendum esse vidit, del. P. 14. ὑπήκουεν. φ, φ. ὑπήκουσεν. ν, J, P. ὑπήκουσας. 1, μ, ε et m, ubi mg. γρ. ὑπήκουσαι. ib. γαυροῦσθαι. 1. P. γαυροῦσα. 1, μ, ε, m, ubi mg. γαυροῦσαι, quod est in o, J. 15. α. δὲ ὢν. 1, P. ὢν om. 2, E, J. ib. ὄντως velit J. ib. ἐφηβός. 1 et conj. J rec. P. εὐφημός. 2, E, J.

XII. Lemma: εἰς τοῦ Κενταύρου ἄγαμα. φ. 16. ὃ καὶ. φ. ib. μεδίστη. J, nescio unde. 17. θηριῶ. C, E, J, P. φίῳ conj. J. Excrc. 59. ib. ὕληντι — κατιῶν om. φ, lac. brevior. ib. εἰς. π, μ. εἰς. ζ. 19. τὸν γὰρ ἵππον καὶ τὸν ἄνθρωπον conj. m, rec. o. τῶν γὰρ ἵππων καὶ τῶν ἀνθρώπων. ζ. (τῶν γὰρ ἵππων καὶ ἡμισείας. med. om. φ.) ib. θακοῦσα. φ. 20. τὸ μὲν. ζ. Sc. τὰ μὲν. ib. ἀλλήλοις γεννησαμένη. φ. ib. σύμφωνα om. φ. 21. ὅσον ἦν. φ. ib. ἱππίου conj. J. ἵππου. ζ. Malim ἱππίου. ib. ἀποφέρεται. φ. 22. ἐπ' ὀμφαλόν. J, nescio unde. ib. καταβαίνει. 1, π, ε. ib. ἀνθρωπείῳ. 1. ἀνθρωπείῳ. ζ. ib. προσήγε. φ. ib. ὡς τοῦ ἵππου — ζητεῖν. 1. ib. μὲν om. 1. 23. τὸν νῶτον. φ, π, 1, P, J. τὸν νῶτον. μ. τὸ νῶτον. ζ. 24. τὸν ἀπὸ. π, 1, J, P. τὸν om. ζ. ib. βάσεως om. φ. ib. τῷ σώματι. m, o. ib. καὶ θυμὸν. φ. θυμὸν. ζ. 25. ἐπιπολεύοντα. φ et o ex conj. ἐπιπλέοντα. π, μ, ε, m, P, unde ἐπιπολεύοντα conj. J. ib. τὸ om. 1, m, o. ib. ἐπαινοῦν. φ. 25. ὑπεκρινουμένην. φ.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΣ ΜΗΔΕΙΑΣ ΑΓΓΑΜΑ.

υγ'. Είδον και την πολυθρόλλητον εν ὄροις Μακεδόνων Μήθειαν. λίθος ἦν μηνύων τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος ἀπομαξαμένης εἰς αὐτὴν τῆς τέχνης τὰ συμπληροῦντα τὴν ψυχὴν, καὶ γὰρ λογισμοὶ κατηγορεῖ τὸ δῆλωμα καὶ θυμὸς ὑπανίστατο καὶ πρὸς λύπης διάθεσιν μετέβαινεν ἢ εἰκὼν καὶ ὡς βραχέως εἰπεῖν, ἐξηγήσεις τοῦ περὶ αὐτὴν δράματος ἦν τὸ ὀρώμενον· ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς ὑπὲρ τὴν 5 πρᾶξιν ἐδήλου τῆς γυναικὸς τὰ βουλευόμενα, ὁ δὲ θυμὸς τῇ φύμῃ τῆς ὀργῆς περιγραφόμενος τὴν φύσιν πρὸς τὸ ἔργον ἤγειρε τὴν ἐπὶ τὸν φόγον ὀρμὴν εἰσηγούμενος, ἢ λύπη δὲ τὸν ἐπὶ τοῖς παιδιν ἐπεσήμενεν οἶκτον εἰς τὴν μητρῶαν σύνεσιν ἀρρώστως ἐκ τοῦ θυμοῦ τὴν λίθον ἔλκουσα. οὐ γὰρ ἄτεγκτος, οὐδὲ θηριώδης ἢ εἰκὼν, ἀλλ' εἰς θυμοῦ καὶ ἀνίας ἐνδειξιν διηρεῖτο ὑπηρετουμένη 10 τοῖς τῆς γυναικὸς φύσεως βουλεύμασιν. εἰκὸς γὰρ ἦν μετὰ τὸν χόλον καθαρεύουσαν τοῦ θυμοῦ ἐπιστρέφεσθαι πρὸς οἶκτον καὶ εἰς ἐννοίαν ἐρχομένην τοῦ καιοῦ τὴν ψυχὴν οἰκίλλεσθαι. ταῦτα μετὰ τοῦ σώματος τὰ πάθη ἢ εἰκὼν ἐμιμείτοκαὶ ἦν ἰδεῖν τὴν λίθον ὅτε μὲν φέρουσαν τὸν θυμὸν ἐν ὄμμασιν, ὅτε δὲ στυφρωπὸν ὀρώσασιν καὶ μαλαττομένην εἰς στεγνότητα, ὡσπερ ἀντικρὺς τοῦ τετρασαμένου τὴν ὄρμην εἰς τῆς Εὐριπίδου δραματοποιίας πλήσαντος τὴν μίμησιν, ἐν ἧ καὶ βουλεύεται 15 συνανακινούσα καὶ σύνεσιν ἐμφρονα καὶ εἰς θυμὸν ἀγριαίνει τὸ ἦθος τοὺς πεπηγότας τῇ φύσει πρὸς τὰ ἔκγονα τῆς φιλογονίας ὄρους ἐκβάλλουσα καὶ παιδικῶν λόγων μετὰ τὴν ἄνομον σφαγὴν ἀπτεται. ἦν δὲ αὐτῇ καὶ ξιφηφόρος ἢ χεῖρ διακονεῖν ἐτοίμη τῷ θυμῷ ἐπὶ τὸ μίαισμα στυφροῦ καὶ ἡμελημένη θορὴ τὸ ἀύχμηρόν ἐπισημαίνουσα καὶ στολή τις κένθιμος ἀκόλουθος τῇ ψυχῇ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΘΑΜΑΝΤΟΣ ΕΙΚΟΝΑ.

ιδ'. Εἰκὼν ἦν ἐπὶ ταῖς Σκυθικαῖς ἡίοσιν οὐκ εἰς ἐπίδειξιν, ἀλλὰ καὶ ἀγωνίαν τῶν τῆς γραφῆς καλῶν οὐκ ἀμούσως ἐξησκημένη. ἐκτετύπωτο δὲ κατ' αὐτὴν Ἀθάμας μανίαις οἰστρούμενος. 20 ἦν δ' ἰδεῖν γυμνὸς αἵματι φοινίσδων τὴν κόμην ἠνεμωμένος τὴν τρίχα παράφορος τὸ ὄμμα ἐκπληξίας γέμων καὶ ὠπλιστο δὲ οὐ μανίαις μόνον εἰς τόλμαν, οὐδὲ τοῖς ἐξ Ἐρινύων δειμασι δημοφθόροις ἠγρίωτο, ἀλλὰ καὶ σίδηρος τῆς χειρὸς προεβέβλητο ἐκθέοντι παραπλήσιος. ἢ μὲν γὰρ εἰκὼν ὄντως ἦν ἀκίνητος, ἐδόκει δὲ οὐ τηρεῖν τὸ στάσιμον, ἀλλὰ δόξη τῆς κινήσεως τοὺς θεατὰς ἐξίστη ὑπὸ τοῦ φόβου χλωρόν τι καὶ τεθνηκὸς ὀρώσασιν, παρῆν δὲ ἢ Ἰνώ περιδεῆς ὑπότρομος, ἐνηγάμιστο δὲ καὶ παῖδα νήπιον καὶ τὴν 25 θηλήν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ προσῆγε τὰς τροφίμους ἐπιστάξουσα πηγὰς τοῖς τροφίμοις. ἢ κείετο δὲ ἢ εἰ-

XIII. Lemma in 1: εἰς τὸ τῆς Μήδειας ἀγγαμα. τῆς om. E, J. 1. εἶδες. φ. 2. ἀπομαξαμένης εἰς Μήθειαν τῆς τέχνης — εἰκὼν. l. 3. κατηγορεῖ τὸ. l, φ, v, J, P et conj. Heyne, Op. V, 218. κατηγορεῖ τὸ. μ. κατηγορεῖτο. E. 4. ἐξηγ. τοῦ π. ἀ. δρ. ἦν τὸ ὀρώμενον. φ, nescio an φ, v. τοῦ π. ἀ. δρ. ἐξηγ. ἦν τὸ ὄρ. ζ. 5. περὶ πρᾶξιν velit J. ib. τῆς deleverim. ib. περιγραφόμενος. 1, P. παραγρ. 2, E, J. 6. ἠγειρας. π. φόγον. μ, J, P. φόγον. 1, π, f, ε, m. φόγον. o ex conj. ib. ὀργῆν. v, φ, P. ib. εἰσηγούμενος. 1, J. εἰσαγόμενος. 2, E, P. 7. ἀρρήτως. m. ib. ἔλκουσαν. π, f, μ, ε. 8. μανίας. C, E, J. ἀνίας conj. Huschke apud Heyn. Op. V, 218 rec. P. 11. μετὰ τοῦ σώματος. 1. μὲν τοῦ σ. ζ. ib. ὅτε. J, P. ὅτε. ζ. 12. στεγνότητα. 1, P ut conj. Heyne l. c. στεγνότητα. 2, E, J. 13. κλάσαντος. o. ib. ἐκ τῆς. 1, P. ib. κίσησιν. v. ib. ἐν ἧ καὶ. 1, P. καὶ. 2, E, J. 14. Fo: συνανακ. σύνεσιν. ib. ἐμφρονα. m, o. ib. πεπηγότας. conj. m. mg. πεπεικότας. C, ε, m. 15. ἔκγονα τῆς φιλολογίας ὄρη. 1. ib. ἔκγονα. ζ. 16. καὶ om. 1, P.

XIV. Lemma: εἰς τὴν τοῦ Ἀθάμαντος εἰκόνα. φ. 18. Ante ἀλλὰ excidisse videtur μόνον. ib. κατ' ἀγ. velit Heyne l. c. ib. τῆς γραφῆς. φ. γραφῆς. ζ. 19. οὐ κάλλους ὡς. C, ε, m, J, P. ὡς. o. οὐκ ἀμούσως conj. J. ib. Sc. ἐκτετύπωτο pro ἐκτετύπεται. ζ. ib. μανίαις φ, P et conj. J. μανίας. ζ. 20. ἦν δὲ — ὄμμα. l. ib. τὸ ὄμμα παράφορος. l. 21. θυμοφθόροις velit J. 22. προεβέβλητο. φ. προεβέβλητο. ζ. ib. ἐκθέοντι. P ex conj. ib. εἰκὼν. φ. χεῖρ. ζ. ib. οὕτως. φ. 23. οὐ τηρεῖν conj. J. οὐ τί ἦν. ζ. ib. τῆς κινήσεως. φ. κινήσεως. ζ. ib. τοὺς θεατὰς ἐξίστη. φ. P. in 2, E, J desunt; J scribebat: ἦν δὲ καὶ Ἰνώ, o addidit Ἰνώ δὲ uncis inclusa. 24. ἢ Ἰνώ χλωρόν τι. P. ib. παρῆν δὲ ἢ Ἰνώ περιδεῆς ὑπότρομος. φ. Desunt haec in ζ. 25. προσῆγε. φ et π ante corr. conj. J. rec. P. προσῆγε. ζ. ib. ἐκείετο. φ, o. Sc. ἠκείετο. ib. ἐξ οἰκων velit J.

κῶν ἐπὶ τὴν ἄκραν τοῦ Σκυρίωνος καὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑπόρειον, τὸ δὲ ῥόδιον πρὸς ὑποδοχὴν ἐκοιλοῦτο κυμαίνειν εἰωθός, καὶ Ζεφύρου τι κατέειχε τὸ σῶμα λιγυρῶ πνεύματι τὴν θάλασσαν κατευνάζοντος, ὁ γὰρ δὴ κηρὸς ἐφάνταζε τὴν ἀσθησιν, ὡς καὶ πνοὴν δημιουργεῖν ἐπιστάμενος καὶ ἀνακοντίζειν θαλασσίους αὔρας καὶ εἰς ἔργα φύσεως ἐπάγειν τὴν μίμησιν. παρεσκήρτων δὲ καὶ εἰνάλιοι δελφῖνες τὸ ῥόδιον ἐν τῇ γραφῇ τέμνοντες καὶ ὁ κηρὸς ἐδόκει διαπνέεσθαι καὶ πρὸς τὸ 907 τῆς θαλάσσης νομίζεσθαι μίμημα πρὸς αὐτῆς τὴν ἐξουσίαν ἐξαλλαττόμενος. Ἐν γε μὴν τοῖς τοῦ πίνακος τέρασιν Ἀμφιτρίτη τις ἐκ βυθῶν ἀνέβη ἄγχιόν τι καὶ φρικῶδες ὄρωσα καὶ γλαυκόν τι σέλας ἐκ τῶν ὀμμάτων μαρμαίρουσα, Νηρηίδες δὲ περὶ αὐτὴν εἰστήμεσαν, ἀπαλαὶ δὲ ἦσαν αὐταὶ καὶ ἀνθηραὶ προσιδεῖν καὶ ἀφροδίσιον ἕμερον ἐξ ὀμμάτων στάζουσαι, ὑπὲρ δὲ ἄκρων τῶν θαλασσίων κυμάτων ἐλίσσουσαι τὴν χορείαν ἔπληττον. περὶ δὲ αὐτὰς Ὀκεανὸς βα . . . . . μικροῦ 10 τῆς τοῦ ποταμοῦ κινήσεως καὶ κυμαίνειν διδαχθείσης.

1. ἐπὶ τὴν. P ex conj. καὶ τὴν. ζ. ib. τῆς Σκ. ο. ib. Σκυρίωνος. ρ, P. Σκέρωνος. π, f, ε. Σκυρίωνος μ et m. mg. Σκίρωνος, ut o. Σκίρωνος. J. ib. ὑπόρειον. ρ. ὑπάρειον. ζ. 2. κατέχει. ζ. Sc. κατέειχε. 5. Fo: διαπνέεσθαι. 6. νομίζεσθαι. ζ. Fo. νοτίζεσθαι. J. conj. κυματίζεσθαι. ib. πρὸς αὐτὴν. ρ. ib. οὐσίαν vellit J. ib. ἐν γε μὴν. ρ et conj. J. ἐξ γέμων. f, μ, ε. ἢ γε μὴν. m, o. ἢ γε μὴν. P. 7. Ἀμφιτρίτη τις. ρ. Ἀμφιτρίτη. ζ. ib. ἐκ βυθῶν ἀνέβη. ρ. Sc. ἐκ βυθῶν ἀνέβη. In ζ: ἐβυθιζομένη. ib. γλαυκόν τι. ρ. ἡλιακόν τι. ζ. 10. χορείαν conj. J. rec. P. πορείαν. ζ. ib. Ὀκεανὸς βα . . . . . ὄχετο γε. ρ. Ὀκ. φεῦ ὄχετο γε. ζ. J vellit Ὀκ. φεῦμα ὄχετο μέγα. An: Ὀκ. βαθυδίνης ἐκέχυντο? 11. διχθείσης. ρ.

N O T A E

IN

PHILOSTRATI JUNIORIS IMAGINES

ET

CALLISTRATI DESCRIPTIONES.

N O T A E
 IN
PHILOSTRATI JUNIORIS IMAGINES
 ET
CALLISTRATI DESCRIPTIONES.

NOTAE
 IN
PHILOSTRATI JUNIORIS IMAGINES.

5, 6. Respicit ad 435, 10. — 8. »Descriptioni tabularum propriam quandam et rei congruentem praeceptorum materiem, ad quae iudicium de tabulis dirigendum est, praemittendam censet.» J. — 15. ἀπάρη. Secundum dictum Gorgiae apud Plat. Mor. 15, d. — 19. ἔξω μέρου. »Accipio de corporis habitu male composito, absurdo et harmoniae experte, in quo exprimi et repraesentari non potest animi sani et recte constituti motus.» J. — 23. cf. H. Od. μ, 450.

6, 3. cf. praeter laudata Welckero et Müllero Arch. 347. Inghir. Gal. Om. III, 125. R. Roch. in Annali dell' Inst. IV, 321 sqq. Panofka in Bullettino 1832, p. 71. »Plinio teste XXX, 40, 29. Athenion Maronites pinxerat Achillem virginis habitu occultatum Ulysse deprehendente. Praeivit Polygnotus apud Paus. I, 22, 6.» W. Hac imagine aliqua ex parte Sophoclis Scyriae redduntur, cf. Welcker Trag. 102 sqq. — 8. cf. H. II. ε, 400. — 15. vide Heroic. 307, 24. — 19. cf. Heroic. 312, 29. — 21. V. Ap. 33, 12. — ib. τῶν ἀδελῶν θηρατῆς ex Soph. Aj. 2 ductum videtur, ubi cf. not. Lobeckii. — 26. Argumentum imaginis vide illustratum a Welckero Trag. 140. Sophoclis Dolopes ante oculos facere Philostrato.

7, 4. ἀπαυχευμένων — τὰ ῥοῦς. cf. Heroic. 315, 28. Gymn. 4, 12. ibique notata. — 8. ἔκπυστος. de hoc loco egit Welcker. Trag. 141. — 11. Similes imagines vide apud Bouill. III. basr. 2. Pict. Herc. II, tab. 19. cf. et Welcker Acad. Kunstm. 19. Fabulam pluribus tractavit Böttiger in Att. Mus. I, 316 sqq. — 18.

cf. V. A. 144, 4. — 24. Marsyas fl. conspicitur in sarcophago apud Bouillon l. c. praeterea Apollo eodem fere, atque hic, statu, nec desunt satyri Marsyam miserantes; cf. Ovid. Met. VI, 392.

8, 2. Respicit fortasse ad V. A. 26, 20. — 5. Soph. Oed. C. 16. Versus causa retinni πικρότερον, quamvis et Suidas v. ἰρὸς agnoscat Philostrateam lectionem πικρότερον. — 8. Forma locutionis, ut Im. 392, 27. — 10. Ita Aristides quoque loquitur, I, 278. — 27. Vide Müller Arch. 636, et, quem laudat, Millin Vases II, 10. Dontae opus commemorat Paus. V, 17, 1. VI, 19, 9. 28. H. II. β, 308. — 29. ἴππου post Jacobsium recte etiam Lindau in vers. germ. removit; sophista eum presse sequitur Soph. Trach. 10. — 30. ἐς ἐμβολήν. cf. Eur. Herc. fur. 865.

9, 3. »Hanc deam hic non, ut in nuptiis assolet, appictam esse animadvertit scriptor, quippe quia violentius Achelous Deianiram petiverat, patrem ejas variis speciebus terrens, non ἔδνοις κισθάν (Aesch. Prom. 560)«. W. — 15. cf. Theocr. XXIV, 55. — 23. In descriptione hac rhetor colores duxit ex Pind. Nem. I. Imagines h. argumenti vide apud Müller Arch. 634. — 26. cf. Pict. Herc. I, 37. — 28. »Non ἡ ἔνοια τῶν ὀφθαλμῶν manum cohibet, sed Amphitryon, idque ex oculorum obtutu intelligitur.« J. — 30. vide Pind. N. I. 60 (90).

10, 5. Soph. Oed. C. 16. — ib. Ducta haec ex Pind. N. III, 82 (142) et Hes. Erg. 745. — ib. τάλαντες ὄσας respicit Pind. P. I, 9 (15). — 10. Ex H. Od. ε, 63. — 15. Exprimit Imag. 397, 9. — 25. γνώρισμα. cf. Schol. Ap. Rhod. IV, 727 — 33. Adhibe Pind. P. IV, 81 (144) sqq. — ib. respicitur oraculum de μονοκρήκιδι.

11, 4. De hac imagine Levezowius in Boettigero

Amalthea I, 175 iniquius iudicat. — 6. cf. Ap. Rhod. III, 119. — 17. Simile Philippi carmen in Anth. Pal. IX, 709. — 22. Ex Ap. Rhod. III, 132, ad 25 cf. ibid. 140. — 25. »Haec picta esse rhetor non diserte affirmat; et potest haec clausula de eo, quod mox futurum sit, quasi coronidis loco, apposita esse, plane ut tab. XIV, (18, 6) ubi in pictura discus humi jacet fati insecuturi indicium.» W. — 28. Vide laudata ad 393, 25, 394, 13. — 29. cf. H. II. θ, 126.

12, 1. τὸν μυκτῆρα. vide Xenoph. Equ. I, 10 — 8. Frustra haec ξυμβῆναι — Πέλοψ emendare conatur Jac. scribendum existimans ξυμβαίνει γὰρ δὴ ὁ Π. aut ξυμβῆναι γὰρ δοκεῖ ὁ Π., pendet enim infinitivus a praecedente ἐφηνονόησα. — 15. Habes a Suida, tanquam peculiare opus, laudatam παράφρασιν τῆς Ὀμήρου ἀσιδίας. »De eo dubitari jure poterit, utrum pictor Homericam descriptionem ad amassin reddiderit, an rhetor imitationem ejus imperfectam prehenderit ansam ad paraphrasin Homeri integram elaborandam.» W. — 18. H. II. ζ, 127. — 20. H. II. ζ, 411. — 21. Obiter moneo, ναύσταθμον restituendum videri loco Dionis Chr. a multis tentato LV, 18 (646 ed. Emp. 562 M), ubi vulgo legitur θάλατταν. — 23. H. II. σ, 404. — ib. H. II. φ, 331. — 33. H. II. γ, 8.

13, 6. H. II. σ, 239, 483. — 8. Hes. Ἐργ. 383. — 12. H. II. σ, 487 et Od. ε, 273. — 17. H. II. σ, 495. 21. ib. 503. — 22. ib. 498. — 23. φέροι. h. e. τὴν φῆρον. — 25. ὑποφόνια. cf. Harpocr. s. v. — 26. δειχῆ, Jacobsii egregiam correctionem firmat Homericum ἀμφίς. II. σ, 502. — 27. ib. 503. — 31. ib. 517. 36. ib. 523.

14, 5. Videntur haec spectare ad 431, 27. — 6. H. II. σ, 536. — 9. ib. 541. — ib. »Ager τρίπολος est procul dubio is, qui ter post certa quaedam intervalla temporum aratur, de qua re consule Vossium ad Virgil. Georg. I, 47. quare non apparet, cur rhetor ex numero aratorum colligat, agrum esse τρίπολον.» J. — Ad ceteros locos conferantur hi versus Homerici: 11 = 548. 13 = 556. 16 = 558. 20 = 561. 25 = 567. 27 = 573. 35 = 587.

15, 2. cf. H. II. σ. 590. — 10 = 607. — 20. cf. Müller Arch. 645. — 23. Congruit Ap. Rhod. IV, 159. Imaginem similem vide apud Combe Terrac. 52. — 26. Verba sunt ex Pind. P. IV, 68 (121.) — 27. ἀνάπυστα duxit ex Od. λ, 274. — 31. ἀμύχανον. consilii inopia laborantem mentem.

16, 4. Hic quoque scriptor expressit Ap. Rhod. IV, 222. — 14. Apud Winkelm. M. I. 66 Hesionā servatur a Telamone. cf. et Pitt. Herc. IV, 62. Müll. Arch. 439. ib. cf. Pind. N. III, 24. (41), ubi adhuc persisto in vetere lectione ἰδίᾳ τ' ἐρέυνασε, h. e. non Eurysthei jussu. — 18. »supercilia spinosa belluarum marinarum

et Tritonum etiam in anaglyphis saepe conspiciuntur. vide Winkelm. T. IV, p. 104. J.

17, 4. ὠραὶ ἄνθος. Respicit ad Xen. Symp. VIII, 14. — 6. cf. Mus. Worslei. I, 2, 1. Müll. Arch. 672. 7. Fortasse meminerat ista Heliod. I, 21, p. 35: λόγον τινὰ καὶ ἐννοίας ἀθροίξεν ἐφίκει. — 8. H. II. γ, 64. 9. »Melpomene tenet alveare, unde evolant apes mox nectareum cibum in os poetae tanquam in favum illaturae, quas quum adhuc in eo sit, ut unam post alteram emittat, admetiri eas dici potest commode.» W. 10. δρόσον. Ut est Heroic. 330, 16. — 12. »In his neminem semel monitum vel colorem comicum, vel rhythum iambicum non aguturum esse confidimus.» W. Idem sequentia καὶ δεδοικέναι — ἐγχερίσασα in trimetros redegit, dissentiente tamen Meinekio Fragm. Com. IV, 655. — 15. cf. V. A. 50, 27. — 17. cf. Et. Mag. 256, 6 et Plutarch. Num. c. 4. — 28. »Haec omnia suspiceris derivata ex poeta, qui historiam de Hyacintho enarraverat.» J.

18, 6. Argumentum exhibetur etiam in Bulet. dell' Inst. 1830, p. 4. Annal. III, 154. Millin. G. Myth. 411. 13. Mus. Cap. IV, 50. Woburn. Marb. 8, 10. Inghir. Mon. Etr. II, 61. Vide maxime v. cl. Feuerbach, in Annal. dell' Inst. XV, 237 sqq. — 31. De μαχαίρα Pelei cf. Schol. Pind. N. IV, 95.

19, 1. Vide Müll. Arch. 636. Mus. Borb. VI, 96. et Peinture d'un vase de Ténée, publié a Athenes etc. 7. Adhibeatur Dio Chrysa. LX, 3. p. 667 ed. Emp. et Gerhard Auserl. Vas. II, 121. — 15. τὸν ἑαυτοῦ ἰέθρον proposuit Jac. respiciens ad Soph. Trach. 568. — 18. cf. Müll. Arch. 657. Zoeg. Basr. 54. Mill. Gal. Myth. 604. R. Rochette Mon. ined. 54, 55. Ad intelligenda prima hujus cap. verba juvabit inspexisse Her. 306, 4. 29. Soph. Philoct. 7.

NOTAE

IN

CALLISTRATI DESCRIPTIONES.

25, 1. Satyrum ei, qui hic describitur, similem ex gemma, quam Patavii possidet medicus illustris Montesanto exprimendum curavit Petrettini. Antra autem Aegyptia complures scriptores tractant laudati Jacobsio Ael. H. A. XVI, 15. Phrynich. apud Bekk. Anecd. I. 64. Heliod. I, 6, 18. II, 27. 146. etc. — 17. Egit de h. l. Wieseler in diss. »die Nympe Echo« p. 6. — 19. cf. infra 31, 19.

26, 3. vide Mus. Borgh. I, 14. Otto Jahu, Pertheus und die Maenaden, p. 11. Müller Arch. 114.

27, 3. Heyne confert Mus. Flor. III, 42. adde Müll. Arch. 119. Mus. Capit. 24. Ptolem. I, 20. Worslej. I, 3, 13. — 21. Aethiopem, sed nonebrium vide in Mus. Ptocl. III, 35. cf. et Müll. Arch. 669.

28, 9. Narcissi imagines citavimus quasdam ad 398, 9. — 12. *ἐπιχρύσοις*. »De capillis inauratis cogita, quorum usus apud veteres statuarios haud infrequens.» W. Laudat Jac. Siebelis in Amalth. II, 263. 19. Apte admonet W. loci Philostratei 413, 26.

29, 10. *Καιροῦ* signum nondum editum antea Petr. ex Museo Vindobonensi protulit. De opere cf. Himerium Ecl. XIV, 1. cum not. Wernsdorffii, Tzetz. Chil. VIII, 200. X, 322. Cedren. Annal. p. 265 (322).

30, 4. Orphei statuam in Helicone commemorat Paus. IX, 30. Imagines huic satis similes duas, unam Orphei solius, alteram ejusdem bestiis cincti habes apud Petr. prior est ex Millin Descr. des Tomb. de Canosa, altera ex Cayli Rec. t. IV, pl. XLVIII, 1. — 26. Haec descriptio convenit in universum imagini apud Bouillon I, 29. — ib. vid. Feuerb. Vat. Ap. 36.

31, 7. *Ἐὐρεπίδης*. cf. Bacch. 234. — 12. *τὴν λύραν* veram lectionem habere videtur E. Gerhard A. B. 240, qui laudat Lippert Suppl. I, 182. Malim cum Jacobsio facere, cujus haec sunt verba: »non verisimile est, Callistratum hoc tam insolitum attributum, tamquam rem notam, articulo etiam addito sine pecu-

liari animadversione transmisisse. Sed fac, Bacchum lyram tenere; quomodo eam thyrso fulcit? Si nobiscum legas *τὴν λαίαν*, hae difficultates ad unam omnes evanescent.» — 16. Cf. Letronne, la statue vocale de Memnon. Par. 1833.

32, 7. vid. Eratosthenis catasterism. 35. c. not. Schaubach. Loquitur de hoc Aesculapio Müller Arch. 597. — 24. Male inscribitur hoc caput *εἰς τὸν Πραξιτέλους Ἔρωτα* in edd. Homo juvenis enim (*ἔφηβος*) est, nec usquam in hac *ἐκφράσει* deus appellatur. Deleatur igitur Callistratea hujus Amoris commemoratio apud Müller Arch. 119. Heyne Opp. V, 215, alios.

33, 18. *ῥίψ*. Recte sic emendavit Jacobs ex H. Od. ι, 191. — ib. *βάσειν τετρασκελῆ*. Respicere videtur Jacobsio ad Eur. Hec. 1058.

34, 1. Medeam talem Petrettini repraesentavit ex Pitt. Ercol. I, 13. Vid. etiam Millin. G. Myth. 427. Müller Arch. 646. Libanium ecphr. IV, p. 1090. — ib. Malis *μηνύουσα* cf. infra 7, 11. — 9. Fuitne *τῆς γυναικείας φύσεως*? — 15. *παιδικῶν λόγων*. Videtur respicere Eur. Med. 1247: *ἀλλὰ τήνδε γε λαθοῦ βραχίαν ἡμέραν παιδων σέθεν, κἄπειτα θρήνηι, θρήνους* enim dicit. — 18. Athamas a Petrett. exhibetur adhibita G. Myth. II, 400 (tab. 110). — ib. Vide an scripserit Call. *τῶν τῆς γραφικῆς καλῶν*. — 19. cf. Eur. Bacch. 32.

1

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

1

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

α'. Εὐφράτη. Ἐμοὶ πρὸς φιλοσόφους ἐστὶ φίλα, πρὸς μέντοι σοφιστὰς ἢ γραμματιστὰς 385 ἢ τι τοιοῦτο γένος ἕτερον ἀνθρώπων κακοδαιμόνων οὔτε νῦν ἐστὶ φίλα, μήτε ὕστερόν ποτε γένοιτο. τάδε μὲν οὖν οὐ πρὸς σέ, πλὴν εἰ μὴ καὶ σὺ τούτων εἰς, ἐκεῖνα δὲ καὶ πάνυ πρὸς σέ· θεράπευέ σου τὰ πάθη καὶ πειρῶ φιλόσοφος εἶναι καὶ μὴ φθονεῖν τοῖς ὄντως φιλοσοφοῦσιν, ἐπεὶ σοὶ καὶ γῆρας ἤδη κλησίον καὶ θάνατος.

β'. τῷ αὐτῷ. Ἡ ἀρετὴ φύσει [μαθήσει] κτήσει χρήσει, δι' ἣν ἕκαστον ἂν εἴη τῶν προειρη- μένων ἀποδοχῆς ἄξιον. σκεπτέον, εἴ τί σοι τούτων ἐστὶν ἢ σοφιστείας πανστίον λοιπὸν ἢ προικᾶ γε χρηστέον αὐτῇ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἐπειπερ ἤδη σοὶ καὶ τὰ Μεγαβύζου.

γ'. τῷ αὐτῷ. Ἐπὶ ἡλθεῖς ἔθνη τὰ μεταξὺ τῆς Ἰταλίας ἀπὸ Συρίας ἀρξάμενος, ἐπιδεικνύς σεαυτὸν ἐν ταῖς τοῦ βασιλέως λεγομέναις. διπλῆ δὲ σοὶ τότε καὶ πάγων λευκὸς καὶ μέγας, πλείον 10 386 δὲ οὐδέν. εἶτα πῶς διὰ θαλάττης νῦν ὑποστρέφεις ἄγων φορτίδα μεστήν ἀργυρίου χρυσίου σκευῶν πανταδαπῶν ἐσθήτων ποικίλων κόσμου τοῦ λοιποῦ, τύφου καὶ ἀλαζονείας καὶ κακοδαιμονίας; τίς ὁ φόρτος καὶ ὁ τρόπος τῆς καινῆς ἐμπορίας; Ζήνων τραγημάτων ἦν ἔμπορος.

δ'. τῷ αὐτῷ. Ὀλίγων δεῖ σοῦ τοῖς παισί, εἰ φιλοσόφου παῖδες εἴησαν. ἔδει μὲν οὖν μηδὲ φροντίσαι πλείω σοὶ γενέσθαι τῶν ἱκανῶν ἄλλως τε καὶ μετὰ ἀδοξίας τινός. ἐπεὶ δὲ ἄπαξ ἐγένετο, 15 δεύτερον ἂν εἴη μεγάλη σπουδῇ νεῖμαί σε τισὶ ἔνια τῶν ὄντων· ἔχεις δὲ καὶ πατρίδα καὶ φίλους.

ε'. τῷ αὐτῷ. Τῶν Ἐπικούρου λόγων ὁ περὶ ἡδονῆς οὐδενὸς ἐτι συνηγόρου δεῖται τῶν ἐκ τοῦ κήπου καὶ τῆς ἐκείνου διατριβῆς, πέφηνε γὰρ ἂν καὶ κατὰ τὴν στοὰν ἀληθέστατος. εἰ δὲ ἂν-

De Apollonii epistolis vide, quae dixi in Prooemio ad Vit. Ap. p. V. Codicibus usus sum his: μ, Mazarinaeo 87, cujus variam lectionem debeo viro summo J. Fr. Boissonado; λ, Lugdunensi 73, de quo conf. Prooem. oit. XI, sq. quocum consentit plerumque p, Par. 1428 aliquot locis inspectus ab E. Millero; π Par. 3047 est, cujus nonnullas lectiones excerpit Boissonadus. Dorvilliani lectiones signavi d. Editionum siglae eadem sunt atque in Philostrati Epistolis.

Inscriptio in μ non habet τοῦ Τυανέως. 2. τι om. ο. ib. τοιοῦτον ἕτερον γένος. π. ib. πολλάκις. λ. 3. τάδε μὲν οὖν σοὶ. λ, p. ib. πρὸς σέ usque ad θεράπευε om. λ, p. ib. προσθεράπευε δέ σου. λ. 4. καὶ μὴ — φιλοσοφοῦσιν om. λ. 6. ἢ ἀρετῇ φιλομαθῆς· εἰ κτήση, χρήση. λ. κτήσει om. ο, ipse inclusi μαθήσει, quod est alterius vocabuli glossema. 7. εὐχῆς ἄξιον. λ. ib. σοφιστείας. λ. σοφιστίας. ζ. ib. χάριν πανστίον. λ. 8. τὰ om. λ. 10. ε. γε αὐτόν. λ. ib. διπλῆ δὲ σοὶ τότε καὶ πάγων λευκός. λ. διπλοῦς δὲ σοὶ τότε καὶ πάγων· λευκός. p. διπλαῖς τριβῶν δ' ἦν σοὶ τότε καὶ πάγων λευκός. ζ (σοὶ ποτε. ο). 11. φροντίδα. λ. ib. ἀργύρου. λ, p. 12. τίς ὁ τρόπος om. ὁ φόρτος. λ. 13. καινῆς. λ. ib. τοῦ ζῆν ὡς τραγημάτων ἔμπορος. λ. 15. γενέσθαι om. μ. 18. εἰ δ' ἂν τι καὶ λέγων. λ.

τιλέγων προκομιεῖς τὰς Χρυσίππου σχολὰς καὶ δόγματα, γέγραπται τι καὶ ἐν τοῖς βασιλικοῖς γράμμασιν· Εὐφράτης ἔλαβε καὶ πάλιν ἔλαβεν· Ἐπίκουρος δὲ οὐκ ἂν ἔλαβεν.

387 ζ'. τῷ αὐτῷ. Ἡρόμην πλουσίους τινας, εἰ πικραίνονται. τί δ' οὐ μέλλομεν; ἔφασαν. ἡρόμην οὖν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀνάγκης. καὶ ἤτιώντο τὸν πλοῦτον. σὺ δ', ᾧ τάλαν, νέοπλουτος.

5 ζ'. τῷ αὐτῷ. Ἐὰν ὅτι τάχος εἰς Αἰγὰς ἀφίκη καὶ κενώσης ἐκεῖ τὴν ναῦν, ἴτεον ἐστὶ σοὶ πάλιν ὅτι τάχος εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ κολακευτέον ὁμοίως νοσοῦντας γέροντας γραῦς ὀρφανούς πλουσίους θρυπτομένους Μίδας Γέτας. πάντα φασὶ δεῖν τὸν ἔμπορον κάλων σείειν. ἔμοι δὲ εἶη τὴν ἄλιαν τρυπᾶν ἐν Θέμιδος οἴκῳ.

7. τῷ αὐτῷ. Ἄρα τι καὶ σὺ γράφαις ἄν; εἰ γὰρ οὕτω γένοιο γενναῖος. καὶ ἔχοις δ' ἂν
10 εἰπεῖν τὰ συνήθη ταῦτα καὶ πρόχειρα· „λουτρὸν ἅπαν Ἀπολλώνιος παραιτεῖται.“ καὶ τῆς οἰκίας οὐδέποτε πρόεισι καὶ σωζομένους ἔχει τοὺς πόδας. „οὐδὲν ὁρᾶται τῶν τοῦ σώματος κινῶν.“ δι' ὅλου γὰρ τὴν ψυχὴν κινεῖ. „κομᾷ τὴν κεφαλὴν.“ καὶ γὰρ ὁ Ἕλληρ, ὅτι Ἕλληρ καὶ οὐ βάρβαρος. „ἐσθῆτα φορεῖ λιγῆν.“ καὶ τῶν ἱερέων τὰ καθαρῶτατα. „μαντικῇ χρῆται.“ πλείω γὰρ τὰ ἄδηλα, καὶ ἄλλως ἀμήχανον προαισθηθῆσθαι τι τῶν ἐσομένων. „ἀλλ' οὐ πρόκειν φιλοσόφῳ τὸ τοιοῦτον.“ ὁ
15 πρόκει καὶ θεῶ; „καὶ σωμάτων δὲ ὀδύνας ἀφαιρεῖ καὶ πάθη παύει.“ τοῦτό που καὶ πρὸς τὸν
388 Ἀσκληπιὸν κοινὸν τὸ ἐγκλημα. „σιτεῖται μόνος.“ οἱ δὲ λοιποὶ ἐσθίουσι. „βραχέα λέγει καὶ ἐπὶ βραχύ.“ σιγῆσαι γὰρ ἐστὶν ἀδύνατος. „σαρκῶν ἀπέχεται πασῶν καὶ θηρίων πάντων.“ διὰ τοῦτο ἀνθρωπὸς ἐστὶ. εἰ ταῦτα ἐρεῖς, Εὐφράτα, γεγράφθαι, ἴσως ἐκείνο προσδήσεις „εἴ τι ἦν, ἔλαβεν ἂν ἀργύριον, ὡς ἐγὼ, δωρεὰς πολιτείας.“ εἴ τι ἦν, οὐκ ἂν ἔλαβεν. „ἀλλὰ τῇ πατρίδι μὲν ἔλαβεν
20 ἄν.“ οὐ πατρὶς δέ, ἢ μὴ οἶδεν, ὃ ἔχει.

θ'. Δίωσι. Αὐλοῖς καὶ λύρα κρεῖττόν ἐστι τέρειν ἢ λόγῳ, τὰ μὲν γὰρ ἡδονῆς ὄργανα καὶ μουσικὴ τοῦνομα τῇ τέχνῃ, λόγος δὲ ἀληθῆς εὐρίσκει. τοῦτό σοι πρακτέον, τοῦτό σοι ῥητέον, ἢ καὶ περὶ τούτου φιλοσοφῆς.

ι'. τῷ αὐτῷ. Ζητοῦσί τινες τὴν αἰτίαν, δι' ἣν πέπαυμαι διαλεγόμενος ἐν πολλοῖς· εἰδέτωσαν οὖν, οἷς ἂν εἰδέναι μέλη τὸ τοιοῦτον· ἀδύνατος ἀφελῆσαι λόγος ἅπας, ὅς ἂν εἰς ὧν μὴ καὶ πρὸς ἓνα λέγεται. ὁ τοῖνον ἄλλως διαλεγόμενος δόξης ἦττων ὧν διαλέγοιτ' ἄν.

ια'. Καισαρέων προβούλοις. Πρῶτον εἰς πάντα θεῶν ἄνθρωποι δέονται καὶ περὶ παντός, ἔπειτα πόλεων, τιμητέον γὰρ δεύτερον πόλεις μετὰ θεοῦ καὶ τὰ πόλεως προκριτέον παντὶ
389 νοῦν ἔχοντι· εἰ δὲ μὴ πόλις μόνον εἶη, ἀλλὰ καὶ μεγίστη τῆς Παλαιστίνης ἀρίστη τε τῶν αὐτόθι
30 μεγέθει καὶ νόμοις καὶ ἐπιτηδεύμασι καὶ προγόνων κατὰ πόλεμον ἀρεταῖς ἔτι τε ἦθεσι κατ' εἰρήνην, καθάπερ ἢ ὑμετέρα πόλις, μάλιστα πασῶν τῶν ἄλλων ἔμοι τε θαναμαστία τιμητέα τε καὶ ἄλλῳ δὲ ὁμοίως παντὶ νοῦν ἔχοντι· τοῦτο μὲν οὖν ἐκ λόγου κοινοῦ τὸ προκριτικὸν ἂν εἶη τὸ κατὰ σύγκρισιν τῶν πολλῶν. ὅταν δὲ καὶ ἄρχῃ πόλις ποτὲ τῆς πρὸς ἓνα τιμῆς ἄνδρα πόλις οὕσα καὶ τοῦτον ἑαυτῆς ξένον καὶ ἀποθῆν, τί ἢ τούτου τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἀμοιβὴν ἢ ὑμῖν ἀλλήλοις τίθῃ

2. καὶ παρέλαβεν. λ, ρ. ib. οὐκ ἂν ἔλαβεν. λ, μ. οὐκ ἔλαβεν. ζ. 3. εἰ περαίνονται. C, a, g. εἴπερ ἀνωπύωνται. o. Sc. εἰ πικραίνονται. 4. τῆς α. τὴν αἰ. λ. ib. καὶ ἤτιώντο. λ. ἤτιώντο. ζ (ἤτιούντο. o). ib. τὸν οἴκ. o. 5. ἐστὶ σὺ (sic). a. 7. καλῶν. o. 8. ἄλιαν. μ, a, g. 13. λιγῆν. E. ib. ἱερῶν. C, E. Sc. ἱερέων. 15. καί. μ. 17. ἐστὶν ἀδύνατος. C, a, g. οὐκ ἐστὶν δυνατός. o. Malim ἐστὶν οὐκ ἄδ. 18. Εὐφράτα. E. 20. εἶχε. o. 21. ἦν τέρειν. λ. ib. γὰρ οἴκ. λ. 22. μουσικῇ. λ. ib. τοῦνομα. λ. ὄνομα. ζ. ib. τοῦτό σοι ῥητέον. λ, ρ. τοῦτο γραπτέον σοι ῥητέον. ζ. 23. ἦν καὶ. λ. ib. φιλοσόφος. λ. 24. ἰδέτωσαν οἷς. λ. 25. μὴ καὶ. λ. μηδὲ. ζ. 26. λέγοιτο. λ. 31. ἔμοιγε. o. ἔμοιγε. ζ. ἔμοι τε corr. Sprengel. 33. Corregi ζ: προκριτικόν, ἂν ἦ. 34. ἀποθῆν. π. ib. ἢ ὑμῖν. σ, μ, a, g. ἡμῖν. o. Requiritur talis sententia: ἢ ὑμῶν πρὸς ἀντιλήψιν ἂν ἄξιον εἶη;

ἄξιον εἶη; τοῦτο μόνον ἴσως, εἰ θεοφιλῆς τις ᾖν τύχοι διὰ τινὰ φύσεως ἐπιτηδεύματα, τὸ εὖ-
χρῆσθαι τῇ πόλει τὰ ἀγαθὰ τυγχάνειν τε τῆς εὐχῆς, ὅπερ ἂν διατελέσαιμι κατὰ πράττων ὑπὲρ ὑμῶν,
ἐκείπερ ἦσθην ἠθεσιν Ἑλληνικοῖς φαίνουσι τὸ ἴδιον ἀγαθὸν καὶ διὰ γραμμάτων κοινῶν. Ἀπολλω-
νίδην δὲ τὸν Ἀφροδισίου νεανίαν ἐρωμενεστάτης φύσεως ἀξίας τε τοῦ ὑμετέρου ὀνόματος πειρά-
σομαι χρήσιμον ὑμῖν παρασκευάζειν εἰς ἕκαστα μετὰ καὶ τύχης τινὸς ἀγαθῆς. 5

ιβ'. Σελευκῶν τοῖς προβούλοις. Πόλις, ἣτις ἂν οὕτω πρὸς τε θεοὺς ἔχη καὶ ἀνθρώ-
πων πρὸς τοὺς ἀξίους ἀποδοχῆς, αὐτῇ τε εὐδαίμων καὶ εἰς ἀρετὴν ἀφέλῃσε τοὺς μαρτυρηθέντας.
ἄρξασθαι μὲν οὖν χάριτος οὐ δυσχερῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ κάλλιστον, ἀμοιβὴν δ' οὐ
μόνον οὐ βράδιον, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ὁμοίαν εὐρεῖν ἀδύνατον, τὸ γὰρ που τῇ τάξει δεύτερον οὐ-
δέποτε τῇ φύσει πρῶτον. ὥστε θεὸν ἀνάγκη παρακαλεῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἀμειψασθαι τοὺς οὐ τῇ δυνά- 10
μει μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις κρείττους γενομένους. ἀνθρώπων γὰρ οὐδεὶς τὰ γε τηλικαῦτα
δυνατός. καὶ τὸ ἐδελῆσαι δ' ἂν με παρ' ὑμῖν γενέσθαι τῆς ὑμῶν ἂν εἶη χάριτος καὶ αὐτὸ εἰς
ἡμᾶς, ὡς ἔργω' ἂν εὐξαίμην παρ' ὑμῖν καὶ γεγενῆσθαι. οἱ πρόσβεις ὑμῶν τιμιώτεροι, διότι καὶ
φίλοι, Ἰερώνυμος καὶ Ζήνων.

ιγ'. τοῖς αὐτοῖς. Στράτων μὲν ἐξ ἀνθρώπων οἴχεται πᾶν ὅσον ἦν αὐτῷ θνητὸν ἐπὶ γῆς 15 390
καταλιπαῖον. χρῆ δὲ τοὺς ἔτι κολαζομένους ἡμᾶς ἐνθάδε ζῆν ἄλλως λεγομένους ἔχειν τινὰ τῶν ἐκεί-
νου πραγμάτων ἐπιμέλειαν. ἄλλοις μὲν οὖν ἄλλο τι ἔργον δικαίως γένοιτο νῦν ἢ καὶ ὕστερον, οἷς
μὲν ὡς οἰκειοῖς, οἷς δ' ὡς αὐτὸ μόνον ἀνδράσι φίλοις οὐκ ἐν ἑτέρῳ γνωσθησομένοις χρόνῳ, τού-
των εἴπερ ἦν τῶν ὀνομάτων ἀληθῆς τι καὶ πρόσθεν. ἐγὼ μέντοι καὶ ταύτη βουλόμενος ἐξαιφῆτος
ὑμέτερος εἶναι, τὸν ἐκ Σελευκίδος υἱὸν αὐτῷ γενομένον Ἀλέξανδρον αὐτὸς ἀναθρέψω καὶ μετα- 20
δώσω παιδείας τῆς ἐμῆς. πάντως δ' ἂν μετέδωκα καὶ χρημάτων ὁ τὰ μέλιονα δούς, εἴπερ ἔχειν
ἦν ἄξιον.

ιδ'. Εὐφράτη. Πυθαγόνοι μοι πολλοὶ πολλάκις, τίνος ἔνεκεν οὐ μετεπέμφθην εἰς Ἰτα-
λίαν, ἢ οὐ μεταπεμφθεὶς ἀφικόμην, ὥσπερ σὺ καὶ εἰ τις ἕτερος. ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ προτέρου μὲν
οὐκ ἀποκρινοῦμαι, μὴ καὶ δόξω τισὶν εἰδέναι τὴν αἰτίαν, οὐδ' εἰδέναι μοι μέλον, περὶ δὲ τοῦ 25
δευτέρου τί ἂν καὶ δεοίμην ἕτερον λέγειν, ἢ ὅτι μᾶλλον ἂν μετεπέμφθην ἢ ἀφικόμην; ἔρρωσο.

ιε'. τῷ αὐτῷ. Τὴν ἀρετὴν ἀδέσποτον εἶναι Πλάτων ἔφησεν. εἰ δὲ μὴ τιμᾶ τοῦτό τις καὶ
γέγηθεν ἐπ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ὧνιος γίνεται χρημάτων, πολλοὺς δεσπότας ἑαυτοῦ ποιεῖ.

ις'. τῷ αὐτῷ. Μάγους οἶμι δεῖν ὀνομάζειν τοὺς ἀπὸ Πυθαγόρου φιλοσόφους, ὧδέ που
καὶ τοὺς ἀπὸ Ὀρφῆως. ἐγὼ δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ δεινὸς οἶμαι δεῖν ὀνομάζεσθαι μάγους, εἰ μέλλου- 30
σιν εἶναι θεῖοί τε καὶ δίκαιοι.

ιζ'. τῷ αὐτῷ. Μάγους ὀνομάζουσι τοὺς θεοὺς οἱ Πέρσαι. μάγος οὖν ὁ θεραπευτὴς τῶν 391
θεῶν ἢ ὁ τὴν φύσιν θεῖος, σὺ δ' οὐ μάγος, ἀλλ' ἄθεος.

ιη'. τῷ αὐτῷ. Ἡράκλειτος ὁ φυσικὸς ἄλογον εἶναι κατὰ φύσιν ἔφησε τὸν ἀνθρώπον. εἰ δὲ
τοῦτο ἀληθές, ὥσπερ ἐστὶν ἀληθές, ἐγκαλυπτός ἕκαστος ὁ ματαίως ἐν δόξῃ γενομένος. 35

4. ἡμετέροσ. κ. 5. μετὰ τῆς τύχης. ο. 6. ἔχει. ο. 7. οὐ om. C, a, g, m; add. o. 12. αὐτὸς. g. 13. γεν-
νησθαι. μ. γεγενῆσθαι. ζ. Sc. γεγενῆσθαι. 18. δὲ ὡς. E. 20. Ἀλέξανδρον αὐτὸς ἀναθρέψω. μ, d. Ἀλέξανδρον. ζ.
23. μεταπεμφθεὶς οὐκ ἀφικόμην velit Hamacker Lect. Philostr. 95. 24. δευτέρου. ο. 25. οὐδ' εἶναι. λ. ib. μέλλον.
λ, μ. 26. προτέρου. ο. ib. μᾶλλον ἂν. λ. ἂν μᾶλλον. ζ. ib. ἔρρωσο addit μ. om. ζ. 29. οἶου. λ. 30. τοῦ Διὸς. μ.
Διὸς. ζ. δεινός. conj. Spengel. 31. θεοί τε. λ. 35. ἐστὶν om. λ. ib. ἐγκαλύπτου. λ. ib. μάτην. λ.

ιδ'. Σικοπελιανῶ σοφιστῆ. Πέντε εἰσὶ σύμπαντες οἱ τοῦ λόγου χαρακτηῖρες, ὁ φιλόσοφος ὁ ἱστορικὸς ὁ δικανικὸς ὁ ἐπιστολικὸς ὁ ὑπομνηματικὸς. ἐγκειμένων δὴ τῶν γενικῶν χαρακτηῖρων τῆ τάξει κάλιν γίνεται πρῶτος μὲν ὁ κατὰ τὴν ἐκάστου δύναμιν ἢ φύσιν ἴδιος ὢν, δεύτερος δὲ ὁ ἐν μιμῆσει τοῦ ἀρίστου, τῶν ἐκ φύσεως εἴ τις ἐνδεὴς εἴη. τὸ δὲ ἄριστον δυσσεύρετόν τε καὶ δυσ-
ἐπίκριτον, ὥστε οἰκειότερος ἐκάστῳ χαρακτηῖρ ὁ ἴδιος, ἐκείπερ καὶ βεβαιότερος.

κ'. Δομετιανῶ. Εἴ σοι δύναμις ἐστίν, ὥσπερ ἐστίν, καὶ φρόνησιν ἂν εἴη σοι κτητέον. καὶ γὰρ εἰ φρόνησις ἦν, δύναμις δὲ ἀπῆν, ὁμοίως ἔδει σοι δυνάμεως. δεῖται γὰρ ἀεὶ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ὥσπερ ὄψις φωτὸς καὶ φῶς ὄψεως.

κα'. τῶ αὐτῶ. Βαρβάρων ἀρεκτέον καὶ οὐκ ἀρκτέον αὐτῶν. οὐ γὰρ θέμις αὐτοὺς βαρβά-
10 ρους ὄντας εὐ πάσχειν.

κβ'. Λεσβῶνακτι. Δεῖ πένεσθαι μὲν ὡς ἄνδρα, πλουτεῖν δὲ ὡς ἄνθρωπον.

κγ'. Κρίτωνι. Τὸ θεϊότατον Πυθαγόρας λατρικῆν ἔφασκεν. εἰ δὲ λατρικῆ τὸ θεϊότατον, καὶ ψυχῆς ἐπιμελητέον μετὰ σώματος, ἢ τὸ ζῶον οὐκ ἂν ὑγαίνοι τῶ κρείττονι νοσοῦν.

392 κδ'. Ἑλλανοδικαῖς καὶ Ἡλείοις. Ἄξιούτέ με τῶ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων παραγενέσθαι
15 καὶ διὰ τοῦτο ἐπέμψατε πρέσβεις. ἐγὼ δὲ παρεγενόμην ἂν ἐπὶ σωματίων θείαν καὶ ἄμιλλαν, εἰ μὴ τὸν μείζονα τῆς ἀρετῆς ἀγῶνα καταλείψειν ἐμελλον.

κε'. Πελοποννησίοις. Ὀλύμπια τὸ δεύτερον, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐγένεσθε πολέμιοι, τὸ δεύτερον δὲ οὐ φίλοι.

κ'. τοῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ θεηκόροις. Θεοὶ θυσιῶν οὐ δέονται. τί οὖν ἂν τις πρῶτων
20 χαρίζοιτο αὐτοῖς; φρόνησιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, κτώμενος ἀνθρώπων τε τοὺς ἀξίους εἰς δύναμιν εὐ ποιῶν. ταῦτα φίλα θεοῖς, ἐκεῖνα δὲ ἀθέων.

κζ'. τοῖς ἐν Δελφοῖς ἱερεῦσιν. Αἵματι βωμοὺς μαινουσιν ἱερεῖς, εἴτα θανμάζουσι τι-
νες, πόθεν αἱ πόλεις ἀτυχοῦσιν, ὅταν μεγάλα δυστυχήσωσιν. ὦ τῆς ἀμαθίας. Ἡράκλειτος ἦν σο-
φός, ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖνος Ἐφεσίους ἔπεισε μὴ πηλῶ πηλὸν καθαίρεσθαι.

25 κη'. βασιλεῖ Σκυθῶν. Ζάμολξις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἦν καὶ φιλόσοφος, εἴ γε μαθητῆς Πυθα-
γόρου ἐγένετο. καὶ εἰ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τοιοῦτος ἦν ὁ Ῥωμαῖος, ἐκὼν ἂν ἐγένετο φίλος. εἰ
δὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας οἶει δεῖν ἀγῶνα καὶ πόνον ἔχειν, ἄκουε φιλόσοφος, τουτέστιν ἐλεύθερος.

393 κθ'. νομοθέτῃ. Αἱ ἑορταὶ νόσων αἰτίαι. τοὺς μὲν γὰρ πόνους ἀνιάσι, τὸ ἐμπίπλασθαι δὲ
αὔξουσιν.

30 λ'. ταμίαις Ῥωμαίων. Ἀρχὴν ἄρχετε πρῶτην. εἰ μὲν οὖν ἄρχην ἐπίστασθε, διὰ τί τὸ
παρ' ὑμᾶς χεῖρον ἑαυτῶν αἱ πόλεις ἔχουσιν; εἰ δὲ οὐκ ἐπίστασθε, μαθεῖν ἔδει πρῶτον, εἴτα ἄρχην.

λα'. διοικηταῖς Ἀσίας. Τί ὄφελος ἀγρίων δένδρων φρυομένων ἐπὶ βλάβῃ τοῦς κλάδους
κόπτειν, ἐὰν δὲ τὰς ρίζας;

2. ὁ ἐπιστολικὸς — ὑπομνηματικὸς om. λ. ἐπιστολικὸς. μ. ἐπισταλικὸς. ζ. 4. εἴ τις. μ. ἦν τις. ζ. 6. Δομε-
τιανῶ. C. τῶ αὐτῶ. ζ. 9. ἀφικτέον. μ. 10. ὄντας om. ο. 14. τῶ ἀξῶνι. λ. 15. οὐ παρεγενόμην. ο. 16. λείψω. λ.
17. Τιβέριος Πελοποννησίοις. λ. 19. Νεωκόροις. λ. Malim θεηκόροις. ib. οὐκ ἐπινέονται. λ. 23. ὦ. μ. α, γ. α. α.
ib. Ἡράκλειτος ὁ Ἐφεσίος ἦν σοφός. λ, p. 23. μὴ om. ο. 26. εἰ κατὰ τὸν χρόνον. ο. 29. αὔξουσιν. μ. αὔξουσι. ζ.
31. ἔχουσι. ο. 32. Huic epistolae praeferitur in λ. 54ta ep. deinde sequitur sine novo titulo τί ὄφελος κτε.

λβ'. Ἐφεσίων γραμματεῦσιν. Λίδων ἐν πόλει καὶ γραφῶν ποιμάτων καὶ περιπάτων καὶ θεάτρων οὐδὲν ὄφελος, εἰ μὴ νοῦς ἐνεῖη καὶ νόμος. νοῦς δὲ καὶ νόμος περὶ τούτων ἐστίν, οὐ ταῦτα.

λγ'. Μιλησίοις. Οἱ παῖδες ὑμῶν πατέρων δέονται, οἱ νέοι γερόντων, αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν, οἱ ἄνδρες ἀρχόντων, οἱ ἄρχοντες νόμων, οἱ νόμοι φιλοσόφων, οἱ φιλόσοφοι θεῶν, οἱ θεοὶ πίστεως προγόνων ἀγαθῶν ἐστε, τὰ καρόντα μισεῖτε.

λδ'. τοῖς ἐν Μουσειῷ σοφοῖς. Ἐγενόμην ἐν Ἄργει καὶ Φωκίῳ καὶ Λοκρίῳ καὶ ἐν Σικυῶνι καὶ ἐν Μεγάροις καὶ διαλεγόμενος τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἐπαυσάμην ἐκεῖ. τί οὖν, εἰ τις ἔροιτο, τὸ αἴτιον, ἐγὼ φράσαιμ' ἂν ὑμῖν τε καὶ Μούσαις· ἐβαρβαρώθη ὁ χρόνιος ὢν ἀπὸ Ἑλλάδος, ἀλλὰ χρόνιος ὢν ἐν Ἑλλάδι.

λε'. Ἐστιαίω. Ἀρετὴ καὶ χρήματα παρ' ἡμῖν ἀλλήλοισι ἐναντιώτατα, μειούμενον γὰρ τὸ ἕτερον 394 αὐξοῖ τὸ ἕτερον, αὐξανόμενον δὲ μειοῖ. πῶς οὖν δυνατὸν ἀμφοτέρω περὶ τὸν αὐτὸν γενέσθαι; πλὴν εἰ μὴ τῶ τῶν ἀνοήτων λόγῳ, παρ' οἷς καὶ ὁ πλοῦτος ἀρετῇ. μὴ δὲ τοσοῦτον ἡμῶν ἀναισθητεῖν ἐπίτρεπε τοῖς αὐτόθι, μηδὲ ἕα πλουσίους ἡμᾶς ὑπολαμβάνειν μᾶλλον ἢ φιλοσόφους. καὶ γὰρ ἀσχετόν ἀποδημεῖν ἡμᾶς διὰ χρήματα δοκεῖν, ἐνίων, ἵνα μνήμην ἐαυτῶν καταλείπωσι, μηδὲ ἀρετὴν ἀσπασαμένον.

λς'. Κορινθίω Βάσσω. Ἦν Πραξιτέλης Χαλκιδεὺς μαινόμενος ἀνθρώπος. οὗτος ἦλθέ ποτε 15 ξιφῆρης ἐπὶ θύρας τὰς ἐμὰς ὑπὸ σοῦ σταλεῖς τοῦ φιλοσόφου καὶ ἀγωνοθέτου τῶν Ἰσθμίων. τοῦ φόνου δ' ἦν μισθὸς δεδομένος ἢ τῆς γυναικὸς σου κοινωνία, καὶ, μισθὸς Βάσσε, πολλάκις εὐεργετησὶς ἐγενόμην σου.

λζ'. τῶ αὐτῷ. Εἰ πυνθάνοιτο Κορινθίων τις, πῶς ὁ Βάσσου πατὴρ ἀπέθανεν, ἐροῦσιν ἅπαντες οἱ ἀστικοὶ καὶ οἱ μέτοικοι· φαρμάκω. τίνος δόντος; ἐροῦσι καὶ οἱ ὄμοροι· τοῦ φιλοσόφου. 20 καὶ ὁ μικρὸς τῷ πτώματι τοῦ πατρὸς ἐκόμενος ἔκλειεν.

λη'. τοῖς ἐν Σάρδεσιν. Ἀρετῆς μὲν ὑμῖν πρωτεῖον οὐκ ἔστι, ποίας γὰρ ἀρετῆς; εἰ δὲ κακίας φέρεσθε τὰ πρῶτα, πάντες ὑφ' ἐν φέρεσθε. τίνες τοῦτο φήσουσι περὶ τῶν ἐν Σάρδεσιν; οἱ ἐν Σάρδεσιν. οὐδεὶς γὰρ οὐδενὶ τῶν αὐτόθι φίλος, ὥστ' ἀρνεῖσθαι τι τῶν ἀτόπων δι' εὐνοίαν.

λθ'. τοῖς αὐτοῖς. Αἰσχρὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ταγμάτων ὑμῶν· Κόδδαροι, Ξυρισίταυροι. 25 ταῦτα τοῖς τέκνοις τίθεσθε τὰ πρῶτα, καὶ εὐνχεῖτε γίνεσθαι τούτων ἄξιοι.

μ'. τοῖς αὐτοῖς. Κόδδαροι, καὶ Ξυρισίταυροι. Τὰς δὲ θυγατέρας ὑμῶν καὶ τὰς γυναῖκας 395 πῶς ἂν προσαγορεύοιτε; τῶν γὰρ αὐτῶν ταγμάτων εἶδη καὶ αὐταὶ καὶ θρασύτεραι.

μα'. τοῖς αὐτοῖς. Οὐδὲ τοὺς οἰκέτας ὑμῖν εὐνοεῖν εἰκός, πρῶτον μὲν ὅτι οἰκίται, εἰδ', 30 ὅτι τῶν ἐναντίων ταγμάτων οἱ πλεῖστοι. κάκεινοι γὰρ ὁμοίως ὑμῖν ἀπὸ γένους.

1. Ἐφεσίων γραμματεῦσιν. μ. Ἐ. γραμματεῦσι. ζ. τῶ αὐτῷ post θβtam ep. Ἐφεσίοις. λ. ib. λίδων ἐν πόλει ποιμάτων καὶ γραφῶν. λ. 2. ἐνεῖη δὲ νόμος. λ. ib. περὶ τούτων. C. παρὰ τούτων. E. ib. ἐστίν om. λ. ib. οὐ τ. αὐτα. λ. 3. Est sola in Palatino 356. 6. τοῖς ἐν Μούσαις. λ. ib. ἐν Λοκρίῳ. λ. 7. ἔμπροσθε. μ. ib. τί γοῦν. λ. 8. Ex Eur. Or. 485. 9. ὢν om. λ. 10. ἀρετῆς γρ. g. ib. καὶ om. λ. ib. παρ' ἡμῖν. λ. 11. ἀμφοτέρω. o. ib. παρὰ. E. 12. ἀνοήτων λόγων. λ. ib. in πλοῦτος explicit epistola. λ. ib. μὴ δὲ. μ. 13. μὴ δὲ. E. 14. ὀλιγοφρόνων αὐτὰ. add. o. ex conj. post δοκεῖν. ib. καταλείπωσι. μ. καταλίπωσι. ζ. ib. ἀσπασάμενοι. o. 15. Κορινθίω om. λ. 16. ὑπὸ σου. o. 17. δ' ἦν. μ. δὲ ἦν. ζ. ib. δευόμενος λ et μ. mg. δεδεμένος. μ. ib. μου. λ. ib. καὶ μισθὸς καὶ Βάσσε. λ. 19. ἐροῦσι πανταγόθεν καὶ οἱ μέτοικοι. λ. ἐροῦσιν ἅπαντες ἀστικοὶ καὶ οἱ μέτοικοι. ζ. 21. ἐκόμενος τῷ πτ. τ. πατρὸς. λ. 22. πρῶτον. λ. 23. τίνες om. o. 24. τίνες; οὐδεὶς. o. 26. πείθεσθε. λ. ib. γίνεσθε. λ. 28. καὶ αὐταί. μ. καὶ αὐταί. ζ. 30. οἱ πλεῖστοι ταγμάτων. λ. ib. ἡμῖν ὁμοίως. λ.

μβ'. Πλατωνικοῖς. Ἐάν τις Ἀπολλωνίῳ χρήματα διδῶ, καὶ ὁ διδοὺς ἄξιός νομίζεται, λήφεται δεόμενος. φιλοσοφίας δὲ μισθὸν οὐ λήφεται, κἄν δέηται.

μγ'. τοῖς οἰησισόφοις. Εἰ λέγει τις εἶναι γνώριμος ἐμός, λεγέτω καὶ μένειν ἔνδον, ἀπίχεσθαι λουτροῦ παντός, ζῶα μὴ κτείνειν, μηδὲ ἔδειν σάρκας, ἀπαθῆς εἶναι φθόνου κακοηθείας, μίσους διαβολῆς ἔχθρας, τοῦ τῶν ἐλευθέρων ὀνομάζεσθαι γένους, ἢ φυλακτέος πλάσματα φέρων τρόπου τε καὶ ἤθους καὶ λόγων ψευδῶν ἄλλοτρίου βίου πίστιν. ἔρρωσθε.

μδ'. Ἐστιαίῳ τῷ ἀδελφῷ. Τί θαναμαστόν, εἰ μὲ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἰσόθεον ἡγουμένων, τινῶν δὲ καὶ θεόν, μόνῃ μέχρι νῦν ἡ πατρὶς ἀγνοεῖ, δι' ἣν ἐξαιρέτως ἐσπουδάσα λαμπρὸς εἶναι; τουτὶ γὰρ οὐδ' ὑμῖν τοῖς ἀδελφοῖς, ὡς ὄρω, γέγονε φανερόν, ὡς εἴην ἀμείνων πολλῶν λόγους τε καὶ ἤθος. ἐπεὶ πῶς ἂν μου κατεγινώσκατε χαλεπὴν κατάγνωσιν ὑπομνήσεως τὴν ἀρχὴν δεομένων, περὶ ὧν μόνων οὐδὲ τῶν ἀμαθεστάτων ἂν τις περιμείνιει διδαχθῆναι; λέγω δὲ πατρίδος τε καὶ ἀδελφῶν. καίτοι οὐ λέληθεν ὑμᾶς, ὡς καλῶς ἔχον ἐστὶ πᾶσάν τε γῆν πατρίδα νομίζειν καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀδελφοὺς καὶ φίλους, ὡς ἂν γένος μὲν ὄντας θεοῦ, μιᾶς δὲ φύσεως, κοινωνίας δ' οὕσης λόγῳ τε παντὶ καὶ πᾶσι παθῶν τῆς αὐτῆς, ὅπη γε καὶ ὅπως ἂν τις τύχῃ γινόμενος, εἴτε βάρβαρος, εἴτε καὶ Ἕλληρ ἄλλως τε καὶ ἀνθρώπος. ἀλλ' ἐστὶ γὰρ πῶς τὸ 15 συγγενὲς ἀκατασόφιστον καὶ πᾶν ἀνακλητικὸν αὐτοῦ τὸ οἰκεῖον. οὕτως ὁ Ὀμηρικὸς Ὀδυσσεύς, ὡς φασιν, οὐδὲ ἀθανάσιαν ὑπὸ θεᾶς διδομένην Ἰθάκης προὔτιμησεν. ὄρω δ' ἔγωγε τὸν νόμον τόνδε καὶ διὰ τῶν ἀλόγων ζῴων πεφοιτηκότα. οὐ γὰρ ὀκόσον πτηνόν, καλιῶν ἀπόκοιτον ἰδιῶν, πᾶν τε βύθιον παρασύρεται μὲν ὑπὸ τοῦ φέροντος, ἐπάνεισι δὲ μὴ νικηθέν. θηρία μὲν γὰρ οὔτε λιμὸς οὔτε κόρος ἔπεισεν ἔξω φωλεῶν μείναι. ἓνα τούτων ἡ φύσις ἠνεργεῖν ἀνθρώπον καὶ ταῦτα σοφὸν 20 λεγόμενον. ᾧ κἄν πάντα τὰ λοιπὰ γῆ πᾶσα παρέχη, μνήματα οὐκ ἔχει δεῖξαι τὰ κατέρων.

μέ'. τῷ αὐτῷ. Εἰ τῶν ὄντων τὸ τιμιώτατον φιλοσοφία, πεπιστεύμεθα δ' ἡμεῖς φιλοσοφεῖν, οὐκ ἂν ὀρθῶς ὑπολαμβάνοιμεθα μισάδελφοι, καὶ ταῦτα δι' αἰτίαν ἀγεννή τε ἅμα καὶ ἀνελεύθερον. χρημάτων γὰρ δῆπου χάριν ἢ ὑποψία, τούτων δὲ καὶ πρὶν ἢ φιλοσοφεῖν ἐπειρώμεθα καταφρονεῖν, 25 ὥστε τοῦ μὴ γράφειν εὐλογώτερον ἂν εἴη πρόφασιν ἑτέρων ὑπονοεῖν. ἐφυλαττόμην γὰρ ἀληθῆ μὲν γράφω ἀλαζῶν δοκεῖν, ψευδῆ δὲ ταπεινός, ὧν ἐκάτερον ἐπίσης ἀνιαρὸν ἀδελφοῖς τε καὶ φίλῳ παντί. νυνὶ μέντοι καὶ τοῦτο δηλῶ. συγχαροίη γὰρ ἂν ἴσως τὸ δαιμόνιον, ὅτι συμβαλῶν τοῖς ἐν Ῥόδῳ φίλοις μετ' ὀλίγον ἐκείθεν ἐπάνειμι πρὸς ὑμᾶς λήγοντος ἕαρος.

μς'. Γορδίῳ. Ἠδικῆσθαί φασιν Ἐστιαῖον ὑπὸ σοῦ καὶ ταῦτα φίλου γεγονότος, εἰ γε σὺ 30 τινος φίλος. ὄρα δὴ, Γόρδιε, μὴ πείραν λάβης ἀνδρὸς οὐ δοκοῦντος, ἀλλὰ ὄντος. ἄσπασαι τὸν υἱὸν Ἀριστοκλείδην, ὃν εὐχομαι μὴ παραπλησίον σοι γενέσθαι. καὶ σὺ δ' ἦσθα νέος ἄμμεμπτος.

μζ'. Τυανέων τῇ βουλή καὶ τῷ δῆμῳ. Προστάττουσιν ὑμῖν ἐπανεῖναι πείδομαι. τοῦτο γὰρ δὴ πρὸς ἓνα πόλει προεπαθέστερον εἴη, εἰ ἔνεκα τιμῆς μεταπέμποιτο πολίτην ἑαυτῆς. καὶ ὃν ἀπεδήμησα δὲ χρόνον, ἀπεδήμησα περιποιῶν ὑμῖν, εἰ καὶ ἐπαχθὲς εἰπεῖν, εὐκλειάν τε καὶ ὄνομα 35 καὶ εὐνοίαν καὶ φιλίαν πόλεων ἐπιφανῶν, ὁμοίως δὲ καὶ ἀνδρῶν. εἰ δὲ καὶ μείζονος ἔτι καὶ κρεί-

1. τοῖς Πλάτωνος νόμοις. λ. 3. τοῖς οἰησισόφοις. ζ. Sc. τοῖς οἰησισόφοις. ib. μένων. ο. 6. ἔρρωσθε add. μ. 9. ὡς εἴην. ζ. Fo: ὡς εἰμί. ib. ἀμείνων πολλῶν. μ. πολλῶν ἀμείνων. ζ. 10. Fo: ὡς ὑπ. τ. ἀ. δεομένων. 12. ὑμᾶς. μ. ἡμᾶς. ζ. 13. κ. δ' οὕσης. μ. 14. Fo: λόγον τε — καὶ παθῶν. ib. τύχοι π. 15. εἴτε — εἴτε. ο. 17. οὔτε. ο. ib. ἐγὼ γε. ο. ib. νόμον τοῦτον. π. 18. καλιῶν. μ. 19. οὔτε λιμὸς om. E. 20. μείναι τινα τούτων. ἢ φύσις. ζ, quod correxi. 21. μὲν omisi ante οὐκ. 22. Ἀπολλώνιος ἀδελφῷ. μ, α, γ. Ἀπολλώνιος τοῖς ἀδελφοῖς. π. ib. τὸ om. α. ib. ἡμᾶς. γ. ib. φιλοσοφεῖν — μισ exciderunt in λ. 25. εὐκολώτερον. λ. 26. φίλοις ἂν εἴη νῦν. εἰ μέντοι. λ. 28. εἴτε ἐπάνειμι. λ. 29. εἰδὲ. λ. 30. λάβοις. λ. 31. ἦσθα. λ. ἢς. ζ. 32. Τυανέοις. λ. ib. προστάττουσιν om. λ. ib. πύθομαι. λ. 33. τῇ πόλει. λ. ib. εἴη om. λ. Aut dele hoc, aut adde ἂν. ib. ὅταν ἔνεκα. λ. 34. ἀπεδήμησε. λ. ib. εἰ om. λ. ib. ἀπεδήμησα. λ. ἀποδεδήμησα. ζ. ib. καὶ ὄνομα om. λ. 35. καὶ εὐνοίαν καὶ φιλίαν. λ. καὶ φιλίαν. ζ.

τονος ὑμεῖς ὑπολήψεως ἄξιοι, τό γε ἔμὸν καὶ τὸ παρὰ τῆς ἐμῆς φύσεως ἐπὶ τοσοῦτον ἐξήρακα μό- 397
νον δυνάμεώς τε καὶ σπουδῆς. ἔρρωσθε.

μῆ. Διοτίμω. Ἐπλανήθης οἰηθεὶς δεῖσθαι μέ τινος ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ, πρὸς ὃν οὐδὲν ἦν
μοί ποτε κοινόν τι γερονός, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ὁμοίου τε καὶ ὁμοίως. ἦν δὲ οὐδὲ τὸ ἀναλωθῆν
εἰς τι τῶν σοι σωτηρίων πολὺ τι. χαρὶ δὴ μοι παθῶν εὐ' δίχ' ἀναλώματος. τηρήσω γὰρ μου τὸ 5
ἔθος μόνως οὕτως. ὅτι δὲ τοῦτον ἔχω τὸν τρόπον καὶ ταύτην τὴν διάθεσιν πρὸς ἅπαντάς μου τοὺς
πολίτας, ἐὼ γὰρ λέγειν ὡς καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ἔξεστι μαθεῖν παρὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν
εὐ' παθόντων μὲν, ὁσάκις ἐδειθῆσάν τινος, ἀμοιβῆν δὲ αἰτηθέντων μηδεμίαν. μὴ δὴ δυσχεράνης,
εἰ δεόντως ἐπιτιμηθεὶς ὁ ἐμὸς ὑπὲρ τοῦ προσέσθαι τι τὴν ἀρχὴν ἀπέδωκεν εὐθύς ὃ ἔλαβε Λυσία
τῷ φίλῳ σου, φίλῳ δὲ καὶ ἐμοῦ, ἐπεὶ μηδένα ἠπίστατο τῶν καταλελειμμένων σου παιδῶν. εἰ δὲ δύο 10
λόγοι περὶ ἐμοῦ λέγονται, λεχθήσονται δὲ καὶ ἐσύτερον, τί θαυμαστόν; ἀνάγκη γὰρ περὶ παντὸς
ἄκρου δοκοῦντος καθ' ὅτιοῦν ἐναντίους λέγεσθαι λόγους. οὕτως περὶ Πυθαγόρου περὶ Ὀρφείας περὶ
Πλάτωνος περὶ Σακράτους οὐκ ἐλέχθη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγράφη τὰ ἐναντία, ὅπου γε μὴ τὰ ὁμοια
καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ. ἀλλ' οἱ μὲν ἀγαθοὶ θέχονται τὸν ἀληθῆ λόγον, ὡς ἂν ἔχοντές τι συγ-
γενές, οἱ δὲ φαῦλοι τὸν ἐναντίον, καὶ ἔστι τοῦ τοιοῦτου γένους καταγελαῦν, λέγω δὲ τοῦ χειρόνος. 15
τοσοῦτο μόνον δίκαιον ὑπομνήσαι περὶ ἐμαντοῦ τὸ νῦν, ὅτι περὶ ἐμοῦ καὶ θεοῖς εἴρηται ὡς περὶ
θείου ἀνδρός οὐ μόνον ἰδίᾳ τισὶ πολλάκις, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ. ἐπαχθῆς λέγειν τι περὶ αὐτοῦ πλεῖον
ἢ μεῖζον. ὑγιαίνειν εὐχομαι.

μδ'. Φερουκιανῶ. Πάνυ τοῖς πεμφθεῖσιν ὑπὸ σοῦ γράμμασιν ἦσθην, πολλὴν γὰρ οἰκειό- 398
τητα καὶ γένους ἀνάμνησιν εἶχε, καὶ πέπεισμαι δι' ἐπιθυμίας εἶναί σοι θεάσασθαι με καὶ ὑπ' ἐμοῦ 20
θεαθῆναι. αὐτὸς οὖν ἀφίξομαι πρὸς ὑμᾶς ὅτι τάχιστα. ὅθεν ἔχου τῶν αὐτόθι. συμμῖξεις δὲ μοι
πλησίον γενομένῳ πρὸ τῶν ἄλλων οἰκειῶν τε καὶ φίλων, ἐπεὶ καὶ προσήκει σοι τοῦτο.

ν'. Εὐφράτῃ. Ἐν γένει δαιμόνων καὶ ὁ σοφώτατος Πυθαγόρας ἦν. σὺ δ' ἔτι μοι δοκεῖς
πορρωτάτω φιλοσοφίας εἶναι καὶ ἀληθινῆς ἐπιστήμης, ἢ οὐκ ἂν οὔτε κάκεινον κακῶς ἔλεγες, οὔτε
τινάς τῶν ζηλούντων αὐτὸν διετέλεις μισῶν. ἄλλο τί σοι νῦν πρακτέον ἂν εἴη· φιλοσοφίας γὰρ 25
ἡμβροτες, οὐδ' ἔτυχες μᾶλλον ἢ Μενελάου Πάνδαρος ἐν τῇ τῶν ὄρκων συγχύσει.

να'. τῷ αὐτῷ. Ἐπιτιμῶσί σοί τινες, ὡς εἰληφότευ χρήματα παρὰ τοῦ βασιλέως, ὕπερ οὐκ
ἄτοπον, εἰ μὴ φαίνοιο φιλοσοφίας εἰληφῆναι μισθὸν καὶ τοσαυτάκις καὶ ἐπὶ τοσοῦτον καὶ παρὰ
τοσοῦτων καὶ περὶ σοῦ πεπιστευκότων εἶναι σε φιλόσοφον.

νβ'. τῷ αὐτῷ. Ἐάν τις ἀνδρὶ Πυθαγορείῳ συγγένηται, τίνα παρ' αὐτοῦ λήψεται καὶ ὅποσα, 30
φαίην ἂν ἔγωγε· νομοθετικὴν γεωμετρικὴν ἀστρονομικὴν ἀριθμητικὴν ἀρμονικὴν μουσικὴν ἰατρικὴν
πᾶσαν θείαν μαντικὴν, τὰ δὲ καλλίω μεγαλοφροσύνην μεγαλοψυχίαν μεγαλοπρέπειαν εὐστάθειαν
εὐφημίαν γνῶσιν θεῶν, οὐ δόξαν, εἰδησιν δαιμόνων, οὐχὶ πίστιν, φιλίαν ἐκατέρων, ἀντάρκειαν
ἐκτένεια λιτότητα βραχύτητα τῶν ἀναγκαίων εὐαισθησίαν εὐκνησίαν εὐπνοίαν εὐχριοίαν ὑγίαιαν
εὐψυχίαν ἀθανασίαν. παρὰ σοῦ δέ, Εὐφράτα, τί λαβόντες ἔχουσιν οἱ ἰδόντες; ἢ δηλονότι τὴν ἀρε- 35
τήν, ἣν ἔχεις;

2. ἔρρωσθε add. μ. 3. οὐδέ. ο. 5. πολὺ τι χάριν δήμοι παθῶν οὐ' δίχ' ἀναλώματος. C, a, g. Inde fecit o: πο-
λὸν τε χάριν εἰμὶ ποιῶν καὶ δίχ' ἀναλώματος. Sc: πολὺ τι. χαρὶ δὴ μοι παθῶν εὐ. ib. τηρήσει. C, a, g. τηρήσω. o.
10. ἐμοῦ. μ. ἐμῷ. ζ. 13. μὴ add. Hamacker, Lect. Philostr. p. 98. 19. ἦσθην καὶ πάνυ. λ. ib. ὑπό σου o. 21. εἴ-
χου. μ. 22. σοι τοῦτο. μ. σοι τὸ τοιοῦτον. ζ. 23. καὶ ὁ σοφ. λ. ὁ σοφ. ζ. ib. σὺ δ' ἔτι. μ. π. σὺ δὲ ἔτι. ε. 24. κά-
κεινον. μ. ἐκείνον. ζ. 25. διετέλεις μισῶν. λ. μισῶν διετέλεις. ζ. 26. οὐ μᾶλλον. λ. 27. σοι om. μ. 28. παρὰ τοσοῦ-
των καὶ περὶ σοῦ πεπ. π. παρὰ τοῦ πεπ. ζ. 29. πεπιστευότες. π. πεπιστευότες. ζ. Sc. πεπιστευότων. 30. ἀνδρεία. λ.
ib. αὐτῆς. λ. 32. δὲ om. λ. 33. οὐ om. π. ib. φιλίαν ἐκατέρων om. π. 34. εὐκνησίαν — ἀθανασίαν om. λ.
35. παρὰ σου. o. ib. Εὐφράτα, τί. λ. τί. ζ. ib. οἱ om. λ. ib. Fo: οἱ δόντες.

νγ'. Κλαύδιος Τυανέων τῇ βουλή. Ἀπολλώνιον τὸν ὑμέτερον πολίτην Πυθαγόρειον φιλόσοφον καλῶς ἐπιδημήσαντα τῇ Ἑλλάδι καὶ τοὺς νέους ἡμῶν ἀφελήσαντα τιμῆσαντες ἀξίαις ταμαῖς, αἷς πρέπει τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας καὶ ἀληθῶς προισταμένους φιλοσοφίας, τὴν εὐνοίαν ἡμῶν ἠδελήσαμεν ὑμῖν δι' ἐπιστολῆς φανερὰν γενέσθαι. ἔρρωσθε.

5 νδ'. Ἀπολλώνιος δικαιοταῖς Ῥωμαίων. Λιμένων καὶ οἰκοδομημάτων καὶ περιβόλων καὶ περιπάτων ἐνίοις ὑμῶν πρόνοια, παίδων δὲ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ νέων ἢ γυναικῶν οὐδ' ὑμῖν οὔτε τοῖς νόμοις φροντίς. ἢ καλὸν ἂν εἴη τὸ ἄρχεσθαι;

νε'. τῷ ἀδελφῷ Ἀπολλώνιος. Φύσιν ἔχει τῶν τελειωθέντων ἕκαστον ἀπιέναι καὶ τοῦτο παντὶ γῆρας ἔστι, μεθ' ὃ μηκέτι μένει. μὴ δὴ σε λυπείτω τῆς γυναικὸς ἢ ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας
10 ἀποβολή, μηδέ, ἐπεὶ θάνατός τι λέγεται, κρείττον αὐτοῦ τὸ ζῆν ὑπολάμβανε χεῖρον ὄν τῷ παντὶ τοῖς νῦν ἔχουσι. γενοῦ δὴ ἀδελφός τὸ μὲν κοινότατον φιλοσόφου, τὸ δ' ἐξαιρετικὸν Πυθαγορείου καὶ Ἀπολλωνίου, καὶ σου τὴν οἰκίαν τὴν αὐτὴν ποιήσον. εἰ μὲν γὰρ ἐνεκαλοῦμέν τι τῇ προτέρῃ, καὶ εἰκότως ἔδοκοῦμεν ἀποδειλιᾶν, εἰ δ' ἡμῖν σεμνή τε διετέλεσεν οὐσα καὶ φίλανδρος καὶ διὰ τοῦτο ἐπιζητήσεως ἀξία, τί καὶ διανοηθέντες οὐκ ἂν ὅμοια καὶ περὶ τῆς μελλούσης προσδοκούμεν; ἢ
400 15 εἰκὸς ἂν ἐθελῆσαι καὶ ἀμείνονα γενέσθαι μηδαμοῦ τῆς προτέρας ἀμελείᾳ κακωθείσης. δυσωπειῶ δὲ σε καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν οὕτω μέχρι νῦν ἔχοντα· τῷ πρεσβυτάτῳ μὲν γὰρ οὐδὲ γάμος οὐδέπω, τῷ νεωτάτῳ δὲ ἐλπὶς μὲν ἔτι παιδοποιίας; ἐν προκοπῇ δὲ γε τοῦ χρόνου, καὶ ἡμεῖς μὲν ἐνὶ τρεῖς γεγονάμεν, τρισὶ δ' ἡμῖν οὐδὲ εἷς. ἴσος δὲ καὶ ὁ κίνδυνος τῇ πατρίδι καὶ τῷ βίῳ τῷ μεθ' ἡμᾶς. εἰ γὰρ ἡμεῖς ἀμείνους τοῦ πατρὸς — ἄλλως δὲ, καθ' ὃ πατήρ, χεῖρους — πῶς οὐκ ἂν βελτίους ἐξ ἡμῶν εἰκὸς
20 ἂν ὑπάρξαι; γενέσθωσαν οὖν τινες, οἷς παραθησόμεθα γούν ὀνόματα, ὡς ἡμῶν οἱ πρόγονοι συνύφησαν. ὑπὸ δακρύων οὐχ οἷός τε ἐγενόμην πλείονα γράψαι, καὶ οὐδὲ εἶχον ἀναγκαιότερα τούτων.

νε'. Σαρδιανοῖς. Κροῖσος ἀπέβαλε τὴν Λυδῶν ἀρχὴν Ἄλυν διαβάς, ἐλήφθη ζῶν, ἐδέθη πέδαις, ἐπὶ πυρὰν ἀνεβιβάσθη, τὸ πῦρ εἶδεν ἡμέμενον αἰρόμενον εἰς ὕψος· ἔζησεν, ἐδόκει γὰρ τῷ θεῷ τετιμημένος. τί οὖν ὕστερον; οὗτος ὁ πρόγονος ὑμῶν ἄμα καὶ βασιλεὺς ὁ τοσαῦτα παθῶν
25 παρὰ τὴν ἀξίαν τραπέζης ἐκονώνησε τῷ πολέμῳ, σύμβουλος ἦν εὐνοῦς, πιστὸς φίλος. ὑμῖν δὲ ἄσπονδα καὶ ἀκήρυκτα καὶ ἀμειλκτα ἔτι τε ἀνίερα καὶ ἄθρα τὰ πρὸς γονεῖς πρὸς τέκνα, τὰ πρὸς φίλους συγγενεῖς φυλέτας. ἐχθροὶ γεγονάτε μήτε τὸν Ἄλυν διαβάντες, μήτε δεξάμενοι τινα ἄνθρωπον ἔξωθεν, καὶ ἢ γῆ φέρει καρπὸν ὑμῖν. ἄδικος ἢ γῆ.

νε'. Συγγραφεῦσι λογιῶσι. Φῶς παρουσία πυρός, ἢ οὐκ ἂν ἄλλως γένοιτο. πῦρ μὲν
30 οὖν αὐτὸ τὸ πάθος, καὶ ᾧ γίνεται, κατετα γούν, φῶς δὲ ταῖς ὄψεσι μόνον ἀύγην ἑαυτοῦ παρέχεται μὴ βιαζόμενον αὐτάς, ἀλλὰ πείθον. τοίνυν καὶ λόγος ὁ μὲν ὥσπερ πῦρ καὶ πάθος, ὁ δὲ ὥσπερ ἀύγη καὶ φῶς ἔστιν· ὃ κρείττον ὄν, εἰ μὴ μείζον εὐχῆς τὸ ῥηθησόμενον, εἴη μοι.

401 νη'. Ουαλερίῳ. Θάνατος οὐδεὶς οὐδενὸς ἢ μόνον ἐμφάσει, καθάπερ οὐδὲ γένεσις οὐδενὸς ἢ μόνον ἐμφάσει. τὸ μὲν γὰρ ἐξ οὐσίας τραπὲν εἰς φύσιν ἔδοξε γένεσις, τὸ δὲ ἐκ φύσεως εἰς οὐ
35 σίαν κατὰ ταῦτὰ θάνατος οὔτε γιγνομένου κατ' ἀλήθειαν τινος, οὔτε φθειρομένου ποτέ, μόνον δὲ ἐμφανοῦς ὄντος ἀοράτου τε ὕστερον τοῦ μὲν διὰ παχύτητα τῆς ὕλης, τοῦ δὲ διὰ λεπτότητα τῆς οὐσίας οὕσης μὲν αἰεὶ τῆς αὐτῆς, κινήσει δὲ διαφερούσης καὶ στάσει. τοῦτο γὰρ που τὸ ἴδιον

3. εὐνοίαν ἡμῶν. μ, α, γ. εὐνοίαν. ο. 4. ἔρρωσθε add. μ. 5. Ἀπολλώνιος δικαιοταῖς Ῥωμαίων. μ, α, γ. Ἀπολλώνιος om. ο. 7. εἴη. μ. ἦν. 5. 8. Ἀπολλωνίῳ. λ, α, γ. Ἀπολλώνιος. ο. ib. ἀπιέναι. 5. Sc: ἀπιέναι. 13. Fo: εἰ δ' ἢ μὲν. 16. τὰ om. ο. 17. τρεῖς om. ο. 22. ἀπέβαλλε. λ. 23. πυρὰν. λ. πῦρ. 5. ib. ἐφόκει. λ. 24. ταῦτα. ο. 26. ἄθρα πρὸς. λ. ib. Fo: τὰ πρὸς τέκνα. 27. τὸν om. λ. 28. καὶ — ἄδικος ἢ γῆ. om. λ. 29. Συγγραφεῖσι om. λ. ib. γένηται. λ. 30. παρέχεται. om. λ. 31. καὶ πείθον. λ. ib. καὶ τοίνυν καὶ λόγος. λ. ib. ἀλλὰ ὁ μὲν. λ. 35. ταῦτα. ο. 36. τὸ μὲν — τὸ δὲ. ο.

ἀνάγκη τῆς μεταβολῆς οὐκ ἔξωθεν γινόμενης ποθέν, ἀλλὰ τοῦ μὲν ὅλου μεταβάλλοντος εἰς τὰ μέρη, τῶν μερῶν δὲ εἰς τὸ ὅλον τρεπομένων ἐνότῃ τοῦ παντός. εἰ δὲ ἐρήσεται τις· τί τοῦτό ἐστι τὸ ποτὲ μὲν ὄρατόν, ποτὲ δὲ ἀόρατον, ἢ τοῖς αὐτοῖς γινόμενον ἢ ἄλλοις; φαίη τις ἄν, ὡς ἔθος ἐκάστου ἐστὶ τῶν ἐνθάδε γενῶν, ὃ πληρωθὲν μὲν ἐφάνη διὰ τὴν τῆς παχύτητος ἀντιτυπίαν, ἀόρατον δὲ ἐστίν, εἰ κενωθεῖ διὰ λεπτότητα τῆς ὕλης βία περιχυθείσης ἐκρυσθῆς τε τοῦ περιέχοντος⁵ αὐτὴν αἰωνίου μέτρου, γεννητοῦ δ' οὐδαμῶς, οὐδὲ φθαροῦ. τί δὲ καὶ τὸ τῆς πλάνης ἐπὶ τοσοῦτον ἀνέλεγκτον; οἴονται γάρ τινες, ὃ πεπόνθασιν αὐτοὶ τοῦτο πεπονημένοι, μὴ εἰδότες, ὡς ὁ γεννηθεὶς διὰ γονέων γηγένηται, οὐχ ὑπὸ γονέων, καθάπερ τὸ διὰ γῆς φυὲν οὐκ ἐκ γῆς φύεται, 402 πάθος τε οὐδὲν τῶν φαινομένων περὶ ἕκαστον, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἓν ἐκάστου. τοῦτο δὲ τί ἂν ἄλλο τις εἰπῶν ἢ τὴν πρώτην οὐσίαν ὀρθῶς ἂν ὀνομάσειεν; ἢ δὴ μόνη ποιεῖ τε καὶ πάσχει πᾶσι γινομένη πάντα διὰ πάντων θεὸς αἰδιος, ὀνόμασι καὶ προσώποις ἀφαιρουμένη τὸ ἴδιον ἀδικουμένη τε. καὶ τοῦτο μὲν ἔλαττον. τότε δὲ κλαίεται τις, ὅταν θεὸς ἐξ ἀνθρώπου γένηται τόπου μεταβάσει καὶ οὐχὶ φύσεως. ὡς δὲ ἔχει τὸ ἀληθές, οὐ πενθητέον σοι θάνατον, ἀλλὰ τιμητέον καὶ σεβαστέον. τιμὴ δὲ ἢ ἀρίστη τε καὶ πρέπουσα, εἰ ἀφίεις θεῷ τὸν ἐκεῖ γεγόμενον ἀνθρώπων τῶν πεπιστευμένων τὰ νῦν ἄρχοις, ἢ πρότερον ἤρχης. αἰσχρόν, εἰ χρόνῳ μὴ λογισμῷ γένοιο βελτίων, εἰ χρόνος καὶ 15 τοὺς κακοὺς λύπης ἔπαυσε. μέγιστον ἀρχὴ ἱκανή, καὶ μεγίστων ἀρχῶν ἀριστος, ὃς ἂν αὐτοῦ πρότερον ἄρχη. ποῦ δὲ καὶ ὅσιον ἀπεύχεσθαι τὸ βουλήσει θεοῦ γεγόμενον; εἰ τάξιν ἐστὶ τῶν ὄντων, ἔστι δὲ, καὶ θεὸς ἐπιστατεῖ ταύτης, ὁ δίκαιος οὐ βουλήσεται τὰ ἀγαθὰ, πλεονεκτικὸν γὰρ καὶ παρὰ τάξιν τὸ τοιοῦτον, ἡγήσεται δὲ τὰ γινόμενα συμφέρον. πρόελθε καὶ θεράπευσαι, δίκασον καὶ παραγγόρησον τοὺς αἰτίους, τῶν δὲ δακρύων οὕτως ἀποτρέψεις. οὐ τὰ ἴδια τῶν κοινῶν, ἀλλὰ τὰ κοινὰ 20 τῶν ἰδίων προτιμητέον. οἷον δὲ σοι καὶ τὸ τῆς παραμυθίας εἶδος· σὺν ὅλῳ τὸν υἱὸν ἔθνη πεπένθηκας. ἄμειψαι τοὺς μετὰ σοῦ λελυπημένους, ἀμείψῃ δὲ, ἐὰν λυπούμενος παύσῃ, τάχιον ἢ ἐὰν μὴ 403 προέλθῃς. φίλους οὐκ ἔχεις; υἱὸν δὲ ἔχεις. καὶ νῦν τὸν τεθνηκότα; φήσῃ τις τῶν νοῦν ἔχόντων. τὸ γὰρ ὄν οὐκ ἀπόλλυται, διὰ τοῦτο ὄν, ὅτι ἐστὶ διὰ παντός, ἢ καὶ τὸ μὴ ὄν γίνεται, πῶς δ' ἂν γένοιτο μὴ ἀπολλυμένου τοῦ ὄντος; εἶπεν ἂν ἕτερός τις, ὡς ἀσεβεῖς τε καὶ ἀδικεῖς. ἀσεβεῖς μὲν τὸν θεόν, 25 ἀδικεῖς δὲ τὸν υἱόν, μᾶλλον δὲ ἀκείνῳ ἀσεβεῖς· βούλει δὲ μαθεῖν οἷόν ἐστι θάνατος; ἀνελέ με πέμψας μετὰ ταύτην τὴν φωνήν, ἣν ἐὰν μὴ μεταμφέσῃ, παραχρηῖμα κρείττονά με σεαυτοῦ πεποιήκας. ἔχεις χρόνον, ἔχεις γυναῖκα ἔμφορα φίλανδρον, ὀλόκληρος εἰ, παρὰ σεαυτοῦ λαβὲ τὸ λείπον. Ῥωμαῖός τις τῶν πάλαι γεγονότων, ἵνα σώσῃ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον τε καὶ κόσμον, υἱὸν ἴδιον ἀπέ- ατεινε καὶ στεφανώσας ἀπέκτεινε. πόλεων ἄρχεις πεντακοσίων Ῥωμαίων ὁ εὐγενέστατος. ταῦτα σεαυ- 30 τὸν διατίθῃς, ἐξ ὧν οὐδ' οἰκίας τις εὐσταθῶς ἄρξει, μήτι γε πόλεων τε καὶ ἔθνων. Ἀπολλώνιος εἰ παρῆν, Φαβούλλαν ἂν μὴ πενθεῖν ἔπεισεν.

νθ'. Βασιλεὺς Βαβυλωνίων Γάρμος Νεογύνδῃ Ἰνδῶν βασιλεῖ. Εἰ μὴ περίεργος ἦς, οὐκ ἂν ἦς ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασι δίκαιος, οὐδὲ ἂν ἄρχων ἐν Ἰνδοῖς ἐδικάζες Βαβυλωνίοις. πόθεν γὰρ σοι γνώριμος ἦν ὁ ἡμέτερος δῆμος; νῦν δὲ ἐπέλασας ἀρχὴν τὴν ἐμὴν ὑποκορι- 35 ζόμενος ἐπιστολαῖς καὶ τοιαύτας ἀρχὰς καθιεῖς καὶ πρόσχημα ποιούμενος τῆς πλεονεξίας τὴν φιλανθρωπίαν. περνεῖς δὲ οὐδέν, οὔτε γὰρ λαθεῖν δύναιο.

ξ'. Εὐφράτη. Ἦν Πραξιτέλης Χαλκιδεὺς μαινόμενος ἄνθρωπος. οὗτος ἄφθῃ παρὰ ταῖς θύραις ταῖς ἐμαῖς ξίφος ἔχων ἐν Κορίνθῳ μετὰ σοῦ γνωρίμου. τίς οὖν ἢ τῆς ἐπιβουλῆς αἰτία; οὐ γὰρ πάποτε σὰς βούσῃ ἤλασα, 40

1. ἀνάγκη. E. 5. εἰ κενωθεῖ. μ. εἰ κενωθέν. a, g. κενωθέν. o. ib. τε om. o. 9. περὶ ἐνός. ζ. περὶ ἐν. o. 10. ποιεῖ τε. d. ποιεῖται. ζ. 11. διὰ πάντων om. o. ib. ὀνόμασι δὲ καὶ. o. 12. Fo: τὸ δὲ μείζον. κλαίεται τις. ib. τρέπον. o. 16. καὶ μεγίστων. μ. καὶ περὶ μεγίστων. E. ib. ἂν. μ. ἐὰν. E. 19. θεράπευσαι δίκας. p. 3050. 20. Fo: ἀθλίους. 22. τάχιον ἢ conj. Spengel. τάχιον. ζ. 30. ὁ om. o. 35. δῆμος. o. 37. οὐ. o. ib. οὔτε γὰρ ἂν postulatur 39. ταῖς ἐμαῖς om. λ. ib. μετὰ σου. o.

ἔπειθ' ἄλλα πολλὰ μεταξὺ
οὐρεῖα τε σκιόεντα θάλασσα τε ἠχέεσσα
τῆς τε ἐμῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς σῆς.

ξά. Λεσβώνακτι. Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἦν σοφός, εἰ δὲ Σκύθης, ὅτι καὶ Σκύθης.

5 ξβ'. Λακεδαιμόνιοι Ἀπολλωνίω. Τὰν δεδομέναν τιμάν σοι ἀπεστάλακαμεν τόδε ἀντίγραφον σαμανάμενοι τῶ δαμοσίᾳ σφραγίδι, ἵνα ἴδῃς.

Ἐψηφισμα Λακεδαιμονίων, καθὼς οἱ γέροντες ἐπέκριναν Τυνδάρεω εἰσηγησαμένω· ταῖν ἀρχαῖν ἔδοξε τέλει τε καὶ τῷ δήμῳ Ἀπολλώνιον Πυθαγόρειον ἡμεν πολίταν ἔχειν τε καὶ γένος καὶ οἴκων ἔκτασιν. ἡστάκαμεν δὲ καὶ ἐπίσημον εἰκόνα γραπτὰν καὶ χαλκᾶν ἀρετῆς χάριν. ὧδε γὰρ οἱ πατέρες
10 ἀμῶν ἐτιμῶν ἄνδρας ἀγαθοῦς. ἐνόμιζον γὰρ ἡμεν Λυκούργω παῖδας, ὅσοι σύμφωνον θεοῖς τὸν βίον αἰρέοντο.

ξγ'. Ἀπολλώνιος ἐφόροις καὶ Λακεδαιμονίοις. Ἄνδρας ὑμῶν ἐθεασάμην ὑπήνην μὴ ἔχοντας, τοὺς μηροῦς καὶ τὰ σκέλη λειοῦς τε καὶ λευκοῦς, μαλακᾶς χλανίδας ἡμφιεσμένους λεπτᾶς, δακτυλίους πολλοὺς καὶ καλοὺς περικειμένους, ὑποδεδεμένους ὑπόδημα τὸ Ἰωνικόν. οὐκ ἐπέγνω
15 οὐν τοὺς λεγομένους πρόξενους, ἧ δὲ ἐπιστολῇ Λακεδαιμονίους ἔφασκεν.

ξδ'. τοῖς αὐτοῖς. Καλεῖτέ με πολλάκις βοηθῶν ὑμῖν τῶν νόμων καὶ τῶν νέων ἐσόμενον. ἢ Σόλωνος δὲ πόλις οὐ καλεῖ με. Λυκούργον αἰδεῖσθε.

405 ξε'. Ἐφεσίων τοῖς ἐν Ἀρτέμιδι. Ἔθος ὑμῖν ἅπαν ἀριστείας, ἔθος δὲ βασιλικῆς τιμῆς. ἀλλ' ὑμεῖς ἐστιάτορες μὲν καὶ δαιτυμόνες οὐ μεμπτοί, μεμπτοὶ δὲ σύνοικοι τῇ θεῷ νύκτας τε καὶ
20 ἡμέρας, ἢ οὐκ ἂν ὁ κλέπτης τε καὶ ληστής καὶ ἀνδραποδιστής καὶ πᾶς, εἴ τις ἄδικος ἢ ἱερόσυλος, ἦν ὀρμώμενος αὐτόθεν· τὸ γὰρ τῶν ἀποστερούντων τύχης ἐστίν.

ξς'. τοῖς αὐτοῖς. Ἦλθεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνὴρ Ἑλλήν τὴν φύσιν, οὐκ Ἀθηναῖος, οὐδὲ Μεγαρεὺς, γελοῖον ὄνομα παροικῆσαν ὑμῶν τῇ θεῷ. δότε μοι τόπον, ἔνθα μὴ καθαρῶσαν δεῖξαι μοι καίπερ ἔνδον αἰεὶ μένοντι.

25 ξζ'. τοῖς αὐτοῖς. Ἀνεῖται θύουσι τὸ ἱερὸν εὐχόμενοις ὑμνοῦσιν ἱκέταις Ἑλλήσι βαρβάρους ἔλευθέρους δούλους. ὑπερφνωῶς θεῖος ὁ νόμος. ἐπιγινώσκω τὰ σύμβολα τὰ Διὸς τε καὶ Ἀητοῦς, ἐὰν ἢ μόνον ταῦτα.

ξη'. Μιλησίοις. Σεισμὸς ὑμῶν τὴν γῆν ἔσεισεν, καὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν πολλάκις. ἀλλ' ἔκαστον μὲν ἃ ἠτύχουν ἐξ ἀνάγκης, ἐλεοῦντες δέ, οὐ μισοῦντες ἀλλήλους ἐφαίνοντο. μόνον δὲ
30 ὑμεῖς καὶ θεοῖς ὄπλα καὶ πῦρ ἐπηνέγκατε καὶ θεοῖς τοιούτοις, ὧν καὶ οἱ ἐτέρωθεν δεόνται καὶ μετὰ κινδύνους καὶ πρὸ κινδύνων. ἀλλὰ καὶ φιλοσοφον ἄνδρα προ... ἡμεῖς Ἑλλήνων δύο δημοσίᾳ τὸ πάθημα φήναντα πολλάκις καὶ προαγορεύσαντα γενομένους τοὺς σεισμους, αὐτόν, ὅτε ἔσεισεν ὁ θεός, ποιεῖν ἐλέγετε καθ' ἐκάστην ἡμέραν. ὧ τῆς δημοσίας ἀμαθίας. καὶ πατήρ ὑμῶν λέγεται Θαλῆς.
406

ξθ'. Τραλλιανοῖς. Πολλοὶ πολλαχόθεν ἄλλοι κατ' ἄλλας αἰτίας νεώτεροί τε καὶ προεβύτεροι

1. ἐπειθ' ἄ. ἐπειδῆ. ο. 3. τῆς om. ο. 4. τῷ ἀντῷ. λ, ubi legitur post 22. 6. σαμανάμενοι τῷ. μ. σημηνάμενοι τῆ. ζ. ib. σφραγίδι. ζ. 7. Psephisma desideratur vulgo. Psephismati haec nota adjecta est in μ: ταῦτα ἀπεγνόντος ὁ Ἀπολλώνιος οὐκ ἔχων ἄδη τὰς τιμαῖς καὶ τοῖς ἐπαίνοις, ὥστε ἀποκρίνεσθαι τὰ κεχαρισμένα καὶ μὴ τὰ ἀληθῆ. Ἰδῶν δὲ τοὺς πρόξενους οὐ πάντ' Ἀκωνικοῦς, οὐχ ἡσθεῖς αὐτοῖς ἀντεπιπέθησι τῆσδε τῆς ἐπιστολῆς (h. e. ep. 63). 9. Fo. ἔκτασιν. 12. Λακεδαιμονίοις καὶ ἐφόροις. μ. Λακεδαιμόνος ἐφόροις. λ. 13. βαπτᾶς. λ. Fo: καὶ λεπτᾶς. 15. δι om. λ. 17. οὐ om. λ. ib. αἰδεῖσθαι. λ. 18. Ἐφεσίων τοῖς ἐν Ἀρτέμιδος. ο. In λ deest inscriptio. ib. τιμῆς om. λ. 19. μὲν om. λ. 20. καὶ om. μ. ib. ἱερός. λ. 21. ὀρμώμενος. λ. ib. τείχος ἐστίν. ο. 23. γελοῖον ὄνομα. C, a, g. Ἀπολλωνίου ὄνομα. ο. ib. παροικῆσαν conj. Spengel. 26. Fo: τῆς Διός. ib. ἐὰν ἢ. μ. ἐὰν. ζ. 28. ἔσεισεν. μ. ἔσειαι. ζ. 29. δέ. μ. δ'. ζ. 31. ἄνδρα προ... ἡμεῖς Ἑλλήνων δύο. μ. et (om. προ) a, g. ἄνδρα ὑμεῖς Ἑλλήνων φιλοσ. ο. 32. τοὺς om. ο. 33. ὧ. ο. ib. Θαλῆς. μ. 34. Τραλλιανοῖς. ο.

φροῦσι παρ' ἐμέ. τὰς φύσεις οὖν ἐνὸς ἐκάστου σκέπτομαι καὶ τοὺς τρόπους, ὡς ἐνὶ μάλιστα συννε-
τάτατα, τό τε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐκάστου δίκαιον ἦθος ἢ τοῦναντίον. εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν
οὐκ ἂν ἔχοιμι προκρίναι Τραλλιανῶν ὑμῶν οὐ Λυδούς, οὐκ Ἀχαιοὺς, οὐκ Ἴωνας, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς τῆς
ἀρχαίας Ἑλλάδος Θουρίους Κροτωνιάτας Ταραντίους, ἢ τινὰς ἄλλους τῶν ἐκεῖ λεγομένων εὐδαιμόνων
Ἰταλιωτῶν ἢ ἐτέρων τιῶν. τίς οὖν ἢ αἰτία, δι' ἣν ἀποδέχομαι μὲν ὑμᾶς, οὐ γίνομαι δὲ τοιούτοις
ἀνδράσι σύνοικος, καίπερ ὧν γένος ὑμέτερον; ἄλλοτέ ποτ' ἂν εἴποιμι. νῦν δὲ μόνον ὑμᾶς ἐπαινεῖν
καιρὸς ἀνδρας τε τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, ὡς πολὺ κρείττους τῶν παρ' ἐτέροις ἀρετῇ καὶ λόγῳ,
καὶ μᾶλλον παρ' οἷς γεγένηται.

ο'. Σαίταις. Ἀθηναίων ἀπόγονοί ἐστε, καθάπερ ἐν Τιμαίῳ Πλάτων φησίν, οἱ δὲ τὴν κοινὴν
ὑμῶν θεὸν ἐξορῶσιν τῆς Ἀττικῆς Νηϊθ μὲν τὴν ὑφ' ὑμῶν, Ἀθηναῖαν δὲ τὴν ὑπ' αὐτῶν ὀνομαζο-
μένην οὐ μένοντες Ἕλληνας. ὅπως δ' οὐ μένοντες, ἐγὼ φράσω· γέρον σοφὸς οὐδέ τις Ἀθηναῖος, οὐ
γὰρ ἔφην γένος πᾶσα καυτός, ὅτι μηδεμία μηδενός. ὁ κόλαξ παρὰ ταῖς πύλαις, ὁ συκοφάντης πρὸ
τῶν πυλῶν, ὁ μαστροπὸς καὶ πρὸ τῶν μακρῶν τειχῶν, ὁ παρασίτος πρὸ τῆς Μουνυχίας καὶ πρὸ
τοῦ Πειραιῶς, ἢ θεὸς δὲ οὐδὲ Σούνιον ἔχει. 407

οα'. Ἴωσιν. Ἕλληνας οἴεσθε δεῖν ὀνομάζεσθαι διὰ τὰ γένη καὶ τὴν ἐμπροσθεν ἀποικίαν, 15
Ἑλλησι δ' ὥσπερ ἔδη καὶ νόμοι καὶ γλῶττα καὶ βίος ἴδιος, οὕτω καὶ σῆμα καὶ εἶδος ἀνθρώπων.
ἀλλ' ὑμῶν γε οὐδὲ τὰ ὀνόματα μένει τοῖς πολλοῖς, ἀλλ' ὑπὸ τῆς νέας ταύτης εὐδαιμονίας ἀπολω-
λέκατε τὰ τῶν προγόνων σύμβολα. καλῶς οὐδὲ τοῖς τάφοις ἐκείνοι δέχονται ἂν ἄτε ἀγνωστὰς αὐτοῖς
γενομένους, εἴ γε πρότερον ἠρώων ἦν ὀνόματα καὶ ναυμάχων καὶ νομοθετῶν, νυνὶ δὲ Λουκούλλων
τε καὶ Φαυρικίαν καὶ Λευκανίων τῶν μακαρίων. ἐμοὶ μὲν εἴη μᾶλλον ὄνομα Μίμνερος. 20

οβ'. Ἐστιαίῳ. Ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ἦν τρις τοῦ Μηροδότου, σὺ δὲ ἅπαξ ἐθέλεις
ὀνομάζεσθαι Λουκρίτιος ἢ Λουπερκός. τίνος σὺ τούτων ἀπόγονος; αἰσχρὸν, εἰ ὄνομα μὲν ἔχοις
τινός, τὸ δὲ εἶδος αὐτοῦ μὴ ἔχοις.

ογ'. τῷ αὐτῷ. Πατρίδος ἐσμὲν πορρωτέρω σὺν δαιμονί, ἦδη δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐν
νῷ ἐβαλόμαν. ὀδεύει μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν, οἱ τὰν πρώταν λελόγησιν τιμάν. ἄρξει δὲ 25
τὸ λοιπὸν παιδάρια καὶ μικρὸν ἐπάνω τούτων μεираκς. ἐνταῦθά που δέος, μὴ σφαλῇ τὰ ὑπὸ νέων
κυβερνώμενα. σοὶ δ' οὐ δέος, ἐπεὶ βεβιώκαμεν.

οδ'. τοῖς Στωϊκοῖς. Ὁρα καὶ λιμὸς ἦν Βάσσω καίπερ ὄντων τῷ πατρὶ συγγῶν χρημάτων. 408
πρώτον μὲν οὖν ἔφυγε Μέγαράδε σὺν ἐνὶ τῶν λεγομένων ἑραστῶν, ἅμα δὲ καὶ μαστροπῶν. τροφῆς
γὰρ ἀμφοτέροις ἔδει καὶ ἐφοδίων. ἔπειτα ἐκείθεν εἰς Συρίαν. ὑπεδέχεται δὲ τὸν ὠραῖον Εὐφράτης, 30
καὶ εἴ τις ὁμοίως ἔδειτο τοῦ τότε καλοῦ, ὥστε ἂν αἰρεῖσθαι τι τῶν ἀτόπων δι' εὐνοίαν.

οε'. τοῖς ἐν Σάρδεσιν. Ὁ παῖς Ἀλυάττω σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἀδύνατος ἐγένετο καὶ
ἀμῆχανος καίπερ ὧν βασιλεὺς τε καὶ Κροῖσος, ὑμεῖς δὲ πόλιω πεποιθότες ἄρα λέοντι πόλεμον ἄσπονδον
ἤρασθε παῖδες νέοι πάντες ἄνδρες γέροντες, ἀλλὰ καὶ παρθένοι καὶ γυναῖκες; Ἐρινύων νομίσει ἂν
τις τὴν πόλιν εἶναι, καὶ οὐχὶ Δήμητρος. ἢ δὲ θεὰ φιλόανθρωπος· ὑμῖν δὲ τίς οὗτος ὁ χόλος; 35

ος'. τοῖς αὐτοῖς. Εἰκὸς εἰς πόλιν ἀρχαίαν τε καὶ μεγάλην ἐθαλῆσαι φιλόσοφον ἀρχαῖον

1. Fo. εἰς δὲ. ib. ἡμέραν. o. ἡμετέραν. ζ. 2. Κρότωνας. ζ. Sc. Κροτωνιάτας. 10. ὑμῖν. o. ib. νῆν. λ. ib. ἐφ'
ὑμῶν. o. ἀφ' ὑμᾶν. λ. p. 12. ἔφην γένος. o. ἔφην γυνή. ζ. 13. Μουνυχίας. o. ib. Πειραιεῖ. o. 16. ἀνθρώποις. λ.
18. ἐκείνοις ἀποδέχοιτ' ἂν. λ. ib. αὐτοῦς. λ. 19. Λουκούλων τε. λ. 20. Βαφρικίαν. λ. ib. καὶ Λευκίαν. o. ib. Μι-
νέβριος. λ. 21. τοῖς. λ. p. 22. ὀνομάσθαι. λ. ib. Λουκρίτιος. λ. ib. Λουπερκός. E. ib. αἰσχρὸν γὰρ. λ. ib. ἔχεις. o.
25. ἐβαλόμαν. μ. ἐβαλόμην. ζ. 29. Μέγαρα. λ. 31. ὥστε ἂν αἰρεῖσθαι. μ. ὥστ' ἀναιρεῖσθαι. λ. ὥστε αἰρεῖσθαι. E.
32. τοῖς αὐτοῖς. λ. ib. ὁ Ἄλ. λ. ib. Ἀλυάττω. E. 33. δὲ om. μ. 35. καὶ om. λ. 36. ἀρχαῖον om. λ.

παρεγενέσθαι, και παρεγενόμενῃ ἂν αὐτὸς ἐκὼν κληθῆναι μὴ περιμείνας, ὡς ἔφ' ἑτέρων πολλῶν, εἰ ποιήσῃ μίαν ὑμῶν τὴν πόλιν ἐμελλον ἤθδει και φύσει και νόμῳ και θεῶ. και τὸ ὅσον ἐκ' ἐμοὶ πάντως ἂν ἐποίησα, στάσις δέ, ὡς ἔφη τις, πολέμου χαλεπότερον.

οζ'. Φοιτηταῖς. Διὰ φιλοσοφίαν εἴρηται τῶν εἰρημένων ἕκαστον, οὐ δι' Εὐφράτην. μὴ τὸ
5 Πραξιτέλους ξίφος ἢ τὸ Λυσίου φάρμακον πεφοβῆσθαι με τις δόξη. και τοῦτο γάρ ἐστιν Εὐφράτου.

- οή'. Ἰάργα και τοῖς περὶ αὐτὸν σοφοῖς. -οὐ μὰ τὸ Ταντάλιον ὕδωρ, οὐ με ἐμνήσασαι.
- 409 οθ'. Εὐφράτη. Οὐκ ἐπιλογιζομένη ἢ ψυχῇ τὸ τοῦ σώματος αὐταρκες οὐ δύναται ἐαυτὴν ἀντάρκη ποιῆσαι. (X, 64.)
- π'. τῷ αὐτῷ. Οἱ κράτιστοι τῶν ἀνθρώπων βραχυλογώτατοι. οἱ οὖν ἀδολέσχει εἰ ἡνιωῖτο,
10 ὡς ἀνιωῖσι, οὐκ ἂν ἐμακρογόρουν. (XXXVI, 29.)
- πα'. τοῖς γνωρίμοις. Σιμωνίδης ἔλεγε μηδέποτε αὐτῷ μεταμελῆσαι σιγήσαντι, φθεγγαμένῳ δὲ πολλάκις. (XXXIII, 12.)
- πβ'. τοῖς αὐτοῖς. Πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει, τὸ δὲ σιγᾶν ἀσφαλές. (XXXVI, 28.)
- πγ'. Δηλίφ. Πεύθεσθαι ἀνελεύθερον, ἀλήθεια γενναῖον. (XI, 20.)
- 15 πδ'. τοῖς γνωρίμοις. Μηδὲν με δόξετε φραδίως ἄλλοις παραινεῖν, αὐτὸς γὰρ ἐπὶ τῆς μάξης και τῆς ἄλλης τῆς ἀκολούθου ταύτη διαίτης ὦν τοιαῦτα ὑμῖν παρεγγῶ. (XVII, 15.)
- πέ'. Εἰδομένῃ. Ἐξηλώσαμεν τὴν αὐταρκείαν, οὐχ ὅπως τοῖς εὐτέλεσι και λιτοῖς πάντως χρώμεθα, ἀλλ' ὅπως θαρσῶμεν πρὸς αὐτά. (XVII, 14.)
- πς'. Μακέδονι. Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μανία. (XX, 49.)
- 20 πζ'. Ἀριστοκλει. Τὸ τῆς ὀργῆς πάθος μὴ καθομιλούμενον, μηδὲ θεραπευόμενον φυσικῇ νόσος γίνεται. (XX, 50.)
- πη'. Σατύρω. Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν μὲν ἰδίων ἀμαρτημάτων συνήγοροι γίνονται. τῶν δὲ ἄλλοτριῶν κατήγοροι. (XXIII, 15.)
- 410 πθ'. Δαναῶ. Οὐ κάμνει τὰ πράγματα πρᾶσσόμενα. (XXIX, 83.)
- 25 ζ'. Δίωνι. Τὸ μὴ γενέσθαι οὐδὲν, τὸ δὲ γενέσθαι πόνος. (XXIX, 82.)
- ζα'. τοῖς ἀδελφοῖς. Οὐδενὶ φθονητέον· ἀγαθοὶ μὲν γὰρ ἄξιοι, κακοὶ δ' ἂν εὐτυχῶσι, κακῶς ζῶσι. (XXXVIII, 58.)
- ζβ'. Διονυσίφ. Καλόν, πρὶν παθεῖν, διδαχθῆναι, πηλικόν ἐστὶν ἡσυχία. (LVIII, 12.)
- ζγ'. Νουμηνίφ. Οὐ φρηνητέον οἶων φίλων ἐστερήθημεν, ἀλλὰ μνημονευτέον, ὅτι μετὰ
30 τῶν φίλων τὴν καλλίστην βιοτὴν ἐβιοτεύσαμεν. (CXXIV, 35.)
- ζδ'. Θεαιτήτφ. Τὸ λυπούμενον ἄλλοτριῶς κακοῖς παραμυθοῦ. (CXXIV, 37.)
- ζε'. Κορνηλιανῶ. Βραχὺς ὁ βλος ἀνθρώπων εὐ πράττοντι, δυστυχοῦντι δὲ μακρός. (CXXI, 34.)
- ζς'. Δημοκράτει. Ὁ ὑπὲρ μικρῶν ἀμαρτημάτων ἀνυπερβλήτως ὀργιζόμενος οὐκ ἔα διαγνώ-
ναι τὸν ἀμαρτάνοντα, πότε ἔλαττον και πότε μείζον ἠδίκησεν. (XX, 51.)
- 35 ζζ'. Λύκφ. Οὐ τὸ πένεσθαι κατὰ φύσιν αἰσχρόν, ἀλλὰ τὸ δι' αἰσχρὰν αἰτίαν πένεσθαι ὄνειδος. (XCV, 9.)

1. κρηθῆναι. λ. ib. παραμειναι. λ. 2. τὴν πόλιν ἡμῶν. λ. 3. χαλεπότερον. ο. 6. με om. λ.
79 invenitur apud Porphyrium de Styge sub finem, sequentes sententiae apud Stobaeum locis indicatis.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΑ

ΥΠΟ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ ΤΟΝ ΤΥΑΝΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΟΚΛΕΙ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΙΣΑΝ ΑΥΤΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΑ

ΥΠΟ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ ΤΟΝ ΤΥΑΝΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΟΚΛΕΙ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΙΣΑΝ ΑΥΤΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ.

- ¹ Ἄρ' οὖν, ὦ φιλότης, κάκεινά σε τοῦ συγγραφέως ἄξιον ἀποθανυμάζειν, ἃ τῷ ἡμετέρῳ σωτήρι 428
τε καὶ διδασκάλῳ τὸν Τυανέα συγκρίνων παρεδοξολογεῖ: πρὸς μὲν γὰρ τὰ λοιπὰ τῶν ἐν τῷ Φιλα-
λήθει, οὕτω γὰρ εὖ ἔχειν αὐτῷ τὸν καθ' ἡμῶν ἐπιγράφειν ἐδόκει λόγον, οὐδὲν ἂν εἴη σκουδαῖον
ἐπὶ τοῦ παρόντος ἴστασθαι μὴ αὐτοῦ ἴδια τυγχάνοντα, σφόδρα δὲ ἀναιδῶς ἐξ ἑτέρων οὐκ αὐτοῖς
μονονουχί νοήμασιν, ἀλλὰ καὶ φήμασι καὶ συλλαβαῖς ἀποσεσλημένα. τύχοι μὲν ἂν καὶ αὐτὰ τῆς 5
προσημοῦσης κατὰ καιρὸν ἀπελέγξεως, δυνάμει δ' ἤδη καὶ πρὸ τῆς ἰδίας κατ' αὐτῶν γραφῆς ἀνα-
τέτραπται καὶ προαπελήλεγκται ἐν δλοῖς ὅκτῳ συγγράμμασι τοῖς Ὀριγένοι γραφεῖσι πρὸς τὸν ἀλα-
ζονικώτερον τοῦ Φιλαλήθους ἐπιγεγραμμένον Κέλσου Ἀληθῆ λόγον, ᾧ τὰς εὐθύνας ἀπαραιεῖπτος, 429
ἐν ὅσοις εἰρήναμεν, ὁ δεδηλωμένος παραγωγῶν συλλήβδην ὅσα εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν παντὶ τῷ
εἰρηται τε καὶ εἰρήσεται, προλαβῶν διελύσατο, ἐφ' ἃ τοὺς ἐπ' ἀκριβῆς τὰ καθ' ἡμᾶς διαγινῶναι 10
ἔχοντας φιλαλήθως ἀναπέμφαντες φέρε μόνην ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν κατὰ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν τοῦ Φιλαλήθους τουτουῖ λόγου παράθεσιν ἐπισκεψάμεθα μηδὲν τι σκουδαῖον ἡγούμενοι
πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν ἐτέρωθεν ὑποσεσλημένων αὐτῷ διαμάχεσθαι. μόνῃ δὲ εἰκότως νυνὶ τὰ περὶ
τὸν Ἀπολλώνιον ἐποφόμεθα, ἐπεὶ καὶ μόνῃ παρὰ τοὺς πάποτε καθ' ἡμῶν γεγραφότας ἐξαιρετος
νῦν τούτῳ γέγονεν ἢ τοῦδε πρὸς τὸν ἡμέτερον σωτήρα παράθεσις τε καὶ σύγκρισις. 15
- ² Θαυμάζει γοῦν καὶ ἀποδέχεται θεία τι καὶ ἀρρήτη σοφία, οὐχὶ δὲ γοητείας σοφίσμασι τεθαι-
ματουρημέναι φάσκων αὐτὸν καὶ ταῦτα ἀληθῶς οὕτως ἔχειν ὡς ἔτυχε, πιστεύων καὶ ἀναποδείκτως
ἀπισχυριζόμενος. ἄκουε δ' οὖν, ἃ φησιν αὐταῖς συλλαβαῖς: „ἄνω δὲ καὶ κάτω θρυλοῦσι σεμνύ-
νοντες τὸν Ἰησοῦν ὡς τυφλοῖς ἀναβλέψαι παρασχόντα καὶ τινα τοιαῦτα δράσαντα θαυμάσια.“ εἰτά

Eusebii libellum in Prooemio ad V. Ap. p. VI, VII tractavi. Quos autem libros Parisinos illic A. et B. signavi, (174 et 451), hic sunt p et π. Illum totum contulit Sybomus, hunc passim E. Miller; in locis Philostratis uterque jam ad V. Ap. ab eodem est inspectus. Optimi sunt ac passim sententiam scriptoris, quae antea latebat, restituunt. Editiones adhibui a, Aldinam 1503. m, Morellianam, o, Olearianam. Ubi edd. lectiones indico, verae lectiones in textum receptae sunt ex codicibus. Locos ex V. Ap. citatos in margine apposui.

Inscriptio est in C eadem atque in E, praeter ommissa verba τὸν Τυανέα. 1. συγγραφέως. C. ξυγγρ. E. 2. συγκρίνων. C. ξυγκρ. E. 4. ἴστασθαι om. a, m, ubi mg. γρ. ἴστασιν (sic). ib. ἴδια. C. ἰδία. E. ib. οὐχ αὐτοῖς. m.

οὐχ αὐτοῖς. o. 5. τύχοιμεν. m. 7. συγγράμμασι. p (sic). 9. συλλήβδην. C. ξυλλήβδην. E. ib. εἰς. C. ἐς. E. ib. παντὶ τῷ. m, o. 10. ἐπακριβῆς. p. 14. παρὰ. C et con. o. περὶ. E. 15. σύγκρισις. C. ξυγκρ. E. Hanc varietatem non amplius enotabo. 16. γοῦν. p. οὖν. E. ib. γοητεῖαν. a, m. 17. ὡς ἔτυχε om. E. 18. δὲ om. E, praeter Holst. (h.) ib. θρυλοῦσι. E. 19. ἀναβλέψαι. π. ἀναβλέψαι τε. 5.

τινα μεταξὺ εἰπῶν ἐπιλέγει· „ἐπισκεψάμεθα γε μὴν, ὅσῳ βελτίον καὶ συνετώτερον ἡμεῖς ἐκδεχόμεθα τὰ τοιαῦτα καὶ ἦν περὶ τῶν ἐναρέτων ἀνδρῶν ἔχομεν γνώμην.“ καὶ ἐπὶ τούτοις τὸν Προκοννήσιον Ἀριστέαν καὶ Πυθαγόραν ὡς ἂν ἀρχαιοτέρους παρελθὼν ἐπιφέρει λέγων· ἀλλ' ἐπὶ τῶν προγόνων ἡμῶν κατὰ τὴν Νέρωνος βασιλείαν Ἀπολλώνιος ἤμασεν ὁ Τυανεύς, ὃς ἐκ παιδὸς κομιδῆ
 430 νέου καὶ ἀφ' οὗπερ ἐν Αἰγαίς τῆς Κιλικίας ἱεράσατο τῷ φιλανθρωπῷ Ἀσκληπιῷ, πολλὰ καὶ θαυμαστά διεπράξατο, ὧν τὰ πλείω παρὲς ὀλίγων ποιήσομαι μνήμην.“ εἶτα καταλέγει ἀπὸ πρώτου ἀρχάμενος τὰ παράδοξα, μεθ' ἃ καὶ ἐπιλέγει ταῦτα κατὰ λέξιν. „τίνος οὖν ἕνεκα τούτων ἐμνήσθη; ἢ ἐξῆ συγκοῖναι τὴν ἡμετέραν ἀκριβῆ καὶ βεβαίαν ἐφ' ἐκάστῳ κρίσιν καὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν κουφότητα, εἴπερ ἡμεῖς μὲν τὸν τὰ τοιαῦτα πεποιηκότα οὐ θεόν, ἀλλὰ θεοῖς κεχαρισμένον ἄνδρα
 10 ἡγούμεθα, οἱ δὲ δι' ὀλίγας τερατείας τινὰς τὸν Ἰησοῦν θεὸν ἀναγορεύουσι.“ τούτοις ἐπιφέρει μεθ' ἑτέρα φάσκων· „κάκεινο λογίσασθαι ἄξιον, ὅτι τὰ μὲν τοῦ Ἰησοῦ Πέτρος καὶ Παῦλος καὶ τινες τούτων παραπλήσιοι κεκομπάσασιν ἄνθρωποι ψευδοῦνται καὶ ἀπαλιδεῦνται καὶ γόητες, τὰ δὲ Ἀπολλωνίου Μάξιμος ὁ Αἰγυῖος καὶ Δάμις ὁ φιλόσοφος ὁ συνδιατρίψας αὐτῷ καὶ Φιλόστρατος ὁ Ἀθηναῖος παιδεύσεως μὲν ἐπὶ πλείστον ἦκοντες, τὸ δ' ἀληθεῖς τιμῶντες διὰ φιλανθρωπίας ἀνδρὸς γενναίου
 15 καὶ θεοῖς φίλου πράξεις μὴ βουλόμενοι λαθεῖν.“ ταῦτα φήμασιν αὐτοῖς Ἰεροκλεῖ τῷ τὸν καθ' ἡμῶν ἐπιγεγραφότι Φιλαλήθῃ λόγον εἰρηται.

Δάμις μὲν οὖν ὁ τὰ πολλὰ συνδιατρίψας τῷ Ἀπολλωνίῳ ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας γῆς ὁρμώμενος 3 αὐτόθι τε πρώτον ἐπὶ τῆς ἰδίας χώρας αὐτῷ συμμῆξας τὴν ἐξ ἐκείνου μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῷ γενομένην συνουσίαν ἰστόρησεν, ὁ δὲ Μάξιμος κομιδῆ βραχέα τῶν κατὰ μέρος αὐτῷ πεπραγμένων
 20 ἀνεγράφατο, ὃ γε μὴν Ἀθηναῖος Φιλόστρατος τὰ φερόμενα πάντα ὁμοῦ ἀπὸ τε τῶν Μαξίμου καὶ αὐτοῦ Δάμιδος καὶ ἄλλων συναγαγεῖν ἑαυτὸν φήσας πάντων μάλιστα ἐντελῆ τὴν ἀπὸ γενέσεως καὶ μέχρι τελευτῆς ἱστορίαν τοῦ κατὰ τὸν ἄνδρα βίου πεποιήται.

Εἰ δὲ οὖν ἐξόν τὴν ἐπικατηρομένην ἡμῶν εὐχρειαν τε καὶ κουφότητα καὶ τὴν τοῦ Φιλα- 4
 431 λήθους ἀκριβῆ καὶ βεβαίαν ἐφ' ἐκάστῳ παραθεῖναι κρίσιν, φέρε διαπυθώμεθα, οὐχ ὅστις θειώτερος
 25 γέγονει, οὐδ' ὁποῖος θαυμασιώτερά τε καὶ πλείω διεπράξατο παράδοξα, οὐδ' ὡς μόνος παρὰ τοῖς ἀνεκαθεν πρὸ μυρίων ὄσων γενομένοις Ἑβραίων σοφοῖς ὁ σωτὴρ ἡμῶν καὶ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἦξειν εἰς ἀνθρώπους κατὰ θείαν ἐπίστασιν προπεφύηται, οὐδ' ὡς πλείους ἐπὶ τὸν τῆς θείας διδασκαλίας αὐτοῦ λόγον προὔτρεψατο, οὐδ' ὡς γνησίους καὶ ὄντως ἀληθεῖς ἐκτέτατο φοιτητὰς μονουχὶ καὶ ὑπεραποθνήσκειν ἐτοιμῶς τῶν λόγων αὐτοῦ παρεσκευασμένους, οὐδ' ὡς μόνος σώφρο-
 30 νος βίου διδασκαλεῖον καὶ ἐς τὸν μετέπειτα χρόνον συνεστήσατο, οὐδ' ὡς τῇ ἰδίᾳ θεότητι τε καὶ ἀρετῇ πᾶσαν ἔσωσε τὴν οἰκουμένην καὶ εἰσέτι καὶ νῦν μυρία πλήθη πανταχόθεν ἐπὶ τὴν θείαν ἑαυτοῦ διδασκαλίαν ἐπαγόμενος, οὐδ' ὡς τῶν πᾶποτε μόνος πρὸς ἀπάντων σχεδὸν εἰπεῖν ἀνθρώπων ἀρχόντων τε καὶ ἀρχομένων πλείστοις ἔτεσιν ἤδη πολεμούμενος κρείττων καὶ πολὺ δυνατώτερος τῶν πικρῶς ἐλαυνόντων ἀπίστων ἀποδέδεικται θεία καὶ ἀρρήτῳ δυνάμει τοὺς μὲν κατὰ καιρὸν
 35 ἐπανισταμένους αὐτοῦ τῇ θείᾳ διδασκαλίᾳ φραδίως μετιῶν, τὸν δὲ παρῆντα πρὸς αὐτοῦ καὶ παραδοθέντα θεῖον λόγον εἰς ἄπειρον αἰῶνα καθ' ὅλης κρατύνων τῆς οἰκουμένης, οὐδ' ὡς εἰσέτι καὶ νῦν τῆς ἐνθέου δυνάμεως τὴν ἀρετὴν ἐπιδεικνυται μοχθηροῦς τινὰς καὶ φάυλους δαίμονας ψυχῆς ἀν-

1. ἐπισκεψάμεθα. π. σκεψάμεθα. ζ. ib. γε μὴ. ρ. E. Hinc usque ad 15 καὶ θεοῖς omnia desunt in a, m.
 2. ἀνδρῶν ἔχομεν γνώμην. κ. ἔχομεν γνώμην ἀνδρῶν. ζ. ib. καὶ ἐπὶ. C. ἐπὶ καὶ. E. 3. ὡς ἂν. ρ. καὶ αὐ. ζ. 5. Ἀ-
 γέταις. π. ib. φιλανθρωπῷ τῷ Ἀσκλ. ρ. 6. ὀλίγων. C. ἡμῶν. E. 8. ἢ ἐξῆ. C. ἢ ἐξῆ. E. ib. συγκοῖναι. π. συ-
 κρίνειν. ζ. 9. τὰ om. ρ. E. 10. τούτοις. C. τούτῳ. E. 12. κεκόμπασιν. o. 13. Αἰγυῖότης. π. 15. μὴ om. m.
 16. Φιλαλήθῃ om. E. 25. γεγόνοι. C, E. Sc. γεγόνοι. 26. γενομένων. C, E. Sc. γενομένοις. Post ὄσων excidit
 videtur ἑτῶν. 27. εἰς. ρ. ἐς. E. 30. διδασκαλίαν. ρ. 33. ἔτεσιν. ρ. ἔτεσιν. E. 33. ἀπίστων. C, h, o et m. γε
 ἀπάντων. a, m. 35. φραδίως μετιῶν. ρ. μετιῶν φραδίως. ζ. ib. πρὸς αὐτὸν et mg. γρ. αὐτοῦ. ρ. πρὸς αὐτὸν. K ante o.
 36. τῆς om. E.

θράσων και σώμασιν ἐφεδρεύοντας ἀπελαύνων διὰ μόνης τῆς ἀρρήτου προσηγορίας αὐτοῦ, ὡς αὐτῇ
 κείρα κατειλήφαμεν, ταῦτα γὰρ περὶ τὸν Ἀπολλώνιον ζητεῖν μὴ καὶ τὸ ἐρωτᾶν ἀνόητον· μόνην δὲ
 ἐπισκεψώμεθα τὴν τοῦ Φιλοστράτου γραφὴν, δι' ἧς εὐθυσσοῦμεν, ὡς οὐχ ὅτι γε ἐν φιλοσόφοις,
 ἀλλ' οὐδὲ ἐν ἐπιεικέσι καὶ μετρίοις ἀνδράσιν ἄξιον ἐγκρίνειν, οὐχ ὅπως τῷ σωτήρι ἡμῶν Χριστῷ
 παρατιθέναι τὸν Ἀπολλώνιον ὅσον ἐπὶ τῇ γραφῇ τοῦ παρὰ τῷ Φιλαλήθει παιδεύσεως μὲν ἐπὶ
 πλείστον ἦκοντος, τὸ δ' ἀληθὲς μὴ τιμῶντος συγγραφῆως. τοιοῦτος γὰρ ἦν αὐτῷ μετὰ τῶν ἄλλων
 καὶ ὁ Ἀθηναῖος Φιλόστρατος, ἐξ οὗ ῥαδίως ἂν καταμάθοιμεν καὶ τῶν λοιπῶν τῶν κατ' αὐτὸν παι-
 δεύσεως μὲν ἐπὶ πλείστον ἠκόντων, αὐτὸ δὲ τὸ ἐξητασμένως μὴ ἀπηκριβωμένων τῆς κατὰ τὸν Ἀπολ-
 λώνιον ἱστορίας. τούτων γὰρ ἡμῖν διευκρινηθέντων ὁμοῦ τοῦ τε Φιλαλήθους τὰ ἀνωτάτω τε καὶ
 καθ' ὅλων δικαστήρια διειληφότος ἢ κατὰ Χριστιανῶν βεβαία καὶ, ὡς αὐτὸς ἑαυτῷ δοκεῖ, ἀκριβῆς
 ἐφ' ἐκάστῳ κρίσις φανερὰ καταστήσεται ἡμῶν τε αὐτῶν, οἱ μαρτοὶ καὶ βεβουλομένοι νενομίσμεθα παρ'
 αὐτοῖς, ἢ πρὸς αὐτῶν ἐπικαλουμένη εὐχέρειά τε καὶ κορυφότης.

5 Ἄλλος μὲν οὖν ὁμοίως χωρῶν αὐτόθεν διέβαλλεν ἂν βλασφημῶν ὡς ἐχθρὸν αὐτῷ καὶ πολέ-
 μιον τὸν καθ' οὗ τὸν λόγον ἐποιεῖτο, ἐγὼ δέ, ἐταῖρε, σοφὸν τινα τὰ ἀνθρώπινα τὸν Τρανέα
 γεγονέναι ἠγούμην καὶ ἔτι γε αὐτῆς ἔχουσθαι διανοίας ἐκὰν εἶναι βουλοίμην καὶ σοὶ τὴν αὐτὸς
 ἔμμαντοῦ περὶ αὐτοῦ δόξαν ἐκδείην ἂν ἐρωτῶντι· φιλοσόφων μὲν ὅτω τις βούλοιο καταλέγειν
 τὸν ἄνδρα κέρα μηδὲν διανοχλῶν ταῖς περὶ αὐτοῦ μυθολογίαις, μὴ φθονεῖν, εἰ δ' ὑπερηγῶν
 τοὺς ὄρους καὶ φιλοσοφίας ὑπέρετρα φρονεῖν εἴτε τις Δάμις Ἀσσύριος, εἴτε Φιλόστρατος, εἴτε τις
 συγγραφεὺς ἢ λογογράφος θρασύνοιτο λόγῳ μὲν ἐκτροπέομενος γοητεῖαν, ἔργοις δὲ πλεον ἢ ῥήμα-
 σιν ἐπιφορτίζων τὸν ἄνδρα προσωπειοῦ δίκην τὴν Πυθαγόρειον ἐπιμορφαζόμενος ἀγωγῆν, οἰχθήσεται
 μὲν ἡμῖν ὁ φιλόσοφος, ὄνος δ' ἀντὶ τοῦ λέοντος ἐπικρυπτόμενος δέσσει σοφιστῆς τις ὡς ἀληθῶς
 6 ἀγείρων κατὰ τὰς πόλεις αὐτό τε τοῦτο γόης ἀτεχνῶς ἀντὶ φιλοσόφου φωραθήσεται. πῶς δὲ τοῦτο
 φημι καὶ πόθεν ὀρμώμενος, ἐρωτᾶς; μάνθανε· ὄροι φύσεως ἀρχὰς καὶ μέσα καὶ τέλη τῆς τῶν
 ὄλων οὐσίας περιειληφότες μέτρα καὶ θεσμοὺς ἅπασι, δι' ὧν τότε τὸ πᾶν μηχανήμα τε καὶ ἀρχι-
 τεκτόνημα τοῦ παντὸς κόσμου τελεσιουργεῖται, διατεθῆνται νόμοις ἀλύτοις καὶ δεσμοῖς ἀρρήτοις
 τῆς τὰ πάντα οἰκονομούσης προνοίας τὸ πάνσοπον βούλημα διαφυλάττοντες. οὐκ οὐκ κινήσειέ τι
 καὶ μεταθελή τῆς τάξεως τῶν ἅπαξ διατεθειμένων. κερνάται δ' οὖν θεσμῶν φύσεως τὸν θεῖον
 ὑπεραναβαίνειν νόμον πᾶς, ὅτω τις θρασύτερος τῶν ἐπέκεινα [βαίνειν] ἔνεστι πόθος. οὗτ' οὖν παρὰ
 φύσιν ὁ ἔνυδρος ἐπὶ τὴν χέρσον μεταβάς βιάσθαι θνήσκειται ἰχθύς, οὔτε τὸ ἐν χέρσῳ τραφὲν τοῖς
 ὕδασι καταδύσεται τὴν ἐκείσε διηνεκῆ μόνην ἀσπαζόμενον, οὔτε μέγα κηθήσας μετέωρός τις τῶν
 ἐπὶ γῆς ἀρθήσεται πρὸς ἄερα συμπεριπολεῖν ἀετοῖς ἐπιθυμῶν· καὶ μὴν ἐκεῖνοι γε κἂν ἐπὶ γῆς
 ἔλθοιεν βρῖσαντες ἐπὶ τὸ κάτω τὴν δύναμιν καὶ τοῦ πτεροῦ χαλάσαντες καὶ ἀνέντες τὴν φύσιν,
 ἐπεὶ καὶ τοῦτο θεοῖς ᾄρισται νόμοις, τοῦ ὕψους τὸ μετέωρον ὑποκαταβαίνειν δύνασθαι, οὐ μὴν
 καὶ ἔμπαλιν τὸ ταπεινὸν καὶ γεῶδες ἐπὶ τὸ μετέωρον αἰρεσθαι. ταύτη δὴ καὶ τὸ θνητὸν ἀνθρώ-
 πων γένος ψυχῆς μετέχον καὶ σώματος ὄροις περιγέγραπται θεοῖς. οὗτ' οὖν τῷ σώματι δι' ἄερος
 23 ἔλθοι ποτὲ τῶν ἐπὶ γῆς τις καταφρονήσας διατριβῶν μὴ οὐχὶ τοῦπίτιμιον ἀντίκα τῆς ἀνοίας παρα-
 σχῶν, οὔτε τὴν ψυχὴν ἀρθεῖς φρονήματι καθίξεται τῶν ἀνεφικταν, ἢ μελαγχολίας νοσήματι ἂν
 περιπέσοι. σωφρονοῖ δ' ἂν ἀρτίοις μὲν τὸ σῶμα ποσὶν ἐπὶ γῆς φερόμενος, τὴν δὲ ψυχὴν παιδεῖα
 καὶ φιλοσοφίᾳ σκηρίπτων, εὐξαιτο δὲ καὶ τινα συνεργὸν ἄνωθεν ποθεν ἐκ τῶν κατ' οὐρανὸν δια-

2. περὶ τοῦ Ἀπολλωνίου. E. in m: γρ. τὸν Ἀπολλώνιον. 4. οὐδὲ. p. οὐδ'. c. 6. ἦν αὐτῷ. p et m. γρ. ἦν. E.
 7. καταμάθοιμεν. E. 9. καὶ om. E. conj. o. 14. ὡς ἐταῖρε. E. 15. Fo: τῆς αὐτῆς. ib. σοὶ μὲν. o. 16. Fo. συγκα-

ταλέγειν. 17. παρὰ μηδὲν διανοχλῶντα τ. π. α. μ. ἔστω. εἰ δ'. E. διανοχλῶντα. p. 21. οὐ φιλόσοφος. o. ib. ὄνος
 δὲ τῇ τοῦ L. E. ib. ὡς om. E. 24. Fo: θεσμοί. 25. διατεθῆναι τε. E. 26. Fo: οὐκ οὐκ ἂν κινήσειέ τι καὶ μετα-
 τεθείη. 28. τοῦ ἐπέκεινα. o. ib. inclusi βαίνειν. 29. οὐ — οὐ ante corr. in p, E. ib. Fo: ἐν τοῖς. 31. κείνοι γε.
 C., E. Sc. ἐκεῖνοι γε. 36. τις om. E. ib. τοῦπίτιμιον. E. Sc. τοῦπίτιμιον. 37. οὐ. C., E. Sc. οὔτε. ib. νοσήματα. E.

434 τριβῶν ἔλθειν καὶ τῆς ἐκείσε διδάσκαλον αὐτῷ φανῆναι σωτηρίας. ἐρρωμένῳ γὰρ τοι παραδείγματι νοσοῦντι μὲν τὸν ἱατρὸν ἐπιφοιτῶν θέμις, καὶ τὸν διδάσκαλον εἰσαγομένῳ τοῖς μαθήμασι συμφέρεσθαι καὶ τὸν ἄνω που καὶ ἐν ὕψει συγκατιέναι τοῖς ταπεινοῖς, οὐ μὴν καὶ ἀνάκαλιν. ὄθεν δὴ θείαν μὲν φύσιν εὐεργέτιν οὐσαν καὶ σώτειραν καὶ προνοητικὴν τῶν ὄντων ἀνθρώποις ποτὲ εἰς ὁμιλίαν ἔλθειν οὐδεὶς ἂν ἀπείρογοι λόγος ὄρω θείας προνοίας καὶ τούτου συγκεχωρημένον, ἀγαθὸς γὰρ ἦν κατὰ τὸν Πλάτωνα, ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς ἐγγίνεται φθόνος. οὐκ οὖν σωμάτων μόνων ἀγαθὸς ὢν ὁ τὸδε τὸ πᾶν διακυβερνῶν ἐπιμελήσεται, πολὺ πλέον δὲ ψυχῶν, αἷς τὸ ἀθάνατόν τε καὶ αὐτοκρατορικὸν κεχάριστα γέρας. ταύταις δὴ τα ὅλα τῆς οἰκονομίας ἀπάσης κύριος ὢν καὶ χαρίτων, ὢν ἂν δωρούμενος αὐτὰς εὐεργετῇ τὴν φύσιν οὐσαις ἀντιληπτικαῖς ἀπίνας ὡσπερ

10 τοῦ παρ' ἑαυτοῦ φωτὸς δωρήσεται ἀφθόρως τῶν ἀμφ' αὐτόν, ἔστιν ὅτε τοὺς μάλιστα προσεχεῖς εἰς τὴν τῶν ἐπὶ τὰ τῆδε σωτηρίαν τε καὶ ἀντίληψιν ἐκπέμπων, ὢν εἴ τω εὐτυχεῖσιν γένοιτο, τὴν διάνοιαν οὗτος ἀποκαθαρεῖς καὶ τὴν τῆς θνητότητος ἀποσκεδάσας ἀχλὺν θεῖος ἀληθῶς ἀμαρταφήσεται μέγαν τινα θεὸν ἀγαματοφορῶν τῇ ψυχῇ. κινήσει δὴ τα ὅλα τηλικούτος τὸ πάντων ἀνθρώπων γένος καὶ μᾶλλον ἡλίου τὴν οἰκουμένην καταλάμψει τούργον τῆς αἰδίου θεότητος καὶ εἰς

15 τὸν ἐπιόντα συνορᾶσθαι καταλείπων χρόνον οὐ μείον τῶν ἐξ ἀψύχου ὕλης δημιουργημάτων τὸ τῆς ἐνθέου παραδείγμα φύσεως παρεσχημένους. καὶ ταύτη μὲν ἀνθρωπεία φύσις τῆς ὑπὲρ ἀνθρώπων κοινωρήσασθαι ἂν, ἄλλως δ' οὐ θέμις τοὺς ὄρους ὑπερβαίνειν, οὐδ' ἄκτερον ἔχοντα τὸ σῶμα τὰ τῶν πτηνῶν ἐπιτηδεύειν, οὐδ' ἀνθρώπων ὄντα τὰ τῶν δαιμόνων πολυπραγμονεῖν.

435 Τί δὴ τα ἡμῖν ἐπὶ τούτοις τὸν Ἀπολλώνιον εἰσάγεις, ὦ συγγραφεῦ; εἰ μὲν δὴ θεῖον καὶ φιλο-
 20 σόφου κρείττονα τὴν τε φύσιν ἀπλῶς εἰπεῖν ὑπὲρ ἀνθρώπων, τήρει μοι δι' ὅλης τῆς ἱστορίας τὴν ὑπόθεσιν καὶ τούργον εἰδέτι νῦν ἐπιδεικνυδι τῆς θεϊότητος. ἢ γὰρ οὐκ ἀτοπώτατον τεκτόνων μὲν καὶ οἰκοδόμων καὶ μετὰ τὴν τῶν δημιουργῶν τελευτήν ἐπὶ μήμιστον τούργον διαρκεῖν ἀθάνατόν που σχεδὸν τῶν συστησαμένων τὴν μνήμην στηλιτεῦον, θείαν δὲ ἄρα φύσιν ἀνθρώποις ἐπιλάμψασαν σκότιόν που καὶ μιννυθάδιον ἀποτελεῖν, οὐχὶ δὲ εἰς αἰῶνα τὴν ἀρετὴν ἐπιδεικνυσθαι, μὴ εἰς ἓνα τινα

25 Λάμιν ἢ καὶ ἄλλους βραχεῖς πτωχεύουσαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς μυρίων ὄσων ὠφελείας οὐ τῶν καθ' ὃν ἐγνωρίζετο μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν μετὰ ταῦτα γενησομένων τὴν πάροδον ποιουμένην; ταύτη τοι καὶ τοὺς πάλαι σοφοὺς ζηλωτάς τε καὶ διαδόχους ποιήσασθαι τῆς ἀρετῆς ἀθάνατον ὡς ἀληθῶς ἀνθρώποις παρεσχημένους τὸ κατόρθωμα. εἰ δὲ θνητὴν ὑπογράφεις ἀνθρώδος τὴν φύσιν, ὄρα μὴ πλέον, ἢ προσῆκε, ταύτη χαριζόμενος δίκην ἀποίσεις παραλογίας. ἀλλὰ μὴν εἰσῆκται αὐτῷ

30 θεῖος ἀνθρώπος καὶ θαλαττίου δαίμονος σχῆμά τε καὶ προσωπεῖον ἀπὸ γενέσεως ἀναλαμβάνων. „κρούσῃ γὰρ“, ὡς φησι, τῇ αὐτοῦ μητρὶ φάσμα ἦλθε θαλαττίου δαίμονος, Πρωτεύς ὁ παρὰ τῷ

436 Ὀμήρῳ ἐξαλλάτταν. ἢ δὲ οὐδὲν δεῖσασα ἤρετο αὐτόν, τί ἀποκνήσοι, ὁ δὲ „ἐμὲ“ εἶπε. „σὺ δὲ τίς“ εἰπούσης „Πρωτεύς“ ἔφη „ὁ Αἰγύπτιος“. εἶτα δὲ λειμῶνά τινα, καὶ κύκλους τὴν γυναῖκα μαινεύεσθαι γράφει, ὅπόθεν αὐτὸ τοῦτ' εἴη ληφθέν, μὴ εἰπὼν. οὐ γὰρ δὴ καὶ τούτου ὑφηγητὴν

35 Λάμιν τὸν Ἀσσύριον ὑπογράφεται. ἀλλὰ καὶ οὐκ ἐς μακρὸν τῆς αὐτῆς ἱστορίας αὐτῷ Λάμιν οἷα δὴ θείας ὄντα φύσεως τὸν Ἀπολλώνιον εἰσάγει, αὐτὰ δὴ ταῦτα λέγοντα. „ἐγὼ, ὦ ἑταῖρε, πασῶν τῶν φωνῶν ξυνήμι μαθῶν οὐδεμίαν“ καὶ „μὴ θαυμάσης, οἶδα γὰρ καὶ ἄ σιωπῶσιν οἱ ἀνθρώποι“. καὶ πάλιν ἐν Ἀσκληπιοῦ τιμώμενον πρὸς τοῦ δαίμονος καὶ πρόγνωσιν φυσικὴν τινα καὶ ἀδίδακτον ἔχειν ἐκ παιδὸς κρείττονά τε ἀτεχνῶς ἀνθρώπου φῦναι αὐτόν ἐξ αὐτῆς γενέσεως καὶ δι'

4. ὄντων sec. m. add. in p. 6. γίνεται corr. mg. ead. m. p. 7. μόνων. E. 9. εὐεργετοῖ C, E. Sc. εὐεργετῇ. 10. ἔστ' ὅτε. E. 11. σωτηρίου. m. 13. Fo: ἐν τῇ ψ. ib. Fo: δὴτ' ἄν. 14. Ἥλιου. E. 16. τῇ E. Sc. τῆς. ib. ἀνθρώπων. E. 17. τὰ πτηνῶν. p. 18. Malim οὗτ' ἀνθρώπων. 19. Fo: τίνα. 21. θεότητος. E. 24. Fo: διατελεῖν. 25. θείαν. E. 26. καθ' ὃν E. Fo: καθ' ὃν χρόνον a. καθ' οὗς. ib. μόνων. E. ib. ποιουμένη. E. 27. τοίνυν. E. ib. ποιήσασθαι pendet a verbo om. e. g. παρελήφραμεν. 28. θνητὴν θ'. E. 31. αὐτὸς μητρὶ h. 31. εἴη ληφθέν. p. εἰληφθέν. a, m. εἰληφθῆ. h, o. 37. οὐδὲμίαν. p. 38. φυσικὴν om. E.

31. cf. V. A. 3, 14. 36. cf. 11, 10. 38. cf. 5, 13.

ὅλης ἡμῖν τῆς ἱστορίας ὑπογράφει. λύσαντος γοῦν ἑαυτὸν ποτε ἀπὸ δεσμῶν ἐπιφέρει λέγων· „τότε
 πρῶτον ὁ Λάμψ φησὶν ἀκριβῶς ξυνεῖναι τῆς Ἀπολλωνίου φύσεως, ὅτι θεία τε εἶη καὶ κρείττων
 ἀνθρώπου. μὴ γὰρ θύσαντά τι, πῶς γὰρ ἐν δεσμοτηρίῳ; μηδὲ εὐξάμενον, μηδὲ εἰκόντα τι κατα-
 γελᾶσαι τοῦ δεσμοῦ“. ἐπὶ τελευτῇ δὲ τάφον μὲν αὐτοῦ μηδόλως ποι γῆς εὐρίσκεισθαι, χωρῆσαι δὲ
 εἰς οὐρανὸν αὐτῷ σώματι μεθ' ὕμνων καὶ χορείας λέγει. εἰκότως δὴ οὖν οἶα τὸν τοσοῦτον „θεϊό-
 9 τερον ἢ Πυθαγόρας Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ Πλάτων φιλοσοφία τὸν ἄνδρα προσεληλυθέναι φησὶν.
 οὐκοῦν ἐν θεοῖς ἡμῖν διὰ τούτων ἀναγεγράφω ὁ ἀνθρώπος καὶ ὁ φθόνος ἀπέστω τῆς τῶν φω-
 νῶν ἀπασῶν αὐτοφροῦς καὶ αὐτοδιδάκτου συνέσεως. τί δῆτα οὖν ἐς διδασκάλου ἄγει αὐτὸν καὶ
 τὸν μηδεμίαν φωνὴν μεμαθηκότα διαβάλλει ὡς ἂν ἐξ ἀσκήσεως καὶ μελέτης, ἀλλ' οὐκ ἐκ φύσεως
 Ἀττικὸν γενόμενον τὴν γλῶτταν; φησὶ γὰρ τοι, ὡς προειπὼν ἐς ἡλικίαν γράμματά τε καὶ μνήμης 10 437
 ἰσχυρὸν ἐδήλου καὶ μελέτης κράτος καὶ ἡ γλῶττα αὐτῷ ἀττικῶς εἶχε“. καὶ „γεγονότα δὲ αὐτὸν ἐτη
 τεσσαρεσκαίδεκα ἄγει ἐς Ταρσοῦς ὁ πατήρ παρ' Εὐθύδημον τὸν ἐκ Φοινίκης, ὃς ῥήτωρ τε ἀγαθὸς
 ἦν καὶ ἐκαίδευε τοῦτον, ὁ δὲ τοῦ διδασκάλου εἶχετο“. εἶτα „ξυνεφιλοσόφουν αὐτῷ Πλατῶνιοι τε
 καὶ Χρυσίππειοι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ περιπάτου. διήκουε δὲ καὶ τῶν Ἐπικούρου λόγων, οὐδὲ γὰρ τού-
 τους ἀπεσπούδαξε, τοὺς δὲ Πυθαγορείους ἀρρήτω τιμῇ σοφίᾳ ξυνελάμβανε“. τοσαῦτα ὁ μηδεμίαν 15
 10 μαθῶν φωνὴν θεία τε δυνάμει „ἂ καὶ σιωπῶσιν ἄνθρωποι“ προλαβὼν ἐξεκαιδεύετο. ὁ δὲ διαλι-
 πὼν αὐτίς αὐτὸν θαυμάζει, ἐς ὅσον συνέσεως τῆς τῶν ζώων φωνῆς ἦλθε καὶ ἐπιφέρει λέγων „καὶ
 ἐς ξύνεσιν δὲ τῆς τῶν ζώων φωνῆς ἦλθε, καὶ ἔμαθε δὲ τοῦτο διὰ τῶν Ἀραβίων πορευόμενος ἄρι-
 στα γιγνωσκόντων τε καὶ πραττόντων αὐτό. ἔστι γὰρ τῶν Ἀραβίων κύκνων ἤδη καὶ ὀρνίθων μαν-
 τευομένων ἀκούειν, ὅποσα οἱ χρησιμοί. ξυμβάλλονται δὲ τῶν ἀλόγων σιτούμενοι τῶν δρακόντων οἱ 20
 μὲν καρδίας φασὶν, οἱ δὲ ἥπαρ.“ ἐνταῦθα πάντως που δρακόντων καρδίας δῆπου καὶ ἥπατος τὸν
 Πυθαγόρειον ἐμφύχων τε τροφῆς ἀπεχόμενον καὶ μηδὲ θύειν δαίμοσιν ἐπιτολμῶντα εἰκόσ ἦν ἀπο-
 γεύσασθαι, ὡς ἂν καὶ τῆς παρὰ τούτοις κοινωρήσοι σοφίας. πρὸς γὰρ τοιῶνδε διδασκομένῳ πῶς
 ἂν ἄλλως μὴ οὐχὶ τὰ ὅμοια τοῖς διδασκάλοις ζηλώσαντι καταρθούτο τὸ ἐπιτήδευμα; ἔχομεν δὴ οὖν
 πρὸς τοῖς καταλελειμένους καὶ τοὺς Ἀραβίων σοφοὺς διδασκάλους τῆς κατὰ τὴν οἰωνιστικὴν τάνδρὸς 25
 ἐπιστήμης, ἀφ' ἧς εἰκότως ὀρμώμενος ὑστερόν ποτε τὸν στρουθόν, ὃ τι καὶ βούλοιο συγκαλῶν
 τοὺς ἐτέρους ἐπὶ τροφήν, προειπῶν θαῦμα μέγιστον παρέχειν ἔδοξε τοῖς παροῦσι. ταύτη δὴ καὶ 438
 τὴν ἀπεσφαγμένην ὅσον οὐπω λείναν ἄμα τοῖς ὀκτὼ σκύμοις κατὰ τὴν εἰς Ἀσσυρίους ὁδὸν θεα-
 σάμενος ἀτίκτα τῷ μαθηματι συμβαλὼν τῆς ἐσομένης αὐτῷ παρὰ Πέρσαις διατριβῆς τὸν χρόνον
 11 ἐμαντεύσατο. ἀκόλουθα δὲ τῇ παρὰ τοῖς Ἀραβίοις φοιτηθεὶ ἐγγχειρεῖν αὐτὸν καὶ παρὰ Πέρσαις ὁ 30
 αὐτὸς συγγραφεὺς ἱστορεῖ· τῷ γὰρ τοι Λάμψιδι, ὃς μόνος φοιτητῆς ἦν αὐτῷ καὶ ἑταῖρος, ἀπαγο-
 ρεύσας παρὰ τοὺς μάγους λέναι μόνος αὐτός, ὡς ἂν μὴ μετ' ἀγνώμονος δηλαδὴ τὰ τῆς μαγείας
 μανθάνοι, μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας τὰς μετ' αὐτῶν ἐποιεῖτο σχολάς. ἔτι δὲ Οὐαρδάνη
 Βαβυλωνίῳ εἰς λόγους ἐλθόντα βασιλεῖ ὠδὲ πως λέγειν αὐτὸν παρατίθεται· „σοφία δὲ μοι Πυθα-
 γόρου Σαμίου ἀνδρός, ὃς θεοὺς τε θεραπεύειν ὠδὲ με ἐδιδάξατο καὶ ξυνεῖναι σφῶν ὄρωμένων τε 35
 καὶ οὐχ ὄρωμένων φοιτᾶν τε ἐς διαλέξεις θεῶν.“ τίς δ' αὐτῷ ταῦτα συγγορήσειεν, ὅτε Πυθαγόρα
 μὲν οὐδεμία τις τοιαύτη καταλέλειπται γραφή, οὐδ' ἀπόρητά τινα συγγράμματα, ὡς κἂν ὑπονο-
 ῆσαι αὐτὸν ἐξ ἐκείνων ὀρμᾶσθαι, ὁ δὲ γε διδάσκαλος αὐτῷ τῆς κατὰ Πυθαγόραν φιλοσοφίας οὐδέν
 τι διαφέρειν τῶν Ἐπικουρείων πρὸς αὐτοῦ μεμαρτύρηται τοῦ Φιλοστράτου ὠδὲ πως εἰρηκότος
 „διδάσκαλος μὲν ἦν αὐτῷ τῶν Πυθαγόρου λόγων οὐ πάνυ σπουδαῖος, οὐδ' ἐνεργῶ τῇ φιλοσοφίᾳ 40

1. ἀπὸ τῶν δεσμῶν. E. 6. προσεληλυθέναι. m, o. 7. διὰ τούτων om. E. 10. τοι om. E. 1b. γράμμα τε. p.
 γράμματά τε. E. 14. τῶν add. p. 18. καὶ om. E. 23. Fo. κοινωρήσαι. 1b. διδασκομένων. E. 27. ἑταίρους. E. Sc.
 28. κατὰ τὴν Ἀσσυρίων ὁδόν. E. 31. ἀπαγορεύσαν τι. p. 33. μεσ. τε ὡς ἀμφὶ μ. E. 35. θεοὺς θεραπ. E.
 1b. ὠδὲ ἐμὲ. p. 1b. ὡς ξυνεῖναι. E.

1. cf. 148, 16. 5. cf. 2, 4. 10. cf. 4, 5 et 16. 17. cf. 12, 9. 26. cf. 66, 5. 27. cf. 16, 18. 33. cf. 18, 14. 40. cf. 4, 17.

χράμενος, γαστρός τε ἦσαν καὶ ἀφροδισίων καὶ κατὰ τὸν Ἐπίκουρον ἐσχημάτιστο. ἦν δὲ οὗτος
 Εὐξενος ὁ ἐξ Ἡρακλείας τοῦ Πόντου. τὰς δὲ Πυθαγόρου γνώμας ἐγίνωσκεν, ὥσπερ οἱ ὄρνιθες
 ἂ μανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων.“ φεῦ τῆς ἀτοκίας, εἰ παρὰ τούτου λέγοι τις τῆς πρὸς τοὺς
 θεοὺς διαλέξεως τὴν σύνεσιν αὐτὸν εἰληφέναι. ἀλλὰ δὴ συγκεχωρήσθω καὶ ἑτέρων ὑφηγητῶν αὐτὸν
 439 ἀκηκοέναι καίτοι γε τοῦ συγγραφέως τούτου μηδαμῶς ἐπισημηναμένου· τίς δὴ οὖν τούτων σύνεσιν
 τε καὶ φρόνησιν θεῶν ὀρωμένων καὶ οὐχ ὀρωμένων αὐτός τε ὡς ὑπὸ Πυθαγόρου εἰδέναι διδάσκου-
 σθαι τε ἑτέρους ἐπηγγέλλετο; καὶ μὴν οὐδ' ὁ περιβόητος Πλάτων πάντων γε μᾶλλον τῆς Πυθαγό-
 ρου κοινοτηκῶς φιλοσοφίας, οὐτ' Ἀρχύτας, οὐτ' αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ τὰς Πυθαγόρου γραφῆ παρα-
 δοὺς ὀμιλίας Φιλόλαος, οὐδ' εἴ τινας ἄλλοι γνώριμοι τάνδρὸς γεγονότες, οἱ δόξας τε αὐτοῦ καὶ
 10 γνώμας γραφῆ τοῖς μετ' αὐτὸν παραδεδωκάσιν, ἐπὶ τοιαύτῃ τινὶ ἐσεμνύναντο σοφία. οὐκοῦν ἐτί-
 ρωθεν, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ Πυθαγόρου τὰ τοιαυτὰ μαθὼν προσήματι σεμνολογῶν ἐπιγράφεται τὴν τοῦ
 φιλοσόφου πρόσορσιν. ἵνα δὲ καὶ παραλογώτατα τὸ ψεῦδος ὡς ἀληθές τις γενοῦναι συγχωρήσειεν,
 οὐκ οἶδ', ὅπως ἐξ αὐτοῦ λέγων ἐκεῖνου τοῦ Σαμίου πρὸ μυρίων ὄσων ἐτῶν ἐξ ἀνθρώπων γενο-
 μένου τὰ περὶ τούτων αὐτὸν μεμαθηκέναι. οὐκοῦν πρὸς τοῖς Ἀραβίοις καὶ τούτον διδάσκαλον
 15 αὐτοῦ τῆς δὴ νομιζομένης ἀπορρήτου περὶ θεῶν ἐπιστήμης ἐπιγραπτέον. εἰ δὴ οὖν θείας ἦν φύ-
 σεως, κατέψευσται αὐτοῦ τοὺς διδασκάλους ὁ λόγος, εἰ δ' ἀληθῆς ἦν οὗτος, ψευδῆς ἦν ὁ μῦθος
 καὶ οὐκ ἀληθῆς ἢ περὶ τοῦ θείου γεγονέναι αὐτὸν γραφῆ. οὐπω μοι τοῦ Πρωτέως τὸ φάσμα πο-
 λυπραγμονεῖν ἐπεισὶ καὶ τὴν περὶ τούτου πίστιν αἰτεῖν, οὐδὲ τῶν παρ' αὐτῷ κύκλων τὰς ἀπο-
 δείξεις, οὓς γελοῖως τὴν μητέρα τίκτουςαν αὐτὸν μαιουῖσθαι ἱστορεῖ, ἀλλ' οὐδὲ τῆς περὶ τοὺς
 20 σκηπτοὺς μυθολογίας τὸν μάρτυρα παρέχειν ἀξιώ. οὐ γὰρ δὴ καὶ τούτων, ὡς ἔφη, Δάμις
 ἡμῖν συνίστατο ἀφίξεται, μακροῦ ὕστερον ἐν Νίνῳ τῆς Ἀσσυρίας τάνδρῳ συνάψας. ἐγὼ μὲν οὖν
 440 εὐ μάλα προθύμως τοῖς εἰκόσι τε καὶ ἀληθείας ἐχομένοις κειθόμενος, εἰ καὶ μείζονά τινα καθ'
 ὑπερβολὴν ἐς ἔκτανον ἀνδρὸς ἀγαθοῦ λέγοιτ' ἄν, πιστὰ καὶ παραδεκτέα εἶναι μοι δοκῶ, ὅτι
 μὴ μόνα τὰ τερατώδη καὶ λήρου πλέα. οὐκοῦν φθονοίην, εἴ φησιν ὁ συγγραφεὺς γένος τε
 25 ἀρχαίου καὶ τῶν οἰκιστῶν ἀνημμένον τῷ ἀνδρὶ γεγονέναι καὶ πλουτῶν εἰ οὕτως ἔτυχεν ὑπερ
 τοὺς ἐγγωρίους ἅπαντας διδασκάλων τε νέον ὄντα οὐ μόνον τῶν δεδηλωμένων τυχεῖν, ἀλλ', εἰ
 δοκεῖ, καὶ τούτων αὐτὸν διδάσκαλον καὶ καθηγητὴν γεγονέναι. ἔστω δ' ἐπὶ τούτοις ἐντροχῆς καὶ
 τὰ κοινά, ὡς τὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ θεραπείας χάριν ἀφιγμένον διὰ γνώμης ἀρίστης ἀκαλλάξαι τῆς
 ἀρρωστίας, νοσοῦντι γὰρ δὴ ὑδέρου πάθει κατάλληλον ἐγκρατείας ὑποθέσθαι διαίταν τῷ κάμ-
 30 νοντι καὶ ταύτῃ αὐτὸν ὑγιά καταστῆσαι καὶ τούτῳ γε τῆς φρονήσεως ἀποδεκτὸν τὸ μειράκιον,
 καὶ ὡς τὸν πολυτελεῶς θύειν παρεσκευασμένον εἰρξεν οἷα εἰκὸς ἐπὶ κακίᾳ διαβεβημένον, καὶ γὰρ
 δὴ τῶν ἐγγωρίων ἀπάντων πλουσιώτατόν τε καὶ περιφανέστατον αὐτὸν ὑποτίθεται. καὶ ἐν σώφροσι
 δ' αὐτὸν φθόνος οὐδεὶς ἐγγράφειν, ὅτι τε πρὸς τὸν ἐραστὴν κειθόμενον αὐτοῦ τῆς ὄρας διελου-
 δορήσατο καὶ γυναικείας ὅτι καθαρὸν ἑαυτὸν μίξσεως διὰ τέλους, ὡς ὁ λόγος φησὶν, ἤγαγε. πιστὰ
 35 δ' ἔστω καὶ τὰ τῆς πενταετοῦς κατὰ Πυθαγόραν σιωπῆς αὐτοῦ, καὶ τὰ, ὅπως ταύτην διήνυσεν,
 ἐκαίνου ἄξια. ταῦτα δὴ καὶ ὅσα τοιαῦτα ἀνθρώπινα καὶ ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίας καὶ ἀληθείας οὐ
 πόρρω δεχοίμην ἄν περὶ πολλοῦ τὸ εὐγνωμόν τε καὶ φιλάληθες τιμώμενος. τὸ γέ τοι κρείττον ἄν

2. ἐγίνωσκεν. p. 7. τε add. sec. m. in p. 10. μετ' αὐτὸν. p. ex corr. sec. m. μετ' αὐτοῦ. p. pr. m. et E
 συ με

11. Πυθαγόρα. p. ib. τοιαύδε. E. 13. Fo: λέγει. 14. μαθηκέναι (sic). p. 19. τίκτουςαν αὐτὸν τὴν μητέρα. E
 ib. καὶ περιστῆσαι καὶ μαιουῖσθαι ο. καὶ μαιουῖσθαι. a, m. 1b. οὐ δὲ περὶ τοὺς κήπους. a, m. οὐδὲ περὶ τοῦ σκηπτῶ.
 h, o. 20. ἔφη. E. 21. ἐν Ἰστῶν. a, m. 23. φθονοίην. E. 27. τούτων. E. 32. δὴ καὶ τῶν. E. 33. ἀναγεγράφω,
 et suprasc. ἀναγράφειν, in mg. autem ἐγγράφειν. p. ἀναγράφειν. E. 37. δεχοίμ' ἄν. C, E. Sc. δεχοίμην ἄν.

20. cf. 3, 27. 24. cf. 3, 13. 29. cf. 5, 17. 31. cf. 5, 28. 33. cf. 7, 30. 35. cf. 8, 11.

θρώπου τὴν φύσιν ὑποτίθεσθαι καὶ παρὰ πόδας ἐναντιολογεῖν τῆς τε δοθείσης ἀμνημονεῖν ὑποθέσεως, ἔχειν ψόγον ἂν καὶ διαβολὴν αὐτῷ τε τῷ γράφοντι καὶ πολὺ πρότερον τῷ γραφομένῳ περιάψειν ἡγοῦμαι.

- 13 Καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ τοῦ πρώτου συγγράμματος. ἐπίωμεν δὲ καὶ τὰ ἐκ τοῦ δευτέρου. τὴν ἀπο Περσίδος ἐπ' Ἰνδοῦς πορείαν ἔγει παραλαβὴν αὐτὸν ὁ λόγος. εἰτά τι πεπονθῶς ἀπειρόκαλον, ὥσπερ 5 441
τι παράδοξον, δαιμόνιον τι, ὃ καὶ ἔμπουσαν ὀνομάζει, κατὰ τὴν ὁδὸν ἰδόντα λοιδορίας ἔμα
τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἀπελάσαι φησί, καὶ ζῶων δὲ εἰς τροφήν αὐτοῖς προσαχθέντων εἰρηκέναι αὐτὸν
τῷ Δάμυδι, ὡς ἄρα συγγωροῖη αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐταίροις σιτεῖσθαι τῶν κρεῶν, τὸ γὰρ ἀπέχεσθαι
αὐτῶν αὐτοῖς μὲν εἰς οὐδὲν ὄρεῖν προβαίνον, ἑαυτῷ δὲ εἰς ἃ ὠμολόγηται πρὸς φιλοσοφίαν ἐκ παι-
δός. καίτοι τίς οὐκ ἂν ἀπορήσειεν, ὅτι μὴδ' αὐτόν, ὃν μόνον ἐδόκει τοῦ βίου ζηλωτὴν κεκτῆσθαι 10
καὶ προὔτρειπεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, εἴργε οἷα φιλτατον τῆς τῶν ἐμψύχων, ὡς ἂν οὐχ ὀσίας κατὰ Πυ-
θαγόραν τροφῆς, ὃ δ' οὐκ οἶδ' ὅποιον λόγον λέγων μὲν οὐ συνοίσειεν ἑαυτῷ, κείνοις δ' οὐδὲν
14 ὄρεῖν ἀπὸ τῆς ἀποχῆς προβαίνον ὠμολόγει; ἐπὶ τούτοις ὁ Φιλόστρατος ὁ τάληθῆς τιμᾶν πρὸς τοῦ
Φιλαλήθους μεμαρτυρημένος, ὅρα τῆς ἀληθείας ὅποια δειγμάτα παρίσθησι· γενόμενον παρ' Ἰνδοῖς
τὸν Ἀπολλώνιον παραστήσασθαι φησὶν ἐρμηνέα καὶ δι' αὐτοῦ προσδιαλέγεσθαι Φρασῆτη, τοῦτο δ' 15
εἶναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν ὄνομα, καὶ ὁ μικρῷ πρόσθεν κατ' αὐτὸν πασῶν γλωσσῶν συνεῖς νῦν
αὐτὸν κατὰ τὸν αὐτὸν ἐρμηνέως δεῖται. καὶ πάλιν ὁ διάνοιαν ἀνθρώπων εἰδῶς καὶ μόνον οὐχὶ κατὰ
τὸν παρ' αὐτοῖς θεῶν

καφοῦ τε ξυνεῖς καὶ οὐ λαλιόντος ἀκούων

- δι' ἐρμηνέως ἀνερωτᾶ, ὅποια τις εἴη τῷ βασιλεῖ διαίτα, ἡγεμόνα τε ἀξιοὶ τῆς ἐς Βραχμᾶνας 20
πορείας γενέσθαι τινὰ αὐτῷ. καὶ μεταξὺ ὁ μὲν τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς καὶ ταῦτα βάρβαρος ὢν
τὴν φύσιν τὸν ἐρμηνέα ἐκποδῶν μεταστήσασκενος Ἑλλάδι χρεῖται πρὸς αὐτὸν τῇ ὁμίλῃ παιδείαν 442
καὶ πολυμάθειαν ἐνδεικνύμενος, ὃ δὲ οὐδ' ὡς, ὅτι δὴ καὶ αὐτὸς τῆς παρ' αὐτοῖς οὐκ ἀμαθῶς
15 ἔχει φωνῆς δέον ἐπεφιλοτιμήσατο, ἀλλὰ καὶ λαλοῦντος Ἑλλάδι γλώσση τοῦ Ἰνδοῦ ἐκπλήττεται,
ἢ φησὶν ὁ Φιλόστρατος ἀκόλουθα, ὡς ἔοικεν, ἑαυτῷ γράφων. πῶς γὰρ ἂν ἐξεπλάγη μὴ οὐχὶ 25
βάρβαρον οἰηθεῖς; καὶ τὸν τοιοῦτον θαυμάσας οὐποτ' ἂν ἐλληνίσαι προσεδόκησεν· εἰδ', ὥσπερ
τι παραδόντι παράδοξον καταπλαγείς καὶ τὸ τούτου ἔτ' ἀγνοῶν αἴτιον „εἰπέ μοι“ ἔφη ὁ Ἀπολ-
λώνιος „ὦ βασιλεῦ, πόθεν οὕτως ἔχεις φωνῆς Ἑλλάδος; φιλοσοφία τε ἢ περὶ σὲ πόθεν ἐν-
ταυθᾶ; οὐδὲ γὰρ ἐς διδασκάλους γε, οἶμαι, ἀναφέρεις, ἐπεὶ μὴδὲ εἶναι Ἰνδοῖς διδασκάλους τού-
του“. αὐτὰ αἱ παράδοξοι τοῦ πάντα προγνώσει διειληφύτος φωναί, ἃς ὁ βασιλεὺς ἀμειβό- 30
μενος, ὅτι τε σχολῆ διδασκάλους καὶ οὔτινες οὔτοι ἕκαστά τε πατρὸθεν τῶν περὶ αὐτὸν συμβεβη-
16 κόντων φράζει. εἰτα καὶ τισὶ τοῦ Ἰνδοῦ δικάζοντος περὶ θησαυροῦ φωραθέντος ἐν ἀγρῷ, πό-
τερα τῷ πριαμένῳ ἢ τῷ τὸ χωρίον ἀποδομένῳ δεῖο νεῖμαι τούτον, ὃ πάντα φιλόσοφος καὶ θεοῖς
κεχαρισμένος ἐρωτηθεῖς ἐπικρίνει τῷ πριαμένῳ, λογισμὸν δὲ αὐτοῖς φήμασιν ἐπειπᾶν „ὡς οὐκ ἂν

τί

1. ὑποτίθεσθαι. sic. p. ib. παραδόσας. m. 4. ἐπ. δὲ τὰ. E. 5. πεπονθῶς. E. ib. ὄρεσ. E. 6. αὐτοῖς ἐς τρο-
λέγων

φήν. E. 8. ἐτέροις. E ante o. 11. εἰργέ τε. C, E. Delevi τε. ib. οἷα τε. p. Fo: οἷα δὴ. 12. λόγον λογον. p sic
corr. λόγον, λόγον. a, m, h. λόγον λέγει. o. ib. ξυνοίσειεν. a, m. 16. γλωσσῶν. E. 17. ὁ κατὰ διάνοιαν. p, a, m.
ὁ τὰ κατὰ διανοίας. h, o. Sc. ὁ διάνοιαν, possit etiam ὁ καὶ διάνοιαν. 19. λαλοῦντος. E, et p, ubi mg. γρ. λα-

λέοντος. 20. ὅποια τις εἴη τῷ βασιλεῖ δι' ἐρμηνέως ἐρωτᾶ διαίτα. E. ib. ἐρωτᾶ. (sic) p. 21. τίς αὐτῷ. E. 22. ἐκ-
ῖ

ποδῶν. p. 24. ἀπεφιλοτιμήσατο. p. ἀπεφιλοτιμήσατο. a, m, h. ἀντεφ. o. ib. γλώττη. E. 26. καὶ θαυμάσας; καὶ
ὅτι δὴ τὸν τοιοῦτον οὐποτ' ἂν ἐ. πρ. E. 27. ἐτ' ἀγνοῶν. p. εἰτ' ἀγν. a, m, h. ἐτι ἀγν. o. 28. περὶ σε. o. 29. οἶ-
μαί γε. E. ib. μὴ εἶναι. E. ib. εἰκὸς διδασκ. o. 31. οὔτοι p in mg. ib. αὐτῶν. p. 33. δέον οἶμαι. E. δέον δοῦνα
o conj. ib. πάντως. E.

5. cf. 24, 12. 7. cf. 26, 8. 15. cf. 35, 27. 20. cf. 36, 8 - 16. 26. cf. 37, 13. 32. cf. 42, 11.

441, 442, 12 - 16.

οἱ θεοὶ τὸν μὲν ἀφείλον καὶ τὴν γῆν, εἰ μὴ φαῦλος ἦν, τῷ δ' αὖ καὶ τὰ ὑπὸ γῆν δοῦναι, εἰ μὴ βελτίων ἦν τοῦ ἀποδομένου. ὡς κατ' αὐτὸν δὴ συνάγεσθαι, τοὺς μὲν εὐπόρους καὶ πλοῦτω διαφέροντας, κἄν αἰσχροτάτοι καὶ πανωλέστατοι τυγχάνοιεν, τρισευδαίμονας καὶ θεοφιλεῖς ἡγείσθαι, μόνους δ' ἄρα κακοδαίμονας τε καὶ ἀθλίους τοὺς πενεστάτους, κἄν Σακράτης, κἄν Διογένης, 5 κἄν αὐτὸς ἐκείνος Πυθαγόρας τυγχάνη, κἄν ἄλλος, οἱ πάντων ἀνδρῶν σωφρονέστατοι τε καὶ ἐπικεῖστατοι. εἶποι γὰρ ἂν τις ἐπόμενος τῷ λόγῳ μὴ ἂν κατ' αὐτὸν τοὺς θεοὺς τοὺς μὲν πένητας, 443 τοὺτους δὴ αὐτούς, οἳ κατὰ φιλοσοφίαν διήνεγκαν, ἀφελέσθαι καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀναγκαίαν τροφήν μὴ οὐχὶ πάντως φαύλους ὄντας τὸν τρόπον, τοῖς δὲ τὸ ἥθος ἀκολαστοτέροις ἄφθονα καὶ τὰ μὴ ἀναγκαῖα παρασχεῖν, εἰ μὴ βελτίους ἐτύγχανον τῶν προτέρων. ἐξ ἂν παντὶ τῷ καταφραγῆς ἢ τοῦ 10 συμπεράσματος ἀτοπία.

Ταῦτα καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου παραθέμενοι ἴωμεν ἐπὶ τὸ τρίτον τὰ κατὰ τοὺς βεβοημένους 17 ἐποφόμενοι Βραχμῆνας· ἔνθα δὴ τὰ ὑπὲρ Θούλην ἄπιστα καὶ εἰ τί περ ἄλλο τερατώδες ποτε μυθολόγοις τιθῆν ἀναπέπλασται, εὐ μάλα πιστὰ καὶ ἀληθέστατα, ὡς ἐν παραθέσει τούτων, ἀναφανήσεται. οἷς καὶ τὸν νοῦν ἐπιστῆσαι ἄξιον τῆς τοῦ Φιλαλήθους ἔνεκεν ἀυθαδείας ἡμῖν μὲν εὐχέμεν 15 καὶ κουφότητα τρόπου περιόπτουτος, αὐτῷ δὲ καὶ τοῖς αὐτῷ παρακλησίοις τὴν ἀκριβῆ καὶ βεβαίαν μετὰ συνέσεως κρίσιν. ὄρα γοῦν, ἐφ' οἷς σεμνύνεται παραδόξοις τῶν ἡμετέρων θεῶν εὐαγγελιστῶν προκρίνων τὸν Φιλόστρατον, ὡς μὴ μόνον παιδείας ἐπὶ κλειστόν ἤκοντα, ἀλλὰ καὶ ἀληθείας ἐπιμεμελημένον. πρῶτα μὲν οὖν ἐν τῇ πρὸς τοὺς Βραχμῆνας πορεία τοῦ Ἀπολλωνίου γυνή τις αὐτῷ 18 τὴν χροίαν εἰσάγεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐς ὄσφυν λευκοτάτη, τὸ δὲ ἕτερον μέρος τοῦ σώματος μέλαινα, τὰ δὲ προιόντων τῆς ἐπὶ τοὺς Βραχμῆνας ὁδοῦ ὄρη καταπεφυτευμένα τὸ πέπερι καὶ τοῦτον 20 πύθιοι γεωργοὶ καὶ παράδοξοι τινες τὸ μέγεθος δράκοντες, ὧν ἀπὸ κεφαλῆς λαμπάδες ἀπορροπτοῦνται πυρός, οὓς εἰ τις ἀνέλοι, εὐροὶ ἂν, φησι, παραδόξους λίθους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῷ τοῦ Γύγου τοῦ παρὰ τῷ Πλάτῳ παρακλησίους. καὶ ταῦτα μὲν τὰ πρὸ τοῦ τῶν Βραχμῆνων λόφου. ὡς δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἀφίκοντο, σανδαράκινον ἐνταῦθα φρέαρ ὕδατος ἰδεῖν παραδόξου καὶ κρα- 25 τῆρα πλησίον πυρός, οὗ φλόγα ἀναπέμπεσθαι μολυβδώδη, δύο τε κίθους λίθου μέλανος τὸν μὲν ὄμβρων, τὸν δὲ ἀνέμων, ἀφ' ὧν τοὺς Βραχμῆνας, οἷς ἂν εἰεν τῆς χώρας ἴλεω, χορηγεῖν. ἀλλὰ 444 γε καὶ ἀγάλματα παρ' αὐτοῖς Ἀθηναῖς Πολιάδος καὶ Ἀπόλλωνος Πυθίου καὶ Διονύσου Δηλίου, καὶ ἄλλων τινῶν Ἑλληνικῶν θεῶν, Ἰάργαν δὲ τὸν ἐπὶ πάντων διδάσκαλον καλεῖσθαι, ὃν καὶ ἰδεῖν καθέξομενον πολλοῦ γε δεῖ φιλοσοφικῶς, σατραπικῶ δ' ἂν μᾶλλον στήματι ἐφ' ὑψηλοτάτου δίφρου, 30 χαλκοῦ δὲ μέλανος οὗτος ἦν καὶ πεποικιλτο χρυσεῖσις ἀγάλμασιν, οἷα δὴ εἰκὸς τεχνουργῶν βαναύσων τρόπον πυρὶ καὶ σιδήρῳ μοχθοῦντας τοὺς φιλοσόφους τεχνουργεῖν, ἢ καὶ θαναματοποιῶν δίκην αὐτόματον ἀποτελεῖν τὸ δημιούργημα, οἱ δὲ τῶν ἄλλων τῶν μετ' αὐτὸν διδασκάλων δίφροι χαλκοὶ μὲν, φησιν, ἄσθημοι δ' ἦσαν καὶ ἦττον ὑψηλοί. ἔδει γὰρ πον πάντως τυράννου στήματι προνομίας τῆς ἐν ἀγάλμασι καὶ χρυσῶ τὸν τῆς θείας φιλοσοφίας ἀξιούσθαι διδάσκαλον. πρῶτον δὲ τὸν Ἰάρ- 35 γαν ἰδόντα φησὶ τὸν Ἀπολλώνιον ἐξ ὀνόματός τε προσειπεῖν Ἑλλάδι τῇ φωνῇ καὶ ἦν αὐτῷ παρὰ Φραάτου κομίζοι ἐπιστολήν, αἰτῆσαι κατὰ πρόγνωσιν ἤδη τοῦτο προειληφότα ἐνδειξασθαι τε τὸ ἔνθεον τῆς προγνωσεως προειρητότα, ὡς ἄρα ἐνὶ γράμματι τῷ δέλτα λείποι ἢ ἐπιστολῇ ἄρξασθαι τε ἀπειροκάλως εὐθύς ἀπὸ πρώτης ὀμίλλας ἀπειροκλούτου δίκην ἐνεπιδεικνυσθαι τὸ τῆς προγνωσεως πλεονέκτημα πατέρα καὶ μητέρα καταλέγοντα τοῦ Ἀπολλωνίου γένος τε καὶ τροφήν καὶ πα-

1. καὶ κατὰ τὴν γῆν. E. 1b. τῷ δ' ἂν. s, m, h. 5. τυγχάνοι. p. 9. παντὶ γε. E. 13. ἀφανισθήσεται. p. 19. χροίαν. o. 21. ἀπορροπτοῦνται. p. 22. Fo: ἐν ταῖς κεφαλαῖς. 24. σανδαράκινον. E. 25. μολυβδώδη. E. 26. Πῶ τῆς χώρας. E. 27. Διονύσου Δηλίου. p, s, m, h. Διονύσου. o. Fo: Διον. Διμναίου 29. σατραπικῶς. s, m, h. 30. χρυσεῖσις. E. 32. τὸν — διδάσκαλον. p. τῶν — διδάσκαλον. o. 33. τυράννου πάντως. E. 1b. προνομίας. p. 34. διδάσκαλον ἀξιούσθαι. E.

18. cf. 45, 1. 20. cf. 45, 9. 21. cf. 46, 27. 24. cf. 48, 18 — 23. 26. cf. 48, 28. 28. cf. 49, 30 — 50, 1. 443, 444, 17 — 19.

δειαν και τὰς κατὰ χρόνους ἀποδημίας και τὴν εἰς αὐτὸν πορείαν και τὰ κατ' αὐτὴν πεπραγμένα
 τε αὐτῶ και ὠμίλημένα. εἶτα δὲ φησιν αὐτὸς οὗτος ὁ θαυμασίος συγγραφεὺς τοὺς Βραχυμᾶνας ἅμα
 τῶ Ἀπολλωνίῳ χρισαμένους ἤλεκτρικῶν φαρμάκῳ λούσασθαι και περιστάντας ὡς ἐν χορῶ τὴν γῆν
 τύψαι ταῖς φάβδαις, τὴν δὲ κυρωθεῖσαν ἀναπέμψαι αὐτοὺς εἰς δίπηχυν τοῦ ἀέρος, ἐστάναι τε αὐ-
 τοὺς μετεώρους ἐν αὐτῶ ἀέρι ἐπὶ τι χρόνου διάστημα, ἔλκειν δὲ και πῦρ ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ὅτε
 βούλοιντο, αὐτομάτως. τούτοις δ' ἐπιφέρει παραδόξον ὁ θαυματολόγος, ὡς ἄρα τρίποδες Πυθικοὶ
 τέτταρες ἐξεκνυκλήθησαν αὐτόματοι φοιτῶντες, και εἰκάξει δὴ οὖν αὐτοὺς τοῖς Ὀμηρικοῖς οἰνοχόους
 τε ἐπὶ τούτοις ἐκ χαλκοῦ διακόνους τὴν ὕλην ἴσθησι τέτταρας, ἐπιλέγει δὲ, ὡς ἄρα και ἡ γῆ αὐ-
 τομάτως ὑπεστρόγγυτο αὐτοῖς πόας. τῶν δὲ τριπόδων οἱ μὲν δύο, φησίν, οἴνου ἀπέρρεον, οἱ δὲ ἑτε-
 ροὶ δύο ὁ μὲν ὕδατος θερμοῦ κράσιν παρείχεν, ὁ δ' αὖ ψυχροῦ. τοὺς δὲ οἰνοχόους τοὺς χαλκοῦς
 ἀρύεσθαι εὐμέτρως τοῦ τε οἴνου και τοῦ ὕδατος, περιελαύνειν γε κύκλῳ τὰς κύλικας, ὥσπερ ἐν
 20 τοῖς πότοις. ταῦτα Ἱεροκλεῖ τὰ ἀνωτάτω και καθόλου δικαστήρια πεπιστευμένῳ μετὰ πολλῆς ἀνε-
 τάσεως ἀληθῆ και πιστὰ εἶναι δοκεῖ και ἡμῶν μὲν εὐχέρεια και κουφότης πλείστη ὅση κατέγνωσται
 παρ' αὐτῶ, αὐτὸς δὲ τοιαῦτα Φιλοστράτῳ πιστεύων αὐτοῖς δὴ ῥήμασι σεμνύνεται λέγων „ἐπισκε-
 ψώμεθα γε μὴν, ὅσῳ βέλτιον και συνετώτερον ἡμεῖς ἐκδεχόμεθα τὰ τοιαῦτα, και ἦν περὶ τῶν
 21 ἐναρέτων ἀνδρῶν ἔχομεν γνώμην.“ ἐπὶ τοιούτῳ δὴ τῶ συμποσίῳ κατὰ τὸν αὐτὸν Φιλοστράτον
 βασιλεὺς ἐγγωριάζων Ἰνδοῖς εἰσάγεται συμπίνων τοῖς φιλοσόφοις, τούτων δὲ ἐνυβρίζειν και ἐμπαρ-
 οινεῖν φιλοσοφίᾳ μεθύσκεσθαι τε παρ' αὐτοῖς και ἀντιπαρεξάγειν τῶ Ἠλίῳ και ἀλαζονεύεσθαι
 ἱστορεῖ, και πάλιν τὸν Ἀπολλώνιον δι' ἐρμηνέως τὰ παρὰ τούτου μανθάνειν και αὖ πάλιν πρὸς
 αὐτὸν διαλέγεσθαι ὑπερμηνεύοντος τοῦ Ἰάργα· και πῶς οὐ θαυμάζειν ἄξιον, ὅπως τὸν οὕτως
 ὑβριστὴν και ἀτοπώτατον παροινεῖν και μεθύσκεσθαι παρὰ τηλικούτοις εἰκὸς ἦν, ὃν οὐδὲ παρεῖναι
 ἄξιον ἐν φιλοσόφων μὴ τί γε και ἰσοθέων ἐστὶ; τί δὲ μοι ἰσοθέους τούτους καλεῖν και τῆς ἀξίας
 ἐνυβρίζειν τοὺς ἀνδρας; ὅποτε πυθομένου τοῦ Ἀπολλωνίου, τίνας ἑαυτοὺς ἡγοῦνται, θεοὺς ἔφη
 ὁ Ἰάργας, ὃς και τοῖς συμπόταις, οἷα δὴ θεὸς φιλοσόφου μὲν ἦμιστα τρόπῳ, πολλοῦ γε δεῖ, μὴ
 τί γε μᾶλλον, οὐ ἔφησε, θεοῦ ἀξίως, τὴν φιάλην ἐκικύπτων ἐξήρχεν. ἡ δὲ, φησιν ὁ συγγραφεὺς,
 22 ὡς ἄρα ἐπότιζεν ἰκανῶς πάντας, ἐπεδίδου, καθάπερ αἱ ἀπόρρητοι πηγαὶ τοῖς ἀνιμωμένοις. μετὰ
 ταῦτα κοινὰ λόγων ὀμίλια και σπουδαιολογίαι τῶν φιλοσόφων τοῦ μὲν Ἰάργα διδάσκοντος, ὡς
 ἄρα ποτὲ αὐτῶ ἡ ψυχὴ ἐν ἐτέρῳ ἀνθρώπου βασιλείας γένοιτο σώματι και τοιαυτὰ
 πεπραγμένα εἶη, τοῦ δὲ Ἀπολλωνίου, ὡς νηὸς Ἀθηνῶν ποτὲ γένοιτο κυβερνήτης, και τὰ τοσαῦτα
 διαπράξαιτο πύσεις τε και ἀποκρίσεις ἐκάστου, ἃν και τῆς σοφίας ἄξιον μηδαμῶς παρεκδέσθαι
 23 τὴν μνήμην. ἐρέσθαι δὲ φησὶ τὸν Ἀπολλώνιον, εἰ ἔστι παρ' αὐτοῖς χρῆσιον ὕδωρ — ὃ τοῦ σοφοῦ
 και παραδόξου πύσματος — και περὶ ἀνθρώπων δὲ ὑπὸ γῆν οἰκούντων και Πυγμαίων ἄλλων και
 Σκιαπόδων ἀνερωτῶν, και εἰ γίνονται παρ' αὐτοῖς ζῶον τετράπουν, ὃ λέγεται μαρτιχόρα, ὃ τὴν
 κεφαλὴν ἀνθρώπῳ εἰκάσθαι, λέντι δὲ ὠμοῖσθαι τὸ μέγεθος, τὴν δὲ οὐρὰν ἐκφέρειν πηχυαίας
 και ἀκανθώδεις τὰς τρίχας, ἃς βάλλειν ὥσπερ τοξέσματα ἐς τοὺς θηρῶντας, και τοιαῦτα μὲν τὸν
 24 Ἀπολλώνιον ἀνερωτῶν, τὸν δὲ Ἰάργαν διδάσκειν αὐτὸν περὶ μὲν τῶν Πυγμαίων, ὡς ἄρα εἶεν οἰ-
 κοῦντες μὲν ὑπόγειοι, διατρίβοντες δὲ ὑπὲρ τὸν Γάγγην ποταμὸν ζῶντες, περὶ δὲ τῶν ἄλλων, ὡς
 25 ἀνύπαρκτα εἶη. ἔριον ἐπὶ τούτοις φερόμενον αὐτοῖς ἀπὸ γῆς ἐς ἐσθῆτος ὕλην ὁ Φιλοστράτος ἀνα-
 γράφει, πάντως δὴπου τῶν φιλοσόφων ἰστὸν ἐποιχομένων και ταλασιουργίας ἐς ἐσθῆτος κατεργα-

2. τε om. E. ib. αὐτὸς om. E. 9. ὑπεστρόγγυτο. E. 10. χαλκοῦς. E. 12. ποταμοῖς p, a, m, h. 14. ἐπισκεψώ-
 μεθα scg. ex 60, 1. σκεψώμεθα. ζ. 18. τῶ om. p. 21. παρεῖναι. p ex corr. παρίεναι. ζ. 22. Ad ἀξίας requiritur
 participium, ut φθονούοντα. 25. ἐκικυπῶν. p, a, m, h. 26. ἐπότιζε. m, ubi mg. γφ. ἐπότιζε. ib. Fo. και ἐπεδ.
 28. τοιάδε. E. 29. τοῦ Ἀπ δὲ. E. ib. τὰ om. o. Fo. τὰ τοιαῦτα. 30. διαπράξαιτο. C, E. Sc. διαπράξαιτο. 33. ἀνερωτῶ. E.
 ib. ζῶων. m. ib. μαρτιχόρα. E. ib. φ. p. 34. ὠμοῖσθαι. E. ib. πηχυαίας ἀκανθώδεις. a, m. 37. ὑπὸ. C, E. Sc. ὑπὲρ.
 2. cf. 50, 21. 5. cf. 49, 10. 6. cf. 55, 2. 16. cf. 54, 16. 17. cf. 55, 18. 20. cf. 55, 21. 25. cf. 57, 24.
 27. cf. 51, 15. 29. cf. 52, 30. 31. cf. 62, 30. 33. cf. 61, 29. 36. cf. 62, 19. 38. cf. 49, 24.

- σίαν εκπονουμένων — οὐδὲ γὰρ εἰσῆται παρ' αὐτοῖς γυναικείον φύλον — εἰ μὴ καὶ τοῦτο φήσειεν αὐτόματον αὐτοῖς παραδόξως δι' ἐφέας ἐς ἐσθῆτα μεταφύεσθαι. φέρειν δ' ἕκαστον αὐτῶν ῥάβδον καὶ δακτύλιον ἀπόρρητον ἔχοντα ἰσχύν. εἶτα παραδοξοποιῶν τοῦ Βραχμᾶνος, ὡς δαυμονῶντα δι' ἐπιστολῆς ἀνακαλέσασθαι, ὡς χαλεπύοντα καταψήσας τὸν γλοντὸν θεραπεύσειεν, ὡς τυφλῶ τὸ βλέπειν καὶ ἀδρανεῖ τινι τὴν χεῖρα σῶσαν χαρίζοιτο. πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο πραγμάτων ἡμᾶς ἀπολύσαντι καὶ τῶ συγγραφῆι. δῆλα γάρ, ὡς ἀληθῆ καὶ ταῦτα, ὅτε βροντὰς καὶ ἀνέμους ἐν πίδοις τρίποδας τε καὶ λίθου φοιτῶντας αὐτομάτως καὶ οἰνοχόους ἀπὸ χαλκοῦ περιελαύνειν ἐν κύκλῳ τὰς κύλικας προιστορήσας διὰ τῆς περὶ τούτων ὡς ἀληθῶν ἀφηγησέως καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων ἐξέφηρέ τε καὶ διήλεγξε τὴν μυθολογίαν. εἰρηκέναι δὲ φησὶν ὁ Φιλόστρατος τὸν Δάμιν δίχα τῆς αὐτοῦ πα-
 10 ρουσίας καὶ τῶ Ἰάρχῳ συμφιλοσοφῆσαι τὸν Ἀπολλώνιον εἰληφέναι τε παρ' αὐτοῦ δακτυλλοὺς ἐπὶ ἐκαστὸν ἀστέρων, οὓς καὶ φορεῖν αὐτὸν καθ' ἕνα πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν. ταῦτα δὲ νῦν εἰπὼν ὁ τάληθῆς τιμᾶν παρὰ τῶ Φιλαλήθῃ νενομισμένος μεθ' ἕτερα τῆς γραφῆς, ὡς ἂν δὴ γοη-
 15 τείαν τῶν Βραχμᾶνων καταγνοὺς καὶ ταύτης ἐλεύθερον καταστήσῃ τὸν Ἀπολλώνιον φροντίσας ἐπιφέρει φάσκων κατὰ λέξιν· „ἰδὼν δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς τρίποδας καὶ τοὺς οἰνοχόους καὶ ὅσα αὐτόματα ἐσφοιτᾶν εἶπον, οὐκ ἔστιν, ὅπως σοφίζονται αὐτά, ἤρατο, οὔτε ἐδεδῆθη μαθεῖν, ἀλλ' ἐπήνευ μὲν, ζηλοῦν δὲ οὐκ ἤξιον.“ καὶ πῶς, ὃ οὗτος, οὐκ ἤξιον; ὁ δίχα τοῦ Δάμιδος σκουδῆν ποιούμενος συμφιλοσοφῆν αὐτοῖς καὶ τὸν μόνον ἑταῖρον, ὃ τι καὶ κράττοι, λανθάνειν δεῖον ἡγούμενος; πῶς δὲ οὐκ ἤξιον ζηλοῦν ὁ τοὺς τῶν ἀστέρων ἐκαστὸν καταδεχόμενος δακτυλλοὺς καὶ τούτους ἀναγκαῖον τιθέμενος διὰ παντὸς τοῦ βίου φέρειν πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν καίτοι
 448 20 γε ἀπόρρητον, ὡς φησὶ αὐτός, ἔχοντας ἰσχύν; εἰ δὲ καὶ δοθείη τὸ μὴ ζηλοῦν ἡξιακέναι αὐτὸν ὡς μὴ εὖ πράττοντας, οὐκ ἐξήλου δηλονότι. πῶς οὖν ἐπήνευ, ἐφ' οἷς μὴ ἤξιον ζηλοῦν; εἰ δ' ὡς θεῖως ἐνεργούντας ἐπήνευ, πῶς οὐκ ἐξήλου τὰ ἐκείνων ἄξια; ἀλλὰ γὰρ μετὰ τὴν παρὰ τούτοις διατριβὴν καλιννοστούντα αὐτὸν ἅμα τοῖς ἑταίροις ἐληλυθέναι φησὶν ἐς τὴν τῶν Ὀρεσιτῶν χώραν, ἔνθα χαλκῆ μὲν αὐτοῖς αἰ πέτραι, χαλκῆ δὲ ἡ ψάμμος, χαλκοῦ δὲ ψῆγμα οἱ ποταμοὶ ἄγουσι.
 25 Καὶ τοσαῦτα μὲν τὰ κατὰ τὸ τρίτον σύγγραμμα, ἐπίωμεν δ' ἤδη καὶ τὰ ἐξῆς. ἐκανελεύοντα φησὶν ἀπὸ τῆς Ἰνδῶν χώρας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα κοινωνὸν τῶν θεῶν πρὸς αὐτῶν τῶν θεῶν ἀνακεκη-
 30 ρύχθαι, οἳ καὶ τοὺς κάμνοντας ὡς αὐτὸν ἐφ' ὑγείᾳ παρέπεμπον, καὶ δῆτα ὡς ἐξ Ἀράβων καὶ μάγων καὶ Ἰνδῶν παραδόξον τινα καὶ θεῖον ἡμῖν αὐτὸν ἀγαθὸν παραδόξων ἐντευθεὶν ἀφηγημάτων κατάρχεται. καίτοι ἂν τις εἰποι εὐλόγως, ὅτι δὴ εἰ θειοτέρας ἢ κατ' ἀνθρώπων φύσεως ἦν, πάλαι
 35 ἀλλ' οὐ νῦν ἔδει, πρὸ τῆς δὲ ἐτέρων μεταλήψεως τῶν θαυμασιῶν κατάρχεσθαι. περιττὴ δ' ἂν καὶ ἡ ἐξ Ἀράβων αὐτῶ μάγων τε καὶ Ἰνδῶν διὰ σκουδῆς ἐπεχειρεῖτο πολυμαθία, εἰ δὴ τις κατὰ τὴν δοθείσαν ὑπέφραξεν ὑπόθεσιν. ἀλλ' οὗτός γε κατὰ τὸν φιλαλήθῃ συγγραφεῖα νῦν δὴ παρέστι μετὰ τοσοῦτους διδασκάλους τὴν σοφίαν ἐνεπιδεικνύμενος, καὶ πρῶτα μὲν οἷα ἐξ Ἀράβων καὶ τῆς παρ'
 449 αὐτοῖς οἰωνιστικῆς ὀρμώμενος τὸν στρουθόν, ὃ τι καὶ βούλοιο τοὺς ἐτέρους ἐπὶ τροφήν παρακαλῶν, ἐφερημηνεῖ τοῖς παρούσιν. εἶτα δὲ λοιμοῦ προαισθόμενος προμαντεύεται τοῖς πολίταις. τὴν δ' αἰτίαν καὶ τούτου ἐν τῇ πρὸς Δομετιανὸν ἀπολογία αὐτὸς παρατίθεται. ἐρομένου γὰρ τοι αὐτόν, ὅπόθεν ὀρμώμενος τοῦτο προείποι, „λεπτοτέρῳ“ ἔφη „χρῶμενος, ὃ βασιλεῦ, διαίτη πρῶτος τοῦ δεινοῦ ἡσθόμην“. καὶ τρίτον δ' αὐτῶ θαῦμα γεγρονὸς ἰστορεῖ, ὡς δὴ ἀλεξήσαντος τὸν λοιμόν, ὅπως

2. δι' ἐφέας. E. 4. ἀνακαλέσασθαι. C, E. Sc. ἀνακαλέσασθαι. 6. βροντὰς τε. E. 16. οὐκ ἤξιον ζηλοῦν. E. 17. μόνον ὃ τι καὶ κράττοι λανθάνειν δεῖον ἑταῖρον ἡγούμενος. E. 22. ἐνεργούντας. E. p. pr. m. corr. sec. 23. Ὀρεσιτῶν. h. o. 25. ἤδη τὰ. E. 26. αὐτὸν τῆς. E. 27. οἱ. E. 28. αὐτὸν ἡμῖν. E. 29. καὶ τὸ. o. ib. ἀνθρώπων ante corr. p.

30. τῆς ἐτέρων. p. 31. πολυμαθία. p. 32. ὑπέφραξεν. p. ὑπέφραξεν. E. ib. γε om. E. ib. ἀληθῆ. E. ἀληθῆ et φιλαλήθῃ suprasc. p. 33. ἐπιδεικνύμενος et sec. m. ἐνεπιδεικνύμενος. p. ἐνδεικνύμενος. E. 34. ὃ τι βούλοιο. E. 35. ἐφερημηνεῖ. p. ib. Fo: τοῖς Ἑφρασιῶν πολίταις. 36. Δομητιανόν. p. 38. τὸν λογισμόν. a, m. 2. cf. 49, 27. 3. cf. 59, 15 — 60, 4. 9. cf. 60, 17. 14. cf. 90, 8. 23. cf. 64, 7. 26. cf. 65, 17. 34. cf. 66, 5. 35. cf. 66, 21. 36. cf. 152, 5. 38. cf. 68, 6.

εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπι τέλει κατ' αὐτοῦ κατηγορίαις οὐ τέθεικεν ὁ συγγραφεὺς, ὅτι μὴ παρῆν, ὡς εἰκός, αὐτῷ δι' ἀπολογίας ἀπολύσασθαι τὸ ἔγκλημα, φέρε δ' οὖν ὅμως αὐτοὶ τὴν ἱστορίαν ἐς φανερόν ὑποθώμεθα, οὕτω δὴ καὶ ταύτην εὐθύνοντες. εἴ τιμι γὰρ οὐκ ἂν εἴη σαφές, ὅτι δὴ πολὺ τὸ πλάσμα καὶ ἀπατηλὸν γοητείας τε ὡς ἀληθῶς ἐμπλεων, αὐτὸς ὁ τρόπος ἀπελέγχει τῆς ἱστορίας. τὸν γὰρ τοι λοιμὸν ὑποτίθεται ἐν εἴδει πτωχεύοντος καὶ δάκεσιν ἠμφιεσμένου πρεσβύτου ἀνδρὸς ἐωρᾶσθαι, ὃν καταλεύειν ἐκικελευσαμένου τοῦ Ἀπολλωνίου πρότερον μὲν πῦρ βάλλειν τῶν ὀφθαλμῶν, εἶδ' ὕστερον βληθέντα λίθοις κύναι συντριμμένον καὶ παραπτύοντα ἀφρόν, ὡς οἱ λυττῶντες, φανῆναι, εἰρηκέναι δ' αὐτὸν περὶ τούτου καὶ ἐν τῇ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Δομετιανὸν ἀπολογία ταῦτα γράφει. „τὸ γὰρ τοῦ λοιμοῦ εἶδος, πτωχῶ δὲ γέροντι εἴκαστο, καὶ εἶδον καὶ ἰδῶν εἶλον οὐ παύσας νόσον, ἀλλ' ἐξελαίν.“ τίς δὴ οὖν ἐπὶ τούτοις οὐ μέγα τὴν τοῦ θαυματο-¹⁰ ποιῶ γελιάσεται παραδοξοποιῶν ζῶν ὀφθαλμοῖς καὶ λίθων ὑποπίπτων βολαῖς συντριβόμενον τε πρὸς ἀνθρώπων καὶ ἀφρόν παραπτύον τὴν τοῦ λοιμοῦ φύσιν ἀκούων, ὃς οὐδ' ἄλλ' ὅτι οὖν τυγχάνει ἢ φθορὰ καὶ κάκωσις ἀέρος ἐπὶ τὸ νοσῶδες τρεπομένου τοῦ περιέχοντος ἐκ πονηρῶν τε καὶ φά-¹⁵ λων ἀναθυμιάσεων, ἢ λόγος λατρικὸς παραδίδωσι, συνισταμένου; καὶ ἄλλως δ' ἂν τὸ φάσμα διευ-¹⁶ θυνθεῖη, ἐπέπερ μόνη τῇ τῶν Ἐφεσίων πόλει, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῖς ὁμόροις τὸν λοιμὸν ἐπισκῆψαι¹⁷ φησιν ὁ λόγος, ὅπερ οὐκ ἂν γένοιε κάκωσιν τοῦ περιέχοντος πεπονθότος· οὐ γὰρ δὴ κατακλεισθὲν¹⁸ μόνω ἂν ἐφῆδρευσε τῷ περὶ τὴν Ἐφεσον ἀέρι τὸ νόσημα. τέταρτον αὐτῷ παράδοξον Ἀχιλλέως ἦν¹⁹ ψυχῇ πρότερον μὲν ἐν γλαμύδι πεντάπηγος, εἶτα δωδεκάπηγος τὸ μέγεθος παρὰ τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ²⁰ μνήματι φαινομένη Θεσσαλούς τε καταιτιωμένη, ὅτι δὴ τὰ ἐναγίσματα αὐτῷ, ὡς ἔθος ἦν, οὐκ ἐπετέλουν, μνησιῶσά τε εἰσέτι Τρωσὶ τῶν ἐς αὐτὸν πεπλημμελημένων καὶ προστάττουσα τῷ Ἀπολ-²⁵ λωνίῳ πέντε λόγους, οὓς ἂν αὐτὸς τε βούλοιο καὶ αἱ Μοῖραι συγχωροῖεν, ἀνερέσθαι. εἶδ' ὁ πάντα εἰδῶς καὶ τῶν μελλόντων πρόγνωσιν αὐτῶν ἔτι ἀγνοεῖ, εἰ τάφον τύχοι Ἀχιλλεὺς καὶ εἰ Μουσῶν θυγαῖροι καὶ Νηρηίδων ἐπ' αὐτῷ γεγόνασι, καὶ περὶ τούτων αὐτὸν ἀνερωτᾷ καὶ διαπυνθάνεται, εἰ Πολυ-³⁰ ξένη ἐπισφραγίη αὐτῷ καὶ εἰ Ἑλένη ἐς Τροίαν ἐληλύθει, ὡς σεμνά γε καὶ κατεκείοντα εἰς τὸν φιλόσοφον βίον τοῦ ἥρωος τὰ σπουδῆς ἄξια ἐρωτήματα. θαυμάζει δ' ἐπὶ τούτοις, εἰ τοσοῦτοι³¹ ἥρωες παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐνὶ χρόνῳ γεγόνασι καὶ εἰ ἀφίκοιτο ἐς Τροίαν Παλαμῆδης. τὸν δὴ θεῶν ὄρωμένων τε καὶ οὐχ ὄρωμένων ὁμιλητὴν τοιαῦτα ἀγνοεῖν, καὶ περὶ τοιούτων ἀνερωτᾶν, ποίας οὐχὶ γένοιτ' ἂν αἰσχύνης; εἰ μὴ ἄρα, ἐπειδὴ νεκροῖς ὁμιλῶν εἰσῆκται, ἐπὶ τὸ ψυχρότερον μεταποιεῖ τὰς πύσεις ὁ συγγραφεὺς, ὡς ἂν ὑπεκλύσειε τὴν ὑπόνοιαν τοῦ πέρα τῶν προσηκόντων αὐτὸν περιειργάσθαι δοκεῖν. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀπολογούμενον αὐτὸν ὑπογράφει, ὅτι μὴ κατὰ νεκρομαν-³⁵ τείαν ὁ τρόπος αὐτῷ τῆς φανείσης ὄψεως γένοιτο, „οὔτε γὰρ βόθρον“ εἶπεν „Ὀδυσσεὺς ὀρυξά-³⁶ μενος, οὐδ' ἀρνῶν αἵμασι ψυχαγωγῆσας, ἐς διάλεξιν τοῦ Ἀχιλλέως ἦλθον, ἀλλ' εὐξάμενος ὀπόσα τοῖς ἥρωσιν Ἴνδοί φασι δεῖν εὐξασθαι.“ καὶ ταῦτα νῦν πρὸς τὸν ἑταῖρον ἀποσεμνύνεται ὁ μηδὲν μαθεῖν παρ' Ἴνδῶν, μηδὲ ζηλωσάει τὴν παρ' αὐτοῖς σοφίαν πρὸς τοῦ συγγραφέως μεμαρτυρημένον.³⁷ τί δὴτα οὖν, ᾧ οὗτος, εἰ μὴ τις ἦν κακοήθης περιεργία, μηδὲ τὸν ἕνα σοὶ καὶ γνήσιον καὶ μόνον³⁸ ἑταῖρον Δάμνιν κοινωνὸν ἐποιῶ τῆς θαυμαστῆς ταύτης ὄψεως τε καὶ ὁμιλίας; τί δ' οὐχὶ καὶ δι'

εἴ ὅτι τε
 2. φέρε δὴ οὖν. E. 3. τιμι. p ex corr. ib. δὴ. p ex corr. 4. γοητείας. p ex corr. ib. ἐμπλεων. E. 8. πρὸς αὐτοκρ. E. ib. Δομητιανὸν, ut ubique, p. 9. τοῦ λοιμοῦ. π. λοιμοῦ. ζ. ib. πτωχῶ ὅδε ἀγείροντι. C, E. πτωχῶ ὅδε γέροντι. conj. Holst. Sc. πτωχῶ δὲ γέροντι. cf. V, A. 68, 11. 11. ζῶιον. p. ζῶων. E. ib. ὑποπίπτοντα. E. 12. πα-
 ραπτύοντα. E. nescio an non p. ib. ὡς. E. 16. γεγόναι. C, E. Sc. γέγοναι. 20. τάττουσα. p. 21. συγχωρεῖεν. o. ib. ἀνερέσθαι. E. 23. Νηρηίδων. p. 24. ἐπισφραγίη. C, E. Sc. ἐπισφραγίη. ib. ἐληλύθει. E. 25. ἥρωος. p. Διός. a, m, h. δίου. o. 26. Μαλίην ἀφίκετο. 27. τούτων. E et p pr. m. τοιούτων. π, p ex corr. 28. ἄρα. p. 29. ὑπεκλύσει. C, E. Sc. ὑπεκλύσειε. 32. εἰς. π. ib. ἔλθοι. C, a, m, h. ἦλθον. o. 33. εὐξασθαι δεῖν. E. 35. δὴτα. p. 36. κοινὸν. E.
 9. cf. 159, 11. 17. cf. 70, 24. 18. cf. 70, 32. 20. cf. 71, 2 — 23. 26. cf. 18, 15. 31. cf. 70, 18.

ἡμέρας τοῦτο ποιεῖν ἐξῆν, ἀλλὰ τῶν νυκτῶν ἄωρι καὶ μόνον; τί δὲ καὶ ἤλαυνον τὴν τοῦ ἥρωος
 ψυχὴν ἀλεκτρούων βοαί; „ἀπῆλθε γὰρ“ φησι „ξὺν ἀστρακῇ μετρία, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀλεκτρού-
 νες ἤδη εὐδῆς ἤπτοντο.“ δαίμοσι μὲν οὖν πονηροῖς γένοιτ' ἂν ἴσως ὁ τῆς ἔρας ἐπιτήδειος εἰς πι-
 ριέργους ὀμίλιας καιρός, ἀλλ' οὐχὶ ἠρωίδι ψυχῇ, ἣν τῆς παρῆρας τοῦ σώματος ἐλευθερωθεῖσαν
 5 ὕλης ἀγαθὴν καὶ πανάρετον εἶναι χρεῶν. ὃ γε μὴν εἰσηγμένος ἐνταῦθα δαίμων βάσκανος καὶ φθο-
 νερός τὸν τρόπον ὀργίλος τε καὶ ταπεινὸς τὴν διαθέσειν ὑποτετεύχεται. ἢ οὐχὶ τοιοῦτος ὁ τὸν Ἄν-
 τισθένην μειράκιόν τι σπουδαῖον ὡς ἂν δὴ φιλοσόφῳ συνέπεσθαι τῷ Ἀπολλωνίῳ πειρώμενον ἀπεί-
 γαν; προστάττει γὰρ τὸ μὴ ποιεῖσθαι αὐτὸν συνέμπορον τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας ἐπιλέγων τὴν
 αἰτίαν· „Πριαμίδης τε γὰρ „φησιν“ ἱκανῶς ἐστὶ καὶ τὸν Ἐκτορα ὕμνων οὐ καύεται.“ πῶς
 10 δὲ οὐκ ὀργίλος καὶ ταπεινὸς ὁ Θεταλοῖς, ὅτι μὴ θύοιεν αὐτῷ, θυμούμενος καὶ Τρωσίν, ὅτι δὴ
 πρὸ μυρίων ὄσων ἐτῶν εἰς αὐτὸν διημαρτήκασι, μὴ καταλασσοόμενος καὶ ταῦτα θύουσι καὶ συνε-
 χῶς σπενδομένοις, ἀλλὰ καὶ τὸν Παλαμήδους τάφον αὐτῷ ἀγάλατι φανύλως ἐρριμμένῳ ἀναλαβεῖν
 ἐγκλεουόμενος; τὸ μέντοι κέμπτον καὶ ἔκτον θαῦμα οὐ πολλῆς δέοιτο τοῦ λόγου διατριβῆς εἰς ἐν-
 15 δειξιν τῆς τοῦ γράφοντος εὐχερείας· δαίμονας γὰρ ἀπελαύνει ἄλλῳ ἄλλον, ἢ φησι, δαίμονι, τὸν
 μὲν γὰρ ἐξ ἀκολάστου μειρακίου, τὸν δὲ ἐκπλαστώως εἰς γυναικείαν μορφὴν σχηματιζόμενον, του-
 τονὶ δὲ τὸν δαίμονα ἔμπουσαν καὶ λάμιαν αὐτοῖς ὀνόμασιν ὁ σοφάτατος ἀποκαλεῖ. τὸ γε μὴν ἐπὶ
 τῆς Ῥωμαίων πόλεως μετὰ ταῦτα κόριον, ὃ τι δὴ μετὰ θάνατον ἐπὶ δευτέραν ζῆν ἤγαγεν, ἀπι-
 στότατον καὶ αὐτῷ δόξαν τῷ Φιλοστράτῳ παραιτητέον. ἐν δισταγμῷ μέντοι ἀμφιβάλλει, μὴ ἄρα
 452 σπινθήρ τις ψυχῆς ἐνυπάρχων τῇ παιδί τούτῳ θεραπεύοντας ἐλελήθει. λέγεσθαι γὰρ φησιν, „ὡς
 20 ψακάξοι μὲν ὁ Ζεὺς, ἢ δὲ ἀτμίξοι ἀπὸ τοῦ προσώπου.“ καὶ γὰρ δὴ εἰ ἀληθῶς αὐτῷ τοιόνδε ἐκ
 αὐτῆς Ῥώμης ἐπέπρακτο, οὐκ ἂν ἐλελήθει βασιλέα τε πρῶτον καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ὑπάρχους ἄπαν-
 τας, μάλιστα δὲ τὸν φιλόσοφον Εὐφρόατην ἐγχοριάζοντα κατ' ἐκεῖνο καιροῦ καὶ ἐπὶ τῆς Ῥώμης
 διατρίβοντα, ὃς δὴ εἰς ὕστερον τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν, ὡς δὴ κατὰ γόητος, ὑποβάλλειν ἰσό-
 ρηται. πάντως γὰρ ἂν καὶ τοῦτο, εἰ δὴ τοῦτο γεγονός ἦν, ταῖς ἄλλαις κατ' αὐτοῦ διαβολαῖς πρὸς
 25 τοῦ κατηγοροῦ συγκατελέκτο. καὶ τὰ μὲν ἐν μέρει καὶ κατ' εἶδος αὐτῷ πεπραγμένα τοσαῦτα, μυρία
 δὲ καὶ ἄλλα κατὰ πρόγνωσιν αὐτὸν λέγειν προμαντευσασθαι τε καὶ προειρηκέναι γράφει, καὶ ὡς
 Ἀθήνησι βουλευθέντα μνηθῆναι τὰ Ἐλευσίνια ὁ τῆδε εἶρξεν ἱερεὺς μὴ ἂν ποτε φήσας μνήσεσθαι
 γόητα, μὴδὲ τὰ Ἐλευσίνια ἀνοῖξαι ἀνθρώπῳ μὴ καθαρῷ τὰ δαιμόνια. ἀλλὰ καὶ τὰ ἀσελγῶς ἀγέ-
 ροντι κατὰ τὴν Ῥώμην καὶ τὰς Νέρωνος μετὰ κιδάρας ἐπὶ μισθῷ διεξιόντι εὐδᾶς μισθὸν ἐπιδοῦναι
 30 τοῖς ἐταίροις τῆς σοφῆς ταύτης ἐπιτηδεύσεως ὁ φιλοσοφάτατος διὰ τὸν Νέρονος φόβον προστάττει.
 Ἐν τούτοις καὶ τοῦ τετάρτου περιγραφέντος ἐν τῷ κέμπτῳ τῆς περὶ αὐτοῦ γραφῆς εἰπῶν τινα³¹
 περὶ προγνώσεως αὐτοῦ καὶ ἀποθανυμάσας ὁ συγγραφεὺς ἐπιλέγει ταῦτα κατὰ λέξιν „ὅτι μὲν δὴ
 τὰ τοιαῦτα δαιμονία κινήσει προέλεγε καὶ ὅτι τοῖς γόητα ἡγουμένοις τὸν ἄνδρα οὐχ ὑγιαίνει ὁ
 λόγος, δηλοῖ μὲν καὶ τὰ εἰρημένα, σκεψάμεθα δὲ κἀκεῖνα· οἱ γόητες, ἡγοῦμαι δὲ αὐτούς ἐγὼ κα-
 35 κωδαιμονεστάτους ἀνθρώπων, οἱ μὲν ἐς βασάνους εἰδῶλαν χωροῦντες, οἱ δ' ἐς θυσίας βαρβάρους,
 οἱ δὲ ἐς τὸ ἐκᾶσαι τι ἢ ἀλείψαι μεταποιεῖν φησι τὰ εἰμαρμένα, ὁ δὲ εἶπετο μὲν τοῖς ἐκ Μοιρῶν
 καὶ προέλεγεν, ὡς ἀνάγκη ἔσεσθαι αὐτά, προέλεγε δὲ οὐ γοητεύων, ἀλλ' ἐξ ὧν οἱ θεοὶ ἔφαινον,
 453 ἰδῶν δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς τρίποδας καὶ τοὺς οἰνοχόους καὶ ὅσα αὐτόματα ἐσφοιτᾶν εἶπον.

ἦν
 1. ἐξῆν ποιεῖν. E. ib. ἄωρι. p. ib. τί δαι. p. 2. τῆς. p. ex corr. 3. ἀγαθὴν et mg. γρ. ἀρετῶσαν. p. 6. ὁ
 τὸν Ἀντισθένη. p. 7. ἀπείργοι. p. 9. πῶς δαι. p. 11. διήμαρτον et διημαρτήκασι in mg. p. 12. ἐρριμμένον. ο.

13. Fo: οὐ πολλῆς ἂν. ib. δέοι. p. ex corr. 14. γραφέντος. o. 15. δὲ. p. ib. γυναικείαν. E. 16. ἔμπουσαν. p.
 ib. λαμίαν. E. 19. τῆς ψυχῆς. E. 20. ψακάξοι. E. ib. αὐτῷ. C, E. Sc. αὐτῷ. ib. τὸ τοιόνδε. p. ex corr. 21. αὐ-
 τῶν. p. ib. ἄπαντας ὑπάρχους. E. 26. καὶ κατὰ. E. 27. εἶρξεν ὁ ἱερεὺς. E. ib. Fo: μῆσαι. 32. γνώσεως. E.

34. δὲ. p. 36. τὰ εἰρημένα. p, a, m, h, non π, o. 38. ἰδῶν τε. E.
 2. cf. 71, 30. 6. cf. 69, 14. 10. cf. 70, 32 - 71, 2. 12. cf. 71, 28. 13. cf. 73, 2. 15. cf. 75, 13. 16. cf.
 75, 32. 17. cf. 85, 1. 27. cf. 72, 17. 28. cf. 82, 7. 31. cf. 90, 3.

οὐδ' ὅπως σοφίζονται αὐτὰ ἤρετο, οὔτε ἐδεήθη μαθεῖν, ἀλλ' ἐπῆναι μὲν, ζηλοῦν δὲ οὐκ ἤξειον.“
 ταῦτα δὲ λέγων δῆλός ἐστι τοὺς περιβοήτους Ἰνδῶν φιλοσόφους γόητας ἀποφαίνων. περὶ γὰρ τοι
 γόηταν ποιούμενος τὸν λόγον μνημονεύει καὶ τούτων σοφίζεσθαι τὰ δὴ παράδοξα λέγων αὐτοὺς
 καὶ τὸν, περὶ οὗ ὁ λόγος, τῆς τοιασθι αὐτῶν σοφιστείας ὡς ἂν μὴ ἀστείας ἀλλότριον ὑποτιθέμε-
 νος. οὐκοῦν εἰ φαίνοιτο τούτους θεοὺς ἀποκαλῶν καὶ διδασκάλους ἐπιγραφόμενος αὐτοὺς ὁ Ἀπολ-
 λώνιος, ὥρα ταῖς κατὰ τῶν διδασκάλων καὶ αὐτὸν ὑπάγειν διαβολαῖς. εἰσῆκται δὴ οὖν παρ' οἷς
 φησι γυμνοῖς Αἰγυπτίαν, φήμασιν αὐτοῖς ταῦτα φάσκων· „οὐκ ἀπεικός τι παθεῖν μοι δοκῶ φι-
 λοσοφίας ἡττηθεῖς εὐ κεκοσμημένης, ἣν ἐς τὸ πρόσφορον Ἰνδοὶ στείλαντες ἐφ' ὑψηλῆς τε καὶ θείας
 μηχανῆς ἐκκυκλοῦσιν. ὡς δὴ ἐν δίκῃ μὲν ἡγάσθη, ἐν δίκῃ δὲ ἡγοῦμαι σοφούς τε καὶ μακαρίους,
 ὥρα μανθάνειν.“ καὶ μετὰ βραχέα φησὶν· „οὔτοι μὲν γὰρ θεοὶ τέ εἰσι καὶ κεκόσμηται κατὰ τὴν 10
 Πυθίαν.“ καὶ Δομετιανῶ δὲ εἰσῆκται λέγων „καὶ τίς πρὸς Ἴαρχαν σοὶ πόλεμος ἢ πρὸς Φραάτην
 τοὺς Ἰνδοὺς; οὐς ἐγὼ μόνους ἀνθρώπων θεοὺς τε ἡγοῦμαι καὶ ἀξίους τῆς ἐκωνυμίας ταύτης;“
 καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ὁμοίως θεοὺς τε καὶ διδασκάλους τάνδρὸς ἐπιγράφας ὁ λόγος τοὺς δεδηλωμένους
 δακτυλλοὺς τε παρ' αὐτῶν εἰληφέναι ὁμολογήσας αὐτὸν ἐπιλέλησται νῦν καὶ συνδιαβάλλων τοῖς
 32 διδασκάλους τὸν μαθητὴν οὐκ ἐπαίει. ὑποβάς δ' ἐν τῇ γραφῇ ἀύλητὴν ὑποτίθεται καὶ τὸν Ἀπολ- 15
 λώνιον ὥσπερ τινὸς οὔσης μεγίστης καὶ σοφωτάτης ἐπιστήμης τρόπους ἀλήσεως μάλα σπουδαίως 454
 μακροῖς τοῖς διηγήμασιν εἶροντα διεξέρχεται, καὶ αὐτοκράτορα Οὐεσπασιανὸν ὅλα δὴ θεῶ προσεύ-
 ξασθαι αὐτῷ ἱστορεῖ, καὶ τὸν μὲν ὡς εὐχῆ εἰρηκέναι τὸν Οὐεσπασιανόν· „ποιήσόν με βασιλέα,“ τὸν
 δὲ ἀποκρίνασθαι· „ἐποίησα.“ καὶ τίς οὐκ ἂν μισήσειεν εὐλόγως τῆς ἀλαζονείας τὴν φωνὴν μανίας
 τὸ μῆθεν ἀποδέουσαν, ὅτε γε ἤδη αὐτὸς θεὸς καὶ βασιλέων ποιητὴς εἶναι φροντίζεται ὁ τῆς Αἰγυ- 20
 πτίας κυβερνήτης νεῶς; τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἑαυτὸν ὁ Ἀπολλώνιος γεγονέναι τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς πρὸς
 33 τὸν Ἰνδὸν ὁμίλαις μικρῶ πρόσθεν ἡμῖν δεδήλωκε. τῶ δ' αὐτῷ βασιλεῖ, οὐς ἂν αὐτὸς δοκιμάζοι
 τῶν φιλοσόφων συμβούλους τῶν πρακτέων, γνωρίσαι αὐτῷ ἀξιούντι κατὰ λέξιν φησὶν· „ἀγαθοὶ δὲ
 τούτων σύμβουλοι καὶ οἷδε οἱ ἄνδρες, τὸν Δίωνα δείξας καὶ τὸν Εὐφράτην μήπω αὐτῷ ἐς δια-
 φορὰν ἤμουντα.“ καὶ αὐθις, „ὦ βασιλεῦ, εἶπεν, Εὐφράτης καὶ Δίω πάλαι σοὶ γνώριμοι ὄντες 25
 πρὸς θύραις εἰδὶν οὐκ ἀφρόντιδες τῶν σῶν. κάλει δὴ κάκείνους ἐς κοινὸν λόγον, σοφῶ γὰρ τῷ
 ἄνδρῃ.“ πρὸς ἃ Οὐεσπασιανὸς „ἀκλείτους“ ἔφη „θύρας παρέχω σοφοῖς ἀνδράσιν“. εὐγε τῆς προ-
 γνώσεως τοῦ ἤρωτος· Εὐφράτης νῦν ἀγαθός τε καὶ σοφός, ἐπεὶ μὴ ἐς διαφορὰν πω αὐτῷ ἐληλύ-
 θει, εἰ δ' ἔλθοι — ὅσον οὐπω δὲ τοῦτ' ἔσται — ὅρα ὅλα περὶ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς πρὸς Δομετιανὸν
 γράφει· „καὶ μὴν ὅποσα γίνεταί φιλοσόφῳ ἀνδρὶ κολακεύοντι τοὺς δυνατοὺς θελοῖ τὰ Εὐφράτου· 30
 τούτῳ γὰρ ἐντεῦθεν, τί λέγω χρήματα; πηγὰ μὲν οὖν εἰσι πλοῦτου, κάπλι τῶν τραπεζῶν ἤδη δια-
 λέγεται κάπηλος ὑποκάπηλος τελώνης ὀβολοστάτης πάντα γιγνόμενος τὰ πωλούμενά τε καὶ πωλοῦντα,
 ἐντετύπεται δὲ αἰεὶ ταῖς τῶν δυνατῶν θύραις καὶ προσέστηκεν αὐταῖς πλείω καιρὸν ἢ οἱ θυρωροί,
 ἀπελήφθη δὲ καὶ ὑπὸ τῶν θυρωρῶν πολλακίς, ὥσπερ τῶν κυνῶν οἱ λίχνοι, δραχμὴν δὲ οὐδὲ φι- 455
 λосоφῶ ἀνδρὶ ποτε προέμενος ἐπιτειχίζει νῦν τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον ἑτέροις τὸν Αἰγύπτιον τουτουῖ 35
 βόσκων χρήμασι καὶ ὀξύνων ἐπ' ἐμὲ γλαῶτταν ἀξίαν ἐκτεμῆσθαι. Εὐφράτην μὲν δὴ καταλείπω

3. Fo: δὴ τὰ. 4. καὶ τῶν. p. 1b. τοιαῖς δ'. E. 1b. σοφιστείας. p. 8. εἰς. C. 9. οὐς δὴ. p. π. 10. καὶ μετὰ. sic
 corr. p. καὶ ἃ μετὰ. π. 11. πόλεμος καὶ Φρ. E. 1b. Φραάτην. p. π. 14. αὐτόν. p in mg. 17. Οὐεσπασιανόν. p.

18. τὸν Οὐεσπασιανόν om. E. 1b. ποιήσωμεν et corr. ποιήσόν με. p. 19. ἀποκρίνεσθαι. p. 1b. ἀλαζονίας. p.
 24. αὐτόν. p, m. 27. ἀκλειστοῦς. E. 28. ἐληλύθει. E. 30. γίνεταί. p, π. 31. ἀπληστα χρήματα a, h, et m, ubi
 γρ. τί λέγω χρ. 1b. καὶ περὶ. C, a, m, h. 32. πάντα τι γινόμενος. p. 33. ἐν ταῖς. E. 1b. προσέστηκεν. a, m, h.

34. ἀπελήφθη. p, π. ἀπελήφθη. a, m. 1b. δραχμὴν. p, π. 35. νῦν om. o. 1b. ἑτέροις. p. 36. γλαῶτταν. p, π.
 γλαῶσαν. K.

7. cf. 113, 16. 10. cf. 114, 27. 15. cf. 93, 23. 18. cf. 96, 19. 21. cf. 52, 30. 23. cf. 96, 26. 25. cf. 97, 30.
 30. cf. 160, 32.

σοί, σὺ γάρ, ἦν μὴ κόλακας ἐπαινήσ, εὐρήσεις τὸν ἄνθρωπον κακίῳ ἢ ἐρμηνεύω.“ ὁ δὲ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Οὐεσπασιανὸν σοφὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν Εὐφράτην μαρτυρούμενος, πρὸς δὲ τὸν υἱὸν ταῦτα περὶ αὐτοῦ διεξιὼν δηλὸς ἂν εἴη τὸν αὐτὸν ἐπαινῶν τε καὶ ψέγων. ἄρ' οὖν ὁ τὴν τῶν μελλόντων προειληφώς γινώσκων ἤγνώει, ὃς ἦν τε καὶ ἔσται τὸν τρόπον ὁ Εὐφράτης; καὶ γὰρ οὐ νῦν πρῶτον, ⁵ ἀλλὰ καὶ ἐκ' αὐτοῦ Οὐεσπασιανοῦ διαβάλλειν αὐτὸν ὡς δὴ τὸ ἦθος μοχθηρότατον βούλεται. πῶς δὲ οὖν τὸν τοιούδε συνίστη βασιλεῖ, ὡς καὶ ἀκλείτους αὐτῷ διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ συστάσεις τῶν βασιλείαν ἀναπεπετάσθαι τὰς πόλεις; ἀλλὰ γὰρ καὶ τυφλῷ, φασί, δηλον, ὡς ἄρα πρόγνωσιν μὲν συκοφαντεῖται πρὸς τοῦ συγγραφέως ὁ ἄνθρωπος, εἴη δ' ἂν ἄλλως γενναῖος, κάλει μὲν πρὸ πείρας ἀφθόνως ἑταίροις, ἀτὰρ καὶ τῷ Εὐφράτῃ τῆς εἰς τὰ βασίλεια παρόδου κοινωνῶν, ὕστερον δὲ τῆς ¹⁰ διαφορᾶς ἕνεκα τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ λέγων. οὐκ ἔστι μοι διαβάλλειν ὁ λόγος βούλεται τὸν ἄνδρα, ὡς ἂν τὸν Εὐφράτην συκοφαντοῦντα φιλοσόφων γενόμενον τῶν καθ' ἑαυτὸν ἐπιδοξότατον, ὡς καὶ ἐς δευρ', οἷς μετῆστι φιλοσοφίας, ἄδυσθαι, ὃ καὶ μέγιστον λάβοι ἂν τις, εἰ βούλοιο, παραδείγμα τῆς κατὰ τοῦ Ἀπολλωνίου διαβολῆς. εἰ γὰρ ὁ Εὐφράτης παρὰ τοῖς πᾶσι φιλοσοφία διακρέψαι ὁμο- ¹⁵ λογηθεῖη, ὥρα μισοκομηρίαν μὲν ἐκείνου κατηγορεῖν ἐπεξιόντος τοῖς ἀτόπως ὑπὸ τοῦδε δρωμένοις, ⁴⁵⁶ τουτοῦ δὲ πρὸς ἐκείνου κατηγορούμενον φάυλην περιβάλλεσθαι δόξαν, ὅτι δὴ μὴ τὸν ἀρέσκοντα τῷ φιλοσόφῳ μετῆει βίον.

Πάλιν ἐν τῷ ἕκτῳ παραδοξολογῶν ὁ μυθολόγος ἄγει μὲν αὐτὸν ἅμα τοῖς ἑταίροις καμήλω ³⁴ ὀχούμενον ἐφ' οὓς φησὶν Αἰγυπτίων γυμνοὺς φιλοσόφους, ἔνθα δὲ προστάξαντος τοῦ Γυμνοῦ πετέλα, φησί, τὸ δένδρον προσαγορεύει τὸν Ἀπολλωνίον ἐνάθρω καὶ θήλει τῇ φωνῇ, καὶ τού- ²⁰ τοις γε ἡμᾶς ὁ Φιλαλήθης πιστεύειν ἀξιῶ. εἶτα Πυγμαίους ἄνδρας ὑπὲρ τὴν τούτων ἱστορεῖ χάραν καὶ Ἀνθρωποφάγους καὶ Σμιάποδας σάτυρον τε πρὸς τοῦ Ἀπολλωνίου μεθυσκόμενον. ἐξ ἐκείνων δ' αὐθις ἐπᾶνεισιν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ὁμίλιαί τε πάλιν αὐτῷ καὶ προγνώσεις ἀνακοινοῦνται πρὸς Τίτον, καὶ δηχθέντα ἔφηβον ὑπὸ λυτῶντος κυνός, ὃν δὴ καὶ ἐμαντεύσατο, ὃς τις εἴη τὴν ²⁵ ψυχὴν, ὅτι ὁ τῆς Αἰγύπτου ποτὲ βασιλεὺς Ἄμασις, τῆς συμφορᾶς ἀπαλλάττει, μέχρι καὶ τοῦ κυνός ἐπιτελευτᾶς τὸ φιλάνθρωπον. ταυτὶ μὲν οὖν τὰ πρὸ τῆς κατηγορίας αὐτῷ πεπραγμένα, ἐπιστῆσαι δ' ³⁵ ἀξιὸν δι' ὅλης τῆς πραγματείας, ὡς ὅτι κἂν ἀληθεύειν δοθῇ τῷ συγγραφῆ ταῖς παραδόξαις, συνεργεῖα δαίμονος ἕκαστον αὐτῷ διαπεκράχθαι τούτων σαφῶς δεικνύται. τό τε γὰρ τοῦ λοιμοῦ προαισθῆσθαι ἴσως μὲν οὐκ ἀπερίεργον δόξειεν, εἰ [καθὼς αὐτός] ἀπὸ λεπτοτάτης καὶ καθαρᾶς διαίτης κατελήφατο, ὡς αὐτὸς ἔφησεν, ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ ἐξ ὁμίλιας δαίμονος αὐτῷ προμεμήνηντο. καὶ γὰρ ³⁰ δὴ καὶ τὰ λοιπά, ὅσα κατὰ πρόγνωσιν διειληφώς τε καὶ προειρημῶς εἰσῆκται, εἰ καὶ μυθίοις ἐλέγχουσι ἐξ αὐτῆς πάρεστι τῆς τοῦ Φιλοστράτου γραφῆς εὐθύνειν, ὅμως ἵνα συγχωρηθεῖη καὶ τοῦτ' εἶναι ἀληθές, κατὰ περίεργον μηχανῆν εἰκομ' ἂν πρὸς δαίμονος αὐτῷ παρεδρῶν τινὰ τῶν μελλόντων, οὐδὲ γὰρ πάντα, κατελήφθαι. τοῦτο δὲ παρίστησι σαφῆς τὸ μὴ δι' ὄλου καὶ περὶ πάντων ⁴⁵⁷ τῆς πρόγνωσιν αὐτὸν ἀποσώζειν, ἀπορεῖν δὲ ἐν πλείστοις καὶ πυνθάνεσθαι δι' ἄγνοιαν, ὅπερ οὐκ ἂν, εἰ θείας ἀρετῆς μετῆν αὐτῷ, κεκόνθει. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ παύσαι τὸν λοιμὸν, ὅποιον εἴληγε τὸ δρᾶμα, ὅτι φάσμα καὶ οὐδέν τι κλέον ἦν, προδεδήλωται. ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ Ἀχιλλέως παρὰ τῷ αὐτοῦ μνήματι τί ἂν διατρέβοι τὰς ἐν μακάρων νήσοις, ὡς ἂν φήσειέ τις, ἀπολείπουσα διαγωγῆς, εἰ μὴ καὶ τοῦτο δαίμονος ἦν ἐπιφανείας παρουσία. καὶ τοῦ ἀσελοῦς δὲ μειρακίου σαφῶς ἔνοιον

1. ἢ ἐρμηνεύων. κ. 3. ἄρ' οὖν. E. 4. τὸν τρόπον om. E. 6. τὸν om. E. 1b. ἀκλείτους. E. 8. πολὺ μὲν. e. 1b. προπείρας. p. o. πρὸ πείρας. a, m. 9. ἀφθόνως ἑταίροις. p. ἑταίροις. E. 1b. τῆς om. E. 11. γενόμενον. a, m. Deest participium in o. 13. εἰ γὰρ οὖν. p. 1b. Fo: κατ' αὐτοῖς πάση. 14. μὲν τοῖς. p. 19. θηλεία. E. 22. καὶ προγνώσεις et mg. γρ. κατὰ πρόγνωσιν. p. 1b. ἀνακοινοῦνται. p. 26. συνεργία. p. 29. οὐκ ἀπερίεργον δόξειεν C, E. Fo: οὐδὲ περίεργον δόξειεν ἄν. 1b. καθὼς αὐτός ex inferioribus huc Irrepsisse ratus inclusi. 30. πρόγνωσιν δ' εἰληφώς. E. 35. κεκόνθει. C, E. Sc. κεκόνθει. 36. ἀλλὰ καὶ ψυχὴ et ὅτι ἢ in mg. p. 37. καὶ fuit in p ante τὰς. 1b. ἀπολειπούσα. E.

5. cf. 103, 10. 15. cf. 110, 7. 20. cf. 123, 5. 21. cf. 123, 30. 22. cf. 124, 24. 23. cf. 129, 16. 24. cf. 152, 5.

δαίμονα, καὶ πάλιν, ἣν ἔφησεν ἔμπουσάν τε καὶ λάμιαν ἐμπεπαρφηκέναι τῷ Μενίπῳ, μείζονι τάχ' ἴσως ἐξελήλακε δαίμονι, ὁμοίως τε αὐτὸν καὶ τὸν τὰς φρένας παρατραπέντα νεανίαν ὑπὸ τοῦ λυττῶντος κυνὸς αὐτόν τε τὸν δαιμονῶντα κύνα τῇ αὐτῇ μετέλλαξε μεθόδῳ. ὄρα δὴ οὖν, ὡς ἔφην, τὴν πᾶσαν αὐτῷ παραδοξοποιῶν, ὡς διὰ δαιμονικῆς ἀπετελεῖτο ὑπουργίας. τὸ γὰρ τῆς ἀναβιωσάσης κόρης, εἴτ' ἔμπρους ὑπῆρχε σπυθῆρα ψυχῆς κατὰ τὸν συγγραφεῖα καὶ ἱμάδα ἐπὶ τοῦ προσώπου φέρουσα, περριαιρετέον τῆς θανατοποιίας, οὐ γὰρ ἄν, ὡς καὶ πρόσθεν ἔφην, σιωπῇ τὸ τηλικούτο παρεδόθη ἐπ' αὐτῆς Ῥώμης βασιλέως ἐπιπαρόντος γεγεννημένον. μυρία μὲν οὖν καὶ ἄλλα πάρεστιν ἐκ τῶν αὐτῶν ἀναλέξασθαι συγγραμμάτων τό τε ἐν αὐτοῖς εὐέλκτον καὶ ἀσύστατον μυθῶδες τε καὶ τερατῶδες ἀπευθύειν. ὅμως, ἐπεὶ γε οὐδὲ πολλῆς τὰ κατὰ τὸν ἄνδρα δεῖται σπουδαιολογίας, οὐχ' ὅτι γε ἐν θείοις καὶ παραδόξοις καὶ θανατοποιίαις, ἀλλ' οὐδ' ἐν φιλοσόφοις παρὰ τισὶ τῶν νῦν μνήμης ὑπαρχούσης αὐτοῦ τοῖς εἰρημένους ἀρκεσθέντες μετίωμεν καὶ ἐπὶ τὸ ἔβδομον περὶ αὐτοῦ σύγγραμμα.

37 Κατηγορεῖται δὴτα γοητεῖαν ὁ ἀνὴρ. εἶτα Δημητρίῳ φιλοσόφῳ ἀποτρέποντι αὐτόν τῆς ἐπὶ τὴν Ῥώμην παρόδου μὴ πειθόμενος ἐπαχθῆ τινα καὶ φορτικὰ περὶ ἑαυτοῦ ὡδὲ πως λέγει· „ἐγὼ δὲ γιγνώσκω μὲν πλείστα ἀνθρώπων, ἅτε εἰδῶς πάντα, οἶδα δὲ ὧν οἶδα τὰ μὲν σπουδαίους, τὰ δὲ σοφοῖς, τὰ δὲ ἐμαυτῷ, τὰ δὲ θεοῖς.“ καὶ δὴ ὁ ἐν τούτοις πάντ' εἰδέναι μεγαλαυχούμενος προῖων ἄγνοιάν τινων πρὸς τοῦ λόγου κατηγορεῖται. εἶτα Δάμις αὐτῷ μεταπλάττεται διὰ θανάτου φόβον τὸν φιλόσοφον ἐπικυρπτόμενος. ἄκουε δ' οὖν τοῦ συγγραφείως, ἃ περὶ αὐτοῦ φησὶν ἀπολογούμενος· „αἰτία μὲν ἦδε τοῦ μεταβαλεῖν τὸν Δάμιν τὸ τῶν Πυθαγορείων σχῆμα, οὐ γὰρ κακία γε αὐτὸ μεθεῖναι φησὶν, οὐδὲ μεταγνοῦς, τέχνην δὲ ἐπαινέσας, ἣν ὑπῆλθεν ἐς τὸ συμφέρον τοῦ καιροῦ.“ ἐπὶ τούτοις ὁ Φιλόστρατος τέσσαρας αἰτίας τὰς δὴ εὐχερεῖς αὐτῷ πρὸς ἀπολογίαν νομισθεῖσας ἐκτίθησιν ἀπὸ πλείστων καὶ ἄλλων αὐτὰς ὁμολογῶν ἀνειλέχθαι, ὧν ἡ μὲν τις ἦν, τί δὴτα μαθῶν οὐ τὴν αὐτὴν ἄπασιν ἔχοι στολήν, ἡ δὲ, τοῦ χάριν οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν νενομίκασι, τρίτην, πόθεν προείποι Ἐφεσίοις τὸν λοιμὸν, ἐπὶ ταύταις, τίνι βαδίσας εἰς ἀγρὸν ἀνατέμνοισι, τὸν παῖδα τὸν Ἀρκάδα. πρὸς ταύτας δὲ φησὶ καὶ τὴν ἀπολογίαν αὐτὸν γεγραφέναι. πρότερον δ' ἱστορεῖ δεσμοῖς αὐτὸν παραδοθῆναι καὶ τι θανατοστὸν ἐνταῦθα κατεργάσασθαι· τῷ γὰρ τοι Δάμιδι μάλα λυπηρῶς, ὡς ἂν ἐπὶ συμφορᾷ τοῦ διδασκάλου, διακειμένῳ αὐτόματον ἐπιδειξάι λελυμένον τοῦ δεσμοῦ τὸ σκέλος, εἶτα πάλιν ἀναλαβόντ' αὐτόν τῆς λύπης ἐνθῆναι εἰς τὸ πρότερον σχῆμα τὸν πόδα. μετὰ τοῦτο κρινόμενον αὐτόν ἐπὶ βασιλέως Δομετιανοῦ γράφει [εἶτα δὴ] τῶν ἐγκλημάτων ἀπολυθῆναι καὶ μετὰ τὴν τῶν ἐγκλημάτων λύσιν οὐκ οἶδ' ὅπως ἀκαίρως, μοι δοκεῖν, ἐν τῷ δικαστηρίῳ αὐτὰ δὴ ταῦτα ἀναφωνῆσαι „δός, εἰ βούλει, κάμοι τόπον, εἰ δὲ μή, πέμπε τὸν ληψόμενόν μου τὸ σῶμα, τὴν γὰρ ψυχὴν ἀδύνατον, μᾶλλον δὲ οὐδ' ἂν τὸ σῶμα τούμὸν λάβοις,

οὐ γὰρ με κτενέεις, ἐπεὶ οὗτοι μόρσιμός εἰμι“,

καὶ δὴ ἐπὶ τούτῳ τῷ περιβοήτῳ ῥήματι ἀφανισθῆναι τοῦ δικαστηρίου φησὶν αὐτόν, καὶ ἐν τούτοις τὸ περὶ αὐτοῦ καταστρέφει δρᾶμα.

39 Ὁ μὲν οὖν συγγραφεὺς ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ δεσμοτήριον θαύματος κατὰ φαντασίαν, ὡς ἔοικεν, ὑπὸ τοῦ παρῆδρον δαίμονος τῷ Δάμιδι ἑωραμένου ἐπιφέρει λέγων „τότε πρῶτον ὁ Δάμις φησὶν ἀκριβῶς ξυνεῖναι τῆς Ἀπολλωνίου φύσεως, ὅτι θεῖα τε εἴη καὶ κρείττων ἀνθρώπου, μὴ γὰρ θύ-

4. ὑπουργίας. E. 5. Fo: εἴ γ'. 6. τηλικούτον. E. 7. ἐπὶ παρόντος. E. 8. πάρεστιν εἰ γρ. περίεστιν. p. 10. θεοῖς. C, E. Sc. θείοις. ib. καὶ παραδόξοις om. p. habet mg. 15. ἅτε δὴ εἰδῶς. E. 16. πάντ' εἰδέναι. p, π. πάντα εἰδ. E. 19. μὲν ἦδη. p, π, a, m, h. μὲν ἦδε. o. ib. τὸν om. E. ib. Πυθαγορείων. π. ib. οὐ γὰρ κακία. p ante

coll., π. οὐ γὰρ κακίας. p ex coll., a, m, h. οὐ γὰρ ὡς κακίῳ. o. 30. αὐτό. p. ib. μεθεῖναι. m, o. ib. μεταγνοῦς. p, π. μεταγνοῦς αὐτό. E. 22. νομισθεῖς. p pr. m. corr. sec. ib. ὁμολογῶν καὶ ἄλλων αὐτὰς. E. 23. παθῶν. p, π. 24. ἀνατέμνει. E. 29. Includi εἶτα δὴ. 32. δὲ. p. 33. κτενέεις. p.

1. cf. 75, 33. 2. cf. 129, 16. 4. cf. 85, 1. 14. cf. 135, 29. 19. cf. 138, 8. 21. cf. 151, 37. 25. cf. 148, 13. 31. cf. 152, 21. 37. cf. 148, 16.

σαντά τι, πῶς γὰρ ἂν ἐν δεσμοτηρίῳ; μηδὲ εὐξάμενον, μηδὲ εἰπόντα τι καταγελάσαι τοῦ δεσμοῦ
καὶ ἐναρμόσαντα αὐτῷ τὸ σκέλος τὰ τοῦ δεδεμένου πράττειν.“ ἐγὼ δὲ οὐκοῦν ἂν καταγνοίην βρα-
δυτήτα τοῦ φοιτητοῦ, εἰ τὸν πάντα βίον συνῶν αὐτῷ καὶ διὰ τινῶν περιέργων ὄρων αὐτὸν ἀπο-
τελοῦντα τὰ παράδοξα οὐδὲν τι διαφέρειν αὐτὸν ἡγεῖτο τῆς θνητῆς φύσεως, ἀλλ’ ἔτι καὶ νῦν μετὰ
5 τοσαύτην θαυματουργίαν τὰ κατ’ αὐτὸν ἀγνοεῖ, εἰκότως δ’ ἀγωνιᾷ καὶ δέδιδε ὡς ὑπὲρ ἀνθρώπου,
μὴ τι πάθοι παρὰ προαίρεσιν. εἰ δὲ δὴ πρῶτον ἄρτι μετὰ τὴν τοσαύτην διατριβήν, ὅτι δὴ θεῖος
εἶη καὶ κρείττονος ἀνθρώπου φύσεως, συνίησι, τὴν τούτου συνιδεῖν ἄξιον αἰτίαν, ἣν αὐτὸς ὁ συγ-
γραφεὺς δηλοῖ λέγων „μη γὰρ θύσαντά τι, μηδὲ ἐπευξάμενον, μηδὲ τι τῶν ἀπορρήτων εἰρηκότα“
τὸ παράδοξον ἰδεῖν αὐτὸν πεποιηκότα. οὐκοῦν τὰ πρότερον διὰ περιέργου μηχανῆς ἐτελεῖτο τῷ
10 ἀνδρὶ, διὸ μηδὲ καταπλήττεσθαι αὐτὰ, μηδὲ θανατᾶζειν τὸν Δάμιον; εἰκότως δὲ νῦν τοῦτο πρῶτον
πέπονθεν, ὡς ξένου τινὸς ὑπ’ αὐτοῦ παρὰ τὰ συνήθη διαπεπραγμένου. πρὸς τὸ δειχθῆναι δὲ τοῦ
δεσμοῦ φάσμα καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀναχώρησιν τὰς πρὸς Δομετιανὸν αὐτοῦ τοῦ Ἀπολλωνίου
φωνὰς παραθεῖμην ἂν· δεσμοῖς γὰρ τοι αὐτὸν παραδοθῆναι προστάξαντος βασιλέως πάν-
γε ἀκολούθως ὁ Ἀπολλώνιος συνελογίσαστο ὡδὶ πως“ „εἰ μὲν γόητά με ἡγή, πῶς δήσεις; εἰ δὲ δὴ-
15 σεις, πῶς γόητα εἶναι φήσεις;“ ἀντικρούσει γοῦν αὐτῷ τις ὡδὶ πως ἐκ τούτων ὀρμώμενος· εἰ μὲν
οὐ γόης, πῶς λέλνται σου τὸ σκέλος; εἰ δὲ λέλνται, πῶς οὐ γόης; καὶ εἰ τῷ ὑπομείναι τὸν δεσμὸν
οὐ γόης, τῷ μὴ ὑπομείναι καὶ κατ’ αὐτὸν ἀμολόγηται γόης. καὶ αὖ πάλιν, εἰ ὑπομείνας τὸ δικα-
460 στηριον οὐ γόης, τῷ δὲ διαδρᾶναι τούτο καὶ τοὺς ἀμφ’ αὐτὸν βασιλέα, λέγω καὶ τοὺς ἐν κύκλῳ
δορυφόρους, σαφῶς ἀναπέφανται γόης. ὅθεν, μοι δοκῶ, συνησθημένος ὁ λόγος θεραπευεῖ τὸ
20 γεγονός ὡς δὴ ἄνευ θυσιῶν καὶ ἐπιδῶν ἀρρήτων τινῶν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπου δυνάμει τοῦ παραδόξου
πεφηνότος. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐς μακρὰν αὐτίς ὁ τῆς φύσεως παραστήσεται ἔλεγχος· ἀντίκα γὰρ τινος
ἐπιστάντος αὐτῷ καὶ φήσαντος „ἀφίησί σε, ὦ Ἀπολλώνιε, τουτῶν τῶν δεσμῶν ὁ βασιλεὺς καὶ
ἐλεύθερον δεσμωτήριον συγχωρεῖ οἰκεῖν“ ὁ κρείττων ἢ ἀνθρώπος καὶ τῶν μελλόντων προγνωστικῆς
κωφοῦ τε ξυνοῖς καὶ οὐ λαλιόντος ἀκούων

25 ὑπὸ τῆς ἄραν, ὡς εἰκός, περιχαρείας ἀποπεσῶν τῆς προγνωσεως πυνθάνεται λέγων „τίς οὖν ὁ
μετασκευάσων με ἐντεῦθεν;“ ὁ δὲ „ἐγὼ,“ ἔφη „καὶ ἔπου“. εἶτα καὶ λόγον ἀπολογίας ὁ θεϊότατος
μάλα γε πεφροντισμένως συντάττει, ἀγνοῶν, ὅτι δῆτα εἰς μάτην αὐτῷ σπουδασθήσεται ἡ γραφή.
οἴεται μὲν γὰρ ἀκούσεσθαι αὐτοῦ ἀπολογουμένου βασιλέα, καὶ ὡς ἀκουσομένου γε σφόδρα πιθα-
νωῶς παρασκευάζεται τὴν ἀπολογίαν, ὁ δὲ ταύτην μὴ ἀναμείνας εἰς οὐ θεῖον αὐτοῦ τὴν σπουδῆν
30 κατεστήσατο. ἄκουε δὴ οὖν καὶ περὶ τούτων, οἷά φησιν ὁ ἔλεγχος· „ἐπεὶ δὲ καὶ λόγος αὐτῷ συνε-
γράφη τις ὡς πρὸς ὕδωρ τὴν ἀπολογίαν ἀφήσονται, ξυνεῖλε δὲ αὐτὸν ὁ τύραννος ἐς ἃς εἴρηκα
ἐρωτήσεις, ἀναγεγράφθω καὶ ὁ λόγος.“ ὅρα δὴ, πῶς τοῦ μέλλοντος πορρωτάτω τυγχάνων ὁ πάντα
θεϊότατος μετὰ πλείστης ὄσης φροντίδος ὡς πρὸς ὕδωρ τὴν ἀπολογίαν ποιησόμενος ἐσπούδαξεν.

461 Ἄλλὰ γὰρ διεξιτητέον καὶ τὴν εἰς μάτην αὐτῷ πεποιημένην ἀπολογίαν, ἧ, ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα
35 ἐν ταύτῃ, Δομετιανῷ προσφωνῶν ἀπανθὰδίζεται λέγων, ὡς ἄρα Οὐέσπασιανὸς „σε μὲν βασιλέα
ἐποίησεν, ὑπ’ ἐμοῦ δὲ ἐγένετο.“ βαβαί τῆς ἀλαζονείας, ἣν οὔτι γε ὁ τυχάν, ἀλλ’ οὐδὲ εἰ φιλόσο-
φός τις ἀληθῶς καὶ τὴν ἀνθρωπείαν ὑπεραίρων ἐγγόνει φύσιν, ἑτερατεύσατο ἂν μὴ οὐχὶ δίκην
ἀνοίας παρὰ τοῖς ἔμφοσιν ὑποσχῶν. εἶτα δὲ τῆς κατ’ αὐτὸν ὑποψίας ἑαυτὸν ἀπολυόμενος ταῦτα

1. ἂν om. E, habent p, π. 2. βραδυτήτος. p. βραδυτήτα. E. Sc. βραδυτήτα. 5. δὲ. E. ib. δέδειεν. p. 10. Εκτιμή
verbum, e. g. φησί. 14. ξυνελογίσαστο. p. 17. καὶ κατ’ αὐτὸν. p. κατ’ αὐτὸν. E. 19. ἐναπέφησεν ὁ γόης. E. ἀναπέφησεν
ὡς
γόης. p, ubi mg. ἀναπέφανται. ib. Fo: ὁ δὴ, μοι δοκεῖν. 21. παραθήσεται. E. 23. προγνωστικῆς. E. 26. με. p. π
μ’. E. 27. συντάττει πεφρ. E. 28. ἀκουσθήσεσθαι. C, E. Sc. ἀκούσεσθαι. ib. βασιλέως. E. 29. ἐς οὐδὲν. E. 30. φη
σιν μακρῶν, et adscr. ὁ ἔλεγχος. p. ib. ἐπειδὴ δὲ. E. ib. ξυνέγρ. π. 31. ὡσπερ ὕδωρ. a, m. 33. ποιησόμενος
p, π. 36. βαβαί et mg. γρ. παπαί. p. 37. καὶ κατὰ ἀνθρωπείαν. E. 38. Fo: παρασχῶν.
s. cf. 148, 18. 14. cf. 146, 22. 22. cf. 149, 5. 30. cf. 152, 31. 35. cf. 154, 9.

περι γοήτων φησίν· „ἀλλὰ τοὺς γοήτας ψευδοσόφους φημί, τὰ γὰρ οὐκ ὄντα εἶναι παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ ὄντα ἄπιστα εἶναι.“ καταμάθοι δ' οὖν τις ἐκ τε τῆς ὅλης πραγματείας καὶ τῶν ἐν μέρει δεδηλωμένων, πότρεα ἐν θείοις καὶ φιλοσόφοις ἢ ἐν γόησιν αὐτὸν κατατακτέον, ἐπιστήσας οἷς τε αὐτὸς περι γοήτων καὶ ψευδοσόφων εἴρηκε καὶ οἷς δεδήλωκεν ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία· δρῦες τε γὰρ καὶ πετέλαι ἐνάρθρω καὶ θήλει φωνῇ λαλοῦσαι καὶ τρίποδες αὐτόματοι φοιτῶντες καὶ χάλκιοι θερά- 5 ποντες διακονοῦμενοι πίθοι τε ὄμβρων καὶ ἀνέμων καὶ σανδαράκινον ὕδωρ καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα εἰσῆκται, παρ' οἷς ἤγειτο θεοῖς, οὓς καὶ οὐκ ἄκνει διδασκάλους ἐπιγράφεσθαι, τίνος ἂν εἶεν παραστατικά ἢ τῶν „τὰ οὐκ ὄντα εἶναι καὶ τὰ ὄντα ἄπιστα εἶναι“ παραδεικνύντων; οὓς αὐτὸς γοήτας ὀνομάζων ψευδοσόφους ὑπάρχειν ἀποφαίνεται. ἦτοι οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ θεῖος καὶ ἐνάρετος καὶ θεοῖς κεχαρισμένος τὸ σοφίας ἀναδησάμενος βραβεῖον αὐτοῦ Πυθαγόρου καὶ τῶν, ὅσοι μετ' ἐκείνου, 10 θεϊότερος ἀληθῶς καὶ μακρῶ εὐδαιμονέστερος ἂν κριθῆι, ἢ ἔμπαλιν ψευδοσοφίας ἀλούς καποδαμιόνων ἀποίσειται τὰ πρωτεία.

43 Πάλιν δ' ἐν τῇ γραφῇ περὶ Μοιρῶν ἰσχύος φιλοσοφησάμενος αὐτὸν ἐν Ἰωνίᾳ φησὶ διδάσκοντα οὕτως ἄτρεπτα εἶναι, ἃ κλώθουσιν, ὡς εἰ καὶ βασιλείαν τῷ ψηφίσαιντο ἑτέρῳ ἤδη ὑπάρχουσαν, οὐδ' ἂν ἀποκτείνειε τις τοῦτον, ὡς μὴ ἀφαιρεθῆι ποτὲ ὑπ' αὐτοῦ τὸ ἄρχειν, καὶ ἂν ἀναβιῶναι 15 ἀποθανῶν ὑπὲρ τῶν δοξάντων ταῖς Μοίραις. καὶ τούτοις ἐπιλέγει αὐταῖς συλλαβαῖς „ὄτῳ πέφρωται γενέσθαι τεκτονικῶ, οὗτος, κἂν ἀποκοπῇ τῷ χεῖρε, τεκτονικὸς ἔσται, καὶ ὄτῳ νίκη ἐν Ὀλυμπίᾳ 462 δρόμου ἄρασθαι, οὗτος δ', οὐδ' εἰ πηρωθῆι τὸ σκέλος, ἀμαρτήσεται τῆς νίκης, καὶ ὄτῳ ἔνευσαν Μοίραι τὸ ἐν τοξικῇ κράτος, οὗτος, οὐδ' εἰ ἀποβάλοι τὰς ὄψεις, ἐκπεσεῖται τοῦ εὐσκόπου.“ τούτοις τὸν ἄρχοντα κολακεύων ἐπιφέρει λέγων „τὰ δὲ τῶν βασιλέων ἔλεγον ἐς τοὺς Ἀκρισίους δῆπου 20 ὄρων καὶ τοὺς Λαίους Ἀστράγην τε τὸν Μῆδον καὶ πολλοὺς ἑτέρους εὐτίθεσθαι τὰ τοιαῦτα δόξαντας, ἂν οἱ μὲν παῖδας, οἱ δὲ ἐγγόνους ἀποκτείνειν οὐκ ἐθέλοντες ἀφῆρθησαν ἀπ' αὐτῶν τὸ βασιλεύειν ἀναφύτων ἐπ' αὐτοὺς ἐξ ἀφανοῦς ξὺν τῷ πεπρωμένῳ, καὶ εἰ μὲν ἡγάπων κολακευτικῆν, εἶπον ἂν καὶ τάδε ἐντεθυμῆσθαι, ὅτε ἀπειλήσω μὲν ὑπὸ Βιτελλίου, κατεκίμπρωτο δὲ ὁ ναὸς τοῦ Διὸς περὶ τὰς ὄφρυς τοῦ ἄστεος, ὁ δ' εὐκείσεσθαι τὰ ἐαυτοῦ ἔφασκεν, εἰ μὴ διαφύγοις αὐ- 25 τὸν — καίτοι μειράκιον ἱκανῶς ἦσθα, καὶ οὐπω οὗτος — ἀλλ' ὅμως, ἐπεὶ Μοίραις ἐδόκει ἕτερα, ὁ μὲν ἀπώλετο αὐταῖς βουλαῖς, σὺ δὲ τὰ ἐκείνου νῦν ἔχεις. ἐπεὶ δὲ ἀρμονία κολακευτικῆ ἄχθομαι, δοκεῖ γὰρ μοι τῶν ἐκφύθμων τε καὶ οὐκ εὐφθόγγων εἶναι, τεμῆσθω μοι ἦδε ἢ νευρὰ καὶ μηδὲν ἡγού τῶν σῶν ἐντεθυμῆσθαι με.“ διὰ τούτων δὲ ὁμοῦ τὸν ἄνδρα κόλακα καὶ ψεύστην καὶ πάντα μᾶλλον ἢ φιλόσοφον ὁ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας παρῆστησι λόγος, τοσαῦτα γὰρ πρότερον εἰπὼν κατὰ τοῦ Λομε- 30 τιανοῦ κολακεύει νῦν ὁ γεννάδας καὶ καθυποκρίνεται ὡς οὐδὲν τι κατ' αὐτοῦ, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τῶν περὶ Μοιρῶν αὐτῷ καὶ ἀνάγκῃ ἐν Ἰωνίᾳ κεινημένων. ἀνάλαβε δὴ τὴν ἱστορίαν, ὃ συγγραφεῦ, καὶ τῆς λήθης διανήψας τὰ πρότερόν σοι γραφέντα λαμπρῶ καὶ φιλαλήθει διέλθε τῇ 463 φωνῇ, μηδὲν ὑποστειλάμενος, ὡς ἐν Ἐφέσῳ διατρίβων „ἀφίστη Λομετιανοῦ τοὺς ἄνδρας καὶ ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐρῶννυε σωτηρίας καὶ τὰς μὲν ἐπιστολιμαίους ὁμιλίαις οὐκ ἀσφαλεῖς αὐτοῖς ᾤετο, 35 τῶν δὲ ἐταίρων τοὺς σωφρονεστάτους ἄλλοτε ἄλλον ἀπολαμβάνων „διάκονον“ ἔλεγε „ποιούμαι σε ἀπορρήτου λαμπροῦ, βαδίσει δὲ σε χρῆ ἐς Ῥώμην παρὰ τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα καὶ διαλεχθῆναι

2. ἀπιστεῖσθαι. o. ib. Fo: ἂν τις. 3. πιστεύσας. E. 5. θήλει. p. θηλεία. E. 6. τοιαῦτα om. E. 8. εἶναι εἰς. π. ib. ἄπιστα. o. 11. κριθείη. C, E. Sc. ἂν κριθείη. 13. ἐν om. E. 14. βασιλείας. a, m, h. ib. τούτῳ. E. 15. οὐκ ἂν. E. ib. ἂν om. E. ib. Fo: ἀναβιώη. 17. οὕτως. p, π. 18. δ'. deleverim. 19. ἀποβάλλει. a, h, et m, ubi γρ. ἀποβάλοι. ib. τοῦ

σκόπου. E. τοῦ σκόπου. p. τοῦ εὐσκόπου. π. 21. Ἀστράγη. π. ib. ἄλλους. E, in m. γρ. ἑτέρους. 22. ἀποκτείνειν. p. ἀποκταίνειν. π. ib. Fo: ὑπ' αὐτῶν. 23. ξὺν. π. 24. τὰ σά. o. ib. νεῶς. E. 26. ἐπὶ. E et π ante corr. 27. ἀρμονία κολακευτικῆ. p, π. 28. ἐκφύθμων. p. ἐκφύθμων. π. 29. τῶν ἐν Ἰ. p sic corr. 33. τῆς ἀληθείας. C, E. Sc. τῆς λήθης. ib. λαμπρῶ καὶ φιλαλήθει. p. 34. τοὺς om. E. 35. τῆς om. E. 36. διαλαμβάνων. p sic corr. 37. ἀπορρήτου. p. ib. καὶ τὸν δεῖνα om. o. καὶ δεῖνα. p.

1. cf. 155, 6. 13. cf. 162, 32. 16. cf. 163, 36. 20. cf. 164, 3. 34. cf. 132, 12.

οί.“ και „διελέγετο μὲν ὑπὲρ Μοιρῶν καὶ ἀνάγκης καὶ τὸν λόγον διήει, ὅτι μὴδὲ οἱ τύραννοι τὰ Μοιρῶν οἶοι βιάζεσθαι,“ καὶ ὡς „χαλκῆς εἰκόνας ἰδουμένης Δομετιανοῦ πρὸς τῷ Μέλῃτι ἐπιστρέψας ἐς αὐτὴν τοὺς παρόντας „ἀνόητε“ εἶπεν „ὡς πολὺ διαμαρτάνεις Μοιρῶν καὶ ἀνάγκης· ᾧ γὰρ μετὰ σὲ τυραννεῦσαι πέπρωται, τοῦτοι καὶ εἰ ἀποκτείνεις, ἀναβιώσεται.“ ὁ δὲ μετὰ τοὺς τοιοῦσδὶ λόγους κολακεύων τὸν τύραννον καὶ μὴδὲν τι τούτων ὡς πρὸς αὐτὸν εἰρησθαι αὐτῷ κατειρωνευόμενος πῶς οὐ μοχθηρίας ἀπάσης καὶ ἀνελευθερίας κριθείη, εἰ μὴ ἄρα ψευδηγόρους τινὰς καὶ κατηγόρους τοῦ ἀνδρός, οὐχὶ δὲ ἀληθεῖς συγγραφέας θείη τις τοὺς ταῦτα μνήμη παραδεδοκότας· καὶ ποῦ τοῦ Φιλαλήθους „οἱ παιδεύσεως μὲν ἐπὶ πλείστον ἦγοντες, τὸ δ' ἀληθὲς τιμῶντες συγγραφεῖς Δάμῃς τε ὁ φιλόσοφος ὁ καὶ συνδιατρίψας τῷ δηλουμένῳ καὶ Φιλόστρατος ὁ Ἀθηναῖος,“ ἀφ' ὧν ταῦτα παρατίθεται, οὗς σαφῶς οὕτως ἐναντιολογούντας κομπάζοντάς τε ἀληθῶς καὶ τοῖς μαχομένοις παρισταμένους ψεύστας ἐναργῶς καὶ ἀπαιδεύτους καὶ γόητας τῆς ἀληθείας τὸ φέγγος διήλεγξεν. ἐπὶ πᾶσι τὸν Ἀπολλώνιον ἀπαλλαγέντα τοῦ δικαστηρίου ἐν Λεβαδείᾳ [ἐλθεῖν] ἱστορεῖ βου- 44 λόμενον εἰς Τροφανίου κατελθεῖν μὴ ἐπιτρέπεσθαι πρὸς τῶν ἐπιχωρίων γόητα καὶ τούτων ἡγουμένων αὐτόν. καίτοι ἄξιον ἀπορῆσαι παραθέμενον τὰς ἐν ἀρχῇ τοῦ Φιλοστράτου λέξεις, ἐν αἷς 45 ἀπορῶν, ὅτι δὴ γόητα αὐτὸν ὑπελήφασιν ἀνὰ δὴ ταῦτα θαυμάζει λέγων Ἐμπεδοκλῆα μὲν καὶ Πυθαγόρα καὶ Δημόκριτον τοῖς αὐτοῖς μάγοις ἀμιληκότας οὕτω ὑπήχθαι τέχνη, Πλάτωνα τε παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων τε καὶ προφητῶν πολλὰ παρεληφότα καὶ ταῦτα τοῖς ἰδίοις ἀναμίξαντα λόγοις οὐδαμῶς δόξαι τισὶ μαγεύειν, τουτοῖ δὲ οὕτω γινώσκεσθαι παρ' ἀνθρώποις, ὅτι δὴ ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς ὁρμῶτο σοφίας, μάγον δὲ αὐτὸν πάλαι τε καὶ εἰσέτι νῦν νενομίσθαι τῷ μάγοις 20 Βαβυλωνίων Ἰνδῶν τε Βραγμαῶσι καὶ τοῖς Αἰγυπτίων Γυμνοῖς ἀμιληκῆναι. τί δὴτα οὖν εἰρήσεται πρὸς αὐτόν; ᾧ οὗτος, τῷδε τῷ ἀνδρὶ τηλικούτου ἐπεχειρεῖτο, ὡς μόνον γόητα πάλαι τε καὶ εἰσέτι νῦν νενομίσθαι παρὰ τοὺς τηλικούτους ἀνδρας, οἱ τῶν αὐτῶν αὐτῷ, ὡς φῆς, διδασκάλων πεπεραμένοι διέπρεψαν μὲν καὶ καθ' οὓς ἐγνωρίζοντο χρόνους καὶ εἰς τοὺς μετέπειτα δὲ τῆς σφῶν φιλοσοφίας ἀοίδιμον καταλελοίπασιν τὴν ἀρετὴν, εἰ μὴ ἄρα πέρα τῶν προσηκόντων ἐγχειρῶν τοῖς εὐφρονούσι φανερὸς καθειστήκει; ἀντίκα τῶν νῦν εἰσιν, οἱ περιέργους μηχανὰς τῇ τοῦ ἀνδρός ἀνακειμένας προσηγορίᾳ κατεληφέναι λέγουσιν. ἀλλ' οὐκ ἔμοιγε τούτοις φίλον προσέχειν τὸν νοῦν. ἀλλὰ γὰρ καὶ περὶ τῆς τελευταίας τῆς ἀνδρός ἀπόλουθα τοῖς προτέροις συντάττων οὐδὲν ἀληθὲς ἐξέφηεν εἰδέναι, τοὺς μὲν γὰρ ἐν Ἐφέσῳ τελευτῆσαι αὐτὸν ἱστορεῖν, τοὺς δὲ ἐν Αἰνῶν παρελθόντα ἐς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηναῶν, ἄλλους δὲ ἐν Κρήτῃ, καὶ τοσαύτην ἄγνοιαν τοῦ περὶ αὐτὸν τέλους κατασκευάσας βούλεται αὐτὸν ἐς οὐρανὸν αὐτῷ σώματι χωρῆσαι. ἐσδραμόντος γὰρ ἐς ἱερόν φησι κλεισθῆναι τὰς πύλας καὶ τινὰ ὥδην ἀδόκητον παρθέσαν ἐκπεσεῖν. τὸ δὲ ἄσμα εἶναι· „στείχε, στείχε ἐς οὐρανόν, στείχε.“ λέγει δέ, ὡς μῆτε τάφῳ μῆτε κενοταφίῳ τοῦ ἀνδρός πῶ περιτύχοι, καίτοι τῆς γῆς, ὀπόση ἐστίν, ἑαυτὸν ἐπελθόντα, καὶ βούλεται αὐτῷ ἢ διάνοια μὴδὲ ὄλωσ θανάτου τὸν ἄνδρα θίγειν. 465 πρότερον μὲν γὰρ ἀμφιβάλλων περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐτελεύτα, φησὶν „εἶγε ἐτελεύτα“, ὕστερον 35 δὲ διαρρηθὴν καὶ ἐς οὐρανὸν αὐτὸν χωρῆσαι φάσκει. ὅθεν ὡς δὴ τοιοῦτον ὄντα καὶ κατὰ τὸ προοίμιον τῆς [ὄλης] γραφῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν γραφὴν Πυθαγόρου καὶ Ἐμπεδοκλέους θειώτερόν φησι προσεληλυθέναι φιλοσοφία.

Ἀλλὰ γὰρ ἐν τούτοις περιγραφόμενον τοῦ λόγου βραχέ' ἄττα περὶ Μοιρῶν καὶ εἰμαρμένης 45 φέρε διαλάβωμεν, ὅ τι καὶ βούλοιο δι' ὄλης αὐτῷ τῆς ὑποθέσεως ὁ λόγος τὸ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἀναιρῶν, ἀνάγκην δὲ εἰσάγων καὶ εἰμαρμένην καὶ Μοίρας, διαθροῦντες, ταύτη γὰρ ἡμῖν ἐντελῶς καὶ

1. Fo: καὶ ὡς „διελ. 4. μετὰ σε. o. ib. τυραννήσαι. p. ib. τοῖους διαλόγους. E. 5. αὐτῶν. p. 6. Excidit av. 12. ἐν Λεβαδείᾳ. p. ib. Inclusi ἐλθεῖν. ib. βουλ. τε. C. E. Sc. βουλόμενον. 13. ἐλθεῖν, supraser. kat. p. 16. γρ. τέχνης. m. mg. ex p. 17. γὰρ παρελ. p. 19. ὁρμῶντο. p. ὁρμῶτο. E. Sc. ὁρμῶτο. 21. Fo: τί τοιοῦτον. ib. καὶ νῦν νενομ. εἰσέτι. E. 22. αὐτῷ om. E. ib. πεπειρασμένοι. E. 23. ἀοίδιμον. E. 25. φανερῶς. p. 26. ἐμοί γε. a. ib. φίλον τούτοις. E. 27. τοῦ ἀνδρός. E. 28. ἱστορεῖ. E. ib. Excidit in C, E παρελθόντα. 32. μῆτε τάφῳ om. E. 33. Fo: πλείστον ἑαυτὸν ἐπελθεῖν. ib. γρ. μῆτε ὄλωσ. m. mg. 34. φησὶν, εἶγε ἐτελεύτα om. E. ib. φάσκει om. p. 36. τῆς ὄλης γραφῆς om. a, h, o; habet m. mg. Inclusi ὄλης. 37. καὶ παρεληλυθέναι. E.

1. cf. 132, 19. 2. cf. 132, 21. 12. cf. 168, 33. 15. cf. 2, 8. 27. cf. 172, 1. 34. cf. 171, 31.

ἢ ἐν δόγμασι ψευδοδοξία τάνδρὸς διευθυνθήσεται. εἰ δὲ οὖν κατὰ τὸν τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας λόγον ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος, τὸ γὰρ ἀεικίνητον ἀθάνατον, τὸ δ' ἄλλο κινεῖται καὶ ὑφ' ἑτέρου κινούμενον παύλαν ἔχον κινήσεως παύλαν ἔχει ζωῆς, καὶ αἰτία ἐλομένου, θεὸς ἀναίτιος, τίς αἰροῖτο λόγος, ἄκουσαν, οὐχὶ δὲ κατὰ προαίρεσιν, ἀψύχου δίκην σώματος ἔξωθεν ποθεν κινουμένην καὶ ὥσπερ εἰ νευροσπαστουμένην ὧδε κάκεισε τὴν ἀεικίνητον ἄγεσθαι φύσιν μηδὲν μηδαμῶς ἐξ ἰδίας ὁρμῆς καὶ κινήσεως ἐνεργούσαν, μηδὲ εἰς ἑαυτὴν τὴν τῶν δραμένων ἀναφέρουσαν αἰτίαν ταύτη τε μήτε φιλοσοφούσαν ἐπαινετέαν τυγχάνειν μήτ' αὐ ψεκτὴν κακίας ἔμπλεων καὶ πονηρίας; τί δὴτα οὖν Εὐφράτη λαιδοροούμενος καταμέμφῃ, ὡ τᾶν, εἰ μὴ παρ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐξ εἰμαρμένης ἐπὶ τὸ κέρδος ἐκδούς, ὡς αὐτὸς ἀξιοῖς, ἀλιγῶρει φιλοσοφίας; τί δὲ καὶ γόησιν ἐνυβρίζεις ψευδοσόφους ἀποκαλῶν ὑπὸ Μοιρῶν, ὡς ἡγή, καθελκομένους ἐπὶ τὸν κακοδαίμονα βίον; τί δὲ κακίαν ἀπλῶς ὀνομάξεις, καὶ πονηρὸς τις ἀνθρώπων οὐκ ἐν δίκῃ κρίνεται παρὰ σοὶ τὸν ἐξ ἀνάγκης εἰμαρμένον ἀποκληρῶν ὄρον; ὡς ἔμπαλιν τινὶ λόγῳ Πυθαγόραν σεμνολογῶν θαυμαστὸν ἐπιγράφη διδάσκαλον, καὶ Μοιρῶν παίρνιον, ἀλλ' οὐκ ἐραστὴν ὄντα φιλοσοφίας οὐκ ἀπολείπεις ἐπαινῶν, Φραώτης δὲ καὶ Ἰάραχος οἱ Ἰνδῶν φιλόσοφοι τί μᾶλλον παρὰ σοὶ θεῶν ἀπηνέγκαντο δόξαν μηδὲν τι παιδείας ἴδιον, μηδ' ἀρετῆς ἀπενεγκαμένοι κλέος; Νέρωνος δ' ὡσαύτως καὶ Διομετιανοῦ τί οὐχὶ Μοίραις καὶ ἀνάγκῃ τὴν ἀκόλαστον περιάπτεις ἀγερωχίαν πάσης αἰτίας καὶ παντὸς ἐγκλήματος ἐλευθερῶν τοὺς ἀνδρας; ἀλλὰ καὶ εἰ τῷ πέρωται, ὡς φῆς, δρομικῶ καὶ τοξικῶ καὶ τεκτονικῶ, οὕτω δὲ καὶ εἰ γόητι τὸν τρόπον ὄντι μάγῳ ἀναφανῆναι μαιφόνῳ τε καὶ πονηρῶ καὶ ἀκολάστῳ, πάντως που ἐξ ἀνάγκης τοιούθε τις ἀποβήσεται. τί δὴτα οὖν περινοστώ τοῖς μὴ οἷοις τε τυχεῖν διορθώσεως ἀρετῆν προκηρύττεις; ἢ τί καταμέμφῃ τοῖς τὴν μοῖραν, ἀλλ' οὐ τὴν προαίρεσιν ἀτοπωτάτοις; τί δὲ καί, εἰ αὐτῷ σοὶ πέρωτο θείῳ ὄντι τὴν φύσιν ὑπερᾶραι βασιλέων δόξης, εἰς διδασκάλων ἐφοίτας καὶ φιλοσόφων Ἀραβίους τε καὶ Βαβυλωνίων μάγους καὶ σοφοὺς Ἰνδῶν ἐπολυπραγμόνους; πάντως γὰρ που καὶ τῆς τούτων δίχα κοινωνίας τὰ ἐκ Μοιρῶν ἐτελεῖτό σοι. τί δὲ καὶ οἷς νομίξεις θεοὺς τὰ μελιττοῦτα καὶ τὸν λιβανωτὸν εἰς μάτην ἔπιπτεῖς, εὐσέβειάν τε ἐπιμορφαζόμενος ἐπ' εὐχὰς τρέπεσθαι τοὺς ἐταίρους παρορμᾶς; αὐτὸς τε εὐχόμενος τί παρὰ θεῶν αἰτεῖς, ὅποτε καὶ τούτων ὁμολογεῖς τὴν εἰμαρμένην κρατεῖν; καὶ μὴν ἔδει τοὺς ἄλλους θεοὺς παραμειψάμενον ἀνάγκῃ μόνον καὶ Μοίραις θύειν καὶ τοῦ Διὸς αἰτοῦ μᾶλλον τὴν εἰμαρμένην προτιμᾶν. οὕτω δ' ἂν σοὶ θεοὶ μὲν οὐκέτ' ἂν ἦσαν καὶ εἰκότως, ἅτε μηδὲ ἀνθρώπους οἰοί τε ὠφελεῖν. ἀλλὰ καὶ εἰ πέρωτο τοὺς Ἐφεσίους ἀλῶναι λοιμῶ πολιτας, τί τάναντία νομοθετῶν παρακρούῃ τὴν εἰμαρμένην; μᾶλλον δὲ πῶς ὑπερήρας τὴν Μοῖραν, τρόπαιον ὥσπερ κατ' αὐτῆς ἀράμενος; εἰ δὲ καὶ τῆς Κλωθοῦς ἐπὶ τῇ κόρῃ τὸ νῆμα πέρας εἰλήγει, πόθεν ἐξ ὑπαρχῆς μετὰ θάνατον ἀναδησάμενος τῷ μίτῳ τὸν ἄτρακτον, ζωοποιὸς αὐτῇ παραπέφηνας; ἀλλ' ἴσως Μοῖραι καὶ σεαντὸν ἐπὶ ταῦτ' ἤγον. οὕτι πῶ φήσεις κατ' ἀξίαν, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ὅς πρὸ τῆς εἰς τοῦτο τὸ σῶμα παρόδου τῶν ἐν θαλάττῃ καὶ κύμασι διατριβόντων γενομένων σεαντὸν λέγεις, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, ὡς εἰκὸς καὶ τοῦτο. οὐκ οὖν θαυμάσιος οὔτε τῆς πρώτης γενέσεως καὶ τροφῆς, οὔτε τῆς ἐγκυκλίου παιδείας, οὔτε τῆς ἐν ἀκμῇ σώφρονος ἀγωγῆς, οὔτ' ἀσκήσεως τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ, ἣν δ' ἄρα τις Μοιρῶν ἀνάγκη καὶ εἰς Βαβυλωνίους ἐλαύνουσα, ὠθούμενος δ' ὥσπερ καὶ τοῖς Ἰνδῶν ἀμίλεις σοφοῖς, καὶ ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίαν δὲ Γυμνοὺς οὐχ ἢ προαίρεσις, οὐδ' ὁ φιλοσοφίας πόθος, Μοῖρα δὲ ἤγεν ἄγχουσα καὶ ἐπὶ τὰ Γάδειρα καὶ τὰς Ἡρακλείους στήλας ἐφῶν τε καὶ ἐσπέριον Ὁκεανὸν ἀλάσθαι καὶ αὐταῖς ἀτράκτοις εἰς μάτην ἐξεβιάζετο περιστρέ-

1. τῆς om. E. 2. ἄλλο κινεῖται καὶ om. E. 3. Fo: τίς αἰρεῖ λόγος. 7. γρ. ἐπαίνου ἀξίαν. p. ib. ἐμπλεω. p. 9. τί δαι. p. ib. καὶ om. E. 10. τί δαι. p. 12. Fo: καὶ ἔμπαλιν. 14. Ἰνδῶν. C, E. Sc. οἱ Ἰνδῶν. ib. παρὰ σοὶ ut 11. o. 17. εἰ τῷ. o. ib. γενέσθαι ante οὕτω add. o. ib. δὴ γὰρ. E. ib. καὶ. C, E. Sc. καὶ εἰ. 18. μάγῳ. C, E. Sc. μάγῳ. 19. τοιὸς δέ. o. 20. προκηρύττεις. E. 21. βασιλέως. E. 22. γρ. Ἀραβίαν. m. mg. ib. γρ. πάντως. m. mg. πάντα. ζ. 23. τί δαι. p. 24. μελιττοῦτα. p. π. ib. ἔπιπτεῖς. p. 25. τὴν εἰμαρμένην ὁμολογεῖς. E. 27. ἀνάγκη μόνον. p (sic). 28. ἐπέρωτο. E. ib. Ἐφεσίαν. p. 29. παρακρούει. a, m. παρακρούεις. o. 33. γε δεῖ. o. 36. οὐκ C. E. Sc. οὐτ'. ib. ἣν ἄρα. C. 37. καὶ τῶν Ἰνδῶν. E. ib. ὀμίλειν. p. ἀμίλει. m. 39. ἐφῶν. p. 21. cf. 2, 4.

φρεσθαι. εἰ δὲ δὴ μετεληφέναι τι σοφίας αὐτὸν ἐκ τούτων εἰποι τις, Μοῖρα καὶ τούτων αἰτία καὶ οὐκέτ' ἂν ἐν φιλομαθείῳ ὁ ἀνὴρ καταλεχθείη, οὐδ' ἂν εὐλόγως θαυμασθείη τῆς οὐ κατὰ γνώμην, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην αὐτῷ πορισθείσης φιλοσοφίας. ἐν ἴσῳ δ' ἂν συγκρινόμενος εἴη κατ' αὐτὸν Πυθαγόρας αὐτὸς καὶ τι τερατώδες καὶ ἀπερριμμένον ἀνδράποδον, Σακράτης αὐτὸς φιλοσοφίας ὑπερ-
 5 αποθνήσκων καὶ οἱ τοῦτον θανάτου ἄξιον γραψάμενοι, Διογένης τε καὶ τὰ Ἀθηναίων μειράκια, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ὁ σοφώτατος οὐκ ἂν διαφέρει τοῦ ἀφρονεστάτου καὶ ὁ ἀδικιώτατος τοῦ δικαιο-
 10 τάτου ὅ τε ἀκολαστότατος τοῦ σωφρονεστάτου καὶ ὁ δειλότατος τοῦ ἀνδρειοτάτου εἰμαρμένης καὶ Μοι-
 ρῶν παιγνίων τούτων ἀπάντων ἀναδεδειγμένων. ἀλλὰ γὰρ πρὸς ταῦτα τῆς ἀληθείας ὁ κῆρυξ ἀνα-
 βοήσεται λέγων· ὦ ἄνθρωποι, θνητὸν καὶ ἐπίκηρον γένος, ποῖ δὴ φέρεσθε τὸν τῆς ἀγνωσίας ἀφρα-
 15 του ἐμπιόντες; λήξατε ποτὲ καὶ διανήψατε τῆς μέθης καὶ διανοίας ὀρθοῖς ὄμμασι τὸ σεμνὸν τῆς
 ἀληθείας ἐνοπτρίσασθε πρόσωπον. οὐ θέμις ἀλήθειαν πολεμεῖν ἐαυτῇ καὶ μάχεσθαι, οὐδὲ θυοῖν
 ἐναντιωτάτοι μίαν ὑφεστάναι καὶ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. τῆς τοῦ θεοῦ προνοίας τὰ πάντα κρατούσης
 θεῖοις νόμοις διατέτακται τὸ πᾶν, ἀνθρώπων τε ψυχῆς ὄρος αὐτοκράτορά τε καὶ κριτὴν ἡγεμόνα τε
 καὶ κύριον αὐτὸν ἑαυτοῦ καθίστησι φυσικοῖς νόμοις καὶ φιλοσόφων δόγμασιν ἐκδιδάσκων, ὡς ἄρα
 468 15 τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν, τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐφ' ἡμῖν μὲν, ὅσα γένοιτ' ἂν κατὰ
 προαίρεσιν τε καὶ πρᾶξιν, ἃ καὶ φύσει ἐλεύθερα ἀκώλυτα ἀπαρεμπόδιστα τυγχάνει, τὰ δὲ οὐκ ἐφ'
 ἡμῖν ἀσθενῆ δουλα κωλυτὰ ἀλλότρια, ἃ καὶ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐκτὸς ἄψυχά τε ὄντα καὶ ἄλογα
 καὶ πάντη τῆς ἰδίας τοῦ λογικοῦ ζήτου φύσεως ἀλλοτρίαν τὴν ὑπόστασιν ἔχει. τῶν δ' ἐφ' ἡμῖν τὴν
 ἐπὶ θάτερα ὀρμὴν ἀρετῆς τε καὶ κακίας ἕκαστος ἐν αὐτῇ κέκτηται προαιρέσει, καὶ τὸ μὲν τῶν ὄλων
 20 δεσπόζον τε καὶ ἡγεμονοῦν εὐθείως περαινει κατὰ φύσιν περιπορευόμενον, τῷ δ' αἰεὶ συνέπεται
 δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός, τῶν δ' ἐπὶ τὰς πράξεις ὀρμῶν οὐ Μοίρας,
 οὐδὲ εἰμαρμένης, οὐδ' ἀνάγκης αἰτία· αἰτία ἐλομένου, θεὸς ἀναίτιος. εἰ δὴ θρασύνειτό τις τῶν
 ἐφ' ἡμῖν ἀντιπολεμῶν μὴ παρακαλυπτέσθω. οὗτος ἀθεότητα ἀναφανδὸν διεξαγορευέτω, μὴ πρό-
 νοιαν, μὴ θεόν, μηδέ τι ἄλλο πλὴν Μοιρῶν καὶ ἀνάγκης ὁμολογῶν, καὶ τὰ ἀκόλουθα τούτοις
 25 γυμνῇ προσκαταλεγέτω κεφαλῇ, μὴ σοφόν, μὴ ἄφρονα, μὴ δίκαιον, μὴ ἄδικον, μὴ ἐνάρετον, μὴ
 φαῦλον, μὴ γόητα, μὴ θεῖον ἐν ἀνθρώπων γίνεσθαι φύσει, μὴ φιλοσοφίαν εἶναι, μὴ παιδείαν,
 μηδ' ὄλων τέχνην τινά, μηδὲ ἐπιστήμην, μὴ τινα ἄλλον τὴν φύσιν ἀγαθὸν ἢ πονηρὸν ἀποκαλεῖται,
 πάντα δὲ συλλήβδην ἀνάγκη καὶ Μοιρῶν ἀτράκτοις περιδιεισθαι. ἄθεος δὴτα καὶ δυσσεβῆς οὗτος
 ἐν εὐσεβῶν καὶ ἐν φιλοσόφων ἀπογεγράφθω κριτηρίῳ. εἰ δ' ἐπικαλυπτόμενος ἔτερα δοξάζειν ἐπι-
 30 χειροῖ πρόνοιαν καὶ θεούς, Μοῖραν δ' ἐπὶ τούτοις καὶ εἰμαρμένην τις ἀνακηρύττει μαχομένοις καὶ
 469 ἐναντίοις παριστάμενος δόγμασιν, ἐν ἄφροσι δίκην ἀνοίας παρασχὼν καταγεγράφθω. ταυτὶ μὲν οὖν
 ταύτῃ. εἰ δ' ἐπὶ τούτοις ἐν φιλοσόφων διατριβαῖς ἀξιοῖεν ἔτι καταλέγειν τινὲς τὸν ἄνδρα, λελέξεται,
 ὡς ἄρα εἰ ἀποκαθήρειαν τῆς ἐξωθεν λύμης, ἀτὰρ καὶ τῆς ἀπὸ τῆσδε τῆς γραφῆς ἐπεισκευλουμένης
 αὐτῷ σκευῆς, φθόνος πᾶς αὐτοῖς ἐκποδῶν ἂν εἴη, ὄρους δ' εἰ ἀληθείας προιών τις ὑπὲρ φιλοσό-
 35 φους ἐκθειάζειν αὐτὸν περῶτο, λάθοι ἂν αὐτῷ γόητος ἀτεχνῶς διαβολὴν ἐκεντρίβων, ὡς ταυτὶ
 τὰ συγγράμματα σοφιστικῶς ἀναπεπλασμένα οὐδὲν πλὴν ἐλέγχου καὶ δεινῆς ἀνδρὸς διαβολῆς παρὰ
 τοῖς νοῦν ἔχουσιν ἔμοιγε δοκεῖ περιέχειν.

1. Σακράτης δ'. ο. ib. ὑπερθνήσκων. p. 7. ἀκόλαστος. C, E. Sc. ἀκολαστότατος. 8. καίγνιον. p. ib. Fo: ἀποδεδ. ib. ὁ κῆρυξ τῆς ἀληθείας. K. 9. βοήσεται. E. ib. ἐπίκηρον. E. ib. ἀφρασίας et mg. γφ. ἀγνωσίας. p. ἀφρα-
 σίας. E. 11. τε prius om. p. 18. ἀλλότρια. p. 20. εὐθεία. p. ib. περαινει. a, m. 22. εἰμαρμένης ἀνάγκης. p. Fo:
 εἰμ. ἀνάγκη del. αἰτία. Ol. dedit εἰμ. οὐδ' ἀνάγκης αἰτία. 23. ἄφρι πολεμῶν. E. ib. ἐξαγορευέτω. E. 24. ὁμολογεῖν. p.
 26. γόητα, θεῖη ἄνθρωπον. a, h et m. ubi mg: γφ. μὴ θεῖον ἐν ἀνθρώπων. 27. μὴ τις. o. ib. μηδέ. p. ib. ἀπο-
 28. καλοῖτο. E. 29. καὶ φιλοσόφων. E. ib. ἐπεχείρει. E. 30. ἀνακηρύττων. p. 31. ἐνάφροσι. p. ἐναγέσι. E. 32. λελέξ-
 εται. p. E. 33. ὡς ἄρ'. π. ὡς ἄρα. p. ὡς ἂν. E. ib. εἰ ἀποκαθήροι ἐαυτὸν. E. ib. ἀτὰρ om. E. 34. ἀ-
 τῆς. E. 36. σοφιστικῶς. a, m. ib. καὶ ἀναπεπλασμένα. p. π. ib. οὐ πλέον. C, a, m, h. πλέον. o. Sc. οὐδὲν κλη-
 37. ἔμοι γε. o.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

I. CORRIGENDA.

In verbis Graecis haec emendanda videntur: 2, 15. ὕεν. 2, 25. ὁ τι καὶ. 6, 25. Σαρδῶων. 9, 17. del. αὐτῶν. 13, 29. φθοράν. 17, 11. ἦνοι. 20, 17. φιλονίκως ut conj. Spengel. 23, 16. Ἀρμενίαν. 26, 3. 15 sqq. Νῦσα et Νύσαν. 26, 16. ἀδοποίηται. 35, 10. ἀποφαινόμεθα. 37, 14. περὶ σέ. 40, 27. τοῦ γε σοῦ. 44, 16. ἐὰν μὲν. 46, 18. κριονωτοί. 49, 26. οἶα — λείβεται. 51, 24. καὶ γὰρ τι καὶ φάσμα. 52, 2. ἀπεώσατο. 53, 19. fo: ὑπουργήσιν ὑπεσχόμεν. 62, 16. αὐτῇ. 65, 11. Σελευκία. 71, 12. ἐτι φοιτῶσι. 72, 6. προόρησιν. 73, 13. ἀκροασομένους. 78, 29. τὸν ἐτέρων. 80, 11. Ἀρκία. 81, 14. fo: ἀνδρίας μάλ. 82, 14. ὀποθενοῦν. 87, 6. ἔργα ἐκτετυπῶσθαι φασὶ κἀνταῦθα. 90, 19. ὁ δὲ περὶ. 93, 17. τούτου. 95, 1. ὅσια ἄν. 101, 12. ὀποθενδῆ. 104, 21. Λιουσκορίδης. 118, 1. τουτονί. 121, 9. ἀνελλιπέστερον et 19. ὁ τί πράττων. 124, 1. fo: χρόνον. 125, 21. an: τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα? 129, 9. ἀπηύξατο. 133, 2. Δικαιοαρχίαν, quod restituitur etiam 138, 11. 149, 14. 165, 15. — 137, 20. ξύνεσις. 139, 9. om. lac. signum, et scrib. ὁ γὰρ εἰπὼν ἀπ' ὧν, εἰρημὰ που καὶ. 144, 12. κινήσας, ut conj. Spengel. 142, 34. εἰκότα. cf. de h. l. Add. ad Not. 146, 11. εἰσι λέγεις. 147, 10. πρὸς τῷ ἀλγοῦντι. 148, 6. fo: πολλὸς ῥέων. 153, 34. fo: καὶ μωριάδων. 155, 10. fo: ἡ φορά. 161, 28. fo: πολυλήμιος ἢ Ἀρκ. καὶ ποσῆς καὶ ὕλ. 167, 9. Ταυρομενίῳ et 24. ἀμροάσασθαι. ib. 31. an: κροτῶν καὶ διαβάλλων? 201, 8. fo. μὴ γιγνώσκειν. 220, 21. malo nunc cum Ol. scribere μνησικακίαν τε αὐτῷ παρεῖναι καὶ ὀργήν. 224, 10. Πανθείας. 225, 27. γενοο βουλομένους. 227, 1. δωρίζοντος. 230, 18. ἔστι μὲν. 238, 5. Βοιωτίῳ δῆμῳ. cf. Add. ad Not. 238, 5. αἱ δὲ χεῖρες οὐδὲν. 241, 18. τυραννεομένων, et ib. fo: ἐς τὸν Ἡρώδη. 246, 14. παρ' ὀποτέρῳ τρέφοιτο ἄν. 289, 17. malim τὰ Ἰλλων. 306, 14. sc. στέλλειν. 321, 21. ἔδωκεν. 324, 7. τορὸν τε καὶ ἔναυλον. 330, 29. ἰκπαγωγῶν. 338, 12. τὰ μέλη et 23. δὲ Ἰσθμοῖ. 352, 9. εἶναι, ὅταν. 360, 17. μελλήσεις. ib. 20. fuit fortasse ὄμματα τὴν φροσρὰν ἐξέλιπον. 365, 28. οὔτε γὰρ ἄν. 386, 16. τῷ ἀνέμῳ.

Φ. 6, 29 excidit τῷ ἀσχάλλειν τῇ τριβῇ ante καὶ ἀνακτυοί. 62, 29. sc. ἀνοίσαν. 66, 2. συνάγεται.

II. ADDENDA AD NOTAS.

Praef. I. Philostratus laudatur a Favorino s. v. Πολυξένη, ubi male Φάλιος pro Φαλίος legitur.

Pr. A. IV, 4. Jam Trithemius Epp. II, 249 sqq. judicat omnia in V. A. esse mendacia in praejudicium Christianae religionis efficta.

Not. 3, 21. ἐκπεπόνηται mutabat Meineke ad Menandr. ed. pr. 37 in ἐκπεποίηται. Utrumque probum est, cf. 417, 7. — 4, 5. »Locus non videtur integer. Eusebius quidem legit ad Hierocl. c. 9 γράμματά τε καὶ μνήμης ἰσχὺν ἐδήλου, quod remedium valde incommodum. Etenim ἐν ἧ servandum esse monstrat Heroicorum parilis syntaxis, p. 730 = 202.» (319, 26.) Boiss. Nihil deest; cf. Praef. VIII, 6. — 7, 2. οὐκ ἀκολαστῶν velit Jac. ad Ach. T. 815. — 9, 25. cf. Avellino »il mito di ciparisso.« Nap. 1841, p. 21. — 17, 18. »Nihil ineptius lectione vulgata τῇ Παμφύλου γυναικί, quae verba de uxore Pamphyli ejusdam priores interpretes capiebant. Emendationem nostram τῇ Παμφύλῳ γυναικί tum res ipsa confirmat, tum alia loca.« (dicit 23, 17 et 156, 16.) Bentl. 18, 10. εἰξυμβόλον. »Ita sine dubio reponendum est loco εἰξυμβόλον, quod vulg. codd. occupavit. cf. Pollux lib. V. cap. 31. Itaque εἰξυμβόλον recte interpretari poteris affabilem.« Bentl. 20, 12. αὐτὸς ὀρᾶται. »Ita restituimus emendatione, ut opinor, liquida et certa. Nam antea inepta vel potius nulla sententia legebatur αὐτὸς ὀρᾶ.« Bentl. Et hae notae et nonnulla scholia cod. f ad librum 4tum mihi non erant praesto commentarium scribenti. 29, 5. Cum Juba facit Pausanias V, 12, 1. — 35, 7. Timomachus expressisse videtur Soph. Aj. 325, ubi vide Lobeck. — 40, 25. »Coray ad Heliod. 187 malit ἀφηνήσαντι. cf. IV, 20.« Boiss. 44, 16. »Aliud agens doctus editor Ctesiae ἕλουν mutat in πηλοῦ.« Boiss. 55, 5. Usum hunc tripodum tangit D. de Luynes in N. Ann. II, 248. — 64, 12. Kadem narrat Strab. XV, 495. ed. C. — 68, 3. πρὸς αὐτοῦς. ἀντι τοῦ πρὸς ἀλλήλους. f. 70, 30. καὶ μὲν (sc. μὴν) Ὀμηρος ἔφη αὐτὸν κεικάρθαι ἐπὶ Πατρόκλον πυρῆ. f. 71, 33. γυμνοὶ ἐθέροντο. τοῦτο καὶ ἐς τότε Ἀθηναῖοι πράττουσι. f. 72, 8. Mysticam hujus adventus explicationem pete ab E. Gerhard »Grundzüge d. Archaeol.« p. 50. — 73, 10. ληθίων τῶν ἀπὸ λίνου λεπτοτάτων ὑφασμάτων. f. l. 73, 20. κροκωτοί. λεπτότατον ὕφασμα κροκοβαφές γυναιξίν ἀρμόδιον. οἶμαι δὲ ἂν εἶναι φασὶ μεγάλια τὰ μάλιστα κρόμια ταῦτα εἶναι. f. 75, 23. φίλιτια formam improbat Ahrens Dial. dor. 85. Omisi Suidam h. l. laudare, qui verba Nostri adhibet s.

v. *φιλία* nou citato ipso. 76, 31. ἡ δεξιὰ ἀντι τοῦ τῆς δεξιᾶς. f. 77, 17. τοῦτο ὡς ἐξ Ἀπολλωνίου ἀκουστέον. κατειρωνεύεται γὰρ αὐτοῦ, ὡς μηδὲ τυφλότητος ἀποσχέσθαι, καὶ τὸ τοῦ λόγου πᾶν τοιοῦτο, ἀλλὰ μηδὲ τυφλόν τινα ἢ κωφὸν εἶναι ἐγκωμιάζειν. προσυπακούεται γὰρ τὸ ἀποσχέσθαι. f. 78, 6. Debuit ναὶ τῶ σιῶ, cf. Ahrens Dial. dor. 67, sed omnes libri tenent νῆ. 78, 28. τὸ ἐξῆς· καὶ τὸν βίον τῶν ἐταίρων θεοῦ ἀνάγκην εἰπόντες οἱ ναῦται ἀφείλοντο ἀθιτάτα καὶ ἄκοντες (sc. οὐδ' ἄκοντες). f. 80, 4. De insula, quae exstitit inter Theram et Cretam cf. Strab. I, 57 = 105. — 80, 25. ἐπὶ πολλῶ ἔσται σοι. ἀντι τοῦ πολλοῦ ἄξιον ἔσται σοι τὸ ἐντυχεῖν αὐτῶ. ἔστι δὲ κατ' εἰρωνείαν ὁ λόγος. f. 82, 7. Appouunt f, 1: γράφει οὐκ ἀγροικικῶς. 85, 1. Ἀπολλωνίῳ θαῦμα. λέγει ἢ εἰς, ἢ ἢ· εἰς θαῦμα. f. 85, 3. παρατυχῶν. τὸ πάθος ὑπηγόρευε δηλονότι. f. 86, 23. cf. de Witte Nouv. Ann. II, 335. — 86, 28. Conjecturam τῶ Ἀθηναίῳ tueor ex Heroic. 299, 6. — 87, 1. cf. de Witte L. c. 295. — 100, 32. cf. S. Aj. 909. — 101, 16. Perperam haec philosopho tribui, quae aliquis ejusdem nominis dixit tyrannus, nisi memoriae lapsu Phil. ex Thra-sybulo fecerit Aristotelem. — 115, 16. Huc videtur Heliod. respexisse p. 423 ed. Cor. — 118, 24. Idem vide apud Lucian. π. θυσ. § 11. — 118, 34. Sic numi Ni-caeenses Jovem exhibent. 123, 7. Adde Strab. XVI, 771 = 531. — 124, 8. Persimile narratur a Pausania IX, 20, 4. — 131, 17. cf. Dem. Phil. II. § 24, p. 71 ed. R. 132, 1. de Iliaca Minerva cf. Gerhard A. B. p. 135. Minervendidole, Berl. Acad. 1842, p. 422. — 135, 2. Apte Xen. Mem. I, 3, 9 laud. Boiss. — 137, 3. cf. Paus. X, 24, 1. — 145, 23. Repetita verba sunt ex Plat. Rep. I, 328, c. — 142, 34. Respicit Dem. Ol. III, § 33, p. 37 ed. R. quod mihi immemori indicavit H Sauppilus, v. cl. Tenenda igitur fuit lectio *λοκῶτα*. In scholio recte habet illud ἐξ ἀντιθέσεως. — 148, 6. πολὺς infert Taylor ad locum Demosth. π. σεφ. § 131, p. 272 ed. R. — 166, 36. ἐπικείσεσθαι pro ἐπικείσθαι scribe etiam apud Strabonem VI, 1. § 5. — 169. Addatur laudatis de Trophonio auctoribus Ulrichs Reisen etc. p. 166. sqq. et Gerhard A. B. p. 80.

233, 21. cf. Welcker Annal. dell' Inst. IV, 385. — 235, 10. Thesauri hujus mentio fit a Libanio. I, 209. — 236, 24. De navi Panathenaica cf. Gerhard A. B. 144. et „Minervendidole. p. 418. Cursum ejus usque ad Pythium, quod prope templum Jovis Olympii erat, extendit Göttling in Mus. Rh. 1845, 340, violentius etiam transpositis nominibus Πύθιον et Πελασγικόν. — 236, 16. λειτουργεῖν jam Aristoteles sic, ut nostro loco, usurpat in Polit. IV, 4: itaque nondum dubito de correctione mea Harpocrationis s. v. στρατεία ἐν τοῖς ἐπανύμοις, ubi Aristotelis verba ex Ἀθηναίων πολιτεία citans affert ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τε ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν καὶ [ἐπαννυμος] ὁ τῶ προτέρῳ ἔτει δεδεικτικῶς. Scr. λειτουρ-

γηκῶς. — 237, 4. τὸ Πυθιοὶ στάδιον. cf. Ulrichs Reisen u. s. w., p. 43, ubi explicatur etiam Paus. X. 32, 1. — 238, 5. Restituo Βοιωτίῳ δ ἡμῶ motus inscriptione apud Ross „die Deme von Attika“ p. 65. 239, 31. οἰκῶν ἄνθη intellige de opere musivo. cf. Müller Archaeol. 438. — 241, 16. cf. Heliod. p. 139, ed. Cor. — 243, 18. cf. Liban. I, 85. — 253, 10. Sic ποτε ἀκουσόμεθα quaerit Julianus apud Liban. I, 81. — 256, 15. Nescio an hunc locum cogitaverit Liban. I, 29: οἷ τε ἐπονημένοι περὶ τὰς τῶν ἱππῶν ἀμίλλας καὶ τὰ τῆς σκηνῆς θεάματα πρὸς τὰς [ὑπὲρ] τῶν λόγων μετερρηκί-σαν σπουδᾶς. Ibi del. ὑπὲρ — 262, 12. σύνθεσιν ἀνα-παιστικὴν tractat Demetr. π. ἐρμ. § 189. idem κατὰ ὀνό-ματα (cf. 249, 32) § 173. — 274, 2. Julianus in ora-tione Libanii (I, 89) ἤλατο μὲν ἐκ τοῦ θρόνου, τῆς χλα-μύδος δὲ ὀπόσον ἐξῆν, τὰν χειρῶν ἀνεπέτασεν.

285, 22. cf. V. S. 238, 13. — 289, 20. vide Panofka Ann. dell' Inst. IV, 19. — 291, 31. vide Lobeck ad Soph. Aj. 1120. — 297, 18. Apposita ad expl. h. I. habet Ulrichs Reisen etc. p. 138. — 305, 28. cf. Panofka l. c. IV, 343. — 305, 33. cf. Gerhard A. B. tab. XXXI. 309, 22. cf. Lob. ad S. Aj. 1061. — 314, 10. cf. Lob. ad Soph. Aj. 201, et ad 314, 25; 315, 3 eundem ibid. 466. 1377. — 319, 23. Haec tangit J. de Witte Ann. IV. 95. — 328, 26. vide Fritzsche ad Ar. Ran. 1297. — 331, 21. Fortasse hunc locum respicit Suid. s. v. ἀβέβηλοι λόγοι. — 331, 23. cf. Plat. Phaedr. 249, a. — 338, 1. Idem metuit in simili incepto Darius apud Strab. XVII, 553 ed. C.

48, 3. De Amoris et Nemesis conjunctione cf. Scholz in Annal. dell' Inst. 1839, 106. — 360, 2. G. Hermann malit εἰ μοι et ib. 4 δμῆριον in Diss. de Pind. vers. ad Solem deficientem. Lips. 1845. Vide tamen, an non potuerit radium Solis, sine quo nil cernimus, poeta dicere matrem oculorum suorum; amatae autem faciem, praeter quam adeo nil visu dignum habet, ut ad caetera caecuciat, sophista eodem cognomine appellare.

391, 22. cf. Welcker Trilogie, 328. — 394, 21. cf. eundem, ibid. 334. — 415, 14. Adde R. Rochette Mon. ined. 138 sqq. — 419, 20. cf. Paus. II, 1, 3, cui loco jam Spengelius meus salutarem manum adhibuit; ego sic scripserim: ἐνταῦθα τραφῆναι τὴν ὕν φασὶ καὶ τῶν λε-γομένων Θησιῶς καὶ τὸ ἐξελεῖν ταύτην ἐστὶν ἔργων. προ-οῦσι δὲ παρὰ τὸν ἀγχιάλον ἢ τε πίτυς ἄχρως ἐμοῦ πεφύκει καὶ Μελικέρτου βωμὸς ἦν — ἔστι δὲ (scil. ara, non „lo-cus“) ἐπὶ τοῦ Ἴσθμου τῆς ἀρχῆς. Dicit ἢ πίτυς, ut de arbore valde celebrata. 421, 21. cf. Hom. Od. η, 125. 423, 27. Praestat de Tritonidibus Panofkam sequi, Terrac. 44. — 430, 13. cf. Gerhard Dr. i Vorlesungen über Gyps-abgüsse etc. p. 41 sqq. — 430, 26. cf. eundem A. B. 79 et 84.

Callistrateam statuam primam illustrat H. Bruns in Mus. Rh. 1845, 470 sqq.

INDEX VERBORUM.

Sigla † significat vocabula ad rhetoricam pertinentia, * vocabula aut ἀπαξ λεγόμενα aut sensu vel usu novo adhibita, Φ, quae apud Philostratum juniorem, K, quae apud Callistratum inveniuntur. † spectat ad vocabulum sequens, * ad antecedens.

A.

ἀβέβηλος λόγος. 331, 21. ἄβλαντος. Φ, 9, 23. * ἀβρότεροι αὐτῶν Lacones. 76, 19. ἄγαλμα πολέμου est Ajax 314, 6. ἀγάλματα λόγων. 116, 26. ἄγαλμα παράγειν Νέστορος. 303, 23. ἀγαματοποιούσα φύσις. 365, 22. ἀγαματίας. 267, 1. cf. 324, 21. ἄγειν θυσίας ἐς δαίτας θεῶν. 95, 9. ἄγειν ὑπὲρ θαυμά τινα. 231, 9. νῆσοι ἀγελαία. 420, 9. ἀγμιστρώδεις ὀδόντες. Φ, 16, 19. ἀγορὰ de mercibus. 105, 21. 263, 9. οὐκ ἀγλευκῶς τῆς φωνῆς ἔχειν. 82, 7. ἡ ἀγορὰ τῶν ψυχῶν. 416, 13. ἀγχιθυρος τοῖς ἔθνεσιν ἡ Σμύρνα. 220, 28. cf. 267, 20. † ἀγωνιστικώτερον τοῦ δέοντος. 275, 5. † ἀγωνίζεσθαι ἐς τὸ κοινόν. 226, 21. — τὴν κρίσιν. 292, 25. — Λακεδαιμονίους. 218, 15. ἀγωνισμα χρόνου est Olympium Athenis. 228, 18. ἀδαμάντινοι δόξαι. 10, 17. ἄδειν φωνήν. 329, 3. Ἡρακλῆς τὰ τῶν Ἑσπερίδων ἀδόμενος. 426, 3. ἀδεκάστως ἔχουσα φιλοσοφία. 155, 16. cf. 258, 20. ἀθανατίζων Λυκούργος. 157, 29. * οὐκ ἀθεεῖ ἐκφέρειν δόξας. 59, 8. cf. 219, 19. 228, 21. 314, 5. 318, 3. ἀθρόον φῶμα. 314, 30. ἀθρόως προσβάλλων σεισμός. 79, 32. οὐκ ἄθυμος τὸν θάνατον. 136, 29. ἀθύμφει εἶδει πελάζει Ἄμφ. 382, 10. αἰδῶς τοῦ ὄμιλου. pudor coitus. 319, 20. αἰθῆρ ἐν τῇ ψυχῇ. 5, 10. αἶμα. caedes. 164, 28. ἄρασθαι χειρᾶς lugentium est. 308, 8. αἰρεῖν τινα τῷ εἶδει. 316, 30. cf. 318, 13. ἄρασα ναῦς χιλίᾳ κόπη ἐκ K. 236, 22. αἰτίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς ἔχειν. 217, 6. ἀκείρεκός της Ἀπόλλων. 349, 1. 424, 24. ἀκωνθῶδες ἐπισκύνιον. Φ, 16, 18. † ἀκμάζειν. 225, 24. † ἀκμαίότεραι ὑποθέσεις. 221, 23. † ἀκμή rhetoris. 253, 26. † αἱ ἀκμαὶ τῶν ὑποθέσεων. 230, 23. ἀκοντίοις ἐθίζειν. 319, 27. ἀκρατος. meri potio. 213, 4. 266, 9. * ἀκρατοι τὸ αἶμα Satyri. 397, 24. † ἀκρατῶς ἀττικίζειν. 213, 19. τὸ ἀκράτως μέλαν. 385, 15. τὰ πρὸς ἀκτίνα ἔθνη. 23, 24. cf. 112, 32. ἀκτίνες κόμαι Ἠλίου. 349, 3. ἀληθινὰ σασία. 363, 19. ἀλιπορφύρον ἄνθος. 419, 11. ἀλλ' ἢ. 251, 4. ἀλογγία φοινικῆ. 403, 10. † τὸ ἀλόπως φρά-

ζειν. 230, 25. cf. 271, 8. ὑπέρφρον καὶ Ἄλφειδὸν πνεῖ. 405, 12. οἱ ἀμαθεῖς τῶν ποταμῶν. 413, 9. Ἄμαλθειας κέρως fuit Dio Chr. 205, 13. cf. 287, 17. ἀμαξεύοντες Σκύθαι. 143, 6. ἀμαξῶν ἄσμα. 72, 27. ἀμάρτυρος Λιβύη. 105, 2. ὀφθαλμοὶ ἀμενηνὸν ὀρῶντες. Φ, 19, 23. ἀμήχανον εὐγένειαν ἐπιδηλοῦν. 270, 13. ἡ θάλαττα ἀμούσως ἔχει. 419, 13. ἀμύθητον θησαυροῦ χοῆμα. 235, 10. † ἀμφιβολία. 265, 27. ἀνὰ πᾶν ἔτος. 324, 22. εὐχὴν ἀνεβάλετο τῷ Ἑρωτι ὁ Π. 404, 13. cf. 82, 13. ἀναβάλλει σε ὁ λιμὸν τοῦτο. 399, 16. ἀναδέρειν. 228, 27. ἀνέδησαν αὐτὸν τὸ παγκράτιον. 293, 17. ἀνάθεμα. 247, 1. ἀνακοπεῖς τὰς ὄψεις. 285, 16. ἀνακτᾶσθαι τὰ ὑπεδεδοκῶτα τῶν ἔργων. 264, 10. ἀνακυκλεῖν ἐννοίας. Φ, 15, 33. ἀνακύπτειν. 226, 28. — ἐκ βιβλίου. 403, 1. ἀνατυπούσθαι καὶ ἀναγράφειν μὴ παρόντα. 421, 29. † ἀνακαιδεύειν ὀμιλητὰς τὸ μνημονικόν. 223, 19. ἀνακνεῖν χρησμούς. 216, 7. cf. 218, 27. 339, 7. νῆμα ἀναπτύουσι ἀράχνη. 431, 8. ἀναρρέων καπνός. 430, 23. † ἀναρριπτεῖν αὐτοσχέδιον. 269, 31. ἀνήρηται τὸν αἰνῶτα. 414, 25. ἀνηρησθῆαι τινα. 162, 27. 208, 25. 316, 17. ἀνεσκεύαζεν Ἀθηναίους θαλάττης. 214, 13. ἀναφέρειν de recordatione 405, 10. ἀναφέρειν ἐς Θαμοῦν (sc. γένος) 108, 4. cf. 212, 28. ἀναφέρον φρόνημα τοῦς Λακ. τῶν Λευκτρικῶν. 214, 19. — ἐς Ἡρ. πλεονεκτήματα. 258, 26. cf. 37, 14. ἀναφεύγειν τὸν Καφηρέα. 14, 29. * ἀναφθέγγεσθαι κινδύνευμα. 203, 12. ἀναφροδισίαν πᾶσαν habet se Ap. 156, 28. ἀναφρῶσιν ἠδὲ κύκνοι. 389, 2. — αὐλοῦς ὕδατος νῆτται. 386, 20. ἀναχαιτίζειν τὴν κόμην. 307, 24. ἀνδρόθηλος. 206, 22. ἐς ἀνδρὸς φοιτᾶν de uxore post maritum obeunte. 170, 17. ἀνδροφόνος τῆς κεφαλῆς. 348, 17. ἀνεσταλμένοι μυκτῆρες. 415, 6. cf. 323, 5. ἀνειλῆσαι πολεμίου. 27, 27. ἀνεπαχθῶς ἐκόμα. 316, 9. οὐκ ἀνεπιτηδεύτως γλώττης ἔχειν. 143, 18. ἀνεστάναι de montibus 23, 12. τὸ ἀνεστηκὸς τῆς γνώμης. 319, 32. ἀνευφημεῖν de lugentibus 324, 7. ἀνέφκται τὰ στέγνα. 97, 32. ἀνήκοι τῆς γῆς. 155, 35. ἡ ἄνθη τοῦ ταῦ. 316, 32. τὰ οἶ-

κων ἄνθη. 239, 31. Δ. ἀνθίσαις ῥόδοις κεφαλῆν. 392, 21. ἠνθισμένη σκευή. 302, 18. ἀνθομοιοῦν. 365, 7. ἄνθος αἵματος. 426, 10. — πορφύρας. 290, 22. — πυρός. 380, 22. ἀνθοῦσα γραφαῖς στοά. 380, 4. Πλ. ἀνίων τὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. 292, 32. ἀνίστασθαι τὴν γνώμην. 16, 29. — τινὰ τινός. 323, 17. † ἀνίστασθαι de oratore. 10, 7. ἄνοια = ἄτη. 93, 18. 159, 29. αἱ τῶν πολέμων ἀνοχαί. 303, 30. † ἀνταναγιγνώσκειν μελέτην. 251, 23. ἡ ἀνταύγια τοῦ ἡλίου. 413, 15. ἀντερείδειν τὸν ὄμον in lucta. 225, 4. ἀντεφροσιάζειν. 248, 17. ἀντιλάμπειν ταῖς παρειαῖς. 355, 2. ἀντιλογισμοί. 236, 11. τὰ ῥόδα μὴ ἀντικνεῖτω ταῖς καλαῖς. 351, 2. cf. 396, 24. ἀντισοφίζεσθαι τῷ χρόνῳ. 361, 9. ἄνω βαίνειν. 7, 24. ὁ ἄνω βασιλεύς. 306, 18. ἄνοιοι ψυχαί. 112, 5. cf. 421, 27. ἀπάγειν δῶρα βασιλεῖ. 16, 24. † ἀπαγγέλλειν μελέτην. 222, 17. ἀπάδειν τοῦ ἄβρου. 364, 29. ἀπαυθίζεσθαι. Κ, 28, 8. * ἀπαντελεῖν τῆς οὐσίας. 220, 16. ἀπαρκαλιπτως καμάζειν. 217, 27. 381, 11. ἀπαυχεῖσθαι ταῦρον. 315, 23. ἀπειροθάλαττοι. Φ, 16, 23. ἀπηγωνισμένη δόξα. 111, 30. cf. 242, 8. ἀπηθισμένα. 244, 15. ἀπιέναι μορί. 414, 28. ὁ Ἡρ. ἀπιῶν τῆς ἀνθρακίας φύσεως. 305, 28. † ἀπέριτος νοῆσαι καὶ τάξει. 225, 22. cf. 267, 14. ἀπεύξασθαι νίκην. 314, 20. ἀπὸ γλώττης σημαίνειν. 149, 6. 298, 17. ἀπὸ Διὸς οἱ Λιακίδαί ἄδονται. 316, 18. ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀπὸ τοῦ καιροῦ γράφειν τὴν νύκτα. 381, 1. οἱ ἀποβιβλημένοι τὴν ἀσπίδα. 215, 19. ἀποβλέπειν τινὰ τοῦ σχήματος. 145, 1. ἀπεδύσατο πάλιν τὴν ἐπ' ἐκείνη Ὀλυμπιάδα. 293, 15. ἀπεδ. ἀγῶνα ὑπὲρ μελέτης. 264, 7. ἀποζωγραφεῖν. 17, 31. ἀπόθετα χρήματα. 235, 4. ἀπόθετος λόγος. 419, 24. ἐλάται ἀποιοῦσι τῶν πεδίων. 386, 15. ἀποκαθεῦδω ἐς ἱερόν. 245, 30. ἀποκινδυνεύω τινός. aliquid desere. 138, 2. senes ἀποκρεμώμενοι τὴν ῥίνα. 303, 27. cf. 330, 14. ἀποκλείεσθαι ἐς βαλανεῖα. balneis prohiberi. 10, 7. κρότος ἀπεκτύπει τῆς γλώττης. 230, 22. ἀποληφθῆναι ὑπὸ θυρωρῶν. 161, 2. Ἀπολλωνῖοι. discipuli Apollonii. 169, 22. βλέπει ἀπολωλός. Φ, 7, 11. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπομισθοῦν. 422, 18. ἀπονεύειν ἐς σοφιστάς. 207, 12. ἀπονῆσαι φόνον. 158, 13. ἀποκλύνειν τινὰ βαφῆς ἀτόπου. 196, 6. ἀποπτερνίζειν. 292, 27. θανίδας ἀπορραίνουσι τῆς κόμης. 416, 23. ἀπόρρητοι σκουδαί. disciplina arcana. 60, 17. — ἔννοιαι. 236, 17. ἀπόρρητον δικαστήριον. 138, 34. ἀπόρρητος γέφυρα. 15, 20. ἀπορρήτως γλυκεῖαι ἐπιβολαί. 261, 7. ἀπορρῦσασθαι τὸν οἶνον. 41, 18. ἀποσημαίνειν πρὸς τινα. 241, 18. ἀποσπουδάξω τινά. 4, 17. ἀποσπουδάζειν τῶν κοινῶν. 214, 12. ἀποστέλλειν δόξας περὶ ἑαυτοῦ. 157, 9. ἀποστέρξαι μητέρα. 266, 3. cf. 172, 37. ἀποστροφὴν ποιῆσθαι τοῦ δήμου. 236, 6. ἀποτάδην ὄντες χοροί. 113, 4. † ἀποτορνεύειν περίσπον. 250, 24, sive κύλον. 364, 31. 431, 16. ἀπηνέχθη τῆς ἑαυτοῦ δόξης. 251, 30. ἀποχετεύονται ὕδροφοι. 61, 23. ἄπτεσθαι ἐφήβου. 319, 28.

ἄρα post verbum. 18, 25. ἡ Ἀργεῖα. sc. Ἥρα. 118, 25. ἀργῶς ἀκούειν. 285, 28. cf. 386, 27. ἀρετῆς ἀξιοῦσθαι. 254, 19. θυσίας ἀρεθεία Εὐάδην. 415, 2. Ἀρκὰς πῖλος. 248, 1. ἀριθμῆσθαι μικρά. 236, 12. * ἀρματῖται. bigales. 394, 3. ἐφ' ἀρμονία βροῦς καθῆσθαι. 393, 9. ἀρμονία ὀρνίθων. 398, 16. ἠρμόσθαι. similem esse. 202, 6. † ἤρμωσται ἀπὸ τοῦ Πολυδεύσιου. 265, 5. Χ. μουσικὸς ἤρμωσται. 308, 19. ἀρρενωπὸν κάλλος. Φ, 18, 16. ἀρίστους Ἴουλος. Φ, 10, 13. Ἀσκληπιάδαι. 61, 19. Ἀσκληπιάδων ἐπιδημία. 126, 33. ὁ τῶν ἀσπαζομένων ὄμιλος. 253, 5. πολλὴν ἀσπίδα παρέταττε. 298, 12. ἄσταυρος βοστρύχων. 385, 12. ἄστρα κεφαλῆς sunt capilli. 349, 8. ἀστρακαὶ γῆς sunt rosae. 343, 13. ἀστράπτειν ἐς ὕδωρ de intuitu. 398, 11. ἀστράκτουσα λίθοις στοά. 380, 3. ἀτάκτως καὶ Ἀττικῶς στενωποῦς τετμημένη πόλις. 35, 17. ἀτελῆ θηρία. 13, 28. † Ἀτθίς μετρία. 10, 14. ἀτολμότερον διανοεῖσθαι. 131, 22. † ἀττικίζειν ἀκρατῶς. 213, 19. ἀττικίζειν τὸ εἶδος — τὸ σχῆμα. 393, 7. ἡ ἀττικίσις. 245, 22. † ἀττικώτερα ἰδέα σπηθείας. 364, 28. ἦξεν ἐπὶ τὴν ὀρυγὴν. 337, 22. ἀνγαί λίθων. 413, 23. ἀνθένται. auctores caedis. 51, 28. αὐλεῖν τινα. irridere. 124, 4. αὐλοῦς γυγνάσκειν. de fabro tibiarum. 214, 26. ἐν αὐλῇ εἶναι. tibia canere. 397, 10. ἀυξήσεως ἀφορμαὶ tribuuntur sculptori. Κ, 26, 17. † αὐός ἰδέα λόγων. 218, 12. αὐτερέται. 389, 19. αὐτοὶ intelligitur de auditoribus. 221, 16. 256, 26. αὐτοὶ μάλιστα οἱ κτῆ. 119, 21. 207, 13. 211, 15 et 24. 214, 11. τὸ αὐτόθεν. 434, 14. αὐτοσχέδιος βίος. 144, 21. cf. 434, 12. αὐτοργία τῶν πολεμικῶν. 306, 30. τὸ αὐτοφνός τῆς μουσῆς. Φ, 13, 37. ἀφαιρεῖσθαι τινί τι. 238, 27. 381, 21. τινά τινας. 272, 26. οὐκ ἀφανῶς erigere monumenta. 241, 9. ἀφθογγία. Κ, 32, 1. * † ἀφθογγεῖ λέγειν. 59, 8.

B.

βαδίσει σοφίαν. 1, 12. βαίνειν ἐπ' ἐλπίδος. 143, 15. βαίνειν ἐπὶ τοῦ λόγου. 4, 26. βαίνει ἐπὶ συμμετρίας ἢ δημιουργία. 393, 12. βεβημῶς τὴν ἀπαγγελίαν. 262, 15. cf. 305, 24. βακχικὸν βαίνειν. Φ, 14, 26. βάχχο τοῦ νήφου. 41, 29. ἀστάχυες βάλλοντες ἄνθει τὸ ὕδωρ. 387, 1. ἐβέβλητο ἐξ Ἀναδημίας τὸ πείσμα τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας. 204, 25. cf. 262, 13. 97, 10. βαναύσια. 214, 27. * βαρὺς ἀθλητής. 312, 7. * βαρὺς τὴν ὄφρυν. 215, 14. βασιλεία ὄτα. 241, 18. cf. 407, 20. βασιλῆοι πρεσβεῖαι. legationes ad imperatores. 221, 29. βασιλῆοι φύσεις. 253, 18. cf. 337, 19. βασιλῆοι δέλω. 256, 22. β. ἐπιστολαῖς ἐπιταχθῆναι. 265, 9, cf. 266, 11. 275, 5. βατράχεια χρώματα. 34, 6. βιάζονται ὅσα ἐπύνεσαν. 354, 8. βίαιος τέχνη amantium. 384, 29. cf. 2, 8. † βλέπειν πρὸς τοὺς παλαιούς. imitari veteres. 252, 22. βλέπειν τὰ ἐκ παλαιῶν. 392, 24. βλέπειν ἐς τινα confidere. 304, 7. βόαυροι. 123, 2. † βοῶν καὶ κροτεῖν de

applausu declamationum. 253, 13. † βόμβος auditorum. 247, 28. βούλεσθαι significare. 421, 4. οἱ βούν ἀφω-
νίας ἐπὶ γλώτταν βεβλημένοι. 219, 3. βούς ἐπὶ γλώττη
= σιωπή. 111, 20. cf. 219, 3. βούραγοι. 123, 2. βρα-
βεύειν ἀπὸ τοῦ χείρονος. 386, 3. βραχὺ καὶ πολὺ ἐπί-
γραμμα. 244, 24. † βραχυλογεῖν. 213, 18. 224, 4. cf.
364, 32. βρ. ὑπόθεσιν. 234, 11. βυθισθεῖσα ἐν τῇ γῇ
Σπάρτη. 79, 1. ὁ βεβυθισμένος τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἀκ-
τίνα. Φ, 6, 18. cf. 11, 8. † βωμόλογοι ἰδέαι τοῦ λόγου.
152, 33.

Γ.

γαλακτοφαγεῖν. 238, 9. * γαστήρ ὄραν ἄγει de
imminente partu. 30, 10. πῶς γε. 287, 31. γεγώνον
φθέγγεσθαι. 89, 11. cf. 61, 5. τὰ γένη liberi. 254,
6. cf. 427, 27. ποταμὸς γεωργήσει Ἡλιάδας. 389, 12.
κατὰ τὴν Ἄρ. γλώτταν. cum Ar. Poreret. 252, 19. γλώτ-
ταν ταμίειον ἐπιστεύθη Cyrinus 271, 26. γνώμας ἐρη-
νεύειν. 212, 27. γνωματεύειν. 38, 8. † γνώμοι disci-
puli. 226, 19. 251, 8. 253, 12. 254, 21. 255, 24. 256, 27.
γότητες λόγοι. 154, 27. * (cf. 2, 19. 223, 18.) τῷ γονίμῳ
ἰσχύειν. 252, 23. cf. 261, 21. γόνυ ἀμπέλου ἰσθαι. 296, 31.
† γοργιάζειν. 263, 22. cf. 364, 5. γραμματοφόροι tabellarii.
242, 32. ὅποσα τοὺς λεμῶνας αἱ ὄραι γράφουσι. 379, 4.
γεγυμνασμένος τέχνης, ἰδέας, κτὲ. 242, 7. 257, 27. 298,
26. γυμνῇ γλώττη διατείνεσθαι. 242, 8.

Δ.

δεδακρυμένον ὄμμα. Φ, 15, 32. δεδοκίως καὶ ὀρ-
γίλας φωνὰς ἀφίεται. 73, 1. δεινῶς δεδοκῆς βλέπειν.
Φ, 8, 29. δεικνύειν de magia. 154, 20. δέος et φό-
βος quo differant. 134, 3. δεινότητα βλέπειν. 306, 27.
cf. 315, 21. 316, 10. δῆμος τῶν ὀνειράων. 137, 14. —
τεράωνων τετρακοσίων. 211, 8. — νομῶν. 416, 22.
δημοτικῶς ἐρίζων histrio. 339, 33. † τὸ Δημοσθενικὸν
τῆς γνώμης. 232, 32. διὰ χειρὸς ὄντες λίθοι. 225, 15.
διαβαβλήσθαι τὰς χεῖρας, de corruptione. 67, 29. δ. πρὸς
τινα. 240, 28. διάγειν βασιλείους φροντίδας. 207, 12.
διαγράφειν δίκας. abolere lites. 273, 28. ἀπὸ τοῦ δια-
κειμένου. benevole. 254, 31. διακηρυττομένη οὐκία πρὸς
μυρίας. 263, 4. διεκτενισμένα μειράκια. 156, 26. * δια-
κωδωνίζειν τὰ μειράκια. 270, 21. † διαλέγεσθαι ἐς τινα
aliquem celebrare. 227, 1. διαμασᾶσθαι σκουδῆν. 203,
23. αρχαὶ τῆς διαμάχης. Φ, 9, 9. διανισταμένη κόνις.
Φ, 16, 13. διαπηδᾶν λόγον. 295, 20. * † διαπεπῶς
ἀγωνίζεσθαι. 225, 3. διασκικτῶντα τοῦ ὄρους θρέματα.
Φ, 14, 35. † διατίθεσθαι πονηρῶς λόγον. 231, 27. cf.
240, 4. τὸ διατρίβον τῆς ὀργῆς. 136, 9. διανγῆς ἰδέα
τ. λογ. 245, 20. * διαφαίνεται ἡμέρα. 308, 14. γύναια
προσθήρον διαφαίνεται. Φ, 18, 17. διαφέρειν ἀγγελίας.
perferre nuntios. 18, 31. διακέρυεν ἀπ' ἀλλήλων τὰ
παλαιάματα. 433, 24. * † διακρηγῶς. 271, 18. διακω-

ρεῖν τινα τοῦ στενακοῦ. 94, 31. * χεῖρ διαψάλλουσα. Φ,
7, 22. δίδόναι γαστρί. 37, 22. cf. 217, 26. διαίροντες
δάκτυλοι. 76, 21. διείρειν ἐς τινα τοῦ ὕδατος. 212, 20. *
διεξέκαισε τοῦ ὀμίλου. 311, 20. cf. 320, 29. 420, 28. Φ, 15, 20.
πολὺ τοῦ ἀφροῦ διεκπύων. 428, 8. * διεξῆλθε λέγων. 205, 1.
† διεξιὼν τὸν Δημ. = ἀγωνιζόμενος. 223, 11. † διεσπασμέ-
νος. 255, 1. † διθυραμβώδη. 10, 13. δύναι ἐς τι. 110,
10. * διαστήρια καὶ δικαιοσύνη. 331, 23. ἡ δίκη τοῦ
Οἴνομάου. 394, 20. * † διλογεῖν. 248, 9. † διορᾶν de
meditatione. 221, 20. 259, 19. * γοργότης διορθουμένη
τὸ θῆλυ. Κ, 26, 10. † δογματίας. 213, 16. * δοκιμά-
τατοι πόλεις. 51, 32. δοκῶ ποιεῖν = ποιῶ. 38, 31. 97,
6. 217, 29. 396, 2. † τὸ δόκιμον in oratione. 379, 19.
περὶ τῇ δόξῃ κινδυνεύειν. 240, 8. δορυφορεῖται ἡ χώρα.
35, 32. δονλόβοτα Scopeliani. 220, 19. δραματικοὶ μῦ-
θοι. 92, 2. † ἐτέρῳ δυνάμει μεταχειρίσασθαι ἐννοίας.
271, 5. οἱ θεομιοὶ τῶν ἐρωῶν. 290, 18. δραπέτεις.
430, 5. δύνασθαι παρὰ τοῦ θεοῦ. 209, 23. δυσσεντί-
βλεπτον τὸ περισφύτερον. Φ, 1, 1. δυσγράμματος. 240,
28. * δυσθανατοῦντες γίγαντες. 421, 2. δυσφοροῦσαι
κεφαλαὶ τῷ ἄρει. 412, 17. δωδεκάκρονος τὸ στόμα. 224,
26. δωριάζειν. 227, 1. * (Fo: δωρίζειν.)

Ε.

πόλεις ἐγγράφουσαι τῷ Ὀμήρῳ ἐαυτάς. 319, 7. † ἐγγυ-
μνάζεσθαι τινα. 271, 1. ἐγκύκλιοι θῆαι. 256, 15. cf. 164,
26. ἐγγρησος στολή. 398, 5. τὸ ἐδραῖον τοῦ ἥθους. 364,
26. ἔξουη κνωῶν. 228, 3. εἰ cum acc. et inf. 48, 13.
εἰ cum optativo, ubi indicativus solet poni. 226, 2. 392, 2.
τὸν Διόνυσον Εὐρ. εἰδοποιήσας ἐξέφησε. Κ, 31, 7. τὰς ἀφύ-
χους ἐδωλοποιῶν γενέσεις Σκόπας. Κ, 26, 24. εἰκασμένος
τροχῶν Ixion. 128, 32. εἶναι ἐπὶ θύρας. 144, 35. † τὰ
εἰρημένα = λόγος. 222, 7. 223, 10. 248, 7. cf. 59, 10.
εἰρξαι τεῖχος περὶ τινα. 39, 17. μειράκιον ἐκ τροφῆς. 382,
20. † ἐμβακχεύειν τὰς σοφιστικὰς ὑποθέσεις. 256, 5.
ἐμβατήρια νόσου θύειν. 242, 26. ἀπαλὰ ἐβλέπουσαι
ὀφθαλμῶν βολαί. Φ, 6, 14. ἐδηλότατα ἐτάφη. 324, 12.
Ἄφροδιτη ἐκδοῦσα θαλάττης. 407, 9. διὰ τοῖν ποδοῖν
ἐδεδυκῶς λαγῶς. 429, 23. ἐκθορεῖν ἐνυπνίου. 286, 24.
ἐκκαηλεύειν τῆς χώρας τὸν σίτον 9, 1. * ἐκκειμένος
ἔχειν τοῦ ἥθους. 260, 21. ἐκκλησία Ἀθηναίων = ψή-
φισμα Ἄθ. 242, 16. * ἐκκυλεῖν φιλοσοφίαν. 113, 17.
ἐκκυρτούμενον κῆτος. Φ, 16, 22. ἐκμελετᾶν μαθητήν.
210, 22. * ἐκμεμῶνται Δισάπῃ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώ-
πων. 381, 28. * ἐκνηπιωθῆναι. 91, 13. cf. 242, 2. *
ἐκνικῶσα θυμὸν ἠδονῆ. 400, 24. ἐκπαλαίειν. luctae leges
violare. 384, 17. * ἐκπεπολεμῶσθαι. 100, 13. ἐκπηδᾶν
τοῦ προσήκοντος. 416, 14. ἐκπλυτὰ ἄνθη. 291, 6. ὄπλα
ἐκποιῆσαι. 320, 24. κίρας ἐκπρεμνίζειν. Φ, 9, 11. ἐκκυ-
ροῦν βαλανεῖα. 10, 12. cf. 420, 30. κενίας ἐκφάν τὸ
αἶμα. Φ, 18, 11. ἐκροθμός ἀρμονία. 164, 11. ἐκτέμνειν

ὑποκριτοῦ φθόγμα. 339, 5. αἱ χάλαξαι ἐκτυφλοῦσι τὰς ἀμπέλους. 297, 7. * ἐκφανῶς ἔχειν. Φ, 13, 9. ἡ τῶν ἐκφρασιμάτων δέλτος. 11, 17. † ἐκφρέσθαι τῶν ἐ. ὑποθέσεων. 233, 4. † ἐκφυλον δῆμα. 251, 7. ἐλαθῆναι σκηπῆς. 229, 5. ἐλαίον κρήνη. 267, 28. ἐλαύνεσθαι πάσης γῆς. 209, 23. — τὴν γνώμην. 270, 25. ἐλέγγειν φάσματα. 112, 13. ἐλεύθερα ἄγειν τὰ Μουσῶν. 130, 8. ἐλεύθεροι ὄφρως. 312, 4. ἡ τῶν ἀνθίων ἐλευθερία. 381, 22. αἱ τῶν ἀέρων ἐλευθερία. 433, 8. τὴν Ἑλευσίνα ἀνοῖξαι. 72, 11. ἐλίττειν ἐπίρρητα. 7, 2. τὸ νῆμα Μαιάνδρου ἐλίττει. 386, 19. Νάρκισσος ἔλιων ἐξ αὐτοῦ ἕμερον. 398, 10. πάντας ἔλιων. 353, 3. ὁ τῆς Ἑλλάδος ἄρχων. 255, 27. Ἑλλάς καθαρὰ. 227, 20. Ἑλλάς γλωττα. 256, 13. Ἑλληνικὴ παιδεύσις. 229, 14. τὸ Ἑλληνικὸν sive Ἑλληνες. juvenus litterarum studiosa. 247, 21. 255, 29. 267, 21. * τοῦ Ἑλληνικοῦ πατήρ. 269, 28. τὸ Ἑλληνικὸν σιγίτημα. 255, 15. οἱ ἑλλόγμοι. auctores classici. 251, 9. * τὸ ἐμβελήκως τῆς δεξιᾶς. 424, 27. ἐμβατήρια πλοῦ. 104, 32. ἐμβατήρια τοῦ λόγου. 297, 32. ἐμβιάζειν (τινὰ) πάλῃ σταδία. 225, 4. — ἀπαρδούσας ἐς τὸ μέλος. 406, 23. ἐμβιον αἶμα. 399, 17. ἐμβιοῦνται τῇ γῇ τὰ δένδρα. 291, 4. ἐμβοᾶσθαι ὑπὸ δαίμονος. 89, 12. ἐμμειδῶν ὀφθαλμοῖς κάλλος. 359, 24. ἐμπολιτευόμεναι ἡδοναὶ τῇ Πρώμῃ. 101, 26. ἐμπρόθεσμον νανάγιον. 359, 18. ἐναῦσαι πυρός. 353, 25. † οὐκ ἐσμὲν τῶν ἐμῶντων, ἀλλὰ τῶν ἀκριβοῦντων. 253, 11. ἀηδόνες χωρὶς ἐναττιζόντων. 286, 8. ἐν μισρακίῳ ἀποθανεῖν. 290, 19. † ἐναγώνιος λόγος. 214, 19. ἐναντία νόσφ πράττειν. 5, 23. ἐναντιαν θέσθαι. (sc. ψῆφον) 207, 7. ὁ ἐναποκλίνας ἑαυτὸν τῇ στιβάδι. Φ, 8, 14. ταλάροις ἐναποτίθενται καρπὸν. Φ, 14, 24. † ἐναργῆς ἐν ἐκείνῳ Dio. 206, 19. ἐνηροσμένοι σταῖ πίνιας. 380, 4. νύκταρ ἐναστράπτουσι. 422, 15. ἐνασημονεῖν τῇ γλυκύτητι τοῦ θυμοῦ. 352, 1. ἐναυλος θροῦς. 381, 17. ἐκ τῶν τοῦ Ἀ. ἐνδοσίμων. 253, 2. ἐνεστομεῖν τοῖς ἄλλοις. Φ, 10, 5. * ἐνθεν ἐλῶν. 155, 2. 227, 1. ἐνιζῆσαι τοῖς ἀριστεροῖς. 411, 26. οἱ Ἑσθίαν τιμῶντες. 69, 32. ἐνόδιος Ζέφυρος. 389, 4. ἐνοῦλοι κλόκαμοι. Κ, 27, 16. * ἐνοῦν τινα τῇ γῇ. sereligo. 431, 26. τὴν ἄρκτον ἐνημηνασθαι οὐρανῷ. 283, 11. ἐνοβεῖν. 110, 28. * ἐνσπουδάζειν τῇ Ἑλλάδι. 170, 3. cf. 227, 18. * ἐνταφίῳ τιμῇ χορθεῖν. 256, 22. cf. 213, 12. 261, 28. ἐντραχῶς διατίθεσθαι παρατήσιον. 273, 32. ἐντυποῦσθαι τι γνώμῃ. 224, 1. ἐντυπωθεῖν ταῖς τῶν δυνατῶν θύραις. 161, 1. † ἐντυπιάζειν τῇ σεμνότητι. 209, 29. cf. 419, 29. * ναὺς ἐξῆται ἐς παράδαλιν. 396, 4. ἐξήχθῃν ὑπὸ τῆς γραφῆς. 402, 23. ἐξ ἀνθρώπων εἶναι. 172, 20. τοῖς ἐξηρημένους ἀντίπαλος ὁ φθόγος. 293, 18. ἐξηρημένοι φόβφ ἴπκοι. 409, 13. ἐξηροσμένοι οἰκῶν πέτραι. 420, 22. ἐξηρεῖσθαι τὸ Ἑλληνικόν. 245, 18. δέλλον ἐξάφασθαι de discipulis. 240, 18. ἐξείεσθαι. eripere. 31, 22. ἐξιστασθαι ἀτιμία. 215, 26. σταφάνου ἐτέρφ ἐκστῆναι. 299, 22. ἐκαγγελία ὤμων ἐρ-

ρῶσθαι. 382, 22. ἐκαγγελία βοστρούχων. 312, 3. ἐκαγγέλλειν τινα συμπόσιον. 36, 20. † ἐκαγγέλλειν μελέτην. 225, 3. cf. 247, 19. 254, 30. † ἐκαγωνίζεσθαι τινα. post aliquem declamare. 231, 7. ἐκαίρειν τὴν φωνήν. 226, 28. † ἐκαμφοτέρως εἰπεῖν de figurata oratione. 221, 22. 233, 15. * ἐκαναγγινώσκων. 236, 10. Καιρὸς ἐκαπορθῶν τὸ τῆς ἡβῆς ἄνθος. Κ, 29, 13. ἐκαντλεῖν ὕδατι πηλόν. 5, 24. — πόλει μυριάδας. 227, 24. † ἐκαφιέναι ἑαυτὸν τῷ λόγῳ. 228, 19. † οὐκ ἐπέσакτος εὐγλωττία. 244, 2. ἐκφυγημῖν. 92, 28. ἐπέχειν λόγον τινός. 252, 21. 265, 19. cf. 114, 10. νεορὰ ἐκηροῦσα τῇ τοῦ οἴσου ἀφέσει. Φ, 19, 6. ἐπὶ δαίμονι εἶναι. 291, 20. ἡ ἐπὶ Λήλῳ χάρις. 225, 28. cf. 242, 22. αἱ ἐπὶ θύρας τῆς Πίσσης πόλεις. 167, 10. † ἐπὶ ξυνοσίᾳ τινὸς ἀφικέσθαι. 230, 20. κρίσις ἐπὶ τινί. 296, 17. τέχνη ἐπὶ τινί. 297, 3. Κίρκη σοφῇ ἐπὶ φαρμάκοις. 302, 5. † ἐπιβεβλημένη ἰδέα λόγων. 218, 12. † ἐπιβολαὶ Ἡρώδειοι. 261, 7. 263, 24. ἡ γραφὴ μῦθον τῇ νήσῳ ἐκγράφει. 421, 2. ἐπιδιαβάλλειν. 253, 29. * οἱ ἐν ἐκιδόσει γνώμοι. proveciores discipuli. 248, 19. ἐπιθάπτειν νεκρόν. 289, 1. * ἐπιθεῖν. 97, 13. cf. 209, 22. ἐπιθεσπίσω. 132, 25. ἐπιθρόπτονται σιδηροῖς αὐλοῖ. 396, 25. οἱ ἐπικάρσιοι ὄφεις. 351, 12. ἐπικεῖσθαι in lucta. 170, 27. ἐπικέρδεια. 263, 11. ἐπικέρδεια τῆς ἐμπορίας. 324, 31. λοφιαὶ ἐπικερμεῖς. Φ, 9, 19. ἐπικρίνειν ἄνδρα τοῖς νέοις. 245, 7. * οἶον ἐπικυματίζων αἰρεται. 292, 5. τῷ πεδίῳ ἐπικύμαινε τὰ ἔσθη. 298, 18. cf. 420, 29. ἐπιλήψιμὸν τι εἰπεῖν. 83, 31. Ἀσιλῆσι τοῦ ἐπιξενώσεως. Φ, 17, 17. ἐπίουρος appellatus Secundus. 234, 3. ἡ ἐπίκων ἰδέα. 244, 3. † τὸ ἐπὶ πᾶσιν. epilogus. 203, 16. 208, 12. 248, 15. ἐπιπυρῶν τάφῳ. 296, 8. τὸ σὺν ἀνάγκῃ ἐπίπλαστον. Φ, 6, 16. ἐπιρραῖον. 105, 8. ἐπιρραφωθεῖν τινα ἔπος. 269, 11. 295, 4. † ἐπισιτίζεσθαι τῇ ἐς πάντας ἀκροάσει de scholis privatis. 254, 19. * ἐπισιωπᾶν δῆμασι. 170, 4. * † ἐπισιωπιεῖσθαι. meditari. 221, 19. 223, 17. ἐ. ἐς τὸ κοινόν. 230, 21. ἐπισοβεῖν τιάρῳ. 405, 13. ἐπισκάσασθαι κοινὴν γῆν. 414, 6. † ἐπισκουδάζειν τι τῷ οἴκῳ. 254, 22. * ἐπιστολῆς ψηφίσασθαι. munus secretarii deferre. 256, 20. ἐπιστολμαῖοι ξυνοσίαι — ξυμβουλία. 85, 15. 132, 13. οἱ ἐπισφραγίζομενοι ἀγάλματι εὐχάς. 290, 8. ἐπισχεδιάζειν τῷ καιρῷ. 204, 23. * ἐπιτερίζει πλοῦτον ἐτέροις. 161, 4. cf. 309, 25. ἐπιτήδεια σοφοῖς πρὸς σοφός. 71, 27. * εἰ τὴν Ἀσίαν ἐπιτροπεύοντες. proconsules Asiae. 235, 24. 243, 15. ὁ ἐπιτροπεύσας. proconsul praesente imperatore. 337, 22. ἐπιτύφασθαι. 432, 3. ἐπιχρησμοφθεῖ τῷ ἑαυτοῦ βίῳ ταῦτα. 206, 26. cf. 241, 2. * ἐκωτίδες πονίου. 396, 25. ἐρασαι πόλεις. 227, 11. † ἐρεῖδειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὰ εἰρημένα. 111, 10. ἐρμαῖ γεγραμμένονοι. 150, 4. ἐρμήνευε. 210, 12. cf. 214, 21. 263, 24. 265, 25. ἐρμηνεύειν. describere. 243, 30. 265, 24. ὁ πρὸς σὲ ἔρωσ. 357, 18. δάκρυα ἐρωτικά. 413, 5. λωπὸν ἐρῶκειν τοὺς ὄρους. 294, 16. ὁπόσοι δαίμονες ἐρῶκειν

τὴν Μαιώτιν. 327, 27. * ἐσάγεσθαι ἐς τὴν γνώμην. 400, 16. cf. 257, 15. ἐσαγγελθέντα. intro nuntiata. 240, 12. † ἢ ἐς πάντας ἀκρόασις. 254, 19. † ἐς τὴν ἰδέαν τινὸς λέγειν. 222, 17. cf. 258, 6. ἐς τὸ προύχον τῆς ἀρετῆς εὐρέσθαι συγγνώμην. 228, 16. ἐς τοῦ βασιλέως πίνειν. 36, 28. ἐσβεβλήσθαι ἐς γυναικωνίτιν. 320, 9. τὸ ἐσέχον καὶ ἐξέχον in picturis. 33, 11. † ἐσκυλεῖν προεωραμένην μελέτην. 263, 23. ἐσμὸς ἡδονῶν. 111, 27. ἐσμοὶ μελιττῶν. 363, 15. οἱ ἐσπέριοι Γαλάται. 206, 21. cf. 257, 8. ἐσπίπτει αἰχμῇ. 412, 25. ἐστιατὼρ τοῦ λόγου. 109, 32. ἐταιρεία. discipuli. 170, 12. ἐτεροδόξως μουσικῆς ἀκροᾶσθαι. 241, 14. * ἐτερόποδες. 219, 1. ἔτοιμος τὸ ὄμμα. 252, 13. — τὸ αἶμα. 305, 23. τοῦ ἔτους. quotannis. 325, 5. εὐαρμοστικά τοῦ σώματος. 292, 24. εὐγένεια χυλοσφ. 212, 1. ὁ ἀθλος εὐδρομήσει τῷ Πέλοπι. 405, 4. εὐζώνη τῇ κεφαλῇ πυκτεῦεν. 424, 24. εὐηθίζεσθαι ἐν φιλοισ. 160, 7. οἱ εὐήλιοι τῶν ἀνδρώων. 107, 22. εὐήνιον φρόνημα. 313, 20. εὐήνιος ζῆν. 95, 25. cf. 256, 8. εὐήτριος χρυσός. 432, 11. cf. Φ, 15, 5. εὐθάλαττος πόλις. 235, 21. εὐμαρότης. Κ, 27, 14. * εὐμήκεις δάκτυλοι. 247, 6. εὐνονσχίζειν τὴν γῆν. 129, 14. εὐξύμβολα ὀνειράτα. 68, 26. εὐξύμβολοι θεοί. 166, 8. cf. 238, 12. εὐξόντεον ἐπισημαίνεσθαι τοῖς ὄμμασιν. 433, 15. εὐπαιδευομένης μεστὰ ἐπιστολαί. 216, 18. εὐρημα = κλεινέτημα. 218, 14. εὐρημα ποιῆσθαι τι. 330, 27. † εὐροῦσα γλῶττα. 253, 23. εὐρος νῆσος. 422, 29. † εὐσχημόνως λέγειν. 59, 8. εὐσκόπως ἔχειν τῶν ἀποκρίσεων. 240, 3. cf. 204, 12. εὐσταλής. 247, 28. τὰ ἐμβατήρια εὐχθῶ τῷ Πρωτοσίλω. 297, 32. ἐφαφαμένη νευρά. 82, 11. ἐφεδρος τῇ βασιλείᾳ πλοῦτος. 142, 28. τὸ ἐφηβικόν. 73, 24. ἐφημερίδες. 252, 21. ἡ Ἐφεσίων. 245, 5. ἐφιέναι τῇ γλῶττι. 84, 12. 254, 26. — τῷ καιρῷ. 203, 13. 227, 2. — τινά. 272, 11. ἐφιστηκώς. sobrius. 224, 10. cf. 19, 4. ἐφιστάναι χρησμῷ. 86, 30. cf. 239, 5. ἐφόλιον τοῦ ἔρωτος. 361, 26. † ἐφορᾶν ὑποθέσεις meditari. 261, 29. † ἐφωμνείται τοῖς ἀποδεικνυμένοις. 208, 13. cf. 228, 18. * ἐχόμενα ἄθῆναι. 15, 33. ἡ ἐφία. Asia. 243, 15. ἡ ἐφως Γαλατία. 257, 8.

Z.

ζυμίται ἄρτοι. 13, 5. ζωγραφεῖν de adspectu. 75, 21. * ἐπ' αἰτία τῆς ζώνης ἀποκτείνειν Ἐστιάδας. 132, 1.

H.

ἡγεμονία proconsul. 241, 23. ἡδίων γραφῆς πέπλος. 236, 21. τοῦ ἡθικοῦ ἐπίδειξις. 216, 18. cf. 246, 9. τῶν ἡθῶν προαγωνίζεσθαι patriae patrocipari. 227, 23. τὸ ἐς πατέρα ἦκον. 259, 4. Ἡλίοι καὶ οἱ ἀγῶνες. 411, 19. Ἡλιὰς αἰγιόφος. 87, 3. ἡλιθιώδης. 240, 28. * ἡλιώδες πῦρ. 380, 23. ἡλιῶσα κόμη. 150, 5. νύκτωρ ἡμέραν ἀναφαίνει ἢ π. 62, 13. ἡμιβάρβαρος γλῶττα. 243, 26. γυναικα ἡμίγαμον ἀρεσθαι. 220, 1. ἀνήρ ἡμίθηρ. Φ, 8, 30. * ἡμιμαθῆς. 249, 30. † ἡνία ἐμβέβληται τῷ λόγῳ.

233, 14. δάκτυλοι τῇ τοῦ λόγου ἡνία ἐπιπρέποντες. 246, 7. αἱ ἡσυχίαι. 169, 29. ἡσυχία καὶ Μούσαις θύειν. 216, 3. ἡ Ἄθῆναι ἡσυχία. 262, 28. ἦτω = ἔστω. 349, 22. † ἡχῆ τοῦ φθέγματος. 208, 11. ἡχέειν λόγον. 209, 4.

Θ.

Θαλαττία αἰχμῇ obit Ulysses. 302, 16. θύρος τεθελός τι ἀποστύβων. Κ. 31, 13. θανατῶ. 138, 20. θαρσεῖν τὸ ἴδιον. 290, 1. θαρσήσαντες οἱ Ἕλλ. παρὰ τοῦ Ἄ. 322, 9. οὐ χρῆ θαυμάζειν, εἰ sequ. optativo. 219, 2. τοῦ ἦρω θαύματα πρὸς ἀθλήτας. 292, 20. θεατῶν Πλάδης. 88, 21. θειάζειν τελεταῖς. 306, 21. † θείως λέγειν = θεοφορήτω ὀργῇ ἀποσχεδιάζειν. 216, 6. θέλγειν ἐς ὕπνον δράκοντα. Φ, 15, 25. θεοκλυτοῦσα φιλοσοφία. 102, 8. cf. 157, 10. θερμοὶ γάμοι. 75, 26. † κατὰ θεωρίαν προάγειν πάντα. 254, 11. θῆλυ βαινέιν. 381, 20. θῆλυς στολή. ib. † οἱ τοὺς σοφιστὰς θηρεύοντες. 251, 3. θιασῶται Καλλιόπης. Φ, 17, 9. θνησεΐδια. 1, 3. 111, 19. 156, 4.

I.

Ἰδης ἄνθος. 403, 12. cf. noi. † Ἰδαι ἔννοια. 217, 3. Ἰδίοστολος ναῦς. 93, 2. 106, 5. τὰ ἱερία. Eleusiniorum dies. 72, 7. * Ἰλιάδας ξυνηθέντες συκοφάνται. 153, 32. Ἰνα c. conjunct. = ὥστε. 159, 31. 161, 33. Ἰοβόλα. theriaca. 61, 24. Ἰκπιάζειν. 263, 22. * Ἰκπόκαμποι τὸ ἄρα sunt equi Neptuni. 386, 1. Ἰκποκόμος τῶν καμήλων. 23, 5. * Ἰθάτται ἰσόγιοι. 338, 5. ἰσάνασι ὀφθαλμούς ἐπ' ἔννοιας. 228, 19. cf. 231, 14. ἰσασθαι ὄπλα. 73, 25. † ἰσάται ἢ τῶν Μ. ἀπολογία κατὰ συγγνώμην. 259, 25. ἰσῆσαι ἀγῆνα πλοῦτος. 141, 21. Ἰσγγες. 16, 3.

K.

καθαρὰ Ἑλλάς. 227, 20. καθαρεῖσαι τοῦ σώματος. 287, 4. λύρα καθ' αὐτὴν γέγραπται. 387, 25. † καθήμενον διαλέγεσθαι. 59, 9. ὁ ἄρτι καθήμενος τέραννος. 273, 15. καθίνοντο αὐτοῦ οἱ πόνοι. 305, 15. cf. 331, 28. καὶ exegegesi praemissum. 77, 7. 252, 20. 301, 7. 387, 16. καὶ ταῦτα post verbum. Φ, 14, 85. αἱ τῶν δερμάτων καινότητες. 349, 14. καιρὸς ὕδατος. 213, 31. οἱ καιροὶ τῶν τόνων. 274, 19. κακοήθως. malitiose. 100, 22. καὶ ὡς δεῖν τινα. 150, 2. κᾶν = vel. 359, 9. = saltem. 362, 10. καπηλεύειν σοφίαν. 8, 7. καπηλεύειν. 361, 31. τοῦ Ἄθῆναι καπνοῦ ἐράν. 393, 22. κατὰ γῆς ἐσπῶτες ὀφθαλμοί. 382, 4. χαλκοὶ ἀνδριάντες κικαπνισμένοι. 219, 19. Κατάδονκοι de Nili catarrhactis. 122, 2. γυνὴ κατάκομος. 362, 8. καταλέγειν τινα Μουσείω. 228, 10. cf. 224, 6. κατάληψις τῶν μετεώρων. 312, 10. καταλύειν ὑπὸ μάρτυσι. mori coram arbitris. 171, 26. * καταλιθούνη μήλοισ. 384, 17. καταστὰς γλῶσ. 61, 17. † κατασεῖσαι ἀφροατοῦ ὄτα. 271, 24. κατεμυθολόγει με ἢ εἰςθη. 287, 28. κατανογιγνώμαι ἄντρα. 365, 20. * καταδῆς κατέπει. 354, 11. καταρροφθῶν χεῖρα ὕπνος. 398,

7. * cf. Φ, 7, 23. οἱ καταργήσαντες τῶν ἔκτων. 141, 26. cf. 98, 28. καταλυομένη πηγή. 397, 19. κατεσπληκτός. 215, 17. 238, 1. 417, 8. καταψελλισμένος τὴν φωνήν ὑπὸ τοῦ οἴνου. 400, 18. * καταγορεῖν. indicare. 213, 23. ἀρμονία κατηγεῖ θαλάττης. 395, 18. * κάτοχα καὶ μετὰ μανίας ποιήματα. K, 26, 4. ἡ πρὸς τῷ Δέλτα κατακτημένη Ἀθηνῶν. 252, 26. κεκομψυμένα. commenta. 134, 11. κέντρα ὀφθαλμοῦ πρὸς τὸν αὐλόν. 397, 8. κηπεύων λάχανα Τήγρις. 13, 7. αἱ κήριαι γυναῖκες. 351, 23. cf. 34, 7. Ἐλευσινίον ἱεροῦ κήρυξ. 275, 13. κηρόττουσα ναῦς ἐς Ῥόδον. 93, 20. cf. 167, 4. † κεινδυνεύουσαι ἔνοιαι. 254, 7. κισσηροφής. 365, 20. * κλέπτειν ἐαυτὸν ὀφθαλμῶν. se subducere oculis. 206, 3. ἱερὰ μὴ κληιστά. 9, 34. ἡ Κνιδία (sc. Ἀφροδίτη). 118, 25. τὰ κοῖλα de morbis interioribus. 61, 23. * κολλη γαστρὶ χρῆσθαι. 268, 21. κοίλη Ἐθιοπία. 15, 12. ἐν κολλῶ ἀναπαύεσθαι. 328, 5. κοινωρεῖν εἶδος ἐντὶ de descriptione. 290, 10. κομᾶ ἐπὶ Λεωνίδα ἡ Σακάρη. 156, 32. κομῶν ἐγένετο Λεωνίδα. 156, 31. κομᾶριττω κομᾶντα ὄρη. 386, 54. † κομματίας. 271, 23. * κόμπω βαλὼν τὸν Δία Caraneus. 402, 3. γυνὴ κομψόν τι ἐς τοὺς ἐρῶντας ἔχουσα. 389, 8. κόνει ἐπιφέρειν τι. inferias offerre. 296, 26. * κοσμεῖσθαι ἀνυποδησίᾳ. 393, 10. κοῦφος ὀδηγός. 312, 8. * κρατεῖν δίκην. 272, 2. — πρεσβεῖαν. 222, 5. κράτος Κυνιόν. 125, 22. κράτος ἐπιστήμης ἄρασθαι. 379, 12. cf. 320, 1. κρείττονες λόγος διάνοιαι. 246, 11. cf. 264, 14. ἀπὸ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῦ διαλέγεσθαι. 228, 20. cf. 65, 26. κρηπίδων ἐς ὄρθα ξίφη. 135, 2. κρῖσκαται ψήφος. 62, 10. cf. 408, 5. γωαργῶν κύκλος. 284, 1. τὰ περὶ τοὺς πῆγας κῶδια. caestus. 293, 5. κωμάζει Ζεὺς ἐπὶ τὴν Σεμέλην. 391, 24. cf. 150, 17.

A.

λαβέσθαι ἐαυτοῦ. 13, 3. λάθρα βιάσας, ἰ. ἀποβιάσας. 171, 25. Ἄζ. Ἐλαμψεν ἐπὶ τοὺς Τρῶας. 319, 12. τὰ κυκαρίττω κομᾶντα ὄρη τῆς ἀργιλώδους λέγει. 386, 14. ἡ γρ. λαίβει δρόσον τι ἀπὸ τῶν ἀνθέων. 398, 18. λαμῶν περὶ τὰς ἐσθῆτας. 407, 2. λειτουργεῖν Ἀθηναίους τὴν ἐκάνυμον. 236, 16. cf. 262, 4. λευκὸν πνεῦμα. 94, 3. Μαῖα λοχὸ καμίνη. 401, 10. λιβανώδης πόα. 404, 18. * τὰ λογικὰ τῶν σπλάγγων. 161, 34. † τὸ λογοειδές. 11, 15. * κομψοῦ λόγος ἐγένετο Antipho. 211, 23. † λογοπώλης Lollianus. 225, 15. λοιπόν. 400, 14. Λοκίδες κύνας. 403, 20. λυγίζειν οἶδός. 82, 15. λυγισμὸς ὀρχεῖσθαι. 73, 15. λυγικὸι opponuntur ἀμούσοις. 219, 2.

M.

μάγος τέχνη. 2, 19. μακροσημερώτερος θνητοῦ. 238, 8. * μαλακῶς ὀμιλεῖν. 126, 30. μ. ἀποῤῥᾶσθαι. 153, 7. μαντευτός τοῖς Ἀχαιοῖς ἦλθε. 305, 30. a matre appellatus Hercules. 305, 27. μεθᾶνθηθίον. 384, 21. μμαντευμένοι αἰταῖα. 141, 20. † μεγαλειότητα ἐρηγεύειν. 219, 5. μέγας. magni-

ificentiae studium. 216, 28. τὸ μεμεθυσμένον = ἡ μέθη. K, 28, 1. μεθίστασθαι ἀνθρώπων. 171, 18. μελαίνειν τὰ τῶν οἴων ἄνθη. 239, 30. μελαίνῃ τῇ φωνῇ χρῆσθαι. 84, 11. † μελετηραὶ συνομοῖαι. 225, 30. * † μελετηθεῖσα ὑπόθεσις. 253, 14. τὸ τῶν μελιχρόων ἄνθος. 382, 20. cf. 323, 3. μελιδία λαμπρά. 134, 25. ἐν μέρει τινός τι θέσθαι. 256, 2. μεσοῦσης κύκλιος. medio in convivio. 166, 5. μετὰ τὴν ναῦν. 141, 3. cf. 142, 10. 287, 13. 295, 30. μεταγιγνώσκει τῷ φόνῳ τῶν τριχῶν. 348, 16. * μεταδιδάσκειν. 8, 28. 102, 6. μεταλαμβάνω φωνάς. 11, 10. μεταποιεῖν ἄγαλμα. 295, 29. * μεταποιεῖν τινα τιῶ. aliquid gratiam alio convertere. 227, 23. ἐς τοὺς σοφιστὰς μεταρροῦ. 245, 13. μετέθηκε τὸ ἐρᾶν. 218, 2. — τὴν ὀργήν. 311, 24. μεταναγάζοντα ἱετία. 396, 8. * μετισταίνειν τὰ πρόβατα. 169, 29. * (doest in lexicis) τὸ μετόπωρον τοῦ κάλλους. 359, 23. ἡ γῆ τὸν Ἀτταῖον μεταγλίζουσα. 426, 18. αἱ ἐν μετρίῳ τῷ κάλλει γυναῖκες. 413, 23. μὴ om. verbo. 254, 3. 260, 15. 412, 17. μηλόβοτος ἀρχή. 96, 5. cf. 7, 27. 220, 18. † μνημονικὸι Dionysii discipuli. 224, 3. μνήμων τοῦ φόρον. 78, 32. 115, 23. οἱ ἐκ μνημῶν θεοὶ. 354, 16. οἱ τῆς εὐδοκίμου μοῖρας. 313, 29. Μουσῶν οἶκος. 87, 16. ἐν Μουσῶν οἴκῳ κείμενα γράμματα. 309, 19. ταῖς τῶν σοφιστῶν Μουσῶν θύειν. 267, 18. μονοτρόπως ξυνηιδέμενα χρώματα. 35, 1. μορομολυαί. 75, 33. * (doest in lexicis) μοσχεύειν τιῶ. 125, 9. οἱ μουσικαῖοι τῶν κύκλων. 387, 8. μερούσεται τὰ περὶ τὴν θάλατταν. 311, 7. μοχθεῖν de lubricatione. 244, 9. 268, 19. τὰ δῶρα μύθους ἐποίησαν. 355, 18. μυστηριώτιδες ὄραι. 87, 23.

N.

ναύκληρος πάρις. 267, 26. * ναυπηγεῖν τῷ λόγῳ. 70, 17. βραχίων νεανίας. 422, 7. † νεαροῦχης. 251, 16. * νεκρὸς πλοῦτος. 235, 3. νεομιμένως. K, 29, 18. * νεότητα ἐπιποιεῖν τῷ εἶδει. 247, 9. ἄνθος νεοτήσιον. K, 29, 16. νεότροπος. Φ, 14, 7. * νεύειν τι. aliquid tribuere. 164, 2. αἱ ἐς νέωτα ὄραι. 54, 26. † ἡ νενηκηκῖα ὑπόθεσις. 247, 29. ἡ Ἴπποδ. ἐς ἀνδρὸς ἦκειν νενηκηται. 394, 16. * τὴν νικῶσαν ἀποφέρεσθαι. 220, 18. νικῶν τραγῳδοῦς. 338, 27. νομίζειν τι. credere aliquid esse. 118, 27. νομικὰ ἦθη jurisprudentia. 150, 2. * νομομαχεῖν. 225, 26. * νοσῶδες κρέας. 452, 13. νοσεῖν τὸ αἶμα. 203, 22. τυμφοῦλητος. 41, 29.

Ξ.

ξένον μωδιῶν. 428, 8. ξυγκείμενος disertus. 80, 11. cf. 35, 21. ξυγκείμενος τοῦ ἀρίστου τῶν ἀριστα ἀρετήτων. 205, 74. ἡ ἦχὸ ξυμβαλεῖται τῇ θήρῳ. 422, 8. ξυποτικωτάτω δαίμονι. 400, 25. ξυμφάσαι laudare. 219, 4. palaestrita ξυνδέων τὸ οὖς. 425, 24.

Ο.

ὀβολοστάτης. 161, 1. ἡ κειθῶ οἶα καταθέλλει. 206, 14. cf. 234, 1. 244, 2. οἶα λαβίσθαι. 406, 18. οἶδα = ἡγοῦμαι. 212, 2. οἶδα = δεικνυμι. 426, 14. τὰ οἰκεία τον σοφιστὴν ἀφαιρείσθαι. 226, 14. Καισάρεια Πανσα-
σιον οἶκος. 258, 24. οἰνογοῖσαι κρήνην. 397, 22. ὀκρί-
βαντες cothurni. 89, 10. 208, 19. (unde corrige notam.)
ὀλιγανδρία σοφῶν. 56, 13. τῆς τῶν γεωργῶν ὀλιγορίας
μὴ ζηζῆεν. 353. ὀμιλίαι appellat Ph. Imagines. 379, 18.
ἐγέγραπτο τὸ ὄμμα. 317, 5. ὀμόνοια στασιάζουσα. 66, 16.
ὀμοῦ δέκα quasi decem. 72, 3. ὀμφαλοὶ lyrae. 388, 3.
ἡ ὀμφῆ τοῦ δαιμονίου. 159, 32. ὀνειροπόλων ὑπόκρισις.
41, 15. ἐξ ὄνυχος. 18, 13. ὄξυνηξ φθέγμα. 206, 23.
ὄπη και ὄπως. 321, 11. ὄπωρῆζεν τοὺς βότρους. 421, 24.
ὄπως in interrogazione obliqua. 238, 24. οἱ ἐς Φίλιππον
ὄρῶντες qui a Philippi partibus stabant. 215, 7. ὄργιά-
ζουσα ἀρμονία. 395, 18. ὄρῆζει Αἴγυπτον Αἰθιοπία. 204, 10.
ἐν ὄρμῃ μειδιάματος. 303, 24. ὄρμος τοῦ λόγου. 232, 16.
ὄσιον τῆ γῆ τινα. 311, 18. ὄσα = ὄς. 398, 2. cf. 412, 1.
ὄσδ' ὄσα ἐπιστρέφει ἐφθέγξω τι. 402, 23. ὄσα qualitati-
vum. 408, 7. ὄσον = quod indicat. 396, 20. ὄστις in
interrogazione obliqua. 238, 8. ὄστέων ὄρα. 400, 1. ἡ
τῶν σελίνων οὐλότης. 411, 6. οὐτος quispiam. 201, 8.
οὐτα τι δή. 414, 23. ὄφρον πικρός. 252, 13. ὄφρος
oratoris. 364, 13. — tibicinis. 397, 9. ὄχθαι τοῦ Ἑλλη-
τον quasi fluminis. 297, 21.

Π.

παίξιν ἐς πύλαγος. 423, 19. Παιόνια ἔθνη de Pan-
noniis. 241, 26. cf. 247, 16. παιῶνιοι κολυμβήθραι. 237, 5.
παλάθη. 430, 8. παλαιότερα τὰ λεγόμενα. 267, 5. τὸ
πάλαισμα τῆς νίκης. 411, 14. ἐκ παλαιστρας ἰσχὸν ἔχειν.
225, 2. Πάμφυλος ἰσθμῆς. 156, 16. πάναγνον ὄμμα. K,
32, 15. παναρμόσιον ἕξει ἡ νευρά. 407, 7. θόρυβος
παρὰ τὰ ἀρτοπάγια. 225, 13. παρὰ πόδα. 134, 31.
παρὰ πολὺ multo inferior. 237, 1. παρὰ πότον σπονδά-
ζειν. 244, 9. Κασ. κατέστηκετο παρὰ τῆς τέχνης. 307, 31.
ἀνήρ ἀγαθὸς παρὰ τὴν τελευταίαν. 213, 12. cf. 285, 5.
305, 21. παρὰ τοῦτο — παρ' ὅ. tanto — quanto. 231, 4.
παρὰ τοῦ ἀνέμου λῆμα δηλοῦται. 321, 16. παραβλύζειν
οἶνον. 397, 22. παραδιδόναι αἰτίαν. reprehensionem
excitare. 214, 16. παραθήγεσθαι. 29, 6. ὁ παρακονώ-
μενος τὴν ἀμὴν τῆς μαχαίρας. Φ, 7, 15. παραλλάττω
neutr. 17, 22. cf. 288, 29. παρελύθη τὴν ἀρχήν. 265, 15.
παρατίτται. 76, 22. παραγράφεσθαι. 273, 33. παραι-
τήσασθαι εἶδὸν πατρός. veniam filio a p. expetere. 303, 10.
παραποιεῖν βίον ἀνθρώπου. 38, 6. παραπτῆναι λόγον.
324, 25. παραπτῆναι τι effutire. 254, 9. cf. 68, 22.
Α. παρατείχισε τὰς Ἄθ. 357, 11. παρατραγεῖν δικῶν.

259, 15. παραφθέγγεσθαι. 11, 18. παραφάλλει κόραϊς
Ἔρω. 407, 6. παρεγγραφή παιδίου. 37, 23. ῥόδα πα-
ρευδοκίμουμένα. 346, 8. παρέχειν τὰ ἱερὰ hierophantiae
est. 72, 11. — τῷ θανάτῳ λόγον. 255, 25. παριέναι ἐς
Πειλοπόννησον τῷ λόγῳ. 161, 36. παριπνεύειν τὰς σοφι-
στῶν γλώττας. 232, 8. * νόμος παριτητός ἐς φύσιν. 365,
27. κάρνα παροψήματα τῶν ἀμπέλων. 284, 14. ἀράχην
παρφυαίνει τὴν Πηνελόπην. 431, 4. * παρφθῆσθαι ἀπό-
τειος. 17, 25. † κατέρει τῆς ἐαυτοῦ γλώττης τινα καλεῖν.
230, 1. cf. 207, 17. * οἱ κατέρει majores. 292, 21. ὡς
πάτριον ὄρεισι. 62, 28. cf. 263, 17. πατρίδες. 353, 23.
πατροφῆζεν σοφίαν. 117, 22. † παχεῖα γλώττη ἀπαγγέ-
λειν. 258, 27. παχέως ἐξηγησῆσθαι. 90, 13. παχὺς τὴν
μνήμην. 240, 18. κειθηνίως. K, 30 14. κειθούς ἐταί-
ροι ἔκποι. 394, 7. κειρῶν ἀρχήν. 315, 18. κῦρ πηλαγί-
σαν. 166, 6. κειπηγότες ὀφθαλμοὶ ἐς ἀπορρήτους ἐνόησις.
226, 17. κειπλημένη γλώττη βαρβαρίζειν. 207, 21. τὰ
κειπονηκῶτα τῶν ἔργων (aedificiorum). 245, 29. κειρηκται ὁ
βραχίων. 426, 13. κειρβάλλειν σῆμα. 74, 13. cf. 324, 16.
ἐν κειρβολῇ ἐστάναι. 53, 17. κειριδεξίως ἠρμόσθαι. 217, 1.
κειριδεῖραι ἐς ἀγκύλην τῷ πόδε. 411, 22. * τροχὸν κει-
ρίδησις. Φ, 15, 7. κειρήν ἀντὶ τοῦ νήφειν. 257, 16. cf.
244, 18. κειριλάησαι τι describere. 414, 7. * κειριλεῖν
τὸ στόμα, 207, 18. κειρίνας. 299, 3. κειριπατεῖν ἐς ἀν-
θρώπου. 140, 29. cf. 10, 14. κειρικτισμένος τὸ εἶδος.
303, 29. κειριπικτον τῷ τάφῳ. 324, 16. κειριτοι τὰ
θεῖα. 86, 23. ἐν κειριαπῇ τῶν κραττομένων εἶναι. Φ,
16, 35. κειριαπῆσαι. 366, 1. * Πέρας μάγοι. 209, 20.
κείραται apud Theognidem. 205, 10. κειραία ἀναδιδό-
μενα. 57, 26. τὸν πῆχυν ἐγείρας δράκων. Φ, 8, 27. κει-
ραπῶς τῶν ἀποκρίσεων ἔχειν. 204, 12. κειραπόμενος πρό-
σωπον voce aut tibia canentis. 338, 19. cf. 94, 5. * κει-
στη λέγεσθαι διαμαρτία. 399, 19. κειπλημένος τοὺς
ὀφθαλμούς. 313, 8. κειπλὸν καταγελῶν. 218, 10. κειπλῶ
ἐδυσαν αὐτόν. 314, 25. cf. 322, 16. ὁ κειπλῶν τοῦ χρό-
νου. 238, 9. κειπλεξία. 62, 26. κειπλὴν γὰρ δή. 284, 24.
κείρησις ἰστίοις ἀφίεται. 229, 24. † κείρησις τὸν μη-
ρὸν inter dicendum. 221, 21. κειπλῶν παλαιστρας. 382, 20.
κειπλῶν πνεῦμα. 147, 27. † τοῦ λόγου πνεῦμα. 213, 22. κειπλεσε
πολὸν ἐπὶ τὴν κατηγορίαν. 206, 13. cf. 264, 24. κειπλεῖ-
σθαι ποι. 251, 7. cf. 136, 15. κειπλεσθαι τι ἐπιστολήν.
18, 21. κειπητικῶς διανέμειν. 252, 3. κειπητικὸν
ξυνηθία γραφή. 409, 20. κειπλῶ νόμιμα. 120, 20. κειπλῶ
est — Roma. 206, 4. 229, 1. κειπλῶ χωρίον. 242, 25. κειπλῶ
σοφοί. 261, 25. κειπλῶ τὸ ἐπιχαρὶ ἐς σοφίαν φέρειν. 379,
17. cf. 230, 25. κειπλοισμένοι Σκύθαι ἐφ' ἀμαξῶν. 123, 6.
κειπλοισμένη Ἰωνία οἶον μουσεῖον. 219, 27. κειπλεῖν
ἐς ἦρω. 296, 9. cf. 269, 18. κειπλες κομποὶ τοῦ δρόμου.
407, 23. κειπλεῖν de lucubrationibus. 252, 20. κειπλεῖ ἢ —
quando nisi. 109, 6. κειπλεσοφόν; 108, 9. κειπλεσοφόνος
βλέπειν. 430, 11. κειπλεσοφόνος τὴν δῖνα. 416, 18. κειπλεσοφόνος
τῶν ἀληθῶν. 339, 10. κειπλεσοφόνος κειπλεσοφόνος. 11,

14. *προσβεῦσαι magni facere*. 204, 3. οὐ *προσβεβητική* *πομπεία*. 269, 18. αἱ τῶν *προσβεβητῶν* *καιρῶν ἐπιδημία*. 357, 14. *πρὶν c. conj. sine ἄν.* 246, 15. 289, 16. *προνοετὰ κέρατα*. 387, 27. *πρὸ Ἰφίτου νέος*. 429, 8. ὄρα *προηγήνη*. Φ, 5, 6. *προάγων τῆς δίκης*. 146, 28. *ταυτί προανακίρουσται*. Φ, 5, 5. *προαπόλλυσθαι τῆς ὄρας*. 289, 33. Ἄντ. *προασπίζων τοῦ πατρός*. 304, 9. *προβαίνειν ἐς ὄνομα*. *inclarescere*. 224, 24. *προβάλλειν* = *praeferre*. 380, 9. *προβάλλονται νύκτα αὐτῶν γόητες*. 154, 24. *προγινώσκειν τῶν θεῶν*. *plus sapere*. 154, 1. τὸ *πρόγονον σώμα*. 51, 16. *προδιδοῦναι τὰ ἱερά*. 212, 20. *πρόδικος τῆς πατρίδος*. 273, 27. τὸ *προοίμιον εὐγένειαν προηγεῖ τῶν λόγων*. 202, 5. * *προίεται προάστεια*. 128, 7. *προλαμβάνει τὴν κατηγορίαν ὁ φθόνος*. 157, 3. *προλαβεῖν νυκτὶ τὴν νύκτα ἐκείνην*. 362, 29. *προπεμπτήριοι ὕμνοι oloria*. 53, 5. * *προπίνειν τινὶ ἄνδρα*. 55, 13. * *προπίνειν τοῖς ὄμμασι*. 355, 9. *πρὸς βιβλίους εἶναι*. 97, 26. cf. 172, 27. 220, 11. *προσάγειν neutr.* 257, 3. ἡ *δίκη πρὸς αὐτοῦ ἔσται*. 311, 31. *προσάδειν λόγῳ*. 63, 5. *προσανθῆναι*. 413, 23. *χρῶμα προσαστράπτει τῷ χρυσῷ*. 403, 9. *προσαθύρων ζέφυρος*. 407, 24. * *προσβάλλει σε κρόταλα*. 381, 17. † *προσβαλεῖν χωρὶς ἀσυνδέτως*. 213, 21. cf. 208, 22 et 238, 11. *προσβάλλουσα παρεια τι ἀκαλοῦ γέλωτος*. 407, 26. *προσέβαλεν ἀθρόον γέλωτα αὐτοῖς*. 204, 19. *προκοδεῖλους προσγράφουσι τῷ Νεῖλω*. 383, 9. *προσδιαβάλλω*. 234, 22. *προσεμβάλλειν τοῖς δεξιῶσι*. 399, 25. *κύμα προσενασθῆν τῇ γῆ*. 324, 6. *τέμενος προσηχρῶν θαλάττῃ*. 419, 15. *προσκυεῖσθαι γεωργία*. 318, 9. *κύων προσκυνζόμενος τοῖς ποσὶ*. 284, 5. * *κακὸν προσκομᾶζον τῇ γῆ*. 66, 36. * *λαοδίκεια Λύκῳ πρόσκοιτος*. 227, 10. cf. 258, 24. Ὁ. *πρόσκοιτος τῆς Ἀσίας*. 281, 4. *προσκαλαίειν τῇ πτέρῃ*. 292, 28. cf. 411, 17. *προσκαρονοῦσι κοιτηταί*. 428, 14. * *πρόσρησις et πρόσρησις*. 72, 6. *προσσητηνῆναι Κριτία*. 244, 5. — *χρῶμασιν ἢ κηρῷ*. 398, 20. *προσφιλοσοφεῖν τινι*. 240, 3. τὰ *πρόσφορα ταῖς νόσοις*. 61, 20. *πρόσφοροι χρῶτες*. Κ, 25, 11. *προσχηθεῖν*. 411, 14. *σοφίας πρόσω*. 318, 19 et 425, 15. Φ, 14, 30. ἡ *πρώτη τοῦ λόγον*. 319, 14. *πτερωθῆναι incitari*. 222, 16. *πτερορρνεῖν τὸν πλοῦτον*. 127, 11. *πυρὸς ποταμοί*. 420, 18. *πυρὰς πυρανγῆς*. 407, 28. *πυριάλωτοι αἰθυσιαί*. 422, 15. *

P.

ῥαδιοργῶ ἀλήθειαν. 390, 21. *φαίνεται ἀνθι*. 403, 12. *ῥητορικῶ*. 153, 1. *ῥιζοτομοῦσα σοφία*. 142, 17. † *ῥαῖζος Πολέμωνος*. 256, 8. *ῥεφνηκῶς ὀφθαλμῶ*. 60, 9. *ῥεφθυμισμένοι τὴν γλ. ὄρνιθες*. 4, 20. ὁ *περὶ τὴν γαστέρα ῥυθμός*. 355, 27. *περὶ ῥυτίειν ὄρα*. 171, 35. cf. 406, 16. *ῥεφῶσθαι ληστικῶς*. 108, 7. — *θρασείως*. 134, 15. *ῥεφῶσθαι verum esse*. 317, 33. 425, 13. *ῥεφῶσθαι τῷ δέει φράζειν*. 166, 18. *ῥεφῶσθων Πιλοπίδαι παρὰ τὸν Περσείως ὄμον*. 404, 24.

Σ.

σαγηνευθέντες. 14, 10. *τροφαλὶς σαλεύουσα*. 406, 11. *σατραπέυεται εὐήθη*. 16, 46. * *σατραπῆς dicitur praefectus provinciae Romanae*. 224, 6. † *σεῖσθαι ἐν ὑποθέσει Μηδικαῖς*. 221, 24. cf. 435, 9. *κόντες σεσήρασι κατὰ τοῦ ἔχρους*. 403, 21. † τὸ *σημαῖον τοῦ βλέμματος*. 208, 11. cf. 59, 7. *σιπυτὸς ῥήτωρ*. 244, 10. cf. 66, 19. *σίτησις Αἴγυπτία in Museo Alexandrino*. 228, 11. ἀπὸ τῆς *Λισάπου σιτηῆς συμπλάττειν χορὸν*. 382, 7. *σικαγραφῆσαι τινα βέλει*. 37, 10. *φλόξ σικαγραφῆσαι ἄντρον*. 391, 28. *σικίας (τοῦ παγκρατίου) γυμνάζεται*. 291, 33. *εἰκόνος (Narcissi) σικίασμα*. Κ, 28, 25. ἀπὸ *σκυτάλης ἐπιστολαί*. 146, 34. — *σικίτημα Ἑλληνικόν*. 255, 15. *σεσοβημένος superbians*. 221, 17. *σκοπὸς de vento*. 283, 10. ἡ *φύσις ἢ σοφὴ πάντων*. 386, 18. *σοφίας οἶκος*. 91, 32. *σοφίζεσθαι οἶνον*. 25, 17. — *θάλαμον*. 413, 13. — *πειθῶ*. 393, 1. *τῆς λύρας τὸ σόφισμα*. 387, 22. *σόφισμα λαλοῦν loquens Memno*. 385, 21. *σόφισμα πηγῆς*. 398, 21. *σοφισται μύθων ἦχομεν*. 399, 19. † οἱ *σοφιστικοὶ τῶν λόγων*. 264, 25. † *σοφιστικῆτατοι εἰσέτες*. 206, 18. *σοφοὶ ὄρνιθες*. 398, 16. ὁ *Σοφώλειος ἔπος*. 264, 30. *σοφὸν ἄδοντον Amphiarai*. 294, 7. *σοφώτερον γράφειν*. 49, 7. *σπανιστόν*. 263, 22. 266, 24. 365, 32. *σπάσαι ὕπνου*. 257, 17. — *ὀφθαλμίας*. 261, 5. *σπάσαι φίλημα*. 396, 27. *ὀφθαλμοὶ τῶν τῆς ψυχῆς ἀγνοῶν ἔσπασαν*. 415, 9. † *ἐσπερματολογημένοι μελέται*. 224, 4. * *σπερμολογῶ*. 93, 15. *σπεύδειν ἐς τὰ Ἑλλήνων*. 88, 32. *σπουδάζειν ἐκ βιβλίων*. 72, 1. *ἐσπουδάζειν ἀπὸ Ἀρχιλόχου*. 271, 11. * *σπουδαῖος ἐν τοῖς φανερῶσι*. 240, 2. cf. 20, 15. *στασιάζω*. 127, 29. *στάσις προσέπων*. 433, 16. cf. 261, 11. *ἐσταλμένη κακία ἀπατηλῆ τι καὶ ποιηλῆ*. 203, 15. *στενολισχῶ*. 10, 19. *εὐνοίας στενοχωρεῖσθαι*. 353, 24. *στέφανος de sacerdotio*. 219, 8. *de munere*. 227, 13. *πῆρ στεφανοῦται γῆ*. 392, 2. *ἔσποι στικτοὶ τὰ φάλαρα*. 403, 2. *στίφος διώκειν*. 310, 21. τὰ *στρατιωτικὰ τῶν στικῶν*. 310, 3. *στρέφει σε ὁ ν.* 224, 23. *ἄγει στροβῶν*. 401, 14. ἡ *σύβαρις de luxu*. 73, 10. *συγγεγραμμένοι λόγοι elaboratae orationes*. 203, 9. *συκτεῖσθαι ἐξ ἀδάμαντος καὶ Στυγός*. 348, 2. cf. 205, 14. 213, 25. *συγχορεύοντες ὀφθαλμοί*. 435, 8. † *συλλαβᾶνω μελέτη*. 224, 2. *συλλέγεσθαι ἐπιστήμην*. 330, 31. *σύλληψις ἀριθμοῦ*. 395, 13. *συμβεβηκῶς Νέστορω δημαγωγία*. 302, 28. ἡ *ἦχῶ συμβαιχεῖται τῇ θήρῃ*. 422, 8. *τῇ τραγωδίᾳ συνεβάλετο πολλὰ Ἀλεχόλος*. 208, 18. *συμβολαὶ τοῦ μισθοῦ*. 257, 18. *σύμβολος τοῦ πολέμου Ajax*. 313, 17. *καυδία σύμμετρα τῷ ὀνόματι sunt Πήχεις*. 383, 1. *συμπεκτικῶς πρόσωπον*. Φ, 19, 22. *συμπολιτεῦσθαι ad junvare*. 223, 22. *συναπορρῶσθαι τραῦμα τῷ σώματι*. 291, 28. * *συνάρασθαι πόλει τοῦ εἰδους*. 267, 27. cf. 83, 26. *συνδιαφέρειν νέοις τὸ Ἑ. σικίτημα*. 255, 14. *συνελκόμενος σαρκὶ ἐμφύχῳ*. 436, 6. *συνέμπορος σοφίας*. 69, 16. *συνεξαίρειν τὴν ἡγῶ*. 395, 8. *συνέχων λατῶν*

ἀπὸ βιβλίου. 205, 7. † μὴ κροτεῖσθαι συνήθως. 268, 5. συνιέναι Ἐκτορος. 296, 3. συννεοφώς. 215, 14. ἡ τοῦ προσώπου σύνοια. 226, 15. † συνορᾶν τὰς ὑποθέσεις. 267, 4. εἶδος ἀτόπως συντελεσθὲν τῇ φύσει. 393, 3. μαντικὴν συσκευάζει philosophia. 80, 7. * ἡ τῶν νεφῶν συσκευή. 347, 19. * διὰ υφευδόνης τοξεῦσαι. 37, 9. σχῆμα Πυθαγόρου λίνου. 156, 23. σχῆμα τοῦ διδασκάλου. 250, 28. σχοινοτενὴ ἐργάζεσθαι ἄσματα. 328, 26.

T.

τὸ ταραντινίδιον. 351, 12. τέλη βασιλεία. sumtus regum. 173, 6. οἱ τελούμενοι τῇ Ῥέφ. 363, 9. τεμάχη σωῶν. 17, 1. τερετίζειν de tibia. 126, 36. οἱ τῷ τετρατάτω πυρέσσοντες. 293, 22. τεχνητὰ λάχανα. 13, 7. † τεχνικώτατος σοφιστής. 225, 20. 254, 9. τί ἤ. quid nisi. 169, 6. θέσθαι τὰ ἑαυτοῦ. 272, 12. γένωμαι τίς. 355, 28. τοιχωρυχεῖν λόγους. 237, 18. † τραγικαὶ ἔνοιαι. 254, 7. τραγωδίας ὑποκριτής. 265, 11. Κλ. τραχία τὴν ἀλέην. 416, 9. Σθ. τραχὺς ἐπιπλήτεσθαι. 305, 11. τρέπειν ὄμμα. mutare vultum. 242, 13. τριήρης τετάρων ἐπῶν. 292, 15. * ὁ περὶ τῷ στέρφω τρίπους. 61, 5. cf. 173, 3. τρυγάται ὁ ποταμὸς Andriorum. 400, 25. τὸ Τσανάδε ἱερὸν. 171, 36. τετυπηκώς. 255, 28. † τυμπανίζειν de inflata oratione. 221, 27. τυραννεύοντες. imperandi cupidi. 160, 15. τυραννεῖν dicit Phil. non τυραννεῖν. 211, 27. τυραννίδες = τύραννοι. 212, 13. τυραννικὰ ἐν οἴνῳ. 213, 4. Τυρρητὰ πλοῖα. 63, 20. τυφλώτουςιν ἄνεν προσώπων αἱ γραφαί. 381, 10. * τύφος ἄλλος οὔτος. 19, 20. cf. 115, 11.

T.

ὑβριστὴς σοφίας. sapientiam jactans, 136, 23. ὑγραίνεν ὀφθαλμούς. 7, 1. ὑγροὶ ὄρνιθες. 386, 20. ἐν ὑγρῷ ἔστηκεν elephas. 29, 14. ὑδατώδης ἔκφυσις λίθων. 389, 23. ὑλακτεῖν σοφῶς. 125, 26. — τινα. 217, 8. ὑλομανῶν λόγος. 275, 2. ὑπάγεσθαι ἀτιμία. 215, 26. ὑπαχθῆναι μιμήσει. 216, 20. ὑπήνθηκεν ἔνδον ξρευθος. 406, 5. θάκων ὑπανίστασθαι. 313, 28. οἱ μαζοὶ ὑπανυγάζουσι. 413, 27. cf. Φ, 9, 20. μειράκιον ὑπεγείρον βραχίονα. 400, 1. ὑπεκρέον τὰ ὄρη νᾶμα. 389, 22. ὑπεκφαινέιν ὄραν. 400, 1. τὸν λογισμὸν ὑπεξίστη. Κ, 26, 16. ἀπο τοῦ ὑπεραίροντος ἐνυγενέσθαι τινί. 230, 7. † ὑπεραίρων λόγος τοῖς ὀνόμασι. 152, 34. ὑπεραίρων τὸ φθέγμα histrio. 338, 32. φροῖνιξ ὑπεράλλεται ποταμοῦ. 387, 9. ὑπερανεστηκώς ταῶς. 316, 32. ὑπεραποδιδόναι χρήματα. plus pecuniae solvere quam opus erat. 228, 11. ὑπερασπάζεσθαι. 230, 11. ὑπερβάλλειν τί τινας. 47, 1. 421, 16. ὑπερβολὴν ἐτέρῳ οὐκ ἔχειν. a nemine superari. 237, 17. cf. 269, 4. οἱ ὑπερκατακείμενοι. Φ, 8, 11. κλυδώνιον ὑπερκαχλάζον τοῦ ἐμβόλου. Φ, 15, 30. ὑπερλαλῶν Ἥρ. 364, 27. ὑπερῶριος αἰρομαι. 10, 26. ὁ ὑπερῶριον βλέποντες. 424, 8. ὑπερπνεύσαντες τῆς ὄρας ἄνεμοι. 158, 28.

ὑπερπνεῖν τοὺς Ἄθ. 255, 7. * ὑπερσπουδάζειν περὶ τὸ ὁμόφυλον. 95, 27. † οἱ ὑπερφωνοῦντες ῥητόρων. 204, 4. ὑπερχολῆ. 416, 19. ὁ ἐν τῇ ἀπάτῃ ὕπνος. 402, 26. ὑπὸ = praeter. 226, 21. θεὸς ὑπὸ σοφίας est homo. 158, 10. ὑπὸ τὴν κόρυν βλέπειν. 313, 21. † ὑπόβακχος ἰδέα τοῦ λόγου. 217, 3. * ὑποβλίττω de sycophantis. 127, 7. * ὑπόγλαυκοί. 386, 2. ὀφθαλμῶν ὑπογραφή. 351, 7. ὑπογράφουσι δράκοντας τοῖς γύλασι. 288, 24. τὸ τεθνηκὸς ὁ λίθος ὑπέδυτο. Κ, 26, 31. ὑποθαπέυειν δεσπότην. 220, 4. ὑποκαθήμενος τοὺς ἀνθρώπους. 296, 28. Φ, 11, 1. cf. 148, 1. 202, 2. † ὑποκείμενοι θρηνοὶ humiles lament. 246, 11. † ὅμοιος τοῖς ὑποκειμένοις. 206, 19. ὑποκορίζεσθαι τὸ φθέγμα. 255, 16. ὑποκρίνεσθαι τῷ δαίμονι. 72, 35. cf. 426, 26. ὀλέειν ὑποκυμαίνουσι. 424, 6. cf. 427, 1. 46, 27. ὑποκυματίζω. 422, 30. πλόκαμοι νεοτήσιον ὑπολάμποντες ἄνθος. Κ, 27, 16. Ζεὺς ὑπονοούμενος ἐς πάντα ἐν οὐρανῷ. 67, 13. ὕποινοι πέτραι. 394, 21. οἱ ὑποπαλαίοντες. 338, 22. * ὑποπαταγοῦντα ἐδωλα. 289, 23. * τὸ μὲν ὑποπλεῖται τοῦ ζεύγματος. 420, 25. ἐν ὑστάταις καὶ πρώταις περιβολαῖς. 389, 5. ἐλπίδος ὑπέκλεψε τὸν στρατόν. 320, 25. ὑποσέσηρε σῦκα. 406, 1. † ὑπόσεμνος λόγος. 153, 6. cf. 248, 3. ὑπόσοφοι τέγγαι. 155, 2. * ὑποτραγωδεῖν. 215, 14. γάλακτι παιδα ὑποθρῆσαι. 407, 20. τοὺς πένητας ὑπετυπώσατο. 202, 18. ὑποτύφεται τὰ στέφνα. 389, 1. cf. 420, 27. κόμη ὑποφαινούσα. 150, 5. ὑποφθέγγεται ἡ κερκίς. 431, 2. ὑποφόνια. Φ, 13, 25. γενειὰς ὑποφρίττουσα. Φ, 11, 16. * ὑποκέρχης σῦκα. 405, 22. * ὑποχθόνιος ἔχωρει. 169, 10. ὑπόχρυσά μῆλα. 406, 5. * ὑποψάλλουσα ὄρα. 133, 12. * ὑποψία. fastus. 55, 30. ὑφειμένῳ τόνῳ. 106, 11. cf. 397, 10. † τὸ ὑφειμένον. quod subauditur. 265, 28. ὑφέρπειν τὴν ἐρώτησιν. 152, 12. cf. 212, 3. Σηρῶν ὑφαί. 346, 1. ὑφίεναι τῆς φωνῆς. 170, 52. cf. 397, 20. † τὸ ὑψηλὸς τῶν λόγων. 231, 18.

Φ.

φανεροὶ καὶ ἀπόρητοι λόγοι. 63, 9. φαντασία. 118, 31. φαντασιώδεις πτοῖαι. 137, 19. * φασί interjectum proverbum indicat. 19, 20. Διονύσου φάσματα = σύμβολα. 392, 15. φείδεσθαι ἀπαρητήτου. 122, 26. φέρεσθαι τὴν πρώτην. 215, 6. 251, 8. Τέμπη φέρει Πηνειός. 400, 13. φέρω = porto, et = celebros. 33, 24. τὸ εἶδος ἐς ἥρω ἔφερε μέγαν. 296, 33. Πολέμωνα ἤνεγκε Λαοδίκεια. 227, 10. cf. 245, 25. 250, 14. 254, 11. φῆμαι ὄνειράτων. 156, 25. φημι (ἔφη) abundat. 24, 18. κροτεῖν φησιν. videtur. 390, 15. cf. 421, 17. οὐκ ἂν φθάνοιμεν. 92, 9. φθηγόμενον ῥόδον amasius. 349, 11. ὁ Φθιώτης. i. e. Achilles, 344, 7. φθόγγοι. foramina tibiae. 94, 7. χρωμάτων (musicorum) φιλανθρωπία. 338, 13. φιλήματα ἐρηρειαμένα. 350, 1. τὰ φιλικὰ ἀκριβοῦν. 263, 7. cf. 324, 11. φιλοσοφεῖν τοὺς λατρικούς τῶν λόγων. 229, 23. cf. 382, 6. 420, 29. φρικτὸς Ἄρης Δαναῶν. 436, 2.

κ

φοιτῶν τοὺς ῥητορικοὺς τῶν λόγων παρὰ Ν. 219, 23. † φορὰ τοῦ λόγου. 231, 10. 253, 15. φορητός. gen. com. 163, 15. φρονεῖν ἐπὶ τινι. 303, 13. ἄγαλμα φρονημα-
τῶδες. 295, 23. * φρονιμώδης φωνή. 307, 12. * φρο-
νοῦσα δέξη. 150, 6. φρόντισμα: opus. 208, 5. 213, 14.
216, 17. 265, 7. 268, 14. φρονηστικῶν σοφιστῶν Ῥό-
δος. 216, 3. cf. 402, 10. τῆς ἑαυτοῦ φύσεως γενέσθαι.
249, 2. φύσεις βασιλειαί. 253, 18. cf. 166, 20. 337, 10.
φωνητικὸν πνεῦμα 251, 30.

χ

τὸ ἐς τὴν τίκην χαίρον. Φ, 7, 23. χαλδαῖοι τέχνη.
223, 18. ὡς κεχαρισμένα διαγράφειν. 322, 4. χαριστή-
ριοι ὕμνοι. Φ, 16, 3. χειραγωγὸς παῖς. 323, 18. αἱ
παρεταὶ χλοάζουσι. 347, 20. χηματιστὴς προφότητος. 260,

24. χρηστηριώδης μαντική. 202, 8. χρόνος ἄρας δένδρα.
286, 5. τὸ ἐν χρόνῳ τῆς ζωῆς. 406, 24. χρωματοποιία.
358, 3. τὸ πινάκιον τῆς χωροφιλίας. 353, 24. *

ψ

ψελλίζεσθαι de tironibus. 28, 10. 319, 28. ψευδο-
σοφίαν ἐπιτηδεύειν. 155, 11. * ψευδοτάφιον. 173, 4. *
ψήγματα αἰγείρων. 389, 14. οἱ ἐψηφισμένοι. 66, 32.
ψύχειν τὸ πτερόν. 256, 24. ψυχρῶς γεωμετρεῖν. 338, 5.

ω

χειρομαχίας αἰδαί. 305, 2. † ὠραισμένη προφότης.
226, 5. ὡς ἔτυχεν, ἑσταμένη. 203, 15. ὡς μή. pro
simplici μή. 237, 10. sequente opt. 392, 20. τὰ ὠτα
ιστάναι. 297, 28.

1. Ex Callistrato accedunt haec: Ἄθ. ἠνεμομένος τὴν τρίχα. 34, 20. τὰ ἐν τῇ τέχνῃ δαιδάματα. 33, 9. τὸ δῆ-
λωμα τοῦ λογισμοῦ. 34, 3. καλλίστη εἰκασία. 33, 16. εἰκῶν τεθνηδὸς ὀρώσα. 34, 24. ἡμερῶδες ὄμμα. 33, 13. ἐκοι-
νοῦτο τὰς παρειὰς ἐρυθρήματι. 33, 5. μαρμαίρουσα γλαυκὸν σέλας ἐκ τῶν ὀμμάτων. 35, 8. μεθιστάμενος εἰς τὸν
ἀληθῆ τύπον τοὺς ὄρους. 33, 3. cf. 34, 15. παιδιοὶ λόγοι. 34, 15. χαλκὸς συνεξελιττόμενος πλοκαῖς. 33, 11. ἡ ἐκί
τὸν φύγον ὀρμή. 34, 6.

2. Proverbiorum hic subjungere placuit indicem: 5, 15. 18, 13. 19, 19. 40, 24. 75, 23 et 30 (cf. 218, 5.
259, 8). 111, 20. 115, 11. 205, 13. 211, 1. 217, 24. 219, 26. 222, 21. 223, 9. 224, 26. 225, 6. 234, 7. 240, 20.
245, 20. 253, 30. 266, 15. 289, 15. 310, 1. 312, 12. 413, 12. Φ. 9, 7. Epp. Apoll. 45, 8. 46, 7.

3. Idiotismos Philostrateae orationis tractavi in Praefatione, p. VII, VIII.

INDEX RERUM.

Siglis in Indice Verborum adhibitis adduntur hic: A. epistolas Apollonii significans et E. Eusebium adv. Hieroclem.

- A.
- Abaris. 132, 32.
 Abderus. 303, 2. 319, 34. 429, 13.
   urbs. 429, 18.
 Abinna. 86, 4.
 Abradates. 414, 6.
 Acarnania. 238, 28.
 Acesa. 306, 9.
 Acesines. 31, 25.
 Achelous. 398, 11. Φ, 5, 27. —
   ἐναγώνιος. 292, 33.
 Achilles. 68, 33 — 71, 30. 297, 18.
   299, 24. 304, 17. 311, 22. 319,
   14 sqq. 326, 29. Φ, 6, 3.
 Achilles libertus Herodis. 241, 5.
 † *ἀκριβῆ ὀνόματα*. 214, 19.
 † *τὸ ἀκριβὲς τῆς τέχνης*. 265, 6.
   Praef. III.
 † *ἀκρόασις*. Praef. IV.
 Actaeus f. Istri. 298, 23. 299, 14.
 Adonidis horti Romae. 145, 23. —
   σύλη. ib.
 Adrastea. 16, 4.
 Adriana Olympia. 227, 14.
 Adriani urbs Mysiae. 252, 18.
 Adrianus imperator. 169, 19. 206,
   25. 207, 7. 224, 6. 227, 7 et 23.
   228, 15 et 29. 235, 22. 288, 4.
 Adrianus sophista. 254, 14. 257, 10.
   258, 2. 261, 4 et 28. 262, 13.
   263, 3. 264, 16. 268, 20. 272, 6.
 Aeacidae sunt πρόγονοι Herodis. 234,
   17. cf. 326, 12.
 τὸ *Αἰάντειον*. 69, 23. 288, 3. 296, 14.
 Aeetes. Φ, 16, 4.
 Aegae Ciliciae. 4, 13.
 Αἰγαίων σεισίζθων. 66, 36. cf. 359, 1.
 Aegyptia navis oneraria. 58, 28.
 Aegyptiorum fastus. 57, 13. — nu-
   mina. 118, 20.
 Aelianus praef. praet. 138, 12.
 Aelianus sophista. 273, 6. Pr. V. 5. I.
 Aeneas. 316, 13.
 Aeolensium modi musici. 17, 20.
 Aeschines f. Atrometi. 203, 7. 215, 4.
 Aeschines f. Lysaniae. 19, 25. 364, 14.
 Aeschylus pater tragoediae. 113, 2
   — 12. 208, 18.
 Aesculapius. 65, 20. 308, 19 et 29.
   345, 18. Κ, 32, 8. — Aegiensis.
   4, 15. 245, 30. — Pergamenus.
   229, 18. 266, 23. — *Παιάν*. Κ,
   32, 21.
 Aesopus. 90, 32. 91, 18. 144, 28.
   381, 26.
 aether est *γένεσις θεῶν*. 58, 11.
 Aethiopes ex India sunt oriundi.
   113, 22.
 Aethiopia. 105, 1.
 Aethiopum commercium cum Aegyp-
   tiis. 105, 19.
ἀετίτης λίθος. 30, 18.
 Agamemnon. 306, 29. 310, 27.
 Agamemnonii fontes. 300, 8.
 Agathio. 238, 12.
 Agatho tragicus. 209, 12.
 οἱ *ἀγείροντες*. 82, 5. 93, 15.
 Agesilaus. 345, 17.
ἄγνος. 45, 12.
ἀγνώστων δαιμόνων arae Athenis.
   107, 4.
 † *ἀγὼν ὑπὲρ μελέτης*. 262, 8.
 † *ἀγῶνες*. Praef. IV.
 Agrauli fanum. 73, 24.
 Agrippium Athenis. 247, 23. 251, 25.
 Ajax elephas. 28, 33. 35, 19.
 Ajax Locrus. 307, 21. 308, 2 et 10.
 Ajax Telamonius. 299, 12. 311, 19.
   313, 16.
 Alcibiades. 211, 11.
 Alcimedon libertus Herodis. 239, 16.
   242, 3 et 22.
 Alcinous stoicus. 226, 13.
 Alcmaeo. 31, 22. 142, 9. 327, 18.
 Alcmena. Φ, 9, 21.
 Alcyonei gigantis ossa. 289, 19.
 Alexander Cappadox. 270, 8.
 Alexander M. 26, 34. 27, 12. 33, 13.
   39, 20. 43, 20. 240, 19. 253, 30.
   259, 22. 326, 13.
 Alexander sophista. 246, 26.
 Alexandrini. 95, 6.
 Aloadarum ossa. 289, 18.
 Alpheus. 167, 11. 411, 4.
 amarantinae coronae. 325, 16.
 Amasis in leonem mutatus. 104, 12.
ἄμαξα χρυσῆ imperatorum. 206, 16.
 Amazones. 329, 30. 330, 6.
 Ammonius peripateticus. 270, 9.
 Amoebus histriō. 88, 4.
 Amores filii nympharum. 383, 14.
 Amphiaraus vates. 41, 22. 74, 22.
   402, 10.
 Amphion. 387, 22.
 Amphicles sophista. 251, 5. 254, 17.
 amphorae Creticae. 289, 8.
 Amphictyonia. 74, 12. 269, 7.
 Amphitrite. Κ, 35, 7.
 Amphitryo. Φ, 9, 26.
 Amyclaeus Apollo. 48, 30.
 Amymone. 386, 4.
ἀναγκοφραγίον. 260, 25.
*τὰς ἐξ ἀνακτόρου φωνὰς ἐπιτραπή-
   ναι*. 262, 4.

- † *ἀνακηδᾶν* τοῦ *θρόνου*. 230, 23.
Anaurus. 349, 20.
Anaxagoras. 2, 15. 7, 26. 25, 2. 158, 34.
Ancaeus. Φ, 18, 12.
Andocides. 244, 8.
ἀνδραποδισταῖς et *ἀνδραπόδων κα-
 πηλοῖς* interdicta Graecia. 161, 26.
Andriorum *θεοδαισία*. 400, 7.
Andromeda. 404, 9.
ἀνδροφάγοι *Aethiopes*. 123, 8.
annuli VII planet. cognom. 60, 25.
 † *ὁ ἄνω θρόνος* *Romae*. 256, 12. cf. 260, 7.
Antaeus. 426, 1.
Antigona. 423, 3.
Antiochia ἡ μεγάλη. 9, 20. 10, 10. 65, 10.
Antiochus rex Thessaliae. 364, 16.
Antiochus sophista. 245, 25. 249, 13. 250, 19.
Antiopa. 355, 17.
Antipater sophista. 265, 3. Praef. VII.
Antipho Rhamnusius. 211, 3.
Antisthenes Parius. 69, 10.
Antisthenes Socraticus. 75, 9.
 † *ἀντίθετα*. 210, 23.
Antium. 169, 17 et 20.
Antoninus Caracalla. 272, 11 et 22. 273, 33.
Antoninus Pius. 228, 23 et 29. 239, 9. 247, 10.
Ἄοργος κέρρα. 27, 10.
Ἀφροδίτη. 344, 3. 349, 2. 350, 9. 356, 15. Φ, 11, 22. — *Παφία*. 65, 11. — *Κνιδία*. 118, 25.
Aphrodisius. A. 47, 4.
Apollo. 70, 4. 110, 20. 137, 2. 166, 30. 288, 18. 317, 32.
Apollo Ἀμυκλαῖος. 48, 30. — *Δα-
 φναῖος*. 9, 21. 201, 4. — *Δελφί-
 κός*. 110, 13. — *Δελφός*. 43, 36.
Δήλιος. 48, 29. — *Λύκιος*. 309, 22. — *Φύγιος*. ib.
Apollonides. A. 47, 3.
Apollonius Atheniensis, sophista. 261, 31.
Apollonius Naucratis, sophista. 261, 18. 268, 18.
Apollonius Tyanensis. 205, 25. 223, 2. 364, 24. Prooem. V. Ap. III sqq.
ἀπόρρητον δικαστήριον *Romae*. 138, 34.
 † *ἀποστάσις*. 208, 22. 364, 17.
οἱ τῶν ἀποθέτων ποιηταί. 388, 9.
Apsines sophista. 275, 13. Praef. VI.
Apsyrus. Φ, 16, 10.
aqua aurea. 62, 3.
aquam potant vaticinaturi. 41, 27.
Aquila rhetor. 257, 8.
Arabes. 12, 9. 65, 4.
Arabia. 249, 9.
Araspas. 414, 5.
Arcadia. 20, 13. 88, 32. 161, 28. 433, 18.
Archelaus Cappadociae rex. 7, 16.
ἀρχιερεὺς τῆς Ἀσίας. 219, 7.
ἄρκτος, stella in mari rubro non conspicua. 64, 1.
Ardys rhetor. 218, 2.
Arelatum. 206, 21.
Ἀρετῆς ἱερὸν *Smyrnae*. 233, 22.
Argaeus mons. 258, 24.
Argo. 418, 15. K, 32, 6.
Ariadna. 392, 9.
Aricia. 80, 11. 104, 23.
Arimaspi. 254, 1.
Ariobarzanes sophista. 216, 23.
Arion. 396, 17.
Aristagora. 351, 13.
Aristaenetus rhetor. 257, 8.
Aristaeus sophista. 224, 15.
Aristander. 163, 2.
Aristeas. E. 60, 3.
Aristides f. Lysimachi. 121, 24. 271, 27.
Aristides sophista. 257, 17. 264, 15.
Aristippus. 19, 27.
Aristocles sophista. 245, 11. 252, 19. 259, 5. 260, 12 et 26. 268, 21.
Aristoclide. A. 50, 31.
Aristodemus pictor. 379, 15.
Aristogito. 251, 27.
Arsaces. 23, 22.
Arrichio. 411, 1.
Artabazus. 249, 22.
Ἄρτεμις ἀγοστέρρα. 403, 22. Φ, 8, 17.
Περγαία. 17, 19. 250, 8. — *ἡ ἀπὸ
 Σκυθῶν*. 119, 29.
Artemisia. 73, 22.
Aryades gigas. 288, 15.
Asbamaeus fons. 3, 30.
Asbolus. 328, 28.
asini feri. 44, 11.
Aspasia. 364, 11.
Aspasia sophista. 274, 16.
Aspendus. 8, 30.
ἀσφάλτον φρέαρ. 14, 14.
Assyrii = Syri. 9, 21.
Asteropaeus. 322, 11.
Atalante virago. Φ, 18, 13.
Atalante oppidum. 326, 30.
ἀτέλεια *sophistarum*. 228, 9. 262, 8. 272, 9 et 27. cf. 207, 6.
Athamas. K, 34, 18.
Ἄθηνᾶ. Φ, 11, 10. K, 32, 6. A. 55, 10.
Ἄθηνᾶ Ἰλιάς (*Romae*). 132, 1. — *πολιάς*. 48, 29. — *πρόνοια*. 43, 35.
Athenae, earumque loca memorabilia: 27, 4. 73, 5 et 24. 107, 4. 229, 17. 235, 31. 236, 1, 14, 23, 24, 28. 239, 1. 243, 10. 244, 23. 247, 23. 249, 4. 251, 3, 23, 25, 26, 27. 262, 24. 264, 2, 4. 344, 7. 421, 13. K, 32, 24. A. 55, 12.
Athenienses. 72, 21. 229, 13. 238, 16. 314, 12. A. 55, 10.
Ἄθηναιον *Romae*. 256, 19.
Athenodorus sophista. 259, 4.
Atlas mons. 29, 3. — *titan*. 425, 5.
Attalus f. Polemonis. 265, 29.
 † *ἀτθίς ἄκρα*. 238, 18. — *μετρία*. 10, 14.
 † *ἀττικίζουσα ἰδέα* τ. 1. 245, 20.
 † *ἀττικίσις λεπτολογουμένη*. 245, 22.
Atticus f. Herodis. 240, 27.
Atticus p. Herodis. 235, 8.
Aurelius sophista. 274, 26.
Autolecythus. 207, 20.
*avis ἐκ Παιώνων — ἐκ Φάσιδος —
 φοινίκιος*. 156, 13.
Axius. 322, 12.
 B.
Babylonis descriptio. 15, 17.
Babyl. κόκκος. 360, 7. — *vinum*. 12, 33.
baccha Scopae. K, 26, 3.
Baetica. 87, 20.
Baetis. 87, 18.
Balara. 64, 16.
βαλβίς discoboli. 399, 21.
Βαρδάνης. 12, 15.
Βᾶρος consul. 230, 19.
Bassaeus praef. praet. 242, 10.
Bassus. 76, 12. cf. A. 49, 15.
βατράχεια χρώματα. 34, 16.
Βέβριον ὄρος. 289, 20.
Biblus insula. 64, 3.
Βίνδιξ. 89, 22. 338, 4.

- βόαργοι*. 123, 2.
Βοιωτίας δῆμος. 228, 5. (Add.)
ὁ ἐπὶ βωμῶν. 257, 9.
Brachmanes. 39, 26. 47—60.
Bradua. 239, 18.
Branchus. 344, 8. 345, 15. 361, 4.
bubonis ova vini fastidium creant.
 60, 14.
βούτραγοι. 123, 2.
Bura. 326, 30.
byssi frutex. 33, 1.
Byzantium. 269, 6.
Byzas. 226, 3.
- C.
- Cadmus*. 395, 12.
Cadusii. 11, 10.
Caesarea. 258, 24. A. 46, 29.
Caicus. 299, 28.
Καιρός Lysippi. K, 29, 10.
Calchas. 315, 7.
Caligula. 98, 3.
Callaeschrus. 257, 9.
Callias. 266, 10.
Callicles. 250, 4.
Callicratidas. 78, 15.
Calliopa. Φ, 15, 25. 17, 9.
Callisthenes. 130, 18 et 33.
Callisto n. Polemonis. 265, 30.
Callixenus. 254, 4.
Calpis. 86, 8.
Calydon. Φ, 9, 2.
Calypso. 165, 19 et 22. cf. 133, 5.
† καμπαὶ ἀσμάτων in oratione. 271,
 18. cf. 82, 14.
Canobi templum Athenis. 239, 1.
Canus. 93, 24.
Κανύσιον. 237, 6.
Capaneus. 432, 2 et 15.
Caphereus. 14, 29.
Capitolini ludi. 134, 28.
Cappadocum pronuntiatio. 258, 27.
Caricae oves. 64, 12.
Carmani. 64, 13.
Carneades. 205, 3.
κάρανα Ἰνδικά. 45, 33.
Casander. 19, 31.
Casandra. 307, 28. 416, 8.
Cassianus sophista. 274, 26.
Cassius proconsul Asiae. 243, 15.
† κατεγλωττισμένη ἰδέα τ. λ. 10, 14.
Caucasus. 23, 9—27. 24, 6 et 27.
cedri materia pretiosa. 236, 29.
Celaenae. 396, 20.
Celer rhetor. 224, 12.
Κελτικὸν ζεύγος. 228, 4.
Centaurus. K, 33, 16.
Centaurides. 408, 20.
Centumvirale iudicium in Lydia.
 224, 18.
Cephisia pagus. 242, 29.
Cephisus. 424, 10.
Ceramicὴ πύλαι. 251, 26.
Κέρας portus Lerani. 219, 14.
cervi mansueti. 47, 13.
κῆνξ. 422, 17.
Chaerepho πύξινος. 203, 21.
Chaerepho scurra. 203, 22.
χαλκὸς μέλας. 25, 28. 33, 8. 35, 20.
Chios. 329, 12. 365, 23.
Chiro. 308, 17. 319, 28. 407, 16.
† χολή τ. λ. 245, 21.
† τὰ χωρία τῶν ὑποθέσεων. 230, 25.
Chrestus sophista. 255, 22. 257, 5.
 259, 6. 261, 4 et 28. 268, 20.
Chryse. Φ, 19. 26.
Chrysiippus amasius Laii. 345, 16.
Ciceronis Puteolanum. 133, 10.
ciconiarum cultus. 345, 21.
cinnamomum. 45, 6.
Cissia. 14, 21.
Clarium oraculum. 70, 2.
Κλάρος. 344, 8.
Claudius imperator. 96, 2. 97, 1.
Clemens interfectus a Domitiano. 170,
 15.
Clemens histrio. 269, 4.
Cleo. 157, 23. (not.)
Cleopatra. 205, 5.
† ἡ τοῦ Κλεψυδρίου ἀκρόασις. 254,
 18. 258, 25. Praef. V.
κλήρωσις τῆς ἐπάτου ἀρχῆς. 239, 27.
κλήσεις diis gratae. 60, 18.
Clytiadae. 95, 15.
Coddari A. 49, 25 et 27.
καδωνοφοροῦσαι νῆες. 65, 5.
τὸ κοινὸν Apollonii. 79, 21.
ἐκ Κόλλυτοῦ παιδία. 249, 4.
† κῶλον periodi. 230, 24.
Colonus. 73, 21.
Colophonium oraculum. 65, 17.
colossus Rhodius. 93, 22.
κολπίται βάμβαροι. 58, 32.
Commodus. 256, 21. 258, 22.
† κομική ἐγγλωττία. 244, 2. Praef. IV.
Comus. 380, 24.
κογγυλιάτης λίθος. 33, 6.
Cophea. 25, 13.
Copreus. 236, 27.
Corinthus. 74, 1. 237, 1. 325, 1.
Cos, 288, 29.
κοσκίνων μαντεία. 114, 24.
ὁ κόσμος qualis. 58, 24.
† ὁ κόσμος τῶν ἀφροατῶν. 251, 11.
Cotys. 130, 17.
κρατῆρ συγγνώμης. 48, 23.
† κρατῆρες λόγων. 14, 24.
Crates Thebanus. 7, 28. 130, 20.
 131, 6.
Cresphontes. 88, 9.
Creta. 79, 19. 246, 20.
Critheis. 413, 3.
Critias. 212, 18. 244, 5. 364, 12.
† κριτιάξουσα ἡχώ. 244, 2.
† τὰ κριτικά. 257, 29. cf. 243, 32.
 Praef. III.
Croesus. A. 52, 22.
κρότος. 381, 23.
Ctesidemus. 237, 12.
Cyclopes. 302, 5. 423, 13.
Cydonia. 79, 22.
Cydnus. 4, 11.
Cyllene. 120, 23.
Cyparissus. 9, 25.
† τὰ κυριώτατα. 213, 18. cf. 244, 3.
Cyrus rex. 306, 18.
Cyrus sophista. 264, 4.
Κυθήρων οἶκος. 220, 24.
- D.
- Daedalus*. 391, 1. Φ, 15, 2. K,
 27, 19. 31, 29.
Δαίφαντος. 417, 2.
daemones. 59, 18 et 32. 73, 4.
Damianus sophista. 253, 3 et 20.
 264, 3.
Damis. 2, 26. 11, 17 et 24.
Daphne. 9, 22.
Dardanus sophista. 245, 4.
Daridaeus. 14, 33.
Darius. 16, 30.
Darius f. Hystaspis. 33, 22.
Datis. 15, 3.
Deianira. Φ, 9, 3. 19, 10.
Deidamia. 320, 19. Φ, 7, 9.
† δεινότης. 153, 3. 203, 29. 211, 22.
Deiphobus. 317, 6.
Demades. 230, 29. 271, 13.
Demetrianus criticus. 274, 16.

- Demetrius cynicus. 75, 7. 83, 21.
92, 26. 103, 2. 138, 20. 165, 14.
- Democritus. 2, 8. 158, 27. 162, 22.
209, 16.
- Demosthenes. 148, 6. 203, 5. 213, 28.
214, 1. 215, 4. 230, 28. 233, 11.
244, 16. 274, 9. K. 26, 25.
- dentés elephantum. 29, 17.
- † διαλέγεσθαι ἀπὸ θρόνον. 221, 18.
cf. 59, 9. — ὀρθόν 221, 19.
- † διαλέξεις sophistarum. 226, 9. 246,
5. 247, 26. 248, 3. 249, 7. 251, 16.
252, 1 et 24. 255, 5. 258, 4.
259, 8. 263, 21. Praef. V, VI.
- Dias. 204, 25.
- † αἱ διασκευαὶ τῶν ὑποθέσεων. 257, 1.
- Dicaearchia. 133, 2.
- Dictynnae templum. 172, 9.
- διδασκαλικαὶ συνοσῖαι. 225, 30.
Praef. V.
- Didymaeum oraculum. 65, 19.
- † μὴ διλογεῖν. 248, 9. Praef. VI.
- Dio Chrysost. 95, 35. 97, 28. 102,
16. 103, 17. 205, 13. 231, 21.
271, 7. 273, 12. 364, 24.
- Diocles histrio. 363, 4.
- Diodotus sophista. 267, 27.
- Diogenes Amastrianus. 257, 19.
- Diogenes Sinopensis. 130, 20. 131, 4.
- Diomedes f. Tydei. 299, 21. 304, 16.
Φ, 6, 17.
- Diomedes Thrax. 394, 8. 429, 7.
- Diouysius sophista. 218, 7. 223, 3.
249, 30.
- Dionysius tyrannus. 19, 28. 130, 13.
211, 26.
- Dionysus. 26, 17. 39, 29. — Λιμ-
ναῖος. 48, 30. — μετοικῶν. 357, 15.
— Νύσιος. 23, 23. 26, 17. cf.
357, 6. K. 31, 1.
- διορθοῦσθαι τὰς ἐλευθέρων πόλεις.
230, 11.
- Dioscorides. 68, 30. 81, 4. 104, 21.
- Dirca. 50, 21.
- δισύπατοι. 234, 16.
- Dodona. 434, 8.
- Δωδωνίδες ἱερεῖαι. 434, 16.
- Domitianus. 97, 18. 126, 5. 129, 11.
131, 15 et 36. 142, 2. 144, 2.
149, 24. 167, 33. 170, 3 et 15.
221, 30.
- Dorio criticus. 224, 19.
- dracones Indici. 46, 13 et 23. 47,
3 et 12.
- δραματικοὶ μῦθοι. 92, 2.
- Δρυὸς κεφαλαί. 425, 5.
- Dropides. 212, 28.
- E.
- ἐμβατήρια νόσον. 242, 26.
- † ἐκδεδομένη ὑπόθεσις. 251, 19.
- Echinades. 327, 17.
- Echo χαλκῆ Dodonae. 434, 18. —
Pani amata. 416, 21. K, 25, 17.
- † ἐκπληξίς. 230, 16. cf. 256, 14.
- ἠίδεος Praxitelis. K, 32, 24.
- elementa quinque. 58, 10.
- Elei. 77, 10. 87, 29.
- Ἐλεόν βαμός. 357, 16. cf. 258, 18.
- ἐλέφας μεμνηός. 406, 17.
- elephanti. 28, 13—29, 27. 46, 21.
- ἐλευθέρων sive ἐλευθέρων δεσμοτή-
ριον Romae. 140, 25.
- Eleus oppidum. 286, 22.
- Eleusinium Athenis. 236, 23.
- Eleusis. 239, 29. 255, 12. 262, 25.
275, 13.
- Elpinice f. Herodis. 240, 24.
- ἐμβατήρια πλοῦ. 104, 32.
- † τὸ ἐμβριθὲς τ. 1. 243, 20.
- † ἔμμισθοι ἀκροαταί. 257, 11.
- Empedocles. 1, 14. 2, 8. 108, 13.
156, 35.
- ἔμποσα. 24, 14. 75, 31.
- ἢ ἔμπροσ σοφία. 95, 19.
- † ἐναντιώσεις. 232, 17.
- ἐνδείκται (delatores). 271, 20.
- † ἐγκώμα τοῦ ἄστεος adhibita so-
phistis. 209, 10. 247, 26. 251, 17.
- Enceladus. 421, 5.
- ἐγκύκλιοι θεαί. 256, 15.
- Endymio. 319, 23.
- Enipeus. 359, 1.
- Ἐνοδία. 69, 32.
- † ἐνθυμηματικὴ τέχνη. 224, 11.
- † ἐπαγγελία αὐτοσχεδίων λόγων.
Praef. V.
- † ἐπαναλαμβάνειν de repetita reci-
tatione. 223, 26.
- ἔπη = στίχοι. 254, 20.
- Epeus. 312, 28.
- ephemerides. 244, 14. 252, 21.
- Ephesus. 66, 2. 158, 22. 264, 10
et 13. A. 54, 18.
- Ephorus Cumaesus. 214, 24.
- Epirotes histrio. 338, 28.
- † ἐπικηδεῖοι λόγοι. 85, 5.
- † τὸ ἐπιχειρηματικόν. 225, 20.
- Epidauria. 72, 6.
- † ἐπίνοια τεχνική. 225, 20.
- † ἐπιφορά. 214, 1. 232, 34. 246, 8.
ἐπιστέλλειν Ἑλλήσι. ab opp. grae-
cis esse. 247, 17.
- ὁ ἐπιτεταγμένος ταῖς δίκαις. 272, 16.
cf. 273, 29.
- ὁ ἐποικῶν κύκλος. 364, 18.
- Eretrienses. 14, 8 et 22. 20, 30.
- Eridanus. 206, 21. 388, 20.
- Ἐρωσ. 261, 10. 404, 12. Φ, 11, 2
et 4. 12, 9. K, 28, 4.
- Erythia. 86, 25. 289, 25.
- Ἐρυθρὰ θάλα. 38, 26. 63, 20.
- Erythrae. 358, 13.
- Erythras rex. 58, 26.
- τὸ ἐσέχον καὶ ἐξέχον in pictura. 33, 11.
- † ἐτέρα δυνάμει μεταρτίσασθαι τὰ
ἤδη εἰρημένα. 271, 5.
- † ἠθικὸι ἀγῶνες. 223, 10.
- Euadna. 432, 19.
- Eudaemon p. Aristidis. 252, 17.
- Eudaemon pugil. 293, 6.
- Eudoxos. 19, 29. 204, 7.
- οἱ εὐήλιοι. 107, 22. cf. 72, 1.
- Eumelus pictor. 246, 28. 379, 16.
- Euenus fl. Φ, 19, 1.
- Eumenides. 352, 12.
- Ἐυνοός f. Iasonis. 306, 7.
- Euodanus sophista. 260, 4.
- Euphorbus. 1, 2. 31, 16. 156, 11.
317, 9.
- Euphranor. 33, 10.
- Euphrates fl. 12, 2. 15, 20.
- Euphrates philosophus. 8, 4. 36, 2.
95, 32. 97, 28. 103, 3. 160, 34.
161, 2. 205, 22. 229, 24. A. 45,
1. sqq.
- Ἐὐπλοία liber N Odysseae. 302, 11.
- Eurypylus. Φ, 12, 15.
- Eurysaces. 314, 11.
- Eurystheus. Φ, 16, 15.
- † εὐσχημων λόγος. 244, 3.
- † τὸ εὐστροφον τοῦ φθόγγματος. 256,
14.
- † ἡ εὐταξία τῶν νοημάτων. 223, 1.
- Euthydemus rhetor. 4, 8.
- Euxenus. 4, 19. 8, 9.
- evocatio Achillis ex sepulcro. 70, 20.
- ἐξαιρεῖν ἡμέραν τοῦ ἔτους. 240, 23.

† *ἐξαλλάττειν σοφῶς*. 248, 26.
extispicium. 163, 11 et 23.

F.

fabae Aegypti. et Ind. 45, 32.
Fabulla A. 53, 32.
Famae *λαμπρὸν ὄχημα*. 260, 1.
Faustina. 241, 29. 243, 5.
fisci advocatus. 271, 25.
Favorinus. 75, 8. 206, 21. 232, 25.
249, 30. 250, 6.
Floralia Romae. 360, 15.
Fronto sophista. Praef. VI.

G.

Gades. 86, 9—33.
Gaetuli. 86, 5.
Galatea. 423, 26.
Galba. 90, 21. 98, 7.
Ganges fl. 45, 26.
Ganges rex Aethiopum. 51, 20.
Ganymedes. Φ, 11, 4.
Garmus. A. 53, 33.
Γέλιος daemon. 400, 25.
gemmae Indicae. 55, 8.
Γήρας ara. 86, 23.
Geryoneae arbores. 86, 30.
Geryones. 86, 26. 289, 25.
Geta. 265, 18.
gigantes. 92, 4. 288, 24. 289, 24.
gladiatores Athenis. 74, 1.
Glauce. 361, 1.
Glaucus artifex. 114, 13.
Glaucus hierophanta. 262, 5.
Glaucus marinus. 419, 2.
γλῶτται θεῶν. 16, 5.
Glycerium Menandri. 357, 25.
† *γνωμολογίαι φιλόσοφοι*. 212, 16.
γόητες. 148, 21. 155, 6.
Antonius Gordianus. 201, 2 et 9.
Gorgias. 208, 18. 221, 8. 364, 10.
Gortyna. 79, 25.
grandines quomodo avertantur. 297, 8.
gruum volatus. 309, 16.
Gryneum oraculum. 70, 2.
gryphes. 62, 23.
Gyara. 138, 22.
Gyges. 288, 12.
γυμνασίαρχοι. 77, 20.
γυμνική ἀγωνία. 238, 21.
Γυμνοί. 108, 16.
Γυμνοπαῖδιαί. 119, 24.

Gynnis est Heliogabalus. 273, 15.
Gyrae. 417, 17.

H.

Haemus f. Martis. 298, 22. 299, 10.
Halter. 292, 21.
Harmodii et Aristogitonis statuae.
212, 3. 344, 7.
Ἡβη. 425, 22.
Hector. 295, 21. 315, 17.
† *περὶ τὰς ἡδονὰς μεθύειν*. 223, 8.
cf. 258, 3.
Helena. 71, 17. 301, 21. 327, 14.
cf. 246, 28.
Helenus. 317, 6.
Heliades. 389, 6. Φ, 10, 25.
Ἡλιάς ἀγχιερὸς. 87, 3.
Helice. 326, 30.
Helico philosophus. 19, 27.
Heliodorus sophista. 273, 25.
Ἡλιος. 18, 1. 34, 10. 35, 19. 36, 35.
62, 25. 107, 24. 115, 14.
Helix. 293, 11.
Hellanodicae. 56, 16. 109, 31. 411, 3.
Ἑλλοί. 434, 9.
Helorus f. Istri. 298, 23. 299, 14.
Ἡμέρα. 385, 22. K, 25, 20.
Heordaei. 272, 10.
Ἡραιστος. 306, 6. — liber Σ Iliadis.
300, 29. •
ἦπαρ. 163, 11.
Heraclides Aenius. 130, 16.
Heraclides hierophanta. 262, 5.
Heraclides sophista. 217, 23. 261, 18.
262, 7. 267, 11. 269, 24.
Heraclitus. 5, 25. A. 47, 34. 48, 23.
Hercules. 24, 1. 39, 29. 94, 24.
289, 24. 302, 32. 308, 20. 328,
28. 425, 5 et 24. 426, 27. 427, 19.
428, 16. 429, 7. Φ, 8, 27. 9, 15.
16, 14. 19, 3 et 19.
Hercules Aegyptius. 39, 34. 86, 25.
87, 4 et 11. — *ἀποτρόπαιος*. 68,
11 et 22. 159, 13.
Hercules Herodis. 237, 21.
Hercynae fontes. 169, 7.
ἑρμαῖ. 150, 4. 222, 11.
† *ἐρμηνεία*. 243, 21. 248, 28. 265,
6 et 12. Praef. III.
Ἑρμῆς. 91, 26. 311, 26. 401, 8. —
κροθῶς et *λόγιος*. 91, 25.
Hermogenes sophista. 250, 14.
Hermocrates sophista. 265, 23.

Herodes Atticus. 47, 28. 207, 17.
222, 10. 230, 6. 234, 16. 245, 8,
14, 19. 247, 20. 248, 22. 251, 12.
252, 18. 254, 15. 255, 3. 257, 6
et 22. 258, 25. 259, 16. 260, 26.
261, 16. 268, 20. 273, 21. 364,
26.
heroes. 287, 24. 294, 27. 296, 22.
297, 13. 412, 12.
Hesiodus. 300, 24.
Hesiona. Φ. 16, 14.
Hesperides. 426, 3.
Hestiaeus. A. 49, 10. 50, 7.
† *οἱ ἔξιν κευτημένοι*. proveciores dis-
cipuli. 263, 29. cf. 248, 19.
Ἱερὰ, uxor Telephi. 299, 31.
τὰ Ἱερὰ αὐτοκρατορι ἀπήντα. 96, 8.
Ἱεράπολις. 264, 3.
Ἱερά σπηῆ Athenis. 262, 24.
Ἱερά τριήρης Smyrnae. 227, 15.
Ἱεραξ. 119, 1.
Ἱερῖα. tertius dies Eleusiniorum.
72, 7.
Ἱερὸν. 226, 4. 390, 22.
Ἱερῶν κέδρων ἐκτομή. 268, 8.
Hieronymus Seleuciensis A. 47, 14.
Hierosolyma. 124, 4.
Ἱπολα = Hispalis. 89, 3.
Hipparchus avus Herodis. 235, 7.
οἱ ἱπκίς. statuae equestres Athenis.
251, 27.
οἱ ἱπκύντες δημοσίαι. 224, 7. 274, 3.
Hippodamia. 394, 12. 405, 2. Φ,
12, 3.
Hippodromus sophista. 257, 7. 269,
26. 272, 8. 275, 9. idem poeta.
271, 14.
Homerus. 287, 12. 300, 22. 301, 19.
318, 7. 319, 4. 348, 8. 434, 22.
Ὀμηρίδαι = recentiores epici. 221, 7.
† *ὄμιλος λαμπρὸς* de studiosa juven-
tute. 267, 22.
Horae. 434, 21.
† *ὄρμαι πρὸς βραχύ*. 245, 21.
Hyacinthia. 119, 24.
Hyacinthus. 319, 33. 399, 14. Φ,
17, 19.
Hydraotes. 32, 6.
Hyllas. 303, 1. 319, 34.
Hylli ossa. 289, 17.
Hyllus. Φ, 19, 10.
Hymnaeus. 288, 29.
Hyperides. 214, 23. 256, 6.

† *οι υπερσοφιστεύοντες λόγοι*. 245, 10.
 Hyphasis. 44, 4. 63, 27.
 Ἴκνος repraesentatur. 427, 7.
 † *αἱ ἐς δνομα ὑποθέσεις*. 202, 19.
ὑπνιασμοί. 411, 15.

I.

Iamidae. 95, 15.
 Iarchas. 49, 29.
 Iason. 349, 19. Φ, 10, 30. 19, 26.
 Ichthyophagi. 64, 10.
 Idomeneus. 307, 9.
 ignis usus in sacris. 18, 6. 49, 13.
 cf. 262, 17. 315, 7.
 ignivomi montes. 92, 10.
 imago regis Bab. adoratur. 16, 11.
 Imbrus. 363, 13.
 India. 32—63, 29. 202, 7. 345, 21.
 Indus fl. 28, 22. 31, 26. 32, 8. 63, 30.
 Indus ebrius. K, 27, 21.
 Ino. 419, 16. K, 34, 24.
 insula existit inter Cretam et Theram.
 80, 4.
 Inycus. 210, 9.
 Io. 11, 3.
 ἰοβόλα. 61, 24.
 Iones. 221, 9. 413, 18. A. 55, 15.
 † *Ἰωνική ἰδέα*. 261, 5.
 Isaeus sophista. 217, 26. 223, 5,
 7, 18. 226, 4.
 Isagoras. 168, 5.
 Isis. 349, 1. 361, 34.
 Isocrates. 213, 24. 254, 3.
 Issedones. 306, 22.
 Ister fl. 44, 8.
 Isthmi ἄδυτον. 419, 20. — fossio.
 74, 31. 237, 8. 337, 1.
 Isthmia. 74, 29. 338, 26.
 Juba. 28, 35. 29, 5. 31, 21.
 Judaei. 96, 17. 99, 1.
 Julia Domitiani uxor. 132, 5.
 Julia Domus. 3, 2. 272, 12. 364, 18.
 Praef. VII.
 Juno. Φ, 11, 12.
 Jupiter. 67, 14. 76, 28. — Capito-
 linus. 97, 14.
 juridicialis eloquentia. Praef. III.
 Ixion. 128, 32.
 Ἰγγες. 16, 3. 114, 10.

L.

Lacones 76, 18. 78, 11. 119, 20.
 120, 10.

Laconum psephisma. A. 54, 7.
 Lado. 79, 22.
 Laidis κῆμοι. 358, 22.
 lamiae. 75, 33.
 † *λαμπρότητες* τ. λ. 225, 22. *
 Laodamia. 284, 25. 415, 1.
 Laomedon. Φ, 16, 34.
 Laodicea. 227, 11. 231, 12. 233, 27.
 Larissa. 268, 26.
 Lathenes. 102, 34.
 leaenarum partus. 13, 15.
 Lebadea. 168, 35.
 Lebaeum. 79, 26. 365, 22.
 Lechaenum. 75, 2. 420, 1.
 Lemnus. 124, 1. 219, 14. 306, 5.
 325, 5 et 8. 365, 22. Praef. II.
 Leo Byzantius. 204, 11.
 Leonidae sepulcrum. 74, 13.
 Leonidas. 156 # 31.
 Leonidas Rhodius. 329, 29.
 Leontopolis. 104, 14.
 Lepetynum. 312, 27.
 lepus. 60, 5. 384, 25.
 lepus marinus. 126, 3.
 † *λεπτολογεῖσθαι*. 10, 15. 245, 22.
 Lesbios lapis. 239, 31.
 Leuca insula. 327, 8 et 20.
λευκὴν ἡμέραν θύειν. 83, 23.
 Leucippides. 356, 24.
 Leucothea. 319, 17.
 † *λέξεως ἐπίδειξις*. 246, 23. — *πα-
 ρασκευή*. 257, 3.
 Licymnius s. Atymnus. 345, 24.
 Lilybaeum. 89, 30.
 Lindi templum Minervae. 172, 8.
 Lindiorum sacra. 429, 4.
 † *λογικοὶ ἀγῶνες*. 223, 10.
 Logimus hierophanta. 262, 5.
λογιστεύειν. 217, 11.
 Lollianus. 225, 10. 245, 8. 250, 25.
 Lucius philosophus. 239, 32.
 Lucius Verus imperator. 241, 25.
 242, 9.
 lunula senatorum. 239, 20.
λυχνίτης λίθος. 30, 19.
Λυκία. 268, 23.
 Lyciorum ἀρχιερεὺς. 267, 12.
 Lycomedes. 320, 18. Φ, 6, 6.
 Lycurgus. 120, 3.
 Lydia. 45, 1. 394, 2.
ἡ λυγδίνη. 379, 7.
 Lynceus. 418, 23.
 Lysippus. K, 29, 10.

λυρικοί νόμοι. 271, 14.
 Lyrnessus. 311, 5.

M.

μακροκέφαλοι simiae. 62, 21.
μαγάδες τοῖς ὀργάνοις προσηγοῦσαι.
 205, 15 cf. 219, 29.
 magi A. 47, 29.
 magicae artis specimina. 52, 9.
μαγνήτις ψῆφος. 62, 4.
 Maeander pater Democriti. 209, 8.
 Maeotis. 327, 12.
 Mamertinus. 241, 22.
μανδραγόρας. 158, 9.
μαντική genera. 202, 6. cf. 163, 16.
 Marathon δῆμος. 238, 5.
 Marathon heros. 242, 28.
 Marcianus. 267, 17.
 Marcus imperator. 231, 13. 241, 24.
 242, 27. 245, 6. 247, 17. 250, 15.
 252, 30. 253, 3. 256, 1. 364, 15.
 Marcus sophista. 226, 1.
μαργαρίς Indica. 64, 5 et 22. cf.
 35, 21. *
μαργηλῖς. 383, 25.
 Maron. 294, 9.
 Marsyas. 396, 20. Φ, 7, 11.
 martichoras. 61, 29.
 Mausolus. 203, 7.
μηχαναὶ ὑπόγειοι. 236, 22.
 Medea. Φ, 10, 23. 15, 23. K, 34, 1.
 Medae liberi. 325, 3.
 medica ars ex divinatione nata. 61. 17.
 † *Μηδικαὶ ὑποθέσεις*. 221, 23.
 medicos comitantur discipuli ad aegro-
 tos. 162, 31.
 Megabates. 17, 30.
 † *τὰ μεγάλα μεγάλως ἐρμηνεύειν*.
 208, 21.
 Megara. 227, 3. 234, 14.
 Μεγάρα uxor Herculis. 427, 25.
 Megistias Acarnan. 74, 19. 163, 1.
 Megistias Smyrnaeus. 270, 14.
 Melampodidarum oraculum. 95, 15.
 Melas sinus. 323, 32.
 Meleager. 343, 16. Φ, 18, 7.
 Meles. 132, 20. 411, 3. 414, 2.
 † *μελέται* sophistarum. 217, 24. 218.
 9 et 14. 221, 23. 223, 11. 225, 23.
 226, 6. 230, 28. 231, 9. 233, 2.
 234, 9. 246, 12. 247, 29. 248,
 26. 249, 16. 250, 8. 251, 18 et 27.
 3, 24. 258, 8. 259, 20. 261, 8.

- 262, 16. 271, 18. 274, 8. Praef. IV, V, VI.
† *μελιτεραι συνουσαι*. 225, 30. Praef. V.
Meliacus sirus. 237, 4.
Meliboea. Φ, 19, 18.
Melicertae cultus. 325, 2. 419, 21.
Μελισσαια κνυδία. 423, 5.
Melpomene. Φ, 17, 6.
Memnon Aethiops. 107, 10 et 24. 304, 1. 385, 7. K, 25, 20. 31, 16. — Trojanus. 304, 5.
Memnon Herodis libertus. 241, 5.
Memphitae. 107, 27 et 31.
Menecrates. 289, 3. 337, 3.
Menelaus. 306, 29.
Menestheus. 86, 28. 299, 6. 315, 1.
Menippus Lycius. 75, 11. 84, 1. 104, 20.
mergorum caro. 422, 14.
Meroe. 51, 18.
Merope. 289, 17.
Μηρός mons. 26, 33.
τὸ *μησημβρινὸν κήρυγμα* in ludis Olympicis. 108, 23.
Mesopotamia. 11, 25.
Messene. 89, 30. 167, 8.
† *μεταλαβεῖν ἐτέρᾳ θανάμει*. 248, 11.
Methymna. 312, 27.
Midas. 124, 3.
Milesii. A. 54, 28.
Milo. 76, 32.
Minos. 79, 24.
mitra sacerdotum. 77, 5.
μνήμη est χρόνου aut mater aut filia. 223, 23.
μνήμης τέχνη. 223, 19.
Mnesarchides. 156, 10.
Μῶμος. 356, 15.
† *μονοδία τ. λ.* 223, 12. *
mortuorum species in somniis. 286, 25.
Munatius criticus. 231, 3. 243, 32.
Musae Atheniensium in Ioniam duces. 413, 28.
Musaeus. 301, 6.
Museum Alexandriae. 224, 7. 228, 10.
Museum in Helicone. 74, 2. K, 30, 4.
Musonius Babylonius. 80, 8. 85, 13. 92, 27. 337, 1.
Musonius Tyrrhenus. 138, 22.
Musonius Tyrius. 240, 2.
μύρμηκας Aethiops. 105, 14.
† *αι ἐκ βασιλέως μύρια*. 245, 4.
μύρον Indicum. 44, 9.
Myrtillus. 393, 25. Φ, 12, 9.
μυσταγωγείν. 243, 11.
mythologia. 90, 28.
N.
Narcissus. 319, 33. 398, 9. K, 28, 9.
Nasamones. 123, 7.
Naucratis. 259, 12. 262, 28.
Naulochus. 289, 9.
Nauplius. 312, 21.
Neapolis. 379, 20.
Nearchus. 63, 31.
Nearchus tyrannus. 130, 8.
Νέμεσις. 348, 4.
Neogyades. A. 53, 33.
Neoptolemus. 320, 20. 324, 19. Φ, 6, 11 et 26. 12, 15.
Nero. 74, 29. 80, 6 et 18. 81, 21 et 30. 82, 13. 83, 23. 84, 2. 85, 29. 87, 30. 88, 21 et 32. 126, 4. 337—339.
Nerva. 132, 8 et 10. 146, 4. 160, 1. 171, 14. 235, 13.
Nessus. Φ, 19, 1.
Nestor. 302, 33. 303, 3.
Nicagoras sophista. 271, 9. 275, 13.
Nicander sophista. 264, 4.
Nicetes sophista. 216, 26. 218, 9. 219, 13. 221, 6. 260, 4.
Nicomedes rhetor. 257, 8.
Nicostratus sophista. 273, 11.
Nilus fl. 32, 11. 95, 31. 105, 4. 108, 21. 112, 20. 123, 12 et 27. 383, 1.
Nilus gymnosoph. 115, 18.
Ninus. 2, 26. 11, 2.
Nireus. 299, 32.
Nisaei equi. 18, 1.
νομικά ἤθη Romae discebantur. 150, 2.
νομική λύρα. 271, 14. *
† *νομικοὶ ἀγῶνες*. 223, 10.
nummi Indorum. 25, 27.
nympharum genera. 416, 23.
Nysa. 23, 23. 26, 3 et 15.
Νύξ. 385, 16. Φ, 9, 31.
O.
Oceanus. 86, 15.
† *μελέτας σὺν ἀδῆ ποιείσθαι*. 218, 7.
Oeax. 312, 11.
Oebalus. Φ, 17, 20.
Oeneus. 285, 12. Φ, 9, 13. 18, 31.
Oeniades. 307, 17.
Oenomans. 293, 24. cf. 88, 9. Φ, 11, 32.
oleum Indicum. 44, 15.
oleo infuso mollitur mara. 64, 26.
Olmus. 413, 29. K, 30, 4.
olores. 387, 7. 389, 4.
Olympia. 237, 4. 433, 18.
Olympia Adriana. 227, 14. — Asiae. 229, 3. 232, 27.
Olympici ludi. 87, 83. 104, 24. 168, 6. 232, 31. 292, 1. 293, 17. cf. 20, 15.
Olympiodorus. 268, 28.
Olympium Athenis. 228, 16.
Olympus tibicen. 396, 22.
ὄνειροπόλοι. 41, 15 et 17.
Onomarchus sophista. 261, 3.
† *ἐς ὄνομα ὑποθέσεις*. 202, 19.
ὄνηγας στίλβειν. 317, 4.
ὁ ἐπὶ τῶν ὄκλων. 225, 11. 260, 5. 262, 4.
ὄρκιον ὕδαρ. 48, 19.
Orcus. 59, 4.
ὄρειχαλκος. 320, 29.
Oritae. 67, 7.
Ὀρέστεια. 82, 13.
Orestes. 307, 2. ejus ossa. 288, 11.
Orfitus. 132, 8. 146, 4. 160, 14.
Orpheus. 15, 30. 70, 1. 73, 15. 162, 26. 301, 6. 306, 14. 311, 6. 418, 16. Φ, 10, 1. 15, 25. K, 30, 4. A. 47, 30.
Orthogoras. 63, 32.
τὸ *ὄργμα*. 95, 1.
ὄρα βασιλέως. 16, 20.
Otho. 90, 22. 98, 8.
Oxydracae. 39, 21.
P.
Pactolus. 127, 22.
† *καιδεύειν* dicuntur sophistae. Praef. V.
Paeonia. 241, 26.
Palaemon. 419, 17.
Palaestra f. Mercurii. 433, 19.
Παλαίσματα παιδία. 433, 22.
Palamedes. 52, 23. 69, 25. 71, 24. 299, 20. 300, 18. 306, 21 et 23. 310, 33. 312, 24.
Pallene. 289, 21.
palmarum inter se amor. 387, 15.
Pammenes histrio. 238, 20.
Pamphos. 301, 7.
Pamphylia. 23, 17. 156, 16.
***

- Pamphyliorum νόμοι musici. 17, 20.
 Pan. 349, 1. 416, 14. 417, 6. cf. 48, 10. K, 25, 17.
 Panathenaica navis. 236, 21.
 Panathenaicum stadium. 236, 14 et 18.
 Panathenais f. Herodis. 240, 22.
 Pancrates. 225, 13.
 pancratium. 411, 4.
 Pandarus. 316, 14.
 Paudora. 128, 10.
 † πανηγυρικοί έννοιαι. 267, 15. cf. 205, 6.
 Pangaeus. 25, 3.
 Panhellenia. 236, 16. 260, 16.
 Panides. 318, 18.
 Panionia. 66, 28.
 πανιώνιος κρατήρ. 66, 34. 267, 7.
 παντάρβη. 62, 13.
 Panthia. 224, 10. 415, 5.
 Paphus. 65, 11.
 Paraca. 47, 10.
 παράδεισοι. 21, 21.
 † παραδοξολογία sophistarum. 208, 21. *
 παραφθορά νομίματος. 37, 23.
 παρδάεις. 23, 17. 30, 6. Baccho sacrae. 396, 4.
 παρεγγράφειν παιδίον. 37, 23.
 Paris. 316, 26.
 † πάρισα. 210, 23. 213, 25.
 Πάριος λίθος. K, 26, 7. cf. 379, 7.
 Parthenonis πρόδομος. 27, 14.
 Pasiphae. 393, 1.
 Patala. 63, 30.
 † πατήρ τῆς γλώττης. Praef. V.
 † τὸ παθητικὸν ἐκ τῆς τραγωδίας — ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων συλλέγεσθαι. 244, 15. 246, 10.
 Patroclus. 321, 3. 322, 32.
 πατρονόμοι. 78, 20.
 Paulus apostolus. E. 60, 11.
 Pausanias sophista. 258, 24. 273, 21. 275, 3.
 Pausanias periegeta. 258, 24. (not.)
 Pegades. 64, 7.
 Πειθαγόρας sophista. 216, 23.
 Πειθῶ. Φ, 9, 3.
 Peleus. 319, 18. Φ, 18, 18.
 Peloplatō cognomen Alexandri sophistae. 246, 26. 248, 17.
 Pelops. 57, 6. 393, 24. 404, 27. Φ, 11, 28.
 Πενίας Gadibus ara. 86, 24.
 Peneus. 400, 13. 414, 2.
 Pentheus. 394, 24.
 † πεπαρησμένος. 218, 26.
 πεπερίδες. 45, 20.
 περίαπτον. 151, 19.
 † περιβολή. 213, 27. 217, 1.
 Pericles. 203, 4. 208, 26. 249, 16. 364, 12.
 Periges sophista. 274, 29.
 † περίοδοι ἰσόκαλοι. 214, 22.
 Persarum magi. 209, 20. — reges. 16, 11. 18, 32. 439, 3.
 Perseus. 353, 14. 404, 8.
 pestis mira species. 68, 11. 159, 12.
 Petrus apostolus. E, 60, 11.
 Phaedimus. 68, 30.
 Phaedrus sophista. 264, 4.
 Phaestus. 79, 28.
 Phaethon. 388, 28.
 φάλανα. 30, 21.
 Phalera. 71, 33.
 φαντασία. 118, 30. 259, 9.
 Phario. 95, 4.
 Pharus. 53, 8.
 Phasis. 330, 5. Φ, 11, 14.
 φάσματα. 51, 24. 75, 15. 123, 33. 284, 30.
 φῆμαι ὄνειράτων. 156, 25.
 Phidias. 67, 10.
 Philager sophista. 250, 25. 263, 27.
 Philliscus Aethiops. 108, 3.
 Philliscus Meliensiis. 162, 23.
 Philliscus sophista. 257, 7. 272, 8.
 † φιλοκαλεῖν. 246, 24.
 Philocteta. 305, 26. 349, 17. Φ, 19, 18.
 philosophorum δοκιμασία apud Indos. 37, 26.
 † φιλοτιμία sophistarum. 208, 12. 254, 9. 364, 30.
 Philostratus Aegyptius. 205, 5.
 Philostratus Atheniensis. Praef. II. Pr. E. I, et E, 60, 20.
 Philostratus Lemnius. 269, 30. 272, 26. 273, 13. 274, 25. 275, 4 et 11. Praef. II.
 Philostratus f. Nerviani. Praef. III.
 Phlegyae. 424, 11.
 phoenix avis. 63, 1. 345, 20.
 Phoenix f. Amyntoris. Φ, 7, 6.
 Phoenix sophista. 263, 26.
 φάκη. 30, 21.
 Pholoe. Φ, 19, 8.
 Phorbas. 424, 12.
 Phraotes. 36, 3.
 φρέαρ ἑλίχου. 48, 18.
 Phrygius lapis. 264, 14.
 Φρύγιον ζεύγος. 228, 4.
 Phylax sophista. 264, 4.
 Phyllis. 353, 14.
 physiologia. 246, 21. 249, 26.
 οἱ φυσιογνωμονοῦντες. 270, 15. cf. 50, 16. 359, 7.
 Phyto. 19, 27. 130, 12 et 30.
 picturae praestantia. 34, 4. 379, 1. Φ, 5, 9. — cum poetica cognatio. ib. 20.
 πίνακες χαλκοῖ. 33, 7.
 πινάκιον in Megarenses. 227, 4.
 Piso. 98, 9.
 πιθήκων ὄρος. 45, 30.
 plasticae genera. 379, 6.
 Plato. 2, 10. 19, 26. 112, 19. 122, 15. 130, 11 et 18. 271, 7. 363, 23. 382, 21.
 Plutarchus. 364, 19.
 Plutarchus pugil. 292, 30.
 Plutus. 430, 26.
 † πνεῦμα in oratione. 261, 19.
 poetica ante Homerum. 287, 10.
 πολέμαρχος Athenis. 273, 4.
 Polemo Menandri. 348, 14.
 Polemo sophista. 207, 23. 222, 24. 224, 7. 227, 9. 260, 14. 265, 29. 269, 15. 271, 8.
 † πολιτικός λόγος. 261, 19.
 † πολιτικός θρόνος. 262, 2.
 Poins sophista. 210, 22.
 Polycrates. 345, 16.
 Polydamas. 317, 6.
 Πολυδεύκης libertus Herodis. 241, 5.
 Πολυδεύκης sophista. 257, 25. 259, 7. 265, 4.
 Polygnotus. 33, 10. 114, 14.
 † πολυσχῆματος λόγος. 244, 3.
 Polyxena. 71, 14. 323, 15.
 Porus. 28, 30. 33, 35. 36, 1.
 Ποσειδῶν. 302, 15. 327, 19. 418, 14. 419, 15. αἰγαίων. 66, 36. cf. 359, 1. ἀσφάλιος. 68, 4. γεωργός. 420, 15. ἠπειρώτης. 420, 16. πανόπτης. 420, 11. σισίθων. 66, 36.
 Praxagoras. 241, 21.
 Praxiteles. 118, 28. K, 27, 4. 30, 27. 32, 24.
 Praxiteles Chalcidensis. A. 49, 15.

- † *προβάλλειν ὑποθέσεις*. 226, 26.
 Proclus sophista. 262, 26. 269, 17.
 Prodicus. 210, 14.
 Prometheus. 24, 1. 262, 19.
 † *προσβολαί*. 208, 22. cf. 213, 21. 364, 17.
προσηύσεων τυχεῖν παρὰ βασιλέως. 222, 8.
προστάτης ἐπιστολῶν. 224, 13.
 Protagoras. 209, 21. 364, 6.
 Protesilaus. 289, 29. 294, 2. 299, 23.
 Proteus. 3, 14. 53, 8.
 Proteus cynicus. 243, 23.
 τὸ ψάμμινον ὄρος. 304, 3.
πελέα loquens. 110, 7.
 Ptolemaeus sophista. 259, 11. 267, 22. 268, 15.
 pygmaei. 62, 20. 103, 13. 123, 8. 427, 3.
 Pygmalionis olea. 87, 7.
 οἱ ἐν Πυλαίᾳ σύλλογοι. 74, 11.
πυρὶ λυέσθαι. 50, 23.
 Pythagoras. 1, 1 et 11. 26, 10. 68, 9. 70, 21. 108, 14. 156, 7 et 11. 162, 3. 169, 15. A. 47, 29.
Πύθια τὰ μικρά. 227, 5.
 Pythici ludī. 109, 35. 241, 13. 269, 1.
 Pytho Aenius. 130, 17. 146, 36. 203, 5. 218, 18.
 τὸ Πυθοῖ στάδιον. 273, 4.
- R.
- Regilla uxor Herodis. 236, 28. 239, 15. 240, 22.
 Rhae leo. 79, 31. — *τελευταί*. 363, 9.
 Rhesi ara. 294, 15.
 Ῥητορικῆ, praedium Heraclidis. 268, 24.
 Rhoeteum. 324, 2.
 ῥόα Junoni sacra. 77, 6.
 ῥόαι ἀπύρνητοι. 358, 13.
 Rhodiorum divitiae. 430, 26.
 Rhodogune. 410, 1.
 † *θρόνος κατὰ τὴν Ῥώμην*. 251, 30. 256, 12. 260, 6.
 forum Romanum. 247, 1.
 rosa olim juvenis. 343, 11.
 Rufinus sophista. 261, 21.
 Rufinus Smyrnaeus soph. 265, 24.
 Rufus consul. 132, 8. 146, 4. 160, 14.
 Rufus λογιστής. 217, 11.
 Rufus sophista. 260, 15.
 Rusinianus. 265, 29.
- † *ῥυθμῶν diversa genera*. 248, 25. 256, 14. 264, 14 et 22.
- S.
- Sabinus. 132, 4.
 Salamis. 314, 10.
 Salex. 86, 6.
 † *σανδαρακίνη γῆ*. 48, 18.
 Sappho. 359, 20.
 Sardiani. A. 49, 22. 52, 22.
 Sardones. 6, 25.
 Sarpedo. 316, 12.
 ὁ σατράπης ὁ ἐπὶ τῶν μεγάλων πυλῶν. 16, 10.
 satyri. 124, 17. 397, 24. Φ, 7, 25. K, 25, 1.
 Scamander. 380, 12.
 † *ἡ σκηνὴ τοῦ Πολέμωνος*. 230, 18. 259, 14.
 Sceptus sophista. 248, 19. 254, 17.
 † *σχηματῖσαι λόγον*. 221, 22. 233, 4 et 14. 242, 7. 246, 8. 260, 18. 265, 27.
 † schola Procli. 263, 17.
 Sciapodes. 123, 8.
 Sciro. K, 35, 1.
 Scopas. K, 26, 5.
 Scopelianus sophista. 14, 16. 218, 24. 230, 5.
 Scyrus. 320, 15. Φ, 6, 4.
 Scythae ἀνδροφάγοι. 330, 23.
 Scytharum lex de sexagenariis. 120, 17.
 Secundus sophista. 234, 3.
 Selera. 64, 19.
 Seleucia Ciliciae. 246, 26. cf. A. 47, 6.
 Seleucis. A. 47, 20.
 Seleucus medicus. 163, 30.
 Semele. 391, 26.
σημείων γραφεῖς. 249, 3.
 † *σημολογία*. 213, 17. 216, 9. 232, 32.
 Serapis. 95, 7.
 Serapium. ib.
 Seres. 346, 1. 431, 5.
 serpentes 70 cubitos longi. 31, 25.
 Severus consul. 256, 4.
 Severus imperator. 262, 7. 266, 15 et 20. 268, 1.
 Sextus philosophus. 240, 14 et 26.
 Siciliae urbes. 90, 14.
 Sicyon. K, 29, 10.
 Silanus. 163, 2.
 simiae. 45, 10 et 15. 63, 18.
- Simonides. 8, 13. 263, 24. A. 56, 11.
 siren in sepulcro. 213, 24.
 Sirmium. 241, 27.
 sistra. 383, 7.
 Sisyphus. 419, 15.
Σμερδίης. 345, 16.
 Smyrna. 67, 4. 132, 19. 219, 27. 227, 21 et 24. 231, 24 et 33. 252, 27. 267, 18 et 28.
 Socrates. 2, 14. 119, 16. 151, 14. 213, 2.
 Socratici. 65, 27.
 Solo. 233, 10.
 Sophilus. 211, 10.
 † *sophistae poetas sequuntur*. 271, 9. cf. 257, 2. Praef. IV. — *tribunali ab Ath. pulsī*. 203, 27.
 † *sophistica antiqua*. 202, 1. — *secunda*. 202, 13.
 † *sophisticarum scholarum descriptio*. Praef. III.
 † *σοφιστικά ὑποθέσεις*. Praef. IV.
 Sophocles. 158, 27. Φ, 17, 6.
 Sospis. 257, 9.
 Sosus sophista. 264, 4.
 Soterus sophista. ib.
 † *ἐσπευματολογημένα μελέται*. 224, 4. Praef. V.
 Speusippus. 19, 30.
διὰ σφενδόνης τοξεύσαι. 37, 9.
σταδιαία πάλη. 225, 4.
 statuaris prisca qualis. 77, 8. 93, 11.
 Στήλαι. 86, 1. 87, 11.
 Stephanus. 170, 4 et 17.
 Sthenelus. 304, 16.
 † *stipendia sophistarum*. 245, 4. 257, 14. 262, 2.
 Stobera. 64, 10.
τὰ τῶν ἐστρατευμένων. 103, 2.
 Strato Seleuciensis. A. 17, 15.
 Stratocles Sidonius. 162, 31.
 Stratocles Pharius. 109, 34.
 styrax. 23, 29.
 Sycaminum. 105, 18.
συμβολικὸς τρόπος signorum. 35, 21.
συμβόλω ἐνυπνίαν χρῆσθαι. 286, 26.
 † *συνελεῖν ἐς βραχὺ πᾶσαν ὑπόθεσιν*. 218, 13.
 † *συνθήκη* τ. λ. 213, 27. 214, 19.
αἱ συνθέσεις τῶν τριῶν δακτύλων. 362, 2.
Συῶν ἀγορὰ Romae. 283, 20.

T.

tachygraphi. Praef. V.
† ταχύτης τ. λ. 214, 1.
Tantalus. 54, 4 et 12. 57, 22. 136, 22.
ταὼς piscis. 44, 12.
Tarsi. 4, 7. 126, 12.
Taurus Armeniae. 23, 12.
Taurus philosophus. 243, 33.
Taxila. 28, 29. 32, 31. 33, 1. 35, 17.
† τέχνη. 257, 2; opponitur τόλμη.
258, 1.
† τέχνη τῶν ἐνθουσημάτων. 224, 11.
— τῶν ἐπαινῶν. 269, 31.
ὁ τοῖς ἀμφὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις
ἐπιταχθεὶς. 260, 7.
τῶν τεχνιτῶν βουλευτήριον Athenis.
251, 26.
† τεχνουργός. 224, 12.
Telephus. 129, 27. 298, 11.
Telesinus. 82, 20. 133, 34. 166, 4.
Tellidae. 95, 15.
Terpnus histrio. 88, 4.
Teucer. 87, 10. 315, 9.
Thamus. 108, 5.
Thamyras. 203, 18.
Θάνατον colunt Gades. 86, 24.
Thasiae vites. 291, 15.
Theagenes criticus. 243, 22.
† Θέατρα sophistarum. 247, 17.
Thebae Aegyptiae. K, 25, 1.
θήκη βιβλίων Procli. 263, 18. Praef. V.
Themistocles. 17, 3. 86, 30. 423, 1.
Theodorus p. Isocratia. 214, 26.
Theodotus sophista. 244, 28.
Theomnestus. 205, 11.
θεῶν διδάσκαλος appellatur Antipa-
ter. 265, 17.
Theophania. 78, 5.
Theopompus. 214, 24.
Thermodon. 330, 5.
pro thesauro inveniendis sacrificia.
127, 34.
thesaurus inventus quorum? 235, 12.
Thespis. 109, 29.
Thessali. 54, 10. 70, 24. 71, 6.
325, 11.

Thessaliae frumentum. 225, 16.
Thessalorum Gorgiasmus. 203, 1.
213, 5.
† τὰ θετικὰ τῶν χωρίων. 271, 23.
† θετικαὶ ὑποθέσεις. 250, 6.
Thetis. 319, 19. Φ, 6, 6.
Thiodamas. 428, 18.
tholus Babylonius. 15, 35.
Thrasylbulus Naucratis. 108, 26.
Thrasymachus. 210, 17.
Thrasymedes. 303, 16.
θρόνος ὁ ἄνα. 256, 12. cf. 274, 24.
— ὁ Ἀθήνησι. 257, 12. 267, 16.
272, 8. 274, 28. — ὁ πολιτικός.
262, 2. — ὁ τῶν σοφιστῶν. 256,
2. 270, 3.
Thucydides. 208, 26. 364, 12.
Thymbraeum. 323, 14.
† θυμοῦ ἐπίδειξις. 221, 14. cf. 214, 1.
thynnorum captura. 226, 3. 390, 29.
θήρας ἀμαρτανῶν histrio. 88, 5.
θυσία δευτέρα quartus Kleusiniorum
dies. 72, 7.
θυσίας ἡμέρα in Olympiis. 270, 1.
tiara recta. 343, 3.
Tiberius. 9, 3. 98, 2. 136, 6.
Tigellinus. 83, 29. 84, 6 et 26.
tigris. 30, 15. 36, 35. 62, 29.
Timagora. 357, 24.
Timasio. 106, 2.
Timocrates. 229, 20, et 28. 232, 25.
Timomachi Ajax. 35, 6.
Tinges. 86, 5.
Tiphys. 418, 22.
Tiresias. Φ, 9, 30.
Titaresius. 414, 3.
Tithonus. 319, 23. K, 31, 17.
Titus. 124, 24. 125, 1 et 37.
Tlepolemus. 298, 16.
Tmolus. 26, 16. 122, 29.
† τόλμη περὶ τὰς σοφιστικὰς ἐννοίας.
248, 23.
τραγέλαφοι. 34, 13.
tragoedia sophistis adhibita. 257, 2.
271, 9.
Trajanus. 206, 15. 228, 9.

tripodes Pythici. 55, 2.
Tritonis παρθένου. 423, 27.
Trophonli oraculum. 74, 22. 166,
36. 169, 8.
τρογόνος ἀλγυή. 126, 2.
Tyana. 3, 12. 171, 36.
Typhoeus. 90, 26. 421, 4.
τύποι, γράμμα ἀγορᾶς. 232, 12.

U.

Οὐαρος. 232, 5.
Ulysses. 133, 5. 309, 1. 312, 27.
318, 20. Φ, 6, 17.
urinatores Indici. 64, 26.

V.

Varus consul. 230, 19. 231, 12.
Varus Laodicenus sophista. 271, 17.
Varus Pergaenus sophista. 250, 4.
Vespasianus. 95, 34. 96, 36. 103,
23. 154, 7. Praef. VI.
Vestaliū supplicium. 131, 36.
Vindex. 89, 22.
Vitellius. 90, 22. 97, 5 et 18. 164, 7

X.

Xanthus. 414, 4. Φ, 12, 22.
Ξείνις. 285, 14.
Xenopho. 210, 14. 233, 9. 364, 7.
Xenophon sophista. 216, 23.
Xerxes. 57, 3. 209, 17.
Xyrisitauri. A. 49, 25.
ξυστοὶ θρόμοι. 66, 15.
ξυστῶν ἄλση. 170, 31.

Z.

Zamolxis. A. 48, 25.
Zeno Eleates. 130, 7.
Zeno rhetor. 265, 6.
Zeno Seleuciensis. A. 47, 14.
Zephyrus. 389, 3. 400, 3. Φ, 18, 4.
Zeugma. 11, 26.
Ζεὺς Βοιωτός. 359, 6. — ἑρκίος
427, 26. — ὄρκιος. 3, 30. — ὀρε-
τρίος. 345, 24. — ὀρετή. 25, 21.
Zeuxidemus. 265, 4.
Zeuxis. 33, 10.
ζυμῆται ἄρτοι. 11, 5. cf. 430, 1.

INDEX AUCTORUM.

- Achilles Tatius. Pr. Im. VI. 38, 7.
     413, 26.
 Acta apostolorum. 172, 28.
 Aelianus. Pr. S. I. 19, 26. 273, 15.
     346, 12.
 Aeneas Gazaicus. Pr. A. IX.
 Aeschines f. Atrometi. Praef. IX. Pr.
     Im. VI. 204, 2. 207, 17. 213, 15.
     215, 18. 243, 29.
 Aeschines f. Lysaniae. 364, 14.
 Aeschylus. 71, 28. 415, 21. 416, 6
     et 10.
 Alcaeus. 352, 24.
 Ammianus Marcellinus. 3, 30.
 Anacreon. 225, 6. 392, 22.
 anonymus poeta. Praef. I.
 — — — — Φ , 11, 10.
 — — — — Φ , 17, 12.
 — — — — A. 55, 25.
 Sid. Apollinaris. Pr. A. IX.
 Apollonius Rhodius. Φ , 11, 6 et 22.
     15, 23. 16, 4.
 Apollonius Tyanensis. Pr. A. III, sqq.
     cum Christo comparatus. 73, 3.
     85, 3. 146, 20. 149, 13. 165, 28.
     169, 30. 172, 23. E. 59, 11. 60, 24.
     — post mortem cultus. 3, 21. 173.
     6. cf. Pr. A. V. — vates. 90, 3.
 Apollonii epistolae. 4, 12. 15, 12.
     18, 22. 63, 22. 66, 31. 74, 5. 76.
     14 et 25. 85, 17. 86, 12. 103, 25.
     124, 15. 126, 8. 146, 33. 150, 19.
     169, 19. 171, 20. — alii libri. Pr.
     A. V. 60, 19. — magica et pro-
     phetica. 11, 10. 16, 6. 43, 16.
     60, 24. 66, 23. 68, 8. 69, 20, 72.
     17. 73, 3. 74, 31. 75, 13. 83, 37.
     84, 14 et 34. 85, 3. 94, 33. 97,
     14. 104, 11. 125, 35. 128, 7. 129,
     16. 139, 5. 148, 15. 149, 21. 152,
     24. 165, 13. 170, 13. — mors.
     172, 8. — onirocritica. 13, 31. 41,
     16. 79, 15. — placita de diis. 6,
     13. 42, 3. 51, 1. 58, 35. 66, 30.
     76, 28. 77, 32. 90, 25. 92, 15.
     107, 3. 109, 25. 112, 32. 118, 20.
     128, 21. 144, 33. 157, 33. 158, 13.
     pl. de colendo numine. 6, 13. 19,
     3. 60, 18. 80, 10. 82, 31. 83, 9.
     119, 13. 159, 24. 162, 6. — pl.
     de natura humana. 51, 5. 54, 30.
     104, 11. 112, 18. 142, 35. 158, 1.
     172, 18. 173, 3. — pl. de officiis.
     50, 35. 53, 27. 137, 4.
 Mich. Apostoles. Pr. S. IV. Pr. Im. VI.
 Apsines. Praef. VI. 233, 14. 254, 5.
     256, 6.
 Apulejus. Pr. A. III. 348, 16.
 Archilochus. 25, 33. 442, 23. 271,
     11. 381, 27.
 Archytas. 125, 17. E, 64, 8.
 Aristaenetus. Pr. E. II. Pr. Im. VI.
     406, 22.
 Aristides. 253, 1.
 Aristophanes. 10, 19. 28, 5. 34, 13.
     40, 31. 75, 10. 158, 1. 156, 31.
     207, 18. 209, 1. 244, 4. 274, 30.
     365, 24. 400, 14. 405, 12. 406, 9.
     430, 12.
 Aristoteles. 236, 16. (Add.)
 Athenaeus. Pr. S. I. 203, 23.

 Bio. 343, 11.
 Brutus. 364, 24.

 Callimachus. 3, 27.
 Cedrenus. Pr. A. III.
 Celer. 224, 10.

 Celsus. E, 59, 8.
 Chronicon Alexandrinum. 170, 31.
 Claudianus. 289, 19. 364, 2. 386,
     26. 418, 6.
 Cratinus. 224, 26.
 Critias. 201, 5. 213, 16.

 Damis. Pr. A. VI. 11, 17.
 Damophyla. 17, 23.
 Demetrius π . $\delta\epsilon\mu$. 233, 15.
 Demosthenes. 9, 13. 21, 11. 78, 27.
     84, 13. 88, 10. 94, 25. 97, 23.
     100, 20. 113, 13. 131, 17. (Add.)
     142, 34. (Add.) 143, 18. 148, 6.
     152, 15. 203, 5. 204, 23. 207, 10.
     214, 3. 215, 13, 15, 22, 24, 25.
     216, 12. 232, 24. 236, 8. 245, 1.
     254, 2. 255, 29. 259, 17. 269, 20.
     272, 25. 283, 21. 308, 2. 338, 13.
 Dictys. 310, 28.
 Dio Chrysostomus. Pr. H. IV. 289,
     29. 322, 1. 364, 24. 413, 4. Φ ,
     12, 21. 19, 7.
 Diogenes Laertius. 251, 26. 313, 12.
     364, 15.
 Dioscorides. Pr. E. I.

 Empedocles. 1, 15, 17. 156, 35.
 Epigrammata. 15, 3. 306, 7.
 Epitome V. Soph. Pr. S. II.
 Eudocia. Pr. S. I. Pr. H. V, VII. Pr.
     Im. V.
 M. Eugenius. Pr. Im. VI.
 Eunapius. Pr. A. IX. Pr. S. I.
 Eupolis. 258, 29.
 Euripides. 30, 27. 32, 13. 58, 21.
     67, 14. 73, 26. 76, 13. 98, 8. 105,
     9. 106, 28. 107, 3. 110, 4. 115,
     25. 131, 31. 135, 27. 148, 14.

- 154, 35. 162, 25. 217, 4. 232, 27.
240, 5. 259, 3. 270, 11. 284, 25.
285, 5, 12, 34. 304, 19. 311, 30.
313, 11. 321, 6 et 18. 344, 10.
357, 5. 382, 12 et 22. 392, 3.
395, 1 et 3. 404, 8, 10, 13 et 19.
405, 4. 408, 10. 409, 22. 415, 1,
12. 427, 21 et 22. 428, 5, 12, 21.
432, 10, 17, 23. K, 31, 7. 33,
18. 34, 15 et 19. A, 49, 8.
- Eusebius. Pr. A. IV, V.
Eustathius. 291, 21. Pr. Im. IX.
- Favorinus. 380, 22.
- Glycas. Pr. H. V. Pr. Im. V.
Gorgias. 114, 16.
Grammaticus Boissonadi. Pr. Im. V.
— — — Hermanni. Pr. Im. V.
Gregorius Corinthius. Pr. Im. V.
Gregorius Nazianzenus. 410, 10.
- Hadrianus imperator. 228, 14 et 29.
Harpocration. 236, 16. (Add.)
Heliodorus. Pr. E. V. Pr. Im. VI.
115, 16. (Add.) 241, 16. (Add.)
325, 30. 393, 21. 410, 10. Φ, 17, 7.
Heraclides. 268, 16.
Hermogenes. 118, 20. 258, 8.
Herodes Atticus. 244, 13. — Hero-
dis Attici epp. 230, 19. 237, 22.
242, 31. 243, 16. 244, 13. 247,
21. 251, 12. 364, 27.
Herodotus. 13, 18. 14, 9. 15, 19.
30, 26. 48, 13. 71, 28. 87, 9.
249, 20. 288, 67. 301, 21. 405,
16. 418, 4. 425, 4. 434, 8. A. 52,
22. 55, 33.
Hesiodus. 67, 14. 105, 29. 301, 2.
318, 9. 387, 12. 430, 2. 431, 10.
Φ, 10, 5. 13, 8.
Hesychius Illustris. Pr. A. IX.
Hierocles. Pr. A. VI. E, 60, 15.
Hieronymus. Pr. A. III.
Himerius. Pr. Im. VI.
Hippias. 210, 5.
Hippodromus poeta. 271, 13.
Homerus. 1, 2. 3, 31. 8, 19. 35, 11.
46, 12. 78, 32. 79, 28. 95, 30.
115, 33. 116, 32. 125, 23. 126, 1.
130, 9. 140, 7 et 31. 141, 2. 143,
11. 145, 28. 147, 13. 152, 5. 153,
30. 155, 3 et 34. 156, 8. 164,
4 et 18. 165, 1. 201, 5. 206,
11. 207, 1 et 2. 211, 1. 222, 27.
227, 1. 230, 26. 231, 15. 233, 6.
241, 3. 245, 23. 252, 6. 258, 5.
269, 16. 271, 11. 272, 14. 283,
10 et 16. 289, 15 et 31. 290, 25.
291, 4, 21 et 25. 295, 3, 17, 18
et 28. 298, 14, 16 et 26. 299, 4.
301, 4, 13 et 14. 302, 6 et 21.
304, 21 et 30. 305, 11. 306, 31.
307, 7. 312, 13. 313, 21. 314, 6,
17 et 23. 315, 18. 316, 20 et 26.
317, 7 et 12. 318, 8. 319, 25.
321, 33 et 35. 322, 1, 12 et 15.
323, 14 et 20. 329, 14. 348, 7
et 19. 349, 4 et 6. 350, 8. 351,
21. 352, 1. 354, 2, 14, 16 et
23. 356, 11. 359, 1 et 18. 361,
12. 380, 12. 381, 27. 385, 23.
386, 9, 11, 12 et 16. 387, 26.
389, 12. 401, 6. 402, 3, 16 et 18.
404, 19. 406, 4. 407, 18. 408, 9,
17, 19, 20 et 23. 412, 4, 5, 17
et 24. 413, 1. 414, 3. 416, 7. 417,
18 et 21. 418, 10 et 11. 421, 21.
422, 24. 423, 12. 424, 12. 425, 1.
426, 7. 430, 13. 431, 3. 434, 21.
Φ, 5, 23. 6, 8. 10, 10. 11, 29.
12, 18, 20, 23 et 33. 13 et 14
passim. 15, 2, 10 et 27. 17, 8.
A, 50, 16. 51, 26. 53, 40. 54, 1.
- Horapollo. 119, 1.
Hyginus. 310, 34.
hymni. 325, 20. 328, 15.
- Jamblichus. 1, 2. 19, 27.
Inscriptionum Corpus. 51, 21. 235, 7.
241, 5. 242, 16 et 29. 257, 9.
262, 5. 267, 28. 419, 20.
Ioannes evangelista. 165, 28.
Josephus. Pr. A. IV.
Isagoras tragicus. 257, 7.
Isidorus Pelusiota. Pr. A. VII. Pr.
Im. VI.
Isocrates. 213, 12. 214, 6. 215, 2.
228, 22. 269, 1.
Juba. 28, 35. 29, 5. 31, 21.
Juvenalis. 99, 2.
- Lactantius. Pr. A. VI.
Lesches. 315, 6.
Libanius. Praef. IV, V. Pr. Im. VI,
VII. 227, 2. 235, 10. 243, 18. 253,
10. 256, 15. 274, 2. (haec in Add.)
392, 23. 403, 25. 426, 22.
- Lucas Evangelista. 73, 4. 76, 5. 85,
9. 172, 16.
Lucianns. Praef. V. 149, 1. 258, 21.
383, 8.
- Maecius. Pr. E. I.
Marcellinus. 246, 8.
Marcus evangelista. 172, 16.
Marcus Aurelius imperator. 243, 4.
364, 25.
Matthaeus evangelista. 140, 20. 151,
30.
- Maximus Aegtiensis. 3, 5. 7, 7.
Meleager. Pr. E. I.
Menander comicus. Pr. E. I. 40, 34.
93, 29. 221, 3. 348, 14. 357, 22.
359, 3. 413, 4.
Menander rhetor. Pr. H. IV.
Metrophanes. Praef. I.
Moeragenes. Pr. A. IV. 3, 7. 60, 20.
M. Moschopulus. Pr. H. V. Pr. Im. VI.
- Nerva imperator. 235, 13.
Nicephorus Gregoras. 202, 3.
Nicostratus. 273, 11.
Nonnus. 26, 17.
- Oracula. 202, 9 — 13.
Origenes. Pr. A. III. E, 59, 7.
- Pamphos. 301, 10.
Paulus Diaconus. Praef. I.
Pausanias. 12, 4. 29, 5. (Add.) 76,
29. 77, 6. 236, 21. 251, 26. 258,
24. 262, 24. 264, 10. 306, 5. 327,
8. 419, 20. (Add.)
Phanias. 291, 21.
Phanocles. 311, 6.
Philemo grammaticus. Pr. H. V. Pr.
Im. VI.
Philolaus. E, 64, 9.
Philopatridis auctor. 338, 9.
Philostratus Lemnius. Praef. II. 275.4.
Pindarus. 30, 26. 123, 27. 134, 27.
295, 17. 328, 26. 348, 2. 360, 2
et 4. (Add.) 383, 12. 403, 12. 405,
2, 3, 10 et 19. 406, 19. 408, 9
et 21. 410, 28. 411, 3. 417, 5 et
12. 419, 11 et 17. 420, 28. 430,
14 et 22. Φ, 9, 23. 10, 5 et 33.
15, 26. 16, 14.
M. Planudes. Pr. H. V. Pr. Im. VI.
Plato. 6, 18. 7, 31. 34, 15. 37, 31.

- 49, 8. 59, 8. 61, 3. 63, 7. 77, 16.
80, 3 et 21. 99, 23. 107, 1. 112,
13. 114, 1. 133, 12. 134, 10. 138,
18. 142, 3. 145, 23. (Add.) 156,
9. 209, 27 et 30. 240, 1 et 26.
211, 1. 255, 20. 257, 23. 258, 29.
271, 1. 287, 5 et 24. 294, 1. 306.
33. 331, 22. 356, 15. 358, 11. 383,
15. 398, 11. A. 47, 27. 55, 9. E.
62, 6. 64, 7. 66, 23. 77, 2.
- Plinius. H. N. Pr. Im. III.
Plutarchus. 74, 18.
Porphyrius. Pr. A. VIII.
Porphyrogeneti epitome. 170, 31.
Proclus. Pr. E. II.
Prodicus. 110, 24. 203, 13. 210, 20.
364, 7.
Prolegom. Stas. Hermog. 233, 11.
Propertius. 161, 2. 345, 11. 350, 15.
Protagoras. 364, 7.
Psellus. 202, 2. Pr. S. I.
Pseudojustinus. Pr. A. III.
- Quintilianus. 218, 25.
Quintus Smyrnaeus. 417, 16.
- Rhacendytes. Pr. A. IX.
Rufinus. Pr. E. I.
- Sappho. 359, 21. 360, 13. 406, 20.
407, 5.
Scholia Aristidis. 387, 25.
- Scholia Aristophanis. 23, 23.
— — Euripidis. Pr. H. V. Pr. Im. V.
— — Hermogenis. Pr. S. I.
— — Homeri. Praef. II.
— — Luciani. Pr. Im. V.
— — Philostrati. Pr. A. III, XVI.
Pr. H. V. Pr. Im. VI.
— — Pindari. 314, 2.
— — Platonis. Praef. II.
— — Theocriti. 401, 8.
— — Xenophontis. 343, 8.
- Scopelianus poeta. 221, 5.
Scylax. 62, 19.
Seneca. 323, 16.
P. Silentarius. Pr. E. I. 420, 27.
Simonides. 114, 13. A. 56, 11.
Sopater. 253, 24.
Sophocles. 67, 21. 78, 24. 81, 32.
100, 17. 108, 9. 131, 22. 136, 23.
158, 27. 164, 22. 168, 18. 256,
13. 258, 29. 264, 30. 310, 9. 314,
10. 402, 5. 415, 19. Φ . 6, 3, 7
et 26. 8, 5 et 29. 10, 5. 19, 15
et 29.
- Statius. 46, 12.
Stesichorus. 114, 1.
Stobaeus. Pr. Im. V.
Strabo. 166, 36. (Add.) 379, 20.
Strattis. 214, 24.
Suidas. Praef. II. Pr. E. I. Pr. N.
p. 335. 76, 23. (Add.) 309, 31.
Syncellus. Pr. A. IX. 96, 30.
- Synesius. Pr. S. I. 207, 2. 252, 22.
317, 32.
Syrianus. Pr. S. I.
- Telestes. 352, 11.
Theo. Praef. III, IV.
Theocritus. 323, 3. 420, 12. 423, 17,
19, 21 et 23. 426, 13.
Theognis. 35, 32. 205, 10.
Theophylactus Simocatta. Pr. Im. VI.
Thomas Magister. Pr. A. IX. Pr. H.
V. Pr. S. II. Pr. Im. V.
Thucydides. 207, 27. 248, 27. 249,
16. 251, 18. 274, 2. 306, 20. 433, 1.
D. Triclinius. Pr. S. II.
Tzetzae. Pr. S. II. Pr. H. V. 318, 19.
323, 28.
- Uffenbachianorum fragm. scriptor.
Pr. H. V.
- Varinus. Praef. I. (Add.)
Vita Isaei. 217, 26.
Vopiscus. Pr. A. IX.
- Xenophon. 37, 4. 57, 25. 210, 21.
232, 1. 343, 8. 351, 6. 362, 1.
364, 7. 390, 4. 403, 17 et 23.
414, 5, 14, 16, 20 et 24. 433, 3
et 5.
- Zonaeus. Pr. H. V.
Zonaras. Pr. A. IX. 4, 17.

ADDENDA AD VARIETATEM LECTIONIS.

Vitae Ap. antiquissimus codex Escorialensis, quem invenit E. Miller, Parisino 1696 praeferendus est ob majorem lectionis integritatem. Vir amicissimus mihi transmisit inde excerptas primi libri lectiones. Quoniam autem in illas regiones non cujusvis est philologi ó πλοῦς, opportune accidit, ut in Marciana servetur Hispaniensis codicis apographum, cujus in Prooem. V. Ap. p. XIII feci mentionem; nunc opera viri clarissimi, cui multum debeo in edendo Philostrato ac Callistrato, A. de Steinbüchel plura ex eo cum lectoribus communicare licet, quam illic. Ordo autem primae familiae sic constitutus fuit: π. Paris. 1801. e. Escorialensis. μ. Marcianus Cl. XI, 29, olim monast. St. Michaelis. ρ. Paris. 1696. u. Urbinas 110. φ. Vaticanus 953. Quae enim Marciani ratio ad Escorial. est eadem Urbinatis ad Paris. 1696.

Jam appono lectiones Escorialensis libri, adjecto Parisini 1696 (ρ) consensu: 1, 9. ξυνεῖναι δ' ἄν. p. 15. δὲ ἕμιν. p. 17. κόρη τε. 2, 18. καὶ σοφίον. 20. ἄνοιαν. p. 23. τὰ δὲ — ἐπιστολῶν om. 26. συνελξέμην. 3, 2. γινωσκόμενων. p. 6. ξυνειληφότε μὲν Αἰγυπτίαις. p. 7. Μοιραγένη τε. p. 10. ἐς ἐν. 4, 1. εἰς ὄφθ. 17. τοὺς δ' ἄγε. 5, 3. ἐαυτῶ. 17. Ἀσύριον. 26. δεῖσθαι τοῦ. p. 32. ὁ ἄλλοι. 6, 5. αὐτὸ δὲ τὸ πρῖν. 26. ξυχωρεῖτε. 33. κάμει. 35. νῆ Δία. 7, 2. σὺν ἐλάττων. 6. καὶ πολλὰ τοιαῦτα om. p. 15. προσήκει αὐτῶ. p. 17. δίδωσι δὲ. 20. λοιπόν. p. 23. κύβητος. p. 24. ἐπεὶ δὲ τὰ. 26. ὑπολειπόμενος. p. 8, 5. πρὸς Εὐφράτην. 14. αὐτόν γε μὲν. 18. ὅλον. Non liquet de lectionibus 10. ἐνθὲνδε et 26. περὶ τοιούτων, quae sunt in p. 9, 3. τότε καὶ ἀσ. ἦσαν. 11. ἀνένευεν. p. 13. μικροῦ. p. 15. γραμματίον. p. 17. αὐτὴν ἑμῶν μόνων, videturque idem legi in p. 21. Ἀσύριοι, ut 25. — 26. σπουδὴν ἐν ἐαυτῶ. 32. τὸ δόξαι. 34. ἀλλ' ἀνδρῶν. 10, 1. εἴ πῃ τοῦ νομιζόμενου. ib. περὶ τῶν θεῶν cum π, 2. 9. εἰς ὕδωρ. 11, 1. θεραπεύοντιν δυοῖν. 3. ἦδ. 5. φιλοσοφίας. 10. Καδδουσίαν. p. τῶν τοιαῦδε. p. 17. ἢ ἐκ τῶν φατνιαμάτων. p. 24. μέλει μὴ δὲ. p. 26. ζεῦματι. 27. ἀνδρίαν. p. 32. οὕτω τε, ut φ. 12, 4. Αἰγυπτίον τε. 7. ἀνδρίας. p. 12. καὶ τῶν ὀρνίθων habet. 14. μὴ ἐρωτηθεῖς. 19. συννεαλύφατο. 21. ἤρετο. 25. λιπαρῶς. 13, 2. ἐθέλοις. 6. φοίνικας. p. 7. ἡδῖα μοι εἶπεν. 14. ὡς τι θαῦμα. p. 22. τεκμαίρεσθαι χρῆ. p. 25. ἐνιαυτοῖς et πολεμήσασθαι ut π. 29. φθοράν. 30. προσελθόντι. 14, 1. ξυμβάλεται. 28. ἐν αὐτοῖς γένος

γγηρακῶς (γένος suprascr.) p. 33. Δαριδαίφ — Δαριδαίων. 15, 4. κείμεθ' ἐνὶ μεσάτφ. 11. δὲ κάτω μεθ' ἡμᾶς ἔτι. p. 16. βασιλέως. 18. om. ἢ. 21. ἐκείνη, ut π, φ. 22. μήποον. 24. περὶ ταῖς. p, φ. ib. ὄφρτεν. 30. ἦμαι σοφίαι. p. 31. χαίρουσι δὴ. 16, 2. θεῶν τε. 5. γλώττας. p. 8. ὁ συμφορετῶν αὐτόν med. om. ut p. 25. αὐτὴν ἀνδρίαν. p. 28. ποστὸν δὴ. 29. οὐν ὡς εἴθε. p. ὡς in ordine habet. 30. ἢ εἴ τι σε ex corr. ut p pr. m. 33. κερτῆσθαι ex corr. 17, 4. εἰς τὸν. 5. σαφρονέστερόν τε. 8. ἀνήγγυα. 10. τοῦ βασιλέως. 13. εἰσῆλθεν. 16. συνεγένετο. p. 17. οὐδὲ διεβλ. 25. de Σακκφῶν lectione p non constat. 18, 19. φροντίδων ἀπόρων. 20. οὐ γινώσκων sed del. litt. ult. 21. τὸν ἄνδρα φησί. p. 25. φήσας ἂν ἄρα. 30. λάθη. 19, 5. βασανίζε. 13. παρακτεῖν. 19. οὐσαν λαμπράν. p. 22. ἐφόδιά εἰσιν ἡμῖν. 27. Ἑλλίων ἐκ Κ. p. 20, 9. τοῦ ἐν' Ἀθ. 12. αὐτοὺς ὄρα. 17. φιλονικίας ἔχων. 18. τῶν ἐκεί. p. 23. ἀφίξομαι εἶπεν. p. 25. οἶον οὐκω. p. 28. Ἑλλήνων ἦλθεν. 29. αὐτῶν. p. 35. διαλαλούντων. 21, 3. μὲν αὐτόν τῆς. 6. αὐτῆν. p. 9. ἀσχερόν γε. p. 14. τοὺς συνόντας σοι. 15. παρὰ τ. ἐρ. 16. φθόρα — λοιμὸς. 21. χωρίων. In pag. 23 accedit Marcianus, μ: 1. τοσαῦτά γε. e, μ, ut π et p ante corr. 4. δεικνύντος αὐτῶ τοῦ. e, μ, p. 7. εἶναι φάσιοντος τὰ τοιαῦτα. iidem. 12. τοῦ πλούτου. iid. 13. τί σὺν ἄν. e, p (μ?). 15. πρὸς βασιλέα. iid. 20. σὺν om. iid. 24. ἀνεβάλετο. e, quod malim. ib. γέγονται. e. 29. τοῦτον τὸν λόγον. e, μ, p. 23, 2. τῶν Ἰνδῶν. e, μ (ρ?).

Ex Marciano addo haec: 107, 7. γυμναστικῶς ἐπ' ἀφροδίτης, in p erasum est ἐπ'. 24. Ἠλίφ τε καὶ Αἰθίοπι, ut p, v. 109, 3. ξυνεῖν. 34. ὁ Φαρισαῖος. 111, 8. εὐνοίας. ib. Δία. p. 9. μὴ τῶν Αἰγυπτίων. p. 13. τὰ ἐμ. δόξαντα. p. 14. εἴ ποη ἡρημένοις ἔτυχον. 15. ἑμῖν om. p. 16. γὰρ ἐν π. p. 17. μέσα. ut π. ib. καὶ ὑπὸ. p. 18. βωμῶν τε γὰρ ὡς καθαρός. ib. ἀχράντου. 19. σύγκειται. 28. πόθφ. p. 30. φανολοίδορος. p. 112, 3. ἀειδῆς 5. θλίψει. p. 6. ἀπὸ ἐμψ. 160, 7. εὐθησάμενον. p. 11. εἰ τῆς. ib. οἰκίας. ib. ἄρξειν, ut p pr. m. 16. Νερούαν. 17. τοιούτων, ut p, f, l. Denique pag. 160, 13 σοφὸς νεύειν ἀνδρὸς habet, ut f, unde confirmatur suspicio mea, libris e, μ, p atque Photii et Suidae eclogis subesse codices secundae familiae ex meliore passim correctos. Marcianus fuerit archetypum recentissimi Middlehilliani 315, quo quatuor priores libri continen-

tur. — Epistolae Apollonii huic Vitae insertae leguntur etiam in Syllogis, quae habent ceteras illi tributas, neque sine lectionis differentia: 9, 17. *αὐτὴν ἐαυτῶν*. 18. *ἐν αὐτῇ ἐστάναι*. 43, 25. om. *εὐτύχει καὶ εὐτυχίῃ*. 63, 23. *Ἀπολλώνιος τοῖς αὐτοῖς* (praecedit Phraotis ad illos epistola). 63, 24. *ἔδωκατε*. 25. *κοινωνήσω τε ὡς παροῦσι λόγων*, *εἰ*. 76, 26. additur post *αἰσθήσθαι*: *Λακεδαιμονίων δὲ καὶ τὸ διορθοῦσθαι* et om. *καὶ ante ἀμαρτάνοντας*. 85, 22. *ἀνὴρ δὲ ὑπομ.* — *ἐαυτὸν λύει*. 28. *ἐαυτὸν εἰς ἀπολ.* 103, 33. *σπουδάξων ἐδοῦλωςας*. 124, 30. *δηψ αἵματι*. 31. om. *ἔρρωσο*. 126, 9. inscr. *Δημητρίω Σουνηίῃ*. ib. *ἀληθεύσαι τέ με*.

Epistolam 73 = 13 ed. Ol. in nullo codice inveniri praeter Matritensem librum dixi Pr. Epp. IV. At est, quod me vir summus J. F. Boissonadus nuperrime edocuit, in Par. 2775, ubi etiam prima exstat (364, 23); quae res illum in edendis Epistolis ipsum fugerat. Jam corrige inde 363, 23 *ἐβράσκηγεν*, *εἰ καὶ σ. ἐ. δοκεῖ τοῦτο*, quod voluit Jacobs; 364, 2. *ἀπέιχε*, 12. *κατὰ Γοργίαν*, 16. *Θαργηλία* (ἢ?) *Μιλησία* *ἔλθοῦσα*, et 21. *ἐπιεῖν ἔγων*

οὐ λέγω, in quod incidit etiam Spengel. Prioris *διαλέξεως* has habet varias lectiones: 364, 25 *αὐτὸς* om. 32. *ἦγὼ πᾶσαν*. 365, 3. *δεόμενοι, συγκαρῶντες καὶ μὴ, καθαρτόμενοι κτῆ*. 5. *νοημάτων*.

Corrigendis jam haec adicio: 265, 29. fo: *Ῥουφιανός*. 289, 3. sc. *Στιφύς*, cf. Lud. Dindorf Praef. ad Pausan. p. IV. 293, 2. fo: *περὶ τῆς τοῦ στ. νίκης*. 313, 14. *οὐδὲν' ἀλγ.* quod monuit Westermannus in Censura (Leipz. Repert. 1846. Hest 7.). Eodem auctore leges 317, 22. *ἀπαχθῆναι τε*. 349, 20. *γὰρ τὸν*. 360, 13. *πυρρόν*. 402, 11. *πύλαι*, 416, 15. *αὐταί*. In Apollonianis epistolis 45, 7 deleo nunc uncus. 48, 1. sc. *ἄξιον ἂν εἶη*. ib. 17. *ἂν γένοιτο*. 50, 21. interpungatur *λεγόμενον*, *ῶ*, et 53, 7. *πεπόνθασιν, αὐτοί*. ib. 25 sc. *εἶποι*. 29. *σώσαι*. Apud Euseb. 62, 10. interp. *ἀφθόνως, τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἔστιν ὅτε*. ib. 29. *ἀποίσει*. 64, 24 sc. *φθοροίην ἂν*. 68, 35. debui scribere in not. *Ἐφεσίοις πολιταῖς*, cf. 77, 28.

In Prooemio Philostr. Jun. lin. 14. commemorare debui Suidam, a quo hic libellus citatur s. v. *Φιλόστρατος*.

CORRIGENDA TYPOGRAPHICA.

Scribe Prooem. V. A. IV, not. 1. l. 3. *λοιμοῦ*. VIII, l. 11. tanta. IX. l. 6. hoc opus. XIII. l. 20.: XI, 29. XVI. l. 8. dignae — contractas. l. 17. Cl. XI, 29. l. 41. conjecturae.

V. A. In verbis scriptoris 9, 32, 16, 10, 40, 7, 50, 30, 60, 15 a novo versu inchoanda erat oratio; in mg. 18, 34 pone XXXIV, infra 32, 33, 34. item 57, 11 pone XXXII et infra 32, 33, 134, 1, XII, 135, 1, XIII et eosdem numeros infra. Margini 84, 2 appone num. 184, denique octavo libro praefige Θ. scr. 9, 3. *ἀνδριάσιν*. 9, 7. *ἐς τοὺς*. 10, 30. *ὑμεῖς μὲν*. 12, 19. *ὑπόθεν*. 16, 9. *ἐρίσθαι ποτέ*. 17, 15. *ἐσθῆι*. 17, 24. *ὀμιλητρίας*. 18, 22. *δὲ καὶ*. 25, 25. *ἀλλὰ καὶ β*. 33, 28. *προσεκίνησας*. 34, 11. *Δάμ*. 37, 14. *περὶ σὲ*. 39, 19. *διανοίας, ὅτι*. 47, 24. *λῶν αὐτῶ*. 49, 1. *Ἰνδικῆς, καὶ*. 53, 2. *πρῶφαν*. 54, 21. *ἡν γὰρ*. 55, 14. *Ἀπολλώνιον*. 55, 32. *ἠτίς σε*. 56, 1. *Ὀλυμπία*. 58, 31. *πρῶφαν*, (ut 65, 6. 68, 1) 64, 11. *ἰχθυόδη*. 65, 3. *μαργαρίς*. 67, 22. *πρεσβεύσειεν*. 71, 21. *οὐδὲ οἱ βάρβαροι*. 72, 4. *ἠήμεῖς*. 75, 27. *ἐνταῦθα*. 76, 1. *ἄπαγε καὶ*. 102, 6. *Εὐφράτης τοῖς*. 109, 11. *τούτω*; 109, 20. *γοναικίον*. 113, 30. *δόξω ἐγὼ*. 120, 7. *κτᾶσθαι*. *εἰ δὲ*. 120, 22. *Σαμόθρακας*. 29, 9. *ἀπηύξατο*. 131, 23. *οὐ γὰρ τι σοί*. 135, 17. *Ἀπολλωνίου*. 139, 9. *ἐρίσθαι σε*. 139, 25. *τὸ ἔστιν*. 143, 17. *καθεμίμενος*. *τὸ*. 143, 33. *τῶ βασιλεῖ*. 144, 37. *συνοοῦντι*. 153, 29. *κινδυνεύοντι*. 158, 23. *ἐκ τῆς*.

V. A. Not. 3, 27. del. f, s. 18, 34 scr. *ἀντι τοῦ*. 26, 21. *τοῦ ἀνέμου*. 32, 22. 48, 27 et 87, 22. — 37, 31. *Gorg. 524. 63, 31. ἐπιτεμάχθαι*. 70, 2. *Paus. I, 21, 9. — 79, 17. Od. γ, 296. — 86, 8. exc. Val. 114, 30. Od. ι, 108. — 115, 9. κἀνταῦθα κήρα, ὁ δὲ*. 118, 34. *Verba ὄραις*. 148, 9. *γοητείας ἴνα*.

Prooem. V. S. I. not. 8) H⁶. Ill. not. 9) *Δέων. Μάρκος*. V, l. 2. videas recepta. l. 6. del. 2) post *vincata*. 208, 17. *ἦνεγκεν* *ἢ* 21 γὰρ. 211, 27. *Διονύσιος*. 214, 11. *Ἀθήνησι*. 216, 17. *πρεσβείας*. 218, 9. *verba ἐκ τῆς — ἀναδησώμεθα* et 18. *οὕτω — τετελιγμένα* et 226, 1. *Μάρκος* diducit litteris erant exprimenda. 227, 16. *Διονύσου*. 235, 31. *τὸ τοῦ*. 246, 19. *παισι*.

Not. 225, 10. qui ambo. 251, 26. *ἐκ τοῦ ἀνδριάντος*. Her. 64, 10. *ἠδνοῖνους*. 303, 30. *κυνηγετικώτατον*. 306, 31. *ἐς βασιλέα*. 308, 15. *κοίλην*. 310, 19. *ὑποτιθεμένο*. 326, 7. *μὲν*. 328, 24. *ἄλλως*. ib. 33. *deest Φ*, ante *ἀφ' ἧς*. Ner. 337, 27. in mg. pone 639 et infra. 344, 1. *παριόντας τῶν ὀδοιπόρων*. Ep. 348. infra in mg. scr. 14, 15, 16 = 19, 63, 22. 352, 26. *ἀκέραιον καὶ ἄκακον καὶ ἀνεπιβ.*, 354. infra in mg. scr. 29, 30, 31, 32 = 53, 58, 60, 25. 362, 19. *δέχεται καὶ*.

Not. 310, 9. *μετὰ κοπήν*. 313, 21. respicitur. 348, 25. *ἐγγραμμίφ*. 71, a. 350, 6. *coronati*. B.

Imag. Pr. III, not. 2) quae magis symbolica. 380, 9. *μεμάνια*. ib. 11. *φράζοιμι*. 393, 13. *ἐφ' ἧς*. 396,

***

22. αὐλῆσιν ἀβρός. 400, 2. βαλβίδι. 402, 28. ἀστεισμοῦ. 404, 11. Ἀνδρομίδαν. 418, 10. ἀγκῶνα — ποταμῶ γ. ὁ. ὁ. στήθεσ. 420, 8. τοῦ παιδός. 422, 6. θηρίων, τὰ. 426, 13. καὶ γαστήρ. 433, 1. τροφῶσιν. 440, α, 18. Ulrichs. 442, α, 27. dele 19.

Phil. Jun. Prooem. 4, 4. sc. voluntate. ib. 9. ausus. 19, 33. μένεα. 13, 29. γὰρ ἔστιν. 16, 5. divide πρόσ — σπον.

Callistr. 25, 15. sc. ἀπό. not. 26, 2. p ex corr. J. P. 30, 13. κατήμι. ib. not. 6. P. δὲ deleui. 32, 20. ἐκνή.

Apoll. 52, 29. sc. οὐκ ἄν. 55, 4. Κροτωνιάτας. 16. Ἑλλῆσι. ib. 29. — τροφῆς γ. ἄ. ἔ. κ. ἐφοδίων —.

Euseb. 80, 5. sc. λέξιν. τίνος. 61, 17. τοῦς. 62, 31. φάσμα. ib. 36. εἰσάγει ἀνά. 63, 3. ἀνθρώπων, μὴ. 65, 4. ἀπό. 70, 9. γὰρ. 74, 14. ὡδί πως. 74, 19. θεραπεύει. 75, 7. εἰσῆται καὶ οἷς.

In Corrigendis p. 79, α. im. 62, 29. sc. ἀποίσει.

Accentus et spiritus aut omissos aut confusos, ἴωτα aut prave subscriptum aut elapsum sufficit lectori numeria paginarum et versuum indicare: 14, 1. 37, 32. 48, 21. 52, 32. 54, 7. 58, 29. 59, 26. 68, 6. 69, 7, 28, 29. 70, 1, 12, 31. 71, 20. 72, 20. 78, 1. 79, 25, 30. 81, 6. 86, 6, 15, 21. 98, not. 30. 99, 22. 102, 11. 107, 17. 108, 1, 2, 19. 110, 23, 27. 112, 31. 115, 6. 119, 18. 121, 12. 122, 2. 123, 25. 125, 36. 130, 14, 24. 134, 12, 26. 135, 20. 139, 25, 29. not. 28. 143, 1. 144, 14, 32. 149, 2, 18, 24, 33. 201, 7. 208, 1. 230, 10. 235, 31. 236, 19. 237, 21. 241, 31. 246, 19. 261, 16. 262, 19. 268, 11. 273, 11. 275, 1. 283, 16. 284, 5. 287, 1. 295, 13. 301, 3. 313, 24. 315, 9. 331, 13. 390, 13 et 14. 393, 4 et 12. 404, 9. 405, 7. 412, 1. 423, 4.

In Indice Rerum q. judicialis eloquentia. Praef. III. Maeander pater Proagorae. 209, 18. Rufinianus. 265, 29.

In Varietate lectiois corrigantur haec: 8, 17. φιλίταιρον. 1, J. 11, 1. θυεῖν. 18, 15. 1, ἙΑ. et ibid. ἐπέ. ἙΑ. 22, 7. J ad Im. (ita J pro I scr. 33, 11. 39, 2. 52, 18. 54, 5. 55, 30. Nimmum has plagulas non ipse correxi). 30, 28. ὁ π. ὁ. p. 2, 1. 34, 9. τὸ δὲ δ' αὐ. π. 35, 10. del.: ἀποφαινώμεθα. p. γ, E. 41, 18. ἀποφύηται (sic) π. 19. οἶνον. 21. ἰουλιόνος. 2, a. 42, 20. 1, f, v, o. 44, 3. sc. 1, m, o. 46, 18. unde post tal. φ.: ἀξίνομένη. 59, 15. sc. δεομένους κα. 60, 23. (pro 21.) μὲν om. 61, 23. ib. ἰοβόλων. 63, 26. α. ροσῶσιν. p, 2, E. 65, 17. adde: ἐν Κολ. o. 71, 11. α. ὄν. o. 78, 15. Ἀργινούσας. C, E. ib. 22 (pro 25) εἰτ' οὐ. statim del. ib. ante ὁ τ' οὐ. 25 (pro 22) κακῶς. 88, 13. μὴ post ὡς om. f, s. 94, 8. (pro 6.) εὐχειρας ἑσά. o. ib. 98, 30. τυφαννεῦσαι. 108, 15. s ante corr. et in imo marg. sc. VI (pro V) 6, 7. 114, 27. θεολ. 13, 453.

114, 28. 1, s, a. 132, 12. Δομητιανῶ. B. 133, 32. ὄκοποι. B. 134, 12. κνάκτοιο. f, l, s, a. 137, 20. κοινοσημέναι με. p, 2, a. 143, 12. τε alterum delendum videtur. ib. 21. ἐπάγειν. p, 2, E. ib. 26. ἐχόμενα εἰσι ταῦτα. ἑσπέρα. π, m, o. 151, 13. 1, f, v, B, o. 156, 5. π im mg. 157, 19. p ex corr. 163, 31. adde: ἐγένετο. E. 166, 15. sc. λείπει τὸ. 211, 7. ἐδ. τ. Ἀθηναίων δ. om. R. ib. 11. ρ sec. m, k, p. 214, 27. ἐν βαναύσοις. β, v, γ, . 215, 14. β, 2, 3, E. 216, 16. περιορίσθω. m, o. 219, 5. corrige quater ἐτοιμότατα. 223, 13. v, h, ox. 227. infra = 42, 43. 230, 19. Βάρον. Val. Meurs. ib. 27. C et e, m. 236, 1. om. g. 237, 11. ὄσπερ. ρ, x, β, 3, o. 239, 28. 1, o. 240, 1. σπουδαῖος. 1. 241, 2. οἰκία π. 247, 1. Θ. s. v. ἀνάθημα. 248, 10. δὲ καὶ. β, 2, 3, E. 252, 19. ρ. (ubi mg. γρ. γλώτταν) o. 253, infra = 84, 85, 86. 255, 10. σπουδᾶς. 1, o. ib. 14. 1, μ, (ub. mg. s. ζ.) o. 259, 13. 1, μ, v, o. 260, 20. διὰ. 1, 2, p, o. 262, 4. et x, 2, 3, E. 269, 5. et p. sec. m. o. 270, 28. ib. ἐπισχῶν. r, f, k, β. ἀνασχῶν. R. 274, 23. ξυνῶν. j. partim. 283, 10. (pro 12) σοφοί τε. 284, 24. γε δὴ om. 2. ib. 29. στρατιῶται. 1, 2. 286, 13. ἀρροσμένω. 4, EB. 287, 8. adde: προσβακχεύει. 5. 288, 15. sc. ib. Ἀρναῖον. γ ex corr. 290, 2. ἐν τῷ κήρῳ. 5. 290, 12. pone ante

An: ib. 292, 33. ἐν ἀγωνία. κ. 303, 1. ib. ὄντος καὶ καλλίστου. 1, g, d, e, n. καὶ καλλίστου ὄντος. 5. ib. Ἰλ- λαν. etc. 309, 13. οὐρανίων. 1, 3 et 4, ubi. 311, 24. ib. ἀπεμήκονε. 311, 25. (pro ib.) ἔδει. 313, 13. o, B ex Diog. — Nab. 36. τὸν πάνο. 5. 313, 23. EB. 314, 1. ἐγενέσθη. 1, b, EB. 318, 18. ταῦτα. EB. 320, 27. praeter r, EB. 326, 6. αἰεὶ δὲ. EB. 329, 5. κτύπον — ἦχον. 338, 12. βομβῶδες πως. p. 339, 9. in E ante Solanum. 346, 1. δοκῆς. 5. Sc. δουεῖς. ib. 15. μῦθος. 1, B. 347, 21. αὐτῶ. R. αὐτὸ. 5. 349, 16. τί δὲ. p, B. 351, 12. ταραντινίδιον. 1, B. 352, 8. τὴν γνώμην. 1, B. 353, 13. ib. ἡ Ἰακωθ. p, γ, o, B. om. ἡ 5. 354, 11. μετήχθη. 1. ὑπήχθη. 2, EB. ib. XXXII. τῇ αὐτῇ. EB. 357, 7. Lacuna est in 2, . 360, 24. τὸ σκ. 2, E. 361, 8. οὐ καθαιρήσεις. 364, 26 (pro 25). ἐντετ. 365, 4. ἐφῶντες. P, p, d, B. ἐφῶντες. 5. 379, 17. ζωγρ. ἀλλ'. 381, 2. οὐκ ἐνῆ. ib. 17. br. rec. m. λαμπάδες τε ὑπεκφαίνονται. 5. ib. 19. p. 2706, m, o, J. 385, 11. f, φ. 3, EJ. 391, 2. ib. ἐς. φ. 392, 22. ib. μεθύων. 1. μ. ε. φ. π. τ. α. ἔ. ὁ. Τήιος. v. 394, 23. Op. V, 62. θύρσοι δένδρα. 5. ib. 25. ἀπορρηγνύσαι. f, i2. 396, 20. ἐκ- πηδᾶ δὲ. vd. 398, 25. p. 2562. 400, 24. feci Σειληνός οἱ. 402, 28. ib. εἰ δὲ. 406, 12. στυλῶν. vd. ib. 22. κέντρα. ib. 23. καὶ —. ib. 24. ἐπάδουσαν. 410, 27. εἰς. μ, g. 41, 6. sc. 2, 3, EB. 424, 4. δὴ εἰσι. EJ. 430, 3. ib. ἦπερ. 20. ib. γῆ καὶ θαλάττη καὶ ἀνθρ. 22. ib. κνίσσα conj. Heyne. Op. V, 149. κνίσσαι. 5. 435, 3. ib. τῶν ληϊων. 2. J.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

